

بلاؤکراوهی سایتی مه‌دینه

www.madinaa.com

07507902026

07501338550

میڤگ و گوڤزاری به‌هار

بو گه‌شتیارانی

﴿ژیانی پیغه‌مبه‌ری ریزدار ﷺ﴾

دانانی

عبد الله عبد العزيز هه‌رتهل

چاپی یه‌که‌م

ربیع الاول (۱۴۳۲) ی کوچی

پێبه‌ندان (۲۷۱۰) ی کوردی

شباط (۲۰۱۱) ی زایینی

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره سپاردنی (۶۲) سالی (۲۰۱۱) ی پێ‌دراوه
کتێبخانه‌ی حاجی قادری کوچی له مه‌ولێر، چاپی کردوه

ناوی کیتاب: میږگ و گولزاری به هار

بابه ت: (ژيانی پیغه مبهري پيژدار ﷺ).

دانه: عبدالله عبدالعزيز هه رته لی.

بهرواری چاپ: (۱۴۳۲) کۆچی - (۲۷۱۰) کوردی - (۲۰۱۱) زایینی.

نویه تی چاپ: یه که م.

تیراژ: (۶۰۰۰) دانه.

چاپخانه: **گرین گلوری - لبنان.**

بلاوکه رهوه: کتیبخانه ی حاجی قادری کۆیی، له هه ولیږ.

به هار به باران گولان ئه پوینئ * گولزار به گولان بالا ئه نوینئ
به هار هیژیکی تازه ئه هیئئ * به هه شتی جیهان بو گیان ئه نوینئ
بو دین و بو ژین بو ئاوه دانی * بو عیلم و زانست بو خووی ئینسانی
بو بهر زکردنه وهی پایه ی نیشتمان * به عه قل و عیلم و کرده وهی په یمان
بو پۆله ی گه نجم هه تا تی بگه ن * بو خاوه ن په نجم هه تا پی بگه ن
پیشکه شم کردن به به چکه ی مهردان * به پۆله ی هوشیار له گه لی کوردان

له (به هار و گولزار) ی ماموستا (عبدالکریم المدرس) گولبژیر کراوه

دانراوه کانی تری دانه:

- ۱- هؤنراوه ی ﴿ئیمان و ئیسلام﴾.
- ۲- پوونکردنه وهی ﴿الأربعین النوویه﴾.
- ۳- ﴿عه قیده ی ئیسلامی﴾.
- ۴- پوونکردنه وهی ﴿العقیده الطحاویه﴾.
- ۵- چه ند گولیک له ﴿گولزاری ئیسلام﴾.
- ۶- پووناکی (رب العالمین) پوونکردنه وهی ﴿منهاج الطالبین﴾.
- ۷- پوونکردنه وهی ﴿قطر العارض فی علم الفرائض﴾.
- ۸- ﴿چۆنیه تی حه ج و عومره﴾.
- ۹- ﴿پۆژی پرشنگدار، پوونکردنه وهی (غایه الإختصار)﴾.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمْدًا يُؤَافِي نِعْمَهُ وَ يُكَافِي مُزِيدَهُ، يَا رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي
 لَجَلَالِ وَجْهِكَ وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ، اَللّهُمَّ
 صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ
 إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

ئەى موسولمانى خوڤه ويست-السلام عليك ورحمة الله وبركاته- بزانه: خوايگه وره هەر
 پيغه مبهريكى ناردبى بۆ دانىشتوانى سەر زه مين، بۆ ئەوه ناردويه تى: (عقيده)=
 بيروباوه پى به كخواپه رستى و (شريعة)=لقه كانى ئايين به خه لكى پابگه يه نى.

جا له لايه نى (عقيده)=بيروباوه پوه هيچ جياوازى له پاگه ياندنى هيچ پيغه مبهريكا نه بووه
 گشتى بۆ خوا ناسين و تاكو ته نيايى خوايگه وره بووه، له هه زه تى باب (آدم) وه تا
 هه زه تى (محمد) صلى الله عليهم اجمعين، خوايگه وره ده فهرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ
 إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الانبياء: ٢٥، هەر پيغه مبهريكمان له پيش تو ناردبى
 -ئەى مُحَمَّد ﷺ- وه حيمان هەر بۆ ناردوه: كه جگه له خۆم هيچ خودايه ك نيه، كه وابوو:
 من بپه رستن و به تاكو ته نيام بناسن.

به لام له (شريعة)=لقه كانى ئاييندا پيغه مبهران-عليهم الصلاة والسلام-جياوازييان هه بوو؟ چونكه-
 به گويهرى سهردهم- بۆ به رژه وه ندى ئومه ته كه، پيغه مبهره كه يان (شريعة)ى خواى پى
 راده گه ياندن، هه روهك خوايگه وره ده فهرموى: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ المائدة:
 ٤٨، بۆ هەر ئومه تيگ له پيگاي پيغه مبه رانيا نه وه جوړه ياساو به رنامه يه كمان ناردوه.
 ئينجا به ناردنى هه زه تى (محمد)-پيغه مبهري ئيسلام ﷺ- خوايگه وره كو تايى به ناردنى
 پيغه مبه ران-عليهم الصلاة والسلام-هيئاو نه وى كرده پيغه مبه رى ئاخير زه مان و ناوى له ئاييى وى
 نا: (اسلام)، جا به شريعة تى ئيسلام خوايگه وره گشت شريعة ته كانى پابردوى (نسخ)
 كردنه وه و له كارى خستن و فهرموى: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
 الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ آل عمران: ٨٥، هەر كه سيك جگه له ئيسلام ئايينيكي تى بوى، لى
 قبول ناكري و نه و كه سه له پوژى قيامت له زه ره مهنده كانه.

جا نه و بپياره ي خوايگه وره بۆ به رژه وه ندى مرقايه تى بوو، خوايگه وره گشت
 به رژه وه ندى و په وشته جوانه كانى ئايينه كانى پيغه مبه رانى پابردوى-عليهم الصلاة والسلام-
 له ئاييى ئيسلامدا كو كرده وه و به ناردنى هه زه تى (محمد) ﷺ گشت شريعة ته كان و

په وشته به رزو جوانه کانی ته واو کردن، بوی پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ﴿إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ: هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبَنَةُ! قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ رواه الشيخان، هاوینه یی من و پیغمبرانی پیش من، وهکو پایوئکه خانوویکی دروست کردی و جوان و پاژوهی کردی، تهنه شوینی خشته یه ک نه بی له قورنه یه ک، جا خه لک به ده وده ی خانووه که دا ده سوپانه وه و پییان سهیر بوو و ده یانگوت: بریا نه م خشته یه ش داندرابا! جا پیغمبر ﷺ فرموی: من خشته که م، من کوتایی پیغمبرانم علیهم الصلاة والسلام.

جا نه ی موسولمانی خوشه ویست: که پیغمبرمان ﷺ نه وها گه وده و پیزدار بی و گه وده ی هه موو پیغمبران بی - علیهم الصلاة والسلام - نور نور پیویسته مرقفی موسولمان شاره زای ژیانی نه و پیغمبره بی ﷺ تا بتوانی شوین نه و پیغمبره بکه وی، تاکو له دنیا و قیامه تدا به خته وهر بی.

به لی: هه چه ند پیغمبر ﷺ - وهکو نیمه - ناده میزاده، به لام به هوی پیغمبرایه تی و په وشته به رزه کانی له سهره وه ی گشت ناده میزادیکه: له په وشته حاله تی گه نجایه تی و پیغمبرایه تی، له په وشته په روه رده کردن و فیر کردن، له په وشته هاوسه ریه تی و خیزانداری، له په وشته جهنگ و سهر کردایه تی جهنگ، له په وشته راستگویی و نه مینی و داو نیپاکی و ده ستپاکی و له خواترسی و به زه یی و... هتد، پیغمبر ﷺ تاکه سواری گشت نه و مهیدانانه یه و خوی گه وده به فرموده ی ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم: ٤، مه دخی کرده، واته به راستی - نه ی پیغمبره - تق له سهر په وشته کی گه وده ی.

جا بؤ نه وه ی کوردی موسولمان به ناسینی پیغمبر ﷺ دلی پوشن بی و وهکو پوشن بیریکی نیسلام شاره زای ژیانی پیغمبر ﷺ بی و هه م له هندی که ده ققه کانی قوپان و حه دیس تی بکا و گرو و کومه له فیلبازو دوزنه کان - به ناوی نایین - له پیبازی پیغمبر ﷺ لای نه دهن، هه م بؤ نه وه ی منیش - بهنده ی گونا هبار - به باسکردنی پیغمبر ﷺ سه ریه رزو به خته وهر بیم له دنیا و قیامه ت، ناوی خوام ای هینا و ده ستم کرد به نوسینی ژیانی پیغمبر ﷺ و ناو ای نا:

﴿میرگا و گولزاری به هار﴾ بؤ گه شتیارانی (ژیانی پیغمبره ی ریزدار ﷺ)

جا من بیگومان ده زانم: ناتوانم مافیکی ته واو بده مه ژیاننامه ی پیغمبر ﷺ، چونکه من نور نور له وه بی هیزو که م زانسترم که بیمه سواری نه م مهیدانه، به لام به گویره ی که م زانستی خوم گولبژیری که ده که م له گولزاره کانی زانایانی نیسلام و ده یخه مه به رچاوی خوینه ری خوشه ویست، به شیوه یه کی وه ها: که نه م ژیاننامه ی پیغمبره ی ﷺ

خویندنه وه - إن شاء الله - ههست بكا له ناو مېرگو گولزاره كانی به هاردا گه شتېك دهكاو له هر جوړه گولتيكي باسی پیغه مبه ﷺ بونیکی خوشی بۆ دئ. ههروهها به پشتیوانی خویگه وړه له باسه كانی ئم ژياننامهیه چەند سوديک وەرده گرمو - له دوی باسه كه - به فهرمووده كانی زانایانی ئیسلام پوونی دهكه مه وه له سهردیپه كه یدا ده ئیم: ﴿گولبژیریک له م گولزاره﴾. جا بۆ نویسی ئم ژياننامه ی پیغه مبه ﷺ سود له چەند سه رچاوه یه کی باوه پ پیکراو وەرده گرم، وهك:

- ۱- (الجامع لأحكام القرآن) ناسراو به (تفسير القرطبي).
 - ۲- (تفسير القرآن العظيم) ناسراو به (تفسير ابن كثير).
 - ۳- (شرح صحيح مسلم بهامش القسطلانی) دانراوی (الإمام النووي).
 - ۴- (فتح الباری شرح البخاري) دانراوی (الحافظ ابن حجر العسقلانی).
 - ۵- (البدایة والنهاية) دانراوی (الحافظ ابن كثير).
 - ۶- (السيرة الحلبيّة) دانراوی (الإمام على بن برهان الدين الحلبي).
 - ۷- (فقه السيرة) دانراوی (الدكتور محمد سعيد رمضان البوطي) ط: ۳.
 - ۸- (السيرة النبوية) دانراوی (الدكتور على محمد الصلابي).
- هه م چەند سه رچاوه یه کی تیش: كه له شوینی خویاندا ناویان ده هیئم. ئینجا جاری وا هه یه: باسه كه له سه رچاوه یه ك ده هیئم، جاری واش هه یه: له دووان، یان له زیاتر باسه كه پیک ده هیئم، واته: كه ئاماژه م بۆ زیاتر له سه رچاوه یه ك كرد، ئه وه وا ده كه یه نئ: باسه كه له تیکرای ئه وان پیک هاتووه ده ققی هیچیانم نه هیئاوه. جا ئه گه ره له كۆتایی هه دیسیكدا گوتم: (رَوَاهُ الشَّيْخَانُ)، ئه وه مه به ستم ئیمامی (البخاري) و ئیمام (مُسلِم). وه ئه گه ره گوتم: (رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ)، ئه وه مه به ستم ئیمام (أَبُو دَاوُد) ئیمامی (التِّرْمِذِي) ئیمامی (النَّسَائِي) یه.
- جا بزانه: کیبه كانی ژيانی پیغه مبه ﷺ هه دیسی (صَحِيح) = پاست و هه دیسی (ضَعِيف) = بی هیژیسی تی دایه، ئیمام (أحمد) و زانایانی تر فهرموویانه: هه ر کاتیك بۆ هه لال و هه پام هه دیس بیئین توند ده كه یین، بۆ باسی گه وره یش ئاسانکاری ده كه یین.
- ههروهها زۆر له زانایانی ئیسلام پیکایان داوه: بۆ په ندو ترساندن و ئه و جوړه شتانه ی جگه له هه پام و هه لال، هه دیسی (ضَعِيف) = بی هیز به کار به یئندری. ههروهك له پيشه کی (السيرة الحلبيّة) دا گپاویه تیه وه، هه م بپوانه (قواعد التحديث من فنون مصطلح الحديث) ل (۱۶۵ و ۱۶۸).
- ئیتیر له خویگه وړه ده پارێمه وه: یارمه تیم بدا بۆ ته واوکردنی ئم ژياننامه ی پیغه مبه ﷺ بیکاته نوسراویکی سود به خش بۆ موسلمانان، آمین.

عبدالله عبدالعزيز هه رته لی

هه ولیر- کوردستان

﴿پێ خوشکردنیک﴾

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ آل عمران: ۸۱، باسی ئه وه بکه که خوای گه وره به لێنی له پێغه مبه ران- عليهم الصلاة والسلام- وه رگرت- هه رچه ند زانست و پێغه مبه رایه تیم دا وه ته ئیوه-: ئه گهر پێغه مبه ری کتان بۆ هات که ناوی (مُحَمَّدٌ ﷺ)، ئه بی ئیمانی پێ بیئن و یارمه تیشی بدهن.

ئیمام (علي) و چه زرتهی (ابن عباس) ﷺ فهرموویانه: (خوای گه وره هه ر پێغه مبه ری کی نارد بی، به لێنی لی وه رگرتوه: ئه گهر ئه و زیندوو بوو و چه زرتهی (مُحَمَّدٌ ﷺ) نێردرا به پێغه مبه ر، ئه بی ئیمانی پێ بیئی و یارمه تیشی بدا، هه م به لێنیش له ئومه ته که ی خۆی وه ربگری: ئه گهر ئه وانی ش زیندوو بون و چه زرتهی (مُحَمَّدٌ ﷺ) کرایه پێغه مبه ر، ئه بی ئیمانی پێ بیئن و یارمه تی بدهن).

جا ئه وه واده گه یه نی: که له چه زرتهی (آدم) وه تا چه زرتهی (عیسی)- عليهم الصلاة والسلام- گشت پێغه مبه ری ک موژده ی هاتنی چه زرتهی (مُحَمَّدٌ ﷺ) دا وه ته ئومه ته که ی و فهرمانیشی

کردوه شوینی بکه ون. بروه (تفسیر القرطبی) و (تفسیر ابن کثیر) آل عمران: ۸۱.

که واته: پێغه مبه ری ئیمه ﷺ یه که مین پێغه مبه ره له رووی دروستکردنه وه، دوایین پێغه مبه ره له رووی ناردنه وه، هه روه ک خۆی فهرموویه تی: ﴿إِنِّي عِنْدَ اللَّهِ لَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ، وَإِنَّ آدَمَ لَمُنْجِلٌ فِي طِينَتِهِ﴾ و فی روایه: ﴿وَأَدَمُ بَيْنَ الرُّوحِ وَالْجَسَدِ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام احمد والبیهقی، من له لای خوا کو تای پێغه مبه ران بوم هیشتا باب (آدم) ﷺ له لاشه قوربه که ی دا بوو و گیانی نه هات بوه ناو لاشه که ی. (البداية والنهاية) ب (۱) ل (۶۴۲).

جا ئایه ته که و چه دیسه که به لگه نه: که پێغه مبه ری خوشه ویستمان چه زرتهی (مُحَمَّدٌ ﷺ) (المُصْطَفَى ﷺ) گه وره و سه ردار ی هه موو پێغه مبه رانه- عليهم الصلاة والسلام- هه روه ک خۆی فهرموویه تی: ﴿أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ﴾ رواه مسلم، زاد الترمذی: ﴿وَبِيْدِي لَوَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمُ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي﴾ من گه وره ی نه ته وه ی باب (آدم) م له پوژی قیامه تدا، من یه که م که سم که گوڤه که م بۆ له ت ده بی و دیمه دهر وه، من یه که م که سم که (الشَّفَاعَةُ الْعُظْمَى)- تکه گه وره که ی مه یدانی مه حشه ر ده که م و تکه یه که م وه رده گیر ی، ئالای سوپاس ته نها له ده ست مندایه، به شانازی و نالیم، هه ر پێغه مبه ری که یه: باب (آدم) و ئه وانی تریش- عليهم الصلاة والسلام- گشتی له ژیر ئالای من له پوژی قیامه ت.

كەواتە: پېغەمبەرى ئىمەﷺ لە دۇنياو قىيامەتدا لە ھەموو دروستكراۋىك گەورەترە،
واتە: لە (ملائكە)ش گەورەترە. (شرح صحيح مسلم) ب(۹) ل(۱۲۸و۱۲۹) بەماش القسطلانى.

جا لە بەر ئەوئى ھەزرەتى(إبراهيم) پېغەمبەرﷺ بابە گەورەى گشت پېغەمبەرەكانى
دواى خۆيەتى-عليهم الصلاة والسلام-واتە: پېغەمبەرى ئىمەش-ھەزرەتى(محمد المصطفى)ﷺ-
لە نەزادى ئەم بەرپىزىو لە شارى (مكّة) لە داىك بوو، پېويستە ھەندىك بەسەرھاتى
ھەزرەتى(إبراهيم)ﷺ دروستكردنى شارى (مكّة) باس بكەين:

﴿كۆچكردنى ھەزرەتى (إبراهيم) پېغەمبەرﷺ لە (بابل) بۆلاتى (شام)﴾

سەرچاوەكانى ئىسلام لە تەفسىرو ھەدىسو مىزوو يەكەدەنگن: كە ھەزرەتى(إبراهيم)
پېغەمبەرﷺ بىئومىد بوو لە موسوئمانبونى گەلەكەى لە ولاتى (بابل)، لەوئى كۆچى
كرد بۆ شارى (حاران)-كە ئىستا سەر بە ولاتى (تُرْكِيَا)يە-ئىنجا لەوئىش كۆچى كرد بۆ
ولاتى (شام)، لەوئى لە خاكى (بَيْتُ الْمُقَدَّس)-كە ھەم پىئى دەگوتى: (القدس)-جىگىر
بوو، جا لەم كۆچكردنەش (سارّة)ى ژنىخۆى-كە ھەم گىزە مامىخۆى بوو-و ھەم
ھەزرەتى(لوط) پېغەمبەرى برازاىخۆىﷺ لەگەلدا بون.

ئىنجا لە خاكى (القدس) قاتى و نەبوونى و گرانى پەيدا بوو، ناچار ھەرسىكيان بەرمو
ولاتى (مصر) پۇيشتن، جا لەو كاتدا گەورەى (مصر) پاشايەكى ستەمكار بوو، ھەر
ئافرەتتىكى جوان كەوتبا بەردەستى، داگىرى دەكردو دەستدرىژى دەكردە سەر، وە
ئەگەر خاوەن مىرد بوايە مىردكەشى دەكوشت، (سارّة)ى ژنى ھەزرەتى(إبراهيم)ﷺ
لە جوانترىنى ئافرەتان بوو و ھىشتا ھىچ مندالىشى نەبوو، جا پاشايەكە فەرمانى دا:
ھەزرەتى(إبراهيم)ﷺ ھىندرا لاى و ئى پىرسى: ئەم ئافرەتە چى تۆيە؟ ھەزرەتى
(إبراهيم)ﷺ فەرمووى: خوشكى منە. جا كە ھەزرەتى(إبراهيم)ﷺ گەراوھ لاى
(سارّة)، فەرمووى: تۆش بلى: من خوشكى ئەو پياوھم؟ چونكە لە ئايىندا تۆ خوشكى
منى. (واتە: مەلئ: من ژنى ئەو پياوھم؟ نەو ك ستەمكارەكە بىكۆزى).

ئىتر (سارّة) بردرا لاى ستەمكارەكە، ھەزرەتى(إبراهيم)ﷺ دەستى بە نوپزكردن
كردو (سارّة)ش ھەر دوعاى دەكردن و دەيفەرموو: (خودايە-ئەگەر-دەزانی من ئيمان
بە تۆ و بە پېغەمبەرەكەت ھىناوھو دامىنى منت-جگە لە مىردەكەم-لە گشت
كەسىكت پاراستووھ، ئەم كافرە بە سەر مندا زال نەكەى).

جا كە ستەمكارەكە دەستى بۆ درىژ كرد، يەكسەر دەستى لە كار كەوتو وەك بىھۆشى
لېھات، جا تا سى جار ستەمكارەكە واى دەكردو واى لىدەھات، ئىتر كە ستەمكارەكە زانى
دەسلاتى بە سەر (سارّة)دا نابى، بانگى خزمەتكارىكىخۆى كردو گوتى: ئەم ئافرەتە

بیهنه دهرهوه و نهو که نیز میهش-که ناوی (هاجر) یه- بیدهنی. ئا بهم شیوهیه
خوای گه وره ئابروو و ناموسی پیغه مبهری خوئی پاراست.

جا که (ساره) گه پاره لای حه زهرتی (ابراهیم) ﷺ، نهو هیشتا ههر نویژی ده کردو پیی
گوت: خوای گه وره پیلانی سته مکاره که ی پوچه ل کرده وه (هاجر) شی دایم بۆ خزمه تی
خۆم. ئینجا سته مکاره که نهوانی له (مضر) دهر کردن و ناچار نهوانیش گه پانه وه خاکی
(بیت المقدس)، ئینجا حه زهرتی (لوط) پیغه مبهری ﷺ له خاکی (فلسطین) رۆیشت و
چوو نهوانچه ی (سندوم) و خوای گه وره کردیه پیغه مبهری نهو ناوچه یه. (البدایة والنهاية)
ب(۱) ل- (۱۶۵-۱۶۸) و (فتح الباری) ب(۶) ل (۴۶۹-۴۷۶).

﴿له دایکبوونی حه زهرتی (إسماعیل) پیغه مبهری ﷺ کوری حه زهرتی (إبراهیم)
پیغه مبهری ﷺ﴾

که حه زهرتی (ابراهیم) ﷺ له (مضر) گه پاره بۆ (بیت المقدس)، ماوه ی ده سالن لهو ی
مایه وه و هیچ مندالی نه بون، جا دوعای کرد خوا مندالی بداتی و فه رمو ی: ﴿رَبِّ هَبْ
لِي مِنَ الصَّالِحِينَ * فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ الصافات: ۱۰۰-۱۰۱، خودایه مندالی سالم
بده یی، جا خوای گه وره موژده ی دای: به کورپکی هیمن و ئارامگر، که حه زهرتی
(إسماعیل) پیغه مبهری بوو ﷺ.

نهو بوو: (ساره) به حه زهرتی (ابراهیم) ﷺ گوت: من مندالم نابی، بوئی من
که نیزه که ی خۆم- (هاجر)- ده یبه خشمه تو، به لکی خوا له (هاجر) مندالتیکت بداتی.

جا حه زهرتی (ابراهیم) قبولی کردو لکی بووه زاوا، له ته مه نی (۸۶) هه شتاو شه ش سالی دا
خوای گه وره حه زهرتی (إسماعیل) ﷺ پی به خشی و دوعایه که ی قبول بوو.

جا له ناو هه موو پیغه مبهرا ن- علیهم الصلوة والسلام- ته نها پیغه مبهری ئیمه- (محمّد
المنصفی) ﷺ- له نه زادی ئهم (إسماعیل) پیغه مبهری کوری (ابراهیم) پیغه مبهره علیها
الصلاة والسلام، ئینجا به ویستی خوای گه وره حه زهرتی (ابراهیم) ﷺ (هاجر) و حه زهرتی
(إسماعیل) کوری لهو ی لابردن و هه ردووکی بردنه نهو شوینه ی ئیستا (مگه) ی
پیرۆزه، مه روه که لهو ی ئیره پیرن کراوه ته ره.

ئهمه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه: له دوا ی له دایکبوونی حه زهرتی (إسماعیل) ﷺ به
سیزده سالن- خوای گه وره کورپکیشی له (ساره) به حه زهرتی (ابراهیم) ﷺ به خشی، لهو
کات ته مه نی (ساره) نه وه د سال بوو، ته مه نی حه زهرتی (ابراهیم) ﷺ نه وه د نو سال
بوو، خوای گه وره ده فه رمو ی: ﴿...فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ مود: ۷۱،
موژده مان دایه (ساره) به کورپکی ناو (إسحاق)، له دوا ی (إسحاق) ش (يعقوب) ی کوری

إسحاق علیهما الصلوة والسلام.

جا (يعقوب) ﷺ به (إسرائيل) ناو دهردری و هه موو پیغه مبه ره گانی (بنی اسرائیل) به ویه وه ده گه نه وه چه زرمته (إبراهیم) ﷺ. (البداية والنهاية) ب (۱) ل (۱۶۹-۱۷۷).

﴿ نیشته چی کردنی چه زرمته (إسماعیل) پیغه مبه رو ﷺ (هاجر) ی دایکی له (مكة) ﴾ بزانه: لهو کات (مكة) ناوی (فاران) بوو، ههر بهم ناو هس له (التوراة) دا هاتوو: (جاء الربُّ مِنْ سَيْنَاءَ وَأَشْرَقَ مِنْ سَاعِيرَ وَاسْتَعْلَنَ - تَلَّأْ - مِنْ جِبَالِ فَارَانَ) برپاری خوا له دمشتی (سیناء) هات به ناردنی چه زرمته (موسی) پیغه مبه رو ﷺ، له (ساعیر) به دمر کهوت به ناردنی چه زرمته (عیسی) پیغه مبه رو ﷺ، له کیومگانی (فاران) = (مكة) ناشکرا بوو = دره وشاوه به ناردنی چه زرمته (محمد) ﷺ. (تفسير القرطبي) و (تفسير الخازن) سورة النمل، الآية (۸).

جا - به ندهش ده لی: به چاوی خۆم دیتومه - نه و شانە ی پرابردو تا نیستاش له (التوراة) دا ماون و ده ستکارییان نه کراوه، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَعَالَى. بپوانه (التوراة) ل (۲۳۴).

ئینجا چه زرمته (إبراهیم) ﷺ، چه زرمته (إسماعیل) ﷺ و (هاجر) ی دایکی هیان و لهو شوینه ی نیستا (مكة) یه له لای دره ختیکی گه و ره له سه ره وه ی بیرى (زمر) ی نیستا داینان، هیشتاش چه زرمته (إسماعیل) ﷺ شیر خۆر بوو، لهو کاتیش نهو شوینه هیچ ناو و ناو مدانیکی لی نه بو، بۆی کونده یه ک ناو و پرێسکه یه ک قه سپی بۆ دانان و لهو ی به چی هیشتن و رۆیشت، جا (هاجر) ی دایکی چه زرمته (إسماعیل) ﷺ بانکی کرد و گوتی: هۆ (إبراهیم) نه وه بۆ کوئ دمرۆی؟ ئیمهش لهو گه لی یه چۆله دا به چی ده هیلی؟ به لام چه زرمته (إبراهیم) ﷺ ههر ناو پریشی لی نه داوه، جا ئه م جار ه (هاجر) گوتی: هۆ (إبراهیم) ئایا خوا نه و ها فه رمانی پی کردوی؟ چه زرمته (إبراهیم) ﷺ فه رمووی: به لی.

جا (هاجر) گوتی که وایی، خوا ئیمه له ده ست نادا.

ئینجا چه زرمته (إبراهیم) ﷺ رۆیشت تا گه یشته دمر به ندی سه ره وه ی (مكة)، لهو ی پرووی له (بنیت) کردو دهسته گانی به رز گردنه وه به و شانە دوعای کرد: ﴿ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْنِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴾ إبراهيم: ۳۷، خودایه من هه ندیک له نه ته وه ی خۆم نیشته چی کرد له شیویکی بی کشتوکال له لای شوینی ماله پیزداره کهت - راته: نه و شوینه ی خوا برپاری داوه له مه ودا (نبیت) ی لی دروست بکری - خودایه بۆ نه وه ی نویژ نه نجام بدن، خودایه دلی هه ندیک کهس وا لی بکه نه وانی بوئ و جوړه ها میوه جاتیان بدی به لکو شوکری تۆ بکه ن.

ئینجا (هاجر) شیرى ددها چه زرمته (إسماعیل) ی کور ی و ﷺ به خویشی ناوی کونده که ی ده خوارده وه تا ناوه که نه ما، جا (هاجر) به خو ی تینوو بوو، کور ه کهشی تینوو بوو و به هۆی تینوو ته ی خو ی به زه ویدا ددها، بۆی (هاجر) رۆیشته سه ر کیوی (صفا) - که

نزیکتَرین کَبُو بوو لهوئ- له سهر کَبُو که ته ماشای شیوه که ی ده کرد به لکی که سَبَك ببینئ، به لَام هیج که سَبَكی نه دیت، ئینجا (هاجَر) له کَبُوئ (صَفَا) هاته خواروه تا گه یشته ناو شیوه که، ئینجا لیجکی که وایه که ی بلند کردو وهك مرؤفیکي ماندوو کراو به په له رُؤیشت تا له شیوه که تیپه پری و به سهر (مَرْوَة) که وت، جا له سهر (مَرْوَة) ش ته ماشای شیوه که ی کرد به لکی که سَبَك ببینئ، به لَام هیج که سَبَكی نه دیت، تا حهفت جار (هاجَر) له نیوان (صَفَا) و (مَرْوَة) دا نه وهای کرد، پیغه مبه رُؤفیکي فهرموویه تی: ﴿فَذَلِكَ سَعْيُ النَّاسِ بَيْنَهُمَا﴾ رواه البخاري، لهو پرووداوه، (سَعْي) ی نیوان (صَفَا) و (مَرْوَة) له سهر حاجیه کان واجب کراوه.

﴿په یدا بوونی ئاوی (زَمَزَم)﴾

جا که جاری حه فته م (هاجَر) چوووه سهر (مَرْوَة)، گوئی له دهنگیک بوو- وهك که سَبَك بانگی بکا- ئینجا گوئی لئگرتو گوئی: گویم لئته نه گهر فریام بکه وی. جا که ته ماشای کرد حه زهرتی (جَبْرَائِيل) ﷺ- که (مَلَأَكَة) په کی خودایه- به باله که ی خوی له شوینی (زَمَزَم) ی دا، ئاوی (زَمَزَم) هه لقولا و به دهر که وت، ئینجا (هاجَر) به دلئیکي خوش گئی له دهوړی ئاوه که کُؤ کرده ووه کردیه حه وز، هه م گونده که شی لئ پپر کرد، پیغه مبه رُؤفیکي فهرموویه تی: ﴿يَرْحَمُ اللَّهُ أُمَّ إِسْمَاعِيلَ، لَوْ تَرَكْتَ زَمَزَمَ- أَوْ قَالَ: لَوْ لَمْ تَعْرِفْ مِنَ الْمَاءِ- لَكَانَتْ زَمَزَمُ عَيْنًا مَعِينًا﴾ رواه البخاري، خوا په حم به دایکی (إِسْمَاعِيل) بکا، نه گهر وازی له (زَمَزَم) هیئابا و هه لینه هیئجابا، (زَمَزَم) ده بووه سهر چاوه یه که ئاوه که ی له بهر ده رُؤیشت.

جا (هاجَر) ئاوه که ی خوارده ووه شیری دایه حه زهرتی (إِسْمَاعِيل) ی کوری، جا حه زهرتی (جَبْرَائِيل) ﷺ پیی گوئی: (مه ترسن ئیوه به هیلاک ناچن، (بَيْتُ اللَّهِ)= مای خوا لیږه یه، نه م کوږه و باوکی نه م کوږه (بَيْتُ اللَّهِ) دروست ده که ن، خوا ی گه وړه که س وکاری نه م (بَيْتُ اللَّهِ) یه له ناو نابا).

شوینی (بَيْتُ اللَّهِ)- له وکات- وه کو ته پُل که یه کی به رز بوو، لافاو ده مات له لای راسته یی و له لای چه په ی لئیی ده برد.

جا (هاجَر) ههر له سهر ئاوی (زَمَزَم) مایه ووه- وهك خوارده مه نی- به خوار دنه ووه ی ئاوی (زَمَزَم) تیر ده بوو و برسیه تی نه دهما، پیغه مبه رُؤفیکي له باره ی ئاوی (زَمَزَم) فهرموویه تی: ﴿إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ إِنَّهَا طَعَامٌ طُعِمَ﴾ رواه مسلم فی فضائل أبی ذر ﷺ، ئاوی (زَمَزَم) به بهر که ته و خُوراکیکي تیر که ره.

ئینجا کُؤمه له خه لکیک له بنه ماله ی (جَزْهَم)- که خه لکی (يَمَن) بون و له نزیکی (مَكَّة) بون- به لایاندا تیپه پین و له خوارده ووه (مَكَّة) دابه زین، که ته ماشایان کرد: بالنده یه که

بهو ههوايهدا—وهك له سهر ئاويك—دهسورپتتهومو لهوئ دور ناكهويتهوه، گوتيان: ئهم باندديه به سهر ئاودا دهگهرئ، خو ئيره هيچ كاتيگ ئاوى لئنهبو، بؤيى يهك دوو كهسيان ناردن: ههوالى ههبوونى ئاويان بو هئنان، جا ئهوانيش هاتنه لاي (هاجر) و گوتيان: ئيزنمان ددهدى ئيمهش له لاي تو دابيهزين؟ جا چونكه (هاجر) دلى به ئاوهدانى خوش بوو، گوتى: بهئى، بهلام هيچ مافىكتان له ئاوهكهدا نهبي.

ئيت ئهه بئه مالهيهش به ههموو خزمو كهسه كانيانهوه له لاي (هاجر) دابيهزين و ئاوهدانى لهوئ پهيدا بوو و چهزرتى (إسماعيل) ﷺ كهوره بوو و لهوان فيره زمانى (عربي) بوو، ئهوانيش زور پزيان له چهزرتى (إسماعيل) ﷺ دناو دليان بو دهچوو بيكهنه زاواى خوئيان، بؤيى كه جهحيل بوو، ئافهريتكى بنه ماله كهيان ئى ماره كرد. جا بزانه: جار جاره چهزرتى (إبراهيم) ﷺ به سوارى (البراق)—بؤراق دههاته (مكة) و سهردانى (هاجر) و كورمهكهى دهكرد. (فتح البارى) ب(٦) ل(٤٧٨و٤٨٩).

﴿ سهر بپرينى چهزرتى (إسماعيل) پيغه مبهه ﷺ ﴾

زانايانى (تفسير) فهرموويانه: كه ته مهنى چهزرتى (إسماعيل) پيغه مبهه ﷺ بووه سيزده سال، چهزرتى (إبراهيم) ﷺ سى جار له خهوندا ديتى: ﴿له لاي خوا فهرمانى پى دهكرى كورمه تاقانهكهى بو خوا سهر بپرى﴾.

جا له بهر ئهوهى خهونى پيغه مبهه ران عليهم الصلاة والسلام— به (وحي) داندراوه، چهزرتى (إبراهيم) ﷺ ناچار بوو جى به جى بكا، بؤيى چوو لاي چهزرتى (إسماعيل) كورى و پى گوت: هؤ كورمه بچكوله كه من له خهوندا دهبينم تو سهر دهبرم، توش بير بكهوه چ بپريايك ددهدى؟ چهزرتى (إسماعيل) ﷺ فهرمووى: بابيه گيان له لايهه خواوه چ فهرمانيكت پى دهكرى بيكه، ان شاء الله ده ميينى من له خؤراگران دهيم.

جا چهزرتى (إبراهيم) ﷺ چهزرتى (إسماعيل) ﷺ برده (منى) و لهوئ تهسليمى فهرمانى خوا بون و چهزرتى (إسماعيل) ﷺ خسته سهر زه مين و له سهر تهوئلهى دريژى كردو كيژدهكهى به گهردهنى دا هئنا، بهلام كيژدهكه نه پى، جا خواي گهوره فهرمووى: ﴿وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ * قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ * إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ * وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ﴾ الصافات، الايات: ١٠٤-١٠٧، بانگمان كرد: هؤ (إبراهيم) بهراستى كوئپرايه لى فهرمانى خهونهكهت بو، ئيمه ئهوها پاداشتى چاكه كاران ددهينهوه و له تهنگانه پزگاريان دهكهين، بهراستى ئهوه تاقى كردنه وهيهكى ئاشكرايه، ئيمه سهر بپرينى بهرانيكى پلهوپايه گهوره مان كرد قوربانى (إسماعيل) پيغه مبهه ﷺ. واته: چهزرتى (جبرائيل) ﷺ له بهههشت بهرانهكهى هئنا، جا چهزرتى (إبراهيم) بهرانهكهى گرت و له جياتى چهزرتى

(إسماعيل)ی کو پی ٱٱٱٱٱٱ له رٱٱٱ جهٱٱ قوربان له (مٱٱ) سهری ٱری و کردیه قوربانى. (تفسیر القرطبى) و (تفسیر الخازن) الصافات، الآيات: (١٠١-١٠٧).

﴿دروستکردنى (كعبه) = (بیت الله) = (ٱٱٱٱٱٱٱٱ) له (مكة) ى ٱٱٱٱ﴾

خوای گه و ره ده فهرموى: ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بى شَيْئاً وَطَهَّرَ بَيْتِىَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ * وَأَذِّنْ فِى النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ الحج: ٢٦ و ٢٧، باس بکه: که خوای گه و ره شوٱٱنى (بیت) ى بٱ (إبراهيم)ٱٱٱٱٱٱ دیارى کرد تا کو دروستى بکا، له و دروستکردنه دا هاوبه ش بٱ خوا دامه نى، (بیت) ش ٱاك بکه وه بٱ ئه وانهى (طواف) ئه که ن و به ٱٱوه نوٱٱ ده که ن و ٱوکو و سوجه ده به ن، هم فهرمانمان به (إبراهيم)ٱٱٱٱ کرد: ئاده میزاده کان بانگ بکه تا کو بٱنه ئه و (بیت) ى خوا حه ج بکه ن، ئه وان به ره و بانگکردنه که ى تٱ دى: به ٱیاده ى و به سواری گشت و شترى کى لاوانو بى هیز که له گشت ٱىگایه کى دورو دریژه وه و شتره کان دى.

حه زره تى (ابن عباس) رفسى الله عنهما- فهرمو ىه تى: که خوای گه و ره ئه م فهرمانه ى به ه زره تى (إبراهيم) ٱىفه مبه رٱٱٱٱ کرد، گوتى: خودایه چٱن ده نگم ده گاته ئه و هه موو ئاده میزادانه؟ خوای گه و ره فهرمو ى: ﴿تَوَّابًا بَكَه، ئىمه ش بانگه وازیه که ت ده که ٱىن﴾. جا هه زره تى (إبراهيم)ٱٱٱٱ چو وه سه ر کى ى (ابى قُبَیس) و بانگى کرد: ﴿هُوَ ئاده میزاده کان خوای گه و ره فهرمانى به ئىوه کردو وه بٱنه ئه م (بیت) ى خوا، بٱ خوا حه ج بکه ن﴾. جا هه ر که سىک حه جى بٱ نوسرابى، له مندالده نه ى دایکان و له ٱشتى باوکان وه لأمیان داوه: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ). جا به قه د وه لأمدانه وه دکانیان حه ج ده که ن: جارىك، دوو جار... هتد. (تفسیر القرطبى) و (تفسیر ابن کثیر) الحج (٢٦-٢٧).

ئىمام (ابن کثیر) فهرمو ىه تى: (كعبه) = (بیت الله) - که له شارى (مكة) ىه - ده که وىته ئاستى (ٱٱٱٱٱٱٱٱ) - که قىبله ى (ملائكة) گانى ئاسمانى حه فته مه - هه روه هاش له هه موو ئاسمانى کدا - له و ئاست - (بیت) ىک هه ىه خوا به رستى تى دا ده گرى، جا (بیت) ى ئاسمانى ىه که م ٱى ده گوترى: (بیت العرة). بروانه (تفسیر ابن کثیر) الطور (٤) و (البداية والنهاية) ب (١) ل (١٧٩).

گوتمان: جار جاره هه زره تى (إبراهيم)ٱٱٱٱ به سواری بٱراق ده هاته (مكة) و سه ردانى (هاجر) و کو ره که ى ده کرد، جا که هه زره تى (إسماعيل)ٱٱٱٱ زنى هیئاو (هاجر) ى دایکى شى له (مكة) و مفاتى کرد، دیسان هه زره تى (إبراهيم)ٱٱٱٱ بٱ سه ردان هاته (مكة)، به لام ئه م جاره هه زره تى (إسماعيل)ٱٱٱٱ له مائه وه نه بو، ژنه که شى زور ناشوکرو ٱوو کرژ بو و گوتى: وه زعمان خراپه. جا هه زره تى (إبراهيم)ٱٱٱٱ گه ٱاوه و فهرمو ى: که

مېردهكەت ھاتەو سەلامى منى لىبكەو پىي بلى: با كۆسپەي دەرگاگەي بگۆرى. جا كە
 ھەزىرتى (إسماعيل) ﷺ ھاتەو، ژنەكەي گوتى: پېرەمېردىكى ئەوھاو ئەوھاو ھاتو
 گوتى: بە مېرەكەت بلى: با كۆسپەي دەرگاگەي بگۆرى. ھەزىرتى (إسماعيل) ﷺ
 ھەرمووى: ئەو باوكم بوو، ھەرمانى پىي كىردوم تەلاقت بەدم. جا ئەم ژنەي تەلاق دا و
 ژنىكى تى مەرە كىرد.

جا دووبارە ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ ھاتەو سەردانىان، ئەم جارەش ھەزىرتى
 (إسماعيل) ﷺ لە مالىھە نەبو، بەلام ژنەكەي زۆر روو خوشو شوكر بوو و گوتى:
 ومزعمان باشەو خواردنمان گوشت و ناو. جا ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ ھەرمووى: كە
 مېرەكەت ھاتەو، سەلامى منى لىبكەو پىي بلى: با كۆسپەي دەرگاگەي پابگىرى.
 جا كە ھەزىرتى (إسماعيل) ﷺ ھاتەو، ژنەكەي گوتى: پىي كى جوان ھاتە لامان و
 سەلامى لىدەم كى و گوتى: با كۆسپەي دەرگاگەي پابگىرى. ھەزىرتى (إسماعيل) ﷺ
 ھەرمووى: ئەو باوكم بوو، ھەرمانى پىي كىردوم تۆ بەيلىمەو تەلاق نەدم.

جا ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ دوعاى بۆ كىردن: (خو بەرەكەت بخاتە گوشت و
 ئاوەكەيان). پىغەمبەر ﷺ ھەرموويەتى: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ حُبٌّ، وَلَوْ كَانَ لَهُمْ دَعَا
 لَهُمْ فِيهِ﴾ رواه البخارى، لەو كات دانەوئەيان نەبو، ئەگەر دانەوئەيان ھەبوايە دوعاى
 بەرەكەتى ئەويشى بۆ دەكردن.

جا پاش ماوئەكە بۆ جارى سىيەم - ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ ھاتەو (مگە)، دىتى
 ھەزىرتى (إسماعيل) ﷺ لە بن درەختە گەورەكەي لای (زەمزم) تىر چاك دەكا، جا
 ھەزىرتى (إسماعيل) ﷺ لە بەرى ھەلسا وەك باوك و كور پەفتارىيان لەگەل يەكترى
 كىرد، ئىنجا ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ ھەرمووى: خوايگەورە ھەرمانى داومى: لىرە مائىك
 دروست بكەم. (ئامازەي بۆ تەپىلكەيەكى بەزىر كىرد).

ئىتر دەستيان بە دروستكردنى (بىت) كىرد: ھەزىرتى (إسماعيل) ﷺ بەردى دەھىنان و
 ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ دىواری دادەنا تا گەيشتە شوپنى (الحجر الأسود)، ھەزىرتى
 (إبراهيم) ﷺ ويستى بەردىك دابنى بۆ ئەوئەي بىيىتە نىشانەي سەرمەئەي (طواف) و
 كۆتايىيەكەي، جا ھەرمووى: كورەكەم بپۆ بەردىكى جوانم بۆ بىيە لىرە دايىبىم. جا ئەو
 بەردىكى بۆ ھىنا، بەلام ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ دابنى بۆ ھىنا - بەردىكى
 ئەومەندە سىي بوو دەمەروشاىەو - جا ھەزىرتى (إبراهيم) ﷺ (الحجر الأسود) لى لە
 قورنەكەي رۆژھەلاتى باشورى (بىت) دانا - ئىستاش مەرلە شوپنى خويەتى -، پىغەمبەر ﷺ
 ھەرموويەتى: ﴿نَزَلَ الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ مِنَ الْجَنَّةِ وَهُوَ أَشَدُّ بَيَاضاً مِنَ اللَّبَنِ فَسَوَّدَتْهُ خَطَايَا بَنِي
 آدَمَ﴾ رواه الترمذى وحسنه، بەردە پەشەكەي (بىت) لە بەھەشت ھاتۆتە خوارەو، لە شىر

سپی‌تر بوو، به‌لام تاوانه‌کانی ئاده‌میزادان په‌شی کرد.

ئینجا که دیواره‌که به‌رز بوو، ئهو به‌رده‌ی (مقام ابراهیم)ی هی‌ناو چه‌زرتی (ابراهیم) ﷺ له‌ سه‌ری راده‌وستاو دیواری داده‌ناو له‌گه‌ل خویاندا به‌ ده‌وره‌ی (بیت)دا ده‌یانسوراندو ئهم دوعایه‌یان ده‌کرد: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ البقرة: ۱۲۷، خواجه لی‌مان قبول بکه به‌راستی تو بی‌سه‌رو زانای.

ئینجا که چه‌زرتی (ابراهیم) ﷺ دیواره‌که‌ی ته‌واو کرد، به‌رده‌که‌ی له‌وئ به‌جی هی‌شت و له‌ ته‌نیشته‌ی دهرگای (بیت) له‌ بن دیواره‌که‌ داینا.

جا بزانه: ئاسه‌واری پی‌یه‌کانی چه‌زرتی (ابراهیم) ﷺ به‌ په‌نجه‌کانیاوه له‌ سه‌ر به‌رده‌که‌ دیار بوو، به‌لام خه‌لک ئه‌وه‌نده بو به‌ره‌که‌ته‌ی ده‌ستی پی‌دا ده‌ی‌نا تا ئاسه‌واری په‌نجه‌کانی نه‌ما و ته‌نها شوینی پی‌یه‌کانی ماوه، جا تا سه‌رده‌می ئیمام (عمر) ﷺ به‌رده‌که‌ هه‌ر له‌ بن دیواری (بیت) بوو، به‌لام له‌ به‌ر پاله‌په‌سته‌ی خه‌لک، ئیمام (عمر) ﷺ به‌رده‌که‌ی گشانده‌وه دواوه (صحابة)ش په‌خنه‌یان نه‌بو.

جا بزانه: پاله‌به‌سته‌که‌ش له‌و نویژه‌ی دروست ده‌بوو: که خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ البقرة: ۱۲۵، له‌ لای (مقام ابراهیم) نویژ بکه‌ن. هه‌م خه‌لکیش بو به‌ره‌که‌ته‌ی ده‌ستی پی‌دا ده‌ی‌نا، جا ئیستا به‌رده‌که‌ قه‌فه‌زیکی ئاسنی له‌ سه‌ر داندراوه‌ی ده‌ستی هیچ که‌سیکی ناگاتئ.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿الرُّكْنُ وَالْمَقَامُ يَاقُوتَانِ مِنْ يَاقُوتِ الْجَنَّةِ﴾ رواه ابن حبان والبیه‌نی یاسناد صحیح، به‌رده‌ په‌شه‌که‌ی (بیت) و به‌رده‌که‌ی (مقام ابراهیم) دوو یاقوتن له‌ یاقوته‌کانی به‌هه‌شت.

جا له‌ دوا‌ی ته‌واو‌بوونی دروستکردنی (بیت) = (کعبه)، چه‌زرتی (جبرائیل) ﷺ هه‌موو خواپه‌رسته‌یه‌کانی (حج)ی فی‌ری چه‌زرتی (ابراهیم) ﷺ کردن و ئه‌ویش له‌گه‌ل چه‌زرتی (إسماعیل) ﷺ چه‌جیان کرد، ئینجا چه‌زرتی (ابراهیم) ﷺ گه‌راوه بو (فلس)، له‌وئ وه‌فاتی کردو له‌ شاری (حبرون) - که ئیستا ناسراوه به‌ (الخلیل) - نی‌ژراوه، هه‌روه‌ها چه‌زرتی (إسماعیل) ﷺ له‌ (مکه) وه‌فاتی کردو له‌ ناو (حجر إسماعیل)دا نی‌ژراوه. (تفسیر ابن کثیر) البقرة (۱۲۵) والبدایة والنهاية ب (۱) ل (۱۷۵ و ۱۹۲) و (فتح الباری) ب (۶) ل (۴۷۸-۴۹۲) و (السيرة الحلبیة) ب (۱) ل (۲۲۳ و ۲۳۲).

﴿دروستکردنی (کعبه) = (بیت الله) له‌ سه‌رده‌می (ذی‌القرنین)دا بوو﴾

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ آل عمران: ۹۶، یه‌که‌م مالی‌خوا که بو خواپه‌رستنی خه‌لک داندراپی، ئه‌وه‌یه که له‌ (بکه) - (مکه)یه، به‌ به‌ره‌که‌ته‌ی هیدایه‌تی خه‌لک داندراوه. (تفسیر ابن کثیر) آل عمران: (۹۶).

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ مَسْجِدٍ وُضِعَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلَ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ. قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى. قُلْتُ: كَمْ كَانَ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً﴾
 رواه الشيخان، گوتم: نهی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خوا کامه مزگهوت له سهر زه مین پیشتر داندراوه؟ پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فهرمووی: (الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ) له (مَكَّة). گوتم: ئینجا کامه مزگهوت؟ فهرمووی: (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) له (فَلَسْطِين). گوتم: نیوان دروستکردنیان چه ند بوو؟ فهرمووی: چل سال.

هه ندی له زانایان فهرموویانه: نهو کهسهی یه کهم جار (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى)ی دروست کرد: حه زرمتی (یعقوب) پیغمبر کوری (إسحاق) پیغمبر کوری حه زرمتی (إبراهیم) پیغمبر بوو ملئ الله علیهم اجمعین، واته: به چل سال له دوی دروستکردنی (الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ)، دروستی کرد، ئینجا حه زرمتی (سلیمان) پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم نوئی کردهوه. ئیمام (ابن کثیر)ش پشتگیری ئهم فهرمووده میی کردهوه. (البداية والنهاية) ب (۱) ل (۱۷۸) و (السيرة الطلبيه) ب (۱) ل (۲۲۳).
 جا له لایه کی تریش: فهرمووده گانی ئیمام (ابن کثیر) و ئیمام (ابن حجر العسقلانی) تیک ده کاته وه: که لهو کاته ی حه زرمتی (إبراهیم) صلی الله علیه و آله و سلم (بیت) = (الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ)ی دروست ده کرد، (اسکندر)ی (ذی القرنین) هاتوته (مَكَّة)ی پیروزو توهه ی له گهل حه زرمتی (إبراهیم) صلی الله علیه و آله و سلم کردهوه له گهل نهوی (طواف)ی (بیت)ی کردهوه هم فوربانیشی کردهوه. (تفسير ابن كثير البقرة: (۱۲۷)، الكهف: (۸۳) و (فتح الباري) ب (۶) ل (۴۶۲).

له لایه کی تریشه وه ده فهرموون: پاشا سته مکاره کی (مضر) - که ویستی ده ستریزی بکاته سهر (ساره)ی ژنی حه زرمتی (إبراهیم) صلی الله علیه و آله و سلم - برای (الضحاك)ی سته مکار بوو، واته: له لایه ن برایه وه کار به دهستی (مضر) بوو. (البداية والنهاية) ب (۱) ل (۱۶۸) و (فتح الباري) ب (۶) ل (۴۷۴).

ههم له لایه کی تریش: (السيد الألوسي) له تهفسیری ئایه تی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ﴾
 الكهف: ۸۳، فهرمویه تی: (أَجْمَعَ أَهْلُ التَّأْرِيخِ عَلَى أَنَّهُ - أَيُّ ذِي الْقَرْنَيْنِ - لَمْ يُسَافِرْ لَا شَرْقًا وَلَا غَرْبًا وَإِنَّمَا دَوَّخَ لَهُ الْبِلَادَ كَاوَه الْأَصْفَهَانِي الْحَدَّادُ الَّذِي مَرَّقَ اللَّهُ عَلَى يَدِهِ مُلْكَ الضُّحَاك وَبَقِيَ رَئِيسَ عَسَاكِرِهِ إِلَى أَنْ مَاتَ) زانایانی میژوو یه کدهنگن: که (اسکندر)ی (ذی القرنین) به خوئی به سه فهر نه چوته رۆژ هه لاتو رۆژ ناوا، به لگو (کاوه)ی نه سفه هانی ئاسنگر نهو شارو ولاتانه ی بۆ وی ملکه چ کردون و خستنیه ژیر دهستی نهوی، خوی گهوره له سهر دهستی (کاوه) دهسه لاتی (الضحاك)ی تیک داو ته فروتونی کرد، (کاوه) ههر به سهر له شکری (ذی القرنین) مایه وه تا وهفاتی کرد. (تفسير روح المعاني) الكهف (۸۳).

جا لهم سهر چاوانه ناشکرا بوو: دروستکردنی (بیت الله) له لایه ن حه زرمتی (إبراهیم) صلی الله علیه و آله و سلم ههم (ذو القرنین) و (ضحاك)ی سته مکارو (کاوه)ی ئاسنگرو پاشا سته مکاره کی (مضر)،

گشتیان هاوچهرخن، هم فەرموودهکەى (الآلوسی) وا دهگهیهنئ: که (کاوه)ی ئاسنگر خواپهرست بووه-نەك ئاگرپهرست-؟ چونکه ناگونجئ خواپهرستیکی وهك (ذی القرنین) کافرئکی ئاگرپهرست بکاته سەرلەشکری خۆی، کهوابوو: با شه‌مشه‌مه کویره‌کانی (علمانی) بچنه‌وه ناو کونه تاریکه‌کانی‌خۆیان که به خه‌یالی خاویان هه‌ول دمه‌دن-به هۆی داستانه‌کەى کاوه‌ی ئاسنگر- گه‌ل کورد له پووناکی‌ئیسلام دور بخه‌نه‌وه‌و بیبه‌نه ناو دوکه‌لی ئاگرپهرستی.

﴿گولبژیریک له‌م گولزاره﴾

یه‌که‌م: حه‌زه‌تی (إبراهیم) پیغه‌مبه‌رﷺ رێزداره‌و پیشه‌وایه، بزانه: وشه‌ی حه‌زه‌ت له (حَضْرَةِ)ی عه‌ره‌بی گورپه‌راوه بو کوردی، واته: پایه به‌رز و رێزدار. له باره‌ی کۆچکردنه‌کەى حه‌زه‌تی (إبراهیم)ﷺ خۆی‌گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي﴾ إلى قوله تعالى: ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ العنکبوت: ۲۶و۲۷، (إبراهیم)ﷺ فه‌رموئ: من له ولاتی‌خۆم کۆچ ئە‌که‌م بۆ ئە‌و شوێنه‌ی خوا فه‌رمانی پئ‌کردوم.

به‌ئێ: حه‌زه‌تی (إبراهیم)ﷺ له پیناوی‌خوا خزم و کە‌سو ولاتی به‌جئ‌هیشت، خۆی گه‌وره‌ش پاداشتی دایه‌وه: له‌جیاتی ولاته‌کەى پیرۆزترین شوێنئ دایئ-که (بَيْتُ الْمُقَدَّسِ)و (مَكَّة)ی پیرۆزه- له‌جیاتی خزم و کە‌سه‌کانی به‌شه‌په‌فترین و به‌پیرۆزترین نه‌ته‌وه‌ی دایئ، ئە‌وه‌ بوو: له‌ ته‌مه‌نی پیری‌دا خۆی‌گه‌وره دوو کۆپی پئ به‌خشین: یه‌که‌میان: له (هَاجِر) حه‌زه‌تی (إسماعیل)ﷺ دایئ، که پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌زه‌مان -ح‌زه‌تی (مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى)ﷺ- له پش‌تی ئە‌م به‌رپۆزه‌یه.

دووه‌میان: له (سَارَة) حه‌زه‌تی (إسحاق)ی دایئ که باوکی حه‌زه‌تی (يَعْقُوب)-عليهما الصلاة والسلام- حه‌زه‌تی (يَعْقُوب)ﷺ پئ‌ی ده‌گوترئ: (إِسْرَائِيل)، هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانی (بَنِي إِسْرَائِيل) له نه‌ژادی ئە‌م به‌رپۆزه‌ن عليهم الصلاة والسلام.

هه‌م له‌جیاتی ملك و مالیش خۆی‌گه‌وره ده‌وله‌مه‌ندی کردو ئاژه‌ل و سامانیکی زۆری دایئ، به‌ شیوه‌یه‌کی وه‌ها: گوێلکی برژاوی ده‌رخواردی میوانه‌کانی ده‌دا.

هه‌روه‌ها خۆی‌گه‌وره حه‌زه‌تی (إبراهیم)ﷺ کرده دۆستی خۆی و فه‌رموئ: ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ النساء: ۱۲۵، خوا (إبراهیم)ی کرده دۆستی خۆی.

هه‌م کردیه پیشه‌واي ئیماندارانی سه‌ر پووی زه‌مین، هه‌روه‌ك خۆی‌گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ البقرة: ۱۲۴، باس بکه: که خۆی‌گه‌وره حه‌زه‌تی (إبراهیم)ی تاقی کرده‌وه: به‌چه‌ند ئە‌رکیکی نایینی، جا حه‌زه‌تی (إبراهیم)ﷺ هه‌موو ئە‌رکه‌کانی به‌ ته‌واوی کردن، خودا

فەرمووی: من تۆ دەكەمە پېشەوا بۆ خەلکی.

جا ھەندىك لەو ئەركانە بە فەرموودەى جۆراوجۆر - لە كتيبەكانى (تفسير) و (حديث) ئەمانەن: كۆچكردن، سوننەتكەردنى نېرومى، تارەت كردن لە ميز و پيسايى، سيواك كردن، ريش بەردان، قرتاندنى نينوك، ئاو لە دەم و ئووت وەرگەردن، ھەلگەندنى مووھەكانى بن ھەنگل، تاشينى بەر...چەند ئەركىكى تيش. (تفسير ابن كثر) البقره: ۱۲۴.

جا پېويستە مەزھى موسلمان: ھەزەتەى (إبراهيم) ﷺ بە پېشەواى خۆى دابىنى و ئەو ئەركانە بە جى بىنى، بە تايبەتیش سوننەتكەردن واجىبكى گەنگە، چونكە پېغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ﴿اٰخْتَنَ اِبْرٰهِيْمُ النَّبِيُّ - وَهُوَ ابْنُ ثَمٰنِيْنَ سَنَةً بِالْقَدُوْمِ﴾ رواه الشيخان، (إبراهيم) پېغەمبەر ﷺ بە تەشەببۇى دارتاشين خۆى سوننەت كەرد، تەمەنى ھەشتا سال بوو. بەلام لە فەرموودەى كى بى ھەزدا - كە فەرموودەى زۆرتەينى زانايانە - سوننەتكەردنى ئافەرتان سوننەتە، وەك سوننەتكەردنى پياوان واجب نى. (تفسير القرطبي) البقره: ۱۲۴ و (تحفة المحتاج شرح المنهاج) ب (۹) ل (۱۹۸).

دووم: پاراستنى ئايىن و گيان و ئابروو، ھەزەتەى (إبراهيم) ﷺ فەرمووی: (سارە) خوشكى منە. پېغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ﴿لَمْ يَكْذِبْ اِبْرٰهِيْمُ النَّبِيُّ اِلَّا ثَلٰثَ كَذِبَاتٍ: قَوْلُهُ: (اِنِّي سَقِيْمٌ)، وَقَوْلُهُ: (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيْرُهُمْ)، وَقَوْلُهُ فِي سَارَةَ: (هِيَ اُخْتِي)﴾ رواه الشيخان، ھەزەتەى (إبراهيم) ﷺ تەنھا سى قسەى وەكو درۆى كەردن، يەكەم: كە گەلەكەى بۆ جەژنى بىتەكان پويشتن ئەو لەگەلىان نەچو و فەرمووی: (من نەخۆشم)، واتە: لە پقى بىتەرەستەكەى ئۆو خەفەتبارم. دووم: كە بىتەكانى شكاندن فەرمووی: (بەلكى بىتە گەرەكە ئەوانى شكاندبى؟)، واتە بۆ دەمكوتكەردن و ئاشكراكەردنى نەفامى ئەوان وای پىگوتن. سىيەم: كە سىتەمكارەكەى (مىصّر) ويستى (سارە) ى لىزەوت بكا - لە ترسى كوشتن - فەرمووی: (سارە) خوشكى منە. واتە لە ئايىندا خوشكى منە، چونكە لەو كاتدا جگە لەوان ھىچ ژن و مێردىكى تى موسولمان لە سەر زەمىن نەبون.

جا لە پاستىدا ئەوانە ھىچيان درۆ نىن؟ چونكە درۆ لە پېغەمبەرەان - عليهم الصلاة والسلام - ناوھەشيتەو، بەلام لەگەل ئەوھەشدا لەو ھالەتەدا درۆكەردن دروستە، بەلكو بۆ مەبەستى پاراستنى ئايىن و ئابروو درۆكەردن واجبە، ئەو سىيانەش لەو بابەتەنە. (تفسير ابن كثر) الصافات (۸۹) و (فتح البارى) ب (۶) ل (۴۷۳).

سىيەم: دلسۆزى ژن لەگەل مێردەكەى، (سارە) بە ھەزەتەى (إبراهيم) ﷺ گوت: (من مندالم نابى، (ھاجن بۆ تۆ، بەلكى خوا كوپىكت بداتى).

ھەى ئافەرىن: ژنى دلسۆز لەگەل مێردەكەى ئەبى ئەوھا بى، بەزەبى بە مێردەكەىدا بى و داگىرى نەكا بە وەجاگوپىرى بىننیتەو، ھەر لە بەر ئەم ھەلوپستە بوو: خواى گەرە

پاداشتی (سارَ) خاتونی دایه وه و له ته مەنی نه وه د سالی دا کوپێکی پێ به خشی و ناوی نا: (إِسْحَاق)، خوای گه وه به هۆی ئەم هه لویسته مهردانه یه کردیه داپیره گه وه ی هه موو پیغه مبه ره کانی (بَنِي إِسْرَائِيل) عليهم الصلاة والسلام.

ده ی خوشکی موسولمان، تۆش وه کو (سارَ) خاتون له گه ل میرده که ت خاونی هه لویستی دلسۆزانه به، تا کو خوای گه وه له دنیا و قیامت پاداشتت بداته وه.

چواره م: (هَاجَر) گوتی: هُوَ (إِبْرَاهِيم)، خوا ئه وها فه رمانی پێ کردوی؟ ... که وایی: خوا ئیمه له ده ست نادا. ماشاء الله، له م ئافره ته وه به رزو به غیره ته! چۆن ملکه چی فه رمانی خوا بوو له و دۆله چۆل و بێ ئاوه به تنهایی - خۆی پاگرت! ئاخه چی بلیتم و چی بنوسم؟ چۆن پێنوسه که م ده توانی مه دحی داپیره گه وه که ی پیغه مبه ری ئاخیر زه مان بکا و ﷺ؟ ته ماشا بکه خوای گه وه چۆن گه یشته فریای و فه رمان دا: هه زره تی (جُبْرَائِيل) ﷺ بۆ ئه وان ئاوی (زَمْزَم)ی هه لقولاند و به ره که تی خستنی! ئه دی له وه گه وه تر چی به: خوای گه وه (هَاجَر)ی کرده داپیره گه وه ی پیغه مبه ری ئاخیر زه مان و ﷺ هاتوچۆیه که ی نیوان (صَفَا) و (مَرْوَة) شی کرده خوا به رستی = پوکنیکی (حَجّ) و (عُمْرَة) و هه تا هه تایی ئەم بیره وه ریه ی هه ر ده مینێ، ئە ی داپیره ی پیغه مبه ره که م ﷺ ده ک به قوربانی ئه و به ره پێیانه ت به که له نیوان (صَفَا) و (مَرْوَة) دا پێیان به دوی ئاودا ده گه پای، نه وه ک باب به گه وه ی پیغه مبه ری ئاخیر زه مان و ﷺ تینوو بێ، ده ک پیرۆزت بێ ئه و هه موو شه ره فو ریزداری به، ئینجا تۆش ئە ی خوشکی موسولمان ئه وها له پێناوی خوا دا خو پارگو ماندوو نه ناس به تا کو پاداشتی دنیا و قیامت وه ده ست بێنی.

پینجه م: به ره که تی ئاوی (زَمْزَم)، پیغه مبه ره و ﷺ فه رمویه تی: ﴿إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ﴾ ئاوی (زَمْزَم) به به ره که ته. هه م پیغه مبه ره و ﷺ فه رمویه تی: ﴿مَاءُ زَمْزَمَ لِمَا شَرِبَ لَهُ: إِنَّ شَرِبَتْهُ لَشَفِيَ شِفَاكَ اللَّهُ، وَإِنْ شَرِبَتْهُ لَشَبِعَكَ أَشْبَعَكَ اللَّهُ، وَإِنْ شَرِبَتْهُ لَقَطَعَ ظَمَنِكَ قَطْعَهُ اللَّهُ وَهِيَ هَزْمَةُ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسُقِيََا اللَّهُ إِسْمَاعِيلَ﴾ روه الدارقطنی وصحه الحاكم، ئاوی (زَمْزَم) بۆ ئه و مه به سته یه که بۆی ده خوریته وه: ئه گه ر بۆ شیفای نه خوشی بیخویه وه خوا شیفات ده دا، ئه گه ر بۆ تیژیوون بیخویه وه خوا تیژی ده کا، ئه گه ر بۆ بێنی تیژیووه تی بیخویه وه خوا ده ییپێنی، ئاوی (زَمْزَم) ئاسه واری لێدانی بالی (جُبْرَائِيل) و ئاودانی خواجه بۆ (إِسْمَاعِيل) ﷺ. (السيرة الحلبية) ب (۱) ل (۳۹۸) و (سيرة الصلابی) ب (۱) ل (۵۱).

شه شه م: به جیهینانی فه رمانی خوا له پیش سۆزی باوک و کوپایه تی دایه، کێ هه یه وه کو هه زره تی (إِبْرَاهِيم) پیغه مبه ره و ﷺ له ته مەنی (۹۹) نه وه دو ئۆ سالی دا له و تاقیکردنه وه یه سه ر بکه وێ و کوپه تاقانه که ی ته مەن سیژده سالی بۆ خوا سه ر بپێ؟ یان کام کوپ وه کو هه زره تی (إِسْمَاعِيل) پیغه مبه ره و ﷺ خۆی ته سلیمی فه رمانی خوا بکا و گوپایه لی

باوکی خۆی بئ؟ جئی خۆیه تی ئوممه تی (مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى) ﷺ له جه ژنی قورباندا - که جه ژنی حه زه تی (إِسْمَاعِيل) پیغه مبه ره ﷺ - وه کو باپیره گه وره ی پیغه مبه ره که یان ﷺ قوریانی بکه ن و له واجبه کانی (حج) دا شه یتان په جم بکه ن! .

حه زه تی (ابن عباس) - رضي الله عنهما - فهرموویه تی: که حه زه تی (إِبْرَاهِيم) ﷺ فهرمانی سه ربړینی کوپه که ی پئ کرا، شه یتان هاته پئگه ی له و شوینه ی ئیستا شه یتانی گه وره یه - واته: تا کو له سه ربړینی کوپه که ی په شیمانی بکاته وه - جا حه زه تی (إِبْرَاهِيم) ﷺ حه فت به ردی بۆ هاویشتن تا پویشتن، دووباره شه یتان هاته وه پئگه ی له و شوینه ی ئیستا شه یتانی ناوچی به، دیسان حه فت به ردی بۆ هاویشتن تا پویشتن، جاری سئیه میش شه یتان هاته وه پئگه ی له و شوینه ی ئیستا شه یتانی سئیه مه، دیسان حه فت به ردی بۆ هاویشتن تا پویشتن، جا حه زه تی (إِبْرَاهِيم) ﷺ بۆ به جئیه یتانی فهرمانی خوا پویشتن. (تفسیر القرطبی) الصافات (۱۰۳-۱۰۵). پیروزی بئ: که خوی گه وره پاداشتی ده داته وه ده فهرموئ: ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ الصافات: ۷۸، مه دح و سوپا سمان له سه ر (إِبْرَاهِيم) هیشته وه که ئوممه تانی داهاتوو هه ر مه دحی ده که ن.

پیروزی بئ: که له (تَحِيَّات) ی نوژدا ئیمه له گه ل پیغه مبه ری خۆمان ﷺ سه لاوات له سه ر حه زه تی (إِبْرَاهِيم) ﷺ لئ ده ده ین، جا له دوی ئه وه مه موو پیزلینانه ی خوی گه وره موژده یه کیشی دایی و فهرموئ: ﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ الصافات: ۱۱۲، له دوی ئه وه تا قیکردنه وه یه موژده مان دایه (إِبْرَاهِيم) به به خشین ی کوپئکی تر به ناوی (إِسْحَاق)، که ئه ویش ده بیته پیغه مبه رو پیاو چاک. صلی الله علیه و آله و سلم. حه فته م: ته لاقدانی ژنی خراب و به د ره وشت، حه زه تی (إِبْرَاهِيم) ﷺ فهرموئ: (به میرده که ت بلئ: با کو سپه ی ده رگا که ی بگوئ).

نافره تی ناشوکرو ناپازی به به شی خوا، شیای ئه وه نیه ببیته هاوسه ری پیغه مبه ری خوا، ئایا (إِسْمَاعِيل) پیغه مبه ریکی ئه وه ﷺ: که به هۆی خۆپاگری و خولق خۆشی، خه زورانی ته معای لئ بکه ن و بیکه نه زاوی خۆیان و هه م خوی گه وره فهرمانی سه ربړینی ده ر بکا و ئه ویش ته سلیمی فهرمانی خوا ببی، چۆن ده بی ئه وه جوړه ژنه هاوسه ری بئ؟

له م بابه ته ئیمام (ابن حجر الهیتمی) فهرموویه تی: (ئه گه ر هاوسه ره که ی خولقی له گه ل خراب بوو، یان دایک و باوکی میرده که فهرمانی ته لاقدانی ژنه که یان پئ کرد، ئه وه کاته سوننه ته ته لاقی بدا، به و مه رجه ی فهرمانی دایک و باوکه که به رقه کاری و هه واه وه س نه بئ). ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ تَحْتِيْ امْرَأَةٌ أُحِبُّهَا وَكَانَ أَبِي يَكْرَهُهَا فَأَمَرَنِي أَنْ أَطْلُقَهَا، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرْتُ لَهُ، فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ طَلِّقْ امْرَأَتَكَ﴾ رواه ابوداود و الترمذی بسند صحیح، (عبدالله) ی کوپی ئیمام (عمر) فهرموئ: ژنیکم هه بوو خۆشم

دهویا، به لام باوكم رقی لی بویو و فهرمانی پی کردم ته لاقی بدهم، جا منیش هاتمه لای پیغه مبه ر علیه السلام باسی وه زعه کهم کرد؟ نهویش فهرمووی: ته لاقی بده. با کوسپهی دهرگاههی رابگری. به راستی نافرتهی شوکرو خولق خوش شیایوی نهوویه: به هاوسهری پیغه مبه ری خوا بمینیتته وه له دونیاو قیامته، هروهک خوی گوره ده فهرمووی: ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ﴾ النور: ۲۶، ژنه کانی پاک و خاوین بۆ پیاوانی پاک و خاوینن. بۆیی پیویسته ئهم جوره نافرته به پیزداریه وه هاوسهری له کهل بکری و ته لاقدانیشی ناپه سنده، پیغه مبه ر علیه السلام فهرموویتهی: ﴿أَبْغِضُ الْحَلَالَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ - الطَّلَاقُ﴾ حدیث صحیح رواه أبوداود وغیره، له هه موو حه لایک پق لیها تووتر له لای خوی گوره ته لاقدانه. (تحفة المحتاج) ب (۸) ل (۲).

هه شهه م: پیغه مبه ر علیه السلام فهرموویتهی: ﴿نَزَلَ الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ مِنَ الْجَنَّةِ...﴾ رواه الترمذی وحسنه، بهرده ره شه کهی (بیت) له به هه شت هاتوته خواره وه. هم پیغه مبه ر علیه السلام فهرموویتهی: ﴿إِنَّ لِهَذَا الْحَجَرِ لِسَانًا وَشَفَتَيْنِ يَشْهَدَانِ لِمَنْ اسْتَلَمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِحَقِّ﴾ صححه ابن حبان وحسنه الترمذی، ئهم بهرده ره شهیه له پوژی قیامته زوبانی و دوو لیوی هه نه شاهیدی بۆ نهو کهسه دهن که دهستی لی داوه. هروه ما له (أثر) یکی بی هیژدا له ئیمام (علی) علیه السلام گپ دراوه ته وه: ﴿که خوی گوره له پوژی (قالوا بلی) به لیینی خوی هتهی له ناده میزادان وهرگرت، ئهم به لیینهی خستوته ناو (الحجر الأسود) - بهرده ره شه که، جا هر که سیک هاته زیاره تی، نه وه له پوژی قیامته بهرده که شاهیدی به کخوپه رستی بۆ ئه دا﴾. (فتح الباری) ب (۳) ل (۵۸۳ و ۵۸۴).

نویه م: دوعایه کانی هه زره تی (إبراهیم): ﴿فَاجْعَلْ أَفْنَدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ﴾ تا کورتایی نایه ته که. جگه له و دوعایانه ش: پیش ناوه دانکردنه وهی (مکه) دوعای کرد ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ ابوامیم: ۳۵، خوی هه ئهم شوینه بکهیه شاریکی ئهمین. هم دوعای کرد: ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ البقرة: ۱۲۹، خوی هه پیغه مبه ریکی وه هایان بۆ بنیره فی ره قورئان و حه دیسیان بکاو له گونا هه کانیان پاکیان بکاته وه.

جا ئهم دوعایانه گشتی خوا قبولی کردن، پیغه مبه ر علیه السلام فهرموویتهی: ﴿أَنَا دَعْوَةُ أَبِي إِبْرَاهِيمَ وَبُشْرَى عِيسَى وَرَأَتْ أُمِّي حِينَ حَمَلَتْ بِي أَنَّهُ خَرَجَ مِنْهَا نُورٌ أَضَاءَتْ لَهُ قُصُورُ السَّامِ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد وغیره، من دوعایه کهی باوكمم (إبراهیم) پیغه مبه ر علیه السلام - که تازه پابرا - موزدهی (عیسی) پیغه مبه ر علیه السلام، دایکی شم دیتی نوریکی لی هاته دهر وه ته لاره کانی (شام) ی پوناک کردن.

موزدهی (عیسی) پیغه مبه ر علیه السلام نهوویه: ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾

الصف: ٦، هُوَ (بَنِي إِسْرَائِيلَ)... من مؤثّده درم به پیغهمبریک له دوی من دئ ناوی
(أحمد) رَوَّاهُ. (صفوة التفاسیر) سورة الصف: الآية (٦).

﴿ نه ژاده ریژداره که ی پیغهمبر ﷺ تا وفات کردنی باوکی ﴾

پیغهمبرمان: ناوی ﴿ (مُحَمَّدٌ) کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) کورپی (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) کورپی (هَاشِمِ) کورپی (عَبْدُ مَنَافٍ) کورپی (قُصَيِّ) کورپی (کَلَابِ) کورپی (مُرَّة) کورپی (کَعْبِ) کورپی (لُؤَيِّ) کورپی (غَالِبِ) کورپی (فَهْر) کورپی (مَالِك) کورپی (النَّضْر) کورپی (کِنَانَة) کورپی (خَزِيمَة) کورپی (مُذْرِكَة) کورپی (إِلْيَاس) کورپی (مُضَر) کورپی (نِزَار) کورپی (مَعَد) کورپی (عَدْنَان) ﴾
رواه البخاري في صحيحه، وزاد في التاريخ: ﴿ کورپی (أَدَد) کورپی (الْمَقُوم) کورپی (تَارِح) کورپی (يَشْجُب) کورپی (يَعْرُب) کورپی (نَابِت) کورپی (إِسْمَاعِيل) کورپی (إِبْرَاهِيم) ﴾. (فتح الباري) ب (٧) ل ٢٠٤-٢٠٧.

دایکی پیغهمبر ﷺ: ناوی ﴿ (أَمْنَة) کیزی (وَهَب) کورپی (عَبْد مَنَاف) کورپی (زُهْرَة) کورپی (کَلَاب) کورپی (مُرَّة)... هتد. واته: دایک و باوکی پیغهمبر ﷺ له (کَلَاب) دهگه نه وه یه کتری، چونکه (قُصَيِّ) و (زُهْرَة) برای یه کتری بون، که واته: (کَلَاب) باپیره ی سئیه می (أَمْنَة) یه، هم باپیره ی چواره می (عَبْدُ اللَّهِ) یه. (البدایة والنهاية) ب (١) ل (٥٤٨ و ٥٥٣).
دایک ره کانی پیغهمبر ﷺ: دایکی باوکی ناوی (فَاطِمَة) یه، دایکی دایکی ناوی (بَرَة) یه، (سيرة ابن هشام) ب (١) ل (١٦١ و ١٦٥).

جا بزانه: به یه کدهنگی زانایان: له پیغهمبر ﷺ تا (عَدْنَان) راسته و گومان له وه دا نیه: که (عَدْنَان) له نه ژادی چه زرمته (إِسْمَاعِيل) پیغهمبر ﷺ، به لام له (عَدْنَان) به سه روه متر فهره مووده ی جورا و جور هه نه: نایا به چه ند پشت (عَدْنَان) دهگاته وه چه زرمته (إِسْمَاعِيل) پیغهمبر ﷺ.

جا نه ژادی بنه ماله ی (قُرَيْش) دیته وه سه ر (النَّضْر) ی کورپی (کِنَانَة)، چونکه پیغهمبر ﷺ فهره موویه تی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَىٰ قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةٍ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ ﴾. رواه مسلم والترمذي، خوای گهره له نه ته وه کانی (إِسْمَاعِيل) پیغهمبر ﷺ (کِنَانَة) ی هه لبرژارد، له (کِنَانَة) ش (قُرَيْش) ی هه لبرژارد، له (قُرَيْش) ش (بَنِي هَاشِم) هه لبرژارد، له (بَنِي هَاشِم) ش منی هه لبرژارد. (فتح الباري) ب (٦) ل (٦٤٧ و ٦٥٣) و (تحفة الأحوذی) ب (١٠) ل (٣٠٣).

﴿ چند به سه ر هاتیکی باوک و باپیری پیغهمبر ﷺ پیش له دایک بوونی ﴾

پیش له دایک بوونی پیغهمبر ﷺ چند شتیکی سه رسوپه ینر پروی داوه نیشانه ی

خۆشى و شادى بون بۆ ئەم بونەومەرە، وەك: نۆى كىردنەوہى بىرى (زَمَزَم) لە لايەن (عَبْدُ الْمُطَلِّب)، پزگار بوونى باوكى پىغەمبەر ﷺ لە سەرپىرىن، تەفروتونا كىردنى (أَصْحَابُ الْفِيل)، خەونەكەى (عَبْدُ الْمُطَلِّب)ى باپىرەى پىغەمبەر ﷺ كە لە خەوندا دىتى: ﴿دِرەختىك پواو گەيشتە بەرزايى ئاسمان، لقەكانىشى بە پۆژەلەت و پۆژئاوادا بلاو بونەو، پۆناكىەكەشى لە پۆناكى پۆژ بەهیزتر بوو و عەرەب و عەجەم سوچدەيان بۆ دەبرد، بەرەبەرەش لە زىادبووندا بوو، كۆمەلىك لە (قَرِيش) دەيانويست دەرختەكە بىرىن، بەلام گەنجىك پشتى شكاندن و چاوى كۆير كىردن...﴾. لىكدانەوہى ئەم خەونە: ئايىنى ئىسلام و پىغەمبەر ﷺ. (الخصائص الكبرى). ب(١) ل(٣٩).

﴿هەلگەندەوہى بىرى (زَمَزَم) بە دەستى (عَبْدُ الْمُطَلِّب)ى باپىرى پىغەمبەر ﷺ﴾

پىشەگى بزانه: (عَبْدُ الْمُطَلِّب) ناوى (شَيْبَة) يە-پى دىگوترا: (شَيْبَة الْحَمْد) - زانايان فەرموويانە: بنەمالەى (جُرْهُم) لە (مَكَّة) دەستيان بە خراپەكارى كردو بىرى (زَمَزَم) شيان پىر كىردەو و ئاوەگەى و ن بوو، ناچار دانىشتووانى (مَكَّة) چەند بىرىكىريان هەلگەندن و لەو بىرانه ئاويان دەخواردەو تا بە دەستى (عَبْدُ الْمُطَلِّب)ى باپىرى پىغەمبەر ﷺ بىرى (زَمَزَم) هەلگەندراو.

ئىمام(على) ﷺ فەرموويەتى: جارىك (عَبْدُ الْمُطَلِّب) لە ناو (حَجْرُ إِسْمَاعِيل) دا ﷺ خەوتبوو، لە خەوندا پىيان گوت: ﴿زَمَزَم) هەلگەنەو ئاوەگەى نابىرى و حاجىەكانى پى ئا و بدە، شوینەكەى لە نىوان شىياك و خوینەكەى لە شوینەى قەلەكەى قاچ سىپى دندوكى لىدەدا لە لای شارە مېرووہەكە.﴾

جا (عَبْدُ الْمُطَلِّب) بەو رېنموونىيە شوینى (زَمَزَم)ى دۆزىەو دەستى بە هەلگەندن كرد بەخۆى و (الْحَارِث)ى كۆپى-كە جگە لە (الْحَارِث) هىچ كۆپىترى نەبو- جا كە ئاسەوارى بىرەكە دەرگەوت، (عَبْدُ الْمُطَلِّب) گوتى: (اللَّهُ أَكْبَرُ). ئىتر كە (قَرِيشى) يەكان زانايان (عَبْدُ الْمُطَلِّب) گەيشتە مەبەستىخۆى، لە دۆى كۆ بونەو گوتيان: هۆ (عَبْدُ الْمُطَلِّب) ئەم بىرەى (زَمَزَم)، بىرى (إِسْمَاعِيل)ى باوكمانە، كەوابوو: هەموومان لەم كاردا هاوبەشىن- نەك تۆ بە تەنھا- جا (عَبْدُ الْمُطَلِّب) گوتى: من وا ناكەم ئەم كارە تايبەتە بە خۆم، ئىوہ هىچ مافىكتان لەم كاردا نىە. جا (قَرِيشى) يەكان گوتيان: وازت لى ناھىنين تەنھا بە دادگا نەبى. ئىتر رېك كەوتن: بچنە لای (كاهنە)ى (بنى سَعْد) لە ولاتى (شام).

جا بە تىكپرايى رۆيشتن و لە رېگەدا لە بىابانىكدان ئاويان لىپراو خەرىك بوو بە تىنووتى بمرن، ناچار رېك كەوتن ھەر كەسەيان بۆ خۆى قۆرتىك هەلگەنى، بۆ ئەوہى ھەر كاتىك مرد، ئەوہى زىندووہ بىخاتە ناو قۆرتەكەى و خۆلەكەى بە سەردا بكاتەوہ، جا قۆرتەكەيان هەلگەند و دانىشتن چاومرۋانى مردنيان دەكرد، ئىنجا (عَبْدُ الْمُطَلِّب)

گوتی: مانه وه مان لیږه بهم شیوه یه و ته سلیم بوونمان بۆ مردن بهم جوړه ته مبه لای یه، که و ابو: با به تیڼو وه تی برۆین به لکی خوی گه وړه ناومان بداتی. ئینجا هه لسان روښتن، جا که (عبدالْمطلب) وشتره که ی خوی هه لساند، یه کسه ر له بن سمی وشتره که ی سهر چاوه یه کی ناو هه لقولاو (عبدالْمطلب) و نه وان گوتیان: (الله اکبر). جا دابه زین و ناویان خوارده وه و کونده یان پر ناو کردن، ئینجا داواکاره کان گوتیان: والله خوی گه وړه برپاری دادگاه یه که ی بۆ تو دا، هیچی تر له باره ی (زمنزم) کی شهت له گه ل ناکه یین، نه و خوی یه له م بیابانه ناوی دای، هه ر نه و خوی شه (زمنزم) ی داوی. ئینجا هه ر له م بیابانه وه گه رانه وه بۆ (مکه) و وازیان له بیر (زمنزم) هینا بۆ (عبدالْمطلب).

﴿رځاربوونی (عبدالله) ی باوکی پیغه مبه ر ﷺ له سهر برپین﴾

ثیمام (ابن إسحاق) هه ر موویه تی: که (فریښی) یه کان له سهر بیر (زمنزم) کی شه یان له گه ل (عبدالْمطلب) کرد، گوتیان: تو ته نها یه ک کوږت هه یه و ده و له مه ندیش نی، چوڼ زماند ریژیمان ده که یه سهر = ململانه مان له گه ل ده که ی؟

جا (عبدالْمطلب) گوتی: بۆ خوا له سهرم نه زر بچ نه گه ر خوا ده کوږم بداتی، یه کیکیان له لای (کعبه) سهر برپم. ئینجا ده کوږی به ته وای بون- (الحارث، الزبیر، حنبل، ضرار، المقوم، أبو لهب، العباس، حمزة، أبو طالب، عبدالله)- جا هه موویانی کوږدنه وه و هه وائی نه زره که ی پی گوتن؟ نه وانیش کوږپرایه لای باوکیان بون، جا (عبدالْمطلب) تیروپشکی له نیوان کوږه کانی دا کردو ناوی (عبدالله) بۆ سهر برپین دمرچوو، به لام (فریښی) یه کان ریگیان نه دا و گوتیان: نه گه ر تو (عبدالله) سهر برپری، نه و سهر برپینه له ناوماندا ده بیته عادت.

ئیت برپاریان دا: بچنه لای (کاهنه) ی (حجاز) له (مدینه)، جا که هاتنه (مدینه)، له و کات (کاهنه) که له (حیبر) بوو، جا چونه لای و وزعه که یان بۆ باس کرد، (کاهنه) که گوتی: خوینی یه ک پیاو له لای ئیوه چه نده؟ گوتیان: ده وشتره. جا (کاهنه) که گوتی: برپونه وه شاره که ی خوټان، تیروپشک له نیوان (عبدالله) و ده وشتردا بکه ن: نه گه ر تیره که له دزی (عبدالله) دمرچوو، دیسان تیروپشک له نیوان (عبدالله) و ده وشتری تردا بکه ن... هه ر بهم جوړه تا تیره که بۆ (عبدالله) له دزی وشتره کان دمرده چی.

جا نه وان گه رانه وه و به و جوړه ی پرا بردو و تیروپشکیان له نیوان (عبدالله) و ده وشتردا ده کرد تا ژماره ی وشتره کان گه یشته سه د وشتر، ئینجا (فریښی) یه کان گوتیان: هو (عبدالْمطلب) خوا رازی بوو. جا (عبدالْمطلب) سه د وشتره که ی له جیاتی (عبدالله) سهر برپین و کردنیه قوربانی، ناده میزادو درنده و بالنده له گوشته که یان ده خوارد.

ثیمامی (الزهري) هه ر موویه تی: (عبدالْمطلب) یه که م که س بوو: خوینی یه ک پیاوی

کرده سهد و شتر، پیغهمبه‌ریش ﷺ له ئیسلامدا ئەم خوینە ی جیگیر کرد: بهو شیوه ی له کتێبه‌کانی شەریعه‌تی ئیسلامدا پروون کراوته‌وه. (البداية والنهاية) ب(۱) ل(۵۸۶-۵۹۰) و(السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۴۸-۵۵).

﴿ماره‌کردنی (آمته‌ی دایکی پیغهمبه‌ر ﷺ له (عبدالله‌ی باوکی﴾

(عبدالله‌ی باوکی پیغهمبه‌ر ﷺ له لای باوکی‌خۆی له هه‌موو بڕایه‌کانی خۆشه‌ویست‌ر بوو، چونکه نوری پیغهمبه‌ر ﷺ له نیوچاوانیدا دیار بوو، بۆی ئ له هه‌موو گه‌نجه‌کانی (فریش) جوانتر بوو و ئافره‌تان (فریش)ش دلیان بۆ ده‌چوو بێته‌ هاوسه‌ریان، بۆی باوکی ویستی جوانترین و به‌شه‌ره‌ه‌ترین و په‌سه‌ن‌ترین ئافره‌تی (فریش‌ی) لێ‌ماره‌ بکا، ئەوه‌ بوو: که (عبدالله) له سه‌ره‌به‌رین‌ پرزگاری بوو، باوکی له‌گه‌ڵ خۆیا بڕدیه‌ لای مائی (وهب‌ی) کورێ (عبد مناف) و له‌و (آمته‌ی) کیژی (وهب‌ی) له (عبدالله) ماره‌ کرد، هه‌ر له‌و‌ش له‌ پرۆزی دوو شه‌مه‌ (عبدالله) لێ‌ی بووه‌ زاوا؟ چونکه له‌و‌ی وه‌ها عاده‌ت بوو: زاوا له‌ مائی خه‌زوری له‌ بوکی بێته‌ زاوا، ماوه‌ی سێ شه‌وانیش ب‌می‌نیته‌وه، ئینجا له‌و‌ی ب‌پواته‌ دهر، جا له‌م به‌زاوا‌بوونه‌ نوری پیغهمبه‌ر ﷺ له‌ پشته‌ی (عبدالله‌ی) باوکی گواسترایه‌وه‌ بۆ منداڵدانه‌ی (آمته‌ی) دایکی و پیغهمبه‌ر ﷺ له‌ زگی دایکی‌دا جیگیر بوو.

﴿وهفاتکردنی باوکی پیغهمبه‌ر ﷺ﴾

جا که ته‌مه‌نی پیغهمبه‌ر ﷺ له‌ زگی دایکی‌دا بووه‌ دوو مانگ، (عبدالله‌ی) باوکی له‌ (مدینه‌) وه‌فاتی کرد؟ چونکه (عبدالله) له‌ گه‌ڵ کاروانی (فریش) بۆ بازرگانی چونه‌ (شام)، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا (عبدالله) له‌ (مدینه‌) نه‌خۆش که‌وت و له‌ لای مائه‌ خاله‌کانی-که‌ (بنی‌التجار) بون- به‌و نه‌خۆشی‌یه‌ وه‌فاتی کرد، هه‌ر له‌ (مدینه‌)ش به‌ خاکی سپێردرا، له‌ گاتی وه‌فات‌کردنی‌دا ته‌مه‌نی (۲۵) بیست و پینج ساڵ بوو. (البداية والنهاية) ب(۱) ل(۶۰۳ و ۶۰۹) و(الخصائص الكبرى) ب(۱) ل(۴۱ و ۴۲) و(السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۵۸ و ۵۹ و ۶۴).

﴿گولبژیریکی ئەم گولزاره﴾

یه‌که‌م: نه‌ژادی پیغهمبه‌ر ﷺ نه‌ژادیکی په‌سه‌ن و پاکه‌، هه‌دیه‌که‌ی ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ...﴾ به‌لکه‌یه: (که پیغهمبه‌ر ﷺ به‌ باوک و باپیرانی‌ه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ هه‌زه‌تی (إبراهيم) پیغهمبه‌ر ﷺ هه‌موویان پێژداری سه‌رده‌می‌خۆیان بون). جا ئەم نه‌ژاده‌ پێژداره‌ش خوای‌گه‌وره‌ بۆ ئەوه‌ ئاماده‌ی کردوه: تاكو پیغهمبه‌ری ئاخیر زه‌مانی ﷺ لێ‌بێن، بۆی پیغهمبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِ خَلْقِهِ، وَجَعَلَهُمْ فِرْقَتَيْنِ فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِ فِرْقَةٍ، وَخَلَقَ الْقَبَائِلَ فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِ قَبِيلَةٍ، وَجَعَلَهُمْ بُيُوتًا فَجَعَلَنِي فِي خَيْرِهِمْ بَيْتًا، فَأَنَا خَيْرُكُمْ بَيْتًا وَخَيْرُكُمْ نَفْسًا﴾ حدیث حسن أخرجه الامام أحمد والترمذي والبيهقي، خوای‌گه‌وره‌ بوونه‌وه‌ری دروست کرد، جا منی خسته‌ ناو

چاکترینی دروستکراوی خوئی، خوای گه وره دروستکراوی خوئی کرده دوو چین، جا منی خسته ناو چاکرتین چین، خوای گه وره به ره بابه کانی دروست کردن، جا منی خسته ناو چاکرتین به ره باب، خوای گه وره به ره بابه کانی کردنه بنه ماله، جا منی خسته ناو چاکرتین بنه ماله، که وابوو: من له هه مووتان چاکترم له پووی بنه ماله و له پووی که سایه تی یه وه.

دووهم: دوزینه وه وه که ندنه وهی بیر (زَمَرَم) له لایه نی (عَبْدُ الْمُطَّلِب) ی با پیری پیغه مبه ره ﷺ، ناماژه یه بۆ نوی بوونه وهی پیغه مبه رایه تی له وه نه ژاده ی یه که م جار بیر (زَمَرَم) ی بۆ هه لقولا وه؟ چونکه له راستی دا پیغه مبه رایه تی حه زره تی (إِبْرَاهِيم) و حه زره تی (إِسْمَاعِيل) -علیهما الصلاة والسلام- له بیر کرابوو و ته نها ناسه واریکی که می مابوو.

سێیه م: پزگار بوونی (عبدالله) ی باوکی پیغه مبه ره ﷺ له سه ربیرین، وه بیرمیتانه وهی پزگار بوونی حه زره تی (إِسْمَاعِيل) پیغه مبه ره ﷺ له سه ربیرین -که ئه ویش با پیره گه وهی پیغه مبه رمانه ﷺ، بۆیی به پیغه مبه ره ﷺ ده گوترا: (ابْنُ الدَّبَّاحِین) کوپی دوو سه ربراوه کان. هه م نیشانه ی نزیک بوونه وهی هاتنی پیغه مبه ره یشه ﷺ.

چواره م: سه د و شتر کرانه قوربانی (عبدالله) ی باوکی پیغه مبه ره ﷺ، پرسیار: بۆچی سه د و شتر بونه قوربانی (عبدالله) ی باوکی پیغه مبه ره ﷺ، به لام ته نها یه ک به ران بووه قوربانی حه زره تی (إِسْمَاعِيل) ﷺ که به خوئی پیغه مبه ره و بابه گه وره ی پیغه مبه ریشه ﷺ؟

وه لام: ئه و به رانه -سه د قات- له سه د و شتره که پێژدارتر بوو، چونکه ئه وه ئه و به رانه بوو که (هابیل) ی کوپی باب (آدم) ﷺ کردبویه قوربانی و خوا ئی قبول کرد، ئینجا هه ر له به هه شتدا ده له وه پا تا خوای گه وره کردیه قوربانی حه زره تی (إِسْمَاعِيل) ﷺ.

جا تا سه ره تای ئیسلامیش سه رکی به رانه که به شاخه کانی وه له (کَعْبَة) هه لواسرابوو، هه ره ک ئیمامی (القرطبی) له ته فسیره که ی دا له (ابن عباس) ی -رضی الله عنهما- گێپراوه ته وه، بۆیی خوای گه وره ده ره ق به رانه که فره موویه تی: ﴿وَقَدْ تَنَاهَا بِذَنْحٍ عَظِيمٍ﴾ الصافات: ۱۰۷، به رانیکی به قه درو پێژدارمان کرده (فَدِیَة) ی (إِسْمَاعِيل).

که وابوو: به رانه که شیاوی ئه وه یه ببیته قوربانی (إِسْمَاعِيل) پیغه مبه ریکی به قه درو پێژدار ﷺ، سه د و شتره که ش شیاوی ئه وه یه ببیته قوربانی (عبدالله) ی باوکی پیغه مبه ریکی به قه درو پێژدار ﷺ، چونکه (عبدالله) پیغه مبه ر نیه.

پینجه م: هه ئبژاردنی (أَمَّة) ی بنه ماله ی (الرُّهْرِي) بۆ دایکایه تی پیغه مبه ره ﷺ، به لگه یه کی تره: که پیغه مبه ره ﷺ له پووی دایکیشیه وه هه ر پاک و په سه نه، پیغه مبه ره ﷺ فره موویه تی: ﴿إِنِّي خَرَجْتُ مِنْ نِكَاحٍ وَلَمْ أَخْرُجْ مِنْ سِفَاحٍ﴾ حدیث حسن رواه البیهقی، من

به رده وام له ماره برینیکي حه لاله وه دهر هاتوم، له جیماعی حه پام دهر نه هاتوم.
 نیمامی (السُّبُکي) فه رموویه تی: له پیغه مبه ره وه ﷺ تا باب (آدم) ﷺ هه موو ماره برینه کان
 دروستبوونه وه کو ماره برینه کانئیسلام. (السيرة الطبية) ب (۱) ل (۶۳ و ۶۴).

شه شه: نوری پیغه مبه ره ﷺ له نیوچاوانی (عبدالله) ی باوکی پیغه مبه ره ﷺ دیار بوو.
 خوای گه وه له قورنانی پیرۆزدا ناوی پیغه مبه ری ﷺ هیناوه به (نور)، واته: پوناکی
 دوتیاو دل و دهرن، چونکه هه روه ک پوناکی تاریکی لادهبا، نه وهاش پیغه مبه ره ﷺ تاریکی
 (کفر) لادهبا، خوای گه وه ده فه رموی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ المائدة: ۱۵،
 به راستی له لای خواوه بو ئیوه هات (نور) یک که پیغه مبه ره ﷺ - هه م قورنانیکی
 پرونگه ره وه. (تفسير الخازن) و (تفسير مدارك التنزيل) المائدة: ۱۵.

هه روه ها پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: ﴿رَأَتْ أُمِّي حِينَ حَمَلْتُ بِي كَأَنَّهُ خَرَجَ مِنْهَا نُورٌ أَضَاءَ
 لَهُ قُصُورُ الشَّامِ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد والبيهقي، له و کاته ی دایکم منی به زگ که وت،
 له خه وندا دیتی نوریکي وه های لی هاته دهر وه: ته لاره کانی (شام) ی پی پوناک
 بونه وه. له باسی (له دایکبوونی پیغه مبه ری ﷺ) حه دیسه که به ته وای پوون کراوه ته وه.

جا به سهیری مه زانه به هوی نوری پیغه مبه ره ﷺ، (عبدالله) نه وه نده جوان بیتی: ئافره تانی
 (قُرَيْش) پینگای لی بگرن و داوای هاوسه ریه تی لی بکه ن، نه وه بوو: (رُقِيَّة) ی کیژی
 (نُوفَل) - که خوشکی (وَرَقَةَ بن نُوفَل) بوو - له برایه که ی خوی گویی لی ده بوو، که نزیک
 بووه پیغه مبه ری ئاخیر زه مان بی، نیشانه شی نه وه یه: نوری وی له نیوچاوانی باوکی دا
 دیاره، بویی (رُقِيَّة) پیی له (عبدالله) گرت و گوتی: به قه ده و سه د و شتره ی به قوریانی
 تۆ کراون، و شترت ده ده می جیماع له گه ل بکه. (عبدالله) وه لای داوه و گوتی: ناتوانم بی
 برپاری باوکم هیچ بکه م. ئینجا (عبدالله) نه م شیعرانه شی بو (رُقِيَّة) گوتن:

أَمَّا الْحَرَامُ فَالْمَمَاتُ دُونَهُ وَالْحِلُّ لَا حِلَّ فَاسْتَبِيْنَهُ
 يَحْمِي الْكَرِيمُ عِرْضَهُ وَدِينَهُ فَكَيْفَ بِالْأَمْرِ الَّذِي تَبْغِيْنَهُ

واته: هه رچی حه پام بی، نه گه له نه کردنی دا بشمرم هه نایکه م، له باره ی حه لالیش هیچ
 حه لالیک نیه ئاشکرای بکه م، واته: چونکه تۆ ژنی من نی، مرقی پیزدار ئابروو و ئاینی
 خوی ده پاریزی، جا چۆن ده گونجی نه و کاره ی تۆ داوام لی ده که ی به حه پامی بیکه م.

به لی: خوای گه وه نه وها باوکی پیغه مبه ری خوی ﷺ له داوینپسی پراست، چونکه
 ناکری و نابی دایک و باوکی پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام - داوینپیس بن، که واته: نه م پاراستنه ی
 (عبدالله) له بهر خاتری پیغه مبه ره ﷺ بوو.

جا له داوی نه وه ی (عبدالله) له (آمنة) بووه زاوا، نوره که ی گواستراوه لای (آمنة)، بویی که
 نه م جاره (رُقِيَّة) چاری به (عبدالله) که وت، پیی گوت: تازه هیچ کارم به تۆ نیه؟ چونکه

نوره که له نږچاوانندا نه ماوه. (البداية والنهاية) ب(۱) ل(۶۰۳) و(السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۵۸).

حه قته م: ته مه نى پيغه مبه رﷺ له زگى دايکى دا دوو مانگ بوو، باوکى وه فاتی کرد.

به لى: له دواى به زاوا بون، زمانه لى قه زاو قه در به (عبدالله) ى گوت: ﴿تازه کارم به تو نيه؟ چونکه کاره گرنه که ى تو نه وه بوو: نه وه مانه ته ى له پشتى تودايه بى خيانه تکارى - ته سلیمى شوینى خوى بکه ى که مندالده نه ى (آمنة) يه، جا نه وه کاره که ت نه نجام دا، نيتړ خوات له گهل و مالئاوا﴾.

جا (عبدالله) ى گه نچ و جوان و داوینپاک وه فاتی کرد و مالئاوا ى کرد له هاوسه ره که ى و له کورپه که ى ناو زگى، به لى: نه و باوک دلسوزه له (مدینه) له ناو گورپه که ى پالى داوه، با له وى چاوه پروان بى، تا کورپه که ى ده بى و ده بیه پيغه مبه رﷺ نه ویش دته (مدینه) و له وى وه فات ده کا رﷺ.

﴿باسيکى گرنه له باره ى دايک و باوک و باپيرى پيغه مبه رﷺ﴾

له پووداوه کانی نه م باسه و له و سى حه دیسانه ى هیناومانن بومان ناشکرا بوو: که دايک و باوک و باپيرى پيغه مبه رﷺ نيماندارن و کافر نين، هر چه ند نه شگه یشتونه نیسلامه تی؟ چونکه پيش پيغه مبه رایه تی پيغه مبه رﷺ وه فاتیان کرده، خواى گوره ده فهرموى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الإسراء: ۱۵، نيمه هيچ که سيک سزا ناده ين تا پيغه مبه ريکیان بؤ ده نيړين. نيمامى (القرطبي) ده فهرموى: دانیشتونانى دورگه کان کاتى نیسلامه تيان ده گاتى و نيمان دینن له پابردودا داواکارى شه رعیان له سر نيه.

له لایه کی تریشه وه: خواى گوره ده فهرموى: ﴿لَنُنَزِّلَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ السجدة: ۳، نه و قورثانه راسته تا کو - نه ى پيغه مبه رﷺ - گه لیکى وه های پى بترسینى که پيش تو هيچ ترسینه ريکیان بؤ نه هاتوه. نيمامى (القرطبي) له نيمام (قتاده) ده گپړته وه: مه به ست (قریش) ن، گه لیکى نه خوینده وار بون و پيش پيغه مبه رﷺ هيچ پيغه مبه ريکیان بؤ نه هاتبوو. (تفسير القرطبي) الإسراء (۱۵) والسجدة (۳).

جا بزانه: له حه دیسیکى (صحيح) دا پيغه مبه رﷺ فهرمويه تی: ﴿إِسْتَأْذَنْتُ رَبِّي أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَأُمِّي فَلَمْ يَأْذَنْ لِي وَاسْتَأْذَنَتْهُ فِي أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَأَذِنَ لِي﴾ رواه مسلم، داواى نيزنم له خودا کرد تا داواى ليخوشبوون بؤ دايکم بکه م، به لام خوا نيزنى نه دام، تکای نيزنم لى کرد زياره تی گورپه که ى بکه م، خوا نيزنى دام.

هم له حه دیسیکى تری (صحيح) دا پيغه مبه رﷺ به پياویکى فهرموى: ﴿إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ﴾ رواه مسلم، باوکى من و باوکى تو له ناگرى دوزخدانه.

بزانه: نه م دوو حه دیسانه هيچ وشه يه کی وه هایان تى دا نيه که بللى: دايک و باوکى پيغه مبه رﷺ کفرن، هروه ها له هيچ حه دیسیکى تری (صحيح) دا به ناشکرايى نه هاتوه:

که دایک و باوکی پیغهمبه علیه السلام کافر بن و بت و سه نه میان په رستبئ.

ماوه ته وه: واته یه کی گونجاو بؤ چه دیسه کان بلیین؟ تاکو دژایه تییان له گه ل دوو
ثایه ته که ی پابردو نه بئ، چونکه چه دیس به روه سستی قورپان ناکا، بؤی ئیمامی (النواوی)
فه رموویه تی: (مَتَى خَالَفَ خَيْرُ الْأَحَادِ نَصُّ الْقُرْآنِ أَوْ إجماعاً وَجِبَ تَرْكُ ظَاهِرِهِ) هر
کاتیک چه دیسیکی (صحیح) - که (مُتَوَاتِر) نه بئ - دژایه تی ده ققی قورپان، یان (إجماع) بکا،
واجبه واز له واته ناشکرایه که ی بهیندرئ. (المجموع شرح المذهب) ب (۴) ل (۳۴۲).

که و ابو: ده گونجئ: بؤی پښکای داوای لیخو شېوونی نه درابئ، چونکه دایکی تاوانی نه بوه و
پیش پیغهمبه رایه تی مردوه، هم مه به ست به (أَبَى وَأَبَاكَ فِي النَّارِ): باوکی خوئی نه بوبئ
به لکو مه به سستی (أَبُو طَالِبٍ) ی مامی بوبئ؟ چونکه له جئ ی باوکی به خئوئی ده کرد، هم
ده شگونجئ باوکی پیغهمبه علیه السلام له و جوړه ئیماندارانه بئ: که به هوئی گونا هباری - نه که به
هوئی کافری - تا ماوه یه که ده چنه دوزخ، چونکه هه ندیک ئیمانداری گونا هباریش تا ماویه که
ده چنه دوزخ، یان چه دیسه کان به ثایه ته که (نَسَخَ) کراونه وه، والله أعلم.

جا ئه ی موسولمانی پزدار، بؤی ئه م باسه م هیئا، چونکه که سانیک ی بئ نه ده ب و بئ
حورمه ت هه نه به هه له له چه دیسه که ی پابردو تیگه یشتون و ده لئین: دایک و باوکی
پیغهمبه علیه السلام کافرن. شانازیش به م بئ نه ده بیه ده که ن!.

پرسیاریان له ئیمام (أَبُو بَكْرٍ بْنُ الْعَرَبِيِّ الْمَالِكِي) کرد: له باره ی ئه و که سه ی ده لئ: باوکی
پیغهمبه علیه السلام له دوزخ خدایه؟ له وه لامدا فه رمووی: ئه و که سه مه لعونه، چونکه
خوای گه وړه ده فه رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ الاحزاب: ۵۷، به پراستی ئه وانه ی خواو پیغهمبه ری خوا نازار ده دهن،
خودا له عنه تی لی کردون له دونیا و قیامت، هم بؤ ئه وان ناماده ی کردوه
سزایه کی رسوا که ر... جا فه رمووی: هیچ نازاریک له وه گه وړه تر نیه که بگوترئ:
باوکی پیغهمبه علیه السلام له دوزخ خدایه. (الحاوی للفتاوی) ب (۲) ل (۲۷۹).

هه روه ها ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا ذَكَرَ أَبَا الْعَبَّاسِ فَقَالَ مِنْهُ فَلَطَمَهُ الْعَبَّاسُ فَاجْتَمَعُوا
فَقَالُوا: وَاللَّهِ لَنَلَطِمَنَّ الْعَبَّاسَ كَمَا لَطَمَهُ. فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَخَطَبَ فَقَالَ: مَنْ أَكْرَمَ
النَّاسَ؟ فَقَالُوا: أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ ﷺ: فَإِنَّ الْعَبَّاسَ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ، لَا تَسُبُّوا أَمْوَاتَنَا فَتُؤْذُوا
بِهِ الْأَحْيَاءَ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد والنسائي وصححه الحاكم، پیاویک به خراپه باسی باوکی
ئیمام (العباس) ی کرد - که ده کاته باپیری پیغهمبه علیه السلام - جا ئیمام (العباس) علیه السلام له په
ده سستیکی له دهم و لوتی پیاوه که دا، جا خزمه کانی لیذراوه که ویستیان له ئیمام
(العباس) علیه السلام بدهن، جا پیغهمبه علیه السلام و تاریکی دا و فه رمووی: کئ له هه موو که سیك
پزدار تره؟ گوتیان: تو - ئه ی پیغهمبه ری خوا - له هه موو که سیك پزدار ترئ. جا

پيغهمبر ﷺ فەرمووی: (العَبَّاس) له منهو من له (العَبَّاس)م، جنيو مهدهنه مردوو هكانمان نهوهك بهو جنيودانه زيندوهكان نازار بدن.

جا ئەم هەديسه وا ئەگەيەن: هەپامە بە ناتەواوی باسی دايكو باوكی پيغهمبر ﷺ بکړی، چونکه ئەمە پيغهمبر ﷺ نازار دەدا، نازاردانی پيغهمبر ﷺ کوفره، ههروهک ئيمامي (المنائي) فەرموویەتی. (فيض القدير) ب(٦) ل(٥١٧).

بەندەش دەلی: ئەم هەديسه بەلگەيە: ئەگەر کەسێک: بلی: دايكو باوكی پيغهمبر ﷺ کافرن، جا يەکنێک لە پەدەستیکي لە لووتی بدا، ئەوه هیچ تۆلەي لە سەرنیه، چونکه پيغهمبر ﷺ تۆلەي نه خسته سەر ئيمام (العَبَّاس) ﷺ، والله أعلم.

*** **

﴿باسی له دايكبوونی پيغهمبر ﷺ - تاهاتکردنی دايكو باپیری﴾

﴿عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ؟ فَقَالَ ﷺ: ذَاكَ يَوْمٌ وَلِدْتُ فِيهِ، وَيَوْمٌ بُعِثْتُ - أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ - فِيهِ﴾ رواه مسلم، پرسیار له پيغهمبر ﷺ کرا له باره ی به پۆژوو بوونی پۆژی دووشه ممه؟ ئەویش فەرمووی: دووشه ممه پۆژیکي ئەوهايه من تێیدا له دايك بووم و هەم له دووشه ممه دا کرامه پيغهمبر و قوپانم بۆ هات.

پيغهمبري خۆشهويستمان ﷺ له پۆژی دووشه ممه ی (١٢) دوانزه ی مانگی (ربيع الأول) له کاتی بهرهبهيان له شاری (مکه) دا له دايك بوو، که دهکاته بهرامبەر (٢٠) بیستی مانگی (نيسان) ی سالی (٥٧١) پينجسه دو ههفتاو یهکی زایینی، ئەم سألە ناسراو بوو به (عام الفيل) = سالی فيل، چونکه پرووداوهکە ی (أضخاب الفيل) له نیوهی (محرم) ی ئەم سألە دا بوو، پيغهمبريش به پهناو پينج پۆژ له دواي پرووداوهکە له دايك بوو، (البداية والنهاية) ب(١) ل(٦٠٠-٦٠٢) و(نورالیقین) ل(٨).

جا له شهوی له دايكبوونی پيغهمبر ﷺ (أمّة) ی دايکی به چاوی خۆی دیتی (نور) یکی لئها ته دمر: ته لارهکانی (بصری) ی پۆناک کردنهوه، ههروهها ههموو شتيکی ناو مال پۆناکی دهداو ئەستیرهکانی ئاسمان به رهو زههين نزیک دهبونهوه،

(الشفاء) دايکی (عبدالرحمن بن عوف) ﷺ مامانێ پيغهمبري ﷺ دهکرد، (أم أيمن) ش خزمهتی دهکردو له باوهشی دهکرد، دايکی خۆيشی بۆ ماوهی ههفت پۆژان شیري دايی، ئينجا (ثوبية) ش يهکه م ئافرمت بوو - له دواي دايکی - شیري دايی،

ئينجا له پۆژی ههفته می له دايكبوونی پيغهمبر ﷺ (عبدالمطلب) ی باپیری هۆزهبانهی بۆ کردو بهرانیکی سه ربرپی و ناوی لينا: (محمد ﷺ)، جا (عبدالمطلب) گوتی: بۆی ئەم ناوهم لينا، ويستم خواي گه وره له ئاسمان و هه م خه لکيش له زههين مه دهی بکه ن. (البداية والنهاية) ب(١) ل(٦٠٤ و ٦٠٦ و ٦١٢) و(السيرة الطيبة) ل(٩٢ و ٩٤ و ٩٥ و ١٠١ و ١٢٩).

﴿ شیرخواردنی پیغهمبهر ﷺ له (حَلِیمَة) ی سه عدیه ﴾

ئینجا — به گویهری عادهتی نهو سهردهم — (حَلِیمَة السَّعْدِیَّة) له گهال کومه له ئافرهتییکی (بَنی سَعْد) هاتنه (مَكَّة) تاكو ههر یه که یان مندا لئیکى شیرخۆر بۆ خۆی و مریگری و به کری شیرى بداتى، جا نهو ئافرهتانه ههر یه که یان مندا لئیکى بۆ خۆی و مریگری، به لام (حَلِیمَة) جگه له پیغهمبهر ﷺ هیچ مندا لئیکى تری دمست نه کهوت و مریگری، نهویشی به دل نه بو؟ چونکه یه تیم بوو و دمیگوت: دایکی چى بۆ ئیمه پی دمری، به لام به ناچارى و مریگری، جا کهوتنه ری، (حَلِیمَة) سواری گوی دریزه که ی خۆی بوو و پیغهمبهرى ﷺ له پیش خۆی داناو بهرمو ماله کانی (بَنی سَعْد) گه پانهوه، جا له ریگه دا گوی دریزه که ی (حَلِیمَة) نه و منده به په له دمرۆیشته هاوړیکانی به جى هیشتن، تا ئافرهته کان کوتیان: هۆ (حَلِیمَة) گوی دریزه کهت دوینى ههر دوا دمکهوت، نهوه چى بووه نه مړۆ پیش دمکهوئ؟ (حَلِیمَة) له وه لامدا کوتى: کورپیکى موبارهمگم له سهر بار کردوه. ئیتر له بهرکه ته ی پیغهمبهرى ﷺ شیرى مه مکه کانی (حَلِیمَة) زۆر بوو، ههم شیرى مه پره کانی زۆر بوو و ئیواران ئازده لکه کانی به تیری و ورگ پری و گوان پری له له و مپرگه دمکه پانهوه، به لام مه پره کانی خه لکی تر به برسیه تی و بی شیرى دمکه پانهوه.

﴿ له تکردنی سینگی پیغهمبهرى ﷺ به دهستی (مَلَايَكَة) ی خوا ﴾

که ته مه نى پیغهمبهرى ﷺ بووه دوو سال، (حَلِیمَة) بر دیه وه (مَكَّة) و به (أَمَة) ی دایکی پیغهمبهرى ﷺ کوت: دمرسم کورمه کهت نه خوشی (مَكَّة) کارى لئیک، لئیکه ری با ماوه یه کی تریش له لای ئیمه بی. جا (أَمَة) پازى بوو و (حَلِیمَة) ش پیغهمبهرى ﷺ له گهال خویا برده وه، ئینجا رۆژیک له پشته وه ی ماله که ی (حَلِیمَة) پیغهمبهرى ﷺ برا شیریه که ی له گهال بهرخ و کاريله کان گه مه یان دمکرد، له ناکاو برا شیریه که ی به غاردان هاته وه مال و کوتى: برا قورپه شیه کهم دوو پیاوی بهرگ سپى گرتیان و دریزیان کردو زگیان لهت کرد. ئیتر (حَلِیمَة) و میرده که ی — که ناوی (الْحَارِث) بوو — به په له هاتنه لای پیغهمبهرى ﷺ، که دیتیان پهنگى گۆپاوه، جا (حَلِیمَة) و میرده که ی ماجیان کردو کوتیان: رۆله چیت به سهر هاتووه؟ پیغهمبهرى ﷺ فهرمووی: دوو پیاو هاتن بهرگی سپیان له بهر دا بوو، منیان له سهر زهمین دریز کردو زگیان لهت کردم و شتیکیان لئیدمه ریئاو فریانیان دا، ئینجا زگمیان و مکو خۆی پیک و مناوه.

ئیتر (الْحَارِث) ی میردى (حَلِیمَة) کوتى: دمرسم نه م کورپه شتیکی توش ببی، هه لسه با بیبه ی نه وه لای خزم و که سه کانی. جا (حَلِیمَة) ده لئى: که بر دمانه وه، (أَمَة) ی دایکی کوتى: نهوه بۆچى هیئاتانه وه، خۆ ئیوه زۆر چه زتان دمکرد له لاتان بی؟! جا نهوانیش به راستى پرودا وه که یان بۆ گپرا یه وه، جا (أَمَة) کوتى: ئیوه ترسان شه یتان شتیکی

لایبکا؟ نا والله شهیتان ناتوانی هیچی لایبکا، ئەم کۆرەى من کارێكى گەورەى بۆ دەبێ، چونکە کە لە زگمدا بوو، بارى سوک بوو و لە خەونمدا دیتەم (ئور) یەک لایهاتە دەر تەلارەکانى (شام) ی پۆناک کردنەوه، ئینجا کە لایم بوو، وهک منداڵەکانى لەدایکبوو نەبوو، بەلکو هەر دوو دەستى خستنه سەر زەمین و سەرى بەرمو ئاسمان بەرز کردەوه، دە ئیوێش وازی لایبکەن. جا (آمنة) کۆرەکەى لایمەرگرتنەوهو ئەوانیش گەرانەوه.

حەزەرتى (ابن عباس) رضی اللہ عنہ فەرموویەتى: لە کاتى ئەم گەرانەنەوهى کۆتایى، تەمەنى پێغەمبەر ﷺ پینج سال بوو. (البدایة والنهاية) ب (۱) ل (۶۱۲) و (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۱۰۳۵ و ۱۰۴۰ و ۱۰۵۱).

﴿وہفاتکردنى دایک و باپیری پێغەمبەر ﷺ﴾

ئینجا کە تەمەنى پێغەمبەر ﷺ بوو (۶) شەش سال، (آمنة) ی دایکى لەگەڵ خۆیا بردیە (مەدینە) بۆ سەردانى مائە خالەکانى، جا لە گەرانەوهىدا لە رێگەدا لە نیوان (مکە) و (مەدینە) دایکى نەخۆش کەوت و وفاتى کرد و لە (الأبواء) نێزرا، جا (أُمُ أَيْمَن) —کە لەو سەفەرەدا لەگەڵیاندا بوو— پێغەمبەرى ﷺ هیناوه تەسلىمى (عبدالمطلب) ی باپیری کردەوه، ئینجا کە تەمەنى پێغەمبەر ﷺ بوو (۸) هەشت سال، باپیریشى وفاتى کرد، جا (أَبُو طَالِب) ی مامى هیناوه لای خۆى و بەخۆى کرد، هەر وهک لە باسەکەى داها تودا پروونى دەکەینەوه، إن شاء الله تعالى. (البدایة والنهاية) ب (۱) ل (۶۱۷ و ۶۲۰) و (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۱۵۴ و ۱۶۴).

﴿گۆلیبێژیریك ئەم گۆنزارە﴾

یەكەم: مەولود=یادی لـه دایکبوونی پێغەمبەر ﷺ:
لە حەدیسەکەى پابردودا پێغەمبەر ﷺ دەرەق بە پۆژووبونى پۆژى دووشەممە فەرمووی:
﴿دووشەممە پۆژىکى وهه‌ایه من تى دا له دایک بووم و هەر لەو دووشەممەشدا کرامە پێغەمبەر قورئانم بۆ هات﴾.

ئەم حەدیسە بەلگەیه: کە سوننەتە شوکری خوا بکری بە عیبادەت و خیر و چاکە بە هۆی لە دایکبوونی پێغەمبەر ﷺ.

ئیمام (جلال الدین السیوطی) فەرموویەتى: مەلود کردن ئەو یه: خەلک کۆ بپیته‌وه و هەندێک قورئان بخویندری و چەند بەسەر هاتىکى پێغەمبەر ﷺ بۆ خەلک باس بکری، ئینجا خواردنێکیان بدریتى و بیخۆن و بپۆن... ئەم شیوێه (بدعة حسنة) یه و ئەو کەسەى ئەیکا پاداشتی ئەدریتەوه؟ چونکە ریزلێنانى پێغەمبەرى ﷺ تى دایه...

جا یەكەم کەس کە مەلود کردنى —بەم شیوێه— پەیدا کرد، سولتان (مُظَفَّرُ الدِّين) ی گەورەى (أربیل) = هەولێر بوو.

ئینجا هەر ئیمام (جلال الدين السيوطي) لە ئیمام (ابن حجر العسقلاني) دەگێڕێتەوه کە

فهرموویه تی: مه ولود کردن (بِدْعَة) یه و له سه رده می (السلف الصالح) دا نه کراوه، به لام -له گهل نه وه شدا- شتی باش و خراپی تی دایه، جا هر که سیك شته باشه کانی بکاو خوی له خراپه کانی بیپاریزی، نه وه ده بیته (بِدْعَة حَسَنَة)، نه گه ر نا، باش نیه.

جا فهرمووی: من مه ولود کردنم له بنچینه ی حه دیسی (البخاری) و (مسلم) وه ده ره می ناوه: ﴿که پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی به به پوژوو یونی پوژی (عاشوراء) کردوه، چونکه له و پوژهدا خوای گه وره حه زره تی (موسی) پیغه مبه ر ﷺ گه له که ی له ژیر دهستی (فِرْعَوْن) پزگار کردن و (فِرْعَوْن) شی له ده ریادا خنکاندوه﴾... جا فهرموویه تی: نایا کام نیعمه ت و خۆشی گه وره تره له نیعمه ت و خۆشی هاتنه دونیای پیغه مبه ری په حمه ت ﷺ له م پوژهدا؟. (الحاوی للفتاوی) ب (۱) ل (۲۲۱ و ۲۲۹) و (حاشیه الشروانی) ب (۷) ل (۴۲۲).

هه ره ها ئیمام (ابن حجر الهیتمی) له ئیمام (أبو شامة) ی مامۆستای ئیمامی (النّوای) ده گپیتوه: (له جواتترین (بِدْعَة) کانی ئیستامان نه و کرا داریه که هه موو سالیك له پوژی له دایکبوونی پیغه مبه ردا ﷺ ده کری: له خیر کردن و چاکه و خۆشی و پازاندنه وه، نه م په فتاره -له گهل نه وه ی چاکه ی له گهل هه ژار اندا تی دایه- نیشانه یه: بۆ خوشویستن و گه وره یی پیغه مبه ر ﷺ له دلی نه و که سه دا که نه و خیرانه ده کاو شوکری خوا ده کا له سه ر نه و نیعمه ته ی خوا که پیغه مبه ریکی هی ناوه ته دونیا و به په حمه ت بۆ نه م خه لکه ی ناردوه). (فتح المبين شرح الاربعة النواوية) ل (۹۵).

هه ره ها خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء: ۱۰۷، نه ی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه تو مان نه ناردوه ته نها به په حمه ت نه بی بۆ هه موو خه لك. له نایه تیکی تر دا خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِیَفْرَحُوا﴾ یونس: ۵۸، نه ی پیغه مبه ر ﷺ بلی: به و ئیسلام و قورئانه ی له لای خوا هاتوه، ئیوه دلخۆش بین.

جا نایا په حمه ت له و پیغه مبه ره ی په حمه ت ﷺ گه وره تر ه یه ئیمه پی ی دلخۆش ببین؟ چونکه هه ر نه و پیغه مبه ره ﷺ ئیسلام و قورئانی به ئیمه پاگه یاندوه، هه ر که سیك نه و په حمه ته قبول بکاو شوکری خوای له سه ر بکا نه وه به خته وه ری دونیا و قیامه ته، نه گه ر نا: قورپه سه ری دونیا و قیامه ته (تفسیر ابن کثیر) الانبیاء: (۱۰۷).

هه ره ها نه و جوژه کوپ و کوپوونه وانه ی وهك (مولود) ی پیغه مبه ر ﷺ، سویدیکی زوری هه یه بۆ شاره زا کردنی موسولمانان له ژیا نی پیغه مبه ر ﷺ له نایینی ئیسلام، نه مه ش سوننه تیکی گرنگی پیغه مبه ره ﷺ! چونکه له وه رزی بازپه کان و حه ج کردندا، هه زه کانی عه ره ب کوپوونه وه، جا پیغه مبه ر ﷺ نه و کوپوونه وه یه به هه ل ده زانی و له گه لیان داده نیشته و باسی نایینی ئیسلامی بۆ ده کردن و خوی پی ده ناساندن، تا له نه نجامدا

هه نديك له خهلكي (مَدِينَة) موسولمان بونو (مَدِينَة) بووه پايتهختي ئيسلام، كهوابوو: ئيمهش دهبي كۆبوونهوي خهلك له بيرهوهري له دايكبووني پيغه مبهردا ﷺ به هل بزاني تاكو باسي پيغه مبهردا ﷺ ئيسلاميان بۆ بگهين.

جگه له مهش: (أَبُولَهَب) ي مامي پيغه مبهردا ﷺ، به كافري مردو سوپه تيكي قورپان له زه مي ئهوي دا هاتوه، به لام له گهلا ئهوهشدا كه پيغه مبهردا ﷺ له دايك بوو، كه نيزه يكي خوي-كه ناوي (ثَوْبِيَّة) بوو- موژدهي له دايكبووني پيغه مبهردا ﷺ دايي، جا (أَبُولَهَب) ش له مزگيني ئه و خه به ره خوشه، (ثَوْبِيَّة) ي نازاد كردو (ثَوْبِيَّة) ش شيري دا پيغه مبهردا ﷺ، بۆيي خوي گه و ره پاداشتي ئه م چا كه يه ي داوه ته (أَبُولَهَب)، به به لگه ي ئه م هه ديسه: ﴿قَالَ عُرْوَةُ: وَثَوْبِيَّةٌ مَوْلَاةُ أَبِي لَهَبٍ، وَكَانَ أَبُو لَهَبٍ أَعْتَقَهَا فَأَرْضَعَتْ النَّبِيَّ ﷺ، فَلَمَّا مَاتَ أَبُو لَهَبٍ أَرِيَهُ بَعْضُ أَهْلِهِ بَشْرَ حَبِيبَةٍ، قَالَ لَهُ: مَاذَا لَقِيتَ؟ قَالَ أَبُو لَهَبٍ: لَمْ أَلْقَ بَعْدَكُمْ خَيْرًا - غَيْرَ أَنِّي سَقِيتُ فِي هَذِهِ بَعَثَاتِي ثَوْبِيَّةً﴾ رواه البخاري، (ثَوْبِيَّة) كه نيزه ي (أَبُولَهَب) بوو، (أَبُولَهَب) نازادي كرد چونكه موژدهي له دايكبووني پيغه مبهردا ﷺ دايي، جا (ثَوْبِيَّة) ش شيري دا پيغه مبهردا ﷺ، جا كه (أَبُولَهَب) مرد، (الْعَبَّاس) ي براي له خهوني دا ديتي حالي زۆر خراب بوو و ليي پرسى: توشي چي بووي؟ (أَبُولَهَب) گوتى: له دوي ئيوه نه گه يشتمه هيچ خوشيهك، به لام له پۆزاني دوشه ممه دا سزام سوک ئه بي و له نهويايي په نجه ي گه و ره مده هه نديك ئاوم ده دريتي له پاداشتي نازاد كردني (ثَوْبِيَّة).

(البداية والنهاية) ب (١) ل (٦١٢) و (فتح الباري) ب (٩) ل (١٨١).

(الحافظ: شمس الدين الدمشقي) له باره ي دلخوشبووني (أَبُولَهَب): به له دايكبووني پيغه مبهردا ﷺ سوکبووني سزاي، فهرموويه تي:

إِذَا كَانَ هَذَا كَافِرًا جَاءَ دَمُهُ وَتَبَّتْ يَدَا فِي الْجَحِيمِ مُخْلَدًا
أَتَى أَنَّهُ فِي يَوْمِ الْإِثْنَيْنِ دَائِمًا يُخَفَّفُ عَنْهُ لِسُرُورٍ بِأَحْمَدَ ﷺ
فَمَا الظَّنُّ بِالْعَبْدِ الَّذِي كَانَ عُمَرُ بِأَحْمَدَ ﷺ مَسْرُورًا وَمَاتَ مُوَحَّدًا

كه (أَبُولَهَب) كافريكي ئه وها بي له قورپاندا به خرابه باسي كراوه: (دهسته كانى بشكين و به يه كجاري له دۆزه خدایه)، له گهلا ئهوهشدا له هه ديسي (صحيح) دا هاتوه: به رده وام له پۆزاني دوشه ممه دا سزاي لي سوک ئه كړي به هوي دلخوشبووني به له دايكبووني پيغه مبهردا ﷺ، جا ئه بي گومان چۆن بي به و به نده يه ي به دريژايي ته مهنى به پيغه مبهردا ﷺ دلخوش بوئي و به باوه پي يه كخوا په رستيش مرديي؟. (الحاوي للفتاوى) ب (١) ل (٢٣٠).

جگه له مهش: كافره كان و دۆزمناني ئيسلام به و كۆپو كۆبوونه وانه ي يادي مه ولودي پيغه مبهردا ﷺ زۆر خه فته بار ده بن و پقيان هه لده ستو توپه ده بن، خوي گه و ره ش ده فهرموي: ﴿وَلَا يَطَاوُنَ مَوْطِنًا يُغِظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَتَالُونُ مِنْ عَدُوٍّ نِيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ

صالح ﴿التوبه: ١٢٠﴾، موسولمانان پي بنينه هر شوينيك كه رقي كافرهكان هلبستينى و خهفتهباريان بكاو هر زيانيك له دوژمنى ئايين بدهن، خيرى كردهويهكى چاكيان بو دنوسرى.

جانه وهى جى داخ و سه رسورمانه: چينه موسولمانيك هه نه لافى ئيسلامهتى لى دده دهن، به لام وهك دوژمنانى ئيسلام رقيان له (مولود) = ياد كرده وى له دايكبوونى پيغه مبه ره ورسره وركه دوژمنانى ئيسلام پيى دلگير ده بن!

دووه: دوو جار (آمنة) ديتى (ئور) يكي لى هاته دهره وه ته لاره كاني (بصري) پوناك كرده وه، يه كه م: ﴿له شهوى له دايكبوونى پيغه مبه داريه (آمنة) ديتى (ئور) يكي لى هاته دهره وه ته لاره كاني (بصري) پوناك كرده وه﴾.

دووه: هه م له هه ديسيكي ترى (صحيح) دا هاتوه: ﴿(آمنة) له وه شهوى پيغه مبه ره ورسره وهزگ كه وتوه به هه مان شيوه - (ئور) يكي نه وهى ديتوه﴾.

واته: له كاتى وهزگكه وتنى پيغه مبه رداسره له خه وندا (ئور) هكهى ديت، به لام له شهوى له دايكبوونى پيغه مبه رداسره به ناشكرابى به چاوى خوى ديتى (ئور) هكهى لى هاته دهره وه. (البدايه والنهاية) ب (١) ل (٦٠٤) و (الخصائص الكبرى) ب (١) ل (٤٦).

جا ئيمام (ابن كثير) فه رمويه تى: تاييه تكدردنى ولاتى (شام) به (ئور) پيغه مبه رداسره ئاماره يه: كه ئايينى ئيسلام له (شام) جيگير ده بى و له كوتايى زه ماندا ده بيته شوينى حاوانه وهى ئيسلام و موسولمانان، هه م هه زه تى (عيسى) پيغه مبه رداسره له (دمشق) (شام) ديت خواره، بويى له هه ديسى (صحيح) دا هاتوه: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَالِكَ - وَفِي الْبُخَارِيِّ - وَهُمْ بِالشَّامِ﴾ رواه الشيخان، به رده وام كو مه ليك له ئوممه تى من سه ركه توه نو له سه ر راستين، نه وهى له دژيان ده وه سستى و سه رشوپريان ده كا زيانيان لى نادا، تا بريارى خوا دى نه وان هه نه وهان، نه وان له (شام) ن. (تفسير ابن كثير) البقرة (١٢٩).

به ندهى بجو كيش ده لى: ده شكونجى تاييه تكدردنه كه ئاماره بى بو (الإسراء) = شه ورپيى پيغه مبه رداسره بو (المسجد الأقصى) - كه به شيكه له ولاتى (شام) - هه م له وهى وهش چوه (معراج) و سه ركه وت بو ئاسمانه كان، والله أعلم.

له شهوى (مولود) دا هه موو شتيكى ناو مال پوناكى ده داو نه ستيكره كاني ئاسمانيش نزيك ده بو نه وه. له بارهى نه و نيشانه گه ورانه (أحمد شوقي) ده لى:

وُلِدَ الْهُدَى فَالْكَائِنَاتُ ضِيَاءُ وَقَمُ الرِّمَانِ تَبَسُّمٌ وَنُجَاءُ
الْأَرْوَحُ وَالْمَلَأُ الْمَلَأُكَ حَوْلَهُ لِلدِّينِ وَالْدُّنْيَا بِهِ بُشْرَاءُ

پيتموونى - كه پيغه مبه ره ورسره - له دايك بو، جا هه موو بوونه وهر پوناكى يه و ده مى نه و

کاته ش زه رده خه نه و مه دخی پیغه مبه ره ﷺ، حه زره تی (جُبْرَائِيل) و کومه لی (مَلَائِكَة) ش له ده وره ی وی موژده دهرن بۆ ئه م دینه و ئه م دونیا یه . (سیره الصلابی) ب (۱) ل (۶۴).

هه وه ها له شه وی (مُولود) = له دایکبوونی پیغه مبه رد ﷺ ئه ستیره کانی ئاسمان له زه مین نزیک ده بونه وه، هه م بت و سه نه مه کان سه رخزون بون و تاقی (کِسری) له ت بوو و ئاگری ئاگریه رسته کانی فارس کوژاوه و ده ریاچه ی (ساوَة) پۆچوو و ئاوه که ی وشک بوو و ده نگ ی نه بینراوان ده هات و موژده یان ده دا به له دایکبوونی پیغه مبه ره ﷺ، جگه له وانه ش چه ند پوداویکی تری سه یر پوی دا. (البدایة والنهاية) ب (۱) ل (۶۰۶ و ۶۰۸) و (السیره الطلیبة) ب (۱) ل (۱۰۳ و ۱۰۵).

سَیِّهَم: (أُمُّ أَيْمَن) خزمه تی پیغه مبه ری ﷺ ده کرد: (أُمُّ أَيْمَن) ناوی (بَرَکَة) بوو، که نیزه ی باوکی پیغه مبه ره ﷺ بوو، به میرات بۆ پیغه مبه ره ﷺ مابوو له گه ل پینچ سه ر و شترو پارچه مه ریک، (أُمُّ أَيْمَن) خۆی و (أَيْمَن) ی کوپی رضی الله عنهما موسولمان بون، جا پیغه مبه ره ﷺ ئازادی کردو له (زَید) ی کوپی (حَارِثَة) ی ﷺ ماره کرد- که خزمه تکاریکی خۆی بوو- خوی گه وره له (زَید) ش (أَسَامَة) ی پی به خشی، (زَید) و (أَسَامَة) ی کوپی رضی الله عنهما- هه ردووکیان- خوشه ویستی پیغه مبه ره ﷺ بوون. (السیره الطلیبة) ب (۱) ل (۷۷).

چواره م: (الْعَقِيقَة) = هۆزه بانه ی له دایکبوونی مندال سوننه ته، له پۆژی حه فته می له دایکبوونی پیغه مبه رد ﷺ باپیری هۆزه بانه ی بۆ کرد: به رانیکی سه ر بپی. پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: ﴿كُلُّ غُلَامٍ مَرْتَهَنٌ بِعَقِيقَتِهِ تُذْبَحُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ وَيُحْلَقُ وَيُسَمَّى﴾ رواه اصحاب السنن بسند حسن، گشت مندالیک بارمه ی هۆزه بانه که یه تی: که له پۆژی حه فته می له دایکبوونی دا- بزنیك، یان مه ریک- بۆی سه ر ده بری و هه م له پۆژی حه فته می له دایکبوونی دا سه ری ده تاشری و ناوی لی ده ند ری. واته: نه گه ر هۆزه بانه ی بۆ نه کری شه فاعه ت بۆ دایک و باوکی ناکا. جا تکایه: باسی (هۆزبان ی مندال) له به رگی پینجه می (پهوناکی (رب العالمین)) دا بخوینه وه سودی ئی وه رده گری.

پینجه م: باپیری پیغه مبه ره ﷺ ناوی ئیئا: (مُحَمَّد) ﷺ، تاکو له ئاسمان و زه مین سوپاسی بکری. شیخ (مُحَمَّد) ی خال فه رموویه تی:

قوربانی ناوت، ناوت چه ند خوشه * ئاره قه ت گولاو، بۆنت وه نه وشه

ناوت بووه ته به سته ی فریشته * کللی ده رگای باغی به هه شته

له باره ی ناو لیئان، پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: ﴿إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ، فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ﴾ رواه ابوداود یاسناد جید، له پۆژی قیامه ت ئیوه به ناوی خۆتان و ناوی باو کانتان بانگ ده کرین، که وابوو: ناوی جوان له خۆتان بنین.

جا بۆ ناوه جوانه کانیش پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: ﴿تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبُّ

الْأَسْمَاءُ إِلَى اللَّهِ: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ ﴿رواه أبو داود بسند صحيح، ناوی پیغهمبره کان له منداله کانتان بنین، وه خوشه ویستترینی ناوه کان له لای خوی گه وره: (عبدالله) و (عبد الرحمن)﴾.

جا له باره ی ناوه پیزداره کانی خویشی، پیغهمبره ﷺ فرمویه تی: ﴿سَمُّوا بِاسْمِي وَلَا تَكْتُمُوا بِكُنْيَتِي﴾ رواه الشيخان، ناوی من له منداله کانتان بنین، به لام (كُنْيَة) ی من بؤ خوتان دامه نین. واته: به خوتان مه لّین: (أبو القاسم).
شه شه: له بهر که تی پیغهمبره ﷺ، شیر ی مه مکه کانی (حلیمة) زور بوو.
 (عاجن) فرمویه تی:

مرگینی بؤ (حلیمة) بی * شیر خوری نه و یه تیمه بی
هه رزانی له و ئیقلمه بی * هه شیر ی زور بی جاری من

نیمام (ابن حجر العسقلانی) فرمویه تی: یه کیک له به خته وهری (حلیمة) نه وه بوو: خوی و (الحارث) ی میردی و (عبدالله) ی کوری و (شیماء) و (أنيسة) ی کیژی، هه ره موویان بونه موسولمان ﷺ، واته: نه م ناوانه دایکی شیر ی و باوکی شیر ی و برای شیر ی و خوشکه کانی شیر ی پیغهمبرن ﷺ.

هه م له (الإصابة) دا فرمویه تی: جاریک پیغهمبره ﷺ له سه ر جلیک دانیشبوو، جا باوکی شیر ی هاته لای، پیغهمبره ﷺ به شیکی جله که ی بؤ دانا و له سه ری دانیششت، ئینجا دایکی شیر ی هاته لای، جا پیغهمبره ﷺ پارچه جله که ی تری بؤ دانا و له سه ری دانیششت، ئینجا برا شیر یه که شی هات، پیغهمبره ﷺ له بهر دهستی دانیششت.
 جا حه دیسه که ی هاتنی دایکه شیر ی و باوکه شیر ی پیغهمبره ﷺ نیمام (أبو داود، بسند صالح) گنراویه تیه وه، جگه له م بهر که ته ش له غه زای (هوازن) چه نده ها خزم و که سی (حلیمة) له دیلی نازاد کران، هه روه که له غه زای (حُنین) دا پوونی ده که ی نه وه، إن شاء الله تعالی.
 جا بزانه: له و سه رده مدا بؤیی شیر ده ریان له دهره وه ی (مکة) به کری ده گرتن، تا کو منداله که له دهره وه ی شاردن زمانی پوهان بی و نه جیبزاده و نه ترس بی و دهرن پاک و له شساغ بی و له ماندوو بوون و بارگرانای دنیا لی پرابی. (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۱۲۹-۱۳۱).

حه فته م: سن جار (ملائكة) سینگی پیغهمبریان ﷺ له ت کردوه. (عاجن) فرمویه تی:

چه ند جار مه لائیکه ی خودا * شه قیان کرد سینه ی (ألهدی)
(حظّی) شه ی تانیان کرد جودا * کردیانه گولی گولزاری من

جاری یه که م: له کاتی مندالی دا له لای (حلیمة السعدية): ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَتَاهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ يَلْعَبُ مَعَ الْغُلَّامِ فَأَخَذَهُ فَصَرَعَهُ فَشَقَّ عَنْ قَلْبِهِ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ عِلْقَةً سَوْدَاءَ وَقَالَ: هَذَا حَظُّ الشَّيْطَانِ، ثُمَّ غَسَلَهُ فِي طَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ بِمَاءٍ زَمْزَمَ ثُمَّ لَأَمَهُ﴾ رواه

مسلم، وزاد أحمد بسند حسن: ﴿وَحَتَمَ عَلَى قَلْبِي بِخَاتَمِ النُّبُوَّةِ﴾ لهو حالته‌ی پیغهمبر ﷺ له‌گه‌ل مندا‌آن یاری ده‌کرد، چه‌زده‌تی (جُبْرَائیل) ﷺ هاته لای و گرتی و له سهر پشت دریژی کردو سینگ له‌ت کردو دلی لیدهره‌یناو له‌تی کردو پارچه خوینیکی ره‌شی لیدهره‌یناو فری‌ی دا و فهرمووی: نه‌مه به‌شی شه‌یتانه. ئینجا دلّه‌که‌ی له ناو ته‌شتیکی زی‌پدا به ئاوی (زَمْرَم) شوست، ئینجا دلّه‌که‌ی له شوینی خو‌ی دانا‌وهو سینگیشی پی‌ک وه‌نا‌وهو مؤری پیغهمبرایه‌تیشی له سهر دلی دا.

واته: چه‌زده‌تی (جُبْرَائیل) ﷺ به‌خو‌ی نه‌م کارانه‌ی نه‌نجام دا، به‌لام (مَلَائِكَةُ) تیشی له‌گه‌لدا بون، هه‌روه‌ک له چه‌ند (روایة) یکی (صحیح) دا هاتوه. (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۱۴۷).

جا بزانه: مؤری پیغهمبرایه‌تی له نیوان شانه‌کانی پیغهمبردا بوو ﷺ به لای چه‌په‌یه‌وه ﴿عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدٍ... ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ﴾ رواه الشيخان، و فی صحیح مسلم: ﴿إِلَى جِهَةِ كَتِفِهِ الْيُسْرَى﴾ ئینجا له پشتیه‌وه هه‌لسام ته‌ماشای مؤری پیغهمبرایه‌تیم کرد: له نیوان شانه‌کانی پیغهمبر ﷺ به لای شانی چه‌په‌یه‌وه بوو.

جاری دووهم: ﴿له کاتی هاتنی قورئان و بوونی به پیغهمبر ﷺ﴾ - (رواه أبو داود الطيالسي وأبو نعیم) - تاکو بۆ وه‌رگرتنی (وَحْي) ناماده ببی.

جاری سێ‌یه‌م: ﴿له شه‌وی (الْإِسْرَاءُ وَالْمِعْرَاجُ)﴾ - رواه الشيخان - تاکو بۆ به خزمه‌تگه‌یشتنی خوای‌گه‌وره ناماده ببی، هه‌روه‌ک له باسی (مِعْرَاج) دا (البخاری) گێ‌راویه‌تیه‌وه. (فتح الباری) ب (۶) ل (۶۸۶)، ب (۱۳) ل (۵۹۷).

جا نه‌م له‌تکردنه‌ی سینه‌ی پیغهمبر ﷺ له حالته‌ی مندا‌لیدا پێشه‌کیه‌کی پیغهمبرایه‌تی بوو و نیشانه‌یه: که خوای‌گه‌وره نه‌وی هه‌لبژاردوه بۆ کاریکی گه‌وره.

که‌وابوو: مه‌به‌ست له‌و پروداوه نه‌وه‌یه: هه‌ر له ئیستاهه کاره گرنگه‌که‌ی پیغهمبر ﷺ ناشکرا بکری و ناماده بکری بۆ پاراستن له گونا‌هو بۆ وه‌رگرتنی (وَحْي)، واته: مه‌به‌ست نه‌وه نیه پارچه‌ی خرابه‌کاری له پیغهمبر ﷺ ده‌ریه‌یندری، چونکه خرابه له دلی پیغهمبردا ﷺ هه‌ر نه‌بوه و هه‌ر ناشبی، که‌وابوو: با هه‌ر له ئیستاهه شه‌یتان بی‌ئومید ببی: که ناتوانی کار له دل و زوبان و په‌وشتی پیغهمبر بکا ﷺ، بۆی پیغهمبر ﷺ له باره‌ی شه‌یتانه‌که‌ی خو‌ی فهرموویه‌تی: ﴿...إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ﴾ رواه مسلم، به‌لام خوای‌گه‌وره یارمه‌تی دام له سهر شه‌یتانه‌که‌م تا موسولمان بوو، بۆی جگه له چاکه هیچ فهرمانیکم پی‌ناکا.

ئیمامی (النوای) له قازی (عیاض) ده‌گێ‌رتیه‌وه: ئوممه‌تی ئیسلام به‌کده‌نگه: پیغهمبر ﷺ له شه‌یتان پارێزراوه له باره‌ی لاشه و هه‌ست و بۆ‌چوون و زوبانی. (شرح صحیح مسلم بهامش

هه شته م: (أَمْنَة) به (حَلِيمَة) ی گوت: ئەم کورە ی من کاریکی گەورە ی بۆ دەبێ... شەیتان ناتوانی هیچی ئی بکا. ئەو و دەگە یه نئ: (أَمْنَة) قەناعەتی هەبوو کە کورە کە ی دەبێتە پیڤە مبه ر ﷺ! ؟ چونکە ئیمام (ابن إسحاق) گێڕاویە تیە وە: (أَمْنَة) فەرموویە تی: کە پیڤە مبه رم وە زگ کە و ت، لە خە و نمدا پێم گوترا: ﴿گەورە ی ئەم ئوممە تە وە زگت کە و ت و وە، جا کاتێ بوو و لێت جیا بۆ وە، بڵێ: بە خۆ ی تاک و تە نیا دە تپاریژم لە خراپە ی گشت حە سو دیک. نیشانە شی ئە و یه: (ئور) یکێ لە گە ل دێتە دەر و وە تە لارە کانی (بُصْرَى) لە (شام) پەر پۆ ناکێ دەکا، ئینجا ناوی لێ بئێ (مُحَمَّد)، چونکە لە (تَوْرَة) و لە (إِنْجِيل) دا ناوی (أَحْمَد) ه، دانیتش وانی ئاسمان و زە مین مە دحی دە کە ن، لە (قورئان) دا ناوی (مُحَمَّد) ه. (البداية والنهاية) ب (۱) ل (۶۰۴) و (السيرة الطيبة) ل (۱) ل (۶۹).

هەروەها (أَمْنَة) لە نەخۆشی مردنیدا تەماشای پیڤە مبه ری ﷺ کردو چە ند پارچە شیعریکی پێدا گوتن، بە شیکێ ئە م شیعرا نە ئە م یه:

إِنْ صَحَّ مَا أَبْصَرْتُ فِي الْمَنَامِ فَأَنْتَ مَبْعُوثٌ إِلَى الْأَنَامِ
مِنْ عِنْدِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

أَخْرَجَهُ أَبُو نَعِيمٍ

واتە: ئە گەر ئە و خە و نە ی من بە پاستی بێتە جێ، ئە وە تۆ بە پیڤە مبه ر دە نێردری ی بۆ هە مو خە لک لە لایە ن خۆ ی خاوە ن گە و رە یی و پێزداری. (الخصائص الكبرى) ب (۱) ل (۷۹).
نۆ یه م: پیڤە مبه ر ﷺ ئە زگی دایکی دا بوو باوکی مرد، ئە شە ه سائیدا دایکی مرد، ئە هه شت سائیدا باپیری مرد. کار لە جێ یی خۆ ی گە و رە حە زی کرد: پیڤە مبه ر ﷺ بە یه تیمی پێ بگا، دور لە پەر و رە دە ی دایک و باوک و باپیر، نە وە ک دلی بۆ گە و رە یی و کۆ کردنە وە ی مالی دنیا بجێ، چونکە بنە مالە کە ی پیڤە مبه ر ﷺ هەر هە مو یان گە و رە و پێزداری سەر دە می خۆ یان بون، جا ئە گەر مال و گە و رە یی دنیا ی لە باوک و باپیران وەر گرتبا، ئە و دنیا داری یه تیکە لی پیرۆزی ی پیڤە مبه رایە تی دە بوو و خە لک لێ دە شیۆرا.

هە م بۆ ئە وە ش خۆ ی گە و رە پیڤە مبه ری خۆ ی یه تیم کرد: تاکو و رە ی بە هێز بێ و هەر بە خۆ ی بریار بداو جگە لە خوا پشت بە کە س نە بە ستی و دایک و باوکی بە هێچ جۆرێک تیکە لی پیڤە مبه رایە تی نە بن و کار لە بانگە وازی ئیسلام نە کە ن، پە و شتە جوانە کە شی بە لگە ی ئە وە بێ: کە خۆ ی گە و رە بە خۆ ی چاودێری کردو و بۆ پیڤە مبه رایە تی ئامادە ی کردو، هە م نە وە ک دوژمنانی ئە م ئیسلامە کە لێ نێک ببینن و لە و کە لێ نە دا تیرو تانە لە پیڤە مبه ر ﷺ بدە ن و بڵێن: بە هۆ ی لێ ها تووی دایک و باوکی، (مُحَمَّد) ئە وها لێ ها توو، چونکە ئە وان باوهر بە وە ناکە ن: کە خۆ ی گە و رە بە خۆ ی چاودێری پیڤە مبه ری ﷺ کردو و

هر خوای گورهش بۆ پیغه مبه رایه تی ئاماده ی کردوه و فیزی زانستی پابردوو و داماتوو ی کردوه، له گه لّ نه وه شدا پیغه مبه ر نه خوینده وار بوو و له کۆمه لگه یه کی نه خوینده واریشدا بووه ﷺ. به ده ستکاریه وه له (فقه السیره، للبوطی) ل (۵۲) و (سیره الصلّی) ب (۱) ل (۷۲).

نیمامی (البوصیری) و وه رگێڤه که شی فه رموویانه:

كَفَاكَ بِالْعِلْمِ فِي الْأُمِّيِّ مُعْجَزَةٌ * فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَالتَّأْدِيبِ فِي الْيُثْمِ
له مه گوره تر (مُعْجَزَةٌ) کامه * یه تیم به نه ده ب (أُمِّي) عه للامه

*** **

﴿ به خێو کردنی پیغه مبه ر ﷺ له لایه ن مامی خۆی... تا نوێ کردنه وه ی (كَعْبَةٌ) ﴾

گوتمان: که (أَمَنَةٌ) وه فاتی کرد، پیغه مبه ر ﷺ له لای (عَبْدُ الْمُطَلِّبِ) ی باپیری به خێو ده کرا جا (عَبْدُ الْمُطَلِّبِ) زۆر ریزی پیغه مبه ری ده گرت و له کورمه گانی خۆی زیاتر بایه خی پی ده دا، به جوړیکی وه ها: که یاتاغ بۆ (عَبْدُ الْمُطَلِّبِ) را دیخسترا، کورمه گانی نه ده وێران و شه رمیان ده کرد له سه ر یاتاغه که ی باوکیان دانیشن، به لّام پیغه مبه ر ﷺ له سه ری داد نه یشت و (عَبْدُ الْمُطَلِّبِ) ش ده یگوت لێ ی گه رپن با دانیشی، ئەم کورمه کاریکی گه وری بۆ ده بی. جا له گه لّ خۆی دا یده نه یشان دو ده ستی به پشتی دا ده ینا.

جا که ته مه نی پیغه مبه ر ﷺ بووه هه شت سال، (عَبْدُ الْمُطَلِّبِ) ی باپیری مرد، به لّام پیش مردنی وه سی تی کرد: له دوای مردنی وی، (أَبُو طَالِبٍ) به خێوی بکا، (أَبُو طَالِبٍ) — ناوی (عبد مناف) بوو — له دایک و باوکه وه برای (عبد الله) ی باوکی پیغه مبه ر ﷺ بوو. (البداية والنهاية) ب (۱) ل (۶۲۰).

﴿ به سه فه رچوونی پیغه مبه ر ﷺ بۆ ولّاتی (شام) و چاو پیکه و تنی (بَحِیرا) ی راهیب ﴾

که ته مه نی پیغه مبه ر ﷺ بووه (۱۲) دوانزه سال، له گه لّ (أَبُو طَالِبٍ) ی مامی و کاروانیکی (فریش) بۆ بازرگانی چونه ولّاتی (شام)، جا کاروانه که له (بُصْرَى) دابه زی، که (بَحِیرا) ی راهیبی تیدا نیشته جی بوو، (بَحِیرا) ناوی (جَرْجِیس) بوو، قه شه یه کی دیانی خوا په رست بوو و له زانستی دیانایتی زۆر شارمزا بوو، (بَحِیرا) جارمه گانی تر نه ده ها ته لای کاروانه که، به لّام ئەم جاره ها تو له ناویاندا ده گه راو یه کسه ر ده ستی پیغه مبه ری ﷺ گرت و گوتی: (ئەمە گە وری هە موو عا له مه، ئەمە پیغه مبه ری خوا یه، ئەمە خوا به په حمه ت ده ی نیرێ بۆ هە موو عا له م).

کاروانچه یه کان گوتیان: به چی دزمانی نه وها یه؟ (بَحِیرا) گوتی: که ئیوه له سه ره وه دمرکه وتن، گشت درمختیك و به ردیك که وتنه سو جده بردن، نه وانه ش ته نها بۆ پیغه مبه ر سو جده ده بن، من به وه ده ینا سم: مۆری پیغه مبه رایه تی له سه ر شه پکه ی شانیه تی وه ک سی و وایه. ئینجا (بَحِیرا) گه راوه دی ره که ی خۆی و خواردنیکی بۆ ئاماده کردن و گوتی:

کهستان دوا نه کهوئ، جا که بو میوانداریه که هاتن، پیغه مبهري ﷺ له لای بارگهو بارخانه به جی ما، به لام (بحیرا) گوتی: بنیرن با ئه ویش بیته سهر خواردنه که. جا که پیغه مبهري ﷺ هات، هه ور له لای سهرموه سیبه ری ئی ده کردو ئه و دره خته ی کاروانچیه کان له بنی دانیشتبون، ئه ویش یه کسهر سیبه ره که ی به لای پیغه مبهري ﷺ سوپاوه.

له (روایه) یکی تر دا ده فرموی: که (بحیرا) ته ماشای پیغه مبهري ﷺ کردو دیتی موری پیغه مبهريه تی له نیو شاننه کانیه تی، به (أبو طالب) ی گوت: ئه م کورپه چی تویه؟ (أبو طالب) گوتی: کورپه خۆمه. (بحیرا) گوتی: نابیی باوکی ئه م کورپه زیندوو بی؟ (أبو طالب) گوتی: که وابوو: ئه مه کورپه برامه، هه ر له زگی دایکی دا بوو باوکی مرد. (بحیرا) گوتی راست ده که ی، تکات ئی ده که م ئه م کورپه بگه ری نه وه و ئاگاداری به؟ چونکه ئه گه ر جوله که ببینن و وه ک من بیناسن ده ی کوژن. جا (أبو طالب) پیغه مبهري ﷺ له گه ل هه ندیک له خزمه تکاره کانی خوی دا گه رانده وه بو (مکة). (البدایة والنهاية) ب (۱) ل (۶۲۲ و ۶۲۳) و (الخصائص الكبرى) ب (۱) ل (۸۴ و ۸۵) و (السيرة الطلیبة) ب (۱) ل (۱۷۲ و ۱۷۴).

﴿به شداری کردنی پیغه مبهري ﷺ له جهنگی (الفجار) و په یمانی (الفضول)﴾

جهنگی (الفجار): له نیوان عه شیره تی (هوازن) و (کنانة) پرووی دا، هوی جهنگه که ش ئه وه بوو: (البراض) که پیاویکی (کنانة) یی بوو، پیاویکی له (هوازن) کوشت که ناوی (غزوة الرخال) بوو- جا له م جهنگه دا (فریش) یارمه تی (کنانة) یان دا، چونکه (فریش) لقیکی (کنانة) ن، جا له و جهنگه دا ته مه نی پیغه مبهري ﷺ (۱۴) چوارده سال بوو و له گه ل مامه کانی به شداری جهنگه که ی کرد، پیغه مبهري ﷺ هه رموو یه تی: ﴿كُنْتُ أَبْلُ عَلَى أَعْمَامِي﴾ من له و جهنگه دا تیره کانی دوژمنم بو مامه کانم ده ی ناوه.

(حلف الفضول) = په یمانی (الفضول) به چوار مانگ له دوا ی جهنگی (الفجار) به ستر، له م په یمانه دا (بنو هاشم) و (بنو زهرة) و (بنو تميم بن مرة) به شدار بون و له مانگی (ذی القعدة) له مالی (عبدالله بن جُدعان) سویندیان بو یه کتری خوارد و په یمانیان دایه خوا ی گه وره: (هه موویان یه ک ده ست بن له دژی سته مکار، یارمه تی سته ملیکرا و بده ن، مافی هه موو خاوه ن مافیك بده نه وه).

پیغه مبهري ﷺ هه رموو یه تی: ﴿لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُدْعَانَ حِلْفًا مَا أُحِبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرَ النَّعَمِ، لَوْ دُعِيتُ بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ﴾ رواه الحمیدی وأحمد والبيهقی بالفاظ متقاربة، له مالی (عبدالله بن جُدعان) ئا ماده ی په یمانیک بوم، پیم خو ش نیه له جیات ی ئه و په یمانه و شتره کانی سوړم بدرینئ، ئه گه ر له ئیسلام دا به و په یمانه بانگم بکریئتئ، من وه لام دده مه وه. واته ئه گه ر که سیك هاوار بکا و بلئ: هۆ په یمانه سته کانی (الفضول) فریام که ون.

من فریای دهکوم. (البداية والنهاية) ب(۱) ل(۶۲۸) و(السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۱۸۸-۱۹۱).

﴿شوانه تی پیغه مبهروو ﷺ پاراستنی له لایه ن خوای گه ورووه﴾

پیغه مبهروو ﷺ فهرموویه تی: ﴿مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَعَى الْغَنَمَ. فَقَالَ أَصْحَابُهُ: وَأَنْتَ؟ فَقَالَ ﷺ: نَعَمْ، كُنْتُ أَرْعَاهَا عَلَى قَرَارِيطٍ لِأَهْلِ مَكَّةَ﴾. رواه البخاری، خوای گه ورووه هر پیغه مبهریکی ناریدی، مهر و بزنی له وهر پاندون، گوتیان: نه توش له وهر پاندوتن؟ پیغه مبهروو ﷺ فهرمووی: به لی، منیش بو خه لکی (مکه) به کرئ مهرم دهله وهر پاندن هر مهریک به قیراتیك. قیرات: به شیکمی که می دیرمه و دیناره. (فتح الباری) ب(۷) ل(۵۵۷).

ههرووها نیمام (علی) گیراویه تیه ووه: پیغه مبهروو ﷺ فهرموویه تی: ﴿هَيْجَ كَاتِيكَ يِرمُ بُوْ كَارِهْ خِرَابِهْ كَانِيْ پِنِشْ ئِيسْلَامْ نِهْ چووه، تهنه دوو جار نه بی، له دوو جاره شدا خوای گه ورووه منی پاراست:

۱- شهوئک له گهل گهنجیک له سهروهی (مکه) مهرمان دهله وهر پاند، به گهنجه کهم گوت: نه مهر شهو چاوت له مهره کانی من بی، تا کو بچمه وه (مکه)، لهوئ وه گهنجه کان شهو کهم ببه مه سهر. گهنجه کهش گوتی: باشه. جا که هاتمه وه (مکه) گویم لی بوو دهنگی لی دانی دهوئل و زوپنا ده هات، گوتم: نه مه چی یه؟ گوتیان: فلان پیاو فلانه ژنی ماره کردوه. ئیتر دانیشتم تا کو گوئ له و دهنگه پابگرم، به لام خه به سهر چاومدا هات تا به گهرمایي پوژ به خه بهر هاتم، ئیتر گهرامه وه لای هاوړیکه م وهواله کهم بو گیراوه.

۲- ههرووها شهوئکی تریش به هه مان شیوه ئیزنم له هاوړیکه م وهر گرتو به هه مان شیوه خه م به سهر دا هاتو به گهرمایي پوژ له خه وه لسام... جا پیغه مبهروو ﷺ فهرمووی: ﴿قَالَ اللَّهُ مَا هَمَمْتُ وَلَا عُدْتُ بَعْدَهُمَا لِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ - أَيْ لِسُوءٍ - حَتَّى أَكْرَمَنِي اللَّهُ بِنُبُوَّتِهِ﴾. أخرجه ابن إسحاق والبخاري والبيهقي وغيرهم، قال (ابن حجر): إسناده حسن متصل ورجاله ثقات، سویندم به خوا: له داوی نه دوو جاره چی تر نه مو یست و نه گه پراومه وه بو هیچیک له و کاره خرابانه، تا خوا به پیغه مبهرا یه تیه که ی پرنی لینام. برونه (الخصائص

الکبری) ب(۱) ل(۸۹۸) و(مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب(۸) ل(۲۹۴) و(سيرة الصلابي) ب(۱) ل(۷۷).

﴿بازرگانی پیغه مبهروو ﷺ به مائی (خدیجه) و ماره کردنی (خدیجه) له پیغه مبهروو ﷺ﴾

(خدیجه) (رضی الله عنها) کیژی (خونیلد) کوری (أسد) کوری (عبد العزی) کوری (فصی) - که باپیری چوارمی پیغه مبهروو ﷺ - واته: پیغه مبهروو ﷺ (خدیجه) له (فصی) دهگه نه وه یه کتری.

(خدیجه) (رضی الله عنها) بیوه ژنیکی ناودارو به شهرمفو دهوله مهندي (فریش) بوو، پیاوانی به کرئ دمگرتن به (قراض) = مامله تی قازانجی هاوبهش، بازرگانی بو بکه ن، جا که زانی: پیغه مبهروو ﷺ پیاویکی دهسپاک و راستگوو نه مینه و خاوهنی رهوشتی جوانه، داوی

لئىكرد ماله‌كه‌ى به بازرگانى بۇ بباته ولاتى (شام)، زياتر له بازرگانه‌كانى‌ترىش كرىى بداتى، جا پيغهمبهر ﷺ قبولى كردو له‌گه‌ل خزمه‌تكاره‌كه‌ى (خديجة) -كه ناوى (ميسرة) بوو- بهرمو (شام) رويشتن، له‌وى كه‌ل وپه‌لى بازرگانبه‌كه‌يان فروشتو قازانجىكى زوريان كردو نه‌وى پيوست بوو كرپيان و بهرمو (مكة) گه‌رانه‌وه.

له‌م سه‌فه‌رمدا (ميسرة) به چاوى‌خوى دوو (ملائكة)ى ده‌ديتن له گه‌رمايى نيومرؤ سيبه‌ريان له پيغهمبهر ﷺ ده‌كرد، جا كه گه‌رانه‌وهو (خديجة) ديتى به چه‌ند قات قازانجيان كردهو (ميسرة)ش باسى سيبه‌رى (ملائكة)ى بؤ كرد، دلى بؤ چوو پيغهمبهر ﷺ ببيت هاهوسه‌رى، بوى له ريگاي (نفيسة)ى كي‌زى (متية) داواى له پيغهمبهر ﷺ كرد داخوا‌زى بكاو مارهى بكا.

جا پيغهمبهر ﷺ له‌گه‌ل مامه‌كانى خوى: (ابوطالب) و (حمزة) چونه لاي مامى (خديجة) -كه ناوى (عمرو بن اسد) بوو- خوا‌زبىنى (خديجة)يان كرد بؤ پيغهمبهر ﷺ، جا مامى (خديجة) له وه‌لامدا گوتى: (هَذَا الْفَحْلُ لَا يُقْدَعُ أَنْفُهُ) ئەم نى‌رىيه له لوتى نادى. واته: چونكه ريزداره.

ئينجا (خديجة)ى له پيغهمبهر ﷺ ماره كردو بيست و شترى كردنه مارهى، لهو كات ته‌مه‌نى پيغهمبهر ﷺ (٢٥) بيست و پينج سال بوو، ته‌مه‌نى (خديجة)ش (٤٠) چل سال بوو، (خديجة) رضى الله عنها يه‌كه‌م زنى پيغهمبهر ﷺ بوو.

منداله‌كانى پيغهمبهر ﷺ -جگه له (ابراهيم) -گشتيان له حه‌زهرتى (خديجة)ن: (قاسم) و (عبدالله) -كه پى ده‌گوترا: (الطاهر) و (الطيب) - (زينب)، (زهية)، (ام كلثوم)، (فاطمة) ﷺ، جا هه‌ردوو كورده‌كانى پيش پيغهمبهرايه‌تى به مندالى له (مكة) دا مردن، به‌لام كي‌زه‌كانى گه‌وره بون و موسولمان بون.

هه‌روه‌ها (ابراهيم) له (مدينة) له دايك بوو، هه‌ر له (مدينة)ش له ته‌مه‌نى سال و نيوى‌دا وه‌فاتى كرد، دايكى (ابراهيم) ناوى (مارية‌القبطية) بوو، جا پيغهمبهر ﷺ (٢٥) بيست و پينج سال له‌گه‌ل حه‌زهرتى (خديجة) دا مايه‌وهو هيچ زنى‌ترى نه‌هينا، تا حه‌زهرتى (خديجة) له ته‌مه‌نى (٦٥) شه‌ست و پينج سالى‌دا وه‌فاتى كرد. (البدية والنهاية) ب (١) ل (٦٣٠) و (فتح الباري) ب (٧) ل (١٦٨) و (نور الابصار) ل (٤٣).

﴿گولبزي‌ري‌ك له‌م گولزاره﴾

يه‌كه‌م: قه‌شه‌و ماله‌كانى جوله‌كه‌و ديانه‌كان ده‌زانن (محمّد) ﷺ پيغهمبهرى‌خوايه. (بحيرا) ده‌ستى پيغهمبهرى ﷺ گرت و گوتى: (ئه‌مه پيغهمبهرى خوايه). خواى‌گه‌وره ده‌فه‌رموى: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ١٤٦، زانايانى جوله‌كه‌و ديانه‌كان (محمّد)ى ده‌ناسن

که پیغهمبهری خوایه ﷺ، ههروهك كوپهكانی خویان دهناسن، بهراستی كۆمهلیك لهوان راستی له خهلكی دهشارنهوهو دهشارنن راسته.

حهزهرتی (عبدالله بن سلام) ﷺ زانایهکی جولهکه بوو و موسولمان بوبوو، جا له باره ی ئهم ئهم نایه ته ئیمام (عمر) ﷺ پرسیارى لى کرد: ئایا تو چون کوپی خوت دهناسی، ئه وهاش پیغهمبهری ﷺ دهناسی؟ حهزهرتی (عبدالله) ﷺ له وه لامدا گوتی: بهلێ، زیاتریش دهیناسم! چونکه خوی گهره ئهمیندارى خوی له ئاسمانه وه ناردۆته لای ئهمیندارى خوی له زهمین، سیفته تهکانی پیغهمبهری بۆ هیئاوهو بهو سیفته ته پیغهمبهرم ﷺ ناسی، بهلام نازانم دایکی کوپه کهم چی کردوه. (تفسیر الطبری) و (ابن کثیر) البقرة (۱۴۶).

دووهم: (بحیرا) گوتی: (ئه گهر جوله که بیبینن و بیناسن دهیکوژن).

جا بۆ راستی ئهم قسه یه، ئیمامی (الترمذی بسند حسن) گێڕاویه تیه وه: ﴿له و کاته ی (بحیرا) نامۆزگاری (أبو طالب) ی ده کرد تاكو پیغهمبهر بگه رینیتیه وه (مکه)، له ناکاو حهفت پیایوی پۆمی هاتن، جا (بحیرا) گوتی: بۆچی هاتون؟ گوتیان: بۆی هاتوین ئاگادار کراوینه وه: که پیغهمبهری ئیسلام له م مانگه دا له (مکه) دهرده چی! بۆی بۆ سه ره هه ر پێگه یه ك كۆمه له خه لکیك ناردراون، ئیمهش بۆ ئهم پێگه یه ی تو هه لێژێردراوین. جا (بحیرا) گوتی پیم بلین: ئه گهر خوی گهره بیه وئ بریارێکی خوی جی به جی بکا، ئایا که سیك ده توانی بریاره که ی خوا په د بکاته وه؟ گوتیان: نا. ئینجا (بحیرا) قه ناعه تی بهو حهفت پیایوانه هیئاو په یمانیان دا: که هه والی هاتنی پیغهمبهری ﷺ بشارنه وهو ئاشکرای نه کهن، جا پۆمه کان گه رانه وه. واته: به م جوړه خوی گهره پیغهمبهری خوی له کوشتن پزگار کردو (أبو طالب) گه راندیه وه بۆ (مکه) ی پیرۆز. (البدایه والنهایه) ب (۱) ل (۶۲۳) و (الخصائص الکبری) ب (۱) ل (۸۳).

سێیه م: (الإرهاصات)، گشت دره ختیك و به ردیک بۆ پیغهمبهری ﷺ که و تنه سو جده و دره خته که سیبه ری له پیغهمبهری ﷺ ده کرد. ئه و پوودا وه سه یرو گرنگانه ی پیش پیغهمبهریه تی گشتی (إرهاصات النبوة) = پیشه کیهکانی بناغه ی پیغهمبهریه تی بون و زۆر جار پوو یان ده دا: وهك پوودا وه که ی هه لکه ندنه وه ی بیرى (زَمَزَم) و... تا پوودا وه که ی ئهم باسه، هه م وهك پیغهمبهری ﷺ خوی فه رموویه تی: ﴿إِنِّی لَأَعْرِفُ حَجْرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلِّمُ عَلَیَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ﴾ رواه مسلم و احمد، من به ردیک له (مکه) ده ناسمه وه سه لامی لى ده کردم پیش ئه وه ی بکریمه پیغهمبهری ﷺ.

چوارهم: پیغهمبهری ﷺ هه ره له سه ره تای کوپو کالیه وه ئازاو لیها توو بوو، له باره ی جهنگی (الفجار) پیغهمبهری ﷺ فه رمووی: ﴿من تیری دوژمنم بۆ مامه کانم ده هیئاوه﴾.

مه به ست له هیئانی ئهم باسه ئه وه یه: پیغهمبهری ﷺ هه ره له ته مه نی چواره سالی وه فیزی

نازايه‌تی و جه‌نگ بووه، به شیوه‌یه‌کی وه‌هاش له جه‌نگ‌کردن پاهاتووه: که بویرانه به‌رهو پیش هه‌لمه‌ت بباو له به‌ره‌ی جه‌نگ‌شدا نه‌ونده له لای پیشه‌وه بئ: که چه‌کی دوزمن بیگاتئ و نه‌شترسئ، به‌ئئ: نه‌وش ناماده‌کردنیک‌تری خوای‌گه‌وره‌یه بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی ﷺ تا‌کو بتوانئ به‌رگری له نایینه‌که‌ی بکاو به به‌کاره‌ینانی چه‌ک وه‌لامی دوزمنانی ئیسلام بداته‌وه! چونکه (مست له دریشه ده‌گه‌ریته‌وه).

پینجه‌م: سته‌م له ئیسلامدا نیه، له باره‌ی په‌یمانه‌که‌ی (الْفُضُول) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: ﴿لَوْ دُعِيتُ بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ﴾ نه‌گه‌ر به ناوی په‌یمانه‌که‌ی (الْفُضُول) بانگ بکړیم، من فریای بانگه‌ره‌که ده‌که‌وم. جا هر چه‌ند ئه‌م په‌یمانه له سه‌رده‌می (جاهلیه‌ی) پیش ئیسلام به‌ستراوه، به‌لام له ئیسلامه‌تیشدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ب‌نه‌ماکانی ئه‌م په‌یمانه‌ی جیگیر کردون؟ چونکه ویزدان و دادپه‌ره‌وه‌ری په‌وشتنیک‌ی جوانه‌و سته‌میش په‌فتاریکی خراپه، بۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد والبيهقي واللفظ له، من هه‌ر بۆ نه‌وه کراومه پیغه‌مبه‌ر تا‌کو په‌وشته پرێزداره‌کان له ئیسلامدا ته‌واو بکه‌م.

جا سته‌م له لایه‌ن هه‌ر که‌سیکه‌وه بئ، له نایینی ئیسلامدا جیگه‌ی نابیته‌وه و واجبه لاب‌بردئ، بۆ نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی سته‌مکاران نه‌مینی و خه‌لک له خوشی و نه‌مینی دا بزئ و هه‌چ که‌سیک مافی هه‌چ که‌سیک له ده‌ست نه‌دا، که‌وا‌بوو: له‌و حاله‌ته‌ی کاربه‌ده‌ست ئه‌م ئه‌رکه جئ به‌جئ نا‌کا، یان شوینه‌که ده‌سه‌لاتی کاربه‌ده‌ستی لئ‌نه‌بو، واجبه موسولمانان وه‌ک په‌یمانه‌که‌ی (الْفُضُول) به‌م ئه‌رکه پرۆزه هه‌لبستن، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: ﴿إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ﴾ رواه اصحاب السنن بسند صحیح، هه‌ر کاتی‌ک خه‌لک سته‌مکارێکیان دیت و له سته‌م‌کردن قه‌دغه‌یان نه‌کرد، نه‌وه نزیکه خوای‌گه‌وره هه‌موویان به تیک‌پایی سزاد بدا. بۆ دانیابودن به‌وانه (شرح صحیح مسلم بهامش القسطلانی) ب (۱) ل (۳۳۷-۳۴۲).

شه‌شم: شوانه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بازگانی به مالی (خدیجه)، بۆ چی بوو؟

(أَبُو طَالِبٍ) ی مامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له پووی نابوو‌ریه‌وه ده‌ست کورت بوو، بۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یویست یارمه‌تی مامی بداو له به‌ره‌می ده‌ستی خۆی بخواو پیویستی به هه‌چ که‌سیک نه‌بئ و منه‌تی هه‌چ که‌سیکی له سه‌ر نه‌بئ، به‌ئئ: باشترین مالی مرۆفه‌و ماله‌یه: که به ده‌ستی خۆی و به ئاره‌قه‌ی نۆچاوانی خۆی وه‌ده‌ستی دینئ، بۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: ﴿مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ﴾ رواه البخاری، هه‌چ که‌سیک خواردنیک‌ی له‌وه باشت‌ری نه‌خواردوه که له به‌ره‌می ده‌ستی خۆی ده‌یخوا، به‌راستی (داوود) پیغه‌مبه‌ر ﷺ

ئاسنگرى دەكردو له بهرهمى دەستى خۆى دەخوارد.

جا كه كارکردن و دەدەستەينانى بژئو و پېويستەكانى تى ژيان پېيازى پېغه مېران بى-سى
الله عليهم اجمعين-جى خۆيتى مامۇستاي ئايىنى-كه ميراتگرى پېغه مېرانە سى الله عليهم اجمعين- به
سەر بلندى بژئى و چاوى له دەستى خەلك نەبى، شەرم نەكاو هەول بدا شان بەشانی
بلاوکردنەوى ئايىن، بژئوى خۆى و مال و مندالى به ئارەقەى نېوچاوانى خۆى و دەدەست
بېئى، تاكو سەر بلندو بى منەت بى و بویرانە ئايىنى ئىسلام به خەلكى رابگە يەئى، هەر
ئەو هاش باشتى لى وەردە گىرئى، خۆ ئەگەر چا و له دەستى خەلك نەبى، ئەو كاتە:
دەولە مەندى له خوا دورىش ناتوانئ به چاوى سوک تەماشای بكا، بۆئى پېشینه كان
گوتويانە: (دەستى ماندوو له سەر زگى تېرە). شاعىرىش دەلئ:

له دەرگەى نامەرد مەكه (دَقُّ الْبَابِ) * گۆشتى پانى خۆت، نەك منەتى (قَصَاب).

ئەى براى پېزدارو خۆشەويست، تەماشای قوپئانى پېرۆز بكه: كاتئ پېغه مېران-عليهم السلام-
ئايىنى خويان به گەلەكەى خويان راگە ياندە، فەرمويانە: ﴿مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾
الفرقان: ۵۷، داواى هېچ كرئىيەك له ئيوە ناكەم له سەر راگە ياندنى ئەم ئايىنە.

كەوابوو: هەر بانگە وازكارئىكى ئىسلام له پەناى ئايىندا خۆى به خەلكى بەختو بكا،
بانگە وازەيەكەى هېچ نرخیك و هېچ بهرهمىكى باشى نابئ.

بەلام شوانەتى پېغه مېران ﷺ بۆ راھىنانايش بوو، پېغه مېران ﷺ سەرکردەيە و
پېشەوايە و رابەرە، جا كاتئ له شەوئىكى هيمندا له بەر پۆناكى مانگە شەودا له چۆلو
بيا باندە بير له گەورەيى خوا دەكاتە وەو له كاتى بەيانيشدا شە با لاشەى فېئك دەكاتە وەو
له پۆزى گەرميشدا له شوئىنىكى بى نان و ئاو ژيان دەباتە سەر، هېچ بير له ياتاغى نەرم و
كۆشك و تەلار ناكاتە وە، سەرەپاى ئەو هەموو ئازارەش يارمەتى ئەو ئازەلە بەستە زمانە
دەدا و بەزەيى پىدا دئ و بېچووەكەشى له باوەش دەكاو چاودئىرى و پاسى دپندەشى
لئدەكا، ئەوانە وای لئئەكەن بۆ راگە ياندنى ئايىنى خوا خۆپاگر بى و هيمن بى و بوئىرو
نەترس بى و لەگەل ئوممەتەكەى به بەزەيى بى و لەگەل بى دەسەلاتەكانى ئوممەت ملكەچ
بى و بەرامبەر به زۆرداران وە بەرز بى و وەك شوانى مەپ بەرگرى له ئوممەتەكەى بكا،
تاكو گورگى دور له ئايىن، له ئايىن دوريان نەخاتە وە، بەلئ: به شوئىنكە وئنى ئەم جۆرە
پېشەوايە مەوؤ دەبئتە بەختە وەرى دونيا و قىامەت.

هەفتەم: مۇسقىقاو زوپنا حەرامە، له باسەكەى شوانەتى دا پېغه مېران ﷺ فەرموى:
﴿گويم لىبوو دەنگى ليدانى دەهۆل و زوپنا دەهات... دانىشتەم گوئى لى پراگرم،
بەلام خەو به سەر چاومدا هات... له دواى ئەم دوو جارە چى تر نەمويست و
نەگە پراومە وە بۆ هېچئىك لەو كارە خرابانە﴾.

ناشکرایه مه به ست به خرابه که ی ئەم باسه: دههۆل و زوپنایه، خوای گه وره ههردوو جار پیغه مبه رﷺ له و خرابه یه پاراستوه، جا که پیغه مبه رﷺ زوپنای به خرابه دانابی، نهوانه ی لانی ئیسلامه تی لێ دهدهن، چۆن شهرم ناکه: موسیقا حه لال دهکه ن! به گۆته ی خویان: ده یانه وێ به لێدانی موسیقا ئایینی ئیسلام بلۆ بکه نه وه!

کاکی خۆم ئایینی ئیسلام به لێدانی شمشیر و په وشتی جوان و په ندو ئامۆزگاری ژیرانه بلۆ کراوه ته وه، نه ک به موسیقا و زوپنا و کاری چاوه شانه، ئایا نهوانه به رامبه ر به و هه دیسه ی پابردوو چی ده لێن؟ ئیمه وه لام ده دهینه وه و ده لێن: پیغه مبه رﷺ باسی نه و جۆره گومرا بوونه ی کردوه و فهرموویه تی: ﴿لَیْکُونَنَّ أَقْوَامٌ مِنْ أُمَّتِي یَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِیرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَارِفَ﴾ رواه البخاری، هه ندیک له ئوممه تی من په یدا ده بن: دامینی ژنان به ناشه رعیش به حه لال ده زانن، ئاوریشم به حه لال ده زانن، شه پابیش- ناویکی تری لێ ده نین و- به حه لالی ده زانن، موسیقا و زوپناش به حه لال ده زانن.

ئیمام (ابن حجر العسقلانی) فهرموویه تی: (الْمَعَارِف) که رسته کانی یاری و گۆرانی یه. (فتح الباری) ب (۱۰) ل (۷۰ و ۶۵).

له باره ی هه پامی گۆرانی و موسیقا، خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَشْتَرِ لَهْوَ الْحَدِیثِ لَیْضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَیْرِ عِلْمٍ﴾ لقمان: ۶، هه ندی کهس که ل و په لی گه مه ی گفتوگو ده کړی تا کو خه لکی له پێگای خوا لا بدا.

له چینی (صَحَابَةُ) ی پیغه مبه رﷺ، (ابن عَبَّاس) و (عبدالله بن مَسْعُود) و (جابر بن عبدالله) رﷺ فهرموویانه: مه به ستی ئەم ئایه ته گۆرانی یه.

له چینی (التَّابِعِينَ) ش: (عِزَّة) و (مُجَاهِد) و (سَعِيد بن جُبَیر) و (مَكْحُول) و چه ندانی تریش هه ر نه و هایان فهرمووه.

ئیمام (الحسن البَصْرِي) فهرموویه تی: مه به ستی ئایه ته که: گۆرانی و موسیقایه. ئیمامی (القرطبي) فهرموویه تی: به به لگه ی قوپنان و هه دیس گۆرانی قه دهغه کراوه و ئەم ئایه ته ش یه کی که له به لگه کان.

ئیمام (ابن حجر الهیتمی) فهرموویه تی: زانا یانی هه ر چوار مه زه به ی (أهل السنَّة) له سه ر نه و فهرمووده نه: که هه موو جۆره که رسته یه کی موسیقا هه پامه. (تفسیر القرطبي) و (تفسیر ابن کثیر) لقمان (۶)، و (تحفة المحتاج بحاشية الشروانی) ب (۱۰) ل (۲۱۸ و ۲۲۰).

خوای گه وره له مندا لیه وه پیغه مبه ری رﷺ له خرابه پاراستوه، پیغه مبه رﷺ - وه کو ئیمه - ئاده میزاده و تاییه ته مندی هه کانی ئاده میزادی هه یه و هه ز بۆ چوونیشی هه یه، به لام له وه دا جیاوازی هه یه: خوای گه وره نه و ی پاراستوه له گشت په وشت و په فتاریکی خراب؟ نه وه ک دوژمنانی ئیسلام که لێنیک بدۆزنه وه بۆ لێدانی په ل و پایه ی پیغه مبه رﷺ، چونکه

گشت په فتاریکی ناله بارو خراب دژ به پله ی پیغه مبه رایه تی یه و تۆمەت دروست دهکا، بۆی
 خوی گوره زۆر بایه خی به په روه رده ی پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ داوه و هر له مندالیه وه -
 له پوژی له تکرندی سینه ی تا وه فاتیشی کرد - له هه موو خراپه یه ک پاراستویه تی، تا
 ئیستاش هیچ دوزمنیک ی ئیسلام نه ی توانیوه تۆزیک عه بییک له سه ر پیغه مبه ره ﷺ ناشکرا
 بکا، به لکو به پیچه وانه وه: هر په فتارو په وشتیکی باش هه بی له م دنیا یه دا گشتی له
 پیغه مبه ردا کو بۆته وه، بۆی حه زره تی (عائشه) - رضي الله عنها - فه رموویه تی: ﴿كَانَ خُلُقُهُ
 الْقُرْآنُ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد وغيره، په وشتی پیغه مبه ره ﷺ په وشتی قورپان بوو.
 شاعیریش ده لئ:

وَلَمَّا أَرَادَ اللَّهُ لِلْمَعْلَاةِ أَنْ تَجَسَّدَا * قَالَ لَهَا: كُونِي. فَكَانَتْ مُحَمَّدًا ﷺ

که خوی گوره ویستی په وشتی بهرز بیته جهسته، فه رمانی پی کرد: ببه. ئه ویش بووه
 (مُحَمَّدٌ) ﷺ. به ده ستکاریه وه له (فقه السيرة، للبوطي) ل (٦٠-٥٨) و (سيرة الصلبي) ب (١) ل (٧٢-٧٨).
 هه شته م: مامله تی (الْقِرَاضُ) = قازانجی هاویه ش، ﴿پیغه مبه ره ﷺ بازرگانی ی به مالی
 (خَدِيجَةَ) کرد﴾، ئه م جوړه بازرگانی یه به (إِجْمَاعُ) ی زانایانی ئیسلام: دروسته و پی ی
 ده گوتی: (الْقِرَاضُ) = (الْمُضَارَبَةُ) واته: مامله تی قازانج به هاویه شی، وه ک خاوه ن مالیک
 پاره بداته کریکاریک تاکو بازرگانی ی پی بکاو به شیکی قازانجه که - له به رامبه ر کری - بۆ
 کریکاره که ی بی و ئه گه ر زه ره ریش پووی دا، ئه وه زه ره که به قازانجه که پر ده کریته وه،
 واته دروست نیه: له زه ره ردا هاویه ش بن. جا ئه م مامله ته م له به رگی سی یه می (پووناکی رب
 العالمین) دا به درژی پوون کردۆته وه بیخوینه وه سودی لئو ره ده گری.

بازرگانی سه رچاوه یه کی بژیوه، به تاییه تیش ئه م جوړه مامله ته ی قازانجی هاویه ش به و
 مه رجه ی: هاویه شه کان خیانه ت له گه ل یه کتری نه کن، هه م له گه ل خه لگی تریش ئه مین و
 راستگو بن، ئه وانه سیفه ته کانی پیغه مبه ری خۆشه ویستمان ﷺ بون، له باره ی ئه م سیفه ته
 باشانه پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: ﴿يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا ثَالِثُ الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَخُنْ أَحَدُهُمَا
 صَاحِبَهُ، فَإِذَا خَانَ خَرَجْتُ مِنْ بَيْنِهِمَا﴾ رواه أبوداود وصححه الحاكم، خوی گوره له
 حه دیسیکی (قُدْسِي) دا ده فه رموی: من هاوپی ی سییه مینی دوو هاویه شه کانم تا
 یه کیکیان خیانه ت له گه ل ئه وی تر ناکا، جا هه ر کاتییک خیانه تی کرد، من له
 نیوانیان ده ره چه م. واته: به ره که ت له مامله ته که یان ناهیل م.

هه روه ها له باره ی بازرگانه کانی تریش به گشتی، پیغه مبه ره ﷺ فه رموویه تی: ﴿إِنَّ التُّجَّارَ
 يُعْتَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فُجَّارًا إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَبَرَّ وَصَدَّقَ﴾ رواه الترمذي بسند صحيح، بازرگانه کان
 له پوژی قیامه ت به تاوانکار زیندوو ئه کرینه وه، ته نها ئه و بازرگانه ی خۆی له
 خیانه ت و چه رام پاراستوو و چاکه ی کردوو و راستی ی گوتوو. واته: ئه وه له گه ل

پيغه مبه ران و شه ميدان و پاستگويان زيندوو نه كړي ته وه .

نويه م: بوجي (خديجة) پيغه مبهري ﷺ هه لېږارد بو هاوسه ريه تي؟ گومان: مامي (خديجة) گوتي: (هَذَا الْفَخْلُ لَا يُقْدَعُ أَفْه) هم نيري يه له لوتي نادري.

عاده تي شوانه كان نه وهاي: نه گه ر نيري په سه نه بي، له لوتي ده دهن و پيگاي نادهن بپريته سر ميه كان؟ نه وه ك بيجوه كه نابوت و دپه دريچي، جا ليړه دا مبه ستي مامي (خديجة) نه وه يه: (مُحَمَّد) پياويكي په سه ن و پيژداره و خوازيينه كهي په د ناكړي ته وه. نينجا جگه له پيژداري و ده ستيپاكي و نه ميني و په وشت جواني پيغه مبهري ﷺ، (خديجة) بو (ورقة) ي كوپي (نَوَقْل) ي گپرايه وه: كه (مَيْسَرَة) گوتويه تي: ﴿له م سه فهره دا دوو (ملائكة) سيپهريان له (مُحَمَّد) ﷺ ده كرد﴾.

جا (ورقة) گوتي: (نه گه ر نه مه پاست بي، به پاستي (مُحَمَّد) پيغه مبهري هم نوممه ته يه، من ده زانم: هم نوممه ته پيغه مبهريكي بو دي، كاتي هاتني هاتوه).

هم (ورقة) يه كوپه مامي (خديجة) بوو و زانستكي زوري له كتيپه كاني ناسماني هه بوو، چونكه به خوي ديان بوو. (البداية والنهاية) ب(١) ل(٦٣٢) و(السيرة الطيبة) ب(١) ل(١٩٨ و ١٩٩).

پيغه مبهري ﷺ (شواني) ميخواز نه بو... بيوه ژنيكي ته من چل سالي له پيغه مبهري ﷺ به ته مه تر ده بيته هاوسه ري؟ تاكو دريكيوي پيغه مبهري ﷺ دونياداري و تيركردني حزي خوي نه ويستوه! چونكه گومان له وه دا نيه: پيغه مبهري ﷺ له گه وړه ترين و به پيژترين بڼه ماله ي نه ته وه ي (عرب) بوو، خودي خويشي جوانترين و ليها توو ترين پياوي سر پوي زه مين بوو، له هه موو كه سيكيش ده ستيپاكترو په وشت جوانتر بوو، نه وانه گشتي ده بونه پي خوشكهر بو نه وه ي جوانترين و گه جترين و به شه په فترين كچي (قريش) له خوي ماره بكا، به لام به هاوسه ريه تي (خديجة) خواي گه وړه ويستي نه و دوژمنه سوكو چروكانه ده مكوت بكا، كه ده يانه وي تومه تي مي خوازي و حه زحه زوكي و حه ز تيركردن بده نه پال پيغه مبهري ﷺ، به لي: كافره كاني پوژناو او نو كره كانيان - وه كو (علمانية) له دين ده رچوه كان - تومه تي (شهوة) و مي خوازي ده دهنه پال پيغه مبهري ﷺ به بياتوي فره ژني، به لام له پاستي دا نه وان هنده نه زان نه زانينه كهيان جيگهي سر سوپمانه؟! چونكه پيغه مبهري ﷺ هر ژنيكي هينايي هوكاريكي ناييني، يان كومه لايه تي هه بووه، هه روه هر يه كه يان له شوي خوي دا روون ده كه ينه وه، ان شاء الله تعالى.

به لام نايا كه سيك ته مهنه گه جبي له (٢٥) بيست و پينچ ساليه وه تا (٥٠) په جا سالي بياته سر له گه ل بيوه ژنيكي ته مهنه (٤٠) چل سالي تا ده گاته (٦٥) شه ست و پينچ سالي، هيچ ژنيكشي به سر نه هيني و هيچ كاتي ك بير له كچيكي جه حيل نه كاته وه، له هه موو ته مه نه شدا هر داوينپاك بي و خيانه تي چاولي كړدنيشي له سر ناشكرا نه بوي، توخوا نه و

جۆره كەسە (شەھوانى) و مى خوازە، يان ئەو كەسانەى وەك و ئاژەل بەرگى شەرمو شەپەفيان لە خۆيان دارپنپووە لە ژيژ ناوى (مافى ئافرەت) و (ئازادى) و (ديمقراطى) ھەر چى بەدپەشتىيە دەيكن و ئەم ئادەمىزادە پيژدارەيان ھيئاوھە پلەى ئاژەلەكان!

جا چونكە ئەو بەدپەشتانە، پەيوەندييان بە ئىسلامەو نەماو، خەفتباريان ناگاتە خەفتبارى ئەو كەسانەى خۆيان لە ئىسلام دەژميژنو لە ھەمان كاتيشدا ئۆكەرى ئەو بەدپەشتانەو خراپەكانيان لە بەر چاوى خەلك جوان ئەكەن و ئايىنى خوا دەگۆپن و ئەو كافرانەو شەيتان لە خۆيان پازى دەكەن و بست بە بست بۆيان ئيمزا دەكەن.

ھۆى زۆرى ژنەكانى پيغەمبەر ﷺ: ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ لِلنَّبِيِّ ﷺ تِسْعُ نِسْوَةٍ، فَكَانَ إِذَا قَسَمَ بَيْنَهُنَّ لَا يَنْتَهِي إِلَى الْمَرْأَةِ الْأُولَى إِلَّا فِي تِسْعٍ، فَكُنَّ يَجْتَمِعْنَ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي بَيْتِ النَّبِيِّ ﷺ يَأْتِيهَا...﴾ رواه مسلم، پيغەمبەر ﷺ نۆ ژنى ھەبون، جا كە نۆبەتى لە نيوانيادا دەكرد تا نۆ شەوان نەدەھاتەو لە لاى ژنەكەى يەكەمى، جا ھەموو ژنەكانيشى ھەموو شەويك لە مالى ئەو ژنەى كۆ دەبونەو: كە پيغەمبەر ﷺ شەوي لە لاى دەماو.

جا لە بەر ئەوئەى - لە پووى ئابورىيەو - ژيانى پيغەمبەر ﷺ ژيانىكى گەدايى ھەژارى بوو، ژنەكانى داواى بژيويكى زياتريان لە پيغەمبەر ﷺ كرد، بۆيى پيغەمبەر ﷺ ليسان توپە بوو و ماوئەى مانگيك ھاتوچۆى نەكردن، ئينجا خواى گەورە فەرمانى بە پيغەمبەر ﷺ كرد: ژنەكانى بكاتە سەرپشك، ئەم دوو ئايەتانەى بۆ ناردنە خواریو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا * وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ۲۸و۲۹، ئەى پيغەمبەر ﷺ بە ژنەكانت بلى: ئەگەر ئيوە ژيان و جوانى دونياتان دەوي، وەرن (مُتْعَة) = مافى تەلاققان دەدەمى و بە تەلاقدانىكى جوان تەلاققان دەدەم، وە ئەگەر خواو پيغەمبەر ﷺ خوشى پۆژى دوايىيتان دەوي، ئەو خواى گەورە ئامادەى كردو بۆ چاكەكاران لە ئيوە پاداشتيكى گەورە.

جا بۆ بەجى ھينانى ئەم فەرمانەى خوا، پيغەمبەر ﷺ ژنەكانى كردنە سەرپشك: بۆ ھەلبژاردنى تەلاق، يان مانەو و پازىبوونيان بەم ژيانە. جا يەكەم جار پيغەمبەر ﷺ لە ھەزەرەتى (عائشە) وە دەستى پىكردو فەرمووى: زيانى نىيە ئەگەر پەلە نەكەى تا پرسىك بە داىكت و باوكت دەكەى. جا ھەزەرەتى (عائشە) - رضى الله عنها - فەرمووى: لەبارەى كامەيان پرسيان پىكەم؟ من خواو پيغەمبەر ﷺ پۆژى دوايىم دەوي، واتە: تەلاقدانم ناوى. جا ژنەكانى تريشى - وەك ھەزەرەتى (عائشە) رضى الله عنہا - مانەوھيان لە لاى پيغەمبەر ﷺ ھەلبژاردو تەلاقدانيان نەويست.

جا بزائە: پيغەمبەر ﷺ ھەر ژنيكى - لە دواى ھەزەرەتى (خديجة) رضى الله عنها - ھينابى، ھويەكى

ثابینی، یان کۆمه لایه تی هه بووه، هۆیه کهش له باسی ماره کردنی هه ژنیکیدا به درێژی پوون ده کهینه وه -إن شاء الله تعالی-، به لām لێره دا به په له و به کورتی چهند هۆیه ک باس ده کهین: ۱- تاکو به هۆی زاواو خه زورایه تی یارمه تیده ره کانی زۆر ببن بۆ بلاو کردنه وه ی ئیسلام و بۆ جهنگی دوژمنانی ئیسلام. ۲- تاکو به هۆی زاواو خه زورایه تی دلی دوژمنه کانی نه رم بکاو دوژمنانی ئیسلام که م بینه وه. ۳- تاکو به هۆی زاواو خه زورایه تی پێز له هۆزه کان و له بنه ماله کان بنی و به خزمایه تی پێژدار ببن و شانازی ی پێ بکن. ۴- تاکو ئه کانی **پێغه مبه ر** **ﷺ** به بریاره شه رعیانه ی تایبه تی ئافره تانن بۆ موسو لمانان بگێر نه وه. ۵- بۆ جی به جی کردن و چه سپاندنی بریاری شه ریه تی ئیسلام: وه ک مه سه له ی (زێد) و (زێنب) رضی الله عنهما. ۶- بۆ به خێو کردن و دلدانه وه ی ئه و بێوه ژنه موسو لمانانه ی به بی خزم و کس ده مانه وه. ۷- ئاگاداری پوون له حاله ته کانی په نهانی یو له په وشته باشه کانی که خه لک نه یان ده زانین. (شرح صحیح مسلم) ب(۶) ل(۲۳۲) و (فتح الباری) ب(۸) ل(۶۶۱-۶۶۲)، ب(۹) ل(۱۴۴-۱۴۵).

*** *** ***

﴿ به شداری کردنی پێغه مبه ر **ﷺ** له دروستکردنه وه ی (کعبه) دا ﴾

که ته مه نه ی پێغه مبه ر **ﷺ** بووه (۳۵) سی و پینج سال، (فریش) کۆ بونه وه و بریار یان دا: (کعبه) = (بیت الله) سه ره له نوێ دروست بکه نه وه؟ چونکه به هۆی سوتان و لافاو نه ختیکی ئی پوخا بوو و دیواره کانی دهرمزی تی که وتبوو، جا ههر بنه ماله یه ک له (فریش) به جیا به ردی کۆ ده گردنه وه و ئیشی تی دا ده گرد، پێغه مبه ریش **ﷺ** له گه ل (عباس) ی مامی دا به ردیان ده هینا بۆ دیواری (کعبه)، جا (عباس) به پێغه مبه ری **ﷺ** گوت: (په شته ماله که ت له سه ر شانت دابنی، تاکو به هۆی به رد هیان بریندار نه بی). جا پێغه مبه ر **ﷺ** وای کردو عه وره تی به دهر که وت و یه ک سه ر که وته سه ر زه وی و له هۆش خۆی چوو و چاوی به رمو ئاسمان زه ق بونه وه، ئینجا هۆشی هاته وه و فه رمووی: ﴿إِزَارِي إِزَارِي﴾ رواه الشيخان، په شته ماله که م په شته ماله که م. ئینجا یه ک سه ر په شته ماله که ی له خۆی به سته وه و له مه ودوا هیچی تر به رووتی نه دیترا.

جا که (فریش) له دانانی دیواره که دا گه یشتنه شوینی (الحجر الأسود)، کیشه یان ئی پهیدا بوو و ههر بنه ماله یه ک ده یگوت: ئیمه (الحجر الأسود) له شوینی خۆی داده نپینه وه و ئه بی ئه م سه رب لندی یه بۆ ئیمه بی. ئیت کیشه که یان گه یشته حاله تی ئاماده بوون بۆ جهنگ کردن، به لām (أَبَوَامِيَّة) -که پیرترین پیاوی (فریش) بوو- گوتی: خه لکینه ئه م جهنگه پێویست ناکا، به لکو بریار بدهن: (کئ-یه که م که س- له دهر گای مزگه وت هاته ژوره وه، ئه و کیشه که تان بپینیتنه وه). ئه وانیش گوتیان: باشه، ئیمه رازین. جا ههر له و کاتدا پێغه مبه ر **ﷺ** یه که م که س بوو هاته ژوره وه، جا که دیتیان گوتیان:

ئەو (مُحَمَّد)ى ئەمىن ھات، بەھى رازىنە كىشەكەمان بېرىنچىتەو. جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: پەشتەمالىكم بۇ بېنن. پەشتەمالەكەيان ھىناو پېغەمبەرىش ﷺ (الْحَجَرُ الْأَسْوَد)ى لە سەر پەشتەمالەكە دانا، ئىنجا ھەرمووى: ﴿بَا ھەر بنەمالەيەك لايەكى پەشتەمالەكە ھەلبىگى﴾. جا بەم شىوہىە گشتيان ھەلبانگرت تا گەيشتنە بن دىوارەكە، جا لەوئىش پېغەمبەر ﷺ بە دەستە پېرۆزەكانىخۆى (الْحَجَرُ الْأَسْوَد)ى ھەلبگرتو لە شوئىنەكەىخۆى دایناو، سەربەرزى بۇ ئەو بوو و كىشەكەشى بېراندەو، تا ئىستاش (الْحَجَرُ الْأَسْوَد) ھەر لە شوئىنەكەىخۆىتەى.

جا ئەوھى پېوئىستە بىزانىن، ئەوہىە: لەم دروستکردنەوھدا (قُرَيْش) يەك دەرگایان لە لای پۆزەھەلات بۇ (كَعْبَة) کردەوھو كۆسپەكەشيان زۆر بلند کرد، تا بتوانن بە دلى خۆيان: رېگا بدمن و رېگا نەدمن بۇ چۆنە ناو (كَعْبَة)، ھەروھما (حَجَرُ إِسْمَاعِيل)شيان ﷺ لە (كَعْبَة) جيا کردەو، بۆيى پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ﴿يَا عَائِشَةُ لَوْلَا حِدَانَةُ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ - فَأَخَافُ أَنْ تُنْكِرَ قُلُوبُهُمْ - لَنَقَضْتُ الْكَعْبَةَ ثُمَّ بَنَيْتُهُ عَلَى أُسَاسِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ وَجَعَلْتُ لَهَا بَابًا شَرْقِيًّا وَبَابًا غَرْبِيًّا - وَأَلَزَقْتُهُ بِالْأَرْضِ - وَأَدْخَلْتُ فِيهَا الْحَجَرَ﴾ رواه الشيخان بروايات مُتَعَدَّة، ئەى (عائِشَة) ئەگەر گەلەكەى تۆ- (قُرَيْش)- لە كوفر نزيك نەبوان، چۆنكە تازە موسولمان بوينە، بۆيى دەترسم بە دليان نەبى، ئەگەر نا: (كَعْبَة)م ھەلدەوھشاندەوھ لە سەر بناغەى ھەزەرەتى (إِبْرَاهِيم) ﷺ دروستم دەکردەوھ دەرگايەكم لە پۆزەھەلات بۇ دەکردەوھ دەرگايەكيش لە پۆزناوا، دەرگاكەشم تا زەمىن نەوى دەکردو (حَجَرُ إِسْمَاعِيل)شم ﷺ وھناو (كَعْبَة) دەخستەوھ. (البدایة والنهاية) ب(۱) ل(۶۲۴) و(فتح الباري) ب(۳) ل(۵۵۴).

﴿گۆلبىزىرىك لەم گۆنزارە﴾

يەكەم: پېغەمبەر ﷺ بە (الصَّادِقُ الْأَمِين) = راستگۆ و ئەمىن بە ناوبانگ بوو، (قُرَيْشِي) يەكان گوتيان: ئەوھ (مُحَمَّد)ى ئەمىن ھات، بەھى رازىنە كىشەكەمان بېرىنچىتەوھ. ئەمەش نىشانەيەكى ترە كە پېغەمبەر ﷺ - پېش پېغەمبەرايە تيش - ھەر راستگۆ ئەمىن و خۆشەويست بوو لە لای ھەمويان و پېزى تايبەتى ھەبوو، بۇ چارەسەرى كىشەكان لە پېزى پياوماقولانى (مَكَّة) بوو، جا لىرەدا پېغەمبەر ﷺ دوو شەپەفى وە دەست كەوتن:

يەكەمیان: بېراندەوھى كىشەى (الْحَجَرُ الْأَسْوَد) لە نىوان بنەمالەكانى (مَكَّة)دا. دووھمیان: دانانى (الْحَجَرُ الْأَسْوَد) لە شوئىنەكەىخۆى بە دەستە پېرۆزەكانىخۆى. بەلام ئەوھى جېگەى سەرسوپمانە: كە (مُحَمَّد)ى ئەمىن بووھ پېغەمبەر ﷺ، ھەر ئەوان بون باوھريان پىنەکردو نازاريان دا و پيلانى كوشتنيان بۇ داناوھ، بە دەستكاريەوھ لە (نقە السيرة، للبوطي) ل(۷۳) و(سيرة الصلابي) ب(۱) ل(۹۰).

جا بزانه : (كُفَّة) ی پیروز چوار جار دوست کراوته وه :

جارى يه كه م: به دهستی حه زره تی (إبراهيم) پیغه مبه ر و حه زره تی (إسماعيل) پیغه مبه ر-سى الله وسلم عليهما - كه باسمان كرد.

جارى دووهم: به دهستی (قُرَيْش) كه پیغه مبه ریش ﷺ به شداری کرد، به لام ((قُرَيْش) به ناته واوی دروستیان کرده وه، بۆی پیغه مبه ر ﷺ ناره زوی هه بوو: وهك سه رده می حه زره تی (إبراهيم) پیغه مبه ر ﷺ دروستی بکاته وه، هه وهك له حه دیسه که ی پابردوی حه زره تی (عائشة) دا-رضی الله عنها- باسمان كرد.

جارى سێیه م: به دهستی حه زره تی (عبدالله بن الزبير) -رضی الله عنهما-، له و کاته ی له شکری (يزيد بن معاوية) به سه رکردایه تی (الحسن السكوني) که مارۆی (مكة) ی پیروزیان دا، چونکه حه زره تی (عبدالله) ﷺ دهسته لاتداریه تی (يزيد) ی قبول نه کردو نه میرایه تی خۆی له (مكة) دا ناشکرا کرد، ئینجا له شکره که به مه نجه نیق بۆردومانى (كُفَّة) ی پیروزیان کردو به شیکیان لى سوتاندو پوخیندرا، ئینجا که (يزيد) مرد، له شکره که به ره و (شام) که پاره، ئینجا حه زره تی (عبدالله) ﷺ سه ر له نوێ (كُفَّة) ی به ته واوی دروست کرده وه: وهك نه وه نه خشه یی پیغه مبه ر ﷺ ویستبووی- که له حه دیسه که ی حه زره تی (عائشة) دا-رضی الله عنها- پابرا- به لام له گه ل نه وه شدا حه زره تی (ابن عباس) -رضی الله عنهما- ئامۆژگاری حه زره تی (عبدالله) ی کرد: که ته نها پووخوا وه که چاک بکاته وه و ده ستکاری هه موو (كُفَّة) نه کاو وهك سه رده می پیغه مبه ر ﷺ بیهیته وه. به لام حه زره تی (عبدالله) ﷺ گوئی نه دایئ.

جارى چواره م: به دهستی (الحجاج الثقفي) له سه رده می (عبدالمک بن مروان)، واته: نه م جاره له شکری (عبدالمک) به سه رکردایه تی (الحجاج) هیرشی هینا وه سه ر (مكة) ی پیروزو حه زره تی (عبدالله بن الزبير) ی-رضی الله عنهما- شه هید کرد، ئینجا (الحجاج) به فه رمانى (عبدالمک): دروستکردنه وه که ی حه زره تی (عبدالله بن الزبير) ی-رضی الله عنهما- تیک دا و (حجر إسماعيل) ی وهك خۆی لیکرده وه و ده رگه ی دوو هه میشی داخست: وهك ئیستا له به رچا وه.

ئینجا که (أموي) یه کان له ده سه لاتدا نه مان و (عباسي) یه کان هاتنه سه رده سه لات، خه لیفه کانى (عباسي): (المنصور) و (المهدي) و (هارون الرشيد) هه ر یه که یان ویستی دروستکرا وه که ی (الحجاج) تیک بداته وه و وهك دروستکرا وه که ی حه زره تی (عبدالله بن الزبير) -رضی الله عنهما- به نه خشه که ی پیغه مبه ر ﷺ -دروستی بکاته وه، به لام ئیمام (مالك) به هه ر یه که یانى گوت: (ناشدك الله يا امير المؤمنين: ألا تجعل هذا البيت ملعنة للملوك... فتذهب هيبة من صدور الناس) بۆ خاتری خوا تكات لى ده که م نه ی گه وره ی موسولمانان: نه م ماله ی خوا مه که گالته جاپی پاشایه کان، هه ر پاشایه ک بیهوئ به دلی خۆی ده ستکاری بکا، نه وهك ترسو پیزداریه که ی له دلی خه لک بپواته ده ره وه. به لئ: به م

جۆره ئىمام (مالك) ھەر يەكەيانى لە بېيارەكەى لادا. (فتح الباري) ب(۳) ل(۵۵۴-۵۶۶).

دوومە: دروست نىيە بە ئە نجامدانى ھىچ سوننەتتىك پەرتەوازەيى پەيدا بکړئ، پېغەمبەر ﷺ به حەزەرەتى (عائشە)ى-رضى الله عنها-فەرموو: ﴿لَوْلَا حَدَاثَةُ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ فَأَخَافُ أَنْ تُنْكَرَ قُلُوبُهُمْ...﴾ تا كۆتايى حەدىسەكە. زانايانى ئىسلام (قاعدة) يەكى (أصول الفقه) يان لەم حەدىسە ۋەرگرتوۋە: (دَرْءُ الْمَفَاسِدِ أَوْلَى مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) لادان و لا بىردنى خراپەكان لە پېشتەرە لە ۋەدەستەينانى بەرژەۋەندىيەكان. واتە: پېغەمبەر ﷺ نۆرى پىخۆش بوو ناتەۋاى (كُفْبَة) تەۋاۋ بکاتەۋە ۋەك سەردەمى حەزەرەتى (إبراهيم) پېغەمبەر ﷺ دروستى بکاتەۋە، بەلام چونكە دانىشتوۋانى (مَكَّة) تازە موسولمان بوبون ۋە گۆرپانكارىيە دەبوۋە ھۆى دلشكانى ئەوان، بۆيى پېغەمبەر ﷺ ۋازى لەم بەرژەۋەندىيە ھىنا، تاكو ئەم خراپەيە پوو ئەدا.

تەماشە بکە: لە پوۋى بەرژەۋەندىيەۋە، خواىگەرە فەرمانى داۋەتە پېغەمبەر ﷺ فەرموۋىيەتى: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ النحل: ۱۲۳، ئىنجا ۋە ھىمان بۆ تۆ نارد: شوين ئايىنى (إبراهيم) پېغەمبەر ﷺ بکەۋە.

بەلام لە پوۋى لادانى خراپە، خواىگەرە قەدەغەى کردوۋە دەفەرموئ: ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ الشورى: ۱۳، ئەم ئايىنە ئەنجام بەدن و پەرتەوازەيى تىدا مەكەن.

كەۋابوۋ: ئەگەر بە ھۆى ۋەدەستەينانى بەرژەۋەندىيەك پەرتەۋازە ۋەدوۋەرەكى پوۋى دا، ۋاجبە: ۋاز لە بەرژەۋەندىيەكە بەئىندىرئ و پەرتەۋازە لە ئىسلامدا پەيدا نەكړئ و بىر ھۆشى خەلك چەندى پىۋەرەدەكړئ ھەر ئەۋەندەى لى داۋا بکړئ. ئىمامى (النّواۋى) و ئىمام (ابن حَجَر العسقلانى) ئەم باسەيان نۆد بە پوختى پوۋن کردۆتەۋە، بېوانە (شرح صحيح مسلم) ب(۶) ل(۱۰۱۴) و (فتح الباري) ب(۳) ل(۵۶۶).

جا لە كۆتايى دا-ئەى موسولمانى پېژدار-كە لەم باسە ۋەرد بويەۋە، ئەۋەش بزانە: جەنايت لە پېغەمبەر ﷺ لە خواترسترنى، لە ۋىش لىزانترنى بۆ بەرژەۋەندى ئايىن، ھەرۋەھا لە ئىمام (مالك) ش زانا ترنى، لە (خَلِيفَة) كانى (عَبَّاسِي) ش بە دەسەلاترنى، كەۋابوۋ: ئەگەر تۆ شتتەك بە سوننەت دەزانى، بەلام دلى موسولمانانى پىدەشكاو يەكپىزى موسولمانى تىك دەدا، ئەم سوننەتە مەكەو شوين پىيازى پېغەمبەر ﷺ بکەۋە ۋاز لەم سوننەتە بىنە؟! چونكە يەكپىزى موسولمانان ۋاجبە و پەرتەۋازەيىش حەرامە، بەلام كردنى سوننەت ۋاجب نىيە ۋە كەردنىشى حەرام نىيە.

ھەر لەم بابەتە: جارىك ئىمامى (الشافعي) لە مزگەوتى ئىمامى (الْحَنَفِي) لە (بَغْدَاد)، پېشنوۋىزى نوۋىزى سبەينىي كردو (قُنُوت)ى نەخوۋىند؟ چونكە نوۋىزكەرەكانى ئەۋى لە سەر مەزھەبى ئىمام (الْحَنَفِي) بون و لە مەزھەبى ئەۋاندا (قُنُوت) لە نوۋىزى سبەينىي دا نىيە، واتە:

ئىمامى(الشافعى) نەبىيىست بە ھۆى ئەنجامدانى سوننەتەك دالى ئەوان بشكىنى و پەرتەوازەيەك پەيدا بكا . بېوانە (مغنى ابن قدامة) ب(۱) ل(۲۱).

جا ئەى موسلمانى پېزدار تەماشىا بكة: ئەو پەفتارەو ئەو نوپۇزە سەيرەى ھەندىك موسولمانەكانى ھەلخەلتىندراو لە مزگەوتەكاندا دەيكەن، چۆن بوو تە ھۆى دووبەرەكى و غەيبەتكردن و تىكدانى پىزى موسولمانان.

ئەى موسلمانى پېزدار: خۆ ھەزەرەتى(عبدالله بن الزبير) رضى الله عنهما - سوننەتەكى پېغەمبەرى ﷺ ئەنجام دا، بەلام خۆزگە ھەر بە ئامۇزگارەكەى ھەزەرەتى(ابن عباس) رضى الله عنهما - پەفتارى كىردبا؟ نەو ھەك سەمكارىكى ھەك (الحجاج) دەستكارى (كعبە) ى كىردبا، خۆ ئەگەر ئىمام (مالك) لە مەيدان نەبوايە: ئىستاش (كعبە) دەبوو ھەلخەلجە جارى كاربەدەستان، بەلام ئافەرىن بۆ خەلىفەكانى (عباسى) ش بەو ھەموو دەسەلاتەى خۆيان گوپرايەلى (فتوا) ى ئىمام (مالك) بون، كەوابوو: ئەى لاوى موسولمان تۆش گوپرايەلى زانايانى ئىسلام بە، ھىچى تر بە قسەى ئەمىرە نەزانەكانت يەكپىزى موسولمانان تىك مەدەو دالى موسولمانان مەشكىنە، ھانا الله وإياك إلى طريق الصواب، آمين.

﴿باسى سەرھەتاي ھاتنى قورئان بە (وحي) و بوونى بە پېغەمبەر ﷺ﴾

(عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَوْمِ الْإِثْنَيْنِ؟ فَقَالَ ﷺ: ذَاكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ وَيَوْمٌ بُعِثْتُ - أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ - فِيهِ) رواه مسلم، لەبارەى بەرۆژووبوونى پۆژى دووشەممە پرسىار لە پېغەمبەر ﷺ كرا؟ ئەویش ھەرمووى: دووشەممە پۆژىكى ئەوھايە: منى تىدا لە داىك بوم و ھەم لە دووشەممەشدا كرامە پېغەمبەر قورئانم بۆ ھات.

كە تەمەنى پېغەمبەر ﷺ بوو (۴۰) چل سال، لە پۆژى دووشەممەى (۱۷) ھەفدەى مانگى رەمەزان، سەرھەتاي ھاتنى قورئان لە لاى خوداوە بە (وحي) بۆ پېغەمبەر ﷺ دەستى پىكرد و بوو پېغەمبەر ﷺ، بەو شىوہى لىرەدا پروونى دەكەينەو. (البدایة والنهاية) ب(۲) ل(۹) و(فتح الباري) ب(۱۲) ل(۴۴۷).

ئەم (وحي) ھاتنەش دەكاتە بەرامبەر (۱) يەكى (شباط) ى سالى (۶۱۰) شەشەدو دەى زاینى. (نوراليعين) ل(۲۶).

(عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا -: أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْوَحْيِ الرَّؤْيَا الصَّادِقَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْهُ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، فَكَانَ يَخْلُو بَغَارَ حِرَاءَ فَيَتَحَنَّنُ فِيهِ اللَّيَالِيَ ذَوَاتِ الْعَدَدِ وَيَتَزَوَّدُ لَذَلِكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ فَتَزَوَّدُهُ لِمِثْلِهَا، حَتَّى فَجَأَهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءَ، فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فِيهِ فَقَالَ: اقْرَأْ. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدُ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: اقْرَأْ. فَقُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي

الْجَهْدُ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: اقْرَأْ. فَقُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدُ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ)، حَتَّى بَلَغَ (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) ﴿٥٠﴾

الحديث بطوله رواه الشيخان، سهره تاي دهستپيكردني (وَخِي) بۆ پيغه مبهري ﷺ خهوني راست بوو، كه له خه ودا دهديدت، هه ر خه ونيكي دهديدت وهك پوشتنايي سبهينه دههاته جي، جا پيغه مبهري ﷺ به ته نهايي له نه شكه وتي (حِراء) دا ده ماوه، له وي به ته نهايي ماوه ي چهند شه ويك خواپه رستى ده كردو ئازوقه ي نهو ماوه يه شى له گهل خويا ده برد، ئينجا ده گه پاره لاي (خُدَيْجَةَ) -رضي الله عنها- بۆ ماوه يه كي ترش ئازوقه ي ده دايت، تا (وَخِي) هه شياري بۆ هات، واته: له به ره به ياني پوژي دوو شه ممه له حاله تي هه شياري دا له نه شكه وتي (حِراء) دا هه زه تي (جُبْرَائِيلُ) ﷺ هاته لاي پيغه مبهري ﷺ پي ي گوت: (اقْرَأْ) بخوينه. پيغه مبهري ﷺ فهرمووي: من خوينده وار نيم، جا هه زه تي (جُبْرَائِيلُ) ﷺ مني گرت و هه ليگوشيم تا زور بي هيژ بووم، جا به ري هه لدام و گوتي: (اقْرَأْ) بخوينه. گوتم: من خوينده وار نيم، جا بۆ جاري دووهم گرتي و هه ليگوشيم تا زور بي هيژ بووم، جا به ري هه لدام و گوتي: (اقْرَأْ) بخوينه. جاري سي يه ميش مني گرت و هه ليگوشيم تا زور بي هيژ بوم، جا به ري هه لدام و گوتي: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾: العلق: ١-٥.

واته: نهو پينج نايه تانه لهم سوڤه ته دا يه كه مين نايه ته كاني قورئان بون كه بۆ پيغه مبهري ﷺ هاتن، جا پيغه مبهري ﷺ نهو نايه تانه ي له بهر كردن و گه پاره ماله ووه دله پراوكي گرتي و شانه كاني ده له رزين و به هه زه تي (خُدَيْجَةَ) ي فهرموو: ﴿زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي﴾ دامپوژن دامپوژن. جا دا يانپوژي تا دله پراوكي نه ما، جا فهرمووي: هۆ (خُدَيْجَةَ) نهوه چيم لي هات؟! جا هه واله كه ي بۆ گيڤاره و فهرمووي: ﴿قَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي﴾ به راستي له خوم ترسام نه خوشيه كم توش بيئي و بمرم.

جا هه زه تي (خُدَيْجَةَ) -رضي الله عنها- فهرمووي: نا، موژدمت لي بي: وَاللَّهِ هه رگيز خواي گه ووه تۆ سه رشوڤر ناکا، چونكه تۆ سيله ي ږحه م به جي ديني و راستي ده لي و باري ماندوو بووان هه لده گري و ميوانداري ده كه ي و يارمه تي بي مال و ليقه و ماوان ده دي و له سه ر ږووداوه كاني راست يارمه تي خه لك ده دي.

ئينجا هه زه تي (خُدَيْجَةَ) -رضي الله عنها- پيغه مبهري ﷺ له گهل خويا برده لاي (وَرَقَةَ بْنِ نَوْفَلٍ) -كه كورپه مامي هه زه تي (خُدَيْجَةَ) بوو- نه م (وَرَقَةَ) يه بوبوه ديان و زور شاره زاي زماني (عربي) و (عبراني) بوو، به لام پير بوبوو و كوږيش بوبوو، جا هه زه تي (خُدَيْجَةَ) -رضي الله عنها- پي ي گوت: ماموژا گوي له كورپه رايه كه ت رابگره چي

دهلئ؟ جا پيغهمبهر ﷺ چي ديتبوو بؤ (ورقة) ي گيڙاوه، جا (ورقة) گوتى: (هَذَا
الْغَامُوسُ الَّذِي أُنْزِلَ عَلَى مُوسَى) نهم (ملائكة) يه خاومنى نهو نهينى يهيه كه به
(وحي) بؤ (موسى) پيغهمبهرى ﷺ هيئاوه، خوزگهم لهو كاتهى بانگهوازي نيسلام
نهكهى و گهلهكهت له (مكة) دمرتمهكهن، من گهنجىكى بههيزو زيندوو بوام تاكو
يارمهتيم داباى، جا پيغهمبهرى ﷺ فهرمووى: ﴿أَوْ مُخْرِجِي هُمْ﴾ نايا گهلهكهه له
(مكة) دمرتمهكهن؟ (ورقة) گوتى: (نَعَمْ لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي)
بهلئ: ههر پياويك نهو جوړه بهرنامهى تۆ بيئى، دوژمنايهتكي ههر دهكرئ.

جا نهومندهى پي نهچوو (ورقة) مرد، بؤ ماوهى چهند رږڅيكيش هاتنى (وحي)
ومستيندرا، جا بهم ومستاندنه پيغهمبهرى ﷺ به شيوميهكى ومها غه مبار بوو: دميويست
له سهر لوتكهى چيايهكان خوى فري بداته خوارهوه، به لام ههر جاريك نهوهای ويستبا،
حهزرمئى (جبرائيل) عليه السلام خوى نيشان دداو دهيفهرموو: ﴿يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا﴾
رواه البخاري، هو (محمّد) تۆ پيغهمبهرى خواى به پاستى.

جا بهم گوفتارهى حهزرمئى (جبرائيل) عليه السلام، دلئ پيغهمبهرى ﷺ چاك دمبووهو غه مى
ندهما، نينجا هاتنى (وحي) دهستى پي كراوهو خواى گه وړه سهرمتاى سوږمئى ﴿يَا أَيُّهَا
الْمُدَّثِّرُ﴾ تا ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ بؤ پيغهمبهرى ﷺ نارده خوارهو (وحي) به دواى يه كدا
هات. (فتح الباري) ب (١) ل (٢٩-٣٧)، ب (١٢) ل (٤٤٠-٤٥٢).

﴿گولښيريك له م گولزاره﴾

يه كهه: **قورناني پيروز به دوو قوناغ بؤ پيغهمبهرى ﷺ هاتوته خوارهوه، پيغهمبهرى ﷺ**
فهرمووى: ﴿ذَٰكَ يَوْمٌ وَلَدَتْ فِيهِ رَبِّي وَيَوْمٌ بُعِثَ - أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ - فِيهِ﴾ له پوڅى دووشه ممه دا
له دايك بوومو هم له دووشه ممه شدا كرامه پيغهمبهر و قورناني بؤ هات.

قوناغى يه كهه: له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ) وه به تيكرايى هيئراوته ناسمانى دنيا، له وئ
له (بَيْتُ الْعِزَّةِ) داندراوه، نه م قوناغه له (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دا بوو، خواى گه وړه ده فهرموئ:
﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ القدر: ١، ئيمه له (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دا قورناني نار دوته
خوارهوه. ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: فَصَّلَ الْقُرْآنُ مِنَ الذِّكْرِ فَوُضِعَ فِي بَيْتِ الْعِزَّةِ مِنَ
السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَجَعَلَ جَبْرِيلُ يَنْزِلُ بِهِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ﴾ إسناده صحيح أخرجه الحاكم، وعنه من وجه
آخر: ﴿أُنْزِلَ الْقُرْآنُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ إِلَى سَّمَاءِ الدُّنْيَا جُمْلَةً وَاحِدَةً ثُمَّ أُنْزِلَ نُجُومًا﴾ إسناده لا بأس
به أخرجه الطبراني، (ابن عباس) -رضي الله عنهما- فهرموويه تئ: له (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دا قورناني له (اللُّوحُ
الْمَحْفُوظُ) جيا كراوهو به تيكرايى هيئدرا ناسمانى دنياو له (بَيْتُ الْعِزَّةِ) داندرا،
نينجا (جبرائيل) عليه السلام له وئ وه بهش بهش بؤ پيغهمبهرى ﷺ نه هيئا خوارهوه.

(تفسير القرطبي) سورة القدر (١) و (الاتقان) ب (١) ل (٣٩ و ٤٠).

قَوْنَاغی دووهم: له پوژنی دووشه ممه (۱۷) حه قدهی مانگی په مه زان بهرام بهر (۱) یه کی (شباط) ی سالی (۶۱۰) شه شسه دو دهی زایینی - که ته مه نی پیغه مبه ﷺ بووه (۴۰) سال - هاتنه خواره وهی قورپان بۆ پیغه مبه ﷺ دهستی پی کردو بووه پیغه مبه ﷺ، ههروه که له م باسه دا پونمان کرده وه، خوای گه وره ده فرموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ البقرة: ۱۸۵، مانگی په مه زان ئه وه مانگه یه که قورپانی تی دا هاتوته خواره وه.

جا بزانه: له م قَوْنَاغی دووهم دا به بیست و سی سالان هه موو قورپان - بۆ پیغه مبه ﷺ - هاته خواره وه، یه که م جار سه ره تاکه ی سوپه تی ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ تا ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾، هه زره تی (جُبْرَائِيل) ﷺ بۆ پیغه مبه ﷺ هی نا خواره وه، ئینجا نایه ت نایه ت سوپه ت سوپه ت به گوێره ی پووداو و پیویست هه زره تی (جُبْرَائِيل) ﷺ بۆ پیغه مبه ﷺ ئه هی نا خواره وه و شوینی نایه ته کان و سوپه ته کانی بۆ دیاری ئه کرد: به و ریزه ی له (اللُّوحُ الْمَحْفُوظ) دایه، جا ناخیر سوپه ت - که هاتوته خواره وه - ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ بوو، وه ناخیر نایه ت: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ البقرة: ۲۸۱ بوو، ژماره ی سوپه تاکانی قورپان: (۱۱۴) سه دو چواره سوپه تن، ژماره نایه ته کانیش: (۶۱۶) نایه تن، ههروه که (ابن عباس) - رضی الله عنهما - فرمویه تی. (الأتقان) ب (۱) ل (۲۳ و ۲۷ و ۶۷)

دووهم: نایینی ئیسلام نایینی خویندن و زانست و پینووسه، یه که م جار پینچ نایه ته که ی سه ره تای سوپه تی (اقْرَأْ) بۆ پیغه مبه ﷺ هاتنه خواره وه. رافه ی پینچ نایه ته کان: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ بخوینه وه به ناوی خوای خو ت، ئه وه خوایه ی بوونه وهی دروست کردوه ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ خوا ئاده میزادی له کرمیکی وه که زیرو دروست کردوه - ئه م کرمه له ناو (مَنِي) ی پیاو دایه و به ئامیزی (وردبین) ده دیتری، هه م (عَلَقَ) به خوینی په یتیش ده گوتری، سه ره تای دروستبوونی ئاده میزاد ئه وه دوو واتیه به خوینه وه ده بین - ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ بخوینه، خوای تو ئه وه خودا ریزدار تره یه: که ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ به پینووس ئاده میزادی فی ره زانست کردوه ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ئاده میزادی فی ره ئه وه زانسته کردوه که نه یزانیوو.

باش بیر بکه وه به م پینچ نایه ته پیرو زانه پیغه مبه رایه تی (مُحَمَّد) ﷺ دهستی پی کرد؟ تا کو بزانی نایینی ئیسلام نایینی خویندن و زانست و پینووسه، ئاینیکه ریزی له مروف ناوه، ما شاء الله، هاتنی ئه م سوپه ته چه ند پووداو یکی گه وره یه و چ په حمه تیکه و چ نیعمه تیکه خوای گه وره بۆ بهنده کانی خو ی نارویه تی! چ هاندانیکه بۆ خزمه تی خویندن و زانست و پینووس! خوای گه وره به هوی زانست ریزی له ئاده میزاد ناوه و هه ر به هوی زانستیش ریزی باب (آدم) ﷺ له ناو (ملائكة) دا ئاشکرا کرد.

بؤیئ ئیمام (ابن حجر العسقلانی) فەرموویەتی: لەم پێنج ئایەتەدا مەبەستەکانی قورئان کۆ کرانەووە و شیای ئێوەنە ببنە سەردێری قورئان؟ چونکە زانستەکانی یەكخواناسین و گێڕانەوی پووداو و بێیارەکانی شەریعەتی تێدایە: وەك فەرمان بە خوێندن و دەستپێکردنی خوێندن بە (بِسْمِ اللَّهِ).

ئیمامی (الحلی) ش دەگێڕێتەو: مونسەبەئ نێوان دروستکردنی ئادەمیزاد لە (عَلَق) = کرمی زێڕو لەگەڵ فێرە زانستکردنی، ئێوەیە: نزمترین پلەئ ئادەمیزاد حالەتی (عَلَقَة) یە، واتە: کرمی ناو (مَنِي) ی پیاو، بەرزترین حالەتیشی ئێوە حالەتە یە: کە دەبێتە زانا، جا خوای گەرە مەت لە سەر ئادەمیزاد دەکا: کە لە نزمترین حالەت بەزری دەکاتەو بە بۆ بەرزترین حالەت. (فتح الباری) ب (۸) ل (۹۱۸) و (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۲۴۵).

سێیەم: سەرەتای دەسپێکردنی (وَحْي) بۆ پێغەمبەر ﷺ خەونی راست بوو، بؤیئ سەرەتای (وَحْي) بۆ پێغەمبەر ﷺ بە خەون دەستی پێکرا، تاكو ببیتە پێخۆشکردنێك بۆ (وَحْي) ی هەشیاری، نەوەك لە ناكاو هەزرەتی (جُبْرَائِيل) ﷺ بێتە لای و پێغەمبەراییەتی پێپابگەینی؟ چونکە هیزی ئادەمیزادی بەروەستی ئێم جۆرە ناكاویە ناكا، واتە: چونکە قورئانی پێرۆز هیچی لە خەوندا نەهاتوو، کەوابوو: ئێم خەون دیتنەئ پێغەمبەر ﷺ بۆ لێپراھاتنی وەرگرتنی (وَحْي) ی هەشیاری بوو، وەك پێشینەکانی تر—کە لە چەند هەدیسیکا هاتون—: وەك سەلامکردنی بەردو درەخت و دیتنی پۆناکی و بیستنی دەنگی (مَلَأْنِكَ). (شرح صحيح مسلم) ب (۱) ل (۳۹) و (فتح الباری) ب (۱) ل (۳۰).

جا بزانه: ماوەئ ئێم جۆرە خەوانە شەش مانگ بوو، بؤیئ پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ جُزْؤٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءً مِنَ الثُّبُورِ) رواه البخاري، خەونی راست کە پیاوی چاک لە خەودا دەیبینی، بەشیكە لە چل و شەش بەش لە پێغەمبەراییەتی. واتە: چونکە (وَحْي) هەشیاری ماوەئ (۲۳) بیست و سێ سالی بوو، (وَحْي) خەونیش شەش مانگ بوو، شەش مانگیش نیوی سالیكە، بیست و سێ سالیكەش چل و شەش نیوەئ تێدایە، کەواتە شەش مانگی خەونەك بەشیکی چل و شەش مانگەكەئ هەشیاریەكە یە. (فتح الباری) ل (۱۲) ل (۴۵۶).

چوارەم: (تَصَوُّف) ی راستەقینە ئێچی وەرگیراوە؟ ﴿فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ﴾ رواه البخاري، پێغەمبەر ﷺ بە تەنهایی لە ئەشكەوتی (حِرَاء) دا دەماوە و خواپەرستی دەکرد. ئەمەش لە لایەن خواوە ئامادەکردنێکی تری پێغەمبەر ﷺ بوو بۆ وەرگرتنی (وَحْي)، تاكو یادو بێکردنەوەکانی دونیای لە دلدا نەمێنێ و دلەكەئ ببیتە بارەگای زانستەکانی خودایی، چونکە دورکەوتنەو—تا ماوەیەك—لە خەك و خواپەرستنی بە تەنهایی بە تاییەتی لە شوێندا، هەم بێکردنەوئ حالەتی تەنهایی لە گەرەیی خواوە دروستکراوی خوا، گشتی

تەنھا زانای ئایین و خویندەواری ئایینی نەبێ.

بەلێ: ئەوانەى ئاماژەمان بۆ کردن، بە خوشویستنى دنیا خەرىك بون و بە پێبازەكەى پێغەمبەرەداﷺ نەپۆشێتن و هیچ كاتێك بەو دەرمانەى پێغەمبەرەداﷺ دلۆ دەروونی خۆیان دەرمان نەكرد، ئیمام (الحسن البصري)-رحمه الله تعالى- فرمویەتی: (حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ) خوشویستنى دنیا سەرى هەموو تاوانێكە.

جا وا تێمەگە لێرەدا مەبەست ئەوەیە: بە یەكجاری واز لە دنیا بێنى و هیچ مالى دونیات نەوى، بەلكو بە پێچەوانەو: مالى باش بۆ پیاری باش باشە، بەلام مەبەست ئەوەیە ئاگادار بە: ئایینیخۆت بە قوربانی دنیا مەكو و لە نیوان ئایین و دنیادا تەرازووی شەرع بە راستی پابگرە، ھەرۆك خۆیگەرە دەفرموی: ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ القصص: ۷۷، ئەو مالهى خوا داویەتیە تۆ لە کاروباری پۆژی قیامەتدا بە کاری بیئە، بەلام بەشی خۆت لە حەلەلەکانى دنیا لە پیر مەكو بۆ خۆت و خێزانت بەشێك سەرف بکە، چاکەش لەگەڵ خەلكى بکە، ھەرۆك خوا چاکەى لەگەڵ تۆ کردو.

کەواتە: ئەگەر ئایینەكەت و دنیاىەكەت پووێپووی یەكترى بونەو شتێك بە سەر دلتدا ھات، بە تەرازووی شەرع بیکێشە: جا ئەگەر فەرمان پێکراو بوو-واجب، یان سوننەت- بەگوێرەى توانا بیکە، ئەگەر قەدەغەکراو بوو بە هیچ جۆرێك نەیکە و دنیاىەكەت بە قوربانی ئایینەكەت بکە، جا ئەگەر ئەو ھەم تەرازووی شەرع کار بکە، ئەو کاتە خوا خوشی دەوێ و دەتکاتە دۆستى خۆی، ھەرۆك ئیمام (أَبُو بَكْرٍ وَ ئِمَام (عُثْمَانُ وَ (صَحَابَةُ) دەولەمەندەکانى تریش ﷺ اجمیع- ئەو ھەم پەفتاریان دەکرد.

جا ئەم جۆرە پەفتارانەى لەم چوارەمەدا پوونمان کردنەو، لە لای زانایانی ئیسلام پێى دەگوێرێ: (عِلْمُ النَّصُوفِ)، یان (عِلْمُ السُّلُوكِ). ئیمامی (النَّوَوِي) فرمویەتی: بنچینەکانى پێگای (تَصَوُّف) پێنجن: ترسان لە خوا لە پەنھانی و لە ئاشکراییدا. شوێنکەوتنى پێبازی پێغەمبەرەداﷺ لە گوفتارو لە کرداردا. وازھێنان لە خەلك لە پووتیکردن و لە پشتتیکردندا. پازىبوون لە خوا لە کەم و لە زۆردا. گەرانیو ھە بۆ لای خوا لە خوشی و لە ناخوشیدا. (المقاصد للإمام النواوي) ل (۲۰) و (شرح جمع الجوامع مع حاشية البناني) ب (۲) ل (۴۴۹-۴۵۱) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۷۴) و (سيرة الصلابي) ب (۱) ل (۱۰۰).

پێنجەم: ئە ئەشکەوتى (حراء) دا حەزەرەتى (جُبْرَائِيلُ) ﷺ بۆ یەكەم جار (وَحْي) ھەشیاری بۆ پێغەمبەرەداﷺ ھێنا: کە سەرەتای سورەتى (إِشْرَآ) بوو.

پێشەكى بزانە: ئەشکەوتى (حراء) دەکەوێتە ناو کێوی (نُور) لە لای سەرەوہى (مَكَّة). جا حەزەرەتى (جُبْرَائِيلُ) ﷺ بە فەرمانى خۆیگەرە (وَحْي) بۆ پێغەمبەرەداﷺ دینى، بۆیى

خوای‌گوره فرمانی پی‌کردوه به پیغه‌مبه‌ر علیه السلام بلی: ﴿وَمَا تَنْزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ مريم: ۶۴، ئیمه دانابه‌زینه خواره‌وه تهنه‌ها به ئیزنی خوای تو نه‌بی.

حه‌زه‌تی (جُبْرَائِيل) - علیه السلام - (۲۴۰۰۰) بیستو چوار هه‌زار جار هاتوته لای پیغه‌مبه‌ر علیه السلام، بۆ لای هیچ پیغه‌مبه‌رێك نه‌وه‌نده جار هه‌هاتوه. (ارشاد الساری لشرح صحیح البخاری) ب (۱) ل (۶۰). جا له وه‌موو جارانه‌ش پیغه‌مبه‌ر علیه السلام تهنه‌ها دوو جار ان هه‌زه‌تی (جُبْرَائِيل) ی علیه السلام له وینه‌ی فریشته‌یی‌دا دیتووه: یه‌که‌میان: له زه‌مینه‌دا، خوای‌گوره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ التکویر: ۲۳، پیغه‌مبه‌ر علیه السلام (جُبْرَائِيل) ی له وینه‌ی فریشته‌یی‌دا دیتووه له بناری لای پوژه‌لات، واته: دیتی شه‌شسه‌د بالی هه‌بوو. دووه‌میان: له ئاسمانی حه‌فته‌مدا، خوای‌گوره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى * عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى﴾ النجم: ۱۷، ۱۸، جارێکی‌تریش پیغه‌مبه‌ر علیه السلام (جُبْرَائِيل) ی له وینه‌ی فریشته‌یی‌دا دیتووه له لای (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى). (فتح الباری) ب (۱) ل (۳۲) و (السیرة‌الطیبة) ب (۱) ل (۳۶۸).

شه‌شهم: (وَرَقَّة) به پیغه‌مبه‌ری علیه السلام گوت: خۆزگه‌م له‌و کاته‌ی بانگه‌وازی ئیسلام ده‌که‌ی و له (مَكَّة) ده‌رتده‌که‌ن، من گه‌نجی‌کی به‌هیز بوام تا‌کو یارمه‌تیم دا‌بای... تا کو‌تایی.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه: که دورکه‌وتنه‌وه له ولات، ناخۆشیه‌کی به‌هیزه‌هه‌روه‌ک له باسی کو‌چکردنی پیغه‌مبه‌ردا علیه السلام پووێ ده‌که‌ینه‌وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى - هه‌م وه‌درنانی پیغه‌مبه‌ران - سَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمُ أَجْمَعِينَ - له هه‌موو کاتێکدا هه‌بووه، هه‌م به‌لگه‌یه: که (وَرَقَّة) زۆر زانایه‌کی به‌هیز بووه و هه‌م باوه‌ڕیشی به پیغه‌مبه‌ر علیه السلام هه‌بووه، هه‌روه‌ک (ابن کثیر) فه‌رمویه‌تی ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ وَرَقَةَ بْنِ نَوْفَلٍ؟ فَقَالَ ﷺ: قَدْ رَأَيْتُهُ، فَرَأَيْتُ عَلَيْهِ ثِيَابَ بَيَاضٍ أَبْصَرْتُهُ فِي بَطْنِ الْجَنَّةِ وَعَلَيْهِ السُّنْدُسُ﴾ رواه أبو يعلى وإسناده حسن، له‌باره‌ی (وَرَقَّة) پرسیار له پیغه‌مبه‌ر علیه السلام کرا؟ پیغه‌مبه‌ریش علیه السلام فه‌رموی: (وَرَقَّة) م بینێ جلی سپیی له‌به‌ردا بوو، به‌چاوی خۆم دیتم له ناوه‌ندی به‌هه‌شتدا ئاو‌ریشمی ته‌نکی له سه‌ر جله‌کان له‌به‌ردا بوو. (البدایة والنهایة) ب (۲) ل (۱۲۱).

پرسیار: لێره‌دا ده‌رکه‌وت که (وَرَقَّة) ئیماندار بووه و باوه‌ڕی به‌ تا‌کو ته‌نایی خوا هه‌بووه و هاو‌به‌شی بۆ خوا دانه‌ناوه، ئه‌دی بۆچی کافرکانی (قُریش) دژایه‌تی ئه‌ویان نه‌ده‌کرد؟ وه‌لام: خواناسین و خوا‌به‌رستنێ (وَرَقَّة) له سه‌ر خۆی ده‌وه‌ستا و بانگه‌وازی بۆ نه‌ده‌کرد، چونکه ئه‌و پیغه‌مبه‌ر نه‌بو، به‌لام پیغه‌مبه‌ر علیه السلام بانگه‌وازی ده‌کرد، بانگه‌وازیه‌که‌شی دژی (عَقِيدَة) و (شَرِيعَة) ی (قُریش) بوو و خوا‌به‌رکانی ئه‌وانی به‌ پوچه‌ل دا‌ده‌نا و پێی دا‌ده‌گه‌یاندن: که ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾: یوسف: ۴۰، ب‌پیاردان ته‌نه‌ها مافی خودایه، خودا فرمانی داوه: جگه‌ له‌وی هیچی‌تر نه‌په‌رستن،

ئەمە ئايىنى راستەقىنەيە.

بەلئ: ئەم بانگەوازيەى پېغەمبەرﷺ ھەموو دياردەيەكى كۆمەلگەى دەگوپى و (قريش)ش بەو گزپانكارى يە پازى نەبون، بۆيى زۆر بە توندى بەرھەلستى بانگەوازيەكەى پېغەمبەريانﷺ دەکرد، جا (طاغوت) و گروھە (علمانية)كانى ئەم سەردەمەش ھەمان پەفتار بە كار دېنن: پازى دەبن مۆف خواپەرستنىكى وەكو (ورقة) بكا، بەلام پازى نابن بانگەوازي بۆ (حکم) و (شرع)ى خوا بکرى، جا ئەم وەلامە لە وەلامەكەى (ورقة) وەردەگىرى، كە گوتى: ﴿لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي﴾ رواه الشيخان، ھەر پياويك ئەو جوړە بەرنامەى تۆ بېنى، دوزمانىيەتىى ھەر دەكرى.

حەقتەم: چەند پوژيگىش ھاتنى (وحي) وەستيندرا، ئەم وەستاندنەش ھەر لە پېشەكەكانى بناغەدانانى پېغەمبەرايەتى بوو، تاكو پېغەمبەرﷺ لى پابى و بەرە بەرە بچىتە ناو پېغەمبەرايەتى و ئەو ترسەى ديتبوى لە دلى دا نەمىنى و بەخوى دلى بېتەو سەر ھاتنى (وحي)، بەلئ: پېغەمبەرﷺ بە شېوہەيكەى وەھا دلى ھاتەو سەر (وحي): تا بە ھۆى وەستانى (وحي) غەمبار دەبو و دەيوست خۆى لە بەرزايى چيايەكان فېرى بداتە خوارەو، چونكە تا ئىستاش لە لای خوداوە پى نەگوترايوو: تۆ پېغەمبەرىخوای، بەلام كە لە حالەتى ئەم غەمباريەدا بە فەرمانىخوا حەزەرەتى (جبرائيل)ﷺ ھات و پىى گوت: ﴿يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا﴾ رواه البخاري، ھۆ (مُحَمَّد) تۆ پېغەمبەرىخوای بە بىگومانى. بەم فەرموودەيە دلى چاك بۆو و بەرە بەرە بۆ وەرگرتنى (وحي) دلى بەرفراوان دەبوو. ناوہېكەى وەرگىراوہ لە (فتح الباري) ب(۱۲) ل(۴۵۱).

جا بزانه: (وحي) بە چەند جوړيک بۆ پېغەمبەر-ان-عليهم الصلاة والسلام- دەھات: يەكەم: خەون ديتن. دووھم: (الإلهام)=خستە ناودل. سىيەم: وەك زرينگەى زنگول. چوارەم: حەزەرەتى (جبرائيل)ﷺ خۆى دەھيئا سەر ويئەى پياويك وەك حەديسەكەى ئيمان و ئىسلام و ئىحسان. پېنجەم: خوایگەرە پووبەپو (وحي) بداتە پېغەمبەرﷺ، ھەر وەك پووبەپو قسەى لە گەل حەزەرەتى (موسى)ﷺ کردو لە شەوى (معراج)دا قسەى لە گەل پېغەمبەرﷺ کرد. شەشەم: حەزەرەتى (جبرائيل)ﷺ لە ويئەى فريشتەيىدا بى، ئەمەش تەنھا دوو جار پېغەمبەرﷺ ديتويەتى، ھەر وەك لە پېنجەمەكەدا پابرا. (السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۳۶۶-۳۶۹).

*** **

﴿دەستپيكردى بانگەوازي ئىسلام و موسولمانبوونى خەلك﴾

پېشەكەى بزانه: بانگەوازي ئىسلام لە سەردەمى پېغەمبەرداﷺ بە چوار قۇناغدا تىپەپيوە:

يەكەم: بانگەوازي نەينى بە بىجەنگ، ئەم قۇناغە لە دواى ھاتنى (وحي) دەستى

پئىگىرد بە ھاتنى سەرھتاي سورھتى ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ئەى ئەو پېغەمبەرەى خۆت داپۆشيوە، ھەلسە خەلك بترسىپنە لە عەزابى خوا. جا ئەم قۇناغە سى سالان بەردەوام بوو.

دووم: بانگەوازی ئاشکرا بە بىجەنگ، ئەم قۇناغە لە دواى تەواو بوونی سى سالەگەى پابردوو دەستى پئىگىرد، بە ئايەتى ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ الحجر: ۹۴، ئاشکرا بکە ئەو بانگەوازیەى فەرمانت پئىگراوە. ئەم قۇناغەش تا کۆچکردنى پېغەمبەر ﷺ بەردەوام بوو، جا ئەم دوو قۇناغانە بە قۇناغى (مگى) ناو دەبرین و قۇناغى بانگەوازی و خۆراگرى بون.

سىيەم: بانگەوازی ئاشکرا شان بەشانى جەنگکردن لە گەل ئەو کەسانەى جەنگ لە دژى موسولمان دەکەن، ئەم قۇناغە لە دواى کۆچکردنى پېغەمبەر ﷺ دەستى پئىگىرد بە ھاتنى ئايەتى ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ﴾ البقره: ۱۹۰، لە پىگای خوا جەنگ لە گەل ئەو کەسانە بکەن کە جەنگتان لە گەل دەکەن. ئەم قۇناغە تا رزگارکردنى (مگە) بەردەوام بوو.

چوارەم: دوا قۇناغ: کە بانگەوازی ئاشکرایە شان بەشانى جەنگکردن لە گەل گشت ئەو کەسانەى باوەرپان بە ئىسلام نى، یان دەبنە کۆسپ لە رى بانگەوازی ئىسلام، ئەم قۇناغە لە دواى رزگارکردنى (مگە) دەستى پئىگىرد بە ھاتنى (آيَةُ السَّيْفِ) = ئايەتى شمشیر، کە ئەم ئايەتەى: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ التوبة: ۳۶، جەنگ لە گەل کافرەکان بکەن بە گشتى. یان ئەم ئايەتە: ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ التوبة: ۴۱، پاپەن بە سوکى و بە گرانى، (جهاد) بکەن بە مالتان و بە گياتان لە پىگای خوا. جا لە سەر ئەم قۇناغەى چوارەم، برپارى خوا جیگر بوو، تا دونیا و یران دەبى بە برپارى هیج کەسێک برپارەگەى خوا ھەئناوەشیئەو. (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۹) ل (۲۱۲) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۹۱).

﴿بانگەوازی نەینى﴾

گوتمان: لە دواى وەستاندن (وحي) چەند پۆزێک، ھاتنى (وحي) دەستى پئىگراوە ئەم پېنج ئايەتەى سەرھتاي سورھتى (المدثر) بۆ پېغەمبەر ﷺ ھاتنە خوارەو: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ * وَنَبَاكَ فَطَهِّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ ئەى ئەو پېغەمبەرەى خۆت بە جلەكەت پۆشيوە، ھەلسە خەلك بترسىپنە لە عەزابى خوا ئەگەر ئيمان نەھینن، تەنھا خواى خۆت بە گەورەو پێزدار دابنى، جلەكانت پاك بکەو و دلەكەت بى تاوان پابگرە، بت و سەنەمیش تى ھەئدەو نزيکیان مەکەو. ئینجا پېغەمبەر ﷺ لە سەر فەرمانى خوا بە پىگای بانگەوازیدا رۆیشت و بە نەینى

خه لگی بو ئیسلامهتی بانگ دهکرد، چونکه خوای گه وره نهو ها (إلهام) ی کردبوو، واته: خستبویه ناو دلی پیغه مبهرو عليه السلام: که ئەم قوناغە ی به نهینی بی و ئاشکرای نهکا، بویی پیغه مبهرو عليه السلام داوای موسولمانبوونی تهنه لهو کهسانه دهکرد، که دهیناسین و پهیومندی له گه لیان هه بوو، جا په کهمین کهس که بووه موسولمان هه زرمته (خدیجە) ی ژنی پیغه مبهرو عليه السلام بوو رضی الله عنها.

﴿ واجببوونی نوێژ و دهستنوێژ ﴾

ئینجا هه زرمته (جبرائیل) عليه السلام هاته لای پیغه مبهرو عليه السلام - لهو کاته ی نوێژ واجب بوو - له سه رموه ی (مکة) له لای گه لیه که پاشنه پی ی خو ی له زه مین دا، په که سه ر سه رچاومه کی ئاوی (زمنزم) ی لئه له لقولا، ئینجا هه زرمته (جبرائیل) و عليه السلام پیغه مبهرو عليه السلام دهستنوێژیان گرت، ئینجا دوو په که مه ت نوێژیکی چوار سو جده ییان کرد. ئینجا پیغه مبهرو عليه السلام گه راوه ماله ووه بهو نوێژه زۆر دلی خو ش بوو، جا دهستی هه زرمته (خدیجە) ی - رضی الله عنها - گرت و له گه ل خو یا بر دیه لای سه رچاومه که، جا به هه مان شیوه ی هه زرمته (جبرائیل) عليه السلام دهستنوێژی گرت و نوێژیکی دوو په که مه تی چوار سو جده یی کرد، جا له مه ودا پیغه مبهرو عليه السلام هه زرمته (خدیجە) - رضی الله عنها - به نهینی نوێژه که یان ده کرد. جا بزانه: ئەم نوێژه له سه رمه تای ئیسلامدا دوو په که مه ت سه به ییان پیش پۆژ هه لاتن و دوو په که مه ت ئیواران پیش پۆژ ئاوا بوون واجب کرا، تا (نسخ) بۆوه بهو پینج نوێژانه ی له شه و ی (مغراج) دا له سه ر پیغه مبهرو عليه السلام ئومه ته تی واجب کران.

ئینجا له دوا ی هه زرمته (خدیجە) ش ئیمام (علی بن أبی طالب) له ته مه نی هه شه ت، یان ده سالی دا موسولمان بوو، ئینجا هه زرمته (زید بن حارثة)، ئینجا ئیمام (أبو بکر) رضی الله عنهما. جا به ره به ره ئافه رته و پیاو ده بونه موسولمان: وهك كیزه گانی پیغه مبهرو عليه السلام (أم ایمن) و (أم الفضل) = ژنی ئیمام (العباس) و (أسماء) ی کیژی ئیمام (أبو بکر) و (فاطمة بنت الخطاب) - خوشکی ئیمام (عمر) و (عبدالله بن مسعود) و (عمار) و (ياسر) ی باوکی و (سُمیة) ی دایکی و (صهیب الرومی) (بلال الحبشي) و (المقداد) و (أبو ذر الغفاري) و (الأرقم بن أبی الأرقم) رضی الله عنهم.

هه م له سه ر دهستی ئیمام (أبو بکر) رضی الله عنه ئەم پینج پیاوانه ش بونه موسولمان: ئیمام (عثمان بن عفان) و هه زرمته (الزبیر بن العوام) و هه زرمته (طلحة بن عبیدالله) و هه زرمته (سعد بن أبی وقاص) و هه زرمته (عبدالرحمن بن عوف) رضی الله عنهم، ئیتر کۆمه ل کۆمه ل خه لک موسولمان ده بون و ئیسلامه تی له (مکة) دا بلاو بۆوه، تا ژماره ی موسولمانه کان گه یشته نزیکه ی چل کهس له پیاو و ئافه رته.

جا (صَحَابَة) كَانِي پَيَغَمبەر ﷺ بۇ نۇيۇز كۆردى دە چۈنە گە ئىيە كانى (مَكَّة) و بە نەينى لەوى نۇيۇزىيان دە كۆرد، تا رۇزۇيىك (سَعْد بِن ابى وقاص) ﷺ لە گەل كۆمەلە موسولمانىك لە گە ئىيە كەدا نۇيۇزىيان دە كۆرد لە ناكاو كافەرەكان ئەوانىيان بىنى و پەخنەيان لىگرتى و بوو پىكدادان لە نىوانىياندا، ئىتر حەزرىتى (سَعْد) ﷺ شەوئەلە و شىرىكى بۇ كافرىك ھاويشت و سەرى بىرىندار كۆرد، جا (ئەمە يەكەم خويىن بوو لە ئىسلامدا پىژىندرا).

ئىنجا لە دواى ئەم رۇوداوە، پَيَغَمبەر ﷺ خانووەكەى حەزرىتى (الأرقم بن أبى الأرقم) ى تەرخان كۆرد بۇ كۆبوونەووە بە يەكگەيشتنى موسولمان و بۇ نۇيۇز كۆردى و ھىربوونى قورپان و پەوشتەكانى ئىسلام، تا خواىگەورە ھەرمانى پىكرد: بانگەوازی ئاشكرا بكا.

جا بزانه: خانووەكەى حەزرىتى (الأرقم) ﷺ لە لای (صفا) بوو، (أبو جعفر المتصنور) كۆرىو لە ئەنجامد بووە ملكى (خيزران) ى دايكى (ھازون الرشيد). (البداية والنهاية) ب (۲) (۴۰-۲۷) (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۴۰۳-۳۸۰).

﴿گولبىزىرىك ئەم گولزارە﴾

يەكەم: پَيَغَمبەر ايه تى (مُحَمَّد) ﷺ بۇ ھەموو دانىشتووانى سەر زەمىنە: ئادەمىزاد و جنۆكە تا دونيا ويران دەبى، قۇناغى بانگەوازی نەينى بە بىجەنگ، دەستى پىكرد بە ھاتنى سەرەتاي سۈرەتى ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ھۇ ئەو پَيَغَمبەرەى خۆت بە جەكەت پۇشيوە، ھەلسە خەلك بترسىنەلە عەزابى خوا.

خواىگەورە دەفەرموى: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ الفرقان: ۱، پاك و بىعەيبى بۇ ئەو خوايەى قورپانى ناردۆتە خوارەوہ بۇ بەندەكەى خۆى-كە (مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى) يە ﷺ-تاكو بىيىتە ترسىنەر بۇ ھەموو خەلك: جنۆكە و ئادەمىزاد. ھەرۈما خواىگەورە ھەرمانى بە پَيَغَمبەر ﷺ كۆرد: كە پَيَغَمبەر ايه تى بە خەلك بناسىن، دەفەرموى: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ الأعراف: ۱۵۸، ئەى (مُحَمَّد) بەو خەلكە بلئ: ھۇ خەلكىنە من پَيَغَمبەرەى خوامە بۇ ئيوەى دانىشتووانى سەر زەمىن ھەمووتان. ھەرۈما پَيَغَمبەر ﷺ ھەرۈمويەتى ﴿...وَكَانَ النَّبِيُّ يَبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً﴾ رواه الشيخان، ھەر پَيَغَمبەرەى بۇ گەلەكەى خۆى بە تايىبەتى ئەنئىردرا، منيش بە پَيَغَمبەر ايه تى بۇ ھەموو خەلك-ئادەمىزادو جنۆكە- بە تىكرايى نىردراوم تا دونيا ويران دەبى.

ئىمام (جلال الدين السيوطي) ھەرۈمويەتى: (إجماع) لە سەر ئەوہ بە ستراوہ: كە پَيَغَمبەر ﷺ بۇ ھەموو ئادەمىزادو جنۆكە نىردراوہ. (تفسير ابن كثير) الأعراف (۱۵۸) و (الخصائص الكبرى) ب (۲) ل (۱۸۸). ھەم بېوانە پوونكردنەوہى (العقيدة الطحاوية) ل (۲۵-۲۸) سودى لىئوہ رەدە كۆرى.

به لكو پیغه مبه‌ر علیه السلام بو پیغه مبه‌ره کانی پابردوو و نوممه ته کانیشیان نیردراوه - نه‌گه‌ر بگه‌نه سهرده‌می وی - واجبه نیمانی پی بین، هه‌روه‌ک له (پی‌خوشکردنی) سهره‌تادا پوونمان کرده‌وه، بویی که نیمام (عمر) علیه السلام پارچه‌یه‌ک (توراة) ی به ده‌سته‌وه بوو، پیغه مبه‌ر علیه السلام فهرمووی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ حَيًّا مَا وَسِعَهُ إِلَّا أَنْ يَتَّبِعَنِي﴾ حسن بکثرة طرقة رواه الإمام أحمد والطبراني والبخاري، سوي‌ندم به‌و خوايه‌ی گيانی منی به ده‌سته: نه‌گه‌ر (موسی) پیغه مبه‌ر علیه السلام زیندوو بوايه، هيچی پی‌نه‌ده‌کرا ته‌نها ده‌بوا شوین من بکه‌وی. (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب(۱) ل(۲۳۵) و(السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۳۳۰). (عاجن) ده‌فهرمووی:

(نائب) ی وی بون (مُرسلین) هه‌ر یه‌ک بو قه‌ومی داوه‌رین

ئه‌مما ئه‌وی بو (عالمین) به عام هه‌نارد (غفار) ی من

﴿برپاری ئه‌و که سه‌ی ره‌فتار به‌ قورئان ناگا﴾ **زیانی پیغه مبه‌ر علیه السلام: ۵**

خوای‌گه‌وره له نایه‌ته‌که‌ی پابردویدا ده‌فهرمووی: ﴿نَزَلَ الْفُرْقَانُ﴾ قورئانی ناردو‌ته خواره‌وه. ناوی له قورئان ناوه (الْفُرْقَان)، چونکه هه‌ر به‌م قورئانه‌ه‌و قو‌و ناحه‌ق و حه‌پام و حه‌لال و کافرو موسولمان لیک ده‌کری‌نه‌وه، هه‌روه‌ک نیمامی (القرطبي) له ته‌فسیره‌که‌یدا فهرمویه‌تی. بویی خوای‌گه‌وره فهرمانی به پیغه مبه‌ر علیه السلام کردوو ده‌فهرمووی: ﴿وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ المائدة: ۴۹، داد له نیوان خه‌ل‌کدا بکه به یاسای ئه‌و قورئانه‌ی خوا ناردویه‌تی خواره‌وه، شوین هه‌وا و هه‌وه‌سه‌کانی ئه‌وان مه‌که‌وه‌و لییان به ناگا به: نه‌وه‌ک له هه‌ندی‌ک یاسای ئه‌م قورئانه لاتبدن که خوا بو تو‌ی ناردو‌ته خواره‌وه.

به‌ئێ: ﴿أَهْوَاءَهُمْ﴾ ئه‌و یاسا ده‌ستکردانه‌نه: که ئاده‌میزاد دایانته‌پیشی، که‌وابوو: هه‌ر که‌سی‌ک به یاسا‌کانی ده‌ستکرد ره‌فتار بکا واز له قورئان بی‌نی، ئه‌وه یان کافره، یان زالم و فاسقه، خوای‌گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة: ۴۴، ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - فِي تَفْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ: (مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ جَاحِدًا بِهِ فَقَدْ كَفَرَ، وَمَنْ أَقْرَبَ بِهِ وَلَمْ يَحْكَمْ فَهُوَ ظَالِمٌ فَاسِقٌ)﴾ رواه ابن جرير، هه‌ر که‌سی‌ک به‌م قورئانه ره‌فتار نه‌کا و باوه‌پیشی پی‌ی نه‌بی، ئه‌وه کافره، وه هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌پی پی‌ی هه‌بی و ره‌فتاری پی‌نه‌کا، ئه‌وه زالم و فاسقه. واته: هه‌روه‌ک له دوو نایه‌ته‌که‌ی تردا فهرمویه‌تی. (تفسير ابن كثير) المائدة (۴۴).

دووه‌م: گرنگی بانگه‌وازی نه‌ی‌نی، خوای‌گه‌وره (إلهام) ی پیغه مبه‌ری علیه السلام کردبوو: که له‌م قوناغه‌دا به نه‌ی‌نی خه‌ل‌ک بانگ بکا بو ئیسلامه‌تی.

(الإنهام) = خستنه ناول، جوړیک (وحي) یه، هه‌روه‌ک له شه‌ش به‌شه‌که‌ی (وحي) دا باس‌مان کرد. جا بزانه: نه‌ی‌نی ئه‌م قوناغه به‌ هوی ترسانی پیغه مبه‌ری علیه السلام نه‌بو که به‌ خو‌ی شتیکی به

سەر بێ، بە لکو بۆ سەرکەوتن و بەرەوپێشچوونی بانگەوازی بوو، چونکە کە پێغەمبەر ﷺ بە ئایەتی ﴿فَمَّا نَذَرَ﴾ ھەرمانی بانگەوازی پێکرا، بە بیگومانی دەیزانی: ئەو پێغەمبەری خواوە ھەر ئەو خواوەش توانای ھەیە بپاریژێ.

بەلێ: بەرژەوھندی بانگەوازی ئەم قۆناغە لەوھدا بوو: کە پێغەمبەر ﷺ بە نھێنی پەيوھندی بەو کەسانەوھ بکا، کە ئەیناسین و دڵی دەچوو ببنە موسولمان، نەوھک بانگەوازیە کە لە تەمەنی ساواییدا پووبەپووی کۆسپ و ئاژاوەچیەکان ببیتەوھو بێھێز ببێ، یان بە یەکجاری لەناو بچێ، بۆی ئیستاش ئەگەر کات و شوێنە کە بۆ بانگەوازی ئاشکرای نەگونجێ، پێویستە بانگەوازی کارەکانی ئیسلام بە نھێنی و بە نەرمی بانگەوازیە کە بکەن تا بەھێز دەبن، نەوھک تووشی ئازاریکی بێسود ببن، یان ھەر لەناو بچن.

کەوابوو: ئەگەر موسولمانەکان کەم بون، یان بێھێز بون و دەترسان لەناو ببردین، ئەو کاتە واجبە: گیانی خۆیان بپاریژن، چونکە ئەگەر شەھیدبون سەرکەوتنیکی ئیسلامی تێدا نەبێ و زیانیکی گەورە دۆژمنی تێدا نەبێ، ئەو کاتە ھەلاتن و خۆپاراستن واجب دەبێ، نەوھک بە لەناوچوونی موسولمانان دۆژمن دڵخۆش ببێ و برینی دەرمان ببێ و موسولمانیش خەفەتبار ببن و ھیچ بەرھەمیەکشی نەبێ، ھەرۆک ئیمام (العز بن عبدالسلام) لە (قواعد الأحكام) دا ئەوھای پوون کردۆھو.

بەلام ئەگەر موسولمانان بەھێز بون و ترسی لەناوچوونیان نەبو، ئەو کاتە بانگەوازی ئاشکرای واجب دەبێ و دروست نیە نەرمونیانی لەگەڵ ستەمکاران و دۆژمنانی ئیسلام بە کار بھێندرێ، بەلکو ئەگەر دەسەلاتی تەواو ھەبێ، ئەو کاتە واجبە: لە ناو ولاتی کافرەکاندا بە گۆ کافرەکاندا بچین.

جا بە نھێنی بێ، یان بە ئاشکرای، یان بە چەکداری، ئەوھ کاروانی (جھاد) ھەر بە پێوھەو ھەر بەردەوامە، پێغەمبەر ﷺ ھەرموھیتی: ﴿الْجِهَادُ ماضٍ مُنْذُ بَعَثَنِ اللهُ تَعَالَى، إِلَى أَنْ يُقَاتَلَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الدَّجَالِ لَا يُبْطَلُهُ جَوْرُ جَانِبٍ وَلَا عَدْلُ عَادِلٍ﴾ رواه أبوداود بسند صحيح، (جھاد) ھەر واجب و بەردەوامە لەو پۆژەوھ کە خوا منی ناردوھ بە پێغەمبەرایەتی، تا ئەو پۆژەوھ کۆتایی ئەم ئۆممەتە جەنگ لە دژی (دجال) دەکا، ستەمی ھیچ ستەمکاریک و دادپەرۆری ھیچ دادپەرۆریک بپاری و اجبوونی (جھاد) بەتال ناکاتەوھ. بە دەستکاریوھ لە (فقه السيرة، للبوطي) ل(٩٢).

سێیەم: گەورەیی و پێژداری ھەزرەتی (خَدِيجَةُ) ھاوسەری پێغەمبەر ﷺ، یەکەمین کەس کە بووھ موسولمان ھەزرەتی (خَدِيجَةُ) ژی پێغەمبەر ﷺ بوو رضی اللہ عنھا.

نازانم لەبارەو دایکە (خَدِيجَةُ) رضی اللہ عنھا ئەم گەورەو پێژدارە چی بنوسم؟! یەکەمین و گەورەترین ھاوسەری پێغەمبەری ئاخیر زەمانە ﷺ، یەکەم موسولمانی ئەم ئۆممەتە، چاکترین ئافرەتانی ئەم ئۆممەتە، گەورەترین ئافرەتانی بەھەشتە، لەگەڵ ئەوھشدا

خوای‌گوره پِیژنکی تری لئناوه و ده‌فهرمووی: ﴿وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ الاحزاب: ۶، ژنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دایکی ئیمانداران.

به‌ئێ: دایکه (خَدِیجَة) له پووی گه‌وره‌یی و پِیژداری‌یه‌وه دایکی ئیمه‌ی موسولمانانه، له نه‌ژادیشه‌وه: دایکی هه‌موو منداله‌کانی پیغه‌مبه‌ره ﷺ - جگه له (إِبْرَاهِيم) -، واته: دایکی (قاسم) و (عبدالله) و (زَيْنَب) و (رُقَيْيَة) و (أُمُّ كَلْثُوم) و (فَاطِمَة الزَّهْرَاء) یه، داپیره‌ی (الْحُسَيْن) و خه‌سووی ئیمام (عُثْمَان) و ئیمام (عَلِي) یه رضی‌الله عنهما، دایکه (خَدِیجَة) به‌ردی بناغه‌ی بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ.

جا هه‌روه‌ك له پِیژ ئیسلامدا دایکه (خَدِیجَة) رضی‌الله عنها، كابانی مائی بوو، له دوا‌ی هاتنی ئیسلامیش سه‌رکه‌وتووترین كابانی مائی بوو؟ چونکه له سه‌ره‌تای ئیسلامدا جگه له مائی دایکه (خَدِیجَة) رضی‌الله عنها هیچ خِیژانیکی تر ته‌واوی نه‌ندامه‌کانی موسولمان نه‌بوون، به‌ئێ: ئیمام (علی) ش ﷺ هه‌ر نه‌ندامیکی ئه‌م خِیژانه پِیژداره‌ بوو؟ چونکه - به‌هۆی هه‌ژاری باوکی - له مائی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ به‌خێو ده‌کرا، که‌واته: مائی دایکه (خَدِیجَة) رضی‌الله عنها، یه‌که‌م ماله له ئیسلامدا نوێژی تێدا کرابێ و قورپانی تێدا خویندرابێ.

ئه‌ی دایکه (خَدِیجَة)، تو گه‌وره‌یی دنیاو قیامه‌ت ده‌ست که‌وت، پِیژۆت بێ، هه‌م ئه‌م موژده‌یه‌شت پِیژۆت بێ: که‌ هه‌زه‌تی (جُبْرَائِيل) ﷺ هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ره ﷺ فه‌رمووی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ خَدِیجَةُ قَدْ أَتَتْ، مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ إِدَامٌ أَوْ طَعَامٌ أَوْ شَرَابٌ، فَإِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَاقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا وَمِنِّي، وَبَشِّرْهَا بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبٍ﴾ رواه الشيخان، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا، ئه‌مه (خَدِیجَة) یه‌هات، قاپیکی پییه: پِیخوړیک، یان خواردنیك، یان خواردنه‌وه‌یه‌کی تێدا‌یه، جا که‌ هاته‌ لای تو پِی بلی: خوای‌گه‌وره سه‌لامی لێ‌ده‌کا، منیش سه‌لامی لێ‌ده‌که‌م، موژده‌شی بدی: به‌ مالیک له به‌هه‌شتدا که‌ له قامیشی (لَوْلُو) دروست کراوه، هیچ گاله‌ گال و مشتومرو ماندوویی تێدا نه‌یه.

به‌ئێ: دایکه (خَدِیجَة) رضی‌الله عنها شیای ئه‌م پادا‌شته‌یه؟ چونکه له هه‌موو ته‌مه‌نی هاوسه‌ری‌دا ته‌نها جاریکیش شتیکی وه‌های نه‌کرد پیغه‌مبه‌ره ﷺ توپه‌ ببی، به‌لکو سووپ بوو له سه‌ر پازی‌کردنی پیغه‌مبه‌ره ﷺ به‌ هه‌ر پِیگایه‌کی گونجاو، بێ مشتومرو ماندوو‌کردنی پیغه‌مبه‌ره ﷺ بووه موسولمان، به‌لکو ئاسانکاریشی بوو ده‌کردو کۆسپ و ته‌گه‌ره‌شی له پِی پیغه‌مبه‌ره ﷺ لا ده‌دا، که‌وابوو: پادا‌شته‌که‌شی له چه‌شنی کرداره‌که‌یه‌تی. ناوه‌پێکه‌کی وه‌رگِراوه له (فتح الباری) ل (۷) ل (۱۶۶-۱۷۰).

خۆزگه‌م به‌ خزمه‌تکاریکی به‌ر ده‌رگه‌ی مائی دایکه (خَدِیجَة) رضی‌الله عنها، به‌لکی جار جار هه‌ خاکی بن پِی پیغه‌مبه‌ره ﷺ ماچ ده‌کردو پووی خۆم پِی‌دا ده‌هینا، دایکه (خَدِیجَة) خۆ

ئەگەر لە دونیاش ئەم بەختە وەر یەم دەست نەگەوت، با بەختە وەری قیامەتەم لە دەست نەچى و ماوسەرەكت پىڧەمبەرى خوايە ﷺ تەكا لە خوا دەگەم: شەفاعەتەم بۆ بکا، تاكو لە بەمەشتدا بە دیدارى ماله خۆشەكەى ئىتو بەختە وەر بىم، آمین آمین آمین.

چوارەم: پىڧەمبەرەى موسولمانبوو وەكەنى قوناغى يەگەم، زۆرىنەيان پىاوماقول و بژاردەى بنەمالەكانى (مَكَّة) بون، بەلام كەمىنە يەكەى هەژارو چەوساوەشيان لەگەندا بون، كە ژمارەيان سىز دەگەس بون:

بۆ نمونە: ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ پىاوماقولى (قُرَيْش) بوو، ناوى (عَبْدُ الْكَعْبَةِ) بوو، پىڧەمبەر ﷺ ناو لىنا: (عَبْدُ اللَّهِ)، باوكىشى ناوى (عُثْمَان) بوو، پىى دەگوترا: (أَبُو حَافَةَ)، ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ خۆى و دايكو باوكى و هەموو كوړ و كىژەكانى بە موسولمانى مردن، ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ خاوى ديوەخان بوو، خەلك هاموشۆى دەگرددو زانستيان لىتو وەردەگرت، چونكە زاناترىنى (قُرَيْش) بوو، جگە لە مەش بازركانىكى دەولەمەندو پووخواش و بە ئاسانكارى و خۆشەويست بوو، جا كە پىڧەمبەر ﷺ داواى موسولمانبوونى لىكرد، بىى هىچ بىركردنە وەيەك بىى سى و دوو بوو موسولمان، هەر بە هۆى پەوشتە جوانەكەى ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ پىنچ كەس لە (الْعَشْرَةُ الْمُبَشِّرَةُ) لە سەر دەستى وى بونە موسولمان: (عُثْمَان، الزُّبَيْر، طَلْحَة، سَعْد بن أبى وقاص، عبدالرحمن بن عوف) ﷺ اجسىن، ئەوانەش گشتيان پىاوماقول و ناودار بون.

ئىمام (علي) ﷺ هەر چەند منداڵ بوو، بەلام كوړى گەورەترى بنەمالەى (قُرَيْش) بوو، جا لە و كاتەى گرانى لە (مَكَّة) تووشى خەلك بوو، (أَبُو طَالِب) ى باوكى ئىمام (علي) خاوەن خىزانىكى زۆر بوو، بۆى پىڧەمبەر ﷺ بە (الْعَبَّاس) ى مامى خۆى گوت: (أَبُو طَالِب) ى برات خىزانىكى زۆرى هەيە و ئەم گرانىەش تووشى خەلك بوو، وەرە با بە يەكەو بەرى خىزانى بۆ سوک بکەين. جا پىڧەمبەر ﷺ ئىمام (علي) ى برده لای خۆى تا بەخپوى بکا، ئىمام (الْعَبَّاس) ش (جَعْفَر) ى برده لای خۆى تا بەخپوى بکا.

ئىتر كۆيلە و چەوساوەكانىش موسولمان بون، وەك: (بِلَالُ الْحَبَشِي) و (صُهَيْبُ الرُّومِي) و (عَمَّار) و (ياسر) ى باوكى و (سُمَيَّة) ى دايكى و ﷺ... هتد.

جا ئەو پىڧەمبەرەىش وا دەگەيەنئ: كە ئەم خەلكە لە سەر بناغەى يەكخواپەرستى و براپەتەى ئىسلام بونە موسولمان، نەك شوپشيكى چىنى هەژاران بىى لە دژى سەرمایەداران، يان بە پىچەوانەو شۆپشيكى بەهیزەكان بىى بۆ چەوساندنەو هەى بىهیزەكان، ئەم دوو بىرۆكەيە لە دلى هىچ كەسياندا نەبو كە دەبوو موسولمان.

بەلئ: ئەم بىرۆكەيە نەبو، بەلكو هەمويان بە يەكسانى دەبونە براى يەكترى لە ژىر سىبەرى يەكخواپەرستى، تاكو لە مەودا لە پىناوى ئەم بىرو بارو پەدا (أَبُو بَكْرٍ) ى

دهوله مەندو (بلال)ی کۆیلە-رضی الله عنهما-بە یەكسانی تالی و سوپیری ببینن و کاروانی ئیسلام بگەیهننە قوناغی خۆی، ئەم پاستیەش لە باسەکی داهاتودا ئاشکرا دەبێ: کە دەبینن (أَبُو بَكْرٍ)ی دهوله مەندو خاوەن خزم و کەس، لە گەل (بلال)ی هەژارو بێکەس-رضی الله عنهما- بە یەكسانی بە دەستی کافرەکان ئازار دەدرێن.

بەلێ: بەم تالی و سوپیری یە ئیسلام گەیشته قوناغی خۆی، تەماشای بکە: لە غەزای (الْقَادِسیَّة) بە سەرکردایەتی حەزرەتی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) کە تازە لیژەدا باسی موسولمانبوونی کرا- سەریازیکی بچوکی لەشکری ئیسلام (رِیْعِي بْنِ عَامِرٍ) دەچیتە لای (رُسْتَم)ی سەرکردەیی لەشکری کافرەکانی فارس، جا (رُسْتَم) لای دەپرسی: ئێوه بۆچی هاتونە ولاتی ئێمە و جەنگمان لە گەل دەکەن؟ (رِیْعِي) لە وەلامدا فەرمووی: (جِئْنَا لِنُخْرِجَ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادَةِ الْعِبَادِ إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ) هاتوین ئەو کەسە لە حەز دەکا لە بەندایەتی بەندەکان پزگاری بکەین بۆ بەندایەتی خوا بە تەنهایی- إِنْ شَاءَ اللَّهُ لە باسی حەزرەتی (جَابَان)ی کوردی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ غەزای (الْقَادِسیَّة) پوین دەکەینەو- بە دەستکاریەوه لە (فقه السيرة، للبوطي) ل(٩٦) و (سيرة الصلّابي) ب(١) ل(١٢٠-١٢٥).

پینجەم: خانوووەکی (الأرقم بن أبي الأرقم) بوو بەرهگای قوتابخانەی ئیسلام،

بەلێ: پێویستە شوێنێک هەبێ بۆ فێرکردنی قورئانی پێرۆزو پەرەدەکردنی تازە موسولمانبووان، بۆ یەکتر ناسین و پاگەیانندنەکانی ئیسلام، بۆ وەرگرتنی زانست لە دەمی پێغەمبەر ﷺ، بەلام بۆچی خانووی (الأرقم)؟ یەكەم: (الأرقم) هیشتا خەلك نەیزانیوو بوو تە موسولمان. دووهم: (الأرقم) گەنجی شازە سالی بوو، هیچ کەسێک بیری لە مالی وی نەدەکردەوه. سێیەم: (الأرقم) لە بنەمالەیی (مَخْزُوم) بوو-خزمی (أَبُو جَهْل) بوو- ئەم بنەمالەییەش دوژمنترین بنەمالەیی پێغەمبەر ﷺ بون. ئەم سێ هۆیانە وای لە کافرەکان کرد کە بە هیچ شێوەیەك شوێنی کۆبوونەوهی موسولمانان نەزانن. (سيرة الصلّابي) ب(١) ل(١٣٧).

﴿ ئاشکراکردنی بانگەوازیی ئیسلام و ئازاردانی موسولمانان ﴾

لە قوناغی یەكەمدا سێ سالان پێغەمبەر ﷺ بە نهێنی خەلکی بانگ دەکرد بۆ ئایینی ئیسلام، تا ژمارەیی موسولمانان گەیشته سێ و هەشت کەس لە پیاو و ئافرەت، بە شێوەیەکی وەها لە (مَكَّة) دا ناوی ئیسلام بلای بۆوهو خەلك بە ئاشکرای ناوی ئیسلامی دەهینا، ئینجا لە دوا سێ سالان خوای گەوره فەرمانی ئاشکراکردنی بانگەوازی بە پێغەمبەر ﷺ کردو فەرمووی: ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ الحجر: ٩٤، ئەو پێغەمبەر ئەو بانگەوازیەیی فەرمانت پێکراوه ئاشکرای بکەو واز لە کافران بێنەو گۆییان مەدئ.

ئێتر پێغەمبەر ﷺ فەرمانی خوای بەجێ هێناو بە ئاشکرای داوای لە خەلك دەکرد

ببینه موسولمان، جا خوای گه وره نایه تیکی تریشی بۆ پیغه مبه رﷺ ناردده خوارمه وه
 فهرمانی پی کرد له ناو خزمه کانی خویشی بانگه وازی ئیسلام ئاشکرا بکاو فهرمووی:
 ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء: ۲۱۴، هۆزه نزیکتره کانت بترسیینه له عه زابی خوا
 نه گهر نه بینه موسولمان.

بۆی پیغه مبه رﷺ چوو سه ر کیوی (صفا) و به دهنگیکی بهرز بانگی بینه ماله کانی
 (فریش) ی کرد، تا خزمه کانی (فریش) لای کۆ بونه وه، به شیوه یه کی وه ها: نه گهر
 یه کی نه بیتوانییا بپرواته لای، یه کیکی تری دهنارد تا بزانی ئەم بانگه وازیه چی یه؟ جا
 پیغه مبه رﷺ فهرمووی: ﴿أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلاً بِالْوَادِي يُرِيدُ أَنْ يُغِيرَ عَلَيْكُمْ أَكُنْتُمْ
 مُصَدِّقِي؟ قَالُوا نَعَمْ، مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ إِلَّا صِدْقًا. قَالَ ﷺ: (فَأَنِّي نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٍ
 شَدِيدٍ). فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبًّا لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ، أَلِهَذَا جَمَعْتَنَا؟ فَزَكَتْ (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ)
 رواه الشبخان، پیم بلین نه گهر پیتان رابگه یه نم له شکریک له و دۆله وه ده یه وئ
 هی رشتان بکاته سه ر: نایا با وهرم پی ده کهن؟ (فریش) گوتیان به لئ، جگه له
 راستی هیچی ترمان له تۆ نه بینیه وه. جا پیغه مبه رﷺ فهرمووی: من ترسینه رم بۆ
 ئیه له بهرده ست عه زابیکی به هیز له لایه ن خوا وه. جا (أَبُولَهَب) گوتی: ده ک
 زهره رو سه رشوپی بۆ تۆ-ئه ی (مُحَمَّد) - تا ئەم پۆزه ما وه، ئە وه ته نها بۆ ئەم
 وه زعه ئیمه ت کۆ کرده وه؟ ئینجا خوای گه وره له دژی (أَبُولَهَب) سوپه تی (تَبَّتْ يَدَا
 أَبِي لَهَبٍ) ی ناردده خوارمه وه:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ﴾ هه ردوو دهسته کانی (أَبِي لَهَبٍ)
 بشکین و خوا له ناوی ببا ﴿وَتَبَّ﴾ بیگومان (أَبُولَهَب) له ناو چوو، واته: له دوا ی
 غه زای (بَذَر) خوای گه وره ئاگره که ی تووش کردو بۆگهن و بوو و مرد، جا هیچ
 که سیکی بیزی نه هات هه لی بگری، بۆی به باسکه داریک غلوریان کرده ناو
 قورتیک و دایانپوشی ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سودی نه دا (أَبُولَهَب) نه
 ماله که ی و نه منداله کانی ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بیگومان (أَبُولَهَب) ده چیته ناو
 ئاگریکی بلیسه دار که ئاگری دۆزه خه ﴿وَأَمْرًا لَهُ حَمَالَةَ الْحَطَبِ﴾ هه م ژنه که شی
 له گهل خوی دا ده چیته ناو دۆزه خه - که ناوی (أُمُّ جَمِيل) ه کویر بوو- دپک و داری
 هه لده گرتن و له شه وئ دا له سه ر پیگه ی پیغه مبه رﷺ په رتی ده کردن تا نازاری بدا
 ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ له دۆزه خدا په تیکی ئاسنی لول دراو له ملی ژنه که ی
 ده کری و پی ی سزا ده دری. (صفوة التفاسیر) المسد (۱-۵).

ئیت جگه له م جاره ش چه ند جاریکی تریش پیغه مبه رﷺ خزمه کانی (فریش) ی کۆ
 کردنه وه له مالی خوی خواردنیشی بۆ ئاماده کردن و دهرخواردی ده دان و ئامۆژگاری

دەکردن، بەلام سودی نەبو، تەنھا (أَبُو طَالِب) ی مامی گوتی: سویندم بە خوا، ئیمە (مُحَمَّد) دەپارێزین تا بمینین.

﴿گفتوگۆی (فریش) لەگەڵ (أَبِي طَالِب) لەبارەی بانگەوازی پێغەمبەر ﷺ﴾

ئینجا پێغەمبەر ﷺ بە ئاشکرای پەخنە لە بت و سەنەمەکانی (فریش) گرت و بە ھۆی بپەرستن (فریش) ی بە نەھام دانان، بۆی (فریش) ھاتنە لای (أَبُو طَالِب) ی مامی پێغەمبەر ﷺ گوتیان: کۆرە بڕایە کەت جێیو بە خۆیەکانی ئیمە دماو گائتە بە ئایین و عەقڵی ئیمە دەکا، بۆی داوات لێدەکەین: یان پێگای لێبگرە هیچتر وا نەکا، یان واز لە ئەو و ئیمە بێنە چی بمانەوئ وای لێبکەین. جا (أَبُو طَالِب) بە گفتوگۆی خۆش و نەرم ئەوانی سارد کردنەوھو گەپاندنەوھو.

بەلام پێغەمبەر ﷺ لە بانگەوازیەکە ی ھەر بەردەوام بوو و بە ئاشکرای بە خەلکی دەفەرموو: وەرن بێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). بۆی دوژمنایەتی (فریش) زیاتر بەھێز بوو و ئەم جارەش ھاتنەوھو لای (أَبُو طَالِب) و گوتیان: تۆ خاوەن پلەو پێزی و بە تەمەنی، داوامان لێکردی: پێگا لە کۆرە بڕایە کەت بگری و پێگات لێنەگرت، ئەویش ھەر بەردەوام جێیو بە خۆیەکانمان و بە ئایینەکەمان دما، ئەم جارەو اللّٰہ خۆمان پاناکرین: یان دەبێ پێگای لێبگری هیچتر وا نەکا، یان ھەردوو لامان دەست بە جەنگی یەکتری دەکەین تا یەکیکمان ئەویتر لە ناو دەبا.

جا لێردا (أَبُو طَالِب) پێی ناخۆش بوو دوژمنایەتی خزمەکانی بکا، نەشیدەویست پێغەمبەریش ﷺ سەرشۆر بکا، بۆی بە پێغەمبەر ﷺ گوت: کۆری بڕام خزمەکان ھاتنە لام ئەوھایان گوت: کەوابوو: ھەندیک بەزەیی بۆ خۆت و بۆ من بەیڵەوھو شتیک لە توانامدا نەبێ لێم بار مەکە. جا پێغەمبەر ﷺ وای تێگەشت: (أَبُو طَالِب) سەرشۆری دەکاو هیچتر یارمەتی نادا، بۆی فەرموو: ﴿يَا عَمَّ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَى أَنْ أَتْرُكَ هَذَا الْأَمْرَ مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى يُظْهَرَ اللَّهُ أَوْ أَهْلِكَ فِي طَلْبِهِ﴾ أخرجه ابن اسحاق، ئەمە مامە، ئەگەر پوژ لە پاستەم دابنێن و مانگ لە چەپەم دابنێن، من واز لەم کارە ئیسلام ناھێنم تا خۆی گەورە ئاشکراو سەرکەوتوو دەکا، یان تا لە پێناوی دا لەناو دەچم.

ئینجا پێغەمبەر ﷺ فرمیسکی لە چاوەکان ھاتنە خوارەوھو گریا، جا کە ویستی بپوا، (أَبُو طَالِب) بانگی کردو پێی گوت: لە سەر کاری خۆت بەردەوام بەو چی پێت خۆشە بیکە، واللّٰہ تۆ تەسلیم بە هیچ شتیک ناکەم.

﴿ئازاردانی پێغەمبەر ﷺ﴾

ئەم باسە زۆر درێژە، ئەگەر بەشیکی زۆری ئی باس بکەین زۆری دەو، بەلام ئیمە

چهند نمونه‌یه‌کی کهم باس ده‌کهن:

حه‌زرمی(عبدالله بن مسعود) رضی الله عنه فهرموویه‌تی: جاریک پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه له لای (کعبه) نویژی ده‌کرد، (أبو جهل) گوتی: کئ ده‌چئ ورگو پزدانی ئەم وشتره بینئ و چاوه‌پروان بکا: که (محمّد) رضی الله عنه سو‌جده‌ی برد، له سهر شانی دابنئ؟ جا (عقبه بن ابی معیط) هه‌ئسا ورگو پزدانه‌که‌ی هئنا—که پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه سو‌جده‌ی برد—فرئی‌دا سهر شانی پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه، کافره‌کانیش که‌وتنه‌ پیکه‌نین، به‌لام پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه له سو‌جده هه‌ئنه‌ستاوه تا (فاطمه) ی کیژی—رضی الله عنها—هات ورگه‌که‌ی له سهر لادا، جنیویشی به کافره‌کان دا، جا که پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه نویژه‌که‌ی ته‌واو کرد، دوعای لی‌کردن و فهرموی: ﴿اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِهَذَا الْمَلِكِ مِنْ قُرَيْشٍ -ثَلَاثَ مَرَّاتٍ- اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِأَبِي جَهْلٍ بْنِ هِشَامٍ وَعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدَ بْنَ عُتْبَةَ وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ وَعُقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ وَعِمَارَةَ بْنَ الْوَلِيدِ﴾ رواه الشيخان، واته: خوایه ئەم کۆمه‌له‌ی (قُریش) به هیلاک ببه. جا (عبدالله) فهرموویه‌تی: ئەوانهم هه‌موو دیتن له غه‌زای (بذر) کوژران.

جاریکی‌تریش کۆمه‌ئیک له گه‌وره‌کانی (قُریش) له (کعبه) کۆ بونه‌وه‌و گوتیان: ئیمه زۆر خۆمان راگرتوو له سهر ئەم پیاوه—(محمّد) رضی الله عنه— جنیو به خوایه‌کانمان ده‌داو گائته به عه‌قلی ئیمه ده‌کا. جا لهم کاته‌شدا پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه هات، جا کافره‌کان ویکرا هیرشیان کرده سهر پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه، یه‌کیکیان ویستی به په‌شته‌ماله‌که‌ی بیخنکینئ، به‌لام ئیمام (أبو بکر) رضی الله عنه به گریان‌ه‌وه هه‌ئساو کافره‌که‌ی له پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه لاداو فهرموی: ﴿أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ؟﴾ رواه البخاری، چۆن پیاویکی وها ده‌کوژن که بلئ: خوای من (الله) یه؟.

جگه له‌وه‌ش: کافره‌کان سو‌کایه‌تیان به پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه ده‌کردو جنیویان ده‌دایئ و دمیانگوت: شیته، سی‌حربازه، شاعیره، کاهینه، درۆزنه.

﴿ نازاردانی (صحابه) کانی پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه ﴾

پیناسه: (صحابه)—ئه‌سه‌حابه: ئەو موسو‌ئمانه‌یه له کاتی نیسلا‌مه‌تی‌دا پیغه‌مبه‌ری رضی الله عنه له کاتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌دا به زیندوویی دیتبئ، یان پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه ئەوی دیتبئ، ههر به موسو‌ئمانیش مردبئ، جا ئاده‌میزاد بئ، یان جنۆکه. (فتح المبين شرح الاربعين) ل(١٧٩).

ئیمام (أبو بکر) رضی الله عنه نازار درا، جاریک ئیمام (أبو بکر) رضی الله عنه زۆر تکای له پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه کرد: تا‌کو خۆیان ئاشکرا بکه‌ن —له‌و کات ژماره‌ی پیاوه موسو‌ئمانه‌کان (٣٨) سی و هه‌شت پیاو بون— جا ههر چهند پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه فهرموی: ﴿يَا أَبَا بَكْرٍ إِنَّا قَلِيلٌ﴾ ئەی (أبو بکر) ئیمه که‌مین. به‌لام موسو‌ئمانه‌کان به ناو (المسجد الحرام) دا بلاو بونه‌وه‌و ئیمام

(أَبُو بَكْرٍ) ﷺ هه‌ئساو وتاریکی دا: داوای له خه‌لگه‌که کرد بینه سهر ئایینی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پیغه‌مبه‌ریش دانیشتبوو-ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ یه‌که‌م وتارخوین بوو بانگه‌وازی ئیسلامی کرد- جا کافره‌کان له موسو‌ل‌مانه‌کان هه‌ئسان و لێیان دان و ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ که‌وته بن پئی کافره‌کان و به سهر زگی ده‌که‌وتن، به تایبه‌تی (عُتْبَةُ) نه‌ومنده‌ی به پئی و به پێلاو له دهم و چاوی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ تا وای لێهات دهم و چاوی نه‌ده‌ناسراوه‌و له‌وئ له هۆش که‌وت، جا خزمه‌کانی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ هاتن و بردیانه‌وه بۆ مائی‌خوئ، جا خزمه‌کان گه‌رانه‌وه به‌و کافرانیه‌یان گوت: وَاللَّهِ (أَبُو بَكْرٍ) بمرئ، ئیمه‌ش (عُتْبَةُ) ده‌کوژین. به‌لام-الْحَمْدُ لِلَّهِ- له ئاخیری رۆژی‌دا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) هاته‌وه هۆش خوئ و یه‌که‌م قسه‌ی ئه‌وه بوو: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ چی کرد؟)... ئینجا هه‌زره‌تی (فاطمة بنت الخطاب) -رضی الله عنها- خه‌به‌ری بۆ هی‌نا: پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌لامه‌ته. جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ فه‌رمووئ: (وَاللَّهِ هِیْجَ نَاخُوم و نَاخُومَه‌وه تا ده‌چمه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ). ئیتر که‌ شه‌و داهات و خه‌لك بئ‌هه‌ست بوو، هه‌زره‌تی (فاطمة بنت الخطاب) و دایکی‌خوئ بردیانه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خانووه‌که‌ی (الأرقم) دا، ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ موسو‌ل‌مانه‌کان ما‌چیان کردو پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای کرد ههر له‌وئ دایکی‌شی موسو‌ل‌مان بوو، والحمد لله تعالی.

هه‌زره‌تی (بَلال الحبشي) ش ﷺ نازار ده‌درا، (بَلال) کو‌ری (رَبَاح)، دایکی ناوی (حَمَامَة) یه، (بَلال) ﷺ کۆیله‌ی (أُمیَّة بن خلف) بوو، به شیوه‌یه‌کی وها نازاری ده‌دا که‌ جی‌گه‌ی سه‌رسو‌رمانه: په‌تیکی له ملی (بَلال) ده‌کرد و ده‌یدا ده‌ست مندا‌لان به‌ کۆ‌لانه‌کاندا ده‌یانگه‌راند، ئینجا شه‌و و رۆژیک تینووی ده‌کرد، ئینجا ده‌ی‌رده سهر لیمه‌ گه‌رمه‌که‌ی (مَكَّة) و له‌وئ له گه‌رمایی نیوم‌پۆ‌دا له سهر پشت درێژی ده‌کردو به‌ردیکی گه‌وره‌شی له سهر سینگ‌ی دادمناو پئی ده‌گوت: ده‌بی ههر له‌م نازاردا بمینیه‌وه، یان ده‌بی واز له (مُحَمَّد) بینی و بت و سه‌نه‌مه‌کان بپه‌رستی.

هه‌زره‌تی (بَلال) ش ﷺ له‌و هه‌موو نازارو تینووته‌یه‌دا وه‌لامی ده‌داوه‌و ده‌ی‌گوت: (أَحَدٌ أَحَدٌ) خوا تا‌ک و ته‌نیا‌یه‌! ئیتر رۆژیک ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ به (أُمیَّة) ی گوت: ئه‌ری تۆ له خوا ناترسی تا که‌ی ئه‌م هه‌زاره نازار دمه‌ی؟ (أُمیَّة) ش گوتی: تۆ (بَلال) ت له من تیک داوه، رزگاری بکه. جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ کۆیله‌یه‌کی کافری هه‌بوو و دایه (أُمیَّة)، به‌م کۆیله‌یه (بَلال) ی لێ‌ک‌ری و لێ‌وه‌رگرت و نازادی کرد.

جگه‌ له (بَلال) ش: ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ شه‌ش کۆیله‌ی‌تریشی ک‌رین، له نازاردان رزگاری کردن و نازادیشی کردن: (عامر بن فهیره)، (أُم عینس)، (أبو فکیهة)، (زَیْرَة)، (التهذیبة)، (حَمَامَة) ی دایکی (بَلال) رضی الله عنهم أجمعین.

حه زره تی (خَبَاب بن الْأَرْت) ئاسنگر بوو، که بووه موسولمان نهویش نازار دراو به ئاسنی گهرمکراو داغیان دهکرد، به خوی دهگیریتتهوه: **رُؤْيُكَ نَاكِرِيكِيَان** له سهر پشتم داگیرساند کهس نهیکوژاندهوه تا به چهواری پشتم کوژاوه.

جا حه زره تی (خَبَاب) فهرموویه تی: سکا لامان له لای پیغه مبه ره عليه السلام کرد: ئه ری دوعای یارمه تیمان بو ناکه ی؟ پیغه مبه ریش عليه السلام فهرمووی: ﴿لَقَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَيْمِشَطُ بِمِشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ عِظَامِهِ مِنْ لَحْمٍ وَعَصَبٍ مَا يَصْرِفُهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَيُوضَعُ الْمِنْشَارُ عَلَى مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَيُشَقُّ بِأَنْثَيْنِ مَا يَصْرِفُهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَلَيُتَمَنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكِيبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ مَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ أَوِ الذَّنْبَ عَلَى غَمِّهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ رواه البخاری، ئیماندار ی وه ها له پیش ئیوه دا هه بوو: به شانیه ئاسن ئیسقان و گوشتی لیک داده پنا، هه بوو: به مشار دوو لهت دهکرا، نه و جا وازیشی له ئایینی خوی نه ده هیئا، خوای گه وره ئه م ئایینه به ته واری سه رکه وتوو دهکا، تا سوار له (صَنْعَاء) دهرواته (حَضْرَمَوْتَ) ته نها له خوا ده ترسی و له گورگیش ده ترسی به ربیبته مه رکهانی، به لام ئیوه په له دهکن.

﴿یه کهم شه هید له ئیسلامدا﴾

بنه ماله ی حه زره تی (یاسر)، واته: (عَمَار) و (یاسر) ی باوکی و (عبدالله) ی برای و (سَمِيَّة) ی دایکی عليه السلام ههر چواریان له گهرمای نیوه پوډا له ناو لیمه گهرمه که ی (مَكَّة) دا نازار دهران، جا پیغه مبه ره عليه السلام به لایاندا تیپه ری و فهرمووی: ﴿صَبْرًا آلَ يَاسِرٍ وَفِي رِوَايَةٍ- أَبَشِرُوا آلَ عَمَارٍ وَآلَ يَاسِرٍ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةُ﴾ صححه الحاکم والذمبی، خو پابگرن هو بنه ماله ی (یاسر)، موژده تان لی بی: واده ی ئیوه به هه شته.

جا (أَبُو جَهْل) لعنه الله- رمیکی له عه وره تی (سَمِيَّة) دا و شه هیدی کرد، که و ابوو: حه زره تی (سَمِيَّة) ی دایکی (عَمَار) رضی الله عنهما یه که مین شه هیده له ئیسلامدا، هه روه ها حه زره تی (یاسر) ی باوکی (عَمَار) ش رضی الله عنهما له ژیر نازاردا وه فاتی کرد. له ئاشکرا کردنی بانگه وازیوه تا ئیره، بروانه (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۶۱-۶۶) و (السيرة الطلبيه) ب (۱) ل (۴۰۲-۴۲۶).

﴿گولبژیریك نه م گولزاره﴾

یه کهم: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء: ۲۱۴، هۆزه نزیکتره کانت بترسینه.

بۆین خوای گه وره فه رمانی پی کرد: یه کهم جار له ناو خزمه کانی خۆیه وه بانگه وازی ده ست پی بکا، نه وه که سیک واتی بگا: پیغه مبه ره عليه السلام له ئیسلامدا خزمایه تی به کار دینی و چاوپۆشی له خراپه ی خزمه کانی خوی دهکا، جا به م توندکردنه خه لک باشتر گوپرایه لی بانگه وازی که ی ده بی، هه م له بهر نه وه ش بزانی: به رپرسیاریه تی مزو فی موسولمان یه کهم جار له خۆیه تی، ئینجا له خزم و که سه کانیه تی، ئینجا له خه لکی تره، جا نه گه ر یه کهم جار خزمه کانی پیغه مبه ره عليه السلام

به‌ره و بانگ‌وازی ئیسلامه وه بێنو ببه موسولمان، ئه‌وه له هه‌موو كه‌سیك له‌پێشترن ببه پالێشتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌ببه موسولمان، ئه‌وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ -هه‌روه‌ك له كافه‌ره‌كانی بێگانه به‌ری ده‌بێ- له‌وانیش به‌ری ده‌بێ، چونكه هه‌ر له‌ دواى ئایه‌ته‌كه‌ خواى گه‌وره ده‌فه‌رموێ: ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ الشعراء: ٢١٦، ئه‌گه‌ر خزمه‌كانت گۆپ‌رایه‌لى تۆ نه‌بون، پێیان بلى: من به‌ریمه له‌و كرده‌رى ئیوه ده‌يكهن.

هه‌روه‌ها كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ خزمه‌كانى‌خۆى كۆ كردنه‌وه به‌ عه‌زایی خوا ترساندن، فه‌رمووی: ﴿فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً، إِنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَأَلْتُهَا بِإِلَهِهَا﴾ رواه مسلم، هه‌و خزمه‌كانم، من له‌ لاى خوا بو ئیوه هیچم له‌ ده‌ست نایى، ته‌نها له‌ دونیادا خزمایه‌تیتان له‌گه‌ل من هه‌یه، منیش به‌ ته‌رایه‌تى‌خزمایه‌تى ته‌پرى ده‌كه‌م. واته‌: مافى ئه‌و خزمایه‌تیه‌تان له‌ دونیادا ده‌گه‌ینمى.

كه‌وابوو: ئایه‌ته‌كه‌و حه‌دیه‌كه‌ به‌لگه‌نه: له‌ قیامه‌تدا خزمایه‌تى سودى نیه بو ئه‌و كه‌سه‌ى له‌ ئیسلام دور كه‌وتبێته‌وه، هه‌روه‌ك له‌ دووه‌مه‌كه‌دا ئه‌م پاستی‌یه ئاشكرا ده‌بێ، بۆی پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَلَا إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى عَجَمِيٍّ وَلَا عَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ وَلَا لَأَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ وَلَا لَأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ إِلَّا بِالْقُوَى﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد والقرطبي، هه‌و خه‌لكینه ئاگادار بن: خواى ئیوه یه‌كه، باوكیشتان یه‌كه-كه‌ باب (آدم) ﷺ ئاگادار بن: هیچ عه‌ره‌بیك له‌ هیچ عه‌جه‌میك گه‌وره‌تر نیه و هیچ عه‌جه‌میكیش له‌ هیچ عه‌ره‌بیك گه‌وره‌تر نیه، هیچ ره‌شپێستیك له‌ سوڤپێستیك گه‌وره‌تر نیه و هیچ سوڤپێستیكیش له‌ ره‌شپێستیك گه‌وره‌تر نیه، ته‌نها به‌ خواپه‌رستی و له‌خواترسان نه‌بێ. (تفسیر القرطبي) الشعراء (٢١٤-٢١٦)، الحجرات (١٣).

دووه‌م: له‌ دژی (أَبُولَهَب) سوڤه‌تى ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ﴾ هاته‌ خواره‌وه، به‌لى: (أَبُولَهَب)-لعه‌ الله- (قُرَيْشِي) بوو و مامی پێغه‌مبه‌ر بوو ﷺ، (بِلَالُ الْحَبَشِي)ش ﷺ بێگانه بوو، به‌لكو هه‌ر عه‌ره‌بیش نه‌بو، جا به‌ هه‌و كافر و دژایه‌تى ئیسلام، خواى‌گه‌وره (أَبُولَهَب) پوره‌ش كرد له‌ دنیاو قیامه‌تدا، هه‌ر له‌م سوڤه‌ته‌دا بریارى نه‌گۆڤاوى خواى‌گه‌وره هاته‌ خواره‌وه و فه‌رمووی: ﴿سَيَصْلَى نَاراً ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بێگومان (أَبُولَهَب) ده‌چێته‌ ناو ئاگرێكى بلیسه‌دار كه‌ ئاگرى دۆزه‌خه‌.

هه‌روه‌ها به‌ هه‌و ئیسلامه‌تى و دۆستایه‌تى پێغه‌مبه‌ر ﷺ، (بِلَالُ الْحَبَشِي) به‌خته‌وه‌ر بوو له‌ دنیاو قیامه‌تدا، پێغه‌مبه‌ر ﷺ مۆڤده‌ی به‌هه‌شتى داى و فه‌رمووی: ﴿يَا بِلَالُ... فَإِنِّي سَمِعْتُ اللَّيْلَةَ دَفَّ-خَشَفَ-نَعْلِكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ﴾ رواه الشيخان، ئه‌ی (بِلَال) ئه‌م شه‌و گۆیم له‌ جوله‌ی پێلاوه‌كانت بوو له‌ پێشه‌ من له‌ به‌هه‌شتدا ده‌پوێشتى. بو پوونكرده‌وه‌ی حه‌دیه‌كه‌ بپوانه (فتح الباري) ب (٣) ل (٤٤-٤٦).

ئېتىرا ئەم مۇژدەيە و ئەم پېژدارىيە بە سە بىر كۆيلەيەكى چەوساوەي (أَلْحَبَشِي) ي پەشپېست،
 كە بە ھۆي ئىسلامەتى لە بەھشتىدا دەبېتەو ھارپىي پېغەمبەر ﷺ، دەك پېرۆزىت بى
 ئەم مۇژدەيە ئەي (بىلال) ئازاردراو، ئەمە پاداشتى ئەو ئازار و تالى و سوپىرەيە كە لە
 دۇنيادا تېكەلى شىرنایەتى ئىمانت دەکرد و دەتگوت: (أَحَدٌ أَحَدٌ).

سەيەم: دۆژمنايەتى (أَبُولْهَب) بەرامبەر بە پېغەمبەر ﷺ، (أَبُولْهَب) بە پېغەمبەرى گوت:
 (تَبَّأَ لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ) سەر شوپى بۆ تۆ تا ئەم پۆژە كۆتايى دى.

دۆژمنايەتى (أَبُولْهَب) زۆر لەو زىاترو بەھىزتر بوو: كە باسى بىكرى، ئىمامى (الحلبى)
 دەگىریتەو: كە سوپەتى (تَبَّتْ يَدَا أَبِيْلَهَبٍ) لە دژى (أَبُولْهَب) ھاتە خوارەو، داواى لە
 ھەردوو كۆپەكانىخۆي (عُتْبَةُ) و (عُتَيْبَةُ) -كرد: كە كىژەكانى پېغەمبەر ﷺ تەلاق بەدەن؟
 چونكە ئەو دوو كۆرپانەي (أَبُولْهَب) ھەر دووكيان زاواى پېغەمبەر ﷺ بون، واتە: (عُتْبَةُ)
 دەستگىرانى (رُقَيْيَةُ) بوو، مارەي كردبوو بەلام لى ئەو بوبووە زاوا تەلاقى دا، ئەم (عُتْبَةُ) بە
 لە (فَتْحُ مَكَّة) دا موسولمان بوو ﷺ، ھەروەھا (عُتَيْبَةُ) ش مىردى (أُمُ كَلْثُوم) بوو و لى
 بوبووە زاوا، ئىنجا كە تەلاقى دا، تفى كرده پووە پېرۆزەكەي پېغەمبەر ﷺ، بۆيى
 پېغەمبەر ﷺ دوعاى لىكردو ھەرمووى: ﴿اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِنْ كِلَابِكَ﴾ خودايە
 سەگىك لە سەگەكانى خۆت زال بکە بە سەر (عُتَيْبَةُ) دا.

ئىنجا (عُتَيْبَةُ) لەگەل (أَبُولْهَب) ي باوكى چوئە ولاتى (شام)، جا لە قۇناغىكى دپندەداردا
 دابەزىنو (أَبُولْهَب) بە كاروانەكەي گوت: ئەم شەو يارمەتيمان بەدەن تا ئاگادارى كۆپەكەم
 بىين، من دەترسم دوعايەكەي (مُحَمَّدٌ) ﷺ كارى لىبكا!.

ئېتر كاروانچەكان لە دەورەي (عُتَيْبَةُ) خەوتن، تاكو بپاريزين، بەلام لە ناكاودا شىرێك
 ھات: يەكە يەكە كاروانچەكانى بۆن دەكردن تا گەيشتە (عُتَيْبَةُ) و ھەلمەتى بىدە سەر، لەوئ
 تىكىشكاندو كوشتى، جا (أَبُولْهَب) گوتى: دەمزانى: كۆپەكەم لە دوعاى (مُحَمَّدٌ) قورتار
 نايى! . (صفوة التفاسير) المسد (١-٥) و (السيرة الطيبة) ب (١) ل (٤١٣).

چوارەم: ئازاردانى موسولمان تاقىكردنەوھيە، بۆچى خوايگەرە ئەو ھەموو ئازارەي
 توشى پېغەمبەر ﷺ (صَحَابَةُ) كان ﷺ كرد؟ وەلام: خوايگەرە ئەگەر ھەزى كردبا
 تواناي ھەبوو بە پىگايەكى زۆر ئاسان و بى ماندوووبون ئايىنىخۆي جىگىر بكا، بەلام
 خوايگەرە پىيازىكى بۆ بانگەوازكارانى ئىسلام داناو، دەبى تىيدا بپۆن: ئەويش
 تاقىكردنەوھي موسولمانە بە ئازاردان و ماندووكدن و دورخستەوھ لە ولاتىخۆي؟ تاكو بەم
 تاقىكردنەوھي بەندايەتى بەندە بۆ خواي خۆي بە پوختى ئاشكرا بىي و پاستگۆو درۆزن
 لىك جيا ببنەو، جا لە پاستىدا ئەم ئازاردان و تالى و سوپىرەيە پاهىنان و مەشق
 پىكردنىكە بۆ بەرەو پىشبردنى كاروانى (جەھاد) و سەرکەوتنى ئىسلام.

به‌لئ: (صَحَابَةُ) ی پیغه مبه‌ر ﷺ له‌م جوړه پاستگوځیانه پیک هاتبون، بوی خوی‌گه‌وره سرکه‌وتنی دانئ، له‌باره‌ی ئه‌م نازاردراوانه خوی‌گه‌وره ده‌فرموی: ﴿أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ * وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾: العنکبوت: ۲۲، ئایا خه‌لک وا تئ ده‌گا وازیان لی‌به‌یئدری و خوا لی‌یان پازی ببئ به‌ته‌نها ئه‌وه‌ی به‌زوبان بلئ: ئیمانمان هی‌ناوه، ئه‌وهاش تئ‌بگن: تا‌قی ناکرئنه‌وه؟-نا، نا، ئه‌و تی‌گه‌یشتنه‌ پاست نیه، به‌لکو ده‌بی تا‌قی بکرئنه‌وه- به‌پاستی ئی‌مه ئوممه‌ته‌کانی پیش ئه‌وانی‌شمان تا‌قی کردونه‌وه به‌جوړه‌ها ئازارو تالی و سوئری، به‌م تا‌قی‌کردنه‌وه‌یه خوی‌گه‌وره پاستگوو دروژنه‌کان لیک جیا ده‌کاته‌وه. حه‌دیس‌ه‌کی پابردوی (خَبَاب) شاهیدی ئه‌م ته‌فسیره‌یه. (صفوة التفاسیر) العنکبوت (۳و۲).

شاعیرئکی موسولمان- له‌ سر زمانحالی شه‌هیدک- ده‌لئ:

دایه له‌ میژه‌ که‌وتوته به‌ر گویت * به‌ بئ ماندووبوون ئی‌سلام ناچه‌سپیټ بی‌گومان خوین و ئاره‌قه‌ی ده‌وی * خه‌وی بئ نوی‌ن و شه‌وپوئی ده‌وی پی‌نجه‌م: له‌ قوناغه‌کانی بانگه‌وازی (مَکَّة) ییدا جه‌نگ‌کردن قه‌ده‌غه‌ بوو، حه‌زده‌تی (خَبَاب) ﷺ دا‌وی دوعای سرکه‌وتن له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ وه‌لامدا دلی ده‌داته‌وه‌و هانی ده‌دا بؤ خو‌پا‌گری و فره‌مووی: ﴿لَقَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَيْمِشْتُ بِمِشَاطِ الْحَدِيدِ...﴾ ئوممه‌ته‌کانی پیش ئی‌وه به‌شانه‌ی ئاسن گوشتیان لی‌داده‌پړناو به‌مشار دوو له‌ت ده‌کران... تا‌کوتایی حه‌دیس‌ه‌که.

له‌ قوناغه‌کانی بانگه‌وازی (مَکَّة) ییدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ (صَحَابَةُ) کانئ ﷺ په‌روه‌رده ده‌کردن: له‌ سر په‌کخوپه‌رستی و خو‌پا‌گری و خؤ ناماده‌کردن بؤ دواپوژئکی پوناک و سرکه‌وتو، به‌ هی‌ج جوړیک پی‌گای جه‌نگی به‌رگری‌شی نه‌دا (صَحَابَةُ) کان ﷺ-هرچه‌ند له‌ ناو (صَحَابَةُ) کاند ا‌گه‌نجی به‌هیزو نازاو خوین گه‌رم هه‌بون-، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هر ده‌یفه‌رموو: ﴿أُمِرْتُ بِالْغَفْرِ﴾ فَلَا تُقَاتِلُوا الْقَوْمَ ﴿ حدیث صحیح رواه النسائي والحاكم والبيهقي، فره‌مانی لی‌بوردم پی‌کراوه، ئی‌وه جه‌نگ له‌گه‌ل ئه‌و کافرانه مه‌کن.

جا ده‌گونجئ-والله أعلم- له‌ به‌ر ئه‌م هویانه‌ی دها‌تو جه‌نگ‌کردن قه‌ده‌غه‌ کرابئ: *بانگه‌وازی ئاشتیانه کاری‌گه‌رت‌ره به‌تایبه‌تی له‌ ناو ژینگه‌یه‌کی وه‌هادا که‌ زو‌به‌ی دانیش‌توانی خؤ به‌ زل ده‌زانو و خاوه‌ن پله‌و پایه‌نه.

*هم ئه‌م قوناغه‌ش زیاتر قوناغی په‌روه‌ده‌یی بوو و به‌ هؤی په‌روه‌رده جوانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند که‌سی‌کی پ‌قه‌کاری ئی‌سلام-که‌ موسولمانیان سزا ده‌دان- بونه موسولمان: وک ئیمام (عمر) ﷺ.

*هم تا‌ پاده‌یه‌کیش پی‌گای ئه‌م په‌روه‌رده‌کردنه هه‌بو و پی‌ویستی به‌ جه‌نگی به‌رگری‌ش نه‌بو.

*هم نه گەر له ناو (مَكَّة) دا جهنگ پوو بډا، نه وه يه كه م جار پيژني (كَعْبَة) ي مالى خوا كه م ده بيتته وه، هه روه ها ده بووه جهنگي كۆلان به كۆلان و مال به مال، ده بوا خزم خزمى خوى بكوژئ و باوك و كوږ يه كترى بكوژن، به مهش ئيسلام له ناو خه لكى دا ناشيرن ده بوو و به شه پخواز ناوى موسولمانانان ده ميناو خه لك له ئيسلام دور ده كه وتنه وه، هم كافره كانيش زۆر له موسولمانان زياتر بون، به نه دازه يه كى وه ها: نه گەر چه نده ها له خويان زياتر كافريان كوشتبان، هيشتا هه ر كافره كان به خاوه ن ده سته لاتى (مَكَّة) ده مانه وه موسولمانه كانيش: يان له ناو ده چون، يان نه وه نده كه م ده بونه وه هيچ هيژيكيان نه ده ماو جهنگه كه يان ده بووه جهنگى خو به زين و پيسان لى ده بووه خورى.

كه واته: له و سه رده مدا ژينگه ي (مَكَّة) ي پيروز كه لكى (جهاد) ي چه كدارى ي نه بو، تا پيغه مبه رو ﷺ (صَحَابَة) ﷺ كۆچيان كرد بۆ (مَدِينَة)، ئينجا له دواى كۆچ كردن ئيزن دران جهنگ له دژى كافره كان بكه ن، جا مهيدانى پياوان ئاشكرا بوو و نه پره شيترانى پوژئ و خوا به رستانى شه وئ قهيسه رييان له كافره كان كردنه كونه مشك. به ده سته كاريه وه (سيرة الصلبي) ب (١) ل (٢٨٥-٢٨٨).

شه شه م: نيمام (أَبُو بَكْر) ﷺ (بِلَال) و شه ش كۆيله ي تى نازاره راوى كرپن و نازادى كردن ﷺ.
پوژيَك (أَبُو قُحَافَة) ي باوكى نيمام (أَبُو بَكْر) ﷺ پى ي گوت: كوږم ده تبيينم تۆ كۆيله بى هيژه كان نازاد ده كه ي ده بوا- نه گەر هه ر وا ده كه ي- مه نديك پياوى به هيژ نازاد بكه ي تاكو به رگريت لى بكه ن؟ نيمام (أَبُو بَكْر) ﷺ له وه لامدا فه رموى: هۆ باوكى خۆم نه وه ي من ده مه وئ بيكه م ته نها بۆ خوا ده يكه م. جا خواى گه وره ده ره مه ق نيمام (أَبُو بَكْر) ﷺ له سوږه تى (وَاللَّيْلِ) ئايه ته كانى ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ تا كۆتايى سوږه ته كه ي ناردنه خواره وه، به تاييه تيش له باره ي نازاد كردنى حه زره تى (بِلَال) ئه م ئايه تانه:

﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى﴾ بِيگومان له ئاگرى دۆزه خ دور ده خريته وه نه و پياوه زۆر له خواتر سه ي كه ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ مالى خوى بۆ چاكه ده به خشى و ده يه وئ له لاي خوا دلّه كه ي پاك و بى گه رد بى ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾ هيچ كه سيكيش چاكه ي له سه ر نه و پياوه نيه، تا به و مال به خشينه پاداشتى چاكه كه ي بډاته وه ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾ ته نها مه به ستنى پازى بوونى خواى خوڤه تى ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ بِيگومان نه و پياوه ش به پاداشتى چاكه كانى خوى پازى ده بى له قيا مه تدا.

دهك پيرۆزت بى ئه م موژده خوشه و نه و شه ر په ف و پيژدارى يه، نه ي پيرى پيرانى ئيسلام و نه ي پيشه وا دلّسوژه كه ي گه نجه خوڤن گه ر مه كانى ئيسلام، پيئو سه كه م بى توانايه له نوسينى باسى گه و ره بيت و نيمانه به هيژه كه ت.

دەك خوا لە تۆش پازى بى ئەى ئىمام (عُمر) كە فەرمووت: ﴿أَبُوبَكْرٍ سَيِّدُنَا وَأَعْتَقَ سَيِّدَنَا﴾
 (أَبُوبَكْرٍ) گەرەى ئىمەىەو گەرەى ئىمەى ئازاد كەردە، كە (بِلال
 الْحَبَشِي) يە (تفسير القرطبي) سورة الليل (٥-٢٠) و(البداية والنهاية) ب(٢) ل(٦٣).

*** **

﴿گفتوگوى داواكارىەكانى كافرهكانى (فَرِيش) -راستهوخو- له گەل پىغه مبهروى﴾
 كە كافرهكانى (فَرِيش) دىتيان ناوبانگى پىغه مبهروى له ناو هۆزهكانى عه رهب بلاو
 ده بىتهوهو ژمارەى موسولمانهكانىش هەر له زيادبووندا بوو، برپاريان دا: راستهوخو
 له گەل پىغه مبهروى بكهونه گفتوگوو چەند پلهو پايهو مالى دونياى بدەنى، تاكو
 لىيان نزيك ببىتهوه، هەم چەند شتيكيان له پىغه مبهروى داوا كردن، جا ئىمەش
 لىردا چەند نمونه يەك دهگيرينهوه:

جارىكيان (عُتْبَةُ بن رَبِيعَةَ) -كە (أَبُوالوليد) ي پى دهگوترا- به نوينه رايه تى (فَرِيش)
 هاته لاي پىغه مبهروى پى گوت: ئەى كورپى بىرام، تۆ له ناو ئىمەدا خاوهن نه ژادو
 رىزدارى، به راستى تۆ كارىكى گهورمت له ناو گەلهكهى خوتدا پهيدا كەردوه: جنىو به
 سه نه مه كانيان ددهى و گاته به عه قلى ئهوان دهكهى، جا من هاتومه لاي تۆ چەند
 كارىكت پى ده ئىم، به لكى هەندىكيان قبول بكهى؟

جا پىغه مبهروى فەرمووى: بلى، منىش گوى لى دهگرم. جا (عُتْبَةُ) گوتى: ئەى كورپى
 بىرام ئەگەر بهو كارەى تۆ هيناوته مەبه ستت مالى دونيا بى، ئەوهنده مالت بو كۆ
 دهكهينهوه: تا له هەموومان تۆ زياتر مالت هەبى، ئەگەر مەبه ستت گهوره بىو پلهو
 پايه بىه، ئەوه دمتكهينه گهورەى خو مان و بى ناماد مبوونى تۆ هيج كارىك برپار نادەين، وه
 ئەگەر مەبه ستت سه رو كايه تى يه، ئەوه دمتكهينه پاشاى خو مان: فه رمان كەردن و
 قەده مە كەردن گشتى له ده ست تۆدا بى، ئەگەر حەزت له ژن هىنانه، هەر ژنىك له
 ژنه كانى (فَرِيش) بو خوت هەلده بىزىرى هەلبيزىره تا ده ژن لىت ماره دهكهين، وه
 ئەگەر ئەوهى دىته لاي تۆ جنوكه بىو تواناى رەد كەردنه وهىت نه بى، ئەوه پزىشكت بو
 دىنين و مالى خو مان له پىناوى تۆدا سه رف دهكهين تا چاك ده بيه وه؟

جا پىغه مبهروى فەرمووى: ئەى (أَبُوالوليد) قسه كانت تهواو بون؟ (عُتْبَةُ) ش گوتى:
 به لى. جا پىغه مبهروى فەرمووى: گويت له من پابگره: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَم
 تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ تا گەيشته ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
 وَثَمُودَ﴾. فُصِّلَتْ: ١-١٣، حديث صحيح رواه الإمامان: عبد بن حميد والبيهقي، جا (عُتْبَةُ) ده ستى
 خو لى سه ر ده مى پىغه مبهروى داناو گوتى: بو خاترى خزمايه تيمان واز بىنه. جا

پېغەمبەر ﷺ ښه فرموي: ئەي (أبا الوليد) خۆتو ئووهی گویت لی بوو.

هەم لە (روایە) یکی تردا هاتوو: پېغەمبەر ﷺ لە وەلامی (عتبە) دا- ښه فرموي: ﴿من جنّوكم نيهو بؤ نهوش نه هاتومه لاتان داواي مالتان لی بکه م داواي گه وره یی و سه روکایه تی سهر ئیوه بکه م، به لکو خواي گه وره منی به پېغەمبەر ناردۆته لای ئیوه و قورئانی بؤ ناردومه خواره ووه و فرمانی پی کردوم بؤ ئیوه موژده ووه ترسینه ر ب م، منیش په یامی خوا م به ئیوه گه یاندو نامۆزگاریم کردن، جا نه گه ر نه و په یامه م لی قبول بکه ن، نه و به خته وهری ئیوه یه له دونیا و قیامه تدا، وه نه گه ر په دیشی بکه نه ووه قبولی نه که ن، نه وه خۆم پاده گرم بؤ فرمانی خوا، تا خواي گه وره داد له نیوان من و ئیوه دا ده کا﴾.

جا (عتبە) گه راوه لای (فریش) و گوئی: گویم له قسه یه کی ودها بوو: والله هیچ کاتیک نه و قه سه یه م گوئ لی نه بوه، نه و قه سه یه ی (محمّد) ﷺ شیعر نیه، سیحر نیه، فالچییه تی نیه، هۆ گه لی (فریش) به قسه م بکه ن: واز له م پیاوه- محمّد- بیئن، خۆی و کاره که ی، والله کاره که ی وی هه وائیکی گه وره ی بؤ ده بی، جا نه گه ر خه لک بیکوژی نه ووه به دلی ئیوه یه و که سیکی تر له کۆل ئیوه ی کردۆته ووه، نه گه ر سه رکه ووتووش بوو نه ووه گه وره یی وی گه وره یی ئیوه یه، ئیوه له هه موو که سیکی زیاتر به ویه ووه به خته وهر ده بی؟

جا (فریش) گوئی: ئەي (أبا الوليد) والله (محمّد) ﷺ سیحری لی کردوی. (عتبە) ش گوئی: نه مه بؤ جوونی منه و ئیوه ش که یفی خۆتانه.

جاریکی تریش نوینه ریکی تری (فریش) هاته لای پېغەمبەر ﷺ گوئی: ئەي (محمّد) نه گه ر واز له خوایه کانی ئیمه بیئی و به خراپه باسیان نه که ی، نه ووه ده تکه ی نه ده وڵه مه ندرتین پیاوی (مگه) ... جا نه گه ر نه مه ش قبول نا که ی، وهره ماوه یه ک سه نه مه کانی ئیمه بپه رسته، ئیمه ش ماوه یه ک خواي تۆ ده پهرستین، تا کو ئیمه به خوایه که ی تۆ به خته وهر ببین، تۆش به خوایه کانی ئیمه به خته وهر بیی؟

جا خواي گه وره نه م سوپه ته ی نارد خواره ووه: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ئەي پېغەمبەر ﷺ بلی: هۆ کافره کان ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من نه و سه نه مانه نا په رستم که ئیوه ده یان په رستن ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ئیوه ش نه و خوایه نا په رستن که من ده ی په رستم ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ له داها تووشدا من نه و سه نه مانه ی ئیوه نا په رستم ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ئیوه ش له مه ودا خواي من نا په رستن ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ ئایینه پوچه که ی ئیوه بؤ خۆتان، ئایینه راسته که ی منیش بؤ خۆم. جا ئیمامی (الطبی) ښه فرمویه تی: به ئایه ته کانی (جهاد) نه م ئایه ته (نسخ) بۆته وه.

﴿ له تکردنی مانگی شهوی چواردهه ﴾

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً؟ فَأَرَاهُمُ الْقَمَرَ شَقَّتَيْنِ، حَتَّى رَأَوْا حِرَاءَ بَيْنَهُمَا﴾ رواه الشيخان، کافرهکانی (مکة) داوايان له پيغه مبهرو ﷺ کرد به لگه يه کی پيغه مبهرايه تبيان نيشان بداو مانگ لهت بکا؟ جا پيغه مبهرو ﷺ مانگی نيشان دان بووه دوو لهت، تا کيوي (حراء) يان له نيوان هردوو له ته که دا بينی.

جا کافرهکان گوتيان: نه مه سحره. بويي خواي گه وړه سهره تاي نه م سورته ي ناره خواره وه: ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ * وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ﴾ القمر: ۲۱، دونيا ويژان بوون نزیک بوو و مانگ لهت بوو، نه گهر کافرهکان به لگه يه کی پيغه مبهرايه تي ببينن، ده لين: نه مه سحر يکه به رده وام نابي و پوچهل ده بيت وه.

جگه له م داوا کاريه ش: چهند شتي کي تريان له پيغه مبهرو ﷺ داوا کرد: که له سورته ي (الإسراء) نايه ته کانی (۹۰-۹۳) دا خواي گه وړه باسي گردون، به لام پيغه مبهرو ﷺ نه و داوا کاريانه ي به جي نه هينان؟ نه وه ک خواي گه وړه عه زايي خوي زياتي پيغه مبهرو ﷺ کافرهکان: (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۱۲۲ و ۶۸) و(السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۴۲۸-۴۳۴).

﴿ گولبرثيريك نه م گولزاره ﴾

يه که م: نابي موسولمان له سهر داوا کاري کافرهکان واز له به شي کي ناييني ئيسلام بيني و ته وای شريعه ئي ئيسلام نه نجام نه دا، له به رامبه ر و زميناني پيغه مبهرو ﷺ له باسکردنی سه نه مه کانی کافرهکان به خراپه و کالته کردن به عه قلئ نه و ان، برياريان دا: بيکه نه ده و له مه ندرين پياوي (مكة) و بيکه نه گه وړه ي نه نجومه ني (مكة)، به لکو برياريان دا: بيکه نه پاشاي (مكة) و تا ده ژن له جواترين ژنه کانی (قريش) ي لي ماره بکن؟! به لام هه لويستي پيغه مبهرو ﷺ له به رامبه ر نه و هه موو ته ماع و دونياداري يه، هه مان هه لويستي نه گزپاوي پابردوي بوو، که له ناشکراکردنی بانگه وازی دا- فهرموي: ﴿نه ي مامه نه گهر پوژ له راسته م دابنين و مانگ له چه په م دابنين، من واز له م کاره ي ئيسلام ناهينم... هتد﴾. به لام ليړه دا زياتر- له وه ي پابردو- ترساندن و ناموزگاري له وه لامی پيغه مبهرو ﷺ هه بوو.

پرسپار: بويي پيغه مبهرو ﷺ نه وانه ي قبول نه کردن! خو نه گهر قبولي کردبا نه و کاته ده يتواني نه نجومه ن و گه وړه يي خوي بکاته پيگا و هوکاريک بو به ره و پيشبردنی بانگه وازی ئيسلام و بو پاراستنی موسولمانان؟

وه لام: خواي گه وړه نه و ده سلاته ي نه دا وه ته به نده کان: هر پيگايه ک و هر هوکاريکي نه و ان به باشي بزائن، به کاري بينن بو گه يشتنه مه به ست و نامانجه کانی باش، که واته: (الْغَايَةُ لَا تُبَرِّرُ الْوَسَائِلَ) گه يشتنه مه به ست هه موو هوکاره کان په سند ناکا. به لکو

دهبی نو پښتو ګاډوکارانه شرعی بنو به ګوړه یی یاسای شریعه تی نیسلام بن، هره ده
مرجه: نامانچ و مه به سته کانی شریعی بنو به ګوړه یی شریعه تی نیسلام بن.

جا بډی پښتو مېرمنه ﷺ هیچیکې له وانه یی پېرېدو له کافره کان قبول نه کړد، چونکه خوی
ګوره پښتو نه دایو به وه پازی نه بو: له سهر داواکاری کافره کان له به شیکې نایینی
نیسلام واز به یتندی، هرچه ند سودی بانګه وازی نیسلام میشی تی دا بی، چونکه کافره کان
واز له کوفره که یی خویان ناهینن و خوی ګوره ش ده یه وی: ﴿وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ الأنفال: ۳۹،
نایین هر هه مووی بو خوا بی و کوفری له ګه لدا نه بی.

هم خوی ګوره پښتو مېرمنه ﷺ ترساندوه و ده فرموی: ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ
يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ المائدة: ۴۹، شوین هه واهه و هه سی نه وان مه که وه و لییان
ناګاډار به: نه وه له به شیکې هم قورنانه یی خوا نار دویه تیه خواره وه لاتبدن.

به لی: نه ګر له و پښتو پاستی خوا لایده یی، نه وه له ناو نه نجومه نی نه واندا جیکت
ده بیتوه و کورسیت ده ده نی، به لام خوی ګوره پازی نابی له به شیکې که میش به یاسای
ده سترګد پرفتار بکې و شوین هه واهه و هه سی دوزمنانی نیسلام بکې و واز له به شیکې
به رنامه یی نیسلام بیینی و ته وای شریعه تی نیسلام نه نجام نه ده یی.

جا لیړه دا بانګه وازکاری درون و به زیو، له بانګه وازکاری پاستګو خوپاګر جیا ده بیتوه،
چونکه نه مه یان به پښتو ناره کانی نه وان هه لئاخه له تی و له سهر پښتو بزه که یی پښتو مېرمنه ﷺ
ده وواو (جهاد) ده کاو قوریانی ده دا واز له به شیکې نایینه که شی ناهینی و به ناشکرایي—
وه کو پښتو مېرمنه ﷺ— ده لی: (داوا یی مالتان لی ناکم، داوا یی ګوریی و سهر و ګایه تی یی
سهر نیوه ناکم و کار به ده ستم ناوی، به لکو من په یامی خوا به نیوه راده ګیه نم،
نه وه یی خوا فره مانی پی کړون و لی یی قه ده غه یی کړون جی به جی یی بکن).

نه وانی تیش به مالی دنیا هه لده خه له تین و— به ناوی نیسلام— هه ول ده دن بګنه کورسی
کار به ده سستی واز له شریعه تی نیسلام ده یتن، جا له به نه وه یی شیتان نه وانی له
پښتو پښتو مېرمنه ﷺ لاداو و نه وانیش— بو نه وه یی فیل له موسو لمانان بکن— پاساو بو
ګومر ابونو که یان دیننه وه ده لیتن: بو به رژه وه ندی نیسلام تی که لی هم دوزمنانه یی نیسلام
بوینه و ده مانه وی قسه یه کی باش بکین و نه وان به یتینه وه سهر پښتو راست !.

ده ک قورتن به سهر، نیوه نازان دوزمنانی نیسلام ته له یان داناوه ته وه بو پوکړدی
بانګه وازکاری نیسلام ده لیتن: پله و پایه یی بهرن له ده ولته دا بده نه نه بانګه وازکاری نه و
به بازګانی سهر قالیان بکن و به کاروباری تر خریکیان بکن.

نا به م جوره نه وان نیوه یان له نیسلام لاداو ګومر یان کړن، نه وان به نیسلامه که یی نیوه
پازی نه بون، به لام نیوه به دوستایه تی نه وان پازی بون و له ناو چلګاوی نه واندا

تاوانه وه، بۆ خه لکیش ئاشکرا بوو: نه عه به ته که ی وتاره کانتان له مزگه وتو له کۆره کاندایه
تهنها بۆ نه وه بوو: له سه ره حیسابی ئیسلام مائی دونیا کۆ بکه نه وه بکه نه په وپایه کی
دونیا، دهک پیرۆزتان نه بی.

ئیمام (عبدالله بن المبارك) له باره ی فیلبازه کانی وهك ئیوه فرمویه تی:

يَا جَاعِلَ الْعِلْمِ لَهُ بَازِيًا يَصْطَادُ أَمْوَالَ الْمَسَاكِينِ
اخْتَلَتْ لِلدُّنْيَا وَلَذَاتِهَا حِيلَةٌ تَذْهَبُ بِالْأَدِينِ
وَصِرْتَ مَجْنُونًا بِهَا بَعْدَمَا كُنْتَ دَوَاءً لِلْمَجَانِينِ

واته: ئه ی نه وه که سه ی زانستی ئایینی کردۆته باز تاكو مائی هه ژارانی پی پاو بکا، فیلت
کرد بۆ وه ده سه ته پینانی دونیاو خۆشیه که ی، فیلتیکی وه ها: که ئایین لاده با، تو به هوی نه وه
دونیا یه شیت بوی، پاش نه وه ی پیشتر ده رمانی شیته کان بوی. (طبقات الشافعية الكبرى،
للسبكي) ب(۱) ل(۱۵۰). هم به ده ستکاری وه له (فقه السيرة، للبوطي) ل(۱۱۷) و(سيرة الصلابة) ب(۱)
ل(۳۰۲).

﴿به شداری بوون له (برلمان) ی (علمانی)﴾

مه به ست به (علمانية) کان: نه وه بی دینانه که په فتار به شه ریعه تی ئیسلام ناکه نو
ده یانه وی ئیسلام هیچ ده سه لاتیکی له ده وه له تدا نه بی.

جا لی ره دا کی شه یه کی زۆر هه یه: ئایا دروسته موسو لمان به شداری بکا له (برلمان) ی
(علمانية) کان که ریگا ناده ن په فتار به شه ریعه تی ئیسلام بکری؟
نه وانه ی لافی ئیسلامه تی لئ ده ده ن و له راستیشدا له ری بازی پیغه مبه ره ﷺ لایاندا وه،
ده لئین: به شداری کردنه که دروسته، به لکو هه ندیکیان ده لئین: واجبه !.

جا بۆ ئه م به هه له دا چوونه ی خویان چه ند پاساو یك و چه ند به لگه یه کی پوچه ل و نادروست
ده هیننه وه، ئیمه ش- به پشتیوانی خوا- به به لگه کانی قورپان و هه دیس ده مکو تیان ده که یه ن:
* ئه وان ده لئین: ئیمه بی هیزین و دوژمنانی ئیسلام به هیزین، به م به شداری کردنه خۆمان
ده پار یزین و بانگه وازیش بۆ ئیسلام ده که یه ن؟

وه لام: ئه مه راست نه و نابیته به لگه، چونکه له (مكة) دا موسو لمانه کان له و په پی
بی هیزی دا بون و کافره کانیش له و په پی به هیزی دا بون، ئیوه ش له پیغه مبه ره ﷺ عاقل تر و
لێزانترو به به زه بیتر نین، نه گه ره وه به شداری کردنه دروست بوایه، نه وه پیغه مبه ره ﷺ
به شداری ده کردو ته نها چه ند کورسپه کیشی وه رنه ده گرتن، به لکو ده بووه سه روکی
ئه نجومه نی (مكة)، موسو لمانه کانی (مكة) ش توشی کۆچکردن و ده ربه ده ری نه ده بون،
هه ره که له پیش ئیره دا پوونمان کرده وه.

* ئه وان ده لئین: خو (علمانية) کان هه مو یان کافر نین، ئیمه ش ده توانین له (برلمان) دا چه ند

بپاریکی ئیسلام په سندن بکهین؟

وهلام: نه و هس راست نیه و پوچه له، چونکه به په سندرکونی چوند بپاریک خوا پازی نابې، به لکو خوی گه وره ده یه وئ: ﴿وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ الانفال: ۳۹، ئایین هر هه مووی بؤ خوا بئ و کوفری له گه لدا نه بئ.

به لئ: خوی گه وره نایه وئ هاوبه شی له بپاریداندا ه بئ، هه روهك نایه وئ هاوبه شی له په رستندا ه بئ، هه روهك خوی ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ یوسف: ۴۰، بپاریدان ته نها مافی خوایه، خودا فهرمانی داوه جگه له وی هیچی تر نه په رستن، نه مه ئایینی راسته قینه یه، به لام زۆرینه ی خه لك نازانن. به لئ: زۆرینه ی نه زانه کان، به شداربووه کانی (برلمان) ی (علمانی) ش ده گریته وه !.

هه روه ها خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ الکهف: ۲۶، خوی گه وره هیچ که سیك ناکاته هاوبه ش له بپارده که ی خوی دا.

جگه له مه ش که له (برلمان) دا به زۆرینه ی دهنکه کان هندیك بپاری دؤ به ئیسلام دهرده چن، ده بی ئه وان گوپرایه لی بپارده که بن، نه مه ش ده بیته (شرك) = هاوبه ش دانان بؤ خوا، هه روهك خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ الانعام: ۱۲۱، نه گهر ئیوه گوپرایه لی ئه وان بن له چه رامو و هلال، بیگومان ئیوه (مُشْرِك) ن. واته: هاوبه شتان بؤ خوا داناهه له بپارده که ی دا.

***ئه وان ده لئین:** خو ئیمه بپارده کانی دؤ به ئیسلام په سندن ناکهین، به لکو په دی ده کهینه وه و په خنه ش ده گرین؟

وهلام: نه م قسه یه ش گالته جاری یه، چونکه (علمانی) کان به ئیسلام پازی نابن و ریبازی (علمانی) و موسولمانان دؤی یه کتره و له هیچ پښایه کدا ناگه نه وه یه کتری، ئینجا له (برلمان) شدا زۆرینه ی دهنکه کان کار ده کا، که وابوو: په دکرده وه و په خنه ی ئه وان سودی نیه و ئه وان له ناو چلکاو ی (علمانی) کاند ده تاوینه وه، که وابوو: ته نها تاوانباری و سه رشو پریان بؤ ده میئیته وه، چونکه له گه ل نه م بئ باوه پو سته مکارانه له (برلمان) دا دانیشتون، ته ماشا بکه خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ النساء: ۱۴۰، به راستی خوی گه وره له قورئاندا بؤ ئیوه ی نارذو ته خواره وه: هر کاتیك گویتان لی بوو کوفر به ئایه ته کانی خوا ده کری و په فتاری پئ ناکری و گالته ی پئ ده کری، ئیوه له گه لیان دامه نیشن تا ده چنه ناو قسه یه کی تر، نه گهر له وی دانیشتن ئیوه ش له تاواندا وه کو

ئهوانن، خوايگه‌وره مونا فیه‌کان و کافره‌کان پیگه‌وه له دۆزه‌خدا کۆ ده‌کاته‌وه. جا ئه‌ی موسولمانی پێژدار، له کاتی کێشه‌ی په‌رله‌مانتاران له ناو (برلمان) دا به چاوی خۆت ده‌بینی: چۆن یاسا‌کانی دژ به شەریعه‌تی ئیسلام په‌سند ده‌کړین و موسولمانه سپۆرته‌کانی ناو (برلمان) ش به بێ‌ده‌نگی و به چاوشو‌پړی دا‌ده‌نیشن، خۆ ئه‌گه‌ر بێ‌ده‌نگیش نه‌بن، ئه‌وان به هۆی دانیشننه‌که‌یان هه‌ر تاوانبارن. بپوانه (تفسیر القرطبی) النساء (۱۴۰).

*** ئه‌وان ده‌لین:** (یوسف) پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ده‌وله‌تیکی کافردا به‌شداری حوکی کردوه، که‌واته بۆ ئیمه‌ش دروسته به‌شداری بکه‌ین؟

وه‌لام: ئه‌مه‌یان ئه‌وه‌نده به‌لگه‌یه‌کی نه‌زانانه و پوچه‌له، پێویست به په‌دانه‌وه ناکا! چونکه ئه‌گه‌ر شەریعه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له پیغه‌مبه‌رانی پرا‌بردوو علیهم الصلا‌ة والسلام — به پیچه‌وانه‌ی شەریعه‌تی پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌ بێ ﷺ، نابێ ئیمه په‌فتاری پێ بکه‌ین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿لَوْ كَانَ مُوسَى وَآلِهٖ بَيْنَ أَظْهَرِكُمْ ثُمَّ اتَّبَعْتُمُوهُ وَتَرَكْتُمُونِي لَضَلَلْتُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ حسن بکثرة طرقة رواه الطبراني وأحمد، ئه‌گه‌ر (موسی) پیغه‌مبه‌ر ﷺ له نیوانتاندان بوايه، ئینجا ئیوه شوینی بکه‌ون و واز له من بێنن، ئیوه گومرا ده‌بن به گومرا بوونیکی دور له پاستی.

جا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وان هه‌چی‌تر موسولمانان چه‌واشه نه‌که‌ن، ئیمه به‌شداری کردنی هه‌زه‌تی (یوسف) پیغه‌مبه‌ر ﷺ پوون ده‌که‌ینه‌وه ده‌لین:

هه‌زه‌تی (یوسف) پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌و مه‌رجه به‌شداری حوکی کرد: که گشت بپاریک به‌گوێره‌ی شەریعه‌ی خودا بێ له‌و سه‌رده‌مدا، نه‌ک به‌گوێره‌ی یاسای کافره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌م، به به‌لگه‌ی ئایه‌تی ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ یوسف: ۵۶، ئه‌وها ده‌سه‌لات و توانامان دا‌بووه (یوسف) له خاکی (مصر) دا: چۆن هه‌زی کردبا ئه‌وها ده‌ستکاری له کاروباری ده‌وله‌تدا ده‌کرد.

جا لی‌ره‌دا لی‌تان ده‌پرسین: ئایا ده‌گونجی هه‌زکردنی هه‌زه‌تی (یوسف) پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌گوێره‌ی هه‌زکردنی کافره‌کان بێ؟ نا، نا، پیغه‌مبه‌ران — علیهم الصلا‌ة والسلام — شتی واکه‌ن، ئه‌وان زۆر زۆر له ئیوه له‌خواتسترو به‌غیره‌ترن.

هه‌م به‌لگه‌یه‌کی‌تریش: که هه‌زه‌تی (یوسف) پیغه‌مبه‌ر ﷺ، (بنیامین) ی برای‌خۆی هه‌شته‌وه، به‌گوێره‌ی شەریعه‌تی‌خوا — له‌و سه‌رده‌مدا — هه‌شته‌وه، چونکه خوايگه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ یوسف: ۷۶، له یاسای پاشای (مصر) دا (یوسف) بۆی دروست نه‌بو: برای‌خۆی له لای خۆی به‌ی‌لی‌ته‌وه. واته:

به‌لام به شەریعه‌تی (بنی‌اسرائیل) هه‌شته‌وه. (تفسیر القرطبی) و (تفسیر ابن کثیر) یوسف (۷۵-۷۶).

جا به‌لای هه‌ره‌گه‌وره له‌وه‌دایه: ئه‌و موسولمانه به‌زیوانه بانگه‌وازی بۆ کوفری

(دیمقراطیة)ش ده‌کەن و ده‌لێن: له (برلمان)دا به (دیمقراطي) په‌فتار ده‌کړی و (دیمقراطیة)ش سیسته‌میکی باشه و ئیسلامیش هه‌ر (دیمقراطیة)؟! نَعُوذُ بِاللّٰهِ، که‌ینێ (دیمقراطیة) باشه و که‌ینێ دیته‌ پیزێ ئیسلام؟! خۆ (دیمقراطیة) دوژمنیکێ هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئیسلامه‌و (طاغوت)ی ئه‌م سه‌رده‌مه‌یه‌و ئازادی و به‌ره‌للایی ده‌داته خه‌لك تاكو هه‌رچی بیانه‌وی بیکه‌ن، واته‌: خه‌لك به‌خۆی فه‌رمانپه‌وایی‌خۆی بکا، هه‌ر چه‌ند خواو پیغه‌مبه‌ریش ﷺ رازی نه‌بن.

چۆن ده‌لێن: (دیمقراطیة) وه‌کو ئیسلام باشه‌؟! خۆ (دیمقراطیة) کافره‌کانی پوژتاوا دایانناوه‌، هه‌ر ئه‌وانیش هێنایانه‌ ناو موسوڵمانان، تاكو گومرایان بکه‌ن و له‌ ئیسلام لایانده‌ن، ئیسلامیش ئایینی‌خودایه‌، پیغه‌مبه‌ر ﷺ (صَحَابَة)کان ﷺ به‌ خه‌لکیان پاگه‌یاندوه‌، خوای‌گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَتَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ * مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ القلم: ۳۶و۳۵، ئایا موسوڵمانه‌کان و کافره‌کانی تاوانبار به‌ یه‌کسانی دابنێن، ئه‌وه‌ چیتانه‌! ئیوه‌ چۆن ئه‌و بېریاره‌ نادروسته‌ ده‌ده‌ن؟.

جا ئیمه‌ ده‌پرسین: ئایا ئیسلام هه‌چ ناته‌واویه‌کی تێدایه‌؟ تاكو ئیوه‌ بینه‌ ده‌لالێ کافره‌کان و بانگه‌وازی بۆ (دیمقراطیة) بکه‌ن؟! ئه‌وه‌ خوای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة: ۳۲۱، خوای‌گه‌وره‌ ئایینی‌ئیسلامی بۆ ئیوه‌ هه‌لبژاردوه‌، که‌وابوو: ئیوه‌ ته‌نها به‌ موسوڵمانی بمرن.

جا ئه‌گه‌ر ئیسلام هه‌چ عه‌یبیکێ هه‌بوايه‌ چۆن خوا هه‌لیده‌بژارد، به‌لێ، به‌لێ: خوای‌گه‌وره‌ (دیمقراطیة)ی بۆ ئیمه‌ ناوی و نایه‌وی به‌ (دیمقراطي) بمرین، ئیتر به‌سیه‌تی هه‌چی‌تر-بۆ کورسیه‌که‌ی خۆتان- موسوڵمانان له‌ پاستی لاهه‌ده‌ن و چه‌واشه‌یان مه‌که‌ن و (بدعة)یان بۆ مه‌که‌نه‌ (سُنَّة) و (سُنَّة)یان له‌مه‌که‌نه‌ (بدعة)، ئایا ده‌زانن ئه‌م هه‌دیسه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیوه‌ش ده‌گریته‌وه‌؟ که‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رِجَالٌ يَخْتَلُونَ الدُّنْيَا بِالْذِّينِ، يَلْبَسُونَ لِلنَّاسِ جُلُودَ الصَّانِ مِنَ اللَّيْنِ، وَأَلَسْتَهُمْ أَحْلَى مِنَ السُّكَّرِ وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الذَّنَابِ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: أَبِي يَعْتَرُونَ أَمْ عَلَيَّ يَجْتَرُونَ؟ فَبِي حَلَفْتُ لَأَبْعَثَنَّ عَلَىٰ أَوْلِيكَ فِتْنَةً تَدْعُ الْحَلِيمَ مِنْهُمْ حَيْرَانًا﴾ رواه الترمذي بسند حسن، له‌ ئاخیری زه‌ماندا هه‌ندیک پیاو په‌یدا ده‌بن: به‌ ناوی ئایین دونیا وه‌ده‌ست دین، بۆ فیلکردن له‌ خه‌لکی پیسته‌ی مه‌ر ده‌به‌ر ده‌که‌ن، ئه‌وه‌نده‌ نه‌رمی ده‌نویزن زوبانیان له‌ شه‌کر شیرتته‌و دلیان دلی گورگه‌و مه‌به‌ستی پیس و خراپی تێدایه‌، خوای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ئایا ئه‌وانه‌ به‌ من هه‌لخه‌له‌تاو، یان سوکایه‌تیم پێده‌که‌ن؟ سویندم به‌ گه‌وره‌یی‌خۆم: ئاژاوه‌یه‌کی وه‌ها ده‌نێرمه‌ سه‌ر ئه‌وانه‌: ژێرو عه‌قلمه‌نده‌که‌شیان سه‌رلێشیواو بکا.

به‌لێ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پاستی فه‌رمووه‌، ئیستا پیاوماقوڵ و گه‌وره‌کانیشیان به‌نده‌و زه‌لیلی

به ردهستی دوژمنانی ئیسلام؟ چونکه خه لکی له ئایینی پاسته قینه لاده ده و بانگه وازی بۆ یاسای کافره کان ده که ن، تاکو لییان پازی ببن، به لام ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ التوبة: ۶۲، خواو پیغه مبهی خواو ﷺ شیاو ترن پازییان بکه ن نه گهر ئه وان به راستی ئیماندارن.

﴿دهنگدان بۆ (برلمان)ی (علمانی) دروست نیه﴾

بزانه: به هیچ جورێک دروست نیه مرۆفی موسولمان دهنگ بداته گروهبه کانی (علمانی)، دهنگدانه کهشی ده بیته شاهیدی به درۆ، چونکه گروهبه کانی (علمانی) پهفتار به شه ریه تی ئیسلام ناکه ن، که وابوو: هه ر مافی ئه وه شیان نیه - له (دارالاسلام) دا - حوکمرانی موسولمانان بکه ن، ئه مه له لایه ک، له لایه کی تریش: هه ندیکێ تر به ناوی ئیسلام دینه مه یدان و ده لێن: دهنگ بده نه ئیمه تاکو ئه نداممان له (برلمان) زۆر ببی و خزمه تی ئیسلام بکه ی ن!

جا لیڤه دا پێویسته موسولمانان ئاگادار بکړینه وه: که ئه و دهنگدانه یان - هه روه ک بۆ گروهبه کانی (علمانی) دروست نیه - بۆ ئه و جوړه موسولمانانه ش به هیچ جورێک دروست نیه؟ چونکه ئه و موسولمانانه بوینه هاو به شی زالمه کانی (علمانی) له (برلمان) دا، به لکو هه ندیکیان هه ندی جار ده بنه هاو په یمانی گروهبه کانی (علمانی)، ئه م جوړه هاو به شی و هاو په یمانیه ش هه ره شه ی خوای ده ره ق ها تو وه خوای گه وه ده فه رموی: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فْتَمَسْكُمْ النَّارُ﴾ مود: ۱۱۳، دلتان به لای سته مکاره کاندانه چی نه وه ک ئاگری دۆزه خ بتانسوتی نی. واته: هاو پێه تییان مه که ن و به کرده وه کانیان پازی مه بن و بێ دهنگی له کافریو نه که یان مه که ن. (تفسیر القرطبی) مود (۱۱۳).

جا ئه گه ر ئه وان بلین: پیغه مبهی ﷺ هاو په یمانی له گه ل کافره کان کردوه؟ ئیمه ش ده لێن: پاسته، پیغه مبهی ﷺ وه ک سه روکی ده وله تی ئیسلام هاو په یمانی له گه ل کافره کان کردوه، به لام له هه مان کاتیشدا پایته ختی ئیسلام (مدینه) ی پیروژ بوو و پهفتار به شه ریه تی ئیسلام ده کراو کافره کان هیچ ده سه لاتیکیان به سه ر موسولماناندا نه بو، چونکه پیغه مبهی ﷺ چه کی (جهاد) ی هه ر له ده ستدا بوو و له غهزا کردندا هه ر به رده وام بوو، که واته: هاو په یمانیه که ته نها بۆ ئه وه بوو: ئه و کافرا نه جهنگی له دژ نه که ن و هیزی دوژمنانی ئیسلام که م ببیته وه.

جا - به پێچه وانه وه - جهنابتان به فه رمانی گروهبه کانی (علمانی) چه کی (جهاد) و شه پهفتان داناوه له جیاتی چه کی (جهاد) زوپناو مؤسیقاتان به دهسته وه گرتو وه له سه ر کورسی سته مکاری پالتان داوه ته وه موسولمانه به غیره ته کانیشتان - وه کو خۆتان - بێ غیره ت کردون و به ره ی (علمانی) کانتان به هیز کردوه و به هاو به شییه تان ما فتان داوه ته (علمانی) کان: له ناو (دارالاسلام) = خاکی موسولماناندا به یاسای کوفر پهفتار بکه ن و به

سەر موسولماناندا بیسه پیتن، ئتو ش ئایینی راسته قینه تان له موسولمانان شیواندوه و موسولمانه کانتان پهرته وازه کردون، به ئەندازه یهکی وه هاش ئیسلامتان کردۆته حیزبایه تی: پیروزیایی دامه زراندن له حیزبی (شیوعی) ش دهکەن!

پیروزیایی چی لێ دهکەن؟ پیروزیایی ئه وه که دهلی: (خوا نیه)، (ئایین تریاکی گهله کانه)! ئه م پیروزیاییه ی ئتو چ جیاوازیه کی هه یه له گه ل پیروزیایی له کافره کانی (قُریش) که دهیانگوت: خودا هاوبه شی هه یه، (مُحَمَّدٌ) ش ﷺ درۆزنه؟

یان ئتو و اتیده گه ن بانیکه و دوو هه وایه؟! نا، هه یج جیاوازیه کی نیه و پیروزیاییه که تان ده بیته پازی بوون به کوفری (مارکسیه)، پازی بوونیش به کوفر کافریوونه، به به لگه ی ئایه ته که ی ﴿فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ﴾ ی پابردوو، هه م بروانه (تفسیر القرطبی) النساء (۱۴۰).

﴿مەرجه کانی دهنگدەر و دهنگ بۆ دراو﴾

ئه ی موسولمانی پێژدار، ئه م جوړه هه لێژاردنه ی (برلمان) که ئیستا ده کری- ناشه رعیه و (بِدْعَة قَبِيحَة) یه و له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ (صحابه) و (التابعین) دا ئه م جوړه هه لێژاردنه نه بوه، به لکو کافره کانی پۆژئاوا ئه م جوړه هه لێژاردنه یان به ناوی (دیمقراطیه) په یدا کردوه و موسولمانه کانیش به بست و گه ز به گه ز شوینیان که وتون.

به لām له گه ل ئه وه شدا ئه وانه ی لاف ئیسلامه تی لێ ئه ده ن، به ناوی ئیسلام داوی ده نگدانت لێ ده کەن و ده لێن: خوا له قورئاندا ده فره موێ: ﴿وَأْمُرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ الشوری: ۳۸، کاروباریان له نیوانیاندا به پرس و پرایه.

هه م ده لێن: پیغه مبه ر ﷺ له په یمانی (الْعَقَبَة) دا به په یمانده ره کانی (مَدِيْنَة) ی فره موو: (دوانزه نوینه ریخۆتان بۆ من دیاری بکه ن). هه م له باره ی ده سکه وتووی غه زای (حُنَيْن) ش فره موو: (با سه رکرده کانتان ئیزندانه که تان بۆ من بیئن).

به م به لگانه چه واشته ده کەن؟ چونکه له خویندنه وه ی ئایه ته که دا فیلت لێ ده کەن و سه رو بنی ئایه ته که ده دن و نایلێن، به لām که ئایه ته که به ته وای بخوینیه وه، ده بینی هه ر له و ئایه ته دا چوار مه رج وه رده گیرین: بۆ ده نگدەر بۆ ده نگ بۆ دراو، خوای گه وره ده فره موو: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ الشوری: ۳۸، ئه وانه ی گوێ پرایه لی خوای خۆیان ده بن، واته: شوین شه ریه تی پیغه مبه ره که ی ده که ون، هه م نوێژه کانیش به مەرجه کانیه وه ئه نجام ده دن و فره مانی پێ ده کەن، هه م کاروباری خۆیان له نیوان خۆیاندا به پراویژکردنه، هه م له و ماله ی داومانی ئه وان ده یبه خشنه هه ژاران.

جا ئیمامی (الماوریدی) ئه م چوار مه رجانیه ی له یه که مین مەرجه کانی هه لێژاردندا کۆ کردونه وه فره موو یه تی: ئه وانه ی کاربه ده ست هه لده بژێرن ده بی سی مه رجیان تی دا بینه جی:

یه کهم: (عَدَالَة) - دادپەرەوەر بن و هه موو مەرجه کانی دادپەرەوریان تی دا بی. دووهم: زانستیکی وه هیان هه بی بزانی کئی شیاوی کاربه دهستییه. سێیهم: بیرو لیژانیکی وه هیان هه بی بتوانن که سێکی شیاوترو به توانا تر دابنن بۆ به پێوه بردنی کاروباری موسوڵمانان.

ئینجا ههفت مەرجهشی بۆ کاربه دهستی هه لێژێردراو داناون: یه که میان: (الْعَدَالَة) = دادپەرەوهری به هه موو مەرجه کانییه وه، واته: نوێژو پۆژوو و گشت خواپەرەستییه کانی واجب بکا، هه م خۆی له گونا هه گه وره کان بپاریژێ و به رده وام نه بی له سه ر گونا هه بچوکه کان، هه م پیاو هتی و گرانه درێ خۆی بپاریژێ... (الأحكام السلطانية) ل (١٦).

جا ده لێن: په یمانده ره کانی (مَدِينَة) هه ر هه موویان ئه و مەرجه نه یان تی دا هاتبونه جی و په یمانیان دا: پێغه مبه ر ﷺ له زیانی کافره کان بپاریژن. ده نگه ره کانیان و ده نگ بۆ دراوه کانیان به یه کسانی شیاوی نوێنه رایه تی بون، چونکه (صَحَابَة) بون و ده ستیان له ناو ده ستی پێغه مبه ر ﷺ دانا بوو، هه م (صَحَابَة) کانی غه زای (حُنَيْن) ش به لی دانی پم و شم شیر ده سته و تووه که یان وه ده ست هێنا بوو، که وابوو: جیاوازی ئیوه و ئه وان ئاسمان و پێسمانه ؟ چونکه ئیوه ناتوانن موسوڵماننیکیش له زیانی کافره کان بپاریژن و بۆ مه به سستی خۆتان ده ست له ناو ده ستی کافره کان داده نن.

جا گومان له وه دا نه: که ده نگه رو ده نگ بۆ دراوی (علمانیه) کان زۆرینه یان - وه کو (قُریشی) یه کانی (مَكَة) - نوێژ نه که رو زه کات نه ده رو شه پابخۆرو پیاخۆرن... هتد، که وابوو: ئه وان هه چ مەرجه کیان لی نه هاتۆته جی، هه ره ها مەرجه ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ له هه چیکتان نایه ته جی: نه له ئیوه و نه له (علمانیه) کان، چونکه هه ردوو لا له لای حه زبه که ی خۆتان فره ماننان بۆ دی: ئه وها ده نگ بده ن، ئه وها ده نگ مه ده ن.

که واته: ئیوه و ئه وانیش به رژه وه ندی ئیسلام و موسوڵمانان په چا و نا که ن؟ به لکو به رژه وه ندی حه زبه که ی خۆتان له پێش هه موو شتی کدایه، هه ره ک خوی گه وره ده فه رموی: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ الروم: ٣٢، هه ر حه زبێک به به رنامه ی خۆی پازی یه و پێی خۆشه.

جگه له مه ش: ده نگدانه که ی ناو (برلمان) به یاسای (دیماقراطیه) به پێوه ده چی، نه ک به شه ریه ته ئیسلام، ئه مه له لایه ک، له لایه کی تریش: ئه ندامه کانی ئیوه ش - وه کو (علمانیه) کان - شیاوی ئه وه نین ببه نوێنه ری موسوڵمانان؟ چونکه شه ره زای شه ریه ته ئیسلام نین و له هه چ خوێندگایه کی ئایینی نه یان خوێندوو، به لکو هه مووتان وه ک خوی گه وره ده فه رموی: ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ الروم: ٧، ئاشکراییه کی ژیا نی دنیا ده زان و ئه وان له کاروباری قیامه ت بی نا گانه.

جا له کوتایبی دا ئه‌ی موسولمانی پێژدار به ئامۆزگاریه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئامۆزگاریت ده‌که‌م: واز له‌و گروها نه‌ی ئیسلامی و (علمانی) بێنه‌و له‌ خوا بپارێوه: سه‌رکرده‌یه‌کی موسولمانی پاسته‌قینه‌مان بۆ دابنێ و په‌فتار به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام بکا، تاكو ئیتمه‌ش له‌ ژێر ئالای نه‌ودا ببینه سه‌ربازێکی پێگای خوداو له‌ پێی خوا (جهاد) بکه‌ین.

له‌ هه‌دیسێکی درێژدا هه‌زه‌تی (حَدِیْقَة) ﷺ له‌م بابته‌ چه‌ند پرسیاړیکی له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردو گوئی: ﴿... فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرُ مِنْ شَرِّ؟ قَالَ ﷺ: نَعَمْ، دُعَاءٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا؟ قَالَ ﷺ: هُمْ مِنْ جَلْدَتِنَا وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا. قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ؟ قَالَ ﷺ: تَلْزِمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ. قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ؟ قَالَ ﷺ: فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا وَلَوْ أَنْ تَعُضَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ﴾ رواه الشيخان، ئایا له‌ دوا‌ی ئه‌و چا که‌یه‌ی ئیسلام خراپه‌یه‌که‌ ده‌بی؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: به‌لێ، چه‌ند بانگه‌وازاړیک له‌ سه‌ر ده‌رگای دۆزه‌خن، هه‌ر که‌سیک به‌ ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یان بجێ فری‌ی ئه‌ده‌نه‌ ناو دۆزه‌خ. گوتم: ئه‌و بانگه‌وازاړانه‌مان بۆ په‌رون بکه‌وه‌ چو‌ن؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌وانیش له‌ هو‌زی ئیتمه‌ی ئاده‌میزادن و به‌ زمانی ئیتمه‌-به‌ هه‌دیسه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ- قسه‌ ده‌که‌ن. گوتم: ئه‌گه‌ر ئه‌م وه‌زعه‌م گه‌یشتی چ فه‌رمانمیکم پێ ده‌که‌ی؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: کو‌مه‌لی موسولمانان و پێشه‌وا‌ی موسولمانان بگه‌ره‌و لێیان جیا مه‌به‌وه. گوتم: ئه‌ی ئه‌گه‌ر موسولمانه‌کان کو‌مه‌ل و پێشه‌وا‌یان نه‌بو‌-اته: پارچه‌ پارچه‌ بون- چی بکه‌م؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: خۆت له‌و هه‌موو گروها نه‌ جیا بکه‌وه‌ به‌ گشتی، هه‌رچه‌ند به‌ ددان بنکه‌ داړیک بگری تا مردنت ده‌گاتی تو‌ هه‌ر ئه‌وها به‌ بێ لایه‌نی بمی‌نه‌وه‌.

ئیمام (ابن حجر العسقلانی) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسه‌که‌ به‌لگه‌یه: ئه‌گه‌ر موسولمانه‌کان پێشه‌وا‌یان نه‌بو و بونه‌ چه‌ند حیزب و گروهيک، نابێ موسولمان شو‌پێن هه‌یچیکیان بکه‌وێ و ده‌بی خۆی له‌ هه‌مووانیان جیا بکاته‌وه‌؟ نه‌وه‌ک توشی خراپه‌ ببێ. (فتح الباری) ب (۱۳) ل (۴۷). دووهم: له‌ تبه‌وونی مانگی چوارده‌ به‌ ئاماژه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، خوا‌ی که‌ وه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ...﴾ القمر: ۲۱، مانگ له‌ت بوو. (عاجز) ده‌فه‌رمو‌ی:

چه‌ند موشریکان دیتیان به‌ چاو * بو‌ی شه‌ق ده‌بوو (بدر) ی ته‌واو

له‌ موشریکی نه‌بون بلاو * گو‌ییان نه‌دا نازداری من

ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ (مُعْجَزَة) گه‌ره‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ به‌ ئایه‌تی قو‌رئان و هه‌دیس (صحیح) ئاشکرا بووه‌ و گومانی ته‌دا نیه‌، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ویدا ئه‌م (مُعْجَزَة) یه‌ پو‌وی داوه‌ هه‌موو خه‌لکیک نه‌یبینی؟ چونکه‌: یان خه‌وتبون، یان له‌ ناو خانووه‌کاندا بون،

جا ئو كافرانهى له تبوونه كەيان به چاوى خۆيان دیت و گوتیان: ئهوه سىحره. هه ر ئهوانیش گوتیان: خۆ (مُحَمَّد) ناتوانئ سىحر له هه موو خه لکی بکا، با له پڤیواره کانیش بپرسین: ئایا ئهوانیش ئه م له تبوونه یان دیتووه؟ چونکه پڤیواره کان له شه وئدا له پوونا کایى مانگدا ده پۆن، جا پڤیواره کانیش هاتنه وه و گوتیان: ئیمه ش ئه م له تبوونه مان به چاوى خۆمان دیت. كه واته: به مه دهیسه لمیتین كه ئه و له تبوونه سىحر نیه، به لام له گه ل ئه وه شدا هه ر باوه پریان به پڤغه مبه ر ﷺ نه بو. (شرح صحیح مسلم) ب(۷) ل(۲۶۱) و (فتح الباری) ب(۷) ل(۲۳۲-۲۳۴).

پڤناسه: (مُعْجَزَة) = بئى توانا كردن، كاریكه له سنورى توانای ئاده میزاددا نیه، خواى گه وره له كاتى مه یدان خواستنه ودا له سه ر ده ستی پڤغه مبه رانی خۆی - عليهم الصلاة والسلام - ئه یه ینتیه جئ، تاكو باوه پریان پئى بكړئ كه ئه لئ: (من پڤغه مبه رى خوام). وه كو نه سوتانى چه زه تى (إِبْرَاهِيم) پڤغه مبه ر ﷺ، دار عه سائ چه زه تى (مُوسَى) پڤغه مبه ر ﷺ، له تكردنى مانگ به ئامازه ی پڤغه مبه رمان (مُحَمَّدُ الْمُصْطَفَى) ﷺ و چه ند (مُعْجَزَة) یه كى تریش. جا گه وره ترین و به یتزترین (مُعْجَزَة) ی پڤغه مبه رمان ﷺ: قورپانی پیرۆزه؟ چونكه تا ئیستا هه چ كه سێك نه یتوانیوه ده ستكاریى بكا، یان ئایه تیكى وه كو قورپان بپنئ. جا بزانه: (مُعْجَزَة) له به یتزى به لگه یى دا ئه گاته ئه و پله یه كه خواى گه وره بفرموى: (به نده ی من راست ئه كا له هه موو راگه یان دنیكى له لای منه وه). (تحفة المريد) ل(۷۱-۷۵).

*** **

﴿كۆچكردنى موسولمانان بو (حَبَشَة) و... گه مارو دانی خزمه كانی پڤغه مبه ر ﷺ﴾
(حَبَشَة) ئیستا پئى ده گوتړئ: (إِثْيُوبِيَا)، پایته خته كه شى (أدیس أبابا) یه، ده كه ویته پۆژه لاتى باكورى (أفريقيا)، (الْبَحْرُ الْأَحْمَرُ) = ده ریای سوږ سنورى لای پۆژه لاتیه تى.
جا كه پڤغه مبه ر ﷺ دیتى موسولمانه كان زیاتر ئازار ده درپن و ناشتوانئ به رگرییان لئ بكا، فهرمووى: ﴿لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ فَإِنَّ بِهَا مَلِكًا لَا يُظْلَمُ عِنْدَهُ أَحَدٌ وَهِيَ أَرْضُ صِدْقٍ، حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَكُمْ فَرَجًا مِمَّا أَنْتُمْ فِيهِ﴾ رواه ابن إسحاق، ئه گه ر له (مَكَّة) پوونه ده ره وه بو و لاتى (حَبَشَة) - وا باشه - چونكه له وئ پاشایه ك هه یه، له لای وى هه چ كه سێك سته مى لئ ناكړئ، ئه وئ و لاتى راستى یه، تا خواى گه وره ئه و ناخوشیه ی ئیوه تئى دانه بو تانى ده كاته خو شى.
ئه م پاشایه ی (حَبَشَة) دیان بوو، له سه ر ئایینى چه زه تى (عِيسَى) پڤغه مبه ر ﷺ بوو، ناوى (اصْحَمَة) بوو، پئى ده گوتړا: (النَّجَاشِي)، ئینجا له سه رده مى پڤغه مبه ردا ﷺ موسولمان بوو و له سالى (۹) نوئى كۆچى دا به موسولمانى وه فاتى كرد ﷺ.

ئىتر لە مانگى (رَجَب) سالى پېنجەمى پېغەمبەرلەيتى، موسولمانەكان دەستيان بە كۆچكردن كرد بۇ (حَبْشَة)، يەكەم كەس كۆچى كرد: ئىمام (عثمان) ﷺ بوو، خۇي و ژنەكەي: كە (زُهَيْة)ى كىزى پېغەمبەر ﷺ بوو، ئىنجا لە دواى ئەويش موسولمانان بە دواى يەكدا بە نەينى لە (مَكَّة) دەردەچون بۇ كەنارى دەرياي سۆر، تا لەوي چىنى يەكەمى كۆچكەرەكان ژمارەيان بوو يازدە پياو و چوار ئافرەت، جا كافەرەكانى (فَرِيش) تا سەر لىوي دەرياي سۆر بە دواياندا ھاتن، بەلام نەيانگەيشتىن، چونكە ئەوان لەوي كەشتىەكان بە نيو دىنارى زېر بە كرئ گرتو گەياندىنە (حَبْشَة).

ئىنجا لە دواى ئەوانەش بەرە بەرە موسولمانەكان بە دواى يەكدا بە نەينى كۆچيان دەكرد بۇ (حَبْشَة)، تا ژمارەيان لە سى كەس زياتر بوو؟ چونكە لە دواى سى مانگ سى و سى كەس لەو كۆچكەرەكانە گەرەنەو بە (مَكَّة) – كە ئىمام (عثمان) ﷺ يەككە بوو لەوان – ھەندىكش لە (حَبْشَة) مانەو، جا ھۆي گەرەنەو ھىيان ئەو بەو:

لەو ماومەيەدا ئىمام (حَمْرَة)ى مامى پېغەمبەر ﷺ ئىمام (عمر بن الخطاب) ھەردووگان موسولمان بون – رەسى اللە منھما – مەرەك (الصلابي) فەرمويەتى، ھەم ھەوائىكى ناراستىش بلو بۆو، گۆيا: كافەرەكانى (مَكَّة) ھەموويان موسولمان بويەن، بۆيى كۆچكەرەكانى (حَبْشَة) گوتيان: كە ئەوانە موسولمان بوبن، ناو خزمو كەسىخۇمان پى خوشترە، بۆيى ئەوانە گەرەنەو، جا كە ھاتنەو (مَكَّة) بۆيان ئاشكرا بوو: ھەوالەكە راست نى، جا ئەمەيان پى دەگوتى: (الھجرَة الأولى) = كۆچكردنى يەكەم بۇ (حَبْشَة). ئىتر ئەو موسولمانانەي گەرەنەو، ھەر يەكەيان لە ژىر پاراستنى كەسيكدا ھاتەو (مَكَّة) و لەوي مانەو تا كافەرەكان گەمارۆيان لە سەر خزمەكانى پېغەمبەر ﷺ داناو زياترىش موسولمانانان ئازار دان، ناچار بۇ جارىدوو ھىش پېغەمبەر ﷺ فەرمانى دا: موسولمانان كۆچ بكن بۇ (حَبْشَة)، جا ئەم جارە زۆربەي موسولمانان كۆچيان كرد بۇ (حَبْشَة)، تا ژمارەيان گەيشتە (۸۳) ھەشتا سى پياو و (۱۸) ھەژدە ئافرەت – جگە لە مندا ھە بچوكەكانيان و ئەوانەي لەوي لە دايك بون – ئىتر ئەم جارە ھەر لەوي مانەو، تا پېغەمبەر ﷺ كۆچى كرد بۇ (مَدِينَة)، ئىنجا ئەوانىش ھەمويان لە (حَبْشَة) وە گەرەنەو بۇ (مَدِينَة)، مەرەك ئىمامى (البخاري) كىراو ھەتەرە.

﴿ ئىمام (أَبُو بَكْر) ش ﷺ ويستی كۆچ بكا بۇ (حَبْشَة) و گەرەنەيانەو ﴾

كە بە ھۆي گەمارۆدانى خزمەكانى پېغەمبەر ﷺ موسولمانەكان بە فەرمانى پېغەمبەر ﷺ دووم جار كۆچيان كرد بۇ (حَبْشَة)، ئىمام (أَبُو بَكْر) ش ﷺ بەرەو (حَبْشَة) كەوتنە پى، تا گەيشتە (بَرَك العَمَاد) لەوي (ابن النُّعْمَة)ى سەرۆك ھەشیرەتى (القارة)ى گەيشتى و پى گوت: ئەو بۇ كوي دەچى؟ ئىمام (أَبُو بَكْر) ش ﷺ فەرمووى:

گەلەكەيخۆم دەريان كردوم و دەمەوئى لە زەمىندا بگەپئيم و خوا پيەرستم. (ابن الدُّغْنَة) گوتى: پياوى وەك تۆ نابى دەربكرئى! جا لەگەل خۆيا گەراندیهووە بۆ (مگە)، بە خۆيشى چوووە لای گەورەكانى (فَرِيش) و پىئى گوتن: پياوى وەك (أَبُو بَكْر) نابى دەربكرئى، (أَبُو بَكْر) پياوئىكە: يارمەتى نەبووان دەداو مافى خزمایەتى دەداو بارى لێقه و ماوان هەلەدەگرئ و میواندارى دەگا و یارمەتى لە سەر پرووداوەكانى راست دەدا، ئەو (أَبُو بَكْر) لە ژێر پاراستنى مندايەو و من دەپارێزم. ئیتر (فَرِيش) نەیانتوانى (ابن الدُّغْنَة) بە درۆزن دابنێن و پاراستنەكەیان لێقبول كرد.

﴿ پیلانى كافەرەكانى (فَرِيش) لە دژى كۆچكەرەكانى (حَبْشَة) ﴾

ئینجا كە كافەرەكانى (فَرِيش) زانییان: (صَحَابَة) كۆچكەرەكان لە (حَبْشَة) دا حاوێندراو و رێزیان لێندراو پارێزران، پیلانیکیان لە دژى ئەو كۆچكەرە داناو بریاریان دا: و مەفدێكى پێكەتوو لە (عَمْرُو بِنِ الْعَاصِ) و (عِمَارَة بِنِ الْوَلِيد) بنێرنە لای (النَّجَاشِي) پاشای (حَبْشَة)، چەند دیاریەكى باشیش لەگەل خۆياندا بۆ (النَّجَاشِي) و گەورە كاربەدەستەكانى ببەن و داواى لێكەن: ئەو كۆچكەرەكانە بگەپنێتەووە بۆ (مگە). جا و مەفدەكە چوو (حَبْشَة) و پێشدا لەگەل گەورە كاربەدەستەكانى (حَبْشَة) كۆ بوونەووە هەر یەكەو دیاریەكیان دانى و داوايان لێكردن: یارمەتییان بدەن و قەناعەت بە (النَّجَاشِي) بێنن: تاكو موسولمانە كۆچكەرەكان بگەپنێتەووە بۆ (مگە) و هیچ قەسەیهكیش لەگەل ئەو موسولمانانە نەكا.

ئینجا و مەفدەكە لەگەل كاربەدەستەكان چوونە لای (النَّجَاشِي) و دیاریەكەى ئەویشیان لەگەل خۆيانا بردو (النَّجَاشِي) دیاریەكەى لێقبول كردن، ئینجا و مەفدەكە بە (النَّجَاشِي) گوت: (ئەى پاشا، چەند گەنجیكى كەم عەقل لە عەشیرەت و خزمەكانى ئێمە هاتونەتە ناو خاكى تۆ، وازیان لە ئایینی گەلەكەى خۆیان هیناوە و نەشەاتونە سەر ئایینی تۆ، بەلكو ئایینیكى تازەیان هیناوە، هێچێكمان ئەو ئایینە نانا سین، بۆیى گەورەكانى خزم و عەشیرتەكەیان ئێمەیان ناردۆتە لای تۆ، تاكو بیانگەپنێتەووە لای ئەوان، چونكە خزمەكانى خۆیان باشتەر شارەزای ئەوان).

جا گەورە بەرپرەكانى (حَبْشَة) ش گوتیان: (ئەى پاشا ئەوانە راست دەكەن و ئەوانە باشتریان دەناسن، كەوابوو: ئەو كۆچكەرەكانە تەسلىمى ئەوان بكەووە با لەگەل خۆيانا بیانبەنەووە و لا تى خۆيان).

بەلام (النَّجَاشِي) لە وەلامدا گوتى: (نا، وَاللَّهِ تەسلىمیان ناكەم و فیلێش لەو كەسانە ناكړئ كە منیان لە هەموو كەسێك بە پیاوتر داناوە و هاتونەتە ژێر سیبەرى من تاكو بیانپارێزم، تا نەزانم ئەوان لە سەر چ ئایینیكن؟ جا ئەگەر وەفدەكە راست بكا،

ئەو تەسلىمىيان دەكەم، ئەگەر نا، با ھەر لە لاي من بىمىننەوہ).

ئىنجا (النجاشي) فەرمانى دا: قەشەكانىخۇى بە ئىنجىلەوہ بىن و موسولمانە كۆچكەرەكانىش بىنە لاي. جا ھەندىك لە موسولمانەكان گوتيان: ئىمە لە لاي (النجاشي) چى بلىين؟ ئەوانىتر گوتيان: پىغەمبەرﷺ چى فىر كردوين ئەوہيان دەلىين. جا موسولمانەكان بىرياريان دا: (جعفر) كوپى (ابوطالب)ى مامى پىغەمبەرﷺ قەسەكەرى ئەوان بى، جا كە ھاتنە لاي (النجاشي)، سەلاميان لىكرد، جا پىيان گوتن: لە ھەر چى سوجدە بۇ پاشا نابەن؟ لە وەلامدا گوتيان: پىغەمبەرمانﷺ فەرمانى پى كردوين: جگە لە خوا سوجدە بۇ ھىچ كەسىك نەبەين.

جا (النجاشي) لى پرسىن: ئەو ئايىنەى ئىوہ چ ئايىنىكە؟ بۇچى لە خزم و كەسانى خۇتان جيا بوينەوہ؟ ھەزرىتى(جعفر)ﷺ لە وەلامدا فەرمووى: (ئەى پاشا ئىمە گەلىكى كافىر بوين و بت و سەنەممان دەپەرست و مردارمان دەخواردو لەگەل يەكترى خراپ بوين و مافى خزمایەتيمان نەدەداو يەكتريمان بە ناھەق دەكوشت و بەھىزەكەمان بىھىزەكەى دەچەوساندەوہ، تا خواى گەورە پىغەمبەرىكى لە خۇمان بۇ ئىمە نارد، باش دەيناسىن: خاوەن نەژادەو ئەمىن و پاستگۆيە، داواى لىكردىن: تەنھا خوا بپەرستىن و ھاوبەشى بۇ دانەنىين، لەگەل خزمەكانمان باش بىن، پاستگۆ بىن، ئەمىن بىن، يارمەتى ھەژاران بەدين، يەكترى بە ناھەق نەكوژىن، نوژو پۆژو بۇ خوا بكەين، جا ئىمەش باوہرمان پىكرد و شوينى كەوتىن و بوينە موسولمان، جا خزم و كەسەكانمان دوژمنايەتبيان كىردىن و ئازاريان داين و ويستيان لە ئىسلامەتىيەوہ بمانگەرىننەوہ سەر بپەرستى و بگەرىينەوہ سەر پەوشتە خراپەكانى كافىرەكان، بۇيى ئىمەش كۆچمان كرد بۇ ولاتى تو، تۇمان بە باشتىر دانا لە ھەموو كەسىكىتر، چاوەروانى ئەوہ لىدەكەين لە ژىر سىبەرى تۇدا ستەممان لىنەكرى).

جا (النجاشي) گوتى: ئايا ئەو قورئانەى خوا بۇ پىغەمبەرەكەتانى ناردەوہ، ھىچى لە لاتان ھەيە؟ لە وەلامدا ھەزرىتى(جعفر)ﷺ فەرمووى: بەلى. (النجاشي) گوتى: بۆم بخوينەوہ. جا ھەزرىتى(جعفر)ﷺ سەرەتاي سورەتى (كھىعص)ى بۇ خويندەوہ، جا ئەم قورئانخويندە ئەوہندە كارى لىكردن: (النجاشي) ئەوہندە گىيا تا ريشى بە فرمىسكەكانى تەپ بوو، ھەروەھا قەشەكانىش گريان تا ئىنجىلەكانيان بە فرمىسكەكانيان تەپ بون، چونكە ئىنجىلەكانيان كىردبونەوہ، جا (النجاشي) گوتى: (إِنَّ هَذَا وَالَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى لِيَخْرُجَ مِنْ مِثْكَاةٍ وَاحِدَةٍ، إِنُّطْلَقَا فَوَاللَّهِ لَا أَسْلَمُهُمْ إِلَيْكُمَا أَبَدًا وَلَا يُكَادُونَ) رواه الإمام أحمد، ئەم قورئانەو ئەو ئايىنەى (موسى) پىغەمبەرﷺ لە لاي

خوا هیئاویه تی، ههردووکیان له یهك ده لاقه دهرده چن، ههلسن برۆن، وَالله ئهو موسوڵمانانه ته سلیمی ئیوه ناکه مه وه نابێ فیلیان لی بکری. بزانه: ئایینی حه زه ته (عیسی) پێغه مبه ر ﷺ ته واوکه ری ئایینی حه زه ته (موسی) پێغه مبه ره ﷺ، بۆی (النجاشی) باسی نه کرد. جا که وه فده که ئه مپۆ له م پیلانه ی دا سه رکه وتوو نه بو، سه به نی جارێکی تر هاتنه وه لای (النجاشی) و گوتیان: ئه م کۆچکه رانه له باره ی (عیسی) پێغه مبه ر ﷺ قسه یه کی زۆر گه وره ده که ن، به خۆت لییان بپرسه؟.

جا ئه م جار هه ش (النجاشی) ناردی موسوڵمانه کان هاتن و لای پرسیان: ئیوه له باره ی (عیسی) پێغه مبه ر ﷺ چی ده لێن؟ حه زه ته (جعفر) ﷺ فه رمووی- وهك پێغه مبه رمان ﷺ فه رموویه تی- ده لێن: ﴿(عیسی) به نده و پێغه مبه ری خواجه ﷺ روح و فه رمووده ی خواجه- به بئ باوک- خواجه گه وره خسته یه تیه زگی (مریم)- کیزه بی میرده که﴾.

جا (النجاشی) زلکه دارێکی له زهوی هه لگرته وه و فه رمووی: (ما عدا عیسی ابن مریم ما قلت هذا العود) رواه الإمام أحمد، (عیسی) ی کوپی (مریم) به قه د ئه م داروچکه یه زیاتر نیه له وه ی تو گووت. جا به م قسه یه گه وره کار به ده سه ته کانی (حبشه) پرته پرتیان لای هات و (النجاشی) ش پێی گوتن: پرته پرتیش بکه ن، هه ر ئه و قسه یه راسته. جا (النجاشی) گوتی: دیاره کانیشیان بده نه وه و پێویستیمان پێ نیه، ئیوه ش ئه ی موسوڵمانه کان له ولاتی مندا ئه مین، هه ر که سیك ئازارتان بدا، یان جنیوتان پێ بدا، چوار دیره می زیو سزای لای ده ستێنین.

جا وه فده که ی (فریش) به سه ر شوپی گه رپاوه (مکه)، موسوڵمانه کانیش هه ر له (حبشه) دا مانه وه، تا پێغه مبه ر ﷺ کۆچی کرد بۆ (مدینه)، جا موسوڵمانه کان له وی وه هاتنه وه (مدینه) ی پیروژ.

حه زه ته (جعفر) ﷺ ده فه رموی: که ویستمان له (حبشه) وه بۆ (مدینه) بگه رپێنه وه، (النجاشی) ئازو قه ی رێگه شی داینی و نوینه رێکی خۆیشی له گه لدا نار دین و پێی گوتم: به پێغه مبه ر ﷺ بلی: داوا ی لیخو شبوونی گونا هه کانم له خوا بۆ بکا، (أشهدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولُ اللَّهِ) - واته: (النجاشی) ﷺ به نه ینی بووه موسوڵمان- جا که هاتینه وه خزمه ت پێغه مبه ر ﷺ، پێغه مبه ر ﷺ س جار دوعای بۆ کردو فه رمووی: ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلنَّجَاشِيِّ﴾ خواجه له (النجاشی) خو ش ببه. (صحابه) کانیش گوتیان: آمین. هه روه ها که (النجاشی) ﷺ وه فاتی کرد، پێغه مبه ر ﷺ له (مدینه) وه نوێزی جه نازه ی له سه ر کرد، مه روه ك (بخاری) و (مسلم) گێڕاویه تیانه وه.

پێغه مبه ر ﷺ

﴿موسوڵمانبوونی ئیمام (حه زه ی مامی

که موسولمانه کان کۆچیان کرد بۆ (حَبْشَة)، رۆژێک (أَبُو جَهْل) له لای (صَفَا) گه‌یشته پیغه‌مبه‌رووﷺ جَنیوی پی‌داو سوکایه‌تکی پی‌کرد، ئافه‌رتی‌کیش چاوی له‌و پرووداوه‌بوو، جا (أَبُو جَهْل) چوووه‌ شوینی دانیشتنی (فَرِیْش) له‌ لای (كُغْبَة)، جا له‌و کاتدا (حَمزَة) ی مامی پیغه‌مبه‌رووﷺ له‌ پاوکردن گه‌راوه‌و به‌رمو (كُغْبَة) هات، ئافه‌رته‌که‌ش پرووداوه‌که‌ی بۆ گێپراوه‌، جا (حَمزَة) توپه‌ بوو و یه‌کسه‌ر پرووی کرده‌ لای (أَبُو جَهْل) و که‌وانیکی له‌ سه‌ری (أَبُو جَهْل) دا و برینداری کردو گوتی: چۆن جَنیو به‌ کوپی برام ئه‌ده‌ی؟ خۆ من له‌ سه‌ر ئایینی ئه‌وم، ئه‌گه‌ر ده‌توانی وه‌لامم بده‌وه‌، من شاهیدی ده‌ده‌م: (مُحَمَّد) پیغه‌مبه‌ری خوایه‌وﷺ.

به‌لام (أَبُو جَهْل) نه‌وی‌را وه‌لامی ئیمام (حَمزَة)ﷺ بده‌ته‌وه‌، ئینجا ئیمام (حَمزَة)ﷺ سبه‌ینی چوووه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رووﷺ ئیسلامه‌تی‌خۆی ئاشکرا کرد، پیغه‌مبه‌ریشﷺ زۆر به‌ موسولمانبوونی ئیمام (حَمزَة)ﷺ خۆش‌حال بوو، چونکه‌ پێ‌دارترو لی‌هاته‌وتتری گه‌نجه‌کانی (فَرِیْش) بوو له‌ (مَكَّة) دا.

﴿موسولمانبوونی ئیمام (عُمَر بن الْخَطَّاب)ﷺ﴾

له‌ دوا‌ی موسولمانبوونی ئیمام (حَمزَة)ﷺ - به‌ سێ رۆژان - رۆژێک (عُمَر بن الْخَطَّاب) شمشیره‌که‌ی له‌ مل کردو ویستی هی‌رش بکاته‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌رووﷺ کۆمه‌لیکی (صَحَابَة) کان، جا له‌ پێگه‌دا هه‌زره‌تی (نَعِیم بن عَبْدِ اللَّهِ)ﷺ گه‌یشتی و پی‌ی گوت: ئه‌وه‌ ده‌ته‌وئ چی بکه‌ی؟ (عُمَر)ش گوتی: ده‌مه‌وئ (مُحَمَّد) بکوژم. جا هه‌زره‌تی (نَعِیم)ﷺ هه‌رمووی: به‌ خۆت هه‌له‌خه‌له‌تاوی، واتیه‌ ده‌که‌ی ئه‌گه‌ر (مُحَمَّد) بکوژی، خزمه‌کانی (مُحَمَّد) ده‌ته‌یلن له‌ سه‌ر پرووی زه‌وی بپوژی؟ بۆچی ناگه‌رپێه‌وه‌ کاروباری خزم و که‌سی خۆت راست بکه‌یه‌وه‌؟ خۆ ئه‌وانیش موسولمان بوینه‌. (عُمَر) گوتی: کام خزم و که‌سم؟ هه‌زره‌تی (نَعِیم)ﷺ هه‌رمووی: (فَاطِمَة) ی خوشکته‌و (سَعِید) ی می‌ردی خوشکه‌که‌ته‌. بزانه‌: ئه‌م (سَعِید) ه‌ مامۆزای (عُمَر)ش بوو، جا هه‌زره‌تی (نَعِیم)شﷺ به‌ نه‌ینی موسولمان بوو، به‌لام بۆی ئه‌و نه‌ینییه‌ی ئه‌وانی ئاشکرا کرد، تا‌کر (عُمَر) واز له‌ پیغه‌مبه‌رووﷺ بێنن و ئازاری نه‌دا.

ئیه‌تر (عُمَر) یه‌کسه‌ر گه‌راوه‌ بۆ مالی خوشکه‌که‌ی، له‌و کاتیش هه‌زره‌تی (حَبَّاب)ﷺ له‌وئ بوو دهرسی سوپه‌تی (طه‌) ی به‌ (سَعِید) و (فَاطِمَة) - رَضِیَ اللَّهُ عَنْهَا - ده‌گوت، جا هه‌ستیان کرد: (عُمَر) دمه‌ه‌وئ بێته‌ ژورمه‌وه‌، بۆی یه‌کسه‌ر (حَبَّاب)ﷺ له‌ ژوریکێ بجکۆله‌دا خۆی هه‌شار دا، (فَاطِمَة)ش - رَضِیَ اللَّهُ عَنْهَا - په‌په‌ر هه‌ورئانه‌که‌ی له‌ بن پانی خۆی دا شاردوه‌وه‌، جا که‌ (عُمَر) هاته‌ ژورمه‌وه‌، گوتی: ئه‌م ورته‌ ورته‌ چی بوو له‌ پشت دهرگه‌وه‌ گویم لی‌بوو؟ گوتیان: هی‌ج نه‌بو. (عُمَر) گوتی: به‌رئ والله‌ وام زانیوه‌ ئیوه‌ شوین ئایینی (مُحَمَّد) که‌وتون. جا (عُمَر) هه‌له‌ته‌ی برده‌ سه‌ر زاوايه‌که‌ی، (فَاطِمَة) ی خوشکیشی

هه‌ئسا بهرگری له می‌رده‌که‌ی بکا، به‌لام (عمر) له (فاطمه)شی دا و سهریشی بریندار کرد، ئیت‌ر که خوشکه‌که‌ی خوینی به خۆیه‌وه بینی، فهرمووی: (هه‌ی دوژمنی خوا، ئه‌وه بۆی ئیم دده‌ی چونکه خوای تا‌ک و ته‌نیا ده‌پهرستم؟ به کویری چاری تۆ ئیمه موسولمان بوینه؟ چی ده‌یکه‌ی بیکه).

جا که (عمر) خوینی به خوشکه‌که‌یه‌وه بینی، شهرمی کردو په‌شیمان بۆوه‌و به خوشکه‌که‌ی گوت: ئه‌م په‌ره کاغه‌زه‌ی ده‌تان‌خویند، ب‌مدنێ ته‌ماشای بکه‌م؟ خوشکه‌که‌شی فهرمووی: ده‌ترسم شتیکی لێ‌بکه‌ی. جا (عمر) سویندی بۆ خواردن: کاغه‌زه‌که‌تان دده‌مه‌وه. جا خوشکه‌که‌ی فهرمووی: تۆ کافری و پیسی، هه‌ئسه (غوسل) بکه، ئینجا کاغه‌زه‌که‌ دده‌مه‌ ده‌ستت. ئیت‌ر (عمر) غوسلی کردو خوشکه‌که‌شی کاغه‌زه‌که‌ی دای، جا له کاغه‌زه‌که‌دا سهرمتای سورمتی (طه‌ی) خوینده‌وه تا گه‌یشه‌ ئایه‌تی ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه: ۱۴، به‌راستی هه‌ر من خودامه، جگه له من هیچ په‌رستراویکی‌تر نیه، که‌وابوو: من په‌رسته‌و نوێژم بۆ بکه تا منت له یاد بێ.

جا که (عمر) ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه گوتی: ئای ئه‌مه قه‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ! به‌ریزه‌!. جا که چه‌زرتی (خَبَاب) ﷺ گوتی له‌م قسه‌یه‌ی (عمر) بوو، یه‌کسه‌ر خۆی ناشکرا کردو له ژوره‌که‌ هاته دهره‌وه فهرمووی: هۆ (عمر) تکام وایه خوای گه‌وره‌ تۆی وه‌به‌ر دوعایه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دابی، که دویئ دوعای کردو فهرمووی: ﴿اللَّهُمَّ آيِدِ الْإِسْلَامَ بِأَبِي الْحَكَمِ أَوْ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ﴾ خواجه ئیسلام به‌هیز بکه‌ی به موسولمانبوونی (أَبِي الْحَكَمِ) = (أَبُو جَهْل)، یان (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ). ئه‌ی (عمر) هه‌ر خودا هه‌ر خودا.

جا (عمر) گوتی: ئه‌ی (خَبَاب) شوینی پێغه‌مبه‌رم ﷺ پێ بلی، ده‌چمه‌ لای و موسولمان ده‌بم. جا (خَبَاب) ﷺ فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ له مایکدایه له لای (صَفَا)، هه‌ندیک (صَحَابَة) شی له‌گه‌لدانه. جا (عمر) به‌ره‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ (صَحَابَة) کانی رۆشتو له دهرگه‌ی ماله‌که‌ی دا، جا (صَحَابَة) یه‌ک له که‌لینی دهرگه‌که‌دا دیتی (عمر) شمشیری له مله‌و له دهرگه‌ دده‌ا، گه‌راوه‌و فهرمووی: (یا رَسولَ اللهِ) ئه‌مه (عمر بن الخطّاب) ه شمشیری له مله. ئیمام (حَمَزَة) ش ﷺ فهرمووی: ئیزنی بده، ئه‌گه‌ر چاکه‌ی بوێ ده‌یده‌ینی، ئه‌گه‌ر خراپه‌شی بوێ هه‌ر به شمشیره‌که‌ی خۆی ده‌یکوژین.

جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: دهرگه‌ی بۆ بکه‌نه‌وه. جا که (عمر) هاته ژوره‌وه پێغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌خه‌ی گرتو به توندی هه‌لیته‌کاندو رایکیشاو فهرمووی: ﴿مَا جَاءَ بِكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ؟﴾ ئه‌وه بۆچی هاتوی ئه‌ی کوپی (خَطَّاب)؟ (عمر) ش گوتی: هاتومه ببه‌ موسولمان و ئیمان به‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بێنم. جا یه‌کسه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ

فهرمووی: (الله اکبر). جا (عمر) شادهی هیئاو موسولمان بوو، جا به موسولمانبوونی نیمام (عمر) ﷺ ژماره‌ی نهو موسولمانانه‌ی له (مکة) مابونه‌وهو کوچیان نه‌کردبوو، بووه چل موسولمان. نیمام (عمر) ﷺ له پوژی موسولمانبوونی، ته‌منی (۲۶) بیست و شه‌ش سال بوو.

نیتر به موسولمانبوونی نیمام (حَمْرَة) و نیمام (عمر) -رضی‌الله عنهما- موسولمانه‌کان وره‌یان به‌رز بووه، پشتیان به‌هیز بوو، جه‌زهرتی (عبدالله بن مسعود) ﷺ فهرموویه‌تی: ﴿مَا زِلْنَا أَعْرَةً مُنْذُ أَسْلَمَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ﴾ رواه البخاری، نیمه به‌رده‌وام له به‌هیزی و سه‌به‌رزی‌دا بوین لهو پوژوهه که (عمر بن الخطّاب) موسولمان بوو.

﴿دانی گه‌ماروی نابووری و کومه‌لایه‌تی له سه‌ر خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ﴾

ئینجا که کافره‌کان دیتیان نیسلام له ناو خه‌لکی‌دا بلاو ده‌بیته‌وهو نیمام (حَمْرَة) و نیمام (عمر) ش-رضی‌الله عنهما- موسولمان بون، زیاتر رقیان هه‌لساو بریاریان دا: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکوژن، جا که (ابوطالب) نه‌مه‌ی زانی، خزمه‌کانی‌خوی کو کردنه‌وهو فهرمانی پی‌کردن پیغه‌مبه‌ر ﷺ بپاریزن.

جا بنه‌ماله‌ی (المطلب) و (هاشم) -کافره‌کانیان و موسولمانه‌کانیان- کو بونه‌وهو بریاریان دا: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بپاریزن، کافره‌کان له به‌ر ده‌مارگیری خزمایه‌تی، موسولمانه‌کانیش بو خاتری خوا، نیتر که کافره‌کان نه‌ومیان زانی، له سالی جه‌فته‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌دا کو بونه‌وهو بریاریان دا: گه‌مارو دابنینه سه‌ر خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌م جوړه:

له‌گه‌لیان دانه‌نیشن، سه‌ردانیان نه‌که‌ن، شتیان نه‌فروشنی، شتیان لی‌نه‌کرن، ژنیان نه‌ده‌نی، ژنیان لی‌نه‌هینن، پینگا نه‌ده‌ن هیچ که‌سیک ئازوقه‌یان بداتی، سولحیشیان له‌گه‌ل نه‌که‌ن تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌سلیمی نه‌وان نه‌که‌ن بیکوژن.

نیتر کافره‌کان له سه‌ر نه‌م سته‌مکاریه پیمانیان به‌ستو له په‌ره کاغه‌زی‌کدا نویسیان و نوسراوه‌که‌شیان له ناو (کعبه)‌دا هه‌لواسی، نیتر به‌ هو‌ی نه‌م گه‌مارو‌دانه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانی به‌ موسولمانان کرد: دووباره کوچ بکه‌ن بو (حبشة) -ه‌روه‌ک باس‌مان کرد- هه‌م خوی و خزمه‌کانیشی: (بنی هاشم) و (بنی المطلب) کافره‌کانیان و موسولمانه‌کانیان -جگه له (ابولهب) -هه‌موویان چونه ناو گه‌لی (ابوطالب)؟ چونکه کافره‌کان له (مکة) ش ده‌ریان کردنه ده‌روهه، به‌لام (ابولهب) وه‌گه‌ل دوژمنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وت و هه‌ر له (مکة)‌دا مایه‌وه.

ئینجا تا سی سالان نه‌م گه‌مارو‌یه به‌رده‌وام بوو، به‌ شیوه‌یه‌کی وه‌ها برسی بون: گه‌لای دره‌خت و پیسته‌ی ئازده‌لیان ده‌خوارد، ده‌نگی گریانی مندا‌له‌کانیان ده‌گه‌یشته نه‌و دیوی گه‌لیه‌که، ئینجا که سی سال ته‌واو بون-واته: له سالی ده‌یه‌می

پېغه مېراییه تېدا، سى سال پېش کۆچکردن- پېغه مېراییه ﷺ به (أبو طالب) ى فەرموو: ﴿يَا عَمَّ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَلَطَ الْأَرْضَةَ عَلَى صَحِيفَةِ قُرَيْشٍ، فَلَمْ تَدَعْ فِيهَا إِسْمًا هُوَ لِلَّهِ إِلَّا أَثْبَتَهُ فِيهَا وَنَفَتْ مِنْهَا الظُّلْمَ وَالْفُطَيْعَةَ وَالْبُهْتَانَ﴾ ئەى مامە، خۆى گەورە مۆرانەى ناردۆتە سەر نوسراوەکەى (قُرَيْش)، تەنھا ناوى خۆى هێشتۆتەووە ستەم و بچرانى پەحم و بوختانىشى هەمووى خواردووە.

جا (أبو طالب) گوتى: (خۆى خۆت ئەم هەوالەى داينى؟ پېغه مېراییه ﷺ فەرموى: بەئى. -لە پىوايەتیکدا- (أبو طالب) گوتى: سويندم بە پرشنگدارەکان درۆت لەگەڵ نەکردوم. ئینجا یەكسەر (أبو طالب) و کۆمەلە پیاویکی ترى (بنی هاشم) و (بنی المطلب) هاتنە مزگەوت = (کعبە) و لەوێ بە کافرەکانى گوت: هۆ کۆمەلەى (قُرَيْش)، کۆرە برايەكەم -مُحَمَّدٌ ﷺ پى گوتەم: مۆرانە نوسراوە ستەمکارەكەى ئیوى خواردووە جگە لە ناوى خوا هیچى لێ نەهێشتووە، کەوابوو: ئیوێش نوسراوەكەتان بپنن و تەماشای بکەن: ئەگەر کۆرە برايەكەم -مُحَمَّدٌ ﷺ راستى گوتبى، ئیوێ واز لەو ستەم و گەمارۆدانەى ئیمە بپنن، ئەگەر درۆشى کردبى، ئەو کۆرە برايەكەم ئەدەمە دەستان. کافرەکانیش گوتیان: ئیمەش بەو رازینە. ئیتر نوسراوەكەیان هینا و تەماشایان کرد، مۆرانە هەموو نوسینەكەى خواردووە تەنھا رستەى (بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ) ى هێشتۆتەووە، جا کە دیتیان پېغه مېراییه ﷺ راستى فەرموو، هەندیکیان زیاتر گومرا بون و گوتیان: ئەمە سىحرى کۆرە برايەكەتە. بەلام لەو جەماعەتە پینج پیاو بە نهینى لە شەویدا کۆ بونەووە بریاریان دا: بریارەكەى ئەم نوسراوە هەلبوێشیننەووە گەمارۆیەكە لابەن، ئەمەش ناوى پینج پیاوێکە: (هشام بن عمرو)، (زُهَيْر بن أُوَيْمِيَّة)، (المُطْعَم بن عَدِي)، (أَبُو الْبَخْتَرِي بن هشام)، (زُمَعَة بن الأسود).

جا (زُهَيْر) گوتى: من پینتر قسە دەكەم. ئینجا سبەینى هەر پینجیان چوونە دانیشگەى (قُرَيْش) یەکان و (زُهَيْر) رووى تێکردن و گوتى: ئایا پەوايە ئیمە خواردەمەنى بخوین و جل و بەرگ دەبەر بکەین، بنەمالەى (هاشم) و (بنی المطلب) ش بە هیلاك بچن و شتیان نەدریتى؟ واللّٰه من دانانیشم تا ئەم نوسراوە ستەمکارە نەبچرێندرى. جا (أبو جهل) وەلامى داوە گوتى: درۆ دەكەى، واللّٰه نابى بچرێندرى. ئینجا چوار کەسەكەى تریش پشگیریان لە (زُهَيْر) کردو (المطعم) هەلسا نوسراوەكەى هینا و بچراندی- (أبو طالب) ى مامى پېغه مېراییه ﷺ لە قورنەیهكى مزگەوت دانیشتبوو هیج قسەیهكى نەدەکرد، ئینجا ئەم پینج پیاوانە گەمارۆیەكەیان شکاندو چەكى خۆیان هەلگرت و چەند پیاویکی تریشیان وەگەڵ خۆیان دا و چوونە لای (بنی هاشم) و (بنی المطلب) و هەموویان

هېنانەمۇه ناو مائەكانى خۇيان لە (مكّة)، والحمد لله تعالى. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۳۶ و ۷۰ و ۱۰۱) و (السيرة الحلبية) ب(۱) ل(۲۰ و ۲۶ و ۴۰ و ۴۷ و ۴۸) و (نور الأبصار) ل(۱۲).

﴿گولبۇرۇنك ئەم گولزارە﴾

يەكەم: موسولمانەكان كۆچيان كىرد لە (مكّة) بۆ (حَبَشَة). كە بىر لەم كۆچكردنە دەكەيەو، كۆچكردنى يەكجارى نەبو-بە واتەي مانەوہى يەكجارى لە (حَبَشَة)، يان بە واتەي كۆچكردن لە (دارُالْكُفْرِ) بۆ (دارُالْإِسْلَام) - بەلكو دەرچوونىكى كاتى بوو لە ولاتى خۇيان بۆ پاراستنى ئايىنەكەيان، جا ئەم جۆرە دەرچوونەش پاداشتى وەك پاداشتى كۆچكردنى يەكجارىيە لە (دارُالْكُفْرِ) بۆ (دارُالْإِسْلَام) - كە لە باسى كۆچكردنى پىغەمبەرﷺ (صَحَابَة) كان بۆ (مَدِينَة)، پوونى دەكەيەو، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالى، بۆيى كە ئەم كۆچكەرانە لە (حَبَشَة) وە هاتنەو (مَدِينَة) و ئىمام (عُمَر) ﷺ شانازىي لە سەرکردن و فەرمووى: ئىمە لەگەل پىغەمبەرﷺ كۆچمان كىردو. پىغەمبەرﷺ رەدى داو و فەرمووى: ﴿...لَهُ وَلِأَصْحَابِهِ هِجْرَةٌ وَاحِدَةٌ وَلَكُمْ - أَنْتُمْ أَهْلُ السَّفِينَةِ - هِجْرَتَانِ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَان، (عُمَر) و ھاوپرىكانى خىرى تەنھا يەك كۆچكردنىان ھەيە، ئىوہش-ئەي كۆچكەرانى ناو كەشتىيەكە- خىرى دوو كۆچكردنتان ھەيە. واتە: كۆچكردن بۆ (حَبَشَة) و كۆچكردن بۆ (مَدِينَة). كە واپوو: لە ھەر شوئىنك موسولمان بە ھۆي ئايىنەكەي سزا درا، يان ناحەق بە سەر حەقدا زال بوو و ناشەرى پەرەي سەندبوو، ئەو كاتە واجبە: موسولمان بۆ خۆي بىرواتە شوئىنكى وەھا: كە بگوئى بە ئاشكرايى و بە ئازادى ئايىنەخۆي ئەنجام بىدو بىشەرىي پى ئەكەن. ھەر وەھا دروستە لە حالەتى ناچارى، يان پىويستى دا موسولمان بچىتە ژىر پاراستنى كافرەكانىش بە مەرجەي ئەم پاراستنە زيان لە ئايىن و لە بانگەوازي ئايىن نەداو گۆرپنى ئايىنى تىدا نەبى و بىشەرىشى پى ئەكەن، ئەگەر نا: دروست نىە موسولمان بچىتە ژىر ئەم جۆرە پاراستنە، چونكە پىغەمبەرﷺ ئەم پاراستنەي لە (أَبُو طَالِب) مامى خۆي قبول نەكردو فەرمووى: ﴿ئەگەر پۇژ لە راستەم دابىن و مانگ لە چەپەم دابىن، واز لەم كارەي خۆم ناھيئەم... ھتە﴾.

كە واپوو: ئايىن و دەستپىوہ گرتنى ئايىن و پاگرتنى ستونەكانى ئايىن، پەرژىنكە بۆ پاراستنى مال و خاك و ولات و ئازادى و شەپەف و ناموس، ئەگەر ئايىن پارىزراو بى، ئەوانە گشتى دەپارىزىن، بەلام ئەگەر ئايىن بەخۆي نەما، يان دەسەلاتى نەما، ئەو كاتە ئازادى و مال و ولاتىش لە دەست دەچى، بۆيى ئىستا كافرەكان بە سەر ولاتانى ئىسلامدا زال بوينە و بەرپومى موسولمانان بۆ خۇيان دەبەن و موسولمانەكانىش بوينە كۆيلەي ژىر دەستى ئەو كافرانە، كاربە دەستەكانىشيان بوينە تۆكەرى ئەو كافرانە، (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ).

بە دەستكارىوہ (فقه السيرة، للبوطي) ل(۱۲۳-۱۲۶) و (سيرة الصلابي) ب(۱) ل(۲۵۶ و ۲۶۲).

دووه: سوجدەى (تلاوة) سوننه ته، هه واليكي ناپاستيش بلاو بووه، گویا:
دانیشتوانى (مكة) هه موویان موسولمان بوینه. ﴿عن ابن عباس-رضی الله عنهما- قال: سَجَدَ النَّبِيُّ ﷺ بِالنَّجْمِ، وَسَجَدَ مَعَهُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ﴾ رواه البخارى، پیغه مبه رﷺ سوپه تی (وَالنَّجْمِ) خویند، جا كه ته واوی كرد، سوجدەى (تلاوة) ی برد، ئەوهی له ویش بوو سوجدەى برد: له موسولمان و كافرو جنوکه و ئاده میزاد. واته: ئەوهی هه واله كهی بلاو كرده وه، وای زانی بهم سوجدە بردنه كافره كان موسولمان بوینه، هه واله كهش گه یشته (حَبَشَة)، جا كۆچكه ره كانیش وایان زانی هه واله كه پاسته و كافره كان موسولمان بوینه، بۆی گه رانه وه.

جا لیڤه دا ئاگادار به: له چەند كتیبيكدا بوختان به پیغه مبه رﷺ كراوه: گویا پیغه مبه رﷺ مه دحی سه نه مه كانی (قُریش)ی كرده وه به (الْغَرَانِيق) ناوی هیناون، بۆی كافره كانیش له گه ل ئەودا سوجدە یان برده وه. ئەمه پاست نیه و باوه پری پی مه كه.
 جه نابى (المباركفوری) وه های پوون كردۆته وه: كه خودی كافره كانی (مكة) ئەم بوختانه یان هه لبه ستروه؟! چونكه له و كاته ی پیغه مبه رﷺ (صَحَابَة) كان ﷺ كه وتنه سوجدە بردن، ئەوانیش له ترسی گه وری قوپان-ده سه لاتیان به سه ر خویندا نه ماو یه كسه ر كه وتنه سوجدە بردن، ئینجا ئەو كافره نی له وئ نه بون گله ییان له و سوجدە به رانه كرد: چۆن سوجدە تان برد؟! ئەوانیش بۆ پرگاریبون له گله ییه كه، هه لسان ئەم درۆیه یان هه لبه ستو گوتیان: (مُحَمَّدٌ ﷺ) مه دحی خواجه كانی ئیمه ی كرد، بۆی ئیمه ش سوجدە مان برد. واته: ئەم درۆیه یان كرده پاساو بۆ سوجدە كه یان. (فتح الباری) ب (۸) ل (۷۸۱) و (الرحیق المختوم) ل (۸۸).
سێیه: وه فدی كافره كانی (قُریش) به (النَّجَاشِي) ی گوت: چەند گه نجیكى كه م عه قل نه خزمه كانی ئیمه هاتونه ناو خاكی تۆ... ئایینیكى تازه یان هیناوه.

ماشاء الله، دوژمنانی ئیسلام بۆ دژایه تی گه جبه موسولمانه كان، ئەم جۆره بوختانانه یان له یه كتری به میرات گرتوه وه له هه موو سه رده میكدا دوژمنانی ئیسلام ناو و ناتۆره بۆ گه جبه موسولمانه كان داده ئین و پێگای بانگه وازی ئیسلام و خواجه رستنیان ل ده گرن، وه كه له سه رده می ئیستاماندا گه جبه موسولمانه كان به (إِرْهَابِي) = تیرۆرست ناو ده بن، جا ئەو جۆره بوختان و ناو و ناتۆرانه له سه رده می هه موو پیغه مبه راندا-عليهم الصلاة والسلام- له دژی گه جبه خواجه رسته كان به كار هاتوه، بۆی ئیمه ش له باسی كۆچكردی پیغه مبه رﷺ گه وریه ی و پێزداری گه جبه موسولمانه كان پوون ئەكهینه وه، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

جا ئەگه ر به وێژدانه وه ته ماشای كۆچكه ره كانی (حَبَشَة) بكه ین، ده بینن: -به پیچه وانه ی بوختانی وه فده كه- زۆرینه یان خاوه نه ژادو نه جیبزاده ی هۆزه كانیان بون، توخودا: حه زره تی (جَعْفَر بن أَبِي طَالِب) و هاو پێكانی ﷺ گه نجی كه م عه قلن؟! ئەى ئەگه ر كه م عه قلن،

بۆچی وه فدهكهى (قُرَيْش) له بهردهم زيرهكايهتى حهزدهتى (جَعْفَر) ﷺ بهزى و ده مكوت بوو و به سهرشۆپى گهراوه (مَكَّة)؟ نهخير، نهخير، ئه كوچكرانه هه ره موويان عه قلمه ندى دونيا و قيامهتن و پهروه ده كراوى قوتابخانهى پيغه مبه ر ﷺ، ئه نازاردانهى كافره كانى (مَكَّة) ش بى جياوازى هه موويانى گرتبۆوه.

به لام كوچكردن و به جى هيشتنى و لاتيش تالى و سوپريه كى تر بوو له پيگاي خوا- بۆ گه ياندنى ئاييىنى ئيسلام،

كه ته ماشا ده كهين: حهزدهتى (بلال) و حهزدهتى (خَبَّاب) و حهزدهتى (عَمَّار) ﷺ له گه ل ئه و كوچكرانه دا نه بون! ئه وه ش وا ده گه ينى: كه كوچكرده كه يان ته نها له ترسى نازاردان نه بو، به لكو گه ياندن و بلا بوونه وهى ئيسلاميش له م كوچكرده دا مه به ست بوو- هه روه كه چهند زانايه ك واي بۆ چوو- جا ئه گه ر ئه وان ئه و هه موو نازارو تالى و سوپري و ده ربه ده ريه يان نه ديتبا، ئه و ئيسلامه ش ئه وها بلاو نه ده بۆوه.

به لئى: ئه گه ر كوڤستانه كان به فرو ساردى زستان نه بينن، له به هاردا كه نگر و پيوس و گولزارى به هارى تى دا نابيينى و له هاوينا ناوى ساردى لى ناخويه وه، جا له به ر ئه وهى ئيستا موسولمانان له سهر پييازى ئه و كوچكرانه ناپن، بۆيى كاروانى ئيسلام هه ر له دوا وه يه.

ئه مه له لايه ك، له لايه كى تر يشه وه: ئه م كوچكرده پله و پايهى (قُرَيْش) يه كانى له ناو عه ربه كاندا دابه زاندو عه ربه كان له و هه لويستهى ئه وان پازى نه بون و به عه ييداريان له قه له م دا، ئه وه ش له قسه كانى (ابن الدُّغْنَة) ده رده كه وي: كه ئيمام (أَبُو بَكْر) ﷺ له كوچكردن گه پانده وه و له ناو (قُرَيْش) دا مه دحى كردو نه يانتوانى وه دروى بيخه وه. به ده ستكاريه وه له (السيرة الطيبة) ب- (١) ل (٤٢٧) و (سيرة الصلابة) ب- (١) ل (٣٤٢ و ٣٦٦).

چواره م: زيرهكايهتى حهزدهتى (جَعْفَر) ﷺ واي له (النَّجَاشِي) كرد ببيتته لايه نگرى كوچكره كان. به لئى: زيرهكايهتى موسولمانه كوچكره كانيش له وه دا ده رده كه وي: كه پاويژيان له نتيوان خوياندا كردو برياريان دا: (جَعْفَر بن أَبِي طَالِب) ﷺ ببيتته نوينه رى ئه وان و له جياتى هه مووانيان قسه له گه ل (النَّجَاشِي) بكا؟ چونكه حهزدهتى (جَعْفَر) ﷺ له بنه مالهى (قُرَيْش) يه و كوره مامى پيغه مبه ره ﷺ، (النَّجَاشِي) ش به وه زياتر دلنيا ده بى: كه باسى ئيسلام و پيغه مبه ره ﷺ له نزىكترين خزمى پيغه مبه ره ﷺ گوئى لى ببى، جا هه رچهند حهزدهتى (جَعْفَر) ﷺ گه نجيك بوو له سهره تاي ته مه نى بيسته كاندا بوو، به لام له ده رياى زانست و په وشتى پيغه مبه ره ﷺ ناوى هه لئىنجا بوو له پويارى زمانه وانى (قُرَيْش) دا مه له وانى ده كردو جوگه ي هه لده به ستن، پاشايه كى گه ودهى وه كو (النَّجَاشِي) ش ئه و جوړه نوينه رهى پيويسته، چونكه گوتراوه: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ) هه ر شوينيك قسه يه كى ده وي.

جا هه رچهند وه فدهكهى (قُرَيْش) ش له و په رى ليژانى و فيلبازى دا بون و هه موو درؤو ده له سه و

بوختانکردنیاں خسته کار، به لام زیره کی و لیزانی سی حه زره تی (جَعْفَر) ﷺ ته مومزه کی ره وانه وه و عیبه کان و سته مه کانی کافره کانی (مَکَّة) ی هه مووی بۆ (النجاشی) باس کردن، ئینجا نه ژادو گهره بی پیغه مبه رو ﷺ ره وشته جوانه کانی ئیسلامیشی بۆ پۆن کردنه وه، له ئیسلامیشدا نه مه سه لانه ی هه لیزاردن: که په یوه ندی به ئایینی (النجاشی) یه وه هه یه، چۆن پیغه مبه رو ﷺ فیژی کردبوو نه وه ی پی پگاهه یاندن، تا وای کرد: ئایینی راسته قینه ی (نَصْرَانِیَّة) باوهش له ئایینی راسته قینه ی ئیسلام وه ریئو (النجاشی) بلێ: (ئه مه وه نه وه ی (مُوسَى) پیغه مبه رو ﷺ هیناویه له یه که ده لاقه ده رده چن... (عیسی) پیغه مبه رو ﷺ له وه ی تو گووت زیاتر نیه).

ئینجا با موسولمانه کانیش په ند له و کۆچکهره موسولمانانه وه ریگرن و کاروباریان له نیوان خۆیاندنا به راویژ بۆ نوینه ریکی لیها توو و قسه زان هه لیزترین بۆ پووبه پووبونه وه ی وه فدیو پیاوما قولان، ده سه لاتی ته واویش له قسه کردندا بده نه وه نوینه ره که و له کاتی قسه کردنی نه ودا، نه وان قسه نه که و قسه ی نه بپن، هه ره وک (صحابه) کان له گه ل حه زره تی (جَعْفَر) دا نه وها بون ﷺ اجسین. به ده ستکاریه وه له (سیره الصلّی) ب (۱) ل (۳۵۸-۳۶۲).

﴿ پیغه مبه رو ﷺ ریز له (النجاشی) ده نی ﴾

جاریک وه فدیکی (النجاشی) هاتنه خزمه ت پیغه مبه رو ﷺ، جا پیغه مبه رو ﷺ هه لسا به خۆی خزمه تی ده کردن، (صحابه) کان فهرموویان: (یا رَسُولَ اللَّهِ) ئیمه له جیاتی تو خزمه تیان ده که ی. پیغه مبه رو ﷺ فهرمووی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لِأَصْحَابِي مُكْرِمِينَ، وَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أَكْفَهُمْ﴾ رواه البیهقی، نه وان له (حَبَشَة) - ریزیان له (صحابه) کانی من ناوه، منیش ده مه وی چاکه یان له گه ل بکه مه وه.

هه ره ها ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعَى النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى فَصَفَّ بِهِمْ وَكَبَّرَ أَرْبَعًا﴾ رواه الشيخان، نه و پوژه ی (النجاشی) له (حَبَشَة) وه فاتی کرد، پیغه مبه رو ﷺ به ئیمه ی پگاهه یاند و ریزی کردین و له (مَدِينَة) وه نوژی (جَنَازَة) ی له سه ر (النجاشی) کرد.

که واته: به به لکه ی نه م هه دیسه دروسته نوژی (جَنَازَة) له سه ر مردوی نادیار بکری هه ره وک مه زه بی ئیمامی (الشافعی) نه وها یه، به لام هه ندی زانا فهرموویانه: به و مه رجه ی له شوینی خۆی هه ی که سیک نه بی نوژی له سه ر بکا. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۸۱ و ۸۲) و (فتح الباری) ب (۳) ل (۲۴۰ و ۲۴۱). جا نه مه سه له یه م به دریژی له (پووناکی رب العالمین) له باسی نوژی (جَنَازَة) دا پوون کردنه وه، بیخوینه وه سودی له وه رده گری.

پینجه م: یه که م خوپیشاندا ن له ئیسلامدا، به موسولمانبوونی ئیمام (حَمْرَة) و ئیمام (عَمْر) - رضي الله عنهما - موسولمانه کان وه یان به رز بووه.

که نِیام (عمر) ﷺ موسولمان بوو، چوو له لای (کعبه) و له وی له دانیشگه ی (قریش) دا موسولمانبوونی خوی ناشکرا کردو له بهرچای ئه وان شاده ی هیئا، ئینجا کافره کانی (قریش) هیرشیان کرده سهر نِیام (عمر) ﷺ بووه پیکدادان له نیوانیاندا، تا نِیام (عمر) ﷺ ماندوو بوو و دانیش، جا (قریش) له سهر سهری پاره ستان، ئه ویش پیی ده گوتن: (چی ده کهن بیکه ن، سویندم به خوا: ئه گهر ئیمه ی موسولمان ده بوینه (۳۰۰) سیسه د پیاو: یان ئیمه (مکه) مان بو ئیوه به جی ده هیشت، یان ئیوه بو ئیمه تان به جی ده هیشت). جا له و کاتدا پیریکی (مکه) که ناوی (العاص) بوو، له کافره کانی خوریه وه وازیان له نِیام (عمر) ﷺ هیئا.

ئه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه: نِیام (عمر) ﷺ فهرمووی: (یا رَسُولَ اللَّهِ)، ئه ری ئیمه له سهر پیگای پاست نین؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿بَلَى، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّكُمْ عَلَى الْحَقِّ إِنْ مِتُّمْ وَإِنْ حُيِّتُمْ﴾ به لی، سویندم به و خوایه ی گیانی منی به دهسته، ئیوه له سهر پیگای پاستن ئه گهر بمرن، ئه گهر بژیین. جا نِیام (عمر) ﷺ فهرمووی: ئه ی بۆچی هر خۆمان بشارینه وه؟ سویندم به و خوایه ی تۆی به پاستی ناردوه: ده چینه دهره وه. جا پیغه مبه ر ﷺ موسولمانه کان به دوو ریز چونه دهره وه: نِیام (حَمَزَة) ﷺ له ریزیکا بوو، نِیام (عمر) ﷺ له ریزه که ی تردا بوو، تۆز له بن پییه کانیان ه لده ستاو نِیام (عمر) ﷺ به دهنگی به رز ده یگوت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). تا چونه ناو (الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) و ته وافی (کعبه) یان کردو نوژیان کرد، جا له م پۆژده دا پیغه مبه ر ﷺ ناوی له نِیام (عمر) ﷺ نا: (الْفَارُوقِ) ﷺ چونکه خوا ی گهره به وی حه ق و ناحه قی لیك جیا کردنه وه. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۸) و (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۴۷۲ و ۴۷۳).

ده ک پیرۆزت بی ئه م ناوه ریزداره، ئه ی (عمر) ﷺ کوفر ته قینی دوژمن به زین، ئه و به هه شته شت پیرۆز بی که پیغه مبه ر ﷺ موژده ی پی داوی، بۆ گهره یی و حه ق ناسینی تۆ ئه وه نده به سه: که خوا ی گهره چه ند ئایه تیکی به گویره ی بۆچوونی تۆ دابه زاندون. ده ک به قوریانی تۆزه که ی بن پییه کانی ئیوه ش بم ئه ی هه ردوو ریزه خۆپیشانده ره که ی که ل پیغه مبه ر ﷺ، ئه و تۆزه ی له بن پییه کانی ئیوه ه لده ستا، تۆزی بوپکانتیک بوو: (مکه) ی هه ژاند، نه عره ته ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی ئیوه له چیا به کانی (مکه) دا دهنگی دایه وه و جه رگی کافره کانی (مکه) ی ته زاند، خودا لیتان رازی بی و له بهر خاتری ئیوه خودا له ئیمه ش رازی بی، آمین.

شه شه م: به هو ی گه مارۆدانه که، (بنی هاشم) و (بنی المطلب) چونه گه ئیه که.

نه ژادی پیغه مبه ر ﷺ له بنه ماله ی (هاشم) بوو، (بنی المطلب) ماله مامۆزایه کانی وی بون، چونکه (هاشم) و (المطلب) برای یه کتری بون، جا له بهر ئه وه ی بۆ پاراستنی پیغه مبه ر ﷺ

به شداریان له گه‌ل (بَنی‌هاشم) دا کرد، ئه‌وانیش وه‌کو (بَنی‌هاشم) له ئیسلامدا بریاری خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ بۆ ده‌دری، پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا بَنُو الْمُطَلِّبِ وَبَنُو هَاشِمٍ شَيْءٌ وَاحِدٌ﴾ رواه البخاری، بَنه‌ماله‌ی (المُطَلِّب) و بَنه‌ماله‌ی (هاشم) له ئیسلامدا یه‌ك شتن. كه‌واته: ئه‌و دوو بَنه‌ماله‌یه‌ وه‌كو یه‌ك‌تری پینجی‌کی (قَی‌ء) و (غَنیمَة) یان ده‌دری‌تی، واته: حه‌پامه زه‌كاتیش وه‌ریگرن. (تفسیر ابن کثیر) الأنفال (٤١).

ئینجا كه ته‌ماشای ناوه‌پۆکی گه‌مارۆدانه‌كه ده‌كه‌ین، له لایه‌نی كۆمه‌لایه‌تیه‌وه: ژن پیدان و ژن لیه‌ینانی خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌كراوه؟ بۆ ئه‌وه‌ی برایه‌تی و به‌زه‌یی و سه‌ردان و به‌یه‌ك‌گه‌یشتن نه‌می‌نی، له لایه‌نی ئابووریشه‌وه: كپین و فروشتن قه‌ده‌غه‌كرا، هه‌م ئه‌گه‌ر باززگانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ش هاتبانه (مَكَّة)، كافره‌كان به‌نرخ‌یکی گران‌تر به‌زووترین كات كه‌ل‌وپه‌له‌كه‌یان ده‌كپی، تاكو هیچ بۆ خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌می‌نی و به‌ده‌ست به‌تالی بگه‌پێنه‌وه‌ ناو مندا له‌ برسیه‌کانی خۆیان، جا له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ئازارو برسیه‌تیه‌شدا ئه‌وان زیاتر سووڕ بون له‌ سه‌ر پاراستنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌شێوه‌یه‌کی وه‌ها: كه‌ شه‌وی خه‌ك ده‌خه‌وت، (أَبُو طَالِب) یه‌ك‌یکی ده‌نارده‌ سه‌ر یاتاگی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پیغه‌مبه‌ریشی بۆ خه‌وتن ده‌نارده‌ سه‌ر یاتاگی یه‌ك‌یکی‌تر تاكو شوینی دیار نه‌بێ، نه‌وه‌ك له‌ شه‌وی‌دا یه‌ك‌ێك ده‌ستی خراپه‌ی بۆ درێژ بکا، جا لێ‌رده‌دا خزمه‌ كافره‌كان مه‌به‌ستیان پاراستنی ئیسلام و پیغه‌مبه‌رایه‌تی (مُحَمَّد) نه‌بو، به‌لكو مه‌به‌ستیان پاراستنی خودی (مُحَمَّد) بوو!؟ نه‌وه‌ك كه‌سێکی نامۆ بیکوژی و ئه‌وان سه‌رشۆڕو شه‌رمه‌زاری دونیا ببن.

كه‌وابوو: پێویسته‌ مرۆفی موسولمان له‌و پووداوه‌ ئه‌و په‌نده‌ وه‌ریگری: كه‌ به‌ خۆپاگرتن و كۆژنه‌دان مرۆفی موسولمان ده‌توانی كۆسپه‌كان نه‌وی بكاو په‌رژینه‌ پێ‌گه‌ره‌كان بشكێنی و بگاته‌ مه‌به‌سته‌ پێرژه‌کانی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌بێ لایه‌نی خزم و كه‌سه‌كانیشی بنرخێنی و بۆ خزمه‌ت‌کردنی ئیسلام سود له‌ هی‌زو توانایه‌كانیان وه‌ریگری، هه‌رچه‌ند بیروپاشیان جیاواز بێ، تا بۆی بگونجێ به‌ره‌ی دوژمنه‌کانی ته‌سك بکاته‌وه‌.

ته‌ماشا بکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ چۆن له‌ ناو خزم و كه‌سه‌کانی‌خۆی پارێزراو بانگه‌وازیه‌ك‌ه‌شی هه‌ر به‌رده‌وام بوو، به‌لام له‌ هه‌مان كاتیشدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یویست به‌ره‌ی جه‌نگ له‌گه‌ل كافره‌كان به‌رفروان‌تر بکا، ئه‌گه‌ر نا: پاله‌وانانی وه‌ك ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) و ئیمام (عُمَرُ) و ئیمام (حَمْزَةُ) ده‌یان‌توانی به‌ ئاسانی سه‌ر‌كرده‌کانی كو‌فر-وه‌كو (أَبُو جَهْل) و ئه‌وانی‌تر- بكوژن، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێگای نه‌دانی ئه‌م جه‌نگه‌ هه‌لگیرسێنین، به‌لكو فه‌رمانی خۆپاگرتنی پێ‌کردن؟ تاكو به‌م گه‌مارۆدانه‌ خزمه‌تی‌تری ئیسلام بكری و موسولمانان له‌ تالی و سووڕی و برسیه‌تی پابه‌ی‌ندرین و به‌ هۆی ئه‌م گه‌مارۆدانه‌ش ناوبانگی ئیسلام له‌ ناو عه‌ره‌به‌كاندا بل‌او ببێ‌ته‌وه‌ و چه‌وساندنه‌وه‌ی خزمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ببێ‌ته‌ هۆی

پوپرە شېۋونىڭ بۇ كافىرە كانى (مَكَّة) لە ناۋ ھەموو غەپرە بەكانداۋ سۆزىيان بۇ پېغەمبەر ﷺ (صَحَابَة) كانى بىچولۇ.

بەلكو بە ھۆى (مُعْجَزَة) كەى مۇرانەكە - كە جگە لە ناۋى خوا ھەموو نوسىنەكەى خواردو پېغەمبەرىش ئەو ھەوالەى پىپراگە ياندن - پىنچ پىاو لە بەرەى دوزمەكانىش وىژدانىيان جولا و ئەم ستمەيان ھەلۋە شاندىۋە، جا لەگەل ئەۋەش ئەو (مُعْجَزَة) يان بە چاۋىخۇيان دىت، ھىچيان دلىان نەھاتە سەر موسولمانىبون، كەۋابو: ئەبى زۇر ئاگادارى خۇت بى: كافىر ھەر كافىرە، ھەر چەند چاكەشت لەگەل بكا، نەكەى: بە ھۆى چاكەى كافىرەكان دلت بە لاياندا بچىۋ واز لە شەرىخاۋا بىنىۋ سەرت شۇرپ بكاى. بە دەستكارىۋە (سيرة الصلبي) ب (۱) ل (۳۲۱-۳۲۷).

﴿مردنى (أَبُو طَالِب) ى مامى پېغەمبەر ﷺ﴾

ئىنجا كە گەمارۋى سەر خزمەكانى پېغەمبەر ﷺ لادرا و ھاتنەۋە ناۋ مائەكانىخۇيان، لە دواى (۲۸) بىست و ھەشت رۇز - واتە: ھەر لە سالى دىمەمى پېغەمبەراپەتدا بە سى سال پىش كۆچكردن - (أَبُو طَالِب) ى مامى پېغەمبەر ﷺ نەخۇش كەۋت، جا كافىرەكانى (فَرِيش) گوتىيان: ئەۋە كارى (مُحَمَّد) لە ناۋ ھۆزەكاندا بلاۋ بۆتەۋەو دىترسىين كارەكەمان لە دەست دىربىنى، با برۋىنە لاي (أَبُو طَالِب)، تاكو ھەندىك داۋاكارى بۇ ئىمە لە (مُحَمَّد) و مەربىگىر و ھەندىك داۋاكارىش لە ئىمەۋە بداتە (مُحَمَّد)، چونكە دىترسىن ئەم پىرە مېردە بىرىۋ ئىمەش (مُحَمَّد) بىكوزىين و خەلك پىمان بلىن: (كاتى مامى مرد كوشتيان)!

جا (عَتَبَة) و (شَيْبَة) و (أَبُو جَهْل) و (أُمَيَّة) و (أَبُو سَفْيَان) چۈنە لاي (أَبُو طَالِب) و پىيان گوت: تۆ گەۋرەو پىش سىۋى ئىمەى، تىكات لىدەكەين چارەيەكى ئىمەۋە كورە براپەكەت بىكە: ھەندىك داۋاكارى ئىمەى لىۋ مەربىگەرە ھەندىك داۋاكارى نەۋىش لە ئىمە بۇ ۋى مەربىگەرە، با واز لە ئىمەۋە ئايپىنەكەمان بىنىۋ ئىمەش واز لە ئەو و ئايپىنەكەى دىنين.

جا (أَبُو طَالِب) ناردى پېغەمبەر ﷺ ھات و پىۋى گوت: ئەمانە گەۋرەكانى گەلەكەتن، ھاتونە داۋاكارىت بدەنىۋ داۋاكارىت لىۋ مەربىگەرە؟ جا پېغەمبەر ﷺ ھەرموۋى: ﴿نَعَمْ، كَلِمَةً وَاحِدَةً تُعْطُونِيهَا تَمْلِكُونَهَا الْعَرَبَ وَتَدِينُ لَكُمْ بِهَا الْعَجَمُ﴾ بەلى، يەك وشەم بدەنى، بەم وشەيە دەبنە گەۋرەى غەپرە، ھەم غەجەمىش ملكەچى ئىۋە دەبن.

جا (أَبُو جَهْل) گوتى: باشەبە سەرى باۋكت - ئەم وشەيەۋ دە وشەى تىشت دەمدىنى. جا پېغەمبەر ﷺ ھەرموۋى: ﴿تَقُولُونَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وَتَقْلَعُونَ عَمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ بلىن:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وازیش له پهرستنی ئهو سه نه مانه بیئن که جگه له خوا ده یان په رستن. جا کافره کان چه پله یه کیان لئ داو گوتیان: ئه ی (مُحَمَّد) دته وئ ته نها یه ک خودا خواجه تی بکا، ئه مه سهیره! چۆن یه ک خودا بهر وهستی کاره گانی ئیمه ده کا؟ ئینجا کافره کان هه لسان و رۆیشتن، خوای گه ورهش سورمه تی ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ ی ناره خواره تا ﴿إِلَّا اخْتِلَافٌ﴾ روه الإمام أحمد والبيهقي بسند صحيح.

جا (أَبُو طَالِب) گوتی: ئه ی کور ی برام، وَاللَّهِ شَتَّى كُورِي دُور و سته مهت لئ داوا نه کردن. جا پیغه مبهري ﷺ ته ماعی له موسو لمانبوونی مامی کردو فه رمووی: ﴿يَا عَمَّ قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. فَقَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي فَرِيشٌ يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلُهُ عَلَى ذَلِكَ الْجَزَعِ، لَأَقْرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ - وَأَبَى أَنْ يَقُولَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) - فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ) القصص: ٥٦ ﴿رواه الشيخان، ئه ی مامه بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، تا کو له رۆژی قیامت بهم شاده مهینانه له لای خوا شاهیدیت بۆ بدهم. جا (أَبُو طَالِب) گوتی: ئه گهر (فَرِيش) عه بیم لئ نه گرن و نه ئین: له ترسی مردن شاده ی هینا، ئه وه له بهر خاتری چاوی تۆ شاده م دهینا. جا (أَبُو طَالِب) به قسه ی پیغه مبهري ﷺ نه کردو نه یگوت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و موسو لمان نه بو، جا خوای گه وره ئه م ئایه ته ی پابردووی ناره خواره وه، واته: (ئه ی پیغه مبهري تۆ ناتوانی ئه و که سه ی خوشت ئه وئ بیکه یه ئیماندار، به لام هه ر که سیك خوا حه ز بکا، ئه ی کاته ئیماندار). جا بزانه: که (أَبُو طَالِب) مرد، له و کات ته مه نی پیغه مبهري ﷺ چل و نۆ سال و هه شت مانگ و یازده رۆژ بوو، هه زرمه تی (خَدِيجَة) ش رضی الله عنها به سی رۆژان له دوا ی مردنی (أَبُو طَالِب) و مهاتی کرد. (شرح صحيح مسلم) ب (١) ل (٢٧٤).

﴿وَهَاتَكَرْدَنِي حَه زَرْمَه تِي (خَدِيجَة) ي ژَنِي پِيْغَه مَبَه رِي ﷺ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا﴾

گوتمان: له دوا ی مردنی (أَبُو طَالِب) - به سی رۆژان - هه زرمه تی (خَدِيجَة) ي ژَنِي پِيْغَه مَبَه رِي ﷺ - له مانگی رهمه زاندا - و مهاتی کرد، ته مه نی هه زرمه تی (خَدِيجَة) رَضِيَ اللهُ عَنْهَا (٦٥) شهست و پینج سال بوو، (٢٥) بیست و پینج سالن هاوسه ری پِيْغَه مَبَه رِي ﷺ بوو، جا پِيْغَه مَبَه رِي ﷺ ناوی له م ساله نا: (عَامُ الْحُزْنِ) سالی غه مباری. چونکه پالپشتی دهره وهی نه ما - که (أَبُو طَالِب) بوو - پالپشتی ناو خویشی نه ما - که هه زرمه تی (خَدِيجَة) بوو - رضی الله عنها. ئینجا هه ر له و مانگه ی هه زرمه تی (خَدِيجَة) - رضی الله عنها - و مهاتی کرد - واته: له مانگی رهمه زاندا - پِيْغَه مَبَه رِي ﷺ هه زرمه تی (سَوْدَة) ي کیز ی (رَمْعَة) ي - رضی الله عنها - له خو ی ماره کردو چواره سه د دیره مه ی زیوی بۆ کرده ماره یی و هه ر له (مَكَّة) شدا گواسته وه. ئینجا له دوا ی مانگیکی تر - واته: له مانگی (شوال) دا - پِيْغَه مَبَه رِي ﷺ هه زرمه تی (عَائِشَة) ي

کیزی ئیمام (أبوبکر) شی-رضی اللہ عنہما- له خوئی ماره کرد، به لّام له دوای کۆچکردن بۆ (مدینة)، گواستیهوه.

﴿پۆیشتنی پیغه مبهروو ﷺ بۆ (طائف) له باشوری رۆژه لاتی (مکه)﴾

ئینجا که (أبو طالب) مرد، کافرەکانی (فریش)-به ئەندازمیهکی چاومروان نەکراو- دەستیان کردە ئازاردانی پیغه مبهروو ﷺ خۆلیان به سەر سەری پیغه مبهردا ﷺ دەکرد، ئەویش دەچوو مالهوومو کیژمکهی خۆلی له سەری دەشوشتو دەگریا، جا پیغه مبهروو ﷺ دەیفەرموو: ﴿لَا تَبْکِ-يَا بَنِيَّةُ- فَإِنَّ اللَّهَ مَانِعٌ أَبَاكَ﴾ مەگریی-ئەبی کیژۆکم-خوای گەوره باوکی تۆ دەپاریزی.

هەروەها له کاتی چیش لێنان پزدانی مەریان فری دەدا ناو مەنجه ئەکەیی مائی پیغه مبهروو ﷺ، هەم بەم لاو بەو لادا رایان دەکیشاو پێیان دەگوت: ئەو دەتۆی دەلی: تەنهایەک خودا هەیه؟ بۆی پیغه مبهروو ﷺ له مانگی (شوال) سالی دیمەمی پیغه مبهرایەتی به پیا دەیی له (مکه) چوو دمرەموو حەزرمەتی (زیند بن حارثة) شی-رضی اللہ عنہ له گەلدا بوو و بەرهو (طائف) کەوتە ری، بەلگی لەوئ هۆزی (ثقیف) موسوئمان ببن و یارمەتی بدن، جا که پیغه مبهروو ﷺ گەیشته (طائف)، چو لای گەورەکانی ئەوئ: (عبد یالیل) و (مسعود) و (حبیب)-که هەرسێکیان برا بون و کۆری (عمرو) (الثقیفی) بون، جا پیغه مبهروو ﷺ له گەلێان دانیشتو داوای لێکردن یارمەتی بدن بۆ بلۆکردنەوهی ئیسلام. به لّام هەرسێکیان زۆر به نامەردانەو ناشیرنی وەلامی پیغه مبهریان ﷺ دایەوه، ئینجا پیغه مبهروو ﷺ ماوهی دە رۆژان له (طائف) مایەوه، جا که بئێومید بوو له خێرو چاکەیی (ثقیف)، پئی گوتن: (ئەگەر پشتگیریشتان نەکردم ئەم هەوالەیی هاتنی من بۆ ئێره بلۆ مەکنەوه). به لّام ئەو سێ برایانە ئەوەشیان بۆ نەکردو پێیان گوت: له شاری ئیمە برۆ دمرەوه، بۆ کوئ دمرۆی برۆ.

ئینجا خوێریهکان و مندالەکانیان بەردانە سەر پیغه مبهروو ﷺ جنیویان پئی دەداو به سەریاندا دمقێراندو بەردیان بۆ دهاویشت، تا پێیهکانی پیغه مبهریان ﷺ بریندار کردن و پیلۆمکانیشی به خوین بون، حەزرمەتی (زیند) شی-رضی اللہ عنہ خوئی دمرە قەلغانی پیغه مبهروو ﷺ تاکو بەردی وئەنەگەون، بۆی ئەویش چەند شویننکی سەری بریندار بون، بەم جۆره بەردەوام بون تا گەیشتنە لای باغی (عتبة) و (شینبة) ی کورەکانی (ربیعە)، لەوئ له سیبەری دارمیویک دانیشتو خوێریهکانی (ثقیف) ش گەرانەوه بۆ (طائف)، هەردوو کورەکانی (ربیعە) ش به چاوی خۆیان ئەم رووداویان دەتیت.

جا له ناو ئەو هەموو ماندوویی و غەمو دلتکاویەدا پیغه مبهروو ﷺ ئەم دوعا یه کرد: ﴿اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، أَنْتَ رَبُّ الْمُسْتَضْعِفِينَ وَأَنْتَ رَبِّي، إِلَى مَنْ تَكَلَّنِي؟ إِلَى بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِي أَمْ إِلَى عَدُوٍّ مَلَكَتَهُ

أَمْرِي؟ إِنْ لَمْ يَكُنْ بَكَ عَلَيَّ غَضَبٌ فَلَا أُبَالِي، وَلَكِنْ عَافَيْتُكَ هِيَ أَوْسَعُ لِي، أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنْ أَنْ تُنْزِلَ بِي غَضَبَكَ أَوْ تُجِلَّ عَلَيَّ سَخَطُكَ، لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ ﴿﴾ رواه ابن اسحاق والطبراني.

جا که (عتبة) و (شینه) پیغمبرمبارک ﷺ لهو حالتهدا دیت، بهزه بیان پیادا هاتو بانگی خرمه تکاره بیان کرد- که ناوی (عداس) بوو- پیان گوت: ئەم ترىیه له ناو ئەم قاپه دا بۆ ئەم پیاوه ببه، تاگو بیخوا.

ئینجا (عداس) ترىیه که ی بۆ پیغمبرمبارک ﷺ بردو له بهر دهستی داناو پیی گوت: بیخۆ. جا پیغمبرمبارک ﷺ دهستی بۆ ترىیه که بردو فهرموی: (بسم الله). ئینجا خواردی، جا (عداس) به سه رسوپماوی گوتی: خه لکی ئەم ولاته ئەم (بسم الله) یه نالین!. جا پیغمبرمبارک ﷺ ئی پرسی: ﴿ئهی (عداس) تو خه لکی کام ولاتی، نایینت چ نایینیکه﴾؟ (عداس) وهلامی داوه: من دیانم-گاورم، خه لکی (ئیتوی)م. جا پیغمبرمبارک ﷺ فهرموی: ﴿مَنْ قَرِيبَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ يُؤْسَ بِنِ مَتَّى؟﴾ دئییه که ی پیاو چاکه که (یونس) ی کوپی (متی)؟. جا (عداس) گوتی: چۆن (یونس) دهناسی؟ پیغمبرمبارک ﷺ فهرموی: ﴿ذَاكَ أَخِي، كَانَ نَبِيًّا وَأَنَا نَبِيٌّ﴾ ئەو (یونس) ه برای منه، چونکه ئەو پیغمبرمبارک ﷺ خوا بوو، منیش پیغمبرمبارک ﷺ خوامه. جا (عداس) سهرو دهستو پیی پیغمبرمبارک ﷺ ماچ کردن، واته: موسولمان بوو.

جا که (عداس) گهراوه لای کوردهکانی (زبیه)، پیان گوت: ئەهی (عداس) بۆ ئەم پیاوهت ماچ کرد؟ گوتی: گه وره له سهرووی زهمین لهم پیاوه باشتر نیه، ههوالیکی وههای پیگوتم، جگه له پیغمبرمبارک ﷺ کهسی تر نایزان. جا گوتیان: ئەهی (عداس) ناگاداربه: له نایینی خۆت لاتنه دا، نایینی خۆت له نایینی وی باشتره!.

ئینجا که پیغمبرمبارک ﷺ گهیشته (قرن الثعالب) = (قرن المنازل)، هه زرمتی (جنبرائیل) علیه السلام هاته خرمهتی و پیی فهرموو: ﴿خوای گه وره گوئی له قسهکانی گه له کهت بوو چۆن وهلامی تو یان داوه، ئیستاش خوای گه وره (ملائکة) ی کیوهکانی ناردۆته لای تو، هه چی بتهوی فهرمانی پی بکه﴾.

جا (ملائکة) ی کیوهکان سهلامی لی کردو گوتی: ﴿ئهی (محمّد) ﷺ من (ملائکة) ی کیوهکانم، خوای گه وره منی ناردۆته لای تو، ئەگه ره هه ز نه که ی ئەم دوو کیوه به سهر کافرهکانی (طائف) دا ئەدهم و له ناویان ئەبهم؟﴾. بهلام پیغمبرمبارک ﷺ ئەوهی نهویستو فهرموو: ﴿بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ وَلَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ رواه الشيخان، به لکو تکام له خوایه: له پشتی ئەو کافرانه که سانیکی وهها دهریین: که ته نهها خوا به رهستن و هاوبهشی بۆ دانهنین.

﴿سەرەتای موسولمانبوونی (الْجَنَ) = جنۆکه﴾

ئىنجا كە پىغەمبەرﷺ لە گەرانهویدا گەيشته (نُخْلَة) لە نَزِيك (مَكَّة)، لە نيوەى شەویدا هەلسا شەونوێژ بکا، لەو کاتدا حەفت جنۆكە لە جنۆكەکانى (نُصَيْبِيْن) بە لاىدا تىپەرپىن و گوڤيان لە قورئانخويندەكەى پىغەمبەرﷺ راگرت، ئىنجا كە پىغەمبەرﷺ نوێزەكەى تەواو كرد، ئەو جنۆكانە موسولمان بون و گەرانهوە لاى خزم و كەسەكانى خۆيان، هەروەك خۆاى گەورە دەفەرموئ: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ (الأحقاف: ۲۹-۳۲)، باس بكە-ئەى پىغەمبەرﷺ-كە كۆمەلە جنۆكەيەكمان ناردە لاى تۆ، گوئى لە قورئان رابگر، جا كە جنۆكەكان ئامادەى قورئانخويندەكەت بون، بە يەكترىيان گوت: بى دەنگ بن تا گوڤيان لى ئى بى، جا كە قورئانخويندەكە تەواو بوو، جنۆكەكان گەرانهوە لاى گەلەكەى خۆيان و لە عەزابى خوا دەياترساندن ئەگەر موسولمان نەبن. واتە: چونكە ئەو حەفت جنۆكەيە بەخۆيان موسولمان بووبون.

ئىنجا كە پىغەمبەرﷺ ويستى بىتەوە ناو شارى (مَكَّة)ى پىرۆز، حەزەرتى (زَيْد)ﷺ پى ئى گوت: چۆن دەچىهەو ناو گەلى (فَرِيش)، خۆ ئەوان هۆى پۆششتنى تۆ بون؟ پىغەمبەرﷺ لە وەلامدا فەرمووى: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لِّمَا تَرَىٰ فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَإِنَّ اللَّهَ نَاصِرٌ دِينِهِ وَمُظْهِرٌ نَّبِيِّهِ﴾ ئەو تەنگانەى تۆ دەيبىنى خۆاى گەورە لى دەرچوون و خۆشەيەكى بۆ دىنى و خۆاى گەورە يارمەتى ئايىنى خۆى دەداو پىغەمبەرەكەى خۆى سەرکەوتوو دەكا.

جا پىغەمبەرﷺ داواى لە (الأخنس) و لە (سُهَيْل) كرد: كە بىپاريزن؟ بەلام نەيانپاراست، ئىنجا ناردى بە لاى (المطعم بن عدي) و داواى لى كرد لە ژىر پاراستنى ئەودا بىتەوە (مَكَّة)؟ جا (المطعم) وەلامى داوەو گوتى: با بىتە لاى من. ئىنجا پىغەمبەرﷺ هاتەو ناو (مَكَّة) و شەوئى لە لاى (المطعم) خەوت، ئىنجا سەبەينى (المطعم) خۆى و حەفت كورەكانى لەگەل پىغەمبەرﷺ چۆنە مزگەوت=(الكعبة) و بە (فَرِيش) يەكانى گوت: من پاريزەرى (مُحَمَّد)م. جا (فَرِيش) گوتيان: لە بەر تۆ ئىمەش دەستى لى نادەين. (البداءة والنهاية) ب(۲) ل(۱۲۷-۱۴۳) و (السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۴۸۸-۵۱۲).

﴿گولبىزىرىك ئەم گولزارە﴾

يەكەم: خۆاى گەورە (شَرِيك) = هاوبەشى نىه: نە لە (عبادة) و نە لە (حُكْم) دا، پىغەمبەرﷺ بە كافەرەكانى (فَرِيش)ى فەرموو: ﴿تَقُولُونَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وَتَقْلَعُونَ عَمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ بلىن: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وازيش لە سەنەم پەرستى بىنن. شتىكى ناشكرایە: كافەرەكانى (فَرِيش) باوەرپان بە مەبوونى خواو بە پەروردگارەتى خوا

هه‌بوو، هه‌روه‌ك خ‌وای‌گه‌وره ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان: ۲۵، ئه‌گه‌ر له‌ ك‌افره‌كانی (مَكَّة) پ‌یرسی ك‌ئ ئاسمانه‌كان و زه‌مینی دروست كردون؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لێن: خوا دروستی كردون.

به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ك‌افربون، چونكه‌ له‌ (عبادة) = په‌رستندا هاوبه‌شیان بۆ خوا دانه‌ناو ئه‌یانگوت: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ الزمر: ۳، ئی‌مه‌ هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ ئه‌م ب‌تانه‌ ده‌په‌رستین تاكو له‌ خوا نزیکمان ب‌كه‌نه‌وه‌. جا كه‌ پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پ‌ی‌ی فه‌رموون ب‌لێن: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾. ك‌افره‌كان گوتیان: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ ص: ۵، ئایا (مُحَمَّدٌ ﷺ) خ‌وایه‌تی‌ی كردۆته‌ مافی ته‌نها یه‌ك خودا؟ ئه‌وه‌ ش‌تی‌کی سه‌یره‌! جا لێره‌دا پ‌ی‌ویسته‌ بزانی: هه‌روه‌ك خ‌وای‌گه‌وره‌ نایه‌وئ له‌ (عبادة) = په‌رستندا هاوبه‌شی هه‌بۆ و ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ الكهف: ۱۱۰، ناب‌ی له‌ په‌رستندا ه‌یچ كه‌سی‌ك ب‌كا ته‌ هاوبه‌شی خ‌وای‌خ‌وئ. ئه‌وهاش نایه‌وئ له‌ (حُكْم) = دادپه‌روایی دا هاوبه‌شی هه‌بۆ و ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ الكهف: ۲۶، خ‌وای‌گه‌وره‌ ه‌یچ كه‌سی‌ك ناكاته‌ هاوبه‌ش له‌ (حُكْم) = له‌ دادپه‌روایی خ‌وئ دا.

كه‌وابو: به‌ ته‌ها خوا ناسین م‌رۆڤ له‌ كو‌فر ده‌رناچ‌ئ و ناب‌یته‌ ئیماندار، به‌لك‌و له‌ داوای شاده‌ه‌یتان - ده‌بی به‌ دل‌و زوبان باوه‌پ‌ی هه‌بۆ خ‌وای‌گه‌وره‌ تاكو ته‌نایه‌ له‌ (الْوَهِيَّة) دا، واته‌: له‌ خ‌وایه‌تی‌دا: كه‌ (عبادة) = په‌رستن و (حُكْم) = دادپه‌روایی ده‌گر‌یته‌وه‌ و خ‌وای‌گه‌وره‌ هه‌ردووکیانی له‌م ئایه‌ته‌دا به‌ یه‌كه‌وه‌ ك‌ۆ كردونه‌وه‌ و ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ یوسف: ۴۰، دادپه‌روایی ته‌نها مافی خودایه‌، خودا فه‌رمان‌ی داوه‌: ج‌گه‌ له‌وی ه‌یچ‌ئ تر نه‌په‌رستن، ئه‌وه‌ ئایینی پ‌استه‌قینه‌یه‌.

واته‌: ئیسلام ئایین و ده‌وڵه‌ته‌، ناب‌ی ئایین و ده‌وڵه‌ت لێ‌ك ج‌یا ب‌كر‌ینه‌وه‌، ئه‌مه‌ ب‌پ‌یاری ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌، كه‌وابو: ئه‌و كه‌سانه‌ی خ‌ویان به‌ موسوڵمان دانه‌نێن و له‌ هه‌مان كاتیشدا یاسای ده‌ست‌كرد - به‌ پ‌ی‌چه‌وانه‌ی شه‌رعی ئیسلام - دانه‌نێن و شان به‌شانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام په‌فتاری پ‌ی‌ده‌كه‌ن و ده‌لێن: (شه‌ریعه‌تی ئیسلام به‌ ته‌نها له‌م سه‌رده‌مه‌دا - بۆ هه‌موو كاروباری‌ك به‌ كه‌لك‌ نایۆ و پ‌ی‌ویسته‌ یاسای ده‌ست‌كردیشی له‌گه‌ل‌دا ب‌ئ). ئه‌وانه‌ وه‌كو ك‌افره‌كانی (ق‌ریش) به‌ (مُشْرِك) دانه‌ند‌رێن له‌ (حُكْم) دا، هه‌روه‌ك خ‌وای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ الأنعام: ۱۲۱، ئه‌گه‌ ئی‌وه‌ گو‌ی‌رایه‌ل‌ئ ئه‌وان بن له‌و ب‌پ‌یارانه‌ی د‌ژ به‌ شه‌ریعه‌تی خودانه‌، ب‌ی‌گومان ئی‌وه‌ (مُشْرِك) ن و هاوبه‌شتان بۆ خوا داناوه‌.

كه‌وابو: ج‌ه‌نگ‌ی ئیسلام له‌ د‌ژی كو‌فر بۆ ئه‌وه‌یه‌: (عبادة) و (حُكْم) - واته‌: په‌رستن و دادپه‌روایی - ته‌نها بۆ خودا ب‌ئ و هاوبه‌شی نه‌بۆ، هه‌روه‌ك خ‌وای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ الأنفال: ۳۹، ج‌ه‌نگ له‌ د‌ژی

کافرهکان بکهن تاکو (شِرْک) - هاوبه شدانان بۆ خوا نه میئن و ئایین هر هه مووی بۆ خوا بئ و کوفری له گه لدا نه بئ.

﴿بۆچی شهیتان کافر بوو؟﴾

جا لیڤه دا پیویسته ئه وهش بزانی: شهیتان باوه پى به خوا به تاكو ته نیایی خوا هه بوو، هاوبه شی بۆ خوا دانه ناوه، به لام بۆی کافر بوو و له عنه تی لیڤه، چونکه (حُكْم) ی خواى رهد کرده و گوتی: ﴿أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ الإسراء: ٦١، چۆن په وایه من سوچده بۆ (آدَم) یك ببهه كه له قوڤ دروستت کرده؟. واته: شهیتان - به بۆچوونی خوی - ئه م بپیاره ی خواى پئ پاست نه بو و خواى گه وری به به هه له داچوو داناو گوتی: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ من: ٧٦، من له (آدَم) چاکترم؟ چونکه - ئه ی خودایه - منت له ئاگر دروست کرده، (آدَم) ش له قوڤ دروستت کرده.

که وایوو: ئه وکه سانه ی ده لئین: (شه ریه ته ئیسلام - که خوا دایناوه - سته می تی دایه و به که لك ئه م سه رده مه نایئ و ئیمه پئ ی پازی نین). ئه وانیش وه کو شهیتان کافر ده بن، هر چه ند باوه پیشان به خوا هه بئ؟ چونکه خواى گه وری ده فه رموی: ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ التور: ٤٧، که سانیك ده لئین: باوه پیمان هیه به خوا به پیغه مبه ر ﷺ، گوپرایه لی خواو پیغه مبه ر ﷺ ده بین، ئینجا هه ندیکیان له دواى ئه و قسه یه پشت له (حُكْم) ی خواو پیغه مبه ر ﷺ ده کهن و قبولی نا کهن، ئه وانه ئیماندار نین.

بۆی ئیمامی (الطحاوی) ش له (العقیده الطحاویة) دا فه رمویه تی: (وَمَنْ رَدَّ حُكْمَ الْكِتَابِ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ) هر که سیک بپیری قوڤشان رهد بکاته وه، ده بیته یه کیك له کافرهکان. جا تکایه بگه پتوه بۆ گولبژیری بانگه وازی نه ئینی و باسی (برمان) له م کتێبه دا، هه م بۆ پافه ی نایه ته کان بپوانه (تفسیر القرطبی) و (تفسیر ابن کثیر).

دووه م: پیغه مبه ر ﷺ شه فاعه ت بۆ کافرهکانیش ده کا، پیغه مبه ر ﷺ به (أَبُو طَالِب) ی فه رموو: ﴿ئَهی مامه تو بلی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، تاکو له لای خوا شاهیدیت بۆ بدهم... جا (أَبُو طَالِب) شاده نه ییاو موسولمان نه بو﴾.

ئیمام (العبّاس) ﷺ له پیغه مبه ر ﷺ پرسى: تو چ سودیکت بۆ (أَبُو طَالِب) ی مامت هه بووه، چونکه ئه و تو ی ده پاراست و به رگری لیڤه کردی؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ﴿هُوَ فِي ضَحْضَاحٍ مِنْ نَارٍ وَلَوْلَا أَنَا لَكَانَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ رواه الشیخان، له بهر شه فاعه تی من (أَبُو طَالِب) له ناو ته نکاییه کی ئاگر له لیوی دۆزهخ داندراوه - واته: ئاگر تا گوزینگی دئ - ئه گه ره بهر من نه بوایه، ئه و له بنه وه ی دۆزهخ داده ندرا. جا بزانه: ئه و شه فاعه ته له تایبه ته ندیه کانی پیغه مبه ر ﷺ ته نها سزای له سه ر سوک

کراوه، واته: له دۆزه خ ناهیندریته دهره وه، خوای گه وره ده فره رموی: ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ المدثر: ۴۸، سود ناداته کافره کان شه فاعه تی شه فاعه تکاران.

جا ئه وهش بزانه: له هه موو مامه کانی پیغه مبه رﷺ چواریان ئیسلامه تییان پی گه یشتووه: (حَمَزَة) و (الْعَبَّاس) و (أَبُو طَالِب) و (أَبُو لَهَب)، جا له وانهش ته نها (حَمَزَة) و (الْعَبَّاس) موسولمان بوینه -رضی الله عنهما- . (فتح الباری) ب(۷) ل(۲۴۶)، ب(۱۱) ل(۵۲۵).

سئیه م: پیغه مبه رﷺ ناوی لهم سائه نا: (عَامُ الْحُزْنِ) = سائی غه مباری. نه گهر (أَبُو طَالِب) هه ر بماباو به رده وام بوایه له پاراستنی پیغه مبه رﷺ، له وانه بوو که سانیك بلین: به هیزو پالپشتی (أَبُو طَالِب) ئه م ئیسلامه چه سپاو. بۆیی خوای گه وره وای کرد ئه م تۆمه تهش نه مینئ، هه م نه گهر پیغه مبه رﷺ ئازارو ماندوو بوونی نه دیتبایه، ئه و کاته موسولمانانیش بۆ بانگه وازی ئیسلام ته مبه ل ده بون و دیتنی ئازارو ماندوو بوونیان به سوننه تیکی پیغه مبه رﷺ نه ده زانی و خوڤاگر نه ده بون به رامبه ر ئازاردان و لیدان و دهریه رده ری، جا که خوای گه وره وه عده ی به پیغه مبه رﷺ دابوو: بیپاریزی، مه به ست پاراستن له کوشتن بوو، نه ک نه دیتنی ئازارو سوکایه تی و دهریه ده ری.

جا ئه وهش بزانه: له بهر خودی مردنی (أَبُو طَالِب) و حه زره تی (خَدِیجَة) -رضی الله عنهما- پیغه مبه رﷺ ناوی لهم سائه نه نا: (عَامُ الْحُزْنِ)، به لکو به هۆی ئه وه ی ریگی مانگه یانی ئیسلامی لی به رته سک بۆوه و پیگرو کۆسپه ی زیاتری هاتنه پیش و زیاتر ئازارو ماندوو بوونی دیت، بۆیی خوای گه وره له قورئاندا دلی پیغه مبه رﷺ ده داته وه ده فره رموی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا﴾ الأنعام: ۲۴، له پیش توڤا- ئه ی پیغه مبه ر- چهند پیغه مبه ریکی تر به درۆ خستراونه وه، جا ئه وان خوایان پاگرت له سه ر ئه و به درۆ خستنه وه یه، ئه وان له ریگی خوا ئازاردان تا یارمه تیدانی خویان بۆ هات و خوا سه ری خستن. به ده ستکاری وه (فقه السیره، للبوطی) ل(۱۳۰-۱۳۳).

چوارهم: هه ر ئه و مانگه ی حه زره تی (خَدِیجَة) -رضی الله عنهما- وه فاتی کرد، پیغه مبه رﷺ حه زره تی (سَوْدَة) -رضی الله عنهما- له خۆی ماره کرد.

پرسیار: بۆچی دیسان پیغه مبه رﷺ ئه م بیوه ژنه شی له خۆی ماره کرد؟ وه لام: ئه مهش هه ر وه فاداری بوو، چونکه حه زره تی (سَوْدَة) -رضی الله عنهما- هاوسه ری کوپه مامه که ی خۆی بوو- که ناوی (السَّكْرَان) بوو ﷺ- هه ردووکیان موسولمان بون و به یه که وه کۆچیان کرد بۆ (حَبَشَة)، ئینجا که گه رانه وه بۆ (مَكَّة)، میژده که ی وه فاتی کرد، حه زره تی (سَوْدَة) ش-رضی الله عنهما- به بی که سی مایه وه و خزمه کانیشی موسولمان نه بون، جا پیغه مبه رﷺ له وه ده ترسا: خزمه کانی بیگرن و ئازاری بده ن و له ئیسلام پاشگه زی بکه نه وه، میژدیش قه لاتنی ژنه و پیی ده پاریزی، بۆیی پیغه مبه رﷺ له خۆی ماره کردو بووه دایکی

ئيمانداران، ئەگەر نا: لە ناو موسولماناندا كىژى جوان و جەحىل نۆر مەبون بىنە ھاسەرى پىغەمبەر ﷺ. بروانە (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۴۹۰) و (نوراليعين) ل (۶۱).

بەلام مەرھەردنى ھەزەرەتى (عائشە) -رضي الله عنها- لە دەسەلاتى خۆىدا نەبوو ئە ھەوندە (وحي) ى بۆھات، پىغەمبەر ﷺ ھەرموى: ﴿أَرَيْتَكَ فِي الْمَنَامِ يَجِيءُ بِكَ الْمَلِكُ فِي سَرَقَةٍ مِنْ حَرِيرٍ، فَقَالَ لِي: هَذِهِ امْرَأَتُكَ، فَكَشَفْتُ عَنْ وَجْهِكَ الثَّوبَ فَإِذَا أَنْتَ هِيَ، فَقُلْتُ: إِنَّ يَكُ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُمِضْهِ﴾ رواه الشيخان، وعند ابن حبان والترمذي بسند صحيح: ﴿جَاءَ جِبْرِيلُ لِلنَّبِيِّ ﷺ بِصُورَةِ عَائِشَةَ -رضي الله عنها-... فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ زَوْجَتُكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ ئەى (عائشە) لە ھەندە تۆم نیشان درا: (جُبرائيل) لە ناو پارچە ئاوريشمىكدا ويئەى تۆى دەھيئە ھەرموى: ئەمە ژنى تۆىە لە دونيا و قىامەتدا. جا كە ئاوريشمەكەم لادا، تەماشام كرد ئەتۆى، جا گوتم: ئەگەر ئەم ھەوندەم (وحي) ى لاى خودا بى، خودا جى بەجى ى دەكا. واتە: ھەونى پىغەمبەر ﷺ -وھەك مەشيارى- بە (وحي) دادەندەرى. (فتح الباري) ب (۱) ل (۲۲۶-۲۲۸).

پىنجەم: ھەرچوونى پىغەمبەر ﷺ بۆ (طائف)، ھەرسىكى ترە بۆ بانگەوازكارانى ئىسلام: تاكو بتوانن دابونەرىتى ناو خۆيان بۆ خزمەتى ئىسلام بە كار بىئەن و سەرۆك ھۆزەكان بەكەنە دۆستى خۆيان و لە ژىر سىبەرى دۆستايەتى ئەواندا بتوانن ئىسلام رابگەيئەن، ھەروەھا ھەرسىكى ترە: تاكو مەزھى موسولمان ھىچ كاتىك وەپەز نەبى و كۆل نەدا، ھەرچەند ئازاردان و ناخۆشەكانىش لە و پەرى بەھيئەدا بن، تەماشە بەكە: پىغەمبەر ﷺ لەم سەفەرەدا مانگىكى پىچو: دە پۆژان لە (طائف) مايەو، بىستەكەى تەرىش لە رىگە و شويئەكانى تر، ھىچ كاتىكىش وەپەز نەبو، كە وابوو: دەبى ئەم خۆپاگىيەى پىغەمبەر ﷺ بىرەندار بوونى بە دەستى خۆپىرەكانى (طائف)، بەردەوام لە بەرچاومان بى و بىروياو ھەمان وابى: كە گشت بانگەوازكارىكى ئىسلام -سەركرەو بەرەوخوار تەرىش- لە بەرامبەر بەرپرسىارىيەتى ئەم ئايىنە يەكسانن، ئازارو ماندوبوون بەشى تەنھا (بالال) و (عمار) و (سُمَيَّة) نى، بەلكو بەشى پىغەمبەرىشى ﷺ تى دايە.

جا ئەگەر يەكەك وا تىبگا: پىغەمبەر ﷺ لە خۆى وەپەز بوو و ئازاردان و سوكاىيەتى پىكردنى كافەرەكان بىزارى كردو، بۆى پەناى بردە بەر دوعا و ھاوارى كردۆتە خۆى گەورە؟ دەلەين: ئەم تىگەيشتنەت ھەلەيە، چونكە ھەروەك خۆى گەورە ھەرمانى بە خۆپاگىرى كردو و دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ آل عمران: ۲۰۰، ئەى ئيمانداران خۆپاگر بن. ئەوماش ھەرمانى بە دوعا كردو و دەفەرموى: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ غافر: ۶۰، لىم بىپا رىئەو مەنىش دوعايەكەتان قبول دەكەم.

كە وابوو: دوعا كەرنەكەى پىغەمبەر ﷺ ھەرسىكى ترە تاكو شان بەشانى خۆپاگىرى دوعاى

سەرکەوتن و بێ بە لایى بکەین، خو ئەگەر دوایە کە ی پێغه مبه‌ر ﷺ دوعای وە پەزى و بێزای بوايە، ئەو بە زەبى و لێبوردنى بە کار نە دەهێناو یە کسەر فەرمانى دەدا: (مَلَانْگَة) کێو هەکان تۆ لە بۆ وەر بگرتەو، بە لام پێغه مبه‌ر ﷺ پێغه مبه‌رى پەحمەتەو تۆ لە کردنەو ی ناو، تەنھا پازى بوونى خۆى دەو، ئەو هەش لە وەدا دەردە کەو، کە لە دوعایە کە ی دا فەرموو: ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَلَيَّ غَضَبٌ فَلَا أُبَالِي﴾ خۆدایە ئەگەر ئەم ئازاردانە بە هۆى تو پەبوونى کى تۆ نەبى، من باکم نیه و گوێ نادەم ئەو ئازاردانە. هەر وەها لەم پستە یە ئەو هەش وەردە گیرى: جارى وا هە یە ئازاردان و بە لایە کانی تری دنیا، سزادانى کە لە سەر تاوانى کە خۆى گە و ردە تو پە کردو و لە دنیا دا سزای تاوانە کە ی لێ وەردە گیرى، بۆ ی پێو یستە مژو فى موسولمان تە کای لێبوردن و بێ بە لایى لە خوا بکا، هەر وە کە ی پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموو: ﴿وَلَكِنْ عَافِيَتُكَ هِيَ أَوْسَعُ لِي﴾ بە لام بێ بە لایى تۆ- ئە ی خۆدایە- بۆ من بە رفراوانترە.

کە وابوو: پێو یستە موسولمان هەول بەدا خوا لى پازى بێ و بە خۆیشى لە خوا پازى بێ، هەر چەند بەردەوامیش لە ژيانى کى ناخۆش و پرتال و سوێرى دا بى، هەر وە کە خوا ناسى بە ناوبانگ (رَابَعَةُ الْعَدَوِيَّة) فەرموو یە تى:

فَلْيَتَّكْ تَحْلُو وَالْحَيَاةُ مَرِيرَةٌ * وَلَيْتَكَ تَرْضَى وَالْأَنَامُ غَضَابُ
وَلَيْتَ الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ عَامِرٌ * وَبَيْنِي وَبَيْنَ الْعَالَمِينَ خَرَابُ

خۆزگە- ئە ی خۆدایە- تۆ لە دڵدا شیرین دەبوی، با ژيانیشم تال بى
خۆزگە- ئە ی خۆدایە- تۆ لە من پازى دەبوی، با خەلکیش لیم تو پە بى.

خۆزگە- ئە ی خۆدایە- ئەو ی نێوان من و تۆ بە خوا پە رستى ئاوەدان بى
با نێوان من و نێوان خەلکیش هەر و یران بى.

(شرح الزقاني على المواهب) ب(١) ل(٣٥٨) و(فقه السيرة، للبوطي) ل(١٣٦-١٣٨) و(سيرة الصلابي) ب(١) ل(٣٧٤).
شەشەم: پێغه مبه‌ر ﷺ دەستى بۆ تری یە کە بردو فەرموو: (بِسْمِ اللَّهِ).
پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموو یە تى: ﴿إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، وَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ﴾ رواه ابوداود والترمذي بسند صحيح، کاتى یە کى کتەان و یستى شتێک بخوا، با (بِسْمِ اللَّهِ) بکا، ئەگەر لە سەرەتادا لە بیری چوو، با بلى: (بِسْمِ اللَّهِ) لە سەرەتاو کو تايى دا.

بە گوتنى (بِسْمِ اللَّهِ) لە پێش خواردن و خواردنەو و کارە باشە کەندا، موسولمانى پاستە قینه لە کەسانى تر جیا دە بێتە وە بەرە کە تى (بِسْمِ اللَّهِ) کارى خۆى دەکا: هەم لە خۆى و هەم لە کەسانى تر، تەماشای بکا: چۆن (بِسْمِ اللَّهِ) ی پێغه مبه‌ر ﷺ (عَدَّاس) ی گاوى بەرەو ئیسلام هێنا و هەستى خوا پە رستى جولاند وای لى کرد ئەو نەندە باو پى بە پێغه مبه‌ر ﷺ بە هیز بى، بلىتە گە و رە کانی خۆى: (لە سەر زەمین لەم پیاو و باشتە نیه).

که واپوو: ئه‌ی موسولمانی پێزدار تۆش شوین پێغه‌مبه‌ره‌که‌ت ﷺ بکه‌وه‌و له‌ هه‌موو کاره‌ حه‌لاله‌کاندا (بِسْمِ اللَّهِ) بکه‌، تاکو سه‌رکه‌وتوو بی و شه‌یتان لێت دور بکه‌وێته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووێه‌تی: ﴿إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ﴾ روه‌ مسلم، کاتی مرو‌ف و یستی بجێته‌ ناو ماڵی‌خوی، جا له‌ کاتی چوونه‌ ژووره‌وه‌و له‌ کاتی خواردن (بِسْمِ اللَّهِ) بکا، شه‌یتان ده‌لێته‌ هاوکارانی‌خوی: حاوانه‌وه‌و خۆراکتان لێره‌ نیه‌.

حه‌فته‌م: باوه‌ر به‌ (مَلَائِكَة) ی خوا، هه‌زه‌تی (جُبْرَائِيل) علیه‌ السلام به‌ پێغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رموو: ﴿خَوَّاهُ كَهْرَهُ (مَلَائِكَة) ی كَيُّوَهْكَانِي نَارِدُوتَه لای تۆ، هه‌ر چی به‌تو‌ی فه‌رمانی پێ بکه‌﴾. باوه‌ر به‌ هه‌بوونی (مَلَائِكَة) پوكنێكه‌ له‌ شه‌ش پوكنه‌کانی ئیمان، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووێه‌تی: ﴿الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ﴾ متفق علیه‌، ئیمان ئه‌وه‌یه‌ باوه‌رت هه‌بێ: به‌ خوا، به‌ (مَلَائِكَة) ی خوا، به‌ کتێبه‌کانی خوا، به‌ پێغه‌مبه‌رانی خوا، به‌ پو‌ژی دوا‌یی - (الْقِيَامَة)، به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر. هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووێه‌تی: ﴿خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ﴾ روه‌ مسلم، (مَلَائِكَة) له‌ پووناکی دروست کراون.

جا بزانه‌: (مَلَائِكَة) خه‌لكێکی پێو‌زن و له‌ وێنه‌ی خۆگورپودا ده‌بینرێن، به‌لام له‌ وێنه‌ی راسته‌قینه‌ی‌خوایاندا - جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ران - عليهم‌ الصلاة والسلام - هه‌چ كه‌سیك نایانبینی، (مَلَائِكَة) بالیان هه‌نه‌، نه‌ نێرن نه‌ مێن، خه‌و و خواردنیان نیه‌، ئه‌توانن خوایان به‌یتنه‌ سه‌ر هه‌موو وێنه‌کی جوان، له‌ ئاسمان و زه‌میندا نیشته‌جێن و له‌ هه‌موو شوێنێکدا جێیان ده‌بێته‌وه‌و به‌ فه‌رمانی خوا کاروباری بوونه‌وه‌ر هه‌لته‌سو‌پێن و له‌ فه‌رمانی‌خوا ده‌رناچن، خوای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قَالُمُدَبَّرَاتٍ أَمْرًا﴾ النازعات: ه‌، سو‌ی‌ندم به‌و (مَلَائِكَة) تانه‌ی کاروباری بوونه‌وه‌ر هه‌لته‌سو‌پێن.

جا بزانه‌: گه‌وره‌کانی (مَلَائِكَة) تان، سێ‌نه‌: (جُبْرَائِيل): كه‌ (وَحْي) بۆ پێغه‌مبه‌ران - عليهم‌ الصلاة والسلام - دێنێ. (مِيكائِيل): باران و گياو ده‌غل و دانێ له‌ ده‌سته‌. (إِسْرَافِيل) به‌ (نَفْخُ الصُّور) دونه‌یا تێك ئه‌دا و هه‌ر به‌ (نَفْخُ الصُّور) ش خه‌لكی زیندوو ده‌کاته‌وه‌.

ئیتیر (مَلَائِكَة) ی (كَرَامَاتٍ كَاتِبِينَ) كه‌ له‌ پاسته‌و چه‌په‌نه‌و کردارو گوفتاری ئاده‌میزادان ده‌نوسن و (مَلَائِكَة) ی مرادن و ناو مندا‌لدانه‌و (مَلَائِكَة) ی ناو قه‌برو ناو (جَهَنَّم) و به‌هه‌شت و چه‌ندانی‌تریش (مَلَائِكَة) هه‌نه‌، هه‌ر خوا به‌خۆی ده‌یزانی. جا له‌ پوونکردنه‌وی (العقيدة الطحاوية) دا هه‌ندێك به‌لگه‌مان بۆ هه‌تانه‌و بێخوێنه‌وه‌ سودی لێ‌وه‌رگه‌ری.

جا لێره‌دا هه‌زه‌تی (جُبْرَائِيل) و (مَلَائِكَة) ی كَيُّوَهْكَانِ هاتنه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ، كه‌ توانای هه‌یه‌ - به‌ (قُدْرَة) ی خوا - كێو له‌ بنه‌وه‌ هه‌لگه‌نێ و به‌ سه‌ر شوێنێکی‌تری‌دا بدا و له‌

بنه‌پر له ناویان ببا، به‌لام لیږه‌دا پیښه‌مبه‌ر ﷺ به‌زه‌یی و لیږورډنی به‌کار هیڼاو نه‌یویست کافره‌کانی (طائف) بنه‌پر بکړین و تکای له‌خودا نه‌و‌ها بوو: ئیمانداره‌کان له‌نه‌ژادی نه‌واندا په‌یدا ببن، خوای‌گه‌وره‌ش تکایه‌که‌ی هیناجی و له‌دوای (فَتْحِ مَكَّةَ) دانیش‌توانی (طائف) موسولمان بون، والحمد لله رب العالمین.

هه‌شته‌م: باوه‌ر به (الْجَنِّ) = جنوکه، هفت جنوکه له جنوکه‌کانی (نَصِيبِین) گویان له‌قورئان‌خویندنه‌که‌ی پیښه‌مبه‌ر ﷺ بوو... موسولمان بون.

پیناسه: (الْجَنِّ) = جنوکه چینه‌خه‌لکین چاوی نیمه‌له‌وینه‌ی پاسته‌قینه‌ی‌خویندا نایان‌بینی، خوای‌گه‌وره له‌ناگر دروستی‌کردون، ه‌روه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ الرحمن: ۱۵، خوای‌گه‌وره (جان)ی باوکی جنوکه‌ی له‌بلیسه‌ی‌ناگر دروست‌کردوه.

جنوکه نیرو می و زاون‌تیاان ه‌یه، کافرو موسولمانیان ه‌نه، به‌کافره‌کانیان ده‌گوتری: شه‌یتان، که‌واته: (إِبْلِيسَ) = شه‌یتانی‌گه‌وره له جنوکه کافره‌کانه، جنوکه توانایان ه‌یه خوین بگورپه‌سه‌ر ه‌موو وینه‌یه‌ک، جا نه‌گونجی له‌وینه‌ی‌خوگورپیویاندا بدریت‌ترین. (شرح صحیح مسلم) ب(۳) ل(۱۹۶) و(فتح‌الباری) ب(۸) ل(۸۶۱).

جا بزانه: سئ جار جنوکه له (مَكَّةَ) دا هاتونه‌ته خزمه‌ت پیښه‌مبه‌ر ﷺ:

جاری‌په‌گه‌م: له‌بازاری (عُكاظ)، که له‌سه‌ره‌تای پیښه‌مبه‌رایه‌تی‌دا شه‌یتانه‌کان-جنوکه کافره‌کان-پښه‌ی‌سه‌رکه‌وتنی‌ناسمانیان لی‌گیراو بلیسه‌ی‌ناگری نه‌ستیره‌کانیان بو ده‌هاویش‌ترا، گه‌رانه‌وه‌و گوتیان: پښه‌ی‌نیوان نیمه‌وه‌واله‌کانی‌ناسمانان لی‌داخراوه. واته: پيش پیښه‌مبه‌رایه‌تی جنوکه سه‌رده‌که‌وتن بو ناسمانه‌کان و گویان له (وَحْيٍ) = ه‌واله‌کانی ناسمان‌پاده‌گرت، ئینجا له‌سه‌ره‌تای پیښه‌مبه‌رایه‌تی‌دا قه‌ده‌غه‌کران،

جا (إِبْلِيسَ) = شه‌یتانی‌گه‌وره‌گوتی: دیاره شتی‌ک پووی‌داوه، ه‌لسن به‌پوژه‌لات و پوژئاوای زه‌میندا برځن، بزائن چی پووی‌داوه؟ جا نه‌وانه‌ی‌به‌ره‌و (حِجَانِ) هاتن، گویان له پیښه‌مبه‌ر ﷺ بوو-له‌وکات بو (عُكاظ) ده‌پویش‌ت و نوږی به (صَحَابَةُ) کان ده‌کرد-جا که گویان له‌قورئان‌خویندنه‌که‌ی پیښه‌مبه‌ر ﷺ بوو، گوتیان: نه‌م پووداوه‌یه پښه‌ی‌ناسمانی له‌نیوه‌گرتووه. جا نه‌وانه‌گه‌رانه‌وه‌لای‌که‌له‌کی‌خوین ه‌واله‌کیان به‌نه‌وان‌پاگه‌یاند: که له‌سوره‌تی ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ باس‌کراوه، واته: له‌م جاره‌دا پیښه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یزانی جنوکه گویان لی‌پراگرتووه.

جاری‌دووهم: له (النُّخْلَةِ)، له‌وکاته‌ی پیښه‌مبه‌ر ﷺ له (طائف) گه‌پاوه‌وه‌زده‌تی (زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ)ی له‌گه‌لدا بوو، که باس‌مان‌کرد، واته: له‌م جاره‌شدا پیښه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یزانی جنوکه گویان لی‌پراگرتووه.

جاری سَیِّهَم: له (الْحَجُون) له داوی جاری دووه، سَیِّهَد کهس- له جنۆکه کان هاتنه خزمهت پیغه مبه رَیِّهَ، که حه زه تی (عبدالله بن مَسْعُود) رَیِّهَ گَیْراویه تیه وه: شه ویک وه فدیکی جنۆکه ی (نصیبین) هاتنه خزمهت پیغه مبه رَیِّهَ، تا کو گوی له قو پنان پابگرن و شاره زای نیسلام بین، جا پیغه مبه رَیِّهَ له گه لیان دانیشته و قو پنانی بۆ خویندن، واته سوپه تی (الرَّحْمَن) ی بۆ خویندن، ههروهک (الترمذی) و (البیهقی) گَیْراویه تیان وه.

جا ئه م جاره جنۆکه داوی نازوقه یان له پیغه مبه رَیِّهَ کرد، پیغه مبه ریش رَیِّهَ فهرمووی: ﴿كُلُّ عَظْمٍ يُذَكَّرُ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ أَوْ فَرَمَا مَا كَانَ لَحْمًا، وَكُلُّ بَعْرَةٍ أَوْ رَوْثَةٍ عُلْفٌ لِدَوَابِّكُمْ...﴾ وقال رَیِّهَ: فَلَا تَسْتَجْرُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا زَادُوا إِخْوَانَكُمْ الْجَنِّ رواه الترمذی ومسلم، ههه ئیسقانی که کاتی سه بریندا- (بِسْمِ اللَّهِ) ی له سهه کرابی، که ده که ویتته دهستی ئیوه زیاتر گوشتی پیوهیه، گشت قشیل و پخیکیش ئالیکی ولاغه کانتانه... جا پیغه مبه رَیِّهَ فهرمووی: تارهت به ئیسقان و پیخ مه کهن، چونکه نازوقه ی برا جنۆکه کانی ئیوهیه. (السيرة الطيبة) ب (۱) ل (۵۰۷-۵۱۲).

نَویهَم: پیغه مبه رَیِّهَ داوی له (الْمُطْعِمِ بْنِ عَدِي) کرد بیپاریزی. نه وهش به لگه یه: دروسته موسولمان له حاله تی ناچاری دا بجیته ژیر پاراستنی کافریک، به و مه رجی ئه م پاراستنه زیان له ئایین و بانگه وازی نیسلام نه دا- ههروهک له کۆچکردنی (حَبْشَة) دا روومان کرده وه- جا نه وهی پیویسته لی ره دا بگوتری: ده بی موسولمان به رامبهه به م جو ره کافران به نه مه ک بی و چاکه ی نه وانی له به رچا و بی، چونکه له باره ی دیله کانی (بَدْر) پیغه مبه رَیِّهَ فهرمووی: ﴿لَوْ كَانَ الْمُطْعِمُ بْنُ عَدِي حَيًّا ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتَى لَتَرَكْتُهُمْ لَهُ﴾ رواه البخاری، نه گهر (الْمُطْعِمِ) ی کوپی (عَدِي) زیندوو بوایه و له باره ی نه م دیله بوگه نانه قسه ی له گه ل کردبام- واته: داوی نازادکردنیانی لی کردبام- له بهر خاتری وی وازم لی ده هینان و نازادم ده کردن.

جگه له م چاکه یهش (الْمُطْعِمِ) دهستیکی بالای هه بو له هه لوه شانده وهی گه مارویه که ی سهه خزمه کانی پیغه مبه رَیِّهَ، ههروهه ها حه زه تی (حَسَّانُ بْنُ ثَابِتٍ) شه رَیِّهَ- که شاعیری پیغه مبه رَیِّهَ بو- به چه ند پارچه شیعیک مه دحی (الْمُطْعِمِ) ی کرده و باسی نه و چاکه یه ی تی دا کرده که به رامبهه پیغه مبه رَیِّهَ کردویه تی. (فتح الباری) ب (۷) ل (۴۰۴).

*** **

﴿(الْإِسْرَاءُ وَالْمُعْجَازُ) = شه وپویی پیکردن و سهه رکه و تنی پیغه مبه رَیِّهَ بۆ ئاسمانه کان﴾ (الْإِسْرَاءُ): شه وپویی پیکردنی پیغه مبه رَیِّهَ له (مَكَّة) ی پیروزه وه بۆ (الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) له (فَلَسْطِين) له به شیکی شه وئ دا. (الْمُعْجَازُ): سهه رکه و تنی پیغه مبه رَیِّهَ له (الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) وه بۆ سهه ره وهی ههه ههفت ئاسمانه کان له هه مان شه وه که ی شه وپویدی دا.

ئەم (مُعْجَزَة) گەورمىيە بە گيان و جەستەي پېغەمبەر ﷺ بوو و خەون نەبو، لە شەوى ھەينى (۲۷) بىست و ھەفتى مانگى (رَجَب)، سالى دوانزەي پېغەمبەرايەتى، واتە: سائىك پېش كۆچكردنى پرووى دا.

جا بزانه: (الْإِسْرَاء) بەلگەي قورئان و ھەدىس و (إجماع)ى لە سەرە، بۆيى ھەر كەسەيک باوەرپى بە (الْإِسْرَاء) نەبى، ئەو ھە كافر دەبى، بەلام (المعراج) بەلگەي ھەدىسى (صحيح) لە سەرە، بۆيى ھەر كەسەيک باوەرپى بە (المعراج) نەبى، ئەو ھە كافر نابى، بەلكو (فاسق) دەبى.

بەوانە (السيرة الحلبية) ب(۱) ل(۵۱۵) و(تحفة المريد على جوهرة التوحيد) ل(۷۶).
خوای گەورە دەفەرموى: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الْإِسْرَاء: ۱)، پاك و بى ھەيى بۆ ئەو خوايەي شەو پۆيىيى كرد بە بەندەي خوێ-مُحَمَّد ﷺ- لە بەشەي شەوئى دا لە (الْمَسْجِدِ الْحَرَام) وە لە (مَكَّة)ى پيرۆز بۆ (الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) = (بَيْتِ الْمُقَدَّس) لە (فَلَسْطِين)، ئەو (بَيْتِ الْمُقَدَّس)ى پييت و بەرەكەتمان كردۆتە دەورەي، ئەو شەو پۆيىيە بۆ ئەو بوو ھەندىك لە بەلگەكانى تواناي خویمان نيشانى پېغەمبەر ﷺ بەھەين، بەراستى خوای گەورە بيسەرو بينەرە.

لە دواى مردنى (أبو طالب) و وفاتى ھەزرىتى (خديجة) و-رفسى الله عنها- سوکايتى پيكردى دانيشتووانى (طائف) و موسوڵمانبوونى بەشەيى تى دانيشتووانى سەر زەمين: لە ئادەمیزاد و جنۆكە، خوای گەورە ويستى گەشتىك بە پېغەمبەر ﷺ بكا بۆ (الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) و لەویشەو بۆ ئاسمانەكان، لەویشەو بۆ ئەو شوينەي تەنها خوا بەخوێ دەيزانى، تاكو بە ديتنى زاتى خوداو بە ديتنى (ملائكة) و پېغەمبەران و-عليهم الصلاة والسلام- بە ديتنى بەھەشت و جەھەننەم و چەند شەيى تى تر شاد ببى، ئەم گەشتەش ببيتە نيشانەي ئەو ھەي كە (محمد) ﷺ پېغەمبەرى ھەردوو مزگەوتەكانەو ميراگرو ئىمامى ھەموو پېغەمبەرانەو-عليهم الصلاة والسلام- پېغەمبەرايەتيەكەي گشتىيەو تا ئاخىرى زەمانە، بۆيى ئەم گەشتەش دەبيتە رىخۆشكردنىك بۆ قوناغىكى تى بانگەوازي ئىسلام كە ھەر لە ئىستاو پېغەمبەر ﷺ ئامادەكارى بۆ دەكا.

جا ئەم (مُعْجَزَة) گەورمىيە لە (البخارى) و (مسلم) و كتيبەكانى تى (حديث) و (سيرة) دا بە (رواية)ى جۆراوجۆر ھاتووە، ئيمەش لە ھەمووانيان كورتە باسيك پيىك ديين: شەويك پېغەمبەر ﷺ لە لاى (بيت) = (كعبة) پالى دابۆو، ھەزرىتى (جبرائيل) ﷺ ھاتە لاى، لە بنەو ھەي گەردەنى تا بنەو ھەي زگى لەتى كرد، ئينجا دلى پېغەمبەرى ﷺ دەرھيناو لە ناو تەشتىكى زېردا بە ئاوى (زَمْزَم) دلەكەي شويشت و پرى كرد لە ئيمان و ھيكەت، ئينجا لە شوينى خوێ دايئاو، ئينجا ولاغيكيان بۆ پېغەمبەر ﷺ ھينا-كە

ناوی (البَرق) = بۆراق بوو، پېش پېغەمبەریش ﷺ پېغەمبەرەکانی تر-علیهم الصلوة والسلام- سواری پستی دەبون، هەر شاقاویکی ئەم بۆراقە بە قەد بینینی چاوەکەیتەتی.

ئینجا پېغەمبەر ﷺ لە سەر پستی بۆراق سوار بوو و لەگەڵ حەزرتی (جبرائیل) ﷺ ھاتنە (بیت المقدس) = (المسجد الأقصى) لە (فلسطین)، جا لەوێ بۆراقی لە ئالقەی دەرگە (المسجد الأقصى) بەستەووەو چوونە ناو مزگەوت و هەر یەکەو دوو پەکەت نوێژیان کرد، جا بە ماومیەکی کەم پېغەمبەرەکان-علیهم الصلوة والسلام- لەوێ کۆ بونەووەو بۆ نوێژکردن ریز بون، ئینجا حەزرتی (جبرائیل) ﷺ دەستی پېغەمبەری ﷺ گرت و بۆ ئیمامەتی وەپیشی خست، واتە: پېغەمبەر ﷺ لە ناو (المسجد الأقصى) دا پېشنوێژی بۆ ھەموو پېغەمبەرەکان کرد علیهم الصلوة والسلام.

ئینجا کە کاری (بیت المقدس) تەواو بوو، (المعراج) = پەیزە ئاسمان بۆ پېغەمبەر ﷺ داندراو لەگەڵ حەزرتی (جبرائیل) ﷺ بەم پەیزمەدا سەرکەوتن تا گەشتنە ئاسمانی یەکەم، ئینجا حەزرتی (جبرائیل) ﷺ داوای کرد دەرگە ئاسمانەکیان بۆ بکریتەووە، (ملائکة) فەرموویان: ئەو کێیە؟ حەزرتی (جبرائیل) ﷺ فەرمووی: من (جبرائیل) م.

(ملائکة) فەرموویان: کێ لەگەڵتەدایە؟ حەزرتی (جبرائیل) ﷺ فەرمووی: (محمّد) ﷺ لەگەڵدایە. (ملائکة) فەرموویان: لە لایەن خواوە داوا کراوە بێتە ئاسمان؟ حەزرتی (جبرائیل) ﷺ فەرمووی: بەئێ. (ملائکة) فەرموویان: مەرحەبای ئێبێ، باشترین ھاتن ھاتنی ئەو، جا دەرگە ئاسمانیان بۆ کردنەووەو چوونە ژۆرەووە دیتی باب (آدم) ﷺ لەوێیە، جا حەزرتی (جبرائیل) ﷺ فەرمووی: ئەمە (آدم) ی باوکی تۆیە، سەلامی ئێبکە. جا پېغەمبەر ﷺ سەلامی ئێکرد، ئەویش وەلامی سەلامەکی داوەو فەرمووی: (مَرْحَبًا يَا ابْنَ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ) مەرحەبای ئێبێ = بەخێر بێ ئەم کوپە چاکەم و ئەم پېغەمبەرە چاکە.

ئینجا بۆ ئاسمانی دووەم ئاسمانەکانی تریش سەرکەوتن، لە ھەر ئاسمانیکدا وەك ئاسمانی یەکەم حەزرتی (جبرائیل) ﷺ داوای دەکرد دەرگە ئاسمانەکە بکەنەووە، (ملائکة) ش ھەمان پرسیارەکانیان دەکردن و دەرگەیان دەکردەو، جا لە ئاسمانی دووەمدا پېغەمبەر ﷺ دیتی حەزرتی (یحیی) پېغەمبەر و حەزرتی (عیسی) پېغەمبەر. صلی الله علیہما. لەوێنەو سەلامی ئێ کردن، لە ئاسمانی سێیەمدا حەزرتی (یوسف) پېغەمبەر ﷺ دیت و سەلامی ئێکرد، لە ئاسمانی چوارەمدا حەزرتی (إدريس) پېغەمبەر ﷺ دیت و سەلامی ئێکرد، لە ئاسمانی پێنجەمدا حەزرتی (ھارون) پېغەمبەر ﷺ دیت و سەلامی ئێکرد، ئینجا لە ئاسمانی شەشەمدا حەزرتی (موسی) پېغەمبەر ﷺ دیت و سەلامی ئێکرد.

ئىنجا لى ئاسمانى جەفتەمدا حەزرىتى (إبراهيم) پېغەمبەرى ﷺ دىت: پىشتى خۇى داۋەتە (النبىت المغمور) جا پېغەمبەر ﷺ سەلامى لىكرد، ئەۋىش ۋەلامى سەلامەكەى داۋەم فەرموۋى: (مَرْحَبًا بِالْإِبْنِ الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ) مەرحەباى لىبى-بەخىر بى ئەم كۆرە چاكەم ۋە پېغەمبەرە چاكە.

جا ھەر لى ئاسمانى جەفتەمدا (النبىت المغمور) ۋە (سندرة المنتهى) بۇ پېغەمبەر ﷺ نىك كرانەۋەم نىشانى دران، جا دىتى چۈر رۇبار لى بن (سندرة المنتهى) ۋە دىنە دەرۋە: دوۋانىان رۇبارى بەھەشتن، دوۋەكەى تىرىش رۇبارى دونيان: كە (الثيل) ۋە (الفرات)ن، ھەرۋەھا جەھەننەم بەھەشتىشى دىتن، ئىنجا جامىكى شەراب ۋە جامىكى شىرو جامىكى ھەنگۈىنيان بۇ پېغەمبەر ﷺ ھىنان، ئەۋىش جامە شىرەكەى ۋە مرگرت ۋە خۈاردىبە، جا حەزرىتى (جبرائيل) ﷺ فەرموۋى: ئەم شىرە پاكى ئىسلام بوو تۇ ھەتتەبۇارد.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ بەرمە سەرۋەتر بەرز كراۋە، تا گۈى لى سىرەسىرى پىنوۋسەكانى (ملائكة) بوو: كە بىرپارەكانى خۈاىگەۋرەيان لى (اللوخ المحفوظ)دا دىنوسى، ئىنجا ھەۋرىكى نورانى (سندرة المنتهى) داپۇشى ۋە حەزرىتى (جبرائيل) ﷺ لى پېغەمبەر ﷺ جىا بۇۋەم دىنگ ۋە ھەست نەماۋ پېغەمبەر ﷺ زىاتر بەرز كراۋە-كە ھەر خۈا بەخۇى دەيزانى- جا خۈاىگەۋرە (مناجاة) لى لىكەل پېغەمبەر ﷺ كىردو پېغەمبەر ﷺ گۈى لى ھەرۋەمۋەدى خۈا بوو ۋە خۈاىگەۋرە پەنجا نوپۇزى لى سەر خۇى ۋە ئوممەتى ۋاجىب كىردن لى ھەموو شەو ۋە پۇژىكدا.

جا كە پېغەمبەر ﷺ لى (مناجاة) لى خۈاىگەۋرە گەپراۋە، بە لى حەزرىتى (موسى) پېغەمبەر ﷺ رابىرد، ئەۋىش لى پىرسى: خۈاىگەۋرە جى لى سەر ۋاجىب كىردى؟ پېغەمبەر ﷺ فەرموۋى: پەنجا نوپۇز. جا حەزرىتى (موسى) ﷺ فەرموۋى: ئوممەتى تۇ تواناى پەنجا نوپۇزى نى، بگەپۇۋە لى خۈا، تىكاى سوكرىدى لىكە. جا پېغەمبەر ﷺ گەپراۋە لى خۈا ۋەرموۋى: خۇداىە ئەم ۋاجىبە لى سەر ئوممەتم سوكرىكە. جا خۈاى گەۋرە پىنج نوپۇزى لى سەر لادان، جا پېغەمبەر ﷺ گەپراۋە لى حەزرىتى (موسى) پېغەمبەر ﷺ، ئەۋىش فەرموۋى: ئوممەتەكەت تواناى چىل ۋە پىنج نوپۇزەكەشى نى، بگەپۇۋە لى خۈا دىسان تىكاى سوكرىدى لىكە. دىسان پېغەمبەر ﷺ گەپراۋە لى خۈا ۋە تىكاى سوكرىدى لىكە، خۇداش پىنج نوپۇزى تىرى لى سەر لادان... ھەر بەم جۇرە پېغەمبەر ﷺ نۇ جار گەپراۋە لى خۈا، تا نوپۇزەكانى كىردنە پىنج نوپۇز لى ھەموو شەو ۋە پۇژىكدا... جا پېغەمبەر ﷺ بە حەزرىتى (موسى) ﷺ فەرموۋى: ئەۋەندە تىكاى سوكرىدىم لى خۈا كىرد، تا شەرمم كىرد تىكاى زىاتر بىكەم، بەم پىنج نوپۇزانە پازى دىم. جا لى خۈاۋە پىى گوترا: ﴿يٰٓهٰى (مُحَمَّد) ئەۋە بىپارم دا: لى ھەموو شەو ۋە

پوڙيڪدا پيڻج نويڙ واجب بن و خيڙي په نجا نويڙهڪيان ههبي: ههر نويڙيڪ به ده نويڙ، واجبي خوم پريار دا، ههم له سهر بهندهكاني خوم سوك كرد.

ئينجا پيغه مبهري ﷺ له ناسمان هاته خوارموه بو (بني المقدس)، له وئش سوارى بوږاق بووه له گهل تارى و روني بهيانى ههمان شهو گهيشته وه (مكة).

جا كه نه وه والهي بلا و كردهوه، ههنديك له كافرمكان چه پلهيان لىدا و ههنديك فيكه فيكيان كردو باومريان پنه كرد، كومه ليكيش هاتنه لاي نيمام (ابوبكر ﷺ) پييان گوت: هاوريكهت دهلي: نههم شهو چويمه (بني المقدس) و گه پرامه وه (مكة). نيمام (ابوبكر ﷺ) فهرمووى: من باومري پنهكه مو راست دهكا. جا لهم روموه نيمام (ابوبكر ﷺ) ناوى ليندرا: (الصديق).

جا كافرمكان گوتيان: كه وابوو: نهى (محمد) بومان باسى (بني المقدس) بكه؟ جا خواى گهوره (بني المقدس) = (المسجد الأقصى) هينا بهرچاوى پيغه مبهري ﷺ، پيغه مبهريش ﷺ ته ماشاى ده كردو يه كه يه كه نيشانه كاني بو دهگوتن، جا نه مهش بووه هوى به هيڙبوونى باومري نيمانداران و زياتر گومر ابوونى كافرمكان. بپوانه (شرح صحيح مسلم) ب (٢) ل (٨٨-٥٢) و (فتح الباري) ب (٧) ل (٢٤٧-٢٧٢).

﴿گولږيږيڪ لهه گولزاره﴾

يه كهه: گرنگى و پيڙدارى (بني المقدس) = (المسجد الأقصى)، خواى گهوره شه وړي به پيغه مبهري ﷺ كرد له (المسجد الحرام) وه بو (المسجد الأقصى). ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ مَسْجِدٍ وَضِعَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلُ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ. قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى. قُلْتُ: كَمْ كَانَ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً﴾ رواه الشيخان، نهى پيغه مبهري خوا كامه مزگهوت له سهر زمين پيشت داندراوه؟ پيغه مبهري ﷺ فهرمووى: (المسجد الحرام) - (مكة). گوت: ئينجا كامه مزگهوت؟ فهرمووى: (المسجد الأقصى) - (فلسطين). گوت نيوان دروستكردنيان چهند بوو؟ فهرمووى چل سال.

كه وابوو: گرنگى و پيڙدارى (بني المقدس) = (المسجد الأقصى)، ههم په يوه ندى به (المسجد الحرام) ي قبيله موسى لمانان له وه دايه: شه وړيگه پيغه مبهري ﷺ، شويى سهر كه وتنى پيغه مبهري ﷺ بو ناسمانه كان، يه كهم قبيله موسى لمانان بو تا له سالى دووى كچي دا قبيله گوردا بو (كعبة)، ههروه ما مه لبه ندو قبيله پيغه مبهري كاني تريش بو - عليهم الصلاة والسلام - ههر له (المسجد الأقصى) دا پيغه مبهريان - عليهم الصلاة والسلام - نيمامه تى و پيشه وايه تى پيغه مبهريان ﷺ قبول كردو نويڙيان له پشت كردو سهر كړدايه تى پيغه مبهريه تبيان ته سليم به وى كرد، كه وابوو: وهك گرنگى دان به (المسجد الحرام) ي (مكة) - پيويسته موسولمانان گرنگى به (المسجد الأقصى) ي (فلسطين) ش بدهن.

(يَحْيَا الْإِسْلَام) = بژئى ئيسلام، هاتنه مهيدان: (عُمَرى كوپره برأى (صَلَاح الدِّين) سهركردهى پاستهى له شكرى ئيسلام بوو، سولتان (مُظَفَّرى) ههوليريش سهركردهى چهپهى له شكرهكه بوو، (صَلَاح الدين) ش بهخۆى له ناوهندى له شكرهكهى بوو، له پۆژى شه ممه - كه پۆژى دووه مى جهنگه كه بوو - خواى گه و ره سهركه و تنى بۆ موسولمانان ناردو كافر هكان به زينو (جأى دى) پاشا كافره كهى (قُدُس) و (أَرْنَاط)ى كافرى تاوانكار - ههردووكيان - دهستگير كران.

به لى: ئه وهى كافره كانى (صَلَبِي) به ماوهى نه وه د سال وه ده ستیان هيتابوو، له دوو پۆژا هه موويان له ده ست چوو، ئينجا (صَلَاح الدين) دادگأى (أَرْنَاط)ى كردو تاوانه كانى خستنه به رچاوى داواى لى كرد موسولمان بى تاكو عه فوى بكا، به لام موسولمان نه بو، بۆيى (صَلَاح الدين) به خۆى خه نه ريكى له نيوان شان هكانى (أَرْنَاط) دا و فه رموى: (ها أَنَا ذَا أَنْتَصِرُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ) ها ئه وه منم تۆ لهى (مُحَمَّد)ى پيغه مبه رم ﷺ ده ستينم. ئينجا پاسه وانه كان له ناو خيمه برديانه ده ره وه و به ته واوى كوشتيان.

ئينجا (صَلَاح الدين) له هيرشه كهى به ره و (قُدُس) به رده وام بوو، هه موو ئوميدى ئه وه بوو: له سال پۆژى (الإِسْرَاءُ وَالْمِعْرَاج) دا (قُدُس) پزگار بكا، أَلْحَمْدُ لِلَّهِ خواى گه و ره ئوميد هكهى هيتا جئ و له پۆژى هه ينى (٢٧) مانگى (رَجَب)ى سالى (٥٨٣) كۆچى، به رامبه ر (٢)ى (تشرين الثانى) سالى (١١٨٧) زايينى، به سهركه و توويى چوو ناو شارى (قُدُس) و له ژير ده ستى كافره كان پزگارى كرد، به لام له م پۆژهى پزگار كردندا نويزى (جُمُعَة) نه كرا؟ چونكه موسولمانان سه رقائى ديل گرتن و ناماده باشى جهنگ بون، جا بۆ (جُمُعَة)ى دهااتوو، زانايانى ئايينى له ولاتانى ئيسلام بۆ پيرۆزبايى و بۆ زياره تى (بَيْتُ الْمُقَدَّسِ) = (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) هاتنه شارى (قُدُس)، زۆربه يان به ته ماى ئه وه بون: يه كه م وتارى (جُمُعَة)ى دواى پزگار كردنى (قُدُس)ى بدرئيتى، به لام فه رمانى (صَلَاح الدين) ده رچوو: كه (أَبُو الْمَعَالِي الْقَاضِي مُحْيِي الدِّين) = وتارخوينى (دِمَشْق) وتاره كهى (جُمُعَة) بخوينيته وه؟ چونكه قه سیده يه كى له مه دحى (صَلَاح الدين) و گه لى كورد گوتبوو تى دا موژدهى پزگار كردنى (قُدُس) شى دابۆيى!.

جا ئه ويش به سه ر ميئبه رى (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) كه وتو وتارىكى په وان و به نرخى خوينده وه و له وتاره كهى دا دوعاى بۆ (صَلَاح الدين) كرد. ئه م پۆژه ش بووه پۆژى خۆشى و شادى بۆ موسولمانان، والحمد لله رب العالمين.

ئه م باسه م كۆ كر دۆته وه له (الروضتين) ب (٢) ل (٨٠-٨٢ و ٩٢-١١٠) و (رحلة ابن جبير) ل (٣٥) و (خط المقيزى) ب (٢) ل (٨٦) و (شعلة الاسلام) ل (٩٤-٩٦) و (صَلَاح الدين الأيوبي، للصَّلابي) ل (٣٧٦ و ٤٩٨-٥٠٥).

ئه مه ش چه ند پارچه شيعريكى هه لبژير دراوه له قه سیده كهى (القاضي مُحْيِي الدِّين) كه له مه دحى (صَلَاح الأيوبي) و گه لى كورد داينا وه تى دا موژدهى پزگار كردنى (قُدُس)ى داوه تى:

الْحَمْدُ لِلَّهِ ذَلَّتْ دَوْلَةُ الصُّلُبِ * وَعَزَّ بِالْكَرْدِ دِينَ مُصْطَفَى الْعَرَبِ
 بَيَّضَتْ بِالْكَرْدِ وَجْهَ الْكَرْدِ فَأَتَلَقُوا * كَوَاكِبَ فِي سَمَاءِ الْمَجْدِ وَالْحَسْبِ
 رَدُّوا الْحَيَاةَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَبْتَهَجُوا * بِالدِّينِ مُحْتَسِباً بِإِثْرِ مُحْتَسِبِ
 أَغْنَى جِهَادَكَ قَوْمًا أَبْطَنُوا حَسَدًا * وَأَظْهَرُوا عَجَباً أَدَّى إِلَى الْعَجَبِ:
 أَيْنَصُرُ الدِّينَ كُرْدِيٌّ؟! فَقُلْ لَهُمْ * الدِّينُ لِلَّهِ، لَا لِلْكَرْدِ وَالْعَرَبِ
 وَفَتْحُكُمْ حَلَباً بِالسَّيْفِ فِي صَفَرٍ * مُبَشِّرٌ بِفُتُوحِ الْقُدْسِ فِي رَجَبِ

حمد و سوپاس بۆ خوا دهوله تی (صلیب) =خاج په رسته کان زه لیل و بئی هیز بوو، به هوی
 گه لی کورد ئایینی پیغه مبه ری ﷺ هه لێژێردراوی عه پهب سهر به رز و به هیز بوو.
 به وه له تهرده نه ت پووی گه لی کوردت سپی کردو کورده کان وهك ئه ستهیره کان
 ده دره وشینه وه له ئاسمانی گه وره یی و په سه نایه تی دا.

کورده کان ژیانان بۆ ئیسلام گه پانده وه به ئایینی ئیسلام دلخۆش ده بون: یهك به دواى
 یه كدا بۆ پاداشتی خودا، واته: نهك بۆ ناویانگی دونیا.

(جهاد) و تیکۆشانی تۆ که سانیکی ماندوو کردن که حه سوودی یان - به رامبه ر به تۆ -
 شارده بو وه سهر سوپمانیکیان ئاشکرا کرد که سهر سوپمانه که یان مرۆفی ده خسته
 سهر سوپمان: ئایا پیاویکی کورد یارمه تی ئایینی ئیسلام ده دا؟! جا به و حه سوودانه بلی:
 ئایین بۆ خودایه، نهك بۆ کوردو عه پهب.

پزگار کردنتان شاری (حَلَب) به شمشیر له مانگی (صَفَر) دا، موژده ده ره به پزگار کردنی
 (قُدُس) له مانگی (رَجَب) دا.

جا ئه م موژدیه که له شیعه ره که ی داوی دا که ده لی: پزگار کردنتان شاری (حَلَب) به
 شمشیر له مانگی (صَفَر) دا... هتد، ده گونجی (القاضی مُحْيِي الدِّين) له ته فسیره که ی
 (ابن برجان الأندلسي) ی وه رگرتبی که له سه ره تای سو په تی ﴿الم * غَلَبَتِ الرُّومُ﴾ وه ده ری
 هینا وه ده لی: له سالی (٥٨٣) ی کۆچی دا (قُدُس) له ژێر ده سته گاوره کان پزگار ده کری،
 هه روهك (الألوسي) له پێشه که ی (تفسیر روح المعاني) دا پوونی کردۆته وه، هه م بیوانه
 (الروضتين فی أخبار الدولتين) ب(٢) ل(١١٣ و ٤٥).

ئینجا ده لێین: الْحَمْدُ لِلَّهِ خَوای گه وره ئه و شه په فو پێزداریه ی به گه لی کورد به خشی: که
 له سه ر ده سته (صلاح الدین) یکی کوردی موسو لمان هه رسیک (حَرَم) ی پێزدار له پیلانی
 کافره کان پزگار کران، که پیغه مبه ره ﷺ ده ره ق هه رسیکیان ده فه رموی: ﴿لَا تُشَدُّ
 الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ ﷺ وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى﴾ رواه

الشیخان، بارگه‌کانی سه‌فه‌ری خواپه‌رستی ناپیچ‌رینه‌وه ته‌نها بۆ سێ مزگه‌وت نه‌بی: (الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ) له (مَكَّة)، مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له (مَدِينَةُ)، (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) له (قُدُس).

به‌لێ: ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی (صلاح الدین) به‌خته‌وه‌ریی دونیاو قیامه‌ته‌، هۆی ناساندنی گه‌لی کوردی موسوڵمانه‌ به‌ هه‌موو جیهان، ئه‌ی ئه‌وه‌ شه‌په‌فو پێژداری نیه‌: که‌ عه‌په‌بیکی وه‌ک (القاضی مُحْيِي الدِّين) -قازی و وتارخوینی (دِمَشْق)- به‌و جۆره‌ مه‌دحی گه‌لی کورد بکا؟ هه‌م تا ئیستاش له‌ ولاتانی ئیسلامدا شوینه‌ گرنگه‌کان ناوی (صلاح الدین) ی لێ ده‌ندرێ؟، که‌وابوو: گه‌وره‌یی و به‌خته‌وه‌ری و ئازادی گه‌لی کورد هه‌ر به‌ده‌ست پیوه‌گرتنی ئیسلامه‌.

ئینجا با ئۆکه‌رانی کافره‌کانی (أَمْرِيكا) و (أُورپا)ش به‌ پ‌ق و قینی خۆیان بخنکێن که‌ ده‌لێن: (صلاح الدین) هه‌چی بۆ گه‌لی کورد نه‌کردوه‌! . ئه‌و قین له‌دلانه‌ نه‌زان و شاره‌زای میژوو نین؟! چونکه‌ (يَمَن) و (حِجَان) و (مِصْر) و هه‌موو ولاته‌کانی (شام) و (دیاریک‌ر) و (شارزو)ش، هه‌مووی له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی (الأيوبي)ی کوردی‌دا بوو، له‌ وتاری نوێژی (جُمُعَة)‌دا له‌ مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ (الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ)شدا دوعا بۆ (صلاح الدین) ده‌کرا، هه‌روه‌ک له‌ (رَحْلَة ابن جُبَيْر)‌دا فرموویه‌تی. هه‌م به‌وانه‌ (طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَةِ الْكُبْرَى، للإمام السبكي) ب(٤) ل(٢٢٢).

به‌لام به‌ داخه‌وه‌، خیانه‌تکاری و خۆف‌رۆشی هه‌ندێک له‌ سه‌رکرده‌ کورده‌کانی ئه‌و کات، ئه‌و ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌و به‌ر فراوانه‌یان له‌ده‌ست دا، إنا لله وإنا إليه راجعون.

ئینجا (قُدُس) هه‌ر له‌ باوه‌شی موسوڵماناندا بوو، تا له‌ سالی (١٨٩٧)ز، جوله‌که‌کان له‌ (سوێسرا) کۆنگره‌یه‌کیان به‌ست به‌ سه‌رۆکایه‌تی (تیودور هرتزل)ی جوله‌که‌، له‌م کۆنگره‌یه‌دا به‌پاریان دا: ده‌وله‌تێک له‌ (فَلَسْطِين) بۆ جوله‌که‌کان دابه‌زرێن، بۆ ئه‌م کاره‌ش (هرتزل) دیاری کرا: که‌ بچێته‌ لای سولتان (عبد الحميد الثاني)ی خه‌لیفه‌ی ئیسلام، له‌م باره‌یه‌وه‌ گفتوگۆی له‌گه‌ڵ بکا. جا کاتێک وه‌فدی جوله‌که‌ چوه‌ لای (عبد الحميد الثاني) داوایان لێکرد پارچه‌ زه‌ویه‌کیان له‌ (فَلَسْطِين) پێ بفرۆشی، به‌لام سولتان (عبد الحميد) زۆر به‌ توندی وه‌لامی دانه‌وه‌ گوتی: (ئهو شوینانه‌ی به‌ خوێن وه‌رگیراون، به‌ هه‌مان پاره‌ نه‌بی، نافرو شیرین).

ئینجا له‌ (١٩٠٢) دووباره‌ وه‌فدیتری جوله‌که‌ چۆوه‌ لای سولتان (عبد الحميد الثاني) بۆ هه‌مان مه‌به‌ست، به‌لام ئه‌م جاره‌ش سولتان (عبد الحميد) وه‌لامی دانه‌وه‌و فرمووی: (إِنَّ بَيْتَ الْمُقَدَّسِ الشَّرِيفَ قَدْ افْتَتَحَهُ لِلْإِسْلَامِ سَيِّدُنَا عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ ﷺ وَلَسْتُ مُسْتَعْدًّا لَأَنْ أَتَحْمَلَ فِي التَّارِيخِ وَصْمَةَ بَيْعِهَا لِلْيَهُودِ وَخِيَانَةَ الْأَمَانَةِ الَّتِي كَلَّفَنِي الْمُسْلِمُونَ بِحِمَايَتِهَا -وَنِي بَغْضِ الْكُتُب-: إِنَّ هَذِهِ الْأَرْضَ أَرْضُ الْمُسْلِمِينَ فَتَحَوْهَا بِدِمَائِهِمْ وَلَكِنْ أَسْلَمَ شَيْراً مِنْهَا إِلَّا عَلَى أَشْلَائِي) ئه‌م خاکه‌ پێرۆزه‌ی مایه‌خوا له‌ (فَلَسْطِين)، یه‌که‌م جار ئیمام (عمر ﷺ) بۆ ئیسلامی وه‌رگرتوه‌، من ئاماده‌ نیم له‌

میژوودا پووږه‌ش‌یی فرشتنی ئەم خاکه بۆ جووه‌کان هه‌لبگره‌م، ئاماده نیم خیانته له‌م ئەمانه‌ته‌دا بکه‌م: که موسولمانان به منیان سپاردوه تا بیپاریزم... ئەم خاکه خاکی موسولمانانه، به خوینی‌خویمان ئازادیان کردوه، یه‌ک بستی ئەم خاکه ناده‌مه هیچ که‌سیک، مه‌گه‌ر له‌ سه‌ر لاشه‌ی پارچه‌کراوه‌دا وه‌ری‌بگرن. بپوانه (السلطان عبدالحمید‌الثانی) ل(٣٣و٣٦) و(القدس المحتلة) ل(٣٣).

﴿کوردستان و ولاتی‌تری ئیسلام پارچه پارچه کران﴾

ئینجا له‌ به‌ر ئەم هه‌لویسته ئیسلامی‌یه جوله‌که‌و حیزبی (الإتحاد والترقي)ی تۆکه‌ری کافره‌کان له‌ تورکیا و چه‌ند کۆمه‌لێکی‌تری دژ به ئیسلام بونه هاوپه‌یمان و له‌ سالی (١٩٠٩)ز، سولتان (عبدالحمید)یان له (خلافة)ی ئیسلام لادا، ئیجا به پالپشتی کافره‌کانی ئینگلیزو تۆکه‌رایه‌تی (کمال أتاتورك)ی کافربوو، له (٣)ی ئازاری (١٩٢٤) به یه‌کجاری (خلافة)ی ئیسلامیان پوخاندو ده‌وله‌تی‌ئیسلامیان تێک‌دا.

ئه‌وه له‌ لایه‌ک، له‌ لایه‌کی‌تریش: که جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی ده‌ستی پێ‌کرا، له (٢)ی (تشرین‌الثانی) (١٩١٧)ز، (وعد بلفور)ی کافره‌کانی (إنگلین) درایه جوله‌که‌کان: که ده‌وله‌تیکیان له‌ سه‌ر خاکی (فَلَسْطِین)ی ئیسلام بۆ دابمه‌زرێنن.

ئینجا جا له‌ سالی (١٩٤٨)ز، به‌شیک (فَلَسْطِین) ته‌سلیم به جوله‌که‌کان کرا و له‌ هه‌موو ولاتی‌ک جوله‌که‌یان ده‌گواستنه‌وه بۆ (فَلَسْطِین)، تا له‌ سالی (١٩٦٧)ز، شاری (قدس)ش به پشتگیری کافره‌کانی (أمریکا) و (أورپا) له‌ لایه‌ن جوله‌که‌وه داگیر کرا، تا ئیستاش هه‌ر له ژێر داگیرکردنی جوله‌که‌دایه، خۆی‌که‌وره پزگاری بکاته‌وه، آمین.

هه‌روه‌ها له‌ لایه‌کی‌تریش: له (١٦)ی (أیار)ی (١٩١٦)ز، کۆنگره‌ی (سایکس-بیکی)ی کافره‌کانی (إنگلین) و (فرنسا) بپیری دا: کوردستان -وه‌ک به‌شه‌کانی‌تری ده‌وله‌تی ئیسلام- پارچه پارچه بکری و به سه‌ر ولاتی‌نی دراوسی‌ی‌دا به‌ش بکری. به‌ئێ: به‌ بپیری کافره‌کانی پۆژئاوا: کوردستان پارچه پارچه کراو تا ئیستاش هه‌ر پارچه‌کراوه‌و خاوه‌نی ده‌وله‌تی خۆی نیه. بپوانه (کیف مُدِمَتِ الْخِلَافَةِ) ل(١٣و١٤و١٥و١٦و١٧) و (عداوة الإنگلین للإسلام) ل(١٤١). شیخ (معروف)ی (إل‌الله)ی فه‌رمویه‌تی:

پشت له‌ دین‌کردن-برا‌که‌م-پێم‌بلی: سودی چ‌بوو؟

یان به‌ لات و‌ابوو که ئایین‌بویته (مَنع) و به‌رگری

سا به (وَالله) عاره هه‌رگیز پشت له‌ دین‌که‌ی لاوی کورد

دوژمنی دین‌بوو-بزانه-داری هیوا‌ی تو‌ی ب‌پی

جا سه‌یر ئه‌وه‌یه: ئیستاش چه‌ند کاربه‌ده‌ستی‌کی کورد له ئیسلام لایاند‌اوه و تۆکه‌رایه‌تی بۆ کافره‌کانی پۆژئاوا ده‌که‌نو به‌ دۆستی خۆیان داده‌نێن!، خودایه: ئەم خائین و

خۆفرۆشانه له ناو ببه و کوردستانمان بۆ بکه وه به ک پارچه و سه رکرده به کی موسولمان و دلسۆزمان بۆ دابنئ، آمین.

دووهم: چه زه تی (جُبْرَائِيلُ) ﷺ له ناو ته شتیکی زیڤدا دله که ی پیغه مبه ری ﷺ به ناوی (زَمَرَم) شوشت. بزانه: سئ جارن سینهی پیغه مبه ری ﷺ له ت کراوه: له کاتی شیرخواردنی له لای (حَلِیمَةُ السَّعْدِیَّةِ)، مهروه ک باسمان کرد. هم له کاتی (وَحْي) بۆ هاتن له ئه شکه تی (حرا)، که (أبوداود الطیالسی) و (أبونعیم) و (البیهقی) گێراویه تیان وه. هم بۆ سه فه ری (الإسراء وَالْمِعْرَاج)، تاکو بۆ (مُنَاجَاة) ی خوا ئاماده ببئ.

جا بزانه: بۆی له ته شتی زیڤدا شوڤردرا، چونکه قاپه کانی به هه شت زیڤن، هم به ناگرو گلێش تیک ناچئ و ژه نگدار نابئ، دیسان بزانه: له و کاته ی دلی پیغه مبه ری ﷺ شوڤردرا، به کارهێنانی قاپی زیڤو زیو له ئیسلامدا چه پام نه کرابوو، هم (مَلَائِكَة) ش وه ک حاله تیکی قیامه تی - نه ک دنیا یی - ئه م کاره یان نه جنام دا. (فتح الباری) ب (۷) ل (۲۵۷).

سێیه م: پیغه مبه ری ﷺ له ناو (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) دا ئیمامه تی نوێژی بۆ پیغه مبه ران کرد بزانه: پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام - وه کو شه هیدان زیندوونه و پێژدار تریشتن، پیغه مبه ری ﷺ فرموویه تی: ﴿الْأَنْبِيَاءُ أَحْيَاءٌ فِي قُبُورِهِمْ يُصَلُّونَ﴾ رواه أبو یعلی، وقال الإمامان المُنَوي والعزینی: هو حدیث صحیح، پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام - له ناو گوڤره کانیاندا زیندوونه نوێژ ده که ن.

جا ئه م پێشنوێژی پیغه مبه ری ﷺ بۆ پیغه مبه ران - علیهم الصلاة والسلام - بۆ زانیکی گه وری پیغه مبه ری ﷺ بوو، هم بۆ جئ به جئ کردنی ئه و به ئینه ش بوو که خوای گه وره له پیغه مبه رانی وه رگرتبوو: ﴿ئه گه ر گه یشتنه سه رده می پیغه مبه ری ﷺ ده بی ئیمانی پئ بیئن و یارمه تیشی بدن﴾. مهروه له ئایه تی (۸۱) ی (آل عمران) دا فرموویه تی له پئ خوڤشکرده کی سه ره تادا پوونمان کرده وه،

هم بۆ ئه وه ش بزانی: شه ریعه تی ئه م پیغه مبه ره ﷺ، شه ریعه تی هه مووانی (نَسَخ) کردۆته وه له کاری خستوه، سه رکدا یه تی هه موو ئایینه کان له دنیا و قیامه تدا ته سلیمی ئه م پیغه مبه ره ﷺ کراوه جگه له ئیسلام خوای گه وره هه یج ئایینیکی تری ناوی، مهروه ک خوی ده فره موئ: ﴿وَمَنْ يَتَغَيْرِ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ آل عمران: ۸۵، هه ر که سیك جگه له ئیسلام ئایینیکی تری بوئ، لای قبول نا کرئ و له پوژی دوا یی شدا له زه ره مه نده کانه.

که وابوو: ئه وانه ی به شدار ی کۆنگره کانی لیک نزیک بوونه وه ی ئایینه کان ده که ن، له واته ی ئه م پێشنوێژی یه و له م ئایه ته تینه گه یشتون، ئه گه ر نا: که سیك باوه ری به پیغه مبه ری ئیسلام ﷺ نه بی و بلئ: (عیسی) کوپی خوا یه. یان پێژ له شه یتان بنئ و بلئ: تاووسی مه لانیکه تانه... هتد: ئه م باوه ره پوچانه، ئه وانه چۆن ده گونجی له گه ل ئیسلام لیک نزیک ببنه وه؟! ناگونجی، ناگونجی، جیاوازیمان نیوان ئاسمان و پێسمانه.

ئىنجا بزانە: دەگونجى ئەم پېشونىڭىز: پېش سەرکەوتنى پېغەمبەر ﷺ بۆ ئاسمان، بوبى-ھەروەك (الحافظ ابن حجرالعسقلاني) بە ھەيزى داناو-، ھەم دەشگونجى لە دواى گەپانەوى لە ئاسمان، بوبى-ھەروەك (الحافظ ابن كثير) بە ھەيزى داناو-، بە لام ھېچ قەدەغەيەك نى: ھەردووكيان بوبى، چونكە بەلگە لە سەر ھەردووكيان ھەيە، ھەروەك ئىمامى (الحلي) گېراوئەتە، واتە: پېش سەرکەوتنى پېغەمبەر ﷺ پېغەمبەر-ان-ملى الله عليهم- بۆ پېشوانى ھاتونەتە (المسجد الأقصى)، لە دواى گەپانەوى پېغەمبەر ﷺ بۆ خواخافىزى لەگەلى دابەزىون، جا لە ھەردوو حالەتدا ئىمامەتى بۆ كردن، والله أعلم.

ھەروەھا ھىنانى جامەكانى شىرو شەپابىش: لە ھەندىك ھەدىسدا پېش سەرکەوتنى ئاسمان بوبە، لە ھەندىكى تىرىشدا لە دواى سەرکەوتنى ئاسمان لە لای (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) بوبە، جا دەگونجى لە ھەردوو شوپىندا جامەكانيان بۆ پېغەمبەر ﷺ ھىنابى، والله أعلم. بىوانە: (تفسير ابن كثير) الإسرائ (١)، ھەم (فتح الباري) ب (٧) ل (٢٧٠ و ٢٦١) و (السيرة الطيبة) ب (١) ل (٥٢٦).

چوارەم: (المعراج) بۆ پېغەمبەر ﷺ داندارا. (الحافظ ابن كثير) ھەرموئەتى: (المعراج) ھەكو پەيزەھە و شوپىنى پى ئادانانى ھەيە بۆ سەرکەوتن، پېغەمبەر ﷺ بەم پەيزەھەدا بۆ ئاسمان سەرکەوت.

ئىمامى (الحلي) گېراوئەتە: پېغەمبەر ﷺ لە راستەى (الصراط) پېغەمبەر ﷺ بە ھەروەكەى (بَيْتُ الْمُقَدَّس) ھە بۆ ئاسمان سەرکەوتو، جا كە پېغەمبەر ﷺ چووتە سەر بەردە گەورەكە، بەردەكە لە بەرگەورەيى و پىزدارى پېغەمبەر ﷺ بە لادا چووتە. ئىستا ئەم بەردە گەورەيە گومبەتتىكى لە سەرە پى دەگوتى: مەگوتى (قُبَّةُ الصُّخْرَةِ). ھەم لە كوردەوارىدا پى دەلەن: بەردى (صُخْرَةُ اللَّهِ).

جا (الحافظ ابن كثير) ھەرموئەتى: كە ئىمام (عمر) ؓ (قُدس)ى پىزگار كرد، لەوى نوپىزى كردو بە پەشتەمالەكەى خوى بەردەكەى مالى و پاكى كردەو. بىوانە (تفسير ابن كثير) الإسرائ (١) و (البدایة والنهاية) ب (٤) ل (١٨٢) و (السيرة الطيبة) ب (١) ل (٥٢٤).

پىنجەم: سەلام و ئىزن و ھەركەتن، ھەركەوانەكانى ئاسمانەكان گوتيان: ئەو كەيە؟ ھەزەتى (جُبْرَائِيلُ) ھەرموئەتى: من (جُبْرَائِيلُ) م... ھتە. خواي گەورە دەھەرموئەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ النور: ٢٧، ھۆ ئەو كەسانەى ئىمانتان ھىناو، نەچنە ھېچ مالىك-جگە لە مالى خوتان-تا ئىزن و ھەردەگرن و سەلام لە دانىشتوانى مالىكە دەكەن.

جا بزانە: سەلام كردن سوننەتە، بەلام ھەلامدانەوى سەلام واجبە، دىسان بزانە: تا سى جار ئىزن و ھەردەگىر، جا ئەگەر ئىزن نەدرا، واجبە: بگەپتەو ھەتو پەنەبى، خواي گەورە دەھەرموئەتى: ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ النور: ٢٨، ئەگەر ئىزن نەدرا و پىتان گوترا: بگەپتەو. ئىوھش بگەپتەو، ئەو گەپانەوى بۆ

نیوه پاکترو پیزدارتره. واته: مملانه مه‌که‌ن و دلتان نه‌شکئی و توپه مه‌بن.

جا ئیزن وه‌رگرتن: یان به قسه‌کردنه، یان به له ده‌رگه‌دانه، جا نه‌گه‌ر گوتیان: کئی‌یه؟ ده‌بی - وه‌کو حه‌زده‌تی (جُبْرَائِيلَ) - ناوی خۆی بلئی به جۆریکی وه‌ها بیناسن، واته: ناپه‌سهنده بلئی: منم، یان خۆمانین ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَدَقَّقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ قُلْتُ أَنَا. فَقَالَ: أَنَا أَنَا. كَأَنَّهُ كَرِهَهَا﴾ رواه الشيخان، هاتم له ده‌رگه‌ی مالی پیغه‌مبه‌رم داوود ﷺ، جا فهرمووی: نه‌وه کئی‌یه؟ گوتم: منم. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: منم، منم.

وه‌ك نه‌وه‌ی وه‌لامه‌كه‌ی پی‌ناخۆش بوئی. (فتح الباری) ب(۱) ل(۴۲ و ۳۳).

شه‌شم: له ناسمانی‌حه‌فته‌مدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ حه‌زده‌تی (إِبْرَاهِيمَ) پیغه‌مبه‌ری ﷺ بی‌نی. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ﴿لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِي، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَقْرَأُ أَمْتِكَ مِنِّي السَّلَامَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ التُّرْبَةِ عَذْبَةُ الْمَاءِ وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ وَأَنَّ غِرَاسَهَا: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)﴾ حدیث حسن رواه ابن مردويه والطبرانی، له شه‌وی شه‌وپۆیی و (مِغْرَاج) دا گه‌یشتمه (إِبْرَاهِيمَ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ، فهرمووی: نه‌ی (مُحَمَّد) سه‌لامی من له ئوممه‌ته‌که‌ت بکه‌و پی‌یان بلئی: به‌هه‌شت گله‌که‌ی بو‌نخۆشه‌و ناوی شیرنه‌و زه‌مینه‌که‌شی نه‌رمان و ده‌شتیکی راسته، چاندنی دره‌خته‌کانی به‌هه‌شت، زی‌کری (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ) ه.

که‌واته: نه‌ی موسلمان پیزدار: زۆر نه‌و زی‌کرانه بکه، تا‌کو زۆر دره‌ختی به‌هه‌شت بو‌خۆت بجینی، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ﴿مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ﴾ رواه الترمذي بسند صحيح، واته: هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌م زی‌کره بکا، دره‌ختیکی وی‌نه‌ی دارخورمای له به‌هه‌شتدا بو‌ده‌چیندری. خودایه به به‌هه‌شت شادو به‌خته‌وه‌رمان بکه. آمین. الخصائص الكبرى ب(۱) ل(۱۶۳).

حه‌فته‌م: له ناسمانی‌حه‌فته‌مدا (أَلْبَيْتُ الْمَقْشُور) و (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) نیشانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دران.

(أَلْبَيْتُ الْمَقْشُور): مزگه‌وتیکه = (بَيْت) یکه له ناسمانی‌حه‌فته‌مدا له ناستی (كَعْبَة) یه، نه‌گه‌ر بکه‌ویته خواره‌وه، به‌سه‌ر (كَعْبَة) دا ده‌که‌ویته خواره‌وه، نه‌ویش له ناسماندا - وه‌کو (كَعْبَة) له زه‌میندا - پیزداره، هه‌موو پۆژیک هه‌فتا هه‌زار (مَلَائِكَة) بو‌نوێژکردن ده‌چنه ناوی، که هاتنه ده‌روه ناگه‌پینه‌وه‌لای، چونکه تۆبه‌تیان به‌رناکه‌ویته‌وه.

(سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى): دره‌ختیکه له ناسمانی‌حه‌فته‌م، میوه‌که‌ی وه‌ك مه‌شکه‌ی هه‌جهره، گه‌لایه‌که‌ی وه‌ك گۆی‌ی‌ فیله، (مَلَائِكَة) داده‌وه‌رنه سه‌ر ئه‌م دره‌خته - بو‌خواپه‌رستی و زی‌کری خوا - له سه‌ر هه‌ر گه‌لایه‌ک (مَلَائِكَة) یکه هه‌یه، زانستی (مَلَائِكَة) و پیغه‌مبه‌ران - علیهم‌الصلاة والسلام - له‌وی کۆتایی دئی، جگه‌ له پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچ که‌سی‌ک لی‌ی

تینه پیه، له دواى (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى) جگه له خوا هیچ که سیک نازانی چ هیه.

له بن (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى) دوو پوباری به هشت هلده قولین: که (سَلْسَبِيل) و (کَوْثَر)، هم دوو پوباری دونیاش هلده قولین: که (نیل) و (فَرات)، ئینجا هر خوا ده زانی ئه م دوو پوبارانه به کوئ دا داده به زنه سهر زه مین و لای هلده قولین، جا لیره دا پیغه مبه ر ﷺ حه زره تی (جُبْرَائِيل) ﷺ له وینه ی فریشته یی دا بینى شه شسه د بالی هیه - مهروه ک دابرا - خواى گه وره ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى * عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى * عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى﴾ النجم: ۱۳-۱۵، جاريکی تریش پیغه مبه ر ﷺ (جُبْرَائِيل) ﷺ له وینه ی فریشته یی دا دیتوو له لای (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى)، به هشتیش له لای (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى) یه. (شرح صحیح مسلم) ب (۲) ل (۷۲ و ۷۹) و (فتح الباری) ب (۶) ل (۳۷۱ و ۵۶) ، ب (۷) ل (۲۶۶-۲۶۸).

هه شتم: ئینجا هه وریکی نورانی (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى) ی دا پووشی و له وئ حه زره تی (جُبْرَائِيل) ﷺ له پیغه مبه ر ﷺ جیا بووه، بزانه: ئه م هه وری سهر (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى) پی ی ده گوتی: (الْحِجَاب). ئیمامی (النواری) گپراویه تیه وه له حه دیسیکدا هاتوو:

﴿جُبْرَائِيلُ﴾ ﷺ لیم جیا بووه دهنگه کان نه مان.

ئیمامی (القرطبي) له حه زره تی (ابن عباس) - رضی الله عنهما - ده گپرتیه وه: له شه وئ (مِعْرَاج) دا (الرُّفْرَف) بۆ پیغه مبه ر ﷺ شوپ کراوه و له سهری دانیش و به رز کراوه و له خوا نزیک بووه، پیغه مبه ر ﷺ فهرموئ: ﴿جُبْرَائِيلُ﴾ لیم جیا بووه دهنگه کان نه مان و گویم له فهرموده ی خودا بوو.

ئیمامی (الطبري) ده گپرتیه وه: که حه زره تی (جُبْرَائِيل) ﷺ گه یشته شوینی خوی له لای (سِدْرَةُ الْمُنتَهَى)، گوتی: ئه ی (مُحَمَّد) ئه مه شوینی خومه و ناتوانم لای تیپه پم - واته: ئه گه ر تیپه پم ده سوتیم - ئه ی (مُحَمَّد) به ره و پیش برۆ. ئینجا پیغه مبه ر ﷺ له ناو (نور) یکدا به ره و پیش پوشت - که هر خواى گه وره به خوی ده زانی - جا له وئ (مُنَاجَاة) ی له گه ل خوا کرد، واته: خواى گه وره قسه ی له گه ل کرد. (تفسير القرطبي) النجم: (۱۲-۱۸) و (شرح صحیح مسلم) ب (۲) ل (۶۸) و (فتح الباری) ب (۷) ل (۲۷۱) و (السيرة الطلبيّة) ب (۱) ل (۵۶ و ۵۶۵).

﴿دیتنى خواى گه وره﴾

له سهرده می (صَحَابَة) وه ﷺ زانا یان فهرموده ی جیا وازیان هیه: ئایا پیغه مبه ر ﷺ له شه وئ (مِعْرَاج) دا خواى دیتوو، یان نا؟ حه زره تی (عائشة) ی هاوسه ره که ی پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: نه یدیتوو. به لام حه زره تی (ابن عباس) ی کوپه مامی پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: دیتویه تی. جا حه زره تی (ابن عباس) - رضی الله عنهما - فهرموویه تی: ﴿أَتَعْجَبُونَ أَنَّ تَكُونَ الْخَلَّةُ لِإِبْرَاهِيمَ وَالْكَلامُ لِمُوسَى وَالرُّؤْيَا لِمُحَمَّدٍ ﷺ؟﴾ أخرجه النسائي والحاكم بإسناد صحيح، ئایا پیتان سه یره دوستایه تی خوا بۆ (إبراهيم) پیغه مبه ر بئ ﷺ، قسه کردنی خوا بۆ (مُوسى) پیغه مبه ر بئ ﷺ، دیتنى خوا بۆ (مُحَمَّد) ﷺ بئ؟.

جا ئىمامى (النواوى) فرمويىتى: پاي به هيز له لاي زورتىنى زانايان نه ميه: پيغه مبه رﷺ به هردو چاوى سهرى خوى له شهوى (مِغْراج) دا خواي گه وره ديتووه، به به لگه ي حه ديسه كه ي (ابن عباس) و چند حه ديسيكي تر... جا زانايانى (أهل السنة) يه كده نكن: كه -جگه له پيغه مبه رﷺ- هيچ كه سيك له زيانى دونيادا خوا نابيئي، به لام له پوژى قيامه تدا هه موو ئيمانداره كان خوا ده بينن، به چند به لگه يه كي (قرآن) و (حديث). (شرح صحيح مسلم) ب (٢) ل (١٠٥ و ١٢) و (فتح الباري) ب (٨) ل (٧٧٣ و ٧٧٤).

نويه م: خه لاتنه كانى شهوى (مِغْراج)، پيغه مبه رﷺ نو جار گه پراوه لاي خوا... ئينجا خواي گه وره پينج نويزى له سهر خوى و ئوممه تى واجب كردن. بزانه: نه م نو جار ه له گه ل جارى يه كه م ده كاته ده جار، واته: پيغه مبه رﷺ له شهوى (مِغْراج) دا ده جار (مُناجاة) ي له گه ل خوا كردوه. جا له هه نديك (رواية) دا: ده نويز، ده نويز، هاتووه، نه و (رواية) ش هه ر ده نيندر يته وه سهر پينجه كه، واته: به دوو جار ده نويزى كه م كردوته وه.

جا بزانه: نه م پينج نويزه واجبانه يه كيكن له و سى خه لاتانه ي له شهوى (مِغْراج) دا درانه پيغه مبه رﷺ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: ... فَأُعْطِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الصَّلَاةِ الْخَمْسَ وَخَوَاتِيمَ الْبَقَرَةِ وَغَيْرَ لِمَنْ لَمْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ مِنْ أُمَّتِهِ شَيْئًا الْمُقْحَمَاتِ﴾ رواه مسلم، له شهوى (مِغْراج) دا پيغه مبه رﷺ سى خه لاتى درانى: پينج نويزه كان، ثايه تى ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ﴾ تا كوتايى سوهره تى (البقرة)، خواي گه وره برپارى دا: -جگه له كافر بوون- له گونا هه گه وره كانى ئوممه تى خوش بى و به يه كجارى له دوزه خدا نه مي نيته وه.

جا بزانه: له پوژه كه ي (الإسراء) له كاتى نيوه پوژا حه زره تى (جُبرائيل) ﷺ هاته لاي پيغه مبه رﷺ چو نيه تى نه و پينج نويزانه ي فير كردو دوو جار له لاي (كعبه) ئىمامه تى بۆ پيغه مبه رﷺ كردو كاتى پينج نويزه كانيشى بۆ ديارى كرد- وه كه له (صحيح مسلم) دا گيپدراوه ته وه- پيغه مبه ريش ﷺ به موسولمانانى پاگه ياند.

كه وابوو: (نويزى نيوه پوژ يه كه م نويزه له ئيسلامدا كراوه)، واته: نويزى سبه ينه ي نه و پوژه نه كراوه؟ چونكه چو نيه تى نه زاندرابوو.

ديسان بزانه: حه زره تى (عائشة) -رضي الله عنها- فرمويىتى: ﴿فُرِضَتِ الصَّلَاةُ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ هَاجَرَ النَّبِيُّ ﷺ فَفُرِضَتْ أَرْبَعًا وَتُرِكَتْ صَلَاةُ السَّفَرِ عَلَى الْأُولَى﴾ رواه الشيخان، زاد ابن خزيمة وابن حبان والبيهقي: ﴿وَتُرِكَتْ صَلَاةُ الْفَجْرِ لَطُولِ الْقِرَاءَةِ، وَصَلَاةُ الْمَغْرِبِ لِإِنَّهَا وَتُرُ النَّهَارِ﴾، له سه ره تادا پينج نويزه كان دوو ره كه عت دوو ره كه عت واجب كران، ئينجا كه پيغه مبه رﷺ كوچى كرد بۆ (مَدِينَة)، نويزه كانى ماله وه كرانه چوار ره كه عت و له سه فه ريشدا له سهر واجبيه كه ي يه كه م به دوو ره كه عت هيشترانه وه، هه م نويزى سبه ينى ش به دوو ره كه عت هيشترانه وه، چونكه خويندنى قورئانى تى دا دريژ ده كريته وه، نويزى

مه‌غریبیش له سه‌رتادا سێ ره‌که‌تی بوو؟ چونکه وه‌تری پۆژی‌یه. (فتح الباری) ب(۱) ل(۶۰۰-۶۰۲) و(السيرة الطلیبة) ب(۱) ل(۵۷۹-۵۸۲).

سزای نوێژنه‌که‌ر: بزانه: واجبوونی نوێژ له شه‌وی (مِغْراج)دا نیشانه‌ی گرنگی و بایه‌خ پێدانی نوێژه، که له دوا‌ی شاده‌هێنان له هه‌موو پوکنه‌کانی ئیسلام گه‌وره‌تره‌و له پۆژی قیامه‌تیش له پێش هه‌موو کرداریکی به‌نده‌دا لێپێچانه‌وه‌ی له سه‌ر ده‌کری، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الصَّلَاةُ﴾ رواه أبوداود بسند حسن، یه‌که‌م شت که خه‌ک له پۆژی قیامه‌تدا پێی دادگایی بکری له کرده‌وه‌کانیان، نوێژه.

واته: نه‌که‌ر له دادگای نوێژ پزگاری بوو، نه‌و به‌خته‌وه‌ر ده‌بی، نه‌که‌ر نا قور به‌سه‌ر ده‌بی، چونکه نوێژ گه‌وره‌ترین دروشمی ئیسلامه‌و به نوێژکردن موسولمان و کافر لێک جیا ده‌کری‌نه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ﴾ رواه مسلم واصحاب السنن، به‌راستی په‌رده‌ی نیوان مرو‌ف‌و کافریبون نوێژ نه‌کردنه، واته: هه‌ر کاتیک نوێژی نه‌کرد په‌رده‌که نامینی و ده‌رواته ناو کافریبون.

جا بزانه: به (إجماع) = یه‌که‌ده‌نگی زانایانی ئیسلام: هه‌ر که‌سێک نوێژ نه‌کاو باوه‌پیشی به واجبوونی نوێژ نه‌بی، نه‌وه کافره، به‌لام نه‌که‌ر نوێژنه‌که‌ره‌که باوه‌پی به واجبوونی نوێژ هه‌بی و له به‌ر ته‌مه‌لی نه‌یکا، نه‌وه‌ش به فه‌رموده‌یه‌کی ئیمام (أحمد) و به فه‌رموده‌ی چه‌ند زانایه‌کی‌تری (السلف): کافره، به‌لام به مه‌زه‌بی ئیمام (مالك) و ئیمامی (الشافعی) و زۆرینه‌ی زانایانی (السلف) و (الخلف): کافر نه‌یه، به‌لکو داوا‌ی نوێژکردنی لێ‌ده‌کری، جا نه‌که‌ر نه‌یکرد له سزای نوێژنه‌کردن ده‌کوژی، هه‌روه‌ها به مه‌زه‌بی ئیمام (أبوحنیفه) ش: کافر نابێ و ناشکوژی، به‌لکو ته‌مه‌لی ده‌کری و به‌ند ده‌کری تا نوێژ ده‌کا. جا بۆ به‌لگی نه‌ر زانایانه بپوانه (شرح صحیح مسلم) ب(۱) ل(۳۹۶ و ۳۹۷).

ده‌یه‌م: کافره‌کان گوتیان: نه‌ی (مُحَمَّد) بۆمان باسی (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) بکه.

بزانه: کافره‌کان پرسیاری ئاسمانه‌کانیان له پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌کرد، چونکه نه‌وان ئاسمانیان نه‌دیتبوو، به‌لام له کاتی بازراگانی‌دا (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) یان دیتبوو، ده‌شیانزانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێش ئیستا (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) ی نه‌دیتوه، جا نه‌که‌ر ئیستا نیشانه‌کانی (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) به ته‌واوی بلێ، نه‌وه دبیته نیشانه‌ی راستگویی.

دیسان بزانه: جگه له‌م پرسیاره، پرسیاری کاروانه‌کانی (مَكَّة)شیان له پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد؟ جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ له وه‌لامدا فه‌رموی: ﴿کاروانی مالی فلانکه‌سم له (الرُّوحَاء) بینی، وشتریکیان لی ون بوبوو به داوا‌ی ده‌که‌پان، له ناو بارگه‌که‌شیان دو‌لچه ئاوێک هه‌بوو من تینوو بووم و خواردمه‌وه، جا لێیان بپرسن: ئایا ئاوه‌که مابوو؟﴾

گوتیان: ئەمە نیشانە یەك. جا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿بە لای کاروانی مالی فلانکە سیشدا تێپەریم، وشتیکیان لە من پەویەووە دەستیکی شکا- (روایەتیکی تردا- دەستی سوار و شترە کە شکا)﴾. گوتیان: ئەمەش نیشانە یەکی ترە. جا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿لە (التنعیم)ش بە لای کاروانیکی تیشدا پارێردم وشتیکی بۆز لە پیش کاروانە کە دایە و دوو خلاری خەتخەتی ئی بارکراون، ئەمەیان لە گەل پۆژەهە لاتدا لیقان بە دەور دەکەوی﴾.

جا کافرەکان یە کسەرە بەرەو دەربەرندە کە پۆیشتن و لە (گدأ) دانیشتن- (روایەتیکی هاتووە: ﴿خوای گەورە لە بەر خاتری پیغەمبەر ﷺ پۆژی پاگرت تا کاروانە کە بە دەورکەوت﴾- جا لە ناکاو یەکیکیان گوتی: ها ئەو پۆژ بە دەورکەوت. یەکیکی تیش گوتی: ها ئەمەش کاروانە کە یە و شترە بۆزە کە یە لە پیشدا یە. لە (مُعْجَزَة) کانی غەزای (خُنْدَق) دا حەدیسە کانی پاگرتنی پۆژ دەمێنن، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

جا ئەو هەموو نیشانانە ی پاستگویی پیغەمبەر ﷺ ئاشکرا بون، بەلام کافرەکان ئیمانیا نە هێنا و گوتیان: ئەمە سیحریکی ئاشکرایە. (تفسیر الخازن) ب(۳) ل(۱۵۱) و (السيرة الطيبة) ب(۱) ل(۵۳۳-۵۳۸).

پاشکۆ: خوای گەورە دە فەرمووی: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ النجم: ۱۸، پیغەمبەر ﷺ لە شەوی (مِعْرَاج) دا چەند نیشانە یەکی گەورە ی خوای خۆی دیتن. هەندیک ئەو نیشانانە: پیغەمبەر ﷺ بە لای کۆمە لێکدا پارێرد، لە پۆژێکدا کشتوکالیان دە چاند و دە یاندوریە و، هەر کە دە یاندوریە و کشتوکالە کە وەکو خۆی لێ دە هاتووە! جا فەرمووی: ئەی (جُبْرَائِيل) ئەوانە کێن؟ حەزرتی (جُبْرَائِيل) ﷺ فەرمووی: ئەوانە (مُجَاهِد) ی پێگای خودان کە لە پێگای خوا غەزا دە کەن، هەر چاکە یەکیان بە حەفتە دە چاکە یە. هەروەها پیغەمبەر ﷺ بە هەشت و جەهەننە میشی دیتن و سزای ئەم جوۆرە تاوانکارانە شی بینی:

* کۆمە لێکی دیتن ورگیان وەك هۆدە ی خانوو و پڕە لە مار، هەر جارێک هەل دەستە و بەردە بنە و، حەزرتی (جُبْرَائِيل) ﷺ فەرمووی: ئەوانە پێیا خۆرە کائن.

* کۆمە لێکی تیشی دیتن لێو کانیان وەك لێوی و شترە و بەردی ئاگریان دە خڕتە ناو دە میان لە کونی بنە وەیان دەردە چێ، حەزرتی (جُبْرَائِيل) ﷺ فەرمووی: ئەوانە ئەو کەسانە ن مالی یە تیم دەخۆن.

* کۆمە لێکی تری دیتن بە بەردی گەورە سەریان پان دە کڕتە وە ئینجا کە وەك خۆی لێ هاتە وە دیسان بە بەردی گەورە سەریان پان دە کڕتە وە، حەزرتی (جُبْرَائِيل) ﷺ فەرمووی: ئەوانە نوێژنە کەرن.

* کۆمه لئیکى تری دیتن پارچه په رۆکیان له سەر عه وپهت داندراوه و کیم و خوینى جه هه ننه م ده خون، حه زه تى (جُبْرَائِيلُ) ﷺ فه رموى: ئه وانن كه زه كات ناده ن.

* کۆمه لئیکى تر كه لاكى تۆپپويان ده خوارد، حه زه تى (جُبْرَائِيلُ) ﷺ فه رموى: ئه وانن كه غه بيه تى خه لكى ده كه ن.

* کۆمه لئیکى تر به قرتینه رى ئاسن لئو و زوبانيان ده قرتیندرا، حه زه تى (جُبْرَائِيلُ) ﷺ فه رموى: ئه وانن ش (خُطْبَاءُ الْفِتْنَةِ) و تارخوینه كانى ئاژاوه ن. واته: له كاتى ئاژاوه و دووبه ره كى دا بۆ به رژه وه ندی لایه نێك و تار ده خویننه وه.

ئیتەر پیغه مبه ر ﷺ چه ند نیشانه یه كى تریشى دیتن له به ر درێژى نه ماننوسین. (فتح الباری) ب (٧) ل (٢٥١) و (الخصائص الكبرى) ب (١) ل (١٦٨ و ١٧٢).

(دوا و ته): (الْإِسْرَاءُ وَالْمِعْرَاجُ) = شه و پۆی و سه ره كه وتنى پیغه مبه ر ﷺ بۆ ئاسمانه كان یه كێكه له (مُعْجَزَةٌ) كانى پیغه مبه ر ﷺ كه له توانای ئاده میزاددا نیه ئه م جوړه كار ه ئه نجام بدا، جا ئه گه ر كه سیك باوه پى بئ هیزه و به قورپان و حه دیس باوه پ ناكا- كه به لگه ی ئه م (مُعْجَزَةٌ) نه- با ئه م دۆزینه وه یه بخویننه وه:

دكتۆر (طَالِبُ الْخَفَّاجِي) ده لئ: (ویلر) كه یه كێكه له و زانایانه ی قومبوله ی (الْهَيْدروجِيَّة) یان دۆزیته وه، هه ر ئه ویش (الْفَضَاءُ الْعُلَوِي) = بۆشایی سه ره وه ی دۆزیوه ته وه، كه هه م پى ده گوترئ: (الْكُونُ الْخَفِي) = جیهانی نادیار = په نهان.

جا ئه م زانایه ده لئ: له (الْفَضَاءُ الْعُلَوِي) = بۆشایی سه ره وه یی دا كات نیه، هه ر پۆشتنێك له بۆشایی سه ره وه دا ده سته جئ ییه، پۆشتن له وئ دا له تیشكى پۆناكى خیراتره، جا هه ر شتێك بپواته ناو ئه م بۆشاییه ی جیهانی سه ره وه- جا ئاده میزاد بى، یان شتێكى تر- ئه وه یه كسه ر له به رچا و ن ده بئ و نابینرئ، كه وابوو: گشت جه سته یه ك بۆی ده گونجئ: بپواته ناو بۆشایی جیهانی سه ره وه و بئته ده ره وه ش بئ ئه وه ی هه یج كاتیكیشی لئ به سه ر بچئ. (مجلة العلوم) ژماره (٤) له (تشرين الثاني، ١٩٨٤ ز).

(سبحان الله) زانایه كى سه ده ی بیسته م- كه باوه پى به قورپان نیه- به دۆزینه وه یه كى خۆی ئه وه ده سه لمینئ: كه ده گونجئ جه سته بپواته ناو بۆشایی جیهانی سه ره وه، هه م پافه ی وشه ی (لَيْلًا) ش پشت راست ده كاته وه، كه زانایانى ئیسلامیش پش هه زار و چوار سه د سال هه ر ئه وهایان پافه كرده و فه رمویانه: (لَيْلًا) واته: له به شێكى شه وئ دا شه وپۆیدی پئ كرا. كه واته: ئاشكرا بوو: ئه م به شه ش له نێوان (مَكَّة) و (مَدِينَة) (قدس) دا به سواری بۆپاق به سه ر چووه، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

*** *** ***

﴿چاوپێككه وتنى پیغه مبه ر ﷺ له گه ل هۆزه كانى عه رهب تاكو یارمه تى بدن﴾
شتێكى ئاشكرا یه: كه پیغه مبه ر ﷺ فه رمانى پئ كرا بانگه وازیه كه ی ئاشكرا

بکا، ده‌چووه لای هۆزو پیاوماقول و گه‌وره‌کانی عه‌رهب، داوای موسولمانبوونی لێ‌ده‌کردن، ئینجا که له (طائف) ش‌گه‌راوه، له سهر بانگه‌وازیه‌که‌ی ههر به‌رده‌وام بوو: له بازاره‌کانی (عکاظ) و (مَجَّة) و (ذوالمَجاز) له مانگه‌کانی حه‌ج کردندا به‌ داوای حاجیه‌کانی عه‌رهبدا ده‌گه‌راو داوای لێ‌ده‌کردن بپارێزن، تا‌کو بتوانی به‌رنامه‌ی خوای‌گه‌وره‌ پابگه‌یه‌نی.

جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا﴾ ئه‌ی خه‌لکی‌نه بلین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، به‌خته‌وهر ده‌بن. جا (أَبُو‌لْهَب) به‌ داوای پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌هاتو ده‌یگوت: نه‌که‌ن به‌ قسه‌ی بکه‌ن، ئه‌مه له دین دهرچوووه‌ درۆزنه. هه‌ندی جاریش (أَبُو‌جَهْل) به‌ داوای پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌هاتو خۆ‌ی به‌ سه‌ردا ده‌کردو ده‌یگوت: به‌مه هه‌له‌مه‌خه‌له‌تین، واز له سه‌نه‌مه‌کانی‌خۆتان مه‌هێنن.

جا خه‌لکه‌که‌ش زۆر به‌ ناشیرنی وه‌لامی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ ده‌داوه‌ ده‌یانگوت: خ‌زم و هۆزه‌که‌ی خۆت باش‌تر ده‌تناسن که شوینت ناکه‌ون.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاته لای بنه‌ماله‌ی (بنی عامر بن صغصعة) داوای موسولمانبوونی لێ‌کردن و داوای لێ‌کردن بپارێزن. جا یه‌گه‌کیان له وه‌لامدا گوتی: پیمان بلێ ئه‌گه‌ر ئێمه شوین تۆ بکه‌وین له ئایینه‌که‌تدا، ئینجا خوای‌گه‌وره تۆی سه‌رخست به‌ سهر نه‌یارم‌کانتدا: ئایا ئه‌م کاره‌ی تۆ-له‌ داوای تۆ-ده‌که‌وێته ده‌ست ئێمه؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿أَلَا‌مُرٌ إِلَى اللَّهِ يَضَعُهُ حَيْثُ يَشَاءُ﴾ ئه‌م کاره‌ی ئیسلام به‌ ده‌ست خودایه، له ههر شوێنێک خۆی هه‌ز بکا له‌وێ دایده‌نی. جا (بنی عامر) گوتیان: ئه‌وه چۆن ده‌بی، ئێمه سینگی‌خۆمان بۆ تۆ بکه‌ینه ئامانجی عه‌رهبه‌کان، ئینجا که سهر که‌وتی، ئه‌م کاره‌ی تۆ بکه‌وێته ده‌ست که‌سانێکی‌تری جگه له ئێمه؟ ئێمه پێ‌یوستیمان به‌م کاره‌ی تۆ نیه. واته: ئه‌وانه‌ش گوێیان نه‌دا پێغه‌مبه‌روو ﷺ داواکاریه‌که‌یان به‌جێ نه‌هێنا.

﴿ده‌ستپێکردنی موسولمانبوونی (الْأَنْصَارِ) (مَدِينَةِ) ی پیرۆز﴾

پێناسه: (الْأَنْصَار)- پش‌تیوانه‌کان، به‌و موسولمانانه‌ی شاری (مَدِينَةِ) ده‌گوتری که یارمه‌تی پێغه‌مبه‌روو ﷺ (صَحَابَةِ) کۆچکه‌ره‌کانیان داوه‌ حاواندونیانه‌وه.

(أَلْمُهَاجِرُونَ)- کۆچکه‌ره‌کان، به‌و موسولمانانه‌ ده‌گوتری که له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ له رێ‌ی خوا کۆچیان کردوه بۆ (مَدِينَةِ). خوای‌گه‌وره له قورئاندا ئه‌وه دوو ناوه‌ی له هه‌ردووکیان ناوه‌ مه‌دحی کردون. بې‌وانه‌ التوبة: (١١٧) والحشر: (٩٨).

ئیت‌ر ههر به‌و جو‌ره پێغه‌مبه‌ر ﷺ له کاتی حه‌ج له‌گه‌ڵ حاجیه‌کانی عه‌رهب داده‌نیشت و داوای موسولمانبوونی لێ‌ده‌کردن، تا له سالی یازده‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی‌دا له لای (الْعُقَبَةِ) گه‌یشه‌ ش‌ه‌ش که‌س له هۆزی (الْخَزْرَجِ)ی دانیشتووی (مَدِينَةِ) ی پیرۆز، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ

پرسىارى لىكردن: ئىيۈە كىن؟ گوتيان: ئىيە لە ھۆزى (الخَرْزَج)، ھەرموۋى: ئىيۈە لە دۇستەكانى جولەكەكانى (مَدِينَة)ن؟ گوتيان: بەلى. ھەرموۋى: دادەنىش قىستەتان لەگەل بىكەم؟ گوتيان: بەلى دادەنىشىن. جا لەگەلى دانىشتن و پىغەمبەر ﷺ قورئانى بۇ خويىندن و داۋاى موسولمانبوۋنى لىكردن، جا ئەوانىش موسولمان بون.

جا يەككىك لەو پىخۇشكەرەنەى واى لىكردن موسولمان بىن، ئەو ەو ەو: كە ئەوان و جولەكەكانى (مَدِينَة) كىشەيەك، يان جەنگىك لە نىۋانىندا پەيدا دەبوو، جولەكەكان ھەپشەيان لىدەكردن و دەيانگوت: ئىستە كاتى ھاتنى پىغەمبەرىك نىك بوو، ئىيە شوينى دەكەوين و ئىيە لەگەل ئەو پىغەمبەرەدا جەنگتان لەگەل دەكەين و ەك (عاد) و (إِرم) بىنەرتان دەكەين!.

جا كە پىغەمبەر ﷺ ھەسە لەگەل ئەو شەش كەسانە كرد، تەماشى يەكتىيان كردو گوتيان: بزانن والله ئەمە ئەو پىغەمبەرمىە كە جولەكەكان بەۋى گەفۇ ھەپشەستان لىدەكەن، نەكەن جولەكان پىش ئىۋە شوينى بىكەون!.

جا ئەو شەش كەسانە بە پىغەمبەريان ﷺ گوت: ئىيە كە لە (مَدِينَة) ە ھاتىن، گەلەكەى خۇمان لە دوژمنايەتيەكى و ەھادا بەجى ھىشتوۋە: ھىج كەسىك ئەو دوژمنايەتيەى لە نىۋاندا نىە، بەلكى خۋاىگەورە بە سايەى تۇ كۇيان بىكاتەو ەو بىنە دۇستى يەكتى، جا وا ئىيە دەگەپىنەو ە لايان و داۋايان لىدەكەين شوين تۇ بىكەون و ئىسلامەتتىيان نىشان دەدەين، جا ئەگەر بە ھۋى تۇ خۋاىگەورە كۇيان بىكاتەو ەو بىنەو ە دۇستى يەكتى، ئەو ە ھىج كەسىك لە تۇ پىزدارتر نىە، ئىيەش لە سالى داھاتوودا لە كاتى ەج كردن دووبارە دىينەو ە لى تۇ.

جا دانىشتنەكە كۇتايى ھات و رۇيشتن، واتە: ئەو شەش كەسانە ھىج پەيمانىكىيان لەگەل پىغەمبەر ﷺ نەبەست، تەنھا گفتىان دايى: سالىداھاتو ە بىنەو ە لى، بۇيى بەم دانىشتنە دەگوتى: (دەستىپىكردنى موسولمانبوۋنى (أَنْصَار)ى (مَدِينَة)).

﴿ پەيمانى يەكەمى (الْعَقَبَة) ﴾

جا كە ئەو شەش كەسانە گەپانەو ە (مَدِينَة)، باسى پىغەمبەريان ﷺ كردو داۋاى موسولمانبوۋنىان لە خەلكى كرد، تا واى لىھات، ئىسلامەتى لە ناۋياندا بلاو بۆۋە لە ناۋ مالىكانى (أَنْصَار)دا باسى پىغەمبەر ﷺ دەكرا، تا لە سالىداھاتوودا سالى دوانزەى پىغەمبەرايەتى- دوانزە پياۋى (الْأَنْصَار)ى (مَدِينَة) ھاتنە ەج، جا لە لى (الْعَقَبَة) لەگەل پىغەمبەر ﷺ كۇ بونەو ەو پەيمانىيان لەگەل پىغەمبەر ﷺ بەست بە (بَيْعَةُ النِّسَاء) - ەك پەيمانى ئافرىتان، واتە: لەم پەيمانەدا باسى جەنگ و (جِهَاد) نەكرا، ﴿عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَهُوَ أَحَدُ الثُّقَبَاءِ لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ -: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: بَايَعُونِي

عَلَىٰ أَلَّا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تَسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتُرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وَفَىٰ مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَسَتَرَهُ اللَّهُ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ. فَبَايَعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ ﴿﴾ رواه الشيخان، پیغمبر ﷺ
 فهرموی: په یمانم بدهنئ هاوبهش بو خوا دانه نئین، دزی نه کهن، زینا نه کهن،
 مندا له کانی خوټان نه کوژن، درو له نیوان دهست و پی یه کانتان هله نه به ستن-واته:
 مندالی که سیکی تر به مندالی خوټان دانه نئین- له فهرمانی پیغمبر ﷺ دهر نه چن،
 جا هر که سیکی نهو په یمانم به جئ بیئئ، نهو پاداشتی وی له سهر خوایه، نه گهر
 شتی کیشتی لهو تاوانانه کردو له دونیادا سزا درا، نهو سزایه بو ی دپیته
 رهشکه رهوی تاوانه که، نه گهر سزاش نه دراو خوا بو ی پوشتی، نهو بریاری وی له
 قیامه تدا له دهست خوایه: نه گهر هنز بکا سزای نه دا، نه گهر هنزیش بکا دهیوری.
 جا نیمهش نهو ها په یمانمان دایی.

ئینجا که نهو دوانزه که سانه نهو په یمانمان له گهل پیغمبر ﷺ به ستو ویستیان
 بگهړینه وه بو (مدینه)، پیغمبر ﷺ هزرمتی (منصب بن عمیر) ﷺ له گهل ناردن
 تا کو درسی قورئانیان پی بلی و فیره ئایینی ئیسلامیان بکا، جا که (منصب) ﷺ گه یشته
 (مدینه) له مالی هزرمتی (أسعد بن زرارۃ) ﷺ دابهزی-که یه کتک بوو له دوانزه که سکان-
 جا بزانه: (منصب) ﷺ پی دهگوترا: **(مَقْرئُ الْمَدِیْنَةِ) قورئانخوینی (مدینه).**

جا هزرمتی (منصب) هر به خوی پیشنوویزی بو موسلمانان دکردو یه کهم که سیش
 بوو: که یه کهم نوویزی (جمعة) ی له ئیسلامدا به موسولمانانی (مدینه) کرد به
 یارمه تیدانی هزرمتی (أسعد بن زرارۃ) ﷺ، هروها (سعد بن معاذ) و (أسید بن حضیر) و
 چهند که سانیکي تر له سهر دهستی هزرمتی (منصب) ﷺ موسولمان بون، تاوای لی هات:
 له گشت خانوویکی (اتصار) یه کاندانافرمت و پیاوی موسولمان هه بون.

﴿ په یمانئ دووهی (الْفَقْبَة) ﴾

ئینجا له سالی داهاتوودا-سالی سیزدهی پیغمبرایه تی- له وهرزی حه ج کردندا
 هزرمتی (منصب بن عمیر) ﷺ گه راوه بو (مکه) و حه فتاو پینج موسولمانیشی له
 موسولمانه کانی (مدینه) له گهلدا بون، چونکه موسولمانه کانی (مدینه) کونگره یه کیان
 به ست و گوتیان: تا که ی واز له پیغمبر ﷺ بیئین له کیوه کانی (مکه) دا دور
 بخریته وهو بترسیندرئ؟

جا نهو حه فتاو پینجه یان هاتنه (مکه)، به لام کافرمانی (مدینه) شیان له گهلدا بون-که
 بو حه ج کردن هاتبون-ئینجا که گه یشته (مکه)، پیغمبر ﷺ گفتی دانی: له

گه ئيه كهى (العقبة) له ناومندى شه و هكانى (اَيام التشريق) دا يه كترى بيبين.

جا موسولمانه كان له گهل هاورى كافره كانى خويان شهوى خه وتن تا سييه كى شهوى رابرد، ئينجا له دواى سييه كى شهوى هه ئسان يهك يهك و دوو دوو به په نهانى به ره و (العقبة) رويشتن، تا لهوى هه فتاو سى پياو و دوو ئافرمت كه (نسيبة بنت كعب) و (اسماء بنت عمرو) بون - كو بونه وه و چاومروانى پيغه مبهريان عليه السلام ده كرد، جا پيغه مبهري عليه السلام هات و نيمام (العباس) ي ماميشى له گه لدا بوو - ميشتا موسولمان نه بوو - جا كه دانىشتن، هه زرمتى (البراء بن معزور) عليه السلام گوتى: (يا رسول الله)، هه ر په يمانى كى بو خوت و بو خودات پيت خو شه لي مان و مر بگره.

جا پيغه مبهري عليه السلام قسه ي كرد و قورئانى بو خويندن و هه رمووى: ﴿ثَابِعُونِي عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي النَّشَاطِ وَالْكَسَلِ، وَالنَّفَقَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَعَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَنْ تَقُولُوا فِي اللَّهِ لَا تَخَافُونَ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَا تُؤْمَرُ، وَعَلَى أَنْ تَنْصُرُونِي فَيَمْنَعُونِي إِذَا قَدِمْتُ عَلَيْكُمْ - وَفِي رَوَايَةٍ - وَأَسْأَلُكُمْ لِنَفْسِي وَأَصْحَابِي أَنْ تُؤْزُونَا وَتَنْصُرُونَا وَتَمْنَعُونَا مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْهُ أَنْفُسُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَأَبْنَاءُكُمْ وَلَكُمْ الْجَنَّةُ﴾ رواه أحمد والبيهقي بإسناد جيد، په يمانم بده نى: له سه ر گو يرا يه لى له حاله تى چوستى و ته مبه لى، هه م له سه ر به خشين له حاله تى خوشى و ناخوشى، هه م له سه ر فه رمان به چا كه و پى گرتن له خراپه، هه م له پيگاي خوا قسه ي حق بلين و ده ره ق مافى خوا له لومه ي هيچ لومه كاريك نه تر سين، هه م كاتى له گهل (صحابه) كانم هه م لا تان - له (مدينه) - بمانا و يئنه وه و يارمه تيمان بده ن و بمانا پاريزن له و شته ي گيان تان و ژنه كان تان و مندا له كان تان لى دى ده پاريزن، له پاداشتى به جي يئنانى نه و په يمانه به هه شت بو ئيوه بى.

جا هه زرمتى (البراء) عليه السلام گوتى: (يا رسول الله)، سويند به و خوايه ي تو ي به حق كر دوته پيغه مبهري ده تپاريزن له و شته ي گيان مان و ژنه كان مانى لى دى ده پاريزن، په يمان مان له گهل ببه سته - نه ي پيغه مبهري خوا عليه السلام - والله ئيمه كور ي جه نگين و خا وه نى هه موو جو ره چه كي كين، با پير به با پير نه م ميراته مان و مر گرتو وه.

جا له ناو نه م گف تو گو يه دا هه زرمتى (ابوالهيثم) عليه السلام هاته قسه و گوتى: (يا رسول الله) له نيوان ئيمه و جوله كه كانى (مدينه) چه ند په يمانى ك هيه، ئيمه نه و په يمانانه ده پچرينين، جا نه گه ر ئيمه و امان كرد و خوا ي گه و ره ش تو ي سه رخست، ئايا تو ده گه ر پيه وه لاي گه له كه ي خوت - له (مكة) - و ئيمه ش به جي ديلى؟! پيغه مبهري عليه السلام زمر ده خه نه ي هاتى و هه رمووى: ﴿بَلِ الدِّمُ الدَّمُ وَالْهَدْمُ الْهَدْمُ، أَنَا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مِنِّي، أُحَارِبُ مَنْ حَارَبْتُمْ وَأُسَالِمُ مَنْ سَالَمْتُمْ﴾ به لكو خويندى من خويندى ئيوه يه، به فپرو داني من به فپرو داني ئيوه يه، من له ئيوه م، ئيوه ش له منن، جه نك له گهل نه و كه سه ده كه م كه ئيوه جه نكي له گهل

دەكەن، ئاشتى لەگەل ئەو كەسە دەكەم كە ئىوھ ئاشتى لەگەل دەكەن.

جا پىغەمبەر ﷺ بە پەيماندرەكانى فەرموو: دوانزە نوپنەرىخۇتان بۇ من ودمەربىخن، تاكو سەرپەرشتى گەلەكەىخۇيان بکەن. جا دوانزە نوپنەريان دىارى كىردن و پىغەمبەر ﷺ بە نوپنەرهكانى فەرموو: ﴿أَنْتُمْ كُفَلَاءٌ عَلَى قَوْمِكُمْ كَكَفَالَةِ الْحَوَارِيِّينَ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ﷺ وَأَنَا كَفِيلٌ عَلَى قَوْمِي﴾ ئىوھ لەجىياتى من بەرپرسىارو سەرپەرشتكارى گەلەكەىخۇتانن، ھەروەك (خوارى) يەكان لەجىياتى (عيسى) پىغەمبەر ﷺ بەرپرسىارو سەرپەرشتكارى گەلەكەىخۇيان بون، منىش بەخۆم سەرپەرشتكارى گەلەكەى خۆم، واتە: كۆچكەرەكان.

جا پەيمانىيان دا پىغەمبەر ﷺ، يەكەم كەس كە دەستى نايە ناو دەستى پىغەمبەر ﷺ: ھەزرىتى (البراء بن معرور) بوو، ئىنجا ھەفتا و دوو پياوھەكىتريش، ئىنجا دوو ئافرەتەكانىش بە قەسە-بى دەست لە دەستان- پەيمانىيان دايى ﷺ، جا پىغەمبەر ﷺ فەرموو: پەرت بن و بېرۆنەوھ لای بارگەكانىخۇتان. جا ھەزرىتى (العباس بن عبادە) ﷺ فەرموو: (يا رسول الله) ئەگەر ھەز دەكەى سەبەئى بە شمشىرەكانمان ھىرش دەكەينە سەرخەلكى (مى). جا پىغەمبەر ﷺ فەرموو: ﴿لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ﴾ فەرمىانى جەنگمان پىنەكراوھ. ئىنجا پەيماندرەكان گەرانەوھ لای بارگەىخۇيان و تا بەيانى خەوتن، جا كە لە خەو ھەلسان، كۆمەلە پىرىكى كافەرەكانى (فرىش) ھاتنە لايان و گوتيان: ھۆ گەلى (خەزرج)، وامان پىگەشىتووھ: ئىوھ ھاتونە لای ئەم پياوھى ئىمە-مۇھەممەد ﷺ- دەتانەوئى لە ناو ئىمە بىبەنە دەرەوھو پەيمانى بدەنى: لە دۆى ئىمە جەنگ بکەن، واللہ ھىچ ھۆزىكى عەرەب نىە كە بە قەد ئىوھ پىمان ناخۆش بى جەنگ لە نىوانمان روو بدا؟. جا ھاوړى كافەرەكانى پەيماندرەكان-كە بۇ ھەج ھاتبون- ئەوان چون سوپندىيان بۇ خواردن، كە ھىچ شتىكى وھا نەبوھ!-چونكە ئەوان ئاگايان لەم پەيمانەستە نەبو- پەيماندرەكانىش تەماشای يەكترييان دەكرد.

ئىنجا كە خەلگەكە لە (مى) چوئە دەرەوھ، كافەرەكانى (فرىش) بۆيان ئاشكرا بوو: ھەوالى پەيمانەكە راستە، بۆيى بە شوپن پەيماندرەكاندا رۆيشتن لە رىگەى (اذاخر)دا گەيشتنە ھەزرىتى (سعد بن عبادە) و ھەزرىتى (المتذر بن عمرو)-كە ھەردووكيان لە دوانزە نوپنەرهكان بون- جا ھەزرىتى (المتذر) ﷺ لە دەستيان ھەلات و قورتار بوو، بەلام ھەزرىتى (سعد) ﷺ كەوتە دەستيان و پەلبەستيان كىردو بە سەر زەوىدا راپاندەكىشا، تا پياوئىك پى گوت: مالىوران ئەوھ تۆ لەگەل ھىچ كەسىكى (فرىش) پاراستن و پەيمانەت نىە ھاواری بکەي؟ ھەزرىتى (سعد) ﷺ گوتى: بەلئى من بازىرگەكانى (جبنىر بن مطعم) و (الحارث بن أمية) م دەپاراستن نەمدەھىشت لە ولاتىخۆمدا ھىچ

كه سَيِّك سته ميان لئ بكا. جا پياومه كه گوتى: مائوئيران به ناوى شهوان هاوار بكه. جا
 حه زه مئى (سَعْد) ﷺ هاواره كهى كردو ههردوو كيان هاتن رزگار يان كرد.
 ئينجا كه پهماندمر هكان گه رانه وه بؤ (مَدِينَة)، به يه كجارى ئيسلامه تيان ئاشكرا كردو
 به ئاشكرايى شه نجاميان دهدا. (البداية والنهاية) ب (٢) ل (١٤٣-١٧٢) و (السيرة الحلبية) ب (٢) ل (٣-٢٦).

﴿گولبژيريك له م گولزاره﴾

پيشه كهى بزانه: مه به ست به (أَلْعَبَة) - كه له م باسه دا زۆر دووباره ده بئته وه: شوينيكه له
 نئوان (مَكَّة و مَنَى)، حاجيه كان له وئ شه يتانى گه وره په جم ده كن، واته: پيش ئيسلاميش
 كافره كانى عه په ب ده هاتنه (مَكَّة) بؤ حه ج كردن، جا هه نديكيان به پووتى (طَوَافِى)
 (بَيْت) = مائى خويان ده كرد، ئينجا پيغه مبه ر ﷺ كافره كانى له حه ج كردن قه ده غه كردن و
 هم قه ده غه شى كرد: به پووتى (طَوَافِى) (بَيْت) بكرئ. بپوانه: (تفسير القرطبي) التوبة: (٣ و ٢).
 يه كه م: پيغه مبه ر ﷺ له و مرزى حه ج كردندا به ناو هۆزه كاندا ده گه را... خه لكه كه ش زۆر
 به ناشيرنى وه لامي پيغه مبه ريان ﷺ دهداوه.

وه لامي ناشيرين ته نها له لاي شه و هۆزانه وه بوو: كه چه واشه كر ابون و پپوپا گنده ي (قُرَيْش)
 له دژى پيغه مبه ر ﷺ كارى لئ كردبون، نه گه را نا: هۆزى وه هاش هه بوو زۆر مهردانه و به
 پياوه تى وه لامي پيغه مبه ريان ﷺ دهداوه: وه هۆزى (الشَّيْبَانِ)، كه پيغه مبه ر ﷺ
 له گه ليان دانيشت، گوتيان: بانگه وازى بؤ چى ده كهى؟ پيغه مبه ر ﷺ فرموى:
 ﴿بانگه وازى بؤ شه وه ده كه م: شاده بيئن و بلين هيچ خودايه كهى به راستى نيه جگه
 له و خوايه ي ناوى (الله) يه، هه روه ها منيش پيغه مبه رى خوا م، هه روه ها داواتان
 لئ ده كه م بمحاوئيننه وه و بمپاريئن و يارمه تيم بدهن، تا شه ئيسلامه ي خوا
 فرمانى پئى كردوم به خه لكى رابگه يه نم...﴾

جا شه وانيش له وه لامدا گوتيان: نه گه ر ده ته وئ له لايه نى عه په به كانه وه بئپاريئين، شه وه
 ده يكه ين، به لام له لايه ن (كَسْرَى) وه ناتوانين... جا (الْمُتْنَى بن حَارِثَة) گوتى: (وَلَعَلَّ هَذَا
 الْأَمْرَ الَّذِي تَدْعُونَا إِلَيْهِ مِمَّا تَكْرَهُهُ الْمُلُوكُ) له وانه يه شه ئاييينه ي تۆ بانگه وازى
 بؤ شه كهى پاشايه كان پييان ناخوش بئ و نه يانه وئ!

جا پيغه مبه ر ﷺ فرموى: ﴿مَا أَسَأْتُمْ الرَّدَّ إِذْ أَفْصَحْتُمْ بِالصِّدْقِ، إِنَّهُ لَا يَقُومُ بَدِينِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ
 حَاطَهُ مِنْ جَمِيعِ جَوَانِبِهِ﴾ وه لامه كه تان خراب نه بو، چونكه راستيتان گوت، به لام ته نها
 شه كه سه به شه ركى ئاييينى خوا هه لده ستئ كه له هه موو لايه كه يه وه بيپاريئى.

واته: پيغه مبه ر ﷺ بؤين پاراستنى هۆزى (الشَّيْبَانِ) ي قبول نه كرد، چونكه له و جوړه
 پاراستنه دا ئامانجه كهى نايه ته جئ و هه مه لايه ن نيه، به ش به شيش له ئاييينى خوا دا قبول
 ناكري، به لام چونكه وه لامه كه يان پياوانه بوو، پيغه مبه ر ﷺ سوپاسى كردن. جا له

ئەنجامدا ئەم ھۆزەي (الشَّيْبَان) ھەمويان موسولمان بون، (أَلَمْتُئِي بن حَارِثَةَ الشَّيْبَانِي) ﷺ پالەوان و سەرکردەي جەنگەکانیان بوو. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۱۵۰) و (السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۶). دووم: پيغەمبەر ﷺ لە ۱۰ ھەلەمە (بَنِي هَامِر) دا ھەرموو: ﴿الْأَمْرُ لِلَّهِ يَضَعُهُ حَيْثُ يَشَاءُ﴾ ئەم کارەي ئیسلام بە دەستی خودایە، ئە ھەر شۆيئيک خۆي ھەزبکا ئەوي دايدەن.

ئەو ۱۰ ھەلەمە: ئەم چاوپيکەوتنانەي پيغەمبەر ﷺ لە گەل ھۆزەکانی عەرەب، بە ھەرماني خۆي گەورە بوو- ئەک بە (إِجْتِهَاد) و بۆچوونی خۆي- جا بۆي دەچوو ەلای سەرۆک ھۆزەکان، چونکە ئەوان لە ناو ھۆزەکاندا شوین و پلەي خۆيان ھەيە ھۆزەکانیان گوێپايلیان دەبێ و دەتوانن کاروبار تیک بدەن و چاک بکەن، جا بەم چاوپيکەوتنانەش زیاتر ناویانگی پيغەمبەر ﷺ ئایینی ئیسلام لە ناو عەرەبەکاندا بلۆ بۆو ەل چارچێو ە نامۆي ھاتە دەرەو ە.

جا ئەو ەي پێويستە لێرەدا بیری لێ بکەیت ەو ە: پيغەمبەر ﷺ لە دواي مردنی (أَبُو طَالِب) ی مامی دەستی بەم قوناغە کرد، چونکە زیاتر ئازار دەدراو نەیدەتوانی بە ئازادی جموجۆلی بانگەوازی ئیسلام بکا، بەلام لە گەل ئەو ەشدا ئامادە نەبو- لە پاداشتی یارمەتیدانەکە- ھیچ گرینتی و ھیچ گەفتیکی ھەرمانی ەوایی و کاربە دەستی بداتە ئەو کەسانەي دەپاریزن و یارمەتی دەدەن؟ چونکە ئەم جۆرە پاداشتە مەترسی ئەو ەي لێ دەکری: لە لایەن کەسانیکي لێنە ھاتوو دەسەلاتی ئیسلام زەوت بکری و بۆ مەبەستی خۆيان بە کاری بینن، ھەم ئەو کەسەي بە خزمەتکردنی ئایینی ئیسلام ھەلە دەستی پێويستە تەنھا پەزنامەندی خۆي مەبەست بێ و بە بێ گەردی ئەم ئایینە بۆ خوا ئەنجام بدواو پاداشتی ماندوو بوونە کەشی لە خوا داوا بکا- کە بە ھەشتە- ھەرەک پيغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: ﴿وَلَكُمْ الْجَنَّةُ﴾ لە پاداشتی ئەم پاراستنە بە ھەشت بۆ ئێو ە بێ.

کەوابوو: ھەر کۆمەلێک بە ئەرکی بانگەوازی ئیسلام و (جِهَاد) ھەلەستن، پێويستە خۆيان لەو کەسانە بپاریزن: کە بە مەرجی پلە و پایە و کاربە دەستی و مەرجەکانی تری دونیایی بەشدارییان لە گەل دەکەن، چونکە ئەوانە نیازی ناو دلیان پاک و بێ گەرد نیە و ناویانگو پلە و پایەیان مەبەستە، بۆي (يَحْيَى بن مُعَاذ الرَّازِي) ھەرموویەتی: (لَا يُفْلِحُ مَنْ شَمَمَتْ مِنْهُ رَائِحَةُ الرَّئَاسَةِ) بەختەو ەر نابێ ئەو کەسەي بۆنی خوشویستنی سەرۆکایەتی لێ دەکەي.

بەلێ: لە ھەموو سەردەمێکدا زۆر کەس ھەنە بۆ تەماعی کاربە دەستی و بلۆبوونەو ەي ناویانگی خۆيان پەرتەوازە دەخەنە ناو موسولمانان و ھەرەس بە بانگەوازی ئیسلام دەھینن و یەکرپیزی موسولمانان تیک دەدەن و لە ئەنجامدا بە خویشیان دەبنە تۆکەری زالم و ستەمکاران، بە دەستکاری ەو ە (سيرة الصَّلابي) ب(۱) ل(۴۰۸-۴۱۰).

سَيِّئِهِمْ: (حَاكِمِيَّة) = دادوهریه تی تهنه مافی خودایه، (طَاغُوت) هیچ مافیکی نیه، له په یمانی یه که می (الْعَقَبَة) دا به (بَيْعَةُ النِّسَاء) = به شیوهی په یمانی نافرته تان په یمانیان له گه ل پیغه مبه رﷺ به ست، چونکه هیشتا غه زه - (جِهَاد) ی چه کداری له ریگی خوا - که پیشه ی پیاوانه - واجب نه کرابوو.

جا که ته ماشای خاله کانی ئه م په یمانه ده که ین، ده بینن: پیغه مبه رﷺ به تهنه شاده هی تان له و دوانزه که سانه پازی نه بو، به لکو په یمانی ئه وه شی لی وهرگرتن: که به ره وشته باشه کانی ئیسلام خویان جوان بکه و خویان له نه خوشیه پیسه کانی کومه لکه بپاریزن: وه ک دزی و زینا و... هتد، جگه له وهش: ئه و په یمانه شی لی وهرگرتن: که (حَاكِمِيَّة) = دادوهریه تی خوی گه وره یان قبول بی له ه موو حه پام و حه لال و سزای تاوانه کان، ئه وهش له پسته ی ﴿فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا﴾ ی حه دیسه که دا خوی ده بی نیته وه.

به لی: کومه لکه به وه ده بیته کومه لکه ی ئیسلام، که باوه پی به تا کو ته نیایی خوا ه بی: له (عِبَادَة) و له (حَاكِمِيَّة) دا، واته: له په رستن و دادوهریه تی دا، به لی: ئه و خوا به ی به تهنه ئه م خه لکه ی دروست کردوه به تهنه ده یی نی و به تهنه ده یمر نی و له و کردارانه شدا هیچ (شَرِيك) = هاو به شیکی نه بوه، هر ئه و خوا به ش به تهنه مافی په رستن و دادوهریه تی ه یو نابی له م دووانه شدا (شَرِيك) = هاو به شی ه بی، جا قور به سهری ئه و که سانه ی خویان به موسولمان دانه نی و له ه مان کاتیشدا مافی (حَاكِمِيَّة) = دادوهریه تی ناده نه خوی گه وره و ده یانه وئی کومه لکه بکه نه دوو به ش:

به شی یه که م: کومه لکه ی رهش و پروت و چه وساوه کان، که تهنه له مزگوت و بونه ئایی نیه کاندای مافی خویان ه یه، وه ک بلئی به زه بیان به ئیسلامدا هاتووه و ئه و مافه یان داوئی!.

به شی دووهم: کومه لکه ی ده سه لات و یاسا دانان، که به حه زکردن و بچوونی خویان یاسای ده سترکد به سهر کومه لکه دا ده سه پی نن و شهرعی خوا ده گوزن، یان هر له کاری دیخن، له م یاسا دانانه دا خویان به (شَرِيك) = هاو به شی خوا دانه نی ن، هه روه ک خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ الشوری: ۲۱، ئایا ئه وان چه ند هاو به شیکیان ه نه: هه ندیک یاسایان له ئایین بو دانا ون که خوا ئیزنی نه داوه؟.

جا گومرایی ئه وان له وه دا ده رته که وئی: که (حَاكِمِيَّة) = دادوهریه تی (دیمقراطیة) قبول ده که ن - که (طَاغُوت) ی ئه م سهرده مه یه و کافره کانی پوژناوا به رگری ی لی ده که ن - به لام (حَاكِمِيَّة) = دادوهریه تی خوی گه وره یان قبول نیه!.

به لی: ئه وانه گومرانه و شوینکه و ته ی شه ی تانن، هه رچه ند نو یژو خوا په رسته یه کانی تریش نه دجام بده ن، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ

الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ النساء: ٦٠، هُی پیغه مبه رﷺ ته ماشای هُو که سانه ناکه ی که وا تی نه گهن باوه پریان بهو قوپئانه هیه که بو تو هاتوته خواره وهو باوه پریشیان به کتیبه کانی پیش تو هیه، دهیانه وی دادگای خویان ببه نه لای (طاغوت)، له راستیشدا فرمانیان پی کراوه: باوه پریان به (طاغوت) نه بی، شهیتان دهیه وی گومپریان بکا به گومپابوونیکی دور له راستی.

هوی هاتنه خواره وهی نه م نایه ته هوه بوو: جوله که یه که موفاقیک بووه کیشیه یان، جا جوله که که گوتی: با بچینه لای (مُحَمَّد) ﷺ؟ چونکه هُو به شهرعی خوا بریار ده داو به رتیل وهرناگری! موفاقه که ش گوتی: نا، دهچینه لای (کُتَب بن الأشرف) که خوی گوره ناوی لیتاوه (طاغوت)؟ چونکه به شهرعی خوا رهفتار ناکا-، به لام جوله که که نه یسه لماند، ناچار هاتنه لای پیغه مبه رﷺ، جا پیغه مبه رﷺ بریاری دا: به شهرع مافه که هی جوله که که یه. جا که هاتنه دهره وه، موفاقه که گوتی: من به م بریاره ی پیغه مبه رﷺ پازی نابم، با بچینه لای (عُمَر). جا که هاتنه لای نیام (عُمَر) ﷺ، جوله که گوتی: پیغه مبه رﷺ بریاری داوه: مافه که هی من، به لام نه م پازی نابی. جا نیام (عُمَر) ﷺ به موفاقه که ی گوت: جوله که که راست ده کا؟ گوتی: به لی. جا نیام (عُمَر) ﷺ شمشیره که ی هینا و له ملی موفاقه که ی دا و کوشتی، جا فهرمووی: (هَكَذَا أَقْضَى عَلَى مَنْ لَمْ يَرْضَ بِقَضَاءِ اللَّهِ وَقَضَاءِ رَسُولِهِ ﷺ) من نه وها بریار له سر نه و که سه ده دم که به حوکی خواو پیغه مبه رﷺ پازی نابی. جا حه زه تی (جُبْرَائِيل) ﷺ هاته خواره وهو فهرمووی: به راستی (عُمَر) حه ق و ناحه قی لیک جیا کرده وه. (تفسیر القرطبی) النساء (٦٠)، هم برهانه (فقه السيرة، للبوطي) ل (١٦٣-١٦٥).

چواره م: یه که م نویری (جُمُعَة) له ئیسلامدا، حه زه تی (مُصَنَّب بن عُمَيْر) ﷺ یه که م که س بوو: که یه که م (جُمُعَة) ی له ئیسلامدا به موسولمانانی (مَدِينَة) کرد.

بزانه: له حه دیسیکی حه زه تی (کُتَب بن مالک) ﷺ هاتوه: ﴿أَوَّلُ مَنْ جَمَعَ بَنًا فِي الْمَدِينَةِ أَسْعَدُ بْنُ زُرَّارَةَ ﷺ فِي نَقِيعِ الْخَضَمَاتِ، قِيلَ: كَمْ كُنْتُمْ؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ رَجُلًا﴾ حدیث حسن رواه أبوداود وابن ماجه، یه که م که س که له (مَدِينَة) ی پیروزدا نویری (جُمُعَة) ی پی کردین، (أَسْعَدُ بْنُ زُرَّارَةَ) بوو، ئیمه له و کاتدا ژماره مان چل پیاو بوو.

له م حه دیسه دا مه به ستی نه وه یه: (أَسْعَدُ بْنُ زُرَّارَةَ) ﷺ یارمه تی (مُصَنَّب) داوه له (نَقِيعِ الْخَضَمَات) دا ناسنکاری ی بو کرده وه، (مُصَنَّب) ش ﷺ پیشنویر و تارخوین بووه.

دیسان بزانه: نویری (جُمُعَة) - پیش کۆچکردن - له (مَكَّة) ی پیروزدا واجب کرا، به لام نه گونجا له وی دا (جُمُعَة) بکه ن؟ چونکه موسولمانه کان بی هیز بون و نه ده کرا خویان ناشکرا بکه ن، جا که پیغه مبه رﷺ (مُصَنَّب) ی نارده (مَدِينَة)، فرمانی پی کرد له وی نویری (جُمُعَة) نه نجام بداو هر به خویشی پیشنویری بکا.

جا له بهر ئه وهى نوێژى (جُمُعَة) واجبى گرنكى ئىسلامه، پێغه مبه رﷺ فه رموويه تى: ﴿الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ تُغَشَّ الْكِبَائِرُ﴾ رواه مسلم، هه ر پێنج نوێژه كان و نوێژى (جُمُعَة) تا (جُمُعَة) كهى تر، په شكه ره وهى گونا هه بچوكه كانن، ئه گه ر گونا هه گه وره كان نه كرين.

هه ره ها پێغه مبه رﷺ هه ره شهى توندىشى له و كه سانه كردوه: كه نوێژى (جُمُعَة) ناكه ن، فه رموويه تى: ﴿لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ آمُرَ رَجُلًا يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أَحْرَقَ عَلَى رِجَالٍ يَتَخَلَّفُونَ عَنِ الْجُمُعَةِ يُبَوِّتُهُمْ﴾ رواه مسلم فى الجماعة، ويستم فه رمان به پياويك بكه م پيشنوێژى بو خه لك بكا، ئينجا به خوم بچم مالى ئه و كه سانهى نايه نه نوێژى (جُمُعَة)، به سه رياندا بسوتينم. هه م فه رموويه تى: ﴿مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ﴾ رواه أحمد واصحاب السنن، هه ر كه سيك سى (جُمُعَة) نه كا به بى عوزر، خواى گه وره مۆرى تاريكى له سه ر دلى ده دا، واته دل په ق ده بى و له خوا دور ده كه ويته وه.

ديسان بزانه: له دواى پۆژى (عَرَفَة)، پۆژى (جُمُعَة) له هه موو پۆژه كان گه وره تره، شهوى (جُمُعَة) ش له دواى شهوى (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) له هه موو شه وه كان گه وره تره. هه ره ها سه لاوات ليدان له سه ر پێغه مبه رﷺ له شه و پۆژى (جُمُعَة) دا خيى گه وره تره: له هه موو زيكرىك - جگه له زيكرى دواى نوێژه واجبه كان -، هه م له قورئانخويند - زيانى پێغه مبه رﷺ (الكُف) -، چونكه ئه م دووانه ش به لگهى تايبه تى خويان هه يه، بپوانه (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب (٢) ل (٤٠٥ و ٤٧٩) و (السيره الحلبيه) ب (٢) ل (١٢).

پينجه م: **حه زه تى (مُصْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ) ﷺ** بانگه وازكارىكى سه ركه وتوو بوو، (أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْنٍ) و (سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ) - رضى الله عنهما - له سه ر ده ستى (مُصْعَبُ) موسولمان بون. (أُسَيْدُ) و (سَعْدُ) كوپه مامى يه كترى بون و هه ردووكيان گه وره و پياوما قولى بنه مالهى (بَنَى عَبْدِ الْأَشْهَلِ) بون، جا پۆژىك هه زه تى (مُصْعَبُ) له گه ل هه زه تى (أُسْعَدُ بْنُ زُرَّارَةَ) - رضى الله عنهما - چونه ناو باغيكى (بنى عبد الاشهل)، له وى كۆمه له پياويكى موسولمان له ده وره يان كۆ بونه وه، جا (أُسَيْدُ) و (سَعْدُ) به مه خه فه تبار بون و پريان هه لسا، جا (سَعْدُ) به (أُسَيْدُ) گوت: هه لسه بپۆ لای ئه م دوو پياوه - (مُصْعَبُ) و (أُسْعَدُ) - خويان لى توپه بكه، با هيچى تر بى هيژه كانمان به م تايينه هه لئه خه له تينن، خو ئه گه ر (أُسْعَدُ) كوپه پلكم نه بوايه، به خوم ئه م كاره م ئه نجام ده دا. جا (أُسَيْدُ) په كهى هه لگرت و پويشته لای (مُصْعَبُ) و (أُسْعَدُ) - رضى الله عنهما - جنيوى پى دان و گوتى: ليره بپۆن وازمان لى بپين.

جا هه زه تى (مُصْعَبُ) ﷺ به زمانىكى شيرن و به هيمنى گوتى: بو دانانىشى گويم لى پرا بگري، جا ئه گه ر پازى بوى ليم قبول بكه، ئه گه ر پازيش نه بوى، ئه وهى تو پيت ناخوشه واز لى دينين؟ (أُسَيْدُ) گوتى: ويژدانت به كار هيئا. جا په كهى داچه قاندو

دانیشت، جا حەزەرەتی (مُصَنَّب) ﷺ قورپانی بۆ خوێندو باسی ئیسلامی بۆ کرد، (أُسَید)ش گوتی: ئای ئەو فەرموودەیهکی چەند جوانە! ئێوە چی دەکەن کاتێ دێنە ناو ئەم ئایینە؟ گوتیان: (غُسْل) دەکەین و دەستنوێژ دەکەین و بەرگمان پاک دەکەینەووە و شادە دێنین. جا (أُسَید) هەر لەوێ (غُسْل)ی کردو شادەیی هێناو موسوڵمان بوو و دوو پەكەت نوێژیشی کرد، ئینجا گوتی: پیاویکیتر لە دواى منە، ئەگەر ئەو موسوڵمان ببێ، هیچ کەسێک لە گەلەکەى وی لێى دوا ناکەوێ-موسوڵمان دەبن- ئێستا دەینێرمە لاتان.

جا (أُسَید) ﷺ گەراوە لای (سَعْد) و فیلێکی لێ کردو گوتی: قسەم بۆ کراوە: (بَنى حَارِثَة) دەرچوینە تاكو كۆرە پلکەكەت- (أُسَعْد بن زُرارة)- بکوژن. ئیتەر (سَعْد) تۆرە بوو و یەكسەر چوو لای (مُصَنَّب) و (أُسَعْد)، جا کە دیتی ئەوان بە دلتیایی دانیشتون، زانی (أُسَید) بە فیل ئەوی ناردو، ئیتەر ئەویش بە هەمان شیوەی (أُسَید) گوتی لە (مُصَنَّب) پاگرتو موسوڵمان بوو، جا (سَعْد) گەراوە لای گەلەکەى خۆی، (أُسَید)شی لە گەلدا بوو و گوتی هۆ (بنی عبدالاشهل)، قسەى پیاووە کانتان و ئافەرەتە کانتان لە من حەپام بێ تا موسوڵمان دەبن. جا تا ئێوارە داهاات بنەمالەى (عبدالاشهل) ئافەرەتەکانیان و پیاووەکانیان هەموو موسوڵمان بون، والحمد لله رب العالمين. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۱۵۷ و ۱۵۸) و (السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۱۸ و ۱۹).

حەزەرەتی (مُصَنَّب بن عَمِير) ﷺ گوتی: ئەو گەنجەیه کە لە (مَكَّة)ی پەرۆزدا لەو پەڕی خوشی و نازو نێعمەتدا دەژیا، بەلام هەمووی بە قورپانی ئیسلام کردو لە پێگای بانگەوازی ئیسلامدا هەموو تالێ و سوێریهکی دیت، جا کە پێغەمبەریش ﷺ ناردیە (مَدِينَة)، زۆر بە سەرکەوتووویی نوێنەرایەتیەکی ئەنجام دا و بە زمانە شیرینەکی و بە خولقە خوشەکی توانی فەرمانی ئەم ئایەتە بەجێ بێنێ کە خوا دەرەموی: ﴿أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ النحل: ۱۲۵، بانگەوازی بۆ پێگای خوای خۆت بکە بە کارلەجیی و پەندی جوان.

بەلێ: حەزەرەتی (مُصَنَّب) ﷺ بە فەرمانی ئەم ئایەتە جولاو، بۆی توانی چەند پیاوماقوڵێکی (مَدِينَة) بکاتە موسوڵمان، کە ئەوەش بوو هۆی موسوڵمانبوونی خەلکی تر، هەروەها توانی بنگەى حاوانەوێش بۆ پێغەمبەر ﷺ (صَحَابَة)کان ﷺ لە ناو دانیشتوانی (مَدِينَة)دا ئامادە بکا، ئەو ئامادەکردنەش لەوەدا خۆی دەبینیتەو: کە لە گەل حەفتاو پێنج موسوڵمانی خەلکی (مَدِينَة) سالی داهااتوو، لە (مَكَّة) هااتووە خزمەت پێغەمبەر ﷺ پەیمانێ دووهمی (العُقَبَة) بەسترا، جا لێردا حەزەرەتی (مُصَنَّب) ﷺ بەجی دێلێن و لە غەزای (أُحُد) بە خزمەتی دەکەینەو، إن شاء الله تعالى.

شەشەم: پێغەمبەر ﷺ گوتی: ئەو ئەوێش شەوێش (أَيام التَّشْرِيق)دا یەكتری ببینن. ئەمەش نیشانەى ئەوێه کە پێغەمبەر ﷺ زۆر بایەخى بەم پەیمانەستەى دووهم داوە و زۆر

به نهینى نه نجامى داوه؟ چونكه جگه له نيمام (أَبُو بَكْرٍ) و نيمام (عَلِيٍّ) رضى الله عنهما هيچ موسولمانىكى (مَكَّة) ش ئاگادارى ئهم پەيمانەستنه نه بو، هم له دواى سيپهكى شهوى و له دوهم شهوى (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ) دا له گەل پەيماندهرهكان دانىشت، ئه وهش كاتىكى گونجاوه؟ چونكه ئىستا حاجيهكان ماندوون و خه وتوون، سبه ينيش له دواى په جمى شهيتانهكان (مَنَى) به جى ديلن و دهگه پينه وه ولا تى خويان، كه واته: ئه گهر نهينى به كيش ئاشكرا بى، ئه وه پەيماندهرهكان به ئاسانى دهرياز ده بن-مهروهك ئه وماش بووى دا-جا ئهم پەيمانەى دوهم (الْعَقَبَة) به سهركه و تنى سهركه و تنهكان داده ندرى؟! چونكه بووه پيشهكى و پى خوشكردنى

كوچكردنى پيغه مبه ر ﷺ بۆ (مَدِينَة). به دهستكارى وه (سيرة الصلبي) ب (١) ل (٤٢٦-٤٢٨).

حه قته م: بۆ پەيمانەستنى (الْعَقَبَة) ى دووهم پيغه مبه ر ﷺ هات و نيمام (الْعَبَّاس) ى ماميشى له گه لدا بوو، هيشتا موسولمان نه بوو، ليره دا مه به ست ئه وه يه: نيمام (الْعَبَّاس) ئاماده ى پەيمانەستنه كه بوو تاكو له كارى كوپه برائى خو ى دلتيا بى، ئه گهر نا: له هه نديك چاپيكة و تنهكانى پيغه مبه ر ﷺ نيمام (أَبُو بَكْرٍ) و نيمام (عَلِيٍّ) ش رضى الله عنهما ئاماده ده بو، نه وهك خه لك و تيبكا پيغه مبه ر ﷺ به ته نهايه و يارمه تيده ى نيه، هم نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ش خه لكى زۆر ده ناسى و شاره زاي نه ژادى هۆزهكان بوو.

جا له م پەيمانەستنه ى (الْعَقَبَة)، نيمام (عَلِيٍّ) ﷺ له زارگه ليه كه دا چاودير بوو، نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ش ﷺ له زارگه ليه كه ى تر دا چاودير بوو، جا كه بۆ گفتوگو كردن دانىشتن، نيمام (الْعَبَّاس) گوتى: هۆ (خَزْرَج) ى (مَدِينَة)، به راستى (مُحَمَّد) له ئيمه يه به و شيوه يه ى خۆتان دهيزان، ئيمه ش تا ئىستا پاراستومانه له وه كه سانه ى له سه ر بيروپا ى ئيمه نه -واته: كافرن- كه و ابوو: (مُحَمَّد) له شارى خو ى دا له سه ر به رزى و پاراستندا ده ژيى، به لام ئه و سووپه له سه ر ئه وه ى بيته لاي ئيوه، جا ئه گهر ئيوه ئه و پەيمانانه جى به جى ئه كه ن و له دژانى خو ى ده پياريزن، ئه وه خۆتان و ئه و باره ى هه لتانگرتووه، وه ئه گهر ده شزانن سه رشوپى ده كه ن و ته سليمى دوژمنانى ده كه ن، هه ر له ئىستا وه وازى لى بيئن، چونكه ئه و له شارى خو ى دا پاريزراوه؟.

جا هه زه تى (الْبَرَاء) ﷺ له وه لامدا گوتى: وَاللَّهِ ئه گهر-جگه له وه ى گوتمان- شتىكى ترمان له دلدا هه بوايه ده مانگوت، به لام ئيمه پاستيمان ده وى و گيانى خۆمان له پيئاوى پيغه مبه ر ﷺ داده نيئن... ئينجا گوتيان: (يَا رَسُولَ اللَّهِ)، تۆش به خۆت قسه بكه و بۆ خۆت و بۆ خودات چيت پى خوشه ليمان وه ريگره... جا كه پيغه مبه ر ﷺ خاله كانى پەيمانەكه ى بۆ پۆن كردنه وه، هه زه تى (أَسْعَدُ بْنُ زُرَّارَةَ) ﷺ گوتى: هۆ خه لكى (مَدِينَة) نه ختيك له سه ر خۆ بن، ئيمه هاتوينه لاي ئهم پياوه و ده زانين پيغه مبه رى خوايه، جا كه ئيمه ده يبه ينه لاي خۆمان، ئه وه ده بيته هۆ ى دژايه تى هه موو نه ته وه ى عه رهب، هم پياوماقولا نمان

دەكوژيڭن و شمشېرەكان دەمانگەن، جا ئەگەر دەتوانن لە بەرامبەر ئەوانە خۆپاگر بن، بيبەنە لاى خۆتان و پاداشتى ئيوەش لە سەر خوايه، ئەگەر دەشتريڭن، ئەو ھەر لە ئیستاوە وازی لایبېڭن، ئەو ھەر ھەر ھەر لە لاى خوايگەرە.

جا پەيمانەدەرەكان گوتيان: ئەي (أَسْعَد) خۆت لە ئيمە لایە، وَاللّٰهُ واز لەم پەيمانە ناھينين و لاييشتى پەشيمان نابين. ئينجا پەيمانەكەيان لەگەڵ پيڤەمبەر ﷺ بەست. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۱۶۶ و ۱۶۷) و (السيرة الطلية) ب (۲) ل (۲۱-۲۲).

هەشتەم: تەنھا موسوڵمانەكان دۆستى يەكترين، پيڤەمبەر ﷺ بە پەيمانەدەرەكانى (الْعَقَبَةُ) فەرموو: ﴿وَأَسْأَلُكُمْ لِنَفْسِي وَأَصْحَابِي أَنْ تُؤْوُوا وَتَنْصُرُونَا وَتَمْنَعُونَا مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْهُ أَنْفُسَكُمْ﴾ رواه البيهقي، ھەم بۆخۆم و بۆ (صَحَابَةُ) كانم داواتان لای دەكەم: بمانخاويننەو ھو یارمەتیمان بدەن و بمانپاریڭن لەو شتەى گيانى خۆتانى لای دەپاریڭن.

بەم فەرموودەى، پيڤەمبەر ﷺ بنەمايەكى ئیسلامى بۆ سەرچەم موسوڵمانانى دۇنيا ڕاگەياندو ئاگادارى کردنەو: كە واجبە موسوڵمان یارمەتى يەكترى بدەن و لە ھاوارى يەكترى بچن ھەر چەند وڵات و شارەكانیشیان لێك جیا بن.

ئیمام (ابن العربي) و ئیمامى (النواوي) فەرموویانە: (ئەگەر كافرەكان موسوڵمانیكان بە ديل گرت، یان دەیانچەوساندەو، ئەو کاتە واجبە: موسوڵمانەكان بە تێكپرايى ڕاپەڕن بۆ ڕزگارکردنى-ئەگەر دەگونجا- یان ھەموو مالێ خۆیان لە پیناوى ڕزگارکردنى ئەو جوړە موسوڵمانە خەرج بکەن، ھەر چەند ھیچ موسوڵمانیكیش دێرھەمیكى نەمێنێ، ئیمام (مالك) و ھەموو زانايانى ئیسلام ئەوھایان فەرموو).

جا ھەر وەكو یارمەتیدانى موسوڵمانان واجبە، ئەوھاش واجبە: لە نێوان خۆیاندا تەنھا دۆستایەتى يەكترى بکەن و ببنە براى يەكترى، نەك دۆستایەتى كافران بکەن و خوشويستنى خۆيانیان بۆ ئاشکرا بکەن، چونکە خوايگەرە دەفەرموو: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ الأنفال: ۷۲، ئەوانەى كافرن ھەندیکيان دۆستى ھەندیکيان-واتە: موسوڵمانەكانیش دۆستى يەكترن- ئەگەر ئيوەى موسوڵمان دۆستایەتى يەكترى نەکەن، بى شەرى و ئازاوەیەكى گەرە لە سەر زەمین دەبێ.

ئیمامى (القرطبي) فەرموویەتى: خوايگەرە بەم ئایەتە دۆستایەتى نێوان موسوڵمان و كافرەكانى بچپاندو، موسوڵمانى کردونە دۆستى يەكترى و کافریشى کردونە دۆستى يەكترى، ھەر کەسەیان بە ھوى ئایین و باوەرى خۆیان یارمەتى يەكترى دەدەن.

جا کە موسوڵمانان توشى دىلى و ژێردەستى و چەوساندنەو بویە، ھۆیەكەى دەگەرێتەو بۆ نەمانى دۆستایەتى و پابەند نەبوون بەم ئایەتە پیرۆزە، ئەگەر نا: موسوڵمانان مال و پیاو و

هیزیان هیه بهره نگاری کافره کان بینه وه موسولمانان پرگار بکهن، به پاستیش (أنصاری) یه کانی (مدینه) مەردی ئەم مهیدانه بون و به تهوایی پابهندی ئەم نایه ته بون و به و بنه مایه ی پیغه مبه ره علیه السلام پیی راگه یاندن جولانه وه، بۆی بونه به خته وه رو سه ره بزی دونیا و قیامهت. بپوانه (تفسیر القرطبی) الأنفال (۷۲ و ۷۳) و (تحفة المحتاج شرح المنهاج) ب (۹) ل (۲۳۶).

نویه م: تۆقه کردنی پیاو و نافرتهی بیگانه چه پامه، یه کهم کهس که دهستی نایه ناو دهستی پیغه مبه ره علیه السلام (البراء بن معرور) بوو علیه السلام... ئەم په یمانه ستنه له گه ل پیاواندا به دهست له ناو دهست بوو، به لام له گه ل هه ردوو نافرته ته کاندا به قسه کردن بوو، چونکه دهست له ناو دهستی نافرته تی بیگانه - تۆقه کردن له گه ل نافرته تی بیگانه - چه پامه ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَدَ امْرَأَةٍ إِلَّا امْرَأَةٌ يَمْلِكُهَا﴾ رواه الشیخان، پیغه مبه ره علیه السلام دهستی له دهستی هیچ نافرته تیکی بیگانه نه داوه، ته نها دهستی ئەو نافرته نه بی که چه لای خو یه تی.

هه م پیغه مبه ره علیه السلام فه رمو یه تی: ﴿لَأَنْ يُطْعَنَ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمِخِيطٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهُ﴾ رواه الطبرانی والبيهقي، رجال الطبرانی - ثقات - رجال الصحيح، ئەگه ر یه کیکتان به سوژنیکی ئاسن له سه ری بدری باشته ر، واته: سوکتره له سزای ئەو تاوانه ی دهست له نافرته تیکی وه ما بدا که بۆی چه لال نابی. (الترغیب والترهیب) ب (۳) ل (۳۹).

دهیه م: پیغه مبه ره علیه السلام به په یمانده ره کانی فه رموو: دوانزه نوینه ری خۆتان بۆ من وه ده ر بیخن. ئەمه ش به لکه یه: که پیغه مبه ره علیه السلام هه لباردنی ئەو دوانزه نوینه رانه ی داوه ته دهست په یمانده ره کان و به خۆی هه لینه بژاردون، چونکه ئەوان باشته ر یه کتری ده ناسن و ده زانن کامه یان زیاتر ده توانی کاروبار به پێوه ببا، ئەوه ش ده چیته ژیر فه رمانی نایه تی ﴿وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ آل عمران: ۱۵۹، پراویژ به موسولمانان بکه له کاروباردا.

جا نابی ئەوه ش له بیر بکه ین: که ئەم چه فتاو پینج که سانه هه مو یان مه رجی هه لباردنیا تیدا هاتبووه جی، هه روه که له باسی مه رجه کانی ده نگه رو ده نگ بۆ دراودا پوونمان کرده وه.

جا بزانه: له (روایه) یکدا هاتوه: چه زه تی (جبرائیل) علیه السلام ناماده ی ئەم په یمانه ستنه بووه و ناماژه شی بۆ پیغه مبه ره علیه السلام ده کرد کامه یان بکاته نوینه ر. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۱۶۹). یازده هه م: چه زه تی (العباس بن عبادة) علیه السلام فه رموو: یا رسول الله ئەگه ر چه زه ئە که ی سبه ینی به شمشیره کا نمان هیرش ده که یینه سه ر خه لکی (منی). پیغه مبه ریش علیه السلام له وه لامدا فه رموو: (لَمْ تُؤْمَرْ بِذَلِكَ) فه رمانی جه نگمان پی نه کراوه.

ئهمه ش وا ده که یه نی: که به رگری کردن له ئیسلام و هه لسو که وت له گه ل دوژمنانی ئیسلام، نادریته دهست شوینکه وته کانی ئەم نایینه، به لکو بپیاردانه که ی له دهست خوای

گه وره دایه و هر به برپاری خوی گه وره په فتار ده کړئ، نه که به بچوونی توان، نینجا هر کاتیک خوی گه وره (جهاد) = غزای واجب کرد، نه و کاته چونیته به پټوه بردنی جهنگه که ده دریته دست لیژانه کان و سر کرده کان، تا کو به راویژ کردن و بچوونی خویان پلانی جهنگ له دژي دوزمنانی نیسلام دابریژن.

هر وده ها فرموده که ی پیغه مبه ر ﷺ وا ده گه یه نی: که له و په یمانه ی دوه می (الْعَقَبَة) دا باسی (جهاد) و به رگری کردن له نیسلام کراوه، به لام- نه که نه و دم- به لکو هر کاتیک له دوی کچکردنی پیغه مبه ر ﷺ، غزا کردن له پښای خوا واجب کرا، جا نه و خاله به ناشکرایي له قسه کانی حه زره تی (العباس بن عبادة) ﷺ ده رده که وئ، که فرمودی: ﴿هَلْ تَذَرُونَ عَلَامَ تَبَاعُونَ هَذَا الرَّجُلَ؟ إِنَّكُمْ تَبَاعُونَ عَلَى حَرْبِ الْأَحْمَرِ وَالْأَسْوَدِ مِنَ النَّاسِ﴾ رواه ابن إسحاق، نایا ده زانن له سهر چی په یمان دده نه هم پیاوه- پیغه مبه ر ﷺ-؟ ئیوه په یمانی دده نی له سهر جهنگی سوړو ره شی هم خه لکه.

هر وده ها حه زره تی (عبادة بن الصامت) ﷺ فرمودی: ﴿بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْعَةَ الْحَرْبِ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي غُسْرِنَا وَیُسْرِنَا...﴾ رواه البیهقی، په یمانان دا پیغه مبه ر ﷺ به په یمانی جهنگ: له سهر گوپړایه لی له کاتی خوشی و ناخوشیماندا.

جا نه مه یان خالی جیاوازی به له نیوان په یمانی یه که م و دوه می (الْعَقَبَة)، واته: له یه که مه که دا باسی جهگ نه کرا، له دوه مه که شدا باسی کراوه، به لام خوی گه وره نیزنی نه دا ده ست به غزا بکړئ تا پیغه مبه ر ﷺ کوچی کرد بؤ (مَدِينَة)، چونکه له (مَكَة) دا زه مینه ی جهنگ گونجاو نه بو. هر وده که له گولبژیره که ی نازاردانی موسولماناندا پوښمان کرده وه.

نینجا له دوی کچکردن، زه مینه ی جهنگ خوش کرا، خوی گه وره نیزنی دا: جهنگ له دژي کافره کان بکړئ، جا یه که م نایه ت که له باره ی غزا بؤ پیغه مبه ر ﷺ- له دوی کچکردن- هاته خوارئ، نایه تی ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ الحج: ۳۹، نیزن درا نه و موسولمانانانیه جهنگیان له گه ل ده کړئ: جهنگ بکه ن، چونکه سته میان لی کراوه، خوی گه وره توانیه له سهر یا مه رتیدانیان. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۱۷۰ و ۱۶۹) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۱۷۲) و (سيرة الصلبي) ب (۱) ل (۴۳۲).

*** **

﴿کوچکردنی (صحابه) کان ﷺ له (مَكَة) بؤ (مَدِينَة)﴾

نینجا که حه فتاو پېنج په یماند مه که له لای پیغه مبه ر ﷺ رویشتن و کافره کانی (فریش) ش زانیان پیغه مبه ر ﷺ پاپشتیکی وده ای ده ست که وت: که جهنگاو مرن و خاوم چه کن، کافره کان زیاتر نازاری موسولمانانانیه دا، به شیومه کی وده ها: پیشت وایان نه ده کرد، بؤی موسولمانانانیه هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ تا کو نیزینان بدا

كۆچ بکهن، جا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿أَرَيْتُ دَارَ هِجْرَتِكُمْ ذَاتَ نَخْلٍ بَيْنَ لَا بَتَيْنِ﴾ وفی حدیث آخر: ﴿... فَإِذَا هِيَ الْمَدِينَةُ يَثْرِبُ﴾ رومما البخاری، شوینی کۆچکردنتان نیشانی من دراوه، خاوهنی دارخورمایه و له نیوان دوو زه مینی بهردی ره شه: که شاری (یَثْرِبُ) - (مَدِينَةُ) ی پیروزه.

جا موسولمانهکانی (مکه) - له دوا ی پهیمانی دوو می (العقبة)، له نیوهی (ذی الحجّة) بهو لاه - کۆمه ل کۆمه ل به نهینی دهستیان به کۆچکردن کرد بو (مدینه)، جا حه زرتی (ابوسلمة المخزومي) ﷺ یه کهم موسولمان بوو، کۆچی کرد بو (مدینه)، جا ویستی ژنه کهی خویشی له گه ل خو ی ببا، به لام خه زورمکانی ژنه کهو کوره ساوایه که یان لئ سه ند، ناچار به ته نهایی رۆشته (مدینه)، ئینجا له دوا ی ئه ویش حه زرتی (عامر بن ربیعَة) و ژنه کهی - رضی الله عنهما - له ناو که ژاوه دا گه یشه (مدینه)، ئینجا موسولمانهکانی تر.

ئیمام (علی) ﷺ فهرمووی ته: ته نها ئیمام (عمر) ﷺ به ئاشکرای کۆچی کرد، که ویستی کۆچ بکا، شم شیر کهی هه لگرت و که وانه که شی خسته شانی و هه ندیک تیریشی به دهسته وه گرتن و رمیکی بچکۆ له شی له که له کهی به ست و چووه (کعبَة) - کۆمه لئکی کافرهکانی (فریش) ش له وی بون - جا ئیمام (عمر) ﷺ حه فت جار ته وافی کردو دوو رکه هت سونه تی له (مقام إبراهیم) کردو ئینجا رووی له کافرهکان کردو فهرمووی: خوا ئه م پروانه ناشیرین بکا، خوا ته نها ئه م دهم و لووتانه زه لیل بکا، هه ر که سی که ده یه وی دایکی خو ی زگستوتا و بکا و داده پۆی بو بکا، یان بیه وی مندالهکانی خو ی یه تیم بکا و ژنه کهی خو ی میژ مردوو بکا، با له پشت ئه م دۆله بمگاتی. ئیتر کهس نه یویرا شوینی بکه وی، ئه ویش به ره و (مدینه) رۆشت.

ئینجا موسولمانهکان - هه موویان - به دوا ی یه کتر دا کۆچیان کرد بو (مدینه)، ته نها ئیمام (أبوبکر) و ئیمام (علی) و به نده کراوهکان و نه خو ش و بی هیژهکان - رضی الله عنهم - له (مکه) دا مانه وه، هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ مابۆوه و چاوه پروانی ده کرد خوا ئیزنی بدا ئه ویش کۆچ بکا. (السيرة الطلبيه) ب (۲) ل (۲۶-۲۳) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۱۷۸ و ۱۷۹).

﴿گولبژئیریک له م گولزاره﴾

یه کهم: موسولمانهکان هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ تا کو ئیزنیان بدا کۆچ بکهن.

ئاشکرایه: ئه م ئیزدخواستنه ی موسولمانان به هوی ئازاردان و سوکایه تی پیکردنی کافرهکان بوو، به لام که پیغه مبه ریش ﷺ ئیزنی دان کۆچ بکهن و دهستیان به کۆچکردن کرد، ئه م جاره ش ئازاریکی تری دهروونی توشی کۆچکه رهکان بوو؟ که دورکه و تنه وه و ازه مینانه له خا کو ولات و ملک و مالی خو یان، چونکه ئه وان به نهینی له (مکه) چونه ده ره وه و هیچیان له گه ل خو یان نه برد، به لام له بهر ئه وه ی له پێگای خوا له پێناوی ئایینی ئیسلام

کۆچیان کرد، خوایگه‌وره ولاتیکی خۆشتەر له ولاتی خۆیانی دانئ و مالتیکی چاکتر له مالتی خۆیانی دانئ و له جیاتی خزم و کهسانی خۆیان خوایگه‌وره دۆست و پشتیوانی وه‌های دانئ-له (مَدِیْنَة)- که زۆر له خزم و کهسی خۆیان باشتەر بون و خوایگه‌وره کردنیه برای ئەوان، به جۆریکی وه‌ها: ئەم براییه‌تییه ئایینی زۆر به‌هێزتر بوو له براییه‌تی نه‌ژادی؟ چونکه له سه‌ر بنچینه‌ی ئەم براییه‌تییه-له سه‌ره‌تای ئیسلامدا-موسولمانان میراتیان له یه‌کری ده‌گرت، تا به ئایه‌تی میراتی خزمه‌کان ئەم میراتگرتنه (نَسَخ) بۆوه.

جا ئەوه‌ش بیته‌وه بیرت: که هه‌زه‌تی (إِبْرَاهِیم) پیغه‌مبه‌ر ﷺ له پێگای خوا له پێناوی ئایینی خوا کۆچی کرد، خوایگه‌وره ولاتیکی خۆشتەر چاکتر له ولاتی خۆی دایئ و له جیاتی خزم و کهسه‌کانیشی خوایگه‌وره نه‌ته‌وه‌یه‌کی پیرۆزی دایئ و کردیه باوکی پیغه‌مبه‌رانی دوا‌ی خۆی علیهم الصلوة والسلام.

که‌وابوو: ئە‌ی موسولمانی پێزدار، پیرۆزی و پێزدار‌ی ئایین و بیروباوه‌ری ئیسلام له سه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتی‌که، ئە‌گه‌ر ئایین و دروشمه‌کانی ئایین بکه‌ونه مه‌ترسی، مَلْک و مال و خا‌ک و ولات چ نرخ‌یکی هه‌یه، جا هه‌رچه‌ند ولات خۆش بێ و ژیا‌نی دونیات خۆش بێ و مَلْک و مالت هه‌بێ، به‌لام بۆ به‌جێهێنانی ئایینه‌که‌ت ئازاد نه‌بوی و تاوانکاری و بێ‌ئه‌خلاقی به‌ ئاشکرای له به‌رچاوت ئە‌نجام ده‌درا، ئە‌و کاته له پاستی‌دا تۆ کۆیله‌ و ژێر ده‌ستی و هه‌یج سه‌ره‌زنی، به‌لام ئە‌گه‌ر مَلْک و مال و خا‌ک و ولات بکریته‌ قوربانی ئیسلام، ئە‌و کاته سه‌ره‌ز ده‌بی، هه‌روه‌ک (صَحَابَة) کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ-سه‌ره‌پای سه‌ره‌زی (مَدِیْنَة)-به سه‌ر به‌رزی گه‌رانه‌وه (مَكَّة) و ئازارده‌ره‌کانیشیان به‌و په‌پی بێ‌هێزی که‌وتنه ژێر ده‌ستی ئە‌وان. به‌ ده‌ستکاریه‌وه له (فقه السيرة، للبوطي) ل(١٧٩-١٨٩-١٩٠).

﴿بریارى شه‌ریعه‌تی ئیسلام له‌باره‌ی کۆچکردن﴾

ئە‌وه‌مان باس کرد: کۆچکردن له پێگای خوا، پێنا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ (صَحَابَة) کانه، جا بریارى شه‌رعى ئیسلام له‌باره‌ی کۆچکردن به‌م جۆریه:

١- ئە‌گه‌ر مَرُوفی موسولمان له ناو (دَارُ الْکُفْرِ) دا، یان له ناو ئە‌و (دَارُ الْإِسْلَام) ی کافره‌کان داگیریان کردوه، بۆی ده‌گونجا ئایینی خۆی به‌ ئاشکرای ئە‌نجام بدا و له هه‌یج ئازاوه‌یه‌کی ئایینی نه‌ده‌ترسا، ئە‌وه بۆی سوننه‌ته: کۆچ بکا بۆ (دَارُ الْإِسْلَام)، به‌لام ئە‌گه‌ر ئومیدی هه‌بوو به‌ مانه‌وه‌ی وی له‌وئ ئیسلام بلأو ببیته‌وه، ئە‌و کاته مانه‌وه‌ی له‌وئ خیرتره له کۆچکردن.

٢- ئە‌گه‌ر مَرُوفی موسولمان له (دَارُ الْکُفْرِ) دا بۆی نه‌ده‌گونجا ئایینی خۆی به‌ ئاشکرای ئە‌نجام بدا، ئە‌و کاته واجبه‌ کۆچ بکا بۆ (دَارُ الْإِسْلَام) ئە‌گه‌ر توانای هه‌بێ، واته: ئە‌گه‌ر-له‌م حا‌له‌ته‌دا- له (دَارُ الْکُفْرِ) دا بمی‌نیه‌وه، گونا‌ه‌بار ده‌بێ، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی:

﴿أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ أَظْهَرِ الْمُشْرِكِينَ﴾ رواه أبوداود وغيره بإسناد صحيح، من بهریمه له هر موسولمانیکی له ناو کافرهکاندا نیشتهجی دهبی. بهلام نهگرمانهوهی له (دارالکفر) دا بهرزهوهندی موسولمانانی تی دا بوو، نهوکاته دروسته لهوئی بمینیتتهوه، هروههانهگرم له (دارالاسلام) شدا (بدعة) وگونا به ناشکرای دهکران و نهیده توانی قهدهغهیان بکاو حقو پاستی لی قبول نهدهکراو نهیده توانی پاستی ناشکرا بکا، یان جنیو به زانایانی (السلف الصالح) ده درا، نهوه لهو حاله تانه شدا - نهگرم شوینیکی باشی دهست بکهوئی - واجبه: کوچ بکا بو نهوئی، چونکه خوایگه وره دهفرموی: ﴿فَلَا تَقْعُدُوا بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ الانعام: ۶۸، له دواى هاتنهوه بیرت لهگهل سته مکاران دامه نیشه. جا نهگرمه موو شوینیکانی (دارالاسلام) له ناحه قی و تاوانکاری دا به کسان بون، نهوکاته کوچکردن واجب نیه.

جا بزانه: هر به بهلگه یایه ته که و حه دیسه که ی پابردو، کوچکردن له (دارالاسلام) بو (دارالکفر) دروست نیه؟ چونکه (دارالکفر) ولاتی خوئی نیه، که وابوو: له پیگه شدا (جمع) و (قصر) = کوچکردنه وه و کورترکردنه وه ی نویژ و شکاندنی پوژووی په مه زانی بو دروست نیه. دیسان بزانه: له حه دیسکدا پیغه مبه رﷺ فرمویه تی: ﴿لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ﴾ رواه الشیخان، له دواى پزگارکردنی (مکه) کوچکردن واجب نیه. مه به ست: کوچکردن له (مکه) بو (مدینه) واجب نیه؟ له بهر نهوه ی (مکه) ش بووه (دارالاسلام)؟ چونکه له سهرده می پیغه مبه رداﷺ پیش پزگارکردنی (مکه) کوچکردن بو لای پیغه مبه رﷺ واجب بوو، بهلام خودی کوچکردن هر به واجبی ده میتیتته وه تا پوژی قیامت به و مرجانه ی پابردو؟ چونکه پیغه مبه رﷺ فرمویه تی: ﴿لَا تَنْقُطُ الْهَجْرَةُ مَا قُوتِلَ الْعَدُوُّ﴾ رواه النسائی و صححه ابن حبان، تا جهنگ له دژی دوژمنانی نایین هه بی کوچکردن ناپریته وه. (تفسیر القرطبی) النساء (۹۷-۱۰۰) و الانعام (۶۸) و (تحفة المحتاج بحاشية الشروانی) ب (۹) ل (۲۶۸-۲۷۰).

﴿پیناسه ی (دارالاسلام) و (دارالکفر)﴾

(دارالاسلام) = خانه ی نیسلام، نهو شوینیه له دواى هاتنی نیسلام له کاتیکدا که وتبیتته ژیر ده سولاتی نیسلام، هرچه ندانیشته وه کانیشی موسولمان نه بوین - وهک نهو جوله که و گاورانه ی سهرانه نه دهنه ده ولته ی نیسلام - جا نهگرم له مه و دوا کافرهکان نهو شوینیه داگیریش بکه نه وه و نایینی نیسلامیشی تی دا قهدهغه بکه ن، هر به (دارالاسلام) داده ندری و نابیته وه (دارالکفر)، واته: (دارالاسلام) یکی داگیرکراو: وهک (اندلس) و (بلغاریا). (دارالکفر) = (دار الحرب) = خانه ی کوفر = خانه ی جهنگ، نهو شوینیه کافرهکانی تی دا نیشته جین و هیچ کاتیکیش نه که وتبیتته ژیر ده سولاتی نیسلام، جا نهگرم دانیشته وانی (دارالکفر) جهنگ له دژی موسولمانان بکه ن، نهوه پییان ده گوتری: (الحری) = کافری

جهنگی، وه ئه‌گەر له‌ حاله‌تی جهنگ وه‌ستاندا بن، ئه‌وه‌ پێیان ده‌گوتی: (الْمُعَاهَدُ) - په‌یمان له‌گه‌لکراو. (تحفة المحتاج) ب (۹) ل (۳۰۴ و ۲۶۹).

دووهم: ته‌نهن ئیمام (عمر) رضی اللہ عنہ به‌ ئاشکرای کۆچی کرد، ئازایه‌تی و نه‌ترسی ئیمام (عمر) رضی اللہ عنہ شتیکی شاراه‌ نیه‌، به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا کۆچکردنه‌که‌ی وی به‌ ئاشکرای و هه‌ر هه‌شکردنه‌که‌ی له‌ کافره‌کانی (قُریش)، نابیت به‌لگه‌ی ئه‌وه‌: که‌ ئه‌و له‌ پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم به‌غیره‌ترو ئازاتر بێ، به‌لکو ته‌نهن به‌لگه‌یه‌: له‌ سه‌ر به‌هیزی ئیمانی و توندوتیژی به‌رامبه‌ر کافره‌کان، ئیتر - هه‌ر چه‌ند دروسته‌ - به‌لام واجب نیه‌: مرۆفی کۆچکه‌ر له‌ شیوه‌ی کۆچکردنی دا شوین ئیمام (عمر) رضی اللہ عنہ بکه‌وئ، هه‌ر چه‌ند به‌ غیره‌ت و ئازاش بێ، چونکه‌ له‌ کاتی هه‌بوونی پێغه‌مبه‌ردا صلی اللہ علیہ وسلم ته‌نهن پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم دانهری شه‌ریعه‌ته‌، واته‌: ته‌نهن کردارو فهرموده‌و پازی‌بوونی پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ده‌بنه‌ پێبازی مرۆفی موسولمان.

جا ئه‌گەر ئه‌ویش وه‌کو ئیمام (عمر) رضی اللہ عنہ کۆچی کردبا، ئه‌و کاته‌ خه‌لک وا ته‌ده‌گه‌یشت ئه‌مه‌ کرداریکی واجب و دروست نیه‌: مرۆف پارێزکاری بکاو به‌ نه‌ینی کۆچ بکا، به‌لام پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم گشت هۆکاریکی گونجاوی له‌ کۆچکردنه‌که‌ی دا به‌ کار هێنا، تاكو موسولمانانیش شوینی بکه‌و و له‌ کاره‌کانی خۆیاندا گشت پارێزکاری و هۆکاریکی گونجاو به‌ کار بێنن، بۆی پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم به‌ شه‌وئ له‌ (مَكَّة) چووه‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌م ئیمام (علی) رضی اللہ عنہ له‌ سه‌ر جێگه‌ی خۆی به‌جئ هێشت، هه‌م سئ شه‌وان له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا مایه‌وه‌؟ تاكو به‌ دوا‌داگه‌رانی سارد بپیته‌وه‌، هه‌م یه‌کیکی شه‌ره‌زای بۆ پێگه‌یه‌کی نه‌ناسراو به‌ کرئ گرت، هه‌م به‌ (سُرَاقَة) ی گوت: هه‌والی بینینی ئیمه‌ بشاره‌وه‌.

جا به‌لگه‌ش له‌ سه‌ر نه‌ترسی و دلنایایی پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم ئه‌وه‌ بوو: که‌ کافره‌کان ده‌وره‌یان له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌ دا، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضی اللہ عنہ ترس دایگرت، به‌لام پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم دلنای ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ التوبه‌: ۴۰، ئه‌ی (أَبُو بَكْرٍ) غه‌مبار مه‌به‌، خوا له‌ گه‌ل ئیمه‌دایه‌. ئیتر له‌ باسی‌دا هاتوودا ئه‌م باسانه‌ درێژتر پوون ده‌که‌ینه‌وه‌ إن شاء الله تعالی. به‌ ده‌ستکاریه‌وه‌ (فقه‌ السیره‌، للبو‌طی) ل (۱۹۱ و ۱۹۲).

سێیه‌م: خوای‌گه‌وره‌ شوینی کۆچکردنی دیاری کرد، پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: ﴿أَرِيتُ دَارَ هِجْرَتِكُمْ... فَإِذَا هِيَ الْمَدِينَةُ يَثْرِبُ﴾ شوینی کۆچکردنه‌که‌تان نیشانی من دراوه‌: که‌ (مَدِينَة) یه‌. له‌م فهرموده‌یه‌ و ده‌رده‌که‌وئ: که‌ ژیا‌نی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و بانگه‌وازی ئیسلام له‌ هه‌موو پووێکیه‌وه‌ له‌ ژێر چاودێری خوای‌گه‌وره‌دایه‌ و خوای‌گه‌وره‌ به‌ هه‌زکردنی خۆی هه‌لیده‌سوپینئ، به‌لئ: هه‌ر خوای‌گه‌وره‌ وای‌کرد به‌ ره‌مه‌می سێزده‌ سال ماندوو بوون و ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌ پێ‌بکا، پێگه‌یشتنه‌که‌شی له‌ ده‌ره‌وه‌ی (قُریش) یه‌کانی (مَكَّة) بئ؟ نه‌وه‌ک ناتێگه‌یشتووێک و گومان ببا: بانگه‌وازیه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم

بانگه وازیه کی نه ته وه یه و له ژیر په رده یه کی ئایینی دایه، هر بۆیش خوای گوره وای کرد پیغه مبه ر^ﷺ به یه تیمی له دایک ببی و نه خوینده وار بی و هر له ناو گه لیکي وها نه خوینده واریش کرا به پیغه مبه ر^ﷺ: که هر پۆشنیری و شاره ستانیه تیشیان نه ناسیبوو، جا له گه ل نه وه شدا خوای گوره نه و پیغه مبه ر^ﷺ کردۆته پیغه وای نه مینداری و پاکی و په وشت باشی، جا نه و (مُعْجَزَة) گه ورانه ش به سن نه گه ر که سیك بیه وئ دان به پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر^ﷺ بیئ، مهروه که له گولژیره که ی مردنی باوکی دا پوونمان کرده وه، هم بپوانه (فقه السیره، للبوطی) ل (٦١).

چواره: خه زوره کانی (أَبُوسَلَمَة) ^ﷺ ژنه که و کوره که یان ئی سه ندو به ته نهایی کۆچی کرد بو (مَدِينَة)، نه مه ش په فتاره پیسیکی تری (قُرَيش) بوو: که له دژی موسولمانان به کاریان ده هیئا، (أُم سَلَمَة) ی هاوسه ره که ی (أَبُوسَلَمَة) ^ﷺ فه رموویه تی: (أَبُوسَلَمَة) من و (سَلَمَة) ی کورپی له سه ر و شتره که ی سوار کردین تا برۆینه (مَدِينَة)، جا هه ندی پیاوی (بَنِي مَخْرُوم) = خه زوره کانی (أَبُوسَلَمَة) گوتیان: نه گه ر ده سه لاتی تۆمان نیه، به لām بۆچی پښگات بده یئ نافرته تیکی ئیمه بیه و به شاره کاندای برۆی؟ ئیتر جلّه و ی و شتره که یان له (أَبُوسَلَمَة) وه رگرت و ژنه که یان له گه ل کوره که ی ئی سه ندو (أَبُوسَلَمَة) ش - رضی الله عنهما - به ته نهایی پۆیشت، جا خزمه کانی (أَبُوسَلَمَة) ش توپه بون و نه وانیش چون (سَلَمَة) یان هیئاوه لای خویان و گوتیان: نه مه کورپی ئیمه یه و نابئ له لای ئیوه بی.

ئیتیر ئه م نافرته موسولمانه بی میرد و بی کور له مالی باوکی مایه وه و هه موو پۆژیک - تا نزیکه ی سالتیک - له سبه ی نه وه تا ئیوارئ هر ده گریا، تا پۆژیک کوره مامیکی به زه یی پی دا هات و هه ولئ دا ئازادیان کرد، خزمه کانی میرده که شی کوره که یان دایه وه، ئیتیر (أُم سَلَمَة) - رضی الله عنهما - سواری و شتریک بوو و کوره که شی له پیش خۆی سوار کردو به ره و (مَدِينَة) که و ته پی و له پښگه شدا (عُثْمَان بن طَلْحَة) بووه هاوپی ی تا گه یشتنه (قُبَاء)، له وئ به میرده که ی شاد بۆوه، والحمد لله رب العالمین.

جا (أُم سَلَمَة) - رضی الله عنهما - فه رموویه تی: وَاللّٰهِ نَازَانِمُ هِیْجَ بَنَةِ مَالِیْهِ کِی ئیسلام موسوییه تیکی وه که بنه ماله ی (أَبُوسَلَمَة) ی به سه ر هاتبی.

جا ئه ی خوشکی موسولمان: تۆش - وه که (أُم سَلَمَة) - خۆراگر به و ئارامت هه بی و له پښگه ی خوا به ری به لّاو موسیبه ته کان بگهرو ناشوکر مه به و یه خه ت دامه دپه، بی هاوارو پۆپۆ به چاوی پر فرمیسک له خوا بپاریوه: به لات له سه ر لابیوا ناخۆشیت بۆ بکاته خۆشی.

جا جگه له م په فتاره ش په فتاریکی تری کافره کان نه وه بوو: مالی کۆچکه ره کانیان داگیر ده کردو لییان ده ستاندن، نه وه بوو: که حه زره تی (هُثَیْب) ^ﷺ ویستی کۆچ بکا، کافره کان پییان گوت: کاتی خۆی تۆ به هه ژاری هاتویه ناو ئیمه، ئیستاش ده ته وئ ماله که شت له گه ل

خۆتا ببهی؟ جا حەزرەتی(صُهَيْبٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) پێی گوتن: ئەو مالى من هەمووی بۆ ئێوە بێ، بەلام پێگەم بەدەن کۆچ بکەم. ئینجا کافرەکان پێگەیان داوێ کۆچ بکاو ماله کەشیان لێسەند، جا پێغه مبه‌رێ (ﷺ) دوو جار فەرمووی: ﴿رَبِّحْ صُهَيْبٌ، رَبِّحْ صُهَيْبٌ﴾ (صُهَيْبٌ) لە ماملەتە کەیدا قازانجی کرد. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۱۷۶ و ۱۸۰).

*** **

﴿کۆچکردنی پێغه مبه‌رێ (ﷺ)﴾

ئینجا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) زۆر جار ئیزنی لە پێغه مبه‌رێ (ﷺ) دەخواست تاکو ئەویش کۆچ بکا، بەلام پێغه مبه‌رێ (ﷺ) هەر دەیفەرموو: ﴿پە لە مەکە، بەلکی خوای گەورە منیش ئیزن بدا کۆچ بکەم﴾. جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فەرمووی: بە باوکم و دایکەم وە گیانفیدات بەم، ئەو ئومێدە دەکە؟ پێغه مبه‌رێ (ﷺ) فەرمووی: بەئێ.

جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مایە وە دوو و شتریشی ئامادە کردن و ئالیکێکی باشی دەدانی و چاوەڕوانی کۆچکردنی پێغه مبه‌رێ (ﷺ) دەکرد، ئەمە لە لایەک،

لە لایەکی تریشە وە: کە کافرەکانی (فَرِيش) دیتیان پێغه مبه‌رێ (ﷺ) پالپشت و یاری دەدەری لە دەرەوی (مَكَّة) دا بۆ پەیدا بون، ترسی ئەو هشیان گەیشتی: کە پێغه مبه‌رێ (ﷺ) بەخوێشی کۆچ بکاو جەنگیان لەگەڵ بکا، بۆیە لە (دَارُ التَّنْوَةِ) دا کۆ بونە وە و بپاریان دا: لە هەر بەرە بابێکی (مَكَّة)، گەنجی بەهێز هەلبژێرن و هەر گەنجەش شمشیریکی بپێندە و بدەن و بە تێکرای هەر یەکەو شمشیریکی لە پێغه مبه‌رێ (ﷺ) بدەن و بیکوژن. جا حەزرەتی(جَبْرَائِيلُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هات (وَحْيِي) بۆ پێغه مبه‌رێ (ﷺ) هینا و فەرمووی: کۆچ بکەو شەویش لە سەر یاتاخی خۆت مەخە وە.

جا خوای گەورە ئەم ئایەتەشی بۆ پێغه مبه‌رێ (ﷺ) ناردە خواری وە، تاگو دوعای پێ بکا: ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ (الإسراء: ۸۰، بلی: خودایە بمبە ناو شوینیکی راست-کە (مَدِيْنَةُ) یە- لە شوینیکی راست بمهینه دەرە وە-کە (مَكَّة) یە- لە لای خۆتە وە دەسەلاتیکی یارمەتیدەرم بدەیی: کە شەری خودا و پشتیوانەکانی (مَدِيْنَةُ) ن.

حەزرەتی(عائِشَةُ) -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- فەرموو یەتی: رُوْزِيْكَ لە گەرمە ی نیومرۆدا لە ناکاو پێغه مبه‌رێ (ﷺ) هاتە مالى ئیمە، جا یەکی گوتی: ئەمە پێغه مبه‌رێ (ﷺ) سەرو رووی خوێ دا پۆشیو،! جا باوکم-(أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)- گوتی: بابم و دایکم گیانفیدای بن، والله شتیک رووی داو، بۆیە لەم کاتەدا هاتوو، جا پێغه مبه‌رێ (ﷺ) ئیزنی وەرگرت و هات دانیش و بە ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فەرموو: ﴿اَخْرِجْ مَنْ عِنْدَكَ﴾ ئەوانە ی لە لاتن بیاننێرە دەرە وە. ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فەرمووی: ئەو خێزانی خۆتە، واتە: (عائِشَةُ) -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- جا

پېغه مېرور ﷺ فهرمووی: ﴿إِنِّي قَدْ أُذِنَ لِي فِي الْخُرُوجِ﴾ من ئیزن درام کۆچ بکهم. جا ئیمام (أبو بکر) ﷺ فهرمووی: دمهوئ ببمه هاورپت. پېغه مېرور ﷺ فهرمووی: بهلئ، تو هاورپمی. جا ئیمام (أبو بکر) ﷺ له خویشان دهستی به گریان کردو فهرمووی: یا رسول الله — به بابم و دایکمه وه گیانفیدات بم — یه کیک له م دوو و شترانه م لئ و مر بگره بو سوار بوونی پگه. جا پېغه مېرور ﷺ فهرمووی: به پاره لیث و مرده گرم.

جا پېغه مېرور ﷺ فهرمانی به ئیمام (علي) ﷺ کرد: شهوئ له سهر یاتاغی وی بخهوئ و له دواى وی له (مكة) دا بمینیته وه، تاكو نهو نه مانهت و سپاردانه ی خه لکی (مكة) له لای پېغه مېریان ﷺ داناوه، بیاندا ته وه خاوه نه گانیان، وه دئناشی کرد: هیچی به سهر نایئ، نه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه: پېغه مېرور ﷺ ئیمام (أبو بکر) ﷺ پیاویکی کافریان به کرئ گرت — که ناوی (عبدالله بن أرفط) بوو — تاكو به ریگه یه کی نه ناسراودا بهر وه (مدینة) شاره زیان بکا، واته: له م کافره دئنا بون و ههردوو و شتره گانیان له لای وی دانان و گهتیا نئ و مر گرت: پاشی سئ شهوان و شتره گانیان بو بیئیته کیوی (ئور).

ئینجا ئیمام (أبو بکر) ﷺ پارموپولی خویشی — که پینچ ههزار دیره م بوو — هه مووی له گه ل خو یا برد، جا هه زره تی (عائشة) — رفسی الله عنها — فهرمووی هتی: ئیمه ش باشتین کهل و پهل سه فهرمان بو ئاماده کردن و ئازوقه مان بو یان له ناو زهرفیکدا دانا، جا (اسماء) ی کیژی ئیمام (أبو بکر) — رفسی الله عنها — پارچه یه کی له پشتینده که ی خوی کرده وه و زارکی زهرفه که ی پئ به ست، بو یئ به (اسماء) ده گوتری: (ذات الطاق)، هه م (ذات الطاقین)، واته: خاوه ن پشتیند. نه مه له لایه ک،

له لایه کی تریشه وه: له دواى عیسا سه د گهنج له کافره گانی (فریش)، له ده وره ی مائی پېغه مېرور ﷺ کو بونه وه و باسیان له وه ده کرد: کامه یان پېشتر هیرش بکاته سهر یاتاغی پېغه مېرور ﷺ ئییدا؟ جا له م کاته شدا پېغه مېرور ﷺ چه نگه گلیکی هه لگرت و سورمتی ﴿یس وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ﴾ تا ﴿فَهُمْ لَا یَصْرُونَ﴾ ی خویندو گله که ی به سهری کافره گاندا په رت کردو خه و به سهر چاوه گانیاندا هات و پېغه مېریان ﷺ نه دیت و له نیوانیاندا هاته دهره وه و بهر وه مائی ئیمام (أبو بکر) رپوشت، ئیمام (علي) ﷺ له سهر یاتاغی پېغه مېرور ﷺ پالی داوه، جا هه رچه ند کافره گان ده یانویست هیرشی بکه نه سهر، خوا ی گه وره ده یپاراست، جا که سبه ینی دنیا روناک بوو، دیتیا ن سهریا ن پر خول بووه و بو یان ناشکرا بوو: نه وه ی خه وتوو: (علي) یه، نه ک (محمّد) ﷺ، جا کافره گان گوتیا ن: نه وه (محمّد) له کوئی یه؟ ئیمام (علي) ﷺ فهرمووی: نازانم.

جا که پېغه مېرور ﷺ هاته مائی ئیمام (أبو بکر) ﷺ، له وئ وه له شهو ی (جمعة) دا له (مكة) چونه دهره وه و چونه نه شکه وتی (ئور) له خواره و ی (مكة)، نه مه ش ده کاته (۲)

دووی مانگی (ربیع الأول) سالی یه که می کۆچی-واته: کۆتایی سالی سیزدهی پیغه مبهرایه تی- بهرام بهر (۲۰) ی (ایلول) سالی (۶۲۲) زایینی. ئینجا تا سی شهوان له ناو ئەشکهوته که دا مانه وه، واته: شهوی (جمعة) و شه مموه و یه که شه ممه.

جا که پیغه مبهر ﷺ له (مكة) ده چوو ده ره وه، فه رمووی: ﴿وَاللّٰهُ اِنَّكَ لَخَيْرُ اَرْضِ اللّٰهِ وَاَحَبُّ اَرْضِ اللّٰهِ اِلَى اللّٰهِ، وَلَوْلَا اَنِّيْ اُخْرِجْتُ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ﴾ رواه الترمذي وصححه، سویندم به خوا: تو-ئه ی (مكة)- چاکترین زه مینی خوی و خوشه ویستین زه مینی خوی له لای خوا، ئەگەر من له تو و ده ره نه ندرابام، به خۆم نه ده چومه ده ر.

ئینجا که له ڕێگه دا ده ڕوشتن، ئیمام (أبو بکر) ﷺ هه ندی جار له پیش پیغه مبهردا ﷺ ده ڕوشت، هه ندی جار له دوا وهی، هه ندی جار یه له راسته ی، هه ندی جار یه له چه په ی، جا که پیغه مبهر ﷺ په سیاری لی کرد: بۆ وا ده که ی؟ له وه لامدا فه رمووی: هه ندی جار بیر ده که موه له پیشه وه کافره کان بۆمان دانیشتن، هه ندی جار یه بیر ده که موه به دوا ماندا بین، هه ندی جار یه بیر له راسته و چه په ده که موه و دنیا نابم. جا پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: ﴿ئەگەر شتی که ببی، ده ته وئ له پیناوی مندا توشی تو ببی؟﴾ ئیمام (أبو بکر) ﷺ فه رمووی: نه ری واللّه سویندم به و خوا به ی تو ی به راستی نارده و. جا له ڕێگه دا پی پیغه مبهر ﷺ بریندار بوو و خوینی لی هات، بۆی ئیمام (أبو بکر) ﷺ پیغه مبهری ﷺ له سه ر شانی خوی دانا و هه لیگرت، ئینجا که گه یشتنه ئەشکهوته که، ئیمام (أبو بکر) ﷺ فه رمووی: یا رسول الله له شوینی خۆت بوسته تا ئەشکهوته که ده پیشکنم، نه وه که ئازار ده رتی که تی دا بی. جا ئیمام (أبو بکر) ﷺ ئەشکهوته که ی پشکنی و کونه کانی ناو ئەشکهوته که ی گرتن؟ نه وه که مار، یان شتی که تر زیان له پیغه مبهر ﷺ بدا، ئینجا پیغه مبهر ﷺ چوو ناو ئەشکهوته که.

﴿خوای گه وه به له شکری خۆی پشتگیری پیغه مبهری ﷺ کرد﴾

ئینجا خوی گه وه فه رمانی به دره ختی که کرد له پیش ئەشکهوته که روا، هه م فه رمانی به دا پیرو چه کرد له نیوان لقه کانی دره خته که و ئەشکهوته که دا ته و نی کرد، هه م دوو کۆتریش له زار کی ئەشکهوته که هیلانه یان دانا.

ئهمه له لایه که، له لایه کی تریشه وه: که کافره کانی (فریش) زانیان پیغه مبهر ﷺ له (مكة) ڕویشته ده ره وه، ئەوان به ڕێگایه کانی (مكة) دا بلا و بونه وه و برپاریان دا: هه ر که سیک پیغه مبهر ﷺ، یان (أبو بکر) ﷺ بگری و به یه نیته وه (مكة)، خوینی خۆی -که سه د و شتره- بیدری تی.

جا ئەوانه ی به ره و کیوی (ثور) هاتن، شوینه هه لگه ریشیان له گه لدا بوو و به شوین پی یه کانی پیغه مبهردا ﷺ هاتن، تا گه یشتنه پیش ئەشکهوته که، جا له وئ

شۈيْنه لىگرمكە گوتى: شۈيْنى پىيەكەى تا ئىرمىيە، ئىتر نازانم. گوتيان: كەوابوو: تەماشايەكى ناو ئەشكەوتەكە بىكەن. جا كە دىتيان تەونى داپىرۇچكەو ھىلانەى كۆترى ئىيە، گەپانەومو يەككىيان گوتى: چ كارىكتان بە ئەشكەوتەكەيە؟ خۇ ئەشكەوتەكە داپىرۇچكەيەكى پېش لەدايكبوونى (مخمد)ى ئىيە!.

جا لەو كات ئەومندە لە ئەشكەوتەكە نزيك بونەومو، ئىمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بە پىغەمبەرى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فەرموو: خۇ ئەگەر يەككىيان لە بن پىيخۇدا تەماشا بكا دەمانبىن. جا پىغەمبەرى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فەرموو: ﴿مَا ظَنُّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ بِأَنْتَ بَأْتِيَنَّ اللَّهُ ثَالِثَهُمَا؟﴾ رواه البخاري، ئەى (أَبُو بَكْرٍ) گومانىت چۈنە بەرامبەر دوو كەسان كە خۇاى گەرە سىيەميانە؟. ھەروەھا فەرموو: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ التوبة: ٤٠، غەمبار مەبە، خۇا لەگەلمانە.

ئىتر كافىرەكان بە ناچارى گەپانەومو، جا لە ماوى ئەو سى شەوانەشدا بە فەرمىانى ئىمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): حەزرىتى (عبدالله)ى كورى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ شەوى دەھاتە ئەشكەوتەكەو لە لای پىغەمبەرى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ئىمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەمايەومو ھەوالەكانى (مكة)ى پىرادەگەياندىن، ئىنجا لە بەرەبەياندا دەگەپاوه (مكة)و بۇ سبەينى لەوى ئامادە دەبوو، ھەروەھا حەزرىتى (عامر بن فهيرة)ش-كە شوانى ئىمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)بوو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - لە رۇزىدا لەو چىايە مەرەكانى دەلەومراندن و لە ئىوارەشدا دەيھىنانە لای ئەشكەوتەكە تاكو شىرەكەيان بخۇن، ھەروەھا حەزرىتى (أسماء)ى كىزى ئىمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)ش-رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - ئىواران دەھات خواردنى بۇ ئامادە دەكردن، جا حەزرىتى (أسماء)-رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - دەفەرموى: كافىرەكان ھاتنە مالى ئىمەو گوتيان: باوكت لەكۆيىيە؟ منىش گوتىم: نازانم. جا (أَبُو جَهْل) لەپەدەستىكى لە كۆلمەم دا گوارەكەمى لە گۆيم فرىدا، ئىنجا رۇيشتن.

ئىنجا كە لە دوى سى شەوان بەدواداگەپانى كافىرەكان لە دەوروبەرى (مكة) كۆتايى ھات، لە شەوى دوو شەممە (5)ى (رَبِيعِ الْأَوَّلِ)، (عبدالله بن أَرْقَط) ھات، وشىرەكانى ھىنان و شەوى لە پېش بەياندا لە ئەشكەوتەكە ھاتنە خوارەومو بە كەنارەكانى دەرياي سۇردا بەرمو (مَدِينَة) رۇيشتن و (عامر بن فهيرة)شيان بۇ خزمەتكردن لەگەل خۇيان برد.

﴿سُرَاقَةُ شَ لَ ھَيرَشەكەى سەركەوتوو نەبو﴾

(سُرَاقَةُ بْنُ مَالِكٍ بْنِ جُعْشَمٍ) دەلى: كافىرەكانى (فَرِيش) بىريارىان دابوو: ھەر كەسىك (مُحَمَّدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، يان (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بگرى، يان بىكوژى، خويى ھەريەكەيانى بىدرىتى-كە سەد وشىرە بىر مەريەككىيان-جا منىش رۇزىك لە دانيشگەيەكى گەلەكەى خۇمدا-(بنى مَدَلِج) لە (الْقُدَيْد)- دانيشتبوم، پىاويك ھاتە لامان و گوتى: ئىستا چەند كەسىكم دىتن لە كەنارى دەريادا دەرۇيشتن، وا تىدەگەم (مُحَمَّد)و ھاورپىكانى بون!.

جا (سرافة) گوتى: زانيم ئەوانن، بەلام گوتەم: ئەوان نين، بەلگو فلان و فلانن، ئىستا لە بەرچاوى ئىمە رۇيشتن، جا ماومىەك لە دانىشگەكەدا مامەو، ئىنجا لەوئى ھەلسام ھەرماتم بە كەنیزەكەم كرد: ئەسپەكەم لە پشت گەردەكەيە، بۆم بباتە سەر پىگەو پايىگرئ، منىش بەخۆم پمەكەم ھەلگرتو بە پەنھانى بە پشت مائەكەمدا چومە دەرەو سوارى ئەسپەكەم بومو بە غاردان لىمخوپى تا لىيان نزيك بومەو، يەكسەر ئەسپەكەم خلىسكى بردو منىش كەوتم، جا ھەلسامەو دەستم بردە ناو تىردانەكەم تىرەكانم دەرھىنان تاكو تىروپشكى سەرکەوتن و سەرنەكەوتن بكەم؟ جا بەشى سەرنەكەوتن دەرچوو، بەلام من گويم نەدايى و سوارى ئەسپەكەم بومەو لىيان نزيك بومەو تا گويم لە قورئانخويندننى پىغەمبەرﷺ بوو و ھەر ئاورپىشى نەدەداو، بەلام (أبوبكر) زور ئاورپى دەداو، جا ئەم جارە ھەردوو دەستەكانى ئەسپەكەم تا ئەژنۇيەكانى –لە (رواية) يەكدا: تا بن زگى- بە زەمىندا چونە خوارەو منىش كەوتم، جا لە ئەسپەكەم خورپەو، جا كە ھەلساو، تۆزىكى وەكو دوكلە لە شوپن دەستەكانى ھاتە دەرەو بۆ ئاسمان بەرز بۆو، ديسان تىروپشكەم كردو بەشى سەرنەكەوتنم بۆ دەرچوو، ناچار بانگەم كردن: ئىو لە من دلىيا بن چاوەپوانم بكن قسەتان لەگەل بكەم.

واتە: چونكە (سرافة) كەوتە دلى كە ئايىنەكەى پىغەمبەرﷺ سەردەكەوئ، جا كە ھاتە لايان پى گوتن: (فرىش) سەد وشتى داناو بۆ ئەو كەسەى يەككىكتان بگرئ، يان بىكوئ. ئىنجا ئازوقەو كەل وپەلى پىگەشى دانئ، بەلام پىغەمبەرﷺ ئى وەرنەگرتو ھەرموو: ﴿لَا حَاجَةَ لَنَا فِي ذَلِكَ، وَلَكِنْ أَخَفَّ عَنَّا﴾ پىويستمان بەو ئازوقەيە نيە، بەلام ھەوالى ئىمە بشارەو بە ھىچ كەسىكى مەلئ.

جا (سرافة) داواى لە پىغەمبەرﷺ كرد نووسراوىكى دلىياى بداتئ، پىغەمبەرﷺ ھەرمانى بە (عامر بن فھيرە)ﷺ كرد، ئەويش بۆى لە پارچە چەرمىك نوسى، جا ئەوان رۇيشتن و (سرافة)ش گەراو ھەركەسىكى (فرىش)ى دىتبا، دەيگەرانەو دەيگوت: من بەم شارەزايەى خۆم ھەموو پىگاگە گەراوم ھىچ كەسىكم نەبىنيو. ئا بەم جۆرە دوژمنى پىش نيومرؤ، بوو بەرگرى كەرى داوى نيومرؤ، جا ئىمام (ابن سەد) ھەرمووئەتى: ئەم ھىرشەى (سرافة) لە رۆزى سئ شەممە بوو لە (القنيد).

﴿مەرەكەى (أُم مَعْبِد)﴾

ئىنجا پىغەمبەرﷺ ھاوپىكانى ھەندىكى تر رۇيشتن و لە لاى خىمەى (أُم مَعْبِد) –(عاتكە بتت خالد)- دابەزىن و داواى شىرو گۆشتيان لىكرد تاكو ئى بكرن؟ ئەويش لە بەر ئەومى سائەكە نەھات و بئ بارانى بوو، گوتى: واللہ ئەگەر ھىچمان ھەبوايە پىويستى بە كرىن نەدەكرد. جا پىغەمبەرﷺ تەماشائى كرد مەرپىك لە

تەنىشت خېمەكەيە، جا ھەرمووى: ئەى (أُم مَعْبُد) ئەم مەرە چىيە؟ ئەويش گوتى: لە بەر بىھىزى لە مىگەل دوا كەوتووو نەگەيووتە لەومرگە. جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: شىرى تىدايە؟ گوتى: مەرەكە زۆر لەو لەوازىتىرە نىرەشى نەپرىوتى. جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ئىزنىم دەمدى بىدۆشم؟ گوتى: ئەگەر شىرى تىدايە بىدۆشە! جا پېغەمبەر ﷺ داوى جامىكى گەورەى كىردو (بىسم اللہ) كىردو دەستى بە گوانى مەرەكەدا ھىناو شىرى لىھاتە خوارمە تا كەفەكەى گەيشتە سەرمەى جامەكە، ئىنجا جامەكەى دايە (أُم مَعْبُد) و تا تىر بوو شىرەكەى خوارمە، ئىنجا ھاورپىكانىشى تا تىر بوون شىرەكەيان خوارمە، جا پېغەمبەر ﷺ لە كۆتايى ھەمووانياندا خوارمە ھەرمووى: ﴿ساقى الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شَرُّبًا﴾ والحديث رواه مسلم فى قضاء الفائتة، ئاودىرى ئاوخۆرەكان لە دواى ھەموياندا ئاودىخواتەو.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ دووبارە مەرەكەى دۆشەو جامەكەى بۇ پىر كىردە، ئىنجا لەوئى رۆيشتن، جا كە مىردەكەشى—(أَبُو مَعْبُد)—ھاتەو شىرەكەى دىت، سەرى سوپما، جا (أُم مَعْبُد) رۆوداوەكەى بۇ گىراو، ئەويش گوتى: واللہ ئەو پىاوەكەى (فەرىشى) يە: كە ناوبانگى بۇ ئىمە باس كراو، ئەگەر رېگەم دەست بىكەوئى منىش دىمە ھاورپى. ئىنجا پاش ماوئەكە (أُم مَعْبُد) و براپەكەى و مىردەكەى—واتە: (أَبُو مَعْبُد) كە ناوى (أَكْثَم) بوو—كۆچيان كىرد بۇ (مەدىنە) و لەوئى موسولمان بون، والحمد لله رب العالمين.

﴿پېغەمبەر ﷺ دەگاتە (قېلىپ)﴾ زىيانى پېغەمبەر ﷺ: ۱۱

(قېلىپ) گوندىك بوو لە نزيك (مەدىنە) ى پىرۇز، جا موسولمانەكانى (مەدىنە) ش ئەومىيان پىگەيتشبوو: كە پېغەمبەر ﷺ لە (مكە) دەرچووو بەرمە (مەدىنە) وەرپكەوتوو، بۇيى ماوئە چەند رۆژىك لە دواى نوپۇزى سەيىن دەھاتنە دەرەوى (مەدىنە) بۇ پىشەوازى پېغەمبەر ﷺ، تا گەرمایى رۆژ ئازارى دەدان، ئىنجا دەگەرپانەو بۇ مائەكانى خۇيان. (دەگەنجى: سى رۆژان بۇ پىشەوازى مائەكانى دەردەوى (مەدىنە)، چونكە ئەوان نەياندەزىنى پېغەمبەر ﷺ سى شەوان لە ئەشكەوتەكەدا ماوتەو، واتە: ئەندازەى نىوان (مكە) و (مەدىنە) ش مەشت رۆژ بوو).

جا رۆژىك موسولمانەكان لە بەر گەرمایى رۆژ گەرپانەو مائەكانى خۇيان، جولىكەيەكەش لە سەر قەلەيەكى خۇيانەو پېغەمبەر ﷺ ھاورپىكانى دىتنن بەرگى سىپيان لەبەردا بوو، جا جولىكەكە خۇي بۇ رانەگىراو يەكسەر بە دەنگىكى بەرز ھاورى كىرد: ھۆ گەلى ھەرب ئەو تەخت و بەختى ئىوئەيە كە چاوپروانى دەكەن.

جا زياتر لە پىنجسەد كەس لە موسولمانەكانى (مەدىنە) بە چەكى خۇيانەو بۇ پىشەوازى پېغەمبەر ﷺ راپەرىن و لە لای بەردە رەشەكانى رۆژئاواى (مەدىنە) گەيشتە

پېغه مبهرو ﷺ هاوړېکانی، جا موسو لمانه کان شوینیان کهوتن تا کو بیته (مدینه)، به لام پېغه مبهرو ﷺ به لای راسته دا لایدا (قبا)، له وې له مائی (کلثوم بن الهدم) دابه زی، نه وېش له رږزی دوو شه ممه (۱۲) دوانزه ی (ربیع الاول) سائی په که می کڅچی بوو، بهرام بهر (۳۰) ایلول (۶۲۲) ز، که واته: پېغه مبهرو ﷺ هشت رږزان له و گه رمایه دا له نیوان (مکه) و (مدینه) دا بهر یوه بوو.

نینجا نیمام (علی) ش ﷺ له دوی دمرچوونی پېغه مبهرو ﷺ سې رږزان له (مکه) دا مایه ووهو هه موو نه مانته و سپارده کانی ته سلیمی خاومنه کانیانی کردوه، نینجا نه ویش کڅچی کرد بو (مدینه)، له مائی (کلثوم بن الهدم) گه یشته وه پېغه مبهرو ﷺ.

حه زه رتی (ابن عباس) رضی الله عنهما - فهرموویه تی: پېغه مبهرو ﷺ له رږزی دوو شه ممه له دایک بوو، له رږزی دوو شه ممه کراوته پېغه مبهر، له رږزی دوو شه ممه له (مکه) چوته دمره وه، له رږزی دوو شه ممه چوته (مدینه)، له رږزی دوو شه ممه وفاتی کردوه.

﴿موسو لمانه کان به خیره اتنی پېغه مبهرو ﷺ ده کهن﴾

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَدِمَ النَّبِيُّ وَلَيْسَ فِي أَصْحَابِهِ أَشْمَطُ غَيْرِ أَبِي بَكْرٍ﴾ رواه البخاري، پېغه مبهرو ﷺ هاته (مدینه) له ناو (صحابه) کڅچکه ره کاند- جگه له (أَبُو بَكْرٍ) - هیچ پیاوړکی ودها نه بو مووی سپی لی دهر که وتبی.

جا که پېغه مبهرو ﷺ دانیشت، نیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ پیشوازی له خه لکه که دهرکد، به لام نه وې پېغه مبهری نه دیتبوو، سه لامی له نیمام (أَبُو بَكْرٍ) دهرکد! چونکه نه وې ریشی سپی بوو و پېغه مبهریش ﷺ ریشی رهش بوو، تا تیشکی رږز له پېغه مبهری ﷺ دا، جا نیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ هه لسا به په شته ماله که یخوی سپی بهری لی کرد، جا نه و کات خه لکه که پېغه مبهریان ﷺ ناسی.

نینجا پېغه مبهرو ﷺ رږزانی سې شه ممه و چوار شه ممه و پینج شه ممه له (قبا) دا مایه ووهو له وې مزگه وتی (قبا) دامه زرانندو نو یژی شی به جه ماعت بو موسو لمانان تی دا کرد، نینجا ناردی (الأنصار) ی هاتن و له رږزی (جمعة) سواری و شتر مکه ی بوو و له (قبا) چوو دمره ووهو بهر و (مدینه) که وته رې و موسو لمانه کانیش- پیاده و سوار- به چه که وه له دوری دهر ویشتن، تا گه یشته ناو ماله کانی (بنی سالم)، له وې کاتی نو یژی (جمعة) هات و پېغه مبهرو ﷺ له شیوه مکه ی (رائوناء) دا نو یژی (جمعة) ی به موسو لمانان کرد، نینجا له رږیشتنه که ی بهر دموام بوو، تا که گه یشته ناو شاری (مدینه).

جا خه لگی (مدینه) له ماله کانیان هاتنه دمره ووهو چونه سه ربانه کانیان و دهیانگوت: (اللَّهُ أَكْبَرُ، جَاءَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ) پېغه مبهری خوا هات. هه منداله کانیش له کولانه کاند- بلا و بونه ووهو دهیانگوت: (يَا مُحَمَّدُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ). هه هم شم شاعرانه شیان دهگوتن:

طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا مِنْ نَيَّاتِ الْوَدَاعِ * وَجَبَ الشُّكْرُ عَلَيْنَا مَا دَعَا لِلَّهِ دَاعُ
أَيُّهَا الْمَيُّوتُ فِينَا جِئْتَ بِالْأَمْرِ الْمَطَاعِ * جِئْتَ شَرَّفْتَ الْمَدِينَةَ مَرْحَبًا يَا خَيْرَ دَاعِ

نیتر هیج که سیلک ناتوانی باسی ئەم خووشی و شادیە ی خەلکی (مەدینە) بکا لەم پۆژەدا،
بۆی ئی حەزەرەتی (انس) ﷺ فەرموویەتی: ﴿شَهِدْتُ يَوْمَ دَخَلَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ، فَلَمْ أَرَ يَوْمًا
أَحْسَنَ وَلَا أَضْوَأَ مِنْهُ﴾ - وفی روایە - أَضَاءَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ ﴿ رواه الحاكم والبيهقي، هیج پۆژیک لەو
پۆژە جواتر پۆناکتر نەبو: که پیڤەمبەر ﷺ ھاتە ناو شارێ (مەدینە)، ھەموو
شتیک لە (مەدینە) پۆناکی دەدا.

ئینجا ئەو خەلکە ی لەگەڵ پیڤەمبەر ﷺ دەرپوشتن، ھەرکەسیان بۆ خوێ پێشپێکی
دەکردو لغاوی و شترەکی پیڤەمبەر ﷺ دەگرت و دەیکوت: ئە ی پیڤەمبەر ﷺ خوا لە
لای ئیمە بمینەو. پیڤەمبەر ﷺ دەیفرموو: ﴿خَلُّوا سَبِيلَهَا فَإِنَّهَا مَأْمُورَةٌ﴾ پێگە ی
و شترەکەم بەردەن، ئەو لە لای خواوە فەرمان پێکراوە.

جا و شترەکەش بە کۆلانەکانی (مەدینە) دا دەرپوشت، تا گەیشتە گەرەکی (بنی التجار) -
کە خالەکانی (عبدالمطلب) ی باپیری پیڤەمبەر ﷺ - لە وێ لە پێش مائی
حەزەرەتی (أبو أيوب الأنصاري) ﷺ لە مشتایکدا و شترەکی پیڤەمبەر ﷺ مۆلکەوت -
لەو شوینە ی ئیستا مزگەوتی پیڤەمبەر ﷺ - جا پیڤەمبەر ﷺ لە و شترەکی دابەزی و
فەرمووی: ﴿هَذَا - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - الْمَنْزِلُ﴾ ئەمە - ئەگەر خوا حەز بکا - ھەوارگە یە.

جا حەزەرەتی (أبو أيوب) ﷺ بارگە ی پیڤەمبەر ﷺ ھەلگرت و بردیە مائی خوێ،
پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿الْمَرْءُ مَعَ رَحْلِهِ﴾ مڕۆف لەگەڵ بارگە ی خوێ دایە. واتە:
پیڤەمبەر ﷺ لە مائی حەزەرەتی (أبوأيوب) دابەزی، حەزەرەتی (أسعد بن زرارة) ﷺ
و شترەکی پیڤەمبەر ﷺ بردە مائی خوێ.

ئینجا پیڤەمبەر ﷺ ماوە ی حەفت مانگ لە مائی حەزەرەتی (أبوأيوب) دا مایەو، تا
مزگەوتەکی خوێ و ھەندیک خانووی بۆ خوێ دروست کردن، جا پیڤەمبەر ﷺ - ھەر
لە مائی (أبوأيوب) بوو - (زید بن حارثة) و (أبورافع) ی ناردنەو (مکة) و دوو و شتر و
پێنجسەد دیرھەمیان لەگەڵ خوێان برد، تا ھەردوو کیزەکانی پیڤەمبەر ﷺ: (فاطمة) و
(أم كلثوم)، ھەم حەزەرەتی (سودة) ی ھاوسەرەکی پیڤەمبەر ﷺ (أم ایمن) و (أسامة بن
زید) ﷺ، بەیننە (مەدینە)، جا (عبدالله) ی کورێ ئیمام (أبو بکر) ش - رضی اللہ عنہما - لەگەڵ
ئەواندا ھات و خیزان و منداڵەکانی ئیمام (أبو بکر) شی لەگەڵ خوێا ھینانە (مەدینە)،
واتە: حەزەرەتی (عائشة) شیان - رضی اللہ عنہا - لەگەڵدا بوو.

ھەرودھا (زفئة) کیزی پیڤەمبەر ﷺ لەگەڵ ئیمام (عثمان) = میردەکی خوێ - رضی اللہ عنہما -
کۆچی کرد، بەلام (أبو العاص) = میردی (زینب) ی کیزی پیڤەمبەر ﷺ ھیشتا موسولمان

نەبوو، بۆيى پىگەي نەدا (زىنتب) رەئىس اللە عنہا كۆچ بكا.

﴿(أبو أيوب) چون ميوانداری پيغەمبەرى ﷺ كرد﴾

حەزرىتى (أبوأيوب) ﷺ فەرموویەتى: پيغەمبەرى ﷺ لە مالى ئيمە لە نەۆمى بنەوہ دابەزى، منيش گوتەم: يا رسول الله بە باوگم و دايگمەوہ بە قوربانت بىم، من پيىم ناخوشە لە سەرمەوى تۆ بىم و تۆ لە بنەوہ بى، تۆ و مەرە سەرمەوہ، ئيمەش ديينە خوارەوہ. جا پيغەمبەرى ﷺ فەرمووی: ﴿بۆ ئيمە و بۆ ئەوانەى ديينە لام وەھا خوشتەرە لە نەۆمى بنەوہ يىن﴾. جا پيغەمبەرى ﷺ ھەر لە نەۆمى بنەوہ بوو، تا کوپەيەگى ئاومان شكا، جا مەن و ھاوسەرگەم بە لىفەى خۆمان ئاوەگەمان وشك كردهوہ، نەوہك بە سەر پيغەمبەردا ﷺ بچكىتە خوارەوہ، جگە لەو لىفەش ھىچ لىفەى ترمان نەبو، بۆيى زۆر لە بەر پيغەمبەرى ﷺ پارامەوہ، تا رازى بوو و ھاتە نەۆمى سەرمەوہ.

ئىنجا ئىواران چيشتەمان بۆ دەناردو دەيخوارد، جا ئەگەر ھىچ بەرماوہى لە قاپەگەدا بىما، مەن و ھاوسەرگەم ھەولئى شوينى پەنجە پيرۆزەگانی پيغەمبەرمان ﷺ دەدا: ئەومان دەخوارد، تاكو بەرەگەتەمان پىبگا، تا شەويك چيشتەمان بۆ نارد-سەر و پيازمان تىگەردبوو- كە گەرانديەوہ، ھىچ ئاسەواری دەستى ديار نەبو، جا منيش بە تەنگاوى ھاتمە لاى و گوتەم ئەى پيغەمبەرى خوا- بە باوك و دايگمەوہ گيانفيدات بىم- چيشتەگەت گەرانديەوہ و شوينى دەستت تىدا ديار نى؟ پيغەمبەرى ﷺ فەرمووی: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ فِيهِ رِيحَ هَذِهِ الشَّجَرَةِ، وَأَنَا رَجُلٌ أُنَاجِي فَأَمَّا أَنْتُمْ فَكُلُّوهُ﴾ لە خواردنەكەدا بۆنى سىرم كرد، مەن پياويكەم (مناجاة) لەگەل (ملائكة) دەكەم، بەلام ئىوہ بىخۆن. حەزرىتى (أبو أيوب) ﷺ فەرمووی: جا ھىچى تر سىرمان بۆ تىنەدەكرد.

جا بزائە: جگە لەمەش- لە ھەر شەويكدا سى كەس و چوار كەس لە بەر دەرگەى پيغەمبەرى ﷺ بون بە نۆبەت خواردنيان بۆ دەھيئا. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۱۸۱-۲۰۷) و (فتح الباري) ب(۷) ل(۲۸۸-۳۰۷) و (السيرة الحلبية) ب(۲) ل(۱۱۱-۱۱۲) و (فقه السيرة، للبوطي) ل(۱۸۲-۱۸۹).

﴿گولبىزىرىك لەم گولزارە﴾

پيشەگى بزائە: سەرەتاي مېژووى ئىسلام لە كۆچكردنى پيغەمبەرى ﷺ لە (مكة) بۆ (مدينة) دەست پىدەكا، سەرە سائەكەشى مانگى (المحرم) ە.

﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَا عَدُّوا مِنْ مَبْعَثِ النَّبِيِّ ﷺ وَلَا مِنْ وَفَاتِهِ، مَا عَدُّوا إِلَّا مِنْ مَقْدَمِهِ الْمَدِينَةَ﴾ رواه البخاري، مېژووى ئىسلاميان لە بوونە پيغەمبەر و وفاتكردنى پيغەمبەرى ﷺ دانەنا، تەنھا لە ھاتنەوہ بۆ (مدينة)، داياننا.

واتە: ئەو دانانەش بە (إجماع) -يەكدەنگى (صحابة) پيغەمبەرى ﷺ بوو، لە سەردەمى ئىمام (عمر) دا ﷺ سالى حەقدەى كۆچى، ھۆيەكەشى ئەمەبوو: بەلگەنامەى قەرزىكيان

هینا لای ئیمام (عمر) ﷺ تئی دا نوسرابوو: له مانگی (شَعْبَان) قه زداره که قه زه که بداته وه. جا ئیمام (عمر) ﷺ فهرمووی: کامه (شَعْبَان)؟ هی ئه م سال، یان داهاتوو، یان پابردوو. جا بۆ دانانی میژوو، (صَحَابَة) کانی کۆ کردنه وه: هه ندیکیان له دایکبوونی پیغه مبهریان ﷺ هه لێژارد، هه ندیکیش بوونی به پیغه مبهریان ﷺ، هه ندیکیش وه فاتکردنی، هه ندیکیش کۆچکردنی. جا ئیمام (عمر) ﷺ کۆچکردنه که ی پی خۆش بوو و فهرمووی: کۆچکردن حه ق و ناحه قی لێک جیا کردۆته وه و دیارتره، جا (صَحَابَة) ش ﷺ به تیکرایی فهرمووده که ی ئیمام (عمر) یان په سند کرد.

جا ئیمام (عمر) ﷺ فهرمووی: کام مانگ بکهینه سه ره سالی کۆچی؟ ئیمام (عثمان) و ئیمام (علی) -رضی الله عنهما- فهرموویان: (المُحَرَّم) سه ره سال بئ-واته: چونکه پیغه مبهریان ﷺ له (المُحَرَّم) دا خۆی ناماده کرد بۆ کۆچکردن، هه م له و کاتیش (المُحَرَّم) سه ره سالی مانگی بو- جا ئیمام (عمر) ﷺ فهرمووده که ی ئه وانی په سند کرد.

ئیمامی (السُّهَیْلِي) وای پوون کردۆته وه: که (صَحَابَة) کان ﷺ دانانی میژوو ئیسلامیان له م ئایه ته وه رگرتوو: ﴿لَمَسْجِدَ أُسَسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ التوبة: ۱۰۸، ئه و مزگه وته ی دامه زیندراوه له یه که م پۆژه وه له سه ر له خواترسی. واته: له یه که م پۆژی سه ره زری ئیسلام- که هاتنی پیغه مبهریان ﷺ (صَحَابَة) کانه ﷺ بۆ (مَدِينَة) -مزگه وته که ی (قَبَاء) دامه زیندراوه، که وایو: ئایه ته که و ده گه یه نئ: هاتنی پیغه مبهریان ﷺ سه ره تای میژوو ئیسلامه. (فتح الباری) ب (۷) ل (۳۳۵-۳۳۶).

یه که م: کافره کانی (قُرَيْش) له (دَارُ النَّدْوَةِ) دا کۆبونه وه و بریاراین دا: پیغه مبهریان ﷺ بکوژن. سه زه ته ی (ابن عَبَّاس) -رضی الله عنهما- فهرموویه تی: پیاوه گه وره کانی (قُرَيْش) له دژی پیغه مبهریان ﷺ له (دَارُ النَّدْوَةِ) دا کۆبونه وه، شه ی تانیشت له وینه ی پیریکی (النَّجْدِي) دا هاته لایان، جا پێیان گوت: تۆ کئی؟ شه ی تان گوتی: من پیریکی (النَّجْدِي) م ده مه وئ له م کۆبونه وه ی ئیوه دا به شدار بێم، به لکی په ئیه کی باشتان پئ بلیم. جا ئیزنیان دا له گه لیان چوه ژووره وه و به م جۆره ده ستیان به گفتوگۆ کرد:

یه کیکیان گوتی: (مُحَمَّد) ﷺ له خانووێکدا ده ست و پئی ببه ستن و ده رگه شی له سه ر کلیل بده ن تا ده مرئ. جا پیره شه ی تان گوتی: وَاللَّهِ ئه م بۆچوونه هێچ نیه، هه ر (صَحَابَة) کانی خۆی له به ر ده ستی ئیوه پزگاری ده که ن.

جا یه کیکی تر گوتی: (مُحَمَّد) ﷺ له (مَكَّة) ده رده کهینه ده ره وه و بۆ کۆی ده پوا با بپوا، ئیمه ش ده حه سیینه وه. پیره شه ی تان گوتی: ئه م بۆچوونه ش هێچ نیه، چونکه (مُحَمَّد) ﷺ زوبانیکی په وان و گوفتاریکی شیرنی هه یه، ئه گه ر بگاته ناو هۆزه کانی عه ره ب، ئه وان له ده وره ی خۆی کۆ ده کاته وه و هێرش ده کاته سه ر ئیوه و ده تانکوژئ.

جا (أَبُو جَهْل) -رضی الله عنه- گوتی: وَاللَّهِ مِنْ په ئیم ئه وه یه: له هه ر بنه ماله یه کی

(مَكَّة) گەنجىك بېيىنىن و ھەر گەنجەش شمشىرىكى بېندەى بىدەىنە دەست، جا ھەموويان بە يەكەو بە شمشىرەكانيان لە (مُحَمَّد) ﷺ بىدەن و بىكوژن، ئىتر خويىنەكەى بە ناو بىنەمالەكانى (مَكَّة) دا پەرت دەبى و خزمەكانى (مُحَمَّد) ﷺ ناتوانن تۆلەى بىكەنەو بە خويىن وەرگرتن پازى دەبن. جا پىرە شەيتان گوتى: وَاللّٰهِ ئەمەيان باشەو لەم پەنئە باشتر نىە.

ئىتر لە سەر ئەم بېيارە پىك كەوتن، جا حەزەرەتى (جُبْرَائِيل) ﷺ ھات (وَحْي) ى بۆ پىغەمبەر ﷺ ھىناو لەو پىلانەى كافرەكان ئاگادارى كەردەو ھەرمانى پىكرد: لە سەر ياتاغى خۆى نەخەوئ و كۆچ بكا. جا لە دواى كۆچكردن -لەبارەى ئەم پىلانە- خواىگەرە ئەم ئايەتەى بۆ پىغەمبەر ﷺ ناردە خوارەو: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ الأنفال: ۳۰، باسى ئەو نىعمەتە بىكە-ئەى پىغەمبەر ﷺ- كە كافرەكان لە دژى تۆ پىلانىيان دانا: تاكو بەندەت بىكەن، يان بتكوژن، يان لە (مَكَّة) دەرتبىكەنە دەرەو، ئەو كافرانە فیل و پىلانىيان بۆ تۆ دانا، خواىگەرەش پىلانى ئەوانى پوچەل كەردەو، پوچەل كەردەو ھەى خواىگەرە لە پىلانى ئەوان كاریگەرترە. (تفسیر ابن كثر) الأنفال (۳۰).

بەئى: خواىگەرە پوچەل كەردەو ھەى پىلانى كافرەكانى كەردە (مُعْجَزَة) يەكى پىغەمبەر ﷺ كە بە خويىندى چەند ئايەتتىكى قورئان خەو بە سەر چاوەكانياندا ھات و پىغەمبەريان ﷺ نەدیت، جا بەو ھەش زياتر شەرمەزارو سەرشۆر بون: كە سەريان پىر لە خۆل بوبوو، ئەو ھەش نىشانەى ئەو ھەى: خواىگەرە پىغەمبەرى خۆى ﷺ دەپارىزى و پاراستنى خوا لە فیللى دوزمىنانى بە ھىزترە، ھەم ئەم (مُعْجَزَة) يە لە خۆىدا بەلگەى لە سەر سودى سوپەتى (يس): بۆ پاراستن لە ھەموو جۆرە ترسىك، ھەر بۆئىش پىغەمبەر ﷺ ھەرموويەتى: ﴿إِفْرُوا عَلَىٰ مَوْتَاكُمْ﴾ يەس رواھ ابوداود و صححە ابن حبان، سوپەتى (يس) لە سەر ئەو كەسانە بخويىنن كە خەرىكى مردن.

دووەم: نابى بانگەواز كاری ئىسلام تەھام لە مالى خەلكى بكا، ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ ھەرمووى: يارسول الله يەككە لەم دوو وشترانەم بۆ سواربوونى پىگە لىم وەرگەرە. پىغەمبەر ﷺ ھەرمووى: بە پارە لىت وەرەگرم.

پىرسىار: خۆ ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ گيان و مالى خۆى بە قوربانى پىغەمبەر ﷺ كەردبوو، زياتر لە نرخی ئەم وشتەى بەخشىو ھە پىغەمبەر ﷺ، ئەى بۆچى پىغەمبەر ﷺ ئەم وشتەشى بە بەخشىن لىقبول نەكردو ھەرمووى: ﴿بە پارە لىت وەرەگرم﴾؟

وہلام: پىغەمبەر ﷺ پىى خۆش بوو كۆچكردەكەى بە مال و بە گيانى خۆى بى؟ چونكە كۆچكردەكەى بۆ بانگەوازی ئىسلام بوو، ھىچ پىغەمبەرىكىش بۆى نىە لە بەرامبەر

بانگه وازیه که یان هیچ شتیک وەریگرن، هەروەك خۆای گەورە دەفەر موی: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الشعراء: ۱۰۹، من لە سەر بانگه وازیه کهم داوای کرێ لە ئێوه ناکەم، کرێی بانگه وازیه کهم - پاداشته کهی تەنها لە سەر خوایه.

جا هەر لە بەر ئەو هۆیهش بوو: هیچیشی لە (سُرَاقَة) وەرنه گرت - که لە هێرشه کهی دا سەر نه کهوت و تۆبهی کرد - واتە: بەلام شیرخواردنه و هه کهی مالی (أُمّ مَعْبَد) به ناوی میوانداری بوو، په یوهندی به کۆچکردنه وه نه بوو؟ چونکه مالی (أُمّ مَعْبَد) له سەر پێی پێیواران بوو، موسولمان و کافر ده بونه میوانی.

جا بهم وهلامه، جیاوازیی کۆچکردن و شه و پۆیه کهی پیغه مبه ر ﷺ پۆن ده بیته وه، واتە: شه و پۆیی پیغه مبه ر ﷺ پێژلێنانیکی تایبەت به وی بوو، که سێکی تر ئەم رێژلێنانە ی بۆ نابێ، بۆی خۆای گەورە به سواری بۆراق شه و پۆیه کهی پێ کرد، بەلام کۆچکردن دانانی پێبازنیک بوو بۆ بانگه وازکارانی ئیسلام و تایبەت به پیغه مبه ر ﷺ نه بوو، ئەم پێبازەش ماندوو بوون و تینوو تهی و برسیه تی تێ دایه، بۆی لەم سه فەر ده دا خۆای گەورە بۆپاقی بۆ نه نارد، هەرچەند لەم سه فەر ده شدا ژۆر پێویستی به بۆراق هه بوو؟ چونکه کافره کان ده وره یان لێ دا بوو و له هه موو پێگه یه کیشدا به دوا ی دا ده گه پان بیکوژن.

که وابوو: رێژلێنان و پێبازدانان ژۆر لیک جیاوازان و پێویسته بانگه وازکاری ئیسلام شوین پیغه مبه ر ﷺ بکه وی و چا و چنۆک نه بێ و ته ماع له مالی خه لگی نه کا، ده ستی خۆی تەنها لە بەر خۆای گەور پان بکاته وه، تاکو باشتر له بانگه وازیه کهی سەر بکه وی و قسه ی لێ و هه ریگری.

ته ماشا بکه: چونکه ئیستا کاروباری ئایینمان به موچه یه کی دیارکراو نه نجام ده ده یین، وتارو په ندو ئامۆژگاریمان وه ک پێویست کاریگر نه ی، چونکه ئەو قسه یه ی له ترسی خوا له گه رووی خواناسان دێته ده ره وه، یه کسه ر کار له دلی خه لک ده کا و ترسی خۆای ده خاته ناوی، جا لێره دا مه به ستمان ئەو که سانه بون: که ده ست له بهر خه لگی پان ده که نه وه، به لام ئەوانه ی له بهرگی ئایینی دا له بهر ده ره گه ی کاریه ده سه ته کان ده بیژن و ده بنه تۆکه ری سه ته مکاران، ئەوانه دزو خائینی ئایینی ئیسلامن، به هیچ جۆرێک متمانه یان پێ ناکرێ و خه لکیش خۆشی ناوین و لێیان دور ده که ونه وه. بۆ ئەم باسه بپوانه (فتح الباری) ب (۷) ل (۳۹۴) و (سیره الصلبي) ب (۱) ل (۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۹۱).

سێیه م: کارله جویی پیغه مبه ر ﷺ، پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به ئیمام (علي) ﷺ کرد: له سەر یا تاغی وی بخه وی و ئەمانه ته کان بداته وه خا وه نه کان یان، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ شَي) ﷺ کرده ها و پێی کۆچکر نه که ی. ئەوه ش نیشانه ی نازیه تی و غیره ت و لێ ها توویی ئەم دوو به رێزانه یه؟ چونکه هەر یه که یان ترسنا کترین کارییان بۆ داندراو له ئەجامدانی کاره که شیان سه رکه وتوو بون، هه م به لگه یه له سه ر کارله جویی و لێزانی پیغه مبه ر ﷺ، چونکه مرقفی

لَيْهَاتُووِي بۆ كارىكى شياوى خۆى دادەنا، تاكو تىدا سەرکە وتوو بى: ئىمام (عليه السلام) له ناو مالى پىغەمبەر دائىرىسىدا به خىو دەرگا-مەرەكە له بانگەوازى نەئىنىدا راپرا- له هەمان كاتيشدا خزمى پىشتى پىغەمبەر دائىرىسىدا بوو، كه وابوو: له بەر ئەو دوو ھۆيە ئەو بۆ دانە ھەي ئەمانەتەكان شىاوترە.

ئىمام (أبو بكر) ش (عليه السلام) كاملە پىاويكى پىش سىيى پەنجا سالى بوو، له هەمان كاتيشدا به ھۆى بازىرگاني كردن خەلكى دەرە ھەي (مكة) ش دەيانناسى، كه وابوو: ئەو پىش بۆ ھاورپىيەتى رىگەي كۆچكردن شىاوترە له ئىمام (عليه السلام) -كه گەنجىكى بىست سالان بوو، ھەكو پىغەمبەر دائىرىسىدا پىشى پەش بوو و مەترسى تۆمەت و گومانى لىدەكرا، بەلام ئىمام (أبو بكر) ش به ھۆى پىشى سىيى له تۆمەت دورتر بوو، چونكه له رىگەدا خەلك-لەبارەي پىغەمبەر دائىرىسىدا- له ئىمام (أبو بكر) ش دەپرسى: ئەم پىاوە گەنجە كىيە لەگەلتدایە؟ لە ھەلامدا دەيفەرموو: ﴿هَذَا الرَّجُلُ يَهْدِينِي السَّبِيلَ﴾ رواه البخاري، ئەم پىاوە پىنموني رىگەم دەكا. ئىمام (أبو بكر) ش -بەم ھەلامە- مەبەستى رىگەي نىسلام بوو، خەلكىش بە رىگەي سەر زەمىن تىدەگەيشت، جا بەم ھەلامە ھىچ تۆمەت و گومانىك نەدەماو ئەوان ئاشكرا نەدەبون.

جگە لەمەش: پىغەمبەر دائىرىسىدا چەند ھۆكارىكى تىرشى بە كار ھىنان بۆ سەر كەوتنى كۆچكردنەكەي، بۆ نمونە:

* له كاتى گەرمای نىوہ پۆدا چووہ مالى ئىمام (أبو بكر) ش؟ چونكه لەو كاتدا خەلك لە مالاكانياندا دەمىننە ھەو ناپەنە دەرە ھەو ناييبن.

* له تارىكى شەوئىدا له (مكة) چووہ دەرە ھەو، ئىمام (عليه السلام) شى له سەر ياتاغي خۆى بەجى ھىشت تاكو كافەرەكان دەرەنگ لە پۆيشتنەكەي ئاگادار ببە ھە.

* جگە لە ئىمام (عليه السلام) و مالى ئىمام (أبو بكر) ش رضى الله عنهما كەسىتر ئاگادارى كۆچكردنەكە نەبو.

* سى شەوان لە ئەشكەوتەكەدا مانە ھەو، تاكو بە دواڤاگە پانى كۆتايى بى.

* بە رىگەيەكەي نەناسراودا پۆيشتن، تاكو خەلك ھەستيان پىنەكا.

ئەوانە گشتى پىنموني كردنى موسولمانانە: تاكو ئەوانىش-رەكو پىغەمبەر دائىرىسىدا- پىشت بە خوا ببەستن و ھۆكارەكانى شەرعىش بە كار بىنن بۆ سەكەوتنى كارەكانيان.

جا لە كۆتايىدا دەلێن: ئەم كردارەي كافەرەكانى (مكة) نىشانەي گومپايى و سەرلێشوانيانە؟ لە لاىك دەيانگوت: (مُحَمَّدٌ) درۆزنە، سىحربازە، شىتە.

لە لاىكە تىرش: ھەر شتىكى بە نىرخ و باشيان ھەبوايە و مەترسى دى و زەوتكردنيان لىكردبا، بە ئەمانەت لە لاى پىغەمبەر دائىرىسىدا داياندەنا؟ تاكو بۆيان بپارێزى!، كەواتە: ئەو كافرانە گومانيان نەبو: كە پىغەمبەر دائىرىسىدا ئەمىن و پاستگزيە، بەلام لە بەر گومپايى و

رقه‌کاری نیمانیاں پی نه ده مینا.

جا بزانه: وه فاداری و دلسوزی و غه مخوری و نه مینی و راستگویی و لیها توویی پیغه مبه ره علیه السلام له وه دا خوی ده بینیتته وه: که به خوی له (مکه) نه چوه دهره وه و هر له مه ترسی دا مایه وه، تا (صحابه) کانی دهرچون و گه یشتنه شوینی دلنیا بوون، به لی: پیغه مبه ره علیه السلام وه سر کرده کانی دنیایی خوی له حه شارگه یه کدا نه پاراست و خه لکیش به کوشتن بدا.

هره ها: به جی هیشتنی نیمام (علی) علیه السلام بۆ دانه وی نه مانه ته کان، نیشانه یه کی تری نه مینی و راستگویی پیغه مبه ره علیه السلام؟ چونکه له و حاله ته پر ترس و ته نگه دا نه مینداره یه تی خوی له ده ست نه دا و نه مانه ته کانی گه یاندنه وه ده ست خاوه نه کانیان و مالی خه لکی به فیرو نه دا، نه گه ر نا: له و جوړه حاله تانه دا مروؤ گوی ناداته مالی خه لک، به لکو ته نها هه ولی پژگار کردنی خوی ده دا. نه م باسه مه لئینجاوه له (فتح الباری) ب (۷) ل (۳۱۲ و ۳۱۳) و (سیره الصلایی) ب (۱) ل (۴۷۸-۴۸۳).

چواره م: دهرکردن له خاک و ولات دهردیکی گرانه، که پیغه مبه ره علیه السلام له (مکه) چوه دهره وه، له باره ی (مکه) فرموی: ﴿وَاللّٰهُ اِنَّكَ لَخَيْرُ اَرْضِ اللّٰهِ... وَلَوْلَا اَنِّيْ اُخْرِجْتُ مِنْكَ مَا خَرَجْتُ﴾، سویندم به خوا: تو- نه ی (مکه)- چاکترین زه مینی خوی... نه گه ر من له تو وه دهر نه ندرا بام، به خوم نه ده چومه دهر.

دهرکردن له خاک و ولات نازارو خه فه تیکی گهره یه و پیغه مبه ره کانی پیش پیغه مبه ری نیمه ش- علیهم الصلاۃ والسلام- نه م یان به سر هاتوه، جا له و پوژده وه که پیغه مبه ره علیه السلام (وخی) بۆ هاتو (ورقه) پیی گوت: له (مکه) دهرت ده که نه دهره وه. پیغه مبه ریش علیه السلام به سر سوپمانه وه فرموی: ﴿اَوْ مُخْرِجِيْ هُمْ؟﴾ نایا گه له که م له (مکه) دهرم ده که نه؟ هر له و پوژده وه پیغه مبه ره علیه السلام بۆ نه م تالی و سویری یه خوی ناماده کردبوو، به لام له به ر نه وه ی کۆچکرده که ی بۆ خوا بوو، خوی گهره هاوپیی وه های بۆ په یداکردن: که له خزمه کانی خوی دلسوزتر بون و خویان به قوریانی وی ده کرد، هر له ژیر سیبهری شمشیری نه و هاوپیانه شدا به سر بلندی و پزرداری گه پاوه (مکه) و هیچ که سیک نه یده توانی به خراپه ش چاوی لی بکا.

جا له به ر نه وه ی دهرکردن له خاک و ولات دهردیکی گرانه، خوی گهره نایه تی (جهاد) ی ناره خواره وه، دهرکردنیشی به هوکاریکی (جهاد) دانا و فرموی: ﴿اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يَقَاتِلُوْنَ بِاَنفُسِهِمْ ظُلُمًا وَّ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرٌ * الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّا اَنْ يَقُوْلُوْا رَبَّنَا اللّٰهُ﴾ الحج: ۳۸ و ۳۹، ئیزن درا نه و موسولمانانه ی جهنگیان له گه ل ده کری: جهنگ بکه ن چونکه سته میان لی کراوه، خوی گهره توانایه له سر یارمه تیدانیان، نه و سته م لی کراوانه ی له ولاتی خویان به ناهق دهرکراون بی نه وه ی هیچ تاوانیکیان هه بی، ته نها نه وه نه بی ده یانگوت: خوی نیمه (الله) یه و تاک و ته نیایه.

جا بزانه: به به لگه‌ی حه‌دسه‌که‌ش: (مَكَّة)ی پیروز له گشت شوینیکی زه‌مین گه‌وره‌تره، به‌لام ئەو پارچه‌خاکه‌ی گۆری پیغه‌مبه‌ر ﷺ - که دهره‌ی له لاشه‌ پیروزه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوه - ئەو له (مَكَّة)ش گه‌وره‌تره به (إِجْماع)ی زانایانی ئیسلام. (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (٤) ل (٦٤).

پینجه‌م: ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ هه‌ندێ جار له پیش پیغه‌مبه‌ر ﷺ دهرۆیشت، هه‌ندێ جاریش له دواوه‌ی... هتد، جا له ریگه‌دا پێی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بریندار بوو و خوینی ئیها، بۆینی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ پیغه‌مبه‌ری ﷺ له سه‌ر شانی خۆی داناو هه‌ ئیگرت... ئەوه‌ش به‌ لگه‌یه: که ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ ئەوه‌نده به‌ دڵسۆزی هه‌ولی پاراستنی پیغه‌مبه‌ری ﷺ داوه، نه‌گه‌ر جێی بوباوه، له ناو چاوی خۆی دایده‌ناو ده‌پیاراست.

(به قوریانی خاکی بن پێیه‌کانت بم یارَسُوْلَ الله، به قوریانی دَلُوْپه‌کانی خوینی پێیه‌کانت بم یارَسُوْلَ الله، به قوریانی ئەو ئەشکه‌وته‌ش بم که توی حه‌شار دا‌بوو یارَسُوْلَ الله، خۆزگه‌م تۆزی بن پێیه‌کانت ده‌مگه‌یشتی و ده‌بووه سورمه‌ی چاوه‌کانم یارَسُوْلَ الله).

ده‌ک خوا لیت پازی بێ، ئەه‌ی ئیمام (عُمَرُ) ﷺ که ده‌رحه‌ق ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ فه‌رموت: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَئِنْكَ اللَّيْلَةُ - أَيُّ مِنْ أَبِي بَكْرٍ - خَيْرٌ مِنْ آلِ عُمَرَ﴾ رواه البيهقي، سویندم به‌و خوایه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته: شه‌وه‌که‌ی (أَبُو بَكْرٍ) له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر دا ﷺ - که له (مَكَّة) چونه‌ ده‌ره‌وه - له خزم و که‌سی (عُمَرُ) باشته‌.

به‌لێ: ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ هه‌ر له ناو مال و مندالی خۆی دا سه‌ربازگه‌یه‌کی بچکۆله‌ی پێک هێنا بوو بۆ پاراستنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌م شیوه‌یه: به‌خۆی پاسه‌وانی تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، (عبدالله)ی کوریشی ﷺ لێپرسراوی هه‌والگری بوو و جموجۆلی دوژمنی وه‌رده‌گرت، (أسماء)ی کیژیشی - رضى الله عنها - لێپرسراوی ئازووقه‌ بوو: له (مَكَّة) وه‌ بۆی ده‌بردنه ئەشکه‌وته‌که، (عامر)ی شوانیشی ﷺ لێپرسراوی سه‌رلێشێواندنی دوژمن و هه‌م یارمه‌تیده‌ری (عبدالله) و (أسماء) بوو؟ چونکه مه‌ر و بزنه‌کانی به‌ سه‌ر ئاسه‌واری پێی نه‌واندا لێده‌خوپین تا کو ئاسه‌واری پێیه‌کانیان دیار نه‌بێ.

نێتر ئیمه ناتوانین مافی گه‌ره‌یی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ بده‌ین، به‌لام ئەوه‌نده ده‌توانین ده‌م و لیومان به‌ پیروزیایی ته‌ر بکه‌ین و بلێین: ده‌ک پیروژت بێ - ئەه‌ی (أَبُو بَكْرٍ)ی (صَدِيق)ی (صَدِيق)، ئەه‌ی (صَحَابَة)ی (رَفِيق) ئەه‌ی پیری پیران و مامۆستای گه‌نجان - پیروژت بێ ئەم ئایه‌ته‌ی قورئان: که خوای گه‌وره هه‌تا هه‌تایی له‌م ئایه‌ته‌دا مه‌دحی کردوی و به‌ (صاحب) - هاوڕێی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ناوی تۆی هێناوه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ التوبة: ٤٠، ئەگه‌ر ئێوه یارمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ده‌ن، بێگومان خوای گه‌وره

یارمه‌تی دهدا، خودا لهو کاته‌ش یارمه‌تی دا: که کافره‌کان له (مَکَّة) دهریانکرده دهره‌وه، لهو حاله‌ته‌یدا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کیک بوو له دووانه‌ی به‌یه‌که‌وه له نه‌شکه‌وته‌که‌دا بون، لهو کاتدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به (أَبُو بَكْرٍ) ی هاوپی‌ی‌خوی فره‌موو: دلته‌نگ مه‌به‌و مه‌ترسه، خودامان له‌گه‌لدا‌یه، واته: یارمه‌تیمان دهدا. برونه (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۱۸۵ و ۱۸۶) و (سيرة الصلبي) ب(۱) ل(۴۷۹ و ۴۸۰).

شه‌شه‌م: خوی‌گه‌وره به‌له‌شکری‌خوی پشتگیری پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد: فره‌مانی به‌داپیروچکه کرد: له‌زاری نه‌شکه‌وته‌که‌دا ته‌ونی کرد. خوی‌گه‌وره ده‌فرموئ: ﴿وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا﴾ التوبة: ۴۰، خوی‌گه‌وره پشتگیری پیغه‌مبه‌ری ﷺ کردو به‌هیزی کرد به‌چند سهربازی که ئیوه نه‌تان‌دیتن: که (مَلَائِكَةُ) بون.

جا جه‌نابی (الصلابي) داپیروچکه‌شی به‌سهربازی خوا داناوه به‌لگه‌شی ئه‌م ئایه‌ته‌یه: ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ المدثر: ۳۱، له‌شکری خوا ئه‌وه‌نده زوره، هیچ‌که‌سیک نازانی سه‌بازه‌کانی خوا چهندن، ته‌نها خوا به‌خوی ده‌یزانی. که‌وابوو: پیویسته بانگه‌وازکارانی‌ئیسلا‌م خه‌لکی له (مُعْجَزَة) کانی کوچکردن ناگادار بکه‌نه‌وه، چونکه ئه‌وانه‌ش به‌لگه‌یه‌کی‌تری پیغه‌مبه‌رایه‌تین.

جا فره‌مووده‌که‌ی (الصلابي) به‌وه‌ش به‌هیز ده‌بی: که (مُعْجَزَة) که‌ی ته‌ونی داپیروچکه ئیمام (أحمد، بسند حسن) گپ‌راویته‌وه و ئیمام (ابن کثیر) ش‌ه‌ر به (حَسَن) ی داناوه و فره‌موویه‌تی: ئه‌وه‌ش پاراستنیکی خوی‌گه‌وره‌یه بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ.

ه‌روه‌ها (مُعْجَزَة) که‌ی دره‌خته‌که‌و کۆتره‌کان، (ابن عساکر) و (ابن سعد) و (ابن مردويه) و (البيهقي) و (أبونعيم) گپ‌راویته‌وه و زانایانی‌تری (السيرة) ش‌ه‌یناویانه. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۱۸۷) و (فتح الباري) ب(۱) ل(۲۹۵) و (الخصائص الكبرى) ب(۱) ل(۱۸۵) و (سيرة الصلبي) ب(۱) ل(۴۶۵ و ۴۸۰). ه‌روه‌ها (مُعْجَزَة) که‌ی (سُرَاقَة) ش‌ه‌ (البخاري) و (مسلم) گپ‌راویته‌وه، ه‌م له‌کتیبه‌کانی (سيرة) ش‌دا هاتوه: که (سُرَاقَة) نووسراوه‌که‌ی دنیایی وەرگرت و ویستی بگه‌پیت‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فره‌موویی: ﴿كَيْفَ بَكَ- يَا سُرَاقَةُ- إِذَا تَسَوَّرْتَ بِسَوَارِي كِسْرَى؟﴾ رواه البيهقي، ئه‌بی حالت چۆن بی‌ئه‌ی (سُرَاقَة) - لهو کاته‌ی ه‌ردوو بازنه‌کانی (کِسْرَى) ده‌خه‌یه ده‌سته‌کانت؟.

ئینجا له‌سالی ه‌شتی کۆچی - که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌غه‌زای (حُنَيْن) و (طَائِف) گه‌پاوه، (سُرَاقَة) چوه‌خزمت پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوتی: من (سُرَاقَة) م، ئه‌مه‌ش نووسراوه‌که‌ته؟ جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فره‌مووی: ﴿يَوْمَ وَفَاءٍ وَبَرٍّ﴾ ئه‌م‌پرو پوژی و ه‌فاداری و چاکه‌یه. جا (سُرَاقَة) لای نزیک بووه و موسولمان بوو و تکای له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد: ه‌یرش نه‌کاته‌سه‌ر ه‌ۆزه‌که‌ی. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ تکایه‌که‌ی قبول کردو ه‌یرشکه‌ی پاکرت.

ئىنجا لى سالى شانزەي كۆچى، كە (الْمَدَائِن) لى ژىر دەستى فارسەكان پزگار كراو گەنجىنەكەي (كِسْرَى) كەوتە دەستى موسولمانان، بازىنەكانى (كِسْرَى) نىزدانەو (مَدِينَة)، جا ئىمام (عمر) ﷺ بانگى حەزەرتى (سُرَاقَة) ي كىردى ﷺ بازىنەكانى خستىنە دەستى و فەرموى: بَلَى: (اللَّهُ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سوپاس بۇ ئەو خوايەي ئەم بازىنەكەي لى (كِسْرَى) دارىن و دەبەر (سُرَاقَة) ي كىردى كە عەپەبىكى دەشتاوىيە. (البداية والنهاية) ب(٤) ل(١٩١) و(فتح البارى) ب(٧) ل(٣٠٣).

دهك بە قورىانى و دەي بەرزو نەترسىت بىم يارسول الله، كە لە وړيگە سەخت و پىرتسىي كۆچكردى نە دەترساي و- پيش پانزە سال- مەوالى سەركەوتنى ئىسلامىشت راگە ياند! .
 ھەروەھا (مُعْجَزَة) ي مەپەكەي (أُمُّ مَعْبَد) ش (ابن منده) و (الطبراني) و (البيهقي) گىپاويەتيانەو (الحاكم) بە (صحيح) ي داناوو (الحافظ ابن كثير) ش فەرمويەتي: لە چەند رېگەيەكەو گىپدراو تەو و يەكترى بە ھىز دەكەن. جا ئىمام (ابن سعد) فەرمويەتي: ئەم مەپەي (أُمُّ مَعْبَد) بەردەوام شىرى تىدا بوو و سەينەو ئىواران دە ياندوشى، تا لە سالى ھەژدەي كۆچى لە سەردەمى ئىمام (عمر) ﷺ مەپەكە مرد.

ئىمامى (البيهقي) ش (بسند حسن) گىپاويەتيەو: (أُمُّ مَعْبَد) بزن و مەپى ئۆر بون و پۆزىك جەلەبىكى ھىنا (مَدِينَة) بۆ فروشتىن، لەوئى كۆپەكەي چاوى بە ئىمام (أَبُو بَكْر) كەوت و ناسىيەو گوتى: دايە ئەمە پياو كەيە كە- لە خىمەكەمان- لە گەل پياو موبارەكەكە دا بوو، جا ئىمام (أَبُو بَكْر) ﷺ (أُمُّ مَعْبَد) ي بىردە لاي پىغەمبەر ﷺ پىغەمبەر ﷺ ميوانداریي كىرد و جل و بەرگ و شتى تىشى پى بە خشى و موسولمان بوو- مەروكە باسما كىرد- جا (أُمُّ مَعْبَد) ش ھەندىك كەشكى پىشكەش بە پىغەمبەر ﷺ كىردى. (البداية والنهاية) ب(٢) ل(١٩٧) و(الخصائص الكبرى) ب(١) ل(١٨٩).

لە بارەي (مُعْجَزَة) كانى كۆچكردى، (عاجز) فەرمويەتي:

كافر و شەيتانى لە عىن * ھاتن لە دويان چىن بە چىن

ھەتا لۆ (غار) ي داوهرىن * ئەو (غار) ي پىر (اثنوا) ي من

كە دىتيان تەونى (عَنْكَبُوت) * كۆتر لە ھىلانە بە جىوت

گەپانەو لە فايەدە پروت * نەيان دەدەيت نازدارى من

كە ھات (سُرَاقَة) زۆر بە تاو * ھەلىكو تا سەر ھەردوو لاو

وھكو (قَارُون) خۆي دى بە چاو * پەحمى نەكرد بە يارى من

ئەو مەپەي دايكى (مَعْبَد) ي * كە پىشان شىريان لى نەدى

كە دەستى دايى (أَحْمَد) ي ﷺ * بوو بە پوبارى جارى من

ھەقتەم: گەورەيى مەزگەوتى (قُبَاء)، پىغەمبەر ﷺ لەو ماوہيەي لە (قُبَاء) مايەو،

مزگهوتی (قُباء)ی دامه‌زrandو نویژی به جه‌ماعه‌ت تی‌دا کرد.

خوای‌گه‌وره له مه‌دحی مزگهوتی (قُباء)و موسولمانانی (قُباء) ده‌فرموی: ﴿لَمَسْجِدَ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ التوبة: ۱۰۸، مزگهوتیک که له یه‌که‌م پوژی هاتنی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ له سه‌ر له‌خواترسی دامه‌زراوه، شیاو‌تره نویژی تی‌دا بکه‌ی، له‌و مزگه‌وته‌دا هه‌ندی پیاوی موسولمانی له‌خواترس هه‌نه پییان خۆشه‌خویان پاک‌و‌خاوین پابگرن، خوای گه‌وره پاک‌و‌خاوینه‌کانی خوش‌دهوین. ﴿عن أبي هريرة رضي الله عنه: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا فِي أَهْلِ قُبَاءٍ؟ كَانُوا يَسْتَنْجُونَ بِالْمَاءِ﴾ حدیث صحیح رواه ابوداود والطبرانی، ئەم ئایه‌ته‌ده‌رحه‌ق خه‌لکی (قُباء) هاته‌خواره‌وه. جا پیغه‌مبه‌ردا ﷺ لی‌ی پرسین: خوای‌گه‌وره مه‌دحی ئیوه‌ی به‌پاک‌ی کردوه، ئەم پاک‌ی‌یه‌ی ئیوه‌چی‌یه؟ گو‌تیان: ئافره‌ت و پیاوه‌کانمان تاره‌ت به‌ئاو ده‌که‌ن.

جا بزانه: مزگهوتی (قُباء) یه‌که‌م مزگه‌وته له ئیسلامدا: که پیغه‌مبه‌ردا ﷺ به‌ئاشکرای نویژی به‌جه‌ماعه‌تی بۆ (صَحَابَة)‌کان تی‌دا کردوه، بۆیی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ فرمویه‌تی: ﴿صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِ قُبَاءَ كَعُمْرَةٍ﴾ حدیث صحیح رواه الترمذی والنسائی، خیری نویژیک له مزگهوتی (قُباء)‌دا وه‌کو خیری عومره‌یه‌که‌ه. ﴿وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ -رضي الله عنهما- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءَ كُلَّ سَبْتٍ مَاشِياً وَرَاكِباً﴾ رواه الشيخان، پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هه‌موو شه‌مه‌یه‌که به‌پیاوه‌یی و به‌سواری له (مَدِينَة)‌وه ده‌هاته‌مزگهوتی (قُباء) نویژی تی‌دا ده‌کرد. (تفسير ابن كثير) التوبة (۱۰۸) و (فتح الباري) ب (۷) ل (۳۰۶).

هه‌شته‌م: پیغه‌مبه‌ردا ﷺ له‌گه‌ره‌کی (رَأُونَاء)‌دا نویژی (جُمُعَة)‌ی به‌موسولمانان کرد.

ئه‌مه‌یان یه‌که‌م (جُمُعَة)‌بوو که پیغه‌مبه‌ردا ﷺ له (مَدِينَة)‌دا کردویه‌تی، ئەم مزگه‌وته‌ش پی‌ی ده‌گو‌تری: (مَسْجِدُ الْجُمُعَة) = مزگهوتی (جُمُعَة). که‌وابوو: وتاره‌که‌شی یه‌که‌م وتاری (جُمُعَة)‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ له ئیسلامدا، جا له‌خوتبه‌که‌ی‌دا باسی له‌خواترسان و چاکه‌کردن و خیر کردن و خۆشه‌ویستنی نیوان یه‌کتری و پاستگزیی کردو له‌کو‌تایی وتاری‌یه‌که‌مدا فرموی: ﴿الْسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ﴾. له‌کو‌تایی دووه‌مه‌که‌شدا فرموی: ﴿الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ﴾. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۲۱۸) و (السيرة الطلبيه) ب (۲) ل (۸۱).

نۆیه‌م: پیکهاته‌ی شاری (مَدِينَة)‌له‌کاتی کوچکردنی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، له‌گه‌ره‌کی (بَنِي النَّجَّار) له‌پیش‌مالی‌هه‌زه‌تی (أَبُو أَيُّوبٍ الْأَنْصَارِي) و شتره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ مۆلکه‌وت.

بزانه: پیش‌کوچکردنی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ (مَدِينَة)‌ناوی (يَثْرِب)‌بوو، ئینجا که پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هات، به‌فرمانی خوا‌ناوی ئی‌نا: (الْمَدِينَة)، (طَابَة)، (طَيِّبَة).

جا له کاتی کۆچکردنی پێغه مبهردا ﷺ شاری (مَدِينَة) له تۆ گه په کی گه وره ی سه ره بخۆ پێک ده هات له شێوه ی چهند گوندیکی پێکوه نوسا، هه ر گه په کی کیش بنه ماله یه کی تی دا نیشته جئ بوو، دانیشتوانی (مَدِينَة) ش: جوله که و عه په به کانی بته رست بون، به م جو ره: * جوله که کان سئ به ره باب بون: (بَنُو قَيْنِقَاع) و (بَنُو النَّضِير) و (بَنُو قُرَيْظَة)، جا ئه م جوله کانه په یمانی جه نگ نه کردنیان له گه ل پێغه مبهردا ﷺ مۆر کرد، به لام له ئه نجامدا په یمانه که یان شکاند، هه روه که له باسی غه زایه کاندای پوونی ده که یه وه، ان شاء الله تعالی.

* عه په به کانی ش دوو به ره بابی گه وره بون: (الْأَوْس) و (النَّضْرَج)، ئه م دوو به ره باب به بته رست بون و ماوه یه کی زۆر بوو دژمنی یه کتری بون و جه نگ له نێوانیاندا هه لده گیرسا، تا زۆر پیاوی گه وره و پێژدار له هه ردوو لایان کۆژان، به لام خوا په حمی پێکردن و هه ردوو لا موسولمان بون و به سایه ی ئیسلام بونه برای یه کتری و دژمنایه تی له نێوانیاندا نه ماو خواو پێغه مبهردا ﷺ ناویان لێنان: (الْأَنْصَار) = پشتیوانه کان.

جا ئه م دوو به ره باب بهش بووونه چهند بنه ماله یه ک، هه ر گه په کی که به ناوی بنه ماله که ی خۆی ناو ده برا، ئینجا خاوی گه وره گه په کی (بَنِي النَّجَّار) ی بۆ پێغه مبهردی خۆی ﷺ هه لبژارد، چونکه دایکی (عَبْدُ الْمُطَّلِب) ی باپیری پێغه مبهردا ﷺ خه لکی (مَدِينَة) بوو و له بنه ماله ی (بَنِي النَّجَّار) بوو- که لقیکی مۆزی (النَّضْرَج) بون- هه ر بۆیش پێغه مبهردا ﷺ فه رمووی: ﴿أَنْزَلَ عَلَى بَنِي النَّجَّارِ أَخْوَالَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَكْرَمُهُمْ بِذَلِكَ﴾ رواه مسلم، من له لای بنه ماله ی (بَنِي النَّجَّار) داده به زم که ماله خاله کانی (عَبْدُ الْمُطَّلِب) ی باپیری من، به م دابه زه ی نه م پێزیان لێ ده نیم.

ئینجا که پێغه مبهردا ﷺ له پیش مائی هه زه تی (أَبُو أَيُّوب) ﷺ دابه زی، چهند کیژۆله یه کی (بَنِي النَّجَّار) به ده ف لێدانه وه هاتنه ده ره وه و ده یانگوت:

(نَحْنُ جَوَارٍ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ * يَا حَبَّذَا مُحَمَّدٌ مِنْ جَارٍ) ئیمه چهند کیژۆله یه کین له بنه ماله ی (النَّجَّار)، له دروسی یه کان (مُحَمَّد) دروسی یه کی باشه. جا پێغه مبهردا ﷺ لێ پرسین: منتان خۆش ده وی؟ کیژۆله کانی ش گوتمان: ئه ری و الله ئه ی پێغه مبهردی خوا. جا پێغه مبهردا ﷺ فه رمووی: ﴿يَعْلَمُ اللَّهُ أَنَّ قَلْبِي يُحِبُّكَ﴾ رواه ابن ماجه، خوا ده زانی دلی منیش ئیوه ی خۆش ده وی. (البداية والنهاية) ب (٢) ل (١٥٣ و ٢٠١ و ٢٠٥ و ٢٠٨) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (١٦٢).

﴿هه زه تی (أَبُو أَيُّوب الْأَنْصَارِي) ﷺ کی یه؟﴾

ناوی (خالد بن زید النَّجَّارِي الْأَنْصَارِي) یه، له په یمانی (الْعَقَبَة) و گشت غه زایه کانی پێغه مبهردا ﷺ ئاماده بووه، ماوه ی هه فت مانگ میوانداری پێغه مبهردی ﷺ کردوه، له غه زای (خَبْر) ش- له و شه وه ی پێغه مبهردا ﷺ له هه زه تی (صَفِيَّة) ی هاوسه ری- رضی الله عنها- بووه زاوا- تا به یانی پاسه وانی خیمه که ی پێغه مبهردا ﷺ بوو، جا پێغه مبهردا ﷺ دوعای بۆ کردو

فهرمووی: ﴿اللَّهُمَّ احْفَظْ أَبَا أَيُّوبَ كَمَا بَاتَ يَحْفَظُنِي﴾ خواجه (أَبُو أَيُّوب) بیاریزه، ههروهه که به درویشی شهوی منی پارتووه.

جا خواجه گوره دوعایه که ی پیغه مبهری ﷺ قبول کرد: له و کاته ی له سالی په نجای کۆچی دا موسولمانان له غه زای (الْقُسْطَنْطِينِيَّة) = (أَسْتَنْبُول) بون، له وی له ناو ده ریادا حه زه ته ی (أَبُو أَيُّوب) ﷺ وه فاتی کرد، جا حه زه ته ی (أَبُو أَيُّوب) ﷺ پیش مردن وه سیستی کردبوو: له ناو خاکی دوژمندا تهرمه که ی بنیژن، بۆی له بن شوره که ی (أَسْتَنْبُول) دا ناشتیان، جا کافره کان له سهر شوره که وه پیمان گوتن: ئیوه ی موسولمان زۆر گیل و نه فامن! چۆن ناترسن که ئیوه رویشتن ئیمه لاشه که ی ده ریژن و بیسوتینن؟ جا (أمیر) ی موسولمانه کان سویندی خوارد: نه گه ر ئهم کاره ده رحه ق (أَبُو أَيُّوب) بکن، ههر که نیسه یه کی له ناو خاکی عه په بدا هه یه، ئیمه ش ده یان سویتینن و گۆره کانیشتن ده ریژن. ئیتر کافره کان ترسان و به خویان بونه پاسه وانی گۆره که ی حه زه ته ی (أَبُو أَيُّوب) ﷺ خواجه گوره به مردووه تیش به به ره که ته دوعایه که ی پیغه مبهری ﷺ پاراستی، ئیستاش گۆره که ی زیاره ت ده کری و مزگه و تیکبشی له سهر دروست کراوه. (البداية والنهاية) ب(٤) ل(٥٤٣) و (السيرة الطيبة) ب(٣) ل(٦٥).

ئا به م جۆره: موسولمانه کان - به ته نها که ف لیگردنیک - کافره کانیا ن ته مبی کردن و نه ویزان ده ستریز ی بکه نه سهر تهرمی موسولمانیک که بۆ جهنگی ئه وان هاتووه و له خاکی ئه واندا نیژراوه، ئه وه ش ده گه ریته وه سهر به غیره ته ی و ئازایه ته ی موسولمانه کانی ئه وه سهرده م که به فهرمانی ئهم ئایه ته په فتاریان ده کرد، که خواجه گوره ده فهرمووی: ﴿وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ التوبة: ١٢٣، با کافره کان توندوتیژی له ئیوه ببینن.

به لام - به داخه وه - موسولمانه کانی ئیستا به پیچه وانه ن، (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). جا بزانه: به م غه زایه شاری (الْقُسْطَنْطِينِيَّة) = (أَسْتَنْبُول) پزگار نه کراو ههر له ژیر دهستی کافره کاند بوو، تا (مُحَمَّدُ الْفَاتِحِ) - که خلیفه ی دهوله ته ی (العثماني) بوو - له پۆزی سی شه ممه (٢٠) ی (جمادی الأولى) سالی (٨٥٧) ی کۆچی، پزگاری کردو بووه (دارالإسلام)، جا له م غه زایه دا زانای کوردی به ناویانگ: مه ولا (أَحْمَدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْكُورَانِي) و شیخ (آق شمس الدین) - که هه ردوکیان ماموستای (مُحَمَّدُ الْفَاتِحِ) بون - پاوێژکاری (مُحَمَّدُ الْفَاتِحِ) بون و له گه ل چه ند زانایه کی تری پایه به رز، پاسته وخو به شداری غه زایه که یان ده کرد، پیغه مبهری ﷺ له باره ی ئهم غه زایه فهرمویه ته ی: ﴿لَتُفْتَحَنَّ الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ فَلَنَعْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا وَلَنَعْمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ﴾ رواه الإمام أحمد والبخاري والطبراني وصححه الحاكم وقال الحافظ الهيثمي: رجاله ثقات، (الْقُسْطَنْطِينِيَّة) پزگار ده کری، له په گه زی ئه میر ئه میره که ی ئه وی ئه میریکی باشه، له په گه زی له شکریش ئه وه له شکره باشه که (الْقُسْطَنْطِينِيَّة) پزگار ده کا.

جا له دوا ی ئهم سهرکه وتنه پۆژیک (مُحَمَّدُ الْفَاتِحِ) به شیخ (آق شمس الدین) ی گوت: منیش

له لای تو دیمه ناو (خَلْوَة)! نه ویش پښگای نه دایي و فهرمووی: نه گهر بی یه ناو (خَلْوَة)، دهسه لاتنداری له بهرچاوت ده که وئو کاروباری دهسه لاتئیسلاام تیک ده چئو و خوی گهره لیمان تورپه ده بئ، مه به ستیش له (خَلْوَة): دادپه روه ری یه. واته: دادپه روه ری به کار بیتنه. (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب(٦) ل(٢٣٤) و(الدولة العثمانية، للصلاحي) ل(٨٠-١٠٥).

به لئ: کاتئ خوی زانایانی ئایینی و شیعانی (طریقه)، نه وها دلسوزو (مجاهد) و گیانفیدای ئیسلاام بون، -وه کو ئیستا- پاشکوی حیزبه کار و زه لیلی بهر ده رگهی سته مکاران نه بون. نویهم: هه زه تی (أبو أيوب الأنصاري) و هاوسه رکه ی له شوینی په نجه پیروزه کانی پیغه مبهریان ﷺ ده خوارد، تا کو به رکه تیان پی بگا.

ئه م هه دیسه له (صحیح مسلم) دا له (باب إباحة أكل الثوم) گپ دراوه ته وه به لگه یه: له سه به رکه ت وهرگرتنی (صحابه) کان له ئاسه واری پیغه مبهریان ﷺ، هه ﴿عَنِ الْمِسْوَرِ وَمَرْوَانَ - فِي قِصَّةِ الْحُدَيْيَّةِ - قَالَ عُرْوَةُ: قَالَ مَا تَنَحَّمَ النَّبِيُّ ﷺ نَحَامَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ فَذَكَ بِهَا وَجْهَهُ﴾ رواه البخاري في الشروط، (عُرْوَة) گوتی: وَاللَّهِ پيغه مبهریان ﷺ هه ر تفيكي فری دابا، ده که و ته دهستی یه کیک له (صحابه) کانی و پوی خوی پی چهور ده کرد، واته: تا کو به رکه تی پی بگا.

جا هه روه له ژبانی پیغه مبهریان ﷺ (توسل) ی پی کراوه، له دوی وه فاتیشی (توسل) ی هه ر پی کراوه ﴿عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: أُرْسِلَنِي أَهْلِي إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بِقَدَحٍ مِنْ مَاءٍ مِنْ قِصَّةٍ فِيهَا شَعْرٌ مِنْ شَعْرِ النَّبِيِّ ﷺ، وَكَانَ إِذَا أَصَابَ الْإِنْسَانَ عَيْنٌ أَوْ شَيْءٌ بَعَثَ إِلَيْهَا مِخْضِبَهُ﴾ رواه البخاري في الشيب، له ماله وه منیان نارده لای (أُمِّ سَلَمَةَ) ی هاوسه ری پیغه مبهریان ﷺ، پیاله ئاویکم پی بوو، چهند موویکی پیغه مبهریان ﷺ تی دا بوو، نه گهر که سیك چاوینی، یان نه خوشیه کی تووش بوبا، قاپیکیان ده نارده لای (أُمِّ سَلَمَةَ) رضى الله عنها، تا کو مووه کانی پیغه مبهریان ﷺ بو بخاته ناو قاپه ئاوه که. واته: نه خوشه که (توسل) ی به مووه کانی پیغه مبهریان ﷺ ده کردو ئاوه که ی ده خوارده وه به به رکه تی پیغه مبهریان ﷺ شیفای بو ده هات.

﴿وَعَنْ أَسْمَاءَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا -: هَذِهِ جُبَّةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ... كَانَ يَلْبِسُهَا، فَتَحْنُ نَفْسُهَا لِلْمَرْضَى يُسْتَشْفَى بِهَا﴾ رواه مسلم في اللباس، هه زه تی (أَسْمَاءَ) - رضى الله عنها - فهرمووی: نه مه (جُبَّة) که ی پیغه مبهریان ﷺ که زیندوو بوو ده به ری ده کرد، ئیستاش ئیمه بو نه خوشه کان دهیشوین و به ئاوشوره که ی شیفایان بو دی.

نیمامی (النواوي) فهرمووی ته: ئه م هه دیسه به لگه یه: که به رکه ت وهرگرتن سوننه ته به ئاسه واری پیاوچا کان و جله کانیان. (شرح صحیح مسلم) ب(٨) ل(٣١٩ و ٣٥٧) و (فتح الباري) ب(١٠) ل(٢٣٤). جا له (العقيدة الطحاوية) و (گولزاری ئیسلاام) دا ئه م باسه م دريژتر پوون کردو ته وه.

دهیهه: پیغه مبه رﷺ نه و خواردنه ی سیری تیدا بوو، نه یخوارد و فهرمووی:
﴿أَنَا رَجُلٌ أَنَا جِی﴾ من پیاویکم (مُناجاة) له گهل (مَلَائِكَة) ده کهم. نه م حدیسه ش به لگه یه: هر که سیک تیکه لی خه لک ببین، نابی سیر و شتی تری بون ناخوش بخواو نابی بونی ناخوشی لی بی؟ نه وه ک به و بونه ناخوشه خه لکی نازار بدا، هر بؤیش پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: ﴿مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا- أَوْ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا- وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ﴾ رواه الشیخان، هر که سیک سیر، یان پیازی خوارد با خوی له ئیمه دور بگری و نه یه ته مزگه وت و نویژمان له گهل نه کا، با له مائی خوی دابنیشی و نویژه که ی بکا.
 جابزانه: به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام: خواردنی سیر حه لاله، به لام پیویسته سیرخوره که خوی له نازاردانی خه لک بیاریزی، هه موو بون ناخوشیکی تریش بریاری سیری بؤ ده دری. (شرح صحیح مسلم) ب(۳) ل(۳۱۶) ب(۸) ل(۳۱۷).

﴿گه نجی موسولمان گیانفیدای ئیسلامه و له لای خودا پرزداره﴾

ده مه وی: له م گولزاره دا له گهل گه نجی موسولمانه کان-کچوکال و کپوکال-گفتوگویه کی هیمنانه بکه م و بؤیان پوون بکه مه وه: نه وان له لای خودا چهند پرزدارن!، چونکه پیغه مبه رﷺ مه دخی گه نجه کانی کردوه و پیزی لینا و نه فهرموویه تی: ﴿أَوْصِيكُمْ بِالشُّبَّانِ خَيْرًا- ثَلَاثًا- فَإِنَّهُمْ أَرْقُ أَفْنَدَةً، أَلَا وَإِنَّ اللَّهَ أَرْسَلَنِي شَاهِدًا وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا فَحَالَفَنِي الشُّبَّانُ وَخَالَفَنِي الشُّيُوخُ﴾ آورده الشیخ إسماعیل حقی البرسوی فی تفسیر روح البیان، ئاموزگاریتان ده کهم له گهل گه نجه کان باش بن-سنی جاری وای فهرموو- چونکه نه وان دلایان ناسکتره، ئاگادار بن: خوی گه وره منی نارد به پیغه مبه ریکی شاهیدو موژده دهر و ترسینه ر، جا گه نجه کان به بی گهردی هاوپه یمانییان کردم و پیره کافیش **پیشانیان** ۱۲: بپوانه (تفسیر روح البیان) الروم: (۵۴) و (صوت الإسلام، مُحَمَّد محمود الصواف) ل(۶۸).

هه روه ها له حدیسه که ی پابردووشدا هه زره تی (أنس) رﷺ فهرمووی: ﴿لَيْسَ فِي أَصْحَابِهِ رَجُلٌ أَشْمَطُ غَيْرَ أَبِي بَكْرٍ﴾ رواه البخاری، که پیغه مبه رﷺ کوچی کرد، له ناو (صَحَابَة) کانی دا هیچ پیاویکی وه ها نه بو: موی سپیی لی ده که وتبی جگه له ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) رﷺ.

که وایوو: بؤمان ئاشکرا بوو: گه نجی موسولمان-کچوکال و کپوکال-گیانفیدای ئیسلامه، هر بؤیش خوی گه وره نه و پیزه ی داهاتووی لینا وه.

ته ماشای هه زره تی (أَسْمَاء) کیژی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضى الله عنهما بکه: چون-نه م کچوکاله دلسوزو خواپه رست و نه ترسه- به سه ر به رده په شو گه رمه کانی (مَكَّة) دا هاتوچوی ده کردو ئیواران ده چوو نه شکه وته که و خواردن و ئاوی ده گه یانده پیغه مبه رﷺ باوکی!، خو نه م کچوکاله ماندوو نه ناسه له هه مان کاتیشدا به جهرگو نه ترسیش بوو؟ له و

کاته‌ی (أَبُوجَهْل) له په ده‌ستی ای‌داو گواره‌ک‌ی له گوئ‌ی هه‌لوه‌راند، نه‌و هیچی نه‌درکاندو
هیچ نه‌پنی‌یه‌کی ناشکرا نه‌کرد، جا نه‌توش نه‌ی کچوکالی موسولمان نه‌وها نه‌ترسو خوپاگر
به‌و بۆ خزمه‌تی ئیسلام ماندووه‌تی مه‌ناسه‌و نه‌پنی‌ی موسولمانانیش ناشکرا مه‌که.

جا نه‌گه‌ر به‌لایه‌کیشت به‌سه‌ر هات، نه‌و کات ته‌ماشای هه‌زیه‌تی (أُمِّ سَلَمَةَ) بکه: چۆن تا
ماوه‌ی سالتیک له‌کوړ و می‌رده‌ک‌ی ﷺ جیا کراوه‌و هیچ ناشوکر‌ی نه‌کردو ئایینه‌که‌شی
هه‌ر به‌هیزتر ده‌بوو، هه‌ر بۆیش خوای‌گه‌وره‌گه‌وره‌ترین پله‌ی دای‌ی؟ له‌و کاته‌ی له (مَدِينَةَ)
می‌رده‌ک‌ی مرد، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌خو‌ی ماره‌کردو بووه‌ دایکی ئیمانداران! -رضی‌الله‌عن‌ها-، هه‌روه‌ک
له‌گولبزی‌ره‌ک‌ی غه‌زای (بنی‌النضیر) دا‌باسی ده‌که‌ین، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

نه‌ی کچوکالی خواپه‌رست، نه‌ی بۆچی ته‌ماشای هه‌زیه‌تی (سُمَيَّةَ) دایکی (عَمَّار) ناکه‌ی:
چۆن خو‌ی و می‌ردو کوپه‌ک‌ی ﷺ له‌گه‌رمای (مَكَّة) دا‌نازار ده‌دران و لی‌یان ده‌درا؟ تا
به‌خو‌ی بووه‌یه‌که‌م شه‌هید له‌ئیسلامدا.

هه‌روه‌ها توش-نه‌ی کوپوکالی خواناس- بۆچی ته‌ماشای چوست و چالاکی هه‌زیه‌تی
(عامِر)ی شوان و هه‌زیه‌تی (عبدالله)ی کوپ‌ی ئیمام (أَبُوبَكْرٍ) ﷺ ناکه‌ی؟ بۆچی ته‌ماشای
نه‌ترسی و لی‌ها‌توویی شی‌ری خودا-ئیمام (علی) ﷺ- ناکه‌ی؟.

نه‌ی لای موسولمان: له‌و کاته‌ی به‌پیشه‌په‌شه‌که‌ته‌وه‌ ده‌تبینم له‌دژی (شِرْك) و
بتپه‌رستی پاده‌په‌پی، نه‌بئ هه‌زیه‌تی (إِبْرَاهِيمَ) پی‌غه‌مبه‌ری گه‌نجی بتشکینم ﷺ بی‌ته‌وه
یاد؟ کاتئ بته‌کانی شکاندن و کافره‌کان گوتیان: کئ وای له‌خوایه‌کانی ئیمه‌کردوه؟
﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ الأنبياء: ٦٠، گوتیان: گویمان لی‌بوو گه‌نجیک
به‌خرابه‌باسی خوایه‌کانی ئیمه‌ی ده‌کرد، نه‌وگه‌نجه‌پی‌ی ده‌گوترئ: (إِبْرَاهِيمَ).

خو له‌و کاته‌ش به‌داوینپاکی و پاستگویی‌وه‌ ده‌تبینم، نه‌وه‌ هه‌زیه‌تی (يُوسُفَ) پی‌غه‌مبه‌ری
گه‌نجی پاستگۆ داوینپاکم دیته‌ به‌ر چاو ﷺ کاتئ له‌ترسی بیناموسی پایکردو کراسه‌ک‌ی
دپیندرا، ژنه‌کانی (مِصْرَ) گوتیان: ﴿امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ يوسف: ٣٠،
ژنه‌ک‌ی عه‌زیزی (مِصْرَ) په‌لاماری گه‌نجه‌خزمه‌تکاره‌ک‌ی خو‌ی ده‌دا و داوای
داوینپیس‌ی لی‌ده‌کا.

خو له‌و کاته‌ش که‌ ده‌تبینم له‌دژی (طَاغُوت) و سته‌مکاران پاده‌په‌پی و مال و خزم و
که‌سه‌کانت به‌جئ دئلی، نه‌وه‌ گه‌نجه‌کانی نه‌شکه‌وت = (أَصْحَابُ الْكُفِّ) م‌دینه‌وه‌ یاد، که
خوای‌گه‌وره‌ به‌گه‌نج ناویان نه‌هینئ و ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّهُمْ فَتِيَّةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ﴾ الكهف: ١٣،
نه‌وان کۆمه‌له‌گه‌نجیک بون باوه‌ریان به‌خوای‌خو‌یان هینابوو.

جا نه‌ی لای موسولمان-کچوکال، کوپوکال- که‌ئیه‌ له‌سه‌ره‌تای گه‌نجایه‌تی دا‌ژیانی
هاوسه‌ریه‌تی پیک دینن، شه‌یتان ده‌توقئ و قوړ به‌سه‌رخو‌ی ده‌کا، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ

فهرمویه تی: ﴿أَيُّهَا شَابٌّ تَزَوَّجَ فِي حِدَاثَةٍ سِنَّهُ عَجٌّ شَيْطَانُهُ: يَا وَيْلَتَى عَصَمَ مِنِّي دِينَهُ﴾ رواه الطبراني، هەر کهنجیک له حاله تی تازه پیگه یشتندا ژن بیښی، یان شو بکا، شه یقانه که ی هاوار نه کا: قورم به سهر، نایینه که ی خو ی له من پاراست.

نه ی لای موسولمان-کچوکال، کوروکال- ته ماشای پاداشت و پیزداری خوت بکه: له مهیدانی (مَحْشَر)، تو که پمایی و دلته نگي مه حشر نابینی؟ پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: ﴿سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ... وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ﴾ رواه الشیخان، حهفت جوړه کهس هه نه خوای گه وره له پوژي قیامهت له سیبهری (عَرَش) ی خو ی دایانده نی که جگه له سیبهری وی هیچ سیبهری کی تر نیه، یه کی که له و حهفت که سانه: کهنجیکه له خواپه رستی دا پیگه یشتبی و گه نجایه تی خو ی له خواپه رستی دا به سهر بردبی.

نه ی کهنجی موسولمان-کچوکال، کوروکال- به هه شت به کهنجه کانیش پازاوه ته وه و به هاو نشینی کهنجان خوش بووه، پیغه مبه رﷺ فهرمویه تی: ﴿يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْدًا مُرْدًا مُكْحَلِينَ أَبْنَاءَ ثَلَاثِينَ أَوْ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، به هه شتی کهان ده چنه به هه شت، هیچ موویان به لاشه یانه وه نیه و پیشیان نیه و چاویان په شه، هه موویان کهنجی ته مه ن سی، یان سی و سی سالتین.

که وابوو: نه ی کهنجی موسولمان-کچوکال، کوروکال- نه و میړگو گولزاره ی خوا بو ی دانای به ناگری تاوانه کان وشکی مه که و مه یستوتنه، نه گه ر تا نیستاش تاوانکار بووی، نه وه ده رگای تو به به رده وام کراوه ته وه و دانه خراوه، تو به بکه و بگه پتوه لای خودا، خودا به لیبور دنه وه پیشوازیت لی ده کاو له تاوانه کانت عه فوت ده کا، ته ماشا بکه: خوای گه وره شانازی به تو له سهر (مَلَائِكَةُ) ی خو ی ده کاو له حه دیسی (قُدْسِي) دا ده فهرمو ی: ﴿أَيُّهَا الشَّابُّ التَّارِكُ شَهْوَتَهُ لِي، الْمُبْتَذِلُ شَبَابَهُ مِنْ أَجْلِ أَنْتَ عِنْدِي كَبْعُضٍ مَلَائِكَتِي﴾ رواه الأئمة: أحمد وابن المبارك وأبو داود-کلم- فی الزهد، نه ی نه و گهنجی له ترسی من واز له شه هوه ته هه پامه که ی دنیا دینی و گه نجایه تی خوت بو من به کار دینی و ده یبه خشی، تو له لای من وه که هندی که (مَلَائِكَةُ) ی خو می.

هه روه ها ناگدار به: به دوستایه تی پیاو خراپو سته مکاران دوستایه تی خوا له ده ست مه ده، به رده وام-بو خودا- دوستایه تی پیاو چاکان بکه، (مريح بن مسروق) فهرمویه تی: (ما مِنْ شَابٍّ يَدْعُ لَذَّةَ الدُّنْيَا وَلَهُوَهَا وَيُعْمِلُ شَبَابَهُ لِلَّهِ تَعَالَى إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى مِثْلَ أَجْرِ اثْنَيْنِ وَسَبْعِينَ صَدِيقًا) رواه ابن المبارك فی الزهد، هەر کهنجیک واز له تام و خوشیه هه پامه کانی دنیا بیښی و گه نجایه تی خو ی بو خوا به کار بیښی، خوای گه وره وه پاداشتی حهفتاو دوو پاستگو ی ده داتی.

که وایبو: ئه‌ی لای موسولمان-کچوکال، کورپوکال- تۆش گه‌نجایه‌تیخۆت بۆ خوا به‌ کار بێنه‌و زۆریش ئاگاداری خۆت به‌ ؟ فیلبازه‌کان هه‌لته‌خه‌له‌تین و بۆ مه‌به‌ستیخۆیان، یان بۆ کاری حیزبایه‌تی به‌ کارت نه‌هینن، ته‌مه‌نی گه‌نجیت به‌ فیرۆ نه‌ده‌ن و به‌ قسه‌ی سه‌رقۆزو بن ئالۆز- به‌ ناوی ئیسلام- فیلت لاینه‌که‌ن و (بدعة)ت لای نه‌که‌نه (سنة)و (سنة)ت لای نه‌که‌نه (بدعة)، چونکه‌ کاری ئیسلامه‌تی و کاری حیزبایه‌تی زۆر لایك جیاوازن؟ حیزب به‌ به‌رنامه‌ دارپێژراوه‌که‌ی خۆی په‌فتار ده‌کا، ئیسلامیش به‌ (قرآن)و (حدیث)و فه‌رموده‌کانی زاناایانی (مُجتهد) په‌فتار ده‌کا، ئیتر ئه‌م ئامۆژگاریه‌م لایوه‌ریگه‌رو دوعای چاکیش بۆ من بکه‌.

﴿ به‌لام پێش سپی موسولمانیش واجبه‌: پێزی ئیبندری ﴾

گوتمان: ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری ﷺ نه‌دیتبوو، سه‌لامی له‌ ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ده‌کرد، چونکه‌ ئه‌و پێشی سپی بوو. ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌: که‌ یه‌کێک له‌ په‌وشته‌ به‌رزه‌کانی ئیسلام ئه‌وه‌یه‌: پێز له‌ پێش سپی موسولمان بندری، واته‌: له‌ پێشستندا وه‌پێش بکه‌وی و له‌ دانیشگه‌دا له‌ لای سه‌ره‌وه‌ دابنیشی و له‌ کاتی هاتنی‌دا له‌ به‌ری هه‌لبستن و له‌ گفتوگۆدا به‌ گه‌وره‌ دابندری. جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی پێش سپی موسولمان له‌ ئیسلامدا زۆر پێزی هه‌یه‌، پێغه‌مبه‌ری ﷺ زۆر بایه‌خی پێداوه‌و ئامۆژگاری ئوممه‌تی کردوه‌ ئه‌م په‌وشته‌ به‌رزه‌ به‌ جێ بێنن، پێغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ تَعَالَى إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ﴾ روه‌ ابوداود بسند حسن، به‌ شیک له‌ به‌ گه‌وره‌ ناسینی خوا ئه‌وه‌یه‌: پێز له‌ پێش سپی موسولمان بندری، پێز له‌و قورئانخوینه‌ش بندری که‌ له‌ سنوری قورئان تیئناپه‌ری و لاییشی دور ناکه‌ویته‌وه‌، پێز له‌ کاربه‌ده‌ستی دادپه‌روه‌ر بندری.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿مَا أَكْرَمَ شَابٌّ شَيْخًا لَسِنَهُ إِلَّا قَبَضَ اللَّهُ لَهُ مِنْ يَوْمِهِ عِنْدَ سِنِّهِ﴾ روه‌ الترمذی و قال حدیث غریب، هه‌ر گه‌نجیک پێز له‌ پیریک بنی به‌ هو‌ی به‌سالد‌اچوونه‌که‌ی، خوای گه‌وره‌ یه‌کییش بۆ وی داده‌نی له‌ کاتی به‌سالد‌اچوونی‌دا پێزی لای‌بنی. هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرًا وَ يَعْرِفَ شَرَفَ كَبِيرٍ﴾ حدیث صحیح روه‌ ابوداود و الترمذی، ئه‌و که‌سه‌ له‌ سه‌ر پێبازی ئیمه‌ نیه‌: که‌ به‌زه‌یی به‌ بچوکه‌که‌ماندا نه‌یی و پێز له‌ گه‌وره‌که‌مان نه‌نی.

جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی مووی سپی ئه‌وه‌نده‌ پێزداره‌، پێغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿لَا تَنْتَفُوا الشَّيْبَ فَإِنَّهُ نُورُ الْمُسْلِمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ حدیث حسن روه‌ أصحاح السنن، مووی سپی ده‌ر مه‌کیشن، چونکه‌ مووی سپی پووناکی موسولمانه‌ له‌ پوژی قیامه‌ت. خودایه‌: له‌ روژی قیامه‌ت پووناکیمان بدی. آمین.

﴿بناغه دانانی دهوله تی ئیسلام له (مَدینة) ی پیروژدا﴾

ئینجا که پیغه مبهروﷺ (صَحَابَة) کانﷺ له (مَدینة) جیگر بون و دُنیا بون لهوئ دهاوینه و هو کار ی ئیسلام له (مَدینة) چه سپا و (مَدینة) بووه یه که م (دارالاسلام) = خانه ی ئیسلام له سهر پرووی زهمین، پیغه مبهروﷺ دهستی به بنیاتنانی دهوله تی ئیسلام کرد، وهک: دروستکردنی مزگهوتی خوئی له (مَدینة)، برایشه تی نیوان (مُهاجر) و (أنصار)، نووسینی (دُسْتُوْر)ی دهوله تی ئیسلام.

جا شان بهشانی ئهم بنیاتنانهش برپارمکانی شهر یه تی ئیسلام به (وَحی) بۆ پیغه مبهروﷺ دههات و کۆمه لگهی ئیسلام گه شه ی دمکردو رۆژ له دوا ی رۆژ گه شامترو به رفراوانتر دهبوو، جا ئیمه له پێشدا باسی ئهم سێ کاره گرنگانه ی پیغه مبهروﷺ دهکهن:

﴿دروستکردنی مزگهوتی پیغه مبهروﷺ له (مَدینة)﴾

له باسه که ی کۆچکردندا گوتمان: وشتره که ی پیغه مبهروﷺ له پێش مالی حه زره تی (أبو ایوبؓ) له مشتاغیکدا مۆلکه وت و پیغه مبهروﷺ فه رمووی: ﴿ئیره هه وارگه یه إِنْ شَاءَ اللهُ﴾. جا ئهم مشتاغهش ملکی دوو کوپی یه تیم بوو—که له ژیر سهر پهرشتی حه زره تی (اسعد بن زرارَة) دا بون— ئینجا پیغه مبهروﷺ برپاریدا: له م مشتاغهدا مزگهوت دروست بکا، بۆی پیغه مبهروﷺ داوا ی له (بنی النجار)—خزمهکانی یه تیمهکان— کرد: ئهم مشتاغهی به پاره بفروشن. جا دوو یه تیمهکان گوتیان: یا رَسُوْلُ اللهِ بئ پاره پیت دهبه خشین. به لām پیغه مبهروﷺ بهو به خشینه رازی نه بو، بۆی به (۱۰) ده دیناری زیڕ مشتاغه که ی لئ کپین و ئیمام (أبو بکرؓ) شﷺ له مالی خوئی ده دینارمه که ی دانئ.

جا ئهم مشتاغهش چه ند گۆرپکی کۆنی کافرهکان و هم درهختیشی تئدا بون، جا پیغه مبهروﷺ فه رمانی دا: گۆرهکان هه لکه ندران و فریادران، درهختهکانیشیان برپین و له قیبله ی مزگهوت دایاننان، ئینجا دهستیان به کارکردن کردو پیغه مبهروﷺ به خویشی کاری تئدا دمکردو خشتی بۆ دیوار دههینان.

بناغه ی مزگهوته که ی سێ گهز = ۱،۵ قول کردو دیوارهکانی به خشتی خوړ دانان و لا دیواری زارکهکانی به بهرد دروست کردن، سێ زارکی تئدا کردنه وه: یه کێک له دواوه ی مزگهوت، یه کێک له لای رۆژهه لات، یه کێک له لای رۆژئاوا، قیبله که شی بهرمو (بیت المقدس) بوو، ستونهکانیشی له نیری دارخورما بوو، بانه که شی له لقی دارخورما بوو، جا پێیان گوت: یا رَسُوْلُ اللهِ بۆچی بانه که ی خوړ نه دهن؟ پیغه مبهروﷺ فه رمووی: ﴿عَرِيشُ كَعْرِيشِ مُوسَى﴾ که پریک بئ وهکو که پره که ی موسی پیغه مبهروﷺ، واته: نهوی بئو له درهخت و ورده گیا بئ.

زهمینی مزگهوته که ش به پمل و ورده بهرد رایه خرا، به رزیشی له بالای پیاویک زیاتر

بوو، ئىنجا لە لاى باكورى مزگەوتىش شوپىنىك بە تايبەتى سەرپۇش كرا بە ناوى (الصّفّة)، بۇ زوگرتىەكانى موسولمانان، لە دەورەى مزگەوتىش چەند ژورىك بۇ پىغەمبەرﷺ دروست كران تاكو بەخوى و خىزانەكانى تىدا بحاوينەوه.

جا ئەوانە گشتى لە سالىيەكەمى كۆچىدا تەواو بون و مزگەوتىش ھەر ئەوها مايەوه، تا -لە دواى غەزاي (خىبەر)- لە سالى حەفتەمى كۆچىدا، پىغەمبەرﷺ فراوانترى كرد، واتە: پارچە زەويەكى سىسەد مەترى لە تەنىشت مزگەوت بوو، ئىمام (عثمان)ﷺ بە پارەى خوى كرىى و داىە مزگەوت، پىغەمبەرىشﷺ وەگەل مزگەوتى دا.

جا بەم فراوانكردنە رۆبەرى مزگەوتەكە -لە سەردەمى پىغەمبەرداﷺ- بووھ ﴿(٥٠ م × ٤٩,٥ م) = (٢٤٧٥) مەترى چوارگۆشەى، بەرزى دىوارەكانىشى بووھ: (٢,٥) م، زارەكەكانىشى وەك خوى سى زارك بون، ژمارەى ستونەكانىشى بوونە (٣٥) ستونە﴾.

جا (الحافظ العسقلاني) ھەرموويەتى: ئىستا نىوان مېنبەرى پىغەمبەرﷺ ئەو ژوورەى گۆرى پىغەمبەرىﷺ تىداىە: لە پەنجا گەز دوو سىيەكى كەمە، واتە: (٢٤م) و (١٦ سم). (فتح الباري) ب(٤) ل(١٣٠) و(السيرة الطلبية) ب(٢) ل(٨٨-١١٢) و(الاطلس التاريخي لسيرة الرسولﷺ) ل(١٧٠و١٧٢).

﴿گواستەوهى ھەزەرەتى (عائشة) -رضى الله عنها- بە بوك بۇ پىغەمبەرﷺ﴾

لە مانگى (شوال) لە سالىيەكەمى كۆچىدا پىغەمبەرﷺ ھەزەرەتى(عائشة)ى ھاوسەرى بە بوك گواستەوه لە (مدينة)، ھەر لە سالىيەكەمى كۆچى لە مانگى (ربيع الآخر)دا نوێژەكانى مالى-جگە لە مەغرىبو سبەينى- بونە چوار رەكەەتى، لە سەفەریشدا بە دوو رەكەەتى مانەوه، ھەروەك (البخاري) گىراويەتيەوهو لە نۆيەم كۆلېژىرى (مخراج)دا رابرا- (البدایة والنهاية) ب(٢) ل(٢٣٥و٢٣٦)

﴿كۆلېژىرىك ئەم گولزارە﴾

يەكەم: (مَدِينَة) ى پىرۆز بووھ يەكەم (دَارُ الْإِسْلَام) = خانەى ئىسلام. پىناسەى (دَارُ الْإِسْلَام) و (دَارُ الْكُفْرِ) لە باسى كۆچكردنى (صَحَابَة)كاندا رابرا.

لەبارەى گەورەى شارى (مَدِينَة) ى پىرۆز، پىغەمبەرﷺ ھەرموويەتى: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ ﷺ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لِأَهْلِهَا، وَإِنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ، وَإِنِّي دَعَوْتُ فِي صَاعِهَا وَمُدَّهَا بِمِثْلِي مَا دَعَا بِهِ إِبْرَاهِيمُ ﷺ لِأَهْلِ مَكَّةَ﴾ رواه مسلم، (إِبْرَاهِيم) پىغەمبەرﷺ (مَكَّة)ى ھەپام كردوھ-پىزى لىئاوھو دوعاى بۇ دانىشتووھكانى كردوھ: ئەمىن بن و خوا پزقيان بداتى، منىش (مَدِينَة)م ھەپام كردوھ-پىزى لىئاوھو دوعاشم بۇ رەو مستى دانىشتووھكانى (مَدِينَة) كردوھ بە دوو ئەوئەندەى (إِبْرَاهِيم)ﷺ دوعاى بۇ دانىشتووانى (مَكَّة) كردوھ. واتە: دوو مەندى (مَكَّة) بەرەكەتى بكەوتى.

ھەروەھا پىغەمبەرﷺ ھەرموويەتى: ﴿عَلَى أَنْقَابِ الْمَدِينَةِ مَلَائِكَةٌ لَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونَ وَلَا

الدَّجَالُ ﴿رواه الشيخان، له شهر دهر وازه کانی (مَدِينَةُ) ی پیروز (مَلَائِكَةُ) چاودیرن: نه تاعون و نه (دَجَال) ناچنه ناو (مَدِينَةُ).﴾

هروهه ما پیغه مبهرو ﷺ فهرموویه تی: ﴿مَنْ أَرَادَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ بِسُوءٍ أَذَابَهُ اللَّهُ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ﴾ رواه مسلم، هه ره کهسیک بیهوی خراپه یه که له گهل دانیششتوانی (مَدِينَةُ) بکا، خوا بیتاوینییه وه، ههروه که خوی له ناودا ده تاویته وه.

هروهه ما پیغه مبهرو ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الْإِيمَانَ لَيَأْرِزُ إِلَى الْمَدِينَةِ كَمَا تَأْرِزُ الْحَيَّةُ إِلَى جُحْرِهَا﴾ رواه الشيخان، ئیمان بو لای (مَدِينَةُ) خوی ویک دینیه وه، ههروه که مار بو کونه که ی خوی ده گهریته وه خوی تی دا ویک دینیه ته وه. واته: هه ره کهسیک ئیماندار بی، دلای به ره و (مَدِينَةُ) ی پیروز ده روا بو زیارته تی پیغه مبهرو ﷺ شوینه پیروزه کانی تر بو نویژ کردن له مزگهوتی پیغه مبهردا ﷺ (فتح الباری) ب (۴) ل (۱۰۵-۱۲۱).

دووه: که پیغه مبهرو ﷺ له (مَدِينَةُ) دا جیگیر بوو، بریاری دا مزگهوت دروست بکا.

مزگهوت یه که مین و گرنه گرتین شوینه بو بنیاتنانی کومه لگه ی ئیسلام، چونکه کومه لگه ی ئیسلام جیگیری و یه که گری خوی له ناداب و باوه پی ئیسلام و ده ده گری، نه وهش له مزگهوت هه لده قولی، به لی: ئیسلام ده یه وی بریایه تی و خوشه ویستی له نیوان موسولمانان بلاو بییته وه و په که زیهرستی و عه شیره تگری و لاف لیدانی نه ژادی له ناو نه و کومه لگه یه دا بتاویته وه و نه مینی و هه موویان به دل و زوبان دان بنین: که به یه کسان یه بنده ی یه که خودان و نه ته وه ی یه که (آدم) ن و ئوممه تی یه که پیغه مبهرن ﷺ، نه مهش به وه ته واو ده بی: که موسولمانان پوزانه - چهند جاریک - له مالیک له ماله کانی خوادا به یه که بگه نه وه به یه که پیزی له خزمهت خودا به ره و (کعبَةُ) ی خودا پابوهستن، که واته: هه ره چهند موسولمان له مالی خوی خواپه رستی بکا، ههست به و یه کسان یه دادپه روه رییه ی ناو مزگهوت ناکاو نه و په روه رده ی ناو مزگهوتی له ماله وه دهست ناکه وی.

نه وه ی مزگهوت پی ی بگه ینی * خاک و میللهت نادوپینی

نه وه ی دوره له مالی خوا * نازانی چۆن بژیی و پروا

که و ابو: مزگهوت شوینی خواپه رستی یه، شوینی زیکی خودایه، شوینی په روه رده کردن موسولمانانه، خویندنگای ئایینی یه، شوینی حاوانه وه ی لیتقه و ماو و بی که س و کارانه، شوینی هه شیرا کردن وه ی موسولمانانه بو پاپه رین و (جهاد) کردن له ریگای خوا، چونکه پیغه مبهرو ﷺ له مزگهوتدا ئالای (جهاد) ی ده دا دهست سه رکرده کان و به ره و غه زا وه پیی ده کردن.

جا له بهر نه وه ی مزگهوت له ئیسلامدا نه وهنده گرنکه، خوا یه که وره دوژمنانی مزگهوتنه کانی به سته مکارترینی هه موو سته مکاران داناو و ده فه رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ البقرة: ۱۱۴، هیچ کهسیک سته مکارتر نیه له و

که سهی قه دهغه دهکا مزگهوت زیکری خوی تی دا بکری و هول ددها مزگهوت ویران بکا: بهوهی پیروخینی، یان ریگه نه دا دروشمه کانی نیسلامی تی دا ئه نجام بدرین. (تفسیر القرطبی) البقرة: ۱۱۴ و (فقه السیره، للبطی) ل (۲۰۳) و (سیره الصلّی) ب (۱) ل (۵۳۰).

﴿پاداشتی دروستکردنی مزگهوت﴾

پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: ﴿مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَغَى بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ﴾ رواه الشيخان، ههه که سیك مزگهوتیک دروست بکا، مه به ستیشی بهم مزگهوت ه پازی جوونی خوا بی، خوی گه وهه مالیکی وه که مزگهوت ه کی له به هه شتدا بو دروست دهکا. جا بزانه: پیغمبر ﷺ زیاتر بایه خی به مزگهوت ه کانی ناو مالان داوه؟ تا کو پیرو به که وه ته کان نویژی تی دا بکه ن ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِنَاءَ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّورِ وَأَنْ تُنْظَفَ وَتُطَيَّبَ﴾ رواه ابوداود و الترمذی بسند صالح، پیغمبر ﷺ فهرمانی داوه: مزگهوت ه کان له ناو خانواندا - مالاندا دروست بکری و پاک و خاوی بکری و بوخوش بکری.

جا هه چه ند مزگهوت ه که زور بچوکیش بی، ئه وه پاداشتی خوی هه ره هیه، چونکه پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: ﴿مَنْ بَنَى مَسْجِدًا وَلَوْ كَمَفْحَصِ قَطَاةٍ لَيُضَاهَا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ رواه البزار و ابن حبان و صححه السيوطی، ههه که سیك مزگهوتیک بو خوا دروست بکا، ههه چه ند به قه قورته ی هیلکه کردنی قه تیش بی، خوی گه وهه مالیکی له به هه شتدا بو دروست دهکا. مه به ست ئه وه هیه: ههه چه ند مزگهوت ه که زور بچوکیش بی و جی تنها یه که نویژکری تی دا بیته وه: وه که ئه مزگهوت ه بچوکانه ی له ریگه ری یواراندا دروست ده کری، ههروه که له هه دیسیکی (البیهقی، بسند حسن) هاتوه.

جا بزانه: ئه گه ر شوینیکی بو نویژ تی دا کردن دروست کردو ئیزنیشی دا خه که نویژی تی دا بکا، ئه وه نابیته مزگهوت و ههه ملک خویه تی، به لام ئه گه ر گوتی: ئه م پارچه زهویه م کرده مزگهوت، ئه وه ده بیته مزگهوت و له ملکایه تی خوی ده رده چی، ههه چه ند وشه ی (وقف) شی نه گوتبی و دیواریشی نه کردبی. (فتح الباری) ب (۱) ل (۷۰۴ و ۷۰۵) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۶) ل (۲۴۸ و ۲۵۱).

﴿گه وهی مزگهوتی پیغمبر ﷺ﴾

پیشه کی بزانه: له سه رده می پیغمبر ﷺ له (مدینه) ی پیروزدا - جگه له مزگهوتی پیغمبر ﷺ - نو مزگهوتی تریش هه بون، به لام تنها له مزگهوتی پیغمبر ﷺ نویژی (جمعة) ده کرا، ههروه که (الحافظ العسقلانی) له (التخلص) له باسی (جمعة) دا پوونی کردوته وه.

جا بزانه: پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: ﴿صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ رواه الشيخان، زاد ابن ماجه و البزار: ﴿وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ

مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ» وَالْبَيْهَقِيُّ وَالْبَزَارُ: «وَفِي بَيْتِ الْمُقَدَّسِ خَمْسُمِائَةِ صَلَاةٍ» يَهَكَ نَوِيْزُ لَهُ نَاوِ مَزْگَه‌وَتِيْ مَندَا خَيْرِيْ زِيَاَتَرِه‌ لَه‌ هَه‌زَارِ نَوِيْزُ لَهُ نَاوِ مَزْگَه‌وَتِه‌كَانِيْ تَرِدَا جَگَه‌ لَه‌ (اَلْمَسْجِدُ الْحَرَامُ) يَ (مَكَّةَ)، چُونَكِه‌ يَهَكَ نَوِيْزُ لَهُ (اَلْمَسْجِدُ الْحَرَامُ) دَا خَيْرَتَرِه‌ لَه‌ سَه‌د هَه‌زَارِ نَوِيْزِيْ لَه‌ مَزْگَه‌وَتِه‌كَانِيْ تَرِدَا، هَه‌م‌ يَهَكَ نَوِيْزُ لَهُ (بَيْتُ الْمُقَدَّسِ) = (مَسْجِدُ الْأَقْصَى) دَا خَيْرِيْ بَه‌ پِيْنجَسَه‌د نَوِيْزَه‌.

هَه‌رَوَه‌ مَا پِيْغَه‌مَبَه‌رُ ﷺ فَه‌رَمُوِيَه‌تِيْ: «لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: اَلْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ ﷺ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى» رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، بَارْگَه‌كَانِيْ سَه‌فَه‌رِيْ خَوَاپَه‌رِسْتِيْ نَاپِيْچَرِيْنَه‌وَه‌ تَه‌نَهَا بُوْ سِيْ مَزْگَه‌وَتِ نَه‌بِيْ: (اَلْمَسْجِدُ الْحَرَامُ) لَه‌ (مَكَّةَ)، مَزْگَه‌وَتِيْ پِيْغَه‌مَبَه‌رُ ﷺ لَه‌ (مَدِيْنَةُ)، (اَلْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) لَه‌ (قُدْس).

هَه‌رَوَه‌ مَا پِيْغَه‌مَبَه‌رُ ﷺ فَه‌رَمُوِيَه‌تِيْ: «مَا بَيْنَ بَيْتِيْ وَمَنْبَرِيْ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِيْ عَلَى حَوْضِيْ» رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، نِيْوَانِ گُوْره‌كَه‌م‌ وَ مِيْنَبَه‌رَه‌كَه‌م‌ مِيْرْگِيْكِه‌ لَه‌ مِيْرْگَه‌كَانِيْ بَه‌هَه‌شَتِ، مِيْنَبَه‌رَه‌كَه‌م‌ لَه‌ سَه‌رِ حَه‌وَزِيْ كَه‌وَسَه‌رَه‌كَه‌م‌.

هَه‌رَوَه‌ مَا پِيْغَه‌مَبَه‌رُ ﷺ فَه‌رَمُوِيَه‌تِيْ: «مَنْ صَلَّى فِي مَسْجِدِي أَرْبَعِينَ صَلَاةً لَا تَقُوْتُهُ صَلَاةً كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ وَبَرَاءَةٌ مِنَ الْعَذَابِ وَبَرِيٌّ مِنَ النَّفَاقِ» حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالطَّبْرَانِيُّ، هَه‌رِ كَه‌سِيْكَ لَه‌ مَزْگَه‌وَتِيْ مَندَا چَلِ نَوِيْزُ بَكَاوِ هِيْچِ نَوِيْزِيْكَِيْ لَه‌ دَه‌سْتِ نَه‌چِيْ، ثَه‌وَه‌ پَزْگَارِبووْنِيْكَِيْ لَه‌ ئَاگَرِ بُوْ دَه‌نوسَرِيْ وَ پَزْگَارِبووْنِيْكَِيْشِيْ لَه‌ عَه‌زَابِيْ خَوَا بُوْ دَه‌نوسَرِيْ وَ لَه‌ (نِفَاقِ) وَ دَرُوْ وَ فَيْلَبَازِيْ دُورِ دَه‌كَه‌وِيْتَه‌وَه‌.

جَا بَزَانَه‌: نِيَامِيْ (النَّوَاوِي) فَه‌رَمُوِيَه‌تِيْ: بَه‌ مَه‌ زَه‌بِيْ (الشَّافِعِيُّ) وَ كَرْمَه‌لَه‌ زَقْرَه‌كَه‌يْ زَانَايَانِيْ نِيْسَلَامِ: (مَكَّةَ) لَه‌ (مَدِيْنَةُ) گَه‌وَرَه‌تَرِه‌، مَزْگَه‌وَتِيْ (مَكَّةَ) شِ لَه‌ مَزْگَه‌وَتِيْ (مَدِيْنَةُ) گَه‌وَرَه‌تَرِه‌. (القَاضِي عِيَاضُ) فَه‌رَمُوِيَه‌تِيْ: بَه‌ (إِجْمَاعُ) يْ زَانَايَانِيْ نِيْسَلَامِ: پَارْچَه‌ خَاكَه‌كَه‌يْ گُوْپِيْ پِيْغَه‌مَبَه‌رُ ﷺ -كَه‌ دَه‌وَرَه‌يْ لَه‌ جَه‌سْتَه‌ پِيْرُوْزَه‌كَه‌يْ دَاوَه‌- لَه‌ هَه‌مُوْ شُوِيْنَه‌كَانِيْ زَه‌مِيْنِ گَه‌وَرَه‌تَرِه‌، وَاتَه‌: لَه‌ (كَعْبَةُ) شِ گَه‌وَرَه‌تَرِه‌، بَه‌لُكُوْ نِيْمَامِ (ابْنُ عَقِيلِ الْحَنْبَلِيِّ) فَه‌رَمُوِيَه‌تِيْ: لَه‌ (عَرْشِ) شِ گَه‌وَرَه‌تَرِه‌.

جَا دَه‌فَه‌رَمُوِيْ: ثَه‌م‌ خَيْرَه‌ گَه‌وَرَه‌يَه‌شِ تَايِبَه‌تَه‌ بَه‌ خَوْدِيْ ثَه‌وْ مَزْگَه‌وَتِيْ لَه‌ سَه‌رَدَه‌مِيْ پِيْغَه‌مَبَه‌رُ ﷺ بُوَوَه‌، نَهَكَ ثَه‌وَه‌يْ لَه‌ دَوَايْ وَيْ زِيَادِ كِرَاوَه‌، بَه‌لَامِ (اَلْمَسْجِدُ الْحَرَامُ) هَه‌مُوْ (حَرَمِ مَكَّةَ) دَه‌گَرِيْتَه‌وَه‌ لَه‌ فَه‌رَمُوْدَه‌يْ پَاسْتَرَدَا، جَا لَه‌م‌ خَيْرَه‌ گَه‌وَرَه‌يَه‌شِدَا جِيَاوَاZِيْ نَوِيْزِيْ وَاجِبُوْ سَوْنَنَه‌تِ نِيَه‌. (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِمٍ) ب(٦) ل(١٠١-١٠٣) وَ (فَتْحُ الْبَارِي) ب(٣) ل(٨٢-٨٨) وَ (إِرْشَادُ السَّارِي لِشَرْحِ صَحِيحِ الْبَخَارِيِّ) ب(٢) ل(٣٤٣-٣٤٥).

سِيْ يَه‌م‌: پِيْغَه‌مَبَه‌رُ ﷺ بَه‌ دَه‌ دِيْنَارِيْ زِيَرْ پَارْچَه‌ زَه‌وِيَه‌كَه‌يْ مُشْتَاغَه‌كَه‌يْ بُوْ مَزْگَه‌وَتِ لَه‌ يَه‌تِيْمَه‌كَانِ كَرِيْ. بَه‌ بَه‌لُكَه‌يْ ثَه‌م‌ حَه‌دِيْسَه‌ لَه‌ مَه‌زَه‌بِيْ نِيْمَامِيْ (الْحَنْفِي) دَا دَرُوسْتَه‌: مَندَالَ

کړین و فروشتن بکا، هه روهك له کتیبه کانی خویاندا هه رموویانه، به لام زورینه ی پېشه وایانی شه‌عزان هه رموویانه: کړین و فروشتنی مندال دروست نیه- واته: به تایبه تی مندالی یه تیم- چونکه خوی‌گه‌وره ده‌ه‌رموی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (الأنعام: ۱۵۲)، نزيك مالى يه تیم مه‌که‌ون ته‌ن‌ها به‌و شیوه‌یه نه‌بی که جواتره.

جا وه‌لامی حه‌دیه‌که‌شیان به‌وه داوه‌ته‌وه: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ مامله‌تی کړینه‌که‌ی له‌گه‌ل حه‌زره‌تی (أسعد بن زُرارة) ی سه‌رپه‌رشتکاری یه‌تیمه‌کان کردوه‌و به‌ ده‌ دینار لی‌ی کړیون، جگه‌ له‌مه‌ش: حه‌زره‌تی (أسعد بن زُرارة) ش په‌زیکی دارخورمای له‌جیاتی مشتاغه‌که‌ دا یه‌تیمه‌کان، که‌واته: یه‌تیمه‌کان دوو‌قات قازانجیان له‌و فروشتنه‌دا کرد، خو‌ نه‌گه‌ر یه‌تیمه‌کان سه‌رپه‌رشتکاری خویشیان نه‌بوايه، نه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌رپه‌رشتکاری گشتی موسولمانانه، سه‌ره‌په‌رشتکاری گشتیش له‌ شه‌رعدا ده‌سه‌لاتی نه‌و جوړه کارانه‌ی هه‌یه. (السيرة الحلبية) ب(۲) ل(۸۹-۹۰) و(فقه السيرة، للبوطي) ل(۲۰۴و۲۰۵).

چوارهم: مشتاغه‌که‌ چه‌ند گوريکی کونی کافره‌کانی تی‌دا بون و هه‌لکه‌ندران و فري‌دران.

نه‌مه به‌لکه‌یه: نه‌گه‌ر گورپستانه‌که‌ ملکي که‌سیک بی، نه‌وه دروسته بفروشری: جا نه‌گه‌ر مردووه‌کانیش پیزدار نه‌بون- وه‌کو کافره‌کان- دروسته هه‌لکه‌ندرین و فري‌ بدرین و شوینه‌که‌شیان بکریته مزگه‌وت و شتی‌تریش، به‌لام نه‌گه‌ر مردووه‌کان پیزدار بون- وه‌کو موسولمانه‌کان- نه‌وه دروست نیه هه‌لکه‌ندرین تا به‌ ته‌واوی ده‌بنه‌وه خول.

جا نه‌گه‌ر گورپستانه‌که‌ ملک نه‌بو، به‌لکو (وقف) ی گشتی بوو- وه‌ك زورینه‌ی گورپستانه‌کانی کوردستان- نه‌وه به‌ هیچ جوړیک دروست نیه بکریته شتیکی‌تر، یان کشتوکالی تی‌دا بچیندری، هه‌رچه‌ند به‌ره‌مه‌که‌شی بؤ به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانان سه‌رف کړی، واته: بؤ پېشه‌وای موسولمانانیش نه‌و ده‌ستکاریه دروست نیه، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌زاندر: ئایا گورپستانه‌که‌ ملکي که‌سیک بووه، یان (وقف) ی گشتی بووه- وه‌ك نه‌و گورپستانه ویرانبووه‌ی ئیستا مردوی تی‌دا نانیزری- نه‌و کاته بؤ پېشه‌وای موسولمانان دروسته ده‌ستکاری ی بکا، به‌و مه‌رجه‌ی مردووه‌کان بوبنه‌وه خول، هه‌روه‌ك هه‌ردو (ابن حجر) نه‌وما یونیان کردوته‌وه. (فتح الباري) ب(۱) ل(۶۷۹و۶۸۱) و(تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(۶) ل(۲۸۴و۲۸۵).

پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خوی کاری له‌ دروستکردنی مزگه‌وت‌دا ده‌کرد. نه‌م کارکردنه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بؤ پروپاگنده نه‌بو، تا‌کو- وه‌ك کاربه‌ده‌سته‌کانی ئیستا له‌ ته‌له‌فزیون و پوژنامه‌کاندا- بخریته به‌رچاوی خه‌لک، به‌لکو له‌ هه‌لکه‌ندنی بناغه‌که‌دا به‌خوی یه‌که‌م کولینکی لی‌دا، له‌ دواي هه‌لکه‌ندنی بناغش به‌خوی خشتیکی له‌ دیواره‌که‌ دانا، ئینجا فه‌رمانی به‌ ئیمام (أبو‌بکر) ؓ کرد: نه‌ویش خشتیکی له‌ ته‌نیشت خشته‌که‌ی وی دانا، ئینجا فه‌رمانی کرد: ئیمام (عم‌ش) ؓ خشتیکی له‌ ته‌نیشت خشته‌که‌ی وی دانا، ئینجا فه‌رمانی کرد: ئیمام (عثمان) ش ؓ خشتیکی له‌ ته‌نیشت خشته‌که‌ی وی دانا، ئینجا

(صَحَابَةُ) کانی تریش ﷺ دهستیان به دیوار دانان کرد، نه وهش تاكو خه لك بزانی پيش سپی و پیاوما قولان و دهوله مهنده كان و هه ژاره كان له م کارکردنه دا په کسانو هه م ناماژهش بئ: ئه م سییانه له دواى پیغه مبه ریش ﷺ جینیشی ئه ون.

ئینجا پوژانهش پیغه مبه ریش ﷺ له گه ل (صَحَابَةُ) كان کارى له مزگه وتدا ده کردو خشتى بۆ دیوار کردن ده هیئانه به رده ستی وهستا، به قوریانی پیغه مبه ریش ﷺ به هوى هه لگرتنى خشت، سینگى پیرۆزى تۆزوى ده بوو و ده یفه رموو: ﴿هَذَا الْجِمَالُ لَا جِمَالُ خَيْرٌ، هَذَا أَجْرُ رَبِّنَا وَأَطْهَرُ﴾ نهى خودایه ئه م باره خشته یه چاکتر و پاکتره، نهك باره قه سپ و میوژه کهى (خَیْبَر). واته: چونکه ئه مه یان بۆ دروستکردنى مزگه وته.

هه م به قوریانی (صَحَابَةُ) کانیشی بم، کاتى ته ماشایان ده کرد پیغه مبه ریش ﷺ به خوى کار دهکا، نه وانیش زیاتر بۆ کارکردن چوست و چالاکتر ده بون و ده یانگوت:

لَنْ قَعَدْنَا وَالنَّبِيُّ ﷺ يَعْمَلُ * فَذَكَرْنَا الْعَمَلُ الْمُضَلَّلُ

ئه گه ر ئیمه دابنیشین و پیغه مبه ریش ﷺ کار بکا * ئه وه له ئیمه وه کاریكى زۆر گومپایه. (السيرة الطيبة) ب (٢) ل (٩٠-٩٨) و (سيرة الصلابة) ب (١) ل (٥٣٢ و ٥٣٨ و ٥٣٩).

شه شه م: رازاندنه وه وه نه قش و نیگاری مزگه وت، پیغه مبه ریش ﷺ فه رموى: ﴿عَرِشُ كَعْرِيشِ مُوسَى﴾ كه پریك بئ وهكو كه په ره کهى موسى پیغه مبه ریش ﷺ.

پازاندنه وهى مزگه وت به نه قش و نیگار و بلندکردنى له ئه ندازه پئویست، هه مووى ناپه سندن، هه م حه پامه مالى (وَقَف) له و جوړه شتانه سه رف بکړئ.

نیمام (عمر) ﷺ فه رمانى به دروستکردنى مزگه وت کردو فه رموى: ﴿أَكِنَّ النَّاسَ مِنَ الْمَطَرِ وَإِيَّاكَ أَنْ تُحْمَرَ أَوْ تُصْفَرَ فَتَفْتِنَ النَّاسَ﴾ رواه البخاري، خه لك له باران بیاریزه وه نه کهى سوړو زه ردی بکهى و خه لکى له نوێژدا سه ر سوړماو بکهى.

به لام نیمام (أَبِي حَنِيفَةَ) فه رمویه تى: ته نها سه رفکردنى مالى (بيت المال) - واته: هه م (وَقَف) - بۆ ئه و جوانکاریانه حه پامه، به لام ئه گه ر که سیک له مالى خوى کردى و به رژه وه هندی و ریزلینانى مزگه وتیشى تى دا بوو، ئه و کاته بۆ وى ناپه سند نیه. (فتح الباری) ب (١) ل (٦٩٧-٧٠٠).

حه قته م: (أَصْحَابُ الصُّفَّةِ) کین؟ به شیکی مزگه وت به ناوى (الصُّفَّة) - بۆ زوگرتیه كان سه رپوش کرابوو.

(الصُّفَّة)؛ شوینیکى سه رپوشکراو بوو له دواوهى مزگه وتى پیغه مبه ریش ﷺ ناماده کرابوو، بۆ ئه و موسولمانانه ی له دهره وهى (مَدِينَةَ) ده هاتن و مال و خیزانیان نه بو، واته: زوگرتى بون، جا ئه م زوگرتیانه پێیان ده گوترا: (أَهْلُ الصُّفَّةِ) = دانیشتونانى سه رپوشکراوه که، ژماره ی (أَهْلُ الصُّفَّةِ) هه ندی جار که م ده بووه به هوى ژن هیئان و سه فه رو مردن، هه ندی جاریش

زیاد ده‌بوو تا ده‌گه‌یشتنه زیاتر له سه‌د پیاو، به‌ئه‌غله‌بیش ژماریان له سنوری‌ه‌فتادا بوو. جا‌ئه‌گه‌ر موسولمانیکی زوگرتی کۆچی کردبا بۆ (مَدِیْنَة)، خزم و ناسراوی نه‌بوایه، ئه‌وه له سه‌پۆشکراوه‌که‌دا ده‌ماوه و فیڤی قورئان و زانسته‌کانی ئایین ده‌بوو تا پینگایه‌کی ژبانی ده‌ست ده‌که‌وت، چونکه (أهلُ الصُّفَّة) هه‌موویان خه‌ریکی خواپه‌رستن و فیڤی زانستی ئایینی بون، کاتیکیش بانگه‌وازی (جهاد) ده‌کرا، ئه‌وانیش به‌گوێره‌ی توانا به‌شداری غه‌زایان ده‌کرد، جاری وا هه‌بوو هه‌ندیکیان له غه‌زادا شه‌هید ده‌بون.

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خۆی له حالی (أهلُ الصُّفَّة) ده‌کۆلیه‌وه و بژێوی پۆژانه‌ی بۆ دابین ده‌کردن و به‌هیچ جوړیک له بی‌ری نه‌ده‌کردن، بۆ نموونه: ﴿عن عبد الرحمن بن أبي بكر رضي الله عنهما: قال النَّبِيُّ ﷺ مَرَّةً: (مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ فَلْيَذْهَبْ بِثَالِثٍ وَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ أَرْبَعَةٍ فَلْيَذْهَبْ بِخَامِسٍ أَوْ سَادِسٍ - أَوْ كَمَا قَالَ - وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ، وَأَنْطَلَقَ النَّبِيُّ ﷺ بِعَشْرَةٍ﴾ رواه الشبخان، هه‌ر که‌سیک خوارده‌مه‌نی دوو که‌سانی هه‌یه با سییه‌میک له (أهلُ الصُّفَّة) له‌گه‌ل خویا بباته‌وه، هه‌ر که‌سیک خواردنی چوار که‌سانی هه‌یه با پینجه‌میک، یان شه‌مه‌میک له‌گه‌ل خویا بباته‌وه، جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) سی که‌سی (أهلُ الصُّفَّة) له‌گه‌ل خویا هی‌نانه‌وه و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌که‌سی بردنه‌وه.

جگه له‌مه‌ش ئه‌گه‌ر خیریک، یان به‌خشینیک بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتبا، ئه‌وه بۆ (أهلُ الصُّفَّة) شی ده‌نارد و هانی خه‌لکیشی ده‌دا: خیریان پی‌که‌ن، ده‌وله‌مه‌نده‌کانی (صَحَابَة) ش خواردنیان بۆ ده‌ناردنه‌ مزگه‌وت. (فتح الباری) ب (٦) ل (٧٢٧) و (سیره‌ الصلّی) ب (١) ل (٥٢١-٥٢٦).

هه‌شته‌م: خانووه‌گانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌ ده‌وره‌ی مزگه‌وت چه‌ند ژوړیک بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دروست کران تاکو به‌خۆی و خیزانه‌کانی تی‌دا بهاوینه‌وه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته (مَدِیْنَة)، له‌ ناو دانیش‌توانی (مَدِیْنَة) دا ده‌وله‌مه‌ندی ژۆر هه‌بون، به‌گوێره‌ی ده‌وله‌مه‌ندی خۆیان کۆشک و ته‌لاریان دروست کردبوو، به‌لکو پایه به‌رزه‌کان قه‌لاتیان بۆ خۆیان دروست کردبوو و به‌و ته‌لار و قه‌لایانه‌ شانازییان له‌ سه‌ریه‌کتری ده‌کرد، جا ده‌بی کۆشک و ته‌لاره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوار ﷺ چه‌ند به‌زر بی‌و له‌ چ جوړه مه‌رپه‌ر و ساجیک دروست کرابی؟!

ئیمام (الحسن البَصْرِي) وه‌لام ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رموی: (كُنْتُ أَثُلَّ أَطْوَلَ سَقْفٍ فِي حُجْرِ النَّبِيِّ ﷺ بِيَدَيَّ) من له‌ کاتی منداڵی‌دا - ده‌سته‌کانم ده‌گه‌یشتنه به‌زترین بانی ماله‌گانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

ئیمام (ابن کثیر) فه‌رمویه‌تی: (الحسن البَصْرِي) منداڵ بوو له‌گه‌ل دایکی‌دا بوو - که‌ ناوی (خَيْرَة) بوو و خزمه‌تکاری (أُمُّ سَلَمَة) ی هاوسه‌ره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو - هه‌م فه‌رمویه‌تی: ماله‌گانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ - وه‌کو مزگه‌وت - به‌ قو‌ر و به‌رد دروست

کراپون، بانه کانیان نه وی بون و به لقی دارخورماو قوپ سه رپوش کراپون، جا که هوسره کانی پیغه مبه ر^ﷺ وه فاتیان کرد، ثم خانوانه گشتیان وه گه ل مزگوت دران. (البدایه والنهایه) ب(۲) ل(۲۲۵) و(سیره الصلایی) ب(۱) ل(۵۱۸ و ۵۱۹).

ئه ی برای موسولمان: ئه مه ی باسمان کرد، مالی پیغه مبه رمان بوو^ﷺ، خو ئه گه ر ویستبای وهک پاشاو سه رکده کانی دنیا کوشک و تهلار دروست بکا، ئه وه (أنصار)ی (مدینه) له خزمه تی دا بون و به په له بویان دروست ده کرد، به لام پیغه مبه رمان^ﷺ هر ئه وه دنیا نه ویست بوو، به دایک و باوکه وه به قوربانی بین.

جگه له مه ش: خوی گه وه ئه م ئایه ته ی بۆ پیغه مبه ر^ﷺ ناردۆته خواره وه ده فره موئ: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قَصْرًا﴾ الفرقان: ۱۰، به ره که تی ئه و خویه زۆر بی که ئه گه ر حه ز بکا له و خوشیانه ی دنیا چاکترت ده داتی: چه ند باغیکت ده داتی که پوباره کانی تی دا برۆن و چه ند کوشک و ته لاریکت ده داتی.

له ته فسیری ئه م ئایه ته دا زانایان فره موویانه: (رضوان)ی ده رگه وانی به مه شت هاته خزمه ت پیغه مبه ر^ﷺ فره موئ: خوی گه وه سه لامت لی ده کاو ده فره موئ: ئه مه کلیله کانی گه نجینه کانی دنیایه - ئه گه ر وه ریشی بگری - هیچ له به مه شته که ت که م ناکاته وه. جا پیغه مبه ر^ﷺ فره موئ: ﴿هیچ پیویستیم به وه نیه و هه ژاریم پی خوشتره، پیم خوشه به نده یه کی ئارامگر بم و شوکری خوا بکه م﴾. جا (رضوان) فره موئ: کاریکی باشت کرد، خوا بۆ تویه، واته: ئه وه بۆ توی پی باشه. (تفسیر القرطبی) الفرقان (۱۰).

نویهم: پیغه مبه ر^ﷺ له مانگی (شوال) = شه شه لان حه زره تی (عائشه)ی - رضي الله عنها - به بوک گواسته وه. ئه مه ش به لکه یه: که سوننه ته ماره برینی ژنه که و گواسته وه که شی - هه ردوکی - له مانگی (شوال) دا بی، چونکه ئه و که سانه ی بوک هیئان له مانگی (شوال) دا به ناپه سندن داده نین، حه زره تی (عائشه) - رضي الله عنها - په دی داونه وه فره موویه تی: ﴿تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي شَوَّالٍ وَبَنَى بِي فِي شَوَّالٍ فَأَيُّ نِسَاءِ النَّبِيِّ ﷺ كَانَ أَحْظَى عِنْدَهُ مِنِّي﴾ رواه مسلم، پیغه مبه ر^ﷺ له مانگی (شوال) دا منی ماره بری، هه ر له مانگی (شوال) شدا منی به بوک گواسته وه، ئایا کامه له ژنه کانی پیغه مبه ر^ﷺ له من خوشه ویستتر بوو له لای پیغه مبه ر^ﷺ. (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(۷) ل(۲۱۶).

*** **

﴿دهستپیگردنی بانگ و نیقامه ت بۆ هه ر پینج نوێژهکان﴾

که پیغه مبه ر^ﷺ هاته (مدینه)، موسولمانه کان له کاتی نوێژهکان بۆ نوێژکردن ده هاتن بی ئه وه ی بانگ بکرین، ئینجا که موسولمانه کان زۆربون - هه ر له سالی یه که می

کۆچی دا- پیغه مبهروو ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ راویژیان کرد: تاكو شتیک دابنن کاتی نوێزه گانی پی بزانی، جا هه نديك گوتیان: له کاتی نوێژدا (نافوس)- زهنگول ئێده دهین؟ پیغه مبهروو ﷺ هه رمووی: ﴿زهنگول بۆ دیا نه کانه﴾. هه نديك گوتیان: (بوق)- زورنا ئێده دهین؟ پیغه مبهروو ﷺ هه رمووی: ﴿زورنا بۆ جوله که کانه﴾. هه نديك گوتیان: ئاگر بهرز ده کهینه وه؟ پیغه مبهروو ﷺ هه رمووی: ﴿ئاگر بۆ ئاگر په رسته کانه﴾. هه نديکی تر گوتیان: ئالایه که بهرز ده کهینه وه؟ جا ئه مه شی نه ویست، چونکه بۆ مرۆفی خه وتوو سودی نه بو، هه م زۆر که سیش نایبین.

ئینجا (صَحَابَة) کان ﷺ په رت بون و یه کیک له (صَحَابَة) کان - ناوی (عبدالله بن زید بن عبد ربّه) بوو ﷺ - له خه وندا دیتی یه کیکی بهرگ سه وز به لای دا تیپه پری و پی گوت: کاتی خه لک بۆ نوێژکردن بانگ ده کهی، بلی: (اللهُ أَكْبَرُ)... تا کۆتایی بانگ، وه کاتی بۆ نوێژکردنیش هه لدهستی، بلی: (اللهُ أَكْبَرُ)... تا کۆتایی ئیقامهت.

جا سبهینێ چه زه رتهی (عبدالله) ها ته خزه مت پیغه مبهروو ﷺ خه ونه کهی بۆ گێراوه، پیغه مبه ریش ﷺ هه رمووی: ﴿إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٍّ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَأَلْفَهَا عَلَيْهِ فَإِنَّهُ أَتَى صَوْتًا مِنْكَ﴾ حدیث صحیح رواه أبوداود وابن ماجه وابن خزيمة، و بعضه فی الصحيحین، ئه وه خه ونیکی راسته - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - له گه ل (بلال) هه لسه، بانگه کهی پی بلی، تا کو ئه و بانگ بدا، چونکه (بلال) دهنگی له تۆ بهرز تره.

ئینجا که چه زه رتهی (بلال) ﷺ بانگی دا، ئیمام (عمر) ﷺ له ما ئه وه گوئی لێ بو و ها ته خزه مت پیغه مبهروو ﷺ گوتی: سویندم به و خوا یه تۆی به حه ق ناردوه، منیش وه که خه ونه کهی (عبدالله) بانگم له خه وندا دیتوو، جا پیغه مبهروو ﷺ هه رمووی: (فَلِلَّهِ الْحَمْدُ) حه مدو شوکر هه ر بۆ خوا یه. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۲۳۵ و ۲۳۷) و (فتح الباري) ب (۲) ل (۱۰۳-۱۰۷).

﴿گولبزیریك لهه م گولزاره﴾

یه که م: پیغه مبهروو ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ له باره ی بانگ راویژیان کرد... هتد، بزانه: بانگ دروشمی ئیسلامه و له سه ره تای دامه زانندی ده ولته تی ئیسلامدا له سه ر دهستی پیغه مبهروو ﷺ ئه م دروشمه داندراوه، دروشمه کهش به ئاشکرای هوار ئه کا و ئه لێ: (اللهُ أَكْبَرُ) خوا له هه موو شتیک و له هه موو کار به ده ستیک گه وره تره، به (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هوار ئه کا: که سی تر مافی (حاکمیه) = دادوه ریی نیه و ده سه لاتی یاسا دانانی نیه و شیای پی رستن نیه، جگه له و خودایه ی ناوی (الله) یه، به (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) هوار ئه کا: (مُحَمَّدٌ ﷺ) نێردراوی خوا یه، هه ر ئه و سه رکرده ی دین و دنیایه و ئه بی گوێپایه لێ ئه و پیغه مبه ره ﷺ بین له هه ر شتیک به ئیمه ی پاگه یاندوه.

جا که بانگ نه‌ونده دروشمیکی گرنکه، دروست نیه وازی لی‌به‌یندرئ و بانگ نه‌درئ، که وابوو: نه‌گر خه‌لکی شوینیک یه‌کده‌نگ بون له سهر بانگ نه‌دان، واجبه: کاریه‌ده‌ست جه‌نگیان له‌گه‌ل بکا—ئه‌مه یه‌کیکه له فهرموده‌کانی زانایانی ئایین—(عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا غَزَا قَوْمًا لَمْ يَكُنْ يَغْزِي بِنَا حَتَّى يُصْبِحَ وَيَنْظُرَ: فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا كَفَّ عَنْهُمْ، وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ عَلَيْهِمْ) رِوَاهُ الشَّيْخَانُ، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ غه‌زای شوینیکی کردبا، هی‌رشی نه‌ده‌کرد تا له کاتی به‌یاندی‌دا ته‌ماشای ده‌کرد: نه‌گر گوئی له ده‌نگی بانگ بوایه وازی لی‌ده‌هینان، نه‌گر گوئی له بانگ نه‌بوایه نه‌و کات هی‌رشی ده‌کردنه سهر. (فتح الباری) ب(۲) ل(۱۱۹) و(سیرة الصلّی) ب(۱) ل(۵۳۴).

دووم: **حه‌زهرتی (بلال الحبشی) ﷺ به بانگدان ریزی لیندرا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی:** ﴿ئهم خه‌ونه‌ی بانگ دیتن خه‌ونیکی راسته، هه‌لسه به (بلال) ی بلئ، چونکه نه‌و له تو ده‌نگی به‌زرتره﴾. جگه له خه‌ونه‌کش بانگ به (وخی) ش بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات، چونکه که ئیمام (عمر) ﷺ گوئی له بانگ بوو، هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوئی: (منیش وه‌ک خه‌ونه‌که‌ی (عبدالله) م دیتوه). پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ﴿سَبَقَ بِذَلِكَ الْوَحْيُ﴾ رِوَاهُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ وَأَبُو دَاوُدَ، پیش هاتنی تو بانگ به (وخی) هات.

جا بزانه: جگه له ده‌نگ به‌رزیش بوئی بانگ به **حه‌زهرتی (بلال) ﷺ** سپێدرا، چونکه له‌و کاته‌ی له (مکه) نازار ده‌دراو به‌ردی گه‌وره‌یان له سهر سینگی داده‌نا، به ده‌نگی نزم ده‌یگوت: (أَحَدٌ أَحَدٌ). جا خوای‌گه‌وره هه‌ر له دونیادا پاداشتی داوه: تا‌کو له سهره‌تای بانگو له کۆتایی بانگ به ئاشکرای ده‌نگی یه‌کخواپه‌رستی به‌رز بکاته‌وه. ئینجا بزانه: له دوی وه‌فاتای ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ **حه‌زهرتی (بلال) ﷺ** بو غه‌زا چووه (شام) و هیچی‌تر بانگی نه‌دا، به‌لام که ئیمام (عمر) ﷺ شاری (قُدس) ی پزگار کرد، فهرمانی به (بلال) کرد بانگ بدا. جا که **حه‌زهرتی (بلال) بانگی دا، (صَحَابَةُ) کان ﷺ** ده‌ستیان به‌گریان کرد؟ چونکه پیغه‌مبه‌ریان ﷺ هاته‌وه بیر، به تاییه‌تیش **حه‌زهرتی (أَبُو عُبَيْدَةَ) و** **حه‌زهرتی (مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ)** رضی‌الله‌عنهما له هه‌مووانیان زیاتر گریان.

جگه له‌م جاره‌ش جاریکی‌تریش: که **حه‌زهرتی (بلال) ﷺ** بو زیاره‌تی گوپی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌وه (مَدِينَةُ) ی پیروژ، **حه‌زهرتی (الحسن) و** **حه‌زهرتی (الحسين)** -رضی‌الله‌عنهما- زۆر داوایان لی‌کرد بانگ بدا. ئینجا که بانگی دا، خه‌لکی (مَدِينَةُ) هه‌موویان کۆ بونه‌وه و کچوکاله‌کانی داپۆشراویش هاتنه‌ ده‌ره‌وه تا‌کو گوئیان له ده‌نگی (بلال) ببی، به‌لام که **حه‌زهرتی (بلال)** گه‌یشته (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، هه‌ر هه‌موو خه‌لکه‌که ده‌ستی به‌گریان کرد! چۆن نه‌گریین؟ جاران که بانگ ده‌درا ده‌چونه‌ خزمه‌ت (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ﷺ نوێژیان ده‌کرد، ئیستاش (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) ﷺ له ناویاندا نه‌ماوه، بوئی گریانانی ئهم پۆزه‌یان وه‌کو

گریانی پوڙی وه فاتی پیغه مبر بوور ﷺ، گیانمان به قوریانی بی. (فتح الباری) ب (۲) له (۱۰۸ و ۱۰۹) و (السیرة الطبیة) ب (۲) ل (۱۴۰ و ۱۴۱).

سبیه: چهند سوننه تیکی نیقامه تو بانگ باس دهگهین: که له (حدیث صحیح) دا به لگه یان له سهره وه ندیک کهس به (بدعة) ی داده نی، هویه کهشی نه وه یه: شاره زای شهریه تی نیسلام نین و له لای ماموستای نه زانیش دهرسیان خویندوه وه لئه له تاون:

۱- سه لا، واته: (استغفر الله) و (تسبیحات) و (حمد) و (ثنا) ی خوا له پیش بانگی سبهینی دا، ﴿عَنْ امْرَأَةٍ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَتْ بَيْتِي مِنْ أَطْوَلِ بَيْتٍ حَوْلَ الْمَسْجِدِ، فَكَانَ بِلَالٌ يُؤَذِّنُ عَلَيْهِ لِلْفَجْرِ كُلَّ غَدَاةٍ، فَيَأْتِي بِسَحَرٍ فَيَجْلِسُ عَلَى الْبَيْتِ يَنْتَظِرُ الْفَجْرَ، فَإِذَا رَأَاهُ تَمَطَّى، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ أَحْمَدُكَ وَأَسْتَعِينُكَ عَلَى قُرَيْشٍ أَنْ يُقِيمُوا دِينَكَ). قَالَتْ ثُمَّ يُؤَذِّنُ، وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُهُ تَرَكَهَا لَيْلَةً وَاحِدَةً، تَعْنِي الْكَلِمَاتِ﴾ رواه أبوداود والبيهقي بسند حسن، مالى ئیمه له هه موو ماله کانی دهوړه ی مزگهوت به زرتو بوو، (بلال) له سهر مالى ئیمه بانگی سبهینی دا، هه موو به یانیه که له بهره به یاندا له سهر ماله که مان داده نیشت چاره پروانی دهر که وتنی به یانی ده کرد، جا که به یانی ده دیت، خو ی لیک ده کشانده وه، ئینجا ده یگوت: (اللَّهُمَّ أَحْمَدُكَ....) تا کو تایى، ئینجا له دواى ئەم وشانه بانگی ده دا، وَاللَّهِ: نه مزانیوه یه که شهو (بلال) نهو سه لایانه ی نه گوتین. هه روه ها (الحافظ ابن کثیر) ش ئەم حه دیسه ی له ئیمام (ابن إسحاق) گپراوه ته وه. بروانه (البدایة والنهایة) ب (۲) ل (۲۳۸).

۲- (تثویب)، واته: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ)، دوو جار له دواى (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) له بانگی سبهینی دا، ﴿عَنْ أَبِي مَخْذُومَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَلَّمَهُ الْأَذَانَ... وَقَالَ: فَإِنْ كَانَ صَلَاةُ الصُّبْحِ قُلْتَ: الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ﴾... الحديث رواه أبوداود والنسائي وابن خزيمة بسند صحيح، پیغه مبر ﷺ بانگی فیترکردم و... فه رمووی: نه گهر بانگی نویژی سبهینی بوو، بلئ: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ)، دوو جار. واته نویژ له خو باش

هه روه ها ئەم حه دیسه ی (تثویب) ی بانگی سبهینه، (الحافظ البيهقي) و (الحافظ العسقلاني) ش (یاسناد صحیح) گپراویه تیانه وه. بروانه (فتح الباری) ب (۲) (۱۲۰).

۳- سه لاوات له سهر پیغه مبر ﷺ له دواى بانگ، پیغه مبر ﷺ فه رموویه تی: ﴿إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ...﴾ الحديث رواه مسلم وأصحاب السنن، هه کاتیک گویتان له بانگدهر بوو، ئیوه ش وه کو وی بلین واته: وه لامی بانگ بده نه وه - ئینجا سه لاوات له سهر من لی بدهن، چونکه هه که سیك سه لاواتیکم له سهر لی بدا

خوای گه وره بهو سهلاواته ده په حمه تی به سهردا دهرژیننی، ئینجا له دواى سهلاواتیش دوعای (الْوَسِيْلَة) م بؤ بکن.

جا به بهلگه ی ئم حه دیسه: سوننه ته له دواى بانگ سهلاواتیک له سهر پیغه مبهروو ﷺ لی بدری: جا به دهنگی نزم بی، یان دهنگی به رز بی، چونکه چونیته تی سهلاواته که له حه دیسه که دا دیاری نه کراوه.

جا چونیته تی ئو سهلاواته ی ئیستا-له دواى بانگ- بانگدهر ده یلی، ئه وه (صلاح الدین الأیوبی) فه رمانی پی کردوه، له باره ی چونیته تیه که ش چه ند زانایه کی نیسلام فتوایان داوه: (بنچینه ی سهلاواته که سوننه ته، چونیته تیه که شی (بِدْعَة) یه). واته: (بِدْعَة حَسَنَة) یه؟ چونکه ئیمام (ابن حجر الهیتمی) فه رمویه تی: (صلاح الدین) کاریکى باشی کردوه، خوا پاداشتی چاکه ی بداته وه. (الفتاوى الكبرى للفقهاء) ب (۱) ل (۱۳۱).

له باره ی دوعای (الْوَسِيْلَة) ش پیغه مبهروو ﷺ فه رمویه تی: ﴿مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ﴾ ههر که سیک له دواى گوی لیبوونی بانگ ئم دوعایه ی (الْوَسِيْلَة) م بؤ بکاو بلی: ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ﴾، ئه وه ﴿حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه البخاری وأصحاب السنن، شه فاعه تی منی بؤ ده بی له پوژی قیامه ت.

جا بزانه: ئو سهلاوات و دوعای (الْوَسِيْلَة)- له مه زه بی ئیمامی (الشافعی) دا- له دواى ئیقامه تیش سوننه تن: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ الْمُؤَذِّنَ يُقِيمُ الصَّلَاةَ، يَقُولُ: اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآتِهِ سُوْلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه ابن السنن، که هه زه تی (أبو هريره) ﷺ گوی لی ده بوو بانگدهر ئیقامه تی ده کرد، ئه ویش بهم وشانه ی پراوردو سهلاواتی لی ده داو دوعای (الْوَسِيْلَة) ی بؤ پیغه مبهروو ﷺ ده کرد. (الأنكار، للإمام النووي) ل (۳۱) و (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب (۱) ل (۴۸۲).

﴿برایه ئکی نیوان (مهاجر) و (أنصار) له (مَدِيْنَةُ مَكِّيْنَةِ) پیغه مبهروو ﷺ: ۱۳﴾

ههر له سالی یه که می کۆچی دا- له کاتی دروستکردنی مزگهوت- پیغه مبهروو ﷺ (مهاجر) و (أنصار) ی کردنه برای یه کتری له سهر بنچینه ی راستی و یارمه تیدان و میراتگرتن. جا ئه وانه ی برایه تییان له نیواندا کرا، نه وود تا سه د کهس بون، له وانه: پیغه مبهروو ﷺ ئیمام (علي) ﷺ بونه برا، ئیمام (حمزة) ی مامی پیغه مبهروو ﷺ هه زه تی (زید بن حارثة) بونه برا، ههروها هه زه تی (جعفر بن أبی طالب)- که له (حَبْشَة) بوو- له گه ل هه زه تی (معاذ بن جبل) بونه برا، هه م ئیمام (أبو بکر) له گه ل هه زه تی (خارجة بن زید)، هه م ئیمام (عمر) له گه ل هه زه تی (عتبان بن مالک)، هه م

حه زرمتی (سلمان الفارسی) له گه ل هه زرمتی (أَبُو الدَّرْدَاءِ) رضي الله عنهم أجمعين، هتد...

جا بهم برابیه تییه هه دوو لا میراتیان له یه کتری دهگرت نهک به خزمایه تی؟ چونکه
نهم برابیه تییه له خزمایه تی به هیتر بوو.

﴿عن ابن عباس - رضي الله عنهما - في تفسير قوله تعالى (وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ): كَانَ الْمُهَاجِرُونَ لَمَّا
قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَرِثُ الْمُهَاجِرِيُّ الْأَنْصَارِيَّ ذُوْنَ ذِي رَحْمَةٍ لِلْأُخُوَّةِ الَّتِي آخَى النَّبِيُّ ﷺ بَيْنَهُمْ،
فَلَمَّا نَزَلَتْ: (وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيًّا)، نُسِخَتْ﴾ رواه البخاري، كه (مهاجر) هاتنه (مدینه)،
میراتیان له (أنصاري) یه کان دهگرت به هو ی نهو برابیه تییه پیغه مبه ر ﷺ له
نیوانیاندا کردبووی، ئینجا نهم میراتگرتنه (نسخ) بووه به نایه تی ﴿وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا
مَوَالِيًّا﴾ النساء: ۲۳، واته: بو هه که سه تان میراتگرمان داناون. (البداية والنهاية) ب (۲)
ل (۲۳۱ و ۲۳۲) و (فتح الباري) ب (۷) ل (۲۳۸).

﴿گولبژیریك نهم گولزاره﴾

یه که م: پیغه مبه ر ﷺ (مهاجر) و (أنصار) ی کردنه برای یه کتری. هه دهوله تیک دابمه زری،
جیگیر نابی و به رهو پیش ناچی ته نها له سه ر بناغه ی یه کیه تی و یه کگرتنی هاوولاتیان
نه بی، نهم یه کیه تییه ش دروست نابی ته نها به برابیه تی و خوشویستن نه بی، برابیه تییه که ش
ده بی له سه ر یه ک بیروباوه پ بی؟ چونکه نه گه ر دوو که س بیروباوه پ یان لیک جیاواز بی، نه وه
برابیه تی نیوانیان وه که خه یالکی خاوه و سه ر ناگری، بوی پیغه مبه ر ﷺ بیروباوه پ
ئیسلامی کرده بناغه ی نهم برابیه تییه نیوان (مهاجر) و (أنصار)، پق و قینه له نیوانیاندا
نه بو و هه موویان به یه کسانی هه ستیان ده کرد: بهنده ی یه ک خودان و نوممه تی یه ک
پیغه مبه ر ﷺ گوری له نیوانیاندا ته نها به خواپه رستی یه.

جا (مهاجر) و (أنصار) نه وهنده به بی گهردی ئیسلامه تییان وه رگرتبوو و به کرداریش
جی به جیان ده کرد، تا وای لی هات نه وان ببنه پیشه و او سه ر مه شقی هه موو موسولمانان تا
دونیا ماوه، ته ماشا بکه خوی گه وره له مه دخی (مهاجر) = کوچه ره کان ده فه رموی:
﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ الحشر: ۸، ده سته و تووی غه زا بو نهو
هه ژاره کوچه رانه یه که له لایه ن کافره کان (مکه) له ولات و مالی خویمان ده رکران،
نه وانیش ولات و مالی خویمان به جی هیشت، چونکه پاداشت و پازی بوونی خویان
ده وی و یارمه تی ئایینی خواو پیغه مبه ر ﷺ ده دن، به راستی نهو کوچه رانه
راسته گوی راسته قینه ن.

هه م له مه دخی (الأنصار) = پشتیوانه کان (مدینه) ش ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ
وَإِلِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ

عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ الحشر: ٩،
 ئەوانەى لە (مَدِينَة) دا نىشتەجى بون و ئيمانيشيان بە خواو پيغه مبه ﷺ هەبوو
 پيش كۆچكردنى كۆچكەرەكانى (مَكَّة)، ئەوان ئەو كۆچكەرەكانىيان خوش دەوين كە
 بۆ لاى ئەوان كۆچيان كردو، هيج رِق و قينه شيان لە دَلدا نيه بە هوى ئەو مالەى
 دراو ته كۆچكەرەكان، پشتيوانەكان كۆچكەرەكان لە خويان بە لە پيشتر دەزانن
 هەرچەند بە خويشيان پيويستيتيان هەبى، هەر كەسانىك لە بە خيلى و قارنانى
 بياريزين، ئەوانە بەختەوهر و پزگاربوون.

بەلن: خواىگەرە مەدحى كۆچكەرەكانى كرد: بەو هى ولات و مالى خويان بۆ پەزنامەندى
 خوا بەجى هيشت، مەدحى پشتيوانەكانيشى كرد: كە لە سەر خاك و مالى خويان بۆ
 پەزنامەندى خوا يامەرەتى ئەو ليقه و ماوانەيان داو.

مەدحى كۆچكەرەكانى كرد: كە يارمەتى ئايينى خواو پيغه مبه ﷺ دەدەن، مەدحى
 پشتيوانەكانيشى كرد: كە پييان خوشە ئەو كۆچكەرەكانە هاتونە لاى ئەوان و يارمەتيشيان
 ئەدەن، چونكە ئەوان بۆ يارمەتى دانى ئايينى خوا كۆچيان كردو.

مەدحى كۆچكەرەكانى كرد: كە پاستگۆ پاستەقینەن، چونكە بە كردار سەلمانديان خواو
 پيغه مبه ﷺ ئايين خوشە و يسترن لە ولات و مال و خزم و كەسەكانيان، مەدحى
 پشتيوانەكانيشى كرد: بە بەختەوهر و پزگاربوو، چونكە ئەوانيش لە پيگای خوا-بە كردار-
 ولات و مال و خزم و كەسيان لە خزمەتى ئىسلام دانا.

دەك پيرۆزتان بى ئەى (مهاجر) هەكانى ريگای خوا، ئەى ئەو كەسانەى خۆتان و ولات و خزم و
 كەسەكانتان بە قوربانى خواو پيغه مبه ﷺ كردن، پيرۆزتان بى ئەو مەدحى سۆپەتى
 (الحشر)، كە سىك خواىگەرە لى پازى بى و مەدحى بكاو لە كۆچكردنەكەشى هاوپرێى
 پيغه مبه رى خدا بى ﷺ، چۆن بەندەيەكى وەكو من دەتوانى باسى گەرەبى ئەوان بە
 تەواوى بنوسى؟! .

جا ئیو هەش ئەى (أنصارى) (مَدِينَة)، پيرۆزتان بى ئەو مەدحى سۆپەتى (الحشر)، بەندەيەكى
 وەكو من چۆن دەتوانى باسى گەرەبى ئیو هەش بكا، خواىگەرە لە ئیو پازى بوو و
 مەدحى ئیو هەش كردو، پيغه مبه ريش ﷺ ئیو هەش كردۆتە جیاكەرەو هەى (ایمان) و (نفاق) و
 فەرموویەتى: ﴿الْأَنْصَارُ لَا يُجِبُهُمْ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يُغْضُهُمْ إِلَّا مُنَافِقٌ، فَمَنْ أَحْبَبَهُمْ أَحَبَّهُ اللَّهُ وَمَنْ
 أَبْغَضَهُمْ أَبْغَضَهُ اللَّهُ﴾ رواه الشيخان، تەنھا ئيماندار (الأنصار)- پشتيوانەكانى خوش
 دەوين و تەنھا (مُنافِق) رقى لييان دەبيتهو، جا هەر كەسىك (الأنصار) خوش
 بوين خدا خوشى بوى، هەر كەسىكيش رقى لييان ببيتهو خدا رقى لى
 ببيتهو. (اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَجْرَ أَجْرُ الْآخِرَةِ فَأَرْحَمِ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرَةَ) رواه البخاري.

به دهستکاریه وه له (فقه السيرة، للبوطي) ل(٢٠٩) و(سيرة الصلّابي) ب(١) ل(٥٤٢).

دووهم: پێغه مبه‌ر ﷺ (مهاجر) و (أنصار) یه‌کان گه‌یشته‌ ئه‌و پاده‌یه: حه‌زه‌تی (سعد بن الربیع الأنصاري) ﷺ کرابوه‌ برای حه‌زه‌تی (عبدالرحمن بن عوف) ﷺ، جا حه‌زه‌تی (سعد) به‌ حه‌زه‌تی (عبدالرحمن) ی گوت: برای خۆم من له‌ هه‌موو دانیش‌توانی (مدینه) مالم زۆتره‌و دوو ژنم هه‌نه، وه‌ره: نیوه‌ی مالی من بۆ خۆت بیه‌و له‌ ژنه‌کانیشم کامه‌یانت ده‌وی بۆ تۆی ته‌لاق ده‌ده‌م و له‌ دوا‌ی (عدّه) له‌ خۆتی ماره‌ بکه‌!.

جا حه‌زه‌تی (عبدالرحمن) گوتی: خوا به‌ره‌که‌ت بخاته‌ مال و خیزانت، واته‌: هه‌یچ‌کیانی لێ‌په‌رنه‌گرت و گوتی: بازارم نیشان بده‌ن. جا حه‌زه‌تی (عبدالرحمن) ﷺ چوه‌ بازار، که‌شک و پونی کپین و فروشتنی و قازانجی کرد، جا پاش چه‌ند پوژیک پێغه‌مبه‌ر ﷺ حه‌زه‌تی (عبدالرحمن) ی دیت: خۆی جوان و بۆنخۆش کردوه، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿مَهْمٌ﴾ ئه‌وه‌ چی‌یه؟ حه‌زه‌تی (عبدالرحمن) ش ﷺ گوتی: ژنیکم له‌ (أنصاری) یه‌کان له‌ خۆم ماره‌ کردوه. جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿بَارَكَ اللَّهُ لَكَ أَوْلَمَ وَلَوْ بِشَاةٍ﴾ رواه‌ الشیخان، خوا لیت پیروژ بکا، زیافه‌تی بۆک گواستنه‌وه‌ش بکه‌، هه‌رچه‌ند به‌ مه‌رپیکیش بی.

جگه‌ له‌ مه‌ش: (أنصاری) یه‌کانی‌تریش به‌ پێغه‌مبه‌ریان ﷺ گوت: (دارخورمایه‌کانمان له‌ نێوان ئێمه‌و برایه‌کانمان به‌ش بکه‌). پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿لَا﴾ دارخورمایه‌کان به‌ش ناکه‌م. جا (أنصاری) یه‌کان فه‌رموویان: (که‌وابوو: له‌ کارکردن و خزمه‌تکردنی دارخورمایه‌کاندا یارمه‌تیمان بده‌ن، میوه‌ی دارخورمایه‌کان له‌ نێوانماندا به‌ نیوه‌ی بی؟). جا (مهاجر) ه‌کان به‌وه‌ پازی بون، هه‌م خۆیان و خیزانه‌کانیشیان له‌ خانوه‌کانی (أنصار) دا نیشته‌جێ بون تا جوله‌که‌کان (بنی‌النضیر) له‌ (مدینه) ده‌رکران، ئینجا (مهاجر) ه‌کان ماله‌کانیان گواستنه‌وه‌ ناو خانوه‌کانی جوله‌که‌کان.

هه‌روه‌ها ئه‌و نیوه‌یییه‌ی دارخورمایه‌کانیش هه‌ر به‌رده‌وام بوو، تا غه‌زای (خَبَبَس) ته‌واو بوو، ئینجا (مهاجر) ه‌کان هه‌موو نیوه‌یییه‌کان و به‌خشراوه‌کانیان بۆ (أنصاری) یه‌کان گه‌پانده‌وه‌، واته‌: چونکه‌ پێویستی نه‌ما. (البدایة والنهایة) ب(٢) ل(٢٣٣) و(فتح الباری) ب(٧) ل(٣٣٧ و٤١٦)، ب(٥) ل(٢٩٨).

سێ‌یه‌م: پێغه‌مبه‌ر ﷺ (مهاجر) و (أنصار) یه‌کردنه‌ برا، تا میرات له‌ یه‌کتری بگرن.

بزانه‌: به‌م برایه‌تیه‌ (مهاجر) و (أنصار) میراتیان له‌ یه‌کتری ده‌گرت، تا له‌ غه‌زای (بَدَن) ئه‌م جۆره‌ میراتگرتنه‌ (نَسَخ) بۆوه‌ به‌ نایه‌تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ الأنفال: ٧٥، واته‌: خزمه‌کان بۆ میرات له‌ یه‌کتری‌گرتن له‌ پێش‌ترن له‌ خه‌لکی‌تر.

چونکه‌ مه‌به‌ست به‌و برایه‌تی و میراتگرتنه‌ ئه‌وه‌ بوو: (مهاجر) ه‌کان ولات و خزم و که‌سی خۆیان له‌ دڵدا نه‌مێنێ و پالێشتیان ده‌ست بکه‌وی و بهاوێنه‌وه‌، جا که‌ ئیسلام به‌هێز بوو و

سەرکەوتو ئو خەفەتەنەش لە دڵیاندا نەمان، میراتگرتنەکش نەماو بۆ خزم و کەسەکان گەپاندراپەوه، بەلام بڕایەتی ئایینی لە نیوان موسولماناندا بە بەردەوامی مایەوه و لە میراتگرتنیشدا ئایین بە مەرج داندراوه، واتە: ئەگەر میراتگر موسولمان نەبێ، میرات لە خزمە موسولمانەکەى ناگرێ، چونکە لە ئاییندا بڕای یەکتەری نین.

جا بزانە: فەرموودەکان و دەگەیهنن: دوو جار ئەم جۆرە میراتەى بە بڕایەتى (نسخ) بۆتەوه، واتە: بەم ئایەتەو بە ئایەتى ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي﴾ ی پراپردوو. (فتح الباری) ب (۷) ل (۳۲۸)، ب (۸) ل (۳۱۴) و (السيرة الطيبة) ب (۲) ل (۱۲۷).

*** **

﴿ نووسینی (دستور) بۆ دەوڵەتى نوێى ئیسلام ﴾

هەر لە سالی یەكەمى كۆچىدا زۆرىنەى خەلكى (مدینة) بونە موسولمان و ژمارەى موسولمانان هەر لە زیادبووندا بوو، بۆی پێغه مبه ر ﷺ نووسراویكى لە نیوان (مهاجر) و (انصار) دا نوسی، هەر لەم نووسراوشدا بڕیارى دا: جەنگ لە دژی جولهكەكانى (مدینة) نەكاو زیان لە یەكتەرى نەدەن و ئەوانیش یارمەتى هیچ دۆزمنیكى ئیسلام نەدەن، بەم مەرجانە لە سەر مال و ئایینی خۆیان لە (مدینة) دا بمیننەوه. جا ئەم نووسراوه زۆر درێژەو (۴۷) چل و حەفت بڕیارى تێدانه، بەلام ئیمە تەنها چەند خاڵىكى لێ دەبژێرین:

یەكەم: موسولمانەكانى (قُریش) - (مَكَّة) و موسولمانەكانى (مَدِیْنَة) و ئەو موسولمانانەش كە وەگەل ئەوان دەكەون و لەگەل ئەواندا (جهاد) دەكەن، هەموویان یەك ئوممەتن، نەك خەلكى تر.

دووەم: هەموو موسولمانەكان بەگۆیرەى هۆزى خۆیان لە نیوان خۆیاندا خوینى كوژراو دەدەن و دیلەكانیان ئازاد دەكەن.

سێیەم: نابى موسولمانان واز لەو موسولمانە بیخن: كە بارى ژيانى گران بووه، دەبى بەگۆیرەى توانا پێویستىەكەى بدەن.

چوارەم: موسولمانەكانى لەخواترس یەك دەستن لە دژی ئەو كەسەى ستم دەكا، یان دەیهوئى كاریكى گەورەى ستم، یان تاوان، یان دۆزمنكاری، یان وێرانكاری ئەنجام بدا، ئەبى بە تێكپرایى لە دژی بوەستن، هەرچەند مندالى یەكێكیانیش بێ. پێنجەم: نابى موسولمان لە تۆلەى كافریك موسولمانیك بكوژێ و نابى یارمەتى كافریش بدا لە دژی هیچ موسولمانیك.

شەشەم: هەر موسولمانیك باوەپى بەم نووسراوه هیئابى و باوەپى بە خواو پۆزى دوایى هیئابى، بۆى دروست نیە: یارمەتى تاوانكارو بییدەكار بدا، یان بیحاونیتەوه، لەعنەت و غەزەبى خودای لى بدا لە پۆزى قیامەت، خیرى هیچ

واجب و سوننه تيگيشى لى ٲوه رنا گيرى.

حه قته م: هه شتيك له نيوان خاوه نه كانى ئەم نووسراوه ٲووى دا، يان ململانه يه ك كه مه ترسى تيگه رانه لى بگيرى، ئەوه دهگه ٲيندرى ته وه لاي ٲريارى خواو ٲيغه مبه ره كه لى ﷺ. (البداية والنهاية) ب(٢) ل(٢٣٠ و ٢٣١) و (فقه السيرة، للبوطي) ل(٢٠٨ و ٢١٢).

﴿ دامه زراندى بازارى موسولمانان ﴾

به هوى كۆچكردى (صحابه) كانى (مكة) بو (مدينه)، ژماره لى موسولمانان له (مدينه) دا زياد بوو و هه ره له زياد بوونيشدا بوو، به لام هيژى ئابوورى هه ره له دهست جوله كه لى (مدينه) دا بوو، چونكه بازار گانيه كه له دهست ئەواندا بوو و به هه زكردى خويان كه ل ٲه لى بازار ٲيان گران ده كردو ده يانشار ده وه، بو لى ٲيغه مبه ره ﷺ له ٲوژئاوا لى مزگه وته كه لى خوى شوي نيكى بو بازارى موسولمانان ديارى كردو فه رموى: ﴿ هَذَا سُوقُكُمْ، فَلَا يُتَقَصَّنْ وَلَا يُضْرَبَنَّ عَلَيْهِ خَرَجٌ ﴾ رواه ابن ماجه، ئەمه بازارى ئيوه لى - ئەه موسولمانان - لى تان تيگ نادى و به رده وام ده بى و باجى له سه ر داناندى.

﴿ سه ر ژمير كرنى موسولمانان ﴾

﴿ عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اُكْتُبُوا لِي مَنْ تَلَفَطَ بِالإِسْلَامِ مِنَ النَّاسِ. فَكُتِبَ لَهُ أَلْفًا وَخَمْسِمِائَةَ رَجُلٍ، فَقُلْنَا: نَخَافُ وَنَحْنُ أَلْفٌ وَخَمْسِمِائَةٌ؟... وَفِي رِوَايَةٍ: فَوَجَدْنَاهُمْ خَمْسِمِائَةً. وَفِي رِوَايَةٍ: مَا بَيْنَ سِتِّمِائَةٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ﴾ رواه البخاري، ٲيغه مبه ره ﷺ فه رموى: بۆم سه ر ژمير بكن، ئەوانه لى وشه لى ئيسلاميان گوتوه، واته: موسولمان بوينه. جا ئيمه ش هه زارو ٲينجسه د ٲياوى موسولمانان - له (مدينه) و ده ور به لى (مدينه) - بو نوسين، جا گوتمان: چۆن ئيمه بترسيين؟ خو ئيمه هه زارو ٲينجسه د ٲياوين!... جا له وانه ش: ٲينجسه د ٲياو جهنگاوه لى (مدينه) بون، تيگرا لى ٲياوه كانى (مدينه) - جهنگاوه ر و ئەوانى تر - شه شسه د تا حافظسه د ٲياوى موسولمان بون.

جا بزانه: به م لى كدانه وه لى، هه رسيك (رواية) كانى هه ديسه كه تيگ ده كه نه وه. ٲروانه (شرح صحيح مسلم) ب(٢) ل(١٨) و (فتح الباري) ب(٦) ل(٢١٥) و (سيرة الصلابة) ب(١) ل(٦٦٤).

﴿ گولبرژيريك ئەم گولزاره ﴾

يه كه م: موسولمانه كانى (مكة) و (مدينه) و ئەه موسولمانانه ش كه وه گه ل ئەوانيش ده كه ون و نه گه ل ئەواندا (جهاد) ده كه ن، هه موويان يه ك ئومه تن نه ك خه لكى تر. به م ٲرياره ٲيغه مبه ره ﷺ يه كيه تى له ناو موسولماناندا دروست كردو كردن يه ك ئومه ت، هه ره به م ٲرياره ش هه موو جياوازى هه ريمى و هوزايه تى و بنه ماله لى له ناو ئومه تى ئيسلامدا تاواوه هيج نر خيكي نه ما، خوا لى گه وره ش ٲشتگيرى له م ٲرياره كردو ده فه رموى: ﴿ إِنْ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴾ الانبياء: ٩٢، ئەم ٲيباره لى ئيسلام شه رعى ئيوه لى، ئيوه ش يه ك ئومه تن، منيش خوا لى ئيوه م، كه وابوو: بمپه رستن.

به لئ، به م برپاره: (أَبُولَهَب) ی مامی پیغه مبه رﷺ له نوممه تی ئیسلام ده رکرا، (بِلَال الْحَبَشِي) و (سَلْمَانُ الْفَارِسِي) و (جَابَانُ الْكُرْدِي) ﷺ هاتنه ناو نوممه تی ئیسلام، نهك ته نها هاتنه ناو نوممه تی ئیسلام و به س، به لكو دهره ق نوممه تی ئیسلام پیغه مبه رﷺ فهرموی: ﴿لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَىٰ أَعْجَمِيٍّ وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَىٰ عَرَبِيٍّ وَلَا لَأَحْمَرَ عَلَىٰ أَسْوَدَ وَلَا لَأَسْوَدَ عَلَىٰ أَحْمَرَ إِلَّا بِالتَّقْوَىٰ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد، له ئیسلامدا هیچ گه وره ییهك بۆ عه پهبیك نیه له سهر عه جه میك، هیچ گه وره ییهك بۆ عه جه میكیش نیه له سهر عه پهبیك، هیچ گه وره ییهك بۆ سۆرئك نیه له سهر ره شیك، بۆ ره شیكیش له سهر سۆرئك نیه، ته نها به له خواترسان نه بی.

به لئ، به م برپاره: ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) و ئیمام (عُمَرُ) و ئیمام (عُثْمَانُ) و ئیمام (عَلِيٌّ) ﷺ كه هر چواریان (قُرَيْشِي) ن و له هۆزه كه ی پیغه مبه رﷺ، وهك حه زره تی (بِلَال الْحَبَشِي) نوممه تی پیغه مبه رﷺ، به لام به له خواترسان پله و پایه یان به رزتره، هه روهك خوای گه وره ده فهرموی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الحجرات: ۱۲، پێژدارترتان له لای خوا له خواترستره كانتانن.

كه وابوو: باوك و برا و خزم و كه سه كانی تر، نه گه ر موسولمان نه بون، نه و خزمایه تیه به رامبه ر به دۆستایه تی ئیسلام هیچ نرخكی نیه، چونكه خوای گه وره ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ المائدة: ۵۵، دۆستی ئیوه ته نها خوا و پیغه مبه ری خوا و ﷺ ئیمانداره كانن، نه و ئیماندارانه ی نوێژ نه كه ن و زهكات نه دهن و ملكه چی فهرمانی خوا و پیغه مبه رﷺ.

جا له سهر نه م بناغه یه یه كه م ده ولته تی ئیسلامی یهك پارچه یی دامه زیندرا. دووهم: نابی موسولمانه كان واز نه و موسولمانه بیئن كه باری ژیا نی گران بووه و ده بی پیویستیه كه ی بده نی. به م برپاره ش پیغه مبه رﷺ هه موو مافی مرۆفی چه سپاند و هه موو موسولمانه كانی كردنه لیپرسراوی یه كتری، بۆی زانایانی شهره فهرموویانه: (نه و ده وله مه ندانه ی بژیوی سالیکیان زیاتر هه یه، له سه ریان واجبه: زیان له سهر موسولمانان لابدهن، نه گه ر نه م زیانه به زهكات و (بَيْتُ الْمَالِ) لانه ده چوو: وهك پۆشاكی پرووته كان و بژیوی برسیه كان و پاره ی پزیشك و دهرمان، جا نه گه ر لادانی نه م زیانانه به فهرمانی پیشه وای ولات بوو، نه و كاته ده بیته قهرز له سهر (بَيْتُ الْمَالِ)، واته: كه (بَيْتُ الْمَالِ) پاره ی پهیدا بوو، نه و مه سه ره فانه ی پرابردوو بۆ ده وله مه ندانه كان ده گه ر ئینیته وه. (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب (۹) ل (۲۲۰).

سێیه م: بریاری ژماره چوار و شه ش: ده بی موسولمانان به تیکراییی له دژی سته مکار و بیدعه کار بوهستن و پێگه نه دهن هیچ كه سیك کاری تیکدمرانه نه نجام بدا هه رچه ند مندا لی

يَهْكِيَانِيْش بِنْ. به م دوو برپاره پيغهمبر ﷺ گشت موسولمانتيكى كرده بهرپرسيار بۆ پاراستنى دهولتئىسلام، جا نه گهر موسولمانان نه م برپارانه جي به جي بكن، نه و كاته گشت موسولمانتيك له لاي خويوه ده بيتته بهرپرسيارتيكى ئاسايش، مرقى ستمكارو بيدعكار له كومه لگه ئىسلامدا جيگه نايبتته وه موسولمانان له دى ده وه ستن، چونكه نه و جور مرقه كومه لگه ئىسلام تيگ ده دا، هه روهك پيغهمبر ﷺ فهرموويه تى: ﴿إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ بَعْدَ اللَّهِ بِعَذَابٍ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، هه ر كاتيگ خه لك ديتى ستمكار ستم ده كا، نه وانيش له ستممه كهى قه ده غه يان نه كرد، نزىكه خواى گه وه به تيكرپاي سزايان بدا.

جگه له مه ش: له هه ديسدا له عنت بۆ يارمه تيدهرى بيدعكاران و ستمكاران هاتوه، جا به پله ييه كه م ستمكار نه و كه سانه: كه ياساى ده سترده به پيچه وانهى شريعه تى ئىسلام داده نين، يان به سه ر خه لكى دا ده يسه پيئىن و په فتار به شريعه تى ئىسلام ناكه ن، خواى گه وه ده فهرموى: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ المائدة: ٤٥، هه ر كه سيگ په فتار نه كا به و قورئانهى خوا نارديوه تيه خواره وه، نه وه ستممه كاره. جا بزانه: نه وه له و حالته دايه: كه باوه پى به قورئان هه بى و په فتارى پى نه كا، به لام نه گهر باوه پيشى به قورئان نه بى، نه و كاته كافره، هه روهك هه زه تى (ابن عباس) ﷺ له ته فسيري ئايه ته كه دا فهرموويه تى. (تفسير القرطبي) و (تفسير ابن كثير) المائدة (٤٤).

چواره م: نابى موسولمان نه تو لهى كافريگ موسولمانتيك بكورئى، نابى يارمه تى كافريش بدا له دى موسولمان. يارمه تيدانى كافره كان له دى موسولمانه كان نيشانهى بى هيئى ئيمانه، يان هه ر نيشانهى بى ئيمانيه، خواى گه وه ده فهرموى: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ المجادلة: ٢٢، ناگونجى و ده ستن ناكه وى گه ليكى وه ها هه بى: باوه پيان به خوا و پورئى دوايى هه بى، له هه مان كاتيشدا پشتگيرى نه و كه سانه بكن كه دژايه تى خوا و پيغهمبر ﷺ ده كهن، هه ر چه ند نه و دژانه ش باوكى خويان بن، يان كورپيان بن، يان برايان بن، يان هو زى خويان بن.

واته: باوه پ به خوا و دوستايه تى دوژمنانى خوا - به يه كه وه - كۆ نابنه وه، كه وابوو: هه ر كاتيگ خوشويستنى دوژمنانى خوا هاته ناو دل، ئيمانى تى دا ناميئى، بويى پيغهمبر ﷺ فهرموويه تى: ﴿أَوْتَقُ عَرَى الْإِيمَانِ الْمَوْلَاةُ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَةُ فِي اللَّهِ وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ﴾ رواه الطبراني وأبو داود بسند صالح، پته و ترين ده ستيپوه گره كانى ئيمان: دوستانه تى يه له پيئاوى خوا، دوژمنايه تى يه له پيئاوى خوا، خوشويستنه له پيئاوى خوا، بق ليها تنه له پيئاوى خوا. (صفوة التفاسير) المجادلة: (٢٢) و (الترغيب والترهيب) ب (٤) ل (٢٤).

پېنجه م: هەر شتیک له نیوان خواوه نه کانی ئەم نووسراوه دا: کە مەترسی تیکدانى ئىبکرى، ئەو دەگەر پېنډریتەو لای خواو پېنغه مېهره گەى ﷺ. بەم بېيارەش ئاشکرا بوو: ئىسلام ئایین و دەولەتە، یاسای دەولەت ئىسلامیش مەموو سەرچاوه گەى لە خواو پېنغه مېهره وەى ﷺ - کە قورپان پیرۆزو حەدىسە کانی پېنغه مېهرن ﷺ - واتە: ئەو کاتە دەولەت بە دەولەت ئىسلام دادەندری: کە بېيارە کانی خواو پېنغه مېهرى ﷺ تى دا جى بە جى بکرىن ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ يوسف: ٤٠، بېياردان تەنھا مافى خوايە، خودا فەرمانى کردو: جگە لەوى کەسى تر نە پەرستى، ئەو ئایینی راستە قینەى، بەلام زۆرتىنى خەلک نازانن.

جا بزانه: جوله کە کانی (مَدِينَة) ش ملکه چى ئەم نووسراوهى پېنغه مېهرى ﷺ بون و دانیان بەو دا مېتابوو: کە دەسەلاتدارى تى دەولەت بۆ پېنغه مېهرى ﷺ بۆ ئەوانیش هەر لە سەر ئایینی خۆيان بن و لە ژێر سېبەرى دەولەت ئىسلامدا بژيێن.

جا ئەو جىگەى سەرسوڤمانە: ئەو موسوڵمانانەى لە مەيدانى (جهاد) بەزىون و بويە دىلى (علمانية) کان، لە (برلمان) و لە حکومەتدا بەشدارى (علمانية) کان دەکەن، ئێرە دەکەنە بەلگەى خۆيان، واتە: دەلێن: جوله کە لە گەل موسوڵمانان لە (مَدِينَة) دا بە هاوبەشى ژيان؟ سەيرە!!! خۆ ئێمە نالێن: جوله کە و ديانە کان هاوولایتى دەولەت نەبن، بەلکو دەلێن: ئیو چەواشە کارن و فیل لە خۆتان و لە خەلکى تر دەکەن؟ چونکە لەم حکومەتەى ئىسلامدا تەنھا يەك جوله کەش بەشدار نەبو، جووھەکان خواھنى هېچ بېيارىک نەبون، بەلکو ئەگەر کیشە يەك لە نېوان جووھەکانیش پووى دابا، دەبو حکومەت ئىسلام بە بېيارى خواو پېنغه مېهرى ﷺ چارەسەرى بکا، کە واتە: تەنھا ئىسلام بېياردەر و دەسەلاتدار بوو.

بەلام بە پېچەوانەو: ئێو لە (برلمان) دا ملکه چى (علمانية) کان و ئەگەر کیشە يەكیش پوو بدا، ئێو ئەوان بە یاسای (طاغوتى) (ديمقراطية) چارەسەرى دەکەن و هېچ مافىک و هېچ دەسەلاتىک نادەنە خواو پېنغه مېهرى ﷺ، خواى گەورەش دەفەرموى: ﴿فَإِنْ تَنَارَ عَتَمٌ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ النساء: ٥٩، ئەگەر لە شتیکدا بوو کیشەتان، ئەو کیشە يە بگەر پېننەو بۆ خواو پېنغه مېهرى ﷺ - واتە: بە بېيارى قورپان و حەدىس کیشە کە چارەسەر بکەن - ئەگەر ئێو باوەرتان بە خواو بە پۆزى داويى هەيە. زانا يانی ئایین فەرمويانە: ئەم ئايەتە بەلگە يە: هەر کەس يک - بە باوەر پەو - کیشە کانی خۆى بە قورپان و حەدىس چارەسەر نەکا، ئەو باوەر پى بە خواو پۆزى قيامەت نى. بڕوانە (تفسير ابن کثير) و (تفسير الخازن) النساء (٥٩)، هەم بگەر پيوە بۆ ياسى (برلمان) و مەلېژاردن لەم کتێبە دا.

جا لە بەر گرنگى ئەم مەسەلە يە، خواى گەورە سویند دەخواو دەفەرموى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا ﴿النساء: ٦٥﴾، سویندم به خوای تو-ئهی پیغمبر ﷺ- ئەوان ئیمان ناھینن تا ئەتۆ ئەکەنە (حکَم)- ناوېژیکار لەو کیشەییە لە نیاوانیاندا پوو ئەدا، ئینجا لە ناو دلیانیشدا نابێ هیچ دلتەنگیەک هەبێ بە هۆی ئەو بێزارەیی تو داوتە، دەبی بە ئاشکراییی و پەنھانی ملکہچی بێزارەکت بن. (تفسیر ابن کثیر) النساء (٦٥).

شەشەم: چەند ئاداب و پەشتیکی بازار، پیغمبر ﷺ فرموی: ﴿هَذَا سُوقُكُمْ...﴾ ئەمە بازارێ ئیوہیە... جیاکردنەوی بازارێ موسولمانان لە بازارێ جولەکەکانی (مَدینة)، بەلگە: کە پێویستە بازارێ موسولمانان جیاوازی بێ لە گەل بازارێ کافران: لە پووی حەرام و حەلال و ئەجامدانی پەشتە جوانەکانی ئیسلام لە ناو بازاردا، جا پیغمبر ﷺ ئیمام (عُمَر) کەردبوو چاودێری بازارێ (مَدینة)، تاکو خەلک بەگوێزەیی شەریعەتی ئیسلام کەین و فرۆشتن بکا، بۆی ئیمام (عُمَر) فرمویەتی: (لَا يَبِيعُ فِي سُوقِنَا إِلَّا مَنْ تَفَقَّهَ فِي الدِّينِ) نابێ لە بازارێ ئیمەیی موسولماناندا کەین و فرۆشتن بکا، تەنھا ئەو کەسە نەبێ: کە لە شەریعەتی ئیسلام تیگەیشتبێ.

جا پیغمبر ﷺ چەند ئاداب و پەشتیکی بازارێ داناون، پێویستە مۆقی موسولمان جێ بە جێیان بکا، وەك: ئاوەدانکردن و پرکردنی بازار بە هێنایی کەل و پەلێکی زۆر بۆ پێکھێنایی پێویستەکانی موسولمانان، هەم خۆپاراستن لە گرانکردنی نرخ و لە شارەدەوی کەل و پەل لە کاتی پێویستیدا، پیغمبر ﷺ فرمویەتی: ﴿الْجَالِبُ مَرْزُوقٌ وَالْمُحْتَكِرُ مَلْعُونٌ﴾ رواد ابن ماجه والحاكم بسند ضعيف لكنه يعمل به في التريغيب والترهيب، ئەو کەل و پەلێکی زۆر دەهێنیتە بازار خوا پرزقی زۆر دەکا، ئەو کەل و پەل پێویست دەشاریتەو بۆ کاتی گرانی، دورە لە پەحمەتی خوا.

هەم خۆپاراستن لە زۆر سویندخواردن- بە درۆ، یان بە راست- پیغمبر ﷺ فرمویەتی: ﴿إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ فَإِنَّهُ يُنْفَقُ ثُمَّ يَمْحَقُ﴾ رواد مسلم، خۆتان بپاریزن لە زۆر سویندخواردن لە کەین و فرۆشتندا، چونکە سویندەکە مالهە دەفرۆشێ، ئینجا بەرەکەتی لی لادەبا.

هەم خۆپاراستن لە فیل کردن و خیانت کردن لە فرۆشتن و لە پێوان و لە کێشاندا، پیغمبر ﷺ فرمویەتی: ﴿مَنْ غَشَا فَلَيْسَ مِنَّا﴾ رواد مسلم، هەر کەسێک خیانت و فیل لە ئیمەیی موسولمان بکا، ئەو لە سەر پێبازی ئیمە نیە.

هەم وەکو خۆپاراستن لە هەلگرتنی چەک لە ناو بازاردا، هەم وەکو خۆپاراستن لە پێسکردنی بازار و پێگەکان، هەروەها سوننەتە: مۆقی بازگان نەرم و لە سەر خۆ بێ و چاپۆشی لە برای موسولمانی بکا، پیغمبر ﷺ فرمویەتی: ﴿مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا بَيْعَتَهُ أَقَالَهُ اللَّهُ عَشْرَةَ يَوْمٍ الْقِيَامَةِ﴾ رواد ابن حبان وصححه الحاكم، هەر کەسێک چاپۆشی پەشیمانبوونەوی ماملەت

له برای موسولمانی بکا، خوی گه وره له پوژی قیامت چاپوشی لی ده کا.

هروه پینغه مبه ر علیه السلام پینموونی کردین: که چوینه ناو بازار بلین: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ حدیث حسن وراه الترمذی والحاکم وابن ماجه . به دستکاری وه (سیره الصلّی) ب (۱) ل (۶۶۵-۶۶۸).

حه قته م: گومرگ و باج له ئیسلامدا نیه، پینغه مبه ر علیه السلام فرموی: ﴿لَا يُضْرَبَنَّ عَلَيْهِ خَرَجٌ﴾

ئهم بازاره باجی له سهر داناندی. ئهمهش به لگه یه: که دروست نیه هیچ جوره باجیک له بازارگانه کانی موسولمان وه ریگری، چونکه ئه و باجه به شیک گومرگه، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام: حه پامه گومرگ له موسولمانان وه ریگری، هر که سیکیش گومرگ به حه لال دابنی، ئه وه کافر ده بی، هروه زانایانی شهره له باسی کافر بووندا فرمویانه، چونکه پینغه مبه ر علیه السلام فرمویه تی: ﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ صَاحِبُ مَكْسٍ، يَعْنِي الْعَشَّارُ﴾ رواه الإمام أحمد وصححه الحاكم على شرط مسلم، ئه و که سه ی گومرگ وهرده گری ناچیت به ههشت.

به لام دروسته: به ئه ندازه ی ده یه ک گومرگ له و کافران وه ریگری: که بۆ بازارگانی دینه ناو ولاتی ئیسلام، پینغه مبه ر علیه السلام فرمویه تی: ﴿إِنَّمَا الْعُسُورُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى وَلَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ عُسُورٌ﴾ رواه أبوداود بسند صالح، ده یه کی بازارگانی ته نها له سهر جوله که و گاوره کانه، موسولمانان هیچ ده یه کی بازارگانیان له سهر نیه.

جا وهرگرتنی ئهم ده یه کهش به گویره پیکه اتنی کار به دهستی موسولمانه: ئایا له هر سالتکا جاریک بی، یان له هر کاروانیک جاریک، جا ئه و ده یه کهش وه کو سهرانه له (بیئت المال) ی موسولمانان داده ندی و بۆ به رژه وهندی موسولمانان سهر ف ده کری. (مغنی ابن قدامة) ب (۱۰) ل (۵۹۲-۵۹۵) و (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب (۹) ل (۸۷ و ۲۸۲) و (رد المحتار على الدر المختار لابن عابدين) ب (۳) ل (۲۴۴).

هه شته م: پینغه مبه ر علیه السلام فرمائی دا: موسولمانه کان سهر ژمیر بکری. ئهمهش به لگه یه: که سهر ژمیر کردن و تۆمار کردن دانیش توان و له شکر ئیسلام، شتیکی شرعی یه وه م پئویسته بۆ کاتی پئویست جهنگا وهرکان و ئه وانی تر لیک جیا بکری نه وه، جا (الصلّی) فرمویه تی: ئهم سهر ژمیر کردن له سالتی یه که می کوچی دا بوو... له دوی ئهم سهر ژمیر کردنه غه زا= (جهاد) ی چه کداری دهستی پئو کرد، جا ئهم سهر ژمیری ش به شیک بوو له به ره و پیش بردن و ریکخستنی ده وله تی تازه پیکه یشته وی ئیسلام. (سیره الصلّی) ب (۱) ل (۶۳۲).

*** **

﴿حه زه تی (جایان) ی کوردی علیه السلام ده بیته (صحابه) ی پینغه مبه ر علیه السلام﴾

ئه ی کوردی موسولمانی پزدار: زۆر جار ده خوینی وه، یان گویت لی ده بی: (صهیب) ی رۆمی، (بلال) ی حه بهشی، (سلمان) ی فارسی علیه السلام. به لام زۆر که م ناوی (جایان) ی

کوردی ﷺ دهبیسی! که نهویش- وەکو ئەو سێ بەرپزانه- (صحابە) یەکی پێغه مبه ره ﷺ؟ هۆیه کهشی ئەمهیه: ئەو سێ بەرپزانه تا پێغه مبه ره ﷺ وەفاتی کرد هەر له (مدینه) بون، به لām چه زهرتی (جابهان) ﷺ گهراو تهوه بۆ کوردستان.

جا لیژدا گرنگ ئەوهیه: ئێمه ی کورد شوکری خوا بکهین و ههم شانازیش بهوه بکهین: که ئێمهش (صحابە) یه کهمان ههیه و له (شاره زور) وه چهوته (مدینه) ی پیرۆزو له خزمهت پێغه مبه ره ﷺ موسو لمان بووه، کهواته: ئێمهش له سه رهتای ئیسلامه وه له خزمهتی ئایینی ئیسلامدا بوین، فالحمد لله على هذه النعمة.

(السید الألوسی) له تهفسیری سو رهتی (إِنَّا فَتَحْنَا) ئایه تی (١٦) ده فهرمو ی: کور ده کهان به ئازایه تی ناسرا ون و زۆریش پیاوی گه وره یان هه بووه، به لکو (صحابە) شیان هه بووه، (الحافظ: ابن حجر العسقلانی) له (الإصابة) دا فهرمو یه تی: (جابهان) ی باوکی (مِیْمُون)، ئیمام (ابن مته) له (أبی خلد) گێراو یه تی هوه: گو ییم له (مِیْمُون) ی کو ری (جابهان) ی کوردی بوو، نهویش له باوکی خۆی گێرا یه وه: ﴿أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ غَيْرَ مَرَّةٍ حَتَّى بَلَغَ عَشْرًا، يَقُولُ: مَنْ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَهُوَ يَنْوِي أَنْ لَا يُعْطِيَهَا الصَّدَاقَ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ زَانٍ﴾ رواه ابن منده فی معرفه الصحابه، باو کم- (جابهان)- فهرمو ی: تا ده جار گو ییم له پێغه مبه ره ﷺ بوو ده یفه رموو: هەر که سیك ژنیك ماره بكا و نیه تی شی ئه وها بی: ماره یی هه کی نه داتی، ئەوه له پۆژی قیامهت ده گاته دادگای خودا به زیناکه ر داده ندری. (تفسیر روح المعانی للکوسی) الفتح: (١٦)، هه م (إكمال الإكمال لابن نقطة البغدادي) باب (جابهان).

جهنابی دکتۆر (عبدالله مصطفى) له کتییی (أمجاد الأكراد) دا موسو لمان بوونی (جابهان) ی کوردی به درێژی باس کردوه، ئێمهش لیژدا پوخته یه کی لیژمه رده گرین و ده ینوسین: له دوا ی کۆچ کردنی پێغه مبه ره ﷺ پیا و ما قو لیکی کورد- که ناوی (جابهان) بوو- هاته (مدینه) ی پیرۆزو له سه ر دهستی پێغه مبه ره ﷺ موسو لمان بوو، (جابهان) ﷺ له و ما وه یه ی له (مدینه) دا مایه وه، به خزمهت پێغه مبه ره ﷺ ده گه یشت و گو یی له فهرمو و ده کهانی پێغه مبه ره ﷺ ده گرت، به لām (جابهان) ی کوردی ﷺ ته نها دوو هه دیسی له پێغه مبه ره ﷺ گێرا و نه وه، ئیتر (صحابە) ش نه یان زانی له نیوان پێغه مبه ره و رو و ﷺ (جابهان) دا ﷺ باسی چی گراوه. له کولبژێره که دا هه دیسه کان نو سرا ون.

ئینجا که (جابهان) ﷺ گهراوه بۆ کوردستان، به لیها تووی خۆی توانی خۆی بگه ینێ ته ناو هیزه تایبه تی هه کی (کسری) ی پاشای (فارس) و بیانگاته موسو لمان؟ چونکه ئەم هیزه تایبه تی هه کی (کسری) گشتی کورد بون و ژماره یان پێنج ههزار سه رباز بوو، (دیلم) سه ر کردایه تی ده کردن، جا بۆی (کسری) ئەو کور دانه ی کردبونه پاسه وانی تایبه تی خۆی، چونکه متمان ه ی به فارسه کان نه ده کرد.

ئىنجا كە لە سالى (۱۵)ى كۆچى لەشكرى ئىسلام بە سەرگردايەتى (سعد بن ابى وقاص) ﷺ لە (القادسيّة)دا پرووبەرووى لە شكرى كافرەكانى (فارس) بونەو-كە (زستم) سەرگردەيان بوو- لە ناكاو (سعد) ﷺ ديتى: هيزىكى فارسى دەپهوى بە دەورەى لەشكرى ئىسلامدا بسوپىتەو، جا كە (سعد) ﷺ ئەو لەشكرى ديت يەكسەر فەرمانى دا: هيزىكى سوارچاكي ئىسلام بەرمو ئەو لەشكرە بچى. ئىنجا كە هيزمەكى ئىسلام گەيشته لای هيزە فارسىيەكە، ئەوان زۆر بە گەرمى سەلاميان لىكردن و گوتيان: ئىمە براى ئىومىنەو ماومىيەكى زۆرە موسوئمان بوينەو چاومپروانى ئەم پۆژەمان دەگرد، ئىو سەبر بگرن تا بە تەواوى دەسوپىنەو، ئىجا دەبينن چى بە سەر لەشكرى (زستم) دىنين!.

ئىتر ئەم هيزە بە دەورەى لەشكرى (زستم)دا سوپاوەو لە هەموو لايەكەو بە هەموو جوړە چەكىك لە لەشكرەكەيان دا و تىكيان شكاندو بونە پالپشتى لەشكرى ئىسلام.

ئەم هيزەى تازە، هيزە تايبەتەكەى (كسرى) بوو-كە هەمووى كورد بون-، (كسرى) نەيدەزانی ئەو هيزە موسوئمان بوو، بۆيى بە سەرگردايەتى (ديلم) بۆ پالپشتى (زستم) ناردبويه جەنگى (القادسيّة)، بەلام لە ئەنجامدا (زستم) كوژرا و لە شكرى (فارس)ش شكا و (كسرى)ش بەرمو ئىران هەلات.

جا ئەم هيزە كوردىيەش تىكەئى هيزى ئىسلام بوو و پىى دەگوترا: (خەنرا ديلم)، ئىنجا لەشكرى ئىسلام-بە كوردو عەرەبەو- هيزەكانى فارسەكانيان پراو نان و هەريمەكانيان لە ژىر دەستى ئەوان رزگار كردن، تا (المداين) و (جلولاء) و (خلوان) گشتى رزگار كران.

﴿ ئىمام (عمر) ﷺ فەرمانپروايى خوجىي دەداتە گەلى كورد ﴾

ئىنجا (سعد بن ابى وقاص) ﷺ موژدەو چۆنيەتى ئەو سەرگەوتنانەى بۆ ئىمام (عمر) ﷺ ناردە (مدينة)، جا ئىمام (عمر) ﷺ فەرمانى دا: (سلمان الفارسي) بكرىتە فەرمانپرواى (المداين)=(سلمان پاك)، هەروەها دوو پياوى كورد لە لەشكرەكەى (خەنرا ديلم) بكرىتە فەرمانپرواى هەريمە كوردىيەكان: يەككىيان لە (جلولاء)، ئەوى تيش لە (خلوان). ئەمە دەسكەوتو بەرهەمى (جهاد)ى نەينى بوو: كە (جالبان)ى (الصحابي) و (ديلم)ى (التابعي) سەرگردايەتيايان كردبوو رضى الله عنهما .

جا ئەو دەش بزانە: لە دواى موسوئمانبوون، (جالبان) ﷺ كورپىكى بوو، ناوى لىنا: (مىنمون)، واتە: پىرۆز، ئاماژە بۆ پىرۆزى ئىسلام- كەوابوو: (مىنمون)ى كوردى لە چىنى (التابعين) دەژمىردى و حەدىسى پىغەمبەرىشى ﷺ لە باوكى خۆى گىپراونەو، مەرۆك لە گولبژىرەكەدا پوونى دەكەينەو. (الفتح الاسلامى فى العراق والجزيرة، للمقدم عبد الحميد حسين) ل(۱۲۱و۱۶۲و۱۷۷)، بپوانە (أمجاد الأكراد، للدكتور عبدالله مصطفى) ل(۲۹ تا ۴۰).

﴿ پێغه مبه‌ر ﷺ جل و به‌رگی کوردی و مرده‌گری ﴾

﴿عن عائشة-رضي الله عنها- صلى رسول الله ﷺ في خميصه لها أعلام، فقال ﷺ: شغلتنى أعلام هذه، اذهبوا بها إلى أبي جهم وأثوني يائجانتيه- وفي رواية عنها: -وأخذ كُرْدِيًّا كان لأبي جهم، فقليل: يا رسول الله الخميصة كانت خيراً من الكُرْدِي﴾ حديث حسن رواه أبوداود في باب النظر في الصلاة، وشطره الأول في البخاري ومسلم، پێغه مبه‌ر ﷺ نوێژی کرد و په‌شته مایکی په‌نگاو په‌نگی له‌به‌ردا بوو، جا فه‌رمووی: په‌نگاو په‌نگی ئه‌م په‌شته ماله سه‌رقالی کردمو بیرى له‌ نوێژ لادام، په‌شته ماله که بو (أبی جهم) بیه‌نه‌وه و په‌شته ماله ساده‌که‌یم بو بینن. جا- که پێغه مبه‌ر ﷺ په‌شته ماله که ی بو ناردوه- په‌شته مایکی کوردی (أبی جهم) ی وهرگرت، جا گوترا: ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا په‌شته ماله په‌نگاو په‌نگه که له‌م کوردی یه باشت بوو. واته: قوماشه‌که‌ی باشت بوو، جا له (عون المغنود) له شه‌رحی هه‌دیه‌که‌دا فه‌رموویه‌تی: په‌شته مایکی کوردی وهرگرت.

هه‌روه‌ها له هه‌دیسیکی (صحیح) دا هاتوه: پێغه مبه‌ر ﷺ شه‌روانی کپیوه ﴿عَنْ سُوَيْدِ بْنِ قَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ... جَاءَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَسَاوَمَنَا سَرَاوِيلَ فَبَعَاَهُ وَتَمَّ رَجُلٌ يَزِنُ بِالْأَجْرِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: زَنْ وَأَرْجِحْ﴾ رواه أصحاب السنن بسند صحيح، پێغه مبه‌ر ﷺ هاته لامان مامه‌له‌ی شه‌روانیکی له‌گه‌ل کردین، ئیمه‌ش پیمان فرۆشت و پێغه مبه‌ر ﷺ به‌ پاره‌ده‌ره‌که‌ی فه‌رموو: پاره‌که‌ی بو بکێشه‌و زیاده‌شی بدی.

جا ئیمامی (القسطلانی) فه‌رموویه‌تی: (سِرْوال) فارسی یه‌و کراوه‌ته‌ عه‌ره‌بی، له‌ زمانیک‌دا پێی ده‌گوتری: (الشَّرْوال) -شه‌روال. (إرشاد الساري لشرح صحيح البخاري) ب(٣) ل(١٠٩). له‌ هه‌دیسیکی تر دا هه‌زره‌تی (أبی هزیره) ر‌ضی الله عنه فه‌رموویه‌تی: ﴿له‌گه‌ل پێغه مبه‌ر ﷺ چومه بازار، پێغه مبه‌ر ﷺ شه‌روانیکی کپی به‌ چوار دیره‌م، گوتم: ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا تو شه‌روال ده‌به‌ر ده‌که‌ی؟! پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: به‌ئێ، له‌ سه‌فه‌رو له‌ ماله‌وه به‌ شه‌و و به‌ پوژ، چونکه‌ من فه‌رمانم پێ کراوه: باش خۆم داپۆشم﴾. (أبو يعلى والطبراني بسند ضعيف) گێڕاوه‌تیانه‌وه.

جا ئاشکرايه‌ بۆی پێغه مبه‌ر ﷺ شه‌روانی کپیوه تاكو ده‌به‌ری بکا، چونکه‌ به‌ ئیزنی پێغه مبه‌ر ﷺ له‌و سه‌رده‌مدا شه‌رواتیان ده‌به‌ر ده‌کرد. (فتح الباري) ب(١) ل(٦٢٦)، ب(١٠) ل(٣٢٦).

﴿ گونبزیریك له‌م گونزاره ﴾

یه‌که‌م: (جانبان ی کوردی ر‌ضی الله عنه ته‌نها دوو هه‌دیسی له‌ پێغه مبه‌ر ﷺ گێراونه‌وه: هه‌دیسی یه‌که‌م: ﴿عَنْ أَبِي خَلْدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ مَيْمُونَ الْكُرْدِيَّ وَهُوَ عِنْدَ مَالِكِ بْنِ دِينَارٍ، فَقَالَ لَهُ مَالِكُ بْنُ دِينَارٍ: مَا لِلشَّيْخِ لَا يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ؟ فَإِنَّ أَبَاكَ قَدْ أَدْرَكَ النَّبِيَّ ﷺ وَسَمِعَ

مِنْهُ. فَقَالَ: كَانَ أَبِي لَا يُحَدِّثُنَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ مَخَافَةَ أَنْ يَزِيدَ أَوْ يَنْقُصَ، وَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ) ﴿١﴾ رواه الطبراني في الأوسط، قال الحافظ الهيثمي: إسناده حسن إن شاء الله، (مَيِّمُون) ی کوردی له لای (مالک بن دینار) بوو، جا (مالک) به (مَيِّمُون) ی فەرموو: بۆچی مامۆستا هەدیسەکانی پێغه مبه‌ر ﷺ له باوکی خۆی بۆ ئێمه ناگێڕێته‌وه؟ خۆ باوکت به خزمەت پێغه مبه‌ر ﷺ گەشتبوو و له پێغه مبه‌ریش ﷺ گوتی له هەدیس بووه. (مَيِّمُون) فەرموو: باوكم-زۆر-هەدیس ی بۆ نەه‌گێڕاینه‌وه، له ترسی ئەو ی نەو هەك له هەدیسەكەدا زیاد بکا، یان كەم بکا، باوكم فەرموو: گویم له پێغه مبه‌ر ﷺ بوو دەیفەرموو: (هەر كەسیك به قەسدى له سەر زمانى من درۆ بکا، با شویندى خۆى له ئاگر دۆزهخ ئاماده بکا). (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب(١) ل(١٩٩).

هەدیسى دووهم: ﴿عَنْ مَيِّمُونِ الْكُرْدِيِّ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَيُّمَا رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً عَلَى مَا قَلَّ مِنَ الْمَهْرِ أَوْ كَثُرَ لَيْسَ فِي نَفْسِهِ أَنْ يُؤَدِّيَ إِلَيْهَا حَقَّهَا خَدَعَهَا فَمَاتَ وَلَمْ يُؤَدِّ إِلَيْهَا حَقَّهَا لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُوَ زَانٍ، وَأَيُّمَا رَجُلٍ اسْتَدَانَ دَيْنًا لَا يُرِيدُ أَنْ يُؤَدِّيَ إِلَى صَاحِبِهِ حَقَّهُ خَدَعَهُ حَتَّى أَخَذَ مَالَهُ، فَمَاتَ وَلَمْ يُؤَدِّ إِلَيْهِ دَيْنَهُ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ سَارِقٌ﴾ رواه الطبراني في الأوسط والصفير، قال الحافظان المنذري والهيثمي: رجاله ثقات، (مَيِّمُون) ی کوردی گێڕاویەتیە‌وه: باوكم فەرموو: گویم له پێغه مبه‌ر ﷺ بوو دەیفەرموو: (هەر پیاویك ژنیك ماره بکا له سەر مارییه‌كى كەم، یان زۆر، له نیه‌تیشیدا نه‌بێ مافی ژنه‌كه‌ى بداته ژنه‌كه‌ى و فیلى لى‌كرد، جا می‌رده‌كه‌ مرد و مافه‌كه‌شى نه‌دایى، ئەو هەك له پوژی قیامەت دەگاتە دادگای‌خوا به‌ زیناکەر داده‌ندری، هەر پیاوی‌كیش قەرزێك وەرگیرئ و نیه‌وئ مافه‌كه‌ بداته‌وه‌ خواوێ قەرزەكه‌، فیلى لى‌كرد تا ماله‌كه‌ى لى‌وەرگرت، جا قەرزداره‌كه‌ مرد و قەرزەكه‌شى نه‌داوه‌ خواوێ قەرزەكه‌، ئەو هەك له پوژی قیامەت دەگاتە دادگای‌خودا به‌ دز داده‌ندری). (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب(٤) ل(١٦٧) و(الترغيب والترهيب) ب(٢) ل(٦٠٢).

جا بزانه: كه له (روایه‌) ی (ابن منده) دا فەرموویه‌تی: (تا ده جار گویم له پێغه مبه‌ر ﷺ بوو). ئەو هەش بە‌لگه‌یه: كه هەزەرەتی (جابان) ی کوردی ﷺ له و ماوه‌یه‌ى له (مَدِیْنَة) بووه کاتى خۆى به‌ فێرێ نه‌داوه‌ و زۆر به‌ خزمەت پێغه مبه‌ر ﷺ گەشتووه، هەم پێغه مبه‌ریش ﷺ زۆر پێزی لى‌ناوه‌ و پاسته‌وخۆ له ئاینی ئیسلام شارەزای کردوه.

هەم كه له هەدیسەكه‌ى یه‌كه‌مى (الطبراني) دا (مَيِّمُون) فەرموو: (باوكم دەترسا: ئەو هەك له هەدیسەكەدا زیاد بکا، یان كەم بکا). بە‌لگه‌یه: كه هەزەرەتی (جابان) ی کوردی ﷺ (صَحَابَة) یه‌كى له‌ خواترس بووه‌ و خۆیشی له (شُبُهَات) پاراستووه‌ و به‌ بێ‌گە‌ردیش ئایینی ئیسلامی ئە‌نجام داوه، شارەزای ئیسلام بووه‌ ئینجا له (مَدِیْنَة) گه‌پاوه‌ته‌وه‌ کوردستان، به‌

زانستی ئایینییه وهش گه پاره ته وه .

هم كه ههردوو ئیمامه كان له كۆتایی هه دیسه كه یه دووه مده فهرموویان: (رِجَالُهُ ثِقَاتٌ) پیاوه كانی هه دیسه كه باوه پێكراون. به لگهیه كه (مِیْمُون) ی كورپی (جابهان) ی كوردی ﷺ له گێرانه وهی هه دیسه كانی پێغه مبه ر ﷺ پاستگۆ بووه و متمانه ی پێ كراوه، والحمد لله رب العالمین. دووهم: (جابهان) ی كوردی ﷺ توانی خۆی بگهیه نێته ناو هیژه تاییه تیه كه ی (كسری) و بیانكاته موسوڵمان. ئه مهش به لگهیه: كه گه لی كورد به خۆشی خۆی موسوڵمان بووه، نهك به جهنگ و زۆرلیكردن، هم زۆریش تامه زۆی نازادی و پزگاریوون بووه، بۆی هاتنی سوپای ئیسلامی به هه ل زانی بۆ پزگاركردنی كوردستان له ژێر دهستی فارسه كانی ئاگرپه رست، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كورده كان سهركه وتووش بون و به دامه زێنه ره دێرینه كانی (دارُ الإسلام) ی كوردستان داده ندرێن.

له كۆتاییشدا بزانه: پێكخستنێ ناوخۆی نهیانی بۆ ئیسلام، به (جهاد) یكی گه وه داده ندری و سوده كانی له (جهاد) ی چهكاری كه متر نیه، داستانه كه ی هه زه تهی (جابهان) ی (الصحابي) و (دیل) ی (التابعي) به هیژترین به لگهیه.

سێیه م: ئیمام (عُمَر) ﷺ فهرمانه وایی خۆجێیی ده داته گه لی كورد. ئه مهش به لگهیه: له سه ر دادپه روه یی ئیمام (عُمَر) ﷺ، هم به لگهیه: كه ئیمام (عُمَر) ﷺ متمانه ی به گه لی كورد كردوه: كه بۆ به پێوه بردنی كاروباری ولات لیها تونه، هه روهك له جهنگیشدا سوارچاکی مه یدان بون.

جا بۆی ئیمام (عُمَر) ﷺ ته نها دوو كوردی كردنه فهرمانه وا؟ چونكه له و كاتدا له خاکی كوردستان ته نها ئه و دوو هه ریمانه پزگار كرابون و له و كاتدا (جَلَوَاء) و (حُلُوان) دوو شاری گه وه ره پایته ختی ئه و دوو هه ریمانه بون، كه واته: ئیمام (عُمَر) ﷺ هه ول و تیكۆشانی كورده كانی به فیرۆ نه داو زۆر به نرخیشی نرخاند.

جهنابی دكتور (عبدالله) لیكی داوه ته وه: به خشیانی سالانهش زیاتر له یهك ملیۆن دیره می زیو له لایه ن ئیمام (عُمَر) ﷺ ته سلیمی (دیل) دهكرا تاكو به سه ر سه ربازه كانی كوردی (الْحَمْرَاء) دا به شی بكا. (أَمْجَاد الْأَكْرَاد) ل(٣٨ و ٤١ و ٤٢).

ئینجا با شه مشه مه كوێره كانی قین له دل به قینی خۆیان بخنکێن، كه له به رامبه ر ئه م پاستییه و ئه م پۆناکییه چاویان هه لئایی و ده لێن: عه په به كان هاتونه كوردستان باوك و باپیرانی ئیمه یان كوشتونه و به زۆرلیكردن گه لی كوردیان كردۆته موسوڵمان! .

جا بۆ وه لامی ئه م درۆ بوختانه، له و قین له دلانه ده پرسین: ئه گه ر گه لی كورد به زۆرلیكردن موسوڵمان كرابێ، بۆچی له چه ند شوێنێكی كوردستاندا گاور=دیانه كان له سه ر ئایینی خۆیان ماونه وه كه نێسه كانیشیان نه پوختن دراون و هه ر له نزیک ئه وانیش موسوڵمان و مزگه وت

هه نه؟ یان ئه گهر به زۆریکردن موسولمان کرابن، بۆچی که سوپای ئیسلام گه پاره بۆ
عه پهبستان، کوردهکان هه به موسولمانی مانه وه ناوی ئیسلامیان له مندا له کانیا ن ناوه
زیاتر مزگه وتیان دروست کردن و به هه زاره ها زانای ئایینیان ئی هه لگه وت؟.

ئیترا ئاشکرا بوو: زه مینی کوردستان و گورپستانه کانی کوردستان و دهنگی (الله اکبر)ی
مزگه وته کانی کوردستان، هه ره موویان شاهیدن: که ئیوه درۆزن و بوختانکه ریکی قین له دلان
-مُتَوِّبِغِیْظُکُمْ- جا به هه ولدانی هه زه تهی (جابان)ی کوردی ﷺ گه لی کورد به سایه ی ئیسلام
پزگار بوو و فرمانپه واییشی وه رگرت، به لام ئیستا ئیوه ی خائین و خۆفروش خاک و ولات و
ناموس و هه موو داهاتی کوردستان ده ده نه کافره کان، ئیجا وه ک سه پانی پوشی- به
ده ست به تالی مانه وه و جگه له وێرانکاری هیچتان بۆ گه لی کورد نه کرد، اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ راجِعُونَ.
چواره م: پیغه مبه ره ﷺ په شته مائیکی کوردی (أَبُی جَهْم)ی وه رگرت... هتد.

ئه گه ره سهرتاسه ری دنیا بگه پئی له به رگی کوردی جوانترو داپۆشه رتر نه، ئه وه نه ده
شانازی به ش به سه که پیغه مبه ره ﷺ شهروالی په سند کردوه.

جا ئیمامی (القسطلانی) گێراویه تیه وه: یه که م که س که شهروالی ده به ره کردوه: هه زه تهی
(إِبْرَاهِیم) پیغه مبه ره بوو ﷺ، هه م هه زه تهی (موسی) پیغه مبه ریش ﷺ شهروالی ده به ردا بوو
له و پۆژه ی خوا گفتوگۆی له گه ل کرد... هه م فه رموویه تی: له وه دا به لگه هه یه: که
سوننه ته شهروال ده به ره بکری. (إرشاد الساری لشرح صحیح البخاری) ب (۸) ل (۴۷۷).

جا له و کاته وه که گه لی کورد وازی له م به رگه پێزداره هیناوه، کوردایه تی پاسته قینه ی
له ده ست داوه؟ به ئی: که سیك نه توانی پۆشاک ی په سه نی باوک و باپیرانی بپاریزی،
ناشتوانی نه ته وایه تی خۆی بپاریزی، هه ره بۆییش ئیمام (عمر) ﷺ قه ده غه ی کردبوو:
عه پهبه موسولمانه کان به رگی عه په بی دابنێن و به رگی نه ته وه یه کی تر دبه ره بکه ن؟ واته:
تاكو بتوانن په سنایه تی خۆیان بپاریزن. (عبقریه عمر ﷺ) ل (۳۹).

خۆزگه ئیمه ی کوردیش غه مخۆریکی دادپه ره رمان هه بوایه: جل و به رگی کوردی به سه ره
گه لی کوردا سه پاندا، تاكو هه ست به کوردایه تی خۆمان بکه ین، به لام به داخه وه: ئیستا
چه ند که سانیک ی کورد شهروالی کوردی به کۆنه په رستی داده نین و به سوکی ته ماشای
ده که ن، به لکو نه وانه ی لافی کوردایه تی له ده ده ن، هه ره نازانن شهروالی پیغه مبه ره ﷺ
دۆخینه که ی ببه ستن، به لکو شانازی به پانتۆل ده که ن که ناشیرنترین به رگی بیگانه یه و
کافره کان له ناو گه لی کوردا بلاویان کردۆته وه، تاكو کورده کانیش لاسای نه وان بکه نه وه.

جا بزانه: بۆی پیغه مبه ره ﷺ جلیکی تری له (أَبُی جَهْم) وه رگرت، تاكو دلی نه شکێ و وا تینه گا
سوکیه تی پی کردوه و دیاریه که ی په د کردۆته وه، جا نه وه ش به لگه یه: ئه گه ره پیغه خشراره که
دیاریه که ی بۆ خاوه نه که ی گه پانده وه، دروسته ئی وه ریگریته وه و بۆ خۆی سودی

لیۆه ربگړی، بهو مەرجهی بهخوی داوای که پاندنه وهی لیته کردبی. (فتح الباری) ب (۱) ل (۶۲۶).

﴿باسی غهزایه کانی پیغه مبه رﷺ، واته: (جهاد ی چه کداری)﴾

بزانه: له کتیبه کانی شهرعو هه دیسدا غهزا به (جهاد) ی چه کداری دهگوتری، واته: له ریگی خوا جهنگ له دژی دوژمنانی نیسلام بکړی، به لام له کتیبه کانی ژیاننامه ی پیغه مبه رداﷺ غهزا بو دمرچوونی له شه کرک له دهگوتری: که پیغه مبه رﷺ بهخوی له گه لدا بوبی بو جهنگی کافرهکان، جا جهنگ پرووی دابی، یان نا.

جا نه گمر پیغه مبه رﷺ بهخوی له گه لدا نه بوبی، نهو کاته له شکره که پیی دهگوتری: (سریة)، واته: دمرچوونی پارچه له شکرک.

دیسان بزانه: ژماره ی غهزایه کانی پیغه مبه رﷺ (۲۷) بیست و ههفتن، له وانه ش: تهنها له (۹) نو غهزادا جهنگ پرووی داوه له نیوان موسولمان و کافرهکان.

ههروهها (۴۷) چلو ههفت (سریة) شی ناردون: له ههندیکیان جهنگ پرووی داوه له نیوان موسولمان و کافرهکان، له ههندیکیان پرووی نه داوه.

جا نیمامی (الحلبی) گیراویه تیه وه: به (اجماع) ی موسولمانان: نه گمر موسولمانه کانیش له جهنگدا شکابن، پیغه مبه رﷺ بهخوی نه به زیوهو له جهنگدا هه لته هاتوه، به لگو هه له مهیدانی جهنگدا ماوته وهو به رهو پیش هه لته تی برده.

نیمام (علی) ﷺ هه رمویه تی: ﴿كُنَّا إِذَا حَمِيَ الْبَأْسُ وَلَقِيَ الْقَوْمُ الْقَوْمَ اتَّقِينَا بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَا يَكُونُ أَحَدٌ مِنَّا أَذْنَىٰ إِلَى الْعَدُوِّ مِنْهُ﴾ حدیث صحیح رواه النسائي والحاكم، لهو کاته ی جهنگ گهرم ده بوو و کافرو موسولمان ده گه یشتنه یه کتری، نیمه خو مان به پیغه مبه رﷺ ده پاراست، هیچ که سیک له نیمه بو لای دوژمن نزیکتر نه بو له پیغه مبه رﷺ.

نینجا که پیغه مبه رﷺ (سریة) = پارچه له شکرکی بو جهنگی کافران دهنارد، ناموژگاریی دهکردن و دهیغه رموو: ﴿إِطْلُقُوا بِاسْمِ اللَّهِ وَاللَّهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَلَا تَقْتُلُوا شَيْخًا فَانِيًا وَلَا طِفْلًا صَغِيرًا وَلَا امْرَأَةً وَلَا تَغْلُوا وَضُمُوا غَنَائِمَكُمْ وَأَصْلِحُوا وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ رواه أبو داود بسند صالح، به ناوی خوا وه پی بکهون، پشت به خوا ببهستن، له سهه ری بازی پیغه مبه رﷺ جهگ بکهن: پیری به سالداچوو مه کوژن، مندالی بچوک مه کوژن، نافرته مه کوژن، تالان مه دزن، تالانه که ی خو تان پیکه وه کو بکه نه وه، چاکسازی بکهن، چاکه له گه ل خه لکی بکهن، به راستی خوی گه وره چاکه کارانی خوش دهوین.

جا که پیغه مبه رﷺ دهچوو غهزای کافرهکان، یان (سریة) ی دهنارده شه ری کافرهکان، (اعلم) = نالا، هم (الرایة) = بهی داخی هه لده کردو دهیدا دهست یه کی که له (صحابة) کان ﷺ

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَتْ رَايَةُ النَّبِيِّ ﷺ سَوْدَاءَ وَلَوَاؤُهُ أَبْيَضَ مَكْتُوبٌ عَلَيْهِ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)﴾ رواه الطبراني في الأوسط - قال الهيثمي - فيه راو مجهول وبقيته رجاله رجال الصحيح، بهيداخه بچوکه که ی پیغهمبهر ﷺ رهش بوو، ئالا گهوره که شی سپی بوو - به نووسینیکی رهش - له سه ری نو سرا بوو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ).

که واته: هر ئه م ئالایه شهش ئالای دهوله تی نیسلامه، چونکه (الرایه) - بهیداخ بهو ئالا بچوکه دهگوتری: که له گهل سهر تیپه کانی له شکر دایه.

ئینجا ئیمه هه موو (سریه) کان نانوسین، به لکو ته نها هه ندیکیان - له کاتی خوی دا - ده نوسین، به لام غه زایه کانی پیغهمبهر ﷺ گشیان ده نوسین، إن شاء الله تعالى.

ئیمامی (الزهري) هه رموویه تی: یه که م ئایه ت که له باره ی جهنگ هاته خواره وه: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْتَهُمْ ظُلُمًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ الحج: ٣٩، واته: ئیزن درا: ئه و موسولمانانه ی جهنگیان له گهل ده کری، ئه وانیش جهنگ بکه ن، چونکه ئه وان سته میان لی کراوه: به وه ی له ولات و مالی خویان ده رکراون. جا ئه م ئیزندانه له مانگی (صفر) ی سالی دووهمی کوچی دا بوو.

﴿یه که م غه زای پیغهمبهر ﷺ غه زای (وَدَان) = (الْأَنْبَاء) (بوو)﴾

ئینجا که پیغهمبهر ﷺ ئیزن درا، یه کسه ره له (١٢) دوانزه ی ئه م مانگی (صفر) ی سالی دووهمی کوچی، به ره و (الْأَنْبَاء) که وته ری، بو بهرنگار بوونه وه ی (بنی ضمره) و کاروانیکی (فریش)، به لام که گه یشته (وَدَان)، هیج جهنگیک رووی نه دا، چونکه گهوره که ی (بنی ضمره) سولحیکی ناشتی له گهل پیغهمبهر ﷺ مؤر کرد: که ئه وان له گیان و مالیان نه مین بن، بهو مه رجه ی جهنگ له دزی نیسلام نه که ن.

جا ئه مه یان یه که م غه زای پیغهمبهر ﷺ بوو - که پیی دهگوتری: غه زای (الْأَنْبَاء)، هه م (وَدَان) - ژماره ی موسولمانه کان (٢٠٠) دووسه د جهنگا وه ره بوو، به سه رکردایه تی پیغهمبهر ﷺ، ئالایه که ی پیغهمبهریش ﷺ ئیمام (حمره) ی مامی پیغهمبهر ﷺ هه ئی دهگرت و هه زرمته (سعد بن عباده) ش ﷺ کارگیر (مدینه) بوو، تا پیغهمبهر ﷺ - له دوا ی پانزه شه و - له و غه زایه گه رایه وه بو (مدینه).

﴿(سریه ی) (عَبْدَةُ بْنُ الْحَارِثِ) و یه که م بهیداخ و یه که م تیری هاویش ترا و له نیسلامدا﴾ ئینجا له مانگی (ربیع الأول) ی سالی دووهمی کوچی، پیغهمبهر ﷺ پارچه له شکر یکی پیکهاتوو له شهست سوار، ناره (رابغ) به سه رکردایه تی هه زرمته (عَبْدَةُ بْنُ الْحَارِثِ) له و ی له گهل کافره کانی (فریش) به سه رکردایه تی (أَبُو سَفْیَانَ) رووبه رووی یه که تری بونه وه، به لام به تیر هاویشتن - نه ک شمشیر - جا له م جهنگه دا یه که م تیر که له نیسلامدا به ره و کافره کان هاویش ترا، تیره که ی هه زرمته (سعد بن

قورتار بوو و نه گير، جا لهم غه زايه دا هه لگري ئالايه كه ي پيغه مبهري ﷺ نيمام (علي) ﷺ بوو، كارگيري (مدينه) ش حه زرمي (زيند بن حارثه) ﷺ بوو، تا پيغه مبهري ﷺ (صحابه) كان ﷺ به سه لامه تي گه رانه وه بو (مدينه).

﴿سَرِيَّةُ ي (عبدالله بن جحش) ﷺ يه كه م كوژراو و يه كه م ديلي كافره كان﴾

له مانگي (جمادي الاخرة) ي سالي دووهمي كوچي دا پيغه مبهري ﷺ حه زرمي (عبدالله بن جحش) ي كرده (امي) هه شت (صحابه) و ﷺ نامه يه كيشي بو نوسي و فهرماني پي كرده: (ته ماشاي ئهم نامه يه نه كه ي تا دوو پوژان ده پوي، ئينجا ته ماشاي بكه و فهرماني ناو نامه كه جي به جي بكه و زوريش له هيچ هارپييه كت مه كه).

جا حه زرمي (عبدالله) و (صحابه) كان ﷺ به رهو (مكة) كه وتنه ري و له دواي رويشتني دوو پوژان حه زرمي (عبدالله) ﷺ نامه كه ي پيغه مبهري ﷺ كرده وه ته ماشاي كرد: تي دا نوسراوه: (كاتي ته ماشاي نامه كه ي منت كرد، بهر تا له (نخلة) ي نيوان (مكة) و (طائف) داده بزي و له وي چاوديري (قريش) بكه و هوالي ئه وانمان بو بزانه).

جا حه زرمي (عبدالله) ﷺ هوالي نامه كه ي پيغه مبهري ﷺ به (صحابه) كان ﷺ راگه ياندو ئه وانيش هه موويان گوپرايه ئي نامه كه بون و رويشتن، به لام كه گه يشته (بخران)، له وي حه زرمي (سعد بن ابى وقاص) و حه زرمي (عتبة بن غزو) -رضي الله عنهما- وشتره كه يان لي ون بوو، بوي ئه وان مانه وه حه زرمي (عبدالله) و شهش (صحابه) كه ي تريش ﷺ رويشتن تا گه يشته (نخلة)، له وي كاروانيكي (قريش) به لاياندا تيپهري، ميوزو كهل و پهلي بازركانبيان هه لگرتبوو و له (طائف) ده گه رانه وه و چوار كاروانچي له گه لدا بون.

جا (صحابه) كان ﷺ برپاريان دا: جهنگ له گه ل كاروانچيه كان بكه ن، جا له يه كه م شهوي (رجب) دا يه كيكي له (صحابه) كان (عمرو بن الحضرمي) ي كوشت -كه يه كيكي بوو له كاروانچيه كان- ههروه ها: (عثمان بن عبدالله) و (الحكم بن كيسان) ش -ههردوو كيان- به ديل گيران و كاروانچيه كه ي چواره ميش قورتار بوو، كهل و پهلي كاروانه كه ش كه وته دهست (صحابه) كان ﷺ.

جا ئهم كوژراوه، يه كه م كوژراوي كافره كانه به دهستي موسولمانان، دوو ديله كانيش يه كه م ديلي كافره كانن به دهستي موسولمانان، دهستكه وتوو كه ش يه كه م تالاني كافرانه بو موسولمانان.

جا كه ديله كان و دهستكه وتوو كه يان هيئانه وه (مدينه)، پيغه مبهري ﷺ فهرمووي: (من فهرمانم پي نه كردبون له (الشهر الحرام) دا جهنگ بكه ن). ئيتير پيغه مبهري ﷺ تالانه كه و

دیله‌کانی راگرتن و هیچیکی لئۆمرنگرتن، چونکه لهو کاتدا جهنگ له چوار مانگه‌که‌ی (الشهر الحرام) دا چه‌رام بوو، مانگی (رجب)ش یه‌کیکه له چوار مانگه‌که‌ی (الحرام)، به‌لام (صحابه)کانی ئهم (سریه) وایان دزمانی ئهم شه‌ومش سی مانگی (جمادی الآخرة)یهو نه‌یانزانی: مانگه‌که بیست و نۆیهو شه‌وه‌که بووته یه‌که‌م مانگی (رجب)، بۆین کافره‌کانیش جه‌نگیکی پروپاگنده‌یان له دژی موسولمانان ده‌ست پێ‌کردو گوتیان: (محمّد) و ﷺ (صحابه)کانی له مانگی (الحرام) دا خوینی رژاندو مائی به تالان بردو پیاوه‌کانی دیل کردن.

جا به‌م جه‌نگه پروپاگنده‌یه چه‌زهرتی (عبدالله) و هاوڕێکانی ﷺ زۆر دلتنه‌نگ بون و په‌شیمان بونه‌وه، به‌لام خوای‌گه‌وره دلتنه‌گیه‌که‌ی لابرده ئهم نایه‌ته‌ی نارد خوارم‌وهو فهرمووی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ البقرة: ۲۱۷، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌باره‌ی جه‌نگ له (الشهر الحرام) دا پرسیا‌رت لێ‌ده‌که‌ن؟ بلێ: جه‌نگ له (الشهر الحرام) دا گونا‌هیکی گه‌وره‌یه، به‌لام قه‌ده‌غه‌کردنی خه‌لکی له ئایینی ئیسلام و کوفرکردن به‌ خوای‌گه‌وره‌و قه‌ده‌غه‌کردنی خه‌لکی له (المسجد الحرام) و ده‌رکردنی موسولمانانی دانیش‌تووی (المسجد الحرام)، ئه‌وانه‌ گشتی له‌ لای خوا تاوانی گه‌وره‌تره له‌ کوشتنی ئه‌و کافر‌ه‌ی کوژراوه، هم کافر‌کردنه‌وه‌ی موسولمانانیش به‌ ئازاردان و زۆر‌لێ‌کردن ئه‌ویش گونا‌هی له‌ کوشتن گه‌وره‌تره.

جا که نایه‌ته‌که هاته‌ خوارم‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ تالانه‌که‌و دیله‌کانی وهرگرتن و (فرینش)ش پارمیان نارد تا‌کو هه‌ردوو دیله‌کانیان بکپنه‌وه، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: دیله‌کان ئازاد نا‌که‌م، تا (سعد) و (عتبه) -که وشتره‌که‌یان وێ کردبوو- ده‌گه‌رپینه‌وه، ئینجا که گه‌رانه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردوو دیله‌کانی ئازاد کردن، جا که ئازاد کران: (الحکم) موسولمان بوو و له (مدینه) مایه‌وه، (عثمان)ش گه‌راوه (مکه) و به‌ کافر‌ی مرد. ﴿گۆرانی قبیله: له (بَيْتِ الْمُقَدَّسِ) بۆ (الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)﴾

قیبله‌ی موسولمانان گۆردرا: له (بَيْتِ الْمُقَدَّسِ) بۆ (الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)؟ چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ له (مکه) و هم له (مدینه)ش ماوه‌ی شانزه‌ مانگ، یان چه‌فده مانگ به‌رمو (بَيْتِ الْمُقَدَّسِ) نوێژی ده‌کردو له‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌ر له‌ خوای‌گه‌وره ده‌پار‌اوه: قبیله‌که‌ی بۆ بکاته (المسجد الحرام)، ئینجا له‌ پانزه‌ی (رجب)، یان پانزه‌ی (شعبان)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژی نیومه‌رۆی له‌ مزگه‌وتی (بنی‌سلمه) به‌ جه‌ماعه‌ت به‌رمو (قدس) ده‌کرد، جا که دوو ر‌مکه‌ه‌تی کردن، چه‌زهرتی (جبرائیل) ﷺ -له‌ ناو نوێژدا- (وخی) بۆ هیناو فهرمانی پێ‌کرد: نوێژه‌که به‌رمو (کعبه) - (المسجد الحرام) بکا.

جا پیغه مبهرو ﷺ (صحابه) کان ﷺ له ناو نویژدا یه کسهر خوځیان سوراندوه لای (کعبه) و دوو ږمکه ته که ی تریان بهره و (کعبه) ته واو کړدن، بویی بهم مزگه و ته دمگو ترئ (مَسْجِدُ الْقِبْلَتَيْنِ) - مزگه وتی دوو قبیله که.

جا بزانه: له حه دیسی (صحیح) دا هاتووه: ﴿أَوَّلُ صَلَاةٍ صَلَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ - أَيَّ إِلَى الْكَعْبَةِ - صَلَاةُ الْعَصْرِ﴾ رواه الشيخان، یه که م نویژ که پیغه مبهرو ﷺ بهره و (کعبه) کړدویه تی: نویژی عه سره. مه به ست ئه و میه: یه که م نویژی چوار ږمکه تی ته واو که پیغه مبهرو ﷺ له مزگه وتی خو ی بهره و (کعبه) کړدویه تی، نویژی عه سر بوو؟ چونکه نویژی نیو مړویه که ی له مزگه وتی خو ی نه کړدبوو، هم به ته واو متیش بهره و (کعبه) نه ی کړدبوو، همره وک (الحافظ: ابن حجر العسقلاني) ږوونی کړدوته وه.

هم ئه و فهرمو و د میه شی به راست داناوه: که له نیو دی مانگی (رَجَب) دا قبیله گوږاوه، نه ک له نیو دی (شعبان)؟ چونکه (روایه) که ی شانزه مانگه که، نیو م مانگه که ی هاتنی پیغه مبهرو ﷺ نیو م مانگه که ی گوږانی قبیله ی به یه ک مانگ داناوه، (روایه) ی حه فده مانگه که ش همر دوو نیو م که ی به دوو مانگ داناو.

ئینجا یه کی که له (صحابه) کان - که نویژی له گهل پیغه مبهرو ﷺ کړدبوو - له (مدینه) دا به لای چین (صحابه) یه کی تر دا تیپه ږی، نه وانیش له نویژی عه سړی دا بون، جا (صحابه) که پی ی گو تن: شاهیدی دهم به خو م له گهل پیغه مبهرو ﷺ نویژم بهره و (کعبه) کړد. جا نه وانیش له ناو نویژدا خوځیان بهره و (کعبه) سوراندوه، واته: هر له و ږژمه دا دانیشتو وانی (مدینه) ئه و هه و اله یان گه یشتی، به لام دانیشتو وانی (قبا) له نویژی سبه ی نی ی ږژی دا هاتو و دا ئه م هه و اله یان گه یشتی، واته: نه وانیش له ناو نویژی سبه ی نی دا خوځیان سوراندوه لای (کعبه).

﴿واجب وونی زه کات و ږژووی ږمه زان﴾

ئینجا هر له م ساله ی دوو می کوچی دا به ږژو و وونی مانگی ږمه زان و سهر فیر ه و زه کات واجب کران و ږوربانی و نویژی جه ژنه کان کرانه سوننه ت.

جا بزانه: پیش نه و دی ږمه زان واجب ببی، پیغه مبهرو ﷺ (صحابه) کان سی ږژان له هه مو مانگی کدا و هم ږژی (عاشوراء) ش به ږژو و دمبون. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۲۴۱-۲۶۰) و (فتح الباری) ب (۱) ل (۱۲۰ و ۱۲۱)، ب (۶) ل (۱۵۳) و (السيرة الحلبية) ب (۲) ل (۱۶۹-۱۷۶) و (سيرة الصلبي) ب (۱) ل (۶۲۸-۶۲۹).

﴿گولبژیریک نه م گونزاره﴾

یه که م: ږیری (جهاد) ی چه کداری، واته: جهنگ له در ی دوژمنانی نیسلام، له ږیگی خوا. (جهاد) به واته گشتیه که ی: تیگز شانه به گیان و مال و زیان ب ږ به رز کړنه و دی

نیسلام به چه سپاندنی حوکی خود او نه هیشتنی دهسه لاتی کوفر، پیغه مبه ر علیه السلام فرموویه تی: ﴿جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَاللَّسْتَكُمْ﴾ رواه الإمام أحمد والنسائي وصححه الحاكم، جهاد له دژی کافره کان بکه ن: به مالتان و به گیانتان و به زوبانتان. جا بزانه: تیکوشانی چه کداری- که پیی ده گوتری: غهزا- له به شهکانی تری (جهاد) گه وره تره، چونکه گیانی خوی فروشتوته خوی گه وره. نیمام (ابن حجر) له (تحفة) دا فرموویه تی: (ابن أبی عسرون) له چه ند حه دیستی (صحیح) ی وه رگرتوه: که (جهاد) له هه موو کرده وهکانی مرقه گه وره تره له دوی نیمان. نیمامی (الأذرعی) ش ئه م پایه ی هه لباردوه.

واته: چونکه پیغه مبه ر علیه السلام پرسیری لی کرا: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَعْدِلُ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى؟ قَالَ لَا تَسْتَطِيعُونَهُ. فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا؟ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ. وَقَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَانِتِ بَايَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رواه الشيخان، ئه ی پیغه مبه ری خوا علیه السلام کام کرده وه به قه د (جهاد) خیری هه یه؟ فرمووی: ناتوانن ئه و کرده وه یه بکه ن. جا دوو جار، یان سی پرسیاره که یان کرده وه و هه ر ده یفه رموو: ناتوانن. جا له جاری سی یه مده فرمووی: خیری (مجاهد) ی پیگای خوا وه کو خیری ئه و که سه یه: که به رده وام به پوژوو ببی و شه ونویژ بکا و قوپان بخوینی و هیچ کاتیک له نویژو پوژوو نه وه سستی تا (مجاهد) هکه له غهزا ده گه ریته وه. (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۹) ل (۲۱۱).

جا بزانه: غهزا، واته: (جهاد) ی چه کداری به چوار قوناغدا تیپه ریوه: قوناغی یه که م: قوناغی (مکی)، که قوناغی ته نها بانگه وازی و خوپاگری بوو، له م قوناغدا ماوه ی سیزده سالان پیغه مبه ر علیه السلام له (مکه) دا مایه وه و خوی گه وره پیگای جه نگرندی نه دایی و فره مانی پی ده کرد: ﴿فَاصْبِرْ﴾ المزمل: ۱۰، خوت پابگره. هه م ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ النساء: ۶۲، واز له کافره کان بیته.

نیتر زیاتر له هه فتا ئایه ت له باره ی قه ده غه کردنی جه نگ له (مکه) دا، هاتونه ته خواره وه، بویی که (صحابه) کان لییان ده دراو بریندار ده کران و سکا لایان ده هیئا لای پیغه مبه ر علیه السلام تا کو ئیزنیان بدا جه نگ بکه ن، پیغه مبه ر علیه السلام هه مان فره مانی خوپاگرتنی ده دانئ و ده یفه رموو: ﴿أُمِرْتُ بِالْعَفْوِ فَلَا تُقَاتِلُوا الْقَوْمَ﴾ حدیث صحیح رواه النسائي والبيهقي، فره مانی لیبوردنم پی کراوه، نیوه جه نگ له گه ل ئه و کافرانه مه که ن. هه روه که له باسی نازاردانی (صحابه) کاندای پوونمان کرده وه.

قوناغی دووهم: قوناغی به رگری هه لال، واته: جه نگردن له گه ل ئه و کافرانه ی جه نگ له دژی موسولمانان ده که ن. ئه م قوناغه له مانگی (صفری) سالی دووهمی کچی ده سستی

پئ کرد به نایه تی ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ الحج: ٣٩،
ئیزن درا ئەو موسولمانانە ی جهنگیان له گەڵ دەکرێ: ئەوانیش جهگ بکەن،
چونکه ئەوان سته میان لی کراوه: که له ولات و مالی خویان دەرکراون. که واتە: له م
قوناغه شدا غەزا واجب نەبو، بە لکو حەلال و ئیزن پێدراو بوو.

قوناغی سی یەم: قوناغی میژشکردنی حەلال، واتە: جهنگکردن له دژی گشت کافرێک، هەر
چەند جهنگیش له دژی ئیسلام نەکا، بە لām به و مەرجه ی له (الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ) دا نەبی، واتە:
چوار مانگە که ی حە پام و پێزدار: که (ذُو الْقَعْدَةِ) و (ذُو الْحِجَّةِ) و (مُحَرَّم) و (رَجَب) ن، خوی گەورە
دە فەرموێ: ﴿فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُواهُمْ
وَاحْصَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ﴾ التوبة: ٥، هەر کاتی ک (الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ) تەواو بون،
ئێوه کافرەکان بکوژن له هەر کات و شوێنێکدا دەیانگەنێ، بیانگرن و گەمارۆیان
بدەن و له هەموو پێگایە ک بۆیان له بۆسە دانیشن. که واتە: له م قوناغه شدا غەزا واجب
نەبو، بە لکو—جگە له و چوار مانگە دا—حەلال و ئیزن پێدرا بوو.

قوناغی چوارەم: قوناغی میژشکردنی واجب، واتە: جهنگکردن به واجبی له دژی گشت
کافرێک له گشت کات و شوێنێکدا، هەرچەند کافرەکانیش جهنگ نەگەن، ئەم قوناغه ش له
دوای (فَتْح مَكَّة) واجب کرا به هاتنی (آيَةُ السَّيْفِ)=نایه تی شمشیر، که خوا دە فەرموێ:
﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ التوبة: ٣٦، جهنگ له دژی کافرەکان بکەن به گشتی له گشت
کات و شوێنێکدا. واتە: هەرچەند له ((الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ)) شدا بی.

جا به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام: له م قوناغە ی چوارەمدا بپاری غەزا جیگیر بوو و به
واجب داندر، تا دونیاش وێران دەبی، ئەم واجیبوونە ی غەزا هەر بەر دەوامه له دژی گشت
بته رست و بی دین و ئەوانە ی دەبنه کۆسپ له پێگای چەسپاندنی حوکمی خواو دامە زانندنی
دەوڵە تی ئیسلامی پاستە قینە، بە لām جوله که و دیان=گا ورەکان ئەگەر ملکه چ بنو (جَزِيَّة)=
سەرانه بدەن دەوڵە تی ئیسلام، ئەوانه جهنگیان له گەڵ ناکرێ.

جا ئەو هەش بزانه: به فەرموودە ی به میژتر: واجیبوونی غەزا له سەر دەمی پێغه مبه ردا ﷺ
(فَرَضُ الْكِفَايَةِ) بوو، واتە: واجب نەبو گشت موسولمانێک بجێته غەزا، تەنها له و حال تەدا
دەبووه (فَرَضُ الْعَيْنِ): که پێغه مبه ر ﷺ جهنگا ورە کە ی دیاری کردبا، یان ژمارە ی
موسولمانان که م بوايه و کافرەکان دەرەیان دابان.

هەر وهما له دوای وه فاتی پێغه مبه ریش ﷺ واجیبه که ی غەزا دە کرێته دوو حال تە:
حاله تی یه که میان: ئەگەر کافرەکان له ولاتی خویان بنو مە به ستیان نەبی بێته ناو شارەکانی
ئیسلام و زیان له موسولمانان بدەن، ئەو کاته به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام: غەزا واجبه: به
(فَرَضُ الْكِفَايَةِ)، واتە: ئەگەر له هەر سالتێکدا کۆمه له موسولمانێکی وهما غەزا بکەن که

بهروهستی کافرهکان بکن، نهوه گوناومی نهکردنی غهزا له سهر موسولمانانی تر لادهچی. **حاله تیدووه میان:** نهگه کافرهکان هاتنه ناو شوینیکی (دارالاسلام): وهک شاریک، یان چیاپهک، یان دورگهپهک، یان به نهندازهی دووقوناغ له شاریکی ئیسلام نزیک بکونهوه، نهوکاته غهزا دهبیته (فَرَضُ الْعَيْنِ) وپاپهپینی گشتی واجب دهبی، واته: له سهرگشت موسولمانیک واجب دهبی: بهگویرهی گونجان و توانای خوئی بهرگری له خاکی ئیسلام بکا، ههرچهند موسولمانهکه ههژارو قهزاردارو ئافرهتیش بئ، چونکه هاتنی کافرهکان بئ ناو (دارالاسلام) کارهساتیکی گه ورهیه و سهرشوپیه بئ موسولمانان؟ چونکه کافرهکان بریاریخویان به سهر موسولماناندا دهسهپینن. (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب(۹) ل(۲۱۲و۲۳) و(السيرة الحلبية) ب(۲) ل(۱۷۰-۱۷۲) و(فقه السيرة، للوطي) ل(۱۷۴).

﴿ ئامانجهکانی غهزایهکانی پیغه مبه ر ﷺ ﴾

پیغه مبه ر ﷺ فهرموویهتی: ﴿الْجِهَادُ ماضٍ مُنْذُ بَعَثَنِ اللهُ -تعالى- إِلَى أَنْ يُقَاتَلَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الدَّجَالِ، لَا يُبْطَلُهُ جَوْرٌ جَائِرٌ وَلَا عَدْلٌ عَادِلٌ﴾ رواه أبوداود بسند صحيح، (جهاد) ههر واجب و بهردهوامه لهو پوژوهه که خوا منی ناردوه به پیغه مبه ر ﷺ تا نهو پوژوهی دواپینی ئهم ئوممهتهی من جهنگ له دژئ (دَجَال) دهکا، ستهمی هیچ سته مکاریک و دادپهروهه ری هیچ دادپهروهه ری بپیری واجبونی (جهاد) بهتال ناکاتهوه.

واته: جیاوازی نیه: فهرمانپه وایه کانمان پیاوی چاک بن، یان خراپ بن، واجبه: (جهاد) له ژیر سهرکردایه تی نهواندا ههر بکری، چونکه (جهاد) واجبیکی گه ورهیه و نابی به هژی تاوانباری چهند که سیک ئهم واجبه گرنگه دواخری.

ههروهه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویهتی: ﴿لَا يَزَالُ الْجِهَادُ حُلُواً أَخْضَرَ مَا قَطَرَ الْقَطْرُ مِنَ السَّمَاءِ، وَسَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى النَّاسِ يَقُولُ فِيهِ قُرَاءٌ مِنْهُمْ: لَيْسَ هَذَا أَوَانُ جِهَادٍ. فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ فَنَعَمْ زَمَانُ الْجِهَادِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ وَاحِدٌ يَقُولُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ ﷺ: نَعَمْ، مَنْ عَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الإمام أبو عمرو الداني في الفتن عن زيد بن أسلم ﷺ، وروى نحوه الإمام ابن عساكر في تاريخ دمشق عن أنس ﷺ بلفظ: ﴿أُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ﴾، بهردهوام غهزاکردن ههر شیرن و سهوزه تا باران له ئاسمان بپاری، سهردهمی که به سهر نهو خه لکه دا دی ههندی قورئانخوین لهوان دهلین: ئیستا کاتی هیچ غهزایهک نیه. جا ههر که سیک گه یشته نهو سهردهمه، نهو کاته سهردهمیکی چاکی غهزاکردنه. (صَحَابَةُ) کان ﷺ گوئیان: ئهی پیغه مبه ری خوا چ که سیک ههیه بلی: کاتی غهزا نیه؟! پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: بهلی، نهو که سهی له عنه تی خواو (مَلَائِكَةُ) و خه لکی به تی کرای له سهره، نهو دهلی: کاتی غهزا نیه. نهوانه سوتهمه نی ئاگری دۆزهخن. (السنن الواردة في الفتن) ب(۱) ل(۴۲۳) و(تاريخ دمشق) ترجمة (عمار بن نصير) ت(۵۱۵۵).

جا نه مهش چهند ناما نجیگی غه زاکردنه له ږیځای خوا:

ناما نجییه گهم: پاراستنی (حاکمیه) = دادوهریه تی خوی گه وړه و (عقیده) = بیروباروهری موسولمانان، نیمه ی موسولمانان بیروباوهرپمان نه وهایه: خوی گه وړه تا کو ته نیایه: له زات و سیفات و له خوا به تی دا، واته: خودا به ته نهایی نه م خه لکه ی دروست کړدو به ته نهایی ده یژینئ و به ته نهایی ده یمرینئ، له م دروست کړدو نه دا هیچ هاو به شیکی نه بو و هیچ که سیګ یارمه تی نه داوه، که و ابو: هر نه و خودایه ش به ته نهایی مافی (حاکمیه) = دادوهریه تی هیه به هر دروست کړای خو ی دا، نابی هاو به شی ه بی، هر وه ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ الکهف: ۲۶، خوی گه وړه هیچ که سیګ ناکاته هاو به ش له (حکم) ی خو ی دا.

که و ابو: نیستاش وه ک سهرده می پیغه مبه ر^ﷺ غه زاجبه: بؤ بنه بپرکدن و نه هیشتنی ده سه لاتی نه و پژیمانه ی خو یان به هر ولاتی نیسلامدا سه پاندوه و (حاکمیه) ی خوی گه وریان قه ده غه کړدو و بونه ته کړسپ له ږیځای بانگه وازی نیسلامی راسته قینه.

به ئی: هر که سیګ مافی خوا قه ده غه بکا، هیچ مافیکی نیه له (دارالاسلام) دا حوکمرانی موسولمانان بکا، بؤ یی خوی گه وړه ده فهرموئ: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ الانفال: ۳۹، جهنگ له درئی کافر هکان بکه ن تا کو ئاژاوه ده سه لاتی کوفر نه بی و ئایین هه مووی بؤ خوا بی و ده سه لاتی کوفری له گه لدا نه بی.

که و ابو: ږیبازی (علمانیة) کان به هیچ جوړیک له گه ل نیسلام ناگونجی و له هیچ ږیځایه کدا تیک ناکه نه وه، نابی مرؤی موسولمانیش نه و نه ده ساویله بی: به پیکه اتنیکی مامناوه نجی هه لځه له تی و پازی بی: به وهی (علمانیة) کان ته نها ږیځای نو یژو روژو و بده نه موسولمانان و (حکم) ی خوی گه وړه شیان لی قه ده غه بکه ن و به ناوی ئازادی هه موو به درپه ویشتی ک بلاو بکه نه وه؟ چونکه خوی گه وړه به م پیکه اتنه پازی نیه و ده فهرموئ: ﴿وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ ئایین هر هه مووی بؤ خوا بی.

هم ده فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ الفتح: ۲۸، خوا نه و خوا به یه: که پیغه مبه ری خو ی - مُحَمَّد^ﷺ - ناردوه به ئایین و شریعه تیکی راست، تا کو نه و ئایینه به هر هه موو ئایینی کدا سهرکه و توو بکا.

نیمامی (النواوی) له قازی (عباض) ده گپړتیه وه: (زانایان ی نیسلام یه کده نګن: نابی کافر بییته پیښه وای موسولمانان، جا نه گهر پیښه و بووه کافر، یان وازی له نو یژ کړدن هی ناو فهرمانی نو یژ کړدن به خه لک نه ده کړد... یان گوړانکاری شریعه تی نیسلامی کړد، یان (بدعة) ی بلاو ده کړدوه، به م تاوانانه له کار به دهستی ده که وئ و واجبه: موسولمانان له درئی پاپه پڼ و لای ببه ن و یه کیکی

دادپه روهر بکه نه پیښه وای خوځیان نه گهر بویان بگونجی، جا نه گهر نه گونجاو توانایان نه بو، نه و کاته واجبه موسولمان له و شوینه کوچ بکا بو شوینیکی باش تاکو ثایینه که ی بپاریزی. (شرح صحیح مسلم) ب(۸) ل(۳۵).

ثامانجی دووه: تاقیکردنه و هی موسولمانه کان و ناشکراکردنی (مُنافِق) و ناحه زانی ئیسلام، خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ سُورَةُ مُحَمَّدٍ ۖ﴾: ۲۰، ئیمانداره کان ده لئین: بریا سوپه تیک هاتبا خواره وه فهرمانی غه زای پی کردباین-چونکه زور حه زیان له غه زای پی گای خوا بوو- جا که سوپه تیک ده هاته خواهر وه به ناشکرای بی باسی غه زای تی دا ده کرا، ده بیینی نه وانه ی نه خویشی (نفاق) یان له ناو دل دایه-دوو پروونه، ته ماشای تو ده کهن چاویان زهق ده بیته وه: وه که نه و کسه ی مردنی به سهر دا دی، چونکه رقیان له غه زای ده بیته وه، قوربه سهری و سزای دوزخ بو نه وانه یه.

نه ی برای موسولمان: ئیستاش نه و جوره دوو پروانه زدن و رقیان له غه زای ده بیته وه به شتیکی ناموی داده نین و ده لئین: ئیستا (دیمقراطیه) له گوپی یه و کاتی غه زای نه ماوه ! . نه که ی به قسه ی نه و گومر ابوانه هه لئه له تی و بجیه ریزی (مُنافِق) = دوو پرووه کان، چونکه پیغه مبه ر علیه السلام فهرمویه تی: ﴿مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسُهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنَ النِّفَاقِ﴾ رواه مسلم، هر که سیک مردبی و غه زای نه کردبی و به دلیشی دا نه هاتبی غه زای بکا، نه وه له سهر به شیکی (نفاق) ده مرئی. که و ابو: نه گهر پی او بوی نه گونجا غه زای بکا، نه وه واجبه به دل نه ته ی غه زاکردنی هه بی هر کاتیک بوی بگونجی.

ثامانجی سییه م: نه هیشتنی دوژمنکاری و سته م و زور داری، خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ النساء: ۷۵، نه ی ئیمانداران بوچی ئیوه جهنگ ناکهن له پی گای خواو له پی گای پزگارکردنی چه وساوه کان: له پی او و ئافره تان و مندالان، که له به رده سته ی کافره کاندایا هوار نه کهن و ده لئین: خودایه دهر بازمان بکه له و دی یه ی دانیشته وه کانی سته مکارن، خودایه له لای خوته وه سه په رشتکاری کمان بو دابنی و یارمه تیدهر ی کمان بو دابنی تاکو له م ته نگانه یه پزگارمان بکا.

که و ابو: نه هیشتنی سته م و پزگارکردنی چه وساوه کان واجبه: له سهر گشت موسولمانیک، جا هیچ که سیکیش له و که سانه سته مکارتر نیه: که یاسای ده سترکد به سهر خه لکی دا ده سه پینن و یاسای خودایان لی قه ده غه ده کهن.

— به هۆی نه بوونی چهك — بونه ژيړ دهستی ئهوان، بۆی پيغه مبهړ ﷺ فرموييه تی: ﴿مَنْ عَلِمَ الرَّمِيَّ ثُمَّ تَرَكَهُ فَلَيْسَ مِنَّا﴾ رواه مسلم، ههركه سيك فيره چهك هاويشتن ببي، ئينجا وازی لی بیینی — له بیرى بجیتتهوه — ئهوه له ئوممه تی ئیمه نیه.

جا بۆی پيغه مبهړ ﷺ فرموي: له ئوممه تی ئیمه نیه، چونكه پیاوی موسولمان به هۆی چهك دانان بی غیرهت ده بی واز له غهزا دین و دهكه ویتته ژيړ دهستی دوژمن، ههروهك خوای گهوره ده فرموي: ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ التوبة: ۳۹، ئهگه ر ئیوه پانه په پرن بۆ غهزا، خوای گهوره عهزابتان ده دا به عهزاییکی زۆر به ئیش. واته: له دنیا دا دوژمن به سهرتاندا زال ده بی و بارانیشتان بۆ ناباری، له قیامه تیشدا به ئاگر سزا ده درین. ههوه رها پيغه مبهړ ﷺ فرموييه تی: ﴿مَا تَرَكَ قَوْمَ الْجِهَادِ إِلَّا عَمَّهُمُ اللَّهُ بِالْعَذَابِ﴾ رواه الطبرانی فی الاوسط بسند حسن، ههركه لیك واز له (جهاد) — غهزا بیینی، خوای گهوره به تیکرایى عهزاییان ده دا. (تفسیر القرطبی) التوبة (۳۹).

ئامانجی شه شهه: پرگاریبون له عهزایی خواو شادبوون به پاداشتی به ههشت، به به لگهی ئه و ئایهت و حه دیسه ی تازه پابرا، هم پيغه مبهړ ﷺ فرموييه تی: ﴿مَا اغْبَرَّتْ قَدَمًا عَبْدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَمَسَّهُ النَّارُ﴾ رواه البخاری، ههركه بهنده یه کی خوا پی یه کانی تو زوی بین له غهزای پیگای خوا، ئاگری دۆزه خ خوی لی ئادا.

ههروه رها پيغه مبهړ ﷺ فرموييه تی: ﴿اغْزُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فُوتَاقَ نَاقَةٍ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ﴾ حدیث حسن رواه الترمذی، له پیگای خوا غهزا بکه ن، ههركه سيك به قه د وشت دوشینیك جهنگ بکا له پیگای خوا، ئهوه به ههشتی بۆ واجب ده بی.

جا ئهگه رسه د لاپه رهش له باسی غهزا بنوسم، ههركه وای، كه وایو: كۆتایی باسه كه م به م شیعرانه ی ئیمام (عبدالله بن المبارك) دینم كه له به ره ی غهزا دا بۆ ئیمام (فضیل بن عیاض) ی نوسیون، چونكه وازی له غهزا هیئابوو و له (مكة) و (مدینه) خوا په رهستی ده كرد:

يَا عَابِدِ الْحَرَمَيْنِ لَوْ أَبْصَرْتَنَا * لَعَلِمْتَ أَنَّكَ فِي الْعِبَادَةِ تَلْعَبُ
مَنْ كَانَ يَخْضِبُ خَدَّهُ بِدُمُوعِهِ * فَتَحُورُنَا بِدِمَائِنَا تَتَخَضَّبُ
رِيحُ الْعَبِيرِ لَكُمْ، وَنَحْنُ عَبِيرُنَا * وَهَجُ السَّنَابِكِ وَالْغُبَارُ الْأَطْيَبُ
وَلَقَدْ أَتَانَا مِنْ مَقَالِ نَبِيِّنَا ﷺ * قَوْلٌ صَحِيحٌ لَا يَكْذِبُ
لَا يَسْتَوِي غُبَارُ خَيْلِ اللَّهِ فِي * أَنْفِ امْرِئٍ وَدُخَانُ نَارٍ تَلْهَبُ
هَذَا كِتَابُ اللَّهِ يَنْطِقُ بَيْنَنَا: * لَيْسَ الشَّهِيدُ بِمَيِّتٍ لَا يَكْذِبُ

واته: ئه ی خوا په رهسته كه ی (مكة) و (مدینه)، ئهگه به چاوی خۆت ئیمه بیینی، ده زانی تو له خوا په رستی دا یاری ده كه ی. ئه ی ئه و كه سه ی به فرمیسه كانی كۆلمه ی خۆی په نگ ده كا، ئه و سینگی ئیمه له پیگای خوا به خوینی خۆمان په نگ ده بی. بۆنی بۆنخۆشه كانی

تیکه لکراو بۆ ئۆیه، به لām بۆنه تیکه لکراوه که ی ئیمه بۆنی ناگری بن سمی نه سپهکان و تۆزه پا که که ی غه زایه. فهرموده یه کی راستی پیغه مبه رمان ﷺ بۆ هاتوو و فهرمودیه تی: ﴿وَيَكْرَاهِي الْغَايِبِينَ لَوْ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ لَكُنَّ عَنْهُ بِمَنْزِلَةٍ قَلِيلٍ مِّنْهُ﴾. نه مهش قورپانی خوای خۆمانه و ده فهرمودی: ﴿شاهید مردوو نیه و هر زیندوو و له لای خوای خوی پزقی ده دریستی﴾. (طبقات الشافعية الكبرى، للإمام السبكي) ب(۱) ل(۲۰۲).

جا بهندهش ده لی: بۆنه خوشه که ی جهنگاوه رانی ئیستای ئیسلام، بۆنی باروت و ناگری تۆپ و موشه که، به لām خواپه رستی کاکی موسولمان: گورانی و موسیقایه !.

ئه ی موسولمانی پێژدار، نه وانه به شیک بون له ئامانجه به رزهکانی غهزا، جا له بهر ئه وه ی غهزا ئه و سوده زۆرانه ی هه نه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمودیه تی: ﴿وَذَرُوا سَبَاغَةَ الْجِهَادِ﴾ رواه الترمذي بسند صحيح، لوتکه ی ههره به رزی ئیسلام (جهاد) - غهزا کردنه له پێگه ی خوا.

جا له بهر ئه وه ی غهزا سه ربه رزی موسولمانانی تێدایه و هر به غهزا کردنیش ده توانن ولاتیکی به هیزی ئیسلام پێک بینن، کافرهکان به هه مو جۆریک - به تایبه تی له پێگه ی ئه و موسولمانانه ی تۆکه ری ئه وانن - هه ول ده دن: بیری غهزا له ناو موسولماناندا نه مینێ، تا کو به رده وام ژێرده ستی ئه وان بن و نه بنه یه کده نگ و پووبه پووی ئه وان نه بنه وه. به ده ستکاریه وه له (سيرة الصلبي) ب(۱) ل(۶۱۱-۶۲۵)، هه م بپوانه (پووناکی رب العالمین) به رگی پێنجه م، په رتوکی (جهاد)، نۆر سودی ل و ده رده گری، ان شاء الله تعالی.

دووهم: پیغه مبه ر ﷺ فهرمودی: ﴿پیری به سالد چوو و مندالی بچوک و ئافرهت مه کوژن﴾. نه مهش به لگه یه: که مه به ست له غهزا: کوشتنی کافرهکان نیه، به لکو مه به ست پێنموونی کردنه بۆ ئیسلام و چه سپاندنی حوکمی خودایه له ناو بهندهکانی خوادا، بۆی ئه و کافرانیه ی له پێش ئیسلامدا کتیبی ئاسمانییان هه بووه - وه ک جوله که و دیان و مه گوشت - نه گه ر ملکه چی حوکمی ئیسلام ببن و (جزیه) = سه رانه بده نه ده ولته ی ئیسلام، ئه وان جهنگیان له گه ل ناکری و واجبه: گیان و مال و مندالیان بپاریژری.

جا بزانه: نه گه ر پیرو ئافرهت و مندالی فامیده جهنگ له دژی ئیسلام بکه ن، ئه و کاته دروسته نه وانیش له حاله تی جهنگکردندا بکوژین، نه ک له حاله تی هه لاتندا، به لām نه گه ر ترسی ئه وه هه بی: که وه گه ل له شکری کافرهکان بکه ونه وه، یان یارمه تی له شکره که بده ن، ئه و کاتهش هه ر دروسته بکوژین، هه روه ها نه گه ر جنیو به خوادا، یان به پیغه مبه ر ﷺ، یان به ئیسلام بده ن، ئه و کاتهش هه ر دروسته بکوژین. (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب(۱) ل(۲۱۱-۲۴۰).

سێ یه م: له باره ی (سریه ی) (عبدالله بن جحش) ﷺ خوای گه وره ئایه تی ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ تا کو تایی ئایه ته که ی نارد ه خواره وه.

مه به ستی ئه م ئایه ته پیرۆزه ئه مه یه: موسولمانهکان به رده وام تاوانهکانی کافرهکانیان له

به رچاو بئو نه گهر موسولماننكيش هه له يه كي كرد، دانه به زنه سه ري و كافره كان دلخوش نه كه ن، راسته: كوشتن له (الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ) = چوار مانگه كه ي حه پامدا - (ذِي الْقَعْدَةِ، ذِي الْحِجَّةِ، مُحَرَّم، رَجَب) - تاوانه، به لام تاواني كافره كان زور له و كوشتنه گه وره تره، چونكه نه وان موسولمانه كانيان له سه ر خاك و ولاتي خويان ده ركردون و قه ده غه شيان كردون خواپه رستي له (الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ) دا بكن و هم هه ول ده دهن موسولمانه كان له نايئي ئيسلام په شيان بكه نه وه، به لكو سزاشيان ده دهن.

جا به داخه وه ئيستاش نه گهر موسولماننك كافريك بكوژئ، نه وه دوژمناني ئيسلام و توكه ره كانيان له ولاتي ئيسلامدا، ده يكه نه جه نكيكي پروپاگنده و داده به زنه سه ر موسولمانه كه و فرميسك بؤ كافره كوژراوه كه ده پيژن و ده لئين: ئيسلام ناييني كوشتن نيه، به لام نه گهر كافره كان قومبوله ي تو ته ني به سه ر موسولماندا بده ن و به سه دان خانوو و مزگه وت و كيگه ويران بكن و به موشه كانيشيان لاشه ي هه زاران موسولمان پارچه پارچه بكن، ده لئين: نه وه مافي خوiane به رگري له خويان ده كه ن! ناخره و كافران به رگري چي له خويان ده كه ن و له كوئ به رگري له خويان ده كه ن؟ خو نه وان هاتونه ته ناو خاكي موسولمانان و ولاتي ئيسلاميان داگير كړوه!، راسته: تا خاوه ن مال دزي گرت، دز خاوه ن ماله كه ي گرت.

﴿ نَامَا نَجَه كَانِي (سَرِيَّة) كَانِي پِيَفَه مَبِه رَسُوْلِهِ ﷺ ﴾

به ناردني (سَرِيَّة) كان چهن سوديځ و چهن د نامانجيك هاتنه جي:

* بلاو كړدنه وه ي ترس و ده سه لاتي ده وله تي ئيسلام له ناوه وه وه له دهره وه، چونكه كه دوژمناني ئيسلام هه ستيان كرد هيزي ئيسلام ده توانئ بگاته هه موو شوينيك و پوويه پووي گشت هيزيك ببيت هه، زور به يان ترسان و بپړوكه ي جه نگرديان له دزي ئيسلام نه ما، به لكو هه ولي نه وه شيان ده دا سولحي جه نك نه كردن له گه ل پيغه مبه رَسُوْلِهِ ﷺ مؤر بكن، به لكو واپان لپهات له چهن پويكه وه يارمه تي ئيسلاميش بده ن، نه مه ش ده سته و تيكي گه وره يه بؤ ده وله تي ئيسلام.

* هه م بلاو كړدنه وه ي ناشتي و ناسايش له ريگه كاني بازرگانيدا، چونكه له ترسي (سَرِيَّة) كاني ئيسلام ريگره كاني عه پر به ده شتاويه كان وازيان له ريگري هيناو بازرگانه كان و خه لكى تريش به دلنبايي به پيكاكاندا ده پريشتن.

* هه م ناردني (سَرِيَّة) كان مه شقيكي سه ريازي بوو بؤ له شكري ئيسلام، تاكو به و ده رچوونه يان ليپا بئ بؤ جه نكه گه وره كاني دوژمناني ئيسلام و هه م شاره زاي ريگه و ده شت و چول و بيا بانه كان ببن. له لايه كي تريشه وه: (سَرِيَّة) كاني ئيسلام پشتي دوژمنه گه وره كه ي خويان شكاندبو - كه (قُرَيْش) ي (مَكَّة) بون - ريگه ي بازرگاني نه وانيان به ته واوي خستبووه مه ترسي. به ده سته كار به وه (سيرة الصلبي) ب (١) ل (٦٤١).

چوارم: له سالي دووه مي كوچي دا: زه كات و پوژوو واجب كران، قورباني و نويزي جه رنه كان

کراڻه سوننه ت. واته: له سالی دووهمی کۆچی دا: له مانگی (شعبان) ی پۆڤووی پهمه زان واجب کرا، ئینجا له پهمه زانیشدا سه رفیتره واجب کرا، ئینجا زه کاتی مالایش له (شَوَال) دا واجب کرا.

زه کاتدان ده بیټه هوی ناشتی و خوښه ویستی نیتوان ده ول مه ندو هه ژاره کان و به زمی پیکداهاتن و نه مانی دزی و پیکری، هه روه ها مالی زه کاتده ره که ش به زه کات زیاد ده بیټ، هه روه که پیغه مبه ر^{علیه} فه رموویته: ﴿مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ﴾ رواه البخاری، زه کات و خیرکردن له هیچ مالی که ناکاته وه.

هه‌روه‌ها سه‌رفیتری پهمه‌زانیش به‌شیکه له زه‌کات، جا هۆی سه‌رفیتری له پهمه‌زاندایه‌یه: که چه‌زهره‌تی (ابن عباس) -رضی الله عنهما- فه‌رموویه‌تی: ﴿فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ﴾. رواه أبو داود وصححه الحاكم، پیغه‌مبه‌ره‌یه ﷺ سه‌رفیتری واجب کردو تا‌کو بیته‌ پاکه‌ره‌وه‌ی مروفی به‌پوژوو له قسه‌ی ناریک و ناشیرین، هه‌م بیته‌ پارووه‌کی یارمه‌تیش بو هه‌ژاران له پوژی جه‌ژندا. ناشکرايه: قوربانیش هه‌مان مه‌به‌ستی تێدایه له چه‌ژنی قورباندا.

جا بزانه: پیغهمبه ﷺ نو پهمه زانان به پۆژوو بووه، جا له و تۆیانەش تەنها یەك پهمه زان سی پر بووه، ههشته کانی تر که مانگ-واته: بیست و نو پۆژ-بون، ئه وهش بۆ ئه وهیه: موسولمانان دلتیا بین: که پهمه زانی سی پۆژی و بیست و نو پۆژی له پاداشندا یه کسانن.

جا ئه وهش بزانه: مانگی پهمه زان له هه موو مانگه کان گه وره تره، به لام پۆژی (عَرَفَة)، واته: نۆیه می (ذِي الْحِجَّة) له پۆژی جومعه و له هه موو پۆژه کانی تری سالی گه وره تره: (تحفة المحتاج بحاشیه الشروانی) ب (۳) ل (۲۰۹ و ۳۷۱) و (رد المحتار علی الدر المختار) ب (۳) ل (۳۹۲) و (سیرة الصلابی) ب (۱) ل (۶۶۹-۶۷۴).

پینجه م: له سالی دووه می کۆچی دا پیغهمبه ﷺ بۆ یه گهم جار نویژی جهژنی پهمه زانی کرد. نویژی جهژن سوننه تیکی (مؤكدَة) یه و له دروشمه کانی ئیسلامه و پیویسته بایه خی پی بدری و خه لك کۆ ببیته وه تاكو به ره که تی جهژنیان بگاتن و یه کیتیش ببینن و جهژنه پیرو زانهش له یه کتری بکه ن ﴿عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ وَمُحَمَّدِ بْنِ زِيَادِ الْأَلْهَانِيِّ: كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا اتَّفَقُوا يَوْمَ الْعِيدِ يَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ﴾ أخرجهما زامر بن طاهر وأبو أحمد الفرضي بسندین حسنین، کاتی له پۆژی جهژندا (صَحَابَة) کانی پیغهمبه ﷺ ده که یشتنه یه کتری، جهژنه پیرو زه یان ده کردو ده یانگوت: خوای گه وره له ئیمه و له ئیوه قبول بکا. (فتح الباری) ب (۲) ل (۵۷۵ و ۶۰۶) و (الحاوی للفتاوی، للسيوطی) ب (۱) ل (۹۴). ئیتر باسی زه کات و پۆژوو و نویژی جهژنه کان له (پووناکی "رب العالمین") دا بخوینه وه سودی لئوه ده گری، إن شاء الله تعالی.

*** *** ***

﴿عَهْرًا گه وره که ی (بَدَر) = (يَوْمَ الْفُرْقَانِ) = (يَوْمَ النِّقْمَى الْجَمْعَانِ)، له سال دووه می کۆچی﴾ (بَدَر) گوندیکه له نیوان (مَكَّة) و (مَدِينَة) ده که ویته پۆژ ئاوا ی باشوری (مَدِينَة)، سالانه بازار پکی بازار گانی ئی دادهندرا.

له باسی (عَرَوْةُ الْغُسَيْرَة) دا گوتمان: کاروانیکی (فَرِيش) به سه ره پرشتی (أبى سنفيان) به ره و شام پۆیشت و قورتار بوو، ئینجا پیغهمبه ﷺ چاوهر وانی گه پرانه وى نهم کاروانه ی ده کرد، تا رُوْزِيْكَ گوی ئی بوو: کاروانه که به سه ره پرشتی (أبى سنفيان) به پۆی وهیه و له (شام) ده که پیته وه بۆ (مَكَّة) ی پیرو ز، کاروانه کهش هه زار و شتری تى دایه و سه رمایه کهشی په نجا هه زار میسقالی زیپر، سی تا چل پیاوی بۆ پاسه وانی له که لدا یه، هه موو کافره کانی (فَرِيش) ش بهشیان له و کاروانه دا هه بوو، بۆی پیغهمبه ﷺ داوا ی له موسولمانه کان کردو فه رمووی: ﴿ئهمه کاروانی (قُرَيْشِي) یه که نه مالى هه مووانیان له کاروانه که دا هه یه، به ره و کاروانه که برۆن، به لکی خوای گه وره کاروانه که تان بداتی﴾، واته: له تۆله ی ئه و ماله ی له (مَكَّة) لیتان داگیر کراوه.

جا هه ندیک له موسولمانه کان به دم بانگه وازیه که ی پیغهمبه ﷺ هاتن و هه ندیکیش

نەھاتن؟ چونكە وا تېگەشتىن پېغەمبەر ﷺ توشى جەنگ نايتى.

ئەمە لە لايەك، لە لايەكى تىشەو: كە (ابوسفیان) لە (حجاز) نزيك بۆ، زۆر ھەولتى دەدا بزانی ھەوالى رېگابانەكان چىيە؟ تا ھەندىك لە رېبوارەكان پېيان گوت: (مۇھەممەد ﷺ) (صحابە)كانى خۇى ئامادە كردون بۇ گرتنى كاروانەكەت، ئيتىر (ابوسفیان) زۆر ترسا، ناچار (ضمضم بن عمرو الغفاري)ى بە كرى گرتو بە پەلە ناردىە (مگە)، تاكو (فرىش)يەكان ئاگادار بىكاتەومو راپەرنو فرىاي كاروانەكەيان بىكەون.

ئىنجا (ضمضم) بە شىوھىەكى زۆر ترسناك ھەوالەكەى گەياندە كافرەكانى (فرىش)، چونكە كراسەكەى خۇى لە پېشەومو لە پىشتەو دېراندبوو، لووتو گوىى وشترەكەى بېرىبونو لە سەر پىشتى وشترەكەى بە دەنگىكى بەرز دەيگوت: ھۆ گەلى (فرىش) فرىاي كاروانەكەتان بىكەون، چونكە (مۇھەممەد) (صحابە)كانى ھاتونەتە پىى كاروانەكە، فرىاي كەون، فرىاي كەون.

جا كە ھەوالەكە گەيشتە كافرەكانى (فرىش)، بە پەلە خۇيان بۇ جەنگى پېغەمبەر ﷺ ئامادە كردو ۋەپىكەوتن، جا ئەگەر يەككىيان بە خۇى نەپۇشتىبا، ئەو ھەككىكى تىرى لە جىياتى خۇى دەنارد، تا گەورەكانى (فرىش)ش ھەموويان بۇ ئەو جەنگە رۇيشتن، تەنھا (أبولهب) نەبى، ئەويش (العاص بن هشام)ى بە كرى گرتو لە جىياتى خۇى ناردى، چونكە (العاص) چوار ھەزار دىرھەمى زىو قەرزدارى (أبولهب) بوو و نەيبوو بىداتەو، جا (أبولهب) پىى گوت: لە جىياتى من بېرۇ و قەرزەكەم بۇ تۇ بى.

ئىنجا كە (فرىش) خۇيان ئامادە كرد بۇ رۇيشتن، بىريان لەو دەكرەومو دەرسان: (بنى بكر) (بنى كنانة) بە دواياندا بىن و جەنگيان لەگەل بىكەن، چونكە خويىنى كوژراۋىك لە نيوانياندا ھەبوو، جا يەكسەر شەيتان لە وىنەى (سرافة بن مالك)دا ھاتە لايان و گوتى: من لە (بنى كنانة) دەتانپاريزم، بەلگو وا دەكەم (بنى كنانة) يارمەتىشتان بىدەن. ئيتىر كە (فرىش) ئەو ترسەيان نەما، لەشكرەكەيان لە (مگە) چوو دەومو شەيتانىش لە وىنەى (سرافة)دا قۇناغ بە قۇناغ لەگەلئاندا بوو، ژمارەى لەشكرەكە گەيشتە نيوان نۇ سەدو پەنجا تا ھەزار چەكدار، دوو سەد ئەسپ و شەشسەد زىرى جەنگكردن و چەند ئافرەتتىكى گۇرانى بېژو ژمارەيەكى زۆر وشترىان لەگەلدا بوو.

لە لايەكى تىشەو: پېغەمبەر ﷺ لە دواى چەند شەۋىك لە مانگى رەمەزانى سالى دوومى كۆچى لە (مدينة) دەرچوو، ئالا گەورەكەى خۇى-كە سېى بوو- دايە دەست ھەزرىتى (مُصعب بن عمير رضى الله عنه) و دوو بەيداخى رەشىشى بەستىن: يەككىيانى دايە دەست ئىمام (علي) و ئەو كەى تىشى دايە دەست ھەزرىتى (سعد بن معاذ رضى الله عنه).

ھەروەھا ھەزرىتى (عبدالله ابن أم مكتوم رضى الله عنه) لە جىى خۇى دانا تاكو لە (مدينة)

پیشنوئیزی بکا، هم حه زهرمتی (أبولبابة) شی ۱۰۰ له جی خوی کرده بهرپوه بهری کاروباری (مدینه)، ئینجا له ږیگه شدا نهوانه ی ته مهنی پانزه سالیان ته و او نه کردبوو، پیغه مبهري ۱۰۰ هم مووی گه پرانده وه، هه روه ها له ږیگه دا کافریکی نازا-که ناوی (حبیب) بوو- گه یشته وه پیغه مبهري ۱۰۰ تا کو له گه لیاندا برپو او یارمه تیان بدا، به لام پیغه مبهري ۱۰۰ هه رمووی: ﴿ارْجِعْ فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ﴾ بگه پړوه من داوای یارمه تی له هیچ کافریک ناکه م. ئینجا کافره که موسولمان بوو، پیغه مبهريش ۱۰۰ هه رمووی: جا له گه لمان وه ره.

جا تی کړای له شکری (صحابه) کان ۱۰۰ گه یشته نیوان سیسه دو سیزه تا سیسه دو نوزده جهنگاور، هه فتا و شترو دوو نه سپو شهست زری جهنگیان له گه لدا بوو، نه سپه گانیښ: یه کیکیان هی حه زهرمتی (الرُبَیْرَ ۱۰۰) بوو، نه وه که ی تریش هی حه زهرمتی (المُقَدَّادَ ۱۰۰) بوو، دوو (صحابه) و سی (صحابه) به نوبهت سواری و شتړه کان دمبون، جا پیغه مبهري ۱۰۰ هه رمانی دا: زهنگوله کان له ملی و شتړه کان بکړینه وه، واته: تا ناشکرا نه بن.

جا له شکری نیسلام رږیشت، تا گه یشته نزیك (الصفراء)، له وی پیغه مبهري ۱۰۰ دوو (صحابه) ی ناردنه لای (بذر)-که ناویان (بَسْبَسَ) و (عَدِي) بوو رفسی الله عنهما- تا کو هه والی کاروانه که و (ابوسفیان) بزائن، جا نه م دوو (صحابه) یه ش رږیشتن تا گه یشتنه (بذر)، له وی له نزیك ناوه که ی (بذر) دابه زین و کونده یه کیان هی نا پړ ئوایان کرد، له و کاتیش (مجدی بن عمرو) و دوو کیژی جه حیل له سه ر ناوه که بون: یه کیک له کیزه کان نه وه که ی تری گرتبو و داوای هه رزیکی لی ده کرد، کیزه گراوه که ش دمیگوت: سبه ینی، یان دوو سبه ی کاروانه که دی، هه ندیک کاریان بو ده که م، ئینجا هه رزه که ی تو دده مه وه. (مجدی) ش گوتی: راست ده کا. ئیتر هه ردوو (صحابه) کان گه پرانه وه و نه م هه والی گوئییان لی بوبو بو پیغه مبهريان ۱۰۰ گپړاوه.

له لایه کی تریش: (ابوسفیان)-له ترسی (صحابه) کان-به خوی له پیش کاروانه که دا دمرږیشت تا گه یشته (بذر)، له وی به (مجدی) ی گوت: هه ستت به که س کردوه؟ (مجدی) ش گوتی: دوو سوار له لای نه م ته پوله که یه دابه زمین و کونده ئوایکیان پړ کردو رږیشتن. جا (ابوسفیان) چو وه شوینی دابه زینه که یان و قشپلی و شتړه گانیان به دهسته وه گرت و وردی کرد، دیتی ناوکه هه سپی تی دایه! جا گوتی: والله نه مه نالیکی (یثرب)=(مدینه) یه. ئیتر (ابوسفیان) به په له گه پړاوه لای کاروانه که و ږیگه ی گوری و به لای راسته دا بو ږیگه ی که ناری دمریای سور لای دا.

ئینجا که (ابوسفیان) دلنیا بوو: کاروانه که ی هورتار کردوه، هه والی کی تری بو له شکری

(فریش) ناردو گوتی: ئیوہ بۆ رزگارکردنی کاروانه‌که‌تان هاتون، ئیستاش کاروانه‌که هورتار بوو، که‌وابوو: ئیوہش بگه‌رپینه‌وه بۆ (مکة).

به‌لام (ابوجهل) گوتی: والله ناگه‌رپینه‌وه تا له (بندر) داده‌به‌زین و سێ پۆزان له‌وئ دهمینینه‌وه: وشتره‌کان سهر دهم‌پ‌رین و خواردن ده‌خوین و شه‌ر‌پ‌اب ده‌خوینه‌وه‌و ئافره‌ته‌کانی گۆرانی‌بیژیش موسیقاو ته‌پلمان بۆ ئی‌ده‌ده‌ن و عه‌ره‌به‌کانیش ناوبانگ و هه‌والی هاتمان ده‌زانن و به‌رده‌وام لیمان ده‌ترسین. جا کافره‌کان هه‌موویان گوێ‌پ‌رایه‌لی قسه‌ی (ابوجهل) بون، ته‌نها (بنی‌زه‌رة) به‌ گوێیان نه‌کردو نزیکه‌ی سه‌د چه‌گ‌داریان به‌ سه‌ر‌گ‌دایه‌تی (الأختس) گه‌رانه‌وه‌و نه‌هاتنه‌ جه‌نگی (بندر).

ئینجا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌یشته‌ گه‌لی (ذه‌ران)، هه‌والی دهر‌چوونی له‌شکری کافره‌کانی (فریش) ی پێ گه‌یشته‌-واته: چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ (صحابة) کان ﷺ به‌ نیه‌تی گرتنی کاروانه‌که هاتبون و نه‌یان‌ده‌زانی پ‌و‌وبه‌پ‌رووی له‌شکری کافره‌کان ده‌بنه‌وه- بۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی له‌شکری کافره‌کانی به‌ (صحابة) کان راگه‌یان‌دو پ‌ا‌و‌ی‌زی پ‌ی‌کردون و فه‌رموی: ﴿ئ‌ه‌وه له‌شکری کافره‌کان هات، ئیوہ چی ده‌لێن؟ ئایا کاروانه‌که‌تان له‌ لا خوشه‌ویستته‌ له‌ جه‌نگی دوژمن؟﴾ له‌ وه‌لامدا چینه (صحابة) یه‌ک گوتیان: ئیمه بۆ گرتنی کاروانه‌که هاتوین، ئه‌ومان پ‌ی‌خوش‌تره؟ چونکه خۆمان ئاماده نه‌کردوه. به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م وه‌لامه‌ی پ‌ی‌ خوش نه‌بو، بۆی دووهم جار فه‌رموی: ﴿راتان چی‌یه بۆ جه‌نگی دوژمن؟﴾ ئه‌م جاره له‌ وه‌لامدا ئیمام (ابوبکر) و ئیمام (عمر) - رضی‌الله عنهما - وه‌لامیکێ زۆر جوانیان داوه‌و هه‌زره‌تی (المقداد) ش ﷺ هه‌لساو گوتی: (ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا به‌ره‌و فه‌رمانی‌خوا ب‌پ‌رۆ، ئیمه له‌گه‌ل تۆداین ئیمه وه‌ک (بنی‌اسرائیل) به‌ تۆ نالێین: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ المائدة: ۲۴، ئ‌ه‌ی (موسی) ﷺ تۆ له‌گه‌ل خواجه‌که‌ت ب‌پ‌رۆ جه‌نگ بکه، ئیمه‌ش لێره دانیشتووین. به‌لام ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا ﷺ تۆ له‌گه‌ل خواجه‌که‌ت ب‌پ‌رۆ جه‌نگ بکه، ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئیوهدا جه‌نگ ده‌که‌ین... ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای چاکی بۆ کردن.

به‌لام س‌ی‌یه‌م جاریش فه‌رموی: ﴿أَشِيرُوا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ﴾ پای خۆتانم بۆ بلێن ئ‌ه‌ی خه‌لکینه؟ جا (انصاري) یه‌کان تیگه‌یشتن پیغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌به‌ستی ئه‌وانه، بۆی هه‌زره‌تی (سعد بن معاذ) ﷺ فه‌رموی: ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا وا دیاره مه‌به‌ستت ئیمه‌ی (انصاري) یه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: به‌لی. جا هه‌زره‌تی (سعد) ﷺ فه‌رموی: ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا، ئیمه باوه‌رمان هیناوه به‌ تۆ و به‌و ئایینه‌ی تۆ هیناوته، په‌یمان و به‌ئیمان داوته تۆ گوێ‌پ‌رایه‌لی تۆ بین، ئ‌ه‌ی پیغه‌مبه‌ری‌خوا ب‌پ‌رۆ بۆ ئ‌ه‌و مه‌به‌سته‌ی ده‌ته‌وئ، سوێند به‌ خوا ئه‌گه‌ر داوامان لێ‌بکه‌ی له‌گه‌ل تۆدا خۆمان له‌م دهریایه‌ بده‌ین،

لهگهڻ تۆ خۇمان دهاوئینه دهریاپهکه، ئیمه‌ی (اتصار) خۇپاگرین له جهنگدا، راستین له پروپه‌روویونه‌وه‌ی دوژمندا...

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به وه‌لامه‌که‌ی حه‌زرم‌تی (سعد) دلخۆش بوو و روخساری گه‌شامو فهرمووی: ﴿سِيرُوا وَأَبْشِرُوا فِإِنَّ اللَّهَ قَدْ وَعَدَنِي إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ، وَاللَّهُ لَكَأَنِّي آلَانْ أَنْظِرُ إِلَى مَصَارِعِ الْقَوْمِ﴾ رواه البيهقي، به‌ره‌و جهنگ بېړن، موژده‌تان لی‌بی: خ‌وای‌گه‌وره وه‌مه‌ی یه‌کی‌کیانی له‌و دووانه‌ داومی: یان گرتنی کاروانه‌که، یان سه‌رکه‌وتن به سه‌ر له‌شکره‌که‌دا، وَاللَّهِ وَهَكَ مِنْ نَيْسْتَا به‌ چ‌اوی‌خۆم ته‌ماشای ئه‌و شوینانه ده‌که‌م که کافره‌کانی لی‌ده‌کوژرین.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ گه‌لی (ذفران) باری کردو له‌ نزیک (بذر) دابه‌زی، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڻ ئیمام (ابوبکر ﷺ) سواری ولاغه‌کانیان بون و له‌و ناوچه‌یه‌دا ده‌که‌پان تاکو ه‌ه‌والی له‌شکری کافره‌کانی (فریش) بزانن، تا گه‌یشتنه‌ پیره‌میردیک‌ی عه‌رهب-ناوی (سفیان) بوو-جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ه‌ه‌والی له‌شکره‌که‌ی (فریش) لی‌پرسی؟ پیره‌میرده‌که‌ش گوتی: پیتان نا‌ئیم، تا ئیوه‌ به‌ من نه‌ئین ئیوه‌ له‌ کین. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ه‌هر کاتیک پیمان بلی، پیت ده‌ئین. جا پیره‌میرده‌که‌ گوتی: نه‌گه‌ر ئه‌و ه‌ه‌واله‌ی پیم گه‌یشتوو په‌ راست بی، ئه‌م‌پ‌رۆ (م‌حم‌د) و (صحابه‌)‌کانی له‌ فالانه شوینه دابه‌زیون، له‌شکری (فریش)‌ش له‌ فالانه شوینه دابه‌زیون-قسه‌ی پیره‌میرده‌که‌ش په‌ راست ده‌رچ‌رو-جا پیره‌میرده‌که‌ش گوتی: ئیوه‌ش پیم بلین ئیوه‌ له‌ کین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ﴿نَحْنُ مِنْ مَّاءٍ﴾ ئیمه‌ له‌ ئاوین، واته‌: (منی). جا ئه‌وان رویشتن و پیره‌میرده‌که‌ش ده‌یگوت: له‌ ئاوین چی‌یه‌؟ نه‌بی له‌ ئاوی (عراق) بن!

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌پ‌راوه، کاتی ئیواریش ئیمام (علی) و حه‌زرم‌تی (الر‌ب‌ب‌یر) و حه‌زرم‌تی (سعد بن أبی‌وقاص) ﷺ ناردنه‌ لای ئاوی (بذر) تاکو ه‌ه‌والی له‌شکری کافره‌کان بزانن، جا ئه‌وانیش دوو خزمه‌تکاری کافره‌کانیان گرتن-ه‌اتبون ئاو بو له‌شکره‌که‌ ببه‌ن، جا که خزمه‌تکاره‌کانیان ه‌ینانه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، لی‌ی پرسین: له‌شکری (فریش) له‌ کوی‌یه‌؟ خزمه‌تکاره‌کان گوتیان: له‌ پشت‌ه‌وه‌ی ئه‌م ته‌پۆلکه‌نه. ته‌پۆلکه‌ له‌وی دیار بوو، ناوی (الْعَقْل) بوو، له‌ لای (الْعُدَّةُ الْقَصْوَى) = ته‌نیشته‌ ب‌ر‌تره‌که‌ی د‌ئ‌لی (بذر) بوو، کافره‌کانی (فریش) له‌ پشت‌ه‌وه‌ی ئه‌م ته‌پۆلکه‌یه‌ دابه‌زیون. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ چه‌نده‌؟ خزمه‌تکاره‌کان گوتیان: ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ زۆره‌، ئیمه‌ نایزانین. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: له‌ ر‌ؤ‌ؤ‌یک‌دا چه‌ند و‌ش‌تر سه‌ر ده‌ب‌رن؟ گوتیان: ر‌ؤ‌ؤ‌یک‌ نۆ، ر‌ؤ‌ؤ‌یک‌ ده‌. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: له‌شکره‌که‌ له‌ نیوان نۆ سه‌د و ه‌ه‌زاره‌. جا فهرمووی: له‌ گه‌وه‌ره‌کانی (فریش) کی‌یان له‌گه‌ڻ‌دایه‌؟ گوتیان: (عت‌به‌) و (ش‌ی‌به‌) و (ام‌یه‌) و (اب‌وج‌ه‌ل) و...چه‌ندان‌ی‌تریش.

جا پېغەمبەر ﷺ ښه رمووی: ﴿هَذِهِ مَكَّةُ قَدْ أَلَقْتُ إِلَيْكُمْ أَفْلاذَ كِبْدِهَا﴾ ئەمە (مَكَّة)یە، پارچە جەرگەکانی خۆی بۆ ئیوھ فری داوه.

ئینجا پېغەمبەر ﷺ لیڤمەش باری کردو ھاتە دۆلی (بەنر) و لە (الغزوۃ الدنیا) تەنیشتە نزیکتەرمکە لای (مەدینە)، لە شوینیکی نەرمی لیمایی دور لە ئاو دابەزین، جا (صحابە)کان ﷺ تینوو بون و ھەندیکیش جەنابەتیا توش بوو، شەیتانیش (وسوسە)ی خستە ناو دلی (صحابە)کان و بە ھۆی تینوووتی و لەش پیسی ورمیان دابەزی، جا خوایگەورە لە شەویدا-واتە: شەوی (جُمعە)ی ھەفدە رەمەزان -کە شەوی جەنگی سبەینی- بارانیکی رەحمەتی بۆ باراندن و (صحابە)کان ﷺ بە ئاوی بارانەکە خۆیان شوست و دەستنیوێریان گرت و کوندەکانیان پەر ئاو کردن و (وسوسە)ی شەیتان نەماو ورمیان بەرز بۆوو زەمینە لیمەگەش بەو بارانە وەک لباد یەکتەری گرت و پیی لە سەر جیگیر دیمبوو و بە ئاسانی ھاتوچۆی بە سەردا دیمکرا، بەلام لای کافرمان بەو بارانە بوو قورپو نەیانتوانی لەوئ بار بکەن و بەرمو لای موسوئمانان بین، ھەر لەم شەویدا خوایگەورە بۆرژانیکی بە سەر (صحابە)کاندا ھینا و بەم بۆرژانە دنیای بون و ترس لە ناو دلیاندا نەما.

ئینجا پېغەمبەر ﷺ لەم شەویدا لیڤمەش باری کردو ھاتە لای نزیکتەری ناو لە (بەنر) دابەزین، جا ھەزرەتی (الخباب بن المنتذر) ﷺ ښه رمووی: یا رَسولَ اللہ پیم بلی: ئەم دابەزینەت لەم شوینە، بە ڤەرمانیخوایە تا نەتوانین ئی پێش بکەوین و ئی دوا بکەوین، یان راوبۆچوون و جەنگ و فیل دانانە؟ پېغەمبەر ﷺ ښه رمووی: راو جەنگ و فیل. جا (الخباب ﷺ) ښه رمووی: یا رَسولَ اللہ ئیرە شوینی دابەزین نیە، ھەتسە لەگەل (صحابە)کان تا دەرگەینە نزیکتەری ناو لە لەشکری کافرمان، لە سەر ئاوەکە دابەزە، لەوئ ئاوکی زۆر ھەییو نابری، ئەو بیرە ئاوانەیی دەرگەونە پشەوہی خۆمانیش گشتیان تیک دەدەین، تاکو کافرمان ھیچ ئاوکیان دەست نەکەوئ بیخۆنەوہ، ئیمەش ھەوزیک لە سەر ئاوەکە دروست دەرگەین و ئی دەرگەینەوہ، ئینجا جەنگ لەگەل کافرمان دەرگەین. جا پېغەمبەر ﷺ ښه رمووی: ﴿لَقَدْ أَشْرَتْ بِالرَّأْيِ﴾ بەراستی پرایەکی باشت دەرپری. جا لە نیوہی شەویدا پېغەمبەر ﷺ (صحابە)کان ﷺ ھاتنە سەر نزیکتەری ئاوەکە لای دوژمن و ھەوزەگەیان دروست کردو بیرەگانی تریشیان تیک دان.

جا لیڤمەش ھەزرەتی (سعد بن معاذ) ﷺ ښه رمووی: ئەم پېغەمبەری خوا بۆ کەپرێک بۆ تۆ دروست نەکەین تا تئیدا بمانیەوہ؟ ولأغەگانی سواریش لە لای کەپرەکە بۆ تۆ نامادە دەرگەین و بەخۆمانیش پووبەرووی دوژمنەگەمان دەبینەوہ، جا ئەگەر ئیمە سەرگەوتین، ئەوہیە کە پیمان خۆش بوو، ئەگەر سەریش نەکەوتین و شکاين، ئەوہ بەخۆت لە پشٹی ولأغەگان سوار ببەو خۆت بگەینەوہ ئەو کەسانە لای دوا ئیمە

ماونەۋە، چۈنكى ئۇ پېغەمبەرىخۇا ھەندىك (صحابە) لى تۇ دواكەۋتەن ۋە نەھاتەن، ئىمە زىاتەر لەۋان تۇمان خۇشتر ناۋى، ئەگەر بيانزانىيا توشى جەنگ دەۋى دوا نەدەكەۋتەن، خۇاىگەۋرە بەۋان دەتپارىزىۋ لەگەل تۇ غەزا دەكەن. جا پېغەمبەر ﷺ دوعاى چاگى بۇ ھەزرىتى (سەئىد) كىرد، ئىنجا لە سەر تەپۇلكەيەك كەپرەكەيان بۇ پېغەمبەر ﷺ دروست كىرد كە بە سەر مەيدانى جەنگەكەدا دەپروانى، لە ناۋ كەپرەكەدا ئىمام (ئىبۇكەر) ش ﷺ لەگەل پېغەمبەردا ﷺ بوۋ، كۆمەلە گەنجىكى (ئىنصارى) ش بە سەرگىردايەتى ھەزرىتى (سەئىد بن مەئاذ) ﷺ پاسەۋانى كەپرەكە بون.

ئىنجا ھەر لەم شەۋەى ھەققەى رەمەزاندا پېغەمبەر ﷺ لە خەۋندا دىتى: لەشكرى كافىرەكان زۇر كەمە، جا موسولمانەكان بەم خەۋنەش دلخۇش بون ۋە ورەيان بەرز بۇۋە. ئىنجا كە سەبەنە داھات لەشكرى كافىرەكان بە تەپۇلكەى (العقتل) دا شۇر بونەۋە ھاتەن لە دۇلى (بىز) لە بەرچاۋى لەشكرى ئىسلام دابەزىن، جا كە پېغەمبەر ﷺ چاۋى بە لەشكرى كافىرەكان كەۋت، لە خۇا پاراۋە ھەرموۋى: ﴿اللَّهُمَّ هَذِهِ قُرَيْشٌ أَقْبَلَتْ بِخِيَلِهَا وَفَخَرِهَا تُحَادِّثُ وَتُكَذِّبُ رَسُولَكَ اللَّهُمَّ فَصْرَكَ الَّذِي وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ أَحْنِهِمُ الْغَدَاةَ﴾ خۇدايە ئەمە (قۇرىشى) يەكانن بە دەعيە ۋە شانازىيانەۋە ھاتونە دۇرئىنايەتى تۇ دەكەن ۋە پېغەمبەرەكەت بە درۇ دەخەنەۋە، خۇدايە ئەۋ سەرگەۋتەنى ۋە مەدەت پىداۋم بۇم بەجى بىنە، خۇدايە لەم سەبەنەدا ئەۋ كافرانە بە ھىلاك بەد.

جا پېغەمبەر ﷺ لە كەپرەكەى ھاتە خۇارەۋە بەخۇى (صحابە) كانى رىز كىردن ۋە بۇ جەنگ نامادەى كىردن ۋە زانىستى جەنگكردنى دەدانى ۋە دەمىفەرموۋ: ﴿إِذَا أَكْبَرُوكُمْ فَأَرْمُوهُمْ وَاسْتَبِقُوا بُلُوكُمْ﴾ رۋاە البخارى، زاد أبوداۋد: ﴿وَلَا تَسْلُوا السُّيُوفَ حَتَّى يَغْشَوْكُمْ﴾ كاتى كافىرەكان لىتان نرىك بونەۋە تىربارانىان بكن، ھەندىك لە تىرەكانتان بەيلىنەۋە، شمشىرەكانىشتان دەرەكىشەن تا دەتانگەنى.

جا كە پېغەمبەر ﷺ بە تىرمدارىك (صحابە) كانى ﷺ رىز دىكردن، ھەزرىتى (سۋاد بن غزىە) ش ﷺ لە رىزەكە دىرچوبوۋ، پېغەمبەر ﷺ تىرمدارەكەى لە زگى دا ۋە ھەرموۋى: ئەى (سۋاد) راست رابوۋستە. جا ھەزرىتى (سۋاد) ھەرموۋى: يا رسول الله ئىشاندىمت دەمەۋى تۆلەت لىبكەمەۋە. جا پېغەمبەر ﷺ زگىخۇى بۇ روت كىرد ۋە ھەرموۋى: ھا تۆلەم لىبكەۋە. جا ھەزرىتى (سۋاد) باۋەشى لىۋەرىناۋ زگى پېغەمبەرى ﷺ ماچ كىرد، پېغەمبەر ﷺ ھەرموۋى: ئەى (سۋاد) ئەۋە بۇجى ئەۋھات كىرد؟ ھەزرىتى (سۋاد) ﷺ ھەرموۋى: يا رسول الله ئەۋە دەبىنى كاتى جەنگ ھاتوۋە، جا وىستەم لە كۇتايى دىتى تۇ پىستەم ۋە پىستى پىرۋزەت بىكەۋى، جا پېغەمبەر ﷺ دوعاى چاگى بۇ كىرد.

ئىنجا كە پېغەمبەر ﷺ (صحابە) كانى ﷺ رىز كىردن، لەگەل ئىمام (ئىبۇكەر) ﷺ گەراۋە

ناو که پرده که، پاسه وانه کانی (الأنصاري) ش به شمشیره وه له بهر دهرگه ی که پرکه بون.

﴿یه که م کوژراوی کافره کان له م غه زایه دا﴾

(الأسود بن عبد الأسد المخزومي) که کافر یکی به دره وشت بوو، زوریش دوزمنایه تی پیغه مبهری علیه السلام دهرگد، سویندی خوارد: له هه وزه که ی موسولمانان ناو ده خو مه وه، یان دهرپروخینم، یان له پیناوی دا دهرم. ئیتر که هاته لای هه وزه که، ئیمام (حمزة) علیه السلام شمشیریکی لی داو پی یه کی لی پهراند، ئینجا ویستی له سهر زگ بخشیته سهر هه وزه که، نه م جاره ئیمام (حمزة) علیه السلام شمشیریکی تری لی دا و کوشتی، جا نه مه یه که م کوژراوی کافره کان بوو له غه زای (بندر) دا.

﴿یه که م شه هیدی موسولمانان له م غه زایه دا﴾

حه زهرتی (مهنج) علیه السلام نازاد کراویکی ئیمام (عمر) علیه السلام بوو، یه که م که س بوو بو جهنگردن دهرچوو، به لام کافریک تیریکی بو هاویشته شه هیدی کرد، نه مه ش یه که م شه هیدی غه زای (بندر) بوو، ئینجا له دوا ی نه ویش: هه زهرتی (حارثة بن سراقه) علیه السلام شه هیدی دووهم بوو.

﴿دهستی یکردنی جهنگ﴾

سهرمتای جهنگه که به مهیدان خواستنه وه دهستی پی کرد، چونکه که ئیمام (حمزة) علیه السلام (الأسود) ی کوشته، له بهری کافره کان (عتبة بن ربيعة) رقی هه لساو گهرم بوو و ویستی نازایه تی خو ی ناشکرا بکا، بوی نه گهل (شینه) ی برایی و (الولید) ی کوری هاتنه مهیدان بانگیان کرد: بو مان وهر نه مهیدانی جهنگ. جا له بهری موسولمانان سی گهنج له (انصار) ی (مدینه) بویان هاتنه مهیدان، به لام پیغه مبهری علیه السلام نه وانه ی گهراند هوه وهرمانی دا: ئیمام (حمزة) و ئیمام (علي) و هه زهرتی (عبيدة بن الحارث) علیه السلام بویان بچه مهیدان. جا ئیمام (حمزة) علیه السلام خو ی گه یانده (شینه) و کوشتی، ئیمام (علي) علیه السلام خو ی گه یانده (الولید) و کوشتی، به لام هه زهرتی (عبيدة) علیه السلام و (عتبة) هه ری هه گه یان نه وی تری بریندار کردو هه ردووکیان په کیان که وت، جا ئیمام (حمزة) و ئیمام (علي) رضی الله عنهما گهرانه وه سهر (عتبة) و نه ویشیان کوشته، جا هه زهرتی (عبيدة) یان به برینداری هه لگرت و بردیانه وه خزمهت پیغه مبهری علیه السلام، جا پیغه مبهری علیه السلام کو لمه که ی وی له سهر پی ی خو ی دانا وهرمووی: ﴿لَأَشْهَدَنَّكَ شَهِيدًا﴾ من شاهیدی ده دم تو شه هیدی. ئینجا له کاتی گهرانه وه ی (صحابه) کان علیه السلام بو (مدینه) له (الصفر) دا هه زهرتی (عبيدة) علیه السلام گیانی دهرچوو و ههر له ویش نیژرا.

ئیتر که کافره کان دیتیان نه و سی که سه یان کوژران، رقیان هه لساو به تی کرای هی رشیان هی نا سهر له شکری نیسلام، (صحابه) کانیش علیه السلام وه ک بهردی رستم له مهیداندا بویان

چەقین و بەگوێزە فەرمانی پێغەمبەر ﷺ تیربارانیان دەکردن، واتە: (صَحَابَةُ) کان ﷺ هێرشیان نەدەکرد، چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرمانی داوونی: هێرش نەکەن تا فەرمانیان پێدەکا، جا دروشمی (صَحَابَةُ) کان ﷺ لەم غەزایە (بندر)دا: (أَحَدٌ أَحَدٌ) بوو.

جا لەم حالەتەشدا پێغەمبەر ﷺ لە ناو کەپرەکا دا دەستەکانی بەرز کردنەو و دوعای دەکردن و دەیفەرموو: ﴿اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنْ تَهْلِكْ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَلَا تُعْبَدُ فِي الْأَرْضِ﴾ رواه الإمام أحمد ومسلم، خودایە ئەو سەرکەوتنە و دەعدەت پێ داوم بۆم بە جێ بێنە، خودایە ئەگەر ئەم کۆمەڵە موسوڵمانە بە هیلاک بجێ، لە سەر زەمین تۆ نا پەرستێی.

جا پێغەمبەر ﷺ هەر لە خوا دەپاراو، تا پەشتەمالەکە لە ملی بەربۆوم و نیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ پەشتەمالەکە هەلگر تەو و بە ملی داداوم و باووشی ئێ وەرینا و فەرمووی: پارانە و مەت لە خوا بەسە، خۆی گەورە و مەدە مەت بۆ بە جێ دێنێ.

جا پێغەمبەر ﷺ بۆرژانیکی بە سەردا هات، ئینجا هەشیار بۆوم و فەرمووی: ﴿أَبَشِرْ يَا أَبَا بَكْرٍ: أَتَاكَ نَصْرُ اللَّهِ، هَذَا جِبْرِيلُ أَخَذَ بِعِنَانٍ فَرَسِهَ يَقُودُهُ عَلَى ثَنَائِهِ النَّقْعُ﴾ رواه ابن اسحاق، و نەو فە البخاری، مۆژدەت لێ بێ ئەو (أَبُو بَكْرٍ): سەرکەوتن لە لای خوا هات، ئەمە (جِبْرِائِيلُ) جەلەوی ئەسپەکە خۆی گرتو و پرایدەکیشتی، تۆزی جەنگ لە سەر ددانەکانی ئەسپەکە یەتی.

ئینجا پێغەمبەر ﷺ لە کەپرەکا هاتە خوارەو و هانی (صَحَابَةُ) کانێ دا بۆ جەنگکردن و فەرمووی: ﴿وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يُقَاتِلُهُمُ الْيَوْمَ رَجُلٌ يُقْتَلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ﴾ رواه ابن هشام وابن اسحاق، سویندم بەو خۆیەکی گێانی (مُحَمَّدٌ) بە دەستە: هەر پیاویک ئەمڕۆ جەنگ لەگەڵ ئەو کافرانە بکا، جا بکوژێ لە حالەتی خۆپاگری و هەلمەت بردندا ئەک لە هەلاتندا، داوای پاداشتیشت لە خوا بکا، خوا دەیباتە بەهەشت.

ئینجا کافرمان لە موسوڵمانان نزیک بونەو و پێغەمبەر ﷺ فەرمانی دەستپێکردنی جەنگی دانێ و فەرمووی: ﴿قُومُوا إِلَى جَنَّةِ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ رواه مسلم، هەلسن بپۆن بەرەو بەهەشتیکی وەها کە بەرینیەکە ئاسمان و زەمینە.

جا پێغەمبەر ﷺ چەنگە گێیکی هەلگرت و پڕژاندیە دەم و چاوی کافرمان و هەریەکیان هەندیک گێی کەوتە چاومەکانیان، جا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا فَلَهُ سَلْبُهُ وَمَنْ أَسْرَ أَسِيرًا فَهُوَ لَهُ﴾ هەر کەسێک کافرێک بکوژی، کەل و پەلەکە بۆ خۆی، وە هەر کەسێک کافرێک دیل بکا، دیلەکە بۆ خۆی. ئینجا پێغەمبەر ﷺ فەرمانی هێرشکردنی بەراستی کرد و فەرمووی: هێرش بکەن.

ئىتر لەشكرى (صحابە) و كافرەكان تىك رۆژان و (صحابە) كان ﷺ دەستيان بە دوعا كرد، راست و چەپپىش لە كافرەكانيان دەداو دەيانكوشتن و دىليان دەكردن، هەزار (ملائكە) ش بە سەرگردايەتى حەزرىتى (جبرائيل) و حەزرىتى (ميكائيل) بە فەرمانى خوا دابەزىنە خوارەو بۆ يارمەتى (صحابە) كان ﷺ، جا زۆربەى (صحابە) و كافرەكان بە چاوى خويان (ملائكە) يان دەدیتن، چونكە نیشانەى (ملائكە) كان مېزمرى سېى بوو، تەنھا حەزرىتى (جبرائيل) مېزمرى زەردى لە سەر بوو، جا لە گەرمەى جەنگدا حەزرىتى (ابو غبېدە بن الجراح) ﷺ باوكى خۆى كوشت، چونكە باوكى ويستى بىكوژى، بەلام ئەو خۆى ئى لادا، ئىتر باوكى وازى ئى نەهینا، ئەویش گەراوەو كوشتى.

هەرودەها ئىمام (ابوبكر) ش ﷺ ويستى بچیتە مەيدان و (عبدالرحمن) ى كورپى خۆى بكوژى—چونكە مېشتا موسولمان نەبوو— بەلام پېغەمبەر ﷺ رېگای نەدایى و فەرمووى: ﴿مَتَّعْنَا نَفْسَكَ - يَا أَبَا بَكْرٍ - لَا تَفْجَعْنَا بِمَوْتِكَ﴾ بە مانەوى خۆت سودمان پى بگەينەو بە مردنت دلمان مەئيشینە.

ئىتر (ابوجهل) و (امية بن خلف) و زۆربەى سەرکردەكانى تری كافرەكان كوژران، هەرودەها پېنج موسولمانى (مكة) ش لە بەردى كافرەكاندا بون، هەر پېنجيان لە ژىر ئالای (كفر) دا كوژران و بونە قوربەسەرى دونیاو قیامەت.

جا هەر لەم رۆژەى جومعهى حەفدەى پەمەزاندای خواى گەورە سەرکەوتنى دا موسولمانان و كافرەكان شان، لاشەى حەفتا كوژراويان ئى بەجىمان و حەفتای دىكەشيان ئى بە دىل گىران، لە موسولمانەكانیش چواردە (صحابە) شەهید کران: شەش لە (مهاجر)، هەشتیش لە (أنصاري) یەكان، ئینجا پېغەمبەر ﷺ حەزرىتى (عبدالله بن رواحة) و حەزرىتى (زید بن حارثة) ى رضى الله عنهما—ناردنەو (مدینة)، تاكو موژدەى سەرکەوتن بگەینە موسولمانان، ئینجا كە ئەوان موژدەى سەرکەوتن بگەینە (مدینة)، تازە حەزرىتى (زقیة) ى كىژى پېغەمبەر ﷺ ناشتبوو، كە لەو رۆژدا وفاتى كردبوو.

ئینجا پېغەمبەر ﷺ فەرمانى دا: كوژراوەكانى كافرەكان فریادرا نە ناو بیریكى (بدر)، ئینجا سى رۆژانىش خۆى و (صحابە) كانى لە (بدر) مانەو، ئینجا لە دواى سى رۆژان لە شەوى دوو شەممە هاتە سەر لیوى بیرەكەو بانگى لاشەى كافرەكانى ناو بیرەكەى كردو فەرمووى: ﴿هَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَكُمْ رَبُّكُمْ حَقًّا، فَإِنِّي وَجَدْتُ مَا وَعَدَنِي رَبِّي حَقًّا﴾ ئایا ئەوێ خواى خۆتان وەعدەى پى دابون راست بوو؟ چونكە ئەوێ خواى من وەعدەى بە من دابوو بە راستم بۆ هاتە جى.

جا ئىمام (عمر) ﷺ فەرمووى: يا رَسُولَ اللَّهِ، ئەوێ چى ئەقسە لەگەڵ ئەو جوړە لاشانە دەكەى كە گىانيان تى دا نیهو بۆگەن بوینە؟ پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ﴿وَالَّذِي نَفْسُ

مُحَمَّدٌ بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ، غَيْرَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ يَرُدُّوا عَلَيَّ شَيْئًا ﴿١٠٠﴾ رواه الشيخان، سویندم بهو خواجهی گیانی (مُحَمَّد) ی به دهسته: ئیوه لهوان باشتەر گویتان لهم قسهی من نیه، بهلام ئهوان ناتوانن هیچ وهلامیکم بدنهوه.

ئینجا ههر لهم شهوهی دوو شهمه، پیغه مبهرو ﷺ (صحابه) کان له (بدر) باریان کردو حهفتا دیلهکهو تالانه زۆرهکهی کافرهکانیشیان لهگهڵ خویانا هیناوه تا گهیشته گهلی (الصقراء)، لهوی تالانهکهی به یهکسانی به سهر (صحابه) گانی (بدر) دا بهش کرد، که سهدو پهنجاشتر و ده ئهسپو کهل و پهلیکی زۆری چهک و خواردنه مهنی و جل و بهرگ بوو، ههر لهم تالانهش پیغه مبهرو ﷺ و شترمهکهی (أبوجهل) و شمشیرهکهی (ذوالفقار) — که شمشیرهکهی (العاص بن منبه) بوو — ههر دووکی بۆ خۆی دانان.

ئینجا له (الصقراء) دا پیغه مبهرو ﷺ فهرمانی دا: (الضرر بن الحارث) کوژرا، له (عزق الظبیه) شدا (عقبه بن ابی معیط) کوژرا، ئهم دووانهش لهگهڵ حهفتا دیلهکاندا بون، بهلام له ههموو کافرهکان کافرتر بون و زۆر جنیویان به ئیسلام و موسولمانان دمدا استمها الله.

ئینجا پیغه مبهرو ﷺ رۆژیک پێشی دیلهکان گهراوه بۆ (مدینه)، جا که له (مدینه) نزیک بۆوه، موسولمانهکان هاتنه پێشهوازی، به سرودی (طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا) و دهم لێدان مندالهکانی (مدینه) ش له پێشوازی دا بون و پیرۆزبایی سهرکهوتنیان لێکرد.

ئینجا که دیلهکانیش گهیشته (مدینه)، پیغه مبهرو ﷺ له نیوان (صحابه) گانی دا پهرتی کردن و ئامۆژگاریشی کردن: چاکهیان لهگهڵ بکهن و نازاریان مهدهن. ههموهرها فهرمووی: ﴿لَوْ كَانَ الْمُطْعَمُ بْنُ عَدِي حَيًّا، ثُمَّ كَلَمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتْنِ لَتَرَكْتُهُمْ لَهُ﴾ رواه البخاری، ئهگهر (مُطْعَمُ بْنُ عَدِي) کوپی (عَدِي) زیندوو بوایهو لهبارهی ئهم دیله بۆگهنا نه قسهی لهگهڵ کردبام له بهر خاتری وی ئازادم دهکردن.

له لایهکی تریش: ههوالی شکانی کافرهکانیش گهیشته (مکه) و بووه هاوارو پۆرپۆ ئافرهتانیان مووی خویان دهرپیهوهو به کۆلانیاندا دهورانهوه، جا له دواي حهفت رۆژان (أبولهب) ش مرد، ئینجا (فریشی) یهکان برپاریان دا هیچیتر بۆ کوژراوهکانیان نهگریین؟ نهوهک موسولمانهکان پێیان دلخۆش ببن، ههموهرها گویتان: پهله مهکهن بۆ کرپنهوهی دیلهکان؟ نهوهک کرپنهوهکهتان له سهر گران بکهن.

جا ئهوهش بزانه: پیغه مبهرو ﷺ لهبارهی دیلهکان راویزی به (صحابه) کان کردو له ئهجامدا برپاری دا: دیلهکان به خۆکرپنهوه ئازاد بکړین: بهگویرهی ههبوونی و نهبوونی دیلهکه، جا لای کهمی پارهی کرپنهوهکه: چوار سهد دیرههمی زیو بوو، لای زۆریش: ههزار — تا چوار ههزار — دیرههمی زیو بوو، جا ئهگهر دیلهکه هیچ پارهی نهبوایه، ئهوه وا برپار درابوو: ده مندالی (مدینه) فیره نووسین و خویندنهوه بکا، ئینجا ئازاد بکړی.

جا یه گئیک له دیله کان: (أَبُو الْعَاصِ) ی زاوی پیغه مبهرو عليه السلام بوو، یه گئیک تریش: (الْعَبَّاسُ) ی مامی پیغه مبهرو عليه السلام بوو، دووانی تریش ماموزای پیغه مبهرو عليه السلام بون، واته: (نُوفَلُ بْنُ الْحَارِثِ) و (عَقِيلُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ): که برای نیمام (علي) بوو عليه السلام، جا به فهرمانی پیغه مبهرو عليه السلام: به تایبه تی (الْعَبَّاسُ) سهد (أَوْقِيَّةُ) - حهفت سهد میسقال زیپی لی و مرگیرا: له حیاتی خوی و ههردوو کوره برایه کهی - (نُوفَل) و (عَقِيل) - ههه له حیاتی هاوپهیماننه کهشی که ناوی (عُتْبَةُ) بوو.

یه گئیک تریش له دیله کان (أَبُو عَزِيزٍ) ی برای چه زرمتی (مُضْعَبُ بْنُ غَمَيْرٍ) بوو، که (أَبُو الْيَسْرِ) دیلی کرد، چه زرمتی (مُضْعَبُ عليه السلام) گوتی: توند دهسته کانی ببهسته، دایکئیک دهوله مهندی ههیه، به لکی لی تی بکری ته وه. جا (أَبُو عَزِيزٍ) گوتی: برای خۆم نه وه راسپارده ته بۆ من؟! چه زرمتی (مُضْعَبُ عليه السلام) گوتی: ئەم موسولمانه برای منه، تۆ برای من نی. جا دایکی به چوار ههزار دیرهم (أَبُو عَزِيزٍ) ی کریه وه.

﴿ گه وریی (صَحَابَةُ) کانی غه زای (بَذَر) عليه السلام ﴾

پیغه مبهرو عليه السلام له باره ی (صَحَابَةُ) کانی (بَذَر) فهرموویه تی: ﴿لَعَلَّ اللَّهَ إِطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَذَرٍ فَقَالَ: اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ﴾ روه الشیخان، وفی لفظ: ﴿فَقَدْ وَجِبَتْ لَكُمْ الْجَنَّةُ﴾ روه البخاری، په جام وایه: خوی گه وری به سهر (صَحَابَةُ) کانی (بَذَر) دا به دهر که وتبی و فهرمووی تی: چی ههز ده کهن بی کهن، من لی تان خۆش بویمه و به ههشت بۆ ئیوه واجب بووه. ههروه ها: ﴿جَاءَ جَبْرِيلُ إِلَى النَّبِيِّ عليه السلام فَقَالَ: مَا تَعْدُونَ أَهْلَ بَذَرٍ فَيَكُم؟ قَالَ عليه السلام: مِنْ أَفْضَلِ الْمُسْلِمِينَ - أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا - قَالَ: وَكَذَلِكَ مَنْ شَهِدَ بَذْرًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ روه البخاری، چه زرمتی (جَبْرِائِيلُ عليه السلام) هاته خزمهت پیغه مبهرو عليه السلام فهرمووی: له ناوه خۆتاندا (صَحَابَةُ) کانی (بَذَر) چۆن تی ده گهن؟ پیغه مبهرو عليه السلام فهرمووی: له گه وری ترینی موسولمانان. جا چه زرمتی (جَبْرِائِيلُ عليه السلام) فهرمووی: ئەو (مَلَائِكَةُ) تانه ی به شداری غه زای (بَذَر) یان کردوه، نه وانیش له گه وری ترینی (مَلَائِكَةُ) ن.

ههروه ها دایکی چه زرمتی (حَارِثَةُ بْنُ سَرَّافَةَ) عليه السلام - که دووه شهیدی غه زای (بَذَر) بوو - هاته لای پیغه مبهرو عليه السلام گوتی: پیم بلی: نه گهر (حَارِثَةُ) ی کورم له به ههشتدا بی سهر ده گرم، نه گهرنا زۆر بۆی ده کرییم؟ پیغه مبهرو عليه السلام فهرمووی: ﴿يَا أُمَّ حَارِثَةَ... وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى﴾ روه البخاری، ئەی دایکی (حَارِثَةُ)، کور کهت (الْفِرْدَوْسُ الْأَعْلَى) ی وه ده ست که وتوه: که له هه موو به ههشته کانی به سهر وه تره.

(البدایة والنهایة) ب (۲) ل (۲۶۰-۲۳۳) و (السيرة الطلیبة) ب (۲) ل (۱۹۷-۲۸۰).

﴿ گولبزی ریک ئەم گولزاره ﴾

یه گهه: برپاری شهریه تی ئیسلام له باره ی مائی کافره کان، پیغه مبه رﷺ فهرمووی: ﴿ئمه کاروانی (قُریشی) یه کانه... به لکی خوی گه وره کاروانه که تان بداتی﴾. خوین و ملک و مائی ئه و کافرانه ی (الْحَرَبِی) = که جهنگ له دژی موسولمانان ده کهن، گشتی حه لاله بۆ گشت موسولمانیک، به تایبه تیش بۆ ئه و جۆره موسولمانانه ی - که له لایه ن ئه و کافرانه - ملک و مالیان داگیر کراوه و له خاک و ولاتی خویان ده رکارون: وه کو (صَحَابَة) کانی (مُهاجر) ﷺ، چونکه بۆ ئه وان وه ک تۆله ی داگیر کراوه که ی خویانه .

جا ئه گه ر له جهنگدا مائی ئه و کافرانه گیرا، ئه وه ده بیته تالان و سه رکرده ی موسولمانان به سه ر جهنگاوه ره کاندایه شی ده کا، به و جۆره ی له بیست و پینجه مدا پوونی ده که ی نه وه، ان شاء الله تعالی، به لام ئه گه ر له جهنگدا نه بو، به لکو موسولمانیک، یان کۆمه له موسولمانیک بی ئیزنی ئه میری خویان شتیک له کافره کانی (الْحَرَبِی) بدزن، یان بیرفینن، یان له شوینیک هه لیبگر نه وه، ئه وه ش له فهرمووده ی راستتردا: وه کو تالان به ش ده کری، به لام له فهرمووده که ی تردا - که (إمام الحرمین) پشتگیری کردوه - ئه و جۆره شته به تایبه تی بۆ ئه و که سه یه که هیناویه تی، واته: نابی سه رکرده ی موسولمانان هیچی لی بستینی. هه روه ها ئه گه ر ئه میری کۆمه لیک پیش گرتنی تالانه که بلی: (هه ر که سیك شتیکی کافره کانی (الْحَرَبِی) بگری، ئه و شته بۆ خوی بی). ئه و کاته ش شته که بۆ ئه و که سه یه: که گرتویه تی، به فهرمووده یه کی ئیمامی (الشافعی) و فهرمووده ی هه رسیك ئیمامه که ی تری سه ر مه زه ب ﷺ.

جا بزانه: ئه وه ی پابردوو له باره ی ملک و مائی کافره کان بوو، به لام ئه گه ر ملک و مائی موسولمانیک بکه ویتته دهستی دوژمنانی ئیسلام، ئه وه نابیتته ملکی دوژمنه که و هه ر ملکی موسولمانه که یه، که واته: هه ر که سیك ئه و ماله ی بکه ویتته دهست: به گرتن، یان به دزین، یان به کرپن، یان به هه ر ریکایه کی تر، ئه وه واجبه: بیداته وه خاوه نه که ی ﴿عن ابن عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: ذَهَبَ فَرَسٌ لَهُ فَأَخَذَهُ الْعَدُوُّ فَظَهَرَ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ فَرَدَّ عَلَيْهِ فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ﴾ رواه البخاری، ئه سپییکی (ابن عُمَرَ) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا پویشته و دوژمن گرتی، جا موسولمانه کان به سه ر دوژمنه که دا سه ر که وتن و ئه سپه که یان گرته وه، جا هه ر له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ ئه سپه که یان بۆ (ابن عُمَرَ) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گه رانده وه. (تحفة المحتاج بحاشية الشبروانی) ب(۹) ل(۲۵۴-۲۵۶). دووه م: (أَبُو لَهَب) به خوی نه پویشته جهنگی (بَذَر)، به لکو (العاص) ی به کری گرت و له جیاتی خوی ناردی. هوی نه پویشتنی (أَبُو لَهَب) ئه وه بوو: (عَاتِكَة) ی کیژی (عَبْدُ الْمُطَّلِب) - که پوری پیغه مبه ره ﷺ - سئ پۆژ پیش هاوکردنه که ی (ضَمُّمُ الْغَفَارِی)، له خه وندا دیتی: (سوار وشتریک هات به دهنگیکی به رز بانگی (قُریشی) یه کانی کردو گوتی: هۆ خاوه ن غه درو بی وه فاکان پابه رن بۆ شوینی کوژرانتان له دوی سئ پۆژان. ئینجا دیتی سواره که هاته

مزگهوت=(كُفْبَة)و ئىنجا چووه سهر كىوى (أَبُوقُبَيْس)و به دهنگىكى به زه مان قسه كه ي پابردوى گوتوه، ئىنجا سواره كه به ردىكى گهردى له كىوى (أَبُوقُبَيْس) فرى دا خواره وه به رده كه پارچه بوو و هر مالىكى (مَكَّة) پارچه به ردىكى كه وتى. جا ئه م خه ونه له ناو خه لكى (مَكَّة) دا بلاو بووه و ترسو دله پاكىيان كه وته ناو، جا كه (خَمَضَم) هواره كه ي هينا، (أَبُولَهَب) گوتى: خه ونه كه ي (عَاتِكَة) پاست دىته جى و نه وىرا بپواته جهنگى (بَذَر)، جا به ماوه يه كه م له دواى غه زاي (بَذَر) توشى ناگره كه ي نيسكه بوو و مرد، لست الله تعالى، له بيست وه شته مه كه دا باسى ده كه ين، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالى. (السيرة الطيبة) ب(٢) ل(١٩٨-١٩٩).

سَيِّهَم: له شكرى (فَرِيش) له (مَكَّة) دهرچوو... شه يتانىش- له ويئهى (سُرَاقَة) دا- قوناغ به قوناغ له كه ئياندا بوو تا گه يشتنه (بَذَر). له باره ي ئه م پووداوه، خواى گهره ده ده فهرمووى: ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِتْنَانَ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الأنفال: ٤٨، ئهى پيغه مبه رﷺ باس بكه: ئه و كاته ي شه يتان خوى هينا سهر ويئهى (سُرَاقَة) و كرده ي كافره كانى بو ئه وان پازانده وه هانى دان بپوون بو جهنگى موسولمانان و پىي گوتن: هيچ كه سيك- (مُحَمَّد) ﷺ و (صَحَابَة) كانى- به سهر ئيوه دا سهر كه وتوو نابن و منيش يارمه تيده رتان ده بم و ده تانپاريزم و نايه لم (بَنِي بَكْر) له پشته وه را ليتان بدهن، جا كه شه يتان و له شكره كه ي له گه ل كافره كان گه يشتنه (بَذَر) و هه ردوو له شكره كه ي ئيسلام و كوفر گه يشتنه يه كترى و جهنگ ده ستى پىي كرد، شه يتان چاوى به حه زره تى (جُبْرَائِيل) كه وت و خوى پانه گرت و يه كسهر له مه يدانى جهنگ هه لات و به كافره كانى گوت: من له ئيوه به ريمه، من (مَلَائِكَة) ده بينم بو يارمه تى موسولمانان هاتون كه ئيوه نايانبينن، من له خوا ده ترسيم به (مَلَائِكَة) ي خوى سزام بدا، خواى گه وره سزادانه كه ي زور به هيژه.

ئىنجا كه شه يتان له ويئهى (سُرَاقَة) دا هه لات، (أَبُوجَهْل) به كافره كانى گوت: به هه لاتنى (سُرَاقَة) تيك نه چن و نه ترسن، چونكه ئه و فيلى له ئيمه كردو ئه وها وه عده ي به (مُحَمَّد) دابوو، سويندم به بت و سه نه م: ئيمه ناكه پيئيه وه تا (مُحَمَّد) و (صَحَابَة) كانى به گوريسان ليك ده به ستينه وه، مه يانكوژن، هر به ده ست بيانگرن. (تفسير ابن كثير) الأنفال: (٤٨).

چواره م: پيغه مبه رﷺ فه رمانى دا: زهنگوله كان له مى و شتره كان بكرينه وه. هر چه ند ليژه دا مه به ستيش ناشكرانه بوونى جموجولى له شكره بوو، به لام جگه له مه ش: هه لواسينى زهنگول به مى ولاغدا ناپه سنده، چونكه پيغه مبه رﷺ فه رموويه تى: ﴿لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةَ رُقُقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ﴾ وفى رواية: أَلْجَرَسُ مَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ رواه مسلم، (مَلَائِكَة) ي ره حمه ت هاوپريه تى ئه و كه سانه ناكه ن كه سه گ، يان زهنگوليان له گه لدايه،

زهنگول موسیقای شهیتانه. (شرح صحیح مسلم) ب(۸) ل(۴۱۲).

پینجهه: (أَبُو جَهْل) گوتی: وَاللّٰه نَاگه رِئینَه وه تا له (بَذَر) داده به زین و وِشتر سهر ده برین و خواردن ده خوین و شهراب ده خوینَه وه و ئافره ته کانی گورانی بیژیش موسیقاو ته پلمان بۆ ئیله ده و عه ره به کانیش ناوبانگو و هه والی هاتنمان ده زانن و بهرده وام ئیمان ده ترسین. له باره ی ئه م گۆته یه خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ الأنفال: ۴۷، ئه ی موسولمانان ئیوه وه كه ئه و کافرا نه مه بن كه له ماله کانی خویان بۆ (بَذَر) ده رچون، بۆ په دکردنه وی پاستی و بۆ ده عیه و خو نیشاندانی خه لك، خه لکیش قه ده غه ده که ن له ئایینی ئیسلام، خوای گه وره زانایه به وه ی ئه وان ئه یکه ن و سزایان ئه دا. (تفسیر ابن کثیر) الأنفال: ۴۷.

جا له جیاتی شه رابخواردنه وه پیا له ی مردنیان خواردنه وه، له جیاتی گۆشتی وِشتر بخۆن، کرم گۆشتی ئه وانی خوارد، له جیاتی گورانی و موسیقا ئافره ته کانیان هاوارو رۆپۆرو سینک کوتانیان بۆ کردن، له جیاتی ناوبانگیش شکسته کانیان له ناو عه ره به کاندایلاو بۆوه. شه شهه: چینییکی (صَحَابَة) گوتیان: ئیمه بۆ گرتنی کاروانه که هاتوین و ئه ومان پێ خوشتره... پیغه مبه ریش ﷺ فه رموی: (خوای گه وره وه عده ی یه کیکیان له و دووانه داومئ). خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ﴾ الأنفال: ۷، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ باس بکه: كه خوای گه وره وه عده ی دانئ یه کیکیان بۆ ئیوه ده بی: یان کاروانه که، یان له شکره که، ئیوه ش ئه ی موسولمانه کان پیتان خوش بوو لایه نه که ی بی چه ك بۆ ئیوه ببی، به لام خوای گه وره ده یه وی ئایینی ئیسلام سه رکه وتوو بکاو قسه ی ئیسلام له سه ر قسه ی هه موو ئاینیک بی و کافره کانیش بنه بر بکا.

واته: كه هه والی ده رچوونی له شکره کافره کان گه یشته پیغه مبه ر ﷺ، خوای گه وره (وَحْي) بۆ نارد: ﴿يَا نِ كاروانه که ده گرن، یان به سه ر له شکره کافره کاندای سه ر ده که ون﴾. جا ئیوه سه لامه تی و ته ماعی دونیاتان پێ خوش بوو، به لام خوای گه وره قوریانی له ئیوه ده وی تاکو ئیسلام سه ر بکه وی و ئیوه سه ر به زر ببین و کافره کانیش سه ر شوپ ببین. جا بزانه: بۆی پیغه مبه ر ﷺ وه لامدانه وه ی (أَنْصَار) (مَدِينَة) ی مه به ست بوو، چونکه ئه وان زۆرتر بون و له وه ش ده ترسا: (أَنْصَار) وا تیگه یشتبن: كه ته نها له ناو شاری (مَدِينَة) یارمه تیدان و پاراستنی پیغه مبه ر ﷺ له ئه ستوی ئه واندایه نه كه له ده ره وه ی (مَدِينَة) - چونکه ئه وان له په یمانه ستنی (الْعَقَبَة) دا گوتیان: (ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئیمه به رینه و

پاراستنت له ئەستۆی ئیমে دا نیه تا دهگهیه لای ئیمه، جا که گهیشتییه لای ئیمه، ئەو کات دهتپاریزین). جا که هه زههتی (سَعْدٌ) ﷺ ئەو وه لایمه جوامیرانهی داوه و هه لویستی (انصاری) یه کانی ئاشکرا کرد، پیغه مبهه ﷺ دلتیا بوو و دلخۆش بوو و هه رمووی: ﴿سِيرُوا وَأَبْشُرُوا﴾ تا کوتایی هه دیسه که ی پاردوو. (تفسیر ابن کثیر) الأنفال (۷).

هه قتهه: پیغه مبهه ﷺ خۆی و ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ له ناوچهی (بَدْر) دا دهگه پان و هه ئیمام (عَلِي) و هه زههتی (الزُّبَيْر) و هه زههتی (سَعْدٌ) ﷺ ناردن، تا کو هه والی له شکرێ دوژمن بزافن. نه وهش به لگهیه که سوننه ته: سه رکردهی له شکرێ ئیسلام چه نه هه والگرتیک له پیش له شکره که دا بنیڕێ تا کو جموجۆلی له شکره کانی دوژمن بزائن و ژماره یان بزائن و جوړی چه نه که رستهی جهنگیان بزائن و شیوهی پیلانه کانیان بزائن و ناوی سه رکرده کانیان بزائن... هتد، هه روه ها پیویسته: جموجۆلی له شکرێ ئیسلامیش زۆر شاراو هه بی و زانستی له شکره که له لای هه ی چه که سیک نه درکینن، چونکه پیغه مبهه ﷺ لیڤه دا هه ی زانستیکی خۆی به پیره میڤرده که نه گوت، هه م که بۆ غه زای (بَدْر) ده رچوو، هه رمووی: ﴿إِنَّ لَنَا طَلِبَةً فَمَنْ كَانَ ظَهْرُهُ حَاضِرًا فَلْيَرْكَبْ مَعَنَا﴾ رواه مسلم، ئیمه داواکاریه که مان هه یه، جا هه ر که سیک ولاغی سواریی ئاماده یه، با له گه لمان سوار ببی. واته: لیڤه دا پیغه مبهه ﷺ شوینی غه زایه که ی ئاشکرا نه کرد، نه وه که بلآو بیته وه و دوژمن خۆی ئاماده بکا. (شرح صحیح مسلم) ب(۸) ل(۱۰۱) و (فقه السیره، للبطی) ل(۲۳۲).

هه شتهه: له شهوی غه زای (بَدْر) دا خوای گه وه بۆرژانی به سه ر (صَعَابَةٌ) کاندای ﷺ هیناو بارانی به سه ردا بارانندن. خوای گه وه ده هه رمووی: ﴿إِذْ يُغَشِّكُمُ الْغُصَاثُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ الأنفال: ۱۱، له و کاته ی خوای گه وه بۆرژان به سه ر ئیوه دا ده هینن، ئەم بۆرژانه ئەمین بوون و دلتیا بوونی که له لای خوای گه وه وه که سه رکه و تووتان ده کا، هه روه ها خوای گه وه له ئاسمانه وه بارانتان به سه ردا ده بارینن - له کاتی بی ئاوی دا - تا ئاو له جوگه و شیوه کان هه لسا، بۆ نه وه ی خوای گه وه به و ئاوه پاکتان بکاته وه له بی ده ستنوویژی و له جه نابهت، هه م (وَسَوَّسْتِی) شه ی تانیش له ئیوه لا ببا: که ده ی ترساندن و ده ی گوت: ئیوه چون سه رکه و توو ده بن؟ ئاوتان نه ماوه - تینوو ده بن - به بی ده ستنوویژی و به جه نابهت وه نوویژ ده که ن و وا تی ده گه ن ئیوه دۆستی خودانه؟ هه م به و بارانه دلتان به هیژ ده کا تا کو بارانی پیغه مبهه ﷺ بارانیداخ خوا به هیژ ببی و لمی زه مینه کهش توند ببی و پی یه کانتان به له که دا پوو نه چی و به ئاسانی بتوانن ها توچۆ بکه ن. جا بزانه: بۆرژان له کاتی جهنگ و تهنگانه دا نیشانه ی دلتیا بوون و نه ترسانه. (تفسیر ابن کثیر) الأنفال (۱۱).

نویهم: (الْحُبَاب) ﷺ **فهرمووی: یارسول الله ئیره شوینی دابه زین نیه، واته: به که لکی سهریازگه نایی.** له کاتیکدا (الْحُبَاب) نه و قسه یه ی کرد که دلتیا بوو: پیغه مبه رﷺ به بۆچوونی خۆیه تی و به (وَحْي) نیه، چونکه هر کردارو گوشتاریکی پیغه مبه رﷺ نه گه به (وَحْي) نه بی، نه وه بۆ (صَحَابَة) کان دروست بوو: پای جیاواز ده ربیڤن، چونکه له و حاله تدا پیغه مبه رﷺ وه کو ئاده میزادیک ئه م کاره نه نجام ئه دا، نه ک وه کو پیغه مبه رﷺ پاگه پنه ر، جا نه وه ی له م پووداوه ده فامیته وه: موسولمان-هرچند پله ی نزم بی-ئازاده، به لکو پیویسته پایخوی ده ربیڤی به و مه رجه ی به رژه وهندی ئیسلامی تئ دا بی، هه روه ها سهرکرده ش -هرچند پله ی به رز بی- له سهری واجبه: گوئ بداته پاو بۆچوونه کانی جیاوازه و پاو بۆچوونه ره فتار بکا: که به رژه وهندی ئیسلامی تئ دایه، هه رچند خاوه ن پایه که ش پله ی نزم بی، یان ته مه نی بچوک بی، بۆیی ئیمام (عُم) ﷺ به زۆری پاوئیزی به گه نجه کانی تازه پیگه یشتوو ده کردو ده یفه رموو: (ئه وان بیریان تیژو به هیژه).

جا نه وه ش بزانه: که پیغه مبه رﷺ پلانه که ی (الْحُبَاب) ی په سند کرد، په کسه ر (مَلَانِکَة) یه ک هاته لای و فهرمووی: خوا سه لامت لئ ده کاو ده فهرموئ: به پاستی پای باش هه ر ئه و پایه یه که (الْحُبَاب) ده ربیڤیوه، جا هه زه ته ی (جُبْرَائیل) ش ﷺ له و کات له وئ بوو و فهرمووی: نه مه (مَلَانِکَة) یه و پاستگۆیه. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۲۷۱) و (سيرة الصلبي) ب(۱) ل(۶۸۷).

ده یه م: پیویسته سهرکرده ی له شکر پپارئیزی، له سهر ته پۆلکه یه که که پریکیان بۆ پیغه مبه رﷺ دروست کرد... هتد، پیویسته شوینی سهرکرده ی له شکره که له زه مینیکی وه هادا بی: به سهر مه یدانی جه نگدا بپوانی و بتوانی چاودیری جه نگ بکا، هه روه ها پیویسته شوینی سهرکرده که پارئیزاو و ئه مین بی، نه وه ک دوژمن بیگاتئ و بیگزی، یان بیکوژی و ببیته هۆی شکانی له شکره که، واته: چونکه مرقفه کانی جه نگاوه ر زۆر دروست ده بن، به لام که م که س ده بیته سهرکرده یه کی لئ هاتوو، جا له به ر نه وه ی به زۆری سهرکه وتن و شکانی له شکر پابه ندی سهرکرده که یه تی، خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿فَقَاتِلُوا أَمَّةَ الْكُفْرِ﴾ التوبة: ۱۲، سهرکرده کانی کوفر بکوژن. واته: نه گه ر سهرکرده که له مه یداندا نه ما له شکره که ده شکئ و ده به زئ. به ده ستکاریه وه له (سيرة الصلبي) ب(۱) ل(۶۹۷).

یانزه هه م: پیغه مبه رﷺ له شه وه که ی هه قده ی ره مه زاندا له خه وندا دیتی له شکر کافره کان که مه. خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَيُّتُمْ فِي أَغْنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَغْنِيهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾ الأنفال: ۴۴، باس بکه: که خوای گه وره له کاتی پووبه پووبونه ودا کافره کانی به که م هیئا به رچاوی ئیوه، ئیوه شی به که م هیئا به رچاوی کافره کان، تا خوای گه وره کاری جه نگ جئ به جئ بکاو سهرکه وتن بداته له شکرئ ئیسلام.

جا چه زده تی (عبدالله بن مسعود) ﷺ فرمویه تی: له جهنگی (بَدْر) کافره کان له بهر چاومان کهم کرانه وه، تا به هاوړییه کی خوم گوت: نه وانه چه فتا که س ده بن؟ نه ویش گوتی: وا تی ده گم سده که سن. کافره کانیش ده یانگوت: موسولمانه کان بخوړی یه ک وشتن. نینجا که جهنگ ده سستی پی کردو بووه لیدانی شمشیرو (مَلَائِكَة) ش هاتن، خوای گه وره له شکری نیسلامی به قه د دوو هندی له شکری کافره کان هینا بهر چاوی کافره کان، هه وه ک خوای گه وره ده فرموئ: ﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ﴾ آل عمران: ۱۳، به پرستی بو ئیوه په ندو ناموژگاری هه بوو له دوو کومه لانه ی له جهنگی (بَدْر) دا گه یشتنه یه کتری: کومه لیک موسولمان بون و له پړگای خوا غه زایان ده کرد، کومه له که ی تریش کافر بون، نه م کومه له کافره به چاوی خوړیان موسولمانه کانیاں به دوو هندی خوړیان ده دیتن. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۲۷۲-۲۷۳).

دوازه ده هم: که سبه یینه داهات له شکری کافره کان هاته دؤلی (بَدْر)... هتد، نینجا کافره کان گوتیا نه (عُمَيْرُ بْنُ وَهَبِ الْجَمَحِيِّ): برؤ (صَحَابَة) کانی (مُحَمَّد) به سر بکه وه. جا (عُمَيْر) به ده وره ی سهریاز که دا گه پړاو سوړا، نینجا گه پړاوه و گوتی: ژماره ی (صَحَابَة) کانی (مُحَمَّد) سیسه د پړاوه، که مئک: یان زیاترن، یان که مترن، به لام مؤله تم بده نی تا بزنام نه وان بؤسه و پالپشتیان هه یه؟ جا به دؤله که دا پړیشت و گه پړاوه و گوتی: هیچ نه دی، به لام نه ی گه لی (قُریش) دیتم و شتره کانی (يَثْرِب) = (مَدِينَة) مردنیکی به رده و امیان هه لگرتووه، نه و موسولمانانه که سانیکي وه هان: هیچ په ناو چه شار که یه کیان نیه جگه له شمشیره که ی خوړیان نه بئ، وه کو چه زیا زمانیاں دهره یناوه، وَاللّٰهِ وَاتَّيْنَاكُمْ بِتَوَانٍ يَهْكِيْكَ لِهْ وَان لئ بکوژین تا یه کیکیش له ئیمه ده کوژری، جا نه گه به قه د ژماره ی نه وانمان لئ بکوژری، له دوا ی نه وه چ چاکه یه که له ژياندا هه یه؟ بو خوتان برپاړیک بده ن؟!

جا که (حَكِيمُ بْنُ حِزَامٍ) گوئی له م قسه یه بوو، چوه لای (عُتْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ) تا کو خه لکه که بگه پړینیته وه و جهنگ نه قه ومئ، جا (عُتْبَةُ) زور هه ولی دا: له شکری (قُریش) بگه پړینیته وه، به لام (أَبُو جَهْل) هه وله که ی نه وی پوچه ل کرده وه و به ترسنوکی داناو گوتی: ناگه پړینیته وه تا خوا حوکم له نیوان ئیمه و (مُحَمَّد) دا ده کا.

نه مه له لایه که، له لایه کی تریشه وه: له کاتی پوویه پوویوونه وه دا (أَبُو جَهْل) داوا ی سرکه وتنی له خوا ده کردو ده یگوت: خودایه پړزدارتر کومه ل سرکه وتوو بکه، خودایه کامه مان بئ په حمترین و په حمان بچراندوه، کامه مان ئاینیکی وه های هیناوه که نایناسین، خودایه هر نه مړ به هیلاکی بده.

جا خوای گه وره فرموی: ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ﴾ الانفال: ۱۹، نه ی کافره کان

نه گهر ئیوه داوای سهرکه وتن بۆ چاکه که تان ده کهن، نه وه دو عایه که تان قبول بوو: سهرکه وتن بۆ چاکه که تان هات که پیغه مبه روﷺ (صَحَابَة) کانن، بی ره حمه کانیش تان به هیلاک چون: که ئیوهی کافرن. (البدایة والنهایة) ب (۲) ل (۲۷۳ و ۲۸۶).

سیزدههههه: هه راه به بی سود چهك بهاویشتی، پیغه مبه روﷺ فه رموی: ﴿إِذَا أَكْتُبُكُمْ فَأَرْمُوهُمْ وَاسْتَبِقُوا نَبْلَكُمْ﴾ کاتی کافره کان لی تان نزیک بونه وه تیربارانیان بکهن، هه ندیک له تیره کانتان بهی لنه وه. بۆ جهنگی ئیستا تفهنگ و توپ و مو شه که به کار ده هی ندری، جا هه دیسه که به لگه یه: پیویسته چه کدارانی ئیسلام پابهی ندری: تا کو چه که کانیان به بی سود نه هاوین، تا دوژمن لی تان نزیک نه بیته وه چه کی تی نه گرن، تا کو نامانجه که یان به باشی بیکن، هه م بۆ پاریزکاریش به شیکی چه که کانیان بهی لنه وه هه رموی بۆ دوژمن نه هاوین، تا کو بتوانن له حاله تی به ترسترو تهنگانه تر دا به رگری له خویان بکهن و خویان ده رباز بکهن.

هه وه ها پیغه مبه روﷺ فه رموی: ﴿لَا تُسَلُّوا السُّيُوفَ حَتَّى يَغْشَوْكُمْ﴾ شمشیره کانتان ده ره که یشتن تا ده تانگه نی. نه مهش به لگه یه: پیویسته له هه ر حاله تیکی جهنگدا چه کی شیاوی خوی به کار بهی ندری و زیاده پویی نه کری له به کاره ی تانی چه کدا، هه ره ها پیویسته: هی ر شکردن و به کاره ی تانی جو ری چه که کانیش به بریاری سه ر کرده ی له شکره که بی، چونکه پیغه مبه روﷺ له غه زای (بدر) دا فه رمانی دا بو وه (صَحَابَة) کان: هی ر ش نه کهن تا به خوی فه رمانیان پی ده کا. (فتح الباری) ب (۷) ل (۳۸۳) و (سیره الصلایی) ب (۱) ل (۷۰۲).

چواردههههه: سئ گه نجی (أَنْصَارِي) بۆ (عُتْبَة) و (شَيْبَة) و (أَلْوَيْد) هاتنه مهیدان، به لام پیغه مبه روﷺ نه وانی گه رانده وه و ئیمام (حَمَزَة) و ئیمام (عَلِي) و هه زره تی (عُبَيْدَة) ی پی بۆ ناردنه مهیدان؟ بۆ پی پیغه مبه روﷺ نه وانی گه رانده وه و نه و سی یانه شی ناردن، چونکه نه م جهنگه یه که م جهنگ بوو، جا پیغه مبه روﷺ پی خۆش بوو یه که م هی ر ش له خزمه کانی خۆیه وه ده ست پی بکا، جا ئیمام (حَمَزَة) هه لمه تی برده سه ر (شَيْبَة) و خوی پی ناساندو فه رموی: من شی ری خودام و شی ری پیغه مبه ری خودام ﷺ، من (حَمَزَة) ی کو پی (عَبْدُ الْمُطَّلِب) م، واته: من مامی پیغه مبه رم ﷺ. ئیمام (عَلِي) ش ﷺ هه لمه تی برده سه ر (أَلْوَيْد) و خوی پی ناساندو فه رموی: من به نده ی خودام و برای پیغه مبه ری خودام ﷺ، - واته: ئیمام (عَلِي) مامۆزای پیغه مبه ره ﷺ، به لام له (مَدِيْنَة) کردبویه برای خوی -. جا هه زره تی (عُبَيْدَة) ش ﷺ هه لمه تی برده سه ر (عُتْبَة) و خوی پی ناساندو فه رموی: من له هاو په یمانه کانی پیغه مبه رم ﷺ. واته: مامۆزای با پیره ی پیغه مبه رم ﷺ.

جا له (روایه) یکی تر دا هاتوه: نه و سئ کافرا نه به و سئ گه نجی (أَنْصَارِي) پازی نه بون و گوتیان: ئیمه هیچ کاریکمان به ئیوه نه. جا بانگیان کرد: هۆ (مُحَمَّد) هاوچه شنی خۆمان

جا پڻويسته سرکردهی دلسوز نه وها بڼ: پښدا خزمه کانی خوی بکاته گیانفیدای نیسلام، تاکو خه لکی تریش وه جوش بڼو به دلکی پاک و بڼ گهرد خوی به قوریانی نیسلام بکا، به لام نه گهر سرکرده خزمه کانی خوی له ناو حه شارگه و شوینه پار ټیزاوه کان دابڼی و به پله و پایا خه ریکیان بکا، نه و کاته نه نجامه که ده بیته شکست و به زینی له شکری نیسلام.

هروه ما پیغه مبر علیه السلام فرمویه تی: ﴿مَا رَفَعَ قَوْمٌ كَفَّهُمْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَسْأَلُونَهُ شَيْئًا إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَضَعَ فِي أَيْدِيهِمُ الَّذِي سَأَلُوا﴾ رواه الطبرانی ورجاله رجال الصصح، هه
گه لیك له په دهسته کانیان بو لای خوا بهرز بکنه وهو داوای شتیکی لی بکنه،
ما فیان له سهر خوا هه یه: نه وهی داوایان لی کردوه له ناو دهستیان دابنی و
بیانداتی. (مجمع الزائد ومنبع الفوائد) ب (۱۰) ل (۱۹۲ و ۱۹۳).

وہلام: دوعا کردن به جیہٴ تنانی ئہ رکی بہ ندایہ تی و ملکہ چی یہ بؤ خوی گہ ورہ، نابئ بہ ندہ لئی بی ناگا بی، کہ و ابو: دوعا کردنیش بہ شیکی عبادہ تی خواہ، ہ وہ ک پیغہ مبر ﷺ فہ رمویہ تی: ﴿الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ﴾ رواہ الترمذی و ابوداؤد بسند صحیح، دوعا کردن ہر بہ خوی خواہ رستی یہ. جا کہ پیغہ مبر ﷺ دیتی: (مَلَائِكَةٌ) و (صَحَابَةٌ) کان لہ گہ رمی جہ نگدانہ، ئویش دلی دانہ دہ مہ زرا ئہ گہر بہ شداری لہ و جہ نگدا نہ کا، بؤیی بہ دوعا کردن بہ شداری کرد، چونکہ دوعا کردنیش وہ کو (جہاد) خواہ رستی یہ.

246

بتپه‌رستندا، چونکه هیچ پیغهمبه‌ریکی تر نایو و خواپه‌رستی به و شه‌ریعه‌ته‌ی ئیسلام ناکری. (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب (۱۰) ل (۱۹۲ و ۱۹۳) و (فتح الباری) ب (۷) ل (۳۶۰ و ۳۶۱).

شانزه‌هم: به‌شداری‌کردنی (ملائکة) له‌غەزای (بَدَر)، پیغهمبه‌رێشی له‌غەزای (بَدَر) دا
فهرمووی: ﴿هَذَا جِبْرِيلُ آخِذٌ بِرَأْسِ فَرَسِهِ عَلَيْهِ أَدَاةُ الْحَرْبِ﴾ رواه البخاري، ئەمه (جُبْرَائِيل) ه،
سه‌ری ئەسپه‌که‌ی خۆی گرتوو و کهرسته‌ی جه‌نگی له‌سه‌ره. له‌باره‌ی به‌شداری‌کردنی
(ملائکة) له‌غەزای (بَدَر) خوای‌گه‌وره‌ ده‌فهرمووی: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ الأنفال: ۹، باس بکه‌ن که ئیوه له‌خوا ده‌پارانه‌وه: تاكو
له‌هاوراتان بی، جا خوای‌گه‌وره‌ دوعایه‌که‌ی قبول کردن: من یارمه‌تیدهرتانم به‌
هزار (ملائکة)، که یه‌ک له‌دوای یه‌ک بو یارمه‌تیدانتان ده‌هاتن.

واته: ه‌زه‌ته‌ی (جُبْرَائِيل) ﷺ پینجسه‌د (ملائکة) ی له‌گه‌لدا بون، له‌لای پاسته‌ی له‌شکری
 موسولمانان جه‌نگی ده‌کرد، ه‌زه‌ته‌ی (میکائیل) ﷺ پینجسه‌د (ملائکة) ی له‌گه‌لدا بون، له‌
 لای چه‌په‌ی له‌شکره‌که‌ جه‌نگی ده‌کرد، جا خوای‌گه‌وره‌ چۆنیه‌تی جه‌نگکردنی فی‌ری
 (ملائکة) کان کردو فهرمووی: ﴿فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ الأنفال: ۱۲، له‌
 ملی کافره‌کان بده‌ن و له‌هه‌موو جومگه‌کانیان بده‌ن.

جا (صَحَابَة) کان کوژراوی (ملائکة) یان به‌وه‌ ده‌ناسیه‌وه: که له‌ملیان درابوو، له‌
جومگه‌کانیان درابوو، شوینی لیدانه‌که‌ش وه‌ک داگرکردنی ناگر سوتا بوو.

هه‌روه‌ها موسولمانێک به‌دوای کافریکدا غاری ده‌دا بیکوژی، له‌ناکاویه‌کێک قامچیه‌کی له‌
کافره‌که‌دا و کوشتی، گوئی‌یشی له‌سوار ئەسپه‌که‌ بوو: ده‌یگوت: (أَقْدِمْ حَيْزُوم) به‌ره‌و
پیش برۆ ئە‌ی هه‌یزوم. واته: هه‌یزوم ناوی ئەسپی (ملائکة) که‌ بوو، جا (صَحَابَة) که‌
 ئە‌مه‌ی بو پیغهمبه‌رێشی گێراوه، پیغهمبه‌ریش ﷺ فهرمووی: ﴿صَدَقْتَ ذَلِكَ مِنْ مَدَدِ السَّمَاءِ

الثَّالِثَةِ﴾ رواه مسلم، راست ده‌که‌ی ئە‌وه‌یان له‌یارمه‌تیدهره‌کانی ئاسمانی سێیه‌مه.
جا پیغهمبه‌رێشی له‌هه‌زه‌ته‌ی (جُبْرَائِيل) ی پرسى: ئە‌و (ملائکة) یه‌کێ بوو که له‌غەزای
(بَدَر) گوتی: (أَقْدِمْ حَيْزُوم) ئە‌ی هه‌یزوم به‌ره‌و پیش برۆ؟ هه‌زه‌ته‌ی (جُبْرَائِيل) ﷺ
فهرمووی: من هه‌موو (ملائکة) ی ئاسمان ناناسم.

جا هه‌زه‌ته‌ی (أَبُو أُسَيْد) -که‌ (صَحَابَة) یه‌کی (بَدَر) بوو ﷺ- ده‌یفه‌رموو: ئە‌گه‌ر ئیستا
چاوه‌کانم بمابان، ئە‌و گه‌لێم نیشان ده‌دان که (ملائکة) ی لێهاتنه‌ مه‌یدانی جه‌نگ.
هه‌روه‌ها (حَكِيم بن حِزَام) -که‌ له‌و کاتدا کافر بوو- فهرموویه‌تی: له‌به‌رچاوی من می‌رووی
په‌ش وه‌ک پارچه‌ جلی خه‌ت خه‌ت له‌ئاسمان ده‌هاتنه‌ خواره‌وه، هیچ گومانم نه‌بو ئە‌وانه‌
(ملائکة) ن، جا هه‌نده‌ی پێنه‌چو کافره‌کان به‌زین.

جا هه‌زه‌ته‌ی (ابن عَبَّاس) -رضی الله عنهما- فهرموویه‌تی: ته‌نها له‌غەزای (بَدَر) دا (ملائکة) جه‌نگیان

کردوه له غهزايه کاني تر دا ته نها ژماره ی موسولمانيان زور ده کرد. نيتړ داستاني (ملائكة) له غهزاي (بذر) دا زور دريژو سه رسوپهينه ره، له بهر دريژي هه مووم نه نوسی. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۲۷۸-۲۸۶).

چه فده هه م: پيغه مبه رﷺ چه نگه گليکي هه لگرتو و پرژاندي هه م و چاوي کافره کان، نه مه ش په کيکه له (مُعْجَزَة) کاني پيغه مبه رﷺ، خواي گه وړه ده ف رموي: ﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ الانفال: ۱۷، نه ی موسولمانان ئيوه به هيژو تواناي خو تان کافره کانتان نه کوشتن- چونکه نه وان له ئيوه زور تر بون- به لکو خواي گه وړه نه واني کوشتن به و سه رکه و تنه ی دايه ئيوه به و ترسه ی خستيه ناو دلي نه وان، هه روه ها نه ی پيغه مبه رﷺ له راستي دا تو نه و چه نگه گله ت نه هاويشت- چونکه چه نگه گليک به روه ستي چاوي نه و هه موو کافره نه ده کرد- به لام خواي گه وړه هاويشتي، واته: چه نگه گله که ی گه يانده ناو چاوي هه موو کافره کان. (تفسير ابن كثير) الانفال (۱۷).

هه ژده هه م: چه پامه سه رکرده کاني له شکر خويان به شه هيد کردن بدن، نه گهر شه هيد بوونه که ببيته هو ي شکستي موسولمانان، له غهزاي (بذر) پيغه مبه رﷺ پيگاي نه دا: نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ؓ بُو (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ي کوپي خوي بپرواته مه يدان. نه م پروداوه ی غهزاي (بذر) له غهزاي (أَحَد) ش دو باره بو ته وه له هه ر دوو غهزادا پيغه مبه رﷺ ف رموويه تي: ﴿يَا أَبَا بَكْرٍ مَتَّعْنَا نَفْسَكَ- أَيْ- لَا تَفْجَعْنَا بِمَوْتِكَ﴾ نه ی (أَبُو بَكْرٍ) به مانه وه ی خو ت سودمان پي بگه ينه، به مردني خو ت دل مان مه ئيشينه.

هه روه ها که له دواي وه فاتي پيغه مبه رﷺ عه ره به کان کافر بونه وه، نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ؓ ويستي به خوي له گه ل له شکري ئي سلامدا بپرواته جهنگي کافربووه کان و شمشيره که شي ده ست دايي، به لام نيمام (عَلِي) ؓ جلوه ی ولاغه که ی گرتو ف رموي: نه ی (خَلِيفَة) ي پيغه مبه رﷺ وه ک پيغه مبه رﷺ- له غهزاي (أَحَد) پي ي گوتي- منيش پي ت ده لي م: شمشيره که ت له کالانه که ی دابنيوه به مردني خو ت دل مان مه ئيشينه، بگه پيوه، وَاللَّهِ نَهْكَرَ تُو ئِيَسْتَا بَكُوْرِي ي هيچي تر ئي سلام پيک و پيک نابي. جا نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ؓ به خوي گه پراوه له شکره که شي نارد.

ئينجا بزانه: نه و دوو پروداوانه به لگه نه: نه گهر موسولمانتيک کوشتنه که ی ببيته هو ي شکستي موسولمانان- وه ک گه وړه يه ک، يان سه رکرده يه کی ليها توو- نه وه بو نه و جوړه که سه چه پامه بپرواته به ره ی پيشه وه ی جهنگ، هه روه ک نيمامي (الْمَاوَرِدِي) ف رموويه تي و نيمامي (الْبَلْقِينِي) ش پشتگيري ي کردوه.

هه روه ها پروداوه که ی دووه ميش به لگه يه: که نيمام (عَلِي) ؓ داني ناوه به (خِلَافَة) ي نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ؓ، هه م پيژيشي لي ناوه و دلسوزيشي بووه بو جهنگي کافربووه کانيش

پشتگیری کرده، بوی که نافرته‌کافی نه‌م کافریوانه ده‌ستگیر کران، نیمام (أَبُو بَكْرٍ) له و نافرته‌تانه که‌نیزه‌یه‌کی دایه نیمام (عَلِيٍّ)، جا نیمام (عَلِيٍّ) له‌م که‌نیزه‌یه-که ناوی (خَوْلَة) بو-کورپکی بوو، ناوی لُتْنا: (مُحَمَّد)، که پی‌ی ده‌گوتری: (مُحَمَّد) حنیفه.

نیتر با شه‌مشه‌مه‌کویره‌کافی (شِبَعَة) هر له تاریکی درو و بوختاندا بمیننه‌وهو به کَوْلِیک درو بوختانه‌وه بچه دادگای‌خودا؟ چونکه ده‌لین: نیمام (أَبُو بَكْرٍ) سته‌می له نیمام (عَلِيٍّ) کرده! به‌لکو ده‌لین: سته‌می له‌م کافریوانه‌ش کرده که جه‌نگی له‌گه‌ل کردون!

سه‌یره: نه‌ی-نه‌گر جه‌نگی کافریوانه‌کان سته‌م بوو-بوچی نیمام (عَلِيٍّ) هاویه‌شی نه‌و سته‌می کردو که‌نیزه ده‌ستگیر‌کراوه‌کی نه‌م کافریوانه‌شی قبول کردو کردیه دایکی کورپکی خوی؟! جا ناگادار به: له گولبزیره‌کی ماره‌برینی حه‌زرتی (فَاطِمَة) له نیمام (علی) رضی‌الله عنهما، پی‌ناسه‌ی (شِبَعَة) ده‌که‌ین، اِنْ شاء الله تعالی،

بِقْ نه‌م باسه‌ش بپوانه (شرح صحیح مسلم) ب(۱) ل (۲۶۰) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(۹) ل (۲۴۵) و (فتح المبین لشرح الاربعین النوویه) ل (۱۱۵) و (السیرة الحلبیة) ب(۲) ل (۳۰۶ و ۳۰۵).

نۆزده‌هه‌م: له غه‌زای (بَدْر) دا حه‌زرتی (أَبُو عُبَیْدَة بن الْجَرَّاح) باوکی‌خوی کوشت.

بزانه: له غه‌زادا ناپه‌سنده موسولمان خزمی‌خوی بکوژی، جا نه‌گر خزمه‌کی مه‌حرم بی، نه‌و کاته ناپه‌سندیه‌کی به‌هیزتره، به‌لام نه‌گر گوی‌ی لی‌بی خزمه‌کی جنیو ده‌داته: خوا، یان پی‌غه‌مبه‌ریک له پی‌غه‌مبه‌رانی‌خوا-علیهم‌السلام-، یان نیسلام، یان تی‌کرای موسولمانان، یان خزمه‌کی هی‌رشی کرده سه‌ری تاکو بی‌کوژی -وه‌ک باوکی (أَبُو عُبَیْدَة) وای‌کرد- نه‌وه له‌و حاله‌تانه‌دا کوشتنی خزمه‌کی ناپه‌سند نه‌ه. (تحفة المحتاج بحاشیة الشروانی) ب(۹) ل (۲۴۰).

بیستهم: (أُمَیَّة بن خَلَف) کوژرا، (أُمَیَّة) نه‌و کافره بوو که له (مَكَة) دا حه‌زرتی (بِلَالُ الْحَبَشِي) ی‌ئازار ده‌دا، حه‌زرتی (عَبْد الرَّحْمَن بن عَوْف) فه‌رموویه‌تی: له غه‌زای (بَدْر) چه‌ند زئی‌یه‌کم ده‌ست که‌وتن و مه‌لمگرتن، کاتیک (أُمَیَّة بن خَلَف) له‌گه‌ل (عَلِيٍّ) کوری خوی پاوه‌ستابوو، بانگی کردم و گوتی: بوچی من دیل ناکی، خۆ من له‌و زری‌یانه باشترم؟ منیش وه‌لام داوه و گوتم: باشه. نیتر زری‌یه‌کانم فری‌دان و ده‌ستی (أُمَیَّة) و کورپه‌که‌یم گرت و له‌گه‌ل خۆمدا بردنم، له‌ نا‌کاودا (بِلَال) نه‌وانی له‌گه‌ل مندا دیتن و هاواری کردو گوتی: (يَا أَتُصَارَ اللَّهُ رَأْسَ الْكُفْرِ أُمَیَّةُ، لَا تَجُوتُ اِنْ نَجَا) هو یارمه‌تیده‌رانی‌خوا، نه‌مه (أُمَیَّة) یه سه‌رکرده‌ی کوفره، پرگارم نه‌بی نه‌گر پرگاری بی. نیتر (بِلَال) و (صَحَابَة) کانی‌تر ده‌وره‌یان لی‌داین، ناچار (عَلِيٍّ) کوری (أُمَیَّة) م بو به‌جی هیشتن به‌لکی واز له (أُمَیَّة) بینن، به‌لام نه‌وان کورپه‌که‌یان کوشت، جا به‌ دوی نی‌مه‌شدا هاتن و گه‌یشتنه‌وه نی‌مه، ناچار من خۆم خسته‌ سه‌ر (أُمَیَّة)، به‌لام نه‌وان له‌ ژیر منه‌وه شمشیره‌کانیان ده (أُمَیَّة) وه‌ژهنین و کوشتیان و پی‌ی منیشیان بریندار کرد. جا حه‌زرتی (عَبْد الرَّحْمَن) ده‌یگوت: خوا په‌حم به (بِلَال) بکا، به‌ له‌ ده‌ستدانی زری‌یه‌کانم و ه‌ردوو دیله‌کانم دانی‌شای کردم. (البدایة والنهایة) ب(۲) ل (۲۹۰).

تا بهم جوړه حه زره تی (بلال) ﷺ تولهی خوی له و دوژمنه بی ویزدانه ی خوی کرده وه و دلخوش بو و شیفای دهرده که ی هات، جا نه وها ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ التوبة: ۱۴، خوی گه وره شیفای دلی گه لی ئیمانداران دهدا.

بیستو یه که م: (أَبُو جَهْل) ش کوژرا، حه زره تی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ) ﷺ فرموویه تی: له غه زای (بَدْر) له نیوان دوو گه نجی (أَنْصَارِي) له پیزه که دا پاره ستابوم، جا یه کیکیان به نهیئی قونجرکه یه کی لئ دام و گوتی: مامه، (أَبُو جَهْل) ده ناسی؟ گوت: به لی، بوچی ته؟ گوتی: وام زانیوه جنیوی دهدا پیغه مبه رﷺ، سویندم به خوا نه گه ر بیبینم لی تی جیا نابمه وه تا یه کیکیان ده مرین. جا گه که ی تریش قونجرکه یه کی لئ دام و ه مان قسه ی له که ل کردم، جا ه منده ی پیته چوو دیتم (أَبُو جَهْل) له نیوان کافره کانداه سوپاره، جا پیم گوتن: تا نه مه یان نه و که سه یه که پرسیارتان لئ کردم، ئیتر هه ردوو گه که کان وهك جووته باز داوه رینه سر (أَبُو جَهْل) و به شمشیری خویان لییان دا.

جا بزانه: نه م دوو گه نجان، یه کیکیان: حه زره تی (مُعَاذُ بْنُ عَمْرٍو) ﷺ بوو، شمشیریکی له (أَبُو جَهْل) دا پی یه کی لئ کرده وه، جا (عِزْمَةُ) ی کوپی (أَبُو جَهْل) ش شمشیریکی له وی دا ده سستیکی لئ کرده وه، گه که ی تریش: حه زره تی (مُعَاذُ بْنُ عَفْرَاءٍ) ﷺ بوو، شمشیریکی له (أَبُو جَهْل) دا برینیکی تری تی کرد، ئینجا له دوی نه وانیش: حه زره تی (مُعَوِّذُ بْنُ عَفْرَاءٍ) ﷺ - که برای دووه مه که یه - نه ویش به شمشیر له (أَبُو جَهْل) ی دا تا په کی خست و هیزی نه ما.

جا له دوی کوتایی جه نگ، پیغه مبه رﷺ فرمووی: (کی ده چی بزانی) (أَبُو جَهْل) چی لی هاتووه؟ جا حه زره تی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ) ﷺ فرمووی: من ده چم. جا حه زره تی (عَبْدُ اللَّهِ) پویشست و دیتی کوپه کانی (عَفْرَاء) وه هایان له (أَبُو جَهْل) داوه: ته نها گیانی تی دا ماوه، جا حه زره تی (عَبْدُ اللَّهِ) پی ی له سر نه سستی (أَبُو جَهْل) داناو پشی گرت و گوتی: خوا پيسوای کردی نه ی دوژمنی خوا؟ ئینجا حه زره تی (عَبْدُ اللَّهِ) ﷺ هه به شمیره که ی (أَبُو جَهْل) سری (أَبُو جَهْل) لئ کرده وه هیئایه لای پیغه مبه رﷺ، جا له (رِوَايَةُ) یکدا: پیغه مبه رﷺ سوپاسی خوی کردو فرمووی: ﴿اللَّهُ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَ وَعْدُهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَخَدَّهُ﴾. ئینجا پیغه مبه رﷺ له که ل حه زره تی (عَبْدُ اللَّهِ) چووه سر لاشه ی (أَبُو جَهْل) و فرمووی: ﴿هَذَا فِرْعَوْنُ هَذِهِ الْأُمَّةُ﴾ رواه أبوداود والنسائی بسند صحیح، نه مه (فِرْعَوْن) ی نه م نوممه ته یه. (فتح الباری) ب (۷) ل (۳۶۸ و ۳۶۹) و (البدایه والنهایه) ب (۲) ل (۲۹۳). به لی: به م جوړه غم و خه فته، به م شکست و په زاله ته به م سرشوری و سوکایه تیه، (فِرْعَوْن) و (طاغوت) ی سته مکاری پر ده عیه ی نه م نوممه ته، کوتایی به ژیا نه ناپیروزه که ی هات و به ره و ژیا نی هه تاهه تایی ناو دوزه خ پویشست، هه زاران هه زار له عنه ت له گیان و له لاشه و له کوپه که ی که بیره قوله که ی (بَدْر) ه، جا با (طاغوت) و سته مکاره کانی ئیستاش به

(أَبُو جَهْل) ته مبی بن.

پرسیار: له ئیسلامدا هه تککردنی کوژراوه کان دروست نیه، ئه ی بۆچی هه زه تی (عبدالله ﷺ) - له م غه زایه دا- سه ری (أَبُو جَهْل) ی له لاشه ی کرده وه و هیئایانه لای پیغه مبه ر ﷺ؟ وه لام: له م غه زایه دا هه تککردن هه پام نه کرابوو، به لکو له غه زای (أَحَد) دا هه پام کرا، هه وه له باسی شه میدبوونی ئیمام (حمزة) دا ﷺ به لگه ی بۆ دینین، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تعالی، جگه له مه ش: ئیمامی (الموردی) و ئیمامی (الغزالی) به دروستیان داناه: سه ری ئه و جوړه کافرا نه به یندریته لای گه و ره ی موسولمانان، نه گه ر فیل و چاوشکاندن کافره کانی تی دا بی، هه وه ک ئیمامی (الحلبی) گپراویه تیه وه. (السيرة الحلبية) ب (۲) ل (۲۳۷).

بیستو دووه: پینچ موسولمانی (مکة) ش له به ره ی کافره کاند کوزران؟ ئه و موسولمانانه هه ر له (مکة) دا مابونه وه و کوزچیان نه کردبوو، جا له ترسی کافره کان وه گه ل له شکری کافره کان که وتن بۆ جه نگى (بذر)، جا هه ر پینجیا کوزران، به کیک له و پینجانه (علي) کوپى (أُمِّيَّة) بو- که له گه ل (أُمِّيَّة) دا گوژرا- جا (ملائكة) ی عه زاب ئه وانه یان بردنه دۆزه خ، هه وه ک خوای گه و ره ده ره ق ئه وانه ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ النساء: ۹۷، والحديث رواه البخاري، به راستی ئه و موسولمانانه ی له غه زای (بذر) له به ره ی کافره کاند کوزران و (ملائكة) ی عه زاب گیانیانی ده ره یئا له و حاله ته ی ئه وان سته مکاری گیانی خو یان بون- چونکه له گه ل کافره کاند بون- (ملائكة) پینیان گوتن: ئیوه له گه ل چی دا بون؟ موسولمانه کوزرا وه کانیش گوتیان: ئیمه بی هیزو چه وسیندرا و بوین له زه وی دا. (ملائكة) گوتیان: ئه دی زه میزی خوا فراوان نه بو تا ئیوه ش- وه ک موسولمانه کانی تر- کوچی تی دا بکه ن و له گه ل کافره کاند نه بن؟ جا ئه و موسولمانه کوزرا وانه جیگه یان جه هه ننه مه و خراپترین شوینه.

به ئن: به هوی نۆرکردنی له شکری کافره کان ئه وانه چونه دۆزه خ، که وابوو: ئایه ته که به لگه یه: هه ر موسولمانیک وه گه ل کافره کان بکه وی و یارمه تییا ن بدا، دروسته موسولمانه کان بیکوژن، هه وه ک (صحابة) کان (علي بن أُمِّيَّة) یان کوشت، جا له دوی کوشتنیش خوای گه و ره ئه وها غه زه بی لیده گری و ده ییاته دۆزه خ، بۆی پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: ﴿مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ﴾ حدیث حسن رواه أبوداود، هه ر که سیك وه گه ل کافر بکه وی و له گه لی نیشته جی بی، ئه ویش وه کو کافره که یه.

هه وه ما ئیمام (أحمد) گپراویه تیه وه: خوای گه و ره (وَحْی) بۆ پیغه مبه ریک نارد: ﴿بِهَ گه له که ی خو ی بلی: نه چنه ئه و شوینانه ی دوژمنانی من ده یچنی، جل و به رگی

دوژمنانی من دهبر مهکن، سواری ئه و شتانه مهبن که ئهوان سواری بوینه، نه وهک ئیوهش وهکو ئهوان بینه دوژمنی من ﴿ (البدايه والنهایه) ب (۲) ل (۳۰۰) و (فیج القديں) ب (۶) ل (۱۴۵). بیستو سئیه م: له و پوژهی موژدهی سه رکه و تنی (بدر) گه یشته (مدینه) ی پیرۆز، هه زه تی (رُقِیَّة) ی کیزی پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، هه زه تی (رُقِیَّة) -رضی الله عنها- هاوسه ری نیام (عثمان) ﷺ بو، جا له و کاته ی پیغه مبه ر ﷺ بۆ غه زای (بدر) پویشته، هه زه تی (رُقِیَّة) نه خۆش بو، بۆی پیغه مبه ر ﷺ نیام (عثمان) ی له لای به جی هیشت و نه بیرده غه زای (بدر)، تاکو ناگای لی بئ، بۆی پیغه مبه ر ﷺ له دهسکه وتوی (بدر) -وهکو ناماده بووی غه زایه که- به شی بۆ نیام (عثمان) ﷺ دانا، جا که تازه یه ی (رُقِیَّة) یان له پیغه مبه ر ﷺ کرد، فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ دَفَنُ الْبَنَاتِ مِنَ الْمَكْرُمَاتِ﴾ سوپاس بۆ خوا ناشتنی کیزه کان له ناو گوژدا له پیرلینانه کانه.

ئینجا پیغه مبه ر ﷺ نه م جارهش هه زه تی (أُمُ كَلْثُوم) ی کیزی خوی له نیام (عثمان) ماره کرد -رضی الله عنها- به فهرمانی هه زه تی (جُبْرَائِيل) ﷺ له لایه ن خواوه، جا له بهر ئه وهی نیام (عثمان) ﷺ دوو کیزی پیغه مبه ر ﷺ ماره کردون، پئی ده گوتری: ﴿ذِي الْثَوْرَيْنِ﴾ خاوه نی دوو پووناکی یه که، چونکه جگه له نیام (عثمان) ﷺ هیچ که سیکی تر دوو کیزی پیغه مبه ر ﷺ ماره نه کردون.

ئینجا له سالی نۆی کۆچی دا هه زه تی (أُمُ كَلْثُوم) ش -رضی الله عنها- وه فاتی کرد، جا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿زَوْجُوا عُمَانَ لَوْ كَانَ لِي ثَالِثَةٌ لَزَوَّجْتُهُ إِيَّاهَا﴾ وفی روایه: ﴿لَوْ أَنَّ لِي أَرْبَعِينَ بَنًا زَوَّجْتُكَ وَاحِدَةً بَعْدَ وَاحِدَةٍ﴾ ژنیك له (عثمان) ماره بکه، نه گهر سییه م کیزم هه بوایه لیم ماره ده کرد... ئه ی (عثمان) نه گهر چل کیزم هه بوانه، یه که له دوا ی یه که لیم ماره ده کردی. (السيرة الطيبة) ب (۲) ل (۲۵۱-۲۵۲).

بیستو چواره م: ژیا نی (بَرَزْخِي) ی ناو گوژ، پیغه مبه ر ﷺ بانگی کوژراوه کانی کرد... جا فهرمووی: ﴿مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ﴾ ئیوه له وانتان باشت رگو ی لی نیه... هتد، نه مهش به لگه یه: که هه موو جوژه مردوو یك -موسولمان و کافر- ژیا نی (بَرَزْخِي) ی هه یه، به لام ئیمه چۆنیه تی نازانین، که وابوو: گیانی مردوو که په یوه ندی به به شیکی لاشه که یه وه هه یه، هه ر چهند نه م به شهش کلینجه بی، چونکه کلینجه ی ئاده میزاد ناپزی، هه روه که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿لَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَلِيَّ إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا: وَهُوَ عَجَبُ الذَّنْبِ وَمِنْهُ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه الشيخان، هه موو پارچه یه کی ئاده میزاد ده پزی و له ناو ده چی ته نها یه که ئیسقان نه بی که ناوی (کلینجه) یه، هه له و (کلینجه) یهش ئاده میزاد دروست ده کری ته وه له پوژی قیامه ت. (کلینجه) ئیسقان یه بکۆله یه له کۆتایی زنجیره ی پشتی ئاده میزادا.

جا بهم ژيانه (بَرَزْخِي) يه، مردوو كه گوئی لیډه بئو نهو كه سى سهردانی دهكا دهیناسی و وهلامی سهلامیشی ده داته وه، هه وهك له چهند حه دیسیكى (صحیح) دا هاتوو، پیغه مبهړ ﷺ فه رمویه تی: ﴿مَا مِنْ أَحَدٍ يَمُرُّ بِقَبْرِ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ كَانَ يَعْرِفُهُ فِي الدُّنْيَا فَيُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِلَّا عَرَفَهُ وَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ أخرجه ابن عبد البر في التمهيد والإستذكار باسناد صحيح، هه كسیك به لای گوپی برا ئیمانداره كه ی دا پابری - كه له دونیا دا دهیناسی - جا سهلامی لی بكا، مردوو كه دهیناسیه وه وهلامی سهلامه كه ی ده داته وه. (نیض القدير) ب(۵) ل(۶۲۲) و(السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۲۴۷).

بیستو پیڼجه م: پیغه مبهړ ﷺ به یه كسانی تالانه كه ی به سهر (صَحَابَة) كانی (بَذر) دا بهش كړد. نه م بهش كړنه ی به یه كسانی ته نها له غه زای (بَذر) دا بوو، كه خوا ی كه وړه دهره قی ده فه رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ الأنفال: ۱، هه ی پیغه مبهړ ﷺ (صَحَابَة) كان له باره ی تالانه كانی (بَذر) پرسپارت لیډه كه نه؟ له وهلاما بلئ: برپاری نهو تالانه ی (بَذر) بو خواو پیغه مبهړ ﷺ.

ئینجا نه م ئایه ته (نَسَخ) كراوه به ئایه تی ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ الأنفال: ۴۱، بزانه: هه شتیكتان له كافر هكان به تالان كرت، نه وه پیڼجیكي نهو تالانه بو خواو پیغه مبهړ ﷺ - نه م پیڼجیكه بو بهرزه وهندی موسولمانان سهر ف ده كړئ - هه روه ها بو خزمه كانی پیغه مبهړ ﷺ بو یه تیمانه و بو هه ژاران و بو پښوارانه. واته: چوار پیڼجیكه كه ی تریش گشتی بو نهو موسولمانانه یه: كه ناماده ی جهنگه كه بوینه. (تفسیر القرطبي) الأنفال (۴۱)، هه روه ها نه م باسه به درئی له بهرگی چواره می (پووناکی رب العالمین) دا بخوینه وه.

بیستو شه شه م: هه ر دوژمنیك سته می زور بئ بهرامبه ر به ئیسلام، پیویسته له ناو بهردی، پیغه مبهړ ﷺ له پڼگه ی كه پانه وه ی دا فرمانی دا: دوو دیل كوژران: كه (النَّضْر) (عُقْبَة) بون، له هه موو كافر هكان كافر تر بون.

(عُقْبَة) موسولمان بوبوو، ئینجا بووه كافر و تفی له پوخساری پیغه مبهړ ﷺ كړدو له سوجه دا پی ی له سهر ملی پیغه مبهړ ﷺ دانا.

(النَّضْر) گالته ی به قوپانی پیروژ ده كړدو ده یگوت: چیرو كه كانی من له قوپانه كه ی (مُحَمَّد) ﷺ چوانترن. هه م زور به بئویژدانیش له (مَكَة) دا (صَحَابَة) ی نازار ده دان.

كه وابوو: هه ر دوژمنیك سته می زور بئ بهرامبه ر به ئیسلام، نه وه شیاوی لیبوردن نیو پیویسته له ناو بهردی، تاكو سته مكارانی تر ته مبی ببن، به لام ده بی سهر كرده ی موسولمانان نه م كاره نه خجام بدا، چونكه كه وړه ی موسولمانان له باره ی دیله كان سهریشكه: یان ده یانكوژی، یان به خو پای نازادیان دهكا، یان به پاره نازادیان دهكا، یان به دیله كانی موسولمانان ده یانكوژیته وه، یان ده یانكاته كو یله.

جا ئەم بېرىارە لەبارەى كافەرەكانى بنەپەتىيە، چونكە ئەو موسولمانانەى كافەر بوینە، ئەگەر نەبنەو موسولمان، واجبه بكوژيڻ. (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب(۹) ل(۲۴۷) و(السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۲۵۵).

بيستو هەفتەم: بەزەيى و وفادارى پيغەمبەر ﷺ، پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: لەگەڵ ديلەكان باش بن و ئازارايان مەدەن. ھەر ھەم فەرمووى: ﴿لَوْ كَانَ الْمُطْعَمُ بْنُ عَدِيٍّ حَيًّا ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتِيِّ لَتَرَكْتُهُمْ لَهُ﴾ رواه البخارى، ئەگەر (المطعم) ى كوپى (عدي) زيندوو بوايەو لەبارەى ئەو ديلە بۆگەنە قسەى لەگەڵ كردبام، ئەو ھەم بى بەرامبەر لە بەر خاترى وى وازم لى دەھيڻان. ئەمەش وفادارى و مەتبەرى پيغەمبەر ﷺ بوو بەرامبەر (المطعم)، چونكە كە لە (طائف) گەپاوە، لە ژيەر پاراستنى ئودا ھاتەو (مكة)، ھەر ھەم كە لە سەفەرى (طائف) دا پويان كەردەو.

بيستو ھەشتەم: ھەوائى شكانى كافەرەكان گەيشتە (مكة) و (أبولھب) ش مرد.

ھەزەرتى (أبورافع) ﷺ فەرموويەتى: من خزمەتكارى (العبّاس) ى مامى پيغەمبەر ﷺ بوم، من و (العبّاس) و (أُمُّ الْفَضْلِ) -كە ژنى (العبّاس) بوو- موسولمان بوين، بەلام لە ترسى كافەرەكانى (قريش) ئاشكرامان نەدەكرد، جا پۆژيڭ من و (أُمُّ الْفَضْلِ) لە لای (زَمْزَم) دانىشتبوين، (أبولھب) ش ھات لە لامان دانىشت، لە ناكاودا (أبوسفيان بن الحارث) -كە لە ھەلاتووەكانى غەزاي (بدر) بوو- گەيشتەو (مكة) و ھاتە لامان و ھەوائى جەنگەكەى (بدر) ى گيپاوە گوتى: ھەر ئەو ھەندە بوو: ئيمە گەيشتينا (صحابه) كان، ملى خۆمان بۆ شوپ كردن، چۆنيان ھەز كردبا دەيانكوشتين و ديليان دەكردين، لۆمەى خەلكيش ناكەم، چونكە گەيشتينا ھەندىك پياوى سپی لە سەر ئەسپی بازوو سوار بووبون، والله هیچ شتيك تواناي ئەو سوار ئەسپانەيان نەبوو.

ھەزەرتى (أبورافع) ﷺ دەلى: منيش گوتم: والله ئەوانە (ملائكة) بون. ئيتەر (أبولھب) لە پقان لەپەدەستىكى لە دەم و چاپوى من دا، منيش بۆى ھەلسام، بەلام ئەو منى گرت و خستىمە سەر زەوى لى دام، جا (أُمُّ الْفَضْلِ) ش داريكى لە سەرى (أبولھب) دا بريندارى كرد و پى گوت: چونكە گەرەكەى خۆى - (العبّاس) - لێرە نە بە بى ھيزى تى دەگەى؟

جا (أبولھب) بە سەر شوپى ھەلسا و پويشت، ئينجا لە دواى ھەفت پۆژان ئاگرەكەى (العدسة) ى تووش بوو و كوشتى، جا لە بەر ئەو ھەى ئەو ئاگرەكەى خەلك لە يەكتى دەگرتەو، كوپەكانى (أبولھب) تا سى پۆژان نەويان نزيكى لاشەكەى بكەون، ئينجا كە بۆگەن بوو، لە شەرمى خەلك لە ماله ھەيئەيانە دەرەو و قورتىكيان بۆ ھەلگەندو بە داريك پاليان دا و خستيانە ناو قورتهكەو لە دوورەو ھەپا بە بەردان قورتهكەيان لە سەر پركردەو و دايا نپوشى. (البدایة والنہایة) ب(۲) ل(۳۱۳) و(السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۲۵۸). ھەزاران ھەزار لەعنەت لە گيان و لاشە بۆگەنەكەى، يا ربّ خودايە دوژمنانى ئىسلام ھەمويان بە دەردە بچن، آمين.

بيستو نۆيەم: پېغەمبەر ﷺ لەبارەى ديلەكان پاويژى بە (صَحَابَة) كان كرد ﷺ له نه جامدا بريارى دا: ديلەكان به خۆكپينه وه نازاد بكرين.

*لەم پاويژەدا ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ فەرمووی: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ لە بەرامبەر نازادکردن شتيکیان لىئۆهەریگەرەو نازادیان بکە، چونکە ئەوانە خزم و کەسى خۆمانن بەلکى خۆایگەرە هیدایەتیان بداو ببەنە موسولمان، بە پارەى خۆکپينه وه کەش کەرستەى جەنگ بۆ موسولمانان دەکپن.

*ئىمام (عمر) ﷺ فەرمووی: وَاللّٰهِ مَنْ تَوَّاهَ رَايَةَ (أَبُو بَكْرٍ) م نِيَه، رَاي مَنْ تَوَّاهَ يَه: فلانە خزمەى خۆم بدە دەستم من دەیکوژم، با (عَلِي) ش (عَقِيل) ی براى خۆى بکوژى، با (حَمْرَة) ش (الْعَبَّاس) ی براى خۆى بکوژى، تا بزاندري ئيمە هیچ نەرمى و خۆشەويستيمان بەرامبەر کافرەكان لە دلدانە.

بەلام پېغەمبەر ﷺ رايەکەى ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ هەلبژاردو بريارى دا: بە خۆکپينه وه ديلەكان نازاد بكرين. جا ئىمام (عمر) ﷺ فەرمووی: سبەينى چومە خزمەت پېغەمبەر ﷺ، ديتم ئەو و ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ دانىشتون دەگريين!، گوتم: يا رَسُولَ اللَّهِ يَمِ بَلَى بُوچى دەگريين؟ تا ئەگەر گريانم دەست بکەوى بگرييم، ئەگەر نا: خۆم دەگرييم. پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿بِه هَوَى تَوَّاهَ رَايَةَ هَاوِيَّكَانَت بَه مَنِيَان گوت: ديلەكان به خۆكپينه وه نازاد بکە، سزادانى هاوړيكانت نيشانى من درا نزىكتر لەم درەختە﴾.

واتە: خۆایگەرە بۆيى گلهيى لىئکردن و بە سزادان ترساندن، چونکە کارە باشتەرەكان نەکرد-کە کوشتنى ديلەكان بوو- بەلام لە بەر ئەوەش کە نازادکردنى ديلەكانيش بە پارە حەلال بوو، خۆایگەرە لىئى بوردن و سزای نەدان، جا ئەم ئايەتەى ناردە خوارە وه گلهيى لىئکردن و فەرمووی: ﴿مَا كَانَ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْجَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ الأنفال: ٦٧، بۆ هیچ پېغەمبەرێك ناگونجى كپينه وه لە ديلەكان وەرگريى تا زۆر لە کافرەكان دەکوژى، ئيۆه-ئەى موسولمانەكان- مەبەستتان بە خۆكپينه وهى ديلەكان کەل و پەلى دونيا بوو، بەلام خۆایگەرە پاداشتى دواپوژى بۆ ئيۆه دەوى، خۆایگەرە بەهيزو کار لەجئيه.

ئينجا خۆایگەرە لەبارەى لىئبوردنیش دەفەرمووی: ﴿لَوْ لَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ الأنفال: ٦٨، ئەگەر لە بەر بپريايكى پابردووى خودا نەبوايه، ئيۆه بە هوى وەرگرتنى كپينه وه لە ديلەكان، سزايەكى زۆر گەرەتان توش دەبوو. واتە: بەلام خۆایگەرە پيشتر بريارى دابوو: لە (صَحَابَة) كانى (بَدْر) خۆش بىئ و سزايان نەدا، چونکە بەشدارييان لە غەزای (بَدْر)، چاکەيەكى زۆر گەرەيه، هەم بريارى دابوو: دەستکەوتوى کافرەكانيشيان بۆ حەلال بکا، خۆایگەرەش لە بريارى خۆى پەشيمان

نابیتاوه، جا که ئەم ئایەتە هاتە خواڕەو، پێغەمبەر ﷺ فرموی: ﴿ئەگەر عەزابی
خودا هاتبا خواڕەو جگە لە (عُمر) کەسێ تر لەو عەزابه پزگاری نەدەبوو﴾.

واتە: چونکە کارە باشتەرەکیان وازی ئەهێناو بە کارە باشەکە پازی بون، نابێ
پیاوچاکەکانی نزیک لەخوداش ئەوما بکەن، هەرۆک پیاوچاکەکان فرموویانە: (حَسَنَاتُ
الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُقَرَّرِينَ) چاکەکانی پیاوچاکان، خراپەکانی
نزیکراوەکانی خودایە. (تفسیر فخرالدین الرازی) و (تفسیر القرطبی) الأنفال: (٦٧ و ٦٨).

سێیەم: نەهێشتنی نەخویندەواری، ئەگەر دیلەکە هیچی نەبواوە خۆی پێ بکریتهوه،
پێغەمبەر ﷺ بریاری دا: دیلەکە دە منداڵی موسولمانان فیڕە خویندن و نووسین
بکا.

ئەو لە کاتی کدا بوو: کە (صَحَابَةُ) کان لەو پەڕی پێویستی دا بون بۆ مائی دنیا، بەلام
گەرەیی و بەرزێ لە سەرەوێ هەموو شتیکی دنیاوە و ئیسلام ئایینی خویندەواری یەو
نایەوێ نەخویندەواری خۆی بە سەر کۆمەلگەدا زال بکا، جا پێغەمبەر ﷺ بەم بریارە
بەردی بناغە نەهێشتنی نەخویندەواری دانای بریاری خۆی گەرەیی بەجێ هێنا: کە لە
سەرەتای (وَحْيٍ) دا فرمانی پێ کردبوو: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (العلق: ١)، بگەرێوە بۆ
دووەم گۆلێزێرەکی سەرەتای (وَحْيٍ)، هەم بپوانە (سیرة الصلابی) ب (٢) ل (٢٢).

سێیەهەم: یەکیەک لە دیلەکان (أَبْوَالْعَاصِ) زاوای پێغەمبەر ﷺ بوو.

(أَبْوَالْعَاصِ) میردی حەزەرەتی (زَيْنَب) ی کیژی پێغەمبەر ﷺ بوو، هەم کوپی (هَالَةَ) ی
خوشکی حەزەرەتی (خَدِيجَةَ) بوو، بە داخواری حەزەرەتی (خَدِيجَةَ) -رضی الله عنها- پێغەمبەر ﷺ
حەزەرەتی (زَيْنَب) ی لە (أَبْوَالْعَاصِ) ماره کرد، ئینجا کافرەکانی (قُرَيْش) زۆر داوایان لێ کرد:
کیژەکی پێغەمبەر ﷺ تەلاق بدات بە دای خۆی کچیکی (قُرَيْش) هەلبژێری و لای ماره
بکەن، بەلام (أَبْوَالْعَاصِ) گوتی: من ژنەکی خۆم بە هیچ ژنیکی (قُرَيْش) ناگۆرمەوه، بۆی
پێغەمبەر ﷺ مەدحی زاوایەتی دەکرد، واتە: چونکە (أَبْوَالْعَاصِ) بە هۆی زاوای
خەزورایەتی شەرمی لە پێغەمبەر ﷺ دەکرد، بۆی هیچ کاتێک یەك بێ ئەدەبیشی بەرامبەر
بە ئیسلام و موسولمانان نەکردبوو.

جا بۆ کرپنەوێ (أَبْوَالْعَاصِ) لە دیلایەتی، حەزەرەتی (زَيْنَب) -رضی الله عنها- گەردانە یەکی زێری نارد
ئەم گەردانە یە کاتی خۆی خشی حەزەرەتی (خَدِيجَةَ) ی دایکی بوو -رضی الله عنها-، بە بۆنە ی بە
بوك بردنی بۆ (أَبْوَالْعَاصِ)، گەردانەکی دایوێ -جا کە پێغەمبەر ﷺ چاوی بە گەردانەکی
کەوت، ناسییەوهو زۆر بەزەیی بە حەزەرەتی (زَيْنَب) دا هاتەوه، بۆی پێغەمبەر ﷺ فرموی:
ئەگەر بریار بدەن: دیلەکی بە خۆپایی نازاد بکەن و گەردانەکەشی بۆ بگەرێنەوه؟ جا
(صَحَابَةُ) کان پازی بون و نازادیان کردو گەردانەکەشیان بۆ گەراندەوه، بەلام پێغەمبەر ﷺ
بە مەرجی دانا (أَبْوَالْعَاصِ) پێگا بداتە حەزەرەتی (زَيْنَب) تاکو کۆچ بکا بۆ (مَدِينَةَ).

که واته: لیره دا مه به سستی گه وره تر پزگارکردنی موسولماننیک بوو له ژیر ده سستی کافره کان، جا (أَبُو الْعَاصِ) گه پاره (مَكَّة) و حه زره تی (زَيْنَب) شی نارد (مَدِينَة) بۆ لای باوکی (ﷺ)، جا له دواي شش سالان (أَبُو الْعَاصِ) موسولمان بوو و پیغه مبه (ﷺ) حه زره تی (زَيْنَب) ی له سهر ماره برینه که ی به کم لږ ماره کرده وه، ئینجا له سهره تای سالی هه شته می کوچی دا حه زره تی (زَيْنَب) -رضی الله عنها- وه فاتی کردو پیغه مبه (ﷺ) په شته ماله که ی خوی خسته ژیر کفنه که ی.

هوی وه فاتکردنی حه زره تی (زَيْنَب) -رضی الله عنها- نه وه بوو: که له (مَكَّة) وه پی کهوت بۆ لای باوکی (ﷺ)، چهنه پیاویکی (قُرَيْش) به دواي دا هاتن، په کیکیان ناوی (هَبَّار) بوو، پمیکی له وشتره که ی دا، وشتره که په ویه وه حه زره تی (زَيْنَب) ی فری دا خواره وه و کورپه که ی ناو زگی له بار چوو، به هوی نه وه له بارچونه هر خوینی لږ ده هات تا به و ئیش و نه خوشی به وه فاتی کرد. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۳۱۶ و ۳۳۳ و ۳۳۵) و (عظماء حول الرسول ﷺ) ب (۱) ل (۲۰۷-۲۱۰).

سی و دووهم: (الْعَبَّاسِ) ی مامی پیغه مبه (ﷺ) یه کیکی بوو له دیله کانی (بَذَر).

(الْعَبَّاسِ) به ده سستی حه زره تی (أَبُو الْيُسُف) (ﷺ) ده ستگیر کرا- که (صَحَابَة) یه کی کورته بالای (أنصاري) بوو، (الْعَبَّاسِ) ش پیاویکی بالا به رزی که له گه ت بوو، جا گوئیان: نه ی (الْعَبَّاسِ) خو (أَبُو الْيُسُف) پر به ده سستی تو بوو، چۆن تو ی پی ده ستگیر کرا؟! (الْعَبَّاسِ) گوئی: وَالله نه و منی ده ستگیر نه کرد، به لکو پیاویکی جوانی سوار نه سپیکی بازوو منی ده ستگیر کرد. جا پیغه مبه (ﷺ) به (أَبُو الْيُسُف) ی فهرموو: خوی گه وره (مَلَائِكَة) یکی پزرداری کرده یار مه تیده ری تو.

جا پیغه مبه (ﷺ) فهرمانی دا: (الْعَبَّاسِ) خوی و هه ردوو برازا کانی - (عَقِيل) و (النُّوْفَل) - بکریته وه، جا (الْعَبَّاسِ) گوئی: من پیشتر موسولمان بویه. پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: تو له ناشکراییی دا له دژی موسولمانان بوی له په نهانی شدا خوی گه وره زاناتره به ئیسلام بوونت و پاداشتت ده داته وه. - (مه به ست نه وه یه: (الْعَبَّاسِ) له ناشکراییی دا وه کو کافر یکی جهنگی ره فتاری له گه ل ده کری، هه روه ک پینج موسولمانه کوژراوه کانی پرا بردوش نه وها ره فتاریان له گه ل کرا) - جا (الْعَبَّاسِ) گوئی: که وابوو: نه و ماله ی له جهنگی (بَذَر) لیم گیراوه، نه و بۆ بکه کرینه وه ی خو م. پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: نه و ماله ت له دژی ئیمه به کار هیناوه و بۆ تو ی واز لږ نه هینین. جا (الْعَبَّاسِ) گوئی: هیچ مال م نه خوم پی بکرمه وه. پیغه مبه (ﷺ) فهرمووی: نه دی نه و زیپری له لای هاوسهره که ت - (أُمُّ الْفَضْل) - به جیت هیشت و گوئت: نه گهر شتی کم به سهر هات، نه مه بۆ کوپه کانم بی؟ جا (الْعَبَّاسِ) گوئی: وَالله ده زانم تو پیغه مبه ری خوی، چونکه جگه له خوم هاوسهره که م که سی تر به و نه ئینه ی نه زانیوه.

نیتر پیغه مبه (ﷺ) سه د (أَوْقِيَة) - حه فته سد میسقال زیپی له (الْعَبَّاسِ) وه رگرت: له جیاتی

کړينه وهی خوړی و هردوو برازایه که شی - (نوفل) و (عقیل) -، ټینجا چه ند (صَحَابَة) یه کی (أنصاري) هاتنه لای پیغه مبه روښان گوتیان: ټیزنمان بده پاره ی کړينه وه له (العبّاس) ی خوارزمان نه ستینین؟ پیغه مبه روښان فرمووی: ﴿لَا وَاللَّهِ لَا تَذَرُونَ مِنْهُ دَرَهْمًا﴾ رواه البخاری، وَاللّٰهُ نَابِي يَهك ديره هميشی بۆ به جی بیلن.

تا به م جوړه پیغه مبه روښان توندی له دژي مامی خوړی به کار هتیاو له هه موو دیله کانیش زیاتر پاره ی کړينه وهی لایوه رگرت وړیگاشی نه دا: (أنصاري) خاتری بگرن، تاكو ته مبی بیی، هه م نه وه كه سټك بلای: پیغه مبه روښان به هوی خزمایه تی جیاوازیی له نټوان دیله كاندا ده كا، جا پیویسته سه ركرده كانیش دهرس له م پروداوه وهریگرن تاكو سه ركه وتوو بن.

جا (العبّاس) به پیغه مبه روښان گوت: هه ژارت كردم، وات لایكردم تا ماوم هه ر ده روزه بكم، ټینجا خوی گه وړه دهره ق (العبّاس) هم نایه ته ی نارد ه خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ الأنفال: ۷۰، ټه ی پیغه مبه روښان ټهو دیلانه ی له بهر دهستی ټیوه دان ه پییان بلای: ټه گهر خوا بزانی: ټیوه چا كه تان له دلدايه و به راستی ده بڼه موسولمان، ټه وه خوی گه وړه مالیکي چا كتر له و مال ه تان ده داتی كه له (بذر) لیټان وهریگراوه، هه م له تاوانه كانیش تان خوش ده بی، خوی گه وړه لیټورده و میهره بانه.

ټیمام (العبّاس) فرمووی ته: خوی گه وړه سه د قات زیاتری داومی و چاوه پوانی لیخو شبوون و په حمه تیشی لای ده كه م. (البدایة والنهاية) ب (۷) ل (۳۰۴) و (السيرة الطيبة) ب (۲) ل (۲۷۰ و ۲۷۱). سی و سی یه م: پاداشتی (شهید) به هه شته، له غه زای (بذر) پیغه مبه روښان فرمانی هیرشكردنی دا و فرمووی: ﴿فَوُتُوا إِلَى جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ رواه مسلم، هه لسن برپون به ره و به هه شتی كه به رینی ی به قه د ناسمانه كان و زه مینه.

هه م به دایکی شهیده كه ی فرموو: ﴿إِنَّ ابْنَكِ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى﴾ رواه البخاری، كوپه شهید بووه كه ت به هه شتی هه ره سه ره وهی وده دست كه وت.

بیگومان پاداشتی (شهید) به هه شته، واته: هه ر له كاتی شهید بوونی وه ده چیت به هه شت و له به هه شت دا خوشی و شادی ده بیی، هه روه ك خوی گه وړه ده فرموو: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ آل عمران: ۱۶۹، وا تیمه گه: ټه وان ه ی له ریگای خوادا كوژراون، مردوونه، به لكو ټه وان زیندوونه و له لای خوی خویان خواردنیا ن دهریټی.

جگه له و پاداشته ش (شهید) چه ند ریټیكي تایبه تیشی هه نه، هه ر پیل پیغه مبه روښان فرمووی ته: ﴿لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ: يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ، وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ، وَيُوضَعُ عَلَيْهِ تَاجُ الْوَقَارِ الْيَاقُوتَةُ مِنْهُ خَيْرٌ مِنْ

الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَيَزُوجُ اثْنَيْنِ وَسَبْعِينَ مِنَ الْحُورِ، وَيُشْفَعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقَارِبِهِ ﴿حديث صحيح رواه الترمذي وغيره، شههیدی غهزا شەش تاییبەتەندی هەنە: لە سەرتای دڵۆپە خوینەکەییەکەمدا خوا لێی خوش دەبێ، یەکسەر شوینی خۆی لە بەهەشتدا دەبینی، لە نازاردانی ناو گۆڕ دەپاریزی، لە ترسە گەرەکی مەحشەر بێ ترس دەبێ، تاجی پێزداری لە سەر دەندری: کە هەر یاقوتیکی تاجەکە چاکترە لە دونیاو لەوەی لە دنیا دایە، هەفتا دوو حووری لێ مەرە دەکری، لە پوژی قیامەتیش شەفاعەت بۆ هەفتا خزمی خۆی دەکا.

جا بزانه: ئەو لیخۆشبوونە شەهید لەبارە مافەکانی خۆی گەرە، چونکە پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: ﴿يَغْفِرُ لِلشَّهِيدِ كُلِّ ذَنْبٍ إِلَّا الدِّينَ﴾ رواه مسلم، لە گشت گوناھەکانی شەهید دەبوردی تەنھا قەرز نەبێ.

نیمامی (النواوی) فرمویەتی: لەم هەدیسەدا ئاگادارکردنەوەیەکی هەیە: لە سەر هەموو مافەکانی ئادەمیزادان: کە (جەهاد) و شەهیدبوون و چاکەکانی تیش مافی ئادەمیزادان لە سەر مەوێ لانا، بە لێک تەنھا مافەکانی خۆی گەرە لا ئەبەن. (تفسیر القرطبی) آل عمران: (۱۶۹) و (شرح صحيح مسلم) ب (۸) ل (۸۳).

﴿پاشکۆ: لەبارە چەند (مُعْجَزَة) یەکی غەزای (بَدْر) و هەولێدانی کوشتنی پێغەمبەر ﷺ﴾ یەکەم: پێغەمبەر ﷺ فرموی: خۆی گەرە لە کاروانەکو لە لەشکرەکە و هەدە یەکیکیانی پێ داوم. جا کە پێغەمبەر ﷺ کاری کوژراوەکانی (بَدْر) تەواو کرد، پێیان گوت: کاروانەکەش بگرە، هیچ بەرگریکی نیە. (العبّاس) ش بە پەلبەستراوی بانگی کردو گوتی: بۆت ناگونجی! پێغەمبەر ﷺ فرموی: بۆچی؟ گوتی: چونکە خوا تەنھا و هەدە یەکیکیانی داوی و وەدەکەشی گەیا نەدی.

دووهم: دیاریکردنی شوینی کوژراوەکانی (بَدْر).

سێیەم: پێژاندنی چەنگە گلیک بۆ دەم و چاوی کافرەکان.

چوارەم: ئاشکراکردنی ئەو زیڕە (العبّاس) لە لای ژنەکی بەجێ هیشتبوو.

پێنجەم: لەگەرەمی جەنگی (بَدْر) دا شمشیرەکی (عُكَّاشَة) ﷺ شکا، پێغەمبەر ﷺ پارچە دارێکی دای و فرموی: بەم دارە جەنگ بکە. جا دارەکە لە دەستی (عُكَّاشَة) ﷺ بوو شمشیریکی درێژی سەبی، هەر جەنگی پێ کرد تا کافرەکان شکان، جا ئەم شمشیرە-کە پێی دەگوترا: (الْعَوْن) - هەر لە لای (عُكَّاشَة) ﷺ بوو، تا لە جەنگی (الرِّدَّة) بە دەستی (طَلْحَة الْأَسَدِي) شەهید کرا، ئەم (عُكَّاشَة) یە یەکیکە لەو هەفتا هەزار کەسانە ی بێ دادگای (مَحْشَر) دەچنە بەهەشت.

شەشەم: (قَتَادَة) لە غەزای (بَدْر) تیریکی وەچاوی کەوت و گلینە ی چاوەکی هاتە سەر

کۆلمە، جا پیڤه مبه رۆڤی ڤه بهر دهستی موباره کی گلینه که ی له ناو چاوی داناوه و چاک بۆوه نه ده زاندا کام چاوی تیری وی که وتوه. جا بزانه: له غه زای (أحد) ش جاریکی تر چاوی (قناده) تیریکی وی که وت و پیڤه مبه رۆڤی بۆی داناوه و چاک بۆوه.

حه قته م: پوچه لیبوونه وهی هه ولدانی کوشتنی پیڤه مبه رۆڤی: (عُمَیر بن وَهَب) یه کیک بوو له پیستری و کافرترین کافره کانی (قُریش)، جا کوره که ی نه ویش - (وَهَب) - له (بَدْر) دیل کرابوو، جا پَوَئِیک (صَفْوَان بن أُمَیَّة) گوتی: وَاللّٰه له دوا ی نه و کوزراوانه ی (بَدْر) هیچ خۆشیه ک له ژياندا نه. (عُمَیر) ش گوتی: پاست ده که ی، وَاللّٰه نه گهر له بهر قهرزدار ی و مندا له کانم نه بی، ئیستا ده چمه ی لای (مُحَمَّد) و ده ی کوژم. جا (صَفْوَان) نه مه ی به هه ل زانی و گوتی: من قهرزه که ت بۆ ده ده مه وه و مندا له کانیش ت له گه ل مندا له کانی خۆم به خپو ده که م. جا (عُمَیر) شمشیره که ی تیژ کردو ژه هریشی لی داو که وته پئی تا گه یشته (مَدِیْنَة) ی پیروژ، جا له کاتی که ئیمام (عُمَر) و کۆمه له (صَحَابَة) یه ک ڤه دانیشتبون، له نا کاو دیتیان (عُمَیر) له بهر ده رگه ی مزگه وت و شتره که ی ئیخ کردو شمشیری ش له دهسته، جا یه کسه ر ئیمام (عُمَر) ڤه چوه لای پیڤه مبه رۆڤی ڤه رمووی: نه ی پیڤه مبه ری خوا، نه وه دوژمنی خوا (عُمَیر) به شمشیره وه هاتوه؟ پیڤه مبه رۆڤی ڤه رمووی: بیه ئینه لام. جا ئیمام (عُمَر) و (صَحَابَة) کان ڤه بردیانه لای پیڤه مبه رۆڤی، جا پیڤه مبه رۆڤی ڤه رمووی: نه ی (عُمَیر) بۆچی هاتوی؟ گوتی: بۆ کوره که م که دیله له لای ئیوه، ڤه رمووی: نه دی نه م شمشیره چی یه به دهسته وه؟ گوتی: خوا نه م شمشیره ناشیرن بکا، هیچ سودیکی بۆ ئیمه هه بوو؟ ڤه رمووی: پاستیم بۆ بلی، بۆچی هاتوی؟ گوتی: هه ر بۆ نه وه هاتوم.

جا پیڤه مبه رۆڤی ڤه رمووی: به لگو به (صَفْوَان) ت گوت: نه گهر له بهر قهرزو مندا له کانم نه بی، ده چم (مُحَمَّد) ده کوژم. نه ویش قهرزه که و مندا له کانی تو ی خسته ملی خۆی تا کو من بکوژی، به لام خوا ی گه وره نه و ڤیگه یه ت لی ده گری. جا (عُمَیر) گوتی: (أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ) من شاهیدی ده ده م تو پیڤه مبه ری خوا ی، نه مه پیلانی که بوو جگه له من و (صَفْوَان) که سی تر ناماده ی نه بو، وَاللّٰه بیگومان ده زانم خوا نه م هه والیه ی بۆ ناردوی، اَلْحَمْدُ لِلّٰه سوپاس بۆ نه و خوا یه ی منی کرده موسو لمان، جا شاده ی هی ناو پیڤه مبه رۆڤی ڤه رمووی: قورپانی پئی بلین و له ئیسلام شاره زای بکن، دیله که ی = کوره که ی بۆ به ره ل بدهن.

جا قورپانیان پئی گوت و کوره که شی به ره ل درا، ئینجا (عُمَیر) به ئیزنی پیڤه مبه رۆڤی گه پراوه بۆ (مَكَّة). جا (صَفْوَان) ش له و ماوه یه دا هه ر ده یگوت: موژده تان لی بی به م زوانه هه والیکی خۆشتان بۆ دی کوزراوه کانی (بَدْر) تان له بیر ده باته وه. به لام که زانی: (عُمَیر) موسو لمان بووه، هیچی تر قسه ی له گه ل نه کرد. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۲۹۵ و ۳۰۰ و ۳۱۸).

*** **

﴿ چه‌ند روداویکی دواى غه‌زای (بَذر)... تا غه‌زای (أحد) ﴾

﴿ ماره‌کردنی چه‌زهرتی (فاطمة) -رضی الله عنها- له ئیمام (علی) ﷺ ﴾

له دواى غه‌زای (بَذر) له مانگی رهمه‌زانی سالی دووهمی کۆچی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌زهرتی (فاطمة) ی کیزی‌خوی له ئیمام (علی) ماره‌کرد و له هه‌مان سال له مانگی (ذی‌الحجة) دا به بۆک بۆی گواستراوه، ته‌مه‌نی ئیمام (علی) ﷺ بیست و یه‌ک سال بوو، ته‌مه‌نی چه‌زهرتی (فاطمة) ش-رضی الله عنها- پانزه سال بوو، ئهم (فاطمة) یه‌ دایکی (الحسن) و (الحسین) ه، واته له کیژمه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌نها چه‌زهرتی (فاطمة) -رضی الله عنها- ئهو دوو کورانه‌ی له پاش به‌جی‌مان و نه‌ته‌وه‌ی ئهم دوو به‌رپزانه‌ش پییان ده‌گوتری: (سَید)، هه‌روه‌ها کورپکی‌تری‌شی هه‌بوو: ناوی (مخسین) بوو، له ته‌مه‌نی مندالی‌دا مرد، هه‌روه‌ها: به‌ش مانگ له دواى وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، چه‌زهرتی (فاطمة) ش-رضی الله عنها- وه‌فاتی کرد. هه‌روه‌ها: چه‌زهرتی (فاطمة) -رضی الله عنها- دوو کیژی‌شی هه‌بون: ناویان (أُم کلثوم) و (زینب) بوو، جا ئیمام (عمر) ﷺ (أُم کلثوم) ی له ئیمام (علی) ﷺ داخواز کردو ئه‌ویش لی‌ی ماره‌کرد، جا ئیمام (عمر) ﷺ له (أُم کلثوم) ی کیژی ئیمام (علی) -رضی الله عنها- کورپک و کیژی‌کی بون، ناویان (زیند) و (زُفَیة) بوو، که‌واته: ئیمام (عُمر) ﷺ زاوی ئیمام (علی) یه‌ ﷺ.

به‌لێ: ئه‌وانه به‌م جۆره خزم و نۆستی یه‌کتری بون، جا (شبیعة) کانیش جگه له درۆ بوختان هیچ‌تریان له ده‌ستدا نه‌وه‌ده‌لێن: (هَذَا فَرَجٌ غُصْبِنَاهُ) ئه‌وه - (أُم کلثوم) - عه‌وه‌یه‌تی که‌ لی‌مان زه‌وت کراوه‌! ده‌ک پهری درۆزن ره‌ش بێ، چۆن ده‌گرنجی ئیمام (علی) ﷺ ئه‌وما ترسنۆک و بێ‌غیره‌ت بوبێ و کیژی لی‌زه‌وت کرابێ و بێ ده‌نگ بوبێ؟! سبحان الله هذا بهتان عظیم. بۆ باسه می‌تویه‌که به‌وانه (البدایة والنهاية) ب (٢) ل (٢٥٠)، ب (٤) ل (٢٦٠) و (السيرة الحلبية) ب (٢) ل (٢٨١).

﴿ غه‌زای (بنی سلیم) له (قَرْقَرَةُ الْكُنَر) ﴾

له دواى غه‌زای (بَذر) چینیکی (بنی سلیم) خویان ئاماده کرد بۆ جه‌نگی موسوڵمانان، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ مۆله‌تی نه‌دان و یه‌کسه‌ر له دواى گه‌رانه‌وه‌ی بۆ (مَدِیَنَة) به‌ هه‌فت رۆژان، واته: له مانگی (شَوَّال) ی سالی دووهمی کۆچی، بۆ به‌رم‌نگار بوونه‌میان رۆیشت، ئالای جه‌نگ ئیمام (علی) ﷺ هه‌لیگرتبوو، چه‌زهرتی (عبدالله ابن أُم مکتوم) ش ﷺ جیگری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو له (مَدِیَنَة)، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ رۆیشت تا گه‌یشه (ماء‌الکُنَر) له‌و شوینه‌ی پێی ده‌گوتری: (قَرْقَرَةُ الْكُنَر)، ژماره‌ی (صَحَابَة) کان دوو سه‌د چه‌كدار بوو، به‌لام (بنو سلیم) هه‌لاتن و له چیاکانی ئه‌و ناوه‌دا په‌رت بون، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌گه‌ل (صَحَابَة) کان تا سێ شه‌وان له‌وێ مانه‌وه‌و هیچ جه‌نگێک نه‌قه‌وما، بۆی به‌ سه‌لامه‌تی گه‌رانه‌وه (مَدِیَنَة).

﴿ غەزای جوله‌که‌کانی (بَنی قَینقاع) له (مَدِینَۃ) ﴾

ئەم جوله‌که‌کانە لە ھەموو جوله‌که‌کانی (مَدِینَۃ) ئازاترو دەوڵەتمەندتر بون، ئەوانیش وەکو جوله‌که‌کانی‌تری (مَدِینَۃ) پەیمانیاں دا بوو پێغەمبەر ﷺ: کە جەنگی لەگەڵ نەکەن و یارمەتی هیچ دوژمنێکی ئیسلام نەدەن، بەلام کە موسوڵمانەکان لە غەزای (بَنز) سەرکەوتن، جوله‌که‌کانی (بَنو قَینقاع) پەیمانەکیان شکاند و پق و قینیاں بەرامبەر موسوڵمانان ئاشکرا کردو بە ئاشکرای دوژمنایەتی موسوڵمانانیاں دەکرد، بۆی ئی پێغەمبەر ﷺ لە بازارێکی خۆیاندا کۆی کردنەو و نامۆزگاریی کردن و داوی موسوڵمانبوونی لێکردن و ئاگاداریشی کردنەو: شتیکی وا نەکەن وەك کافرەکانی (قُرَیش) توشی مالویرانی بین.

بەلام جوله‌که‌کان پێغەمبەریان ﷺ بێ‌منەت کردو بە ھەرشەکردن وەلامیان داو و گوتیان: ئەو (مُحَمَّد) بەو ھەلەمەخەلەتێ کە جەنگت لەگەڵ کەسانیکی نەشارما کردو سەرکەوتی، واللہ ئەگەر جەنگ لەگەڵ ئێمە بکە، ئەو کاتە دەزانێ: ئێمە کەسین و جەنگت لەگەڵ کەسانیکی وەکو ئێمە نەکردو.

ئیتەر جوله‌که‌کان پۆژ بە پۆژ ھەستی ئایینی موسوڵمانانیاں بریندار دەکرد، تا پۆژێک ئافرەتیکی موسوڵمان شتیکی خۆی بردە بازاری (بَنی قَینقاع) و لەوێ فرۆشتی، ئینجا لە لای زێرینگریکی جوله‌که‌کان دانیش، ئەم ئافرەتە پێچە لە سەر پووی خۆی دانابوو، جا جوله‌که‌کان ھەولیان دا پێچەکە لایاباو پووی خۆی وەدمربێخی، بەلام ئافرەتەکە پێچەکە لایاندا، بۆی زێرینگرەکە لە پشتمە وەر دایینی جلی ئافرەتەکە لە پشتی ئافرەتەکە گریدا، جا کە ئافرەتەکە ھەلساوە وەرپرتی بەدمرکەوت و جوله‌که‌کانیش پێی پێکەنین، ئافرەتەکەش ھاواری کرد، جا یەکسەر پیاویکی موسوڵمان پەلاماری زێرینگرە جوله‌کە دا و گوشتی، جوله‌که‌کانیش پەلاماری موسوڵمانەکیان دا و گوشتیان، ئیتەر موسوڵمانەکانیش بە ھۆی ئەم خیانەتکارییە تورە بون و ھاواریان کردە موسوڵمانەکان، بۆی پێغەمبەر ﷺ لە پۆژی شەممە پانزە مانگی (شَوَال) سالی دووھمی کۆچی، ھێرشی کردە سەریان.

لەم غەزایەدا لەشکری موسوڵمانان لە (مُهاجر) و (أَنْصَار) پێک ھاتبوو، ئیمام (حَمَزَة) ش ﷺ ئالای جەنگی ھەلگرتبوو، ھەزەرەتی (أَبُو لُبَابَة) ش ﷺ جینیشی پێغەمبەر ﷺ بوو لە (مَدِینَۃ)، جا کە جوله‌که‌کان زانییان پێغەمبەر ﷺ لەشکری ھیناوتە سەر ئەوان، یەکسەر لە ناو قەلایەکانی خۆیاندا ھەشار دا، پێغەمبەر ﷺ ماوێ پانزە پۆژان گەمارۆی دان، ئیتەر بەم گەمارۆدانە جوله‌که‌کان سەریان لێشیواو ورمیان دا بەزێ و لە کۆتاییدا لە سەر بریاری پێغەمبەر ﷺ دا بەزین، پێغەمبەریش ﷺ ھەرمانی دا:

ھەموویان پەلەبەست کران، ژمارەى جەنگاومەرەکانیان ھەفتەسەد چەکدار بوو. جا ھەزەرتى(عبادة بن الصامت)ﷺ-کە ھاوپەیمانی ئەو جولەکانە بوو- ھاتەى لای پێغەمبەرﷺ گوتى: من بەریمە لە ھاوپەیمانیەتى ئەو جولەکانە، تەنھا دۆستایەتى و ھاوپەیمانیەتى خواو پێغەمبەرﷺ دەکەم.

بەلام (عبدالله ابن سؤل)ى سەرکردەى (منافق)مکانى (مدينة)-کە ئەویش ھاوپەیمانى ئەو جولەکانە بوو- یەكسەر خۆى گەياندە پێغەمبەرﷺ دەستى لە ناو یەخەى پێغەمبەرﷺ داناو گوتى: ئەى (محمّد)ﷺ چاکە لەگەڵ دۆستانى من بکە. جا پێغەمبەرﷺ لە ڕقان ڕەنگى ڕوخسارى گۆراو ڤەرمووى: بەرمهەلەدە. (عبدالله)ش گوتى: بەرتەلنەدەم تا چاکە لەگەڵ دۆستەکانم دەکەى. جا پێغەمبەرﷺ ڤەرمووى: ئەوا بە تۆم بەخشین، خوا بەرمەکتیان نەداتى. جا پێغەمبەرﷺ ڤەرمانى دا: لە دواى سێ ڕۆژان ھەموویان لە (مدينة) دەرکران و چونە (أدرعات) لە ولاتى (شام)، چەك و ملک و مالهەكەشیان بە تالان بۆ موسولمانان بەجى ما.

﴿ غەزای (السويق) ﴾

لە دواى شکستەکەى (بذر) و گەڕانەوهى ھەلاتوووەکان بۆ (مكة)ى پیرۆز، (أبوسفیان) سویندى خوارد: غوسلى جەنابەت نەکا تا ھێرش دەکاتە سەر (محمّد)ﷺ. بۆیى دوو سەد سواری لەگەڵ خۆیا ھیناو گەیشتە (مدينة)، شەوئى لە لای جولەکەکانى (بنى التضیر) دابەزین و (سلام بن مشکم) میواندارى کردن و نەینى یەکانى موسولمانانى بۆ ناشکرا کردن، ئینجا (أبوسفیان) و لەشکرەکەى ھێرشیان بردە لای (الغریض) لە (مدينة)، لەوئى ھەندیک دارخورمایان سوتاندن و دوو جوتیارى (انصاري)یان کوشتن و یەكسەر بەرمو (مكة) گەڕانەوه، جا کە ھەوالەکە گەیشتە پێغەمبەرﷺ، یەكسەر لەگەڵ دوو سەد (صحابە)ى (مهاجر) و (أنصار) بە دواياندا چون، جا (أبوسفیان) و لەشکرەکەى بارى خۆیان بۆ ھەلاتن سوک دەکردو کیسەى (السويق)یان ڤرئ دەدا-کە جۆرە خواردنیک بوو لە گەنم و شێر و مەنگوین دروست دەکرا- (صحابە)ش ئەم خواردنەیان ھەلەدەگرتەوه، بەلام (أبوسفیان) و لەشکرەکەى ڤورتار بون، بۆیى پێغەمبەرﷺ (صحابە)ش گەڕانەوه (مدينة)، ئەم غەزایەش لە مانگی (ذی الحجّة)ى سائى دووھى کۆچىدا بوو و ھەزەرتى (أبولبابە)شﷺ جینیشى پێغەمبەرﷺ بوو لە (مدينة)، تا گەڕانەوه.

﴿ غەزای (ذی امر) لە ولاتى (عطفان) ﴾

ھەوالیک گەیشتە پێغەمبەرﷺ: کە (ذعثور)ى (العطفانى) کۆمەلێک پیاوى عەشیرەتەکانى کۆ کردونەوه و دەیهوئى ھێرش بکاتە سەر (مدينة)ى پیرۆز، بۆیى

پېغه مېرور ﷺ له مانگي (زبيع الأول) ی سالی سی یه می کوچی، له گهل جوارسه دو په نجا موسولمانی چه کدار بویان دهرچوو و نیمام (عثمان) ی ﷺ کرده جینیشینی خوی له (مدینه)، نینجا که کافره کان هه والی هاتنی له شکری نیسلامیان گه یشتی، هه موویان هه لاتن و به چیاکاندا په رت بون، پېغه مېرور ﷺ (صحابه) ش هاتن له سر ئاویک دابه زین: که ناوی (ذو امر) بوو، له وئ بارانیکی زور به سهریاندا باری و جله کانیان تهر بون، پېغه مېریش ﷺ جله کان خوی داکه ندن و به سر درختیکی دادان تا وشک بینه وه، به خویشی له بن درخته که به رامېر کافره کان پالی داوه و موسولمانه کانیش سهرقالی کاری خویان بون، جا (ذعنور) - (عوزث) ی سهر کرده ی کافره کان نهم ته نهاییه ی پېغه مېری ﷺ به هه زانی و یه کسهر به شمشیره وه هیرش کرده سر پېغه مېرور ﷺ گوتی: نهی (محمّد) کی نه مړو له من ده تپاریزی؟ پېغه مېرور ﷺ فهرمووی: (الله) ده تپاریزی. جا یه کسهر چه زرمته (خبرائیل) ﷺ پاله دهستیکی له سینگی (ذعنور) دا و که وته سر پشت و شمشیره که شی له دهست که وت، جا پېغه مېرور ﷺ شمشیره که ی وی هه لگرت هوه و فهرمووی: نهی کی تو له من ده تپاریزی؟ (ذعنور) گوتی: هیچ که سیک نیه بمپاریزی، جا (ذعنور) موسولمان بوو و گوتی: (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله). نینجا پېغه مېرور ﷺ شمشیره که ی داوه دهست، نه ویش گه پراوه لای هاوړیکانی و پرووداوه که ی بؤ گیرانه وه و گوتی: پیاویکی دریژ پالی دام و خستمیه سر پشت، زانیم نه وه (ملائکه) یه، بوی موسولمان بوم، جا داوای له نه وانیش کرد بینه موسولمان. نیت پېغه مېرور ﷺ (صحابه) کان به سه لامه تی گه پرانه وه (مدینه).

﴿ غه زای (بخران) ﴾

هه والیک بؤ پېغه مېرور ﷺ هات: که (بنو سلیم) خه لکیکی زوریان بؤ جهنگ کو کردوته وه، بوی له مانگي (جمادی الأولى) سالی سی یه می کوچی، سی سه د (صحابه) ی له گهل خویا برد تا گه یشته (بخران) له وئ کافره کان بهم لاو به و لادا په رت بون و هیچ جهنگ پرووی نه داو به سه لامه تی گه پرانه وه (مدینه)، له و ماویه شدا چه زرمته (ابن أم مكتوم) ﷺ جینیشی پېغه مېرور ﷺ بوو له (مدینه).

﴿ کوشتنی (کعب بن الأشرف) ی جوله که ﴾

نهم کافره به به رده وامی له دوژمنایه تی نیسلامدا بوو، جا که هه والی سهرکه و تنه که ی (بنر) ی گه یشتی، زیاتر رقی هه لسا، بوی به سه فهر چوو (مکه) ی پیروز له وئ شیعی ده گوتن و به شیعه رکانی جنیوی دها پېغه مېرور ﷺ موسولمانان و هانی کافره کان دها: توله ی کوژراوه کان (بنر) بکه نه وه و پېغه مېرور ﷺ موسولمانان له ناو بیهن، به کافره کانیشی ده گوت: نایینی ئیوه له نایینی (محمّد) باشته.

جا بهم خیانه تکاری به، (کعب) پهیمان هکهی شکاند، بؤی پیغه مبهرو عليه السلام فهرمووی: ﴿مَنْ لِكَعْبِ بْنِ الْأَشْرَفِ؟ فَإِنَّهُ قَدْ آذَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ رواه البخاري، کي بؤ کوشتنی (کعب بن الأشرف) ناماده دهبی؟ چونکه ئه و نازاری خواو پیغه مبهرو خوی داوه.

جا حه زه رتی (محمّد بن مسلمة) عليه السلام گوتی: من دمیکوژم، به لام ئیزنم بده هندیك قسه ی ناراست بکه م، تا کو بگه مه ئه نجام. پیغه مبهرو عليه السلام فهرمووی: چی ده یلین بیلین.

جا حه زه رتی (محمّد بن مسلمة) عليه السلام له مانگی (ربیع الأول) ی سالی سی یه می کوچی، هاته لای (کعب) و گوتی: ئه م پیاوه -محمّد عليه السلام به ملماندا هاتوو و داوای هندیك مالمان لئده کاو ئی به ی ماندوو کردوه، بؤی هاتوینه لای تۆ باریک، یان دوو بار خورما- به قه رزمان بده یی. (کعب) ش گوتی: باشه، به لام ژنه کانتان به بارمته له لای من دابنن.

حه زه رتی (محمّد بن مسلمة) عليه السلام گوتی: چۆن وا ده بی؟ تۆ له هه موو عه ره به کان جوانتری- واته: ژنه کان حه زت لئده که ن- به لام چه که کانمان به بارمته دادهنن.

ئیترا و پیک هاتن شه وی بین و چه که کان ی خویان به بارمته دابنن؟، جا که شه و داهات، حه زه رتی (محمّد بن مسلمة) و حه زه رتی (ابونائلة) و سی (صحابة) ی تریش عليه السلام به چه که وه چونه لای قه لایه که ی (کعب) و بانگیان کرده خواره وه، جا ئه ویش دابه زیه لایان و ئه وانیش به شمشیرمه کان یان لایان دا و کوشتیان، به لام له گه ل شمشیر لئدانه که، حه زه رتی (العارث) عليه السلام بریندار بوو، جا به ده ست هه ئیانگرت و هی نایانه وه، جا پیغه مبهرو عليه السلام تفی کرده سه ر برینه که ی و چاک بؤوه. والحمد لله تعالی.

﴿ماره برینی حه زه رتی (حفصة) ی دایکی ئیمانداران رضی الله عنها له پیغه مبهرو عليه السلام﴾

له مانگی (شعبان) ی سالی سی یه می کوچی، پیغه مبهرو عليه السلام حه زه رتی (حفصة) ی کیژی ئیمام (عمر) ی رضی الله عنها- له خوی ماره کرد- که بیوه ژنیکی میرد مردوو بوو- چونکه حه زه رتی (ختیس) ی میردی حه زه رتی (حفصة)- رضی الله عنها- له غه زای (بدر) بریندار بوو و له (مدینه) به و برینه وفاتی کرد.

﴿ماره برینی حه زه رتی (زینب بنت خزيمة) ی دایکی ئیمانداران رضی الله عنها له پیغه مبهرو عليه السلام﴾
ئهمه ش بیوه ژن بوو و میردمه که ی- حه زه رتی (عبدالله بن جحش) عليه السلام- له غه زای (أحمد) شهید بوو، جا پیغه مبهرو عليه السلام له مانگی رهمه زانی سالی سی یه می کوچی، له خوی ماره کرد، به لام ته نها دوو مانگ له لای پیغه مبهرو عليه السلام مایه وه و وفاتی کرد، پیغه مبهرو عليه السلام نوپزی جه نازه ی له سه ر کردو له گورستانی (البقيع) دا ناشتی. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۳۴۷ و ۳۵۱ و ۳۵۷) و (السيرة الطيبة) ب (۲) ل (۲۸۰-۲۹۱)، ب (۲) ل (۲۲۳ و ۴۴۷).

﴿گولبژیریك له م گولزاره﴾

یه کهم: پیناسه‌ی (شِیعَة) = (رافِضَة)؛ لی‌ره‌دا گوتمان: ئیمام (عُمس) ﷺ زاوای ئیمام (عَلِی) یه ﷺ. هه‌م له‌هه‌ژده‌مین گولبژیره‌که‌ی غه‌زای (بَدَن) دا گوتمان: ئیمام (عَلِی) ﷺ دۆستیکی د‌لسۆزی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ بوو. بۆی‌ی لی‌ره‌دا پتویسته پیناسه‌یه‌کی (شِیعَة) = (رافِضَة) بکه‌ین:

(شِیعَة) = (رافِضَة)؛ زۆرتین و به‌هیزترینی گرو‌هه‌کانی (أَلْبِدْعَة وَالضَّلَالَة) ن: زۆر به‌توندی د‌ژایه‌تی (أَهْل السُّنَّة وَالْجَمَاعَة) ده‌که‌ن و جَنَبُو به‌ (صَحَابَة) کانێ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ده‌ن و له‌هه‌ر ده‌رفه‌تیکدا بۆیان بگوجی زۆر به‌ب‌ویژدانی له‌موسولمانه‌کانی (أَهْل السُّنَّة) ده‌ده‌ن و نه‌یانکوژن و له‌ناویان نه‌بن، بۆ لی‌دانی (أَهْل السُّنَّة) ده‌بنه‌هاوپه‌یانی کافره‌کان، هه‌ر ه‌یرشیکی کافره‌کان کردب‌یتیان ه‌س‌ر ئیسلام، ده‌ستیکی (شِیعَة) ی له‌گه‌لدا بووه، جا بۆ سه‌لماندنی ئه‌م پاستی‌یه‌ ئه‌م پووداوانه‌ بخوینه‌وه:

له‌ سالی (٥٦٢) ی کۆچی‌دا، (صَاحِبُ الدِّينِ الْأَيُّوبِي) له‌گه‌ل (شَیْرَكُو) ی مامی‌خۆی چونه‌ (مِصْر)، تاكو به‌رگری‌ی لی‌بکه‌ن و کافره‌کانی (صَلِیْبِي) داگیرێ نه‌که‌ن، ئینجا وه‌زیریکی ده‌وله‌تی (فَاطِمِي) = (شِيعِي) = (رافِضِي) له‌ (مِصْر) - که‌ ناوی (شاور) بوو - ناردیه‌ لای کافره‌کانی (قَرَنگ)، تاكو ب‌بین (مِصْر) داگیر بکه‌ن و (أَهْل السُّنَّة) له‌ناو ببه‌ن، جا به‌هۆی ئه‌م خیانته‌، (صَاحِبُ الدِّينِ الْأَيُّوبِي) له‌ سالی (٥٦٤) ی کۆچی‌دا (شاور) ی خائینی کوشت و له‌ نه‌جامیشدا ده‌سه‌لاتی (شِیعَة) ی له‌ (مِصْر) دا نه‌ه‌یشت و (مِصْر) ی گه‌پانده‌وه‌ باوه‌شی (أَهْل السُّنَّة)، تا ئیستاش ((مِصْر) منه‌تباری (صَاحِبُ الدِّينِ الْأَيُّوبِي) یه‌.

هه‌م له‌ سالی (٦٥٦) ی کۆچی‌دا، (هَولَاقُو) ویستی شاری (بَغْدَاد) ی داگیر بکا، له‌و کاتدا (بَغْدَاد) پایته‌ختی ده‌وله‌تی ئیسلام بوو، جا (ابْنُ الْعَلْقَمِي) ی (شِيعِي) = (رافِضِي) - که‌ وه‌زیری (خَلِيفَة) ی ئیسلام بوو - پ‌ی‌ی بۆ (هَولَاقُو) خۆش کرد و له‌شکری ئیسلامی له‌ (بَغْدَاد) که‌م کرده‌وه: له‌ سه‌ده‌ هه‌زار سه‌ریاز، بۆ ده‌هه‌زار، ب‌ژیوی ئه‌و ده‌هه‌زار سه‌ریازه‌شی به‌ته‌واوی نه‌ده‌دا، ئینجا (ابْنُ الْعَلْقَمِي) ناردیه‌ لای (هَولَاقُو) و هانی دا: ه‌یرش بکاته‌ سه‌ر (بَغْدَاد) و داگیر بکا، مه‌به‌ستیشی ئه‌وه‌ بوو: ده‌وله‌تی (أَهْل السُّنَّة) له‌ناو بباو ده‌وله‌تیکی (شِيعِي) = (رافِضِي) دابمه‌زینن، جا (هَولَاقُو) به‌ دوو سه‌ده‌ هه‌زار سه‌ریازه‌وه‌ ه‌یرشی کرد و له‌ مانگی (مُحَرَّم) ی سالی (٦٥٦) ی کۆچی، (بَغْدَاد) ی داگیر کرد و ده‌ستی به‌کوشتنی موسولمانان کرد - له‌ زانایانی ئایینی و ئافره‌ت و مندال و گه‌نج و پ‌یر - تا له‌ ماوه‌ی چل پوژدا: ملیۆنیک و هه‌شت سه‌ده‌ هه‌زار موسولمانی (أَهْل السُّنَّة) ی کوشتن، (هَولَاقُو) له‌م ه‌یرشه‌دا پ‌اویژکاریکی (شِيعِي) ی له‌گه‌لدا بوو، ناوی (نَصِير الطُّوسِي) بوو، جا (الطُّوسِي) و (ابْنُ الْعَلْقَمِي) ه‌ردووکیان هانی (هَولَاقُو) یان دا: (أَلْمُسْتَعَصِم بِالله) ی (خَلِيفَة) ی ئیسلامیشی کوشت - إنا لله وإنا إليه راجعون - بۆی‌ی تا ئیستاش (بَغْدَاد) له‌ ژێر (بِدْعَة) و سته‌می (شِیعَة) کاندا ده‌نالین.

جا ئیمام (ابن کثیر) له باسی ئه پووداوه دا له عنه ت له م دوو (شیعة) یه و له یارمه تیده ره کانیا ن ده کاو ده فره موئ: (لعنة الله علیهم). به نده ش ده لئ: له عنه تی خوا له ئه وان و له شوئیکه و نه کانیشیا ن بدا، خودا له گه ل (مولا کت) دا حه شیریا ن بکاو به دۆزه خ سزایا ن بدا، آمین، چونکه پیغه مبه ر ﷺ فره موویه تی: ﴿لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي﴾ رواه الطبرانی فی الأوسط ورجاله رجال الصحیح إلا ابن سهل فهو ثقة، له عنه تی خوا له و که سه ی جنیو به (صحابه) ی من ده دا. هه روه ها له سه ده ی (۱۶) ی زایینی دا، شاه (إسماعیل الصفوی) ی (شیعی) = (رافضی)، چه نده ها زانا ی (أهل السنة) ی کوشتن و به هیزی چه ک مه زه بی (شیعة) ی له (ئیران) بلاو کرده وه، تا ئیستاش (أهل السنة) ی (ئیران) - به تاییه تیش گه لی کورد - له پوی مه زه بی و نه ته وه بی یه وه ده چه وسیندرینه وه، خودا له هاواریا ن بی، آمین.

له باره ی په یدا بوئی (شیعة) = (رافضة) ئه م حه دیسه بخوئینه وه: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَعِنْدَهُ عَلِيٌّ ﷺ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَا عَلِيُّ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي قَوْمٌ يَنْتَحِلُونَ حُبَّ أَهْلِ الْبَيْتِ لَهُمْ نَبَزٌ يُسَمُّونَ الرَّافِضَةَ، قَاتِلُوهُمْ فَإِنَّهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ رواه الطبرانی، قال الحافظ الهيثمي: إسناده حسن. وروی نحوه البزار وأبو يعلى بسند موثق، حه زره تی (ابن عباس) ی کوره مامی پیغه مبه ر ﷺ فره موویه تی: من له خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ بووم، ئیمام (علی) شی له لا بوو، جا پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: ئه ی (علی)، له مه ودوا له ئوممه تی من که سانی ک په یدا ده بن: - به درو - خو شه ویستی (أهل البيت) ئه که نه دروشمی خو یا ن، ناو بانگیکیان هه یه پییا ن ده گو ترئ: (الرافضة)، ئیوه جه نگ له دژی ئه وان بکه ن، چونکه ئه وان (مُشْرِك) ن. بپوانه (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب (۹) ل (۵۵۴ و ۵۵۵).

میژوونو سانی ئیسلام ئه لئین: دامه زینه ری بنچینه ی (شیعة)، پیاویکی جوله که بوو: ناوی (عبدالله بن سبأ) ی خه لکی (یمن) بوو، به فیل ئیسلامه تی خو ی ئاشکرا کردو بانگه وازی بو زیده پوی له ئیمام (علی) دا ﷺ ده کرد، تا کو په رته وازه بخاته ناو ئوممه تی ئیسلام.

به لام (شیعة) دان به م پاستی یه دا ناهینن، هه روه ک (مُرْتَضَى الْعَسْكَرِي) ی (شیعی) له کتبی (عبدالله بن سبأ) دا گئراویه تیه وه له مه ودواش په ددی کردۆته وه.

ئینجا بزانه: (شیعة) دروشمی به رگری کردن له (أهل البيت) = خزمه کانی پیغه مبه ر ﷺ به رز ئه که نه وه له ناو خو یا ندا زور به شن، به شه هه ره زوره کانیا ن له زۆریه ی باسه کانی (عقیده) و لقه کانی ئاییندا له گه ل (أهل السنة والجماعة) جیاوازن و باوه پیا ن به (إجماع) = یه کده نگی موسولمانه کانی (أهل السنة) نیه، باوه پیا ن به (أَخْلَافُ الرَّاشِدِينَ) نیه، واته: ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) و ئیمام (عُمَرُ) و ئیمام (عُثْمَانُ) ﷺ، ئه لئین: له پاستی دا ئیمام (علی) ﷺ جینیش = (خليفة) ی پیغه مبه ر ﷺ بوو، به لام ئه م سییا نه سته مکار بون و (خِلَافَة) یا ن لی زه وت کرد، جنیو ده ده نه ئه و سئ (خليفة) یه و ده ستخو شی له بکوژه کانی ئیمام (عمر) و ئیمام (عثمان) - رضی الله

عنهما - ده‌که‌ن، جنیو ده‌ده‌نه هه‌ردوو هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌رو^ﷺ: هه‌زده‌تی (عائشة) و هه‌زده‌تی (حفصة) - رضی الله عنهما -، هه‌روه‌ها جنیو ده‌ده‌نه (صحابة) کانێ تری پیغه‌مبه‌ریش^ﷺ. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر هه‌دیسک له‌ رێگای (أهل البيت) وه نه‌هاتبێ باوه‌پێ پێناکه‌ن، که‌واته‌: باوه‌پیان به‌ کتێبه‌کانی هه‌دیس (أهل السنة) نیه، نوێژی نیوه‌پۆو عه‌سر به‌ یه‌که‌وه‌ نه‌که‌ن و نوێژی مه‌غریب و عیشا به‌ یه‌که‌وه‌ نه‌که‌ن هه‌رچه‌ند له‌ سه‌فه‌ریشدا نه‌بن. جا بۆ شاره‌زابوون له‌ مه‌زه‌بو عه‌قیده‌ی (شیعة)، به‌وانه‌ (مَعَالِمُ الْمَذْسَبَاتِ) دانراوی (مُرْتَضَى الْعَسْكَرِی) (الشَّيْعِي) = (الرافضي)، یان هه‌ر کتێبکی تری (شیعة)، هه‌م (البدایه والنهایه) ب (٦) ل (٦٣٥-٦٤١)، ب (٧) ل (٢٤٤-٢٤٦) و کتێبی (عبدالله بن سبأ) ب (١) ل (٤٥٣ و ٤٥٤).

دووهم: سیفه‌ته‌ خراپه‌کانی جوله‌که‌کان، جوله‌که‌کانی (بَنِي قَيْنُقَاع) په‌یمانیاں شکانه‌، جوله‌که‌: پیستری و خائینترین و دوژمنترین گه‌له‌کانی سه‌ر زه‌مین به‌رامبه‌ر به‌ خوا به‌ پیغه‌مبه‌ران و -علیهم الصلاة والسلام- به‌ ئایینی ئیسلام، هه‌ر له‌ و پۆژه‌ی پیغه‌مبه‌رو^ﷺ کۆچی کرد بۆ (مَدِينَة)، جوله‌که‌کان ده‌ستیان به‌ ئاژه‌وه‌ و پیلانگێران و نانه‌وه‌ی دووبه‌ره‌کی کرد له‌ نێوان موسولماناندا، جا ئه‌ی موسولمانی خۆشه‌ویست بۆ ئه‌وه‌ی جوله‌که‌ و تۆکه‌ره‌کانیاں به‌ باشی بناسی، ئێمه‌ چه‌ند خراپه‌یه‌کی جوله‌کان لێره‌دا ده‌نوسین:

١- بَنِي نَهْدَه‌بِی به‌رامبه‌ر زاتی خوای گه‌وره‌و کوشتنی پیغه‌مبه‌ران -علیهم الصلاة والسلام-، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة: ٦٤، جوله‌که‌ گوتیان: خوا به‌خێله‌و ده‌ستی به‌خشینی به‌ستراوه‌، ده‌که‌ ئه‌وان به‌ خیل ببن و له‌ عه‌تیان لێبدا به‌ هۆی ئه‌و قسه‌ ناشیرینه‌، به‌ لکو خوای گه‌وره‌ سه‌خی و به‌خشنده‌یه‌ ده‌ستی به‌خشینی کراونه‌وه‌و چۆن هه‌ز بکا وه‌ها ده‌به‌خشێ.

پۆژیک ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ^{رضی الله عنه} چوه‌ دانیشگه‌یه‌کی جوله‌که‌کان -که‌ (تَوْرَة) ی تی‌دا ده‌خوێندرا- مامۆستایه‌که‌یان ناوی (فَنحَاص) بوو، جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ^{رضی الله عنه} پێی گوت: له‌ خوا بترسه‌و موسولمان ببه‌، خۆ بیگومان تۆ ده‌زانی (مُحَمَّدٌ) ^ﷺ پیغه‌مبه‌ری خوایه‌. جا (فَنحَاص) وه‌لامی داوه‌ گوتی: ئه‌ی (أَبُو بَكْرٍ) ئێمه‌ هیچ پێویستیمان به‌ خوا نیه‌! ئێمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین و خودا هه‌ژاره‌و پێویستی به‌ ئێمه‌یه‌، چونکه‌ داوای قه‌رمان لێ ده‌کا... جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ^{رضی الله عنه} توپه‌ بوو و له‌ په‌ده‌ستیکی له‌ پووی (فَنحَاص) دا و فه‌رموی: سوێندم به‌ خوا: نه‌گه‌ر په‌یمان له‌ نێوانماندا نه‌بوایه‌ له‌ سه‌رم ده‌دای و ده‌مکوشتی. جا (فَنحَاص) چوه‌ لای پیغه‌مبه‌رو^ﷺ گوتی: ئه‌ی (مُحَمَّدٌ) ته‌ماشای بکه‌ هاوێکه‌ت چی لێ کردم؟! جا پیغه‌مبه‌رو^ﷺ فه‌رموی: ئه‌ی (أَبُو بَكْرٍ) ئه‌وه‌ بۆ وات لێ کرد؟ ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ^{رضی الله عنه} فه‌رموی: به‌رامبه‌ر به‌ خوا بێ نه‌ده‌بیه‌کی گه‌وره‌ی کردو گوتی: ئێمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین و خودا هه‌ژاره‌، منیش توپه‌ بوم و لێم دا. جا (فَنحَاص) گوتی: وا نیه‌. به‌لام یه‌کسه‌ر خوای گه‌وره‌ پشتگیری

نیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ کردو ئەم ئایەتەى ئارده خوارەو: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾
 آل عمران: ۱۸۱، بەراستی خوایگەرە قسەى ئەو کەسانەى بیست کە گوتیان: خوا
 ههژارهو ئیمەش دەوله مەندین، ئەو قسەیهى ئەوان گوتویانه بۆ پوژی قیامەت له
 سهریان دەنوسین، هەم کوشتنی پیغه مەره کانیشیان له سەر دەنوسین: کە پیشتەر
 کوشتونیان، جا له سزای ئەو بێ ئەدەبى و تاوانه، له پوژی قیامەت پێیان دەلێن:
 تام بکەن سزای ئەم ئاگرە سوتینەرە.

جا ئەى موسولمانى خۆشه‌یست، ئەم هه‌لوێستهى نیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ به‌لگه‌یه: نابى مروڤى
 موسولمان غیره‌تى قبول بکا گالتەو سوکایه‌تى به‌ خواو پیغه مەره ﷺ نیسلام بکړی، به‌لکو
 نه‌گەر توانای هه‌بوو، واجبه: وه‌کو نیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ بێ ئەدەبه‌که ته‌مبى بکا - هه‌رچەند به
 لێدانى له‌په‌ده‌ستیش بى - به‌لام نه‌گەر توانای نه‌بو، ئەو کات واجبه: له‌و شوینه به‌پروا
 له‌گه‌لیان دانه‌نیشی، چونکه نه‌گەر له‌و شوینه بيمينیته‌وه، ئەویش وه‌کو ئەوان تاوانبارە. بپوانه
 (تفسير القرطبي) النساء (۱۴۰) و (صفوة الفاسير) آل عمران (۱۸۱) والمائدة (۶۴).

۲- بێ ئەدەبى به‌رامبه‌ر به‌ پیغه مەره ﷺ، کۆمه‌لێک جوله‌که هاتنه‌ى لای پیغه مەره ﷺ،
 له‌جایتى سه‌لامکردن گوتیان: (السَّامُ عَلَيْكَ) مردن له‌ سەر تۆ بى، جا چه‌زه‌تى (عائشة) - رضى الله
 عنها - توپه‌ بوو، وه‌لامى دانه‌وه‌ گوتى: (بَلْ عَلَيْكُمُ السَّامُ وَاللَّعْنَةُ) به‌لکو مردن و له‌عنه‌ت له
 سەر ئیوه‌ بى. جا پیغه مەره ﷺ فەرموى: ﴿مَهْلًا يَا عَائِشَةُ... فَقَدْ قُلْتُ وَعَلَيْكُمْ﴾ رواه الشيخان،
 ئەى (عائشة) له‌ سه‌رخۆ به، من وه‌لام دانه‌وه‌ گوتم: (وَعَلَيْكُمْ) له‌ سەر ئیوه‌ بى.
 جا خوایگەرە له‌ باره‌ى ئەو بێ ئەدەبیهى جوله‌که‌کان ده‌فەرموى: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
 لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾ المجادلة: ۸، کاتى جوله‌که‌کان دینه‌ لای تۆ سه‌لامیكى سته‌مکارانه‌ت
 لێ ده‌کەن، که خوا ئەم سه‌لامه‌ى بۆ تۆ دانه‌ناوه‌.

جا له‌ به‌ر ئەو خیانه‌تکارى به‌ پیغه مەره ﷺ فەرمویه‌تى: ﴿إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ
 فَقُولُوا وَعَلَيْكُمْ﴾ رواه الشيخان، هەر کاتى جوله‌که‌و دیان-گا‌ور سه‌لامیان لێ کردن، له
 وه‌لامدا بلێن: (وَعَلَيْكُمْ). (فتح الباري) ب (۱۱) ل (۵۱) و (صفوة الفاسير) المجادلة (۸).

ئیتەر ئەى موسولمانى خۆشه‌یست، هەر سیفه‌تیکی خراب هه‌بى له‌م دونیایه‌دا گشتى له
 جوله‌کان هاتۆته‌ جى، وه‌ك دوو پووێى، بێ ئەدەبى به‌رامبه‌ر به‌ خواو پیغه مەره ﷺ،
 فیلبازى، پق و قینه به‌رامبه‌ر موسولمانان، به‌خیلى، بێ ئەمه‌كى، بێ وه‌فایى، بێ شه‌رمى، خۆ
 به‌ زۆر زانین، له‌خۆ باى بوون، هاوبه‌ش دانان بۆ خوا، گۆرپینی ئایینیخوا، هه‌لاک‌کردن و
 خواردنی پیا، به‌رتیل خواردن، درۆکردن... هتد، که له‌ به‌ر زۆرى ناتوانم بیانوسم.

ئه‌وه‌نده به‌سه‌ که خوایگەرە ده‌فەرموى: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودُ

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴿المائدة: ٨٢﴾، سویند به خوا-ئهی پیغهمبر ﷺ - دهیینی توندترین کس له پوی دوژمنایه تیوه له دژی موسولمانان جوله که و بپه رسته کائن.

که و ابو: نه و که سهی که سه، نه و دندی به سه، نابی دوستایه تی جوله که کان بکا. بۆ دریژهی نه م باسه بپوانه (سیره الصلابی) ب (١) ل (٥٨١-٦٠٦).

٣- تیکدانی یه کپیزی موسولمانان و په رته وازه کردنیان، جوله که هه رده م له پیلاندا بۆ نه هیشتنی برایه تی ئایینی نیوان موسولمانان: به ناوی په گه زیه رستی و گه ل په رستی و جیاوازی هه ریمایه تی و... هتد، پۆژیک (شاس)ی کوی (قیس)ی جوله که به لای دانیشگه یه کی هۆزی (اوس) و (خزج) دا رابرد، جا به م یه کیه تی و برایه تی به نه م دووانه زۆر پقی هه لساو یه کیکی نارده لایان تا کو جه نگه کۆنه کانی پیش ئیسلامبوونیان به بیر بیئینه وه، ئیتر نه م ناواوه چیه ش کاره کی نه جام دا و هه ردو هۆزه کان پووبه پوی یه کتری هه لسان و نزیک بوو جه نگ له نیوانیدا پوو بدا، به لام پیغهمبر ﷺ له گه ل کۆمه له (صحابه) یه که به په له خوی گه یاندنی و نامۆزگاری کردن و فەرموی: ﴿چون ئیوه به بانگه وازی (جاهلیه)ی پیش ئیسلام په فتار ده کهن؟ له کاتی که من له نیوانتاندا بم و خوی گه وره ش پیزی له ئیوه ناوه به ئیسلامبوونتان و ئیوه ی کردۆته برای یه کتری!﴾.

جا نه م دوو هۆزه تیگه یشتن: نه وه پیلانیکی شه یتان و فیلیکی دوژمنه کیان بوو، بۆی یه کسه ر هه لسان و چه کیان فەری دا و یه کتریان ماچ کردو له گه ل پیغهمبر ﷺ له وئ پۆیشتن، جا خوی گه وره له باره ی نه م پووداوه، نه م ئایه ته ی نارده خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾ آل عمران: ١٠٠، نه ی نه و که سانه ی باوه رتان به خواو پیغهمبر ﷺ هیناوه، نه گه ر به قسه ی هه ندیک کافره کانی جوله که بکه ن، نه وان له دوی ئیمانیه یانانتان ده تانگه ریننه وه بۆ کافریبون. (تفسیر القرطبی) آل عمران: (١٠٠).

به ئی: خوی گه وره پاستی فەرمووه: ئیستاش له نه ته وه کانی سه ر زه مین چه ند موسولمانیک به گوپراهی جوله که کان له ئایین لایاندا وه ناگری دوژمنکاری و دوو به ره کی له نیوان موسولماناندا ده نینه وه، جا نه گه ر نه وانه به باوه رپه وه ش له ئایین لایانه دا بی، به کردار تۆکه ری جوله که کان و چه شریان له گه ل نه واندایه.

سێیه م: پیچه ی ئافره تی موسولمان، جوله که کان هه ولیان دا: ئافره ته موسولمانه که پیچه که ی لایاندا پوی و هه ر بکه وئ. نه مه ش به لگه یه: که پیچه ی سه ر پوی ئافره تی موسولمان سوننه تیکی به رزی ئیسلامه و به شیکه له و پۆشاکه ی ئیسلام فەرمانی پی کردوه، جوله که کانیش زۆر باش ده یانزانی پیچه ی ئافره تی موسولمان دروشمیکی به رزی ئیسلامه، بۆی هه ولیان دا هه سته ئایینی نه م ئافره ته موسولمانه بریندار بکه ن و پیچه که ی له سه ر

پووی لایدهن، تا له نه نجامی بهرگری له م دروشمه بهرزه، نهو جهنگه گه ورهیه پووی دا و موسولماننیکیش شه هید بوو و جوله که کانیش دهریه دهر کران.

جا به داخوه له م سهرده مه دا هندی که له وانه ی لافی نیسلامه تی ای دده دهن و له پیگای بانگه وازی دا به نه ژنودا که وتون و به زیون - بۆ پازی کردنی ناغا جوله که کانیا ن - ده لاین: پیچه له نیسلامدا نیه و سوننه تیش نیه، به لکو (بدعة) یه !.

جا بۆ په ددانه وهی ئەم جوړه که سانه ئەم به لگه به هیزانه ی دها توو دهنوسین تا بیگومان موسولمان بزانی پیچه ی ئافره تی موسولمان له سهرده می پیغه مبه ره وه ﷺ تا نیستاش سوننه تیکی به رزی نیسلامه، هندی که له زانایانی نیسلامیش به واجبیان داناوه:

۱- خوی گه وره ده فهرمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾ الأحزاب: ۵۹، ئە ی پیغه مبه ره ﷺ بلی به ژنه کانی خوت و به کیژه کانی خوت و به ئافره تانی موسولمانان: با چاروگه ی خویان به سهر پوخیساری خویاندا بیننه خواره وه داپووشن. بۆ پافه ی ئایه ته که، بپوانه ته فسیره کانی (القرطبی، الخازن، ابن کثیر، البیضاوی، النسفی، صفوة التفاسیر) الأحزاب: (۵۹).

حه زره تی (أُمُّ سَلَمَةَ) ی هاوسه ره که ی پیغه مبه ره ﷺ رضی الله عنها فهرمو یه تی: ﴿لَمَّا نَزَلَتْ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾، خراج نساء الأنصار کأن علی رؤوسهن الغریبان من الأكسیه روایه ابن ابی حاتم و ابوداود بسند صالح، که ئەم ئایه ته ی پرابردو هاته خواره وه ئافره ته کانی (انصاری) له (مدینه) نه هاتنه دهر وه، وه که قهله پرش له سهریان نیشتبێ نه وها بون به هو ی خو داپووشین به چاروگه ره شه که یان. (عون المعبود) ب (۹) ل (۱۳۲-۱۳۴).

هه ره وها هه زره تی (عائشة) - رضی الله عنها - فهرمو یه تی: ﴿لَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ: (وَلْيَضْرِبْنَ بِخُرُجِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ) النور: ۳۱، شَقَقْنَ مُرُوطَهُنَّ فَاخْتَمَرْنَ بِهَا﴾ روایه البخاری، که خوی گه وره ئەم ئایه ته ی نارده خواره وه، ئافره تانی موسولمان په شته ماله کانی خویان له ت کردو پووی خویان پی داپووشی. (فتح الباری) ب (۸) ل (۶۲۱).

﴿عَنْ أَسْمَاءَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - كُنَّا نَقْطِي وَجُوهَنَا مِنَ الرِّجَالِ﴾ روایه الحاکم - فی الحج - علی شرط البخاری و مسلم، (أَسْمَاءُ) ی کیژی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) - رضی الله عنها - فهرمو یه تی: ئیمه له کاتی حه ج کردن پووی خو مان له پیای بیگانه دانه پووشی. واته: له سهرده می پیغه مبه ره دانه ﷺ.

جا لی ره دا مه بهستی کاته کانی تری جگه له حاله تی نیحرامه، چونکه پیغه مبه ره ﷺ فهرمو یه تی: ﴿لَا تَنْتَقِبُ الْمَرْأَةُ الْمُحْرِمَةُ وَلَا تَلْبَسُ الْقَفَّازِينَ﴾ روایه البخاری، نابی ئافره تی نیحرامدار پیچه له سهر پووی خوی دابنی و نابی دهسته وانه ده بهر بکا. جا ئەمه ش به لگه یه کی تره: که له سهرده می پیغه مبه ره دانه ﷺ پیچه ی ئافره تی موسولمان هه بووه، به لام له حاله تی نیحرامدا لی قه دهغه کراوه. (فقه السیره، للبوطی) ل (۲۴۳).

جا ئەى موسولمانى پېزدار، بە (إِجْماع) يەككەنگى زانايانى ئىسلام: پېچە كىردىن = داپۇشىنى پۈى ئافرىت سۈننەت، بەلام جىاوازى فەرمۇدەكان لە واجبىوونى دا ھەيە: ئىمام (ابن حىرالھىتىمى) لە (إمام الحَرَمَيْن) گىراپىيە تىيە: زانايانى ئىسلام لە سەر ئەو پېكھاتون: نابى ئافرىتە تان بە پۈى پۈوتەو پۈتە دەرەو... بەلام لەگەل ئەو شىدا ئىمامى (التَّوَاوِي) لە قازى (عياض) گىراپىيە: بە يەككەنگى زانايانى ئىسلام: داپۇشىنى پۈى ئافرىت سۈننەت، واجب نىيە، بەلكو لە سەر پىاوان واجبە چاوى خۇيان بنوقىنن و تەماشى ئافرىتى بېگانە نەكەن.

جا ئىمام (ابن حىرالھىتىمى) جىاوازى ئەو فەرمۇدەكانى بەو كۆ كىردۆتەو: ھەر چەند داپۇشىنى پۈى ئافرىت سۈننەت، بەلام پۈوتكىردىنى پۈى ئافرىت (مَكْرُوه) = ناپەسندە، كەوابو: لە دووۋى خالەتدا داپۇشىنى پۈى ئافرىت واجب دەيى: يەكەم: ئەگەر كارىيە دەستى موسولمانان پۈوتكىردەكەي قەدەغە بكا، چونكە كارىيە دەست بۆى دروستە: (مَكْرُوه) قەدەغە بكا.

دوۋەم: ئەگەر ئافرىت بىگومان بزانى پىاوى بېگانە تەماشى دەكا، ئەو كاتەش واجبە: پۈى خۇى داپۇشى، ئەگەر نا: دەيىتە يارمەتيدەرى پىاۋەكە لە سەر كىردارىكى حەپامو تاوانبار دەيى. (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۷) ل (۱۹۳).

جا ئەى موسولمانى پېزدار: ئەم فەرمۇدە بەھىزانە لە كۆيى وقسى ئەم موسولمانە ناتىگە يىشتىوانە لە كۆيى - كە دەلەين: پېچە لە ئىسلامدا نىيە سۈننەت يىش نىيە؟! چۈن پېشولەي چىكارەكان دەتوانى پەخنە لە فرىنى بازو ھەلۋى ئاسمان بگىرى؟. ئەگەر پېچەي سەر پۈى ئافرىتى موسولمان دروشمىكى بەرزى ئىسلام نەبۋايە، چۈن پېغەمبەر ﷺ بەرگىرى لىدەكردو لە سەر پېچەي تەنھا ئافرىتىك ئەو جەنگە گەۋرەي ھەلدەگىرساند؟!.

پېغەمبەر ﷺ دەرھەق ئەم ناتىگە يىشتىوانە فەرمۇيەتى: ﴿...حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالَمٌ اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَمَتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا﴾ رواه الشيخان، زانايانى ئايىنى دەمرن، تاۋاي لىدى يەك زاناي بەپاستىش نامىنى، ئەم خەلكە ھەندىك سەر كىردەي ئايىنى نەزان بۆ خۇيان دادەنەين، جا پرسىياري ئايىنيان لىدەكەن، ئەوانىش بە بى زانست ۋەلاميان دەدەنەو ۋە خۇيان گومرا دەبن ۋە خەلكىش گومرا دەكەن.

جا ئەمىر ئەم فەرمۇدەيە ھاتتەجى ۋە ھەر حىزىيەك چەند زانايەكى دەستكىردى بۆ خۇى دانائەو بە (فتۋا) ناپاست و نادروست خۇيان ۋە خەلكيان گومرا كىردە، إنا لله وإنا إليه راجعون. چۈارەم: نابى موسولمان دۈستايەتى كافرىكان بكا، حەزرىتى (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) ﷺ

خوی بهری کرد له دوستایه تی جوله که کانی (بَنِي قَيْنُقَاع)، (ابن سلول المُنَافِق) ش بهرگری لی کردن، له باره ی ئەم پوداوه، خوی گه وره ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ * فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ﴿المائدة: ۵۱ و ۵۲﴾، ئەو کەسانە ی باوە پتان به خواو پیغه مبهەر ﷺ هیناوه، ئیوه جوله که و دیا نه کان مه که نه دوستی خوتان، ئەوان کافرن و دوستی یه کترن، هەر کەسیک جوله که و دیا نه کان بکاته دوستی خوی ئه ویش یه کیکه له وان و سته می کردوه، خوی گه وره پینموونی سته مکاران ناکا، جا ده بین ی ئەوانه ی نه خویشی (نفاق) له ناو دلیاندا به په له دوستایه تی جوله که و دیا نه کان ده که ن و ده لێن: ئیمه ده ترسیین سوپانی پۆزگارمان توش ببی و ئەوان به سەر موسولماناندا زال ببین. واته: بۆی ئیمه دوستایه تی ئەوان ده که ی.

ئیمامی (الْقُرْطُبِي) فرمویه تی: ئەم بریاره ی خوا تا پۆزی قیامت بهرده وامه و ناب ی موسولمان دوستایه تی دوژمنای خوا بکا، هەر کەسیک دوستایه تی دوژمنای خوا بکا، ئەوه دژایه تی خواو پیغه مبهەر ﷺ کردوه و واجبه: موسولمانان دوژمنایه تی ئه ویش بکه ن، ئه ویش وه کو دوژمنای خوا ده چیته ناو ناگری دۆزه خ. (تفسير القرطبي) المائدة (۵۱-۵۲).

پرسیار: له م پوداوه دا (نفاق) و دوپووی (ابن سلول) ئاشکرا بوو، ئەدی بۆچی پیغه مبهەر ﷺ پیزی لیئا، جوله که کانی ش له بهر خاتری وی نه کوشتن و به ده رکردن یان پازی بوو؟ وه لام: ئەمه ش یه کیکه له کار له جایی و تیگه یشتنه دورو قووله که ی پیغه مبهەر ﷺ، چونکه (ابن سلول) خاوه ن خزم و کەس بوو له (مَدِينَة)، هه ندیکش تازه موسولمان بوبون، جا له وانه بوو: ئەگه ر پیغه مبهەر ﷺ دلی شکاندا، ئاژاوه یه کی گه وره پوی دابا، به و ئاژاوه یه ش تازه موسولمان بووه کان پاشگه ز بوبانه وه، ئەمه له لایه ک، له لایه کی تریش: ته وای موسولمانان بۆیان ئاشکرا بوو: که له راستی دا (ابن سلول) موسولمان نیه، به (نفاق) = دوو پووی هاتۆته ناو ئیسلام، ئەمه ش وای کرد زۆر له موسولمانان وازی لی بپنن و لی دور بکه و نه وه سۆزی خزمایه تی یان نه مینن، هه م له لایه کی تریش: چونکه (ابن سلول) شاده ی هینابوو، بۆی پیغه مبهەر ﷺ وه ک مرقی کی موسولمان له دنیا دا مامه له ی له گه ل کردو خاتری گرت، ناو دلی ش دا وه ته ده ست خوا بۆ پۆزی قیامت، چونکه بریاردان له سەر ئاشکرایه کانی مرقۆ له ده ست کار به ده ستی موسولماناندا به له دنیا دا، لی کۆلینه وه ی ناو دلی ش ده دریته ده ست خودا بۆ پۆزی قیامت (فقه السيرة) ل (۴۴۵) و (سيرة الصلبي) ب (۲) ل (۵۲).

پینجه م: هەر کەسیک جینیو بداته پیغه مبهەر ﷺ - عليهم الصلاة والسلام - کافر ده بی و واجبه بکوژی، پیغه مبهەر ﷺ بریاری دا: (كَعْب بن الأشرف) بکوژن.

(كُفِّبَ بِنُ الْأَشْرَفِ) يهكڭ بوو له و جوله كانه ي په يمانى جهنگ نه كړدنيان له گهل
پښه مبه رڼه موره كړدبوو، جا ئه ویش په يمانه كى شكاندو يارمه تى دوزمنانى
ئيسلامى ددها، به وده ش نه وه ستا جنپویشى ددها پښه مبه رڼه موره كړدبوو.

نيمامى (السُّبْكِي) له نيمام (ابن الْمُؤَذَّر) و له قازى (عِيَّاض) گټراويه تپه وه: ټيكرپاى زانايانى
ئيسلام يه كده نكن: هر موسولماننك سو كايه تى به پښه مبه رڼه موره كړدبوو، بكا، يان جنپوى پښه مبه رڼه موره كړدبوو،
واجبه بكورځى... جا له (المَبْسُوطِ) ي مه زه به ي (المَالِكِي) ي گټراوه تپه وه: هر موسولماننك
جنپو بداته پښه مبه رڼه موره كړدبوو، واجبه: بكورځى، يان به زيندووى له سيداره بدرى،
جنپوده ره كېش داواى توبه ي لى ټاكارى و كار به ده ستى موسولمانان سهرېشكه: يان
دهيكورځى، يان به زيندووى له سيداره ي ددها.

جا نيمام (ابن حبرالهيتمى) فرمويه تى: نه گهر جنپوده ره كې موسولمان بېټه وه،
ئيسلامه تپه كى لى قبول ده كړى، به لام ئه و فرموده يه ش ه لېږدراوه: كه به ه موو
جورنك واجبه بكورځى، جياواى نيه: جنپوى دابېته پښه مبه رڼه موره كړدبوو، يان
پښه مبه رڼه موره كړدبوو - عليهم الصلاة والسلام - ه روه ها جياواى نيه: بېټه وه موسولمان، يان نا، واته:
موسولماننونه وه كى ته نها بى قيامت سوي ده بى و له سزاي دنيا پښى پزگار نابى.
جا نه گهر جنپوده ره كې موسولمان بېټه وه و بكورځى، نه وه ملك و ماله كى به ميراث
ده دريټه ميراثگره كانى، به لام نه گهر موسولمان نه بېټه وه و بكورځى، نه و كاته ملك و
ماله كى به (فِيء) ده دريټه (بَيْتُ الْمَالِ) ي موسولمانان و بى به رژه وه ندى موسولمانان
سهره ده كړى، واته: هيچى نادرېته ميراثگره كانى.

هر روه ها نه گهر كافرېكى په يمان له گه لكاو - وهك جوله كه و گاور و نه وانى ترېش - جنپو
بداته پښه مبه رڼه موره كړدبوو، نه ویش په يمانه كى ه لده وشيټه وه و واجبه: بكورځى، نه و يان
فرموده ي نيمام (مالك) و نيمامى (الشافعى) و نيمام (أحمد) و چند زانايه كى تره كړدبوو.

جا نيمامى (الشافعى) به حه ديسه كى كوشتنى (كُفِّبَ بِنُ الْأَشْرَفِ) به لگى هيناوه تپه وه،
هم نه م دوو حه ديسان ش به لگى مه سه له كه نه:

«عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّ يَهُودِيَّةً كَانَتْ تَشْتُمُ النَّبِيَّ ﷺ، فَخَنَقَهَا رَجُلٌ حَتَّى مَاتَتْ فَأَهْدَرَ النَّبِيُّ ﷺ دَمَهَا» رواه أبوداود بسند صالح، **پياويكى نافرته تپكى جوله كى كوشت، چونكه جنپوى**
ددها پښه مبه رڼه موره كړدبوو، جا پښه مبه رڼه موره كړدبوو خوينى به فيرو دا.

«وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا أَعْمَى قَتَلَ أُمَّ وَلَدٍ لَهُ كَانَتْ تَشْتُمُ النَّبِيَّ ﷺ فَأَهْدَرَ النَّبِيُّ ﷺ دَمَهَا» رواه أبوداود بسند صالح، **پياويكى كوير كه نيزه يه كى خوى كوشت، چونكه جنپوى**
ددها پښه مبه رڼه موره كړدبوو، جا پښه مبه رڼه موره كړدبوو خوينى به فيرو دا. **زياتى پښه مبه رڼه موره كړدبوو** ١٨
الرسول ﷺ للإمام السُّبْكِي) ل (١٦-١٠٠) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (٩) ل (١٦ و ١٩ و ٢٠٢).

جا ئەم بېرىارەى پېغەمبەر ﷺ بەلگەيە: ئەگەر بگونجى: سەرکردەكانى كوفر بە نهينى بكوژين ئەك بە ئاشكرايى، تا كو زيانىكى زۆر نه گاته موسولمانان، ئەوئەش لەو حالەتەدا دەبى: كە موسولمانان حەشارگەيەكيان هەبى تىدا بحاوينەو وەهيزىكى وەهاشيان هەبى بەرگري لە خويان بكن، هەم دەبى سەرکردەيەكى لىهاتوو و شەرەزان ئەم بېرىارە بدا، چونكە بېريارى كوشتنى سەرکردەكانى كوفر، جى بەجى كردنى فەرمانى خوايە كە دەفەرمووى: ﴿وَإِنْ كَثُرُوا أَيَّمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ التوبة: ١٢، ئەگەر دوژمنەكانتان پەيمانەكانيان هەلۆه شاندەو وەهەيب و تانەيان لە ئايىنى ئىو دە، واتە: زەمى ئيسلاميان كرد، ئىو سەرکردەكانى كوفر بكوژن، چونكە ئەوان هېچ پەيمانىكيان لەگەل ئىو دە نى، بەلكى بەو كوشتنە تەمبى ببن و واز لە دوژمنايەتى ئيسلام ببن.

بەلئى بە كوشتنى (كعب) ترسو دلەراوئى كەوتە ناو جولەكەكانى (مدينە) و گەورەكانيشيان نەدەوئران لە قەلایەكانيان دابەزن، بۆيى ناچار بون پەيمانى جەنگ نەكردن لەگەل پېغەمبەر ﷺ نوئى بكنەو. بىوانە (سيرة الصلابي) ب (٢) ل (٥٦-٦٦).

شەهەم: پېغەمبەر ﷺ لە مانگى (شعبان) سالى سىيەمى كوچى حەزەرەتى (حفصة) عى رضى الله عنها- لە خۆى ماره كورد. ئىمام (عمر) عى فەرموويەتى: (حفصة) عى كىژم بە بىوئەزنى ماو، چونكە مێردەكەى-كە ناوى (خنىس) بوو- لە غەزای (بدر) بريندار بوو و لە (مدينە) وەفاتى كرد، جا منيش چومە لای ئىمام (عثمان) عى لە دواى وەفاتى (رقية) عى هاوسەرى-كە كىژى پېغەمبەر ﷺ بوو- پيم گوت: وەرە تا (حفصة) عى كىژم لە تو ماره بكم. ئەوئەش گوتى: لەو پۆژەدا بە تەماى ژن هيتان نيم. جا ئىمام (عمر) عى فەرمووى چومە لای ئىمام (أبو بكر) عى پيم گوت: ئەگەر حەزەرەكەى (حفصة) عى كىژم لە تو ماره دەكم. ئەوئەش هەر وەلامى نەدامەو، بۆيى زياتر لەوى توپە بوم، ئەك لە (عثمان)، جا-لە (رواية) يكد-: پېغەمبەر ﷺ ئەو پووداوى پىگەيشت و فەرمووى: ئەى (عمر) زاوايەكى لە (عثمان) باشتەرت بۆ ببينمەو و خەزورىكى لە تو ش باشتەرت بۆ (عثمان) ببينمەو؟ ئىمام (عمر) فەرمووى: بەلئى، ئەى پېغەمبەر ﷺ. جا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: (حفصة) عى كىژى خوت لە من ماره بكم، منيش (أُمُ كَلثُوم) عى كىژم لە (عثمان) ماره دەكم.

جا ئىمام (عثمان) عى بە تەماى كىژەكەى پېغەمبەر ﷺ بۆيى كىژى ئىمام (عمر) عى نەويست، ئىمام (أبو بكر) عى فەرمووى: گويم لى بوو پېغەمبەر ﷺ باسى (حفصة) عى دەكرد منيش نەويست نهينى پېغەمبەر ﷺ ئاشكرا بكم، بۆيى وەلامى ئىمام (عمر) عى نەداو. (فتح الباري) ب (٩) ل (٢١٩-٢٢٣).

ئا ئەم شەرەفو سەربەرزىيە پاداشتى ئەو باوكە دلسوزانەيە: كە بۆ كىژەكانيان هەولى مێردىكى باش دەدەن و دەعيە و خۆ بە زل زانى نايانگري و چاوەپوان ناكەن

که سَبَّك بَيْتِه داخوایان. دهك پیروزی بی-ئەى (عمرى) به شه پەفو به غیرەت- ئەم زاوا
 ریزدارەى دونیاو قیامت، له توش پیروز بى-ئەى (حَفْصَةُ) دایكى ئیمانداران- ئەم
 مێرده بى-وینەى سەرکردەى دونیاو قیامت.

ههفتهم: له مانگی ڕههزان سالى سێیهى كۆچى پێغه مبه ڕﷺ هه زهتێ (زَيْنَب بنت
 خُزَيْمَة) ى ^{رضي الله عنها} له خۆى ماره کرد. مێرده کهى ناوى (عبدالله بن جَحْش) بوو، کۆپه پوری
 پێغه مبه ڕﷺ بوو، له غهزای (أُحُد) شه هید بوو، هه زهتێ (زَيْنَب) ش به بێوه ژنی و به
 ته نهایی مایه وه شه هید بوونی مێرده کهى زۆر دل ئیشایی کرد بوو، بۆی پێغه مبه ڕﷺ
 داخوای کرد، هه زهتێ (زَيْنَب) ش ئەم داخوای بهى به ریزلێنانێكى پێغه مبه ڕﷺ داناو له
 خوشیان کاری خۆى دایه دهست پێغه مبه ڕﷺ، جا پێغه مبه ڕﷺ له خۆى ماره کرد، جا
 ئەم (زَيْنَب) یه زۆر چاکهى له گهلا گه داو هه ژاران ده کرد، بۆی پى ده کوترا: (أُمُ
 الْمَسَاكِين) = دایكى گه داو هه ژاران.

به ئی: له هه مان کاتیشدا خوا ئەو شه پەفهى دایى له دونیاو قیامتدا بووه (أُمُ الْمُؤْمِنِينَ) =
 دایكى ئیمانداران، به لام ئەوه نده له خزمهت پێغه مبه ڕﷺ نه ماوه؟ چونکه له دواى دوو
 مانگ له ته مهنى سى سالى دا وه فاتى کردو له (بَقِيع) نێژرا، ئەویش وه کو هه زهتێ
 (خَدِيجَة) ى هاوسه ره کهى تری پێغه مبه ڕﷺ ^{رضي الله عنها} هه ره له ژيانى پێغه مبه ڕﷺ به ره و
 مالى قیامت مالتاوايى له پێغه مبه ڕﷺ کرد. (السيرة الطيبة) ب (٢) ل (٤٤٦).

*** **

﴿غەزای (أُحُد)﴾

(أُحُد): كیویكه ده كه ویتە باكوری پۆژهه لاتى (مَدِينَة) ى پیروز. پێغه مبه ڕﷺ
 فهرموویهتى: (أُحُدٌ جَبَلٌ يُحِبُّنا وَنُحِبُّهُ) رواه البخاري، (أُحُد) كیویكه ئیمهى خوش دهوى،
 ئیمهش ئەومان خوش دهوى.

هوى ئەم غهزایه: ئەم غهزایه له رۆژى شه مهنه پانزهى مانگی (شوال) سالى سێیهى
 كۆچى دا بوو، هۆیه كهشى ئەمهیه: كافرهكانى (فریش) له دواى شكستى غهزای (بندر)
 برپاریان دا: به قازانجى كاروانه كهى (أبى سفیان) له شكريك ريك بخهن و هیرش بكهنه
 سهه پێغه مبه ڕﷺ، تاكو تۆلهى كۆژراوهكانى (بندر) بكهنه وه.

جا كافرهكانى (فریش) رازى بون: تهنها سهه مایهى كاروانه كه بۆ خویان ومبرگرنه وه-
 كه په نجا ههزار ميسقالى زير بوو- قازانجه كهشى په نجا ههزار ميسقالى زير بوو،
 هه مووى بۆ جهنگى پێغه مبه ڕﷺ داندر، جا له شكريكيان له سى ههزار چهكدار پيك
 هینا: له كافرهكانى (فریش) و له هاوپهیمانهكانى (الأحابیش)، واته: كافرهكانى دهوروبهرى
 (مكة)، ههه (أبو عامر الراهب) ش- كه پێغه مبه ڕﷺ ناوى لى نابوو: (أبو عامر الفاسق)-

ئەۋىش لەگەل پەنجا كافرې (مەدینە) كە لە رەقى پېغەمبەر ﷺ چۆبۈنە (مكە)، لەگەل لەشكرى كافرەكاندا بون، جا لەشكرى كافرەكان دوو سەد ئەسپ و سەھزار وشتر و ھەفتەسەد چەكدارى زىرپۇشى تىدا بوو و ئافرىتى تاترۇى گۇرانىيىز و دەف لىدەريان لەگەل خۇيانا ھىنا، ھەم سەرگەردەكانىشيان ژنەكانى خۇيان لەگەل خۇياندا ھىنابون، سەرگەردە لەشكرى كافرەكان (ئەبۇسەفیان) بوو، ھەلگى ئالاي لەشكرەكەش (طلحە بن أبى طلحە بن عثمان) بوو، جا لەشكرى كافرەكان ھاتە (عەتەين) لە دۇلايەكەى پىش (أخذ) لە بەرامبەر (مەدینە) دابەزى.

ئەمە لە لايەك، لە لايەكى تىش: ئىمام (العباس) ى مامى پېغەمبەر ﷺ لە (مكە) ۋە نامەيەكى بۇ پېغەمبەر ﷺ نارد، ئەم خۇ ئامادەكردەى كافرەكانى (قەرىش) ى تىدا نوسىبوو، بەلام ئىمام (العباس) ﷺ بەخۇى لەگەل لەشكرەكەدا نەھات، چۈنكە بە دىلبوون و خۇكەپنەۋەكەى (بەنر) تەمبى بوبو، بۇيى لەم جەنگەدا يارمەتى كافرەكانىشى نەدا. جا كە پېغەمبەر ﷺ نامەكەى پىگەشت، چاۋەرۋانى كرد تا كافرەكان گەشتە (ذى الخليفة) ى نزيك (مەدینە)، ئىنجا ھەۋالەكەى بە موسولمانان راگەياندا پاسەۋانى لە (مەدینە) دانان.

جا پېغەمبەر ﷺ راۋىزى بە موسولمانەكان كردو فەرموۋى: دۇيى لە خەۋەمدا دىتم ھەندىك رەشە ۋلاغ سەر دەپران و تىزايى شمشىرەكەم كەلىنىكى تىدا بوو و بەرانىكم لە پشت خۇم سوار كردبوو و دەستەكانم لە ناو زىيەكى قايم دانان. جا فەرموۋى: لىكەدەۋەى رەشە ۋلاغەكان: ھەندى (صحابۋە) م دەكوژرىن، كەلىنى شمشىرەكەش: پىۋايىك لە بنەمالەم دەكوژرى، بەرانەكەش: پارىزم=خاۋەنى ئالاي دوزمە دەكوژرى، زىيەكەش: شارى (مەدینە) يە، ۋاتە: كافرەكان نايگەنى.

جا فەرموۋى: ئەگەر رەئىتان ھەبى: با لە ناو (مەدینە) دا بىيىنەۋەۋە ۋازىش لە كافرەكان بىيىن لە كوئ دادەبەزىن با دابەزىن، چۈنكە لە ھەر شوئىنىك بىيىنەۋە، ئەۋە خراپترىن مانەۋەيە بۇ ئەۋان، ئەگەر بىيە ناو (مەدینە) ش ئەۋە كوئان بە كوئان جەنگىان لەگەل دەكەين و لە سەر بانەكانىشەۋە لىيان دەدەين؟

جا (صحابۋە) بە تەمەنەكانى (مەھاجر) و (أتصار) و ھەم (ابن سؤل المنافق) ش ھەموۋيان لەگەل ئەۋ رەئىيە پېغەمبەر ﷺ بون، بەلام گەنجەكانى (صحابۋە) —بە تايبەتىش ئەۋانەى نەچۈبۈنە غەزاي (بەنر) — گوتيان: يا رسول الله بۇيان دەچىنە دەرۋەى (مەدینە)، نەۋەك ۋامان تىبگەن ئىمە لىيان دەترسىين و بىھىزىن. ئىمام (ھەزەرە) ى مامى پېغەمبەر ﷺ لەگەل ئەم رايەدا بوو، جا لە بەر ئەۋەى ئەۋانە زۇر لە پېغەمبەر ﷺ پارانەۋەۋە ژمارەشيان زۇرتىر بوو لە پىرەكان، بۇيى پېغەمبەر ﷺ بە

پرمئی ئەوان بپاری دا و له دلێشدا پێی خۆش نەبو، جا له دەمی مانگی (شۆال) نوێزی (جەمە)ی به موسوڵمانان کردو نامۆزگاریی کردن له جەنگدا خۆ راگر بن و مهیدان بهجێ نههێلن و فەرمانیشی پێکردن خۆیان بۆ جەنگ ناماده بکەن.

ئینجا پێغه مبه‌ر ﷺ چۆوه ماله‌وه‌و دوو زرێی به‌ سه‌ر په‌کدا ده‌به‌ر کردن و شمشیره‌که‌ی مه‌تاله‌که‌شی له‌خۆی به‌ستن، جا پیره‌کانی (صَحَابَة) کان لۆمه‌ی گه‌نجه‌کانیان کردو گوتیان: ئیوه پێغه مبه‌رتان ﷺ ناچار کرد بۆ چوونه‌ دمه‌وه‌و به‌ دلێشی نه‌بو. بۆی ئی گه‌نجه‌کانیش په‌شیمان بونه‌وه‌و گوتیان: یا رَسُوْلَ اللهِ ئیمه به‌ پرمئی تۆ ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی له (مَدِیْنَة) دا به‌مینه‌وه‌. به‌لام پێغه مبه‌ر ﷺ فەرمووی: ﴿مَا يَنْبَغِي لِنَبِيٍّ إِذَا لَبَسَ لَأَمْتَهُ أَنْ يَضَعَهَا حَتَّى يُقَاتِلَ﴾ بۆ هیچ پێغه مبه‌رێک نابێ هه‌ر کاتێک چه‌کی هه‌لگرت دایبێتته‌وه‌ تا جەنگ له‌گه‌ڵ دوژمنه‌که‌ی ده‌کا. واته‌: نه‌وه‌ک به‌ ترسنۆک دابندرئ.

ئینجا پێغه مبه‌ر ﷺ هه‌زار چه‌کداری ناماده کردن و سێ ئالای به‌ستن: ئالای هۆزی (الأوس)ی دایه‌ ده‌ست هه‌زرمئی (أسيد بن حضير)، ئالای (الخُرَج)شی دایه‌ ده‌ست هه‌زرمئی (الخباب بن المُنْذِر)، ئالایه‌که‌ی (المهاجرین)شی دایه‌ ده‌ست هه‌زرمئی (مُنْصَب بن عَمير)، هه‌زرمئی (عبدالله ابن أم مكتوم)شی کرده‌ جێنیشی خۆی له (مَدِیْنَة) ﷺ.

ئینجا پێغه مبه‌ر ﷺ له (مَدِیْنَة) چووه‌ دمه‌وه‌و له (الشَّيْخَيْن) سه‌ربازگه‌ی داناو هه‌ر گه‌نجێک ته‌مه‌نی له‌ پانزه‌ ساڵ که‌مه‌تر بوو له‌وه‌ی گه‌راننده‌وه‌، هه‌م له‌ پێگه‌دا پێغه مبه‌ر ﷺ چاوی به‌ کومه‌لێکی گه‌وره‌ که‌وت و فەرمووی: ئه‌مه چییه؟ گوتیان: ئه‌وانه‌ جوله‌که‌کانی هاوپه‌یمانی (ابن سلول)ن، جا پێغه مبه‌ر ﷺ گه‌راننده‌وه‌و فەرمووی: ﴿ئیمه بۆ جەنگی کافران یارمه‌تی له‌ کافران وهرناگیرن﴾.

ئینجا له‌ به‌ره به‌یانی شه‌مه‌ی پانزه‌ی (شۆال)، له‌شکری ئیسلام وهری که‌وت، تا گه‌یشتنه (الشُّوْط) - له‌ نیوان (أحد) و (مَدِیْنَة) - له‌وه‌ی نوێزی سه‌به‌ینیان کرد، ئینجا هه‌ر له‌وه‌ی (عبدالله ابن سلول المنافق) له‌گه‌ڵ سێ سه‌د (منافق)ی (مَدِیْنَة) له‌ له‌شکری ئیسلام دابهران و گه‌رانده‌وه‌ (مَدِیْنَة)، جا باوکی (جابر) - که‌ ناوی (عبدالله بن عمرو) بوو - به‌ دواياندا رۆیشت و پێی گوتن: ئه‌ی گه‌لی خۆم له‌ خوا بترسن له‌م کاته‌ ناسکه‌دا پێغه مبه‌ری خواو ﷺ گه‌له‌که‌ی خۆتان شه‌رمه‌زار مه‌کەن. ئەوانیش گوتیان: باومر ناکه‌ین جەنگ پروو بدات، بۆی ئیمه ده‌گه‌رپینه‌وه‌. جا (عبدالله) فەرمووی: خوا دورتان بخاته‌وه‌و به‌هیلاکتان بدات، خوای گه‌وره‌ واکا پێغه مبه‌ره‌که‌ی ﷺ پێویستی به‌ ئیوه‌ بێ.

جا له‌باره‌ی ئه‌و سێ سه‌د (منافق)ی له‌ له‌شکری ئیسلام دابهران و گه‌رانده‌وه‌، موسوڵمانه‌کان بونه‌ دوو چین، چینیکیان گوتیان: با ئه‌و سێ سه‌د که‌سه‌ بکوژین.

چینه‌گه‌ی‌تریش گوتیان: وازیان لی‌بینین. ئیت‌ وازیان لی‌هینان، جا به هو‌ی‌ گه‌رانه‌وه‌ی (ابن سلول) و جه‌ماعه‌ته‌گه‌ی، دوو بائی‌تری له‌شکری موسولمانان—که (بنی‌سلمة) و (بنی حارثة) بون— نه‌وانیش ویستیان بگه‌رینه‌وه، به‌لام خوای‌گه‌وره نه‌وانی پاراست، ئیت‌ ته‌نها حه‌فت سه‌د چه‌کداری موسولمان له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردار ﷺ مانه‌وه، بۆ‌یی (الأتصار) گوتیان: بۆ چی داوای یارمه‌تی له‌ جوله‌که‌کانی (بنی‌مُرِیظَة) ی هاوپه‌یمانانی‌خۆمان نه‌که‌ین؟ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: پی‌ویستمان به‌وان نیه.

جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل نه‌و له‌شکرده‌ا رۆ‌یشت تا گه‌یشته‌ گه‌لیه‌که‌ی لای کۆ‌ی (أخذ)، له‌و‌ی‌ دابه‌زی و سه‌ربازگه‌ی داناو پشتی له‌ کۆ‌ی (أخذ) بوو، رۆ‌وی له‌ (مدینة) بوو، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ (صحابة)‌کانی بۆ جه‌نگ ریزکردن و وتاریکی بۆ دان و هانی دان بۆ غه‌زا، هه‌م فه‌رمووی: که‌ستان جه‌نگ نه‌کا تا ئی‌مه‌ فه‌رمانی پی‌ده‌که‌ین.

ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ په‌نجا تیرهاو‌یژی به‌ نه‌میرایه‌تی هه‌زره‌تی (عبدالله بن جُبَیْن) له‌ سه‌ر کۆ‌ی (عین‌تین) ی به‌رامبه‌ر کۆ‌ی (أخذ) دانان—ئه‌م کۆ‌یه پی‌ی ده‌گوتری: (جَبَلُ الرُّمَّة) = چپای تیرهاو‌یژه‌کان— جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌م په‌نجا تیرهاو‌یژه‌ی فه‌رموو: (تیربارانیان بکه‌ن و رێگه‌یان نه‌ده‌ن) له‌ لای پشته‌وه‌مان هی‌ر‌شمان بکه‌نه‌ سه‌ر، نه‌گه‌ر ئی‌مه‌ سه‌ر بکه‌وین، یان بشکێن و بالنده‌کانیش به‌مان‌رفین، ئی‌وه‌ فریامان مه‌که‌ون و له‌ شو‌ی‌دی‌خۆتان لانه‌چن و هه‌ر له‌ شو‌ی‌دی‌خۆتان به‌م‌ینه‌وه).

ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ شمشیریکی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و فه‌رمووی: ک‌ی ئه‌م شمشیره به‌ مافی‌خۆ‌ی‌ وهرده‌گرت؟ جا هه‌ریه‌که له‌ ئیمام (علي) و ئیمام (عمر) و هه‌زره‌تی (الرُّبَیْن) ﷺ گوتیان: یا‌رسول‌الله من وهری‌ده‌گرم. به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ شمشیره‌که‌ی نه‌دانی، جا هه‌زره‌تی (أبو‌ذَیْنَة) ﷺ گوتی: یا‌رسول‌الله مافی ئه‌م شمشیره چی‌یه؟ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: مافی ئه‌وه‌یه پی‌ی له‌ دو‌ژمن بده‌ی تا خوار ده‌بی‌ته‌وه. جا هه‌زره‌تی (أبو‌ذَیْنَة) ﷺ فه‌رمووی: من وهری‌ده‌گرم. جا شمشیره‌که‌ی دای‌ی و هه‌زره‌تی (أبو‌ذَیْنَة) ش ﷺ وهری‌گرت و پارچه په‌رۆکیکی سو‌ری له‌ سه‌ری‌خۆ‌ی‌ به‌ست و رۆ‌یشته نی‌وان ریزی موسولمانه‌کان و کافرمان، به‌ ده‌م‌یه‌و فیزموه له‌م لا بۆ نه‌و لا ده‌رۆ‌یشت، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿إِنَّهَا لَمِشِيَّةٌ يُغْضِبُهَا اللَّهُ إِلَّا فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ﴾ ئه‌مه‌ جو‌ره رۆ‌یشتنیه‌که خوای‌گه‌وره رقی لی‌ده‌بی‌ته‌وه، ته‌نها له‌ وینه‌ی ئه‌م شو‌ینه‌دا نه‌بی.

جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی به‌ ئیمام (علي) کرد: به‌یداخ به‌ره‌و پی‌ش ببه. جا ئیمام (علي) ﷺ به‌ره‌و پی‌ش رۆ‌یشت و نه‌عه‌رته‌ی لی‌داو فه‌رمووی: (أَنَا أَبُوالْقَاصِمِ) من باوکی تی‌کشکێنه‌رم. جا (أبوسعْد بن أبي‌طلْحَة) ی خاومنی ئالای کافرمان بو‌ی هاته مه‌یدان و ئیمام (علي) ﷺ شمشیریکی لی‌داو کوشتی، له‌ (روایة) یکی‌تردا: (طلْحَة بن أبي‌طلْحَة) ی

هه‌لگری ئالای کافرەکان هاته مه‌یدان و چه‌زمرتی (الرُبَیْر بن العَوَام) رضی الله عنه بۆی چوو هه‌یدان و خۆی بۆ هه‌لداو له سه‌ر وشتره‌که‌ی راپیکشا خواره‌وه‌و به زه‌وی داداو سه‌ری بپری، جا پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله زۆر مه‌دحی چه‌زمرتی (الرُبَیْر)ی کردو فه‌رمووی: **﴿إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَحَوَارِيَ الرَّبُّیْرِ﴾** هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک بێ‌گه‌ردیکی هه‌یه، بێ‌گه‌ردی منیش (الرُبَیْر)ه. نیت شه‌ش که‌سی تر له‌و بنه‌ماله‌یه-یه‌ک له‌ دوا‌یه‌ک- ئالای کافرەکانیان هه‌لده‌گرت و ده‌کوژران، ئینجا له‌ دوا‌ی ئه‌وانیش سێ که‌سی تر ئالایه‌که‌یان هه‌لگرت و هه‌رسیکیان به‌ ده‌ستی (فَرْمَان) کوژران،-(قُرْمَان) ئه‌و که‌سه‌ بوو که‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌ره‌قی‌وی فه‌رمووی: دۆزه‌خی‌یه. - جا (عبدالرحمن)ی کوپری ئیمام (أَبُو بَكْر)ش هاته مه‌یدان و ئیمام (أَبُو بَكْر) رضی الله عنه ویستی به‌خۆی بپرواته مه‌یدان، به‌لام پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ئیزنی نه‌دا، هه‌روه‌ک له‌ غه‌زای (بَدْر)ش ئیزنی نه‌داو له‌وێ پوونمان کرده‌وه.

جا له‌شکری کافرەکان سێ جار به‌ دوا‌ی یه‌گدا هی‌رشیان کرده سه‌ر له‌شکری ئیسلام، هه‌رسیک جار تیرهاوێژمه‌کان هی‌رشه‌کانیان ده‌که‌پانده‌وه‌و په‌رتیان ده‌کردن، جا ئه‌م جاره له‌شکری ئیسلام هی‌رشی کرده سه‌ر کافرەکان و هه‌ردوو لا تیکه‌لی یه‌کتری بون و جه‌نگ گه‌رم بوو، جا (هتد)ی ژنی (أَبُو سَفْیَان) له‌گه‌ل تاترۆیه‌کان ده‌ستیان به‌ ده‌ف لێ‌دان و سه‌رود گو‌تن کردو هانی کافرەکانیان ده‌دا بۆ جه‌نگ کردن.

جا که‌ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله گو‌ی له‌و تاترۆیه‌نه‌ بوو، ئه‌ویش له‌ خوا پارایه‌وه‌و فه‌رمووی: **﴿اَللّٰهُمَّ بِكَ اَحْوَلُ وَبِكَ اَصْوَلُ وَفِيكَ اَقَاتِلْ، حَسْبِيَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾** خودایه هه‌ر به‌ تۆ خۆم په‌نا ده‌ده‌م، هه‌ر به‌ پشتیوانی تۆ هه‌لمه‌ت ده‌به‌م، هه‌ر له‌ پێگای تۆ جه‌نگ ده‌که‌م، خوا‌ی‌گه‌وره‌م به‌ ته‌نها به‌سه‌و باشت‌رین کارله‌ده‌ستی منه‌.

نیت جه‌نگ گه‌رم بوو، دروشمی موسو‌لمانان (أَمِتْ، أَمِتْ) بوو، جا له‌ گه‌رمه‌ی جه‌نگدا ئیمام (حَمْزَة) و چه‌زمرتی (حَتَّالَة)ی تازه زاوا شه‌هید بون رضی الله عنهما، جا خوا‌ی‌گه‌وره سه‌رکه‌وتنی بۆ له‌شکری ئیسلام ناردو کافرەکان شکان و مه‌یدانیان به‌جێ هی‌شت و تاترۆیه‌کانیش ده‌فه‌کانیان فری‌دان و به‌ره‌و کی‌وه‌که هه‌لاتن و موسو‌لمانیش به‌ دوا‌ی کافرەکان که‌وتن، جا له‌م حاله‌ته‌دا تیرهاوێژمه‌کان له‌ کی‌وه‌که دابه‌زین، جا هه‌رچه‌ند چه‌زمرتی (عبدالله بن جُبَیْن) رضی الله عنه پێ‌ی گو‌تن: بێ‌ فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله دامه‌به‌زن. ئه‌وان گو‌ییان نه‌دایی و دابه‌زین، تا که‌متر له‌ ده‌ که‌س له‌گه‌ل چه‌زمرتی (عبدالله)دا مانه‌وه. ئینجا که‌ (خَالِد بن الْوَلِیْد)ی سه‌رکرده‌ی سواره‌سپه‌کانی کافرەکان دیتی کی‌وه‌که تیرهاوێژی له‌ سه‌ر نه‌ماون، یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل پارچه له‌شکریکی کافران خۆی گه‌پانده سه‌ر کی‌وه‌که‌و چه‌زمرتی (عبدالله) و هاو‌پێ‌کانی رضی الله عنه شه‌هید کردن و له‌ لای پشته‌وه هی‌رشی کرده سه‌ر له‌شکری ئیسلام، جا موسو‌لمانه‌کان سه‌ریان لێ‌شی‌واو به‌ بێ‌دروشم

جهنگيان دمکردو ريزمهكەيان تێك چوو و بونه كۆمهڵ كۆمهڵ، به لām له گهڵ نهوهدا تهنها نزيكهى چوار كهس مهيدانيان به جى هيشتو بهرو (مدينه) ههلاتن، نهوانى تر وهك بهردى رستم له مهيدانى جهنگدا چهقن و به په رتبووئى ههر جهنگيان دمکرد، بۆئى نهوانه زۆريان ئى شههيد بون ﷺ.

﴿برينداربوونى پيغه مبهرو ﷺ﴾

بزانه: نزيكهى دوانزه (صحابه) بۆ پاسهوانى له لای پيغه مبهرو ﷺ ما بونهوه: چهفت كهس لهوانه (انصارى) (مدينه) بون و ههر چهفتيان يهك له دواى يهك شههيد بون ﷺ، چونكه كافرهكان له پيغه مبهرو ﷺ نزيك بونهوهو نهوانهش بهرگرييان دمکرد، ههروهها چهزهمتى (منصب بن عمير) ﷺ له كاتى بهرگرى كردنى له پيغه مبهرو ﷺ، به دهستى (ابن قمنه) شههيد بوو، بۆئى پيغه مبهرو ﷺ ئالايهكهى دايه دهست ئيمام (على) ﷺ، جا كه چهزهمتى (منصب) ﷺ شههيد كرا، (ابن قمنه) سه الله وا تيگههشت پيغه مبهرى ﷺ كوشتووه، بۆئى هاوارى كرد: (محمّد) م كوشت. جا ئهم ههوالهش زۆر ورهى موسولمانانى هينا خوارهوه، به لām پيغه مبهرو ﷺ نه شيوراو ههر بانگى (صحابه) كانى دمکردو دهيفه رموو: وهرنه لای من.

جا بهره بهره (صحابه) كان هاتنه لای پيغه مبهرو ﷺ تا نزيكهى سى (صحابه) له دهورەى پيغه مبهرو ﷺ كۆ بونهوهو كافرهكانيش ههر له پيغه مبهرو ﷺ نزيك دهبونهوه تا واى لى هات: (ابى بن خلف) سه الله ههلمهتى هينا سهر پيغه مبهرو ﷺ ويستى بيكوژى، به لām پيغه مبهرو ﷺ زمرگهيهكى له نهستوى (ابى) دا و وهك گاجووتى سهربراو به لادا چوو و بۆرهى لى هات، جا كافرهكان ههليانگرت و پييان گوت: برينهكهت هيج نيه، تهنها ريشالوك بووه! نهوئيش گوتى: والله نهوهنده ئازارم دهدا، نهگهر ئهم برينه به هۆزى (ربيعه) و (مضن) هوه بوايه ههمووانى دمكوشتن. جا كه گهراپانهوه (مكة) له رېگهيدا بهم برينه مرد، (پيغه مبهرو ﷺ) تهنها ئهم كافرهى كوشتووه (لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرَ).

ههروهها (عتبة بن ابى وقاص) ش سه الله بهردىكى بۆ پيغه مبهرو ﷺ هاويشت و ددانىكى لای خوارهوى شكاندو ليوه پيرۆزهكەشى لهت كرد، جا چهزهمتى (حاطب بن بلتعنه) ﷺ ههلمهتى برده سهر (عتبة) و لهوى كوشتى.

ههروهها (ابن قمنه) ش سه الله ليدانىكى بههيزى له روخساره پيرۆزهكهى پيغه مبهرو ﷺ دا، بهم ليدانه دوو ئالقهى خودمكه به كۆلمهى پيغه مبهردا ﷺ روچونه خوارهوه. جا لهم حالتهشدا (ملائكة) يخوا بهرگرييان له پيغه مبهرو ﷺ دمکرد، ههروهها چهزهمتى (ابو طلحه الانصاري) ﷺ بهرگرى له پيغه مبهرو ﷺ دکردو تيرى دههاويشتنه كافرهكان و خوئيشى دمکرده قهلعانى پيغه مبهرو ﷺ دىگوت: يا رسول الله به داىكم و

باوكمهوه گيانفيدات بم ته ماشايان مه كه نه وهك تير يكت وي بكه وئ. جا هر كه سيك تيرى له تير دانه دا هه بوايه، پيغه مبهري عليه السلام ديفه رموو: تير كانت بده (ابي طلحة)؟ چونكه (ابو طلحة) تير هاوي زيكي به هيز بوو.

ههروها هه زرمتي (طلحة) عليه السلام خوي كردبووه قه تاني پيغه مبهري عليه السلام، نهو زياتر له هفتا بريني كهوته لاشه و دستيشي له كار كهوت، ههروها هه زرمتي (نسيبة بنت كعب) رضي الله عنها - كه ئافرمتيكي موسولمان بوو - نهو يش بهرگري له پيغه مبهري عليه السلام دمكرد، ههروها هه زرمتي (سعد بن ابوقاص) عليه السلام بهرگري له پيغه مبهري عليه السلام دمكردو پيغه مبهري عليه السلام به خوي تيرى دمدانه دهستو ديفه رموو: **يَا سَعْدُ إِرْمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي** رواه الشيخان، ئه (سعد) تير بهاوي كافره كان دا يكمو باوكم گيانفيدات بن.

ئينجا هه زرمتي (ابوعبيدة بن الجراح) عليه السلام به ددانه كانى خوي ههردوو ئالقه كانى له كولمه ي پيغه مبهري عليه السلام دهره ينان، به لام دوو ددانيشي شكان و كه ولؤس بوو، كه ولؤسيه كه شي له هه موو خه لك جوانتر بوو، ههروها هه زرمتي (قتادة) عليه السلام له كاتي بهرگري كردنى له پيغه مبهري عليه السلام، تير يكي وه چاوى كهوت و چاوه كه ي دهرهات، پيغه مبهري عليه السلام بوي له شويني خوي داناوه له جاران به هيزترو جوانتر بوو، له غه زاي (بدر) عليه السلام هه مان پوداوي به سهرهات.

جا له وه تهنگانه شدا هه زرمتي (كعب بن مالك) عليه السلام هاتو پيغه مبهري عليه السلام ناسيه وه به دهنكيكي بهرز هاواري كرد: هو موسولمانان موژدهتان لى بئ نه مه پيغه مبهري عليه السلام، واته: زيندوووه نه كوژراوه. به لام پيغه مبهري عليه السلام ئاماژى بو كرد: بئ دهنگ به. ئيتر موسولمانان بهم موژديه زور دلخوش بون، ئينجا موسولمانه كان پيغه مبهري عليه السلام ليره لابر دو برديانه لاي كه ئيه كه ي كيوى (أحد)، پيغه مبهري عليه السلام له نيوان (سعد بن عباد) و (سعد بن ابوقاص) دا دهرؤيشت و نيمام (ابوبكر) و (عمر) و (علي) و (طلحة) و (الربيع) و (الحارث) عليه السلام له كه ئدا بون عليه السلام.

جا كه كه يشتنه كه ئيه كه، هه زرمتي (فاطمة) عليه السلام كي زي پيغه مبهري عليه السلام خوينه كه ي له پيغه مبهري عليه السلام شوړاندو نيمام (علي) عليه السلام ئاوى پى دا دمكرد، جا له بهر نه وه ي خوينه كه نه ده وهستا، هه زرمتي (فاطمة) رضي الله عنها پارچه هه سيريكي سوتاندو پولاكه كه ي له سهر برينه كه داناو خوينه كه وهستا.

جا له وه كاته شدا پيغه مبهري عليه السلام چوووه سهر بهرده كه وه ره كه ي ناو كه ئيه كه وه ديتى: كؤمه ئيكي كافره كان به سهر كردايه تي (خالد بن الوليد) چونه سهر كي وه كه، جا پيغه مبهري عليه السلام فه رموي: خودايه نابئ ئه وان له سهر وه ي ئيمه بن، خودايه هيج توانه يه كمان نيه ته نها به تو نه بئ. جا پيغه مبهري عليه السلام فه رمانى دا: كؤمه ئيكي (صحابه) كان

به سهرکردايهتی ئيمام (عمر) رضي الله عنه ږووبه ږوويان بونه ووهو له کيږمکه دايان به زانندنه خواره ووه، جا پيغه مبه رضي الله عنه نوږي نيوږي به دانيشته ووه کرد، چونکه به هوی برينه کانی بئ هيز بوبوو.

ئينجا که کافره کان زانيان (صحابه) کان رضي الله عنه مه يانی جهنگ به جئ ناهيلن، ناچار وازيان له جهنگ هينا، جا که ويستيان بهرو (مکه) بگهړينه ووه، (ابوسفیان) چووه سهر کيږمکه و به دنگيکی بهرز بانگی کرد: (أَعْلُ هُبَلُ) سهر بهرز بهو نايينه که مت ناشکرا بکه نهی (هبل)، واته: نهی سه نه م. جا پيغه مبه رضي الله عنه فهرمووی: نهی (عمر) وه لامي بده ووه بلئ: ﴿اللَّهُ أَغْلَى وَأَجَلُّ﴾ خوا بهرز تره و گوره تره ﴿قَتَلْنَا فِي الْجَنَّةِ وَقَتَلَكُم فِي النَّارِ﴾ کوژراوه کانی ئيمه له به هه شتدانه و کوژراوه کانی ئيمه له ناگری دۆزه خدانه.

جا (ابوسفیان) گوتی: هو (عمر) وهره لام. جا پيغه مبه رضي الله عنه فهرمووی: ږو لای، بزانه چی دهوی؟ جا ئيمام (عمر) رضي الله عنه لئى نزيك بؤوه و (ابوسفیان) گوتی: نهی (عمر) توخودا ئيمه (محمّد) مان کوشتووه، يان نا؟ ئيمام (عمر) رضي الله عنه فهرمووی: نا والله، ئيستا پيغه مبه رضي الله عنه گوی له قسه کانی تويه. جا (ابوسفیان) گوتی: سالی داهاتوو له (بذر) جهنگيکی تر ده که ين؟ جا پيغه مبه رضي الله عنه فهرمووی: پئ بلين: به لئى، وده ده مان سالی داهاتوو بئ له (بذر).

جا کافره کان له م جهنگه دا بيست و دوو پياويان لئ کوژران، (صحابه) ش حه فتا که سيان لئ شهيد بون و برينداری زؤريشيان هه بوو، به لام له گهل نه و هه موو شهيد و برينداره ش مهيدانی جهنگيان به جئ نه هيشت، هر بهرگرييان ده کردو له وئ مانه ووه، تا به ناچاری کافره کان وهرز بون و له سهر که وتنی کوتايی بئ نوميد بون، بؤي جهنگيان وستاندو هيچی تر هيزشيان نه کرده سهر موسولمانان.

ئينجا که کافره کان گهړانه ووه بؤ (مکه)، پيغه مبه رضي الله عنه ئيمام (علي) به دوا دا ناردن و فهرمووی: ﴿به دواي نه و کافره ده بږو ته ماشايان بکه: نه گهر سواری و شتره کانيان بون و نه سپه کانيان ږا کيشان نه ووه ده چنه ووه (مکه)، به لام نه گهر سواری نه سپه کانيان بين نه ووه ده يانه وی هيزش بکه نه سهر (مدینه)، سويندم به خوا: نه گهر هيزش بکه نه سهر (مدینه)، نه ووه بؤيان ده چمه نه وئ و له وئ جهنگيان له گهل ده که م﴾. ئيتر کافره کان سواری و شتره کانيان بون و گهړانه ووه (مکه)، ئيمام (علي) رضي الله عنه گهړاوه لای پيغه مبه رضي الله عنه.

ئينجا موسولمانه کانيش بؤ دؤزينه ووهی شهيدمه کانيان که وتنه گهړان، پيغه مبه ريش رضي الله عنه هه والی هه نديک (صحابه) کانی ده پرسى و فهرمووی: کئ ده چی بزانی (سعد بن الربيع) زيندووه، يان مردووه؟ جا حه زره تی (ابي بن کعب) رضي الله عنه فهرمووی: من ده چم. جا

ھەزرەتى(ابى)ﷺ رۇيشتو دىتى ھەزرەتى(سەئىد)ﷺ بىرىندارەو لە دواگياندايە، جا
 پىى گوت: پېغەمبەرﷺ منى ناردوۋە تاكو ھەۋالت بزانم. جا ھەزرەتى(سەئىد)ﷺ
 ھەرموۋى: سەلام لە پېغەمبەرﷺ بگەو پىى بلى: خۋاىگەۋرە پاداشتى لە برى ئىمە
 بداتەۋە چاكتە لە پاداشتى ھەموو پېغەمبەرﷺ لە برى ئۆممەتىخۋى، ھەم سەلامىش لە
 گەلەكەى خۆت بگەو پىيان بلى: لە لاى خوا ھىچ عوزرىكتان نىيە، ئەگەر زىيانىك بگاتە
 پېغەمبەرﷺ ئىۋەش چاۋىكتان بچول. جا ھەزرەتى(سەئىد)ﷺ ھەرموۋى: من لە پىزى
 مردوۋانم، چونكە دوانزە بىرىنم تىدانەو گەشتونەتە شوپنە كوشندەكانم. جا ھەزرەتى
 (ابى)ﷺ ھەر لە لاى ماۋە تا گيانى دمرچوو، ئىنجا ھەۋالەكەى بۇ پېغەمبەرﷺ ھىناۋە.
 إن شاء الله له گولئىرەكەدا داستانى چەند شەمىدىكىتر باس دەكەين.

ھەئوئىستى دوو ئافرەتى موسولمان: ئافرەتىكى موسولمانى (مەدىنە) بۇ سۇراغى
 شەھىدەكان ھاتە (أخذ)و پىيان گوت: بىراتو باۋكتو مىردەكەتو كۆرەكەت
 ھەرچۈاريان شەھىد بون. ئەۋىش ھىچ خۋى نەشۋاندو ھەرموۋى: (ما فَعَلَ رَسُولُ
 اللَّهِ ﷺ)؟ ئەدى پېغەمبەرﷺ چى لىھات؟ گوتيان: الْحَمْدُ لِلَّهِ بى بەلايە. ھەرموۋى:
 نىشانم بىدەن بىبىنم. جا كە پېغەمبەرﷺ دىت، دامىنى جەلەكەى گرتو ھەرموۋى:
 بە دايكەم باۋكەۋە بە قوربانت بىم ئەى پېغەمبەرﷺ خۋا، تا ئەتۇ سەلامەت بى من گوى
 نادەمە ھىچ بەلايەك.

ھەرۋەھا ئافرەتىكىتىرى موسولمان تەرمى مىردەكەى برايەكەى و كۆرەكەى لە وشترىك
 باركردبون و لىيان پرسى: چ باسە؟ لە ۋەلامدا ھەرموۋى: خوا پېغەمبەرﷺ
 پاراستوۋە ھەندىك ئىماندارىش شەھىد بوينە. گوتيان: ئەۋە كىنە بارت كردون؟
 ھەرموۋى: كۆرەمەو بىرامەو مىردەكەمە.

ئىنجا پېغەمبەرﷺ ھەرمانى دا: شەھىدەكانى بگەپننەۋە ئەۋ شوپنەى لىى شەھىد
 بوينە، بۇيى ئەۋ شەھىدانەى گواستبونيانەۋە (مەدىنە)، ھەموۋيان گەپاندەۋە شوپنى
 لى شەھىدبونيان لە (أخذ)، جا پېغەمبەرﷺ ھەرمانى دا: بە بەرگى خويىنىنى
 خۇيانەۋە ناشران و نوئىزى جەنازەى لە سەر نەكردن و نەشۇران.

جا لە بەر ئەۋەى (صَحَابَة)كان بىرىنداريان زۆر بون و زۆرىش ماندوۋ بون،
 پېغەمبەرﷺ ھەرمانى دا: دوو شەھىد و سى شەھىد وىكرا لە ناۋ يەك كۆردا
 بىئىزىن و ئەۋەى زىاتر قورپانى خويىندوۋە، ئەۋيان ۋەپپىش بىخىرئ بۇ لاى قىبلە.
 ئىنجا پېغەمبەرﷺ (صَحَابَة)كان ﷺ گەپانەۋە (مەدىنە)و موسولمانەكانىش بۇ
 شەھىدەكان دىگريان، (مُتَافِق)و جۈلەكەكانى (مەدىنە)ش دىلخۋشىخۇيان بە شەھىدبون و
 بىرىنداربوۋنى (صَحَابَة)كان ئاشكرا كردو قەسى ناشىرنيان دەكردن: جۈلەكەكان

دەیانگوت: (مُحَمَّد) داواى پاشایەتى دەکا، ئەگەر (مُحَمَّد) پېغەمبەر بى، چۆن برىندار دەبى و ئەو ژمارە زۆرەى لىدەکوژرى. (منافق)ە کانیش بە موسولمانەکانیان دەگوت: ئەگەر بە قەسەى ئىمەتان کردبا ئەو بەلایەتان توش نەدەبوو. ئىنجا خواىگەورە لەبارەى غەزای (أُحُد) ئایەتەکانى سورەتى (آل عمران)ى ناردنە خوارەووە بۇ دلدانەووەى موسولمانان و ئاشکراکردنى پىسى (منافق)ەکان، مەرەكە لە گولبێرەکا دا مەندىکیان نوسراون.

﴿غەزای (حَمْرَاءُ الْأَسَد)﴾

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ (صَحَابَة)کان لە (أُحُد) گەرانەووە پېش پۇژئاو بوونى هەمان پۇژى شەممە، گەشتنەووە (مَدِيْنَة) و شەوئ لە (مَدِيْنَة) مانەووە، گەورە (صَحَابَة)کانى (انصار)ش تا سبەینى لە مزگەوت مانەووە بۇ پاراستنى پېغەمبەر ﷺ، جا سبەینى يەك شەممە شانزەى مانگى (شوال)، بانگەواز کرا: پېغەمبەر ﷺ فەرمانى داووە بە دواى دوژمندا برۆین و هەم فەرموویەتى: جگە لە جەنگاومرەکانى (أُحُد) نابى کەسى تر لەگەلماندا بى. بەلام حەزرىتى (جابر بن عبد الله) رضى الله عنهما گوتى: يا رَسُولَ الله من به فەرمانى باوكم لە لاى حەفت خوشکەکانم مابومەووە، بەخویشى هاتە غەزای (أُحُد) و شەهید بوو. بۆی پېغەمبەر ﷺ تەنها ئەوى ئىزن دا لەگەلئاندا برپوا، ئىنجا پېغەمبەر ﷺ سواری ئەسپەكەى بوو و (صَحَابَة)کانیش ﷺ بە برىندارى لەگەل پېغەمبەر ﷺ دەرچون تا گەشتنە (حَمْرَاءُ الْأَسَد)، کە لە رېگەى (مَكَّة)یەو هەشت میل لە (مَدِيْنَة) دورە.

جا پېغەمبەر ﷺ بۆی ئەوها بە پەلە بە دواى کافرەکاندا رۆشت، چونکە پیاویك هاتە لاى و پى گوت: گویم لیبوو (أَبُو سَفِيَّان) دەيگۆتە کافرەکان: هیچمان نەکرد، (مُحَمَّد) نەکوژراو، کىژەکانى مەمك خپمان بە تالان نەهیناوە، با بگەپینەووە (مَدِيْنَة)، ئەوانەى ماون بنەپریان بکەین.

کەواتە: ئەم دەرچوونەى پېغەمبەر ﷺ بۇ ترساندنى کافرەکان بوو، هەم تا پېیان رابگەیهنئ: موسولمانان هەر بەهیزن و بەم جەنگەى (أُحُد) بىهیز نەبوینە، بۆی پېغەمبەر ﷺ سى شەوان لە (حَمْرَاءُ الْأَسَد) مایەووە لە هەر شەویکدا پېنج سەد ئاگریان دەکردنەووە ئاگرەکان لە دورەو دەبىنران، ئەمەش بوووە هوى ترسانى کافرەکان و نەویران بێنەووە مەیدانى جەنگ.

هەم هۆیهکى تریش وای لىکردن بترسین، ئەویش ئەووە بوو: کە پېغەمبەر ﷺ لە (حَمْرَاءُ الْأَسَد) بوو، (مَغْبَدُ الْخَزَاعِي) بە لاى دا تىپەپرى و گوتى: ئەى (مُحَمَّد) زۆرمان پى ناخۆش بوو ئەوهات بە سەر هات، خۆزگە ئەوهات لىنەهاتبا. (مَغْبَد) بەخۆى کافر بوو، بەلام هۆزى (خَزَاعَة) کافرەکانیشیان پېغەمبەریان ﷺ خوش دەویا.

جا (مَغْبَد) لەوى رۆشت و لەولاتر گەشتە لەشکرى کافرەکان و دیتی وا خویمان ئامادە

دەمەن بۇ ھېرشکردنە سەر (مەدینە)ی پېرۆز، جا (ابوسفیان) لئی پرسی: ئەی (مەبەد) چ ھەوالیکت لە دواپە؟ (مەبەد)ش گوتی: دیتەم (مەبەد) و (صەحابە)کانی بە دواتاندا ھاتون و بۆتان دەسوتین، ئەوەی بۇ جەنگی (أحد)ش نەھاتبوو، ئیستا لەگەڵ (مەبەد)دا ھاتون و دەیانەوی تۆلە کوزراوەکانیان بکەنەو، شتی وەھام نەدیو.

جا (ابوسفیان) گوتی: مالتویران ئەو چ دەلئی؟ (مەبەد) گوتی: واللہ باوەرم وا نیە بتوانی لێرە برۆی تا لەشکرەمەت لی وەدەرەمکەوی. جا لەشکری کافرەکان لە ھېرشکردنەکە پەشیمان بونەووە لە ترسان یەکسەر بەرەو (مکة) رۆیشتن، جا لە رینگەدا (ابوسفیان) گەیشتە کاروانیک بەرەو (مەدینە) دەھات و پئی گوتن: بە (مەبەد) بلین: وا خۆمان کۆ دەکەینەو ھېرش بکەینە سەر، تا بنەبریان بکەین. جا کە پیغەمبەر ﷺ ئەم فەسەھە پئەگەشت، فەرمووی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾.

جا لەو ما و مەشدا (ابوعزرة)ی شاعیر بە دیل گیراوە بە فەرمانی پیغەمبەر ﷺ کوزرا، ئەم (ابوعزرة)یە لە (بەن)ش دیل کرابوو، پیغەمبەر ﷺ لە بەر خاتری کیزەکانی بە خۆپایی ئازادی کردو پەیمانی لێوەرگرت جاریکیتر جەنگ لەگەڵ ئیسلام نەکا، جا ئەم جارەش (ابوعزرة) گوتی: ئازادەم بکە، پەیمان دەدەم جاریکیتر جەنگت لەگەڵ نەکەم، جا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ﴾ الحديث رواه الشيخان، مروفي ئیماندار لە یەك کون دوو جار ناگەستری و مار پئی وەنادا. واتە نابی دوو جار فیلێ لێبکری. ئینجا پیغەمبەر ﷺ لە دواي سە شەوێکان گەراوە (مەدینە).

﴿گەورەیی و ریزداریی شەھیدەکانی (أحد)﴾

پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿لَمَّا أُصِيبَ إِخْوَانُكُمْ بِأُحُدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَابِ طَيْرٍ خَضِرٍ تَرْدُ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَارِهَا وَتَأْوِي إِلَى فَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ مُعَلَّقَةٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَا كُلُّهُمْ وَمَشْرَبِهِمْ وَمَقِيلِهِمْ، قَالُوا: مَنْ يَبْلُغُ إِخْوَانَنَا عَنَّا أَنَا أَحْيَاءُ فِي الْجَنَّةِ نُرْزَقُ لَنَا يَنْكُلُوا عَنِ الْحَرْبِ وَلَا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ؟ فَقَالَ تَعَالَى: أَنَا أَبْلَغُهُمْ عَنْكُمْ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ) آل عمران: ١٦٩﴾ رواه ابوداود وقال الحاكم: صحيح الإسناد، كە براپەکانی ئیو لە غەزای (أحد) شەھید بون، خوای گەورە گیانی ئەوانی لە ناو زگی بالندەکانی سەوز دانا، دینە سەر روبرەکانی بەهەشت و لە میوەی بەهەشت دەخۆن و دینەو لە چا زێرینەکانی ھەلواسراو لە سیبەری عەرشێ خوا، جا کە ئەو شەھیدانە دیتیان ئەو خواردنە خۆشەو ئەو خواردنەو خۆشەو ئەو شوینە خۆشەیان ھەبە، گوتیان: کئی بە براپەکانی ئیمە پادەگەینێ: کە ئیمە لە بەهەشتدا زیندووینەو خواردنمان دەدریتێ، نەوێک لە جەنگدا بترسین و لە غەزا دوا بکەون؟ جا خوای گەورە فەرمووی: من

له جیاتى ئىيوه پىيان پاده گەينم. جا خواي گه وره ئەم ئايەتەي پابردوى- (١٦٩)ى (آل عمران)ى- ناردوه خواروه، واتە: (ئەوانەي له پىگاي خوا كوژراون وا تيمه گە ئەوان مردونه، بەلكو ئەوان زيندونهو له لاي خواي خويان خواردنيان دەدرىتى).

﴿وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أُسْتُشْهِدَ أَبِي يَوْمَ أُحُدٍ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا كَلَّمَ اللَّهُ أَحَدًا إِلَّا مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ، وَأَحْيَا اللَّهُ أَبَاكَ فَكَلَّمَهُ كِفَاحًا، فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ تَمَنَّ عَلَيَّ أُعْطِكَ. قَالَ: يَا رَبِّ تُحْيِيَنِي فَأُقْتَلُ فِيكَ ثَانِيَةً، قَالَ ﷺ: إِنَّهُ قَدْ سَبَقَ مِنِّي أَنَّهُمْ إِلَيْهَا لَا يُرْجِعُونَ. قَالَ: يَا رَبِّ فَأَبْلُغْ مِنْ وَرَائِي. فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ: (وَلَا تَحْسِنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزَّقُونَ)﴾، رواه ابن ماجه والترمذي بسند حسن وصححه الحاكم، حەزەتەي (جابر) ﷺ فەرمووی: (عبدالله)ى باوکم له (أحد) شهید بوو، جا پیغه مبهرد ﷺ پئی فەرمووم: خواي گه وره قسه ی له گەل هیچ کهسیک نه کردوه تەنها له پشت پەردوه نه بئ، بەلام خواي گه وره باوکی تو ی زيندوو کردهو پووبه پوو قسه ی له گەل کردو فەرمووی: ئەي (عبدالله) چیت دەوی لیم داوا بکە تا بتەدمی.

(عبدالله)ى باوکت گوتی: خودایه به زيندوویی بمگه پینهوه دونیا تا دووباره له پىگای تو شهید بيم. خواي گه وره فەرمووی: پیشتەر پریار له خۆمه وه دەرچووه: نابى مردوه کان بگه پینهوه دونیا. جا (عبدالله)ى باوکت گوتی: خودایه ئەم پێزداریه ی من پابگهینه بهو زيندووانه ی له دواى من له دونیادا ماون. جا خواي گه وره ئايەتەکەي پابردوى ناردە خواروه.

﴿ شهید له گۆره کهیدا نازى ﴾

دیسان حەزەتەي (جابر) ﷺ لەبارەي شهیدبوونی حەزەتەي (عبدالله)ى باوکی فەرموویەتی: ﴿...فَدَفَنْتُ مَعَهُ آخَرَ فِي قَبْرِه... فَاسْتَخَرَجْتُهُ بَعْدَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ فَإِذَا هُوَ كَيَوْمٍ وَضَعْتُهُ غَيْرَ هُنِيَّةٍ فِي أُذُنِهِ﴾ رواه البخاري، جا باوکم و یهکیکی تر به یه که وه له گۆریکدا ناشتنم... جا له دواى شەش مانگ باوکم له گۆره که دەرھینا تاکو به تەنھایی بینیمه گۆریکی تر، تەماشام کرد وەك پۆژی ناشتنیەتی هیچی نەگۆپاوه، تەنها بەشیکی کەم له گۆی یه که ی گۆپاوو.

دیسان حەزەتەي (جابر) ﷺ فەرموویەتی: ﴿...ثُمَّ جَاءَ لِي سَالٌ (مُعَاوِيَةَ) وَيَسْتِي جَوْگەي ئاو به ناو گۆرستانی شهیدەکانی (أحد) دا لی بیدا، ئیمە چوین شهیدەکانی بگوازینەوه شوینیکی تر، که تەماشام کرد: باوکم وەك خەوتبی ئەوها بوو، بیلێکیش وەپئی ئیمام (حَمَزَة) کەوت ﷺ، یه کسەر خوینی لیھات، (عَمْرُو بْنُ الْجَمُوحِ) ش دەستی هەر له سەر برینەکە ی بوو، که دەستمان لادا یه کسەر خوین له برینەکە ی هاتە دەر، که دەستەکەمان له سەر داناوه خوینکه وەستا- (روایە)یکى تر-

بوئی میسک له گۆره کانیان دههات. مەم له (روایە) یکی تیش: جا له دوای چل و شەش سال لاڤاو گۆپی (عبداللە) و (عمرو)ی هەلدەری، ئەم جارەش لاشەکیان بەدەرکەوت و دیتیان وەك دوینی مردبن ئەوها بون.

ئەم هەدیسانە (صحیح)ن، ئیمام (مالک) و ئیمام (أحمد) و ئیمامی (البیهقی) و ئیمام (ابن إسحاق) گێراویەتیانە وەو بەلگەنە: کە شەهیدیش وەکو پیغەمبەرەن-علیهم السلام- له گۆره کەیدا ناپزی، واتە: ئەو نەپزینە-هەروەك پزلینانیکی شەهیدە- ئاماژەشە بۆ هەرموودەکەیدا خوا کە له هەدیسه کەیدا پزلی و دودا هەرمووی: ﴿أَنَا أَبْلَغُهُمْ عَنْكُمْ﴾ من له جیاتنی ئیوه پییان پادەگەیهنم.

جا هەروەك خوای گەوره له قورئاندا پیی راگەیاندین: شەهید پزدارە، ئەوهاش-بۆ زیاتر دلتیابوون- له دونیادا نیشانی داین: شەهید پزدارە و ناپزی، چونکە دیتنی چاو له گوئی لیوون کاریگەرترە، واللە أعلم. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۳۵۸-۴۰۵) و (فتح الباری) ب (۳) ل (۲۷۶)، ب (۷) ل (۴۳۱) و (السيرة الطبية) ب (۲) ل (۲۹۴-۳۵۲) و (نورالیقین) ل (۱۲۵-۱۳۴).

﴿گۆلپزیریک ئەم گۆلزارە﴾

یەكەم: کافرەکانی (مکة) بپاریان دا: قازانجی کاروانە کە (أبیسفیان) بۆ جەنگی پیغەمبەر ﷺ دابنن. له بارەیدا ئەم پیلانە، خوای گەوره دەهەرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ﴾ الانفال: ۳۶، بەراستی کافرەکان مائی خۆیان دەبەخشن تاكو خەلکی قەدەغە بکەن له ئایینی ئیسلام، جا کافرەکان ئەو ماله بۆ ئەم مەبەستە دەبەخشن، بەلام له ئەنجامدا دەبیته خەفەت بۆیان، چونکە مالهەکیان لە دەست دەچێ و دەشەبن.

واتە: پێشە کافرەکان بەردەوام ئەوهایه: مائی خۆیان سەرف دەکەن بۆ پزگرتن له سەرکەوتنی ئیسلام و شوینکەوتنی پزگای راست، هەروەك ئیستاش به چاوی خۆمان دەبینن: کافرەکان به هەزاران دۆلار سەرف دەکەن بۆ چەواشەکردنی موسولمانان و ناشیرنکردنی ئیسلام و بۆ لێدان (مُجاهد) و بانگەوازانانی ئیسلام، بۆ ئەو مەبەستەش چەندەها تۆکەری خۆیان به کرێ گرتون و له دژی ئیسلام به کاریان دین، بەلام له ئەنجامدا بیگومان خوای گەوره ئایینی خۆی سەرکەوتوو دەکا و حەقیش ناشکرا دەکا، کافرەکانیش خەفەتبار دەبن بهم سەرکەوتنە و به له دەستچوونی مالهەکیان.

جگە لهم هۆیهش-کە هۆیهکی ئایینی بوو- هۆیهکی کۆمەلایەتیش هەبوو: کافرەکانی (مکة) دەیانویست ئەو بەزین و سەر شوپیهی غەزای (بدر) له خۆیان لابدەن و ئابروویان بگەپننەوه، هەروەها له پووی ئابوریش: دەیانویست ئەو مەترسیه له پزگە بازراگانی بۆ ولاتی (شام) توشیان دەبێ نەیهێلن و هیچی تر پیغەمبەر ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ نەیهنە سەر پزگە

کاروانه‌کانیان، هه‌روه‌ها له پووی پامیاریش: به هۆی شکسته‌که‌ی (بَدْر)، کافره‌کانی (مَكَّة) نرخ و پَژنیان نه‌مابوو له ناو هۆزه‌کانی عه‌ره‌بدا، بۆی ئ ده‌یانویست—به هه‌ر نرخیک بی— سه‌ریه‌زیه‌ک بۆ خۆیان بگه‌پینه‌وه. (تفسیر ابن کثیر) الانفال (۳۶) و (سیره‌ الصلابی) ب (۲) ل (۷۰-۷۲).

دووم: ئیمام (العَبَّاس) علیه‌السلام له (مَكَّة) وه نامه‌یه‌کی بۆ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم نوسی و له پیلانی کافره‌کانی (قُرَیش) ئاگاداری کرده‌وه. بۆ گه‌یاندنی ئه‌م نامه‌یه‌ش ئیمام (العَبَّاس) پیاویکی به‌ کرێ گرتو به‌ مه‌رجی دانا: به‌ په‌له‌ پڕواو به‌ سێ شه‌و و سێ پۆژان نامه‌که‌ بگه‌پینه‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، چونکه‌ پێگه‌ی نێوان (مَكَّة) و (مَدِیْنَة) هه‌شت پۆژه پێیه‌، جا حه‌زه‌تی (أَبی بن کَعْب) علیه‌السلام نامه‌که‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم خوینده‌وه و پیغه‌مبه‌ریش صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رموی: ئه‌م نامه‌یه‌ ئاشکرا مه‌که‌. جا له‌ دوا‌ی گه‌یشتنی نامه‌که‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم هه‌ولی ده‌دا پۆژ به‌ پۆژ هه‌والی له‌ شکری کافره‌کان بزانی و زانستی له‌ باره‌ی له‌شکهره‌که‌ بۆ ده‌هات، تا کافره‌کان له‌ (مَدِیْنَة) نزیک بونه‌وه، ئینجا پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم خۆی ئاماده‌ کرد.

جا له‌ باره‌ی ئیمام (العَبَّاس) علیه‌السلام ئیمام (ابن عبدالبر) فه‌رمویه‌تی: ئیمام (العَبَّاس) له‌ پیش غه‌زای (بَدْر) موسولمان بویوو، به‌لام ئاشکرای نه‌ده‌کرد، هه‌ر ئه‌ویش له‌ (مَكَّة) وه‌ هه‌والی کافره‌کانی (قُرَیش)ی بۆ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم ده‌نوسی و موسولمانه‌کانی (مَكَّة) ش به‌ویه‌وه به‌هیز بویون، جا ئه‌ویش پێی خۆش بوو: کۆچ بکا بۆ (مَدِیْنَة)، به‌لام پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بۆی نوسیوو: ﴿أَنْ مَقَامَكَ بِمَكَّةَ خَيْرٌ﴾ مانه‌وه‌ت له‌ (مَكَّة) دا باشت‌ره‌ بۆ موسولمانان.

جا ئیمام (ابن حجرالهیتمی) فه‌رمویه‌تی: له‌ واجبوونی کۆچکردن ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ جیا کاروانه‌وه: که‌ وه‌ک ئیمام (العَبَّاس) علیه‌السلام مانه‌وه‌یان له‌ (دَارُالْکُفْرِ) دا به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی تێدا‌یه. واته‌: دروسته‌: ئه‌وان له‌ (دَارُالْکُفْرِ) دا بمینه‌وه. (تحفة المحتاج بحاشية الشروانی) ب (۹) ل (۲۶۹ و ۲۷۰) و (السیره‌ الطلیبه) ب (۲) ل (۲۷۱ و ۲۹۶).

سێیه‌م: پاوێژکردن، له‌ غه‌زای (أُحُد) پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم پاوێژی به‌ موسولمانان کرد.

ئیمامی (القرطبی) فه‌رمویه‌تی: پاوێژکردن له‌ بناغه‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌و له‌ کاره‌ گرنگه‌کانه‌، هه‌ر کاریه‌ده‌ستیک پاوێژ به‌ زانایان و دینداران نه‌کا، ئه‌وه‌ لادانی واجبه‌...جا ده‌فه‌رموی: —ئیمام— (ابن خُوَیْزِمَنْدَاد) فه‌رمویه‌تی: واجبه‌ کاریه‌ده‌سته‌کان له‌ کاروباری ئاییندا پاوێژ به‌ زانایانی ئایینی بکه‌ن، له‌ کاروباری جه‌نگدا پاوێژ به‌ سه‌رکرده‌کانی له‌شکر بکه‌ن، له‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کاندا پاوێژ به‌ پیاوماقولا‌نان بکه‌ن، بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌و پاگرتنی ده‌وله‌تیش پاوێژ به‌ وه‌زیره‌کان و کاریه‌ده‌سته‌کان بکا.

له‌ ئیمام (الْحَسَنُ الْبَصْرِي) گێردراوه‌ته‌وه: که‌ خوای‌گه‌وره‌ فه‌رمانی پاوێژکردنی به‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم کردوه، بۆ ئه‌وه‌ نیه‌: که‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم پێویستی به‌ پای ئه‌وان هه‌یه‌، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌یه‌: فێری سودی پاوێژکردنیان بکا، تاکو ئۆمه‌ه‌تیشی وه‌کو وی پاوێژ به‌ یه‌کتری بکه‌ن...پاوێژکردن به‌ره‌که‌ته‌، پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رمویه‌تی: ﴿مَا خَابَ مَنْ اسْتَحَارَ، وَلَا نَدِمَ مَنْ

استشار ﴿رواه الطبراني وحسنه السيوطي، سهرشوپرو شهرمهزار نابي ئهوكهسهى (استخارة)ى كردبى، په شيمانيش نابيتهوه ئهوكهسهى راويژى كردبى...﴾

راويژكردن له سهر جياوازي بۆ چوونهكان بنياتنراوه، جا راويژكهركه تهماشا دهكا: كامه بۆچوون له قورپان وحهديس نزيكتره-ئهگه ربؤى بكونجى-ئينجا خوايگه وره دلى برده سهر كام بۆچوون، با ئهويان جي به جي بكاو بشت به خوا بيهستى. واته: له سهرى واجب نيه بۆچوونى هيچ لايهك جي به جي بكا-چونكه خوايگه وره ده فرموى: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ آل عمران: ١٥٩، راويژيان پى بكه له كاروباردا، جا له دواي راويژكردن دلت بۆ چ كارىك پويشت، ئهوى جي به جي بكهو پشت به خوا بيهسته.

ثيمام (قتادة) فرمويهتى: خوايگه وره فرمانى به پيغه مبه رﷺ كردوه: دلى بۆ كام كار چو، به جي بى بىنى و پشت به خوا بيهستى، نهك به راويژهكهى ئهوان-واته: ئهگه راويژكردن واجبيش بى، به لام (مُلْزَم) نيه-كه واته: واجب نيه راويژهكهركه پاى هيچتيكيان جي به جي بكا. جا كه پيغه مبه رﷺ كه رستهى جهنگى له خوى بهست و گهجهكان په شيمان بونه وهو گوتيان: يا رَسُولَ اللَّهِ ئهگه ر حهز دهكهى له (مَدِينَة) بميننه وه، پيغه مبه ريش ﷺ فرموى: ﴿بُوْ هِيْجْ پيغه مبه ريك نابى ههر كاتيك چهكى هه لگرت دايبنيتهوه تا جهنگ له گه ل دوژمنهكهى دهكا.﴾ چونكه چهك هه لگرتن نيشانهى دل بۆچوون و برياردانى جهنگه، به لام دانانى چهك هه لوه شانندهوى پشت بهستنه به خواي گه وره، دانانى چهك و دهرنه چوون بۆ مهيدانى جهنگ دهبيته نيشانهى دوو دلى و ترسنوكى و پاشكه زبوونه وه له برياردان، سهركردهى ليها توش نابى ئهو سيفه ته خراپانهى تىدا بيته جي. به كورتكراوه بى له (تفسير القرطبي) آل عمران (١٥٩).

پرسپار: له فرموده كانى (تفسير القرطبي) وا دهركهوت: راويژهكر له سهرى واجب نيه پاى هيچ لايهك جي به جي بكا، كه وابوو: واجب نيه پاى لايه نه زوتره كهش جي به جي بكا، ئهوى بۆچى پيغه مبه رﷺ پاى گهجهكانى هه لبارد، چونكه ئهوان زوتر به هيتر بون؟ وه لام: راسته گهجهكان زوتر بون، به لام ئه مه راست نيه: كه پيغه مبه رﷺ پاى گهجهكانى بوى هه لبارد بى چونكه زوترن، به لگو له بهر ئه وه بوو: پاى گهجهكان له چهند پويكه وه په سندر بوو له پاى پيرهكان، بۆ نمونه:

پاى پيرهكان ئه وه بوو: له ناو (مَدِينَة) دا بميننه وه، جا ئهگه ر دووژمن بيته ناو (مَدِينَة)، ئه وه موسولمانان كۆلان به كۆلان جهنگيان له گه ل دهكهن، ئافرهت و منداليش له سهر بانهكان لييان دهدهن، وه ئهگه ر دوژمنهكهش له دهره وهى (مَدِينَة) بمينيه وه، ئه وه پاش ماويهك وه په ز ده بى و دهگه پيته وه (مَكَة).

جا له بهرامبه ريش پاى گهجهكان ئه وه بوو: له شكى كافرهكان زيانى پيغه مبه رﷺ؛ ٩

هزار وشتو دوو سهد ئه سپی له گه لدايه، كه وابوو: ده گونجی ئه و له شكره زۆره بۆ ماوه يه كی زۆر گه ماړوی (مَدِينَة) بداو هاتنی ئازوقه بۆ (مَدِينَة) قه دهغه بكا، به م گه ماړويه دانېشتوانی (مَدِينَة) توشی برسپه تی و تهنگانه دهبن، هم له لایه كی تریش: بیگومان كافر هكان ئه و هه موو ئاژه له زۆرانه به رده ده نه ناو كشتوكالی دهره وهی شاری (مَدِينَة) و ویرانی دهكهن، ئه مهش ده بیته زیانیکی گه وره ی ئابووری، به لكو (صَحَابَة) كان ﷺ به ئاشكرایی هه ستیان به م زیانه ده كرد، چونكه له شكری كافر هكان له لای كارێزكه و شتره كانیان به ردا نه ناو كشتوكالی موسولمانانو (صَحَابَة) یه كی (أَنْصَارِي) ش ﷺ گوتی: (چۆن ده بی كشتوكالی (مَدِينَة) بكړیته له وه پرگه و هیچیشمان له وان نه داوه)؟.

جا ئه وهش بزانه: ته نها له و حاله ته دا پاوێژ ده كړی: كه برپاریکی شرع له و پووداوه دا نه بی، چونكه پیغه مبه ر ﷺ لیره دا (وَحْي) ی بۆ نه هاتبوو، بۆی پاوێژی پێ كردن، پێگه شی دانئ - هه ردو لا - پای خۆیان به ئازادی دهر بېرن، ئینجا به (إِجْتِهَاد) ی خۆی پایه كی هه لبژاردو لیئشی پاشگه ز نه بۆوه، هه رچه ند ئه و پایهش له گه ل ناو دلی خۆی جیاواز بوو. (البداية والنهاية) ب (٢) ل (٣٦٤) و (السيرة الصلابة) ب (٢) ل (٧٤-٧٨).

چواره م: پشت به ستن به كافر هكان بۆ جهنگی كافر هكان به چه ند مه رجیك دروسته:
پیشه كی: پیغه مبه ر ﷺ له (الشَّيْخَيْن) ئه و گه ده جانه ی گه پاند نه وه: كه ته مه نیان له پانزه سال كه متر بوو، ئه مهش به لگه یه: كه موسولمانه كانی ئه و سه رده م له و په ری گیانفیدی بون بۆ ئیسلام، هه ی ئافه رین بۆ ئه و دایكو باوكانهش: كه كوپه كانی خۆیان ئه وها په ره وه رده كردون و كردونیا نه گیانفیداو دلسۆزی ئیسلام.

جا له به رامبه ر ئه و به چه كه شیرانهش، ته ماشا بكه: (عبدالله بن سَلُولُ الْمُنَافِقِ) له گه ل سئ سهد (منافق) ی (مَدِينَة) گه پانه وه و موسولمانه كانیش له باره ی ئه وان بونه دوو چین، جا خوای گه وره له باره ی ئه و دوو چینانه ئه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فَنَيْنَ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ النساء (٨٨)، بۆچی ئیوه ی ئیماندار له باره ی (مُنَافِق) هكان بونه دوو چین: چینیک گوتی: ده یانكوژین. چینه كه ی تر گوتیان: نایانكوژین. خو ئه وان (مُنَافِق) ن و خوای گه وره به كوفره كه ی خۆیان به هیلاكی داو، ئایا ئیوه ده تانه وی ئه وان به یینه سه ر پئی پاست كه خوا ئه وانی گومرا كردون، هه ر كه سیكیش خوا گومرای كردبی، هیچ پێگایه كت ده ست ناكه وی بۆ ئیمان نه یینانی.

جا كه ئایه ته كه هاته خواره، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ﴿إِنَّهَا طَيِّبَةٌ تَنْفِي الْخَبْثَ كَمَا تَنْفِي النَّارُ خَبْثَ الْحَدِيدِ﴾ رواه الشيخان، شاری (مَدِينَة) پاك و بۆنخۆشه، پیاوی خراپ لاده با، هه روهك ئاگر چلکی ئاسن لاده با.

جا خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾، ئەو كاتەش دوو كۆمەل لە ئۆهەى مسوولمان ويستيان بترسين و ئەوانيش به دواى (ابن سَلُول) دا بگه پێنهوه، به لām خواى گهوره ئەو دوو كۆمەلەى پاراستن و نهگه پانهوه، خواى گهوره سهرپه رشتكارى ئەو دوو كۆمەلەيه، با ئيماندارهكانيش هەر به خوا پشت ببهستن. جا ئەم دوو كۆمەلەى ئەو مه دحيان كراوه (بَنُو سَلَمَةَ) و (بَنُو حَارِثَةَ) بون. ههروهك (البخاري ومسلم) گپراويه تيانهوه.

پرسپيار: ئەو سێ سه د (منافق) هى گه پانهوه، پێغه مبه ر ﷺ ده يزاني (منافق) نو و پێگه شى دانئ له گه لى دا بپۆنه غه زاي (أُحُد)، له لايه كى ترش كۆمه له جوله كه يه كى گه پاندنه وه و پێگه شى نه داني له گه لى دا بپۆنه غه زاي، هه م پێگه شى نه دا: (أَنْصَارِي (مَدِينَةَ) جوله كه كاني هاوپه يمانى خويان له گه ل خوياندا به پێن و فهرمووى: پيويستيمان پييان نيه. ئايا ئەم دژايه تيه چۆن لاده چۆ و جياوازي چييه؟

وه لām: پێغه مبه ر ﷺ زۆر چاك بيرى له وه ده كرده وه: كه له شكري كافره كان سێ هه زار چه كدارن، له شكري ئيسلاميش هه فته سه د موسوولمان و سێ سه د (منافق) بون، جا (منافق) هكان مه ترسى ئەوه يان لى نه ده كرا: كه وه گه ل له شكري كافره كانى (مَكَّة) بكه ون؟ چونكه دانيشتوانى (مَدِينَةَ) خرمى خويان بون، به لām جوله كه كان بيگانه بون و ئەو مه ترسيه يان لى ده كرا، بۆي پێغه مبه ر ﷺ پێگه شى نه دا: جوله كه كان له گه لياندا بپۆ غه زاي (أُحُد).

جا له سه ر ئەم بنچينه يه، ئيمامى (النواوي) فهرموويه تى: دروسته پيشه واي موسوولمانان بۆ جه نگ كردن پشت به و كافرانه ببه ستى كه له خيانه تيان ئەمين بپۆ هه م ژماره شيان ته نها ئەوه نده بپۆ: ئەگه ر ئەوانيش وه گه ل له شكري كافره كان بكه ون ئيمه به روه ستى هه ردوو لايان بكه ين. جا به لگه شى ئيمامى (النواوي) ئەم سێ سه د (منافق) يه وه م له غه زاي (حُتَيْن) ش پێغه مبه ر ﷺ سێ سه د زى لى له (صَفْوَان بن أُمَيَّة) وه رگرت، كه له و كاتدا كافر بوو.

جا ئيمام (ابن حجر الهيتمي) فهرموويه تى: بۆ پشت پي به ستن به مه رج دانداروه: پيويستيمان به يارمه تيدانى كافره كان هه بپۆ، جا كه پێغه مبه ر ﷺ فهرموويه تى: ﴿إِنَّمَا لَا تَسْتَعِينُ بِمُشْرِكٍ﴾ ئيمه يارمه تى له هيج كافريك وه رناگرين. مه به ست ئەوه يه باشتەر ئەوه يه هيج جۆره كافريك پشتى پي نه به ستري له جه نگدا، واته: مه به ستى قه ده غه كردن نيه. والله أعلم. (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (٩) ل (٢٢٨)

﴿ زيان و سيفه ته كاني (مُنافِق) كان ﴾

پيشه كى بزانه: له سه رده مى پێغه مبه ردا ﷺ ژماره شى (مُنافِق) هكانى (مَدِينَةَ): سێ سه د پياو و سه د هه فته ئافره ت بون، ههروهك (ابن عَبَّاس) رضى الله عنهما فهرموويه تى، سه رۆكى (مُنافِق) هكانيش (عبدالله ابن سَلُول) بوو. (تفسير الخازن) و (تفسير النسفي) التوبه: الايتان (٨٤ و ٦٧). جا له چه ند ئايه ت و هه ديسدا پوو ره شى و خيانه تكارى و زيانى (منافق) هكان باس كراوه،

ئىمەش لىرەدا مەندىكى باس دەكەين، تاكو موسولمانان بيانناسنو خۇيان لەوان بپارىزن:

۱- جياوازى دُل و زوبان، خاىگەرە دەفەرموى: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ البقرة: ۸، چىنە خەلگىك ھەنە دەلەين: باوەرمان بە خواو بە
پۆژى دوايى ھەيە، لە راستىدا ئەوان خاوەن باوەر نەين. واتە: (مُنافِق)ن.

۲- بە ناوى چاكسازى و پىشكەوتن، بىئەخلاقى و ويرانكارى و بەدەرەشتى بلاو دەكەنەو،
خاىگەرە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ *
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ البقرة (۱۲۰)، كاتى بەو چىنە خەلگە
دەگوترى: لەم زەمىنەدا ويرانكارى و بىئەخلاقى ئەنجام مەدەن و خەلگى لە ئاين
لامەدەن؟ لە وەلامدا دەلەين: ئىمە چاكسازى دەكەين. خەلگىنە ئاگادار بن: ئەوانە
تىكدەرى ئاين و ئەخلاقن بەلام بە خۇيان ھەست ناكەن. واتە: چونكە پوناكى
ئيمان لە دلياندا نەماو.

۳- پەتارکردن بە ئايىنى ئىسلام بە دواكەوتن و نەزانی دادەنەين و پەتار بە شەرىعەتى
ئىسلام ناكەن، خاىگەرە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۱۳، كاتى بە (منافق)ەكان
دەگوترى: ئىوھش وەكو خەلگى موسولمان ئيمان بىنن و گوپرايەلى خودا بن،
ئەوان دەلەين: چۆن ئىمە وەك نەزانەكان ئيمان دىنين! خەلگىنە ئاگادار بن: ئەوانە
نەزانن، بەلام بەخۇيان نازانن كە نەزانن.

۴- دوو پووئى-ھەر لە بەر ئەو سىفەتەش ناويان لىندراو (مُنافِق)- خاىگەرە
دەفەرموى: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا
نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾ البقرة: ۱۴، كاتى (منافق)ەكان دەگەنە ئيمانداران پىيان دەلەين:
ئيمانمان ھىناو و ئىمە موسولمانين. كاتى دەگەرپەنەو لای گەرەكانى خۇيان
دەلەين: ئىمە لە سەر ئاين و پىبازى ئىوھين، ئىمە گالته بە موسولمانان دەكەين.

۵- شىوھى خۇيان زۆر جوان دەكەن و بە زمانى لووسى و قسەى سەر قۆزو بن ئالۆز خەلگى
چەواشە دەكەن، خاىگەرە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ
لِقَوْلِهِمْ﴾ المنافقون: ۴، كاتى (منافق)ەكان دەبىنى لاشەى ئەوان تووشى سەرسوپمانت
دەكا، ئەگەر قسەش بكەن گوئى لە قسەكانيان پادەگرى، چونكە زمان لووسن.

۶- بەردەوام بە چاوى تۆمەت دەرواننە موسولمانان، ھەر وتارىك و ھەر پەندىكى
ئاينىيان گوئى لىببى بە دژى خۇيانى دادەنەين، خاىگەرە دەفەرموى: ﴿يَحْسِبُونَ
كُلَّ صِدْقَةٍ عَلَيْهِمْ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ﴾ المنافقون: ۴، ھەر دەنگىك لە ئىسلامدا
(منافق)ەكان گوپىيان لىببى، وا تىدەگەن لە دژى ئەوانە، ئەوان دوزمنى

راسته‌قینه‌ی ئیسلام، ناگاداری خۆت به‌و لیبیان ئەمین مەبە.

٧- بەرده‌وام فەرمان به‌ خراپه‌ ده‌که‌ن و پێ له‌ چاکه‌و خواپه‌رستی راسته‌قینه‌ ده‌گرن، خوای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ التوبة: ٦٧، پیاوانی (منافق) و ئافره‌تانی (منافق) هه‌ر یه‌که‌یان پارچه‌ی یه‌کترین و له‌ یه‌ک پیزی کافره‌کان و فەرمانی به‌ بێ‌شهرعی و بێ‌ئه‌خلاقی ده‌که‌ن و پێگا له‌ چاکه‌و په‌وشتی باش ده‌گرن.

جا ئه‌ی موسوڵمانی پێزدار: ئیستاش له‌ کوردستان و له‌ ولاته‌کانی‌تری ئیسلامدا چه‌ند گرۆه‌یکێ (منافق) هه‌نه، ئه‌و سیفه‌تانه‌و چه‌ند سیفه‌تی‌کی‌تری (منافق) هه‌کانیان تێدانه، که‌واته: وا تێمه‌گه‌ (مُنافِق) هه‌ر له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هه‌بون و بپاونه‌وه، به‌لکو تا ئیستاش به‌رده‌وام (منافق) هه‌نه، جا ئه‌گه‌ر له‌ به‌ر دژی باسه‌که‌ نه‌بوايه، زیاتر سیفه‌ته‌کانی‌تری (منافق) هه‌کانم ده‌نوسین، به‌لام ئه‌وه‌نده به‌سه: بۆ ئه‌وه‌ی موسوڵمان بیانناسی و خۆیان لێ‌پاریزی.

جا بزانه: به‌ هۆی ئه‌و سیفه‌تانه (منافق) هه‌کان له‌ هه‌موو کافره‌کان کافرترو پیسترن و زیانیان زۆرت‌ره بۆ ئیسلام، بۆی خوای‌گه‌وره‌ زیاتر پقی لێ‌ده‌بنه‌وه‌و ناخۆشترین شوێنی‌شی له‌ دۆزه‌خدا بۆ داناون و ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ النساء: ١٤٥، به‌راستی (مُنافِق) هه‌کان له‌ نه‌ومی هه‌ره‌ خواره‌وه‌ی ناگری (جَهَنَّم) دا سزا ده‌درێن و هیچ یارمه‌تیده‌ری‌کیشت بۆ ئه‌وان ده‌ست ناکه‌وێ.

پێنجه‌م: ده‌رچوون له‌ فەرمانی کاربه‌ده‌ست ده‌بیته‌ هۆی به‌زین و شکانی له‌ شکر، پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ربازگه‌ی داناو پشتی له‌ کیوی (أُحُد) بوو، پووی له‌ (مَدِينَة) بوو... هتد، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه: که‌ پێویسته‌ سه‌رکرده‌ هه‌ر چه‌کداریک له‌ شوێنی شیای خۆی دابنێ و هانی سوپایه‌که‌ی بدا: به‌ بێ‌گه‌ردی و به‌ ئازایانه‌ جه‌نگ بکه‌ن و ململانه‌و په‌رته‌وازه‌یی نه‌که‌ن، هه‌روه‌ها شوێنی‌کی شیاویش بۆ له‌شکره‌که‌ی دابنێ و له‌ پووی سروشتیه‌وه‌ قایم و پارێزراو بێ و به‌رزاییه‌کان و ناوگه‌لیه‌کان بخاته ژێر ده‌ستی خۆی و زانستی پێویستیش بداته جه‌نگاوه‌ره‌کان و بۆیان پوون بکاته‌وه له‌ کاتی بچرانی په‌یوه‌ندی‌دا ئه‌وان چۆن په‌فتار بکه‌ن. ئه‌وانه‌ش هه‌موویان به‌لگه‌نه له‌ سه‌ر لێ‌ها‌توویی و لێ‌زانی پێغه‌مبه‌ری سه‌رکرده‌مان ﷺ، که‌وابوو: با موسوڵمانه‌کانیش ده‌رس له‌ هه‌له‌ی تیرهاویژه‌کان وه‌ربگرن و له‌ فەرمانی سه‌رکرده‌یان ده‌رنه‌چن، چونکه‌ (ابن سلول المنافق) له‌ گه‌ل سێ سه‌د چه‌کداری (مُنافِق) له‌ له‌شکری موسوڵمانان دابراو گه‌راوه، به‌لام ئه‌و دابراوه‌ی ئه‌وان به‌ قه‌د هه‌له‌ی تیرهاویژه‌کان زیانی بۆ له‌شکری ئیسلام نه‌بو.

باش بیر بکه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ نوری پێغه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌م پووداوه‌ی ده‌هاته به‌رچاو، بۆی

فرمودی: ﴿نه گهر بالنده کانیش بمانر فیئن، ئیوه فریامان مه که ون و له شوینی خوټان لامه که ون﴾. جا تا تیرهاویژه کان گوپرایه لی فرمانی پیغه مبه ر بون ﷺ، له شکر ی ئیسلام هر له سرکه وتندا بوو، به لام که ئه وان له فرمانی پیغه مبه ر ﷺ دهرچون، یه کسه ر کافره کان به سر موسولماناندا زال بون و حه فتا که سیان لی شه هید کردن.

به لی: ئه وه له یه ی تیرهاویژه کان کردیان، هه موو ئه و سرکه وتنه ی هه لوه شانده وه: که موسولمانان له سهره تای جهنگه که دا وه ده ستیان هی نابوو، ئه وه ش بووه هوی دلخوشبوونی کافره کان، به لام به هر جوریک بی، نابی ئیمه زماندریزی بکهینه سر ئه و (صحابه) پیزدارانه ی (أُحُد) ﷺ، به لکو ده بی دهرس له هه له ی ئه وان وه ربگرین، چونکه خوای گه وره ئه وانی عه فوی کردون و ده فرمودی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران: ۱۵۲، به پاستی خوای گه ور وه عده ی خوی هی نا جی که سرکه وتنی دانی له و کاته ی به ئیزنی خوای گه وره کافره کانتان ده کوشتن و به شمشیره کانتان ئه وان تان راده مالن، ئه و سرکه وتنه ش هر به رده وام بوو تا ئیوه ترسان و مللانه تان کرد له باره ی مانه وه له سر چیا یه که، ئیوه له فرمانی پیغه مبه ری سر کرده ﷺ دهرچون پاش ئه وه ی خوای گه وره ئه و سرکه وتنه ی دابونی که پیتان خوش بوو، هه ندیک له ئیوه دونیا یان ده وی بویی له چیا یه که دابه زین، هه ندیکیش قیامه تیان ده وی: که ئه و ده که سانه بون له سر چیا یه که مانه وه و شه هید کران، ئینجا به هوی ئه و تا وانه خوای گه وره ئیوه ی له کافره کان گه رانده وه و کافره کانیشی به سر ئیوه دا زال کردن تا ئیوه تا قی بکاته وه، به پاستی خوا ئیوه ی عه فو کرد له و تا وانه - نه گهر نا: ئه و تا وانه شیای سزایه کی گه وره تر بوو - خوای گه وره خاوه نی نیعمه ته له سر ئیمانداران.

جا هه روه ک خوای گه وره تیرهاویژه کانی عه فو کردن، هه لاتوه کانیشی عه فو کردن، هه روه ک له دوی ئیره خوای گه وره ده فرمودی: ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ آل عمران: ۱۵۵، به پاستی خوای گه ور (صحابه) کانی (أُحُد) ی عه فو کردوه له تا وانی هه لاتنیان له جهنگ.

(تفسیر ابن کثیر) آل عمران: (۱۵۲ و ۱۵۵) و (سیره الصلابی) ب (۲) ل (۸۶ و ۸۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹).

﴿هه لاتن له کاتی جهنگدا هه رامه و گونا هیکی گه وره یه﴾

پیشه کی بزانه: پیغه مبه ر ﷺ فرمودیه تی: ﴿لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَسَلُّوْا اللَّهَ الْعَاقِبَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمْهُمْ فَأَصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ﴾ رواه الشیخان، خوژگه مه که ن پوو به پوو ی دوژمن ببنه وه، له خوا بیارینه وه بی به لاتان بکا، جا هر کاتیک گه یشتنه

دوژمنه کانتان ئیوه خوږاښوون و بزانه: بههشت له ژیر سیبهری شمشیره کاندایه. ئینجا بزانه: یه کهم جار واجب بوو: موسولمانان بهرامبر ده نه وندهی خوږان له جهنگدا خوږاښوون، هرهوکه خویگه وړه ده فرموی: ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ﴾ الأنفال: ۶۵، نهگه له ئیوه بیست کهسی خوږاښوون ههین، به سهر دوو سهد کافر دا زال دهین و سهردهکون.

ئینجا خویگه وړه فرموی: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ﴾ الأنفال: ۶۶، ئیستا خویگه وړه نهام بارهی له ئیوه سوک کرد، نهگه له ئیوه سهد کهسی خوږاښوون ههین، به سهر دوو سهد کافر دا سهردهکون.

جا له سهر نهام نایه تهی سوک کردن، برپاری خوا جیگیر بوو و ههپامه و نابی موسولمانه کان له دوژمنیکی به قهد دوو هندی خوږان ههلبین و مهیدان بهجی بیلن، چونکه موسولمان له سهر ﴿إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ﴾ جهنگ دهکا: که (شههیدبوونه، یان سهرکهوتنه)، کافریش تهنها بو و دههستهینانی دنیا جهنگ دهکا، جا خویگه وړه بوی ههلاتووه کانی غهزای (أُحْدَى) عهفو کردن، چونکه دوژمنه کانی له دوو هندی خوږان زیاتر بوو- بهلکو له سی هندی خوږان زیاتر بوو- جا لهگه له نه و ههشدا خویگه وړه په خنه ی ههرا لگرتن و گلهیی لی کردن.

جا ههروکه ههلاتنی له شکره که ههپامه، نه و هاش ههلاتنی تاک تاکی چه کداره کانیس ههپامه له گونا هه گه وړه کانه، خویگه وړه ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ * وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّدْ ذُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ الأنفال: ۱۶۱، هه نه و که سانهی با و هرتان هیناوه ههرا کاتی گه یشتنه کافره کان و له جهنگدا لیکن نزیک بو نه و، نه کهن به زن و پشت بدنه کافره کان، ههرا کهسی که کاتی جهنگدا پشت بداته کافره کان و بهزی- تهنها بو فیلیکی جهنگ نه بی و بو لای کو مه لیکی فریا که و تن نه بی- بیگومان نه و ههلاتووه به غه زه و توپه یی خوا و دهگه پرتنه و، شوینه کهشی جهه نه مه و خرابترین شوینه.

ههروها پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ﴿اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ... وَعَدَّ مِنْهَا: التَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ﴾ رواه الشیخان، خو تان بیاریزن له و هفت گونا هه گه وړه به هیلا که ده رانه: که یه کیکیان: ههلاتنه له کاتی جهنگدا. (تفسیر القرطبی) الأنفال: (۱۶ و ۱۷) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۹) ل (۲۴۳).

شه شه: ترسان شه ره زارییه، پیغه مبه ر ﷺ فرموی: ﴿مَنْ يَأْخُذْ هَذَا السَّيْفَ بِحَقِّهِ؟﴾ کی نهام شمشیر به مافی خو ی و ده گری؟. بزانه: له لایه کی نهام شمشیر نو سرا بوو: فِي الْجُبْنِ عَارٌ وَفِي الْإِقْدَامِ مَكْرَمَةٌ * وَالْمَرْءُ بِالْجُبْنِ لَا يَنْجُو مِنَ الْقَدَرِ

له ترساندا شهرمه زاری یه و له هلمه تبردندا ریژداری یه

مرؤډ به ترسان قورتار نابیی له قهزاو قهدهر.

جا چه زره تی (الزُبیر) رضی اللہ عنہ فرموویه تی: که پیغه مبه رضی اللہ عنہ شمشیره که ی نه دامی و دایه (أبو دُجَانَة)، له دلم گران بوو؟ چونکه من کوپی (صَفِيَّة) ی پوری پیغه مبه رضی اللہ عنہ بوم، جا گوتم: ته ماشا ده که م بزائم (أبو دُجَانَة) چی ده کا؟ کاتیک دیتم پارچه په پوکیکی سوړی له سهری خوی به ستو (أَنْصَار) ش گوتیان: (أبو دُجَانَة) په پوکی مردنی دهرهینا. جا (أبو دُجَانَة) رضی اللہ عنہ چوو مه یدان و ده یگوت:

أَنَا الَّذِي عَاهَدَنِي خَلِيلِي * وَنَحْنُ بِالسَّفْحِ لَدَى النَّخِيلِ
أَلَا أَقُومَ الدَّهْرَ فِي الْكَيْوَلِ * أَضْرِبُ بِسَيْفِ اللَّهِ وَالرُّسُولِ ﷺ

من نه و که سه م دوسنه که م - پیغه مبه رضی اللہ عنہ - په یمانی له گه ل به ستم، له و کاته ی که ئیمه له بنه و ی کیوه که له لای دارخورمایه کان بوین: که هیچ کاتیک له دواوه ی ریزه کان جهنگ نه که م - به لکو هر له پیشه وه بم - به شمشیری خواو پیغه مبه رضی اللہ عنہ له کافره کان بده م. جا که نه مه ی گوت، هیرشی کرده سهر کافره کان و هر که سیک پووبه پووی بوباهو ده یکوشت، کاتیک شمشیره که شی کول دهبوو به بهر د تیزی دهرده وه، تا وای لیها ت وه کو داسوکه خوار بووه. به لئ: نه وه مافی شمشیره که یه.

جا چه زره تی (کعب بن مالک) رضی اللہ عنہ فرموویه تی: من بریندار بوم و دیتم کافریک که ل و په لیک ی ته وای جهنگی دهبه ر دابوو و موسولمانی کو دهرده وه سهر یه کتری و ده یگوت: بو سهر برین کو ببه نه وه، ههروه ک بزئ و مه پ کو دهبه نه وه. له ناکاو دیتم موسولمانیک خوی بو ناماده کردوه، هر ته ماشام کرد تا گه یشتنه یه کتری، موسولمانه که شمشیریکی له شانی کافره که دا، گه یشته لا قینگی و کردیه دوو له ت، جا گوتی: نه ی (کعب) چوډ دهبینی؟ من (أبو دُجَانَة) م. به لئ: نه وه مافی شمشیره که یه.

ههروه ها چه زره تی (أبو دُجَانَة) دیتنی یه کیک هانی کافره کان دهدا بو جهنگردن، جا (أبو دُجَانَة) شمشیره که ی هه لئنا لئ ی بدها، نه ویش قیپانندی، نه و جا زانی نه مه ئافره ته - (هندی ژنی) (أبی سفیان) بوو - جا چه زره تی (أبو دُجَانَة) فرمووی: ریژم له شمشیره که ی پیغه مبه رضی اللہ عنہ نا: ئافره تیکی پی بکوژم. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۳۶۶) و (السيرة الطيبة) ب (۲) ل (۳۰۷). **هه فته م: پیویسته غهزا ته نها به نیه تی ریگای خوا بی، پیغه مبه رضی اللہ عنہ فرمووی:** (قُرْمان) (دوزه خی یه). (قُرْمان) پیاو یکی ئازاو به میز بوو، له غهزای (أحد) جهنگیکی جوامیرانه ی دهرده به ته نها ههشت نو که سی له کافره کان کوشتن، پیغه مبه رضی اللہ عنہ دهره قی وی فرمووی: ﴿إِنَّهُ لَمِنْ أَهْلِ النَّارِ﴾ به راستی (قُرْمان) دوزه خی یه.

ئینجا (قُرْمان) له م جهنگه دا بریندار بوو و په کی کهوت، جا موسولمانانیش پییان گوت:

موژدهت لیږی نه مړې جهنگی نازات کرد، نه ویش گوتی: موژدهی چیم لیږی؟ وَاللّٰهِ مِنْ بَقِ نَواپانگی که له کهم جهنگم کرده، نه گهر نا: جهنگم نه ده کرد! . جا که برینه کهی نازاری دا، خوی پانه گرتو تیریکی له نیوان مه مکه کانی داناو خوی به سهردا داو خوی کوشت، جا پیاوړیک هاته خزمهت پیغه مبه روښه گوتی: شاهیدی ددهم تو پیغه مبه روښه، نه و پیاوړی باست کرد به خوی خوی کوشت. جا له حدیسیکی تری وینهی نه م حدیسه دا پیغه مبه روښه فرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ﴾ رواه الشيخان، خوی گه وړه پشتگیری نه م نایینه دهکا به پیاوړی خراپ.

(الْأَصْنَمِ) ﷺ به هه شتییه. (أَصْنَمِ) له بنه مالهی (عَبْدُ الْأَشْهَلِ) بوو، هر چند هه ولیان دا موسولمان نه ده بوو، جا که خزمه کانی بۆ غه زای (أَحَدُ) پوښتن، نیسلامه تی هاته ناو دل و موسولمان بوو، نیجا که رستهی جهنگی له خوی به ست و سواری نه سپه کهی بوو و پوښته (أَحَدُ)، له وی هیژنی برده ناو کومه لی کافره کان و جهنگی کرد تا بریندار بوو و په کی که وت، جا که پیاوړه کانی (عَبْدُ الْأَشْهَلِ) به دوی شه هیده کانیاندا ده گه پان، دیتیان (أَصْنَمِ) له وی به برینداری که وتوو، گوتیان: (أَصْنَمِ) نه وه چو ن هاتوی: بۆ یارمه تی که له کهت، یان موسولمان بوی؟ (أَصْنَمِ) گوتی: من موسولمان بویمه و باوړم به خواو پیغه مبه روښه هیناوه. جا هر له برده ستی خزمه کانی دا به و برینه گیانی ده رچوو. جا که نه م یان بۆ پیغه مبه روښه باس کرد، پیغه مبه روښه فرمووی: ﴿إِنَّهُ لَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ﴾ رواه البیهقی، به راستی (الْأَصْنَمِ) به هه شتییه. بوی له باره ی (الْأَصْنَمِ) ده گوتی: (پیاوړیک هیچ نویژکی نه کردو چوو به هه شت)؟

هه وړه ما پیغه مبه روښه ده رهمق (الْأَصْنَمِ) فرمووی: ﴿عَمِلَ قَلِيلًا وَأُجِرَ كَثِيرًا﴾ رواه الشيخان، کرده و هیه کی که می کردو پاداشتیکی زوری درایی.

جا لیږه دا مه به ست نه وه یه گشت کرده و هیه که به گوړه ی نیه تی ناو دلی مړوږه، واته: نه گهر بۆ به رزکردنه وه ی نیسلام جهنگ بکا، نه وه وه کو (الْأَصْنَمِ) ﷺ - له پښکای خوا به و خوی گه وړه به شه هیدی داده نی و پاداشتی ده داته وه، به لام نه گهر وه کو (قَرْمَان) - بۆ ده مارگیری و ناوپانگی دنیا جهنگ بکا، نه وه خوا لی و ه رناگری و سزاشی ده دا. بپوانه: (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۲۸۷ و ۲۸۸) و (فتح الباری) ب (۶) ل (۳۲).

هه شته م: داستانی هه ندیک له شه هیده کانی (أَحَدُ) ﷺ:

۱- نایمام (حَمَزَة) ﷺ، نایمام (حَمَزَة) ﷺ مامی پیغه مبه روښه، شیری خواو پیغه مبه روښه، گه وړه ی شه هیدانه، پیغه مبه روښه فرمووی ته: ﴿سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَمَزَةُ﴾ رواه الحاكم وصححه، گه وړه ی شه هیدان له لای خوا له پوژنی قیامهت (حَمَزَة) یه. (وَحْشِي) ی بکوژی نایمام (حَمَزَة) ﷺ ده لی: من غولامی (جُبَيْر) بوم، (حَمَزَة) ش له غه زای

(بَدْر) مامی (جُبَيْر)ی کوشتبوو، جا (جُبَيْر) پئی گوت: ئەگەر لە تۆلەى مام (حَمْرَة) بکوژى ئازاد دەکەم. جا لە جەنگى (أَحَد) هەردوو لەشکرەکان گەشتننە یەكترى، منیش بە دواى (حَمْرَة) دا دەگەپام، دیتىم (حَمْرَة) وەك نێرە و شتر بە شمشیرەكەى خەلكى بە سەر یەكدا دەداو هیچ شتێك خۆى بۆ پانە دەگرت، منیش لە پەناى بەردو درەخت خۆم بۆ ئامادە دەکرد، لە ناكاو (سَبَاع) بۆى هاتە پێش، جا (حَمْرَة) ش پئی گوت: (هَلُمَّ إِلَيَّ يَا ابْنَ مَقْطَعَةِ الْبُطُورِ) وەرە لای من ئەى کوپى ئەو ئافەرەتەى ئافەرەتان سوننەت دەکا. جا (حَمْرَة) شمشیرێكى لى داو کوشتی. بزانه: بەم کافرەو سى و یەك کافر بە دەستى ئمامى (حَمْرَة) ﷺ کوژراون، واتە: لە هەموو غەزایەکاندا.

جا لەم حالەتەدا (وَحْشِي) پمەكەى خۆى بۆ ئىمام (حَمْرَة) ﷺ هاویشتو لە بن ناوکی دا و لە نێوان هەردوو پێیەکانى هاتە دەر، جا ئىمام (حَمْرَة) ﷺ ویستی هێرش بکاتە سەر (وَحْشِي)، بەلام بەربۆووەو شەهید بوو، جا (وَحْشِي) پمەكەى لە لاشەى ئىمام (حَمْرَة) دەرھێناو گەپاوە سەربازگە، جا (هِنْد)ى ژنى (أَبِي سَفْيَانَ) ش لە خۆشيان گوارەو ملوانەكو خەڵاى خۆى دانە (وَحْشِي).

ئینجا (هِنْد) و ئافەرەتەکانى تری کافرەکان هاتن گوێ و دەم و لوتى شەهیدەکانیان دەبرین و وەك ملوانەكە بە ملی خۆیانەو دەکردن، بەلام (هِنْد) بەو هەش نەو هەستا، بەلكو زگى ئىمام (حَمْرَة) ﷺ هەلدی و جەرگی دەرھێناو پارچە یەك لى خوارد، بەلام پئی قوت نەدرا. جا (وَحْشِي) دەلى: كە گەپامو (مَكَّة)، ئازاد کرام و هەر لە (مَكَّة) مامووە تا پێغەمبەر ﷺ (مَكَّة)ى ئازاد کرد، جا منیش هەلاتم و چومە (طائف)، لەوێ مامووە تا وەفدى (طائف) چوونە لای پێغەمبەر ﷺ موسولمان بون، جا منیش دونیام لى تەنگ بوو، تا پیاویك پئی گوت: مالوێران، هەر كەسێك موسولمان ببی، پێغەمبەر ﷺ نایكوژى. جا منیش لەگەل وەفدەكە رویشتم و لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ شادەم هیناو موسولمان بوم، جا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: تۆ (وَحْشِي)؟ لە (روایە) یكى تەردا: بە پێغەمبەر یان ﷺ گوت: ئەمە (وَحْشِي) یە! جا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: وازی لى بێنن، موسولمانبوونی پیاویك پئی خۆشترە لە کوشتنى هەزار کافر—جا (وَحْشِي) باسى کوشتنى ئىمام (حَمْرَة) ﷺ بۆ پێغەمبەر ﷺ باس کرد، ئینجا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُغَيِّبَ وَجْهَكَ عَنِّي؟﴾ ئایا دەتوانى پووی خۆت لە من بشاریەووەو نەتبینم؟

جا (وَحْشِي) دەلى: هیچى تر خۆم نیشانی پێغەمبەر ﷺ نەدا، تا وەفاتى کرد، ئینجا كە (صَحَابَةُ) کان ﷺ بۆ جەنگى (مُسَيْلَمَةُ الْكَذَّاب) رویشتن، منیش لەگەل یاندا چوم و لە گەرمەى جەنگدا (مُسَيْلَمَةُ) م بینى شمشیرێكى بە دەستەو هیه، منیش پمێكم بۆ هاویشت لە نێوان مەمەكانیم دا و لە پشتى دەرچوو، (صَحَابَةُ) یەكی (أَنْصَارِي) ش—ناوی (عبدالله بن زَيْد)

بوو ﷺ - وهكو من خوڤى بۆ ئاماده كردبوو، ئه وېش شمشېرىكى له سهرى دا، جا يه كۆك هاوارى كردو گوتى: كۆيله په شه كه كوشتى! . ئيتىر خوا ده زانى كامه مان كوشتويه تى: ئه گهر من كوشتېم، ئه وه خراپترين كه سم كوشتووه، هه روهك چاكترين كه سېشم كوشتبوو، واته: جگه له پېغه مبه رﷺ .

ئىنجا له دواى كۆتايى جهنگ پېغه مبه رﷺ له ناو شه هیده كاندا ده گهرا، كه ديتى ئىمام (حَمْزَة) ﷺ هه تك كراوه و زگى هه لداوه، زۆر دلتهنگ بوو و فهرمووى: ئه گهر له بهر ئه وه نه بئى له دواى من بېتته كردارىكى به رده وام، وازم لى ده هينا - نه مده ناشت - تاكو خواى گهره له زگى دپنده و بالنده كاندا زىندوى بكاته وه... جا پېغه مبه رﷺ سوپىندى خواردو فهرمووى: ئه گهر منيش ده سه لام به سهر كافره كاندا ببئى، له تۆلهى (حَمْزَة) هه فتا پياو له وان هه تك ده كه م. ئىنجا له دواى ناشتنى شه هیده كان، خواى گهره ئه م ئايه تهى ناره خواره وه: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾ ئه گهر دوژمنه كانتان سزا دان، به وینهى سته مه كه يان سزايان بدهن، وه ئه گهر ئارام بگرن و سزايان نه دهن، ئه وه باشتريه بۆ ئارام گره كان. جا به هوى ئه م ئايه ته پېغه مبه رﷺ ئارامى گرت و هه تك كردنى كوژراوه كانى قه دهغه كرد.

جا كه پېغه مبه رﷺ له (أَحَد) گهراوه (مَدِينَة)، گوئى لى بوو ئافره تانى (أَنْصَار) بۆ شه هیده كانيان ده گريين، جا ئه وېش فرميسكى به چاوه كاندا هاتنه خواره وه و فهرمووى: ﴿لَكِنَّ حَمْزَةَ لَا بَوَاقِي لَهُ﴾ به لام (حَمْزَة) چ ئافره تى نينه بوى بگريين!

جا حه زره تى (سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ) و حه زره تى (أَسِيدُ بْنُ حُضَيْنٍ) رضى الله عنهما فهرمانيان به ئافره ته كانى خويان كرد: بپونه مالى پېغه مبه رﷺ بۆ (حَمْزَة)ى مامى پېغه مبه رﷺ بگريين. جا ئافره ته كانى (أَنْصَار) هاتن و بۆ ئىمام (حَمْزَة) ﷺ گريان، جا پېغه مبه رﷺ فهرمووى: ﴿مُرُوهُمْ فَلْيَنْفَلِبْنَ وَلَا يَكُنْ عَلَى هَآلِكَ بَعْدَ الْيَوْمِ﴾ حديث صحيح رواه ابن ماجه، فهرمانيان پى بكن با بپونه وه ماله كانى خويان و له مپرو به ولاوه هيچى تر به دهنگ له سهر هيچ مردوو يك نه گريين. واته: له م پۆژه وه گريانى به دهنگ له سهر مردوو، حه رام كرا. (تفسير القرطبي) النحل: (١٢٦) و (البداية والنهاية) ب (٢) ل (٣٦٧ و ٣٦٨ و ٣٨٩ و ٤٠٠) و (فتح الباري) ب (٧) ل (٤٥٩ - ٤٦٤).

٢- حه زره تى (حَنْظَلَة)ى تازه زاوا ﷺ، (حَنْظَلَة) كوپى (أَبُو عَامِرِ الرَّاهِبِ) = (الْفَاسِقُ) بوو - كه هانده رى (مَسْجِدُ الضَّرَارِ) بوو و له م غه زايه شدا بۆ يارمه تيدانى كافره كان هاتبوو - جا كه حه زره تى (حَنْظَلَة) شه هيد بوو، (أَبُو عَامِرِ)ى باوكى هات به پى خوى له سينگى حه زره تى (حَنْظَلَة) ده دا و ده يگوت: پيم گوتى خۆت به كوشتن مه ده! .

حه زره تى (حَنْظَلَة) ﷺ پى ده گوتى: (غَسِيلُ الْمَلَائِكَةِ) شوڤرداوى (مَلَائِكَة). چونكه بۆ شه وى يه كه مى زاوايه تى مۆله تى له پېغه مبه رﷺ وه گرت و گهراوه لاي بوكى و لى بووه

زاوا، واته: تنهئا ئه شه وه له گه ل بوکێ دا بوو، ئینجا له دواى نوێژى سبهینى جارێكى تر
 حه زه تهى (حَنْظَلَّة) له ژنه كهى توشى جه نابهت بۆوه له ناكاو بانگه وازى ده رچوون كرا بۆ
 (أُحُد)، بۆیى ئه م جار ه فریا نه كه وت غوسل بكاو به په له پۆیشه (أُحُد)، جا كه جهنگ گه رم
 بوو، حه زه تهى (حَنْظَلَّة) هه لمه تهى برده سه ر (أَبُوسُفْيَان)ى سه ر كرده ی له شكرى كافره كان و له
 سه ر ئه سپه كه ی فریى دا خواره وه و ویستی سه رى بپړی، به لام (شَدَّادُ بْنُ الْأَسْوَد) هه لمه تهى
 هیئا سه ر حه زه تهى (حَنْظَلَّة) و شه هیدى كردو (أَبُوسُفْيَان) شى قورتار كرد.

جا پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ﴿إِنَّ صَاحِبَكُمْ - يَعْنِي حَنْظَلَةَ - لَتَغْسِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ هاوړیکه تان
 - (حَنْظَلَّة) - وا (مَلَائِكَةُ) ده یشتو ن! جا پرسیا ریان له ژنه كه ی حه زه تهى (حَنْظَلَّة) كرد- كه
 له شه وه كه ی ده رچوونى بۆ غه زای (أُحُد) بۆی به بوك هاتبوو-؟ ژنه كه شى وه لامى داوه و
 گوته: كه بانگه وازى غه زا كرا، و پرا نه گه یشت خۆى بشواو به له شى جه نابه ته وه پۆیشه
 غه زا. جا پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ﴿لَذَلِكَ غَسَلَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ بۆیى (مَلَائِكَةُ) شوشتیان.
 حه زه تهى (أَبُوسَعِيدُ السَّاعِدِي) فه رموویه تهى: دیتمان سه رى (حَنْظَلَّة) ئاوى لى ده چكاوه. جا
 له م (جِماع) هى شه وى زاوایه تهى، ژنه كه ی حه زه تهى (حَنْظَلَّة) كۆرپه یه كى وه زگ كه وت، جا
 كه له دایك بوو، ناویان لى ئنا: (عبدالله).

جا ئه م حه دیسه به لگه یه: كه شه هید نابى بشوړى هه رچه ند جه نابه تداریش بى،
 واته: شوشتنى (مَلَائِكَةُ) لیره دا بۆ پێزلێنان بوو، نه ك له به ر داوکارى شه ر. (البداية والنهاية)
 ب (٢) ل (٣٧٠) و (السيرة الطيبة) ب (٢) ل (٣٢٧ و ٣٢٨).

٣- حه زه تهى (مُصَنَّبُ بْنُ هَمَيْرٍ) ﷺ، له و كاته ی كافره كان هیرشیان هیئا سه ر پیغه مبه ر ﷺ
 برینداریان كرد، حه زه تهى (مُصَنَّب) ﷺ به رگزی له پیغه مبه ر ﷺ ده كردو ئالاشى هه ر به
 ده سته وه بوو، جا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قُمَّةٍ) - لعن الله - شمشیرێكى له ده سته ی راسته ی دا و ده سته
 لى كرده وه، ئینجا حه زه تهى (مُصَنَّب) ﷺ به ده سته ی چه په ی ئالایه كه ی به زر كرده وه، جا
 (ابن قُمَّة) - لعن الله - ده سته ی چه په شى لى كرده وه، جا حه زه تهى (مُصَنَّب) ﷺ به هه ردو
 قۆله كانى ئالایه كه ی به سینگی خۆیه وه نوساندو هه ر به رزی كرده وه، جا (أَبِيَّ بْنِ
 خَلْفٍ) ش - لعن الله - هات لى دا و شه هیدى كردو ئالایه كه به ربۆوه، جا پیغه مبه ر ﷺ
 ئالایه كه ی دایه ده ست ئیمام (عَلِيٍّ) ﷺ، جا (ابن قُمَّة) وا تیکه یشت پیغه مبه رى ﷺ
 كوشتووه، بۆیى هاواری كردو گوته: (مُحَمَّدٌ) م كوشت. جا ئه م هه واله درۆیه زۆر كارى
 كرده سه ر وره ی موسولمانان و زیاتر سه ریان لى شى و.

حه زه تهى (مُصَنَّب) ﷺ پێش كۆچكردنى به فه رمانى پیغه مبه ر ﷺ چووه (مَدِيْنَةُ) و له وى
 بووه مامۆستای موسولمانان، هه م یه كه م كه س بوو: كه یه كه م نوێژى (جُمُعَةِ) ی له
 ئیسلامدا به موسولمانانى (مَدِيْنَةُ) كرد.

حه زه تهى (مُصَنَّب) ﷺ پێش موسولمانبوونى جوانترین و ده و له مه نترین گه نجى (مَكَّة) بوو،

جوانترین و بونخوشتترین جلو بهرگی ده‌بر ده‌کرد، جا که موسولمان بوو، نه وه‌موو خوشی و ده‌وله‌مندی‌یه‌ی واز لای‌هیناو له پښگای نایینی‌خوا توشی ده‌ریه‌ده‌ری و ناخوشی و هه‌ژاری بوو، به جوریکې وه‌ها: که له غه‌زای (أحد) شه‌مید بوو، ته‌نجا په‌شته‌مالیکې هه‌بوو تی‌دا کفن بکړی، په‌شته‌ماله‌که‌ش به‌شی هه‌موو لاشه‌ی نه‌ده‌کرد، جا پیغه‌مبه‌ره ﷺ فرمووی: ﴿عُطُوا بِهَا رَأْسُهُ وَاجْعَلُوا عَلَى رِجْلَيْهِ الْإِذْخِرَ﴾ رواه الشيخان، لای سه‌ری به په‌شته‌ماله‌که داپویشن و گیای (ئیزخیر)ش له سه‌ر پی‌یه‌کانی دابن‌ین و پی‌ی کفن بکه‌ن. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۳۸۴و۳۶۹) و(السيرة الطلبية) ب(۲) ل(۳۴۴و۳۳۶).

۴- هه‌زده‌تی(أنس بن النضر) ﷺ - مامی هه‌زده‌تی(أنس)ی خزمه‌تکاری پیغه‌مبه‌ره ﷺ - هه‌زده‌تی(أنس بن النضر) ﷺ له غه‌زای (بدر) ناماده نه‌بوو، بوی‌ زور خه‌تبار بوو و ده‌یگوت: نه‌گه‌ر خوای‌گه‌وره له غه‌زایه‌کی‌تر ناماده‌م بکا، خوا ده‌مبینی چی ده‌که‌م! . جا که له غه‌زای (أحد) جه‌نگ ده‌ستی پی‌کردو موسولمانه‌کان هه‌ندی‌کیان له جه‌نگ هه‌لاتن، هه‌زده‌تی(أنس) ﷺ فرمووی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ - يَعْنِي الْمُسْلِمِينَ - وَأَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ هَؤُلَاءِ، يَعْنِي الْمُشْرِكِينَ) خودایه من عوزر دینمه‌وه له لای تو له وه‌لاتنه‌ی نه‌و موسولمانانه‌ کردیان، هه‌م به‌ریمه له وه‌ره‌فتاره خراپه‌ی کافره‌کان کردیان.

ئینجا هه‌زده‌تی(أنس) ﷺ به‌ره و پی‌شه‌وه هه‌لمه‌تی بردو گه‌شته هه‌زده‌تی(سعد بن معاذ) و پی‌ی گوت: (يَا سَعْدُ إِنَّ أَجْدُ رِيحِ الْجَنَّةِ دُونَ أَحَدٍ) رواه الشيخان، هو (سعد) من له لای کیوی (أحد) بونی به‌هه‌شتم بو دی. جا هه‌زده‌تی(سعد) ده‌فرموی: من توانام نه‌بو نه‌و جه‌نگه‌ی (أنس) کردی من بیکه‌م، ئینجا شه‌مید بوو، جا که جه‌نازه‌کیان دیتوه، زیاتره هه‌شتا برین له لاشه‌ی‌دا بوو: برینی شمشیر و پم‌تیر، جا له به‌ر زوری برینه‌کان هیچ که‌سیک نه‌پیناسیه‌وه، ته‌نجا (الرئیس)ی خوشکی‌خوی به‌ په‌نجه‌کانی ناسیه‌وه.

جا خوای‌گه‌وره له‌باره‌ی هه‌زده‌تی(أنس) و شه‌هیده‌کانی‌تری (أحد) نه‌م نایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَّقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ الأحزاب: ۲۳، والحديث رواه الشيخان، له ئیمانداران هه‌ندیك پیاو هه‌نه: به‌راستی نه‌و په‌یمانه‌یان هی‌نا جی که دابویانه خوای‌گه‌وره: له پښگای وی غه‌زا بکه‌ن، جا هه‌ندیك له‌و پیاوانه په‌یمانه‌کیان ته‌واو کردو شه‌مید بون، هه‌ندی‌کیش چاوه‌روانی شه‌میدبوون ده‌که‌ن و په‌یمانه‌کیان به‌ هیچ شیوه‌یه‌که نه‌گوپی. (فتح الباری) ب(۷) ل(۴۴۳).

۵- (صحابة) یه‌کی شه‌له، ناوی (عمرو بن الجموح) بوو ﷺ، له دوی چل سال له گزړه‌که‌ی ده‌ره‌ندراو ده‌ستی له سه‌ر برینکه‌ی بوو و خوینی لای‌ده‌هات، هه‌روه‌ک باسما‌ن کرد. هه‌زده‌تی(عمرو) ﷺ زور ده‌شه‌لی، چوار کوپی زور نازای هه‌بون و پښگایان نه‌دایی له‌گه‌لیان

بیته غه زای (أُحَد)، جا ئه ویش له لای پیغه مبه‌رو ع شکایه تی لی کردن و فرمووی: کورپه کانم پێگام نادهن له گه ل تۆ بێمه غه زای، والله من ده‌مه‌وی به‌م شه‌لینه‌م پێم له ناو به‌هه‌شت دابنیم! جا پیغه مبه‌رو ع فرمووی: ﴿خَوَّاهُ كُورَهُ عَوَزِي دَاوِي وَغَزَا لَهُ سَهَر تَوَّاجِب نِيه﴾. به کورپه‌کانیشی فرموو: ﴿ئِيَّوَه هِيچْتَان لَهُ سَهَر نِيه ئه‌گه‌ر قه‌ده‌غهی نه‌که‌ن، ره‌جام وایه خوا شه‌هیدی بداتی﴾.

ئینجا چه‌زه‌تی (عَمْرُو) ع پۆشته (أُحَد) و له‌وی شه‌هید بوو، جا پیغه مبه‌رو ع فرمووی: ﴿لَقَدْ رَأَيْتُهُ يَطُّ الْجَنَّةَ بِعَرْجَتِهِ﴾ من (عَمْرُو) دیت به شه‌لینه‌وه پێی له به‌هه‌شت داده‌نا. له چه‌دیسکی تر دا پیغه مبه‌رو ع فرمووی: ﴿فَإِنِّي أَرَاكَ تَمْشِي بِرِجْلِكَ هَذِهِ صَحِيحَةً فِي الْجَنَّةِ﴾ من ده‌تبینم به‌م پێیه شه‌له‌یه‌ت به ساغی له به‌هه‌شتدا ده‌پووی. واته: به‌که‌م جار له سه‌ر داواکاری خۆی به شه‌له‌یی چووه به‌هه‌شت، ئینجا پێیه‌که‌ی چاک ده‌بیته‌وه به ساغی له به‌هه‌شتدا ده‌پووا؟ چونکه نابێ به‌هه‌شت نه‌خۆشی تی دا بێ، والله أعلم. (السيرة الطيبة) ب (٢) ل (٣٢٨ و ٣٢٩).

نۆیه‌م: ده‌نگۆی ئه‌وه بلاو بۆوه: که پیغه مبه‌رو ع کوژراوه. به‌م ده‌نگۆیه وری موسوڵمانان دابه‌زی و سه‌ریان لی شێوا، تا وای لێهات، هه‌ندیک گوتیان: تازه بۆچی جه‌نگ ده‌که‌ن؟ خۆ پیغه مبه‌رو ع کوژرا، که وابوو: بگه‌رێنه‌وه لای خزم که سه‌کانتان تاکو بتانپاریزن!. هه‌ندیکیش گوتیان: با خۆمان بده‌ینه ده‌ست کافره‌کان!. به‌لام له به‌رامبه‌ر ئه‌وانیشدا کۆمه‌لێکی تر گوتیان: ئه‌گه‌ر پیغه مبه‌رو ع کوژرا بێ، خوای گه‌وره زیندووه و نامری، که وابوو: ئیوه‌ش له سه‌ر پێبازی ئایینی خۆتان و پیغه مبه‌ره‌که‌تان ع جه‌نگ بکه‌ن تا شه‌هید ده‌بن - له (روایه‌) یکه‌دا - خوا سه‌رکه‌وتنتان ده‌داتی - له (روایه‌) یکه‌دا: - (مُصْعَب) ع پێش ئه‌وه‌ی گیانی ده‌رچێ گۆی لی بوو ده‌یانگوت: (مُحَمَّد) ع کوژرا. جا ئه‌ویش فرمووی: (مُحَمَّد) ع هه‌ر پیغه مبه‌ره، له پێش ئه‌ویش پیغه مبه‌رانی تر مردون.

ئینجا خوای گه‌وره له سه‌ر زمانی ئه‌م کۆمه‌له (صَحَابَة) یه ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ده خواره‌وه: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران (١٤٤)، (مُحَمَّد) ع هه‌ر پیغه مبه‌ری که پێش ئه‌ویش چه‌نده‌ها پیغه مبه‌ری تر نه‌ماون: یا مردون، یا کوژراون - چونکه هه‌ر هه‌موویان ئاده‌میزادن - جا ئه‌گه‌ر (مُحَمَّد) ع بمری، یا نه‌به ده‌ستی کافره‌کان بکوژری، ئایا ئیوه له ئایینی ئیسلام پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه؟ هه‌ر که‌سی که له ئایینی خۆی پاشگه‌ز بپێته‌وه، ئه‌وه هیچ زیانی که له خوا ناده‌، بیگومان خوای گه‌وره پاداشتی شوکرکاران ده‌داته‌وه: که له سه‌ر ئایینی خۆیان ده‌میننه‌وه. جا ئه‌ی موسوڵمانی خۆشه‌ویست، ئه‌م ئایه‌ته ره‌خنه‌یه‌که له موسوڵمانانه‌ی له غه‌زای

(أَبُو عُمَانَ) فرموده‌ای: ﴿لَمْ يَبْقَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي بَعْضِ تِلْكَ الْأَيَّامِ الَّتِي يُقَاتِلُ فِيْهِنَّ غَيْرُ طَلْحَةَ وَ سَعْدٍ﴾ رواه البخاري، جگه له (طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ) و (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) که سرت له گه ل پیغه مبهردا ﷺ نه ما بهرگری لی بکا.

ما شاء الله، حه زره تی (طَلْحَةُ) ش ﷺ بریندار بو و دهستی له کار کهوت، جا حه زره تی (سَعْدُ) ﷺ به تهنه چی بکا؟! واتیر وهکو باران ده بارن و کافره کانیش هر نزیک ده بنه وهو گه یشتنه پیغه مبهرو ﷺ لیان دا و برینداریان کرد، نه دی بچی گه پانه وهو پیغه مبهریان ﷺ نه کوشت؟! خو نه سی که سهی له دوا بی دا کو بونه وه، نه وانیش نه یانده توانی نه هیزه زوره بگه پینه وه، حه زره تی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) ﷺ وه لاممان ده داته وهو ده فرموی: ﴿رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ وَمَعَهُ رَجُلَانِ يَفَاتِلَانِ عَنْهُ عَلَيْهِمَا ثِيَابٌ بَيْضٌ كَأَشَدِّ الْقِتَالِ مَا رَأَيْتُهُمَا قَبْلَ وَلَا بَعْدُ. يَعْنِي جَبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ﴾ رواه الشيخان، من له پوژی غه زای (أُحُد) پیغه مبهرم ﷺ دیت دوو پیایوی له گه لدا بوون بهرگریان لی ده کرد، جلی سپیان له بهردا بوو، جهنگی کی دژواریان ده کرد، نه پیشتر نه دواتر نه دوو پیایوانه م نه دیتون، واته: (جَبْرِائِيلُ) و (مِيكَائِيلُ) بون علیهما السلام.

به لی: خوی گه وره به له شکری خوی پیغه مبهری خوی ﷺ ده پاریزی و نابی نه کافره بوو ره شانهش به کوشتنی پیغه مبهرو ﷺ دلخوش بین، هیشتاش پیغه مبهرو ﷺ کاری تری گرنگی ماوه و پاگه یاندنی تری شهریه تی ماوه و خوی گه وره ده پاریزی.

پرسپار: بۆ چی له غه زای (بَدْر) خوی گه وره (مَلَائِكَةُ) ی ناردن بۆ یارمه تیدانی (صَحَابَةُ) کان، به لام له غه زای (أُحُد) تهنه بۆ بهرگری کردن له پیغه مبهرو ﷺ خوی گه وره (مَلَائِكَةُ) ی ناردن، واته: بۆ یارمه تیدانی (صَحَابَةُ) کان ﷺ نه یناردن؟

وه لام: له غه زایه شدا خوی گه وره وه عدهی دابوو: (مَلَائِكَةُ) بنیری، جا له بهر نه وهی پیغه مبهرو ﷺ له مهیدانی جهنگدا خوی پاگرت و هلته هات، خوی گه وره (مَلَائِكَةُ) ی ناردن بهرگری له وی بکن، به لام چونکه هندی که له موسولمانه کان فرمانی پیغه مبهریان ﷺ به جی نه هیناو هندی کیش له مهیدانی جهنگدا خویان پانه گرت، بوی خوی گه وره وه عده کهی خوی پاگرت و (مَلَائِكَةُ) ی نه ناردن، هه وه ک خوی گه وره به خوی ده فرموی: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلاَفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ * بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلاَفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ ال عمران: ۱۲۴ و ۱۲۵، نهی پیغه مبهرو ﷺ کاتی به (صَحَابَةُ) کانت ده لی: ئایا بهستان نیه خوی گه وره سی هه زار (مَلَائِكَةُ) بنیری ته خواره وه بۆ یارمه تیدانتان؟ به لی: نه گهر ئیوه خوپاگر بن و له خوا بترسین و گوپرایه ل بن و کافره کانیش به بق و قینه یانه وه به کسه ر هیرشتان بۆ بینن، نه وه خوی گه وره زیاتریش ده کاو پینج هه زار

(مَلَائِكَةُ) نیشانه دار ده نیږی بُو یارمه تیدانتان. واته: به لَام خَوای گه وره: پینچ هه زاری نه نارندن و سئ هه زاریشی نه نارندن، چونکه ئیوه - نهی (صَحَابَةُ) کان - فه رمانی خواو پیڼغه مبه رتانه به جئ نه هیئاو خوتان پانه گرت.

ئینجا که پیڼغه مبه رتانه پووی موبارکی بریندار کراو ددانه پیروژه که شی شکیندرا، خوینی لید هاته خواره وه و ده یسریه وه و ده یفه رموو: ﴿كَيْفَ يَفْلَحُ قَوْمٌ شَجَرُوا نَبِيَّهُمْ؟﴾ رواه الشيخان، زاد مسلم: ﴿وَكَسَرُوا رُبَاعِيَّتَهُ وَأَذَمُوا وَجْهَهُ؟﴾ چون به خته وهر ده بی گه لیک و هه: پیڼغه مبه ری خویان رتانه بریندار بکه و ددانی بشکینن و خوین به پووی دا بهیننه خواره وه؟. جا خوی گه وره نه م نایه تهی نارده خواره وه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۲۸، نهی پیڼغه مبه رتانه له باره ی بهنده کانی من هیچ بریاردانی بُو تو نیه، به لکو بریاردانه که بُو خودایه: یان توبه یان لی قبول ده کاو ده یان کاته موسولمان، یان له دونیا و قیامت سزایان دداو هه له سهر کوفری خویان ده میهنه وه، نه وانه سته مکارن و شیای سزادانن. (تفسیر ابن کثیر) و (تفسیر الخازن) آل عمران: (۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۸) و (فتح الباری) ب (۷) ل (۴۴۷ - ۴۴۸ و ۴۵۶).

گه وره یی **حه زره تی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) و هه زره تی (طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ)** (رضی الله عنهما)؛

* **حه زره تی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ)** (رضی الله عنه) به کی که له (الْعَشْرَةُ الْمُبَشِّرَةُ) ده موژده پیدراوه کان به به هه شت، سئ یه م که سه له ئیسلامدا؟ چونکه له دوی نیمام (أَبُو بَكْرٍ) موسولمان بووه، به که م موسولمانه له پتگی خواتیری هاویشتوته کافره کان، له هه مو غه زایه کان له گه ل پیڼغه مبه رتانه به شداری کرده، له غه زای (أَحُد) به رگری له پیڼغه مبه رتانه ده کردو پیڼغه مبه رتانه ده یفه رموو: ﴿إِرمِ سَعْدُ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي﴾ رواه الشيخان، نهی (سَعْدُ) تیر به اوئی کافره کان دایکم و باو کم گیانفیدات بن.

پیڼغه مبه رتانه شانازی به هه زره تی (سَعْدُ) ده کردو ده یفه رموو: ﴿هَذَا خَالِي، فَلْيُرِنِي أَمْرُ خَالَةٍ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، (سَعْدُ) خالی منه، با پیاویک هه بی خالی خوی نیشانی من بدا. واته: هه زره تی (سَعْدُ) له هوزی (بَنِي زُهْرَةَ) بوو: که بنه ماله که ی دایکی پیڼغه مبه رتانه، هه زره تی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) پاله وان و سه رکده ی جهنگی (الْقَادِسِيَّة) یه، که ده وله تی فارسه کانی ناگر په رستی پوخاندو باشوری پوژمه لاتی کوردستانی له ژیر سته می فارسه کان پرگار کرد، هه روه که باسی (جابان) ی کوردی ده پوونمان کرده وه.

* **حه زره تی (طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ)** (رضی الله عنه) به کی که له (الْعَشْرَةُ الْمُبَشِّرَةُ) و هه شته مین که سه له ئیسلامدا، له هه مو غه زایه کان له گه ل پیڼغه مبه رتانه به شداری کرده، له کاتیکی غه زای (أَحُد) دا ته نها نه م (طَلْحَةُ) یه و (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (رضی الله عنهما) له دهره ی پیڼغه مبه رتانه مابونه وه به رگری لی بکه ن - هه روه که له ده یسه که ی (البخاری) دا پابردا - جا هه زره تی (طَلْحَةُ) ده دستی خوی ددا بهر چه کی کافره کان نه وه که وه پیڼغه مبه رتانه **ریانی پیڼغه مبه رتانه**

(شَلَّل) بوو و له کار که وت و زیاتر له حه فتا برینی که وتنه لاشه ی، پیغه مبه رو ﷺ ناوی لئناوه: (طَلْحَةُ الْجُود)، (طَلْحَةُ الْخَيْر)، (طَلْحَةُ الْفَيَاض). چونکه (صَحَابَةُ) یه کی ده وله مند بوو و زوری ده به خشی. (السيرة الحلبیة) ب (۲) ل (۳۲۴) و (عظماء حول الرسول ﷺ) ب (۱) ل (۳۳۵ و ۳۵۵).

یازده هه م: ئافره تیش به شداری جه نگیان کرد: **حه زه تی (نُسَيْبَةُ) ش به رگری له پیغه مبه رو ﷺ ده کرد،** ﴿عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ مُعَوِّذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كُنَّا نَغْزُو مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَنَسْتَقِي الْقَوْمَ وَنَخْدُمُهُمْ وَنَرُدُّ الْجَرْحَى وَالْقَتْلَى إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ رواه البخاری، ئیمه ی ئافره ت له گهل پیغه مبه رو ﷺ له غه زای (أُحُد) بوین، ئاومان ده دا موسولمانان و خزمه تمان ده کردن و بریندارو شه هیده کانمان ده هیناوه بو (مَدِينَة).

جا هه ر له (البخاری) دا هاتوه: **حه زه تی (عائِشَة) ی هاوسه ری پیغه مبه رو ﷺ** **حه زه تی (فاطمة) ی کیژی پیغه مبه رو ﷺ و رضی الله عنهما له گهل نه و ئافره تانه دا بون.**

ئیمامی (الحلبی) فه رمویه تی: ژماره ی ئافره ته کان چواره ئافره ت بون، جا که ئافره ته کان (مَدِينَة) هاتن بو (أُحُد)، **حه زه تی (فاطمة) شیان له گهلدا بوو رضی الله عنها،** که دیتی پیغه مبه رو ﷺ بریندار بووه، یه کسه ر باوه شی لئو ه رینا-پوحم به قوربانیا بئ- ئینجا خوینی له پیغه مبه رو ﷺ شۆراند، هه روه ک باسمان کرد.

به خۆم و دایکم و باوکمه وه به قوربانیت بم یارَسُولَ الله، به قوریانی کولمه پیروزه که ی خویناویت بم یارَسُولَ الله، به قوریانی خوینی که شو گولایت بم یارَسُولَ الله، به قوریانی ددانه پیروزه که ی (لُؤْلُؤ) بیت بم یارَسُولَ الله، به قوریانی وره ی به رزو ئازاییت بم یارَسُولَ الله.

جا ئیمامی (الحلبی) ده فه رموی: (أُمُّ عَمَارَةَ) که پئی ده گوترا: (نُسَيْبَةُ) ی کیژی (کَعْب)، خۆی و میرده که ی- که ناوی (زَيْدُ بْنُ عَاصِمٍ) بوو- له گهل هه ردوو کوپه کان (حُبَيْب) و (عَبْدُ اللَّهِ) ﷺ- هاتنه غه زای (أُحُد)، جا (نُسَيْبَةُ) ده فه رموی: کونده ئاوێکم له گهل خۆمدا هینا، تا کو ئاو بده مه برینداره کان، تا که ی شتمه لای پیغه مبه رو ﷺ، جا موسولمانه کان شکان، من چومه لای پیغه مبه رو ﷺ به شمشیره که م به رگریم لئو ده کرد، جا (ابن قَمْنَة) -رضی الله عنه- هات پیغه مبه رو ﷺ بکوژی، به لام من و (مُصَنَّبُ بْنُ عُمَيْرٍ) پێگه مان لئو گرت، جا ئەم کافره شمشیریکی له شانم دا ئەم برینه ی تی کردم- تا مردن برینه که ی سه ر شانی دیار بوو- منیش چهند لئو دانیکم له وی دا، به لام نه و دوو زئی له به ردا بون و کاری لئو نه کرد، جا پیغه مبه رو ﷺ له باره ی (نُسَيْبَةُ) و میرده که ی و کوپه کان (عَبْدُ اللَّهِ) ﷺ فه رموی: ﴿بَارَكَ اللَّهُ فِيكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ... اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمْ رُقَاتِي فِي الْجَنَّةِ... مَا تَفَتَّتُ يَمِينًا وَلَا شِمَالًا يَوْمَ أُحُدٍ إِلَّا وَرَأَيْتُهَا- أَيْ (نُسَيْبَةَ)- تُقَاتِلُ دُونِي﴾ خوا به ره که ت بخاته ئیوه، نه ی دانیشتونوانی ئەم ماله... خودایه بیانکه هاوپی من له به هه شتدا... هه ر جاریک له غه زای (أُحُد) به راسته دا، یان به چه په دا ئاوړم ده داوه، ده مدیت (نُسَيْبَةُ) جه نگ ده کاو به رگریم لئو ده کا. جا له م غه زایه دا **حه زه تی (نُسَيْبَةُ)**

دوانزه برینی که وتنه لاشه‌ی، ئینجا له جهنگی (مُسَيْلَمَةُ الْكَذَّاب) ش حه زه‌ته‌ی (نُسَيْبَةُ) له گه‌ل (عبدالله) ی کوری به شداری ی کردو ویستی (مُسَيْلَمَةُ الْكَذَّاب) بکوژی، به لام (عبدالله) ی کوری به هاوبه‌شی له گه‌ل (وَخْشِي) — که بکوژه‌که ی ئیمام (حَمْرَةَ) بوو ﷺ — (مُسَيْلَمَةُ) یان کوشت. جا بزانه: که (ابن قَمْنَةَ) — سن الله — له پوخساره پیروژه‌که ی پیغه‌مبه‌ری ﷺ دا و به‌م لیدانه دوو ئالقه‌ی خوده‌که به کولمه‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ پوچونه خواره‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای لی‌کردو فه‌مووی: (أَقَمَّاكَ اللَّهُ) خوا زه‌لیلت بکا. جا خوای‌گه‌وره دوعایه‌که ی قبول کردو پوژیک (ابن قَمْنَةَ) چوه سه‌ر چپایه‌ک و له وی نیری‌یه کیوی تی‌یه‌لداو له چپایه‌که فری‌ی‌دا خواره‌وه و پارچه پارچه بوو. فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين.

ئیت‌ر حه‌دیه‌سه‌کانی (البخاري) به‌لگه‌نه: که دروسته: ئافره‌ته‌ی موسولمان له‌گه‌ل مه‌حپه‌می خوی — نه‌ک له‌گه‌ل بیگانه — بپواته‌ غه‌زا، بو یارمه‌تیدانی چه‌کداره‌کان و ده‌رمانکردنی برینداره‌کان و هه‌ر کاریکی‌تر: که بتوانی نه‌جای بده‌، به‌و مه‌رجه‌ی ئافره‌ته‌که به شه‌رم و به نه‌خلاق بی، تا‌کو بی‌شه‌ری پوو نه‌دا. (فتح الباري) ب (٦) ل (٩٦-٩٩-١١٤) و (السيرة الطبية) ب (٢) ل (٣١٣ و ٣١٤ و ٣١٨ و ٣٢٢ و ٣٤٤).

دوانزه‌هه‌م: شه‌هیدی ریگای‌خوا ناشوژی، به‌فرمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: شه‌هیده‌کانی (أُحُد) گه‌راندانه‌وه ئه‌و شوینه‌ی لی‌ی شه‌هید بویه... هتد، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه: شه‌هید هه‌ر له‌و شوینه‌ ده‌نیژی که لی‌ی شه‌هید بووه، هه‌م به‌برگی خوینینی خوی ده‌نیژی و ناشوژی و نویژی جه‌نازه‌شی له سه‌ر نا‌کری ﷺ: عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ مِنْ قَتَلَى أَحَدٍ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ يَقُولُ: أَيُّهُمْ أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ؟ فَإِذَا أُشِيرَ لَهُ إِلَى أَحَدِهِمَا قَدَّمَهُ فِي اللَّحْدِ وَقَالَ: أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَمَرَ بِدَفْنِهِمْ فِي دِمَائِهِمْ وَلَمْ يُغَسِّلُوا وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِمْ ﷺ. رواه البخاري، له غه‌زای (أُحُد) پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوبه‌شی ده‌کرد له نیوان دوو شه‌هید له یه‌ک به‌رگدا-واته: ده‌یکرده دوو پارچه: هه‌ر پارچه‌ی بو یه‌کیکیان-ئینجا ده‌یفه‌رموو: کامه‌یان زیاتر قوپثانی وه‌گرتوو؟ جا که ئاماژه‌یان بو یه‌کیک ده‌کرد، ئه‌وی له لای پيشه‌وه‌ی گوڤه‌که دایده‌نا-واته: دوو که‌س و سێ که‌سی ویکرا له گوڤیکدا ده‌ناشتن- جا فه‌رمووی: من شاهیدم له سه‌ر ئه‌م شه‌هیدانه له پوژی قیامه‌تدا. هه‌م فرمانی دا: به‌خوینه‌وه ناشتران و نه‌شوران و نویژی جه‌نازه‌شی له سه‌ر نه‌کردن.

جا له حه‌دیه‌سیکی‌تردا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا تُغَسِّلُوهُمْ فَإِنَّ كُلَّ جَرْحٍ يَفُوحُ مِسْكَاً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه الإمام أحمد، شه‌هیده‌کان مه‌شون چونکه گشت برینیک بو‌نی میسکی لی‌دی له پوژی قیامه‌ت. واته: له‌و خوینه‌ی لی‌ی ده‌چکیته‌وه. پیناسه: شه‌هید نه‌و موسولمانه‌یه که له ریگای‌خوا له جه‌نگی کافره‌کان له گه‌رمه‌ی

جهنگدا ده کوژئ، جیوازی نیر و می و گهره و مندال نیه، هم جیوازی پیواچاک و پیواخراپ نیه. جا نه گهر موسولمانه که له جهنگدا بریندار بوو و له دوی جهنگ گیانی ده رچوو، یان له جهنگی نه و موسولمانانه کوژرا که دژی ده ولته تی ئیسلامن، نه وه له ههردوو مه سه له دا-ته نها-شه هیدی قیامه ته و له دونیادا به فهرمووده ی به هیتر: واجبه بشورئ و نوژی جه نازه شی له سهر بکری

جا هه ره به به لگهی حه دیسه که ی (البخاری) نه گهر مردوو زور بون و ناشتینان-ته نها ته نها-ماندوو بونیکی زوری دهویا، نه و کاته له بهر ناچاری دروسته: دوو پیوا و سی پیوا-ویکرا-هم دوو ئافره تیش-ویکرا-له ناویه ک گوردا بنیژین، ههروه ها دروسته پیوا ویک ئافره تی کش-ویکرا-له ناویه ک گوردا بنیژین، به و مه رجه ی پیوا که له لای پیشه وه بی و ئافره ته که له پشته وه بی، هم په رده یه کی گلش له نیوانیاندا بی. (فتح الباری) ب (۳) ل (۲۶۷-۲۷۰) (تحفه المحتاج لشرح المنهاج) ب (۳) ل (۱۶۳-۱۶۵ و ۱۷۴).

سیزدهم: له غه زای (أحد) موسولمانه کان نه شکان و مهیدانی جهنگیان به جی نه هیشت، بویی کافره کان و هه زبون و جهنگیان وه ستاندو به ره و (مکه) گه رانه وه.

له باره ی تیروانی جهنگی (أحد) و زیانی موسولمانان، (کونستانس) وه زیر (خارجیه) ی پیشووی (پومانی)، ده لی: نه گهر قسه له گه ل شاره زایه کی بواری جهنگ بکه یین و بلین: نیشانیه ی زیانی جهنگ چییه؟ له وه لامدا ده لی: نه گهر له شکره که ی به رامبه ر توانی شاره کان بگری و له شکری دوژمنه که شی بنه بر بکا، نه و کاته به سه رکه وتوو داده ندرئ، به لام نه گهر ولاتیکی گرت و نهیتوانی له شکره که بنه بر بکا، نه و کاته ولاته که به زه ره رمه ند داناندرئ، چونکه له جهنگی جیهانی دا (ألمانی) توانی هه موو (روسیا) بگری، به لام چونکه له شکری (روسیا) ی به ته وای له ناو نه برد، (ألمانی) به سه رکه وتوو دانه ندرا، که وابوو: سه رکه وتن دوو مه رجه ی هه نه، یه که میان: ولاته که بگری. دووه میان: جموجولی له شکره که شی بمریئ. جا کافره کانیش له جهنگی (أحد) نه یانتوانی شاری (مدینه) بگرن و نه شیانتوانی له شکری (محمّد ﷺ) له ناو ببه ن... که وابوو: به پای من موسولمانه کان نه شکا و نه به زیون، به لکو که وتنه ناو نه زمونیکی له نا کا و... قورپانی پیرویش دانی نه هیناوه به شکستی موسولمانه کان به لکو له ئایه تی (۱۳۹) ی آل عمران دلی داونه وه. بپوانه (نظرة جدیدة فی سيرة رسول الله ﷺ) ل (کونستانس) ل (۲۶۷).

نه ی موسولمانی ریزدار، نه وه شاهیدی و وه زیر (خارجیه) ی ده ولته تیکی کافره، جا بۆ پشتگیری شاهیدی که ی (کونستانس)، نه م پوونکردنه وه یه ده نوسین: پیغه مبه ر ﷺ گفتی دا (أبوسفیان): سالی داهاتوو له (بدر) جهنگی تر بکه ن، هم سه یینی فه رمانی دا: به دوی دوژمندا برۆن... هتد، نه مه راگه یاندنیک بوو: که ئیسلام هه ره به هیزه و به شه هیدبوونی هه فتا که سو برینداربوونی که سانی تر بی هیزه نه بوه، هم ده رچوونه که ش بۆ ترساندن دوژمن بوو،

بۆيىش پېغەمبەر ﷺ پېگای نه دا: ئه و كه سانه ی له (أُحُد) ئاماده نه بوينه، له م غه زايه به شدار بېن، نه وهك وا تېيگن به هۆی ئه وانه وه به هيژ بوينه وه و سه ركه وتن وه ده ست دېنن. به لئ: به شدار بووانی ئه م غه زايه ش ته نها به شدار بووه كانی دويئى غه زای (أُحُد) نه وه ر به توانانه، كه وابوو: ئه م حه فتا شه هیده نابيئه به زینی موسولمانان؟ چونكه موسولمانه كان له (أُحُد) نه گه پانه وه تا كافره كان له (أُحُد) ده رچون، ئينجا له دواى پويشتنى كافره كان شه هیده كانيان ناشتن، ئينجا بۆ نويژى مه غريب گه يشتنه وه (مَدِينَة)، مه روهك باسما ن كرد. كه وابوو: حه فتا شه هیده كه نابيئه سه ركه وتنى كافره كانيش؟ چونكه ئه وان نه يانتوانى موسولمانان له مه يدانى جه نك ده ربك ن، ناچار به خويان مه يدانيان به جى هيشت، نه وه ش نابيئه سه ركه وتن، به لكو حه فتا شه هیده كه بۆ كافره كان ده بيئه تۆله كردنه وه ی (بَدْر)، بۆ موسولمانانيش ده بيئه زي ان لئ كه وتن، بۆيى (أَبُو سَفْيَان) گوتى: هيچمان نه كرد، (مُحَمَّد) مان نه كوشت، كيژه كانی مه مك خرمان به تالان نه هيئان. كه وابوو: ئه م ده رچوونه ی پېغەمبەر ﷺ بۆ (حَمْرَاءُ الْأَسَد) و مانه وه ی سى شه وان له وى، بۆ نه وه بوو:

۱- هيچ موسولمانيك بير له به زين نه كاته وه. ۲- ئه م غه زايه ش غه زاي تری به دوا وه يه بۆ به رز كردنه وه ی ئيسلام. ۳- (صَحَابَة) كان زياتر له جه نك رابه يئندرين. ۴- به شه هید بوونی حه فتا (صَحَابَة) كه كافره كان وره يان به رز نه بيئه وه و موسولمانانيش وره يان دانه به زى. بۆيى خواي گه وه له باره ی (أُحُد) دلایان ده داته وه ده فه رموى: ﴿وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَخْزُوا وَآنتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ * إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ آل عمران: ۱۶۰ و ۱۴۰، ئيوه - ئه ی موسولمانان - به هۆی ئه و شه هیدو بريندارانه تان بى هيژ مه بن بۆ غه ز، غه ماباريش مه بن، له نه نجامدا هه ر ئيوه سه رده كه ون ته گه ر ئيماندارى به پراستى بن، ته گه ر ئيوه بريندار بوينه، كافره كانيش وهك ئيوه بريندار بوينه، ئيمه ئه و پوژگارانه له نيوان خه لكى دا ده سوپرينن: پوژيك سه ركه وتنه و پوژيك به زينه، خواي گه وه نه وها تاقيتان ده كاته وه تا بزاني كى ئيمانداريكي وه هايه خوى له به رامبه ر دوژمن رابه گري، هه م بۆ ئه وه ی هه نديك شه هيديش له ئيوه وه ربگري، خواي گه وه سه ته مكاره كانی خو ش ناوى: كه له جه نكي (أُحُد) له پيگه دا داپران و گه پانه وه. به ده ستكار به وه: له (فقه السيرة، للبوطي) ل (۲۶۶) و (سيرة الصلابي) ب (۲) ل (۱۲۰-۱۲۵).

چوارده هه م: (أَبُو سَفْيَان) گوتى: به (مُحَمَّد) بليين: خو مان ئاماده كردوه هي رشى ده كه ينه سه ر و بنه بى ده كه يين. پېغەمبەر ﷺ له وه لامدا فه رموى: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾. له باره ی غه زای (حَمْرَاءُ الْأَسَد) و ئه م وه لامه ی پېغەمبەر ﷺ، خواي گه وه ده فه رموى: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ

عَظِيمٌ * الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٢﴾ آل عمران: ١٧٢ و ١٧٣، ئەوانەى گویایە ئێ خاوە پێغه مبه‌رێ (ﷺ) بون بۆ غەزای (حَمْرَاءُ الْأَسَد)، له دواى ئەوێ له غەزای (أَحَد) برینیان توش بوو، ئەوانەى چاکەیان کردو له گەڵ پێغه مبه‌رێ (ﷺ) بۆ غەزایه که پویشن و له خوا ترسان، ئەوانه پاداشتیکی گه‌وره‌یان هه‌یه له لای خوا، ئەوانه‌ى خه‌لك پێیان گوتن: وا کافره‌کانی (قُرَيْش) خۆیان کۆ کردۆته‌وه تاكو دووباره هه‌رشتان بکه‌نه سه‌ر، که‌وابوو: لێیان بترسن، ئەو موسولمانانه باوه‌ریان زیاتر بوو به‌ خواى گه‌وره‌و گوتیان: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ خواى گه‌وره‌مان به‌سه‌و ده‌مانپاریزی و چاکترین په‌نا ده‌رمانه‌.

حه‌زه‌تى (ابن عباس) رضی الله عنهما فه‌رمویه‌تى: ئەم دوعایه‌ى ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (إبراهيم) پێغه مبه‌رێ (ﷺ) گوتویه‌تى له‌و کاته‌ى فەڕێ درا ناو ئاگر، هه‌م (مُحَمَّدٌ) (ﷺ) گوتویه‌تى له‌و کاته‌ى پێى گوترا: وا کافره‌کان کۆ بوینه‌وه هه‌رشتان بکه‌نه سه‌ر.

جا ئەى موسولمانی پێزدار، خواى گه‌وره‌ لێره‌دا مه‌دحی (صَحَابَةُ) كان (ﷺ) ده‌کا: باسى برینداربوونیان ده‌کا، جا که‌سێک خوا به‌ بریندارى دا، ئەبێ برینه‌که‌ى چۆن بێ؟ ئەوا ئیمامی (الحلي) هه‌ندیکمان بۆ باس ده‌کا و ده‌فه‌رموی:

(نُسَيْبَةُ) - رضي الله عنها - ئەو ئافه‌ره‌ته‌ى به‌رگه‌رى له پێغه مبه‌رێ (ﷺ) ده‌کرد: دوازه برینی تێدا بون. (طَلْحَةَ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ) (رضي الله عنه) ده‌ستی (شَلَّل) بوو و له‌ کار که‌وت و زیاتر له‌ هه‌فتا برینیشی که‌وتنه‌ لاشه‌ى: که‌ ته‌نها سینگى نۆ برینی تێدا بون. (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ حَوْفٍ) (رضي الله عنه) بیست برینی که‌وتنه‌ لاشه‌ى: یه‌کیکیان له‌ ده‌میدا بوو، بۆی که‌ ولۆس بوو.

(كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ) (رضي الله عنه) هه‌ده‌ برینی تێدا بون. (خُرَاشُ بْنُ الصَّمَّةِ) (رضي الله عنه) ده‌ برینی تێدا بون. (أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ) و (عُقَبَةُ بْنُ حَامِرٍ) رضي الله عنهما هه‌ر یه‌که‌و نۆ برینی تێدا بون. ته‌نها بنه‌ماله‌ى (بَنِي سَلَمَةَ) چل برینداریان هه‌بون، بۆی پێغه مبه‌رێ (ﷺ) دوعای بۆ کردن و فه‌رموی: ﴿اللَّهُمَّ ارْحَمْ بَنِي سَلَمَةَ﴾ خواجه په‌حم به‌ (بَنِي سَلَمَةَ) بکه‌.

ئیمام (ابن کثیر) فه‌رمویه‌تى: له‌ بنه‌ماله‌ى (عَبْدُ الْأَشْهَل) دوو برا بریندار بون، جا که‌ بانگه‌وازی غەزای (حَمْرَاءُ الْأَسَد) کرا، هه‌ردوو براهه‌کان گوتیان: چۆن ده‌بێ غەزای له‌ گە‌ڵ پێغه مبه‌رمان (ﷺ) له‌ ده‌ست بچێ؟ خۆ ولاغیشمان نیه‌ به‌ سواری بپۆین!، ئیتر به‌ پێیان وه‌پێکه‌وتن، جا له‌ پێکه‌دا-جار جاره‌- براهه‌که‌ى برین سوک براهه‌که‌ى برین سه‌ختی هه‌لده‌گرت و هه‌ندێ جاریش دایده‌نا تا گه‌یشتنه‌ شوینی غەزایه‌که‌. (تفسير ابن کثیر) آل عمران: (١٧٢ و ١٧٣) و (السيرة الطيبة) ب (٢) ل (٣١٤ و ٣٢٤ و ٣٢٥ و ٣٥٠).

*** **

﴿(سَرِيَّةٌ) (الرَّجِيْع) له‌ ناوچه‌ى (هَذِيْل)﴾

له دواى غهزای (أخذ) له کوتایى سالى سیه می کوچی ومفدیکی هوزمکانی (عضل) و (القارة) هاتنه خزمهت پیغه مبهرو عليه السلام گوتیان: یا رسول الله، ئیمه ئیسلامه تیمان له ناودا ههیه، ههندی (صحابه)ی خوت بنیره: قورناتمان پیبلین و شهریهتی ئیسلاممان فیر بکهن. جا پیغه مبهرو عليه السلام ده (صحابه)ی به سهرکردایهتی ههزرمتی (عاصم بن ثابت) رضی الله عنه له گه لدا ناردن، جا هه موویان به یه گه وه رویشتن تا گه یشتنه سهر ناوی (الرجیع)، لهوئ ومفدی (عضل) و (القارة) خیانهتی له (صحابه) کان کردو (بنی لخیان)ی (بنی هذیل)ی لهوان ناگادار کردنهو، جا دوو سهد چه گداری (بنی لخیان) که نزیکه ی سهد کهسیان تیرهاوئ بوو- به دواياندا هاتن و دمورمیان لیدان، جا (صحابه) کان رضی الله عنه په نایان برده سهر بهرزییهک، جا کافرهکان پییان گوتن: پهیمانی خواتان دهمینئ: ئه گهر دابهزن ناتانکوژین. جا ههزرمتی (عاصم)ی سهر کرده رضی الله عنه فهرمووی: من پهیمانی هیچ کافرئیک قبول ناکه م و دانابهزم، خودایه ئه م ههواله ی ئیمه بگهینه پیغه مبهرو عليه السلام.

ئیت کافرهکان به تیربارانکردن هیرشیان کردنه سهر، تا ههزرمتی (عاصم)ی سهر کردهو شهش (صحابه)ی تریش رضی الله عنه شهید بون و تهنها (حَبِيب) و (زید) و (عبدالله) رضی الله عنه مانه وه، جا کافرهکان ئه م جارمهش گوتیان: پهیمان بئ: ئه گهر دابهزن ناتانکوژین. جا ئه وه سییانه دابهزین و خویان دا دهست کافرهکان، کافرهکانیش دهست و پیئ ئهوانیان بهستن، جا ههزرمتی (عبدالله) رضی الله عنه فهرمووی: ئه مه سهرمهتای خیانهت کردنه. جا هه رچه ند ههولیان دا راپانده مکیشا ههزرمتی (عبدالله) رضی الله عنه له گه لیان نه دمرویشتن، تا گه یشتنه (الظهران)، لهوئ ههولئ دا دهستی خوی کردنه وه و ویستی جهنگ بکا، به لام کافرهکان به ردبارانیان کردو شهیدیان کرد، ئیستا گزپه که ی له (الظهران) ه.

جا کافرهکان ویستیان سهری ههزرمتی (عاصم) رضی الله عنه له لاشه ی بکه نه وه و بیفرؤشنه (سلافة)ی دایکی (مسافع) و (جلاس) که ههردووکیان له غهزای (أخذ) به دهستی ههزرمتی (عاصم) رضی الله عنه کوژرابون و دایکه کهیان نه زری کردبوو: له ناو تهپله ی سهری (عاصم) دا شهراپ بخواته وه. به لام خوای گه و ره گه واله یه کی زهرگه ته ی نارد ه سهر لاشه ی ههزرمتی (عاصم) رضی الله عنه، بوئی کافرهکان نه ویران لئئ نزیک ببنه وه و گوتیان: ئیواری زهرگه ته کان دمروئن، ئه وه کات سهری لئدمکهینه وه. جا خوای گه و ره لافاوئکی به دۆله که دا هیناو ههزرمتی (عاصم)ی هه لگرت و کهس نه یزانی بؤ کوئ بردی، بوئی ههزرمتی (عاصم) رضی الله عنه پیئ ده گوترئ: (حَمِي الدَّبَر) پاراستراوی زهرگه ته. ئینجا کافرهکان (حَبِيب) و (زید)یان فروشتنه کافرهکانی (مَکَّة): ههزرمتی (حَبِيب) بنه مالله ی (الحارث) کرییان تاکو له تۆله ی (الحارث) بیکوژن؟ چونکه ههزرمتی (حَبِيب) له غهزای (بذر) ئهوی کوشتبوو، (صفوان بن أمية)ش ههزرمتی (زید)ی کری تاکو له تۆله ی باوکی بیکوژئ،

جا ھەزرىتى (خېنىب) ﷺ لە لايى بنەمالەي (الحارث) بەند كرا تا (الأشهر الحزم) - واتە: (ذوالقعدة) و (ذوالحجة) و (المحرم) - تەواو بون، ئىنجا بېريان دا: لە مانگى (صفر) بىكوژن، جا كە ھەزرىتى (خېنىب) ﷺ زانى دىكوژن، بە كىزەكەي (الحارث) ي گوت: گىزانىكم بۇ بنىرە، تاكو بۇ كوشتن خۇمى بى پاك بكەمەودە - راتە: موروكانى دامىنى پى بتاشى - جا كىزەكەي (الحارث) گىزانەكەي بۇ ھەزرىتى (خېنىب) ناردو لەو كاتيش ئافرمەكە لە منداللىكى خۇي غافل بوو و مندالەكە چوو لە ھەزرىتى (خېنىب)، ھەزرىتى (خېنىب) ﷺ لە سەر پانى خۇي داينا، جا ئافرمەكە زۆر ترسا، بەلام ھەزرىتى (خېنىب) ﷺ ھەرمووى: ئەو دەترسى بىكوژم؟! مەترسە نايكوژم إن شاء الله.

جا ئەم ئافرمە دەيگوت: ھىچ دىلىك چاگتر لە (خېنىب) م نەبىنيودە، دەمدىت ھىشوى ترى لە لايەو دەيخوا، لەو كاتيشدا لە (مكة) دا ھىچ جۆرە ميوەيەك نەبو، ئەويش بە زنجىر بەسترايوو، ئەم ترىيە خواردنىك بوو خوايگەرە دابويە (خېنىب) ﷺ.

ئىنجا كافىرەكان ھەزرىتى (خېنىب) يان بىردە دەرەوى (حزم) ي (مكة) تاكو لەوى بىكوژن، جا ھەزرىتى (خېنىب) ﷺ ھەرمووى: ماووم بدەنى تا دوو پەكەت نويز بكەم. جا ماوميان دايەو دوو پەكەت نويزى كرد، جا لە دواي نويزەكە بە كافىرەكانى گوت: ئەگەر لە بەر ئەو نەبى: وام تىبگەن لە ترسى كوشتن نويز دمكەم، زۆرتر نويز دمكردن.

ئىنجا كافىرەكان ھەزرىتى (خېنىب) يان لە سەر سىدارە بەست، ئەويش ئەم دوعايە كرد: ﴿اللَّهُمَّ أَحْصِهِمْ عَدَدًا وَقَتْلُهُمْ بَدَدًا وَلَا تُبْقِ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ رواه البخارى، خودايە ئەم كافىرانە سەرژمىر بكەو بە پەرتبويى يەك لە دواي يەك بىيانكوژەو يەككىيانى لىمەھىلە. جا ھەرمووى: خودايە ھىچ كەسك لىرە نىە سەلامى من بگەينىتە پىغەمبەر ﷺ، خودايە تۆ سەلامەكەي پىبگەينە. جا ھەزرىتى (خېنىب) ﷺ ھەوالەكەي بۇ پىغەمبەر ﷺ ھىناو پىغەمبەرىش ﷺ دانىشتبوو و دەلامى داوود ھەرمووى: ﴿وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا خَبِيبُ﴾ سەلام لە تۆش ئەي (خېنىب).

جا ئەم كافىرانە ھەزرىتى (خېنىب) دوعاي لىكردن، سالى نەسوراو ھەمويان كوژران، جا ھەزرىتى (خېنىب) ﷺ لە سەر سىدارەكە پىش شەھىدبوونى چەند شىعەرىكى گوتن، ھەندىك لەم شىعەرانە:

إلى الله أشكو غُرْبَتِي ثُمَّ كُرْبَتِي * وَمَا أَرْصَدَ الْأَعْدَاءُ لِي عِنْدَ مَصْرَعِي
فَلَسْتُ أَبَالِي حِينَ أَقْتُلُ مُسْلِمًا * عَلَى أَيِّ شَقٍّ كَانَ لِلَّهِ مَصْرَعِي
وَذَلِكَ فِي ذَاتِ الْإِلَهِ وَإِنْ يَشَاءُ * يُبَارِكْ عَلَى أَوْصَالِ شِلْوِ مُصْرَعِ
فَلَسْتُ بِمُبْدٍ لِلْعَدُوِّ تَخَشُّعًا * وَلَا جَزَعًا إِنِّي إِلَى اللَّهِ مَرْجَعِي

سكالاى خۆم تەنھا لە لاي خوا دەكەم: كە من لىرە بىكەسو غەمبارم، ھەم ئەوەي

دوژمنه كانم له لای شوینی كوشتنم بۆيان ئاماده كردوم. به لّام من باكم نيه-له و كاته ی به موسولمانی دهكوژیم- له سهر ههر لا ته نيشتيك بۆ خوا بكوژیم. نه و كوشتنه ی من له پیناوی خوايه، نه گهر خوا حه ز بكا بهر كهت ده نیریتته سهر نه ندامه كانی جهسته ی پارچه كراوم. كه وابوو: من هيچ جۆره ملكه چیهك بۆ دوژمنه كه م ئاشكرا ناكه م و هيچ ترسیکی كوشتنیش ئاشكرا ناكه م، چونكه من ده گه پیمه وه لای خودا.

جا كافهره كان پینان گوت: نه گهر له ئیسلام پاشگه ز بیهه وه، ئازادت ده كه یین؟ حه زرمته (حَبِيب) ش ﷺ فهرمووی: ئەم كوشتنه ی من له پینگای خوا كه مه و هيچ نیه. ئینجا كافهره كان چه کی خۆيانی لئ به كار هیناو شه هیدیان كرد، جا له دوا ی شه هیدكردنیشی لاشه كه ی حه زرمته (حَبِيب) ﷺ ههر به سیداره كه وه بوو، تا پیغه مبه ره ﷺ (عَمْرُو بن أُمَيَّة) ی نارد (مَكَّة) و چوو له سیداره كه ی (حَبِيب) و له سیداره كه ی كردم و كه وته سهر زموی، جا كه (عَمْرُو) ئاوړی داوه، هيچ ئاسه واریکی حه زرمته (حَبِيب) ی نه دۆزیه و وه تا ئیستاش ههر دیار نیه، وهك زموی قوتی دابی ﷺ.

ههروه ها (صفوان) ش حه زرمته (زَیْد) ی ﷺ برده دهرمه و ی (حَرَم) تاگو له تۆله ی باوکی بیکوژی، جا له کاتی كوشتن، (أَبُو سَفْیَان) پئی گوت: ئەی (زَیْد) توخودا پیت خوش نیه (مُحَمَّد) ﷺ له شوینی تۆ بوايه له مله مان دابا؟ تۆش به سه لامه تی له ناو مندا له كانی خۆت بی. حه زرمته (زَیْد) ﷺ فهرمووی: والله پیم خوش نیه پیغه مبه ره ﷺ له شوینی خۆیشی درکیکی بگاتی و ئازاری بدا، منیش له ماله وه دابنیشم. جا (أَبُو سَفْیَان) گوتی: هيچ كه سیكم نه بینیه كه سیکی نه و منده خوش بو، وهك (صَحَابَة) ی (مُحَمَّد) ﷺ (مُحَمَّد) یان خوش دهو. جا خزمه تکاریکی (صفوان) رمیکی له سینگی حه زرمته (زَیْد) دا و له پشتی دهرچو و شه هیدی كرد ﷺ.

﴿(سَرِيَّةُ الْفُرَّاءِ) قورئانخوينه كان بۆ (بُرْمَعُونَة)﴾

له مانگی (صَفَر) سالی چواره می كوچی، (عامر بن مالك) كه پئی ده گوترا: (أَبُو بَرَاء) سه رۆك هۆزی (بَنِي هَامِر) بوو- هاته لای پیغه مبه ره ﷺ، جا پیغه مبه ره ﷺ پئی گوت: موسولمان ببه. به لّام (عامر) موسولمان نه بو و دزایه تی خۆیشی بۆ ئیسلام ئاشكرا نه كردو گوتی: ئەی (مُحَمَّد) نه گهر هه ندیک (صَحَابَة) ی خۆت بۆ لای (نَجْد) بنیری تاگو بانگه وازی بۆ ئەم ئایینه ی تۆ بکه ن، تکام وایه: به دم بانگه وازی به كه وه بپن؟ جا پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: دهرسم خه لکی (نَجْد) بیانکوژن. (عامر) گوتی: من په نایان دهم و دمیانپاریزم. جا (عامر) چوو له (نَجْد) و به خه لکه كه ی گوت: من (صَحَابَة) ی (مُحَمَّد) م پاراستون، واته: له په نای مندا دینه ئەم ناوچه یه.

جا پیغه مبه ره ﷺ له مانگی (صَفَر) دا حه فتا (صَحَابَة) ی قورئانخوينی ناردن و

نامه‌یه‌کیشی وئ‌دان، (صَحَابَة) کانیش رَویشتن تا گه‌یشتنه (بِئرمَغُونَة)، جا له‌وئ دابه‌زین و چه‌زرتی (حرام بن ملحان) رضی الله عنه نامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری رضی الله عنه برده لای (عامر بن الطفیل) - که کوره برای (عامر بن مالک) بوو - پئی گوتن: من نیردراوی پیغه‌مبه‌رم رضی الله عنه تاگو نیمان بئین. به‌لام ئەم کافره نامه‌که‌ی نه‌خوینده‌وو ئاماژه‌ی بۆ کافرئیکی‌تر کردو له پشته‌وه رمئیکی له تهنیشتی (حرام) دا له تهنیشه‌که‌ی‌تری دمرچوو، جا چه‌زرتی (حرام) رضی الله عنه پیش گیانی دمرچی - فه‌رمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، فُرْتُ رَبِّ الْكَعْبَةِ) شاد بوم سویندم به خوای (کعبه)، واته: به به‌هه‌شت شاد بوم.

جا (عامر بن الطفیل) یه‌کسه‌ر (بنی‌عامر) ی خزمه‌کانی‌خوای بانگ کردن تاگو (صَحَابَة) کانیش بکوژن. به‌لام (بنی‌عامر) گوتیان: ئیمه په‌یمان‌ه‌که‌ی (عامر=أبو براء) ناشکیئین و ئەوانه له ژیر پاراستنی ئەون. ئیتر (عامر بن الطفیل) ی کافر=الله - هۆزه‌کانی (عَصِيَّة) و (رِعل) و (ذُکوان) ی بانگ کردن، ئەوانیش گوپ‌رایه‌ئی بون و هاتن دهورمیان له (صَحَابَة) کان دا، (صَحَابَة) کانیش جه‌نگیان کرد تا هه‌موویان شه‌هید بون رضی الله عنه، تهنه‌ها چه‌زرتی (کعب بن زید) به برینداری له نیوان شه‌هیده‌کاندا رزگار کرا، هه‌م چه‌زرتی (عمرو بن أمیة) و (صَحَابَة) یه‌کی‌تریش رضی الله عنه و لا‌غه‌کانیان ده‌له‌وه‌پ‌اندن، کاتیک دیتیان بالنده‌کان به سهر شوینی (صَحَابَة) کاندا دسورپ‌نه‌وه، جا گوتیان: شتیک پروویداوه. جا گه‌رانه‌وو دیتیان (صَحَابَة) کان رضی الله عنه شه‌هید کراون و کافر مه‌کانیش له‌وئ پ‌اوه‌ستاون، جا ئەوانیش جه‌نگیان کرد، تا (صَحَابَة) که‌ی هاوړی‌ی چه‌زرتی (عمرو) - رضی الله عنه شه‌هید کراو چه‌زرتی (عمرو) ش رضی الله عنه ده‌ستگیر کرا، جا (عامر بن الطفیل) ئاماژه‌ی بۆ شه‌هیدیک کردو به چه‌زرتی (عمرو) ی گوت: ئەم کوژراوه کی‌یه؟ چه‌زرتی (عمرو) رضی الله عنه فه‌رمووی: ئەمه (عامر بن فه‌یزه) یه رضی الله عنه جا (عامر) ی کافر گوتی: که ئەم پیاوه کوژرا، دیتم بۆ ئاسمان به‌رزگراوه، ئینجا داندراوه. چه‌زرتی (عامر بن فه‌یزه) رضی الله عنه خزمه‌تکارو شوانی نیمام (أَبُو بَكْرٍ) بوو رضی الله عنه که له پئگی کۆچکردن هاوړی‌ی نه‌وی پیغه‌مبه‌ری بوو رضی الله عنه خزمه‌تی ده‌کردن، لێره‌دا شه‌هید بوو رضی الله عنه.

ئینجا چه‌زرتی (عمرو) رضی الله عنه خوای به کافر مه‌کان ناساندو فه‌رمووی: من له هۆزی (مَضْرَم) بوی کافر مه‌کان نه‌یان‌کوشت و ئازادیان کرد، ئینجا چه‌زرتی (عمرو) ش رضی الله عنه له گه‌رانه‌وه‌ی‌دا گه‌یشه دوو پیاوی کافر - که له هۆزی (بنی‌عامر) بون - ئەویش له‌وئ هه‌ردووکی له تۆله‌ی شه‌هیده‌کانی (بِئرمَغُونَة) کوشتن، جا که گه‌راوه پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه فه‌رمووی: دوو که‌ست کوشتون ده‌بی من خوینه‌که‌یان بده‌م؟ چونکه ئەم دوو پیاوه په‌یمانیان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه هه‌بوو، به‌لام چه‌زرتی (عمرو) نه‌یزانی‌بوو.

له لایه‌کی‌تریش: که (عامر=أبو براء) زانی کوره برایه‌که‌ی په‌یمانی وی شکاندوه، زۆر

خهفه تبار بوو، بؤیئ کورمه‌که‌ی (أَبُو بَرَاء) - که ناوی (رَبِيعَة) بوو - هاته لای پیغه مبه‌رو عليه السلام گوتی: نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا، نه‌گهر لی‌دانیک له (عامر) ی مامؤزام بدهم، نه‌م عه‌یبه له سهر (أَبُو بَرَاء) ی باوکم لاده‌چی؟ پیغه مبه‌رو عليه السلام فهرمووی: به‌لی. جا (رَبِيعَة) گه‌راوه‌و رمیک‌ی له پانی (عامر بن الطفیل) دا و له نه‌سپه‌که‌ی فری‌ی دا خواره‌و، به‌لام نه‌م کافره پیسه به‌م لی‌دانه نه‌مرد، به‌لکو (أَبُو بَرَاء) له خهفه‌تی پرووداوه‌که مرد.

ئینجا خوای‌گه‌وره له‌باری نه‌م شه‌یدانه‌ی (بِثْرَمَعُونَة) عليه السلام ئایه‌تیکی له قورئان نارد خواره‌وه‌و (صَحَابَة) ش دمیانخوینده‌وه، به‌لام ئایه‌ته‌که (نَسَخ) بؤوه، نه‌مه‌ش ئایه‌ته‌که‌یه: ﴿بَلِّغُوا قَوْمَنَا فَقَدْ لَقِينَا رَبَّنَا، فَرَضِيَ عَنَّا وَرَضِينَا عَنْهُ﴾ رواه الشيخان، به‌گه‌له‌که‌ی ئیمه‌ه رابگه‌ینن: ئیمه‌ه گه‌یشتی نه‌ لای خوای‌خو‌مان، خودا لی‌مان پازی بوو، ئیمه‌ش له خودا پازی بوین. جا پیغه مبه‌رو عليه السلام ماوه‌ی مانگیک له ههر پینج نویژه‌کاندا قنوتی ده‌خویند دوعای له بکوژه‌کانی قورئانخوینده‌کانی (بِثْرَمَعُونَة) ده‌کرد. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۴۱۹-۴۲۴-۴۲۸-۴۳۰) و(فتح الباری) ب(۷) ل(۴۷۳-۴۸۹) و(السيرة الطلیبة) ب(۲) ل(۲۳۳-۲۴۴).

﴿گولبرئیریک له‌م گولزاره﴾

پیشه‌کی بزانه: هه‌ردوو پرووداوه‌که‌ی (الرَّجِيع) و (بِثْرَمَعُونَة) به‌لگه‌نه: که تی‌کرای موسولمانان به‌پرسن له‌م ئایینه، بانگه‌وازی ئیسلام ته‌نها ئه‌رکی پیغه مبه‌ران - عليهم الصلاة والسلام - نیه‌و ته‌نها ئه‌رکی میراتگرانی پیغه مبه‌رانیش نیه - که زانایانی ئایین - به‌لکو هه‌موویان له‌م ئه‌رکه‌دا هاوبه‌شن، به‌لام ئه‌رکی پیغه مبه‌ران و - عليهم الصلاة والسلام - میراتگره‌کانیان زیاتره، جا به‌هه‌ر جوړیک بن: نابی موسولمان له پښای بانگه‌وازی‌دا کۆل بداو ماندوو بیی.

زۆر باش بیر بکه‌وه: له‌ ماوه‌ی چوار مانگدا سه‌دو چل و هه‌شت (صَحَابَة) عليه السلام شه‌هید بون: حه‌فتا له (أُحُد)، شه‌ست و هه‌شت له (بِثْرَمَعُونَة)، ده‌ له (الرَّجِيع). نه‌وجا ئیمانی (صَحَابَة) کانێ تر عليه السلام زیاتر به‌هیز ده‌بوو، پوژیک یه‌کی‌کیش نه‌یگوت: ئای چیمان به‌ سهره‌ات! جا نه‌وه‌ش بزانه: حه‌فتا (صَحَابَة) که‌ی (بِثْرَمَعُونَة) هه‌ر هه‌موویان گه‌نجه‌کانی قورئانخوین بون و پښیان ده‌گوترا: (الْقُرَاء) قورئانخوینده‌کان. نه‌وانه له‌ پوژیدا ده‌چونه داره‌ینان، به‌و دارانه‌ خواردنیان بو (أَهْل الصُّفَّة) ده‌کری، شه‌ویش ده‌رسی قورئانیان ده‌خویندو به‌ یه‌کتریان ده‌گوت و شه‌ونویژیان ده‌کردن، به‌لی: نه‌وانه شیرێ پوژئ بون و خواپه‌رستی شه‌وئ بون عليه السلام.

ئینجا بزانه: نه‌م دوو پرووداوه‌ بؤیئ له‌گه‌ل یه‌کتري ده‌گوتین، چونکه له‌ یه‌ک شه‌ودا هه‌والی هه‌ردووکیان گه‌یشته پیغه مبه‌رو عليه السلام له قنوتدا ویکرا دوعای له بکوژه‌کانی هه‌ردووکیان ده‌کرد، جا نه‌وه بووه‌ته هوی نه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک سه‌رچاوه هه‌ردووکیان له مانگی (صَفَر) دا باس ده‌که‌ن، به‌لام له‌ پاستیدا: (الرَّجِيع) له‌ دواي (أُحُد) بوو له‌ کۆتایی سالی

سئیه می کۆچی، به به لگه ی ئه وه ی: هه موو سه رچاوه کان ده لئین: (خُبَيْب) ﷺ به دیلی له (مَكَّة) مایه وه، تا (الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ) ته واو بون، ئینجا شه هیدیان کرد. (فتح الباری) ب(۷) ل(۴۷۴-۴۷۷) و(فقه السیره، للبوطی) ل(۲۶۸ و ۲۷۲).

یه کههه: بریاری دیلی موسولمان له شه رعدا: حه زه ته ی (عاصم) ی سه کرده ی (صَحَابَة) کان ﷺ فه رمووی: من په یمانی هیچ کافرێک قبول ناکهم... هتد. حه زه ته ی (عاصم) ﷺ په یمانی دابووه خوای گه وره: ده ست له هیچ کافرێک نه داو هیچ کافرێکیش ده ست له وی نه دا. ئینجا که هه والی پاراستنی حه زه ته ی (عاصم) ﷺ - به زه رگه ته و لافاوه که - گه یشته (مَدِينَة)، ئیمام (عُمَر) ﷺ فه رمووی: (يَحْفَظُ اللَّهُ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ بَعْدَ وَفَاتِهِ كَمَا حَفِظَهُ فِي حَيَاتِهِ) رواه ابن إسحاق، خوای گه وره به نده ی ئیماندار له دوا ی مردنیش ده پارێزی، هه روه که له ژیا ندی دا پاراستویه تی.

جا ئه م حه دیسه ی (الرَّجِيع) به لگه یه: دروسته موسولمان خۆی ته سلیمی دوژمن نه کا هه رچه ند بشکوژی، تا کو بریاری هیچ کافرێکی به سه ردا نه چه سپی، جا ئه گه ر بیگومان ده یزانی ئه گه ر خۆی ته سلیم بکا دوژمن ده یکوژی، ئه و کاته حه پامه خۆی ته سلیم بکا، به لکو واجبه به گوێره ی توانا به رگری له خۆی بکا تا ده کوژی، یان پزگار ده بی، به لام ئه گه ر گومانی له کوشتن و نه کوشتندا هه بوو و ده شیزانی: ئه گه ر خۆی ته سلیم نه کا بیگومان ده یکوژن، ئه و کاته دروسته خۆی ته سلیم بکا، جا هه ر له م حا له ته دا ئه گه ر خۆیشی ته سلیم نه کردبا نه ده کوژا، دیسان حه پامه خۆی ته سلیم بکا.

هه روه ها ئه گه ر ئافره تیش ده یزانی: ئه گه ر خۆی ته سلیمی دوژمن بکا (فاحِشَة) و بی ناموسی له گه ل ده که ن، ئه ویش حه پامه خۆی ته سلیم بکا، به لکو واجبه جه نگ بکا تا شه هید ده بی. جا ئه گه ر دوژمن موسولمانێکیان دیل کرد، ئه و کاته واجبه: موسولمانان پا په پن بۆ پزگار کردنی ئه گه ر ده گونجا، به لام ئه گه ر نه ده گونجا، ئه و کاته پا په پینه که واجبه نیه، به لکو - له بهر نا چاری - چاوه پوانی پزگار کردنی ده که ی، جا ئه گه ر دیله که له دوا ی دیلبوون توانای هه لاتنی هه بی، ئه و کاته واجبه: به هه ر جوړێک بۆی بگونجی هه لێی و خۆی له ده ستی کافره کان قورتار بکا، هه رچه ند به جه نگکردن و کوشتنی پاسه وانه کانیش بی. (فتح الباری) ب(۷) ل(۴۸۰ و ۴۸۱) و(تحفة المحتاج بحاشية الشروانی) ب(۹) ل(۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۷۱).

دووهم: مافی مندا ل له ئیسلامدا، حه زه ته ی (خُبَيْب) ﷺ فه رمووی: مه ترسه، مندا له که ناکوژم إِنْ شَاءَ اللَّهُ. ئه ی موسولمانی خۆشه ویست باش ته ماشا بکه: کافره کان چه ند قین له دلن به رامبه ر موسولمانان، هه ر کاتێک ده ستیان به پا هیچ دریغی ناکه ن بۆ له ناو بردنی موسولمانان، هه روه که خوای گه وره ده فه رمووی: ﴿إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ الممتحنة: ۲، ئه گه ر کافره کان بۆیان بگونجی به سه ر ئیوه ی موسولماندا زال بین، ئه وه ته واوی دوژمنایه تی خو یان

وهەر دىخن و دەستەكانيان و زوبانەكانيان بۆ ئىيۆ دەكەن: بە كوشتن و جنىودان، ھەم دەخوان ئىيۆ بىنە كافر.

بەلئ: خاىگەرە پاستى فەرمو: دىتمان كافرەكان بەرامبەر ئەم دوو چىنە (صَحَابَة) يە چەند بىويژدان بون و چۆن پقو قىنە ژەھراو يەكەيان خستە كار بۆ لەناوبردن موسولمانان، لە بەرامبەرىشدا تەماشە بكە: ھەزەرەتى (خُبَيْب) ى دىلكراو ﷺ چەند بە بەزەيى بوو، لەو كاتەى خۆى بۆ كوشتن ئامادە دەكرد، منداللى دوزمنىخۆى لە سەر پانىخۆى دانابوو و بە دايكەكەى گوت: نايكوژم. بەلئ: ھەر دىليكىتر-كە وەكو (خُبَيْب) ﷺ پەرەردەكراوى پىغەمبەر ﷺ نەبئ- بپيارى كوشتنى بۆ دەرېچئ، ھەر جۆرە ھەليكى بۆ پرەخسئ، لە دەست خۆى ناداو پىش كوشتنىخۆى تۆلەىخۆى لە دوزمنىخۆى وەردەگرئ، بەلام ھەزەرەتى (خُبَيْب) ﷺ قوتابى قوتابخانەى پىغەمبەرەو ﷺ لە لای پىغەمبەر ﷺ دەرسى ئايەتى ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ ى الإسراء: ۱۵، خویندووە و ژۆر باش لە واتەى ئايەتەكە تىگەيشتبوو: كە ھىچ كەسىك تاوانى ھىچ كەسىكىتر ھەلناگرئ.

بەلئ: ئەو پىبازەى (خُبَيْب) ﷺ لە پىناوىدا شەھىد دەبئ، پىگای ناداتئ منداللىكى بئتاوان لە پقى تاوانباران بكوژئ، ئا ئەمەيە مافى مندال، ھەر ئىسلامىش مندال پارىزە، كەوابوو: پىكخراوەكانى مندالپارىز با بە شەرمەزارىيەو تەماشە بكەن و لاشەى ئەو مندالە موسولمانانە ببينن كە بە توپ و موشەكى دوزمنانى ئىسلام پارچە پارچە دەكرين! بە دەستكارىيەو: (فقه السيرة للبوطي) ل (۲۷۲) و (سيرة الصلابة) ب (۲) ل (۱۶۶). سىيەم: ھەزەرەتى (خُبَيْب) ﷺ پىش كوشتن داواى گىزانىكى كرد خۆى پى پاك بكاتەو، ھەم دوو پكەت نويزيشى كرد. ئەم نويزكردنەى پىش كوشتن پىى دەگوترئ: (سُنَّةُ الْقَتْلِ) = سوننەتى كوشتن، ھەر كەسىك دەيزانى دەكوژئ- ئەگەر بۆى بگونجئ- سوننەتە: دوو پكەت نويز بە نىەتى سوننەتى كوشتن بكا، ھەرەھا -ئەگەر بۆى بگونجئ- سوننەتە: مووەكانى دامىن و بن ھەنگلى لایبەو نىنۆكى بكا، تاكو لە سەر سوننەتى پىغەمبەر ﷺ گيانى دەرېچئ، چونكە ھەزەرەتى (خُبَيْب) ﷺ لە سەردەمى پىغەمبەر ﷺ ئەو نويزەو سوننەتەكانىترى ئەنجام دان و پىغەمبەرىش ﷺ پەخنەى نەبو.

ئەى موسولمانى پىژدار (صَحَابَة) كان ﷺ ئەوھا سووپ بون لە سەر ئەنجامدانى سوننەتەكانى پىغەمبەر ﷺ، تا لە كاتى كوشتنىش سوننەتەكانيان لە بىر نەدەكردن، بۆيى خاىگەرە ئەو پلە بەرزەى داوئ و بە شەھىدبوون پىزى لىئان، ئەوەيە: ھەزەرەتى (خُبَيْب) ﷺ لە داوى چل پۆژ لە سىدارەكەى كراو، ھىشتا نەرم و شل بوو و ھىچ نەگورابوو كافرەكانىش ھەستيان پىدەكرد. قَرَضِيَ اللَّهُ عَنْ خُبَيْبٍ حَيًّا وَمَيِّتًا. (السيرة الطليبة) ب (۳) ل (۲۳۵-۲۳۷).

چوارەم: بەسەرھاتەكەى ھەزەرەتى (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ) ﷺ بەلگەيە لە سەرگەرەيى

حه زره تی (عامر بن فهیره) رضی اللہ عنہ، به لگو له هندیك (روایه) دا هاتوه: (ملائكة) ناشتویانه. جی خویه تی نه و پله یه ی بدریتی؟ چونكه كه پیغه مبه رضی اللہ عنہ له نه شكه وتی (ئور) دا بوو، حه زره تی (عامر) رضی اللہ عنہ مه پو بزنه كانی ده میتانه دهره ی نه شكه وته كه و ده یدوشین و شیره كه ی ده دا پیغه مبه رضی اللہ عنہ نیمام (أبو بكر) رضی اللہ عنہ، مه روه كه له باسی (كۆچكردن) دا باسما كرد.

جا بزانه: نه گهر كافريك په یمانی له گه لا موسولمانيك هه بی، جا موسولمانيك بیکوژی، واجبه خوینه كه ی بدری، مه روه كه پیغه مبه رضی اللہ عنہ خوینی مه ردو كوزاوه كه ی (عمرو) ی دا خزمه كانیان، چونكه واجبه: موسولمان وه فاداری په یمانی خو ی بی و بیهینته جی.

پینجه م: (ربیعہ ی كوری) (أبي براء) گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا رضی اللہ عنہ نه گهر لیدانیک له (عامر بن الطفیل) بدهم نه م عه ییه نه باوكم لاده چی؟ پیغه مبه رضی اللہ عنہ فهرمووی: به لی.

پرسیار: (ربیعہ) نه یگوت: (عامر) ده كوژم. به لگو گوتی: لی ی ده ده م. نه ی بۆچی پیغه مبه رضی اللہ عنہ له به رامبه ر نه و تاوانه گهره یه به ته نها لیدانیک پازی بوو؟

وه لام: پیغه مبه رضی اللہ عنہ زور باش ده یزانی: هۆزه كه ی (بنی عامر) مه لویستیکی بی لایه نیان مه بوو له شه میدكردی (صحابه) كانداو ریزیان له په یمانی (أبي براء) ی سه رۆك هۆزه كه یان گرتو گوپرایه لی (عامر) نه بون و به شداری جهنگه كه یان نه كرد، به لام له هه مان كاتیشتا نه م هۆزه پازی نابی گهره پیاوئكي هۆزه كه یان -كه (عامر بن الطفیل) ی كافره -ست الله- له تۆلی (صحابه) كان رضی اللہ عنہ بكوژی، چونكه نه وان كافرن، بۆی پیغه مبه رضی اللہ عنہ به ته نها لیدانیک پازی بوو تاكو پاكانه ی (أبو براء) ناشكرا بی، جا به م لیدانه ش (أبو براء) دلی دهرمان نه بو، به لگو له خه فته و قینی كرداری برازایه كه ی مرد، مه روه ها (عامر بن الطفیل) ش به م لیدانه نه مرد، به لگو پیغه مبه رضی اللہ عنہ دوعای لیكردو به تعاون مرد. (السيرة الطيبة) ب (۳) ل (۲۴۳).

شه شه م: جوړه كانی (نسخ)، له باره ی (صحابه) كانی (بیرمغونه) رضی اللہ عنہ نه م نایه ته له قورپان هاته خواره وه، ئینجا (نسخ) بۆوه: ﴿بَلِّغُوا قَوْمَنَا فَقَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرْضِي عَنَّا وَأَرْضَانَا﴾ رواه الشيخان.

(نسخ): لا بردن - نه هیشتن، به (إجماع) ی هه مو زانایانی ئیسلام: (نسخ) هه یه، ته نها جوله كه كان ده لئین (نسخ) نه. جا بزانه: (نسخ) له قورپاندا سی جوړه:

یه كه م: (نسخ التلاوة والحكم) لا بردنی خویندنه وه و بریاره كه شی ویکړا: وه كه حه زره تی (عائشة) -رضی الله عنها- گپراویه تیه وه: ﴿كَانَ فِيمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ، ثُمَّ نُسَخْنَ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ... الْحَدِيث﴾ رواه مسلم واصحاب السنن، واته: پیشتدا نایه تی (عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ) له قورپاندا هه بوو، واته: ده جار شیرخواردنی زاندر او هه پامی ده گه یئن، ئینجا خویندنه وه و بریاره كه ی نایه ته كه هه ردووكی (نسخ) بونه وه به پینج جار شیرخواردن... هتد.

دووه م: (نسخ الحكم دون التلاوة) لا بردنی بریاره كه، به لام خویندنه وه كه ی هه رمیئنی:

وهك ئو ئايەتانهی له قورپاندا فه‌رمان ده‌كه‌ن: موسولمان خۆ پابگه‌پن و واز له كافر ده‌كان بێنن، خویندنه‌وه‌یان له قورپاندا ماوه، به‌لام بپیاره‌كه‌یان (نَسَخ) بۆته‌وه به (آیة السیف) = ئایه‌تی شمشیر، واته: ئایه‌تی ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ التوبة: ٣٦، جه‌نگ له‌ دژی كافر ده‌كان بكه‌ن به‌ گشتی. ئه‌م ئایه‌ته‌ی شمشیر بپاری (١٢٤) سه‌دو بیست و چوار ئایه‌تی قورپانی (نَسَخ) كردونه‌وه‌ و ته‌نها خویندنه‌وه‌یان ماوه.

سێیه‌م: (نَسَخ التَّلَاوَةِ دُونَ الْحُكْمِ) لابردنی خویندنه‌وه‌كه‌، به‌لام بپیاره‌كه‌ی هه‌ر بمینی: وه‌ك ئایه‌ته‌كه‌ی (بِثَرْمَعُونَ) ی پابردوو، ئیستا له قورپاندا نه‌ماوه، به‌لام بپیاره‌كه‌ی -كه‌ پازنی بوونی خواجه له شه‌هیدان- هه‌ر ماوه.

هه‌م وه‌كو ئایه‌تی ﴿الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيَا فَاَرْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ﴾ رَوَى النَّسَائِيُّ أَنَّهَا كَانَتْ فِي سُورَةِ الْأَحْزَابِ، واته: پیره‌مێرد و پیره‌ژن هه‌ر كاتیك زینایان كرد به‌ردبارانیان بكه‌ن.

ئهم ئایه‌ته‌ له سوپه‌تی (الأحزاب) دا بوو، خویندنه‌وه‌كه‌ی نه‌ماوه، به‌لام بپاری به‌ردبارانكردنی زیناكه‌ری (مُحْصَن) هه‌ر ماوه، هه‌روه‌ك ئیمام (عُمَرُ) له سه‌ر مینه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿كَانَ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الرَّجْمِ، قَرَأْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا، رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَاتِلْ: مَا نَجِدُ آيَةَ الرَّجْمِ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَيَضْلُوا بِتَرْكِ فَرِيضَةٍ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَالرَّجْمُ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى إِذَا أَحْصَنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ﴾... الحديث رواه الشيخان وأصحاب السنن، ئایه‌تی به‌ردبارانكردنی زیناكه‌ر -

واته: ئایه‌تی ﴿الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ﴾ ی پابروو -یه‌كێك بوو له‌و ئایه‌تانه‌ی له قورپان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتبونه‌ خواره‌وه‌، ئیهمه‌ش ئایه‌ته‌كه‌مان خویندو له‌به‌رمان كردو لییشی تیگه‌یشتین، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ زیناكه‌ری به‌ردباران كردو ئیهمه‌ش له‌ دوا‌ی و‌ی به‌ردبارانمان كرد، جا ده‌ترسم یه‌كێك بلی: به‌ردبارانی زیناكه‌ر له قورپاندا نیه‌و گومرا ببن به‌ هۆی نه‌كردنی واجیێك كه‌ خوا ناردویه‌تی خواره‌وه‌، به‌ راستی به‌ردبارانكردن له قورپاندا واجیه: له سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی زینای كردوه‌ به‌و مه‌رجه‌ی (مُحْصَن) بێ: له‌ پیاوان و له‌ ئافره‌تان. (شرح صحيح مسلم) ب (٦) ل (٢١١)، (فتح الباری) ب (١٢) ل (١٧٦ و ١٧٧) و (الاتقان فی علوم القرآن) ب (٢) ل (٢٠-٣٦).

حه‌فته‌م: جوژه‌كانی (قُنُوت)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماوه‌ی مانگیك له‌ هه‌ر پینچ نوێژه‌كاندا (قُنُوت) ی خویند، دوعای له‌ بكوژه‌كانی هه‌فتا قورپان خویننه‌كه‌ ده‌كرد. بزانه: سێ جوژه (قُنُوت) سوننه‌تن:

یه‌كه‌میان: نه‌گه‌ر به‌لایه‌ك هاته سه‌ر موسولمانان -وه‌كو گرانی و جه‌نگ و مردنی به‌ كۆمه‌ل و دیلبوونی زانایه‌کی به‌رز ی ئیسلام، یان سه‌ركرده‌یه‌کی ئیسلام... هتد- ئه‌وه سوننه‌ته‌ له هه‌ر پینچ نوێژه‌كاندا له‌ دوا‌ی روکووعی په‌كه‌تی كۆتایی (قُنُوت) بخویندری

«عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّمَا قُتِلَ بَعْدَ الرُّكُوعِ شَهْرًا... يَدْعُو عَلَيْهِمْ، أَيُّ عَلَى قَاتِلِي الْقَرَاءِ» رواه الشيخان، پیغهمبر ﷺ تهنا ماوهی مانگیك له دواى پوكووع (قُنوت) ی خویند، دوعای له بکوژهکانی قوپناخوینهکان دهکرد.

دووهمیان: له پهکته تکهکى (وثر) له دواى پوکووع، جا له مهاندا دوو فهرموده ههته: له فهرموده به هیژندا: تهنا له (وثر) ی نیوهی دووهی په مهاندا دهخویندری، چونکه نیمام (عمر) ﷺ فهرموویهتی: «السُّنَّةُ إِذَا اتَّصَفَ شَهْرُ رَمَضَانَ: أَنْ يَلْعَنَ الْكَفَرَةَ فِي الْوُثْرِ بَعْدَ مَا يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» قال الحافظ العسقلاني فى التلخيص: إسناده حسن. روى مُحَمَّدُ بْنُ نصر نحوه بإسناد صحيح، هه کاتیک په مهزان بووه نیوه، سوننه ته له دواى (سمیع الله...) له عنه ته له کافرهکان بکری. وه له فهرموده دووه مدا- که نیمامی (النواوی) به به هیژی داناهه: - له ته وای سالی دا (قُنوت) ی (وثر) سوننه ته.

سبیه میان: (قُنوت) ی نویژی سبهینی، له دواى پوکووع «عَنْ أَنَسٍ وَعَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُتُّ فِي الصُّبْحِ وَالْمَغْرِبِ» رواهما البخاري ومسلم، پیغهمبر ﷺ له نویژی سبهینی و مه غریبدا (قُنوت) ی دهخویند.

جا به (إجماع) ی زانایانی نیسلام (قُنوت) له نویژی مه غریبدا (نسخ) بۆته وه، ههروهک نیمامی (الطحاوی) و نیمامی (النواوی) فهرموویانه. به لام له نویژی سبهینی دا پیغهمبر ﷺ به رده وام (قُنوت) ی خویندوه «عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قُتِلَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَيْهِمْ ثُمَّ تَرَكَ، وَأَمَّا فِي الصُّبْحِ فَلَمْ يَزَلْ يَقُتُّ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا» حديث صحيح رواه الدارقطني بإسناد صحيح وصححه الحاكم والبيهقي والنواوي، پیغهمبر ﷺ ماوهی مانگیك له هه موو نویژهکاندا (قُنوت) ی دهخویند دوعای له دژی کافرهکان دهکرد، ئینجا وازی لی هینا، به لام له نویژی سبهینی دا به رده وام (قُنوت) ی دهخویند تا وه فاتی کرد.

ههروهه مرچوار (خليفة) ی پیغهمبر ﷺ له نویژی سبهیناندا (قُنوت) یان خویندوه «عَنْ الْعَوَّامِ بْنِ حَمْرَةَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا عَثْمَانَ عَنِ الْقُنُوتِ فِي الصُّبْحِ؟ قَالَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ. قُلْتُ: عَنْ؟ قَالَ: عَنْ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ» رواه البيهقي وقال: هذا إسناده حسن... ثم قال: «وَهَذَا عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَحِيحٌ مَشْهُورٌ» له بارهی (قُنوت) ی نویژی سبهینان پرسیارم له (أبو عثمان) کرد؟ نهویش فهرمووی: له دواى (رُكُوع) دهخویندری. گوتم: له کى وهرتگرتووه؟ فهرمووی له (أَبُو بَكْرٍ) و (عُمَرُ) و (عُثْمَانُ) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وهرتگرتوه... ههروهه (قُنوت) ی نویژی سبهینان به (سَنَدٌ صَحِيحٌ) له نیمام (علي) ﷺ گيږدراوه ته وه.

ئهی موسولمانی پښدار، وا به چاوی خۆت دهبینی- له لای نیمامی (الشافعي)- به به لگى حه دیسه (صحيح) هکانی پابردو: (قُنوت) له نویژی سبهیناندا سوننه ته، جا نه وهی جیگه ی سه رسوپمانه: هه ندیک فهریکه خوینده واری ناتیکه یشتو پيشنوویژی دهکه نو (قُنوت) ی نویژی سبهینان ناخوینن و دهلین: (بدعة) یه! - سهیره: خۆ ئه و گۆته یه وای لى ده فامیته وه

زانایانی مه زه‌به‌بی (الشافعی) مه‌موویان بیدعه‌کار بن! نا، نا، ئه‌وان تینه‌گه‌یشتون و له‌ واته‌ی
 حه‌دیه‌سه‌کاندا به‌ هه‌له‌دا چوینه‌و ناتوانن ئه‌و سێ جۆرانه‌ لێک جیا بکه‌نه‌وه‌؟ ئه‌گه‌ر نا: بۆچی
 موسولمانان له‌م سوننه‌ته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رچوار (خَلِيفَة) کان ﷺ بێ‌به‌ش ده‌که‌ن؟
 جا ئه‌وه‌ش بزانه‌: هه‌ر جۆره‌ دو‌عا‌یه‌ک له‌ (قُتُو) دا بکړی دروسته‌، به‌لام ئه‌و (قُتُو) ی
 (وَتَر) - که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فێری ئیمام (الْحَسَن) ی کو‌ری حه‌زه‌تی (فاطِمَة) ی کیزێ‌خزی
 کردوه‌ رَضِیَ‌الله عَنْهَا - له‌ هه‌موویان خێتره‌، که‌ ئه‌مه‌یه‌: (اَللّٰهُمَّ اَهْدِنِيْ فِیْمَنْ هَدَيْتَ...) تا کۆتایی.
 (السنن الکبری للبیهقی) ب (۳) ل (۴۲-۴۴) و (المجموع بشرح المذهب) ب (۳) ل (۴۷۴ و ۵۱۱) و (ارشاد الساری لشرح
 صحيح البخاري) ب (۲) ل (۲۳۳ و ۲۳۴).

﴿ غه‌زای جوله‌که‌کانی (بَنِي‌النَّضِير) له‌ (مَدِيْنَة) ﴾

گوتمان: (عَمْرُو بن اُمِيَّة) دوو پیاوی (بَنِي‌عامر) ی به‌ هه‌له‌ گوشتن و پێغه‌مبه‌ر ﷺ
 فه‌رمووی: دوو پیاوت کوشتون ده‌بی من خوینه‌که‌یان بده‌م.

جا بۆ خوینه‌که‌ی ئه‌م دوو کوژراوانه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڵ ئیمام (أَبُو‌بَكْر) و ئیمام
 (عُمَر) و ئیمام (عَلِي) و چه‌ند (صَحَابَة) یه‌کی‌تر ﷺ چونه‌ لای جوله‌که‌کانی (بَنِي‌النَّضِير)،
 تا‌کو لی‌یان بپرسن: خوینی مرۆفی کوژراو له‌ لای ئه‌وان چۆنه‌؟ هه‌م بۆ ئه‌وه‌ش له‌
 خویندانه‌که‌ یارمه‌تی بدن، چونکه‌ ئه‌م جوله‌کانه‌ش په‌یمانی جه‌نگ نه‌کردن و
 یارمه‌تیدانیان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ مۆر کردبوو، له‌ لایه‌کی‌تریش: ئه‌م جوله‌کانه‌
 هاوپه‌یمانی (بَنِي‌عامر) ش بون - که‌ هۆزی دوو کوژراوه‌که‌یه‌ - جا جوله‌که‌کان گوتیان: یا
 (أَبَا‌القَاسِم) ﷺ چۆنت پێ‌خۆشه‌، یارمه‌تیت دهمه‌ین. جا له‌م حا‌له‌ته‌شدا پێغه‌مبه‌ر ﷺ
 له‌ ته‌نیش‌ت دیواریکی ئه‌وان دانیش‌ت‌بوو، جا جوله‌که‌کان گوتیان: هیچ کاتی‌ک ئه‌وه‌هامان
 بۆ رێک ناکه‌وئ، کێ هه‌یه‌ له‌ سه‌ر بانه‌که‌وه‌ به‌ردی‌کی گه‌وره‌ی به‌ سه‌ردا بداو
 بمانحه‌سینیته‌وه‌؟ جا (عَمْرُو بن جَاش) گوتی: من ئه‌م کاره‌ ده‌که‌م.

جا پیاوه‌که‌ چوو سه‌ربانه‌که‌و یه‌کسه‌ر خوای‌گه‌وره‌ هه‌والی ئه‌و خیانه‌ته‌ی گه‌یانده‌
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ، بۆی پێغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌کسه‌ر هه‌لساو به‌ره‌و ناو (مَدِيْنَة) گه‌راپه‌وه‌، ئینجا
 (صَحَابَة) کانیش ﷺ به‌ دوا‌دا رۆیش‌تن تا گه‌یش‌ته‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ
 هه‌والی خیانه‌تی جوله‌که‌کانی به‌ (صَحَابَة) کان راگه‌یانده‌.

ئینجا پێغه‌مبه‌ر ﷺ (صَحَابَة) یه‌کی نارد له‌ لای جوله‌که‌کان و فه‌رمووی: له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی
 ویست‌ان ئه‌و تا‌وانه‌ گه‌وره‌یه‌ ئه‌نجام بدن، پێویسته‌ تا ده‌ پۆژی‌تر له‌ شاری من
 بپۆنه‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌ر که‌سی‌ک له‌ دوا‌ی ئه‌م ده‌ پۆژه‌ بدیت‌ری ده‌کوژ‌ری.

جا جوله‌که‌کان خۆیان ئاماده‌ کرد له‌ (مَدِيْنَة) بپۆنه‌ ده‌ره‌وه‌، ئی‌لای (مَدِيْنَة) بپۆنه‌ ده‌ره‌وه‌.

المنافق) پى گوتن: مەرۋنە دەرەۋە ھەر لە قەلەيەكانى خۇتاندە بىمىننەۋە، مەن و دوو ھەزار كەس لە خەزم و ھۆرمەت خۇم يارمەتتەن دەمىن و جەنگ دەمەين. جا جولەكەكان وەرەيان بەرز بۆۋە ناردىيەنە لاي پىغەمبەر ﷺ گوتيان: نىمە لە ولاتى خۇمان نارۋىنە دەرەۋە جى دەيكەى بىكە. ئىتر پىغەمبەر ﷺ فەرمانى دا: (صَحَابَةُ) كان خۇيان بۇ جەنگ نامادە كىردو لە مانگى (رَبِيعُ الْأَوَّلِ) سالى چوارەمى كۆچى جولەكەكانىيان لە ناو قەلەيەكانى خۇياندا. گەمارۇ دان تا ماۋەى پانزە شەۋ، جا لەۋ ماۋەيەدا بە ئىزنى خۇاىگەرە. پىغەمبەر ﷺ فەرمانى دا: دارخورمايەكانى (بَنِي النَّضِيرِ) بېرن و بىانسوتىنن. جا ئەۋانىش بانگيان كىرد: ھۇ (مُحَمَّد)، تۇ وىرانكارى قەدەغە دەمەى، ئەى بۆچى ئەم دارخورمايەنە دەبىرى و دىانسوتىنى؟.

ئىتر (ابن سلول المنافق) ش وەدەكەى خۇى نەھىنا جى و ھىچ يارمەتى نەدان و پىغەمبەر ﷺ لە گەمارۇدانەكەيان ھەر بەردەۋام بوو، تا خۇاىگەرە ترسى خستەنە ناو دلى جولەكەكان و تكانيان لە پىغەمبەر ﷺ كىرد: نەيانكۆزى و ئىزنيان بىدا لە (مَدِينَةَ) بېرنە دەرەۋە تەنھا بارى و شىرك مالى خۇيان لەگەل خۇيانا بىەن، چەك و كەل و پەل جەنگىش ھەموى بەجى بىلن. جا پىغەمبەر ﷺ بەم مەرجانە رازى بوو، جولەكەكانىش دەستيان بە مال باركىردن كىردو شتە باشەكانىيان لەگەل خۇيانا دەبىردو ئەندازمەكى زۇرىش زىرو زىويان بىرد، تا (سَلَامُ بْنُ أَبِي الْخَطِّاقِ) بە تەنھا پىر بە پىستەى گاجووتىك زىرو زىوى بار كىردو دەيگوت: ئەمە بوو نامادەمان كىردبوو بۇ بلىندو نەۋى زەمىن. جا ھەندىكىش لە جولەكەكان خانوۋى خۇيان دىروخاند تاكو دارە جۋانەكەى سەر دەرگاكەى لەگەل خۇيا بىا.

ئىتر جولەكانى (بَنِي النَّضِيرِ) شەسسەد و شىريان بىردو ھەمويان لە (مَدِينَةَ) پۇشتىن و چۈنە (خَيْبَر)، ھەندىكىشيان چۈنە ولاتى (شام)، تەنھا دوو پىاويان موسولمان بون: (يَامِينَ بْنِ عَمْرِو) و (أَبُو سَعِيدِ بْنِ وَهَبِ) بۇيى ئەم دوۋانە ملىك و مالەكەيان پارىزراۋ ھىچيان لەدەست نەچۈو.

جا پىغەمبەر ﷺ زۇرتەرەكەى ملىك و مالى جولەكەكانى (بَنِي النَّضِيرِ) بە سەر (مُهاجر) ھكاندا بەش كىردو ھىچى نەدا (انصاري) (مَدِينَةَ)، چۈنگە دەستكەۋتۈوى (بَنِي النَّضِيرِ) گشتى بە تايبەتى بۇ پىغەمبەر ﷺ بوو، جا پىغەمبەر ﷺ زەۋىيەكانى بن دارخورمايەكانى دەكىردە كشتوكال و بىزۋى سالىكى خىزانەكانى لىپاشەكەۋت دەكىردو زىادەكەشى بۇ چەك و ولاغەكانى غەزا سەرف دەكىرد، جا لەبارەى (بَنِي النَّضِيرِ) و ملىك و مالەكەيان، خۇاىگەرە سورەتى (الْحَشْرِ) بە تەۋاۋى ناردە خوارەۋە.

﴿غَزَايَ (ذَاتِ الرِّقَاعِ) لَه لاي (نَجْد)، ھەم پىى دەگوتىرى: (غَزْوَةُ الْأَعَابِيْبِ)﴾

له دواى غمزای (بنی النضير)، ههواتیک گه‌یشته پێغه‌مبەر ﷺ: که کافرەکانی (بنی‌محارب) و (بنی‌ثعلبە)ی ھۆزی (غطفان) لەشکریان کۆ کردۆتەووە بۆ جەنگی‌ئیسلاام. جا لە مانگی (جمادی‌الأولی)ی سالی چوارەمی کۆچی، پێغه‌مبەر ﷺ بۆ ئەم غەزایە لە (مەدینە) دەرچوو، حەزەرەتی (أبوذر الغفاري)ی کردە جێنیشی‌خۆی لە (مەدینە)، جا پێغه‌مبەر ﷺ چوار سەد (صحابە)ی لەگەڵ خۆیا بردو ڕۆشت تا گە‌یشتە (ئجد)، لەوێ کافرەکان پەرت بون و هیچ جەنگێک ڕوی نەدا، بە‌لام ھەر دوو لا لە یە‌کتری دەرسان، بۆی ئ پێغه‌مبەر ﷺ نوێژی عەسری بە (صلاة‌الخوف) = نوێژی‌ترس بە (صحابە)کان کرد، جا ھەر لەم غەزایەش ھەندیک ئافرەتی کافرەکان گەوتنە دەست (صحابە)کان و بە سەلامەتی گە‌رانەووە (مەدینە).

جا لە گە‌رانەووەدا شەویک پێغه‌مبەر ﷺ (صحابە)کان ﷺ لەگە‌ڵیە‌کدا دا‌بە‌زین و پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: کێ ئەم شەو چاودێریمان دەکا؟ جا (عباد بن بشر الانصاري) و (عمار بن ياسر الماحري) رحمہما اللہ فەرموویان: ئێمە دە‌بینە چاودێر. جا پێغه‌مبەر ﷺ فەرمووی: لە زارگە‌ڵیە‌کەدا بن و لەوێ چاودێریمان بکەن. جا حەزەرەتی (عباد) ﷺ گوتیە حەزەرەتی (عمار): سەرەتای شەو‌کە ئەرکی من بێ، یان کۆتاییە‌کە؟ حەزەرەتی (عمار) ﷺ فەرمووی: با سەرەتای شەو‌کە ئەرکی تۆ بێ. ئینجا حەزەرەتی (عمار) ﷺ خەوت و حەزەرەتی (عباد) ﷺ ھە‌لسا دەستی بە نوێژ کرد.

جا مێردی یە‌کێک لەو ژنانە (صحابە) گرت‌بونیان، سوێندی خواردبوو: واز نە‌ھێنێ تا خۆینێکی (صحابە)ی پێغه‌مبەر ﷺ دەرژینێ. ئێتر مێردە‌کە بە دواى لەشکری (صحابە)کاندا ھاتە نزیک گە‌ڵیە‌کەو لە تاریکی شەویدا لاشە حەزەرەتی (عباد)ی دیت و زانی ئە‌مە چاودێری لەشکرە‌کە‌یە، یە‌کسەر تیریکی بۆ ھاو‌یشت و لێیدا، جا حەزەرەتی (عباد) ﷺ تیرە‌کە‌ی لە لاشە‌ی‌خۆی دەرھێناو بە‌ردەوام بوو لە نوێژکردنە‌کە‌ی... تا تیریکی سییە‌میشی لێدا، ئینجا ئە‌م تیرە‌شی لە لاشە‌ی‌خۆی دەرھێناو ڕوکوع و سو‌جە‌دی بردن و ھاو‌ڕێیە‌کە‌ی لە خەو ھە‌لساند و پێی گوت: دانیشە، من بریندارم.

جا حەزەرەتی (عمار) ﷺ لە خەو ڕاپە‌ڕی، جا کە کافرە‌کە دیتی بونە دوو کەس، زانی کارە‌کە‌ی ئاشکرا بوو، بۆی ئ یە‌کسەر ھە‌لا ت، جا کە حەزەرەتی (عمار) ﷺ خۆینی ئە‌و سێ برینانە‌ی بە لاشە حەزەرەتی (عباد) دە‌بینی، گوتی: (سبحان الله)! نە‌دە‌بوا لە یە‌کە‌م تیر ھاو‌یشتندا منت ھە‌شیار کرد‌باو؟ حەزەرەتی (عباد) ﷺ فەرمووی: سو‌پەرەتی (الکھف) م دە‌خویند، بۆی ئ پێم خۆش نە‌بو ببچ‌پێنم تا نوێژمە‌کە تە‌واو دە‌کە‌م، بە‌لام کە بە دواى یە‌کدا تیری بۆ ھاو‌یشتم تۆم ئاگادار کردە‌و، سوێندم بە خوا ئە‌گەر ترسی لە دە‌ستدانی ئە‌و سە‌نگەرە‌م نە‌بوا یە کە پێغه‌مبەر ﷺ فەرمانی پاراستنی پێ‌کردوم،

دېوا: يان بمکوژی، يان نوږمهکهه تهواو بکهه.

حه زهرتی (جابر) ﷺ فهرموویه تی: منیش له گهل پیغه مبهه ﷺ به سواری وشترکی بی هیز بو غه زای (ذات الرقاع) چوم، له گه پانه ومدا له هاوړیکانم به جی دهمام، جا پیغه مبهه ﷺ دارعه سایه کی له وشتره کهه دا، وشتره کهه وای لیها ت پیشرکی له گهل وشتره کهه پیغه مبهه ﷺ ده کرد، جا فهرمووی: ئهی (جابر) وشتره کهه ت نافروشیه من؟ منیش گوتم: یارسول الله به به خشین دهمده تۆ. پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: نا، بیفروشه من. منیش گوتم: یارسول الله مامه لثم له گهل بکه، به چه ند لیم ده کری؟ پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: به دیره میک! گوتم: نا، زمرر ده کهه. فهرمووی: به دوو دیره م! گوتم: نا. ئیتر هر بو ی زیاد کردم تا گه یشته (أوفیة) -چل دیره می زیو، جا گوتم: یارسول الله بهم نرخه رازی بوی؟ پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: به لی، تا ده شگه ینه وه (مدینة)، تۆ هر له سهر پشتی وشتره کهه سوار ببه.

جا پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: ئهی (جابر) ژنت نه هیناوه؟ گوتم: به لی، بیوم ژنیکم هیناوه. فهرمووی: ﴿هَلَا بَكَراً ثَلَاثُهَا وَثَلَاثُكَ﴾ رواه الشیخان، بریا کچیکت ماره کردبا، تا کو یاری له گهل بکه ی و یاریت له گهل بکا؟ گوتم: باو کم له غه زای (أخذ) شه ید بوو، حه فت گیزی له دوا به جیمان، بوی و یستم ژنیکی وها بیتم ئه وانیش خزمه ت بکا. پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: کاریکی چاکت کردوه إِنْ شَاءَ اللَّهُ، جا که له (مدینة) نزیك بوینه وه له (صیران) دا هه ندیک وشتر سهر ده برین و ئه و پوژه له وئ ده مینینه وه، جا هاوسه ره کهه هه والی گه پانه وه ت دزمانی و تۆز له بالیفه کان داده کوتی. گوتم: یارسول الله بالیفمان نینه. فهرمووی: له مه ودوا بالیفتان بو دهب، جا که گه یشتی وه جی به هه شیاری کار بکه.

جا که گه پانه وه (مدینة)، وشتره کهه بو پیغه مبهه ﷺ برده بهر ده رگه ی ماله که ی، جا پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: ئهی کوپی برام وشتره کهه ی خۆت بو خۆت. فهرمانیشی به (بلال) کرد: پاره ی وشتره کهه ی به زیاده وه دامی و هر له زیاده بووندا بوو.

﴿ غه زای (بَذَرُ الْآخِرَةِ) = بَذَرُ الْمَوْعِدِ ﴾

له غه زای (أُحَد) باسما ن کرد: (أَبُوسُفْيَان) به موسولمانانی گوت: سالی داهاتوو له (بذر) جه نگیکی تر ده که ین؟ پیغه مبهه ﷺ فهرمووی پی ی بلین: باشه.

بوی ئه م غه زایه پی ی ده کوتری: (بَذَرُ الْمَوْعِدِ)، واته: وده ده دراو. جا هر له سهر ئه و وده ده یه پیغه مبهه ﷺ له مانگی (شعبان) ی سالی چواره می کوچی، هه زارو پینجسه د (صحابة) ی له گهل خو یا بردن و له (بذر) دابه زین و ماوه ی هه شت پوژان له وئ مانه وه

چاوه پروانی هاتنی لهشکری کافرەکانیان دەکرد، جا لهشکری کافرەکانیش له (مکّة) ومه پێکهوت، تا گه‌یشتنه (مجنّة)، لهوئ (ابوسفیان) گوتی: ئەم سائەمان کەلکی ئیمە ی نیه، با بگه‌ڕێننه‌وه. جا هەر لهوئ لهشکری کافرەکان گه‌راوه بۆ (مکّة) و نه‌وێران بێنه جه‌نگی (بدر)، بۆی پێغه‌مبه‌رووﷺ (صحابه) کانیش ﷺ له دواى هه‌شت رۆژان گه‌رانه‌وه بۆ (مدینه).

﴿ غەزای (دُومَةُ الْجَنْدَل) له ولاتی شام ﴾

هه‌واڵیک گه‌یشته پێغه‌مبه‌رووﷺ: کە له (دُومَةُ الْجَنْدَل) کۆمه‌ڵیکی زۆر کۆ بوینه‌وه‌و ستم له رێبواران ده‌کەن و ده‌یان‌ه‌وئ له (مدینه) نزیک ببنه‌وه.

جا له کۆتایی سائی چوارمه‌ی کۆچی—له (روایه) یکدا: له (رَبِيعِ الْأَوَّل) ی سائی پێنجه‌می کۆچی— پێغه‌مبه‌رووﷺ هه‌زار (صَحَابَة) ی له‌گه‌ڵ خۆیا بردو شه‌وئ ده‌رپۆشتن و رۆژئ خۆیان په‌نه‌ان ده‌کرد، تا گه‌یشتنه نزیک (دُومَةُ الْجَنْدَل)، به‌لام کافرەکان ئاگادار بونه‌وه‌و هەر یه‌که‌یان به‌ره‌و لایه‌ک هه‌لاتن، جا پێغه‌مبه‌رووﷺ ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک له‌وئ مایه‌وه‌و هیج که‌سیکی ده‌ست نه‌که‌وت، ته‌نها پیاویکیان گرت، ئه‌ویش موسوڵمان بوو، جا پێغه‌مبه‌رووﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ به‌ سه‌لامه‌تی گه‌رانه‌وه (مدینه).

هه‌روه‌ها له مانگی (شَوَّال) ی سائی چوارمه‌ی کۆچی پێغه‌مبه‌رووﷺ هه‌زره‌تی (أُم سَلَمَة) ی له‌خۆی ماره کرد رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، هەر لهم سائە ی چواره‌مدا له مانگی (ذِي الْقَعْدَة) دا هه‌زره‌تی (زَيْنَب بِنْت جَحْش) ی له‌خۆی ماره کرد رَضِيَ اللهُ عَنْهَا، هەر لهم سائە ی چواره‌مدا له کاتی گه‌مارۆدانی (بَنِي النَّضِير) شه‌راب چه‌رام کرا. (البداية والنهاية) ب(٢) ل(٤٣١-٤٤٩) و(السيرة الطلبية) ب(٢) ل(٣٥٦-٣٧٦) و (ب:٣) ل(٤٤٨).

﴿ گونبژێریک له‌م گونزاره ﴾

یه‌که‌م: جوله‌که‌کانی (بَنِي النَّضِير) هه‌ولیان دا به‌ردیکی گه‌وره به‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ردا ﷺ بدن، خوای گه‌وره‌ش پێغه‌مبه‌ری ﷺ له‌م خیانه‌ته ئاگادار کرده‌وه.

ئه‌مه‌ش په‌یمان‌شکاندن و خیانه‌تکاریه‌کی تری جوله‌که‌کانه، پێش ئه‌وانه‌ش جوله‌که‌کانی (بَنِي قَيْنُقَاع) په‌یمان‌یان‌یان شکاندو سوکایه‌تیان به‌ ئافره‌تێکی موسوڵمان کردو موسوڵمانێکی‌شان شه‌هید کرد، جا به‌ درێژایی میژوو جوله‌که‌کان هەر له خراپه‌کاری و دوژمنکاری دا بون، به‌ جوړیکی وه‌ها زماندریژی ده‌کە‌نه سه‌ر زاتی خاو پێغه‌مبه‌ره‌کان—عليهم الصلاة والسلام—، هه‌روه‌ک له باسی (بَنِي قَيْنُقَاع) دا پوونمان کرده‌وه.

جا لی‌ره‌دا (مُعْجَزَة) یه‌کی تری پێغه‌مبه‌رووﷺ وه‌ده‌رکه‌وت: کە خوای گه‌وره هه‌والی ئه‌و خیانه‌ته‌ی بۆ ناردو له کوشتن پاراستی، جا خوای گه‌وره منه‌ت له سه‌ر ئیمە ی موسوڵمان ده‌کا: کە پێغه‌مبه‌ری ئیمە ی ﷺ له کوشتن پاراستوه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿بَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿المائدة: ١١﴾، ئه‌ی ئه‌و كه سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه نیعمه‌تی
خوا باس بکه‌ن: ئه‌و کاته‌ی گه‌لی جوله‌که هه‌ولیان دا به خراپه ده‌ستیان بۆ ئیوه
دریژ بکه‌ن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان ﷺ بکوژن، خوای‌گه‌وره ده‌ستی ئه‌وانی قه‌ده‌غه کردو
ئیه‌وی پاراست، ئیوه له خوا بترسن، ئیمانداره‌کانیش با پشت هه‌ر به خوا ببه‌ستن.
(فقه السیره، للوطی) ل (٢٧٨) و (سیره الصلابة) ب (٢) ل (١٨٦).

دووه‌م: پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان ﷺ فه‌رمانی دا: دارخورمایه‌کانی (بَنِي النَّضِيرِ) بپه‌ن. خوای‌گه‌ور ئه‌م
کاره‌ی پیغه‌مبه‌ری ﷺ به کاریکی باش داناو فه‌رمووی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا
قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ﴾ الحشر: ه، هه‌ر دارخورمایه‌کی باشتان
برپیی، یان نه‌تان‌برپیی و هه‌ر له سه‌ر بنکی‌خوی مایته‌وه، هه‌مووی به ئیزنی
خودایه‌و به پێگایه‌کی شه‌ری ئه‌و کاره‌تان کردوه، تا‌کو خوای‌گه‌وره فاسقه‌کان
سه‌رشو‌پو شه‌رمه‌زار بکا. واته: که ده‌یانگوت: هُوَ (مُحَمَّدٌ) بۆچی کاری تیکه‌ه‌رانه
ده‌که‌ی؟ واته: ئه‌و دارپینه‌ی دوژمن کاری تیکه‌ه‌رانه نیه.

که‌وابوو: بۆ سه‌رکرده‌ی موسو‌لمان دروسته دره‌خه‌ته‌کانی دوژمن بپه‌ی، ئه‌گه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی
تێدا بۆ دوژمن خه‌فه‌تبار ببێ و شکست ببێ، ئه‌مه بپاری هه‌ر چوار ئیما‌مه‌که‌ی سه‌ر
مه‌زه‌به‌ به‌ بروه‌انه (شرح صحیح مسلم) ب (٧) ل (٣١٢).

سێیه‌م: پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ زۆتره‌که‌ی مَلِكٍ وَ مَالٍ (بَنِي النَّضِيرِ) ی به‌ سه‌ر (مُهَاجِر) ه‌کاندا
به‌ش کردو هیچی نه‌دا (أَنْصَارِ) (مَدِينَةِ). پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ (أَنْصَارِ) ی کۆ کردنه‌وه و تاریکی
خوینده‌وه و زۆر سوپاسی کردن: که ئه‌وان (مُهَاجِر) ه‌کانیان حا‌واندونه‌وه و له ماله‌کانی
خویندا جییان کردونه‌وه، ئینجا فه‌رمووی: ﴿بِرَا (مُهَاجِر) ه‌کانی ئیوه هیچ مَلِكٍ وَ مَالٍ یان
لی‌ره نیه، جا ئه‌گه‌ر ئیوه هه‌ز ده‌که‌ن: ئه‌م ده‌ستکه‌وتووه‌ی (بَنِي النَّضِيرِ) له نیوان
ئیه‌وه ئه‌واندا به‌ش ده‌که‌م و با ئه‌وانیش هه‌ر له‌گه‌ل ئیه‌و دا بن له ماله‌کانتاندا،
ئه‌گه‌ر هه‌زیش ده‌که‌ن: ده‌ستکه‌وتووه‌که ته‌نها ئه‌ده‌مه (مُهَاجِر) ه‌کان تا‌کو له ناو
ئیه‌وه بچه‌ ده‌ره‌وه؟﴾.

جا (أَنْصَارِ) فه‌رموویان: يَا رَسُولَ اللَّهِ ئیمه پازی ده‌بین با (مُهَاجِر) ه‌کان هه‌ر له ماله‌کانی
ئیمه‌دا بمیننه‌وه و ده‌ستکه‌وتووه‌که‌ش ته‌نها بده ئه‌وان. جا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ زۆریه‌ی
ده‌ستکه‌وتووه‌که‌ی دایه (مُهَاجِر) ه‌کان و ئه‌وانیش له خانووه‌کانی (أَنْصَارِ) گواستیانه‌وه بۆ
خانووه‌کانی (بَنِي النَّضِيرِ) و خانووه‌کانیان بۆ خاوه‌نه‌کانیان گه‌پانده‌وه.

جا بزانه: (أَنْصَارِ) میوه‌ی دارخورمایه‌کانیشیان دابوو (مُهَاجِر) ه‌کان: جا هه‌بوو به
خو‌پایی میوه‌که‌ی و ده‌ده‌گرت و هیچ کاری تێدا نه‌ده‌کرد، هه‌شبوو کاری له دارخورمایه‌کاندا

دهكردو نيوهی میوه که شی له خاوه نه که ی وهرده گرت، ئینجا له دوی غه زای (خَبَر) ش (مُهاجر) هکان ته وای دارخورماو به خشراوه کانی تریان بۆ (أَنْصَارِی) (مَدِينَة) گه پانه ده وه، چونکه (مُهاجر) هکان ده وله مەند بون و پتویستیان نه ما. (السيرة الطيبة) ب (۲) ل (۳۶۴-۳۶۶) و (سيرة الصلابة) ب (۲) ل (۱۹۴ و ۱۹۵).

چوارهم: **مَلِك و مَالِي جوله که کانی (بَنِي النُّضِير) به تاييه تی هه مووی بۆ پیغه مبه رﷺ بوو، بژيوی سالیکی ئی پاشکه وت ده کرد.** بیریاری شهر له باره ی تالان و ده سته و تووی کافره کان له بهرگی چواره می (پووناکی (رب العالمین) دا پوونم کردۆته وه، له وئ بیخوینه وه.

جا له باره ی ئەم پاشه که وت کردنه، ئیمامی (النواوی) فهرموویه تی: پیش ته وایوونی سال پیغه مبه رﷺ ئەم پاشه که وت کردو له پوهه کانی چاکه سهرف ده کرد، واته: پاشکه وت کردو که پیش ته وایوونی سال هیچی نه ده ما، بۆی که پیغه مبه رﷺ وه فاتی کرد، زرییه که ی به بارمه ی هه ندیک جۆ له لای جوله که یه ک داندرا بوو، که به قهرز بۆ خیزانه کانی ای کپی بوو، پیغه مبه رﷺ هیچ کاتیک سی پۆژ به دوی به کدا تیر نه بووه، چهنده ها حه دیسی (صَحیح) هه نه: که پیغه مبه رﷺ خۆی و خیزانه کانی به زۆری برسی بوینه.

جا ده فهرموئ: حه دیسه که به لگه یه: دروسته مرقف بژيوی سالیکی بۆ خیزانه که ی پاشه که وت بکا، ئەمه زیان له پشت بهستن به خوا نادا، به و مەرجه ی ئەم پاشه که وت له بهرهمی ملکی خۆی بۆ، به لام ئەگه ر له بازار بژيوه که بکپی، ئەو کاته ته نها ئەندازه یه کی وه ها دروسته بکپی: که ته نگانه له ناو خه لکی دا په یدا نه کا، که واته: ئەگه ر نازوقه له بازار دا زۆر هه بوو، مه ترسی ته نگانه ش نه بو، ئەو کاته دروسته بژيوی سالیکی له بازاریش بکپی.

جا بزانه: ئەگه ر گرانی و نه بوونی په یدا بوو، ئەو کاته بۆ کار به ده ستی ئیسلام دروسته: به زۆر لیکردن نازوقه ی ئەو که سانه بفرۆشی که له پتویستی خۆیان زیاتریان هه یه، ئەگه ر کپیاره کان هیچیان نه بۆ پئی بژیین. (شرح صحیح مسلم) ب (۷) ل (۳۳۶) و (تحفة المحتاج بحاشية الشروانی) ب (۴) ل (۲۲۹) و (ب: ۹) ل (۲۲۱).

پینه جهه: **غەزای (ذات الرقاع) واته: غەزای خاوه نی په پویه کان، چونکه له م غه زابه دا (صَحَابَة) کان ﷺ پێیان بریندار بون و په پۆکیان ای به ستن. هه م پئی ده گوتری: (غَزْوَة الْأَعَاجِيب) غه زای پووداوه سه یره کان. هه ندیک له و پووداوه سه یره کان:**

۱- له گه پانه وه ی پیغه مبه رﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ له کاتی پشودانی نیوه پۆدا گه یشتنه دۆلکی پر درخت، جا (صَحَابَة) کان ﷺ له سیبه ری دره خه ته کاندایه رت بون و خه وتن، پیغه مبه ریش ﷺ له بن دره ختی که خه وت و شمشیره که شی به دره خته که وه هه لواسی، جا حه زره تی (جابه) ﷺ فهرمووی: له ناکا و پیغه مبه رﷺ بانگی کردین، که چوینه لای دیتمان عه په بیکی ده ستاوی له لای دانیشتووه، جا پیغه مبه رﷺ فهرمووی: له و کاته ی من خه وتوو بوم ئەم پیاوه شمشیره که ی منی له کیلانه که ی هه لکیشا، جا منیش هه شیار

بومه وه پئی گوتم: کئ له من ده تپاريزئ؟ منيش گوتم: (الله) ده مپاريزئ. جا پياوه که شمشير که ی خسته وه کيلانه که ی و له وئ دانيشت، پيغه مبهريش ﷺ هيچ سزای نه دا. جا بزانه: له غه زای (ذی امر) دا ويته ی ثم پووداوه رابرا، پياوه که ی هردوو پووداوه که ش ناوی (غورث) بوو، به لام پياوه که ی ئه وئ (دُعْثُور) شی پئی ده گوتراو موسولمان بوو و په يمانی جه نگ نه کردنیشی دا پيغه مبهريش ﷺ، پياوه که ی ئيره ش موسولمان نه بو. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۴۴۱ و ۴۴۰).

۲- هر له م غه زایه دا ئافره تیک کورپکی خوی هیئا خزمهت پيغه مبهريش ﷺ گوئی: ثم کورپم توشی به لا بووه، واته: شه يتان شيتی کردوه، جا پيغه مبهريش ﷺ فهرمووی: بمده ده ست. جا پيغه مبهريش ﷺ ده می منداله که ی کرده وه سئ جار تفی تی کردو فهرمووی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ، أَنَا عَبْدُ اللَّهِ- وَفِي رِوَايَةٍ- أَنَا رَسُولُ اللَّهِ، إِخْسَاءُ عَبْدُ اللَّهِ﴾ واته: به ناوی خوا، من بهنده ی خوامه، پيغه مبهري خوامه، زه لیل به، دور که وه ئه ی دور منی خوا، واته: ئه ی شه يتان. جا منداله که ی داوه ده ست دایکه که ی و فهرمووی: که گه راپنه وه له م شوینه وهره لمان و پیمان بلئ: کورپه که ت چی کردوه؟ جا که پيغه مبهريش ﷺ له غه زایه که گه راوه، هر له و شوینه ئافره ته که هاته وه لای و سئ مه پی پئ بون و گوئی: سویندم به و خوايه ی توی کردوه به پيغه مبهريش ﷺ تا ئیستا هه ستمان به هيچ شيتیه کی منداله که نه کردوه. جا پيغه مبهريش ﷺ مه پیکي لئ وه رگرت و دووه کانی تريشی دانه وه.

۳- هر له م غه زایه دا دوو دره خت هاتنه لای په کتری و پيغه مبهريان ﷺ داپوشی له کاتی میز کردن و پيسایی کردن.

۴- هر له م غه زایه دا وشتریک هاته لای پيغه مبهريش ﷺ، فرمیسی له چاوه کانی ده هاته خواره وه و شکایه تی له خاوه نه که ی کردو گوئی: هه تا پیر بوم هر کاری پئ کردم، ئیستاش ده یه وئ سهرم بپري! جا پيغه مبهريش ﷺ به خاوه نه که ی فهرموو: یان به فروشتن، یان به به خشین بیده من. جا خاوه نه که شی به به خشین دایه پيغه مبهريش ﷺ. ئیمام (أحمد) و (البرزو) (الطبرانی) هرسیک (مُعْجَزَة) کانیا گئراونه وه (الحافظ الهیثمی) ش فهرموویه تی: (سند) یکی ئیمام (أحمد) پیاوانی حه دیسی (صحیح) ن. (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب(۸) ل(۴۰۰) و (الخصائص الكبرى) ب(۱) ل(۲۲۶) و (السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۳۷۱ و ۳۷۲).

شه شه م: پيغه مبهريش ﷺ له غه زای (ذات الرقاع) دا نويزی عه سري به (صَلَاةُ الْخَوْفِ) کرد. بزانه: (صَلَاةُ الْخَوْفِ) = نويزی کاتی ترس چه ند جوړیکي هه نه له حه دیسی (صحیح) دا هاتون، به لام زۆر به یان ئه مپۆ به جه ماعت ناگونجی؟ چونکه جهنگی ئه م سهرده مه به گولله و توپ و موشه ک و فپۆکه یه، ته نها یه ک جوړیان به ته نها یی له کاتی (شِدَّةُ الْخَوْفِ) = ترسی به هیژدا ده گونجی: وه ک له جهنگدا هر دوو لا تیکه ل ببن، یان تیکه ل نه بن، به لام ترس زۆر به هیژ بپی و نه گونجی به ئاسایی نويزه که بکن، ئه و کاته هر که سه یان بۆ خوی

به تهنهایی نوپژه که دهکا چۆن بۆی بگووچئ: به پئوه، یان به دانیشتویی، پوو له قیبله، یان پشت له قیبله، به پاوه ستایی، یان به پاکردن و غاردان، جا دروسته له م حاله تانه دا چک به کار بئینی، به لام نابئ نه عهره ته لئ بډاو هاوار بکا، چونکه نوپژه که ی به تال ده بیئ، خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا﴾ البقره: ۲۳۹، قال ابن عمر رضي الله عنهما في تفسيرها: (مُسْتَقْبِلِي الْقِبْلَةِ وَغَيْرَ مُسْتَقْبِلِيهَا) رواه البخاري، نه گهر ئیوه ترسان، نوپژه که تان بکه ن: به پیادهیی و یان به سواری، پووتان له قیبله بیئ، یان نا.

جا بزانه: نه م جوړه نوپژه ی ترسی به هیژ له دوا ی غه زای (خندق) ثابه ته که ی هاته خواره وه، هه روه که له گولبژیره که ی نه وئ دا به لگی بۆ دینن، ان شاء الله تعالی. که واته: به هیچ جوړیک خوای گه وره پئگای نه داوه نوپژه که له کاتی خۆی دوا بخوئ، یان نه کری. (فتح الباری) ب (۲) ل (۵۵۶ و ۵۵۷) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۲) ل (۱۲-۱۵).

حه فته م: نه مانگی (شوال) ی سائی چواره می کوچی پیغه مبه ریش **حه زره تی (أم سلمة) ی نه خو ی ماره کرد** رضی الله عنها، له باسی کوچکردندا گوتمان: **حه زره تی (أبوسلمة) ی میردی نه م (أم سلمة) یه** رضی الله عنهما، یه که م موسولمان بوو کوچی کرد بۆ (مدینه) و خه زوره کانیشی ژنه که و کوپه ساواکه یان لئ سه نندن... هتد، جا **حه زره تی (أبوسلمة) رضی الله عنها** له غه زای (أحد) بریندار بوو، پاش ماوه یه که برینه که ی هه لوه شاوه و به و برینه وه فاتی کرد، جا له بهر نه وه ی **حه زره تی (أم سلمة)** کیژه مامی (أبوجهل) ی دوژمنی خوا بوو، له (مدینه) ش میردی مرد و به تهنهایی کۆمه له مندالیک ی به کۆلدا مانه وه، بۆی که (عدة) ی ته واو بوو، پیغه مبه ریش **رضی الله عنه** ئیمام (عمر) ی نارد خوازی بیئ، جا **حه زره تی (أم سلمة)** رضی الله عنها وه لامی داوه: مندالم زۆرن پئویستیان به به خێوکردن هه یه. پیغه مبه ریش **رضی الله عنه** وه لامی داوه: به خێوکردنی منداله کانت له سه ر خواو پیغه مبه ره، واته: له سه ر تو نابئ. جا (أم سلمة) رضی الله عنها به ئیمام (عمر) ی گوت: رازی بوم ماره م بکه. جا (سلمة) ی کوپی (أم سلمة) له پیغه مبه ریش **رضی الله عنه** ماره ی کردو بووه (أم المؤمنین) = دایکی ئیمانداران.

جا لیره دا بۆی دروست بوو: کوپ بییته سه ره په رشتکاری ماره برینی دایکی خۆی، چونکه باوکی (سلمة) و دایکه که ی مامۆزای یه کتری بون، که وابوو: (سلمة) کوپی کوپه مامی دایکی خۆیه تی و دروسته بییته سه ره په رشتکار، ئینجا پیغه مبه ریش **رضی الله عنه** (أمامة) ی کیژی ئیمام (حمزة) ی مامی خۆی رضی الله عنها له (سلمة) ماره کرد، تاکو بییته پاداشتیک بۆ خیزانه که ی **حه زره تی (أبوسلمة)**، هه م به م تیکه لبوننه دوو لایه نیه ش زاویه تی و خه زورایه تی له گه ل هۆزه که ی (أبوجهل) په یدا بیئ و واز له دوژمنایه تی ئیسلام بیئن، هه م منداله کانی **حه زره تی (أبوسلمة)** ش هه ست به بی باوکی نه که ن، نه مه ش یه کیکی تر بوو له په فتاره باشه کانی پیغه مبه ریش **رضی الله عنه** بۆ که مکر نه وه ی قینی دوژمنانی ئیسلام.

جا **حه زره تی (أم سلمة)** رضی الله عنها نزیک ی نه وه د سال ژیاوه و دوا یین هاوسه ری پیغه مبه ریش **رضی الله عنه**

بوو له وهفاتكړدندا، سالی (٦١) شهستو په کی كړچی وه فاتی كړدو له (بَقِيع) نیژراوه.
(البدایة والنهایة) ب(٢) ل(٤٤٧و٤٤٨) و(عظماء حَوْلَ الرَّسُولِ) ب(١) ل(١٤٤-١٥٨).

هه شتم: له سالی چواره می كړچی دا له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) پیغه مبهړ ﷺ چه زړه تی (زَيْنَب بنت جَحْش) ی له خوی ماره كړد رضی الله عنها . نه مه یان فرموده پاسته كه یه -هروهك نیمامی (الحلبی) فرموویه تی - واته: چونكه له كاتی بوختان پيكر دنه كه ی چه زړه تی (عائشة) ی داهاتودا، نه م (زَيْنَب) یه هاوسه ری پیغه مبهړ ﷺ بوو، هروهك له (شرح) ی حدیسه كه ی بوختانه كه دا (الحافظ: ابن حجر العسقلانی) فرموویه تی.

نه م (زَيْنَب) یه پیښدا ژنی چه زړه تی (زَيْنَد بن حَارِثَة) بوو ﷺ، كه كویله ی پیغه مبهړ ﷺ بوو، پیغه مبهړ ﷺ نازادی كړد بوو و كړد بوویه كوپي خوی و پی ی ده گوترا: (زَيْنَد) ی كوپي (مُحَمَّد) ﷺ. چه زړه تی (زَيْنَب) ش رضی الله عنها كیزه پوری پیغه مبهړ ﷺ بوو و بۆ (زَيْنَد) ی داخواز كړد تاكو شووی پی بكا، به لام: نه چه زړه تی (زَيْنَب) و نه برابیه كه شی پازی نه بون شوو به (زَيْنَد) بكا؟ چونكه چه زړه تی (زَيْنَب) له بنه ماله گه وړه كه ی (قُرَيْش) بوو، چه زړه تی (زَيْنَد) ش ﷺ كویله یه کی نازاد كړاو بوو، جا خوی گه وړه نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ الأحزاب: ٣٦، هر كاتیك خواو پیغه مبهړ ﷺ بریار یكیان دا، هیچ نیمانداری کی پیاو و نافرته بوی نیه له كاروباری خویاندا سهرپشك بن و گویر پرایه لی بریاره كه ی خواو پیغه مبهړ ﷺ نه بن، هر كه سیك له بریار ی خواو پیغه مبهړ ﷺ دهر بچی، به پاستی گومرا بووه به گومرا بوونیکی ناشكرا.

جا كه خوی گه وړه نه م هره شه یه ی نارد خواره وه، چه زړه تی (زَيْنَب) و برابیه كه شی رضی الله عنها پازی بون و پیغه مبهړ ﷺ چه زړه تی (زَيْنَب) ی له چه زړه تی (زَيْنَد) ماره كړد، نینجا خوی گه وړه پیغه مبهړی ﷺ ناگادار كړده وه: كه له مه ودوا نه م (زَيْنَب) یه ده بیته هاوسه ری، تاكو بریار ی به كوپ كړدنی كوپي كه سیکی تر هه لېوه شینیتته وه و ژنی به كوپ كړاوه كه ش بۆ به باوكړاوه كه حلال ببی و هیچی تر نه م عاده ته نه میښی.

له لایه کی تریش: ژیان ی چه زړه تی (زَيْنَد) و چه زړه تی (زَيْنَب) رضی الله عنهما ژیان یکی خوش نه بو، چونكه چه زړه تی (زَيْنَب) خوی به گه وړه تر له چه زړه تی (زَيْنَد) ده زانی و زماند ریژی ده كړده سر؟ چونكه چه زړه تی (زَيْنَب) كیزه پوری پیغه مبهړ ﷺ بوو، بویی چه زړه تی (زَيْنَد) ﷺ گوتی: یا رَسُولَ اللَّهِ، (زَيْنَب) زماند ریژیم ده كاته سر، من ته لاقی ده دم؟ پیغه مبهړیش ﷺ فرمووی: ﴿أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ﴾ الأحزاب: ٣٧، ژنه كه ت بهیله وه ته لاقی مه دهو له خوا بترسه.

جا پیغه مبهړ ﷺ ده یزانی هر ته لاقی ده داو چه زړه تی (زَيْنَب) ش ده بیته هاوسه ری، به لام

له لۆمه‌ی خه‌لك ده‌ترسا بڵێن: (مُحَمَّدٌ) ژنی کوپی‌خۆی ماره‌ کردۆته‌وه‌. بۆی خۆی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَتُخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ الاحزاب:

٣٧، ئه‌و زانسته‌ له‌ ناو دڵدا ده‌شاریه‌وه‌ که‌ له‌ مه‌ودوا خوا ئاشکرای ده‌کا، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تۆ له‌ لۆمه‌ی خه‌لك ده‌ترسێ، به‌لام خوا شیاو‌تره‌ لێی بترسێ.

ئێتر هه‌زه‌تی (زَیْدٌ) ﷺ هه‌زه‌تی (زَیْنَبٌ)ی ته‌لاق دا، جا که‌ (عَدَّةٌ)ی ته‌واو بوو، پاسته‌وخۆ خۆی‌گه‌وره‌ هه‌زه‌تی (زَیْنَبٌ)ی رضی‌الله‌ عنها له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماره‌ کرد، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾ جا که‌ (زَیْدٌ) کاری‌خۆی له‌ (زَیْنَبٌ) به‌جێ هیناو (عَدَّةٌ)ی ته‌واو بوو، ئێمه‌ (زَیْنَبٌ)مان له‌ تۆ ماره‌ کرد.

واته‌: بێ‌شاهیدو بێ‌ماره‌به‌رین و بێ‌ماره‌یی، به‌ نوێنه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی (جُبْرَائِيلُ) ﷺ خۆی‌گه‌وره‌ هه‌زه‌تی (زَیْنَبٌ)ی رضی‌الله‌ عنها له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماره‌ کرد.

پرسیار: خۆ هه‌زه‌تی (زَیْنَبٌ) رضی‌الله‌ عنها کی‌زه‌ پوری پیغه‌مبه‌ر بوو ﷺ، ئه‌گه‌ر له‌ حاله‌تی کچایه‌تی و گه‌نجیه‌تی‌دا خواستبای ئه‌وه‌ به‌ شانازی‌وه‌ لێیان ماره‌ ده‌کرد، ئه‌ی بۆچی ئه‌و کات نه‌یویست، به‌لام که‌ بووه‌ بێ‌وه‌ژنیکێ ژێر کۆیله‌یه‌کی ئازادکراو و ته‌مه‌نی بووه‌ سی و پێنج سال و کچینی و گه‌نجایه‌تی نه‌ما، ئه‌و کاته‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خۆی ماره‌ کرد؟

وه‌لام: خۆی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ بۆی خوا (زَیْنَبٌ)ی له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماره‌ کرد: تاكو بیته‌ شه‌ریعه‌ت: ئیمانداره‌كان هیچ تانه‌و تاوانیان له‌ سه‌ر نه‌بێ له‌ ماره‌کردنی ژنه‌کانی به‌کو‌پکراوه‌کانی‌خۆیان کاتی پێویستیان پێ‌نه‌می‌نی و ته‌لاقیان دان.

واته‌: به‌م ماره‌کردنه‌ دوو بپاری شه‌ری داندان: یه‌که‌میان: ژنی به‌کو‌پکراوه‌که‌ له‌ دوا‌ی ته‌لاقدان بۆ به‌باوککراوه‌که‌ هه‌لاله‌. دووه‌میان: عاده‌تی به‌کو‌پکردن له‌ ئیسلامدا به‌تال کراوه‌وه‌ نه‌ما، هه‌روه‌ک خۆی‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ الاحزاب: ٥، به‌ باوکی‌خۆیان ناوی به‌کو‌پکراوه‌كان بی‌نن، ئه‌وه‌ دادپه‌ره‌وه‌رانه‌تره‌ له‌ لای خوا. ئینجا لێره‌ به‌ولاوه‌ به‌ هه‌زه‌تی (زَیْدٌ) ده‌گوترا: (زَیْدٌ)ی کوپی (حَارِثَةُ).

هه‌زه‌تی (زَیْنَبٌ)ش-رضی‌الله‌ عنها- بووه‌ دایکی ئیمانداران و له‌ سالی بیستی کۆچی له‌ ته‌مه‌نی په‌نجاو سێ سالی‌دا له‌ (مَدِينَةُ) وه‌فاتی کرد. بۆ باسی به‌کو‌پکردن مندالی که‌سیکی‌تر بپوانه‌ (پووناکی رب‌ العالمین) به‌رگی سێ‌یه‌م، باسی دانه‌یتان به‌ نه‌ژادی که‌سیک، هه‌م بۆ ئه‌م ماره‌کردنه‌ش بپوانه‌ (تفسیر ابن‌ کثیر) الاحزاب: (٣٧و٣٦) و (السيرة الطيبة) ب (٢) ل (٢٩١-٢٩٣) و (ب: ٣) ل (٤٤٨).

نۆیه‌م: له‌ کاتی گه‌مارۆدانی (بَنِي النُّضَيْرِ)، شه‌پا‌ب هه‌پام کرا. هه‌پامکردنی شه‌پا‌ب به‌ سێ قوناغ بوو:

له‌ قوناغی‌یه‌که‌مدا خۆی‌گه‌وره‌ فه‌رموی: ﴿وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾ البقرة: ٢١٩، گوناھی شه‌پا‌ب و قوما‌ر له‌ سو‌ده‌که‌یان گه‌وره‌تره‌. جا به‌م ئایه‌ته‌ هه‌ندی‌ک وازیان له‌

شەپاب خواردنەو ھەیتنا، ھەندیکیش وازیان ھەیتنا؟ چونکە سودەکەى حەپام نەکرا بوو. ئینجا لە قوناغى دوو ھەمدا خاى گەورە ھەرمووی: ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ سُكَارَى﴾ النساء: ۴۳، لە حالەتى سەرخۆشىدا نزیک نوێژکردن مەکەون. بەم ئایەتەش لە کاتى نوێژکردندا حەپام کرا.

ئینجا لە قوناغى سەن یەمدا خاى گەورە ھەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ * إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ المائدة: ۹۰-۹۱، ئەى ئەو کەسانەى باوەرتان ھەتاو بە خواو پیغەمبەر ﷺ بێگومان شەپاب و قومارو سەنەمەکان و فالگرتنەو گشتى پیسەو لە کردەو ھى شەیتانە، کەوابوو: خۆتان لەو پیسە بیاریزن و لایى دور کەونەو، تاكو بەختەو ھى سەرفراز ببن، شەیتان تەنھا دەیەو بە ھوى شەپاب و قومار دوژمنایەتى پق و قینە بخاتە نیوانتان، ھەم دەیەو بە ھوى شەپاب و قومار قەدەغەتان بکا لە زیكرى خواو لە نوێژکردن، جا ئایا ئیو ھى واز لە شەپاب و قومار دینن کە ئەو ھەندە زیانیان ھەیه؟ واتە: واز بێنن.

جا کە خاى گەورە بەم ئایەتە شەپابى حەپام کرد، ئیمام (ع) ﷺ ھەرمووی: (إِنَّتَهَيْنَا، إِنْتَهَيْنَا) خودایە وازمان ھەیتنا، وازمان ھەیتنا.

(صَحَابَةُ) کانی تریش ﷺ دەیان ھەرمووی: (حُرِّمَتِ الْخَمْرُ وَجُعِلَتْ عِدْلًا لِلشَّرْكِ) شەپاب حەپام کراو کراو ھەتە ھاوتای کافر بوون. واتە: چونکە لە ئایەتە کەدا لە گەڵ سەنەمەکاندا حەپام کراو، ئینجا ھەموو موسولمانەکان شەپابەکانیان پێژاندە ناو کوچە و کۆلانەکانى (مَدِينَةِ) و یەکسەر ملکہ چى ھەرمانى خوا بون.

پێنا ھە: پیغەمبەر ﷺ ھەرموویەتى: ﴿كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا وَهُوَ يُدْمِنُهَا لَمْ يَتَّبِ لَمْ يَشْرِبْهَا فِي الْآخِرَةِ﴾ رواه الشيخان وأصحاب السنن، ھەموو سەرخۆشکەرێک شەپابەو ھەموو سەرخۆشکەرێک حەپامە، ھەر کەسیک لە دونیادا بەردەوام شەپاب بخواتەو، جا مردبێ و تۆبەى نەکردبێ، ئەو لە پوژی دوایىدا شەپابى بەھەشت ناخواتەو.

جا پێویستە زۆر ئاگادار ببن: بەو ناوانەى ئیستا بۆ شەپاب دەگوترین، فیل لە موسولمانان نەکری؟ چونکە پیغەمبەر ﷺ ھەرموویەتى: ﴿لَيْشْرَبَنَّ نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي الْخَمْرَ يُسْمُونَهَا بغيرِ اسْمِهَا﴾ رواه الإمام أحمد وأبو داود وصححه ابن حبان، کەسانیک لە ئوممەتى من شەپاب دەخۆنەو - جگە لە ناوى خۆى - ناوى ترى لى دەنن.

سزای شەپا بخۆرەو: ﴿عن علي: ﷺ - فى قصة جلد الوليد - جلد النبي ﷺ أربعين و جلد

أَبُو بَكْرٍ أَرْبَعِينَ وَجَلَدَ عُمَرُ ثَمَانِينَ وَكُلُّ سَنَةٍ، وَهَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ ﴿﴾ رواه مسلم، پیغمه مبه ر ﷺ چل شوپکه داری له شه پابخور داوه، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ش چل شوپکه ی لی داوه، ئیمام (عُمَر) هه شتا شوپکه ی لی داوه، گشتی پیبازی پیغمه مبه ر ﷺ، به لام هه شتایه که له لای من خوشه ویستره. جا نه مه ش به لگه یه کی تره که ئیمام (علي) ﷺ زور پیزی له ئیمام (عُمَر) ﷺ ناوه له دوی وه فاتیشی په فتاری به پیبازی وی کردوه، هه روه ک گوپرایه لی ئیمام (عُثْمَان) ش بووه ﴿﴾ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَدِيٍّ: أَنَّ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَمَرَ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَجَلَدَ الْوَلِيدَ ثَمَانِينَ ﴿﴾ رواه البخاري فی مناقب عثمان ر، ئیمام (عُثْمَان) ﷺ فرمانی دا ئیمام (علي) ﷺ: هه شتا شوپکه ی له (الْوَلِيد) ی شه پابخوره وه دا.

که وابوو: با شه مشه مه کویره کانی (شِيعَة) ی (رافِضِي) هه له کونه تاریکه کانی (ضَلَالَة) دا به کویری بمیننه وه، که ده لَئِن: ئیمام (عُمَر) ستمی له ئیمام (علي) کردوه و ئیمام (علي) به (خِلَافَة) ی ئیمام (عُمَر) و ئیمام (عُثْمَان) پازی نه بووه. جا ئیمه لیان ده پرسین: ئیمام (علي) نه وه نده ترستۆک بووه ستم قبول بکا؟!.

جا بزانه: پیغمه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْخَمْرَ وَشَارِبَهَا وَسَاقِيَهَا وَبَائِعَهَا وَمُبْتَاعَهَا وَعَاصِرَهَا وَمُعْتَصِرَهَا وَحَامِلَهَا وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ﴾ رواه ابوداود بسند صالح، له عنه تی خوا له شه پاب بدا، هه له شه پابخوره وه که ش له ده ر خواره که شی و له فروشیاره که شی و له کپیاره که شی و له بگوشه که شی و له داواکه ری گوشینه که ش و له هه لگره که شی و له وه ی بۆ لایشی هه لده گیری.

که واته: شاگرده کانی شه پابخانه کان و نه و چیشته خانه و پئیوارخانه ی شه پابیان تی دا ده فروشری و شوفیری نه و ئوتومبیله ی شه پاب بار ده کاو نه وانه ی باری ده که نه و دایده به زینن و نه وانه ی له کارگه ی شه پاب کار ده که نه، هه له موویان به له عنه ت کراون.

دیسان بزانه: له لای (جُمهُور) = کۆمه له زۆره که ی زانایانی ئیسلام: شه پاب پیسه و نوپزی لَئِنایی، به لام له لای ئیمام (رَبِيعَة) ی مامۆستای ئیمام (مالک) و ئیمامی (الْمُرْنِي) ی فه قی و هاوپی ئیمامی (الشافعي) و چهند زانایه کی تر: خودی شه پاب پیس نیه، به لکو خواردنه وه که ی حه پامه و سزای بۆ داندراوه، هه روه ک ئیمامی (الْقُرْطُبي) و ئیمام (عُمَيْرَة) گپراویه تیانه وه.

که وابوو: بۆ مه سه له کانی گولاو و ده رمانه کانی پزیشکی - که (كُحُول) ی سه رخۆشکه ریان تی که ل ده کری - دروسته: بۆ نوپز کردن (تَقْلِيد) ی ئیمامی (الْمُرْنِي) بکری، جا له به ر پیویستی من فه رمووده ی نه وم پی باشتره له (فتوا) ی هه ندیک زانایانی نه م سه رده مه، که ده لَئِن: له به ر ناچار ی (عَفْو) = لیبوردن هه یه. والله أعلم. بپوانه: (تفسير القرطبي) النساء: (٤٣) والمائدة: (٩٠-٩١) و(شرح صحيح مسلم) ب(٧) ل(٢٤٠-٢٤٧) و(حاشية عميرة على شرح المحلى) ب(١) ل(٧٠).

*** **

﴿ غەزاي (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) = (الْمُرَيْسِيعِ) لَه لاي (قُلْدِيد) ﴾

هه والايك گەيشته پيغەمبەر ﷺ: كە ھۆزەگەي (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) بە سەرکردايەتي (الحارث بن أبي ضرار) خۇيان كۆ كوردۆتەو ھە بۆ جەنگي پيغەمبەر ﷺ.

جا پيغەمبەر ﷺ پۇژى دووشەممەي دووي مانگي (شعبان) ي سالى پينجەمي كۇچي حەفت سەد (صَحَابَةُ) ي لەگەل خۇيا بردو بۆ غەزاي (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) كەوتە پى، بەيداغى (مهاجر) مەكانى دايە دەست ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) و ﷺ بەيداغى (أَنْصَارِي) يەكانىشى دايە دەست حەزرىتى (سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ) ﷺ، حەزرىتى (زَيْنُ بْنُ حَارِثَةَ) شى ﷺ كەردە جىنىشى خۇي لە (مَدِينَةُ)، جا لەشكرى ئىسلام پۇيشت تا گەيشته سەر ئاوي (الْمُرَيْسِيعِ)، لەوي لەگەل لەشكرى كافىرەكان بە تىرھاويشتن تا ماوھى سەعاتيك پووبەپوو بونەو، دروشمى موسولمانەكان: (يا مَتَنُور، أَمِت) بوو، ئىنجا پيغەمبەر ﷺ ھەرمانىدا (صَحَابَةُ) كان: بە يەك پارچەيى ھەلەمتيان بىردە سەر كافىرەكان و دە كەسيان لىكوشتن و ئەوانى تىرش بە ئافرىتى و مندا ئەو گەشتى بە دىل گىران: كە ژمارميان حەفت سەد كەس زياتر بوو و خىزانەكانى دوو سەد مال بون، ھەروەھا: دوو ھەزار وشتر و پىنج ھەزار بىز و مەپ كەوتە دەست لەشكرى ئىسلام.

جا لەم غەزايەدا تەنھا يەك (صَحَابَةُ) بە ھەلە بە دەستى (صَحَابَةُ) يەكىتر كۆژرا، جا پيغەمبەر ﷺ تالان و دىلەكانى بە سەر موسولمانەكاندا بەشكردن، جا (بَرَّةُ) ي كچي (الحارث) ي سەر كەردەي كافىرەكان كەوتە بەشى حەزرىتى (ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ) ﷺ، ئىنجا پيغەمبەر ﷺ بە (كِتَابَةُ) ي لپى كەپمەو ھە ئازادى كەردو لەخۇي مارەكەردو بوو دايكى ئيمانداران، ناويشى گۆرى بۆ (جُوَيْرِيَّةُ) رضى الله عنها .

جا بە ھۆي ئەم مارەكەردنە (صَحَابَةُ) كان ﷺ خىزانەكانى سەد مائىيان بە خۇرايى ئازاد كەردن، ئەوانى تىرش بە كەپمەو ھەموويان ئازاد كەردن، ئەو ھەش بوو ھۆي ئەو: لە ئەنجامدا ئەم ھۆزە سەرۆكەكەشى بە تىكپرايى موسولمان بون و بونە پالېشتى ئىسلام. جا لەم غەزايەدا (صَحَابَةُ) كان ﷺ ويستيان (جماع) لەگەل ئافرىتى كۆيلەكانيان بىكەن و پىشيان خۇش نەبو مندا ئيان لەوان بىي، بۇيى لەبارەي (عَزَل) پەرسىاريان لە پيغەمبەر ﷺ كەرد، واتە: رېگا نەدەن ئاوەكەيان بگاتە ناو مندا ئەنەي ژنەكە، نەو ھەك بىي تە مندا، جا پيغەمبەر ﷺ ھەرمووي: ﴿لَا عَلَيْكُمْ أَلَّا تَفْعَلُوا، مِمَّنْ نَسَمَةِ كَانَتْهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَّا وَهِيَ كَانَتْهُ﴾ رواه الشيخان، ھىچتان لە سەر نىيە ئەگەر نەيكەن، چونكە ھەر ئادەم ئىزادىك خوا بىريارى بوونى دابى تا پۇژى قىيامەت، ھەر دىي، واتە: بىريارى خوا زالە بە سەر كەردارى ئىو ھەدا.

﴿ نازاومیه کی (مُناقیق) هکانی (مَدینة) ﴾

لهم غزایه دا ژمارمیه کی زۆر له (مُناقیق) هکان له گهڵ پێغه مبه‌ر ﷺ هاتنه غه‌زا بۆ ته‌ماعی تالانگرتن، جا که (صحابة) کان ﷺ له دواى جه‌نگ له سه‌ر ئاوه‌که‌ی (المزینسیع) مانه‌وه، خزمه‌تکارێکی ئیمام (عمر) ﷺ که ناوی (جه‌جاه) بوو- له‌گه‌ڵ (سینان) ی هاوپه‌یمانی (الخزرج) بووه کیشه‌یان، جا (سینان) هاواری کرد: هۆ گه‌لی (انصار). (جه‌جاه) ش هاواری کرد: هۆ گه‌لی (مه‌اجر) هکان. جا پێغه مبه‌ریش ﷺ گویى لای بوو و فه‌رمووی: ﴿ مَا بِالْ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟ ... دَعَوْهَا فَإِنَّهَا مُنْتِنَةٌ، وَفِي رِوَايَةٍ: فَإِنَّهَا خَبِيثَةٌ ﴾ رواه الشیخان، ئه‌وه چی‌یه بانگه‌وازی (جاهلیة) ی پێش ئیسلام ده‌که‌ن؟ وان له‌و بانگه‌وازیه‌ی ده‌مارگیری یێنن، چونکه بانگه‌وازیه‌که بۆ گه‌نه‌و پیسه‌.

جا (عبدالله بن سلول المُناقیق) ش گوتی: ئه‌وه‌شیان کرد؟! سه‌رشوێری وه‌ک ئه‌م‌پۆم نه‌بینیوه، له ولاتی خۆماندا به سه‌رماندا زال بون، والله وا تیده‌گه‌م: ئیمه‌و ئه‌و هه‌رجی و په‌رچیا نه‌ی (هَرنیش) - راته: موسولمانه‌کان - وه‌ک ئه‌وه‌یه که پێشینه گوتویانه: (سَمَنْ كَلْبِكَ يَا كُوكَلَك) سه‌گی خۆت تێر بکه ده‌تخوا، والله ئه‌گه‌ر بگه‌رپێنه‌وه (مَدینة)، ده‌بی سه‌ربه‌رزتره‌کان زه‌لیلتره‌کان دهر بکه‌ن، ئیوه‌ش - ئه‌ی خه‌لکی (مَدینة) - به‌خۆتان ئه‌وه‌هاتان به سه‌ر خۆتاندا هی‌نا، هی‌جی‌تر یارمه‌تی (مه‌اجر) هکان مه‌ده‌ن، تاكو له (مَدینة) بپۆنه دهرمه‌وه بۆ شوێنیکی‌تر.

جا چه‌زهرمه‌تی (زَید بن اَرْهَم) ﷺ گویى لهم قسه‌ نارێکانه‌ی (ابن سلول) بوو و یه‌که‌سه‌ر هه‌واله‌که‌ی گه‌یانده پێغه مبه‌ر ﷺ، له‌و کاتیش ئیمام (عمر) ﷺ له لای بوو، جا ئیمام (عمر) ﷺ فه‌رمووی: يا رَسُولَ اللَّهِ بۇچی ئه‌م (مُناقیق) ه پیسه نه‌کوژین؟ پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿ دَعَا لَمْ يَتَحَدَّثْ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ ﴾ رواه الشیخان، وازی لای یێنه، با خه‌لك نه‌لئ: (مُحَمَّد) هاواریکانی خۆی ده‌کوژئ.

جا پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی بارکردنی دا له کاتیکی وه‌هادا که عاده‌تی نه‌بو له‌و کاته‌دا بپوا، ئیتر ئه‌م پۆژه تا ئیوارئ پوشت، شه‌ویش تا سه‌هینی پۆژ گه‌رم بوو هه‌ر پوشت، ئینجا دابه‌زی و خه‌لکه‌که‌ش به هۆی ماندوو مه‌تی که‌وتنه‌ خه‌وتن، جا پێغه مبه‌ر ﷺ بۆی ئه‌وه‌ای کرد، تاكو خه‌لکه‌که‌ سه‌رقال بکاو باسی قسه‌کانی (ابن سلول المُناقیق) نه‌که‌ن. جا (ابن سلول) هاته خزمه‌ت پێغه مبه‌ر ﷺ سویندی به‌ درۆی خوارد: که ئه‌م قسه‌نه‌م نه‌کردون. به‌لام خوای گه‌وره سوپه‌تی (المُنافِقین) ی نارده‌ خواره‌وه: بۆ باوم پێکردنی چه‌زهرمه‌تی (زَید) و ﷺ و هه‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ی (ابن سلول)، جا پێغه مبه‌ر ﷺ گویى (زَید) ی گرت و فه‌رمووی: ئه‌مه‌یه که به‌ گوی‌یه‌که‌ی خۆی وه‌فاداری‌ی بۆ خوا هی‌نا جئ.

ئىنجا (عبداللہ) ى كورى (عبداللہ بن سلول) ھاتە خزمەت پېغەمبەر ﷺ گوتى: يا رسول الله بىستومە دتمەوى (عبداللہ بن سلول) ى باوكم بكوژى، ئەگەر ھەر دەيكوژى، فەرمان بە من بکە بەخۆم سەرى باوكم بۆ تۆ دېنم، چونكە دترسم فەرمان بە كەسىكىتر بکەى بىكوژى، جا ئەو كاتە نەفسەكەم وام لىبكا بكوژى باوكم بكوژم بە ھۆى كوشتنى موسولمانىك لەتۆلەى كافرىك، بچمە دۆزەخ؟ جا پېغەمبەر ﷺ وەلامى داوود فەرمووى: ﴿بَلْ تَرَفَّقُ بِهِ وَتُحْسِنُ صُحْبَتَهُ مَا بَقِيَ فِينَا﴾ نايكوژىن، بەلكو ئىمە نەرمى لەگەل باوكت بە كار دىنن و بە جوانى ھاوپىيەتى دەكەين تا لە ناوماندا بمىنى.

ئىتر لە دواى ھاتنە خوارموى سورمى (المنافقين) و ئەم قسە ناپىكانە، (ابن سلول) وھا زەلەل بوو: واى لىھات ھەر قسەيەكى كردبا، خزمەكانىخۆى لۆمەيان دەگردو بە توندى رەديان دەداو، جا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەى (عمر) چۆن دەبينى؟ خۆ ئەگەر -لەو پۆژەى تۆ پىت گۆتم- (ابن سلول) م كوشتبا، ئەو كات ھەندى دەم لوت نەپرەتەو ھەپەشەيان بۆ وى دەگرد، ئەگەر ئەمرو فەرمان بەوان بکەم ھەر بەخۆيان دەيكوژن. جا ئىمام (عمر) ﷺ فەرمووى: واللہ زانىم كارى پېغەمبەر ﷺ بەرەكەتى گەورەترە لە كارى من.

﴿بوختان پىكردنى ھەزرەتى (عائشە) -رضى الله عنها﴾

لەم غەزايەدا ھەزرەتى (عائشە) -رضى الله عنها- لەگەل پېغەمبەردا بوور ﷺ، ئىنجا كە لە گەرانبەودا لە (مدينة) نزيك بونەو، لە بەشىكى شەویدا پېغەمبەر ﷺ (صحابة) كان لە شويىنك دابەزين، ئىنجا پېغەمبەر ﷺ فەرمانى بارکردنى دا، ھەزرەتى (عائشە) -رضى الله عنها- فەرموويەتى: منيش ھەلسام رۆيشتمە ئەو لا تاكو كارى پىويستى خۆم بەجئ بېنم، ئىنجا گەرپامەو لە بارگەكەم، كە تەماشام كرد گەردەنبەندەكەم لە گەردەنم كەوتوو، ناچار گەرپامەو شويىنى گەردەنبەندەكەم، جا لەو ماويەدا (صحابة) كان كەژاوى منيان لە وشترەكەم بارکردو نەيانزانى من لە ناویدا نيم! چونكە لەو كات ئافرەتان لاواز بون و كيشيان سوك بوو، جا ئەوان وشترەكەمىيان راکيشاو رۆيشتن و واپان دەزانى من لە ناو كەژاوەكەدام، ئىنجا منيش گەردەنبەندەكەم دۆزىەو گەرپامەو لە بارگەكەم دىتم ھىچ كەسك لەوئ نەماو، منيش لە شويىن بارگەكەم دانىشتم و گۆتم لەوانەيە بۆم بگەرپنەو، ئىتر ھەر لەو شويىنە خەوم بە سەرداھات و خەوتم.

ئەمە لە لايەك، لە لايەكى تريس: ھەزرەتى (صفوان بن المغطل السلمي) ﷺ لە دواى بارکردنى لەشكر، لە سەربازگەدا دەماو، تاكو كەل و پەلى بەجىماو ھەلبگرىتەو، جا كە گەيشتە لاى ھەزرەتى (عائشە) -رضى الله عنها- ناسيەو گوتى: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)؟ چونكە بەجىمانى داىكى ئيمانداران بە تەنھايى موسيبەتيكى گەورەيە. جا ھەزرەتى

(عائشة) - رضي الله عنها - فهرمووى: له دهنكى وى ههشيار بۆمهوهو يهكسهر پرووى خۆم داپۆشى، جا ههزهرتى(صفوان)ش-بى ئهوهى هيچ قسهيهك لهگهل من بكا- يهكسهر وشترهكهى بۆ ئيخ كردم و منيش سوارى وشترهكه بوم، ئهويش رايكيشاو رۆيشتين تا له كاتى رۆژ گهرمبوون گهيشتينهوه لهشكرهكه، چونكه لهو كات بۆ پشوودان دابهزيبون، جا كه خهلكهكه ئيمهيان ديت، بوختانهكهركان بوختانهكهىخۆيان كرد-واته: تۆمهتى زينا كردنيان دا پال ههزهرتى(عائشة)و ههزهرتى(صفوان) رضي الله عنهما .

جا كه گهيشتنهوه (مدينه)، ئهم بوختانه له ناو خهلكىدا بلأو بۆوهو پيغهمبهر ﷺ دايكم و باوكيشم بهم بوختانهيان زانى، بهلام هيچ كهسيك له لاي من باسى نهدهكرد، ئيتر منيش نهخۆش كهوتم، جا لهم نهخۆشيهمدا ههستم كرد پيغهمبهر ﷺ وهك جاران دئسۆزى و بهزمى لهگهل مندا نيه، بهلكو دايكم له لام بوو، جا ئهويش دههات سهلامى دمكردو ههر ئهوهندهى ئىدمپرسيم دهيفهرموو: ﴿كَيْفَ تَبْكُ؟﴾ ئهو ئافرهته نهخۆشه چۆنه؟ ئينجا نهختيك نهخۆشيهكههه سوك بوو و دايكم چۆه مالهكهى خۆى، جا منيش شهويك لهگهل دايكى (مسطح) رضي الله عنها چومه دهرهوه بۆ پيويستىخۆم، چونكه له مالهوه ئاودهسخانهمان نهبو، جا له گهرانهوهدا دايكى (مسطح) رضي الله عنها به پهشتهمالهكهى خليسكى بردو گوتى: دهك (مسطح) به هيلاك بچى، منيش گوتم: قسهيهكى خرابت كرد، چۆن جنيو ددهيه (صحابه)يهكى (بنى)؟ ئهويش گوتى: نهزانويه (مسطح) چى گوتوو؟ گوتم: چى گوتوو؟ ئهويش ههوالى بوختانهكهى بۆ پروون كردمهوه، جا منيش له خهفتهى ئهم بوختانه تا سبهينى ههر گريام و نهخهوتم و نهخۆشيهكهشم له جاران زياتر بوو، جا كه سبهينى پيغهمبهر ﷺ هات، ئيزنم ئىومرگرت و ئيزنى دام: بچمهوه مالى باوكم و لهوئ نهخۆش بكهوم، تا چاك دهبهوه، جا منيش چومه مالى باوكم و به دايكمم گوت: خوا ليت خۆش بى، ئهو باسه له ناو خهلكىدا بلأو بۆتهوه، بۆچى هيچت بۆ من باس نهكرد؟!

جا پيغهمبهر ﷺ تا ئيستا لهبارى ئهم بوختانه هيچ (وحي)ى بۆ نههاتبوو، بۆيى لهبارى تهلاقدانى ههزهرتى(عائشة) رضي الله عنها رايژى به ههنديك (صحابه)كانى كرد، جا ئهوانيش قسهى باشيان كردو ههزهرتى(عائشة)يان به پاك دانا، ههروهها پرسياريشى له ههزهرتى(زينب بنت جحش)ى هاوسهرهكهىخۆى كرد رضي الله عنها؟ ئهويش فهرمووى: (ما عَلِمْتُ إِلَّا خَيْرًا) جگه له چاكه هيچم لئنهزانويه.

بۆيى پيغهمبهر ﷺ له سهرمينبهرهكهى وتاريكى دا و فهرموى: كى يارمهتيم دهدا مافم لهو كهسه وهرىگرى كه به هۆى خيژانهكهىخۆم منى ئازار داوه، وَاللّهِ جگه له چاكه هيچىترم له خيژانهكههه نهزانويه، بوختانهكهشيان به پياويكى وها كردوه كه جگه

له چاكه هيچى ترم لهوى نه زانيوه؟ جا حەزرەتى (سعد بن معاذ) ﷺ هەتساو فەرمووى: يا رسول الله من مافت ومردەگرم، ئەگەر ئەم بوختانكەرە له (الأوس)ى ھۆزمەكى من بى من دىكوژم، وە ئەگەر ھۆزمەكى برايانى ئىمەى (الخزرج) بى، ئەو ج فەرمانىك بەدى ئىمە دىكەين. جا له بەر ئەووى (ابن سلول المنافق) له ھۆزمەكى (الخزرج) بوو، ھەندىك غەلبە غەلبو تورمبوون و پرووى دا، بەلام پىغەمبەر ﷺ بى دەنگى كردن.

حەزرەتى (عائشة) -رضي الله عنها- فەرموویەتى: مانگىك رۆشت، پىغەمبەر ﷺ هيچ (وحي)ى لەبارەى بوختانەكە بۆ نەهات، بۆيى رۆژىك پىغەمبەر ﷺ ھاتە مالى باوكم و دانىشت و فەرمووى: ئەى (عائشة) ھەوالىكى ئەوھاو ئەوھاو پىگەيشتووه، جا ئەگەر تۆ پاكى ئەو خەوىگەرە پاكانەت ئاشكرا دەكا، وە ئەگەر تاوانىكىشت كردو، ئەو داواى لىخوشبوون له خوا بكە، خەوىگەرە تۆبەى بەندەكانى قبول دەكا؟

جا حەزرەتى (عائشة) -رضي الله عنها- بە داىك و باوكى خۆى گوت: وەلامى پىغەمبەر ﷺ بەدەنەو. ئەوانىش گوتيان: نازانين چى بلىين!. ناچار حەزرەتى (عائشة) -رضي الله عنها- بەخۆى وەلامى داوو فەرمووى: ئەو قەسەيەتان بىستوو و باومریشان كردو، خوا دەزانى من لەو گوناھە بەرىمەو پاكم، خۆ ئەگەر بە درۆ دان بەم تاوانەدا بىنم، ئىو پىم باومر دەكەن، بەلام بۆ خۆم بۆ ئىو هيچ مەسەلەيەكم دەست ناكەو، تەنھا فەرموودەيەكى باوكى (يوسف) پىغەمبەر ﷺ نەبى: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ يوسف: (١٨)، سەبرگرتن جوانە، خەوىگەرەش پالپشتە لە سەر ئەو قەسەيەى ئىو دەيكەن. له بەر دلتەنگى نارى حەزرەتى (يعقوب)ى له بىر چوب.

حەزرەتى (عائشة) -رضي الله عنها- فەرموویەتى: جا پالم داوو هيچ بىرم لەو نەدەكردووه قورئان لەبارەى من بىتە خوارووه، چونكە من له دلتا زۆر خۆم پى لەو كەمتر بوو كە خەوىگەرە باسم بكا، جا والله پىغەمبەر ﷺ له شوینى خۆى لانەچوو، تا لەبارەى پاكانەى من (وحي)ى بۆ ھات و خەوىگەرە پاكانەى منى ئاشكرا كردو فەرمووى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأَفْكَ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ النور: ١١ و تا كۆتايى دە ئابەتەتريش، واتە: ئەوانەى ئەو بوختانەيان ھىناو، كۆمەلەيكن لە ئىو، و تىمەگەن ئەم بوختانە بۆ ئىو خراپە، بەلكو بوختانەكە بۆ ئىو باشە؟- چونكە خەوىگەرە لە قورئاندا ئىو بە شەرف كردن و پاكانەى ئىو ناردە خوارووه- ھەر يەكەى لەو بوختانەكرانە سزای گوناھەكى خۆى ھىە، ئەو بە شەگەرەكى بوختانەكەشى بلۆ كردووه- كە (ابن سلول المنافق) بوو- له رۆژى قىامەت عەزابىكى زۆر گەرەى ھىە.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ ڧەرمانى دا: بوختانكەرەكان هەشتا دار سزای بوختانیان لىدرا، جا له دواى ئەم دە ئايەتە-هەر لەبارەى ئەم بوختانە- شەش ئايەتى-تیش هاتنە خوارمە تا ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ النور: ۲۶، ئەو بەرپزانه پاكن لەو بوختانەى بوختانكەرەكان دەيلین، لیخوشبوونی خواو پزقیكى بەرڤراوان لە بەهەشت بۆیان ئامادە کراوە، چونکە داوینپاکەو ژنى پېغەمبەرىخوايە ﷺ.

جا ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ش ﷺ (مَسْطُوح) ی ﷺ بەخپو دەکرد؟ چونکە هەژار بوو، هەم دایكى (مَسْطُوح) کیزە پورى ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ بوو، جا له بەر ئەوەى (مَسْطُوح) ﷺ يەكێك بوو له بوختانكەرەكان بۆى ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ سوپىندى خوارد هيجى تر بەخپوى نەکا، بەلام خوايگەورە لەبارەى پزدارى هەردووکیان ئەم ئايەتەى ناردە خوارمە: ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِيَ الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلَا يُصَفَّحُوا أَلا تَحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ النور: ۲۲، ئەو کەسانەى له ئیوه خاوەن گەورەى ئایین و خاوەن مالى دونیان، با سوپىند نەخون: له سەر ئەوەى هيجى تر بژيو نەدەنە ئەو خزمانەيان کە هەژارن و کوچکەرى پىگای خوان، با لییان ببورن و چاوپۆشى له خراپەکیان بکەن، ئایا پیتان خوش نیه خوا له ئیوه خوش ببی؟! خوايگەورە زۆر لیبوردهیهو بەزەیییه.

جا ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ ڧەرمووی: بەلێ پیم خوشه خوا لیم خوش ببی. بژيوەكەشى بۆ (مَسْطُوح) گەراندمەوه و (غَفَارَةٌ) ی سوپىندەكەشى دا. (البدایة والنهاية) ب(۲) ل(۵۱۶-۵۲۳) و(السيرة الحلبية) ب(۲) ل(۳۷۷-۴۰۸).

﴿گولبژيريك ئەم گوژاره﴾

یەكەم: خوینی مروڤى موسولمان. (صَحَابَةُ) یەك-بە هەلە-بە دەستى (صَحَابَةُ) یەكی تر كوژرا، واتە: وا تىگەشت لە دوژمنە كافرەكانە، جا ئەم كوژراوە ناوی (مِشَام) بوو، براهەكیشى له (مَكَّة) بوو ناوی (مِقْبِس) بوو، هاتە (مَدِينَةُ) و گوتى: من موسولمانم هاتومە داواى خوینی براهەكەم دەكەم. جا پېغەمبەر ﷺ ڧەرمانى دا: سەد وشترى درایی له خوینی براهەكەى، ئىنجا پاش ماوەیهكى كەم، (مِقْبِس) بكوژى براهەكەى خۆى كوشت و بە كافربووی گەراوە (مَكَّة)، بۆیى له (فتح مَكَّة) دا پېغەمبەر ﷺ ڧەرمانى دا: (مِقْبِس) كوژرا.

كەواتە: خوینی پیاوی موسولمان-ئەگەر بە هەلەش بكوژى- سەد وشترە، جا ئەگەر وشتر نەبون، ئەو كاتە له جياتى وشترەكان: یان هەزار ميسقالى زىڤرە، یان دوانزە هەزار دیرهمى زیوه، له لای هەندى زانای تیش: یان دوو سەد مانگایە، یان هەزار مەڤ، یان بزن. جا بە (إِجْمَاع) ی زانایانى ئیسلام: خوینی ئافرەت نیوهى خوینی پیاوه، هەروەك

له میرات و شاهیدی دا نیوهی پیاوه، جا له هه موو جوړه کوشتنیکى به هه له دا خوینکه که له
 سه ر خزمه کانی بکوژه که یه و واجبه: به سئ سالان بیده ن، به و مه رجه ی خزمه که ی هه ژار
 نه بئ، نئیرینه بئ و بلوغى بوبئ. (تفسیر القرطبی) النساء (۹۲) و (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۵۱۶).

دووم: پیغه مبه ر ﷺ چه زره تی (جُویریة) ی کچی (الحارث) ی سه رکرده ی کافره کانی له خوی
 ماره گرد رخصی الله عنها، چه زره تی (جُویریة) ناوی (بَرَّة) بوو، که دیل کرا، بووه به شی
 چه زره تی (ثابت بن قیس) ﷺ جا چه زره تی (ثابت) ﷺ پئ ی گوت: نه گه ر تو (أوقیة) ی زبیرم
 بو بیئى نازادت ده که م. جا (بَرَّة) ش هاته لای پیغه مبه ر ﷺ گوتی: من (بَرَّة) کیژی
 (الحارث) ی سه رۆکی نه م هۆزه م دیل کراوم و که وتومه ته به شی (ثابت)، نه ویش (کتابة) ی
 له گه ل کردوم له سه ر تو (أوقیة) ی زبیر، منیش توانام نیه، بوئى هاتومه لای جه نابت تا کو
 یارمه تیم بده ی. جا پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: نه ی نه گه ر باشت له وه هه بئ؟ (بَرَّة) گوتی:
 چی یه؟ پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: من (کتابة) که ت بو دده مه (ثابت) و له خومت ماره
 ده که م؟ (بَرَّة) گوتی: به لئ منیش پازیمه. جا پیغه مبه ر ﷺ زبیری (کتابة) که ی دایه
 چه زره تی (ثابت) و ﷺ (بَرَّة) ی لئ وه رگرت و له خوی ماره گردو ناوی لئنا (جُویریة) و بووه
 (أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ) = دایکی ئیمانداران رخصی الله عنها.

جا لیږه دا دوو پرسیار: بوچی دیسان پیغه مبه ر ﷺ نه م بیوه ژنه ی له خوی ماره کرد؟ خو
 کچی جه حیل له ناو دیله کاند ا ژور هه بون!، یان له به رچی پیغه مبه ر ﷺ هه ر به خورایی
 نازادی نه ده کردو بوچی مه رجه ی ماره کردنی دانا؟

وه لام: له ماره برینی چه زره تی (أُمُّ سَلَمَةَ) له باسه که ی پابردودا گوتمان: په فتاری پیغه مبه ر ﷺ
 نه وها بوو: هه ولئ دها بقو قینی دوژمنانی ئیسلام که م بکاته وه و بیانکاته دوستی ئیسلام،
 جا لیږه شدا پیغه مبه ر ﷺ هه مان په فتاری به کار هئنا؟ چونکه که (صَحَابَةُ) کان ﷺ دیتیان
 پیغه مبه ر ﷺ کیژی سه رۆک هۆزه که ی (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) ی ماره کرد، گوتیان: نه م دیلانه
 خه زوری پیغه مبه ر ﷺ! جا (صَحَابَةُ) کان ﷺ خیزانی سه د مالیان به خورایی نازاد
 کردن و خیزانی سه د ماله که ی تریشیان به کرپنه وه نازاد کردن و هیچیان له دیلی دا نه مان و
 له نه نجامدا هه ر هه موویان بونه موسولمان، بوئى چه زره تی (عائِشَةُ) رخصی الله عنها - فه رمویه تی:
 نه مزانیوه هیچ ئافره تیک وه کو (جُویریة) به ره که تی گه وره تر بوبئ بو گه له که ی خوی.

جا (الحارث) ی باوکی چه زره تی (جُویریة) ش هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، نه ویش موسولمان
 بوو، جا گوتی: کیژه که شم بده وه له گه ل خومدا ده یبه وه. جا پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: برۆ
 بیکه سه رپشک. جا (الحارث) گوتی: کیژم له گه ل من وه ره وه بو ناو گه له که ی خوت.
 چه زره تی (جُویریة) ش رخصی الله عنها - وه لامی داوه و فه رموی: (اِحْتَرْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﷺ) من
 خواو پیغه مبه ر م هه لیژاردون. واته: له گه ل تو نایه مه وه. ئینجا چه زره تی (جُویریة) رخصی الله
 عنها - له سالی په نجاو شه شی کۆچی له ته مه نی هه فتا سالی دا له (مَدِينَةَ)

وه فاتی کرد فری الله عنها. (السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۳۷۹-۳۸۶) و(عظماء حول الرسول ﷺ) ب(۱) ل(۱۶۹)- (۱۷۵).

سینه: برپاری پئی گرتن له مندالبوون، له باره ی پئی گرتن له مندالبوون (صحابه) ﷺ
 پرسپاریان له پیغه مبه رﷺ کرد... هتد، له باره ی (عزل)- واته: هینانه وه ی ناوی میرده که له دهره وه ی (فرج) ی ژنه که ی- له فره مووده ی به هیژی مه زه به ی (الشافعی) دا دروسته، له هه رسیک مه زه به که ی تر دا دروست نیه، مه گه ر ژنه که ی ئیزنی بدا، ئه و کاته دروسته، ئیمام (ابن حجر العسقلانی) ئه وها گپراویه تیه وه.

جا ئیمام (ابن حجر الهیتمی) فره موویه تی: چه پامه شتیکی وه ها به کار بیینی که له بنه بر به یه کجاری پئی گای وه زککه وتنی مندال بگری- که ئیستا پئی ده لئین: (تَحْدِيدُ النَّسْلِ) سنوردارکردنی مندالبوون-، واته: به لام ئه گه ر له بنه بر نه بو، به لکو تا ماوه یه ک بوو تا کو ئه م منداله گه وه ببی، ئینجا مندالکی تر ی ببی- که ئیستا پئی ده لئین: (تَنْظِيمُ النَّسْلِ) پئی کخستنی مندالبوون- ئه و کاته چه پام نیه، جا له باره ی له باربردنی کۆرپه ی ناو زگ فره موویه تی: له لای ئیمامی (الحنفی) ﷺ دروسته له حاله تی (مَنِي) و (عَلَقَة) ییدا، دروسته له بار ببردنی، به لام له فره مووده ی به هیژدا دروست نیه.

جا له (فتح المبين) دا وا دهرده که وئ: که له حاله تی (عَلَقَة) یی و به سه ره وه دا دروست نیه له بار ببردنی، به لام له حاله تی (مَنِي) دا- واته: له ته مه نی پیش چلو دوو پۆژی دا- دروسته له بار ببردنی، واته: چونکه له ته مه نی چلو دوو پۆژی دا وینه ی ئاشکرای کۆرپه که ده ست پئی ده کا، هه روه ک پیغه مبه رﷺ فره موویه تی: ﴿إِذَا مَرَّ بِالنَّطْفَةِ ثَنَانٍ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا...﴾ الحديث رواه مسلم، کاتئ چلو دوو شه و به سه ر (مَنِي) ی ناو مندالدانه دا پۆیشتن، خوای گه وه ره (مَلَائِكَة) یه کی بو دهنی رئ: وینه ی ده کی شی و گوئ و چاو و پیسته و گوشت و ئیسقانه کانی بو دروست ده کا. واته: ئینجا به ره به ره وینه که ی ته واو ده کا، ئینجا ئاشکرا ده بی. والله اعلم.

جا بزانه: هه ر که سیک بیته هوی له باربردنی کۆرپه ی ناو زگ، ئه وه خوینی کۆرپه که ی له سه ر واجب ده بی بیداته میراتگره کانی کۆرپه که، هه رچه ند له باربه ره که ش دایک، یان باوکی کۆرپه که بی، به و مه رجه ی کۆرپه که گوشتیکی وینه کراو، یان به سه ره وه تر بی. جا خوینی کۆرپه که ش: کۆیله یه که، جا ئه گه ر نه بو، ئه و کاته خوینه که ی: پینج و شتره، یان نرخ ی پینج و شتره.

به لام ئیمامی (الزکشی) فره موویه تی: ئه گه ر دایکه که ناچار بوو ده رمانیکی وه ها بخوا: که کۆرپه که ی له بار بجئ- وه ک به هوی کۆرپه که ی، یان به هویه کی تر ژیا نی بکه وینه مه ترسی- ئه و کاته خوینی له سه ر واجب نابئ.

چوارهم: نه ئيسلامدا دهمارگيري ورده گه زه رستي حه رامه، پيغمبر ﷺ فرموي:
﴿مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟... دَعْوَاهَا فَإِنَّهَا مُنْتَبَهَةٌ﴾ رواه الشيخان، **ئه وه چيتانه بانگه وازي**
نه فامى پيش ئيسلام ده كه نه؟ واز له و دهمارگيري پيئن چونكه بوگه نه.

پیناسی دهمارگیری: پرسیار له پیښه مېرمنه کړا: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْعَصِيَّةُ؟ قَالَ: أَنْ تُعِينَ قَوْمَكَ عَلَى الظُّلْمِ﴾ رواه ابوداود بسند صالح، ښه پیښه مېرمنه خوا دهمارگیری چیه؟ پیښه مېرمنه کړا: فهرمووی: دهمارگیری ښه وهی: یارمه تی ګه له که یخوت بدی له سهر سته مکاری. جا به داخوه، سهر جار به داخوه، ښه وانه ی ښه مړ لاف نیسلا مه تی لږده دهن هر یه که یان به دهمارگیری ګرځه که وه سه ګردان بوینه له جیاتی بانګه وازی بو نیسلام بکن، بانګه وازی بو ګرځه که یخویان و بو سهرکرده نه فامه کانیان ده کن، واتی ده کن به م دهمارګریه نیسلا مه تی دهمارینن، نازان به و پهرته وازه مائی موسولمانانیا کول کړو

پینجہم: (ابن سُلُولُ الْمُنَافِقِ) چہ ند قسہ یہ کی ناریکی گردن و گوتی: (سَمْنٌ کَلْبُکَ یَا کُلُکَ) سہ گی خۆت تیر بکہ دہتخوا. لہ بہ رامبر نام گۆتہ ش گۆتہ کی تر مہ یہ دہلّی: (أَجْعُ کَلْبُکَ یَتْبَعُکَ) سہ گی خۆت برسی بکہ بہ دوات دہکەوی.

جا کہ پیغمبر ﷺ رنگای نہا: حہ زہرتی (عبداللہ) ی کوپی ﷺ بیکوڑی و فہ رموی: قالہ
ناو ماندا بمینہ بہ جوانی ہاوردہ تی، دہ کہ بن، لہ گہرانہ ودا حہ زہرتی (عبداللہ) ﷺ

پڙداره. جا دہی پیغہ مہریش ﷺ ئیزنت بدا، ئینجا منیش ئیزنت دہدہم. ئیتر (ابن سلول) ناچار بوو گوتی: من له مندا لان زہلیلترم، من له ئافرہ تان زہلیلترم. ئینجا ھر

شہ شہم: مانگیک تہ او بوو، پیغہ مہر ﷺ لہ باری بوختانہ کی حہ زہتی (عائشہ)
 هیچ (وَحْي) ای بے نہ ہات، بَدِی راونئی بہ (صَحَابَة) کان ﷺ کرد... ہتد،
رضی اللہ عنہا -

نیہ، بویں لہ بہ رامبر نہم بوختانہ گہ ورہیہ لہ سنوری خوی و ہستاو بہ بی (وخی) ی خودا
 هیچ چارہ کی پی نہ کرا، تہ ماشا بکہ: نہم بوختانہ گہ ورہیہ بہ ہیترین نازاردانی

له سەر ږووه و ده‌رمانی نیه، چا نه‌کړ- به بڼ (وحي)- پیغه مېرمنه شنی په نهان و ناديارۍ زانېبا، ماوه‌ی مانگیک له م غه‌م و خه‌فه‌ته‌دا نه‌ده‌ماوه و پاوښی به (صَحَابَةُ) کان ﷺ نه‌ده‌کرد
 ۲. چاره‌سره‌ی، ووداوه‌کړه، خوا‌غې‌گورم ده‌فه‌م موم: ﴿عَالَمُ الْغُيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَيْهِ غَيْبٌ أَحَدًا﴾

پئی رازی به زانستی پنهان و نادیداری فیّر بکا.

بهائی، بهائی: که خوای گوره په نهانی ئه م بوختانه ی به نایه تکانی قورئان بۆ پیغه مبه رﷺ ناشکرا کرد، یه کسه ر کیشه که ش چاره سهر کراو کوتایی هات.

پرسیار: ئه وه زانیمان پیغه مبه رﷺ به بئ (وَحْي) په نهان و نادیار نازانی، ئه دی بۆچی پیغه مبه رﷺ هه ر ئه وه نده دی ده فرموو: ﴿لَا أَعْلَمُ عَنْهَا إِلَّا خَيْرًا﴾ جگه له چاکه هیچی تر له خیزانه که م نازانم. بۆچی هه ندی قسه ی وه های پێک نه ده خستن که قه ناعت به خه لکه که بیئو به رگری له ئابرووی خۆی بکا، خۆ هه رچی بیغه رمویا، خه لکه که باوه پی پی ده کرد؟

وه لام: خوای گوره ئه و پێگایه شی نه داوه ته پیغه مبه رﷺ که بۆ به رژه وه نده ی خۆی، یان که سیکی تر له سهر حیسایی نایین قسه هه لبه ستن! به لکو خوای گوره هه ر شه شی لی کردوه ده فرموئ: ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ * لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ * ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ * فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ الحاقة: ۴۴-۴۷، ئه گهر (مُحَمَّدٌ ﷺ) قسه یه که له سهر ئیمه هه لبه ستن، ئیمه به راسته به هیژو توانا ده یگرین و به توندی سزای ئه ده ی، ئینجا ده ماری دلێشی ده برین و ده یکوژین، هیچ که سیکیش له ئیوه نیه له و سزایه ی ئیمه ببیته په رده و بیگه رینیته وه. به ده ستکاریه وه له (فقه السیره، للبوطی) ل(۳۰۷-۳۱۰).

حه قته م: (صَحَابَةُ) کان ﷺ قسه ی باشیان کردو حه زره تی (عائِشَةُ) بیان رضی الله عنها به پاک دانا: ئیمام (عمر) ﷺ فه رموی: یا رَسُوْلَ اللهِ، کئ (عائِشَةُ) ی له تو ماره کردوه؟ پیغه مبه رﷺ فه رموی: خوای گوره. واته: به فرمانی خوا ماره م کردوه، جا ئیمام (عمر) ﷺ فه رموی: وا تئ ده که ی خوا فیلی له تو کردبی؟! ﴿سُحَّانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾ النور: ۱۶، پاک و خاوینی بۆ تو ئه ی خودایه، ئه مه بوختانیکی گه ریه. واته: نایه ته که له سهر زویانی ئیمام (عمر) ﷺ هاته خواره وه. ئینجا فه رموی: یا رَسُوْلَ اللهِ، من به وه ده زانم (عائِشَةُ) پا که له م بوختانه، چونکه خوای گوره جه سته ی تۆی پاراستوه و نابئ میش لی بنیشی چونکه له سهر پیسایی ده نیشی، جا چۆن ژنی داوینپیس له گه ل تو جووت ده کا؟!.

ئیمام (عثمان) ﷺ فه رموی: یا رَسُوْلَ اللهِ، خوای گوره وای نه کردوه جه سته ی تو سیبه ری هه بی، نه وه که سیبه ره که ت بکه ویته سهر زه وی و به پی وه سه ری بکه ون، جا چۆن خوای گوره ژنه که ت له وه ناپاریزی بیناموس وه سه ری بکه وئ؟.

ئیمام (علی) ﷺ فه رموی: یا رَسُوْلَ اللهِ، خوای گوره دونیای له سهر تو به رته نگ نه کردوه و ئافره تی تریش زۆر مه نه ماره یان بکه ی، خۆ ئه گهر پرسیاریش له (بَرِیرَةُ) ی خزمه تکاری (عائِشَةُ) بکه ی راستیت بۆ ده لئ. جا (بَرِیرَةُ) ش پاکانه ی بۆ حه زره تی (عائِشَةُ) کرد.

هه روه ها ئیمام (علی) ﷺ فه رموی: یا رَسُوْلَ اللهِ، ئیمه نوێژمان به جه ماعه له دوا ی تو کرد، تۆش پیالوه که ت داکه ندو فه رموت: (جُبْرَائِيلُ) ﷺ پیی گوتم پیسی پیوه یه. جا ئه گهر پیسی به پیالوه که ته وه نه بی، چۆن داوینپیس به ژنه که ته وه ده بی؟! به وانه

(الخصائص الكبرى) ب(۱) ل(۶۸) و(السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۴۰۲و۴۱۲).

نیت هر (صَحَابَة) یه جوره پاكانه یه کی ده کرد، جا پاكانه ی خوی گه وره ش له سه ره وه ی هه موویانه، که ده فره رموی: ﴿الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ النور: ۲۶، ئا فره ته پیسه کان بۆ پیاهه پیسه کانن، پیاهه پیسه کانیش بۆ ئا فره ته پیسه کانن، ئا فره ته پاکه کان بۆ پیاهه پاکه کانن، پیاهه پاکه کانیش بۆ ئا فره ته پاکه کانن، ئه وانه - (عائِشَة) و (صَفْوَان) - پاکن له و بوختانه ی پیان کراوه، لیخوشبوونی خواو به هه شت بۆ ئه وانه.

به ئی: خوی گه وره داوینپاکیی چه زه ته ی (یوسف) پیغه مبه ری ﷺ به شاهیدی مندالکی شیرخۆر ئاشکرا کرد، داوینپاکیی چه زه ته ی (مریم) شی به شاهیدی چه زه ته ی (عیسی ﷺ) شیرخۆر ئاشکرا کرد، به لام داوینپاکیی چه زه ته ی (عائِشَة) ی رضی الله عنها به فره مووده کی خوی له قورئاندا ئاشکرا کرد. (تفسیر القرطبی) النور: (۲۶) و(السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۴۰۲-۴۱۲).

هه شته م: خوی گه وره پاكانه ی چه زه ته ی (عائِشَة) ی رضی الله عنها له قورئاندا ئاشکرا کردو فره مووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ﴾ تا ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ النور: ۱۱-۲۶، هه ندی زانای ته فسیر فره موویانه: له دوی سی و هه فت پۆژ خوی گه وره پاكانه ی چه زه ته ی (عائِشَة) ی - رضی الله عنها - ناره خواره وه. که وابوو: به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام: هر که سیک تۆمه تی زینا بداته پال چه زه ته ی (عائِشَة) - رضی الله عنها - یان گومانی له داوینپاکیی چه زه ته ی (عائِشَة) - رضی الله عنها - هه بی، ئه وه کافره وه له ئیسلام پاشگه ز بۆته وه، چونکه ده ققی قورئانی وه درۆ خستۆته وه، به لکو چه زه ته ی (ابن عباس) - رضی الله عنهما - فره مووه یه تی: ژنی هه یج پیغه مبه ری زینای نه کردوه. نیمای (النواوی) گپاویه تیه وه.

پرسیار: بۆچی ژنی هه یج پیغه مبه ری زینا که نه، به لام به فره مووده ی قورئان ژنه کانی چه زه ته ی (نوح) پیغه مبه رو چه زه ته ی (لوط) پیغه مبه ر - علیهما الصلاة والسلام - کافر بون؟ وه لام: گشت پیغه مبه ری بۆ لای کافره کان ناردراوه تا کو پینموونیان بکا بۆ ئایینی خوا، جا نه گه ر پیغه مبه ره که ناته واویه کی هه بی - له خوی، یان له خیزانه کی - ئه وه زیاتر لای دور ده که ونه وه و باوه پی پینا که ن، جا له لای کافره کانیش زینا شتیکی سوکو ناشرینه، به لام کافریبون له لای ئه وان ناشرین نه، به لکو شانازی به کوفره کی خویان ده که ن. (شرح صحیح مسلم) ب(۱۰) ل(۲۳۵) و(السيرة الطيبة) ب(۲) ل(۴۰۱و۴۱۱).

جا بۆیی لیره دا دریزه م به م مه سه له یه داوه، چونکه چینیکی (شیعة) ی ده ستردی جوله که، خویان کافر ده که نو ئیستاش بوختان به چه زه ته ی (عائِشَة) رضی الله عنها ده که ن. **نۆیه م:** سزای بوختانی زینا: پیغه مبه ری ﷺ فره مانی دا: بوختانه که ره کان هر یه که و هه شتا دار سزای بوختانه که یان لی درا. خوی گه وره ده فره رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ * إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿النور: ٤-هـ﴾
 ئەوانەى بوختانى زینا بە ئافرهتانی داوینپاک دهکەن، ئینجا چوار شاھید ناھێنن
 لە سەر زینایەکیان، ئەوانە هەشتا شوپکە داریان لێبەدن و شاھیدیشتیان لێقبول
 مەکەن و ئەوانە فاسقن، تەنھا ئەوانە نەبن کە لە دواى ئەم تاوانە تۆبە دەکەن و
 دەبنە مروتییکی چاک، ئەوە خواى گەرە لیبوردەییەو بە بەزەیییە.

جا بزانە: ئەم سزایەى بوختانى زینا مافى ئادەمیزادەکیەو بە ھۆى ئابرووبردن لە سەر
 بوختانکرە کە واجب دەبێ، جا ئەگەر لە سزایە کە ببیورێ، نابێ سزا بدرێ. ئیتر
 مەرجەکانى بوختانکرە کە بوختان پیکراوە کە لە بەرگی پێنجەمى (پووناکی رب
 العالمین) دا بخوینەو، لەوێ بەدریژی پوون کردۆتەو، والحمد لله رب العالمین.
 دەیهەم: گەوریی و پێزداری ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ، کە ئایەتى ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ
 وَالسَّعَةِ﴾ ﴿النور: ٢٢﴾، ھاتە خوارەو، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ بژێوھەکی بۆ (مِسْطَح)
 گەراندەو (كَفَّارَةً) ی سویندەھەکی دا. ئایەتە کە بەلگە: لە سەر گەوریی و پێزداری
 ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ، چونکە خوا بە ﴿أُولُو الْفَضْلِ﴾ ناوی ھێناو.

ھەم ھەدیسە کە بەلگە: ئەگەر کەسێک سویندییکی خوارد لە سەر شتیێک، جا شتیێکی
 باشتی بۆ ئاشکرا بوو، سوننەتە: سویندەھەکی بشکێنێ و (كَفَّارَةً) ی سویندەھەکی بدا، واتە:
 یان کۆیلە یە ک ئازاد بکا، یان دە پارچە جلو بەرگ بداتە دە ھەژاران، یان دانەوێڵە بداتە دە
 ھەژاران، جا ئەگەر توانای ئەوانەى نەبو، واجبە سێ پۆژان بەرۆژوو ببێ.

ھەر ھەما لە ئایەتە کە ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ ی پابردوو، گەورەیی و داوینپاکیی
 ھەزەرەتى (صَفْوَانُ بْنُ الْمُعْطَلِ) ﷺ ئاشکرا بوو، ھەم پێغەمبەر ﷺ ھەرق وی ھەرموی:
 ﴿ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا﴾ لە بوختانە کە دا باسی پیاویێکی ھەھایان کرد:
 کە جگە لە چاکە ھیچی ترم لێ نەدیو. (شرح صحيح مسلم) ب (١٠) ل (٢٣٢-٢٣٦).

*** **

﴿ غەزای (الْغَنْدُق) = (الْأَخْزَاب) ﴾

ئەم غەزایە لە مانگی (شوال) سائی پێنجەمى کۆچى رووى دا، ھۆیە کەى ئەو ھەو بوو: کە
 جولە کەکانى (بَنَى التَّضْيِر) لە شوینەکانى خۆیان دەر کران، ھەردەم ھەولیان دەدا تۆلەى
 خۆیان لە موسوڵمانان بکەنەو، بۆیێ چەند سەرکردەییەکی ئەم جولەکانە چونە
 (مَكَّة) ی پەرۆزو ھانى کافرەکانى (ھَرِيشِي) یان دا بۆ جەنگى پێغەمبەر ﷺ، پێیان
 گوتن: ئێمە یارمەتیتان دەدەین تا (مُحَمَّدٌ) ﷺ بنەبەر دەکەین، ئێو لە (مُحَمَّدٌ) ﷺ
 راسترن و بپەرستەنە کەى ئێو لە ئایینی (مُحَمَّدٌ) ﷺ چاکترە!

ئىنجا كە كافرەكانى (فریش) رازى بون و گفتمان دا، جولهكهكان چونه لای كافرەكانى (عطفان)، ئەوانىشیان رازى كردن بیئە جەنگى پیغەمبەرﷺ، بەلام بەو مەرجهی قەسپی (خینبر) بەرهمی سالتیک بۆ كافرەكانى (عطفان) بی.

جا كافرەكانى (فریش) و (عطفان) و شوینكەوتەكانیان لە هۆزه كافرەكانى تری عەرەب، هەر هەموویان خۆیان بۆ جەنگ ئامادە كرد، تا ژمارەى لەشكرى كافرەكان بوو دە هەزار چەكدار: ژمارەى چەكدارانى (فریش) و هاوپەیمانەكانیان چوار هەزار كەس بوو، (عطفان) و هاوپەیمانەكانیان شەش هەزار كەس بون، (ابوسفیان) ش بەرپووەبەرى كاروبارى جەنگەكە بوو، جا كە كافرەكان خۆیان ئامادە كرد، هەوالگری پیغەمبەرﷺ لە هۆزى (خزاعة)، لە ماوهى چوار شەودا هەوالەكەیان گەيانده پیغەمبەرﷺ، ئیتر پیغەمبەرىشﷺ هەوالەكەى بە (صحابة)كان راگەياندو راویزی پىكردن: ئایا بۆ جەنگکردن برۆینە دەرەوهى (مدینة)، یان هەر لە ناو (مدینة)دا بمیئینەوه؟ جا حەزرتى (سلمان الفارسی)ﷺ ئاماژەى بە هەلگەندنى (ختندق) كردو پیغەمبەرىشﷺ ئەم پەنیهى پەسند كرد.

جا پیغەمبەرﷺ حەزرتى (ابن ام مکتوم)یﷺ کردە جیئیشیخۆى لە (مدینة) و سێ هەزار (صحابة)ی چەكدارى ئامادە كردن و سەربازگەى لە بن كیوى (سلح) دانا، واتە: كیوى (سلح) كەوتە پشتەومیان، جا ئالای (مهاجر)ەكانى دایە دەست حەزرتى (زید بن حارثة)ﷺ و ئالای (انصار)شى دایە دەست حەزرتى (سعد بن عبادة)ﷺ، دروشمى (صحابة)كانیشﷺ (حم لا یئصرون) بوو.

ئىنجا پیغەمبەرﷺ فەرمانى دا: لە پێش سەربازگەكە لە لای باکورى (مدینة)ی پڕۆز (خندق) -چالێكى درێژو قوول هەلگەنن: لە پۆژههلاتهوه بۆ پۆژئاوا؟ چونكە لای باکورى (مدینة) بەرھەل و مەترسیدار بوو، لایەكانى تیشى بە دارخورماو خانووەكان تێك هەلچنا بوو دوژمن نەیدەتوانى بەو لایانەدا بیته ناو (مدینة)، جا پیغەمبەرﷺ كارکردنى (ختندق)ی لە نیوان (صحابة)كاندا بەش كرد: چل گەز -بیست مەتر بۆ دە (صحابة)، جا پیغەمبەرﷺ بە خۆیشى كارى لەگەل دەکردن، جا ئەگەر (صحابة)یەكیش كارێكى تایبەتىخۆى هەبوایە، پیغەمبەرﷺ ئیزنى دەدا، بەلام (منافق)ەكان لە كارکردن دەكشانهوو هەندىكیشیان بىئیزنى پیغەمبەرﷺ دەگەرانهوه مالهومیان، ئیتر بەردەوام زۆر بە پەلە کاریان دەکرد، تا پێش تەواوبوونى مانگیك هەلگەندنى (ختندق) تەواو بوو، بەلگۆ ئیمامى (التواوى) فەرموویەتى: بە پانزە پۆژ تەواویان كرد.

حەزرتى (جابر)ﷺ فەرموویەتى: پۆژیک پارچەیهكى توندو پەق لە هەلگەندنى (ختندق) بە ملماندا هات، جا هاتینه لای پیغەمبەرﷺ، ئەویش بەخۆى دابەزیە ناو

(خَتْدَق)، له بهر برسپه‌تی به‌ردیگی له سهر زگی‌خوی به‌ستبوو، چونکه ماوه‌ی سێ رۆژ بوو هیچمان نه‌خواردبوو، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ کولینکی له‌ شوینه‌ ره‌هه‌که‌ دا، یه‌که‌سهر بووه‌ لیکی نه‌رمی ر‌ژاو، جا گوتم: یا ر‌سول الله ﷺ ئیزنم بده‌ بچه‌وه‌ ماله‌وه‌م. جا چومه‌وه‌ به‌ ژنه‌که‌ی خۆم گوتم: برسپه‌تی‌ه‌کی وه‌هام به‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ بینیه‌وه‌، خۆم بۆ ناگیرئ، ئایا خوادنیک هه‌یه‌؟ ژنه‌که‌م گوتم: هه‌ندی جۆ و جوشتیریکمان هه‌یه‌، جا من جوشتیرمه‌که‌م سه‌ربرپی و وردم کرده‌ ناو مه‌نجه‌ل و له‌ سهر ئاگرم دانا، ژنه‌که‌شم جۆیه‌که‌ی ه‌اری و ناماده‌ی کرد بیکاته‌ نان، جا هاته‌مه‌وه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ گوتم: یا ر‌سول الله خواردنۆکه‌یه‌که‌م ناماده‌ کردوه‌ جه‌نابت به‌هرموو له‌گه‌ل پیاویک، یان دوو پیاو. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هرمووی: خواردنه‌که‌ چه‌نده‌؟ منیش گوتم: جوشتیریک و هه‌ندیک نانه‌. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هرمووی: خواردنه‌که‌ زۆره‌و خۆشه‌، به‌ ژنه‌که‌ت بلئ: تا من دیم مه‌نجه‌له‌که‌ له‌ سهر ئاگر مه‌هیننه‌ خواره‌وه‌و هه‌ویره‌که‌ش مه‌که‌نه‌ نان. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هرمووی: ه‌ۆ خه‌لکی (خَتْدَق) هه‌لسن وه‌رن (جابر) زیافه‌تیکی کردوه‌!

ئیتز منیش به‌ په‌له‌ گه‌رامه‌وه‌ ماله‌وه‌و گوتمه‌ ژنه‌که‌م: ماله‌ویران، پیغه‌مبه‌ر ﷺ (مه‌اجر) و (انصار)ی له‌گه‌ل خۆیا هیناون، جا ژنه‌که‌م گوتم: پرسپاری لئ‌نه‌کردی خواردنه‌که‌ چه‌نده‌؟ گوتم به‌لئ. ژنه‌که‌شم گوتم: خواو پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ چاکتر ده‌زانن. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات و تفی کرده‌ ناو هه‌ویرو گوشته‌که‌و به‌ (صحابه‌)کانی به‌هرموو: وه‌رنه‌ ژووره‌وه‌و پاله‌په‌سته‌ مه‌که‌ن، جا ده‌ که‌س ده‌ که‌س دایده‌نان و خواردنی ده‌دانی، چه‌زهره‌تی (جابر) ﷺ به‌هرموویه‌تی: نه‌وانه‌ی خواردنه‌که‌یان خوارد ژماره‌یان هه‌زار که‌س بوو، سویندم به‌ خوا: هه‌موویان تیر بون و خواردنه‌که‌ش وه‌ک خۆی مایه‌وه‌و به‌شی خه‌لکیشمان لئ‌دا.

ئینجا که‌ هه‌لگه‌ندن (خَتْدَق) ته‌واو بوو، له‌شکری کافرمانیش گه‌یشه‌ (مَدینة)، له‌ لای (مَجْمَعُ الْأَسْیَال) و (أَحَد) دابه‌زین، جا که‌ دیتیان (خَتْدَق) هه‌لگه‌ندراوه‌ سه‌ریان سوپما، چونکه‌ پ‌یشتر نه‌و جۆره‌ فیل له‌ ولاتی عه‌ره‌به‌کاندا نه‌بو، بۆین ههر له‌ ده‌وره‌ی (خَتْدَق)دا ده‌سوپانه‌وه‌و به‌ تیرهاو‌یشتن جه‌نگیان له‌گه‌ل (صحابه‌)کان ده‌کرد، تا وه‌رمز بون، ناچار هه‌ندیکیان هه‌ولیان دا به‌ سواری به‌ سهر (خَتْدَق)دا باز بده‌نه‌ نه‌و به‌ری لای موسولمانه‌کان، جا له‌و بازدانه‌دا (نُوفَل بن عبدالله) خۆی و نه‌سه‌به‌که‌ی که‌وته‌نه‌ ناو (خَتْدَق) و نه‌ستوی شکاو مرد، به‌لام (عُکْرَمَة) و (ه‌بیره‌) و (ضیران) و (عَمْرُو بن وَد) هاتنه‌ نه‌م به‌ره‌، جا (عَمْرُو بن وَد) مه‌یدانی خواسته‌وه‌، جا ئیمام (علي) ﷺ سێ جار ئیزنی له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ خواست: تا ئیزنی دا و بۆی چوو مه‌یدان، جا (عَمْرُو) گوتم: تۆ

کئی؟ فہرمووی: من (علي بن أبي طالب)م. (عمرو) گوتی: با یہ کیکی لہ تو بہ ہیتر بوم بیتہ مہیدان، من پیم خوش نیہ خوینت برژینم. جا نیمام (علي)ؑ فہرمووی: من پیم ناخوش نیہ خوینت برژینم. جا (عمرو) تورہ بوو و یہ کسہر بہ شمشیرمہ کی پہلاماری نیمام (علي)ی دا، جا نیمام (علي)ؑ قہ لغانہ کھی دایہ بہر شمشیرمہ کھی، بہ لام شمشیرمہ کی نہومندہ بہ ہیتر بوو: قہ لغانہ کھی لہت کردو گہیشته سہری نیمام (علي)ؑ برینداری کرد، جا نیمام (علي)ؑ شمشیرمہ کی لہ دہماری ملی (عمرو) دا و خستہ سہر زمین و گوشتی و فہرمووی: (الله اکبر). جا کہ پیغہ مہرؑ گوی لہ دہنگی (الله اکبر) بوو، زانی نیمام (علي)ؑ نہو کافرہ کی گوشتوہ. جا کہ (عمرو) کوژرا، نہوانیتر ہہ لاتن، نینجا کافرہ کان ناریدان: بہ پارہ لاشہ کی (عمرو) بکرنہوہ، بہ لام پیغہ مہرؑ فہرمووی: بہ خوڑایی کہ لاکہ کھیان بدہنہوہ، پارہ کھی پیسہ.

﴿پہ ایمانشکاندن جوله کھکانی (بنی قریظہ)﴾

نینجا لہو حالہتہ ناسک و پر ترسہدا (حیی بن اخطب) - کہ سہرؤکی جوله کھکانی (بنی النضیر)ی دمرکراو بوو - ہاتہ لای (کعب بن اسد)ی گہورہ کی جوله کھکانی (بنی قریظہ) - کہ ہاوپہیمانی پیغہ مہرؑ بون -، پیی گوت: (فریش) و (عطفان)م ہینا و پیمانیان داومی: تا (محمّد) و (صحابہ)کانی بنہر نہ کھن نہ گہرینہوہ. جا (کعب) گوتی: مائویران وازم لی بینه، تا نیستا جگہ لہ و ہاداری و راستگویی ہیچی تر لہ (محمّد)ؑ نہ دیتوہ، من پیمانہ کھم لہ گھل (محمّد)ؑ ناشکینم.

نیتر (حیی) ہہر وازی نہ ہینا و گوتی: نہی (کعب)، تو پیمانہ کھت لہ گھل (محمّد) بشکینہ، من پیمانت دہدمی: نہ گہر (فریش) و (عطفان) گہر پانہوہ (محمّد)یان نہ کوشت، من لہ گھل تو لہ قہ لایہ کھتدا دہمینہوہ، تا کو چی بہ سہر تو بی، بہ سہر منیش بی، جا (کعب)ی جوله کھ پیمانہ کھی شکاندو پیماننامہ کھی دراندو برپاری دا: جوله کھکان لہ لای خوینانہوہ ہیترش بکھنہ سہر (مدینہ).

جا کہ ہہوالی پیمان شکاندنہ کھ ئاشکرا بوو، پیغہ مہرؑ حہزرتی (الرُبَیْر بن العوام)ی نارد: تا کو بزانی ہہوالہ کھ راستہ، یان نا. جا کہ حہزرتی (الرُبَیْر)ؑ دیتی ہہوالہ کھ راستہ و جوله کھکان خوینان بو جہنگ نامادہ دھکھن، گہراوہ لای پیغہ مہرؑ، پیغہ مہریشؑ فہرمووی: ﴿فَدَاكَ أَبِي وَأُمِّي﴾ رواہ الشیخان، باو کم و دایکم گیانفیدات بن. لہ غہزای (أحد)ش مہمان پستی بو حہزرتی (سعد بن ابی وقاص) بہ کار مینا.

جا کہ پیغہ مہرؑ ہہوالی پیمانشکاندنہ کھی زانی، پینجسہد (صحابہ)ی ناردنہوہ ناو (مدینہ) بو چاودیتری ئافرمت و مندالی (صحابہ)کان: دوو سہد بہ سہرگردایہ تی حہزرتی (سلمہ بن اسلم)ؑ، سی سہدیش بہ سہرگردایہ تی حہزرتی (زید بن

حارثة(ﷺ)، جا فهرمانی پئکردن: له ناو (مدینة)دا به دنگی بهرز بلّین: (الله اکبر). تاکو جولهکهکانی (بنی قریظة) بزائن هیژیکي زور له ناو (مدینة)دا هیهو بترسین، چونکه هیچ کاتیک پیغه مبهروﷺ له جولهکهکان دنیا نه بو و بیري لهوه دهمکردهوه نهوان لهو کاته ناسکهدا پهیمان بشکینن. بویي دووباره پیغه مبهروﷺ حه زرمتی(سعد بن معاذ)و حه زرمتی(سعد بن عبادة)و چهند (صحابة)یهکی تریﷺ ناردنه لای جولهکهکانی (بنی قریظة)، تاکو زیاتر له ههوالهکه بکولنهوهوه قسه شیان لهگهل بکهو پئی فهرموون: نهگهر ههوالهکه راست بوو، به نامازه پیم بلّین و له ناو خه لکیدا بلاوی مهکه نهوه. جا که نهوانهش چونه لای جولهکهکان، دیتیان پهیمانه که بیان شکاندووو جنیویش ددهنه پیغه مبهروﷺ، نیت هر دوو (سعد)رضی الله عنهما گه پانهوه لای پیغه مبهروﷺ گوتیان: (عضل والقارة). جا پیغه مبهروﷺ تیگه یشت مه به ستیان نهومیه: ومکو کافر مکانی (عضل)و (القارة) پهیمانه که بیان شکاندوو- که له غزای (الرجیع)دا پابرا- جا پیغه مبهروﷺ فهرمووی: ﴿اللّٰهُ اَکْبَرُ، اَبْشِرُوا يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِیْنَ﴾ موژدهی سه رکه و تنفان لیبی نهی کومه لی موسولمانان.

نیت به هوئی نهیمانه شکاندنه مهترسی له ناو موسولمانان بلاو بووه، چونکه (مناق)مکان پرو پاگندیمان له دژی نیسلام بلاو دهمکردهوه موسولمانه کانیان دهرساندن، له لایه کی تریش: جولهکهکانی (بنی قریظة)ش بیست و شتری بارکراویان بو کافر مکانی (قریش) نارد: جو و قهسپو کایان لئ بارکراوو، به لام نهیم کاروانه کهوته دهست (صحابة)کانو بو خویان سودیان لئ وهرگرت.

جا پیغه مبهروﷺ بیري له پلانیك کردهوه: تا په رته وازه بخاته ناو له شکری کافر مکان، بویي ناردیه لای ههر دوو سه رکرده کهی (عطفان)، واته: (غینة بن حصن)و (الحارث بن عوف)، فهرمووی: سییه کی میوهی (مدینة)تان ددهمی، ئیوه بگه پینه وهوه یارمه تی (قریش) مه دهن. جا نهوانیش رازی بون و نوسراویکیان له نیوانیاندا نوسی، به لام نیمزا نه کرابوو، جا پیغه مبهروﷺ ناردی حه زرمتی(سعد بن معاذ)و حه زرمتی(سعد بن عبادة) رضی الله عنهما هاتن و پلانه کهی بو باس کردن، جا ههر دوو (سعد)رضی الله عنهما گوتیان: یا رسول الله، نهگهر نهیمه کاریکه خوا فهرمانی پئکردی، یان خوت پیئت خوشه، نهوه ئیمه ملکه چین، یان بو بهر زموندی ئیمه دهیکه؟ پیغه مبهروﷺ فهرمووی: نهگهر خوا فهرمانی پئکردبام پرسم به ئیوه نه دهکرد، به لام دهبینم هه موو عه ربه کان به تیكرایی ئیوه یان کردوته نامانجی تیره کانیان، بویي دمه هوئ هیژی دوژمنان بشکینم. جا ههر دوو (سعد)رضی الله عنهما فهرموویان: یا رسول الله لهو کاتهی ئیمه کافر بوین و خودامان نه دهناسی، نهو کاهرانه نه ده ویران قهسپو خورمای ئیمه بخون تهنه به

مىۋاندارى و كرىن نەبى، جا كە ئىستا بە ئىسلام سەربەرز بوين، چۇن قىبول دەكەين ئەوان مالى ئىمە بەو جۇرە بخۇن!، والله جگە لە شمشىر هىچى تىيان نادەينى. جا پىغەمبەر ﷺ بەم وەلامە دلخۇش بوو و فەرمووى: خۇت و كارەكەت، نوسراۋەكە بدپىنە. جا حەزرىتى(سعد بن معاذ) ﷺ نوسراۋەكەى وەرگرت و دراندى و بە وەفدەكەى (عطافان) شى گوت: بگەپىنەو، شمشىر لە نىۋان ئىمەو ئىۋەدا بىپاردەر، با ھەموو تواناى خۇيان لە دژى ئىمە بە كار بىنن.

ئىتر جەنگ لە نىۋان (صحابە) و كافىرەكاندا رۇز بە رۇز توندتر دەبوو و لە ھەموو لايەكەو كافرەكان دەيانويست ھىرش بگەن. تا رۇزىك بە ھوى توندوتىزى جەنگ، پىغەمبەر ﷺ (صحابە) كان نوپۇزى عەسريان فەوتاو لە دواى رۇزناۋابوون قەزاىان كىردەو، رۇزىكى تىش نوپۇزى نىۋەرۇو عەسرو مەغرىبيان فەوتان و لە درەنگى شەۋىدا قەزاىان كىردەو، جا لەم كاتە تەنگەدا پىغەمبەر ﷺ ئەم دوعاىەى فىرى (صحابە) كان كىرد: ﴿اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا﴾ خۇدايە عىبەكانمان داپۇشەو لە مەترسىيەكانمان ئەمىن بگە.

جا لەم غەزاىەدا لە موسولمانەكان شەش (صحابە) شەھىد بون، لە كافىرەكانىش سى كەس كۇزان، ئىتر گەمارۇدانى (مىنەتە) لە لايان كافىرەكانەو، تا پانزە رۇزان بەردەوام بوو، جا پىغەمبەر ﷺ دوعاى لىكردن و فەرمووى: ﴿اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلُهُمْ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ﴾ رواه الشيخان، ئەى ئەو خۇاىەى قورئانت ناردۇتە خۇامروو لىپىچانەۋەت بە پەلەيە، گرۇھەكانى دۇژمن بىبەزىنە، خۇدايە بىيانبەزىنەو بىيانلەزىنە، خۇدايە بىيانبەزىنەو سەركەوتوومان بگە بە سەرياندا. ئىتر خۇاىگەۋرە دوعاىەكەى قىبول كىردو كافىرەكانى بەزاندىن.

﴿بەزىنى لە شىكرى كافىرەكان﴾

گوتراۋە: (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ شَيْئًا هَيَّأْ سُبُلَهُ) كاتى خۇاىگەۋرە وىستى كاريك بىي، ھۇكارەكانى بۇ ئامادە دەكا. جا لەم غەزاىەدا بە دوو ھۇكار خۇاىگەۋرە لە شىكرى كافىرەكانى بەزاندى كە دەستى (صحابە) كانى ﷺ تىدا نەبو:

ھۇكارى يەكەم: پىاۋىك-ناۋى (نەيم بن مسعود العطافانى) بوو- ھات موسولمان بوو، جا گوتى: يا رسول الله ھەر فەرمانىكەم پىكەى، جى بەجىى دەكەم، چونكە ھىچ كەسىك نەيزانىۋە من موسولمان بويە. جا پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەگەر دەتوانى دۇژمنەكانمان لە جەنگى ئىمە خاۋ بگەۋە، چونكە ﴿الْحَرْبُ خُدْعَةٌ﴾ جەنگ فىلىكە، واتە: بە فىلىك كۇتايى دى.

ئىنجا حەزرىتى(نەيم) ﷺ چوۋە لاي جۈلەكەكانى (بنى قريظة)، جا كە دىتيان، زۇر بە

گەرمى پېشوازيان لىكرد، چونكى پېشترىش دۆستى ئەوان بوو و نەياندمزانى موسولمان بوو، جا حەزرىتى(نەئىم) ﷺ بە جۈلەكەكانى گوت: خۇ دىزانى من چەند دۆستى ئۆمە، ھەر لە بەر دۆستايەتەش ھاتوم قەسەيەكەيتان پى بلىم، بەلام لىم ئاشكرا مەكەن، ئۆمە بە چاوى خۇتان دىتتان جۈلەكەكانى (بىنىقنقاع) و (بىنىالتىير) چىيان بە سەر ھات، (فرىش) و (غۇلفان)ش ومكو ئۆمە نىشتەجى ئەم شارە نىن، ئەوان تەنھا بۇ ئەمە ھاتون لەگەل ئۆمەدا جەنگ لە دۆى (مۇھەمەد) ﷺ بىكەن، جا ئەگەر سەر كەوتن، ئەمە سەر كەوتن، ئەگەر نا: ئەوان دەگەرپىنەمە بۇ ولاتىخۇيان و ئۆمەش بۇ ئەمە پىاومە - مۇھەمەد ﷺ - بەجى دىلن، جا ئەمە كات ئۆمە تواناى ئەوتان نىمە، بۆيى وا بە باش دىزانى ئۆمە لەم جەنگەدا يارمەتى (فرىش) و (غۇلفان) نەمدەن تا دىلتان دىكەن و حەفتا پىاوماقولىخۇيان بە بارمەتە لە لاى ئۆمە دادەنن. جا جۈلەكەكان گوتيان: ئەمە پەنەكى جۈلەكە بە قەسى تۇ دەكەين و سوپاسىشت دەكەين.

جا حەزرىتى(نەئىم) ﷺ لە لاى جۈلەكەكان پۇششت و چوومە لاى كافىرەكانى (فرىش) و (غۇلفان) و پى گوتن: ئۆمە دىزانى من چەند دىلۆزى ئۆمە، ھەوالىكم زانىومە پىتان دەلىم، بەلام ناوى من مەلن، جۈلەكەكانى (بىنىقنقاع) لەمە كىدارەى لەبارەى (مۇھەمەد) ﷺ كىدويمانەمە پەيمانەكەيان ھەلەشاندەبۆومە، ئىستا پەشمان بوينەمە لەگەل (مۇھەمەد) ﷺ ئەمە پىك ھاتونەمە: ئەوان حەفتا پىاوماقولى ئۆمە بىگرن و بىاندەنە دەست (مۇھەمەد) ﷺ تاكو بىانكوزن، لە بەرامبەرىش (مۇھەمەد) ﷺ جۈلەكەكانى (بىنىالتىير) بىگەرپىنەمە سەر ملىك و خانوومەكانيان، جا ئەگەر جۈلەكەكان داواى پىاوماقولاى ئۆمەيان كىرد، نەكەن يەك پىاوىش بىنن.

ئىتر بىمەنەيى كەوتە ناو ھەرسىك لەشكرى كافىرەكان و واى لىھات ئەوانىش لە يەكترى دىترسان، بۆيى لە شەوى شەمەمەدا (ابوسفیان) ناردىە لاى جۈلەكەكان و گوتى: ئىمە ھىچىتر ناتوانىن لىرە بىمىنەمە، سبەينى ئامادە بىن دەست بە جەنگى يەكلاكەرەمە دەكەين. جۈلەكانىش وەلامىان داومە: سبەينى شەمەمەيە، ئىمە لە شەمەمەدا جەنگ ناكەين، جگە لەمەش: ئىمە جەنگ ناكەين تا ئۆمە حەفتا پىاومە بە بارمەتە لە لاى ئىمە دادەنن، نەمەك ئۆمە بىگەرپىنەمە ئىمەش بەجى بىلن. ئىتر كافىرەكان لە جەنگىردن خاومەنەمە گوتيان: (نەئىم) راستى گوت.

ھۆكارى دوومەيش: خواىگەرە لە شەوى بىست و سى مانگى (ذىالقعدة)دا بايەكى بەھىزو ساردى ناردە سەر كافىرەكان، لە تارىكى شەوىدا زىرەى دەھات و خىمەكانيانى ھەلگەندىن دىزەمە گۆزەكانيان سەراومە بىن بون، جا لەگەل بايەكەشدا خواىگەرە (ملائكة)ى ناردەنە سەر لەشكرى كافىرەكان - نەك بۇ جەنگىردن، بەلگە - بۇ ترساندى

کافرهکان، جا (ملائکة) به تهنه تهنه چهکی خوځيان ترسو له رزيان خسته ناو کافرهکان، تا وایان لپهات: هر سهرکردهیهک به سهربازدهکانی خوځی دهگوت: وهرنه لای من. جا کافرهکان زیاتریش لهوه دهرسان له تاریه شهوهدا موسولمانهکانو جولهکهکان ویکړا هیرشیان بکهنه سهر، بویئ برپاریان دا: له شهوهدا بار بکهنو بگهړینهوه بؤ ولاتی خوځيان.

جا پیغه مبهروﷺ هستی کرد ناکوکی و سهرلنیشواوی کهوتوته ناو لهشکری کافرهکان، بویئ فهرمانی به هزرمته (حذیفه بن الیمان)ﷺ کرد پرواته ناو لهشکری کافرهکانو ههوالی لهشکرهکهیانی بؤ بیئو و پیی فهرموو: هیچ کهتنیک نهکهی.

جا هزرمته (حذیفه)ﷺ فهرمووی: له سهرماو تاریه شهوهدا رویشتم وک بلئی له گهرماودا دپرویشتم، تا چومه ناو لهشکری کافرهکان، گویم لئبوو (ابوسفیان) دهیگوت: هر کهسه تان دهستی دانیشتووی لای خوځی بگریو ناگاداری جاسوسهکهکان بن.

جا بؤ نهوهی ههستم پی نهکهن، یهکسهر منیش دهستی پیاوهکهی لای راستهم گرتو گوتم: تۆ کی؟ گوتی: من (معاویه)ی کورپی (ابوسفیان)م. دهستی لای چهپهشم گرت، نهویش گوتی: من (عمرو بن العاص)م. جا (ابوسفیان) گوتی: ولاغه کانمان به هیلاک چونو (بنی قریظه)ش په شیمان بوینهوهو نهو رهشهبایهش دهبینن چی دهکا، کهوابوو: نیوه بار بکهن، وا منیش بار دهکهم. نیتر یهکسهر (ابوسفیان) سواری وشترهکهی بوو، بهلام (عکرمه) پییگوت: تۆ سهرکردهی لهشکری، چون بهخوت دپروویو خه لگیش بهجئ دیل؟! جا (ابوسفیان) شهرمی کردو دابهزی، تا خه لکهکesh له شهوهدا دهستی به بارکردن کرد، نینجا هزرمته (حذیفه)ﷺ گهراوه لای پیغه مبهروﷺ ههوالی بارکردنی لهشکری کافرهکانی بؤ هیناوه. جا پیغه مبهروﷺ فهرمووی: ﴿له ئیستا بهولاوه ئیمه دهچینه جهنگی نهوان، نهوان نایه نه جهنگی ئیمه﴾.

جا هزرمته (حذیفه)ﷺ له دواي گهړانهوهی، یهکسهر سهرمای تووش بؤوه، بویئ پیغه مبهروﷺ بهشیکی عهبايه کهی خوځی به سهر داداو له ناو عهبايه کهدا خهوت تا بهیانی، جا پیغه مبهروﷺ فهرمووی: ﴿قُمْ يَا نَوْمَانُ﴾ ههلسه له خهو ئهی خهوالو.

﴿ غهزای جولهکهکانی (بنی قریظه) ﴾

نینجا که له شهوی بیستو سی مانگی (ذی القعدة)دا کافرهکان گهړانهوه، له سبهینهی ههمان شهو پیغه مبهروﷺ هاتهوه ناو شاری (مدینه)و چهکی داناو خوځی شوشو نوځزی نیوهرووی کرد، جا هزرمته (خبرائیل)ﷺ هاته لای و فهرمووی: نیوه چهکتان داناوه، والله تا ئیستا ئیمه (ملائکة) چهکمان دانهناوه، ههلسه بؤ غهزای جولهکهکانی (بنی قریظه) برؤ. جا هر لهم رۆژدا یهکسهر پیغه مبهروﷺ هزرمته (عبدالله ابن أم

مکتوم) ﷺ کرده جینیشی خوئی له (مدینة)، ئینجا فهرمووی: ﴿يَا خَيْلَ اللَّهِ ارْكَبِي﴾ هو ئه سپسواره کانی خوا، سواری ولاغه کانتان بن.

جا نالایه که ی دایه دهست ئیمام (علی) و ﷺ فهرمانیشی به حه زرمته (بلال) ﷺ کرد بانگه وازی بکا: پیغه مبهرو ﷺ ده فهرمووی: ﴿أَلَا لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدٌ الْعَصْرَ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ﴾ **زیانی پیغه مبهرو ﷺ** هیچ که سیك نوێژی عه سر نه کا، تا له ناو ماله کانی (بنی قریظه) دا دهیکا.

جا یه که سر سئ هه زار (صحابه) ﷺ به دهم بانگه وازی که هاتن و به رهو (بنی قریظه) کهوتنه ری، جا هه ندیکیان له رینگه دا کاتی نوێژی عه سریان که یشتی و نوێزه که بیان کردو گوتیان: مه بهستی پیغه مبهرو ﷺ په له کردنه، نه که دواخستنی نوێزه که هه ندیکێ تریش نوێژی عه سریان نه کرد تا که یشتنه (بنی قریظه)، له وێ له دوا ی عیسا نوێزه که بیان هه زار کردهوه، جا پیغه مبهرو ﷺ رخنه ی له هیجیان نه گرت.

جا حه زرمته (جبرائیل) ش ﷺ له گه ل چه ند (ملائکه) یه که تر به رهو (بنی قریظه) رۆشت تا کو ترسو و له رز بخاته ناو دلیان، جا که پیغه مبهروش ﷺ که یشته هه لایه کانی (بنی قریظه)، بانگی کردن و فهرمووی: ﴿يَا إِخْوَانَ الْقِرْدَةِ وَالْخَنَازِيرِ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ، هَلْ أَخْزَاكُمْ اللَّهُ وَأَنْزَلَ بِكُمْ نِقْمَتَهُ؟﴾ ئه ی برایه کانی سه کسارو به رازه کان، ئه ی (طاغوت) په رسته کان، خوا ئیوه ی پیسو کردو سزای خوئی به سه ر ئیوه دا باراند؟ واته: سزای خیانه تکاری و په یمانشکاندنه که.

جا پیغه مبهرو ﷺ ماوه ی بیست و پینج رۆژان جوله که کانی گه مارۆ دان، تا وایان لێ هات له خویان بێزار بون و ترسو دله راوکی دایگرتن، بۆی (کعب بن أسد) به جوله که کانی گوت: ده بینن چیتان به سه ر هات! من سئ رینگاتان بۆ دادمه نیم، کامه یان حه ز ده که ن وهری بگرن:

یه که میان: با موسو ئمان ببین و شوین ئه و پیاوه بکهوین، والله بۆتان ئاشکرا بووه: ئه وه پیغه مبهری خوایه و له (توراة) دا ناوی هه یه، به م موسو ئمان بوونه گیان و مال و مندالمان ده پاریزین؟ جوله که کان گوتیان: ئیمه هه تا هه تایی له ئایینی (توراة) جیا نابینه وه. دووه میان: که وابوو: هه ئسن با ژن و منداله کانمان بکوژین و یه که سه ر هیرشیک بکهینه سه ر (محمّد) و (صحابه) کانی، جا ئه گه ر بشفه وتیین هیچ ژن و مندالمان له دوا به جئ نامین؟ جوله که کان گوتیان: تاوانی ئه و هه ژارانه چییه؟ له دوا ی ئه وان چ تامیک له ژياندا هه یه؟.

سئ یه میان: که وابوو: ئه م شه و شه ممه یه، له وان هه (محمّد) و (صحابه) کانی له ئیمه دلیا بن، با هیرشیک بکهینه سه ریان به لکی له نا کاو زیانیکیان لێ بدهین؟ گوتیان: چۆن شه ممه ی خو مان بشکین؟!

جا جوله که کان داوایان له پیغه مبهرو ﷺ کرد: وهکو جوله که کانى (بنی‌الضیر) ریگه یان بداتئ لهم ولاته برؤن و ملک و ماله کهشیان به جئ بهئین؟ به لام پیغه مبهرو ﷺ رازی نه بو و فهرمووی: دهبی له سهر برپاری پیغه مبهری خوا ﷺ دابه زن.

جا جوله که کان زانییان هیچ چارمیان نه ماوه، بؤی داوایان کرد پیغه مبهرو ﷺ (أبو لبابة) رضی الله عنه بنیریته لایان تاكو راویزی پی بگهن، چونکه حه زرمته (أبولبابه) دؤستی نهو جوله کانه بوو، ژن و مندالشی له گهل نه واندا بوو، جا که حه زرمته (أبولبابه) رضی الله عنه چوو له لای جوله که کان، پییان گوت: چی دهئیی له سهر برپاری (محمد) ﷺ دابه زین؟ حه زرمته (أبولبابه) رضی الله عنه گوتی: به ئی. به دهستیشی ناماژهی بؤ گه روی خوی کرد، واته: برپاره که ی پیغه مبهرو ﷺ سهر برینه. جا حه زرمته (أبولبابه) رضی الله عنه فهرمووی: والله له دوی نه ناماژمیه پییه کانم نه جولان تا زانیم خیانه تم له گهل خواو پیغه مبهرو ﷺ کردوه. بؤی شهرمی کرد بگهریته وه لای پیغه مبهرو ﷺ، به لگو یه کسهر گه پراوه (مدینه) و له ناو مزگهوتی پیغه مبهردار ﷺ خوی له ستونه یه که به ستوه، تا تۆبه ی قبول بوو.

ئینجا جوله که کان له سهر برپاری پیغه مبهرو ﷺ دابه زین و هه موو پیاوه کانیان—که ژماره یان چوار سهد جهنگاوهر بوو— په لبه ست کران، ژمارهی ژن و منداله کانیش هه زار کهس بوو، جا چهند پیاویکی بنه ماله ی (الأوس) هاتنه لای پیغه مبهرو ﷺ گوتیان: یا رسول الله، له مهو پیش له بهر خاتری بنه ماله ی (الخزرج) جوله که کانى (بنی‌قینقاع) ی هاوپهیمانی نه وانت له کوشتن عهفو کردن، نهام جوله کانه ی (بنی‌قریظه) رضی الله عنه هاوپهیمانی ئیمه ی (الأوس)ن، به ئیمه یان ببه خشه. جا پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ئیوه رازی دهبن پیاویک له خوتان برپاریان له سهر بدا؟ (الأوس) گوتیان: به ئی، با (سعد بن معاذ) ی گه وهی خومان برپاریان له سهر بدا.

جا پیغه مبهرو ﷺ ناردنیه لای (سعد) رضی الله عنه، به سواری گویدرئیک هینایان، چونکه له غه زای (خندق) تیریکی وی که وتبوو و بریندار بو بوو، جا که حه زرمته (سعد) رضی الله عنه گه یشته جئ، پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ﴿قَوْمُوا إِلَى سَيْدِكُمْ فَأَنْزِلُوهُ﴾ له بهر گه وه ره که تان هه لسن دایبه زینن. جا که دابه زئ، پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: نه ی (سعد) له باره ی جوله که کانى (بنی‌قریظه) برپار بده. جا حه زرمته (سعد) رضی الله عنه فهرمووی: برپاری من نه وه میه: جهنگاوهره کانیان بکوژرین و ژن و مال و مندالیان بؤ موسولمانان بمینیته وه. جا پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ﴿قَضَيْتَ بِحُكْمِ اللَّهِ﴾ به برپاری خوا تۆ برپارت دا.

ئینجا پیغه مبهرو ﷺ فرمانی دا: له ناو بازاری (مدینه) دا چهند چائیک هه لکه ندران کۆمه ل کۆمه ل جهنگاوهره کانى جوله که کانیان ده کوشتن و فرپیان دهدانه ناو چاله کان،

تا چوارسه د جهنگاوهره که - نه وهی بلوغی بوبوو - هه موویان کوژران، (کعب بن أسد)ی سهرۆکی (بنی قریظه) و (ختی بن اخطب)ی سهرۆکی (بنی النضیر)ش له گه‌ل نه‌و چوارسه د کوژراوه‌دا بون، به‌لام (رفاعة) موسولمان بوو، بۆیی نه‌کوژرا. ده‌سکه‌وتووێ نه‌م غه‌زایه: هه‌زارو پینجسه‌د شمشیرو سێسه‌د زرێو دوو هه‌زار ڤمو پینجسه‌د مه‌تال و چه‌نده‌ها که‌لوپه‌لی ناو مال و مه‌رو بزن و وشتر بوو، هه‌مووی به‌ سه‌ر (صحابه)کاندا به‌ش کرا، له‌م غه‌زایه‌ش ته‌نها (خلاد بن سونید) شه‌هید کرا، ئافره‌تیکی جوله‌که‌ ده‌ستارپکی به‌ سه‌ردا به‌رداوو کوشتی، ئینجا ئافره‌ته‌که‌ش له‌ تۆله‌ی وی کوژرا. جا له‌ دوای غه‌زای (خندق) پیغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌رمتی (أم حبیبه)ی رضی الله عنها له‌خوی ماره‌ کرد. (البداية والنهاية) ب (٢) ل (٤٤٩-٤٨٤) و (فتح الباری) ب (٧) ل (٤٩٠-٥١٩) و (السيرة الطيبة) ب (٢) ل (٤١٥-٤٥٠).

﴿گولبژیریك له‌م گولزاره﴾

پیشه‌کی: بۆیی غه‌زایه‌که‌ پێی ده‌گوتری: (الْخَنْدَق)، چونکه‌ نه‌و شوریه‌ به‌ له‌ ده‌وره‌ی (مدینه) هه‌لکه‌ندرا، هه‌م پێی ده‌گوتری: غه‌زای (الأحزاب) واته: گرۆمه‌کان، چونکه‌ کۆمه‌لی کافره‌کانی (قریش) و (غطفان) و جوله‌که‌و هاوپه‌یمانی هه‌مووان له‌م جه‌نگه‌دا به‌شدار بون. جا نه‌وه‌ش بزانه: خوای‌گه‌وره‌ سوپه‌تی (الأحزاب)ی به‌ ناوی نه‌م غه‌زایه‌ ناو لێناوه، به‌نده‌ش ده‌لی: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی نه‌م سوپه‌ته: هه‌فتاو سێ نایه‌تن، نه‌م ژماره‌یه‌ش له‌گه‌ل ژماره‌ی گرۆمه‌کانی نه‌م هه‌دیه‌ تیک ده‌کاته‌وه، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَاسْتَفْتَرَقَ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً ثَلَاثًا وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَهِيَ الْجَمَاعَةُ﴾ - وفی روایه: - قیل ما هی؟ قال ما أنا علیه‌ الیوم وأصحابی ﴿ حدیث صحیح رواه أصحاب السنن والحاكم، جووه‌کان و دیانه‌کان له‌ نایینی‌خوایاندا په‌رته‌وازه‌ بون و بونه‌ هه‌فتاو دوو کۆمه‌ل، ئوممه‌تی منیش ده‌بیته‌ هه‌فتاو سێ کۆمه‌ل، هه‌فتاو دوو ده‌چنه‌ دۆزه‌خ، یه‌کیکیان ده‌چپته‌ به‌هه‌شت، نه‌ویش کۆمه‌له‌ گه‌وره‌که‌ی موسولمانانه، گوترا: نه‌م کۆمه‌له‌که‌ کی‌یه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: نه‌و کۆمه‌له‌ی له‌ سه‌ر ڤیازی ئیستای من و (صحابه)کانمه‌.

جا - سُبْحَانَ اللَّهِ - نایه‌تی ژماره‌ هه‌فتاوسێ کۆتایی سوپه‌ته‌که‌ش له‌گه‌ل کۆتایی هه‌دیه‌که‌ تیک ده‌کاته‌وه که‌ خوای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ الاحزاب: ٧٣، تاكو خوای‌گه‌وره‌ تۆبه‌ له‌ ئیماندارانی نیرو و من قبول بکا.

یه‌که‌م: جوله‌که‌ له‌گه‌ل نایینی‌خوایانیش خانیین، بۆیی خوا له‌عه‌ته‌ی ئی‌کردون و غه‌زه‌بی ئی‌گرتون، وه‌فدی جوله‌که‌ به‌ کافره‌کانی (قریش) ده‌لین: به‌تپه‌رسته‌نه‌که‌ی ئیوه‌ له‌ نایینی (مُحَمَّد) ﷺ چاکترو ئیوه‌ له‌وی راستتن.

خوای‌گه‌وره‌ بۆ ڤیسواکردنی نه‌و جوله‌کانه‌و هاوپی‌رانیان نه‌م نایه‌ته‌ی ناردۆته‌ خواره‌وه‌:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا * أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ النساء: ۵۲و۵۱، نایا ته ماشای نهو جوله‌کانه ناکه‌ی که به‌شیکی (توراة) له لای خواوه دراو‌ته نه‌وان، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا باوه‌ریان به‌بتپه‌رستی و (حُکم) ی شه‌یتان هه‌یه‌و به‌کافره‌کانی بتپه‌رست ده‌لین: پیبازی ئیوه له‌پیبازی (مُحمَّد) و ﷺ (صَحَابَة) کانی باشت‌ره، نه‌وانه نه‌و جوړه‌که‌سانه‌ن که‌خوا له‌عنه‌تی لی‌کردون، هه‌ر که‌سی‌کیش خوا له‌عنه‌تی لی‌بکا، هیچ یارمه‌تیده‌ریکت بۆ وی ده‌ست ناکه‌وی له‌عنه‌تی خوی لی‌لابا.

لی‌زه‌دا مه‌به‌ست سه‌رسوپمانه له‌و که‌سه‌ی بۆ به‌رژه‌وه‌ندی‌خوی - بتپه‌رستی و بی‌باوه‌ری به‌باشتر دابنئ له‌تایینیکی ناسمانی یه‌کخواپه‌رستی!، له‌هه‌مان کاتیشدا خوی به‌خواناس دابنئ ووا تیبگا شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ریکی خواپه‌و کیتابی‌شی له‌لای خوا بۆ هاتووه!.

جا نه‌وه‌ش به‌لگه‌یه: که‌جوله‌که‌کان پژی هیچ تاینیکیان له‌لای نه‌؟ چونکه‌ئهم شاهیدیه به‌درویه‌ی ئهم جوله‌کانه هه‌ستی ته‌نها موسولمانان بریندار ناکا، به‌لکو هه‌ستی تاینداره‌کانی‌تریش - جوله‌که‌و دیان - بریندار ده‌کا، جا له‌هه‌مان کاتیشدا ئایه‌ته‌که‌ نه‌و که‌سانه‌ش ده‌گریته‌وه که‌ده‌لین: پیبازی گرو‌هه (علمانیة) بی‌باوه‌ره‌کانی ئهم سه‌رده‌مه له‌ئیسلاام باشت‌ره، یان ده‌لین: جوله‌که‌و دیان له‌موسولمانان باشت‌رن، به‌لکو به‌و گۆته‌یه کافریش ده‌بن و له‌ئیسلاام ده‌رده‌چن. به‌وانه (تفسیر ابن‌کثیر) النساء: (۵۱-۵۲) هه‌م (حاشیة الشروانی علی تحفة المحتاج) ب(۹) ل(۸۴).

دووهم: **حه‌ز‌ه‌تی (سَلْمَانُ الْفَارِسِي) ﷺ ئاماژه‌ی به‌هه‌لکه‌ندنی (خُنْدَق) کرد، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه:** کاری چاک و قسه‌ی چاک له‌هه‌ر که‌سانیکه‌وه‌ بئ، ده‌بی موسولمان وه‌ری‌بگری، واته: هه‌ر چه‌ند فارسه‌کان کافر بون و دوژمنی ئیسلاام بون، به‌لام پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ ئهم فیله‌ی جه‌نگی فارسه‌کانی پئ باش بوو و قبولی کردو هیچ (صَحَابَة) یه‌کیش ده‌مارگیری که‌له‌په‌ره‌ستی نه‌بو، تا بلی: نه‌مه (سَلْمَان) ه‌فارسه‌و تازه موسولمان بووه، چون پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ ئاماژه‌ی نه‌وی قبول ده‌کا؟.

جا بزانه: یه‌که‌م که‌س که‌ (خُنْدَق) ی بۆ به‌رگری‌کردن هه‌لکه‌ندوه (مَنُوشَه‌ری) کو‌ری (ایرج) بوو، که‌پاشایه‌کی فارس بوو، له‌سه‌رده‌می حه‌ز‌ه‌تی (مُوسی) پیغه‌مبه‌ره‌دا ﷺ بوو. دیسان بزانه: حه‌ز‌ه‌تی (سَلْمَانُ الْفَارِسِي) ﷺ خه‌لکی (أَصْبَه‌ان) بوو و ئاگرپه‌رست بوو، به‌لام له‌کتیبه‌کانی ناسمانی‌دا خویندبو‌یه‌وه: که‌پیغه‌مبه‌ریک له‌کو‌تایی زه‌ماندا دی، جا نه‌ویش له‌ (أَصْبَه‌ان) به‌ره‌و عه‌په‌بستان هات بۆ شوینکه‌وته‌نی نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ، به‌لام نه‌و کاروانه‌ی نه‌و له‌گه‌لیاندا بوو، فیلیان لی‌کردو به‌کو‌یله‌یی فروشتیانه جوله‌که‌یه‌ک،

نه ویش فروشتیه ماموزایه کی خوی له (مَدینة)، جا حه زره تی (سَلْمَان) ﷺ فهرمووه یه تی: که چاوم به (مَدینة) کهوت، یه کسه ر زانیم نه مه شاری پیغه مبه ره ﷺ، ئیتر حه زره تی (سَلْمَان) ﷺ هر له (مَدینة) به کویله یی مایه وه، تا پیغه مبه ره ﷺ کۆچی کرد بۆ (مَدینة)، ئینجا حه زره تی (سَلْمَان) ﷺ چوو ه خزمهت پیغه مبه ره ﷺ به ده وره ی دا ده سوپاوه، تا مۆری پیغه مبه رایه تی له نیوان شانه کانی دیت و یه کسه ر ماچی کردو به سه رهاته کی خوی بۆ باس کردو موسولمان بوو.

ئیترا حه زره تی (سَلْمَان) ﷺ هر به کویله یی مایه وه، تای دوا ی غه زای (أُحُد)، ئینجا خوی کرپه وه و نازاد کرا، له و کرپه وه یه پیغه مبه ره ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ یارمه یتیان دا، جا یه که م غه زای حه زره تی (سَلْمَان) ﷺ: غه زای (خَنْدَق) بوو و له هه لکه ندنی (خَنْدَق) دا کار یکی زۆری ده کرد، بۆی (مُهَاجِر) و (أَنْصَار) بووه کی شه یان: هه ردوو لا ده یانگوت: (سَلْمَان) له ئیمه یه ! جا پیغه مبه ریش ﷺ کی شه که ی برانده وه و فهرمووی ﴿سَلْمَانُ مِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ (سَلْمَان) له که سه کانی ناو مائی ئیمه یه. نا به م جۆره له دوا ی ده ره به ده ری و کویلا یه تی - به هۆی موسولمان بوون - نه م پله و پایه به رزه ی ده ست کهوت. ئینجا بزانه: بیکومان حه زره تی (سَلْمَان) ﷺ دوو سه دو په نجا سال ژیاوه و له سالی سی و پینجی کۆچی له (مَدَائِن) = (سَلْمَان پاك) وه فاتی کردوه و ئیستا گۆره که ی له و ئیه ﷺ ﴿وَمِنْ بَقِيَةِ الصَّحَابَةِ أَجْمَعِينَ﴾ (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۴۵۲) و (عظماء حول الرسول ﷺ) ب (۲) ل (۹۲۶).

سئیه م: پیغه مبه ره ﷺ به خوی کاری له هه لکه ندنی (خَنْدَق) دا ده کرد. پیغه مبه ره ﷺ یه که م که سه له ئیسلامدا: که (خَنْدَق) ی بۆ به رگری کردن هه لکه ندب، جا به م (خَنْدَق) ه پیلانی له شکری کافره کانی پووچه ل کرده وه و خوی گه وره ئه وانی به سه رشۆپی گه پانده وه و لات ی خویان، جا لیژهدا دوو داده په روه ری گرن گ بۆ ئیمه ئاشکرا ده بن: یه که میان: پیغه مبه ره ﷺ کاری هه لکه ندنی (خَنْدَق) ی له نیوان (صَحَابَة) کاندا به ش کرد: که به ده که سان چل گه ز= بیست مه تر هه لکه نن، جا لیژهدا مه به ست چل گه زی خشته یی به، که ئاشکرا ده بن: له لیژدانی نه ندازه یه کی در یژایی له پانایی، کۆی لیژدانه که ش له قوولایی. (شرح الزرقاني على المواهب) ب (۲) ل (۱۲۳).

دوه وه میان: پیغه مبه ره ﷺ هر به خوی چاودیری ده کردو کاروباری هه لکه ندنه که ی به رپوه ده بردو به خوی له گه ل (صَحَابَة) کاندا کاری له هه لکه ندنی (خَنْدَق) دا ده کردو توره گه ی گلی هه لده گرتن و له ده ره وه ی (خَنْدَق) ده پریشتن، تا پیسته ی زگی موباره کی به توزی گله که داپۆشرا بوو، جا که پیغه مبه ره ﷺ ده یدیت (صَحَابَة) کان له و سه رمایه دا به برسیه تی کار ده که ن، دوعای بۆ ده کردن و ده یه رموو: ﴿اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ﴾ خودایه ژیان هر ژیا نی قیامه ته، خودایه له (أَنْصَار) و (مُهَاجِرَة) کان خوش ببه. جا (صَحَابَة) کانیش ﷺ وه لامی پیغه مبه ریان ﷺ ده داوه

ده يـ _____ انكوت:
 ﴿نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا * عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا﴾ رواه الشيخان، ثَمَّهْهُ وَهُوَ كَسَانُهُ يَنْ
 پەيمانمان داووته (مُحَمَّد) پيغه مبه رمان ﷺ له سەر (جهاد) و تیکۆشان بۆ
 ئیسلام، تا ماوین.

به لای: پيغه مبه رمان ﷺ به وه پازی نه بو: (صَحَابَة) كان كار بكن و ئویش له دوره وه، یان له
 ناو كۆشك و ته لاریكدا چاودیریان بكاو فه رمانیان پێ بكا، بۆ چه واشه كردنیش به ته نها
 كۆلینگێك و بیلێك به شداریی نه كرد، به لكو تا هه لكه ندنی (خَنْدَق) ته واو بوو، له برسیه تی و
 له سه رماو له تۆزدا هاو به شی (صَحَابَة) كانی بوو، (مُعْجَزَة) كه ی ده عوه تی (جابر) ﷺ
 شاهیده و شاهیدی ترم ناوی، جا ئه م به شداریه ی پيغه مبه رمان ﷺ وای له (صَحَابَة) كان كرد-
 به و سه رماو برسیه تیه - پيش هاتنی دوژمن کاری هه لكه ندن ته واو بكن.

به لای: پيش ته واو بوونی مانگێك (خَنْدَق) هه لكه ندرا، درێژایی: (٥٥٤٤) مه تر- پینچ کیلو
 مه ترو نیو، به رینی: (٤, ٦٢) مه ترو شه ست و دوو سم، قوولی: (٣, ٣) مه ترو سێ
 سم، ئه مه ش بیروباوه پی به هیز وای کرد خوا ی که ور یارمه تیایان بدا له م ماوه یه دا ئه و کاره
 قورسو زۆره ته واو بكن، جا به درێژایی (خَنْدَق) ش به رده وام پۆژو شه و پاسه وانی هه شیار
 داندرا بون ﷺ. (فقه السيرة، للبوطي) ل (٣٢١) و (سيرة الصلبي) ب (٢) ل (٣٦١-٣٦٣ و ٧٥٤-شکل ١٠) و (نظرة
 جديدة في سيرة رسول الله ﷺ ل (كونستانس)) ل (٢٩٠).

چواره م: به هیز کردنی به ره ی ناو خو: به هوی په یمانشکاندن جوله که کانی
 (بَنِي قُرَيْظَةَ) ترس له ناو موسولماناندا بلاو بووه. ژنو مندالی (صَحَابَة) كان له ناو
 (مَدِينَة) دا بون، دلنیا بون که دوژمن نایانگاتی، که وا بوو: پێویسته جهنگاوه ره له ژنو
 منداله کانی دلنیا بێ، چونکه به هوی ئه و دلنیا بوونه وره ی جهنگاوه ره به رزتر ده بی و به
 بێ گهردی جهنگ ده کا، چونکه جگه له جهنگ سه رقالی هه چی تر نابێ.

به لام که جوله که کانی (بَنِي قُرَيْظَةَ) په یمانه که یان شکاندو وه گه ل له شکری کافره کانی
 (قُرَيْش) که وتن، ترسیکی چاوه پوانه کراو که وته ناو دلای (صَحَابَة) كان: له لایه ک کافره کانی
 (قُرَيْش) و (غَطَفَان) له باکوری (مَدِينَة) له لای سه ره وه ی دۆله که و له لای خواره وه ی دۆله که
 هیرش دینن، له لای باشوریش: جوله که کان ده یانه وی هیرش بکه نه سه ر ژنو مندالی
 موسولمانان له ناو (مَدِينَة) دا.

جا جوله که کان بۆ هه والگری جوله که یه کیان نارد ه لای ئه و قه لایه ی ژنو مندالی
 (صَحَابَة) کانی تی دا هه شار درابون، جوله که که ش هات به ده وره ی قه لایه که دا ده سوپا وه،
 جا هه زه ته ی (صَفِيَة) ی پوری پيغه مبه رمان ﷺ چاوی لای بوو، یه کسه ر دابه زه ی و له پشت ه وه را
 به داریکی گه وره له جوله که که ی داو کوشتی، جا به کوشتنی ئه م جوله که یه، جوله که کان
 ترسان و تیگه یشتن پاسه وانی به هیز هه نه بۆ پاراستنی ژنو منداله کان.

به لām له هه مان کاتیشدا (صَحَابَة) کان مه ترسی ژنو منداله کانیاں زیاتر بوو له مه ترسی لای (خُنْدَق)، جا ئه مه ترسیه ی ژنو مندالیش جهنگاوهر سه رقال ده کاو وره ی داده به زینتی، چونکه وای لای ده کا ته نها بیر له پاراساتنی ژنو منداله کانی بکاته وه، بویئ پیغه مبه ر ﷺ بو به میژکردنی به ره ی ناوخو پینجسه د (صَحَابَة) ی له به ره ی جهنگ گه پانده وه ناو (مَدِیْنَة) بو به رگری گرتن و پاراستنی خیزانه کان، جا خوای گه وره باسی ئه و ته نگانه یه ده کاو ده فه رموی: ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا﴾ الاحزاب: ۱۰، ئه و کاته ی کافره کان بو تان هاتن: له سه ره وه تان و له خواره وه تان، چاره کانتان له ناستی بینیزی خو یان لایانداو دل ه کانتان گه یشته گه رو وه کانتان، واته: ته نگ بون، تاوای لای هات گومانی جوړا و جوړ ده هاته سه ر دلتان: موسولمانه کان گومانیان له سه رکه وتن هه بوو، (منافق) کانیش گومانیان وا بوو موسولمانه کان بنه بر ده کرین. (صفوة التفاسیر) الاحزاب: (۱۰) و (السيرة الحلیة) ب (۲) ل (۴۲۲-۴۲۵).

پینجهم: پیکهاتنیک له نیوان پیغه مبه ر ﷺ سه رکرده کانی (عَطْفَان) دا نوسرا، به لām ئیمزا نه کراو هه ئوه شیندراوه. له سه ره تادا باسمان کرد: کافره کانی (عَطْفَان) به و مرجه هاتبونه جهنگی ئیسلام: جوله که کان به ره می سالتیکی خورمای (خَبِیر) بده نه ئه وان. لیږدها پیغه مبه ر ﷺ ده یزانی: کافره کانی (عَطْفَان) به هیچ هانده ریکی بیروباوه پره وه نه هاتبونه ئه م جهنگه، به لکو هه موو ئامانجه که یان خیروبیری (مَدِیْنَة) بوو، له لایه کی تریش (عَطْفَان) زوینه ی له شکری کافره کان بون، بویئ پیغه مبه ر ﷺ ئه وانی دیاری کردن که گفتوگویه کی پیکهاتنیاں له گه ل بکا، ئینجا ناردی هه ردو سه رکرده ی (عَطْفَان) - که (عُیْنَة) بن حِصْن و (الحارث بن عَوْف) بون - هاتن، جا له دوا ی گفتوگویه کی که م هه ردوک سه لماندیاں: واز له جهنگی ئیسلام بین و گه ماروی ده وره ی (مَدِیْنَة) بشکین و بگه پینه وه ولاتی خو یان، له به رامبه ریش: موسولمانان سییه کی میوه ی (مَدِیْنَة) - به ره می سالتیک - بده نه ئه وان، جا پیکهاتنه که نوسراوه، به لām ئیمزا نه کراو هه ردو (سَعْد) رضی الله عنهما وه لāmیک ی زور به توندی سه رکرده کانیاں دایه وه و نوسراوه که شیان دپاند.

جا له م پیکهاتنه دا پیغه مبه ر ﷺ چه ند مه به ستیکی هه بوو:

* هه موو (صَحَابَة) کان بزائن له شکری (عَطْفَان) له شکریکی به بیروباوه پ نیه و ته نها دونیا ویسته، ئه م جوړه له شکره ش له به رامبه ر له شکریکی به بیروباوه پ له جهنگدا خوی پاناگری، به مه ش وره ی (صَحَابَة) کان به رزتر بوو.

* (صَحَابَة) کان بزائن: پیغه مبه ر ﷺ سه رکرده یه کی خو سه پینه ر نیه و بارودوخی (صَحَابَة) کان په چاو ده کا، ئه وه ش به ئاشکاری له فه رموده که ی پیغه مبه ر ﷺ ده رده که وئ: که فه رموی: (ئه گه ر خوا فه رمانی پی کردبام، پرسم به ئیوه نه ده کرد).

* هردوو سهركردهكهی (عَظْفَان) به چاوی خۆیان ببینن: (صَحَابَة)كان چەند وره یان به رزه و تا چ پاده یك گوێپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ، چونكه هردوو سهركردهكهی (عَظْفَان) به چاوی خۆیان دیتیان و به گوئی خۆیان گوئیان لی بوو: وه لاهه كهی هردوو (سَعْد) رفسی الله عنهما چەند ملکه چیی بۆ خواو پیغه مبه ر ﷺ تێدا بوو، چەندیش توندوتیژی بۆ (عَظْفَان) تێدا بوو: (ئه گهر پیکهاتنه که بریاری خوا بی، یان پیغه مبه ر ﷺ به خۆی پیی خوش بی، ئەوان ملکه چن، به لام ئه گهر بۆ به رژه وهندی ئەوان بی، وه لاهه كهی شمشیره). ئیتر نوسراوه که دپێندراو هردوو سهركردهكهی (عَظْفَان) به بی ئومیدی به پیکه خۆیاندا گه پانه وه ناو له شکری خۆیان و بۆیان ناشکرا بوو: وره ی (صَحَابَة)كان چەند به رزه.

جا که نه وهت زانی، هه له ی ئەو نه زان و گومرا بووه ترسنۆکانهت بۆ ناشکرا ده بی، که ده لێن: (واجبه): له کاتی پیویستی دا موسولمانه کان سه رانه بده نه کافره کان؟! چونکه له م پیکهاتنه ی غه زای (خُنْدَق) پیغه مبه ر ﷺ پراویژی به (صَحَابَة)كان کردوه، ئه گهر پازی بوبان پیکهاتنه که ئیمزا ده کرا).

جا ئەمه بۆچوونیکی هه له یه، چونکه ئه گهر مه به ستی پیغه مبه ر ﷺ بریار دانیکی شه ریهت بوایه، ئەو کات هیچ که سیک نه یده توانی په خنه بگرێ و هه لیبوه شینیت وه، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ الأحزاب: ۳۶، هه ر کاتی که خواو پیغه مبه ر ﷺ بریار یکیان دا، هیچ ئیمان داریکی پیاو و ئافرهت بۆی نیه له کاروباری خۆیاندا سه رپشک بن و گوێپرایه لی بریاره که ی خواو پیغه مبه ر ﷺ نه بن.

جا هه ر به هۆی ئەم تیگه یشتنه هه له یه ئیستا وای لیهاتوو هه موو خیروبیری ولاتانی ئیسلام کافره کان بۆ خۆیان ده یبه ن و موسولمانانیش هه ر له برسیه تی و هه ژاری دا ماونه وه و فه رموو ده که ی پیغه مبه ر ﷺ هاتۆته جی، که ده فه رموی: ﴿سَتَظْهَرُ مَعَادِنٌ وَسَيَحْضَرُهَا شَرَارُ الْخَلْقِ﴾ رواه البیهقی، له مه ودوا هه ندیک کانگا ناشکرا ده بن، خرابترینی خه لک - که جوله که و دیانه کانن - وه به ره مه ی دینن. به ده ستکاریه وه: له (فقه السیره، للبوطی) ل (۳۲۴-۳۲۶) و (سیره الصلابی) ب (۲) ل (۲۶۸-۲۷۱).

به قوریانت بم یا رسول الله، فه رموو ده که ت چەند راسته، ئیستا نه فت و کانگا کانی تری ئیمه ی موسلمان هه مووی جوله که و دیانه کان ده یبه ن، ئیمه ی بی ده سه لاتیش هه ر له برسیه تی و هه ژاری دا ماوینه وه.

شه شه م: قه زا کردنه وه ی نوێژ، به (إجماع) = یه که ده نگی زانایانی ئیسلام: واجبه نوێژی واجب قه زا بکریته وه، به به لگه ی ئەم حه دیسانه ی داها توو و چەند حه دیسیکی تر:

حەدیسی یه که م: ﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ الْأَحْزَابِ: شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى صَلَاةَ الْعَصْرِ مَلَأَ اللَّهُ بُيُوتَهُمْ وَقُبُورَهُمْ نَارًا. ثُمَّ صَلَّاهَا بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ﴾ رواه الشيخان، له

غەزای (الأحزاب) دا پیغەمبەر ﷺ ڤەر مووی: کافرەکان ئیمەیان بە جەنگکردن سەرقال کردو ماوەیان نەدا (الصَّلَاةُ الْوُسْطَى) = نوپژئی عەسر بکەین، خودا ماله کانیان و گوڤه کانیان ڤر ئاگر بکا. ئینجا پیغەمبەر ﷺ له نیوان مەغریب و عیشادا نوپژئەکی عەسری قەزا کردەو.

جا بزانه: بە بەلگەئە ئەم حەدیسە لە لای زۆرتیرینی زانایانی ئیسلام: نوپژئی عەسری ڤی دەگوتری: (الصَّلَاةُ الْوُسْطَى).

پرسیار: لە غەزای (ذات الرقاع) دا پیغەمبەر ﷺ نوپژئی عەسری بە (صَلَاةُ الْخَوْفِ) = نوپژئی ترس کرد، ئەو ڤۆچی لە غەزای (خُنْدَق) = (الأحزاب) دا بە (صَلَاةُ الْخَوْفِ) نەیکرد؟ وەلام: لە گولبژئەرەکی (ذات الرقاع) دا گوتمان: (صَلَاةُ الْخَوْفِ) چەند جۆریکی هەنە، جا ئەو جۆرە (شِدَّةُ الْخَوْفِ) = ترسی بەهێز – کە لەوێ ڤوونمان کردەو – هیشتا لە غەزای (خُنْدَق) دا نایەتەکی نەهاتبو خوارەو لە بەر دژواری جەنگە کەش جۆرەکانی تر لە (خُنْدَق) دا نەدەگودجان، ڤۆی پیغەمبەر ﷺ (صَحَابَةُ) کان ﷺ نوپژئی عەسریان فەوتا، ڤۆژئەکی تیش سێ نوپژئان فەوتان، هەرەکی ئیمامی (النواوی) و (الحافظ العسقلانی) لە شەرحی حەدیسە کە دا ڤەر موویانە، بە بەلگەئە ئەم حەدیسە ڤووەمی داها توو:

حەدیسە دووهم: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حُسْنَا يَوْمَ الْخَنْدَقِ حَتَّى ذَهَبَ هَوِيٌّ مِنَ اللَّيْلِ، حَتَّى كُنِينَا... فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِلَالٍ فَأَمَرَهُ فَأَقَامَ، فَصَلَّى الظُّهْرَ كَمَا كَانَ يُصَلِّي فِي وَفْتِهَا، ثُمَّ أَقَامَ الْعَصْرَ فَصَلَّاهَا كَذَلِكَ، ثُمَّ أَقَامَ الْمَغْرِبَ فَصَلَّاهَا كَذَلِكَ، ثُمَّ أَقَامَ الْعِشَاءَ فَصَلَّاهَا كَذَلِكَ، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يُنْزَلَ -أَيَّ فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ-: (فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا) الْبَقَرَةُ: ٢٣٩﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد والنسائي، لە غەزای (خُنْدَق) ڤیگای نوپژئکردنمان گیرا، تا بە شیکێ شەوئ ڤویشت، ئینجا جەنگ کۆتایی هات، جا هەر لەو شەو دا پیغەمبەر ﷺ ڤەرمانی بە (بلال) کرد: ئیقامەتی بو نوپژئی نیو ڤو کرد، جا نوپژئەکی قەزا کردەو، هەرەکی لە کاتی خۆی دا دەیکرد، ئینجا عەسرو مەغریبیش بەم شیوایی قەزای کردنەو، ئینجا نوپژئی عیشای کرد، ئەمەش ڤیش ئەوێ نایەتەکی نوپژئی ترسی بەهێز بیته خوارەو. بکە ڤۆه شەم گولبژئری غەزای (ذات الرقاع).

حەدیسە سێیەم: لە غەزای (خَبَر) دا پیغەمبەر ﷺ (صَحَابَةُ) کان بو نوپژئی سبەینی لە خەو هەلەستان تا ڤۆژگەرم بوو، جا حەزەتی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ﷺ ڤەر موویەتی: ﴿... ثُمَّ تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَمَرَ بِلَالًا فَأَقَامَ الصَّلَاةَ فَصَلَّى بِهِمُ الصُّبْحَ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ قَالَ ﷺ: مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا -وَفِي رَوَايَةٍ-: سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَصَلَّى الْغَدَاةَ﴾ رواه مسلم في قضاء الصلاة الفائتة، ئینجا پیغەمبەر ﷺ دەستنوپژئی گرت و دوو ڤەکەت سوننەتی ڤیش نوپژئی کردن، جا ڤەرمانی بە (بلال) کرد ئیقامەتی نوپژئی

کردو نویژی سبه‌ینی به جه‌ماعت قه‌زا کرده‌وه، جا که نویژه‌که‌ی قه‌زا کرده‌وه،
فهرمووی: (هه‌ر که‌سیک نویژیکی له بیر کرد، هه‌ر کاتیک هاته‌وه بیرى با بیکا).

جا پرستی ﴿فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ﴾ به‌لگه‌یه: که نویژه‌که‌یان به نیه‌تی قه‌زا کرده‌وه. ئیتر
حه‌دیه‌که‌ی عه‌سری (بَنی قُرَیظَة) ش هه‌ر به‌لگه‌یه و له (البخاری) و (مسلم) دایه‌.

جا بزانه: جیاوازی نیه: نویژه‌که‌ی له بیر چوبی، یان خه‌وتبی، یان به قه‌سدی نه‌یکردبی،
له هه‌موو حاله‌تیکدا واجبه قه‌زای بکاته‌وه، چونکه مروفی خه‌وتوو عوزریشی هه‌یه و
نویژه‌که‌ی له سه‌ر لاناچی، که‌واته: ئه‌و که‌سه‌ی به قه‌سدی نه‌یکردوه، ئه‌و شیاوتره له
سه‌ری لانه‌چی، جا ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌لین: نویژه‌که‌ری به قه‌سدی قه‌زا کردنه‌وه‌ی له سه‌ر
نیه، قسه‌که‌یان پوچه‌له و دژی (إجماع) = یه‌کده‌نگی زانایانی ئیسلامه. (شرح صحیح مسلم) ب (۳)
ل (۳۰۸-۳۱۱ و ۳۶۷-۳۷۰) و (فتح الباری) ب (۲) ل (۹۰-۹۳).

حه‌فته‌م: (مُعْجَزَة) کانی غه‌زای (الْخُلْدِق)، له کاتی هه‌لکه‌ندنی (خُنْدَق) دا چه‌ند
(مُعْجَزَة) یه‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناشکرا بون:

۱- له کاتی هه‌لکه‌ندنی (خُنْدَق) دا، له و ترس و ته‌نگانه‌دا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ موژده‌ی
سه‌ر که‌وتنی- به سه‌ر (بوم) و (فارس) دا- ده‌داته (صَحَابَة) کان: حه‌زه‌تی (الْبَرَاء) ﷺ
فه‌رموویه‌تی: له هه‌لکه‌ندنی (خُنْدَق) به‌ردیکی گه‌وره هاته پیشیمان، هیچ کولینگیک
کاری لی‌نه‌ده‌کرد، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات و کولینگه‌که‌ی وه‌رگرت و فهرمووی: (بِسْمِ
الله). جا کولینگیک لی‌داو بروسکه ئاگریکی کردو له‌تیکی لی‌کرده‌وه و
فه‌رمووی: (اللهُ أَكْبَرُ)، کیله‌کانی (شام) م درانی. جا کولینگیک تری لی‌داو به
هه‌مان شیوه بروسکه‌ی داو له‌تیکی تری لی‌کرده‌وه و فهرمووی: (اللهُ أَكْبَرُ)،
کیله‌کانی (فارس) م درانی. جا کولینگیک تری لی‌دا به هه‌مان شیوه بروسکه‌ی
داو هه‌موو به‌رده‌که‌ی شکاندو فهرمووی (اللهُ أَكْبَرُ)، کیله‌کانی (یَمَن) م درانی. واته:
له و ته‌نگانه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ موژده‌ی دا: ئه‌و سئ ده‌وله‌ته ده‌بنه موسولمان.

جا (منافق) هکان گالته‌یان به فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌هات و ده‌یانگوت: (مُحَمَّدٌ) ﷺ
گفتی پوچه‌ل ده‌داته ئیوه، ده‌لی: ته‌لاره‌کانی (الْحَبِیْرَة) و شاره‌کانی (کِسْرَى) ی فارس
ده‌که‌وینه ژیر ده‌ستتان، خو ئیوه ناویرن بچه‌ پیسایێ کردن و له ترسان (خُنْدَق)
هه‌لده‌که‌نن! خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا
وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ الأحزاب: ۱۲، یاس بکه: که (مُنافِق) و دلنه‌خوشه‌کان ده‌لین:
خواو پیغه‌مبه‌ر که‌ی ﷺ جگه له گفتی پوچه‌ل هیچ گفتیکیان نه‌داوینن.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ گفتی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته جئ، (منافق) هکانیش پووچه‌ شبوونیان بۆ ماوه‌ته‌وه.
۲- حه‌زه‌تی (جابر) ﷺ فه‌رموویه‌تی: پارچه‌یه‌کی ره‌ق و توند له هه‌لکه‌ندنی (خُنْدَق)
هاته پیشیمان، جا سکالامان برده خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌ویش داوای جامه

ئاويىكى كىردو تى تى كىردو دوعاى لى خويىند، ئىمەش ئاۋەكە مان پېژاندى سەر شوينە توندەكە، سويىند بە خويەي ئەۋى كىردۈتە پىغەمبەر ﷺ: شوينەكە ۋەك لىمى ورد بە سەرىكدا پىما: نە تەور و نە بىلى نەدەگە پاندەۋە.

۳- ھەرۋە ھا ھەدىسەكەي تى ھەزەتى (جابر) ﷺ: كە ھەزار كەس لە چۈشتىرەكەي خواردو زىيادىشى كىرد. ئەۋىش (مُعْجِزَة) يەكەي تى پىغەمبەر ﷺ (البخارى) كىپراۋىتەۋە بەلگەيە: كە پىغەمبەر ﷺ لە كار كىردن و لە برسەتەيدا لە (صَحَابَة) كانى جىا نەبۇتەۋە لە بەر برسەتەي بەردى لە سەر زىگى خۇي بەستۈۋە. (تفسير الخازن) الاحزاب (۱۲۹) و (فتح الباري) ب (۷) ل (۴۹۶-۴۹۷).

۴- پىغەمبەر ﷺ ھەرمۇيەتى: ﴿خَوَايَ كَهِرَهِ لَهْ غَهِزَايَهْ كَ پَوْژِي پَاگَرَت بُو پىغەمبەر ﷺ تا گوندىكى (فُتْح) كىرد﴾. ئىمامى (البخارى) و (مسلم) لە (باب تحليل الْفَنَائِمِ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ كِپراۋىتەيانەۋە. جا لە شەرحى ھەدىسەكەدا ئىمامى (النَّوَاوِي) و ئىمام (ابن حجر العسقلانى) لە ئىمامى (الطَّحَاوِي) كىپراۋىتەيانەۋە: ﴿لَهْ غَهِزَايَ (خُنْدَق) ش خَوَايَ كَهِرَهِ لَهْ دَوَايَ پَوْژِي ئاۋابوون- پَوْژِي بُو پىغەمبەر ﷺ گە پاندەۋە تا نوپۇزى ھەسرىي كىرد﴾. جا ئىمامى (الطَّحَاوِي) ھەرمۇيەتى: (رُؤَاةِ ثِقَاتٍ) ھەدىس كىپرەۋە كانى ئەم ھەدىسە باۋە پىپىكرۈن. جا ئەم پوۋداۋەش (مُعْجِزَة) يەكەي تى غەزاي (خُنْدَق) ھە لە پَوْژِيكى تى جگە لە دور پَوْژە كانى پاپىردو پوۋى داۋە، واتە: جىايە لەر دوۋپوژانەي لە شەشەمەكەدا باسما كىردن. والله أعلم.

ھەرۋە ھا دوۋجارى تىش ئەم (مُعْجِزَة) يە لە سەر دەستى پىغەمبەر ﷺ پوۋى داۋە: جارى يەكەمىيان: (أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ) دە كىپىتەۋە: ﴿پَوْژِيك پىغەمبەر ﷺ سەرى خۇي لە ناۋ كۇشى ئىمام (عَلِي) ﷺ دانابوۋ، لەر كاتىش (وَحْيِي) بۇ ھات، جا- لە دواي پَوْژِي ئاۋابوون- پىغەمبەر ﷺ ھەرمۇي: نوپۇزى ھەسرت كىردە؟ ئىمام (عَلِي) ﷺ ھەرمۇي: نا. جا پىغەمبەر ﷺ دوعاى كىردو لە خوا پاپراۋە، خويەكەۋە پَوْژِي لە دواي ئاۋابوون- گە پاندەۋە تا ئىمام (عَلِي) ﷺ نوپۇزى ھەسرىي كىرد﴾. رواه الطحاوي والطبراني والحاكم والبيهقي، وقال الحافظ الهيثمي: رواه الطبراني بأسانيد، ورجال أحدهما رجال الصحيح. كە واتە: (سند) يىكى ھەدىسەكە راستە، بەلام ھەندى زانا ئەم ھەدىسەيان بە بىن ھىز دانائەۋە، والله أعلم.

جارى دوۋەمىيان: ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ الشَّمْسَ فَتَأَخَّرَتْ سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ﴾ رواه الطبراني فى الأوسط، قال الحافظان: الهيثمي والعسقلاني: إسناده حسن، پىغەمبەر ﷺ ھەرمانى بە پَوْژِي كىرد: ماۋەي سەعاتىك لە ھەلاتن دوا كەوت. جا ھەندىك زانا ھەرمۇيانە: ئەم (مُعْجِزَة) يە لە بەيانىكەي (الإِسْرَاءُ وَالْمِعْرَاجُ) دا بوۋ، كە پىغەمبەر ﷺ بە (قُرَيْشِي) ھەرمۇي: لەگەل پَوْژە لاتىندا كاروانەكەتان دەگاتە جى. ھەرۋەك لە باسى (الإِسْرَاءُ وَالْمِعْرَاجُ) دا پاپرا. (شرح

صحيح مسلم) ب (۷) ل (۳۱۴) و (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب (۸) ل (۲۷۶) و (فتح الباري) ب (۶) ل (۳۶۶). ھەشتەم: قىل كىردن لە جەنگدا، پىغەمبەر ﷺ بە ھەزەتى (نُعَيْم) ﷺ ھەرمۇي: ﴿الْحَرْبُ

خَدَعَهُ ﴿جَهَنگ فِیْلَیکه، واته: به فِیْلَیک کَوْتایی دی. بیگومان حه زره تی(نُعِیم)﴾
 قسه ی ناراستی کردن و سه رکه وتوش بوو: په رته وازه ی خسته ناو له شکری دوژمن،
 نه مه ش هه موو به ئیزنی پیغه مبه رﷺ بوو، جا نه مه ش به لگه یه: که درو کردن له جهنگدا
 دروسته: بۆ سه رکه وتو به زاندانی دوژمن، یان بۆ پزگارکردنی له شکری نیسلام له مه ترسی،
 مه به ستیش به درو: قسه ی به پیچ و په نایه، پیغه مبه رﷺ فه رمویه تی: ﴿لَا يَحِلُّ الْكَذِبُ
 إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: تَحْدِيثُ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ لِرِضَايَها، وَالْكَذِبُ فِي الْحَرْبِ، وَفِي الْإِصْلَاحِ بَيْنَ
 النَّاسِ﴾ رواه الترمذي ومسلم، درو کردن حه لال نیه، ته نها له سنی حاله تدا نه بی: میرد
 قسه ی درو له گه ل ژنه که ی بکا تا کو پازی بکا و خیزانه که تیک نه چی، درو کردن
 له جهنگدا تا کو له شکری نیسلام شکست نه هیئی، درو کردن بۆ ناشتکردنه وه ی
 خه لک تا کو دوژمنایه تی له کومه لگه دا په یدا نه بی. جا گوتمان: نه م فِیْلَی حه زره تی
 (نُعِیم) هۆکاری په که م بوو.

هۆکاری دووه مییش: خوی گه وره له م نایه تدا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرًا﴾ الأحزاب: ۹، نه ی نه و که سانه ی ئیمان تان هیئا وه، باسی نیعمه تی خوا بکه ن له و
 کاته ی له شکره کانی کافره کان هاتنه سه رتان، جا ئیمه ش بایه کی به هیزو هه ندیک
 سه ربازمان نارده سه ر کافره کان-که (ملائکة) بون- ئیوه نه تاندیتن، خوی گه وره
 بینهری نه و کاره بوو که له (خُنْدَق) دا ده تانکرد.

جا له باره ی نه م بایه پیغه مبه رﷺ فه رمویه تی: ﴿نَصْرْتُ بِالصَّبَا وَأُهْلِكَتْ عَادًا بِالذَّبُورِ﴾
 رواه الشیخان، به بای (صبا) سه رکه وتنم درایی، گه لی (عاد)ش به ره شه با به هیلاک درا.
 جا له باره ی نه نجامی جهنگه که ش، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ
 لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ الأحزاب: ۲۵، خوی گه وره
 کافره کانی به پق و قینه ی خویانه وه له (مدینه) گه پرانده وه بۆ ولاتی خویان،
 نه گه یشتنه هیچ سودیک و سه رکه وتنیان وده ست نه هیئا، خوی گه وره نه و
 جهنگه ی له کول موسولمانان کرده وه-به (ملائکة) و بای (صبا) ی به هیز- خوی
 گه وره به هیزو زاله به سه ر دوژمنانی دا.

جا له بهر نه و نیعمه ته، پیغه مبه رﷺ فه رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ
 عَبْدَهُ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ﴾ رواه الشیخان، جگه له خودا هیچ
 په رستراویک نیه و هر نه و تا و ته نیایه، خودا وده ده ی خوی به راستی هیئا جی،
 بهنده که ی خوی-مُحَمَّدﷺ-سه که وتوو کرد، له شکری خوی سه ربه رز کرد، به
 ته نهایی له شکره کانی کافره کانی به زاندن، جگه له خودا هیچ شتی که نامیئی. (تفسیر
 ابن کثیر) الأحزاب (۲۵ و ۹) و (فتح الباری) ب (۵) ل (۳۶۹) ب (۶) ل (۱۹۱).

نویهم: جیاوازی زانایانی (مُجْتَهِد) شتیکی شهرعییه، پیغهمبر ﷺ له غزای (بَنی قُرَیظَة) دا فرموی: ﴿أَلَا لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ - وَفِي رِوَايَةِ مُسْلِمٍ: الظُّهْرِ - إِلَّا فِي بَنِي قُرَیظَة، فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا نُصَلِّي حَتَّى نَأْتِيَهُمْ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ نُصَلِّي لَمْ يُرَدْ مِنَّا ذَلِكَ. فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَلَمْ يُعْنَفْ وَاحِدًا مِنْهُمْ﴾ رواء الشیخان، هیچ کەسیک نوێژی عەسر نەکا - ئەگەر نوێژی نیوەڕۆشی نەکردو، با نەیکا - تا لە گەرەکی (بَنی قُرَیظَة) دا دەیکا. جا لە ڕیگەدا هەندیکیان گەیشتنە کاتی عەسر و بونە دوو چین: چینیکیان گوتیان: نوێژەکە ناکەین تا دەگەینە (بَنی قُرَیظَة)، چونکە واتە ئاشکرای فرمودەکە پیغهمبر ﷺ ئەوایە. چینەکە ی تیش گوتیان: ئێمە ئیستا لە ڕیگەدا نوێژەکە دەکەین، چونکە مەبەستی پیغهمبر ﷺ نوێژنەکردن نەبو، بەلکو مەبەستی پەلەکردن بو، جا ئەم دوو بۆچوونەشیان بۆ پیغهمبر ﷺ باس کرد، ئەویش پەخنە ی لە هیچیان نەگرت.

ئەم هەدیسە بەلگە ی: کە جیاوازی زانایانی (مُجْتَهِد) لە پوونکردنەو ی قورئان و هەدیسدا شتیکی شهرعییه و پیغهمبر ﷺ ڕیگای داو، چونکە ئەو دوو چینە (صَحَابَة) یە هەردووکیان (مُجْتَهِد) بون و هەریەکە و جۆرە بۆچوونیک جیاوازی هەبوو لە تیگەیشتنی ئەم هەدیسە، جا کە پیغهمبر ﷺ پەخنە ی لە هیچیان نەگرت، دیارە هەردوو چینەکان لە سەر پاستی بوینە. جا ئە ی برای موسولمان: کە پیغهمبر ی خۆشەویستمان ﷺ بەو هەموو زانست و لە خواترسیه ی خۆی پەخنە ی لەو جیاوازی یە نەگرتی، چۆن بە پەوای دەزانی: فەریکە خویندەوارەکانی ئەم سەردەمە، پەخنە لە هەری چوار ئیمامەکە ی سەر مەزەب بگرن و بانگەوازی بۆ (لَا مَذْهَبِي) = بێ مەزەبی و بەرەللابی بکەن و بلێن: نابێ مەزەبەکان بمێنن. ئایا دەبێ ئەوان لە پیغهمبر ﷺ زانائو لە خواترستر بن؟! تەکات لەدەکەم بۆ شارەزایی ئەم باسە پێشەکیەکی (پووناکی رب العالمین) بخویندە سودی لەوێ دەگری، هەم بپوانە (شرح صحیح مسلم) ب (۷) ل (۳۶۸-۳۶۹) و (فتح الباری) ب (۷) ل (۵۱۰-۵۱۲) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۲۳۲).

دهیهەم: هەزەرەتی (أَبُو لُبَابَة) خۆی لە ستونەییەکی مژگەوت بەستەو، تا تۆبە ی قبول بوو. لە بارە ی تاوانەکی هەزەرەتی (أَبُو لُبَابَة) خۆی گەرە دەفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الأنفال: ۲۷، ئە ی ئەو کەسانە ی باوەڕتان بە خواو پیغهمبر ﷺ هیناوه، خیانهت لەگەڵ خواو پیغهمبر ﷺ مەکەن و نهینیهکان بە کافرەکان مەلێن، خیانهتیش لە ئەو ئەرکەدا مەکەن کە بە ئەمانەت پێتان سپێردراوه، دەشزانن ئاسەواری خیانهت چۆنە.

جا هەزەرەتی (أَبُو لُبَابَة) ﷺ تا ماوێ شەش ڕۆژان هەری بە ستراوێی ماوه و ژنەکی لە کاتی نوێژەکاندا دەهات دەیکردەو تا نوێژی دەکرد، ئینجا دەیهیستەو، ئینجا خۆی گەرە تۆبەکی لە قبول کرد و فرموی: ﴿وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا

صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿التوبة: ١٠٢﴾ هه‌ندیکی‌تر له ئیماندارن دانیان به گونا‌هی‌خو‌یانداندا هی‌نا، کرده‌وی چاک و خراپیان تی‌کل کرده، تکا وایه خودا توبه‌یان قبول بکا، خوی‌گه‌وره له توبه‌کار ده‌بورئ و په‌حمی پی‌ده‌کا.

ئیت‌ر (صحابه) کان په‌له‌یان کرد بیکه‌نه‌وه، به‌لام حه‌زده‌تی (أبولبابه) ﷺ گوتی: والله جگه له پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نابی هیچ که‌سیکی‌تر بمکاته‌وه، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له کاتی نویژی سبه‌ینی کردیه‌وه. (البداية والنهاية) ب(٢) ل(٤٧٨).

یازده‌هه‌م: گوتنی وشه‌ی (سید). پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿قُمُوا إِلَىٰ سَيِّدِكُمْ فَأَنْزِلُوهُ﴾ بۆ‌گه‌وره‌که‌ی‌خوتان هه‌لسن دایبه‌زی‌نن. باسی مه‌لسان له به‌ریه‌کتی-إن شاء الله- له غه‌زای (خبن) دا پوون ده‌که‌ینه‌وه.

جا حه‌دیسه‌که‌ش به‌لگه‌یه: پی‌ویسته پیز له پیاوماق‌ول و سه‌رۆک هۆزه‌کانی موسولمان بندری، هه‌م دروستیشه وشه‌ی (سید)=گه‌وره بۆ‌پیاوماق‌ولی موسولمان بگوتی، به‌لام گوتنی وشه‌ی (سید) بۆ‌پیاوی (فاسق) و (منافق) حه‌رامه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ: سَيِّدٌ، فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدًا فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ﴾ رواه أبو داود والنسائي بإسناد صحيح، به‌هروقی (منافق) مه‌لین: (سید)=گه‌وره، چونکه نه‌گه‌ر نه‌و گه‌وره‌ی ئیوه‌بی، نه‌وه خوی خوتان له خوتان توپه‌ کرده. واته: چونکه وا ده‌گه‌یه‌تی: ئیوه له‌وی که‌تر بن، خوی گه‌وره‌ش به‌وه پازی نابن موسولمان خوی له (منافق) به‌که‌تر دابنی.

ئینجا بزانه: گوتنی وشه‌ی (سید) بۆ‌پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، زانا‌یان به‌سوننه‌تیکی گه‌وره‌یان داناوه-مه‌روه (الشروانی) گپ‌راویه‌تیه‌ره-چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بۆ‌خوی به‌کاری هیناوه فه‌رموویه‌تی: ﴿أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رواه الشيخان، من گه‌وره‌ی خه‌لکیمه له پوژی قیامه‌ت. که‌وابوو: سوننه‌ته له کاتی سه‌لاوات لیدانیش بگوتی: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ)، چونکه هه‌م فه‌رمانی‌خوا به‌جی ده‌هیندرئ و هه‌م پیزلینانی پی‌غه‌مبه‌ریشی ﷺ تی‌دایه، ئیمام (ابن حجر العسقلانی) فه‌رموویه‌تی: به‌یه‌کده‌نگی زانا‌یانی‌ئیسلا‌م: ئایه‌ته‌که‌ی سه‌لاوات به‌گه‌وره‌دانا‌نی پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ تی‌دایه. ئیمامی (الطبري) فه‌رموویه‌تی: واته‌ی سه‌لاوات به‌گه‌وره‌دانا‌نی پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ له دونیاو قیامه‌ت.

جا بزانه: لیره‌دا مه‌به‌ست سه‌لاواتی ده‌ره‌وی نویژه‌کان بوو، چونکه له‌باره‌ی سه‌لاواتی ته‌حیاتی‌نو‌یژ، زانا‌یان فه‌رمووده‌ی جیاوازیان هه‌یه: هه‌ندیکیان فه‌رموویانه: له‌ناو نویژیشدا پیزلینانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌پیش‌تره له‌گو‌پ‌رایه‌لی فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، که‌وابوو: سوننه‌ته له سه‌لاواتی ته‌حیاتی‌نو‌یژیشدا بگوتی: (سَيِّدِنَا مُحَمَّدٌ). جا (نهاية) پشتی به‌م فه‌رمووده‌یه به‌ستوه، به‌لام له‌لای هه‌ندی زانا‌ی‌تر: گو‌پ‌رایه‌لی فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌پیش‌تره له‌پیزلینانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ.

جا نیمامی (الإسنوي) دوو دلای له سوننه تایه تی دا هیه، هم نیمامی (الشربینی) له (مغنی) دا فهرموویه تی: له ناشکرای فهرمووده ی زانایاندا هم دوو مه پشت پی به ستراره. واته: له سه لاواتی ته حیاتی نویژدا سوننه ت نیه بگوتی: (سیدنا محمد).

واته: نویژد خواجه رستی به و پیویسته: شوینکه وتنی پیغه مبه ری ﷺ زیاتر- تی دا په چاو بکړی، چونکه پیغه مبه ری ﷺ به خوی فهرموویه تی: له سه لاواتی ناو نویژدا بلین: ﴿اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ...﴾ حدیث صحیح رواه الإمام الشافعی وأصحاب السنن، جا بوی لیره ش دریژم داین، چونکه هندی کهس هردو مه سه له کانی لی تیکه ل ده بنو ده یکاته ململانبه کی بی سود. (الترغیب والترهیب) ب(۳) ل(۵۷۹) و(فتح الباری) ب(۱۱) ل(۱۸۷و۱۹۰) و(حواشی الشروانی وابن قاسم علی تحفة المحتاج) ب(۲) ل(۸۶).

دوا نزهه: (التحکیم) = دادوهر دانان بوبریاره دانیکی شهرعی، پیغه مبه ری ﷺ به حه زره تی (سعدی) ﷺ فهرموو: ﴿قَضَيْتَ بِحُكْمِ اللَّهِ﴾ رواه الشيخان، به بریاری خوا تو بریارت دا. نه مه ش به لکه یه: دروسته که سیک لیزان و لیها توو بکریته دادوهر له کاروباری موسولماناندا، بریاره که شی جی به جی ده کړی.

ههروه ها دروسته: نه و که سانه بکوژین که په یمان ده شکیمن و یارمه تی دوژمنانی نیسلام دهم، خوی که وړه ده فهرموو: ﴿وَإِنْ نَكْثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ التوبة: ۱۲، نه گهر نه وان په یمانه که یان له دوی په یمانه ستن هه لوه شانده وه و عییبان له نایینی نیوه گرت، نیوه ش سه رکړده کانی کوفر بکوژن، چونکه تازه هیچ په یمانیکیان نیه، به لکی واز له تاوانه کانیان بینن.

به لی: جوله که کانی (بنی قریظه) په یمانیانی دوستایه تییان شکاندو ده یانویست له پشتو وه خه جهر له پشتی نیسلام بده و پایه ته ختی نیسلام و ژن و مندالی موسولمانان ته سلیمی دوژمنانی نیسلام بکن، به لام خوی که وړه فیلی خراب ده گهرینیتته وه سه ر فیلبازه که، نه گهر جله وی سته مکاریش شل بکا، به ری هه لنادا و هه ر ده یگری، بوی جوله که سته مکاره کانی (بنی قریظه) ش هه ر له دنیادا به سزای خویان که یشتن و چوار سه د جهنگاوه ریان لی کوژاو مال و مندالیان به سه ر موسولماناندا به ش کرا، چونکه نه وان نه وها پیلانیان له دژی پیغه مبه ری ﷺ موسولمانان دانا بوو.

ته ماشا بکه: (حیی بن أخطب) ی سه رکی جوله که ی (بنی النضیر)، پیکهینه ری به ری کافره کان بوو له دژی پیغه مبه ری ﷺ، جا کاتی هینایان له سه ری بدری، ته ماشای پیغه مبه ری ﷺ کردو گوتی: نه ی (محمد) وَاللَّهِ لَوْمَةُ خَوْمٍ نَاكِهِمُ که دوژمنایه تی تو م کرده، به لام هه ر که سیک یارمه تی خوا نه دا، خوی که وړه یارمه تی نادا، جا پیغه مبه ری ﷺ فهرمانی دا: له سه ری درا.

هروه‌ها: (كُفَّ بن أسد)ی سه‌رۆكى (بَنِي قُرَيْظَةَ)، به پیغه‌مبه‌رى ﷺ گوت: ئه‌گه‌ر عه‌ییم لێ‌ته‌گێڕی که له ترسی کوشتن موسولمان بویه، ئه‌وه شوینت ده‌که‌وتمو موسولمان ده‌بوم، به‌لام من جوله‌که‌م. ئیتر به‌ فهرمانی پیغه‌مبه‌رى ﷺ ئه‌ویش له سه‌رى درا. ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه: که سه‌رکرده‌کانی جوله‌که ده‌یانزانی پیغه‌مبه‌رى ﷺ راسته. خو ئه‌گه‌ر له‌م حاله‌ته‌ی کوشتنیشدا موسولمان بوبان، ئه‌وه له کوشتن پزگاریان ده‌بوو و له خیانه‌ته‌که‌ش عه‌فو ده‌کران، به‌لام ده‌مارگیری جوله‌که‌یه‌تى وای لێ‌کردبون هه‌ر به جوله‌کایه‌تى بمزن و ببنه سوتمه‌نیه‌ی ئاگرى دۆزه‌خ. به‌ دستکاریه‌وه له (فقه السيرة، للبوطي) ل (٣٣٢ و ٣٣٤) و (سيرة الصلابي) ب (٢) ل (٢٨٠ و ٢٩٤ و ٢٩٦).

سێ‌زده‌هه‌م: رێ‌زداریه‌ی چه‌زده‌تى (سَعْدُ بن مُعَاذٍ) ﷺ، پیغه‌مبه‌رى ﷺ ده‌ره‌ق وى فهرمووی: ﴿قُرُّوا إِلَى سَيِّدِكُمْ﴾ روه‌ الشیخان، له به‌ر گه‌وره‌ی خو‌تان هه‌لسن.

چه‌زده‌تى (سَعْدُ) ﷺ هه‌رچه‌ند له ته‌مه‌نی گه‌نجیدا بوو، به‌لام له رێ‌زداریدا گه‌وره‌ی (أَنْصَارِی) (مَدِينَة) بوو، هه‌روه‌ك ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ گه‌وره‌ی (مُهَاجِر) هه‌كان بوو، چه‌زده‌تى (سَعْدُ) ﷺ له سه‌رده‌ستى چه‌زده‌تى (مُصَنَّب بن عُمَيْرٍ) ﷺ له (مَدِينَة) موسولمان بوو- هه‌روه‌ك باسمان کرد- جا له غه‌زلی (حَنْق) تیریکی وه‌ باسکی که‌وتو برینلاری کرد، جا له خوا پارلوه‌گو‌تى: (خودایه نه‌ممرینه تا ده‌ردم له (بَنِي قُرَيْظَةَ) ده‌رمان ده‌که‌ی). هه‌م فهرمووی: (خودایه ئه‌گه‌ر جه‌نگی (قُرَيْش) ماوه، بمه‌یله‌وه تا له رێ‌گای تو جه‌نگیان له‌گه‌ل بکه‌م).

ئینجا که بریاری دا: جه‌نگاوه‌ره‌کانی (بَنِي قُرَيْظَةَ) بکوژین، پیغه‌مبه‌رى ﷺ فهرمووی به بریاری‌خوا بریارت دا. ئینجا دووباره چه‌زده‌تى (سَعْدُ) ﷺ دوعای کردو فهرمووی: (خودایه وا تێده‌گه‌م جه‌نگی ئیمه‌و کافره‌كان ته‌واو بوو، خودایه به‌م برینه‌م بممرینه).

جا خوای‌گه‌وره دوعایه‌که‌ی قبول کردو به‌م برینه له ته‌مه‌نی سێ و هه‌فت سالی‌دا وه‌فاتى کرد، جا پیغه‌مبه‌رى ﷺ فهرمووی: ﴿اهْتَزَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ﴾ روه‌ الشیخان، عه‌رشى خوا هه‌ژاوه به‌ هو‌ی مردنی (سَعْدُ بن مُعَاذٍ). هه‌م فهرمووی: ﴿شَهِدَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ روه‌ النسائی، هه‌فتا هه‌زار (مَلَائِكَة) ئاماده‌ی (جَنَازَة) ی (سَعْدُ) بون و هه‌لیانده‌گرت. جا که گۆره‌که‌یان هه‌لده‌که‌ند بۆنى میسکی لێ‌ده‌هات، فرضی الله عنه حیا ومیتا. (عظماء حول الرسول ﷺ) ب (٢) ل (٨٩٩-٩٠٤).

چوارده‌هه‌م: له کۆتایی غه‌زای (الأحزاب) دا پیغه‌مبه‌رى ﷺ فهرمووی: ﴿أَلَا نَنْعَزُوهُمْ وَلَا يَغْزُونَا﴾ روه‌ البخاری، له ئیستا به‌ولاوه ئیمه ده‌چینه جه‌نگی ئه‌وان، ئه‌وان نایه‌نه جه‌نگی ئیمه. چه‌زده‌تى (سَعْدُ بن مُعَاذٍ) ﷺ له کۆتایی جه‌نگه‌که‌دا دوعای کردو گو‌تى: خودایه وا تێده‌گه‌م کۆتایی جه‌نگت هیناوه له نیوان ئیمه و کافره‌کانی (قُرَيْش) دا... خودایه ئه‌گه‌ر کۆتاییه‌ت هیناوه برینه‌که‌م بته‌قینه‌وه و به‌م برینه بممرینه. جا خوای‌گه‌وره دوعایه‌که‌ی قبول کردو برینه‌که‌ی هه‌لوه‌شاوه‌و هه‌ر خوینی لێ‌هات تا وه‌فاتى کرد، ئیتر

فهرموده که ی پیغه مبه رو ﷺ دوعایه که ی حه زره تی (سعد) ﷺ له یه ک نامانجا یه کتری ده گرنه وه: نه ویش ناگادار کردنه وه یه: (که قوناغی غه زایه کانی بهرگری کوتایی هات و له مهودا قوناغی غه زایه کانی هیرش کردن دهست پی ده کاو بی باوه پان و بتپه رسته کان جگه له نیسلام هیچی تریان لی قبول نا کری و جوله که و دیانه کانیش ده بی سهرانه بدهن).

به لی: به له ناوبردن جوله که کانی (بنی قریظه) به ره ی ناوخوی موسولمانان به هیز بو و کرمی ناوخو نه ماو جاریکی تر له دهره و پا دوژمن ناتوانی هیرش بهینیتته سهر (مدینه). نیمام (ابن حجر العسقلانی) فهرمودیه تی: (سعد) ﷺ له دوعایه که ی دا پیکای و دوعایه که ی قبول بو، چونکه هیچ جهنگی تر له نیوان موسولمانان و (قریش) دا پرووی نه دا، به لکو پیکهاتنی جهنگ وه ستاندن مؤر کرا، جا نه وان په یمانه که یان شکاندو پیغه مبه رو ﷺ هیرشی کردنه سهر، (مکه) ی پزگار کردو دوعایه که ی (سعد) وه کو فهرموده که ی پابردوی پیغه مبه رو ﷺ لیها. (فتح الباری) ب (۷) ل (۵۰۵ و ۵۱۷). و (فقه السیره، للبوطی) ل (۳۲۷).

پانزدهم: ماره کردن حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) ی دایکی نیمانداران رضی الله عنها، حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) رضی الله عنها- کیژی (أَبِی سَفْیَان) ی سهر کرده ی کافره کانی (قریش) بو، نه ویش وه کو (أَبُو جَهْل) و (أَبُو لَهَب) له توندترین دوژمنانی نیسلام بو، له هه موو جهنگی دژ به نیسلام دهستی هه بو، حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) ش رضی الله عنها- له (مکه) خوی و میرده که ی- (عُبَیْدُ اللَّهِ بن جَحْش)- موسولمان بون و کوچیان کرد ب (حَبْشَة)، جا له وی (عُبَیْدُ اللَّهِ) ی میردی له نیسلام پاشگه ز بووه و بووه دیان- گاور، هه به گاوریش له وی مرد.

جا گوتمان: پیغه مبه رو ﷺ هه ر ژنیکی له خوی ماره کردن بهرزه وه ندیه کی نیسلامی تی دا بووه، په کیکیش له و بهرزه وه ندیانه که مکر دنه وه ی پق و قینه ی دوژمنانی نیسلام بو، جا ماره کردن حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) ش رضی الله عنها- له م بابه ته بو، واته: پیغه مبه رو ﷺ ویستی خزمایه تی له گه ل (أَبُو سَفْیَان) پهیدا بکاو له دوژمنایه تی که م بکاته وه، بوی حه زره تی (عَمْرُو بن أُمَیَّة) ی ﷺ نارد له لای (النَّجَاشِی) ی پاشای (حَبْشَة)، تا کو حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) ی لی ماره بکا، جا (النَّجَاشِی) ناردیه لای حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) رضی الله عنها- تا کو په کیکی له موسولمانان بکاته سهر په رشتکاری ماره برینه که، جا حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) ش رضی الله عنها- حه زره تی (خالد بن سَعِید) ی ﷺ کرده سهر پشکاری خوی، جا (النَّجَاشِی) فرهمانی به حه زره تی (جَعْفَر بن أَبِی طَالِب) ﷺ کرد: خوی و موسولمانه کانی تری (حَبْشَة) ناماده ی ماره برینه که بن، جا به ناماده بوونی هه مووان ماره برینه که نه جا دراو (النَّجَاشِی) له مالی خوی چوار سه د دیناری زیری کرده مارهی حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) رضی الله عنها، زیافه تیکیشی ب موسولمانه کانی (حَبْشَة) کرد، جا حه زره تی (أُم حَبِيبَةَ) ش رضی الله عنها له گه ل کوچکه ره کانی تر له (حَبْشَة) گه پاوه (مدینه) جا له دوی وه فاتی پیغه مبه رو ﷺ له سالی چلو چواری

کۆچی دا حەزەرتی (أُمُّ حَبِيبَةَ) ش رەسەنەن ئەو فاتی کرد.

جا لە بارەى ئەم مارەبەینە، خۆی گەورە دەفەرموی: ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾ (المتحنة: ۷)، نزیکە خۆی گەورە خۆشەویستی بخاتە نیوان ئیووە ئەوانەى دوژمنایەتییان دەکەن لە کافرەکانى (قُرَيش). ئیمامى (البیهقى) و ئیمامى (القرطبی) لە حەزەرتى (ابن عَبَّاس) رەسەنەن ئەو گێراویەتیانەو: ئەم خۆشەویستىیە لە دواى مارەبەینى (أُمُّ حَبِيبَةَ) بوو، (أُمُّ حَبِيبَةَ) بووە دایکى ئیمانداران و (مُعَاوِيَةَ) ش بووە خالى ئیمانداران. جا کە هەوالی ئەم مارەبەینە گەیشتە (أَبُوسُفْيَان)، گوتى: (هَذَا الْفَحْلُ لَا يَقْدَعُ أَنْفَهُ) ئەم نێرىیە لە لوتى نادری، واتە: (مُحَمَّدٌ ﷺ) رێزدارەو پەد ناکرێتەو.

جا بەم مارەبەینەى حەزەرتى (أُمُّ حَبِيبَةَ) دلى (أَبُوسُفْيَان) نەرم بوو و توندوتیژیەکەى دوژمنایەتیی خاوەن بوو لە (فَتْح مَكَّة) دا موسولمان بوو، والحمد لله تعالى. (تفسیرالقرطبی) (المتحنة: ۷) و (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۵۰۲-۵۰۴).

*** **

﴿غەزای (بَنى لَحْيَان)﴾

لە مانگی (جُمادى الأولى) سالى شەشەمى کۆچى، پێغەمبەر ﷺ دوو سەد (صَحَابَة) ی لە گەل خۆیا برد بۆ سەر (بَنى لَحْيَان) کە لە (الرَّجِيع) دا خیانهتیان لە حەزەرتى (حَبِيب) و هاوڕێکانى ﷺ کردبوو و لە (بَنى مَغُوَّة) دا شەهید کران، تاكو تۆلەیان لى بکاتەو، ئینجا کە پێغەمبەر ﷺ گەیشتە شوپى شەهیدبوونى ئەوان، دوعاى بۆ کردن و لە خوا پاراوە لێیان خۆش ببى. جا (بَنى لَحْيَان) ش هەوالى هێرشى پێغەمبەر ﷺ گەیشت و هەلاتن و بە سەر چپایەکاندا پەرت بون، جا پێغەمبەر ﷺ (صَحَابَة) کانى بەو ناوچەیدا پەرت کردن، بەلام هیچ کەسیکیان دەست نەکەوت، ئینجا بۆ ترساندن کافرەکانى (مَكَّة) پێغەمبەر ﷺ لەشکرەکەى برده (عُسْفَان)، ئینجا لەوێش دە سوار ئەسپى بە سەرگردایەتى ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ ناردن تا گەیشتنە دۆلى (كَرَاع الغميم) لە نَزِيك (مَكَّة)، ئینجا ئەوانیش بە سەلامەتى گەرانەو، جا لە دواى چوارده رۆژان پێغەمبەر ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ بە سەلامەتى گەرانەو (مَدِينَة)، لەم ماوەیه شدا حەزەرتى (عبدالله ابن أُمِّ مَكْتُوم ﷺ) جێنیشى پێغەمبەر ﷺ بوو لە (مَدِينَة).

﴿غەزای (ذی قَرْد) = غەزای (الْغَابَة)﴾

کە پێغەمبەر ﷺ لە غەزای (بَنى لَحْيَان) گەراوە، پاش چەند شەویکی کەم، (عَیْنَة بن حِصْن) - کە لە غەزای (خَنْدَق) دا سەرکەوتەیهکى (عُظْفَان) بوو - لە گەل چل ئەسپسوارى هۆزەکەى، شەویک هێرشیان کردە سەر و شترەکانى پێغەمبەر ﷺ، کە لە (الْغَابَة) دەلهوهران و ژمارمیان بیست و شتر بوو، (ذی قَرْد) کۆپى حەزەرتى (أَبُو لُزْرِ الْغَفَارِي) و ژنەکەى

(أبي ذر) ﷺ له گهڻ وشرهڪاندا بون، جا ڪافرهڪان (ذر)يان شهيد ڪردو ڙنهڪه شيان به ديل ڪرتو له گهڻ وشرهڪاندا برديان، جا يهڪهم ڪهس ڪه ٺهم ههوالهي زاني: ههزرمتي(سلمة بن الأكوع) ﷺ بوو، چونڪه له بهرمبهياندا بهرمو (الغابة) پڙيشتو له ڀيگهڻ خزمه ٽڪاريڪي ههزرمتي(عبدالرحمن بن عوف)ي رضي الله عنهما گهيشتيو پئي ڪوت: (عيننة) وشرهڪاني پيغهمبهري ﷺ به تالان بردن، جا ههزرمتي(سلمة) ﷺ خزمه ٽڪاريڪي ههزرمتي (طلحة)شي رضي الله عنهما له گهڻا بوو و پئي ڪوت: به سواري ٺهم ٺهسپه به پهله برڙ ههوالهڪه بگهينه پيغهمبهري ﷺ. جا خزمه ٽڪارهڪه پڙيشتو ههزرمتي (سلمة)ش ﷺ له سهر (ثنية الوداع) به دنگيڪي بهزر سي جار هاواري ڪرد: (وا صباحاً). ٺهم وشيه بق مارڪرني تنگانه به ڪار دهمات.

جا ههزرمتي(سلمة) به خويشي به دواي ڪافرهڪاندا پڙيشتو ومڪو نه پره شير غاري دها تا گهيشته تالانچيه ڪافرهڪان و تيرباراني دمڪردن، جا ڪه ٺهوان هيڙ شيان بو دهمينا ڀايدمڪردو نهيدمگهيشتن، ڪه دمگهڙانهوه ديسان تيرباراني دمڪردنهوه، تا واي لي ٽڪردن جهند وشرتيڪ و جهند ڪهل وپهليڪي پي به جي هيشتن... بهم جوڙه ههزرمتي (سلمة) ﷺ ههر له جهنگدا بوو، له لايهڪي تيش: ڪه پيغهمبهري ﷺ ههوالهڪهي گهيشتي، ههرمووي: ﴿يَا خَيْلَ اللَّهِ إِرْكِي﴾ هو ٺهسپسوارهڪاني خوا سواري ولاغهمكانتان بن.

جا يهڪهم ٺهسپسوار گهيشته خزمهت پيغهمبهري ﷺ: ههزرمتي(المقداد بن الأسود) بوو ﷺ، ٺينجا پيغهمبهري ﷺ ٺالايهڪهي دايه دهست ههزرمتي(سعد بن زيد) و ﷺ ههرمووي: به ٺهميراپهتي ٺهم ڪڙمهڻه به پهله برڙ، تا خه ٽڪي تيش به دواتاندا دمئيرم. ٺينجا پيغهمبهريش ﷺ ههزرمتي(عبدالله ابن أم مكتوم)ي ﷺ له جي خوي دانو ههزرمتي(سعد بن عباد)شي ﷺ له گهڻ سي سهد (صحابه) ڪردنه پاسهواني (مدينة)و به خويشي له گهڻ پيئنجسهد (صحابه) ڪهوتنه پي، تا له (ذي قرد) گهيشتنه دوڙمن و جهند وشرتيڪي تريان لي سهندنهوه، به لام ڪافرهڪان قورتار بون و وشرهڪاني تريان له گهڻ خويانا برد، جا پيغهمبهري ﷺ پڙيشتو و شهيڪ لهوي مايهوهو لهم غهزايهڻا (محرز=الأخرم الأسدي) شهيد بوو ﷺ، دوو ڪافريش ڪوڙران.

ٺينجا ڙنهڪهي (أبي ذر)ش رضي الله عنهما شهيڪ به نهيني له دواي خهوتني ڪافرهڪان- سواري وشرهڪهي پيغهمبهري ﷺ بوو- ڪه ناوي (الغضباء) بوو- ڀايدمڪردو ڪافرهڪان نه يگهيشتن و به سهلامهتي گهيشتهوه پيغهمبهري ﷺ (صحابه) ڪان ﷺ، جا له ڀيگهڻا نه زري ڪردبوو: ٺهگهر خوا ڀڙگاري بڪا، ٺهم وشره بو خوا سهر بڀري. جا ٺهمهي بو پيغهمبهري ﷺ باس ڪرد، پيغهمبهري ﷺ ههرمووي: ﴿بَسَّ مَا جَزَيْتَهَا﴾ پاداشتيڪي خراپت داوهتهوه وشرهڪه. واته: توي له دوڙمن ڀڙگار ڪردوه، چون سهر

دەمبەرى، جا پېغەمبەر ﷺ ڦەرموۋى: ﴿لَا رَفَاءَ لِنَذْرِ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ ابْنُ آدَمَ﴾ رىۋايەت قىلىپ، بەجىيەننى نەزىرگە گوناھدا دروست نىيە، ھەم لەۋ شتەشدا دروست نابى: كە مەلىكى نەزىرگەرگە نىيە. جا ڦەرموۋى: ئەم وشترە وشترى مەنە، تۆش بۇ خۆت بگەرپنە (مەدینە). جا پېغەمبەر ﷺ بە سۈرى ئەم وشترە (الغضب) گەرپنە (مەدینە) ۋە لەم غەزايەدا پېنج پۇزى پىچون.

﴿رَوُوداۋەكەي (الغُرَيَّيْنِ)﴾

لە مانگى (شۈال) سالى شەشەمى كۆچى، ھەشت پىۋا لە ھۆزەكانى (عگل) ۋە (غرىنە) ھاتنە خىزمەت پېغەمبەر ﷺ موسولمانبۈۋى خۇيان راگەياندا، بەلام ئاۋ ۋە ھەۋاى (مەدینە) يان ئىنەكەۋت ۋە توشى نەخۇشى بون، جا پېغەمبەر ﷺ ناردنىيە لاي وشترەكانى خۇي، تاكو شىرو مىزى وشترەكان بخۇنەۋەم لەۋ نەخۇشىيە چاك بېنەۋە، جا ئەۋانېش چۈنە لاي وشترەكان ۋە ماۋمىيەك مانەۋە، تا چاك بونەۋە، ئىنجا كافىر بونەۋەم شۈۋانى وشترەكانىيان كۈشت ۋە وشترەكانىشيان بە تالان بىردن، جا پېغەمبەر ﷺ لەشكرىكى بە دۋادا ناردن ۋە گىرتىيان، جا دەست ۋە پىيان بىرىن ۋە چاۋيان دەرھىنان ۋە لە لاي (الْحَزَّة) بەجىيان ھىشتن ۋە ئاۋيان نەدانى تا ھەموۋيان مردن.

﴿(سَرِيَّةُ) (الْخَبَطُ) بە سەرگىردايەتى ھەزرىتى (أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ) ﷺ﴾ ئىنجا لە پېش پېكەتەنەكەي (الْخَلْدِيَّة) ىداھاتۋو، پېغەمبەر ﷺ سىسەد (صَحَابَةُ) ى بە سەرگىردايەتى ھەزرىتى (أَبُو عُبَيْدَةَ) ﷺ ناردنە لاي كەنارى دەرپاي سۇر، بۇ گىرتى كارۋانىكى (فرىش)، جا ھەر لە پىگەدا ئازۋقەيان نەما، بۇيى ھەزرىتى (أَبُو عُبَيْدَةَ) ﷺ قەسپى لە ھەموۋيان ۋەرگىرتن ۋە تېكەلىگىردن ۋە پۇزى تەنھا يەك دانە قەسپى دەدانى ۋە دەيانمىزى، ناچار لە بەر بىرسىيەتى (الْخَبَطُ) = گەلای دىرەختىيان دىخۋارد-بۇيى بە لەشكرى (الْخَبَطُ) نارېۋارە- ئىنجا لەۋ ماۋمىيەدا ھەزرىتى (قَيْسُ بْنُ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ) رىضى اللہ عنہما ھەندىك وشترى بە قەرز گىرىن ۋە پۇزى سى وشترى بۇ لەشكرەكە سەر دەمبەرىن، تا نۇ وشترى سەر بىرىن، جا ھەزرىتى (أَبُو عُبَيْدَةَ) ﷺ قەدەمغەي كىردو پىگەي نەدايى ھىچىتر سەر بىرى، ۋاتە: چۈنكە ئىمام (عمر) ﷺ -كە ئەۋىش سەربازىكى لەشكرەكە بوو- ڦەرموۋى: ئەمە خۇي قەرزدار دىكاۋ ھىچ مالىشى نىيە، بەلكو مال مالى باۋكىيەتى.

جا لە ناكۋا شەپۋەلەكانى دەرپا نەنگىكى (الْعَبَسُ) ى فرىدا دەرۋە كە بە قەد تەپۋلگەيەكى گەرە بوو، جا (صَحَابَةُ) كان ﷺ ماۋى مانگىك لە گۆشتى نەنگەكەيان خۋاردو تىر بون ۋە لاۋازى بىرسىيەتيان نەما، جا كە گەرپنەۋەم بۇ پېغەمبەر ﷺ باس كىرد، پېغەمبەر ﷺ ڦەرموۋى: ﴿ئەمە پىزىكە خوا بۇ ئىۋەي ھىناۋەتە دەرۋە، ئايا ھىچتان ۋى ماۋە دىخۋاردى ئىمەش بىدەن؟﴾ لە (رواية) ىكىتردا ڦەرموۋى: ﴿ئەگەر بىزانىن دەگەينە گۆشتەكەۋ بۈگەن نەبۈيى، پىمانخۇش بوو:

هه‌ندی‌کمان له‌و گۆشته هه‌بوايه ﴿. جا نه‌وانيش هه‌ندی‌ک گۆشتی نه‌هنگه‌که‌یان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناردو خواردی، واته: گۆشته‌که بۆگه‌ن نه‌ببوو، بۆیخ خواردی. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۵۰۹و۵۴۰و۶۳۸) و(فتح الباري) ب(۷) ل(۵۷۱و۵۷۴)، ب(۸) ل(۱۰۲و۱۹۷).

﴿گۆلبژی‌ریک له‌م گۆلزاره﴾

یه‌که‌م: غه‌زای (بنی‌لخیان) بۆ نه‌وه بوو تۆله‌ی حه‌زه‌تی (خَبِيب) و هاوړیکانی ﷺ بکاته‌وه. ناشکرایه: له غه‌زای (خَنْدَق) له‌شکری کافره‌کان له هه‌موو غه‌زایه‌کانی‌تر زۆرترو به‌هیزتر بوو، ئینجا که خوای‌گه‌وره ئه‌و هیزه زۆره‌ی به‌زاندو پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فهرمووی: له‌مه‌ودوا ئیغه بۆ غه‌زای نه‌وان ده‌چین. پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی بۆ په‌خسا: دوژمنه‌ تاوانکاره‌کانی ته‌مبێ بکا، جا ئه‌و کافرا‌نهی له (الرَّجِيع) خیا‌نه‌تیا‌ن له حه‌زه‌تی (خَبِيب) و هاوړیکانی ﷺ کردو به‌ شه‌هیدکردنیا‌ن دان، له لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ گه‌وره‌ترین خائین داده‌ندران و شیاوی لای‌بوردن نه‌بون ئه‌گه‌ر موسولمان نه‌بن.

جا هه‌رچه‌ند حه‌زه‌تی (خَبِيب) و هاوړیکانی ﷺ به‌ شه‌هیدبوون شاد بون، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر بۆیا‌ن غه‌مبار بوو، هه‌رده‌م ده‌ویست تۆله‌یا‌ن به‌ستین، چونکه هه‌ر تاوانکاریک تاوانه‌که‌ی به‌ بێ لای‌په‌چانه‌وه به‌پا، نه‌وه تاوانی گه‌وره‌تر ده‌کاوترسی که‌م ده‌بیته‌وه، هه‌ر بۆیش خوای‌گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ التوبة: ۱۲۳، با کافره‌کان توندو تیزی له ئیوه‌ بیه‌ین. هه‌م ده‌فهرمووی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ الأنفال: ۶۰، ئاماده‌ بکه‌ن بۆ دژایه‌تی کافره‌کان هه‌رچه‌ندی له تاوانا‌تانه‌ هیه‌ له هیزی چه‌ک هاویشتن و پاگرتنی و لاغی جه‌نگی، تا‌کو به‌و هیزه‌ دوژمنی خواو دوژمنی خو‌تان به‌ترسی‌ن، هه‌م هه‌ندی‌ک دوژمنی‌تری جگه‌ له‌وانیش به‌ترسی‌ن که ئیوه‌ نازانن چ دوژمنی‌کن، هه‌ر خوا نه‌یا‌نزان.

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌یشته‌ ولاتی ئه‌م تاوانکارانه‌و ماوه‌ی دوو پۆژان له‌وێ به‌ دوا‌یانه‌ گه‌پا، به‌لام نه‌وان هه‌لاتن و چونه‌ چیا‌یه‌کانی ئه‌م ناوچه‌یه‌، جا هه‌رچه‌ند هه‌چ که‌سیکیان نه‌که‌وته به‌رده‌ستی له‌شکری ئیسلام، به‌لام به‌م غه‌زایه‌ بۆیا‌ن ناشکرا بوو: ئیسلام زۆر به‌هیز بووه‌و توانای هیه‌ له هه‌ر کاتی‌کدا بیه‌وێ بگاته‌ خاکی دوژمنه‌کانی، به‌لکو به‌م غه‌زایه‌ کافره‌کانی (قُرَيْش) ش‌ترس دایگرتن و وا تێگه‌یشتن پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیزشیا‌ن ده‌کاته‌ سه‌ر. به‌پاوه‌ (السيرة الطيبة) ب(۳) ل(۳) و(سيرة الصلابة) ب(۲) ل(۳۲۹-۳۳۱).

دووهم: به‌پیا‌ری (نَذْر)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ﴿لَا وَفَاءَ لِنَذْرِ فِي مَعْصِيَةٍ وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ﴾ ر‌واه مسلم، به‌جیه‌ی‌نانی نه‌ز له‌ گونا‌ه‌دا دروست نیه... هتد. به‌زانه: مه‌به‌ست به‌ (نَذْر) واجبه‌کردنی خوا‌په‌رستنی‌که له سه‌ر خو‌ی، که له سه‌ره‌تادا له

سەرى واجب نەبوتى، خۇاىگەورە لە مەدحى پىاوپاچاكان دەفەرموى: ﴿يُؤْفُونَ بِاللَّذَرِ﴾
 الإنسان: ۷، پىاوپاچاكان نەزىر بەجى دىنن. ھەم پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ﴿مَنْ نَذَرَ أَنْ
 يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِهِ﴾ رواه الشيخان، ھەر كەسىك لە سەر خۇى نەزىر
 كرد خۇاپەرستنىك بكا با بىكا، ۋە ھەر كەسىك نەزىر كرد گوناھىك بكا نابى بىكا.
 جا بە بەلگەى ئەم ھەدىسانە: ھەر كەسىك نەزىر كرد تاوانىك بكا: ۋەك شەپاخواردنە ۋە ھو
 كوشتنى بە ناھەق و زىناو... ھتە، ئەو نەزەكەى بەتالە ۋە دانامەزى، جا لە لای كۆمەلە
 زۆرەكەى زانايانى ئىسلام: كەففارەتیشى لە سەرنى، بەلام لە لای ئىمام (أحمد)
 كەففارەتتىكى سويندى لە سەرە.

ھەر ۋەھا ئەگەر شتىك ملكى خۇى نەبى، ئەویش نەزىر كەردنى دانامەزى: ۋەك مەسەلەى
 وشترەكەى پىغەمبەر ﷺ كە پابرا، بەلام ئەگەر نەزەكەى بە ملكايەتى شتەكە ھەلبواسى،
 يان بە ۋەدەسكەوتنى سودىكى ھەلبواسى، ئەو كاتە نەزەكەى دادەمەزى ۋە لە سەرى
 واجب دەبى، ۋەك بلى: ئەگەر خانوى فلانەكەس بوو ملكى من لە سەرم نەزىر بى بىكەمە
 خىر. يان بلى: ئەگەر نەخۆشەكەم چاك بۆو، لە سەرم نەزىر بى مەپىك بەكەمە خىر. ئەو
 لە ھەردوو مەسەلەدا نەزەكەى دادەمەزى ۋە ھەر كاتىكىش پىغەمبەر ﷺ ۋە ھەر كاتە جى،
 واجبە: جى بەجى بكا ھەرچەند ھىچ مەپىشى نەبى، جا ئەگەر نەزىر كەردەكە مرد، ئەو كاتە
 واجبە مەراترەكەى پىش مەراترەكەى لە مەراتەكەى نەزەكەى بۆ جى بەجى بكا. (شرح صحيح
 مسلم) ب(۷) ل(۱۰۲-۱۰۹). ئەم باسەم بە دىننى لە بەرگى پىنجەمى (پىوناكى رب العالمين) دا پىون كەردۆتەو.
 سىيەم: سزى پىگرەكان، پىغەمبەر ﷺ فەرمانى بە (الْعُرَيْنِ) كرد: مەز و شىرى
 وشترەكان بخۆنەو... ھتە. بە بەلگەى ئەم ھەدىسە ئىمام (مالك) و ئىمام (أحمد) ۋە چەند
 زاناىەكى مەزەبى (الشافعي) فەرمووانە: مەز و پىخى ئەو ئازەلانەى گۆشتيان دەخورى
 گۆشتى پاكە. بەلام ئىمامى (الشافعي) ۋە كۆمەلە زۆرەكەى زانايان فەرمووانە: مەز و پىخى ئەو
 ئازەلەى گۆشتى دەخورى ۋەكو ھى ئازەلەكانى تر پىسە، ئەم ھەدىسەى ئەم باسەش
 نابىتە بەلگە؟ چونكە ئەم مەز خواردنە ۋە بە بۆ دەمانكەردن بوو، دەمانكەردنىش بە ھەموو
 شتىكى پىس-جگە لە شەپاب-دروستە.

دىسان بزانە: لەبارەى ئەم جۆرە پىگرەكانەى ۋەكو (الْعُرَيْنِ)، خۇاىگەورە دەفەرموى:
 ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ
 تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ المائدة: ۳۲، سزى ئەو كەسانەى جەنگى خۇا پىغەمبەر ﷺ
 دەكەن-واتە پىگرى دەكەن ۋە ھەولى و پىرانكارى و تىكدانى كۆمەلگە دەدەن- ھەر
 ئەو ھە: بكۆژىن، يان لە سىدارە بدرىن، يان دەست و پىيان لە پاستە ۋە چەپە

بېردىن، يان دور بخړينه وهو بهند بکړين، نهو سزايه سهر شوپړي يه بو نهوان له دونيادا، له پوژي دواييشدا سزايه کي گه وره يان هه يه.

جا بزانه: بويي پيغه مبه رﷺ فەرمانی دا: چاويان دهرميټان، چونکه نهوان چاري شوانه که يان دهرميټابوو، هم تينوو بونو ناويان نه داني، چونکه کافر بوبونه وهو پړيزي ناييني يان نه مابوو، بويي زانايان فهرموويانه: نه گهر که سيک ناوي وي بوو بو دستنويژگرتن، له هه مان کاتيش نازهلک، يان گاورک، يان جوله که يه ک-که جهنگ له دژي نيسلام ناکن- پيوستيان بهو ناوه هه بوو بو خواردنه وه، نه وه واجبه: ناوه که يان بداتي تاکو بيخونه وهو به خويشي له جياتي دستنويژگرتن ته يمموم دهکا. به لام نه گهر موسولمانی کافربووه وه تينوو بوو نابي ناوه که ي بداتي.

هه روه ها حه ديسه که ش به لکه يه نه گهر که مهلک يه ک که س بکوژن دروسته هه موويان له توله کي که سه که بکوژين. (شرح صحيح مسلم) ب(۷) ل(۱۶۷) و(فتح الباري) ب(۱) ل(۴۳۶).

چواره م: (صَحَابَةُ) کان گوشتي نه نه گه که يان بو پيغه مبه رﷺ نارد و خواردی.

نه مه ش به لکه يه: که گشت گيانله به ريکي دهر يايي-که ته نها له ناودا بژي- حه لاله بخوري، جياوازي نيه: به خوي مردبي: وه کو نه نه گه که ي نه م حه ديسه، يان که سيک کوشتبتي، هه رچند که سه که ش موسولمان نه بي، واته: پيوست به سهر پرين نيه، به لام نه گهر نازهل که-له دواي مردن- هه لاوسابي و بگوگن بوي، نه و کاته نه گهر زيانی هه بي حه پامه بخوري، هه روه ها نه و گيانله به رهي له ناو و له وشکانی دا ده ژي-وه ک سه گي ناوي و کيسه ل...هتد، نه وانيش جگه له بوق نازهل ژه هراويه کان له لاي نيمام (مالك) و نيمام (أحمد) و نيمامي (النواوي) مه زه بي (الشافعي) به سهر پرين حه لال ده بن، به لام بوق حه لال نابي؟ چونکه پيغه مبه رﷺ قه ده غه ي کردوه بوق بکوژي. (مغني ابن قدامة) ب(۱۱) ل(۸۴-۸۶) و(تحفة المحتاج بشرح المنهاج) ب(۹) ل(۳۷۷ و ۳۷۸).

*** **

﴿ غه زاي (الْخُدَيْيَّة) و (صُلْحُ الْخُدَيْيَّة) ﴾

پيغه مبه رﷺ له خه وندا ديتي: خوي و (صَحَابَةُ) گاني ﷺ چونه (مكة) ي پيروز نيجراميان به (غمره) به ستبوو، به نه ميني (غمره) يان کردو سهر ي خويان تاشي. جا پيغه مبه رﷺ خه ونه که ي بو (صَحَابَةُ) کان ﷺ گيپراوه نه وانيش زور دلخوش بون، جا به (صَحَابَةُ) گاني راگه ياند خويان ناماده بکمن بو (غمره)، هه م داواي له (اعراب) ده گاني ده ور به ري (مدينة) ش کرد: له گه لي برؤنه (غمره)، نه وه ک (فرينش) جهنگي له گه لي بکمن و ريگه ي نه دمن (غمره) بکا، به لام زور به ي (اعراب) لي دواکه و تنو له گه لي نه رويشتن و گوتيان: نيمه به مال و مندالي خومانه وه سهر قاتين.

جا پیغهمبهر ﷺ چه زهرمتی (نَمِيلَة بن عبدالله) ی ﷺ کرده جینیشی خوی له (مدینة) و چه زهرمتی (ابن أم مكتوم) شی ﷺ بۆ جه ماعه تی نویره کان دانا، ئینجا له رۆزی دوو شه ممه ی یه که می (ذی القعدة) ی سالی شه شه می گۆچی پیغهمبهر ﷺ هزارو چوار سهد (صحابة) ی له گهل خویا بردو له (ذی الخليفة) ئیحرامیان به (عمره) به ست و نازه له کانی (هذی) شی له گهل خویا هیئا، تا کو خه لک بزانی بۆ (عمره) ده چنه (مكة) نه ک بۆ جهنگ، بۆی جگه له شمشیره کانیان هیج چه کیکی تریان نه برد، (هذی) بهر نازه له ده گوتی: که حاجی له گهل خویا به دیاری ده بیاته (مكة)، تا کو له وی سهری بیری و بیاته مه زاره کان.

جا پیغهمبهر ﷺ چه زهرمتی (بشر بن سفيان) ی ﷺ نارد (مكة)، تا کو هه والی (فریش) ی بۆ وهر بگری، ئینجا که پیغهمبهر ﷺ گه یشته (عسفان)، له وی چه زهرمتی (بشر) ی ﷺ پی گه یشته وه و پی گوت: کافر ده کانی (فریش) هه والی هاتنی ئیوه یان پی گه یشته وه و هیزیان کۆ کردۆته وه و ریگه نادهن ئیوه بچنه ناو (مكة)، دوو سهد ئه سپسواریشیان به سهر گردایه تی (خالد بن الوليد) ناردۆته (کراع القميم) تا کو ریگه له موسولمانان بگرن به ره و پيش نه پۆن.

جا که پیغهمبهر ﷺ ئه م هه والی پی گه یشت، فه رموی: ﴿خه لکینه پراویژتان پی ده که م چی بکه یین؟﴾. جا ئیمام (ابوبکر) ﷺ فه رموی: یارسول الله تۆ بۆ ئه وه هاتوی زیاره تی ئه م ماله ی خوا بکه ی و مه به ست جهنگ نیه، که وابوو: به ره و ماله ی خوا برۆ، جا ههر که سیک ریگه ی لیگرتین، جهنگی له گهل ده که یین.

جا پیغهمبهر ﷺ فه رموی: له سهر ناوی خوا به ریگه ی خۆتاندا برۆن. جا فه رموی: ئایا پیاویک هیه به ریگه یه کی وه هادا به مانبا که هیزی کافر ده کانی (فریش) ی لی نه بی؟ جا چه زهرمتی (ناجیه بن جندب) ﷺ گوتی: من ئه ی پیغهمبهری خوا. جا چه زهرمتی (ناجیه) به ریگه یه کی سه ختا به ناو گه ئیه کاندای بردنی و زۆر ماندوو بون، تا گه یشتنه شوینیکی نه رم و خۆش، جا که ئه سپسوار ده کانی (خالد بن الوليد) تۆزی له شکری ئیسلامیان دیت به ریگه یه کی تر دا هاتون، یه کسه ر به را کردن گه رانه وه (مكة)، تا کو (فریش) ناگادار بکه نه وه و خۆیان ناماده بکه ن.

جا پیغهمبهر ﷺ فه رمانی دا: به لای راسته دا به دهر به ندی (المرار) دا برۆنه (الخدینیه) له لای خواره وه ی رۆژ ناوی (مكة). ئینجا که گه یشتنه دهر به نده که ی نزیک (الخدینیه)، له وی وشتره که ی پیغهمبهر ﷺ ئیخ بوو و نه پویشت، جا ههر چه ند هه ولیان دا هه ئنه ستاوه، جا گوتیان: (القنواء) وشتره که جه نه ی گرتوو. پیغهمبهر ﷺ فه رموی: ﴿مَا خَلَّاتْ، وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ﴾ وشتره که م جه نه ی نه گرتوو و عاده تیشتی نیه جه نه بگری، به لام ئه و خوایه ی (فیل) ی له (مكة)

گه پاندهوه، هه ره ئه ویش و شتره که ی پراگرتوو.

جا فره مووی: ﴿سویندم بهو خوایهی گیانی منی به دهسته: (قُریش) داوای هه کاریکم لی بکه ن که پیزلینانی قه دهغه کراوه کانی خوی تی دا بی، من ده یانده می﴾. نینجا پیغه مبه ره ﷺ هه یه ی له و شتره که ی کردو هه ئساوه و پیغه مبه ره ﷺ له ریگه ی (مکة) لای داو له (الحدیبیة) دابه زی و فره مانیشی به خه لکه که کرد دابه زین.

جا له وی بیریکی بجکۆله هه بوو، ئاوکی که می تی دا بوو، ئاوه که یان هه موو هه ئینجاو هیچی تی دا نه ما، جا خه لکه که سکالایان برده بهر پیغه مبه ره ﷺ، ئه ویش تیریکی له تیردانه که ی خوی دهره ئناو فره مانی به چه زرم تی (البراء ﷺ) کرد: تیرمه که ی چه قانده ناو بیرمه که یه کسه ر پر ئاو بۆوه و (صحابة) کان و ولاغه کانیا ن هه موو تیر ئاو بون.

﴿دهستپیکردنی گفتوگوی پیغه مبه ره ﷺ کافره کان﴾

جا که پیغه مبه ره ﷺ دابه زه ی و پشووی دا، (بنذیل بن ورقاء الخزاعي) له گهل کۆمه ئیکی پیاوانی (خزاعة) له لایه ن (قُریش) هاتنه لای پیغه مبه ره ﷺ لکی پرسی: بۆچی هاتوی؟ پیغه مبه ریش ﷺ فره مووی: ئیمه بۆ چه نگ نه هاتوین، به لکو بۆ (عُمرة) هاتوین، به راستی چه نگ (قُریش) ی بی هیژ کردون، جا ئه گه ر چه ز ده که ن: با ماوه یه ک واز له من و لهو خه لکه ی عه ره ب بینن، جا ئه گه ر من سه رکه وتم ئه و کات ئه گه ر چه زیان کرد: با موسولمان بین، ئه گه ر نا: ئه و کات بۆ چه نگ به هیژ ده بین، سویندم بهو خوایه ی گیانی منی به دهسته: ئه گه ر هیچ لایه کم له گهل نه که ن، ئه وه له سه ر ئه م ئایینه جهنگیا ن له گهل ده که م تا سه ر ده که وم، یان تا ئه ستۆم له لاشه م جیا ده بیته وه. جا (بنذیل) گوتی: ئه وه ی گوتت به (قُریش) ی پراگه یه نم.

جا (بنذیل) گه پراوه فره موو ده کانی پیغه مبه ری ﷺ گه یانده کافره کانی (قُریش)، به لام (قُریش) پیا ن باوه ر نه کردو به تۆمه تباریا ن دانا، چونکه هۆزی (خزاعة) —موسولمان و کافره کانیان— له بهر ژمونه دی پیغه مبه ردا ﷺ بون و هه ر شتیک له (مکة) روی دا با، یه کسه ر هه واله که یان بۆ پیغه مبه ره ﷺ دهنارده (مدینه)، جا گوتیا ن: ئه گه ر (محمّد) بۆ جه نیگش نه هاتبی، هه ر ریگه ی ناده مین به زۆره ملی بیته (مکة) و ئه م باسه له ناو عه ره به کاندایا بۆ بیته وه.

جا (قُریش) ئه م جاره ش (الظلیس بن علقمة) ی هاوپه یمانی خو یا ن نارد له لای پیغه مبه ره ﷺ، جا که ئه ویش هات و دی تی (صحابة) کان له ئیحرام دانه و (لَبَّيْكَ) ده ئین، یه کسه ر گه پراوه نه گیشه لای پیغه مبه ره ﷺ، چونکه قه دهغه کردنی (عُمرة) ی به تاوانیکی گه وره دانا، جا ئه م پروو داوه ی بۆ کافره کانی (قُریش) گپراوه گوتی:

قەدەمگە كىردى ئەوانە بە ھەلەل نازانم. جا (فرىش) پىيان گوت: دانىشە، تۆ ەپرەپىكى دەشتاۋىيى و ھىچ نازانى. جا (الخلېس) تورە بوو و گوتى: سويندم بە خوا: يان رېگەيان دەدمەن (غمزە) بىكەن، يان خۆم (الأحابېش)ى شوپىنكەوتەم لە ھاوپەيمانىھەتى ئىۋە دەردەچوینم. جا (فرىش) ترسان و گوتيان: ئەى (خلېس) ئەۋە نەكەى تا ئىمە بۆ خۆمان ھەندىك مەرج لە سەر (مخەمەد) دادەنپىن.

ئىنجا ناچار (فرىش) ئەم جارەش (غزۋە بن مسعودالثقفى)ى گەۋرەى (طائف)يان نارە لاي پېغەمبەرﷺ، جا ئەۋىش ھات و گوتى: ئەى (مخەمەد)ﷺ چەند خەلگىكى جۇراو جۇرت كۆ كىردۈنەۋە ھاتوى بىنچىنەۋ گەلەكەى خۆت بىنەپر بىكەى؟ وا (فرىش) خۇيان كۆ كىردۈتەۋە رېگەت نادەن بە زۆرەملى بىچە ناو (مكە)، مېش ھىچ پىاوماقۇلىك لە دەۋرەى تۆ نابىنم، تەنھا خەلگىكى تىكەلېۋ دەبىنم لە دەۋرەى تۆ، ھەلدىن و بەجىت دىلن! جا ئىمام (أبو بكر)ﷺ رقى ھەلساۋ ھەرموۋى: (أَمْصُصْ بَظَرَ اللَّاتِ، ائْحْنُ نَفْرُ عَنْهُ؟!) ەۋرەتى بت و سەنەم بىمژە، ئايا ئىمە لە دەۋرەى پېغەمبەرﷺ ھەلدىن و بەجىى دىلن؟!.

جا (غزۋە) گوتى: ئەى (أبو بكر) چاكەيەكت لە سەر مەن ھەيە، ئەگەر نا: ۋەلام دەدايەۋە. ئىتر (غزۋە) ھەر قسەى لەگەل پېغەمبەرﷺ دەكردو دەستىشى بە رېشى پېغەمبەردا دەھىناﷺ، جا ھەزەرەتى (المغيرة بن شعبه)شﷺ بە زىپۇشى بە چەكەۋە لە پىۋە راۋەستابوو، ھەر جارىك (غزۋە) دەستى بۆ رېشى پېغەمبەرﷺ دەبرد، ھەزەرەتى (المغيرة)ش بىكە شىشپىرىكى لە دەستى دەداۋ دەيگوت: دەست نەگەينىە رېشى پېغەمبەرﷺ. جا (غزۋە) گوتى: ئاي ئەمە چەند دلپەقە، ئەمە كىيە؟ پېغەمبەرﷺ بەزەردەخەنەۋە ھەرموۋى: ئەمە (المغيرة)يە برازاي خۆتە. -راتە: چۈنكە (غزۋە) مامى باۋكى (المغيرة)يە - جا (غزۋە) گوتى: ئەى غەدركار، ھەر دۈينى عەيىبەكەى تۆم شۆردۈە. مەبەستى ئەۋەيە: (المغيرة) پىش موسولمانبون سىزدە كەسى كۈشتن و مالى ئو سىزدە كەسانەى لەگەل خۇيا مېنا (مدينه) و موسولمان بوو، جا پېغەمبەرﷺ ھەرموۋى: ئىسلامبونەكت قبول دەكەين، بەلام مالى ئەۋانت لىقبول ناكەين، جا ناچار (غزۋە) خۈينى كۆزراۋەكانى بۆ دابوو. جا پېغەمبەرﷺ ئەۋ قەسەيەى بە (بىدىل)ى راگەيانىدبوو، ھەمان قسەشى لەگەل (غزۋە) دووبارە كىردەۋە ھەرموۋى: بۆ جەنگ نەھاتوم، بۆ (غمزە) ھاتوم.

جا لە ماۋەى گىتوگۇۋەيەكەشدا (غزۋە) بىرى لە (صحابه)كان دەكردەۋە تەماشاي دەكردن: پېغەمبەرﷺ ھەر تىكى فرى دابايە، (صحابه)كانﷺ دەستيان لە بەر راڧەگرت و بىستەۋ پوۋەكانى خۇيان بە تىكەى پېغەمبەرﷺ چەۋر دەكرد، ھەم كە پېغەمبەرﷺ دەستىۋىژى دەگرت، بۆ ئاۋى دەستىۋىژەكەى پىشپىركىيان

دهکردو خوځيان پي تهړ دهکرد، هر داوه مووهکي ليکهوتبا، ههلياندهگرتهوه، له بهر گورهيي و پړزلينان به تهواوي تهماشايان نهدهکردو دهنگيان نزم دهکرد.

جا که (غزوۀ) گهړاوه لای کافرهکانی (قریش)، پی گوتن: ئه ی گهلی من، واللہ من چویمه لای پاشایهکان: وهک (قیصر) ی رږومو (کسرا) ی فارسو (النجاشي)، واللہ هیچ پاشایهکم نهديتووه نهوونده پړزی لی بندری: وهک (صحابۀ) کانی (محمّد) ﷺ نهوونده رږز له (محمّد) ﷺ دمنین. واللہ هیچ کاتیک ئهوان پشتی (محمّد) بهرنادهو تهسليمی هیچ شتيکی ناکهن، (محمّد) ﷺ داواکاریهکی باشی ههیه لی قبول بکهن، من ناموزگاریتان دهکهم: دترسم ئیوه سهرکهوتوو نهبن، ئیتر ئیوهش برپاری خوټان بدهن.

جا (غزوۀ) ئهم فسانه ی کردن و یهکسهر گهړاوه بؤ (طائف).

﴿بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ﴾ = په یمانی ژیر درهختهکه ﴿﴾

ئینجا پیغهمبهروﷺ داوا ی له ئیمام (عمر) ﷺ کرد برپاته (مکۀ) و گفتوگو له گهل کافرهکانی (قریش) بکا. بهلام ئیمام (عمر) ﷺ فهرمووی: یا رسول الله من زور دوژمنایه تی و توندوتیزیم له گهل (قریش) به کار هیناوهو هیچ خزم له (مکۀ) دا نیه بمپارین، بؤی دترسم، کهوابوو: (عثمان بن عفان) بنیره، چونکه خزمهکانی دهپارین. جا پیغهمبهروﷺ ئیمام (عثمان) ﷺ نارد (مکۀ) و فهرمووی: پییان بلی: من بؤ جهنگ نه هاتوم، بؤ (عمره) هاتوم، هم سهردانی موسولمانهکانی ناو (مکۀ) ش بکو پییان بلی: سهرکهوتنی ئیسلام و پرگارکردنی (مکۀ) نزیک بووه.

جا ئیمام (عثمان) و ده (صحابۀ) ی تریش ﷺ به ئیزنی پیغهمبهروﷺ چونه (مکۀ) و نامهکي پیغهمبهروﷺ گه یانده گه ورهکانی (قریش)، جا (قریش) پییان گوت: نه گهر بؤ خوټ (طواف) ی (بیت) دهکي ریگهت ددهمین؟ ئیمام (عثمان) ﷺ فهرمووی: تا پیغهمبهروﷺ (طواف) نهکا، من (طواف) ناکهم، نه گهر سالتیکش له ژیر ئیحرامدا بمینمهوه. جا کافرهکانی (مکۀ) ماوهی سی رږزان ئیمام (عثمان) یان له (مکۀ) دا هیشتهوه، جا ههوالهکه ودها بلاو بووه: که ئیمام (عثمان) و ده (صحابۀ) کان ﷺ کوژراون، بؤی پیغهمبهروﷺ فهرمووی: ﴿لَا بُرْحَ حَتَّى تُنَاجِرَ الْقَوْمَ﴾ لیره لاناچین تا جهنگ له گهل گهلی (قریش) دهکین.

جا پیغهمبهروﷺ فهرمانی به ئیمام (عمر) ﷺ کرد: (صحابۀ) کانی بانگ کردن بؤ (بیعة) - په یمان دانه پیغهمبهروﷺ: له سهر هه لئه هاتن و جهنگ کردن تا شهید بوون، یان سهرکهوتن، جا ژماره ی (صحابۀ) کانی (الحدیبیة): ههزارو چوار سهد (صحابۀ) بون، هه موویان بی دواکهوتن له بن درهختیک په یمانیان دا پیغهمبهروﷺ، تهنها (جذ بن

فینس) نه‌بی، خو‌ی له بن هه‌نگلی و شتره‌که‌ی دا شار د‌بووه و په‌یمانی نه‌دا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ! چونکه (منافق) بوو، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌جیاتی ئی‌مام (عثمان) ﷺ ده‌سته راسته‌ی خو‌ی له ناو ده‌سته چه‌په‌ی خو‌ی داناو فهرمووی: ﴿هَذِهِ لِعُثْمَانَ﴾ ئه‌م په‌یمانه‌سته‌ش له‌جیاتی (عثمان) ﷺ. ئینجا له دوا‌ی په‌یمانه‌سته‌که ئاشکرا بوو: هه‌وائی کوشتنی ئی‌مام (عثمان) ﷺ راست نیه و درو‌یه.

﴿صَلِّحُ الْخُدَيِّیَّةِ﴾ = پی‌کهاته‌که‌ی (الْخُدَيِّیَّةِ) ﴿﴾

له ماوه‌ی پ‌بر دوو‌دا، کافر مه‌کانی (فریش) په‌نجا چه‌کداریان نار د‌بووه و دهرمو‌ی سه‌ربازگه‌ی (صَحَابَة) کان، تا‌کو له شه‌و‌ی دا له نا‌کاو زیانی‌ک له موسو‌ل‌مانان بدن، جا پاسه‌وانه‌کانی سه‌ربازگه هه‌موویانی گرتن، ته‌نها سه‌رگرده‌کیان قورتار بوو، جا که ئه‌م په‌نجا که‌سه‌یان لێ‌گیرا، ئه‌م جاره‌ش کافر مه‌کان کۆمه‌له چه‌کداریکی‌تریان نارد (صَحَابَة) کانیان تیرباران کردن و (صَحَابَة) په‌کیان شه‌هید کرد-ناوی (ابن زَنَیْم) بوو ﷺ- جا (صَحَابَة) کان دوانزه که‌سی‌تریشیان له‌وان گرتن، جا که هه‌وائی ئه‌و گیراوه‌نه‌و هه‌وائی په‌یمانه‌سته‌که که‌یشته کافر مه‌کانی (فریش)، ترس که‌وته د‌لیان، ناچار و‌فدی‌کیان به سه‌رگر دایه‌تی (سُهَیْل بن عمرو) ی نارد له‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، تا‌کو پی‌کهاتنیکی له‌گه‌ل مؤر بکا، جا (سُهَیْل) گوتی: ئه‌ی (مُحَمَّد) گرتنی (عثمان) و ئه‌و جه‌نگه‌ی رو‌ی داوه هه‌چی به بریاری پی‌اوما‌قولانمان نه‌بوه، که‌وا‌بوو: دیله‌کانی جاری یه‌که‌م و دوو‌م ئازاد بکه.

جا له فهرمووده‌که‌ی ئی‌مام (ابن کثیر) و دهرده‌که‌و‌ی: که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ لێ‌ی‌بوردن و به‌ خو‌پ‌رای نازادی کردن، به‌لام له (روایه‌ی) (السیرة‌ال‌حلبیة) دا: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: پێشدا ئی‌وه (عثمان) و ده (صَحَابَة) گانی‌تر بنی‌رنه‌وه لاما‌ن، ئینجا ئی‌مه‌ش دیله‌کانی ئی‌وه ده‌نیرینه‌وه. ئینجا که ئی‌مام (عثمان) و ده (صَحَابَة) کان ﷺ گه‌رانه‌وه له‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، (سُهَیْل) مه‌رجه‌کانی (فریش) ی-بو پی‌کهاتن- به پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پ‌ا‌گه‌یانندن و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به مه‌رجه‌کان پ‌ازی بوو و پێ‌ک هاتن: تا ماوه‌ی ده‌ سا‌لن جه‌نگ له‌ نی‌وانیاندا پ‌ا‌گیری.

جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانی به ئی‌مام (علی) ﷺ کرد: پی‌کهاته‌که بنوسی و فهرمووی: بنوسه (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). جا (سُهَیْل) گوتی: من (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ناناسم، به‌لام بنوسه (بِسْمِكَ اللَّهُمَّ). جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: بنوسه (بِسْمِكَ اللَّهُمَّ)، ئه‌مه پی‌کهاتنی (مُحَمَّد) ی پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا‌یه ﷺ له‌گه‌ل (سُهَیْل). جا (سُهَیْل). گوتی: ئه‌گه‌ر باوه‌رم هه‌بوا‌یه تو پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا‌ی جه‌نگم له‌گه‌ل نه‌ده‌کردی و له (عُمَرَة) قه‌ده‌غهم نه‌ده‌کردی، با بنوسی (مُحَمَّد) ی کو‌پی (عبدالله). جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئه‌ی

(علي) وشهى (رَسُولُ اللَّهِ) بسپر مه. ئىمام (على) ش ﷺ ڦهر مووى: وَاللّٰهُ هِيج كَاتِيْكَ
ناوى تۆ ناسر مه وه. جا پيغه مبه ر ﷺ به دهستى خۆى (رَسُولُ اللَّهِ) سريه وه، جا
پيغه مبه ر ﷺ ڦهر مووى: بنوسه: (مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) وَ (سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو) پيْكَ هاتن:

۱- ماوهى ده سالان جهنگ له نيوان ههردوو لادا بوهستيندرى.

۲- ههركاڤريكى (قُرَيْش) موسولمان بى و بى ئيزنى سهريه رشتكاره كهى بيته لاي
(مُحَمَّدٌ ﷺ)، ده بى بيگه پيئيتته وه، به لام نه گهر موسولمانيك پرواته ناو كاڤره كان
نه يگه پيئنه وه!

۳- ههركه سيك پى خۆش بى: با په يمان له گه ل (قُرَيْش) بيهستى، هه
كه سيكيش پى خۆش بى: با په يمان له گه ل (مُحَمَّدٌ ﷺ) بيهستى.

جا (خَزَاعَةَ) له گه ل پيغه مبه ر ﷺ په يمانيان بهست، چونكه پيشداش هاوپه يمانى (عَبْدُ
المُطَّلِبِ) با پيرى پيغه مبه ر ﷺ بون، (بَنُو بَكْر) له گه ل (قُرَيْش) په يمانيان بهست.

۴- ئەم سال (مُحَمَّدٌ) وَ (صَحَابَةُ) كانى بگه پيئنه وه سالى داها توو بۆ (عُمْرَةَ) بيئنه وه
(مَكَّة) و جگه له شمشيرى ناو كيلا ن هيج چه كيكي تريان له گه ل نه بى و ته نها سى
پوژانيش له (مَكَّة) دا بميئنه وه.

جا پيگهاته كه بهم مهر جانه نوسرا وه پيغه مبه ر ﷺ هه نديك موسولمان و هه نديك
كاڤرى كردنه شاهيد له سه ر پيگهاته كه، ڦهر مانيشى به حه زرتى (مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ) ﷺ
كرد: ويئنه يه كى پيگهاته كه شى بۆ (سُهَيْل) نوسى.

جا به هوى ئەم مهر جانه موسولمانان زۆر نارەزايان دەربري و ده يانگوت: (سُبْحَانَ اللَّهِ)
چۆن موسولمان بگه پيئندريته وه لاي كاڤره كان؟! جا پيغه مبه ر ﷺ ڦهر مووى: ﴿مَنْ
ذَهَبَ مِّنَا إِلَيْهِمْ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، وَمَنْ جَاءَنَا مِنْهُمْ إِلَيْنَا فَسَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ فَرْجًا وَمَخْرَجًا﴾ هه
كه سيك له ئيمه پرواته ناو كاڤره كان خوا دورى بخاته وه، ههركه سيكيش له وان
بيئنه لاي ئيمه و بيگه پيئينه وه، خواى گه و ره دهر چوون و دلخوشي ده داتى.

جا ئىمام (عمر) ﷺ له هه موو (صَحَابَةُ) كان نارازى تر بوو، خۆى بۆ نه گيراو هاته خزمهت
پيغه مبه ر ﷺ ڦهر مووى: ئەدى تۆ به راستى پيغه مبه رى خوا نى؟ ئەدى ئيمه له سه ر
پيگه راس ت نين و نه وان له سه ر ناراستى نين؟ ئەدى كوژرا وه كانى ئيمه له به هه شتدا
نين و كوژراوى نه وان له دۆزه خدا نين؟ پيغه مبه ر ﷺ هه موو جاريك ده يڤه رموو: به لى
وايه. جا ئىمام (عمر) ﷺ ڦهر مووى: ئەدى بۆ چى ئەم سوكا يه تيه له ئاييىنى خۆماندا
قبول بكه ين؟ پيغه مبه ر ﷺ ڦهر مووى: ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَغْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي﴾ من
پيغه مبه رى خوامه، له ڦهر مانى خوا دهر ناچم خوا يار مه تيده رى منه.

جا ئىمام (عمر) ﷺ ڦهر مووى: ئەدى تۆ نه تڤه رموو: ديئنه مالى خواو (طواف) ي

دەكەين؟ پېغەمبەر ﷺ ڧەرمووی: خۇنەمگوت ئەم سال؟ سالىكى تىر دىيە (مكّة) و (طواف) ى (بیت) دەكەى.

ئىتر ئىمام (عمر) ﷺ خۇى بۇ نەگىراو چووه لای ئىمام (ابوبكر) ﷺ، بەلام لە لای ئەویش هىچى بە هىچ نەكردو ئىمام (ابوبكر) ﷺ پىى گوت: ئەى پىاو، ئەو پېغەمبەرىخوایەو لە ڧەرمانى خوایخۇى دەرناچى و خوا يارمەتیدەریەتى. ئىنجا كە بۇ (مدینة) گەرآنەو، لە (كراع الغمیم) سورەتى (الفتح) ھاتە خواریو پېغەمبەر ﷺ بۇ ئىمام (عمر) ى خویندەموو دلى خۇش بوو.

جا سەیر ئەو بوو: يەككە لە (صحابة) كان لە (مكّة) دا بەند كرابوو، ناوى (ابوجندل) ى كوپى ئەم (سەئیل) ە بوو، جا بە ڧىلىك خۇى قورتار كردو بە زنجیركراوى لە كاتى نوسىنى پىكھاتنەكە، ھاتە ناو لەشكرى موسولمانان.

جا كە (سەئیل) دىتى، يەكسەر بەربوو سەرى و بە لقى درەختىك لىىدا و گوتى: ئەى (محمّد) ئەم كوپەى من بگەرپنەو، ئەگەر نا: پىكھاتنەكە ناروینم. جا پېغەمبەر ﷺ ڧەرمووی: بە منى ببەخشە؟ (سەئیل) گوتى: بە تۆى نابەخشم. جا (مگزن) و (خوئىطب) گوتیان: باشە لە بەر خاترى تۆ سزای نادەين. جا (سەئیل) ھەساو (ابوجندل) ش ھاوارى دەكرد: ھۆ موسولمانەكان چۆن بگەرپندىمەو ناو كافرەكان، ئىو نازانن چەند ئازار دراوم؟ جا پېغەمبەر ﷺ ڧەرمووی: ئەى (أبوجندل) ئىمە پىكھاتنەكەمان بپاندۆتەو پەيمانمان داو: ڧىلى تىدا نەكەين، تۆش خۆت پابگرە، خوایگەرە بۆ تۆو ھاوپىكانت خۇشى و دەرچوون لە نەخۇشى دەنىرى.

جا ديسان ئىمام (عمر) ﷺ خۇى بۇ نەگىراو ھاتە تەنىشت ھەزرىتى (ابوجندل) و ﷺ پىى گوت: ئەى (ابوجندل) خۆت پابگرە، ئەوانە كافرن، خوینى ئەم كافرانە وەك خوینى سەگە، والله ئەگەر من گەشىتبامە باوكىخۆم دەمكوشت، جا ئىمام (عمر) ﷺ شمشیرەكەشى لە ھەزرىتى (ابوجندل) نزيك دەكردەو تاكو لىىوەرېگرى و باوكىخۇى بكوژى، بەلام ھەزرىتى (ابوجندل) ﷺ ڧەرمووی: بۆچى تۆ نايكوژى؟ ئىمام (عمر) ﷺ ڧەرمووی: پېغەمبەر ﷺ ڧەدەغەى كردوين. جا ھەزرىتى (ابوجندل) ﷺ ڧەرمووی: تۆ لە من باشتر گوپرايەلى پېغەمبەر ﷺ نى. ئىتر ھەزرىتى (ابوجندل) ﷺ لەگەل باوكىدا گەراندراو (مكّة).

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ ڧەرمانى بە (صحابة) كان كرد: ئىحرامەكەيان بشكىنن، واتە: سەريان بتاشن و ئاژەل سەر بېرن. بەلام (صحابة) كان ئىحرامەكەيان نەشكاند بە ھۆى خەفەتبارى پىكھاتنەكەو گەرآنەوميان بە بى (غمرّة)، جا پېغەمبەر ﷺ چووه لای

حه زرمته (أُم سَلَمَة) ى دايكى ئيمانداران و فهرمووى: ئهم خه لكه فه رمانم به جئ ناهيئن و ئيحرام ناشكيئن! جا هه زرمته (أُم سَلَمَة) رضى الله عنها فهرمووى: هه ئسه به خوت وشتره كهت سهر برپرو سهر يشت بتاشه. جا پيغه مبه رضى الله عنه وشتره كهى سهر برپرو فهرمووى: (بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ). ئينجا بانگى سهر تاشى كردو سهرى خوى تاشى، جا كه (صَحَابَة) كان ديتيان پيغه مبه رضى الله عنه ئيحرامى خوى شكاند، هيچ ئوميد يكيان نه ماو ناچار هه ئسان و ئاژه ئى خويان سهر برپرو و سهرى خويان تاشى و ئيحرامى خويان شكاند، به لام به هوئى خه فه تبارى نزيك بوو خويبه خو جهنگ بكهن.

جا پيغه مبه رضى الله عنه هه فتا و شترى به (هذي) هيئابوو، لهو هه فتايه بيست و شترى ناردنه (مكة)، لهوئى سهر برپران و گوشته كهيان به سهر هه ژاره كانى (مكة) دا بهش كرا، ئهوانى تريشى ههر له (الْحُدَيْبِيَّة) دا سهر برپرو و لهوئى گوشته كهى بهش كرد، ئينجا كهراوه بو (مدينة)، واته: ماوهى نوزده روظان له (الْحُدَيْبِيَّة) دا مايه وه.

ئينجا كه كهيشته وه (مدينة) ئافره تيكى ناو (أُم كَلثُوم) موسوئمان بوو و هاته (مدينة)، به لام پيغه مبه رضى الله عنه نه يگه رانده وه (مكة)، ههروه ها هه زرمته (أَبُو بَصِير) ش رضى الله عنه هاته (مدينة)، به لام پيغه مبه رضى الله عنه نهوئى گه رانده وه، مروه كه له (كولبژيره كه دا) پويى كراوه توه. جا ههر له م سائهى شه شه مدا حج له سهر موسوئمانان واجب كرا، هه م ژنه موسوئمانه كانيش له پياوه كافره كان هه رام كران. (الْبَدَايَةُ وَالنَّهَايَةُ) ب (٢) ل (٥٢٥-٥٢٨ و ٥٤١) و (فتح الباري) ب (٥) ل (٤٠٢-٤٢٢) و (السيرة الطلبيه) ب (٢) ل (١٢-٤١).

﴿كولبژيريك له م كولزاره﴾

يه كه م: پيكهاته كهى (الْحُدَيْبِيَّة) كليلى رزگار كردنى (مكة) يه، پيغه مبه رضى الله عنه له خه وندا ديتى خوى و (صَحَابَة) كانى ئيحراميان بهست و چونه (مكة) ى پيروزو (عُمْرَة) يان كرد... ئينجا پيكهاته كهى (الْحُدَيْبِيَّة) موز كراو خواى گه وه سوپه تى (الْفَتْح) ى نارد خواره وه.

خواى گه وه ده فه رموئى: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ الفتح: ٢٧، بيگومان خواى گه وه خه و نه كهى پيغه مبه رضى الله عنه به راست داناوه، چونكه خه ونى پيغه مبه ران-عليهم السلام- (وخي) ى خودايه، ئيوه-ئهى پيغه مبه رو (صَحَابَة) كان-ساليكى تر ده چنه ناو (الْمَسْجِدُ الْحَرَام) و به دنيايى (طواف) ده كهن و سهرى خوتان ده تاشن و به مه قهس مووه كانى ده برن و له هيچ كافريكيش ناترسين، خواى گه وه به رژه وه نديه كى وه هاى له پيكهاته كهى (الْحُدَيْبِيَّة) دا زانيوه: كه ئيوه نه تان زانيوه له مه و دوا چى ده بئى، جا خواى گه وه

پیش هاتنه جی خه ونه که ی پیغه مبه ر^ع، سرکه و تنیکی نزیک ی بۆ ئیوه نه نجام دا که پیکهاتنه که ی (الْحُدُیْبِیَّة) یه، گه وره ترین سرکه و تنی ئیسلامه تا ئیستا. ﴿عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: تَعُدُّونَ أَنْتُمْ الْفَتْحَ فَتَحَ مَكَّةَ... وَتَحْنُ نَعُدُّ الْفَتْحَ بَيْعَةَ الرِّضْوَانِ يَوْمَ الْحُدُیْبِیَّةِ﴾ روه البخاری، ئیوه وایده گهن: مه به ست به (فَتْحاً مُبِیناً) ی سوپه تی (الْفَتْح) پرگار کردنی (مَكَّة) یه، به لام ئیمه ی (صَحَابَة) ی پیغه مبه ر^ع وایده نین: که مه به ست سرکه و تنه که ی (بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ) ه، که بووه هو ی پیکهاتنه که ی (الْحُدُیْبِیَّة). واته: پیکهاتنه که ی (الْحُدُیْبِیَّة) ش بووه سره تایه که بۆ پرگار کردنی (مَكَّة) ی پیروز. ئیمام (ابن إسحاق) فرمویه تی: (فَتْحاً قَرِیباً) ی ئایه ته که ی پابردو، پیکهاتنه که ی (الْحُدُیْبِیَّة) یه. ئیمامی (الزُّهْرِي) فرمویه تی: پیش پیکهاتنه که ی (الْحُدُیْبِیَّة) هیچ سرکه و تنیکی گه وره تر له م سرکه و تنه نه بووه، چونکه به هو ی نه م جهنگ وه ستاندنه موسولمان و کافره کان له یه کتری نه مین بون و تیکه لی یه کتری بون و گفتوگویان له گه ل یه کتری ده کرد، جا هر که سیک به م گفتوگویه له ئیسلام تیکه یشتاب، نه وه ده بووه موسولمان، بیگومان له ماوه ی ته نها نه م دوو ساله ی جهنگ وه ستاندا به قه د-نۆزده ساله که ی-پابردو کافره کان موسولمان بون، به لکو زیاتریش. به لگه ی فرموده که ی ئیمامی (الزُّهْرِي) نه مه یه: له پیکهاتنه که ی (الْحُدُیْبِیَّة) دا پیغه مبه ر^ع هه زارو چوار سه د (صَحَابَة) ی له گه لدا بون، به لام له دوا ی دوو سال بۆ پرگار کردنی (مَكَّة)، ده هه زار (صَحَابَة) ی له گه لدا بون، که واته: پیکهاتنه که ی (الْحُدُیْبِیَّة) بووه کللی پرگار کردنی (مَكَّة). (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۵۳۲) و (فتح الباری) ب (۵) ل (۴۲۶)، ب (۷) ل (۵۴۹-۵۵۱).

شیخ (مُحَمَّد) ی خال له م باره یه وه فرمویه تی:

ئه ی پیغه مبه ری شیرین کردوه * (كَعْبَة) ت له ژهنگی بت پاک کرده وه خوا مرژده ی دایی به که یف و مه پام * (لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ) (إِنَّا فَتَحْنَا) که سوپه ی (فَتْح) ه * سه راپا هیوای سه ربه رزی و مه دحه نه و پۆژه شیوه ی بلندیت نواند * که (مَكَّة) ت گرتو (قُرَيْش) ت شکاند له (مَكَّة) دا بوی بن باوک و بن که س * بۆ (مَكَّة) و (كَعْبَة) بوی به فریاد پرس (مَكَّة) ت له دهستی به دکار سه نده وه * به وه ئایینی خو ت هه لسه نده وه

دووه م: پیکهاتنی (الْحُدُیْبِیَّة) دانهینانی کافره کانه به هه بوونی هیزی ئیسلام و به مافی موسولمانان له (حَرَم مَكَّة) دا، پیغه مبه ر^ع فرموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ: لَا يَسْأَلُونِي خُطَّةً يُعْظَمُونَ فِيهَا حُرْمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أُعْطِيَتْهُمْ إِيَّاهَا﴾ سویندم به و خوایه ی گیانی منی به دهسته: (قُرَيْش) داوای هر کاریکم لی بکه ن که پرزلینانی قه دهغه کراوه کانی خوا ی تی دا بی، من ده یانده می.

شتیکی ناشکرایه: (بَيِّنُ الله) = (حَرَمُ)ی (مَكَّة) پِژداریه کی تاییه تی می هه بوو، تا له ناو عه پهبه کافره کانیش، به لکو (قُریش) له سه حیسابی پِژداری می (كَعْبَة) ده زیان، جا هه موو مه بهستی پیغه مبه رﷺ نه وه بوو: پِژی مالی خوا نه شکیندری و جهنگ پرو نه داو به بی جهنگ بپواته ناو (مَكَّة) و (طَواف) ی مالی خوا بکا، بوی پیغه مبه رﷺ ماوه ی نۆزده پۆژان له (الْحُدَيْبِيَّة) دا مایه وه و گفتوگوو هاتوچۆی نوینه ره کان له نیوان هه ردوو لا هه بهرده وام بوو، به لکو له (صحيح مسلم) دا له (سَلَمَة) ی گپراوه ته وه: ﴿رَوَّضَ لِي جَالِسِي كَعْبَةَ ٢٥﴾ پیکهاتنه که له (الْحُدَيْبِيَّة)، موسولمانه کان هه فتا هه شتا کافریان به دیل گرتن و پیغه مبه رﷺ بی بهرامبه ر نازادی کردن.

جگه له مه ش: پیغه مبه رﷺ له سه داواکاری کافره کانی (قُریش) پازی بوو، هه ر چه ند (صَحَابَة) کانیش ﷺ نارازی بون، چونکه به رژه وهندی پیکهاتنه که و نه نجامه باشه کانی پیکهاتنه که له سه ره وه ی بیرو بۆچوونی هه موو (صَحَابَة) کان بوو ﷺ، ته ماشا بکه خوی گه وره له باره ی پیکهاتنه که ده فه رموی: ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ الفتح: ٢٧، خوی گه وره به رژه وهندی کی وه های له پیکهاتنه که ی (الْحُدَيْبِيَّة) دا زانیوه که ئیوه نه تانزانیوه. نیمامی (النواوي) فه رموی ته: به رژه وهندی که به ره م و سوده کانی پیکهاتنه که بون که له مه ودوا ناشکرا بون و نه نجامه که ی پزگار کردنی (مَكَّة) و موسولمانبوونی کافره کانی (مَكَّة) بوو. جا نیمام (ابن حجر العسقلاني) فه رموی ته: پیغه مبه رﷺ له وه لایمی نیمام (عمر) دا فه رموی: ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَغْصِيهِ﴾ رواه البخاري، من پیغه مبه ری خوامه و له فه رمانی خوا ده رناچم. به لگه یه: که پیغه مبه رﷺ هچ شتیکی له م پیکهاتنه نه کردوه ته نها به (وَحْي) ی خودا نه بین.

جا له بهر نه وه ی نه م (وَحْي) یه بۆ (صَحَابَة) کان ﷺ ناشکرا نه کرابوو، بوی ناره زاییان ده ربپی و نیمام (علي) ش ﷺ سویندی خوارد: وشه ی (رَسُولُ اللَّهِ) نه سپرته وه و (صَحَابَة) کان ﷺ ده نگیان به زر کرده وه و گوته یان: (سُبْحَانَ اللَّهِ)! چۆن موسولمان بگه پیندریته وه لای کافره کان! له هه مووانیشیان نارازی تر نیمام (عمر) بوو ﷺ، نه وه نده رقی هه لساو خه فه تبار بوو: نه گه ده سه لاتی هه بوايه پیکهاتنه که ی تیک ده دا، به لام نیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ نامۆزگاری کردو نه ختیک هاته وه سه رخۆ، جا نه م ناره زاییه به هۆی گومان نه بو، به لکو به هۆی نه وه بوو: نه نجامی پیکهاتنه که دیار نه بو، بوی که سوپه تی (الْفَتْح) هاته خواره وه، نیمام (عمر) و (صَحَابَة) کانی تریش ﷺ دلخۆش بون.

جا نیمام (عمر) ﷺ فه رموی ته: له ترسی نه و قسانه ی له (الْحُدَيْبِيَّة) بهرامبه ر به پیغه مبه رﷺ کردنم، بهرده وام خیرو نویتو پۆژوو ده که م و چه ند کۆیله شم نازاد کردن.

(شرح صحيح مسلم) ب (٧) ل (٤٢٠-٤٢٣ و ٤٦٢ و ٤٧٤) و (فتح الباری) ب (٥) ل (٤٢٤ و ٤٢٥).

سَيِّئِهِمْ؛ پیغمبر ﷺ له وه لامي ناره زايي (صَحَابَة) كاندا فهرمووی: ﴿هَر كَه سَيِّكْ لَه نِيْمَه بَرَوَاتَه نَاو كَافِرَه كَان خُوا دُورِي بَخَاتَه وَه، هَر كَه سَيِّكِيش لَه وَا ن بِيَّتَه لاي نِيْمَه، خُواي گَه وَرَه لَه تَه نَگَانَه پَزْگَارِي دَه كَاو دَلْخُوشِي دَه دَاتِي﴾.

ما شاء الله! زانستی په نهانی خوا (صَحَابَة) كان ﷺ نه يانده زانی، خواي گَه وَرَه ش پیغمبر ﷺ خوی ﷺ ناگادار کرد بَوَه: نه نجامی نه م خالهی پیکهاتنه که به چی دهگا؟ نه وه بوو: که پیغمبر ﷺ چه زره تی (أَبُو جَنْدَل) ی ﷺ گه پانده وه، فهرمووی: ﴿يَا أَبَا جَنْدَلٍ اصْبِرْ وَاحْتَسِبْ فَإِنَّا لَا نَعْدِرُ وَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَّكَ وَلِمَنْ مَعَكَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا﴾ نهی (أَبُو جَنْدَل) خَوْت پابگره، نِيْمَه فِيلْ لَه و پیکهاتنه دا ناکهین، خواي گَه وَرَه بُو تَوو هاوړي کانت خوښی و دهرچوون له نه خوښی دهنیری.

جا که پیغمبر ﷺ گه راوه (مَدِينَة)، (صَحَابَة) یه ک-که ناوی چه زره تی (أَبُو بَصِير) بوو ﷺ - له به نديخانه ی (مَكَة) خوی پزگار کردو هاته (مَدِينَة)، جا کافره کانی (مَكَة) دوو که سیان به دوا دا ناردن تا کو بیگه پښنه وه (مَكَة)، جا پیغمبر ﷺ فهرمووی: نهی (أَبُو بَصِير) تُو دَه زانی نِيْمَه پیکهاتنه که مان له گهلْ نه وَا ن پړاندو ته وه و نِيْمَه ش فیلْ ناکهین، چونکه له نايینی نِيْمَه دا فیلبازی ناگونجی، که و ابوو: له گهلْ نه م دووانده دا بگه پښه (مَكَة). جا چه زره تی (أَبُو بَصِير) ﷺ گوتی: يَا رَسُولَ اللَّهِ چُون دهمگه پښه وه! خو نه وَا ن نازارم ددهن و هـول ددهن بمکه نه وه کافر. پیغمبر ﷺ فهرمووی: خَوْت پابگره، خواي گَه وَرَه لَه تَه نَگَانَه پَزْگَارَت دَه کَا.

جا که موسولمانه کان دیتیان نه م دوو کافرانه چه زره تی (أَبُو بَصِير) دهگه پښنه وه (مَكَة)، گوتیان: نهی (أَبُو بَصِير) پیاو هیه له هـزار پیاو چاکتره! . به لگو نِيْمَام (عمر) ﷺ راسته وخو پئی گوت: تُو پیاوی و نه ویش پیاو شم شیرشت پئی به! .

جا چه زره تی (أَبُو بَصِير) له گهلْ یان پوشت تا گه یشتنه (ذِي الطُّفَةِ)، له وئ دابه زین و چه زره تی (أَبُو بَصِير) ﷺ دوو په کعت نویژی کردو خوار دنیکیان خوارد، جا چه زره تی (أَبُو بَصِير) ﷺ به یه کیکیانی گوت: نه ری شم شیره که ت تیزه؟ نه ویش گوتی: به لی، فهرموو ته ماشای بکه. جا چه زره تی (أَبُو بَصِير) ﷺ شم شیره که ی لی وه رگرت و لی دا و کوشتی، جا هاوړي که ی تریشی به ره و (مَدِينَة) هـلات و به غاردان هاته وه مزگه وتی پیغمبر ﷺ، به رد له بن پئی یه کانی دهرده په پښ و چه زره تی (أَبُو بَصِير) ش ﷺ به دوا ی دا غاری ددها، جا پیاو که گوتیه پیغمبر ﷺ: بمپاریزه، وَاللَّهِ هاوړي که می کوشت، منیش ده کوژی! . جا چه زره تی (أَبُو بَصِير) ﷺ گوتی: يَا رَسُولَ اللَّهِ، خواي گَه وَرَه په یمانه که ی تزی گه یانده جی و نه وه ی من کردم له سه ر تُو نازم یردی-واته: چونکه بی فهرمانی تُو له دهره وهی (مَدِينَة) نه م کاره م کردوه - جا پیغمبر ﷺ فهرمووی: ﴿وَيْلٌ أُمَّهُ مِسْعَرُ حَرْبٍ

لَوْ كَانَ لَهُ أَحَدٌ مَّا لَوَيَّرَانِي بُو دايكي، نه مه هه لگير سينه ري جه نكه نه گهر كه سيك هه بي يارمه تي بدا. واته: نه مه ش ئامار هيكه: تاكو له (مَدِينَة) بپواته دهره وه، نه گهر نا: جاريكي تریش هر ته سلیمی کافره کانی ده کاته وه.

ئینجا چه زره تی (أَبُو بَصِيرٍ) ﷺ له (مَدِينَة) پویشته دهره وه بو که ناری دهریای سور له سر ریگهی بازرگانی (قُرَيْش) بو ولاتی (شام)، ئینجا چه زره تی (أَبُو جَنْدَل) ﷺ له که ل هفتا موسولمانی تری به ندکراو، له (مَكَّة) پایان کردو خویان که یانده چه زره تی (أَبُو بَصِيرٍ) ﷺ، هر به م جوړه هر که سيك ده بووه موسولمان، خوی ده که یانده چه زره تی (أَبُو بَصِيرٍ) ﷺ و نه ده هاته (مَدِينَة)، تا ژماره یان بووه سی سده که س، جا ریگهی بازرگانی که یان گرتو هر کاروانیکیان ده ست که وتبا ده یانگرتو کاروانچه کانی شیان ده کوشتن، ناچار (قُرَيْش) وه فدیکیان نارده خزمهت پیغه مبهري ﷺ: بو خاتری خوا بنیره با نه وانه بینه وه (مَدِينَة)، وا ئیمه نه و خاله له پیکهاتنه که لاده بهین، هر که سيك موسولمان ده بی با له لای تو بی، ئیمه گله بی ناکهین.

جا پیغه مبهري ﷺ نامه یه کی بو چه زره تی (أَبُو بَصِيرٍ) ﷺ نارده: تاكو خوی و هاوړیکانی بگه پینه وه (مَدِينَة)، جا که نامه که یان گه یشتی، له و کات چه زره تی (أَبُو بَصِيرٍ) ﷺ له حاله تی مردندا بوو، نامه که ی پیغه مبهري ﷺ هر له ده ستدا بوو و گیانی ده رچوو ﷺ، جا چه زره تی (أَبُو جَنْدَل) ﷺ له وی ناشتی و مزگه وتیکیشی له نزیك گۆره که ی دروست کردو خوی و هاوړیکانی شیان ﷺ که پانه وه (مَدِينَة).

جا توخودا نه م پروداوه چند به لگه یه کی به هیزه له سر پیغه مبهري تی پیغه مبهري ﷺ! خوی گهره چۆن نه وانه ی له ته نگانه پزگار کردن؟ جا بو (صَحَابَة) کان ﷺ ئاشکرا بوو: گوړپایه لی پیغه مبهري ﷺ چاکتر بوو له و بوچوونه ی نه وان دهریاند ه بری، بوی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ فرموویه تی: (له ئیسلامدا هیچ سرکه وتنیکی گهره تر له پیکهاتنه که ی (الْحَدِيثُ) پیشت نه بووه، به لام خه لکه که کورتین بون و په لیهان ده کردو نه یاندرانی له نیوان خواو پیغه مبهري ﷺ چ نهینی یه که هیه، خوی گهره ش به قسه ی هیچ بهنده یه که په له ناکا تا کاره کان ده گه نه مه بهستی خوی، من به خوم (سُهَيْل) م دیت له (حَجَّةُ الْوَدَاع) دا مووه کانی سهری پیغه مبهري ﷺ له سهر چاوی خوی داده نان، هر (سُهَيْل) ش بوو رازی نه بو له پیکهاتنه که دا (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) و (رَسُولُ اللَّهِ)

بنوسری). (فتح الباری) ب (۵) ل (۴۲۷-۴۳۰) و (السيرة الطيبة) ب (۳) ل (۳۹-۴۱).

چواره م: نابی ئافره تی موسولمان بگه پیندریته وه ناو کافره کان. له پیکهاتنه که دا نوسرابوو: هر که سيك له لایه ن کافره کانه وه بیته (مَدِينَة)، ده بی بگه پیندریته وه بو (مَكَّة). جا هر پیاویک هاتبا، پیغه مبهري ﷺ ده یگه پانده وه، به لام له باره ی ئافره تانی موسولمان خوی گهره نه م خاله ی (نسخ) کرده وه و هر پامی کرد ئافره تی موسولمان

بگه پښتدرېته وه ناو کافره کان و فهرمووی: ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُمْ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾ (المتحنة: ۱۰)، ئافره تانی موسولمان مه گه پښنه وه بؤ لای کافره کان، نه نهوان بؤ کافره کان حه لالڼ، نه کافره کانیش بؤ نهوان حه لالڼ.

جا بؤیځ که (أُمُّ كَلْثُومٍ) رضی الله عنها هاته (مَدِينَةَ)، پیغه مبه رﷺ نه یکه پانده وه بؤ (مَكَّة)، ښنجا له هه مان ئایه تدا خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَلَا تُمَسِّكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ﴾ دهست به ژنه کافره کان تانه وه مه گرن. به مانیه تهش ئافره تی کافر له پیاوی موسولمان حه پام کراو (صَحَابَةَ) کان ﷺ ژنه کافره کانیان ته لاق دان، به لکو ئیمام (عمر) ﷺ دوو ژنی کافری هه بون و هه ردووی ته لاق دان.

جا ئه مه بریاره ی خوای گه وره چه سپاو هه رگیز نابی ئافره تی کافر- که (أَهْلُ الْكِتَابِ) ی په سه ن نه بی- له پیاوی موسولمان ماره بکری و نابی ئافره تی موسولمانیش له پیاوی کافر ماره بکری، هه رچه ند کافره کهش (أَهْلُ الْكِتَابِ) بی. جا نه گه ر ژن و میړدیک موسولمان بون، به لام له دواي ماره برین و جیماع کردن: ژنه که، یان میړده که کافر بوو، نه وه تا (عِدَّة) ی ژنه که ته واو ده بی، چاوه پوان ده کری: نه گه ر کافریو وه که موسولمان بؤوه، نه وه ژن و میړدایه تی بیان به رده وام ده بی، نه گه ر (عِدَّة) ش ته واو بوو و موسولمانیش نه بؤوه، نه وه له یه کتری حه پام ده بن و ژن و میړدایه تی بیان نامیڼی، پیچه وانه که شی هه مان بریاری هه یه، واته: نه گه ر ژن و میړدیک کافر له دواي ماره برین و جیماع کردن: ژنه که، یان میړده که موسولمان بوو، نه وه تا (عِدَّة) ی ژنه که ته واو ده بی، چاوه پان ده کری: نه گه ر هاوسه ره که شی موسولمان بوو، نه وه ژن و میړدایه تی بیان به رده وام ده بی، نه گه ر نا ژن و میړدایه تی بیان نامیڼی.

به لام نه گه ر موسولمان بوون، یان کافریوونی ژن، یان میړد، پیش جیماع کردن بوو، نه وه له هه ردو مه سه له دا یه کسه ر ماره برینه که هه لده وه شیتته وه و ژن و میړدایه تی بیان نامیڼی. (تفسیر القرطبي) الممتحنة: (۱۰) و (فتح الباری) ب (۹) ل (۵۱۶-۵۲۵).

پینجه م: ئافره تو پیاو له راویژ پیکردندا یه کسان، به لام بریاری خواو پیغه مبه رﷺ (إجماع) ی زانایان له سه روه ی پای هه موو که سیکه. خوای گه وره فهرمانی به راویژ کردن کرده، بؤیځ که پیغه مبه رﷺ زانی (خالد بن الولید) له گه ل دوو سه د نه سپسوار هاتونه ته پڼگه گرتن، راویژی به (صَحَابَةَ) کان کردو ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ فهرمووی: به ره و مالی خوا برؤ، هه ر که سیك پڼگه ی لی گرتن جهنگی له گه ل ده که یڼ.

جا له سه ره تادا پیغه مبه رﷺ به قسه ی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ی کردو به ره و (مَكَّة) که وته پی، به لام که وشتره که ی ښخ بوو و نه پویش، زانی خوای گه وره پڼگه ی جهنک کردن ناداتی، بؤیځ له رایه که ی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) په شیمان بؤوه و هه موو مه رجه کانی کافره کانی قبول

کردن بۆ پېكها تنه كه، جا چونكه پېكها تنه كه به فهرمانى خوا بوو، پېغه مبهرو ﷺ پرسى به هيچ (صحابه) يه كه نه كړد، به لكو هر گوښى نه دا نارپه زايى (صحابه) كان ﷺ.

هر وده له باره ي ئيحرام شكندن كه به (أُمُّ سَلَمَةَ) ي هاوسه رى خوى گوت: خلكه كه به قسم ناكه نو ئيحرام ناشكېتن. حه زره تى (أُمُّ سَلَمَةَ) رضى الله عنها وا لى حالى بوو: كه (صحابه) كان وا تيگه يشتون: پېغه مبهرو ﷺ به خوى له ئيحرامدا ده ميښته وه و بۆ ناسنكار يش ئيحرام به وان ده شكېتنى، بۆيى گوتى: يا رَسُوْلَ اللهِ گله يى له موسولمانان مه كه! چونكه نه وان به و پېكها تنه زور خه فته تبار بوينه، هه لسه به خوت ئيحرامى خوت بشكېتنه و وشتره كه ت سهر بېره و سهرت بتاشه. واته: تاكو (صحابه) كان نه و تيگه يشتنه يان نه ميښتى.

جا پېغه مبهرو ﷺ قسه كه ي حه زره تى (أُمُّ سَلَمَةَ) ي پى پاست بوو، بۆيى ئيحرامى خوى شكاند، نه وان يش به خه فته تبار يه وه - ناچار - ئيحرامى خويان شكاند، جا نه مه ش به لگه ي پاويز كړدنه به نافرته ي ژيرو پيزدار، چونكه له م غه زايه دا پېغه مبهرو ﷺ بى جياوازي پاويزى به نافرته و به پياو كړدو، واته: نه مه ش له خوى دا پيزلينا نيكى نافرته و نافرته يش له هه نديك كاردا مافى پاويز پيكر دنى هه يه، به تايبه تيش له كاروبارى خيزانى دا، چونكه پېغه مبهرو ﷺ فهرموويه تى: ﴿أَمْرُوا النِّسَاءَ فِي بَنَاتِهِنَّ﴾ حديث حسن رواه أبو داود، پاويز به نافرته تان بكه ن له به شودانى كيژه كان ياندا. (فتح الباري) ب (٥) ل (٤٦٦) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (٣٥٢).

جا بۆ ناسينى حه زره تى (أُمُّ سَلَمَةَ) ش بگه رتو ه باسى (پېغه مبهرو ﷺ) (أُمُّ سَلَمَةَ) ي ماره كړد) له م كتيبه دا. **شه شه م: پېغه مبهرو ﷺ (صحابه) كان ﷺ ئيحرام يان شكاند، خواى گه وده ده فهرموئ:** ﴿فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ البقرة: ١٩٦، نه گهر قه ده غه كران له ته واو كړدنى **حه ج، يان عومره، نه و ناژه له ي بۆتان ئاسانه سهرى بېرن.**

كه وا بوو: هر كه سيك له دواى ئيحرام به ستن قه ده غه كرا له ته واو كړدنى حه ج، يان عومره، با خوى حه لال بكا - واته: ئيحرام بشكېتنى - به م جوړه: مه ريك، يان بزنيك به نيه تى ئيحرام شكندن سهر بېرئ و له گه ل سهر بېرته كه ش نيه تى ئيحرام شكندن بيښتى، ئينجا له دواى سهر بېرته كه ش به نيه تى ئيحرام شكندن سهرى خوى بتاشى، جا نه گهر له و شوينه ناژه لى ده ست نه كه وت، نه وه به فهرمووده يه كى ئيمام (الشافعي): له جياتى سهر بېرته ناژه له كه ده پوژان به روژوو ده بى - سى پوژ به جيا، حه فتيش به جيا - وه ك خويى (التمتع) - كه وا بوو: هر له و شوينه ي لى قه ده غه كراوه، به نيه تى ئيحرام شكندن سهرى خوى ده تاشى و هر به نيه تى ئيحرام شكندن ده ست به پوژوو ده كان ده كا.

جا بۆيى نه م فهرمووده يه م هه لېژارد، چونكه زور به سوده بۆ نه و كه سانه ي له دواى ئيحرام به ستن له فپوكه خانه، يان له خالى سنووره كان ده يگه پيښنه وه و پيگه ي ناده نى بپواته (مكة) و ناژه ليشى ده ست ناكه وئ.

جا بزانه: نه گهر نه و جوړه كه سه - پيشت - حه ج و عومره ي له سهر واجب

نه بوبی، نه وه قه زاکردنه وهی له سهر واجب نابی، چونکه هه زارو چوار سهد (صَحَابَة) له گهل پيغه مبهري عليه السلام له (الْحُدَيْبِيَّة) ئيحراميان شكاندو له سالي دها توش ته نها هه فته سهد كه سيان بو (عُمْرَة) چونه وه (مَكَة)، به لام نه گهر پيشتر هه جو عومرهی له سهر واجب بوبن، نه و كاته واجبه قه زايان بكاته وه. (شرح جلال الدين المحلي على المنهاج مع القليوبي وعميرة) ب (٢) ل (١٤٨-١٥٠) له بهرگی دووهی (روناکی رب العالمين) دا دريژتم پوون كرډته وه.

هه قته م: بهر كه ت وهرگرتن له ناسه واری پيغه مبهري عليه السلام، راوه ستانی (الْمُفِيرَة) عليه السلام به شمشيره وه له سهر سهری پيغه مبهري عليه السلام، به لگه يه: دروسته پاسه وان به پيوه رابوه ستی و كار به دهسته كه ش دانيشتو بی، چونكه نه وها چاكر ده پاريزری و پزيشي زياتره، جا باسی مه لسان له بهر يه كتری له غه زای (خَبَب) دا پوون ده كه ينه وه، ان شاء الله تعالى.

(عُرْوَة) ته ماشای (صَحَابَة) كانی ده كرد: به تفي پيغه مبهري عليه السلام پووی خويان چه ور ده كه ن... هتد، نه وه ش به لگه يه: كه (صَحَابَة) كن به بی سنور پيغه مبهريان عليه السلام خوش ويستوه و پزيان لئناوه، هم به لگه يه: كه بهر كه ت وهرگرتن به ناسه واری پيغه مبهري عليه السلام سوننه ته، جا هه رچند نه مړ ناسه واری پيغه مبهري عليه السلام - وه ك ئاو و مو و جل و بهرگی پيغه مبهري عليه السلام - له ناو ئيمه دا نه ماوه، به لام (تَوَسَّل) = پارانه وه له خوا به خاتری پيغه مبهري عليه السلام هه ماوه و بهرده و اميشه، چونكه به وه فاتكر دن پيغه مبهري عليه السلام پيغه مبهريه تبه كه ی نابی و هه بهرده وامه و به زيندووی و به مردووی پيغه مبهري عليه السلام هه (رَحْمَة لِّلْعَالَمِينَ) و هه رگه وهی پيغه مبهري انيشه عليهم الصلوة والسلام.

جا ليره دا خه لكانيك گومرا بوينه و له خوشويستنی پيغه مبهري عليه السلام بی به ش بوينه و ده لئین: پيغه مبهري عليه السلام له دواي مردنی هيچ كاری گهر نيه و پارانه وه ش له خوا به خاتری پيغه مبهري عليه السلام سودی نيه! . نه وانه خوا كویری كردون له دنيوا و قيامت، ئايا نازان پيغه مبهري عليه السلام له گوړه كه ی دا زيندووه و ئاگايشی له نوممه تی خوی هه يه و ده فرموی: ﴿حَيَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تُحَدِّثُونَ وَيُحَدِّثُ لَكُمْ، وَمَمَاتِي خَيْرٌ لَّكُمْ تُعْرَضُ عَلَيَّ أَعْمَالُكُمْ: فَمَا رَأَيْتُ مِنْ خَيْرٍ حَمِدْتُ اللَّهَ - تَعَالَى - وَمَا رَأَيْتُ مِنْ شَرٍّ اسْتَغْفَرْتُ لَكُمْ﴾ رواه البزار و رجاله رجال الصحيح، ژيانی من بو ئيوه باشه، چونكه گفتوگوم له گهل ده كه ن و گفتوگووشتان له گهل ده كری، مردنیشم بو ئيوه باشه چونكه كرده وه كانتان ده هيندریته بهرچاوم: نه گهر ديتم كرده وه كانتان چاكه، نه وه سوپاسی خوا ده كه م، نه گهر ديتم كرده وه كه تان خراپه، نه وه داواي ليخوشبوونتان بو له خوا ده كه م.

هه روه ما پيغه مبهري عليه السلام فرمويه تی: ﴿الْأَنْبِيَاءُ أَحْيَاءُ فِي قُبُورِهِمْ يُصَلُّونَ﴾ حديث صحيح رواه أبويعلى، پيغه مبهريان - عليهم الصلوة والسلام - زيندوونه له گوړه كانياندا نويز ده كه ن، واته: (تَسْبِيحَات) و زيكری خوا ده كه ن. پروانه (فيض القدير) ب (٢) ل (٢٣٩ و ٢٤٠) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (٣٥٤). هم له تويهم گولبزيه كه ی كوچكر دن پيغه مبهري عليه السلام چهند ده دي سيكي ترم مينان بيا دخونه وه.

هه‌شته‌م: پێکهاتنی (الْهَدْنَةُ) = جه‌نگ وه‌ستاندن له‌ نیوان موسوڵمانان و کافره‌کاندا، پێکهاتنه‌که‌ی (الْحُدَيْبِيَّة) به‌لگه‌یه: دروسته‌ پێکهاتنی (الْهَدْنَةُ) = جه‌نگ وه‌ستاندن له‌ نیوان موسوڵمانان و کافره‌کاندا مۆر بکری، به‌و مه‌رجه‌ی ماوه‌ی جه‌نگ وه‌ستاندن که‌ دیاری بکری و له‌ ده‌ سالی‌ش زیاتر نه‌بی، جا ئه‌گه‌ر پێویست بوو، ئه‌و کاته‌ دروسته‌ له‌ دوا‌ی ده‌ ساله‌ که‌ پێکهاتنه‌که‌ نوێ بکریته‌وه‌، هه‌م به‌و مه‌رجه‌ش پیاوی موسوڵمان نه‌گه‌ پێندریسته‌وه‌ ناو کافره‌کان، ته‌نها ئه‌گه‌ر خزمی هه‌بن و به‌رگری لێ بکه‌ن و بیپاریزن، ئه‌و کاته‌ دروسته‌ بگه‌ پێندریسته‌وه‌، به‌لام گه‌راندنه‌وه‌ی ئافره‌تی موسوڵمان به‌ هیچ جوړی‌ک دروست نه‌یه‌.

جا هه‌ر کاتی‌ک موسوڵمانێک گه‌راندراوه‌، ئه‌وه‌ له‌ به‌رپرسیاریه‌تی ئیمه‌ی موسوڵمان ده‌رده‌چێ و بۆی دروسته‌ کافره‌کانی په‌یمان له‌گه‌لکراو بکوژی و هه‌م بۆ ئیمه‌ش دروسته‌: به‌ پێچ و په‌نا پێی بلێن: بیانکوژی، هه‌روه‌ک ئیمام (عمرو) (صَحَابَة) کان ﷺ به‌ پێچ و په‌نا وایان به‌ حه‌زه‌تی (أَبُو بَصِير) و حه‌زه‌تی (أَبُو جَنْدَل) گوت، به‌لکو فه‌رموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ فه‌رموی: (هه‌لگه‌رسینه‌ری جه‌نگه‌، ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک هه‌بی یارمه‌تی‌ی بدا). هه‌ندانی‌ک بوو بۆ حه‌زه‌تی (أَبُو بَصِير)، تا وای لێهات له‌ ئه‌جامدا به‌ هۆی (حَرْبُ الْعَصَابَات) جه‌نگی کۆمه‌ل کۆمه‌ل وه‌هایان به‌ سه‌ر کافره‌کانی (قُرَيْش) دا هێنا: که‌ ده‌وله‌تی ئیسلام نه‌یتوانی - له‌ به‌ر پێکهاتنه‌که‌ - ئه‌و شکسته‌ به‌ سه‌ر کافره‌کاندا بێنی، که‌ وابوو: جاری وا هه‌یه‌ جه‌نگی کۆمه‌ل کۆمه‌ل ژۆر به‌ سودتره‌ له‌ جه‌نگی به‌ره‌یی ڤووبه‌ڤوو. بپوانه‌ (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(٩) ل(٣٠٥-٣١١) و(سيرة الصلبي) ب(٢) ل(٤٠١ و٣٩١).

ئیتیر بزاننه: مست له‌ دریشه‌ ده‌گه‌ر پێته‌وه‌، کوته‌ک ده‌زانی قو‌ناغ له‌ کوئی‌یه، (ابو تمام) ش ده‌لی: (الْأَسَيْفُ أَصْدَقُ إِنْبَاءٍ مِنَ الْكُتُبِ * فِي حَدِّهِ الْحَدُّ بَيْنَ الْجِدِّ وَاللَّعِبِ) شمشیر له‌ پاگه‌یانندی هه‌واله‌وه‌ پاستره‌ له‌ نوسراوه‌کان * له‌ تیژایی شمشیردا سنور هه‌یه‌ له‌ نیوان پاستی و گالته‌دا.

نۆیه‌م: گه‌وری و ڤیژداری په‌ یمانیه‌سته‌کانی ژێر دره‌خته‌که‌ی (الْحُدَيْبِيَّة) ﷺ خوای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ الفتح: ١٨، **وَاللَّهُ بَيِّغُومَانِ خَوَايَ‌گه‌وره‌ له‌و ئیماندارانه‌ پازی بوو که‌ له‌ ژێر دره‌خته‌که‌ی (الْحُدَيْبِيَّة) په‌ یمانیان دا تو، واته‌: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ.**

جا ئه‌ی موسوڵمانی‌ڤیژدار که‌سی‌ک خوا لێی پازی بوی، بێگومان به‌خته‌وه‌ره‌، چونکه‌ خوا له‌ پازی‌بوونه‌که‌ی په‌شیمان نابێته‌وه‌، هه‌روه‌ها ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ: أَنْتُمْ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ وَكُنَّا أَلْفًا وَأَرْبَعِمِائَةً﴾ رواه الشيخان، له‌ غه‌زای (الْحُدَيْبِيَّة) دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ ئیمه‌ی فه‌رموو: ئیوه‌ چاکترینی دانیشتیوی سه‌ر زه‌مینن. ژماره‌مان هه‌زارو چوار سه‌د (صَحَابَة) بوو.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿لَا يَدْخُلُ النَّارَ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ

أَحَدُ: الَّذِينَ بَايَعُوا تَحْتَهَا ﴿﴾ رواه مسلم، هِيَ كَهَيْئَةِ لَه (صَحَابَةِ) ي درختهكه ناچيټه ناگري دۆزهخ: ئەوانەى له ژيړ درختهكه پەيمانيان داومى.

هەم پيغه مەبروٴى ﷺ فرمويەتى: ﴿لَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْبِيَّةَ﴾ رواه مسلم، هەر (صَحَابَةِ) يەك ئامادەى غەزاي (بَدْر) و (الْحُدَيْبِيَّة) بويى، ناچيټه ناگري دۆزهخ.

جا بزانە: (شَيْعَةَ) كانى (رافِضِي)، تانە لە ئيمام (عُثْمَان) ﷺ ئەدەن و دەلێن: (عُثْمَان) لە پەيمانەستەنەكه دا ئامادە نەبوە. بەلام گۆتەكيان پوچەلە؟ چونكە ئيمام (عُثْمَان) ﷺ بە فرمانى پيغه مەبروٴى ﷺ چوبووە (مَكَّة)، هەر بە هۆى دەستگيركردنى ئەويش پەيمانەكى ژيړ درختهكه بەسترا، هەم پيغه مەبروٴى ﷺ دەستگيركردنى ئيمام (عُثْمَان) ﷺ لە ناو دەستەكهى تىر دانائو فرمويى: ئەمەش لەجياتى پەيمانەستنى (عُثْمَان).

جا بەو گومرايووانە دەلێن: لە بەر چى بانتيكە و دوو هەوايە؟ خو ئيمام (أَبُو بَكْر) و ئيمام (عُمَر) و (صَحَابَةُ) كانى تىرش ﷺ لە پەيمانەستەنەكه دا ئامادە بون، ئەدى ئەوان تاوانيان چيە؟ بۆچى رقتان لتيانە و بە سته مكاريان دا دەنن؟

ئينجا بزانە: ئەم پەيمانە پىى دەگوتى: (بَيْعَةُ الرُّضْوَان) = پەيمانى لپازى بوون، چونكە لە ئايەتەكهى پابردودا فرمويى: خواي گەورە لە هەمووانيان پازى بوو. مەرەكە لە (تحفة المريد) دا فرمويەتى. هەم درختهكهش پىى دەگوتى: (شَجَرَةُ الرُّضْوَان)، چونكە لە بن درختهكه (صَحَابَةُ) كان پەيمانيان دا پيغه مەبروٴى ﷺ، مەرەكە لە (نور البقيين) دا فرمويەتى.

جا ئەوانە مەبەستى و تارخوينە كانى (جُمُعَة) ن كە دەلێن: (وَعَنِ الَّذِينَ بَايَعُوا النَّبِيَّ ﷺ تَحْتَ الشَّجَرَةِ) خودايە پازى بە لەو هەزارو چوار سەد (صَحَابَةُ) يەى لە بن درختهكه پەيمانيان دا پيغه مەبروٴى ﷺ.

جا ئەوەش بزانە: ئيمام (ابن سَعْد، بسند صحيح) فرمويەتى: بە ئيمام (عُمَر) ﷺ گوترا: كۆمەلە خەلك كە دەچنە لای درختهكه نوێژ دەكەن! ئەويش هەرهشەى لى كردن و فرمانى دا: درختهكهيان بپى. جا ئەوە وا دەگەيى: تا سەر دەمى (خِلَافَة) ي ئيمام (عُمَر) ﷺ درختهكه مابى، بەلام لە (البخاري) و (مسلم) دا هاتووە: سالى داهااتوو (صَحَابَةُ) كان شويى درختهكهيان لى و ن بوو و نەيان دۆزيەو.

جا هەر لايەك بى، ئيمامى (النواوي) فرمويەتى: زانايان فرمويانە: هۆى و نبوونى درختهكه ئەوە بوو: خەلك بە هۆيه وە توشى بى شەرى نەبى، لە بەر ئەوەى پازى بوونى خواو چاكە لە بن ئەو درخته دا هاتۆتە خوارەو، جا ئەگەر درختهكه بمابا، ترسى ئەوەى لى دەكرا: نەزانەكان بە گەورەى دابنێن و بپەرستن، بۆيى حەزەرەتى (ابن عمر) رضى الله عنهما فرمويەتى: ونبوونى درختهكه پەحمەتيك بوو لە لايەن خواوە. (شرح صحيح مسلم) ب (٨) ل (٥٩)، ب (٩) ل (٣٩١) و (فتح الباري) ب (٦) ل (١٤٢)، ب (٧) ل (٧٦ و ٥٤٨-٥٥٢).

دهيهەم: (مُعْجَزَة) كانى (الْحُدَيْبِيَّة):

*-ئەوھمان باس کرد: کە بیری (الْحَدِيثِيَّة) ئاوی تىدا نەماو پیڭەمبەر ﷺ تیریکی لە تیردانەکی خۆی دەرھێناو تیرەکیان چەقاندە ناو بیرەکی و بیرەکی پەر ئاوی بۆو.

*-ھەم: پیڭەمبەر ﷺ لە سەر لیوی بیریکی (الْحَدِيثِيَّة) دانیشت و ھەندیک ئاوی لە دەمی خۆی وەرداو دوعای کردو پێزانیدە ناو بیرەکی و بیرەکی پەر ئاوی بۆو. ئەم دووانە لە (صحيح البخاري) لە (الشُّرُوط) (الْحَدِيثِيَّة) دا گێڕدراونەو.

*-ھەلقولانی ئاوی لە نیوان پەنجەکانی پیڭەمبەر ﷺ، ئەمەش ھەر لەم غەزایەدا -پیش دوو (مُعْجَزَة) کە یابردوو- لە کاتی نوێژی عەسری دا پووی دا ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَطَشَ النَّاسُ يَوْمَ الْحَدِيثِيَّةِ، وَالنَّبِيُّ ﷺ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكُوعًا فَتَوَضَّأَ مِنْهَا، فَجَهِشَ النَّاسُ نَحْوَهُ وَقَالُوا: لَيْسَ عِنْدَنَا مَاءٌ نَتَوَضَّأُ وَلَا نَشْرَبُ إِلَّا مَا فِي رَكْعَتِكَ؟ فَوَضَعَ ﷺ يَدَهُ فِي الرَّكْعَةِ، فَجَعَلَ الْمَاءُ يَفُورُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ ﷺ كَأَمْثَالِ الْعُيُونِ فَشَرَبْنَا وَتَوَضَّأْنَا... كُنَّا خَمْسَ عَشْرَةَ مِائَةً﴾ رِوایە البخاری فی علامات النبوة والحديثية، ورواه مسلم في المعجزات، ورواه أحمد والترمذي والطبراني، له غزای (الْحَدِيثِيَّة) دا (صَحَابَة) کان تیئوو بون، پیڭەمبەریش ﷺ قاپە ئاویکی لە بەر دەستدا بوو دەستنوێژی لی دەگرت، جا خەلکە کەش پوویان کردە پیڭەمبەر ﷺ گوتیان: ھیچ ئاوی لە لامان نیە دەستنوێژی پی بگرین و بیخوینەو، تەنھا ئاوی ناو ئەم قاپە ی تۆ نەبی؟ جا پیڭەمبەر ﷺ دەستە پێرۆزەکی خۆی لە ناو قاپەکی دانای یە کەسەر ئاوی لە نیوان پەنجەکانی بە فۆرکە دەھاتە دەرەو، بە وینە ی ئاوی سەرچاوەکان، جا ئیمەش ئاوە کەمان خواردەو دەستنوێژی شەمان پی گرت... ژمارەمان پانزە سەد بوو، واتە: ھەزارو پینج سەد کەس.

ئاگاداری: لەم (روایە) دا فەرموویەتی: ژمارەمان ھەزارو پینج سەد کەس بوو. لە زۆریە ی (روایە) کانیشدا فەرموویەتی: ژمارەمان ھەزارو چوار سەد بوو. (روایە) ی تریش ھەنە، مەبەست ئەو ھە: ئەو جەنگاوەرانە ی پەیمانیاں دا پیڭەمبەر ﷺ ژمارەیاں ھەزارو چوار سەد (صَحَابَة) بوو، مەبەستیش بە ژمارە زیادەکان: کۆیلە و ئافرەت و مندالێ: کە لە گەل (صَحَابَة) کاندای بون و بۆ (عُمَرَة) ھاتبون، واللہ اعلم.

(الحافظ العسقلاني) لە ئیمامی (القرطبي) گێڕاویەتیەو: ھەلقولانی ئاوی لە نیوان پەنجەکانی پیڭەمبەر ﷺ، چەند جارێک لە چەند شوێنێک دووبارە بۆتەو و گومانی تىدا نیە...-جگە لە پیڭەمبەری ئیمە ﷺ- نەبیستراوە ھیچ پیڭەمبەریکی تر ئەم (مُعْجَزَة) ی ھەبوو.

ئیمامی (المُزَنِي) فەرموویەتی: ھەلقولانی ئاوی لە نیوان پەنجەکانی پیڭەمبەر ﷺ زۆر کاریگەرتر و سەیرترە لە ھەلقولانی ئاوی بەردە ی ھەزەرەتی (موسی) پیڭەمبەر ﷺ بە دارەسایەکی لی ئی دا و لە دوانزە شوێن ئاوی لی ھەلقولا، چونکە دەرچوونی ئاوی بەرد خەلک دیتویەتی و دەبینی، بەلام دەرچوونی ئاوی لە نیوان گۆشت و خوێن ھیچ کەسێک نەیدیتبوو.

۳۹۶

سهرکه و تنیکی نزیکی دانی له (خَیْبَر) -، ههم دهستکه و تنیکی زوړیشی دانی له (خَیْبَر) - که بۆ خویان وهری دهگرن، خوی گه وره ههر له (أَزَل) دا زال و کار له جی یه. جا بزانه: پیشتز جوله که گانی (خَیْبَر) به ناشکرای دوزمنایه تی ئیسلامیان نه دهگردد، به لام که جوله که گانی (بنی النضیر) له (مدینة) دهرکران و گه ورمگانیان چونه (خَیْبَر)، نه وانیش و مگو نه وان که و تنه پیلان و ناژاوه نانه وه له دزی ئیسلام، کافر مگانیان هان دمدان له دزی ئیسلام، ههم میوه جاتی (خَیْبَر) ش بۆ ئه و دوزمنایه تی یه به کار دههیندرا، -مهروه له غزای (خندق) دا پابرا- بۆی که پیغه مبه ر ﷺ له (الحدینبیة) گه راوه (مدینة)، له بیستی (محرّم) ی سالی حهفته می کۆچی بۆ غزای (خَیْبَر) رویشت و حه زرمتی (سباع بن عرفة) ی ﷺ کرده جینی شی خوی له (مدینة).

جا پیغه مبه ر ﷺ بۆ غزای (خَیْبَر) ههزارو پینج سه د (صحابة) ی له گه ل خویا برد، ههزارو چوار سه دیان (صحابة) کانی پهیمانی (الحدینبیة) بون، نه وانی تریش و مگه لیان که و تن، به لام پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: به و مه رجهی هیچ دهستکه و تنو یکی نه و غه زایه تان نه دریتی؟ چونکه دهستکه و تنو ی (خَیْبَر) خوی گه وره به تایبه تی دابویه (صحابة) کانی پهیمانی (الحدینبیة) ﷺ، بۆی که نه وانه ی له (الحدینبیة) دواکه و تنون، گو تیان: ئیمه ش له گه ل تان دیننه غه زای (خَیْبَر)، خوی گه وره فه رمووی: ﴿قُلْ لَنْ تَنْبَغُوا كَذَلِكَمُ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ الفتح: ۱۵، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به و دواکه و تنو انه بلی: نابی ئیوه له گه ل ئیمه بینه (خَیْبَر)، خوا پیشتز نه وها بریاری داوه: دهستکه و تنو ی (خَیْبَر) بۆ پهیمانده ره کانی (الحدینبیة) یه. (تفسیر القرطبی) و (ابن کثیر) الفتح: ۱۵.

جا پیغه مبه ر ﷺ به شهوی بۆ (خَیْبَر) دهر وشت و له رینگه دا له بهر زایی و دۆله کاندای (صحابة) کان ﷺ به دهنگی بهرز دهیانگوت: (اللَّهُ أَكْبَرُ) - (إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ). جا پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ﴿أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا بَصِيرًا... ثُمَّ قَالَ ﷺ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، كُنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ﴾ رواه الشیخان، ئه ی خه لکینه له گه ل گیانی خوتان له سه رخو بن، نه و نه ده دهنگ به زر مه که نه وه، چونکه ئیوه هاوار ناکه نه که پرو نادیاریک، ئیوه زیکری خودایه کی بیسه رو بینر ده که ن... ئینجا فه رمووی: گو تنی (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، گه نجینه یه کی به هه شته.

ئینجا که له (خَیْبَر) نزیک بونه وه و لیان و دهر که و تن، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: بوهستن. ئینجا ئه م دوعایه ی کرد: ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ رَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، رَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَظْلَلْنَ، رَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا أَظْلَلْنَ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا

فِيهَا، اِقْدُمُوا بِاسْمِ اللَّهِ ﷻ. پيغمبر ﷺ چو با هر گونديك و شاريك، نَم دوعايه ي ده خويند.

جا عادهتی پیغمبر ﷺ نهوھا بوو: نهگهر غهزای شوینیکي کردبا، هیرشی نهدهکردنه سهر، تا پړوناکی بهیان دمردهکوت، جا نهگهر گویی له بانگ بوبایه، وازی لئ ددهینان، نهگهر نا: هیرشی دمرده سهر، جا شهوی پیغمبر ﷺ (صحابه) کان ﷺ خهوتنو بو بهیانی خه لگی (خینبر) به بیل و زنبیلهوه هاتنه دمرهوه، تاکو بهرمو کیلگهکانیان برپون، که له ناکاو لهشکری ئیسلامیان دیت، هاواریان کردو گوتیان: (مُحَمَّدٌ وَالْحَمِيسُ) نهمه (مُحَمَّدٌ) و لهشکره گهورمکهیه. ئینجا ههلاتنو پیغمبر یش ﷺ همرمووی: ﴿اللَّهُ أَكْبَرُ، خَرَبْتُ خَيْرٌ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ، (خینبر) ویران بوو، ئیمه نهگهر له گوږه پانی گه لیک دابه زین، بهیانی ترسیندراوان بهیانیکی خرابه.

نیتر جهنگ دمستی پی‌کردو (صحابه) کان قه‌لأ به دواى قه‌لأدا به جهنگ دمیانگرت، جا به‌که‌م جار له قه‌لأى (ناعم) جهنگ دمستی پی‌کردو هزره‌تی (محمود بن مسلمة) رضی الله عنه له بن نهم قه‌لأیه شهید بوو، چونکه (مرحوب) و (کنانة) دستارپیکیان به سهردا به‌رداوو سهری ته‌قی و گیانی دمرچوو، جا له همر رپوژیکدا به سهرگردایه‌تی (صحابه) یه‌ک هی‌رشى بو ده‌کرا، به‌لام نه‌ده‌گیرا، یه‌ک‌یک له‌وان ئیمام (ابوبکر) رضی الله عنه بوو، ئالایه‌که‌ی و مرگرتو جهنگی کرد به‌لام قه‌لأیه‌که‌ی پی‌نه‌گیرا، هه‌روه‌ها ئیمام (عمر) رضی الله عنه ئالایه‌که‌ی و مرگرتو جهنگی کرد، به‌لام نه‌ویش قه‌لأیه‌که‌ی پی‌نه‌گیرا، جا پی‌غه‌مبه‌ر رضی الله عنه هه‌رموو: ﴿لَأُعْطِينَ هَذِهِ الرَّايَةَ غَدًا رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نهم ئالایه سبه‌ینى دده‌مه ده‌ست پیاویک خواى‌گه‌وره له سهر ده‌ستی وى نهم قه‌لأیه ده‌گری، خواو پی‌غه‌مبه‌ر رضی الله عنه نهم پیاوه‌یان خوش ده‌وى و نه‌ویش خواو پی‌غه‌مبه‌رى رضی الله عنه خوش ده‌وی.

جا شەۋى ھەر كەسنىڭ بە جۇرئىك بىرى دەكردمۇ: ئايا ئالايەكە دەداتە كى؟ جا سبەينى پېغەمبەر ﷺ ڧەرمۇى: (علي بن ابي طالب) لەكوىيە؟ گوتيان: چاۋى دىش. جا نارديان ئىمام (علي) ﷺ ھاتو پېغەمبەر ﷺ تفى لە چاۋى كردو دوعاى بۇ كردو چاك بۇۋەو ئالايەكەى دايە دەست، جا پېغەمبەر ﷺ ڧەرمۇى: لە سەرخۇ بە، تا دەچيە مەيدانەكەيان، ئىنجا داۋاى موسولمانبونيان لىكەو پېيان بلى: چ واجبىكى خودايان لە سەرە، ﴿فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ﴾ رۋاە الشىخان، سۋىندم بە خوا ئەگەر خواى گەرە بە ھۋى تۋ يەك پياۋ بەيئىتە سەر پىڭاى راست، بۇ تۋ لە خىرى وشتەرە سۋرەكان خىرتەرە.

جا نیمام (علی) ﷺ هیرشی کردو ئالایه که ی له بن قه لایه که چه قاند، ئینجا (مرحبا)

—که سهرکردهی جوله‌که‌ی (خَینِر) بوو— هاته مه‌یدان خواسته‌وه‌و گوتی:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْبَرُ أُنَى مَرْحَبُ * شَاكِي السَّلَاحِ بَطْلٌ مُجَرَّبُ
إِذَا الْحُرُوبُ أَقْبَلَتْ تَلْهَبُ

به‌راستی (خَینِر) دزمانی من (مرحَب) م * چه‌کم ته‌واوه و پالنه‌وانیکی تاقیکراوه‌م

له‌و کاته‌ی که جه‌نگ هه‌لده‌گیرس و بلیسه‌ دمه‌ا.

ئینجا چه‌زهرتی (عامر بن الاَکوع) رضی‌الله‌عنہ بۆی چوو مه‌یدان و (مرحَب) شمشیریکی له (عامر) دا، شمشیره‌که چه‌قیه ناو هه‌لغانه‌که‌ی، جا چه‌زهرتی (عامر) رضی‌الله‌عنہ ویستی له لای خواره‌وه له (مرحَب) بدا، به‌لام شمشیره‌که‌ی کورت بوو و بۆ خۆی گه‌پراوه شه‌هید بوو، جا (صَحَابَة) کان رضی‌الله‌عنہم گوتیان: به‌خۆی خۆی کوشت، چاکه‌کانی به‌تال بونه‌وه. جا پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رمووی: وا نیه، ﴿إِنَّهُ لَشَهِيدٌ - إِنَّ لَهُ أَجْرَيْنِ﴾ نه‌و شه‌هیده‌و دوو پاداشتی هه‌نه.

ئینجا دووباره (مرحَب) مه‌یدانی خواسته‌وه‌و هه‌مان شیعی‌پرا‌بردووی گۆته‌وه، جا ئه‌م جاره شی‌ری‌خودا-نیمام (علی) رضی‌الله‌عنہ بۆی چوو مه‌یدان و فه‌رمووی:

أَنَا الَّذِي سَمَعْنِي أُمِّي حَيْدَرَهُ * كَلَيْتَ غَابَاتِ كَرِيهِ الْمُنْظَرَهُ
أَكِيلُكُمْ بِالسَّيْفِ كَيْلَ السُّنْدَرَهُ

من نه‌و که‌سه‌م دایکم ناوی لئناوم (حَینَر) * وه‌ک شی‌ری بیشه‌کان دیمه‌ن ترسینه‌ر،

به شمشیر دمه‌تانپیوم پیوانه‌ی سه‌نده‌ر

جا نیمام (علی) رضی‌الله‌عنہ شمشیریکی له سه‌ری (مرحَب) دا به خوده‌که‌یه‌وه له‌تی کرد تا گه‌یشته ددانه‌کانی. جا له (روایه) یکی زۆر بی‌هیژدا هاته‌وه: پێشدا (مرحَب) شمشیریکی له نیمام (علی) داو هه‌لغانه‌که‌ی له ده‌ستی فری‌دا، ناچار له‌جیاتی هه‌لغانه‌که‌ نیمام (علی) رضی‌الله‌عنہ دهرگه‌یه‌کی هه‌لای به ده‌سته‌وه گرت و جه‌نگی کرد تا هه‌لایه‌که گیرا.

﴿شوانه‌ ره‌شه‌که رضی‌الله‌عنہ به‌هه‌شتییه﴾

کۆیله‌یه‌کی ره‌شی (حَبْشی)، شوانی جوله‌که‌یه‌کی (خَینِر) بوو، دیتی جوله‌که‌کان خۆیان بۆ جه‌نگ ناماده ده‌که‌ن، جا لئی پرسین: دمه‌تانه‌وئ چی بکه‌ن؟ گوتیان: جه‌نگ له‌گه‌ل ئه‌م پیاوه ده‌که‌ین، که وا تیده‌گا پیغه‌مبه‌ری‌خوایه. ئیتر ناوی پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم که‌وته ناو دلی شوانه‌که‌و هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم موسوئمان بوو، جا گوتی: یا رسول الله ئه‌م مه‌رو بزنانه نه‌مانه‌تن، چییان لئیکه‌م؟ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم فه‌رمووی: مستیک ورده به‌ردیان بۆ بهاوی، خوای‌گه‌وره ئه‌یانگه‌ینیته‌وه ده‌ست خاوه‌نه‌که‌یان. جا شوانه‌که‌ وای‌کردو مه‌رو بزنه‌کان چونه‌وه لای خاوه‌نه‌که‌یان، جا خاوه‌نه‌که‌ش یه‌که‌سه‌ر زانی شوانه‌که‌ی موسوئمان بووه، جا که هی‌رش هه‌لای (ناعم) ده‌ستی پئ‌کرد، شوانه‌که‌ش

لهگه ل (صحابه) كان ﷺ هيرشى كردو تيرىكى وى كهوت و شهيد بوو، جا هينا يانه وه لای پیغه مبهريش ﷺ پیغه مبهريش ﷺ پرووی خوئی لى لادا، گوتیان: يا رسول الله بوجی پرووی خوئی لى لادا؟! پیغه مبهريش ﷺ فهرمووی: دوو ژنه کانی خوئی له خوړیه کانی بهه شت ئیستا لهگه لى دانو توژی گلی لى ده ته کینن- له (روایه) یکدا- خوړیه کان پیشپرکئ دهکن: کامه یان پیشتر بچیته نیوان که وایه که یو لاشه که ی، خوای گه وره نه وها ریژی لهم کوپله یه نا، یهک سوجده شی بؤ خودا نه بردبوو ﷺ.

﴿پالنه وانه که دوزه خیه﴾

لهم غه زایه ی (خینبر)، پیاوړى نازا هه بوو، پیغه مبهريش ﷺ فهرمووی: ﴿هَذَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ﴾ ئەم پیاوه دوزه خیه. جا که جهنگ هه لگرسا، پیاوه که جهنگی زور نازایانه ی دهکرد، تا برینی زوری که وتنه لاشه ی، جا خه ریک بوو هه ندئ کهس گومانی لى پهیدا ببئ، جا پیاوه که له بهر نازاری برینه کانی به تیرىكى خوئی خوئی کوشت، جا به پیغه مبهریان ﷺ گوت: خوای گه وره قسه که ی توئی به راست هینا جئ: فلان کهس به خوئی خوئی کوشت. جا پیغه مبهريش ﷺ فهرمووی ﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنٌ، إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ﴾ رواه البخاري، جگه له ئیماندار هیچ کهسیک ناچیته بهه شت، خوای گه وره پشتگیری ئەم ئایینه ی ئیسلام دهکا به مروقی گونا هبار. جا بزانه: له غه زای (أحد) ش پودا وىكى لهم جوره باس کرا.

ئینجا قه لآ به دواى قه لآدا دهگیران، تا به سهرگردایه تی ئیمام (علي) ﷺ قه لآی (المؤوص) ش گیرا، که گه وره ترين قه لآی (خینبر) بوو، (صفیه) ی کیژی (حیی) = گه وره ی جوله که کان له وئ به ديل گیرا، جا پیغه مبهريش ﷺ نازادی کردو له خوئی ماره کرد.

جا له قه لآیه کی (خینبر) دا (صحابه) کان ﷺ قاپ و کهل و په لى خواردن و خواردنه وه یان دهست کهوت، پیغه مبهريش ﷺ فهرمووی: بیان شوئ و خواردنیان تئ دا بخوئن.

ئینجا قه لآیه کی تریشیان گه مارؤ دا تا سئ رۆژان، جا پیاوړى جوله که هاته لای پیغه مبهريش ﷺ پئى گوت: دلنیام بکه، من شارم زات ده کهم چوئن ئەم قه لآیه بگری.

جا پیغه مبهريش ﷺ به مال و مندا له وه دلنیای کرد، جا جوله که که گوتی: دانیش تووانی قه لآیه که به نوینه ئاویان له ژیر زه ویدا هینا وه به شه وئ دهچن ئاوی لئ ده خوئه وه، جا پیغه مبهريش ﷺ ئاوه که ی لئ پرین و زور به توندی جهنگیان دهکرد، تا له ئەنجامدا ئەم قه لآیه شیان گرت.

ئینجا قه لآیه کانی (خینبر) هه موویان گیران، تهنه قه لآی (الوطیح) و (السلالم) مابون، هه لاتوو مکانی قه لآیه کانی تر گشتی هاتبونه ئەم دوو قه لآیه، جا ئەم دوو قه لآیه ش ماوه ی چوارده رۆژان گه مارؤ دران، جا که جوله که کان زانیان هیچ رینگیه کیان نیه،

ناچار داوای پیکهاتنیان کرد، جا پیغه مبه‌ر ﷺ له‌گه‌لیان پیک هات به‌م مه‌رجانه:
 ۱- خویان و ژن و مندالیان سه‌لامه‌ت بن. ۲- له (خَیْبَر) برۆنه‌ دهره‌وه. ۳- جگه‌ له
 جل‌وبه‌رگی‌خویان هیچی‌تر نه‌بن. ۴- ئه‌گه‌ر هیچ شتی‌کی‌ش له مولمانان بشارنه‌وه،
 ئه‌وه به‌ په‌یمان‌شکاندن داده‌ندری.

جا له‌م دوو قه‌لایه‌دا: سه‌د زری‌و چوار سه‌د شمشیرو هه‌زار ر‌م و پینج‌سه‌د که‌وان که‌وته
 ده‌ست موسولمانان، جا پیغه مبه‌ر ﷺ (کِنَانَةُ بن اَبی‌الخَطِیق) و (الرُّبِیع) ی برای بانگ
 کردن و فهرمووی: ئه‌و پیسته‌ی گهنجینه‌ی (بَنی‌التَّضِیر) ی تی‌دایه‌ له‌کوی‌یه‌؟-وات: ئه‌ر
 پیسته‌ی له‌گه‌ل خَیْان مینایانه (خَیْبَر)، له‌و کاتی له (مَدِیْنَةُ) دهرکران- ئه‌وانیش گوتیان: نازانین. جا
 پیغه مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئه‌گه‌ر دۆزیمه‌وه، خوی‌ن و ژن و مندالتان چه‌ل‌ال بئ؟ گوتیان:
 به‌لئ. جا پیغه مبه‌ر ﷺ پیسته‌که‌ی له‌ ناو کاو‌لگه‌یه‌ک‌دا دۆزیمه‌وه به‌ ئه‌ندازه‌ی ده
 هه‌زار میسقالی زَیْر گهنجینه‌ی تی‌دا بوو له‌ هه‌موو جوړیک، جا به‌ هو‌ی ئه‌م خیانه‌ته،
 پیغه مبه‌ر ﷺ هه‌ردووی گه‌شتن و ژن و منداله‌کانیشیانی دایه (صَحَابَةُ) کان.

ئینجا جوله‌که‌کان داویان له‌ پیغه مبه‌ر ﷺ کرد به‌ سه‌پانی له (خَیْبَر) دا بمیننه‌وه و
 نیوه‌ی میوه‌و به‌ره‌می گشتو‌کاله‌که‌ بۆ ئه‌وان بئ، پیغه مبه‌ریش ﷺ رازی بوو، به‌لام
 به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ر کاتی‌ک چه‌ز بکا: له (خَیْبَر) دهریان بکا، جا هه‌ر له (خَیْبَر) دا
 مانه‌وه، تا به‌ هو‌ی خیانه‌تکاری ئه‌وان، ئیمام (عُمَر) ﷺ دهری‌کردن.

﴿گه‌رانه‌وه‌ی چه‌ز رته‌ی (جَعْفَر بن اَبی‌طَالِب) ﷺ له (حَبْشَةُ)﴾

جا له‌ داوی سه‌رکه‌وتنی (خَیْبَر)، موسولمانه‌کانی (حَبْشَةُ) له‌گه‌ل چه‌ز رته‌ی (جَعْفَر بن
 اَبی‌طَالِب) ﷺ له (حَبْشَةُ) گه‌رانه‌وه‌و هاتنه (خَیْبَر)، ژماره‌یان شانزه‌ پیاو بون له‌گه‌ل
 ژنه‌کانیان، چه‌ز رته‌ی (أُم حَبِیْبَةُ) ی دایکی ئیمانداران ر‌ضی‌الله‌ عن‌ها- که‌ له (حَبْشَةُ) له
 پیغه مبه‌ر ﷺ ماره‌ کرابوو- ئه‌ویشیان له‌گه‌ل‌دا بوو، هه‌رومه‌ا چه‌ز رته‌ی (أَبُو‌مُوسَى
 الْأَشْعَرِی) ش ﷺ له‌گه‌ل په‌نجاو س‌ موسولمانی‌تری هۆزه‌که‌ی‌خویان له (یَمَن)، ئه‌وانیش
 له‌گه‌ل چه‌ز رته‌ی (جَعْفَر) ﷺ هاتنه (خَیْبَر)؟ چونکه‌ ئه‌م (أَبُو‌مُوسَى) یه‌ ﷺ له‌گه‌ل دوو
 برای خو‌ی و له‌گه‌ل ئه‌م په‌نجا موسولمانه‌ی هۆزه‌که‌ی‌خو‌ی له (یَمَن) سواری که‌شتیه‌ک
 بون تا‌کو بینه‌ خزمه‌ت پیغه مبه‌ر ﷺ، به‌لام له‌ ناو دهریای سو‌ردا ر‌یگه‌ی لی‌گۆ‌راو
 چونه (حَبْشَةُ)، جا له‌و‌ی چاویان به‌ چه‌ز رته‌ی (جَعْفَر) ﷺ که‌وت و داوی گه‌فتو‌گۆو لَیْک
 حالی‌بوون، چه‌ز رته‌ی (جَعْفَر) ﷺ فهرمووی: له‌گه‌لمان بمیننه‌وه به‌ یه‌که‌وه‌ ده‌چینه‌وه
 لای پیغه مبه‌ر ﷺ، جا له‌و‌ی مانه‌وه تا به‌ یه‌که‌وه‌ هه‌موویان هاتنه‌وه‌ لای
 پیغه مبه‌ر ﷺ، له‌و کاتی له (خَیْبَر) بوو.

جا که‌ چه‌ز رته‌ی (جَعْفَر) ﷺ بۆ لای پیغه مبه‌ر ﷺ هات، پیغه مبه‌ر ﷺ له‌ به‌ری هه‌لساو

نیوچاوانی ماچ کردو باومشی لئومریناو فەرمووی: ﴿وَاللّٰهُ مَا أَذْرٰی بِأَيِّهِمَا أَفْرَحُ: بَفَتْحِ خَيْبَرَ، أَمْ يَقْدُومِ جَعْفَرٌ؟﴾ وَاللّٰهُ نَازَانِم بَهِ کَامِیَان دَلْخُوش بَیْم: بَهِ سەرکەوتنی (خَیْبَر)، یان بَهِ هاتنەوهی (جَعْفَر)؟.

ههوهها چه زهرتی (أَبُوهِرَيْرَةَ) ش ﷺ له گەل کۆمه له خزمیکی خۆی له هۆزی (الدَّوْسِي) له (خَیْبَر) هاتنە خزمەت پیغه مبه ر ﷺ، جا پیغه مبه ر ﷺ ئیزنی له (صَحَابَةُ) کان و مرگرت: (جَعْفَر) و هاوړیکانی و (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) و هاوړیکانی و (أَبُوهِرَيْرَةَ) و هاوړیکانی ﷺ گشتی کردنه هاوبهش له دەسکه و تووی (خَیْبَر)، واتە: بەشی بۆ دانان. جا پیغه مبه ر ﷺ دەستکه و تووی (خَیْبَر) ی بە سەر (صَحَابَةُ) کاندە بەش کرد: سوار ئەسپ سی بەشی دانئ: بەشیکی خۆی و دوو بەشی ئەسپه گەیی، پیادەش یەك بەشی دایئ، ههروهها کۆیله و ئافرته کانیش بەخشیشیکی گەمتر له بەشی پیاوانی دانئ؟ چونکە بیست ئافرمتی موسوئلمان له غەزای (خَیْبَر) دا بەشدار بون، جا له غەزای (خَیْبَر) دا پیغه مبه ر ﷺ ژن هینانی (الْمَتْعَةُ) - کاتیی چه رام کرد.

﴿ههولئ کوشتنی پیغه مبه ر ﷺ﴾

ئافرمتیکی جوله گە ناوی (زَیْنَب) بوو، ژنی (سَلام بن مشکم) بوو، مەریکی برژاوی پر له ژهر کردو بە دیاری بۆ پیغه مبه ری ﷺ هینا، جا پیغه مبه ر ﷺ (صَحَابَةُ) کان دستان بە خواردن کرد، پیغه مبه ر ﷺ پارووهکی خسته دەمی و جوی و فری ئیدا دمره و مو فەرمووی: ﴿وَإِذَا لَهِ خَوَارِدِن بَیْنِن، ئەم ئەندامەیی مەرکە پیم دانئ: مَن ژههراویم - ژههرم تئ کراوه﴾! . بەلام (صَحَابَةُ) یەك - ناوی (بشر) بوو ﷺ - پارووهکی فری ئەدا دمره و، نهوهك پیغه مبه ر ﷺ بیژی بیتهوه، جا کە پارووهکی قوت دا یەكسەر رەنگی گۆرا، جا پاش ماوه یەك وهفاتی کرد، ئینجا ئافرته کە بیان هینا و لییان پرسئ: بۆ ئەم تاوانەت کرد؟ ئافرته کەش گوتئ: ئەم بەلایه و مائویرانیەت بە سەر گەلە کەیی مندا هینا، جا گوتم: ئەگەر (مُحَمَّد) ﷺ درۆزن بی و پاشا بی، بەم ژههره دەمرئ و دەرە سیینه وه، ئەگەر پیغه مبه ریش بی، ئەوه له لایەن خواوه ئاگادار دەکریتەوه و زیانی ناگاتئ. جا ئافرته کە موسوئلمان بوو و پیغه مبه ر ﷺ عهفوی کرد، بەلام کە چه زهرتی (بشر) ﷺ بەم پارووه مرد، له تۆلهی (بشر) کوشتیان.

ئینجا پیغه مبه ر ﷺ له نه خووشی وهفاتی دا فەرمووی: ﴿مَا أَزَالُ أَجِدُ أَلَمَ الطَّعَامِ الَّذِي أَكَلْتُ بِخَيْرٍ، فَهَذَا أَوَانٌ وَجَدْتُ انْقِطَاعَ أَبْهَرِي﴾ رواه البخاري، بەر دەوام ئەو خواردنەیی له (خَیْبَر) خواردم - واتە: خستمه دەمم - هەر نازارم دەدا، وا ئیستا دەبینم کاتی بچرانی دەماری دلە کەمه بە هۆی ئەو خواردنە. واتە: ژهره کە بە هۆی جوینی پارووه کە کاری له پیغه مبه ر ﷺ کردبوو، کە واتە: پیغه مبه ر ﷺ بە شههیدی وهفاتی کردوه.

﴿فَيْلَهُ سَهِيرَهْ كَهَى حَهْزَرَهْتِي (الْحَجَّاجُ بْنُ عَلَاطٍ السُّلَمِيُّ)﴾

ئىنجا كه قهلايه كانى (خينبر) گيران، حهزهرتى (الحجاج بن علاط) ﷺ هاته خزمهت پيغه مبهرو ﷺ گوتى: يا رسول الله من مالئكى زورم له لاي بازرگانه كانى (مكة) يه، نه گهر بزانن من موسولمان بويمه، هيچم ناده نه وه، جا نه گهر ئيزنم بدهى بجهمه (مكة) و قسهى ناراست بكهم و به فيل ماله كهى خوم و مر بگر مه وه؟ جا پيغه مبهرو ﷺ ئيزنى دا، ئىنجا حهزهرتى (حجاج) ﷺ به رهو (مكة) رويشت و له دهر مبه ندى (البينضاء) نزيك (مكة)، كومه له كافرئىكى (فرئش) ديتن بؤ و مر گرتنى هه والى جهنگى (خينبر) هاتين بؤ و نه گهر پييان خوش بوو پيغه مبهرو ﷺ لهم جهنگه دا سهر نه كه وئ، جا كه نه وانيش چاويان به حهزهرتى (حجاج) كهوت نه يانزانى موسولمان بووه - لييان پرسى: بيستومانه (محمّد) ﷺ بؤ جهنگى (خينبر) چوه وه؟ حهزهرتى (حجاج) ﷺ گوتى: هه والئىكى دلخوشكهرم له لايه! جا نه وانيش له ده ورهى كؤ بونه وه و گوتيان: دهى بؤمان بلئ؟ حهزهرتى (حجاج) ﷺ گوتى: (محمّد) ﷺ بؤ هنگى (خينبر) رويشت، ههر نه وه نده بوو: (صحابه) كانى كوژران و ته فروتونا بون، (محمّد) ﷺ به خوى دهستگير كراوه و جوله كه كان و معدديان داوه له وئ نه يكوژن، تا ديهيئنه (مكة) و له بهر چاوى ئيوه دميكوژن... جا (حجاج) گوتى: من يارمه تيه كم له ئيوه ده وئ. گوتيان: چى يه؟ گوتى: نهو تالانهى له (محمّد) ﷺ (صحابه) كانى گيراوه، جوله كه كان دمي فروشن، بؤيى دمه وهئ به په له پارهى لاي قهر زداره كانم بؤ كؤ بكه نه وه، تاكو پيش بازرگانه كان من نهو تالانه بؤ خوم بكرم. جا كافر ده كانى (مكة) زور به په له و به دلخوشى هه موو قهر زه كه يان داوه و دلخوشى له (مكة) بلا و بووه.

به لام كه ئيمام (العباس) - مامى پيغه مبهرو ﷺ نه هه والهى گه يشتى، خوى له سهر پئ رانه كرت و نه يتوانى هه لسيته وه، جا يه كسهر خزمه تكارئىكى خوى نارد لاي (حجاج): ئايا نه هه واله راسته؟ حهزهرتى (حجاج) ﷺ گوتى: سه لامى لئ بكه، من به خوم دييمه لاي و هه والئىكى خوشى پئ ده ليم. جا كه خزمه تكاره كه هاته وه، ئيمام (العباس) ﷺ يه كسهر هه لساوه پئ و خزمه تكاره كه شى نازاد كرد و قهر مووى: له سهرم نه زر بئ: ده كويله نازاد بكهم، جا - له كاتى گه رانه وهى بؤ (مدينة) - له كاتى نيومرؤدا حهزهرتى (حجاج) ﷺ هاته لاي ئيمام (العباس) و گوتى: نهو هه والهى پييت ده ليم، تا سئ رؤزى تر ناشكرائى نه كهى، نه وهك كافر ده كان به دوامدا بيئ و بمگرن، والله پيغه مبهرو ﷺ سه ركه و تووه و هه موو قهلايه كانى (خينبر) گرتون و (صفية) كى كيژى گه ورهى جوله كه كانيش ئيستا به بوك له لاي پيغه مبهرو ﷺ له خوى ماره كردوه! جا ئيمام (العباس) گوتى: نه وه چى ده لئى؟! (حجاج) گوتى: ده ليم والله قسه كه م راسته، ليم ناشكرا مه كه.

ئىنجا ھەزرەتى (حجّاج) ﷺ گە راۋە (مەدینە)، ئىمام (العباس) ش ﷺ ئەو سى شەۋانەى زۆر پى درىژ بون و نەدەر پۇشتىن، جا كە سى شەۋەكان پۇشتىن، جوانترىن بەرگى دەبەر كىردو خۇى بۇتخۇش كىردو ھات لە پىش چاۋى كافىرەكان (طواف) ى كىرد، جا كافىرەكان- ۋەك گالتە پىكردن- گوتىيان: ئەمە خۇ بەھىز كىردن و خۇراگىرتنە بۇ گەرمىى بەلایەكە؟. ئىمام (العباس) ش ﷺ ھەرموۋى: نا واللّٰه، الحمد للّٰه خوا ھەر خۇشى و چاكەم دەداتى، وا پىغەمبەر ﷺ بە تەۋاۋى دەستى بە سەر (خىبىر) دا گىرتوۋەو كىزى گەۋرەى جولەكەكانىشى لە خۇى مارە كىردوۋە، بەلام (حجّاج) فىلى لە ئىۋە كىرد، ئىۋەى تەفرە دان تا ھەزەمكەى لە ئىۋە ۋەربىگىرتەۋە، ئەگەر نا: ئەۋىش موسولمان بوۋە. جا بەم جۆرە، غەمبارى ھاتەۋە سەر پروۋى كافىرەكان و موسولمانەكانىش بە سەرگەۋىتى ئىسلام دلتخۇش بون.

جا لە مانگى (صفر) گىرتى (خىبىر) تەۋاۋ بوو، ژمارەى شەھىدەكانى ئىسلام ھەژدە (صحبّة) بون- مەرۋەك ئىمام (ابن كئىر) كىتاپى تەبىرە- ژمارەى كۆژراۋەكانى جولەكەكان نەۋەدو سى پىاۋ بون، مەرۋەك لە (نورالبىقىن) دا ھەرموۋى تى.

جا پىغەمبەر ﷺ ھەزرەتى (عبدالله بن رَواحَة) ى ﷺ كىردە قىرسىنەرى قەسپەكانى (خىبىر)، ھەزرەتى (سۋاد بن غزىة) شى ﷺ كىردە ئەمىرى (خىبىر)، جا ھەزرەتى (سۋاد) ھەندىك قەسپى باشى بۇ پىغەمبەر ﷺ ھىنانە (مەدینە)، پىغەمبەر شى ﷺ ھەرموۋى: ھەموو قەسپەكانى (خىبىر) ئەۋھا باشى؟ ھەزرەتى (سۋاد) شى ﷺ گوتى: نا واللّٰه، ئىمە يەك رېھى ئەم قەسپە بە دوو رېھ بە سى رېھ ۋەردەگىرىن. جا پىغەمبەر ﷺ ھەرموۋى: ﴿لَا تَعْلُ، بَعِ الْجَمْعَ بِالْدَّرَاهِمِ ثُمَّ اشْتَرِ بِالْدَّرَاهِمِ جَنْبًا﴾ رواه الشيخان، ۋەھا نەكەى- قەسپى خراب بە زىدە لە جىياتى باشەكە ۋەرمەگىرە-، قەسپە خرابەكان بە پارە بفرۇشە، ئىنجا بەو پارەيە قەسپە باشەكە بىكرە، واتە: تا نەبىتە رېبا، چونكە رېبا ھەرامە.

﴿تەسلىمبوۋى (فَدَك)﴾

لە دۋاى سەرگەۋىتى (خىبىر)، پىغەمبەر ﷺ نارىدە لای جولەكەكانى (فَدَك)، ئەۋانىش لەگەل پىغەمبەر ﷺ پىك ھاتن، جا ۋەك دانىشتۋانى (خىبىر) گىيانىيان پارىزرا، زەۋىيەكەشىيان بۇ خۇدى پىغەمبەر ﷺ بوو.

﴿غەزاي (ۋادىالقرى)﴾

ئىنجا كە پىغەمبەر ﷺ لە (خىبىر) گە راۋە، ھاتە (ۋادىالقرى) كە ئەۋانىش جولەكە بون، جا داۋاى موسولمانبوۋى لىكردن، بەلام موسولمان نەبون و جەنگىيان كىردو يازدە پىاۋىيان لىكۆژران، ناچار ئەۋانىش تەسلىم بون، جا پىغەمبەر ﷺ ئەۋانى بە سەپانى لە سەر زەۋىيەكانى (ۋادىالقرى) ھىشتەۋە. جا كە جولەكەكانى (تىنماء) ھەۋالى جولەكەكانى

(خَيْبَر) و (هَدَك) و (وادی القری) یان گهیشتی، نهوان به سولج لهگهل پیغه مبهرو ﷺ پیک هاتن: (جَزِيَّة) یان دا و له سهرملک و مالی خویمان مانه وه. ئینجا که پیغه مبهرو ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ بۆ (مَدِينَة) گهرانه وه، شهوی له شوینیک خهوتن و تا رۆژ گهرم بوو له خه و هه لئه ستان، جا پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: (لَیْرَه بَرُون، ئیره شهیتانی لییه). جا فهرمانی به چه زرهتی (بلال) کرد: بانگی دا، ئینجا پیغه مبهرو ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ سوننه تی پیش نویژی سبهینی و نویژی سبهینیان ههزا کرده وه. جا ئەم باسه مان به به لگه وه له ههفته م گولبژی غه زای (خَنْدَق) دا پوون کرده وه، والحمد لله تعالی. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۵۴۲-۵۸۱) و (فتح الباری) ب (۷) ل (۵۷۸-۶۲۲) و (السيرة الطلبيه) ب (۲) ل (۴۵-۸۷).

﴿کولبژی ریک ئەم گولزاره﴾

یه کهم: زیکی خوا چۆن دهکری؟ له ڕیکه (خَیْبَر) دا (صَحَابَة) کان به دهنگی بهرز زیکی خویان دهکرد، جا پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ﴿ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا﴾ رواه الشيخان، له سه رخۆ بن، نه وهنده دهنگ بهرز مه که نه وه، چونکه ئیوه هاوار ناکه نه هیچ کهرو نادیاریک. ههروها خوی گه وه ده فهرموئ: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ الاعراف: ۲۰۵، زیکی خوی خوت بکه له دلی خوتدا به ملکه چی و به ترسه وه، به دهنگ هه لیئان زیکره که مه که.

ئیمامی (القرطبی) له تهفسیری ئایه ته که دا فهرموویه تی: ئەم به لگه یه که دهنگ هه لیئان له زیکر کردندا قه ده غه یه. ههروها ئیمام (ابن حجر العسقلانی) له شهرحی هه دیسه که دا له ئیمامی (الطبري) ده گپیتته وه: دهنگ هه لیئان له دوعاو زیکردا ناپه سنده، (صَحَابَة) و (التابعين) نهوهایان فهرمووه، جا کاری ئیمامی (البخاري) ش و ده گه یه نن: ئەم ناپه سندیه تاییهت به کاتی جهنگ بئ، به لام دهنگ هه لیئان له کاته کانی تردا، هه دیسی له سه ره: که دهنگ هه لیئان له زیکردا له سه رده می پیغه مبهردا ﷺ هه بووه.

جا مه به ستی ئیمام (ابن حجر) ئەم هه دیسه یه: ﴿عن ابن عباس رضي الله عنهما: أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالذِّكْرِ حِينَ يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ - كَانَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ﴾ رواه الشيخان، دهنگ هه لیئان له زیکی دوی نویژ - که خه لک له نویژه واجبه کان ده بونه وه - له سه رده می پیغه مبهردا ﷺ هه بوو.

ئیمامی (النواوي) له شهرحی ئەم هه دیسه له زانا یان ده گپیتته وه: که خاوه ن مه زمه به کانی شوینکه وتوو و زانا یانی تریش یه که دهنگن: دهنگ هه لیئان له زیکر کردندا سوننهت نیه و ئیمامی (الشافعي) ش - رحمه الله تعالی - له واته ی ئەم هه دیسه دا فهرموویه تی: (کاتیکی کهم دهنگی هه لیئاوه تا چۆنیه تی زیکره که ی فیڕ کردون، نه که به رده وام دهنگیان هه لیئابی، بۆی من بۆ ئیمام و بۆ مه نمووم وام پی باشه له دوی نویژه کان به نهینی

زیکری خوا بکه‌ن، مه‌گهر ئیمامه‌که بیه‌وئ لی‌ئی فی‌ر بین، ئەو کاته هەر ئەوه‌نده ده‌نگ هه‌لدی‌ئێ تا ده‌زانئ لی‌ئی فی‌ر بوی‌نه، ئینجا به نه‌ی‌ئێ زی‌کره‌که ده‌کا).

جا ئیستا له کوردستاندا به به‌لگه‌ی ئەم هه‌دیه‌ به‌ پوونکردنه‌وی ئیمامی (الشافعی): زیکری دواى نوێژه‌کان ده‌کری و ته‌نها یه‌ك جار ئیمام به ده‌نگ ده‌لی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، یه‌ك جار ده‌لی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، یه‌ك جار ده‌لی: (اللَّهُ أَكْبَرُ). ئینجا مه‌ئموکانیش به نه‌ی‌ئێ هەر زی‌کرێک له‌وانه سى و سى جار ده‌لێن، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ﴿تَسْبِحُونَ وَتُحَمِّدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ﴾ رواه الشيخان، (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ)، هەر یه‌که‌یان سى و سى جار بیانلێن له دواى هه‌موو نوێژیکدا.

(شرح صحيح مسلم) ب(۳) ل(۲۶۰ و ۲۶۱) و (فتح الباری) ب(۲) ل(۴۱۹)، ب(۶) ل(۱۶۳).

دووهم: پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ز ده‌تی (صَفِيَّةٌ)ی رضی‌الله عنها له خۆی ماره‌کرد. (صَفِيَّةٌ) کی‌ژی (حَبِيَّةُ بنِ أَخْطَبٍ) بوو، که بۆ جه‌نگی (خُنْدَق) کافره‌کانی له دژی ئیسلام کۆ کردنه‌وه، ئینجا له غه‌زای (بَنِي قُرَيْظَةَ) دا گیراو به هۆی خیانه‌تکاریه‌که‌ی کۆژرا، له لایه‌کی‌تریش (صَفِيَّةٌ) ژنی (کِنَانَةُ بنِ الرُّبَيْعِ بنِ أَبِي الْحَقِيقِ) بوو، که خاوه‌نی قه‌لاى (الْقُمُوص) بوو، جا ئەم قه‌لايه به ده‌ستی ئیمام (علی) ﷺ گیرا، (صَفِيَّةٌ)ش له‌م قه‌لايه‌دا به دیل کراو که‌وته به‌شى هه‌ز ده‌تی (بِحِیَةِ الْکَلْبِي) ﷺ، جا (صَحَابَةُ) یه‌ك به پێغه‌مبه‌ر ﷺ گوت: تۆ (صَفِيَّةٌ)ت داوه‌ته (بِحِیَةِ)؟ خۆ (صَفِيَّةٌ) گه‌ره‌ی جوله‌که‌کانی (قُرَيْظَةَ) و (النَّضِير)ه! جگه له تۆ بۆ که‌سی‌تر ناگونجی. جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ (صَفِيَّةٌ)ی له هه‌ز ده‌تی (بِحِیَةِ) کرپه‌وه‌وه له‌خۆی ماره‌کردو بووه‌ داکی ئیمانداران رضی‌الله عنها، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ دیتی له پشته‌وه‌ی چاوی هه‌ز ده‌تی (صَفِيَّةٌ) په‌له‌یه‌کی په‌ش هه‌یه‌و لی‌ئی پرسى ئەمه چی‌یه؟ هه‌ز ده‌تی (صَفِيَّةٌ) رضی‌الله عنها گوتی: له خه‌وندا دیتم مانگ که‌وته ناو کۆشم، جا خه‌ونه‌که‌م بۆ (کِنَانَةُ) گێ‌پاوه، ئەویش له‌په‌ده‌ستیکى لی‌دامو گوتی: تۆ خۆزگه‌ی پاشای (يَثْرِب) = (مَدِينَةُ) ده‌که‌ی؟ جا ئەوه‌شمان باس کرد: که (کِنَانَةُ)ی می‌ردی (صَفِيَّةٌ)ش له‌م غه‌زایه‌دا کۆژرا.

پرسیار: بۆچی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئەم بیوه‌ژنه می‌رد کۆژراوه‌ی ماره‌کرد؟ خۆ کچی جوانو جه‌یل زۆر له ناو دیله‌کاندا هه‌بون.

وه‌لام: له فرموده‌ی (صَحَابَةُ) که ﷺ وه‌لامه‌که ده‌رده‌که‌وئ: چۆن (صَفِيَّةٌ)ت داوته (بِحِیَةِ)؟ (صَفِيَّةٌ) جگه له تۆ بۆ که‌سی‌تر ناگونجی:

یه‌که‌م: له‌م غه‌زایه‌دا (صَحَابَةُ)ی له هه‌ز ده‌تی (بِحِیَةِ) ﷺ گه‌ره‌ترو به‌ری‌زتر هه‌بونو سه‌رکردایه‌تی هێرشه‌کانیشیان کردبوو، وه‌ك هه‌رسێک ئیمامه‌کان: (أَبُو بَكْرٍ) و (عُمَرُ) و (علی) و... هتد ﷺ، جا وینه‌ی هه‌ز ده‌تی (صَفِيَّةٌ)ش رضی‌الله عنها له ناو دیله‌کاندا نه‌بو بیداته ئەم به‌پێژانه‌و پازیبان بکا، جا که هه‌ز ده‌تی (صَفِيَّةٌ)ی له‌خۆی ماره‌کرد، هه‌چ نا‌په‌زاییه‌ك له ناو (صَحَابَةُ)کاندا نه‌ما.

دووهم: نه گهر (صَفِيَّة) ی دابایه حه زره تی (دَحِيَّة) ﷺ، یان هر (صَحَابَة) یه کی تری هاووننه ی حه زره تی (دَحِيَّة) ﷺ، له وانه بوو دوژمنانی ئیسلام بلّین: (مُحَمَّد) ﷺ سوکایه تی به خیزانه کانی گه وره مالان ده کاو پزیزان لی تانی. جا که حه زره تی (صَفِيَّة) ی له خوی ماره کرد، بووه گه وره ترین پزیزان، چونکه -جگه له خدا- هیچ که سیک له پیغه مبه ر ﷺ گه وره تر نه.

سئیه م: حه زره تی (صَفِيَّة) رضی الله عنها نه ژادی ده گه یشته وه حه زره تی (هارون) پیغه مبه ری برای حه زره تی (موسی) پیغه مبه ر علیهما الصلوة والسلام، جا که له دوی دیلبون موسولمان بوو، ئه م گه وره ییه ی بۆ به رزتر بۆوه و شیاوی ئه و بوو ببیته هاوسه ری گه وره ی موسولمانان: که پیغه مبه ری خودایه ﷺ، جا پیغه مبه ر ﷺ ئه م گه وره ییه ی بۆ حه زره تی (صَفِيَّة) په چاو ده کردو زوریش پزیز لی دهنه، ئه وه بوو: پوژیک هه ردو دایکی ئیمانداران: حه زره تی (عائشة) ی کیژی ئیمام (أَبُو بَكْر) و حه زره تی (حَفْصَة) ی کیژی ئیمام (عمر) ﷺ شانازیان به سر (صَفِيَّة) ی دایکی ئیمانداراندا کردو پییان گوت: ئیمه له تو پزیزدارترین!

جا پیغه مبه ر ﷺ فرموی: «ده بوا پییان بلّی چۆن ئیوه له من پزیزدارترن؟ میړدی من (مُحَمَّد) ﷺ، باوکم (هارون) ه، مام (مُوسَى) یه» ﷺ علیهما الصلوة والسلام.

به لّی: به م پزیزاننه وه حه زره تی (صَفِيَّة) رضی الله عنها بووه دایکی ئیمانداران، باوک و میړده کوژراوه که ی له بیر چونه وه و هر به پزیزداریش مایه وه تا له مانگی په مه زانی سالی په نجای کچی وه فاتی کردو له (بَقِيع) نیژرا، فرضی الله عنها وعن سائر الصحابة وامهات المؤمنین.

که وایو: ئه م ژن هینانه ی پیغه مبه ر ﷺ بۆ به رژه وندی گشتی بوو، نه ک بۆ تیرکردنی شه هوه ت و حه زی خوی، هه وه ک درۆنه دلنه خو شه کانی واتی ده گن.

جا ئه وه ش بزانه: که پیغه مبه ر ﷺ له غه زای (خَبْر) ته واو بوو، (صَفِيَّة) ش رضی الله عنها له حه یز پاک بۆوه (عَدَة) ی شه رعی ته واو بوو، ئینجا -که گه پانه وه- له پیگه دا پیغه مبه ر ﷺ گواستیه وه و زیافه تی بۆک گواستنه وه ی کرد، جا له شه وی زاوه یه تیشدا حه زره تی (أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِي) ﷺ پاسه وانی پیغه مبه ر بوو ﷺ، جا پیغه مبه ر ﷺ دوعای کرد خوا بیپاریزی. هه روه که باسی (أَبُو أَيُّوب) دا رابرا. ئه م پوونکردنه وه یه م پیک هیناوه له (فتح الباري) ب (۷) ل (۵۸۶-۵۹۹) و (سيرة الصلبي) ب (۲) ل (۴۲۰-۴۲۳)

سئیه م: باغه وانی و سه پانی دروسته، پیغه مبه ر ﷺ پازی بوو جوله که کان به سه پانی له (خَبْر) دا بمیننه وه و نیوه ی میوه و دانه ویله ی (خَبْر) ش بۆ ئه وان بی.

ئه م حه دیسه به لگه یه: که (المساقاة) = باغه وانی دروسته، واته: خاوه ن باغه که یه کیکی تر به کری بگری به به شیکی میوه ی دره خته کان، تاکو دره خته کان ئاو بداو په روه ده یان بکا. جگه له ئیمامی (الحنفي) ئیمامه کانی تری سه رمه زه ب ئه م جوړه باغه وانیه یان به دوست داناوه، هه م به مه زه بی ئیمام (مالك) و فرموده ی کونی ئیمامی (الشافعي): له گشت دره ختیکی به رده ردا ئه م باغه وانیه دروسته.

هره‌ها حه‌دیسه‌که به‌لگه‌یه: که سه‌پانیی دانه‌وێله‌ش دروسته، له به‌رام‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شیکی به‌ره‌مه‌که بۆ سه‌پانه‌که بێ، جیاوازی نیه تۆوه‌که‌ی داچێندراو: ه‌ی سه‌پانه‌که بێ، یان ه‌ی خاوه‌ن زه‌ویه‌که بێ، جا ئه‌م جوړه سه‌پانه‌-که له کوردستاندا ده‌کرێ- جگه له ئیمام (أحمد) سێ ئیمامه‌کانی‌تر به نادرستیان داناوه، به‌لام له لای ئیمام (أحمد) و چه‌ند زانایه‌کی مه‌زه‌به‌ی (الحنفی) و چه‌ند زانایه‌کی مه‌زه‌به‌ی (الشافعی): ئه‌م جوړه سه‌پانییه‌ی دانه‌وێله‌ش دروسته، ئیمامی (النواوی) ش له (شرح صحیح مسلم) دا فرموده‌ی ئه‌وانه‌ی مه‌لبژاردوه، چونکه حه‌دیسه‌که‌ی (خَبِيرٌ) پشتگیری ئه‌وانه ده‌کا، که ده‌فرموی: ﴿أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَامِلَ أَهْلِ خَبِيرٍ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ﴾ رواه الشيخان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل دانیشتوانی (خَبِيرٌ) پێک کهوت به نیه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی (خَبِيرٌ): له میوه‌و له دانه‌وێله‌. واته: حه‌دیسه‌که ه‌یج جیاوازی نیوان میوه‌و دانه‌وێله‌ی تی‌دا نیه.

(شرح صحیح مسلم) ب (٦) ل (٤٠٧ و ٤١٩).

ئاگا‌داری: له سه‌پانی‌ی دانه‌وێله‌دا زه‌کات ته‌نها له سه‌ر خاوه‌ن تۆوه‌که‌یه، واته: له به‌شی وی ده‌ژمێردرێ، جیاوازی نیه خاوه‌ن تۆوه‌که: سه‌پانه‌که بێ، یان خاوه‌ن زه‌ویه‌که بێ. جا ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌م له به‌رگی دووه‌م و سێ‌یه‌می (رووناکی رب العالمین) دا درێژتر پوون کردۆته‌وه.

چواره‌م: هه‌ل‌سان له به‌ریه‌که‌تری و باوش لیکوهرینان و یه‌که‌تری ماچکردن، که حه‌زه‌تی (جَعْفَرٌ) له (حَبَشَة) گه‌راوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له به‌ری هه‌لساو نیوچاوانی ماچ کردو باوه‌شی لی‌وه‌رینا.

بزانه: ماچ کردن و باوه‌ش لی‌وه‌رینان ته‌نها له و‌حاله‌ته‌دا سوننه‌ته: که یه‌کیکیان له سه‌فه‌ر گه‌رابیته‌وه و ماوه‌یه‌کی زۆر یه‌که‌تریان نه‌دیته‌ی، وه‌ک حه‌دیسه‌که‌ی حه‌زه‌تی (جَعْفَرٌ) که له (حَبَشَة) گه‌راوه، (أبو داود بسند صحیح) گێراویه‌تی‌وه، هه‌م ﴿قَدِيمَ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ الْمَدِينَةِ، فَقَرَعَ الْبَابَ فَقَامَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ فَأَعْتَقَهُ وَقَبَلَهُ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، حه‌زه‌تی (زَيْدٌ) له سه‌فه‌ریک گه‌راوه (مَدِينَة) و هات له ده‌رگه‌ی مالی پیغه‌مبه‌ری ﷺ دا، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له به‌ری هه‌لساو باوه‌شی لی‌وه‌رینا و ماچی کرد.

که‌واته: نه‌گه‌ر له سه‌فه‌ر نه‌گه‌رابیته‌وه و ماوه‌یه‌کی زۆریش پێ نه‌چوو و یه‌که‌تریان ده‌دیت، نه‌و کاته ماچکردن و باوه‌ش لێک وهرینان سوننه‌ت نیه، به‌لکو (مَكْرُوه) = ناپه‌سنده ﴿قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، الرَّجُلُ مِمَّا يَلْقَى أَخَاهُ أَوْ صَدِيقَهُ أَيْنَحْنِي لَهُ؟ قَالَ لَا. قَالَ: أَفَلَنْتَرِمُهُ وَيُقْبَلُهُ؟ قَالَ لَا. قَالَ: أَفَيَأْخُذُ بِيَدِهِ وَيُصَافِحُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، ه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مرو‌ة ده‌گاته برای‌خوی، یان دۆستی‌خوی، ئایا سه‌ری بۆ بچه‌مینیت‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: نا. گوتی: ئایا باوه‌شی لی‌وه‌رینی و ماچی بکا؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: نا. گوتی: ئایا تۆقه‌ی له‌گه‌ل بکا؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: به‌لی.

دهست ماچ کردن، سوننه ته: دهستی پیاوچاک و زاناو پیزدار ماچ بکری، هم سوننه ته:
 دهستی دایکو باوکی خویشی ماچ بکا ﴿عَنْ زَارِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ - وَكَانَ فِي وَقْدِ عَبْدِ قَيْسٍ - فَجَعَلْنَا
 نَبَادِرُ مِنْ رَوَاحِلِنَا فَتَقَبَّلَ يَدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَرَجَلَهُ ﴿رواه ابوداود والترمذي بسند صحيح، ئيمه
 -نوینهری (عَبْدِ قَيْسٍ) - به په له له ولاغه کانمان دابه زین و دهستی و پی ی
 پیغه مبه رمان ﷺ ماچ کردن. ﴿وَعَنْ ابْنِ عُمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا﴾ - فِي قِصَّةِ رُجُوعِهِ مِنْ غَزْوَةِ مُؤْتَةَ -
 فَقَبَّلْنَا يَدَ النَّبِيِّ ﷺ ﴿رواه البخاری فی الادب المفرد و ابوداود والترمذي بسند حسن، ئيمه دهستی
 پیغه مبه رمان ﷺ ماچ کرد. هم به به لگهی ئه م حدیسه ی داهاتووی حه زه تی (فاطمة) ش:
 هه لسان له به ریه کتری: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا﴾: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلَ عَلَى فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهَا قَامَتْ إِلَيْهِ فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ وَأَجْلَسَتْهُ فِي مَجْلِسِهَا ﴿رواه أصحاب السنن بسند حسن، که
 پیغه مبه رمان ﷺ ده چووه مالی (فاطمة) ی کیژی خو ی، (فاطمة) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - له به ری
 هه لده ستاو دهستی ماچ ده کردو له جیگهی خو ی دایده نا. هه روه ها له غه زای (بنی
 قُرَيْظَةَ) دا حه زه تی (سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ) هات، پیغه مبه رمان ﷺ فرمائی به (صَحَابَةُ) کانی (مَدِينَةَ)
 کردو فرمووی: ﴿قُومُوا إِلَيَّ سَيِّدُكُمْ﴾ رواه الشیخان، له به ر گه وری خو تان هه لسن.
 ئیمامی (النّوای) له شهرحی حدیسه که دا فرمووی ته: حدیسه که به لگهی: پیز له
 پیاو ما قولان بگری و له به ریان هه لسن، چونکه ئه و له به ره لسانه له و جزرانه نیه که
 قه ده غه کراون، به لکو له باره ی هه لسان له به ر پیاوی پیزدار چهنده ها حدیس هاتون و هیچ
 حدیسیکی (صحیح) ش له باره ی قه ده غه کردنی هه لسان له به ریه کتری نه هاتوه.

پرسیار: چۆن ئیمامی (النّوای) فرمووی: هیچ حدیسیکی (صحیح) له باره ی قه ده غه کردنی
 له به ره لسان نه هاتوه؟ ئایا ئه م حدیسه به لگهی قه ده غه کردن نیه؟ که پیغه مبه رمان ﷺ
 فرمووی ته: ﴿مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ﴾ رواه ابوداود والترمذي
 بسند حسن، هه ر که سیکی پی ی خو ش بی: پیاوان له به رده ستی رابوه ستن، با جیگهی
 خو ی له ناگر ئاماده بکا.

وه لām: ئه م حدیسه نابیته به لگهی قه ده غه کردنی له به ره لسان، چونکه واته ی
 له به ره لسان و واته ی له به رده ست پاوه ستان، جیاوازن: واته ی (يَتَمَثَّلُ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا)
 ئه وه یه: به خو ی دانیشی و پیاوه کانیش به پیوه له به رده ستی رابوه ستن، هه روه ک عاده تی
 سته مکاره کان ئه وهایه، جا به م لیک جیا کردنه وه یه ئاشکرا بوو: هه لسان له به ریه کتری
 سوننه ته، به لām پاوه ستان به پیوه له به رده ستی یه کتری هه پامه، هه روه ک ئیمامی
 (البیهقی) ئامازه ی بۆ کردوه. (شرح صحیح مسلم) ب (۷) ل (۳۶۲) و (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني)
 ب (۹) ل (۲۲۹)، ب (۷) ل (۲۰۸).

پینجه م: (ربا) هه پامه، له خواره مه نی و زیو و پارهی ئه م سه رده مه دا،
 پیغه مبه رمان ﷺ له باره ی قه سه کانی (خَبَرٍ) فرمووی: ﴿قه سپی خراب به زیده له جیاتی

باشهکه وهرمهگره، قهسپه خرابهکان به پاره بفروشه، ئینجا بهو پارهیه قهسپه باشهکه بکره، واته: تا نه بیته پیا، چونکه پیا حه پامه.

بزانه: پیا له گونامهکانی هره گهرهیهو له هیچ شه رعیتکا حه لال نه کراوهو له قوپتانو حه دیسدا هه پشه ی توندی له سهر ماتوه، خوای گهره ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ * فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ البقرة: ۲۷۸-۲۷۹، هو ئهوه که سانه ی ئیماننان هیناوه، له خوا بترسنو ئهوه پیا بهی ماوه وازی لی بینن، ئه گهر ئیوه ئیماندارن، جا ئه گهر واز له پیا ناهینن، ناگادار ببهوه بو جهنگیک له لایه ن خواو پیغه مبه ره وه ﷺ.

هه ره ها پیغه مبه ره ﷺ فهرمویه تی: ﴿الرِّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ أَبًا، أَيْسَرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ﴾ صححه الحاكم على شرط البخاري ومسلم، پیا حه فتاو سئ دهر گهیه، که م گونا هتره که یان وه کو ئه وهیه: پیاو زینا له گهل دایکی خو ی بکا.

جا بزانه: گونا می پیا ئه م که سانه ده گریتته وه: ﴿لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكِلَ الرِّبَا وَمُوكِلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيَهُ، وَقَالَ: هُمْ سَوَاءٌ﴾ رواه مسلم واصحاب السنن، پیغه مبه ره ﷺ له عنه تی کردوه: له پیا خو رو له پیا دهره له نوسه ری مامله تی پیاو له هه ردوو شاهیده کانی پیا، فهرمو ی: ئه وانه له تاوانی پیا دا یه کسانن.

که واته: ئه م له عنه ته ئه و موچه خو رو نوسه رانه ش ده گریتته وه: که له بانه کاند له به شی پیا کار ده که ن، واته: ئه و به شی پاره به قهرز ده داته خه لکی و زیاده وه رده گریتته وه، چونکه نیمام (مالك) گیتراویه تی وه: پیا ی (جاهلیه) ی پیش نیسلام ئه وه بوو: ئه گهر که سیک قهرزیک له سهر که سیک هه بوایه، پی ی ده گوت: دهمده ی وه، یان زیادی ده که ی؟ جا ئه گهر ماوه ی دانه وه ی دواخستبا، ئه ویش مافی خو ی له سهر زیاده ده کرد. نیمامی (الطبري) ش هه ر به م جو ره ی گیتراوه ته وه.

جا بزانه: جگه له پیا ی قهرز وه رگرتن- که ئیستا له بانه کانی ده ولته دا زوره - هه ندیک پیا ی تر له نیسلامدا حه پام کراونو له کتیبه کانی حه دیسو شه رعدا باسیان کراوه، هه م چه ند پیا ی تریش له بازاردا هه نه: وه ک فروشتنی زیتر به قهرز، هه م گزپینه وه ی پاره به پاره به قهرز، ئه م دووانه هه ردوکی پیا نه، پیغه مبه ره ﷺ فهرمویه تی: ﴿...الذَّهَبُ بِالْوَرَقِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ﴾. هه م ﴿نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ بَيْعِ الذَّهَبِ بِالْوَرَقِ دَيْنًا﴾ رومما الشیخان، زیتر فروشتن به زیو ده بی ده ست به ده ست بی. پیغه مبه ره ﷺ قه ده غه ی کردوه: زیتر به زیو بفروشری به قهرز.

جا ورد کردنه وه ی پاره ی ئیستا، هه م گزپینه وه ی به پاره ی ده ولته تیک ی تر، هه مان بریاری رابردو ی زیو ی بو ده درئ، چونکه پاره ی ئه م سه رده مه جیگری زیو ی زیوه،

پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: ﴿لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ، وَلَا تَبِيعُوا شَيْئًا غَائِبًا مِنْهُ بِنَاجِزٍ إِلَّا يَدًا بِيَدٍ﴾ رواه الشيخان واللفظ لمسلم، زَیْر به زَیْر مه‌فروشن و زیو به زیو مه‌فروشن تهنه‌ها به وینه‌ی یه‌کتری نه‌بی، به‌شیکی ره‌گه‌زیکی زَیْر، یان زیو، له سهر هه‌مان ره‌گه‌ن زیاد مه‌که‌ن و هیچ زَیرو زیویکی قهرزو نادیار مه‌فروشن به حازرو به‌رچاو، تهنه‌ها ده‌ست به ده‌ست نه‌بی.

ئاگاداری: له‌م سهرده‌مه‌دا که‌سانیکی بی‌ئاگا هه‌نه ده‌لێن: پارهی ئه‌م سهرده‌مه (ریای) تی‌دا نیه، به‌لام زه‌کاتی تی‌دایه‌! . سه‌یره: بانیکه‌و دوو هه‌وایه، جا بۆ ئه‌وه‌ی بزانی گۆته‌ی ئه‌وانه پوچه‌له، ته‌ماشایه‌که ئیمام (مالک) ﷺ فرموده‌تی: (وَلَوْ أَنَّ النَّاسَ أَجَازُوا بَيْنَهُمُ الْجُلُودَ حَتَّى يَكُونَ لَهَا سَكَّةٌ وَعَيْنٌ، لَكَرِهْتُمَا أَنْ تُبَاعَ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ نَظْرَةً...) ئینجا فرموده‌تی: (لَا يَجُوزُ فُلْسٌ بِفُلْسَيْنِ، وَلَا تَجُوزُ الْفُلُوسُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْدَّنَانِيرِ نَظْرَةً) نقله فی المدونة: كتاب الصرف، واته: ئه‌گه‌ر خه‌لك له نیوان خۆیاندایه‌ پیسته‌ی ئازده‌ل بکه‌نه پارهو سیکه‌یه‌کی دیارکراوی هه‌بی، ناپه‌سندی ده‌که‌م-حه‌پامه‌: به‌ زَیرو زیو بفروشری به‌ قهرز... هه‌م فرموده‌تی: دروست نیه فلسیک به‌ دوو فلس بدری، هه‌م دروست نیه: فلوس به‌ زَیرو زیو و دینار بدری به‌ قهرز.

جا ئه‌ی موسولمانی پێژدار باش بیر بکه‌وه: مه‌به‌ستی ئیمام (مالک) ئه‌وه‌یه: هه‌ر شتی‌ک سیکه‌ی ده‌وله‌تی لێ‌بدری، ده‌بیته‌ پارهو پهبای تی‌دایه، جیاوازی نیه ئه‌و پاره‌یه: له پیسته دروست بکری، یان له سفر-وه‌کو فلوس-، یان له کاغه‌ز: وه‌کو پارهی ئه‌م سهرده‌مه.

چاره‌سه‌ریک: ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک بیه‌وی زَیْر بکری و پاره‌شی نه‌بی، ده‌توانی پاره‌ قهرز بکا: له‌ خاوه‌ن زَیره‌که، یان له‌ که‌سی‌کی تر، ئینجا به‌م پاره‌ قه‌زکراوه ده‌ست به‌ده‌ست زَیری حازر بکری، تا‌کو توشی پهبای نه‌بی.

جا بزانه: له‌ باسی (ریا)‌دا چاکی و خرابی لایه‌کو به‌ نرخ و که‌م نرخ لایه‌ک، هیچ کار له‌ هه‌پامی پهبای نا‌کا، به‌ به‌لگه‌ی هه‌دیه‌که‌ی قه‌سه‌په‌کانی (خَبِير)، چونکه پیغمبر ﷺ له‌ گۆتایی هه‌دیه‌که‌دا فرمودی: ﴿لَا تَفْعَلُوا وَلَكِنْ مِثْلًا بِمِثْلٍ، أَوْ يَبِيعُوا هَذَا وَاشْتَرُوا بِشَمَنِهِ مِنْ هَذَا وَكَذَلِكَ الْمِيزَانُ﴾ رواه الشيخان، ئه‌وها مه‌که‌ن واته: باشه‌کان و خرابه‌کان به‌ زَی‌ده‌و که‌می مه‌گۆرنه‌وه‌و به‌ یه‌کتری مه‌فروشن، به‌لکو ده‌بی به‌ وینه‌ی یه‌کتری بن، یان ئه‌م خرابانه به‌ پاره‌ بفروشن، ئینجا به‌ پارهی خرابه‌کان باشه‌کان بکهن، واته: تا‌کو توشی پهبای نه‌بن، خواره‌مه‌نی به‌ کیشانی ته‌رازوش هه‌ر ئه‌وهایه.

﴿فروشتنی (عینة) دروسته﴾

جا ئیمامی (النواوی) فرموده‌تی: ئه‌م هه‌دیه به‌لگه‌ی زانا‌یانی (الشافعی)‌یه،

که ده‌لین: کپین و فروشتنی (عینة) حه‌پام نیه، به‌لام ناپه‌سنده: وه‌ک شتیک به‌دو سه‌د دینار-به‌قه‌رز-بکپی و وه‌ری‌بگری، نینجا به‌سه‌د دینار-به‌حازر بی‌فروشتیه‌وه‌ک‌پیاره‌که، یان‌که‌سیکی‌تر. به‌لام هه‌ندیک زانای‌نایینی به‌حه‌پامیان داناوه.

جا بزانه: حه‌دیسه‌که‌ی حه‌پامی (عینة) نیمام (أبوداود) گتپاویه‌تیه‌وه، به‌لام بی‌هیزه، بوی نیمامی (الشافعی) په‌فتاری پی‌نه‌کردوه. (شرح صحیح مسلم) ب (۷) ل (۲-۲۲) و (فتح الباری) ب (۴) ل (۳۹۷-۴۷۹ و ۵۰۵) و (المدونة الكبرى) ب (۳) ل (۴۸۷-۴۸۸) و (التاج الجامع للأصول) ب (۲) ل (۲۱۰). نیت‌باسی پیا به‌درژی له‌به‌رگی سنی‌یه‌می (پوناکی رب‌العالمین) دا پوون کراوه‌ته‌وه، والحمد لله تعالی.

شه‌شهم: له‌غه‌زای (خَبَر) دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ژن هیئانی (المُتعة) ی حه‌پام کرد.

(المُتعة): ژن هیئانیکه‌ بۆ کاتیکی دیارکراو، هیچ میرات لی‌کگرتنیش له‌نیوانیاندا نه‌بی و هه‌ر کاتیکیش کاته‌دیارکراوه‌که‌ته‌واو بوو، به‌بی ته‌لاقدان لیک‌جیا ده‌بنه‌وه، جا نیمامی (النواوی) فه‌رموویه‌تی: ئەم جورە ژن هیئانە ی (المُتعة) دوو جار حه‌لال کراوه‌و دوو جاریش حه‌پام کراوه:

یه‌که‌م: له‌سه‌ره‌تای ئیسلامدا حه‌لال بوو: بۆ ئەو که‌سانه‌ی ناچار بون و نه‌یانده‌توانی بۆ به‌رده‌وامی ژن بینن، نینجا ئەم ژنه‌یانە ی (مُتعة) له‌غه‌زای (خَبَر) دا حه‌پام کرا ﴿عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ مُتْعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْحُمْرِ الْإِنْسِيَّةِ﴾ رواه الشيخان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ژن هیئانی (مُتعة) ی له‌غه‌زای (خَبَر) دا حه‌پام کردو هه‌م گوشتی که‌ری که‌یی-خۆمالی‌ی حه‌پام کرد.

دووهم: دیسان له‌ (فَتْح مَكَّة) و له‌غه‌زای (حُتْن) حه‌لال کراوه، نینجا له‌دوای سنی پۆژان به‌یه‌کجاری هه‌تا هه‌تایی حه‌پام کراوه ﴿عَنْ سُبْرَةَ بْنِ مَعْبُدٍ عَنْ أَبِيهِ ﷺ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْبَابِ وَهُوَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَذْنْتُ لَكُمْ فِي الْإِسْتِمْتَاعِ مِنَ النِّسَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُحْلِلْ سَبِيلَهُ وَلَا تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ رواه مسلم و أبوداود، له‌ (فَتْح مَكَّة)-یان (حَجَّة الْوَدَاع)- دیتم پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌نیوان قورپنه‌ی (الْحَجَرُ الْأَسْوَد) و ده‌رگه‌ی (كَعْبَة) له‌پیوه‌پاوه‌ستابوو و ده‌یفه‌رموو: هۆ خه‌لکینه، له‌مه‌وپیش ئیزم دابون بۆ ماوه‌یه‌کی دیارکراو-به‌ (مُتعة)- ژن به‌ینن، ئیستاش خوای‌گه‌وره‌ ئەم ژنه‌یانە ی (مُتعة) ی به‌یه‌کجاری حه‌پام کرد تا پۆژی قیامه‌ت، جا هه‌ر که‌سیک ژنیکی له‌و جوره‌ژنانه‌ی به‌ (مُتعة) ی له‌لایه، با وازی لی‌بینی و ئەو ماره‌یه‌ی داوتانه‌ئەو ژنانە هیچیان لی‌وه‌ر مه‌گر نه‌وه.

که‌واته: به‌م حه‌دیسه‌هه‌دیسه‌کانی‌تر-که‌ (مُتعة) حه‌لال ده‌که‌ن-گشتی (نسخ) بونه‌وه‌و به‌ (إجماع) ی زانایانی‌ئیسلاام: (مُتعة) تا پۆژی قیامه‌ت هه‌ر حه‌پامه، هه‌روه‌ک له‌

حه ديسه كه دا فەرموویەتی، بە لām (شیعە) كانی (رافضی) ئەم ژنەینانی (مُتعة) بە حەلال دەزانن و ئەمەش نیشانەی گومرا بوونیانە.

جا حەزەرەتی (ابن عباس) -رضی اللہ عنہما- سەر دەمیك دە یگوت: (مُتعة) حەلالە! . چونکە ئەم هە ديسه ی نه بیستبوو، بە لām کە حەزەرەتی (عبدالله بن الزبیر) -رضی اللہ عنہما- بوو هە ورە ی (مکة)، بە حەزەرەتی (ابن عباس) ی پاگە یاند: ژنەینانی (مُتعة) حە پام کراو و حە لالیە کە ی (نسخ) بۆتە وە... ئینجا پێ ی گوت: ﴿جَرَّبْتُ نَفْسَكَ فَوَاللَّهِ لَئِنْ فَعَلْتَهَا لَأَرْجُمَنَّكَ بِأَحْجَارِكَ﴾ رواد مسلم، خۆت تاقی بکەو، واللّٰه ئەگەر ژن بە (مُتعة) بینی، هەر بە بەردەکانی خۆت بەردبارانت دەکەم. واتە: چونکە دەبیە زیناکەر.

جا لە ئەجامدا حەزەرەتی (ابن عباس) ش -رضی اللہ عنہما- لە (فتوا) یە کە ی خۆ ی پەشیمان بۆ وە فەرمووی: ﴿كَانَتِ الْمُتْعَةُ فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ... فَكَانَ الرَّجُلُ يَقْدُمُ الْبَلَدَ لَيْسَ لَهُ بِهَا مَعْرِفَةٌ فَيَتَزَوَّجُ بِقَدَرٍ مَا يَرَى أَنَّهُ يَفْرُغُ مِنْ حَاجَتِهِ... فَنَسَخَ اللَّهُ الْأُولَى فَحُرِّمَتِ الْمُتْعَةُ﴾ وفی روایە عنە: ﴿هِيَ حَرَامٌ كَالْمَيْتَةِ وَالْدَّمِ وَلَحْمِ الْخَنزِيرِ﴾ رومما البیہقی، (مُتعة) -ژنەینانی کاتی لە سەرەتای ئیسلامدا دروست بوو... پیاو دەچوو شاریك ناسراوی لەو ی نەبو، جا ژنیکی بۆ خۆ ی دەهینا بە ئەندازە ی ئەو ماوہیە ی دەیزانی کارە کە ی لەو ی تەواو دەبی... جا خوای گەورە حە لاکردنی (مُتعة) ی (نسخ) کردە وە (مُتعة) ی حە پام کرا. -لە (روایە) یکدا- فەرمووی: (مُتعة) وەك مردار و خوین و گوشتی بەرازی حە پامە. (شرح صحیح مسلم) ب (٦) ل (١١٨-١٢٠) و (فتح الباری) ب (٩) ل (٢٠٨-٢١٨).

*** **

﴿نامەکانی پێغەمبەر ﷺ بۆ پاشایەکان﴾

ئینجا لە دوا ی پێکەاتنە کە ی (الخطیبیة) لە سالی حەفتە می کوچی دا، پێغەمبەر ﷺ نامە ی بۆ پاشایەکانی ولاتەکان ناردن تا کو موسولمان ببین، هەر (صحابة) یە گیش-کە نامە کە ی دەبرد- زمانی ئەو گە لە ی دەزانی کە نامە کە ی بۆ دەبردن.

جا کە ویستی نامەکان بنوسی، گوتیان: ئە ی پێغەمبەر ی خوا، پاشایەکان هیچ نامە یە ک ناخویننە وە، تەنھا ئەگەر مۆرکراو بی دە یخویننە وە.

بۆ ی پێغەمبەر ﷺ ئەنگوستیلە یە ک ی زیوی بۆ خۆ ی دروست کرد، بە سی دێر لە سەری هە لگە ندرابوو: (مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ)، جا ئەم نوسینە ش: لە بنە وەرا بۆ سەر وە دەخویندراو، تا کو وشە ی (اللہ) بکەوێتە سەر وە. جا بەم ئەنگوستیلە یە نامەکانی مۆر دەکردن، جا تا وەفاتی کرد ئەم ئەنگوستیلە یە هەر لە دەستی خۆ ی دا بوو، ئینجا لە دوا ی وەفاتی، لە دەستی ئیمام (أبو بکر) ؓ، ئینجا لە دەستی ئیمام (عمر) ؓ، ئینجا لە دەستی ئیمام (عثمان) ؓ تا لە سالی وەفات کردنی دا ئەنگوستیلە کە ی لی کە وە ناو بیری

(أريس)، تا سى رۇۋان بۇي گەران نەياندۇزىيەو.

جا پىغەمبەر نۇ نامەى بۇ نۇ پاشاى ولاتەگان ناردن، ھەر يەكەيان جۇرە ھەلۇيىستو جۇرە وەلامىكى ھەبوو، بۇ نموونە:

نامەى يەكەم: بۇ (التجاشي) پاشاى (حبشة)، ئەم نامەيە ھەزرىتى (عمر بن أمية الضمري) بۇى برد، جا كە (التجاشي) نامەكەى بە دەست گەيشت، لە سەرچاوەکانى دایناو موسولمان بوو، مەروەك لە باسى (كۆچكردن بۇ (حبشة) پونمان كردهو.

نامەى دوووم: بۇ (ھرقل) پاشاى رۇم=(فينصر روم)، ئەم نامەيە ھەزرىتى (دخية الكلبي) بۇى بردى و لە پىگەى (الحارث) گەورەى (بضرى) وە ھەزرىتى (دخية) گەيشتە (ھرقل)، كە لەو كات لە (بيت المقدس) بوو، جا كە (ھرقل) نامەكەى پىغەمبەرى ﷺ خويىندەو، بە گەورە پىاوەکانى (رۇم) گوت: ئايا ئىو بەختەومرى و مانەوى دەولەتى خۇتان دەوى؟ پەيمان بەدەنە ئەم پىغەمبەرەو شوپنى بگەون. جا پىاوە گەورەگانى (رۇم) ئەم قەسەيان گوى ئىبوو وەك كەرە كپوى رەوينەو (صليب) يان بەزر كردهو، جا كە (ھرقل) ئەمەى ديت، ترساو پى گوتن: مەبەستم تاقىكردنەوى ئىو بوو، ئايا ئىو ھەر لە سەر توندى خۇتان بۇ ئايىنەكەتان؟ جا ئەوانيش دليان خۇش بوو و سوجدەيان بۇ برد.

جا (ھرقل) زۇر رىزى لە (دخية) نا، ديارىەك و نامەيەكى بۇ پىغەمبەرى ﷺ پىدا ناردن و تىدا نوسىبوو: (من موسولمانم، بەلام توانم نيه ئىسلامەتيەكەم ئاشكرا بگەم). جا پىغەمبەرى ﷺ ھەرمووى: ﴿دورژمنى خوا درو دەكا: موسولمان نيه ھەر لە سەر گاوريەكەيەتى﴾. جا ديارىەكەشى بە سەر موسولماناندا بەش كرد.

نامەى سىيەم: بۇ (كسرى) پاشاى (فارس)، ئەم نامەيە، ھەزرىتى (عبدالله بن خذافة السهمي) بۇى برد، ئىنجا كە سەرەتاي نامەكەى بۇ خويىندراو و تىدا نوسرابوو: (مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى كِسْرَى عَظِيمِ فَارِسَ)، يەكسەر نامەكەى دپاند، چونكە پىغەمبەرى ﷺ ناوى خوى لە پيش ناوى ئەوىدا نوسىبوو، جا ھەرمانى دا: ھەزرىتى (عبدالله) شيان دەر كرده دەرەو، جا كە ھەزرىتى (عبدالله) ﷺ گەپراو (مدينة) و ھەوالەكەى بۇ پىغەمبەرى ﷺ گىپراو، پىغەمبەرى ﷺ ھەرمووى: ﴿خودا دەولەتەكەى پارچە پارچە بكا﴾.

ئىنجا (كسرى) ھەرمانى بە (باذان) كرد-كە كارگىرى خوى بوو لە (يَمَن)-: دوو پىاو بىنرە (حجاز)، تاكو ئەم پىاوە-مۇھەممەد ﷺ- دەستگىر بگەن و بىھىننە لاي من!. جا (باذان) دوو پىاوى بەھىزى خوى ناردن و نامەيەكيشى دانە دەست، تىدا ھەرمانى بە پىغەمبەرى ﷺ كردبوو: لەگەلئاندا بپرواته لاي (كسرى)!.

جا که ئەم دوو پیاووە هاتنە (مەدینە) و چوئە خەزەمت پێغەمبەر ﷺ، دیتی هەردوو پیاووەکان ریشی خۆیان تاشیوە و سەیلەکانیشیان بە گەورەیی هێشتووە، بۆی پێغەمبەر ﷺ پێی ناخۆش بوو تەماشایان بکا—واتە: ڕووی خۆی لێ وەرگیران— جا فەرمووی: (مالوێرانینە کێ فەرمانی پێ کردون: ئەوھا بکەن؟) ئەوانیش گوتیان خودامان (کسری) ئەوھا فەرمانی پێ کردوین. جا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: بەلام خودای من فەرمانی پێ کردوم: سەیلەم کورت بکەم و پێشم بەرھەڵدەم.

جا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: سەبەینێ و مەرنە لام وەلامی نامەکەتان دەدەمەو. جا سەبەینێ هەردوو پیاووەکان هاتنەو و پێغەمبەریش ﷺ (وخی)ی بۆ هاتبوو: کە لە کاتژمێری شەشی شەوی سێ شەممە دەی مانگی (جەمادی الاولی)ی سالی حەفتەمی کۆچی، (کسری) بە دەستی کوپی خۆی (شیرۆیە) کوژراو.

جا پێغەمبەر ﷺ ئەم هەوالە بە دوو پیاووەدا بۆ (بازان) نارد، هەم فەرمووی: ئەگەر تۆ موسوڵمان ببی، لە سەر دەسەلاتی خۆت لە (یمن) دەتەیلەو. جا ئەو دوو پیاووە گەڕانەو و بۆ (یمن) و هەوالەکیان گەیاندە (بازان)، جا هەندە پێنەچو هەوالی کوشتنی (کسری) بەگوێرە فەرموودەکی پێغەمبەر ﷺ بۆ (بازان) هات، جا (بازان) خۆی و گەلەکی موسوڵمان بون و هەوالی موسوڵمانبوونیشیان بۆ پێغەمبەر ﷺ نارد.

نامەی چوارەم: بۆ (شەرخبیل العسائی) گەورە (بصری)، ئەم نامەیە حەزەرتی (الحارث الأزدی) ﷺ بردی، بەلام (شەرخبیل) یەكسەر پەلەستی کردو کوشتی، مەرۆک لە غەزای (مؤتە)دا ڕوونی دەکەینەو، إن شاء الله تعالی.

نامەی پێنجەم: بۆ (المقوقس)ی (القبطی) پاشای (مصر)، ئەم نامەیە حەزەرتی (حاطب بن أبی بلتعە) ﷺ بۆی بردو لە (الأسنکدریة) دایە دەستی، جا کە (المقوقس) نامەکی خۆیندەو، بە حەزەرتی (حاطب)ی گوت: ئەگەر (مخمد) پێغەمبەر، بۆچی دوعای لە دژو نەیارانی خۆی ناکا: خوا لەناویان ببا؟ جا حەزەرتی (حاطب) ﷺ لە وەلامدا فەرمووی: تۆ باوەرت بە پێغەمبەرایەتی (عیسی ابن مریم) ﷺ هەیە؟ (المقوقس) گوتی: بەئێ. حەزەرتی (حاطب) ﷺ فەرمووی: ئەی بۆچی لەو کاتە و یەستیان بیکوژن، ئەویش دوعای لە دژو نەیارەکانی خۆی نەکرد خوا لەناویان ببا؟ جا (المقوقس) گوتی: وەلامێکی جوانت دامەو، تۆ دانای و لە لایەن دانایکەو هاتوی.

جا (المقوقس) نامەکی پێغەمبەری ﷺ ماچ کردو بە حەزەرتی (حاطب)ی گوت: گەلەکەم گوێڕایەڵم نابن بۆ موسوڵمانبوون، منیش نامەوێ پاشایەتی خۆم لە دەست بەدەم، واتە: موسوڵمان نابم.

ئینجا بە ڕێزلینانەو حەزەرتی (حاطب)ی وەرێ کردو (ماریة) و (سیرین)—کە دوو

که‌نیزه بون- له‌گه‌ل هیس‌تریکی سپی که ناوی (ذلذل) بوو، له‌گه‌ل پزیشک‌یک و چه‌ند دیاریه‌کی‌تری بو پیغه‌مبه‌رو ﷺ ناردن، جا پیغه‌مبه‌رو ﷺ پزیشکه‌کی گه‌راندوه‌وو فه‌رمووی: ﴿ثُمَّ تَأْتِيهِمْ تَابُوتُ مَوْتِهِمْ خَاوِينَ﴾، که خواردنیشمان خوارد خۆمان تیر ناکه‌ین. واته: بۆی نه‌خۆش نابین و پیوستیمان به‌ پزیشک نیه.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رو ﷺ (سیرین)ی پزیشکه‌ش به‌ هه‌زرتی(حسان بن ثابت) کردو (ماریه)شی بو خۆی دانا، له‌م (ماریه)یه خۆای‌گه‌وره (ابراهیم)ی پی به‌خشی-که سئیه‌مین کوری پیغه‌مبه‌ر بوو ﷺ - به‌لام (ابراهیم)ش وه‌کو کوره‌کانی‌تری به‌ منداڵی له‌ ته‌مه‌نی دوو سالی‌دا وه‌فاتی کرد.

نامه‌ی شه‌شه‌م: بو (المتذر بن ساوی) پاشای (البحرین)، ئەم نامه‌یه‌ش هه‌زرتی(العلاء بن الحضرمي) ﷺ بۆی برد، جا به‌م نامه‌یه (المتذر) و چه‌ند که‌سیکی‌تر له (البحرین) موسوڵمان بون.

نامه‌ی هه‌فته‌م: بو (جیفر) و (عبد)-که هه‌ردووکیان برا بون و گه‌وره‌ی (عمان) بون- ئەم نامه‌یه‌ش هه‌زرتی(عنرو بن العاص) ﷺ بۆی بردن و هه‌ردووکیان موسوڵمان بون...هه‌روه‌ها چه‌ند نامه‌یه‌کی‌تریش له‌ به‌ر درێژی نه‌منوسین.

﴿عُمْرَةُ الْقَضَاءِ عُمْرَةٌ كَهَيِّ بِرِّهَا﴾

واته: له‌ تۆله‌ی عومره‌که‌ی سالی‌پرا‌بردو، که کافره‌کانی (قُریش) پی‌گه‌یان لی‌گرت. ئینجا له‌ مانگی (ذی‌القعدة)ی سالی‌ هه‌فته‌می کۆچی، پیغه‌مبه‌رو ﷺ له‌گه‌ل دوو هه‌زار (صحابه) ﷺ چونه (مکه) بو (عمرة)، جا پیغه‌مبه‌رو ﷺ سه‌د ئه‌سپ و چه‌کیکی زۆری له‌گه‌ل خۆیا بردو له‌ نزیك (حرم مکه) بو پاریزکاری له‌گه‌ل دوو سه‌د (صحابه) به‌ ئاماده‌باشی داینا، واته: تا‌کو ئه‌گه‌ر (قُریش) خیانه‌تی‌ک بکه‌ن، چه‌ک و که‌رسته‌ی جه‌نگ لی‌یان نزیك بی‌و زوو فریایان بکه‌وی.

جا پیغه‌مبه‌رو ﷺ (صحابه)کان چونه ناو (مکه)، گه‌وره‌کانی (قُریش) له (مکه) چونه دهره‌وه، تا‌کو پیغه‌مبه‌رو ﷺ (صحابه)کان ﷺ نه‌بینن، هه‌ندیکی‌تریش له‌ لای (دار النذوة) و چپایه‌که‌ی به‌رامبه‌ر (نبیت) دانیشن تا ته‌ماشای پیغه‌مبه‌رو ﷺ (صحابه)کان بکه‌ن، چونکه ده‌نگۆی ئه‌وه‌یان بلاو کردبووه: که پیغه‌مبه‌رو ﷺ (صحابه)کان به‌ هۆی تاو نه‌خۆشی (مدینة) بی‌هیز بوینه، جا خۆای‌گه‌وره پیغه‌مبه‌ری ﷺ له‌م ده‌نگۆیه ناگادار کردوه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: ﴿رَحِمَ اللَّهُ امْرَأًا أَرَاهُمْ مِنْ نَفْسِهِ قُوَّةً﴾ خوا ره‌حم به‌و که‌سه بکا: که هی‌زی‌خۆی نیشانی کافره‌کان ده‌دا.

جا پیغه‌مبه‌رو ﷺ (صحابه)کان ﷺ به‌ په‌شته‌ماله‌کانیان شانی چه‌په‌یان دا‌پۆشی و راسته‌یان رووت کردو به‌ تا‌لۆکه سئ ته‌وافان رو‌یشن و چواره‌که‌ی‌تریش به‌ رو‌یشن

دەرپوشتن، جا که کافرەکان توندوتۆلگی (صَحَابَة)کانیان دیت، بە یەکتەریان گوت: ئەوانە بون ئیوە وا تێگەشتبون تاي (مَدینَة) بیهیزی کردون؟ ئەوانە لەو شتە بەهێزترن، ئەوانە وەك ناسک رادەپەرن!

ئینجا که (عَمْرَة)یان تەواو کرد، پێغەمبەر ﷺ هەندیک (صَحَابَة)ی ناردنە شوینی ئەو چەك و ئەسپەیی لە نزیك (مَكَّة) داینابوو، تاكو ئەو دوو سەد (صَحَابَة)یەش بین عومرەیی خۆیان بکەن.

ئینجا لە دواي عومرە، سێ رۆژان لە (مَكَّة)دا مانەووە لەو ماوەیەشدا پێغەمبەر ﷺ حەزەرەتی (مِیْمُونَة)ی-رضی الله عنها- لەخۆی مارەکرد، جا ویستی هەر لە (مَكَّة) بیگوازیتەووە زیافەتی بوك گواستەووەش لە (مَكَّة)دا بکا، بەلام لە دواي تەواوبوونی سێ رۆژان کافرەکان هیچی تر پێگەیان نەدایئ لە (مَكَّة)دا بمینیتەووە، بۆیئ پێغەمبەر ﷺ فەرمانی بە (صَحَابَة)کان کرد لە (مَكَّة) رۆشتنە دەرەووە بەخۆیشی لە پێگەدا -لە (سَرِف)- لە حەزەرەتی (مِیْمُونَة) رضی الله عنها بووە زاوا.

ئینجا که گەراوە (مَدینَة)، سێ گەورە پیاوی (قُرَیش) -که (خالد بن الولید) و (عَمْرُو بن العاص) و (عثمان بن طلحة الحَجَبی) بون- هاتنە (مَدینَة) و موسولمان بون، والحمد لله تعالی. (البدایة والنهاية) ب(۲) ل(۵۸۸-۵۹۵ و ۶۲۵-۶۳۵) و (السيرة الحلیة) ب(۳) ل(۸۷-۹۳ و ۳۲۷ و ۳۵۶).

﴿گولبێژیریک ئەم گولزارە﴾

یەكەم: پێغەمبەر ﷺ نامەیی بۆ پاشایەکان نارد... نامە ناردنی پێغەمبەر ﷺ بۆ گەورە پیاوانی ولاتەکان شیوازیکی نوئی بانگەوازی ئیسلام بوو، چونکە تا پێکەتەکی (الْحُدُیْبِیَّة) موسولمانەکان-شان بە شانی بانگەوازی ئیسلام-هەر لە قوناغی بەرگریدا بون، وا ئیستاش لە دواي پێکەتەکی (الْحُدُیْبِیَّة)، موسولمانان حەسانەووە دلتیا بون: که (قُرَیش) هیچی تر جەنگ ناکا، بۆیئ شیوازیکیتری بانگەوازی جەنگکردن دەستی پئی کرد: که پێناساندنی ئیسلام بە گشت ئەو کەسانە دەتواندرئ بانگەوازی ئیسلامیان بگەیهندرئتی، جا ئەگەر موسولمان نەبون، ئەو کاتە لە پێگای خوا جەنگیان لەگەڵ دەکرئ، جا ئەم قوناغە بووەتە بریارئکی شەری تا رۆژی قیامت.

جا بەم نامە ناردنەش هەلۆیستی پاشاو گەورە پیاوانی ولاتەکان بۆ پێغەمبەر ﷺ ناشکرا بوو، بە ناشکراوونی ئەم هەلۆیستەش پێغەمبەر ﷺ توانی بەرنامەیهکی پامیاری و سەربازی بۆ پووبەپووبوونەووەی ئەو دەولەتانە دابنئ.

پرسیار: چۆن پەوايە کافرەکان-که خاوەن بیرو باوەپی خۆیانن- نازادییان ئی زەوت بکری و بە زۆر بهێندرئتە ناو ئایینی ئیسلام؟

وەلام: ئەی تۆ چۆن بە پەواي دەزانی هاوولاتیان بە زۆر ملکه چی ئەو یاسا دەستکردە بن

که پیاوه‌کانی ده‌ولت به بۆچوونی خۆیان دایده‌پژن! که نه‌وانیش وه‌کو نه‌وان ئاده‌میزادن؟ خو ئاده‌میزاد بۆ نه‌وه دروست نه‌کراوه ببیته کۆیله‌ی بۆچوونی که‌سیکی‌تر، به‌لکو بۆ نه‌وه دروست کراوه له‌سه‌ر نه‌م زه‌ویه‌دا خوا به‌رستی، چونکه خوا نه‌وی دروست کردوه ده‌فهرموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶، من جنۆکهو ئاده‌میزادم ته‌نها بۆ نه‌وه دروست کردون تا بمپهرستن.

به‌لێ: زۆر زۆر به‌په‌وای ده‌زانین: ئاده‌میزاد ملکه‌چی بریاری نه‌و خودایه‌ بێ: که دروستی کردوه ده‌یژیین و ده‌یمرین، به‌لام زۆ زۆر به‌سته‌میشی ده‌زانین: ئاده‌میزاد پزقی خوا بخاوه له‌همان کاتیشدا قبول بکا ببیته کۆیله‌ی بۆچوونی دروستکراویکی وه‌کو خۆی و ئازادیی اعزّه‌وت بکری و له‌سه‌ر زه‌مینی خوا دوژمنایه‌تی خوا بکا. به‌لێ: مرقه‌ هه‌رچه‌ند به‌نده‌ی خاوی‌خۆی بێ، هه‌ر به‌ ئازادی ده‌ژی، چونکه خۆی به‌قه‌رزدارای خاوی‌خۆی ده‌زانێ، به‌لام له‌پێناری چیدا ملکه‌چی دروستکراویکی وه‌کو خۆی بێ: که ناتوانی پزقی بداتی و بیژیین و مردنی له‌سه‌ر لابداو نه‌ویش وه‌کو نه‌وی دروستکراوی خوا بێ؟ به‌ده‌ستکاریه‌وه له‌ (فقه‌ السیره، للبوṭي) ل (۳۷۳).

دووه‌م: پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌نگوستیله‌یه‌کی زیوی بۆ خۆی دروست کرد.

بزانه: نه‌نگوستیله‌ نه‌ویه: گلینه‌ی هه‌بێ، چونکه نه‌گه‌ر گلینه‌ی نه‌بێ، پێی ده‌گوتری: **ثاقه**. ﴿عَنْ أَنَسٍ: كَانَ خَاتَمُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ فِضَّةٍ وَكَانَ فَصُّهُ مِنْهُ﴾ رواه البخاري، وعنه: ﴿فِيهِ فَصٌّ حَبَشِيٌّ﴾ رواه مسلم، **نه‌نگوستیله‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ زیو بوو، گلینه‌که‌شی هه‌ر له‌خۆی بوو، به‌ردیکی (عقیق)ی (حبشی)ی تێدا بوو.**

نیمامی (الطی) فهرموویه‌تی: له‌م به‌رده‌ی گلینه‌که (مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ) هه‌لکه‌ندرابوو. جا به‌ (إجماع)ی زانایانی‌ئیسلام: سوننه‌ته‌ نه‌نگوستیله‌ له‌ په‌نجه‌ی قلیجه‌=هه‌ره‌ بچکوله‌که‌دا بێ، جیاوازی ده‌ستی راسته‌و چه‌په‌ش نیه **﴿عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: لَبَسَ خَاتَمَ فِضَّةٍ فِي يَمِينِهِ﴾ وعنه: ﴿كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ ﷺ فِي هَذِهِ، وَأَشَارَ إِلَى الْخِنَصِرِ مِنْ يَدِهِ الْيُسْرَى﴾** رواه مسلم، **پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌نگوستیله‌یه‌کی زیوی ده‌ ده‌ستی راسته‌ی کردبوو، جاریکی‌تر: ده‌په‌نجه‌ی قلیجه‌ی ده‌ستی چه‌په‌ی کردبوو.**

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ نَهَى عَنْ خَاتَمِ الذَّهَبِ﴾ رواه الشيخان، **پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌نگوستیله‌ی زیوی قه‌ده‌غه‌ کردوه.**

جا به‌ (إجماع)ی زانایانی‌ئیسلام: نه‌نگوستیله‌ی زیو بۆ پیاوان هه‌پامه، به‌لام بۆ ئافه‌رتان هه‌لاک. (شرح صحیح مسلم) ب (۸) ل (۲۸۰-۲۸۸) و (السیره‌ الطبیة) ب (۲) ل (۲۳۸).

سێیه‌م: گفتوگۆی (هه‌رقل) و (ابوسفیان) له‌باره‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، پێغه‌مبه‌ر ﷺ نامه‌ی بۆ (هه‌رقل)ی گه‌وره‌ی پۆم نارد. بزانه: پاشایه‌کانی پۆم پێیان ده‌گوترا: (قینص). هه‌روه‌ک

پادشاهه کانی فارس پښيان ده گوترا: (کسری). جا (قَيْصَر) به واته ی له تکرده، چونکه دایکی (قَيْصَر) له حاله تی مندال لیبووندا مرد، (قَيْصَر) ش هر له ناو زگی دا زیندوو بوو، جا زگیان مه لدری و (قَيْصَر) به زیندوویی دهره پندار، بوی: پزیشکه کانی ئیستاش به م جوړه نه شته رگه ریه ده لښ: نه شته رگه ریه ی (قَيْصَر ی).

جا له کاتی نامه ناردنه که دا (أَبُوسُفْيَان) بۆ بازرگانی له (شام) له شاری (غَزَّة) بوو-هیشتا موسولمان نه بوبوو- (هَرَقْل) ش له و کاتدا له (بَيْتُ الْمُقَدَّس) بوو، جا سه رکړده ی پاسه وانه کانی (هَرَقْل) هات، (أَبُوسُفْيَان) و هاوړیکانی برده لای (هَرَقْل)، تا کو له باره ی پیغه مبه رﷺ پرسیاریان لښکا، جا (هَرَقْل) گوتی: کامه تان نه ژادی له م پیاوه نزیکتره: که وا تی ده گا پیغه مبه رﷺ؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: من له هه مووانیاډی نه پیغه مبه رﷺ پیکته ۲۷ واته: چونکه (عَبْدُ مَنْاف) باپیره ی چواره می پیغه مبه رﷺ (أَبُوسُفْيَان) بوو.

جا (هَرَقْل) گوتی: نه م پیاوه ی ده لی پیغه مبه رم، نه ژادی له ناو ئیوه دا چونه؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: خاوه ن نه ژادیکی گه وره یه. (هَرَقْل) گوتی: پیش نه م پیاوه که سی تر له ئیوه گوتویه تی من پیغه مبه رﷺ؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: نا. (هَرَقْل) گوتی: له باوک و باپیرانی نه م پیاوه که سیکیان پاشا بوو؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: نا. (هَرَقْل) گوتی: گه وره پیاوان شوینی ده که ون، یان بی هیزو چه وساو ده کان-له (روایه) یکدا: یان گه ده کان-؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: بی هیزو هه ژارو گه ده کان شوینی ده که ون. (هَرَقْل) گوتی: شوینکه و ته کانی له زیاد بووندا نه؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: به لی له زیاد بووندا نه. (هَرَقْل) گوتی: هیچ که سی که له شوینکه و ته کانی کافر ده بڼه وه؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: نا، کافر نابڼه وه. (هَرَقْل) گوتی: پیشتر به درو کړدن تۆمه تبارتان کردوه؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: درۆمان لښته دیتووه. (هَرَقْل) گوتی: فیل و خیانه ت ده کا؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: نا، به لام ئیستا ئیمه و نه و له په یمانی جهنگ وه ستان دنداین، نازانین چی ده کا. (هَرَقْل) گوتی: جهنگتان له گه ل کردوه؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: به لی. (هَرَقْل) گوتی: جهنگتان چۆن بوو؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: جاریک نه و سه رده که وت و جاریک ئیمه. (هَرَقْل) گوتی: فه رمانی چیتان پی ده کا؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتی: پیمان ده لی ته نها خوا به رستن و هاو به شی بۆ دامه نښن و نوږ بکن و راستی بلښن و داوښنپاک بن...هتد.

جا (هَرَقْل) گوتی: تۆ چۆن وه لامی منت داوه، پیغه مبه ران و شوینکه و ته کانیان نه و هانه، جا نه گه ر وه لامه کانی تۆ پاست بن، نه و پیاوه ده سه لاتی ده که ویتته سه ر شوینی پی په کانی من-واته: (بَيْتُ الْمُقَدَّس) ده که ویتته ژیر ده سه لاتی ئیسلام-من ده مزانی پیغه مبه ریکی نه وها په یدا ده بی، به لام نه مده زانی له ئیوه یه، نه گه ر بزانه ده که مه لای، خۆم ماندوو ده کړد تا ده یکه یشتمی و به خۆم هه ردوو پی په کانی نه وم ده شوشتن.

که واته: (هَرَقْل) پاشایه تی پی خوشتر بوو له موسولمانبون، نه گهر نا: ده یزانی پیغه مبه رﷺ راست ده کاو پیغه مبه ری ناخیر زه مانه رﷺ، خو نه گهر (هَرَقْل) به ته وای بیړی له فهرموده که ی پیغه مبه رﷺ کردباوه، که له نامه که ی دا نوسی بووی: (أَسْلِمُ تَسْلِمُ) موسولمان بیه، سه لامه ت ده بی. نه وه نه گهر موسولمان بوبا، سه لامه ت ده بوو، به لام موسولمان نه بو، بوی پیغه مبه رﷺ فهرمووی: ﴿كَذَبَ بَلْ هُوَ عَلَى نَصْرَائِيَّتِهِ﴾ (هَرَقْل) درو ده کا، هر له سهر گاوریه که ی خو یه تی. (فتح الباری) ب (۱) ل (۴۲-۵۲).

چوارهم: هیشتنه وهی ریش سوننه ته. پیغه مبه رﷺ پی ناخوش بوو ته ماشی پیاوه کانی (کسری) بکا، چونکه سمیل گهر وه ریش تراشراو بون، پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: ﴿خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ، أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحَى﴾ رواه الشیخان، خو تان له کافره کان جیا بکه نه وه سمیل کانتان بپرو ریشتان بهیلنه وه.

بزانه: له باره ی ریش هلگرتن، هندی له زانایانی نیی فهرموویانه: هیچ ده ستکاری ریشی نه کا: نه له دریژی و نه له به رینی هیچی لی نه بری. جا نیمامی (النواوی) نه م فهرموده یی هل بژاردوه، هندی زانای تیش فهرموویانه: وا جوانه: نه و مووانه ی له به رینی زیاد بوینه بیان بری، هم له دریژییش نه وه ی له گرتنی له په ده ست زیاده بی بری، هره که حه زره تی (ابن عمر) رضی الله عنهما وای ده کرد.

له باره ی سمیل: هندی زانایانی نیی فهرموویانه: له سهر پییسته سمیل کانی ده بری و هیچی نا هیلی. جا نه مه یان مه زه بی نیمام (أبوحنیفه) و نیمام (أحمد)، به لگه شیان حه دیسه که ی پابردوه؟ چونکه له لای نه م زانایانه واته ی (أحفوا): بنه برکردنه. به لام هندی له زانایانی (الحنفی) فهرموویانه: له حاله تی جه نگدا دروسته: پیاو سمیل کانی بهیلنه وه، تا کو دوژمن لی بترسی.

هره ها چند زانایه کی تیش فهرموویانه: نابی سمیلی خوی بنه بر بکا، به لکو نیمام (مالک) فهرموویه تی: تراشینی سمیل هه تککردنه و هر که سیک سمیلی بتاشی، ته مبی ده کری... هم فهرموویه تی تاشینی سمیل (بدعة) یه.

جا نیمامی (النواوی) ده فهرمووی: فهرموده ی هل بژاردراو نه مه یه: سمیل بنه بر نه کری، به لکو له سهر لیوه کان بپردین تا پوخی لیوه کان دهرده که ون، چونکه له لای نه م زانایانه (أحفوا) به واته ی کورتکردن هاتوه، نه ک بنه برکردن، هم ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ: أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا غَضِبَ قَتَلَ شَارِبَهُ﴾ رواه الإمام مالک، ورواه الطبرانی، قال الحافظ الهیثمی: رجاله رجال الصحيح، خلا عبدالله بن أحمد وهو ثقة مأمون، که نیمام (عمر) ﷺ تورپ ده بوو، سمیلی خوی لول ده دا. واته: سمیل کانی نه وه نده هیشتنه وه بکه ویته به رپه نه کانی و لولی بدا، هره که (الحافظ ابن حجر العسقلانی) فهرموویه تی. (شرح صحیح مسلم) ب (۲) ل (۲۶۸ و ۲۶۹) و (فتح الباری) ب (۱۰)

ل(۴۲۶-۴۳۰) و(مجمع الفوائد ومنبع الفوائد) ب(۵) ل(۲۱۶).

پینجه‌م: (المُقَوِّس) به (حاطب)ی رضی الله عنه گوت: تو دناى، له لای داناى که وه هاتوی.

به‌لی: نه‌وما گه‌وره پیاو گه‌وره پیاوان ده‌ناسن، به تهنه وه لاهمه‌کی حه‌زده‌تی (حاطب) رضی الله عنه (المُقَوِّس) زانی: پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه داناو پیزداره. جا هر چه‌ند موسولمانیش نه‌بو، به‌لام دیاریه‌کی پاشایانه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه نارد-مه‌روهک باسمان کرد- که وابوو: ده‌بی کاربه‌ده‌ستی موسولمانان پیاوی شیاو و لیها‌توو بکاته نوینه‌ری‌خوی، تا له کاره‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو بی، پیشینه‌ی عه‌په‌ب گوتویانه: (رَسُولُكَ حَاجُّكَ) نیردراوی خوت پیویسته‌یه‌که‌ی خوته. واته: نه‌گه‌ر نیردراوه‌که‌ت لیزان و لیها‌توو بی، کاره‌که‌ت بۆ پیک دینن.

به‌لی: پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه هر (صَحَابَة)یه‌کی نامه‌کی پیدا ناردبوو، زمانی نه‌و ولاته‌ی ده‌زانی، نه‌وش ده‌گه‌پیت‌وه بۆ کارله‌جیی پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه، که بۆ هر شوینیک پیاویکی شیاوی خوی داده‌نا، هم به‌لگه‌یه: که فیربوونی زمانه‌کانی‌تری جگه له زمانی خوت، سوننه‌تیی پیغه‌مبه‌ره رضی الله عنه، حه‌زده‌تی (زید بن ثابت) رضی الله عنه فرمویه‌تی: ﴿أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَعْلَمَ لَهُ كِتَابَ يَهُودَ، قَالَ إِنِّي وَاللَّهِ مَا آمَنُ يَهُودَ عَلَى كِتَابٍ، قَالَ: فَمَا مَرَّ بِي نَصْفُ شَهْرٍ حَتَّى تَعْلَمْتُهُ لَهُ، فَلَمَّا تَعْلَمْتُهُ كَانَ إِذَا كَتَبَ إِلَى يَهُودَ كَتَبْتُ إِلَيْهِمْ وَإِذَا كَتَبُوا إِلَيْهِ قَرَأْتُ لَهُ كِتَابَهُمْ﴾ رواه الترمذي بسند صحيح، پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه فرمانی پی‌کردم: نویسنی زمانی جوله‌که‌کان فیر بیم و فرموی: من له هیچ نویسنیک لییان دلنیا نیم. جا نیو مانگ نه‌پویشت نویسنه‌که فیر بوم، جا من نامه‌ی پیغه‌مبه‌رم رضی الله عنه بۆ جوله‌که‌کان ده‌نوسی و نامه‌ی نه‌وانم بۆ پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه ده‌خوینده‌وه.

جا جگه له زمان زانینیش: پیویسته نوینه‌ره‌که زمانیکی په‌وانی هه‌بی و قسه زان بی، هم له بوا‌ری نوینه‌رایه‌تیه‌که‌شی زانستی ته‌واوی هه‌بی، ته‌ماشا بکه: چۆن حه‌زده‌تی (حاطب) رضی الله عنه به یه‌ک وه‌لام پاشای (مصر)ی بی‌ده‌نگ کرد. هم پیویسته نوینه‌ره‌که خوراکر بی و نازاو نه‌ترس بی، مه‌روهک نیردراوه‌کانی پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه هه‌زاران کیلو مه‌تر پویشتن و نامه‌کانیان گه‌یانه جی و له کۆشکی پاشه‌یه‌کانیشدا نه‌چه‌په‌سان و ترسو له زر داینه‌گرتن.

مه‌روهه‌ها پیویسته نوینه‌ره‌که‌ش به‌ژن و بالاو شیوه‌یه‌کی جوانی هه‌بی و به‌رچاو بی، مه‌روهک له‌باره‌ی نیردراوه‌کان پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه فرمویه‌تی: ﴿إِذَا أَبْرَدْتُمْ إِلَيَّ بَرِيْدًا، فَأَبْعَثُوهُ حَسَنَ الْوَجْهِ حَسَنَ الْإِسْمِ﴾ حدیث حسن رواه الطبرانی فی الأوسط، کاتی نیردراویکتان نارد له لای من، یه‌کیکی وه‌ها بنیرن: شیوه‌ی پوی جوان بی و ناوی جوان بی. (فیض القدیر)

ب(۱) ل(۳۰۶) و(التاج الجامع للأصول) ب(۵) ل(۲۵۳) و(سيرة الصلابة) ب(۲) ل(۴۳۶ و ۴۳۷)

شه‌شه‌م: له (عُمَرَةُ الْقَضَاء) پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه حه‌زده‌تی (مِمْوْنَة)ی رضی الله عنها له‌خوی ماره‌کرد. حه‌زده‌تی (مِمْوْنَة) -رضی الله عنها- دوا‌یین ژن بوو پیغه‌مبه‌ر رضی الله عنه له‌خوی ماره‌کرد، جا له سالی

په نجاو په کی کۆچی له ته مەنی هه شتا سالتیدا له (سَرف) وه فاتی کردو هه ر له ویش نێژرا،
 واته: له و شوینه ی پیغه مبه ر ﷺ لای بوبوه زاوا. (عظماء خول الرسول) ب (۱) ل (۲۰۲).
 جا بزانه: له هه دیسه که ی (ابن عباس) دا-رضی الله عنهما- ده فهرموئ: ﴿تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرَمٌ﴾ رواه الشیخان، پیغه مبه ر ﷺ (مَيْمُونَةَ) ی له خوی ماره کرد، له و کات
 له ئیحماددا بوو. جا ئیمامی (الحنفی) به به لگه ی ئه م هه دیسه ده فهرموئ: ماره بپین له
 ژێر ئیحماددا دروسته. به لام هه ر سیک ئیمامه که ی ترو کۆمه له زۆره که ی زانایانی ئیسلام
 فهرموویانه: ماره بپینی ژێر ئیحماد دروست نیه، جیاوازی نیه: میرده که له ئیحماددا بی،
 یان ژنه که، یان سه ره رشتکاره که، چونکه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿لَا يَنْكِحُ الْمُحْرَمُ
 وَلَا يَنْكِحُ﴾ رواه مسلم، پیاو له ئیحماددا نابئ: نه ژن له خوی ماره بکا، نه له
 که سیکی تریش ماره ی بکا.

جا وه لامی هه دیسه که ی هه زه تی (ابن عباس) ش-رضی الله عنهما- به م هه دیسه دراوته وه، که
 هه زه تی (مَيْمُونَةَ)-رضی الله عنها- به خوی فهرموویه تی: ﴿تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ حَالٌ﴾ رواه
 مسلم وغیره، پیغه مبه ر ﷺ منی له خوی ماره کرد له و کات له ئیحماددا نه بوو.
 واته: نه وانیه هه دیسه که ی هه زه تی (مَيْمُونَةَ) یان گێراوه ته وه، زۆن و هه زه تی (ابن
 عباس) به ته نه یه. هه م هه زه تی (مَيْمُونَةَ) ش له کاروباری خیزانی خوی ئاگادارتره له
 هه زه تی (ابن عباس) رضی الله عنهما. هه م هه دیسه که ی پرابردوش ﴿لَا يَنْكِحُ الْمُحْرَمُ﴾ پشگیری
 هه دیسه که ی هه زه تی (مَيْمُونَةَ) یه رضی الله عنها.

پرسیار: گوتمان: هه زه تی (مَيْمُونَةَ)-رضی الله عنها- دواپین ژنی پیغه مبه ر ﷺ بوو، واته: له دوا ی
 هه زه تی (مَيْمُونَةَ)-رضی الله عنها- ژنی تری نه هیئا وه، ئه ی بۆچی دواپین ژنی بوو؟ بۆچی ئه م
 جاره ش ئه و بیوه ژنه ی هیئا؟

وه لام: زۆر جار ئه وه مان باس کرد: که پیغه مبه ر ﷺ هه ولی ده دا له پێگای زاویه تی و
 خه زو رایه تیه وه پق و قینه ی دوژمنانی ئیسلام که م بکاته وه. جا هه زه تی (مَيْمُونَةَ) ش-رضی الله
 عنها- خزمی زۆری له (مَكَّة) دا هه بون، ئه م خزماتیه ش بووه ئاسانکاریه ک بۆ پزگارکردنی
 (مَكَّة)، جا که (مَكَّة) ش پزگار کرا، هیزی دوژمنانی ئیسلام زۆر که م بۆ وه قوناغیکه تی
 غه زا دهستی پێ کردو پیویستی نه ما به هۆی خزمایه تی دلی دوژمنانی ئیسلام نه رم بکری،
 بۆی له دوا ی هه زه تی (مَيْمُونَةَ)-رضی الله عنها- پیغه مبه ر ﷺ هیچ ژنیکه تی نه هیئا، که وابوو:
 ماره کردنی هه زه تی (مَيْمُونَةَ) ش-رضی الله عنها- بۆ به رژه وه ندی ئیسلام بوو.

(کونستانس جیورجیو)-وه زیری ده ره وه ی پیشووی (رومانیا)، ده لی: (مُحَمَّدٌ ﷺ) ویستی
 خزمایه تیه ک پێک بینئ له نێوان خوی و (قُریش)، بۆی (مَيْمُونَةَ) ی له خوی ماره کرد، که
 خوشکی ژنی (العبّاس) ی مامی خوی بوو، جا ئه م ماره کردنه ته نها سیاسی بوو،

چونکه (مَيْمُونَة) ههشت خوشكى هه بون، هه ريه كه يان ژنى گه وره پياويكى (مَكَّة) بوو، به م جوړه خزمایه تی له نیتوان (مُحَمَّدٌ وَرَسُولُهُ) میړده کانی ههشت خوشکه کان جیگیر بوو... هه ر كه سېك (مَيْمُونَة) ماره بكا، ده بیته خزمی هه موو دانیشتونانی (مَكَّة)، نامانجیكى پیغه مبه رسول الله ﷺ له م ماره كړدنه: خزمایه تی (خالد بن الوليد) بوو، چونكه (مَيْمُونَة) پوری (خالد) بوو، وهك مندالی خوی ته ماشای (خالد) ی ده كړد، نامانجیكى تری پیغه مبه رسول الله ﷺ نه مه بوو: هه ر له (مَكَّة) دا زیافه تی بو ككو استنه وی (مَيْمُونَة) بكاو گه وره پياوانی (قُرَيْش) ده عوه ت بكا... به لام (قُرَيْش) پازی نه بون و ناچار بوو له (مَكَّة) پرواته ده ره وه. (شرح صحیح مسلم) ب(٦) ل(١٣٤-١٣٨) و(نظرة جديدة في سيرة رسول الله ﷺ): ل(كونستانس) ل(٣٣٧).

حه قته م: له مانگی (صَفَر) سالی هه شته می كۆچی هه زره تی (خالد بن الوليد) و هه زره تی (عَمْرُو بن العاص) و هه زره تی (عُثْمَان بن طلحة) موسولمان بون:

حه زره تی (خالد بن الوليد) ﷺ فه رموویه تی: كه پیغه مبه رسول الله ﷺ بۆ عومره هاته (مَكَّة)، من خۆم شارده وه، جا برای خۆم (الوليد بن الوليد) له گه ل پیغه مبه رسول الله ﷺ بوو، ئه ویش به دوامدا گه پا، به لام نه یدوزیمه وه، جا له نامه یه كدا بۆی نوسیم: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، من له وه سه یرترم نه بینویه: كه یرت له ئیسلام پویشتووه، تۆ ئه و جوړه خاوه ن عه قله ی!... پیغه مبه رسول الله ﷺ پرسپاری تۆی لی كړدم و فه رمووی: (خالد) له وانه نیه ئیسلام نه ناسی... ئه ی برام ئه وه ی له ده ستت چوه، وه ده ستی بیښه وه).

جا كه (خالد) نامه كه ی خوینده وه، به فه رمووده كه ی پیغه مبه رسول الله ﷺ دلخۆش بوو، جا له گه ل (عُثْمَان بن طلحة) برپاریان دا: موسولمان بېن و به ره و (مَدِينَة) پویشتن، جا له پښه دا له (الهدّة) گه یشتنه (عَمْرُو بن العاص)، ئه ویش له (حَبَشَة) ده گه پاوه بۆ (مَدِينَة)، تاكو موسولمان ببی؟ چونكه (عَمْرُو) ش له رقی پیغه مبه رسول الله ﷺ له (مَكَّة) رویشتبوو بۆ (حَبَشَة)، جا له وئ له سه ر ده ستی (النجاشي) په یمانی دا: موسولمان ببی، جا كه له (حَبَشَة) گه پاوه له كه ناری ده ریای سوړ له كه شتی دابه زی و نه گه پاوه (مَكَّة)، به لكو یه كسه ر به ره و (مَدِينَة) پویشتن جا له پښه دا- له (الهدّة) - گه یشته (خالد) و (عُثْمَان) و هه رسیکیان هاتنه (مَدِينَة)، جا كه پیغه مبه رسول الله ﷺ هه والی هاتنی ئه وانی گه یشتن، فه رمووی: ﴿رَمَتْكُمْ مَكَّةُ بِأَفْلاذِ كِبْدِهَا﴾ (مَكَّة) پارچه جه رگه کانی خوی بۆ ئیوه فری داوه. مه به ستی ئه و سئ پياوماقولا نه یه، جا پیغه مبه رسول الله ﷺ به هاتنیان ژور دلخۆش بوو و هه رسیکیان موسولمان بون و (الْبَيْعَة) = په یمانیان دا پیغه مبه رسول الله ﷺ، جا تکیای دوعای لیخۆشبوونیان له پیغه مبه رسول الله ﷺ كړد، پیغه مبه ریش رسول الله ﷺ فه رمووی: ﴿الْإِسْلَامُ يَجِبُ - يَهْدِمُ - مَا قَبْلَهُ﴾ رواه مسلم، موسولمان بون تاوانه کانی پیښه خوی ده سپړته وه.

جا هاتنی ئه م سئ پياوانه بۆ (مَدِينَة)، له مانگی (صَفَر) سالی هه شته می كۆچی بوو، هه ر

له و پۆژده وش پيغه مبهرو ﷺ چه زره تي (خالد) ﷺ ده كرده سهر كرده ي ئه سپسواره كان.
(البداية والنهاية) ب (٢) ل (٥٩٨-٦٠١) و (السيرة الحلبية) ب (٣) ل (٨٧-٨٩).

*** **

﴿ غه زاي (مؤتة) = جيش الأمراء ﴾

له مانگي (جمادي الأولى) سالي هه شته مي كۆچي ئهم غه زايه پرووي دا، هۆيه كهشي كوشتني چه زره تي (الحارث بن عمير الأزدی) ﷺ بوو-كه هه لگري نامه ي پيغه مبهرو ﷺ بوو، (شرخبييل القسانی) په لبه ستي كردو كوشتي-جگه له م نيردراوه، هيچ نيردراويك تری پيغه مبهرو ﷺ نه كوژراوه، (شرخبييل) كار به ده ستيكي (فينصر) ي (زوم) بوو له سهر ولاتي (شام)، به خویشي عه پره بيكي گاور-ديان بوو، جا پيغه مبهرو ﷺ به كوشتني ئهم نيردراوه ي خوئی زور غه مبار بوو، بۆي فەرمانی دا: موسولمانان خويان بۆ غه زاي ئهم كافرانه ئاماده بکهن، جا بي دوا كه وتن سي هه زار (صحابه) ئاماده بون و پيغه مبهرو ﷺ چه زره تي (زيند بن حارثة) ﷺ كرده ئه ميري له شكره كه و فهرمووي: ﴿ئه گهر (زيند) شه هيد بوو، (جعفر بن أبي طالب) بييته ئه ميري له شكره كه، ئه گهر ئه ويش شه هيد بوو، (عبدالله بن رواحة) بييته ئه ميري له شكره كه، ئه گهر ئه ويش شه هيد بوو، با موسولمانه كان به په زامه ندي خويان يه كيك بکهن ئه ميري خويان﴾. جا بزانه: به هۆي ئهم سي ئه ميره، به م غه زايه ده گوتري: (جيش الأمراء)=له شكری ئه ميره كان، هم له بهر زوري له شكره كهش پي ده گوتري: غه زاي. ئه گهر نا: له زاراوه ي خویدا ده بي به (سرية)=پارچه له شكر ناو بري؟ چونكه پيغه مبهرو ﷺ به خوئی له گه ئدا نه بوه.

جا له گاتي خوا حافزي دا چه زره تي (عبدالله بن رواحة) ﷺ گريا، لايان پرسى: بۆ ده گري؟ فهرمووي: والله له بهر خو شو يستني دونيام نيه، دلشيم زور به ئيوه نيه، به لام گويم له پيغه مبهرو ﷺ بوو: ئايه تيكي قورئاني ده خوينده وه باسى ئاگري تي دا بوو: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ مريم: ٧١، هه ر يه كيك له ئيوه هه يه، ده بي بپرواته دۆزه خ و تي دا پابري، خواي تو ئهم پرياره ي له سهر خوئی واجب كردوه و پراوه ته وه. جا چه زره تي (عبدالله) ﷺ فهرمووي: نازانم له دواي چوونه دۆزه خ چۆن دهرده چم.

جا پيغه مبهرو ﷺ (صحابه) كان ﷺ له گه ئ له شكره كه له (مدينته) چونه دهرده وه خوا حافيزيان لي كردن و پييان گوتن: ﴿صَحَبَكُمُ اللَّهُ وَدَفَعَ عَنْكُمْ وَرَدَّكُمْ إِلَيْنَا صَالِحِينَ﴾ خوا له گه ئتاندا بي، خوا بهر گريتان ليكا، خوا به پياوچاك بتانگه ري ني وه لاي ئيمه. جا پيغه مبهرو ﷺ ئالايه كه ي دايه ده ست چه زره تي (زيند بن حارثة) ﷺ فهرمووي:

﴿بِرُّوْنَهُ نُهُو شَوِيْنَهُى (أَلْحَارِث) لَىْى كُوْژراوه، داواى موسوْلماَنبوونيان لَىْى بَكهن، نُهْگهر موسوْلماَن نهْبوَن، پِشت به خوا بيهستَن و جهَنگيان لهْگهْل بَكهن... ئاموْژگارِيتان دهْگهْم له خوا بترسَن و لهْگهْل هاوْپِيْكانتَن باشَن بَن، به ناوى خوا غهْزا بَكهن، جهَنگ لهْگهْل دوْژمَنانىْخواو دوْژمَنىْخوْتان بَكهن، خواپهْستهْكانى ناو كهْنيْسهْكان مهْكوْژن، ژن و مندالْ و پهْكهْهوتَه مهْكوْژن، درهْخت مهْپَرَن، خانوَو مهْپروْخِيْنَن﴾.

جا لهْشكرى (صَحَابَة)كان ﷺ رُوْيشْت تا گهْيشْتَه (مَعان) -له وْلاَتى (أَرْذَن)ى ئِيْستَا-لهوْى ههْوالِيان بُوْ هات: كه دوْژمَن ههْوالى هاتنى ئهْوانى زانيوَمو عهْپهْبه گاورهْكان به سهْركردايهْتى (مَالِك بِن زَاوِلَة) سهْد ههْزار چهْكداريان كوْ كردوْتهْوه، ههْروهْها (هَرْفَل)ش سهْد ههْزار چهْكدارى رُوْمى بُوْ يامهْتيدانى ئهْوان ئاماده كرده.

جا (صَحَابَة)كان ﷺ دوو شهْوان له (مَعان) مانهْوهو راپوْژيان دهْگرد: ئايا ههْوالى ئهْم لهْشكره زوْرهى دوْژمَن بُوْ پِيْغهْمهْبهْرى ﷺ بَنِيْرَن؟ تاكو هِيْزى زياتريان بُوْ بَنِيْرى، يان فهْرمانِيْكىْريان پِيْبكا-چونكه لهْشكرى كافرهْكان: شهْست و شهْش ئهْومندهى موسوْلماَنان بوو- جا ههْزهرتى (عَبْدَالله بِن زَوَاحَة) ﷺ هانى دان و فهْرمووى: وَالله ئهْوهى ئِيْستَا پِيْتان ناخوْشه، ههْر بُوْ ئهْوه هاتوَن: كه شهْهيدبوونه، خوْ ئِيْمه به زوْرى ژمارهو چهْك جهَنگ ناكهْين، بهْلكو به بهْرهْكهْتى ئهْم ئايِيْنه جهَنگ دهْكهْين كه خوا رِيْزى پِيْ لِيْناوين، ههْلسَن غهْزا بَكهن، ئهْنجامهْكهى (إِحْدَى الْحُسَيْنِيْنَ)=يهْكيْكه له دوو خهْسلهْته جواترهْكان: يان شهْهيدبوون، يان سهْركهوتَن.

جا (صَحَابَة)كان گوْتيان: (عَبْدَالله) راسْت دهْكا. ئِيْنجا بُوْ جهَنگ رُوْيشْتنه (مُوْتَة)= (الْكَرْك)-كه سهْر به (أَرْذَن)ى ئِيْستايه- لهوْى لهْگهْل كافرهْكان پووبهْپووى يهْكهْترى بونهْوهو جهَنگ دهْستى پِيْكردو ههْزهرتى (زَيْد بِن حَارِثَة)ش ﷺ-كه ئهْمِيْر بوو- ئالايهْكهى پِيْغهْمهْبهْرى ﷺ به دهْستهْوه گرتو ههْلهْمهْتى برده ناو كوْمهْلى كافرهْكان و جهَنگى دهْگرد، تا كافرهْكان ئهْومنده به رْمهْكانيان لِيْيان دا شهْهيد بوو ﷺ.

جا ههْزهرتى (جَعْفَر بِن أَبِيْطَالِب) ﷺ بووه ئهْمِيْر و ئالايهْكهى ههْلگرت و جهَنگى كرد تا جهَنگ تِيْنى بُوْ هِيْناو كافرهْكان دهْورهْيان لِيْداو چارهى نهْما، بوْيى له ئهْسهْپهْكهى دابهْزى و ههْرچوار پهْلى ئهْسهْپهْكهى به شمشِيْر بَرِيْن-نهْوهْك به ساغى بكهْويْته دهْست دوْژمَن و بُوْ جهَنگ سوْدى لِيْوهْربگرَن-جا ههْزهرتى (جَعْفَر) ﷺ به پيادهى جهَنگى كرد، تا شمشِيْرىكى له دهْستى راسْتهى دراو دهْستهْكهى لِيْبوْوه، جا به دهْستى چهْپه ئالايهْكهى ههْلگرت، جا دهْستى چهْپهْشيان لِيْكردوهو، ئهْم جاره به ههْردوو قوْلهْكانى ئالايهْكهى بهْرز كردهو، ديسان كافريْكى رُوْمى شمشِيْرىكى لِيْداو كرديه دوو پارچهو

ئەھۋىش شەھىد بوو ﷺ.

ئىنجا ھەزرىتى(عبدالله بن رواحة) ﷺ بوو ئەمىر و ئالاھىدە ھەنگىرەتو لەو كاتدا مامۇزايەكى خۇي پارچە گۆشتىكى بۇ ھىنا تاكو بىخو، بەلام كە دىتى جەنگ گەرم دەبى، گۆشتەكەى فرىدا و نەىخوارد، جا ئەھۋىش جەنگى كىرد تا لە پۇژى شەھەمى جەنگەكەدا لە كاتى ئىوارى شەھىد بوو و ئالاھىدە كەوتە خوارەو.

جا كە ھەزرىتى(عبدالله) ش ﷺ شەھىد بوو و ھىج ئەمىرىك نەما، موسولمانان لىك پەرت بون و شىكىستىكىان كەوتى و ژمارمىەكى كەمىش لە بەرەى جەنگ ھەلاتن و ھاتنەو (مەدىنە)، بەلام لەشكرەكە ھەر لە مەيدانى جەنگدا بە پەرتبويى مابۇو، تا ھەزرىتى(ثابت بن أفرم) ﷺ ئالاھىدە ھەنگىرەتو گوتى: خەلىكىنە بە پەلە ئەمىرىك دابىن. جا ھەزرىتى(ثابت) ﷺ يەكسەر ئالاھىدە ھەنگىرەتو دەست ھەزرىتى(خالد بن الوليد) ﷺ (صحابە) كانىش ﷺ بە ئەمىرايەتى وى رازى بون.

جا ئەمىر (خالد) ﷺ ئالاھىدە ھەنگىرەتو تا پۇژ ئاوابوون لە مەيداندا جەھى و بەرە بەرەش موسولمانەكانى دەكشاندەو، تا وى لىھات ھەر دوو لا لە بەرەى جەنگ كشانەو بۇ سەربازگەكانىان، جا لە شەوئدا-كە شەوئەھەتەمى جەنگەكە بوو- ئەمىر (خالد) ﷺ پلانىكىتى بۇ جەنگەكە دانا: لەشكرى لاي راستەى ھىنا لاي جەپە، لاي جەپەى بردە لاي راستە، پىشەوئە لەشكرەكەى بردە پىشەوئە، پىشەوئەى ھىنا پىشەوئە، جا لە پۇژى ھەتەمى جەنگەكەدا لە كاتى بەيانىدا ھىرشى كىردە سەر كافرەكان، جا كە كافرەكان دىتيان شىوئە لەشكرەكە وەكو دويىنئ نىە، وا تىگەيشتن ھىزكىتىر بۇ يارمەتى موسولمانان ھاتەو، جا خودا ترسى خستە ناو دلىان و شكان و كوشترىكى زۇرىشيان لىكرا، جگە لەم پلانىش: ھەزرىتى(قطبە بن قتادة)-كە ئەمىرى راستەى لەشكرى ئىسلام بوو ﷺ- خۇي گەيانە (مالك بن زافلة)ى ئەمىرى لەشكرى ەپەبە گاۋرەكان و يەكسەر كوشتى و ەپەبە گاۋرەكان شكان و مەيدانىان بەجئ ھىشت، ئەمەش ھۆكارىكىتىر بەزىنى كافرەكان بوو.

جا ئەمىر (خالد) ﷺ لە دواى ئەم سەرگەوتنە ھىچىتەبە دواى ھەلاتوۋەكاندا نەچو و لەشكرەكەى لە مەيدان كشانەو گەپراو بۇ (مەدىنە)، چونكە گەپاندەوئە موسولمانان بە سەلامەتى-بۇ (مەدىنە)-دەستكەوتىكىگەورەپە بە سەرگەوتن دەزمىردى، واتە: نەوەك كافرەكان دووبارە خۇيان بۇ جەنگ نامادە بىكەنەو زىيانىكى گەورە لە لەشكرى ئىسلام بەدن، بەلام لەشكرى كافرەكانىش ئەوئەندە لەو شىكىستەيان ترسابون، ئەوانىش نەوئران بە دواى موسولمانەكاندا بىن.

﴿ژمارەى شەھىدەكانى (مۇئە)﴾

ئەمىر (خالد) ﷺ ڧەرموۋىيەتى: ﴿لَقَدْ انْقَطَعَتْ فِي يَدِي يَوْمَ مُؤْتَةِ تِسْعَةِ أَسْيَافٍ، فَمَا بَقِيَ فِي يَدِي إِلَّا صَفِيحَةٌ يَمَانِيَّةٌ﴾ رىاء البخارى، لە پۇرۇشى غەزاي (مۇتە) دا نۇ شمشىر لە دەستىدا شكان، تەنھا شمشىرىكى پانى يەمەنى لە دەستىدا مابوو.

ئىمام (ابن كثر) ڧەرموۋىيەتى: ئەمە بەلگەيە: كە (صحابە) كان زۇريان لە كافىرەكان كوشتون، ھەم ئەمىرو پىاۋە گەۋرەكانىشان لى كوشتون. جا لەبارەى شەھىدەكانى ئەم غەزايەش: ھەرسىك ئەمىرەكان- (زىد) و (جەڧر) و (عبدالله) ﷺ - لە يەك گۇردا بە خاك سىپىردان، مەروەك لە (فتح البارى) و (شرح المواهب) دا ڧەرمويانە.

جا لە گىپرانەۋەيەكى (شرح المواهب) دا ڧەرموۋىيەتى: جەنگەكە ھەفت رۇزان بەردەۋام بوو، لە موسولمانان سىزدە كەس شەھىد بون، يەككىيان ناۋى (ھونجە) بوو، لاشەكەى ون بوو و نەدۇزراۋە. بەلام ئىمام (ابن كثر) ڧەرموۋىيەتى: ژمارەى شەھىدەكان دوانزە شەھىدن، جا ئەمەش زۇر گەۋرەيە كە لە شكىرىكى سى ھەزار كەسى لە رىگاي خوا رۇبەرۋوى لە شكىرىكى دووسەد ھەزار كەسى بىيتەۋە- كە شەستو شەش ھەندى خۇيەتى- جا لەگەل ئەۋەشدا تەنھا دوانزە كەس شەھىد بىن!.

ئەمەيە: ئەمىر (خالد) ﷺ نۇ شمشىرى لە دەستىدا شكاۋن!، جا دەبى بەم نۇ شمشىرە جەند كافىرى كوشتىن؟ ئەدى پالەۋانەكانىترى ئىسلام- كە ھەلگىرانى قورئانن- ئەبى ئەۋان جەندىيان كوشتىن؟ ديارە كوشتارىكى زۇريان لە كافىرەكان كىردە، ئەگەر نا؛ ئەم لەشكرە كەمە، لە دەستى ئەۋ لەشكرە زۇرە قورتار نەدەبوو، كافىرەكانىش نەدەشكان، چونكە ھەدىسەكەى (صحيح البخارى) دىداھاتوو شاھىدە: كە لە جەنگەكەدا (صحابە) كان سەركەۋتنو كافىرەكان شكان.

جا پىغەمبەر ﷺ لە (مەدینە) لە سەر مەنبەرەكەى دانىشتىبوو، خۋاي گەۋرە مەيدانى جەنگى (مۇتە) ى ھىنا بەرچاۋى پىغەمبەر ﷺ تەماشاي جەنگەكەى دەكرى، جا كە ئەمىر (خالد) ﷺ ئالايەكەى ھەلگىرت، پىغەمبەر ﷺ ڧەرموۋى: ﴿الآن حَمِيَ الْوَطِيسُ﴾ ئىستا كۈرەى جەنگ گەرم بوو.

ئىنجا پىش ئەۋەى ھەۋالى جەنگەكە بگاتە (مەدینە)، پىغەمبەر ﷺ ھەۋالەكەى بە خەلگەكە راگەياندو ڧەرموۋى: ﴿أَخَذَ الرَّأْيَةَ زَيْدٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ جَعْفَرُ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ ابْنُ رَوَاحَةَ فَأُصِيبَ- وَعَيْنَاهُ تَذَرِفَانِ- حَتَّى أَخَذَ الرَّأْيَةَ سَيْفٌ مِنْ سَيْوفِ اللَّهِ حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَمَا يَسْرُهُمْ أَنَّهُمْ عِنْدَنَا﴾ رىاء البخارى، (زىد) ﷺ ئالايەكەى ھەلگىرتو شەھىد بوو، ئىنجا (جەڧر) ﷺ ھەلگىرتو شەھىد بوو، ئىنجا (ابن رۋاحە) ﷺ ھەلگىرتو شەھىد بوو- لەۋ ھالەتەدا چاۋەكانى پىغەمبەر ﷺ فرمىسكىيان لى-دەرئان- تا ئالايەكە شمشىرىك لە شمشىرەكانى خوا ھەلگىرت، تا خۋاي گەۋرە سەركەۋتنى دانى، سى

شه‌هیده‌کان پییان خوش نیه له لای ئیمه بن، واته: چونکه له به‌هه‌شتدانه. جا لهم رۆژه‌وه ئه‌میر (خالد) عليه السلام ناوی لی‌ندرا: (سَيْفُ اللَّهِ) - شمشیری خوا. شوینی به‌لگه‌ی سه‌رکه‌وتن: (حَتَّى فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) تا خوا سه‌رکه‌وتنی دانئ. جا هه‌ر له‌و رۆژه‌ی سه‌رکه‌وتنی (جَعْفَر) عليه السلام شه‌هید بوو، پیغه‌مبه‌ر عليه السلام چووه مائی سه‌رکه‌وتنی (جَعْفَر) و مندا له‌کانی بۆن کردن و فرمی‌سکی له چاو‌ه‌کان ده‌هاتنه خواره‌وه، ژنه‌که‌ی سه‌رکه‌وتنی (جَعْفَر) رضی الله عنهما ده‌ستی به‌گریان کرد، جا پیغه‌مبه‌ر عليه السلام فهرمووی: ﴿إِصْنَعُوا لَالِ جَعْفَر طَعَامًا فَقَدْ أَتَاهُمْ أَمْرٌ يُشْغِلُهُمْ﴾ خواردنیک بۆ مائی (جَعْفَر) عليه السلام دروست بکه‌ن، چونکه کاریکی وه‌هایان به‌سه‌ر هاتووه: سه‌رقالی کردون. جا که له‌شکره‌کش له (مَدِينَة) نزیك بۆوه، پیغه‌مبه‌ر عليه السلام خه‌لکی (مَدِينَة) هاتنه پيشوازیان، هه‌ندئ که‌س پییان گوته‌ن: هۆ هه‌لاتوو‌ه‌کان، ئیوه هه‌لاتوون. به‌لام پیغه‌مبه‌ر عليه السلام فهرمووی: ئه‌وانه هه‌لاتوو نین، به‌لکو هه‌لمه‌تبه‌رن إِنْ شَاءَ اللَّهُ. (البداية والنهاية) ب (٢) ل (٦٠٢-٦٢١) و (فتح الباري) ب (٧) ل (٦٢٩-٦٤٦) و (السيرة الطلبيه) ب (٣) ل (٩٥-١٠١).

﴿گولبژئیریک لهم گولزاره﴾

یه‌که‌م: خواحافیزی له جه‌نگاوهرانی غه‌زا و رپیوارانیش سونه‌ته، که (صَحَابَة) کان عليه السلام بۆ غه‌زای (مُوتَة) رڊیشتن، پیغه‌مبه‌ر عليه السلام (صَحَابَة) کان عليه السلام خواحافیزیان لی‌کردن و گوته‌یان: ﴿صَحِبَكُمْ اللَّهُ وَدَفَعَ عَنْكُمْ وَرَدَّكُمْ إِلَيْنَا صَالِحِينَ﴾.

هه‌روه‌ما که پیغه‌مبه‌ر عليه السلام خواحافیزی له له‌شکری غه‌زا ده‌کرد، ده‌یفه‌رموو: ﴿أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ وَأَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ﴾ رواه أبوداود بالإسناد الصحيح، ئایینه‌که‌تان و ئه‌مانه‌ته‌که‌تان - مال و مندا له‌و - دواکرده‌ه‌تان به‌خوا ده‌سپیرم.

جا بۆ سه‌فه‌ره‌کانی‌تریش پیغه‌مبه‌ر عليه السلام ئه‌و خواحافیزیه‌ی ده‌کرد، هه‌م ئه‌م خواحافیزیه‌شی کردوه: ﴿زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى وَغَفَرَ ذَنْبَكَ وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُمَا كُنْتَ﴾ حدیث حسن رواه الترمذي. خوی‌گه‌وره زه‌خیره‌ی له‌خواترسانت بداتی و له‌گوناهت خوش بیی و کاری چاکه‌ت بۆ ئاسان بکا، له هه‌ر شوینیك بوی. (الانكار، للإمام النووي) ل (١٨٧).

دووهم: پیغه‌مبه‌ر عليه السلام سه‌ره‌ته‌ی (زَيْد بن حَارِثَة) عليه السلام کرده ئه‌میری له‌شکری (مُوتَة) ... نیمام (ابن حجر العسقلاني) فهرموویه‌تی: ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی تی‌دایه دروسته: دانانی ئه‌میر به‌مه‌رجیکه‌وه هه‌لبواسرئ و هه‌م چه‌ند ئه‌میری‌کیش به‌ریز - یه‌ک له‌دوای یه‌ک - دابندریئ و ئه‌میری‌ه‌تی هه‌مویانیش داده‌مه‌زئ، به‌لام به‌گویره‌ی ریزه‌که‌ش جی‌به‌جی ده‌کرئ. هه‌روه‌ما دانانی ئه‌میر (خالد) له‌لایه‌ن (صَحَابَة) کان عليه السلام، به‌لگه‌یه: که دروسته: یه‌کێک له‌جه‌نگدا به‌خوی خوی بکاته ئه‌میر.

جا نیمامی (الطحاوي) فهرموویه‌تی: له‌و بنچینه‌یه وه‌رده‌گیرئ: واجبه موسولمانان پیاویک

بكه نه پيشه‌وای خويان له و کاته‌ی گه‌ورده‌ی موسولمانان ناماده نيه، تا ناماده ده‌بښ. **ثيمام** (ابن حجر الهيتمي) فرمويي: له هر شويڼيک کاربه‌دهستی موسولمانان نه‌بو، له سر (أَهْلُ الْحَلِّ وَالْعَقْدِ) = دانېشتووانی شوينه‌که - که ده‌توانن کار پيک بښن و ه‌لبوه‌شپښن - واجبه: يه‌کيک بکه نه کاربه‌دهستی خويان و ده‌بی برپاره‌کانيشی جی به‌جی بکړن... (إِمَامُ الْحَرَمَيْنِ) ش فرمويي: نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی کاربه‌دهستی موسولمانان له شوڼيکدا نه‌ما، نه‌وانيش واجبه: بؤ خويان کاربه‌دهستی دابڼن، ه‌روهک (الإمام الأشعري) و چ‌ند زانايه‌کي تر فرمويانه، جا ثيمامی (الخطابي) به‌لگه‌ی به‌پوداوه‌کي نه‌مير (خالد) رحمه‌الله هيناو ته‌وه. (فتح الباری) ب (۷) ل (۶۴۲) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۷) ل (۲۶۱).

سني‌يه‌م: پيغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله و سلم فرموي: **د ره‌خت مه‌برن و خانوو مه‌پوځينن.** نه‌وه‌ش له حاله‌تيکدايه: که پيويستی نه‌بی، واته: نه‌گه‌ر له جه‌نگدا بؤ سرکه‌وتن پيويستی ه‌ه‌بو، دروسته: دره‌ختيش بپردي و خانوش پپوځيندري، چونکه پيغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله و سلم دارخورمايه‌کانی جوله‌که‌کانی (بنی النضير) ی برين، ه‌روهک پابرا، ه‌روه‌ها دروسته: ناژه‌له‌کانيش سر برين، نه‌گه‌ر بترسين بکه‌ويته‌وه ده‌ست کافره‌کان، به‌لام له مه‌زه‌بی (الحنفي) دا له دوی سر برين دروسته: بسوتيندري، تاکو دوژمن سوديان ليوه‌رنه‌گري، ه‌م دروسته: چه‌کيش بسوتيندري، نه‌گه‌ر نه‌گونجا بگوازيتته‌وه، جا نه‌گه‌ر نه‌ده‌سوتا، له شوڼيک ده‌شارديته‌وه. مه‌به‌ستی مه‌زه‌بی (الحنفي) و (الشافعي) نه‌ويه: هر شتيک مه‌ترسی ه‌بی بکه‌ويته دست دوژمن و سودی ليوه‌ربگري، دروسته: به‌پيگايه‌کي شرعی بفره‌وتيندري، به‌لگه‌ش نه‌ويه: نه‌مير (جعفر بن أبي طالب) عليه السلام هر چوار په‌لی نه‌سپه‌که‌ی خوي برين، تاکو له دوی شه‌هيدبوونی وی کافره‌کان سودی ليوه‌رنه‌گرن، جا پيغه‌مبه‌ريش صلی الله علیه و آله و سلم په‌خنه‌ی لي‌نه‌گرتوه، ه‌روهک ثيمامی (السهيلى) فرمويي: (البداية والنهاية) ب (۷) ل (۶۰۶) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۹) ل (۲۴۶) و (مجمع الأنهر) ب (۱) ل (۶۴۹).

چواره‌م: دروستکردنی خواردن بؤ که‌س و کاری مردووه‌که، پيغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله و سلم فرموي: **اصنعوا لآل جعفر طعاماً فإنه قد جاءهم ما يشغلهم** رواه أبو داود والترمذي بسند صحيح، **خواردنيک بؤ مالى** (جعفر) دروست بکه‌ن، چونکه پوداويکی و ه‌ايان توش بووه سرقالی کردون. به‌به‌لگه‌ی نه‌م ده‌ديسه، ثيمامی (النواوي) فرمويي: بؤ دراوسيکاني مالى مردووه‌که - ه‌م بؤ خزمه‌کانيش - سوننه‌ته: خوارده‌م‌نی ناماده بکه‌ن بؤ خيزانی مردووه‌که، که تيرايی شه‌ويک و پوژتيکیان بکا، ه‌م زوريش داويان لي‌بکري خواردنه‌که بخون، نه‌وه‌ک شهرم بکه‌ن، يان له به‌ر غه‌مباری دلان بؤ خواردن نه‌چي، به‌لام ه‌پامه خواردن بؤ نه‌و ثافره‌تانه دروست بکري: که گريان و شين ده‌گيږن.

جا بزانه: له دوی ته‌واوبوونی سني پوژه‌که‌ی تازيه، سوننه‌ته: کول و خاوينی بؤ تازيه‌داره‌کان بکري و سهری نيرينه‌کان بتاشري **عن عبد الله بن جعفر رضي الله عنهما: أن النبي صلی الله علیه و آله و سلم**

أَمْهَلَ آلَ جَعْفَرٍ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَتَاهُمْ فَقَالَ: لَا تَبْكُوا عَلَيَّ أَحْيَى بَعْدَ الْيَوْمِ، أَدْعُوا لِي ابْنِي أَخِي. فَجِيءَ بِنَا كَأَنَّا أَفْرُخٌ، فَقَالَ أَدْعُوا لِي الْخَلَاقَ. فَجِيءَ بِالْخَلَاقِ فَحَلَقَ رُؤُوسَنَا... فَجَاءَتْ أُمْنَا فَذَكَرَتْ لَهُ يُتِمَّنَا... فَقَالَ ﷺ: الْعِيْلَةُ تَخَافِينَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا وَلِيُّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؟» الحديث بتمامه رواه الإمام أحمد والنسائي بسند صحيح، **حه زره تي (عبدالله) ي كور ي هه زره تي (جعفر)** رضي الله عنهما **فه رمويه تي: پيغه مبه ر ﷺ سي پوژان مؤله تي دايه ژن و منداله كاني (جعفر): بوي بگريين و تازيه داري بكن، ئينجا له دواي سي پوژه كه هاته لايان و فه رموي: له مړو به ولاوه هيچي تر له سهر برام - (جعفر) - مه گريين... جا فه رموي: هر دوو كوره كاني برام بو بانگ بكن. جا ئيمه يان هيئا، ئيمه ش وهك بيچوي بالنده بوين، جا پيغه مبه ر ﷺ فه رماني كرد: سهرتاشيان هيئاو سهر ي ئيمه ي تاشي... جا دايكم هات باسي يه تيم ي ئيمه ي بو پيغه مبه ر ﷺ كرد، جا پيغه مبه ر ﷺ فه رموي: تو له هه ژاري ئه م مندانه ده ترسي له حاله تيكدان من سهر پر شتكري ئه وانم له دونيا و قيامه ت؟. (البداية والنهاية) ب (٢) ل (٢٠٧).**

پينجه م: كه وري وري زداري ئه مير هكاني غه زاي (مؤنة) ﷺ
شاهيدي پيغه مبه ر ﷺ بو هه رسيكيان، كه فه رموي: ﴿مَا يَسْرُهُمْ أَنَّهُمْ عِنْدَنَا﴾ رواه البخاري، **ئو سي شه هيدانه پييان خوش نيه له لاي ئيمه بن، واته: چونكه به هوي شه هيدى له به هشتا ريزيان ليندراوه. هه م پيغه مبه ر ﷺ فه رموي: ﴿لَقَدْ رَفَعُوا إِلَيَّ فِي الْجَنَّةِ فِيمَا يَرَى النَّاسُ عَلَى سُرُرٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾ رواه ابن اسحاق، له خه وندا هه رسيك شه هيده كان بوم به زر كرانه وه: له به هه شتدا له سهر ته خخته كاني زير بون.**

ئهمير (زيد بن حارثة) ﷺ: كزيه ي پيغه مبه ر ﷺ بو و ئازادي كرد، چهند ئايه تي كه سوپه تي (الأحزاب) له باره ي هه زره تي (زيد) ﷺ هاتونه خواره وه و تاكه (صحابه) به ناوي له قورئاندا هاتبي: له ئايه تي ﴿فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ الأحزاب: (٣٧)، هه روه كه له باسي ماره كردني هه زره تي (زينب) - رضي الله عنها - پوونمان كرده وه، پيغه مبه ر ﷺ ده ره ق هه زره تي (زيد) ﷺ فه رمويه تي: ﴿وَإِنْ كَانَ لَمَنْ أَحَبَّ النَّاسَ إِلَيَّ، وَإِنْ هَذَا - أَيُّ أَسَمَةِ بْنِ زَيْدٍ - لَمِنْ أَحَبَّ النَّاسَ إِلَيَّ بَعْدَهُ﴾ رواه الشيخان، (زيد) يه كي كه بوو له وه كسانه ي له لاي من له هه موو كه سي كه خوشه ويسترن، وه ئهم (أسامة) ي كور ي (زيد) ش له دواي وي يه كي كه له وه كسانه ي له لاي من له هه موو كه سي كه خوشه ويسترن.

ئهمير (جعفر بن أبي طالب) ﷺ: كوره مامي پيغه مبه ر ﷺ، براي ئيمام (علي) يه ﷺ قسه كهرى كوچكه ره كاني (حبشة) بوو، له پوژي غه زاي (خبيبر) له (حبشة) كه پاوه، هه روه كه باسمان كرد. له وه پوژه ي شه هيد بوو، ته مه ني سي وسي سال بوو، هه زره تي (ابن عمر) رضي الله عنهما فه رمويه تي: ﴿... فَوَجَدْنَاهُ - جَعْفَرٌ - فِي الْقَتْلِ وَوَجَدْنَا فِي جَسَدِهِ بَضْعًا وَتِسْعِينَ مِنْ طَعْنَةٍ

وَرَمِيَةً ﴿رواه البخاري﴾ له ناو کوژراوه کاندای (جَعْفَر) مان دۆزیه وه، نه وه دو هه نده ک برینی تێ دا بون: برینی پم لێ دان و تیر لێ دان.

جا له بهر ئه وه ی له م غه زایه دا هه ردوو ده سته کانی لێ کراونه وه، خوای گه وه له به هه شتا دوو بالی داوێ له تۆ له ی ده سته کانی، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ﴿دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ فَرَأَيْتُ فِيهَا جَعْفَرًا يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ﴾ حدیث صحیح رواه الطبرانی والترمذی، دوینی چومه به هه شت، دیتم (جَعْفَر) له گه ل (مَلَائِكَةُ) کاندای ده فێ.

هه روه ها ﴿كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِذَا حَيًّا ابْنُ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ ذِي الْجَنَاحَيْنِ﴾ رواه البخاري، (ابن عُمَرَ) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا به (عبدالله بن جَعْفَر) ی ده گوت: (أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ) هُو کۆپی خاوه نی دوو باله کان. واته: بۆی پێ ده لێن: (جَعْفَرُ الطَّيَّار) ﷺ. ئه میر (عبدالله بن رَوَاحَة) ﷺ: زوو موسولمان بووه له په یمانی (العُقْبَة) و له غه زایه کانی (بَدْر) و (أَحُد) و (خَنْدَق) و (خَيْبَر) گشتی ئاماده بووه له (عُمَرَة الْقَضَاء) دا جله وی وشتره که ی پیغه مبه ری ﷺ به ده سته وه گرتبوو، هه ر ئه ویش له (مَعَان) له کاتی پاویژکردن (صَحَابَة) کانی هان دان بۆ غه زا کردن، یه کێک بوو له شاعیره کانی پیغه مبه ر ﷺ. ئه میر (خَالِد بن الوليد) ﷺ: سێ مانگ پێش ئه م غه زایه موسولمان بوو، کۆپه خوشکی هه زه ته ی (مَيْمُونَة) ی دایکی ئیماندارانه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هه روه ک باسما ن کرد، له م غه زایه دا پیغه مبه ر ﷺ ناوی لێنا: (سَيْفُ اللَّهِ) = شمشیری خوا، چونکه به ئازایه تی و لێزانێ خۆی له شکری کافره کانی به زانده و به کار له جێ پێش له شکری ئیسلامی له به ره ی جهنگ کشانده وه و به دوا ی هه لاتوو ه کاندای نه چو؟ نه وه ک له شکره که ی تووشی فه وتان بێ.

جا ده بی سه رکرده ی لێها توو ئه وها دلسۆزو لێزان بێ و له شکره که ی له شوپنه کانی به ترسدا بکشینی ته وه نه یانفه وتینی، هه ر له بهر ئه م لێزانین و لێها توویه ش پیغه مبه ر ﷺ زۆر پێزی لێ ده ناو ده یکرده سه رکرده ی ئه سپسواره کان.

هه م له م غه زایه ش (صَحَابَة) یه کی (يَمَن) ی، پاله وانێکی کافری کوشت و ئه سپه که ی و که لوپه لی جهنگی بۆ خۆی هێنا، جا ئه میر (خَالِد) ﷺ ئه سپه که و که لوپه له که ی لێ وه رگرت، جا (صَحَابَة) یه ک له لای پیغه مبه ر ﷺ شکایه تی لێ کرد، جا پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ئه ی (خَالِد) ئه سپه که و که لوپه له که ی بده وه. جا (صَحَابَة) که گوتی: ده بیگره ئه ی (خَالِد)، ئه دی قسه که ی خۆم نه گه یانده جێ! جا پیغه مبه ر ﷺ ئه مه ی به زماندریژی داناو توپه بوو و فه رمووی: ئه ی (خَالِد) مه یده وه. جا فه رمووی: ﴿هَلْ أَنْتُمْ تَارِكُونَ لِي أُمْرًا؟...﴾ رواه مسلم، ئایا ئیوه بۆ من واز له ئه میره کانی من ناهینن. واته: لێره دا پیغه مبه ر ﷺ به ئه میری خۆی ناوی هه زه ته ی (خَالِد) ی ﷺ هێناوه، ئه مه ش شه په فیکی گه وره یه.

ھەم ھەدىسەكەش بەلگەيە: دەبىي ئەمىر پىزى لىبىندى، ھەم بەلگەيە: كە (صَحَابَةُ) كان ﷺ كەلۈپەلى كافرەكانيان گرتوۋە پالەۋانى كافرەكانىشيان كوشتون. (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۶۰۶-۶۰۷-۶۱۱-۶۱۶).

شەھەم: ھەندى ئە پىشۋازىكارەكان بە ئە شىكرى (مُؤْتَا) يان گوت: (ھۇ ھەلاتوۋەكان). پىغەمبەرىش ﷺ ھەرموۋى: ﴿ئەۋانە ھەلاتوۋ نىن، بەلكو ھەلمەتبەرن إِنْ شَاءَ اللّٰهُ﴾. ئىمام (ابن كئىر) ھەرموۋىتە: ئەم گوتەيە بۇ ھەموۋ لەشكرەكە نەبو، بەلكو بۇ ئەۋكەسانە بو: كە لە جەنگدا ھەلاتن. ئەۋە بو: پىشتەر گوتمان: كە ئەمىر (عبداللّٰه) ﷺ شەھىد بو، موسولمانەكان پەرتەيان كەۋتە ناۋ، ھەندىكىان ھەلاتن وگەپانەۋە (مَدِينَة). جا ئەۋانە لە (مَدِينَة) ھاتنە خزمەت پىغەمبەرو ﷺ گوتيان: ئىمە لە جەنگ ھەلاتوۋىن. جا پىغەمبەرو ﷺ ھەرموۋى: ئىۋە ھەلاتوۋ نىن، بەلكو دەگەپنەۋە بۇ جەنگكردن، جا ھەندىكە لەۋانە-كە دەھاتنە نوپۇزكردن- خەلكە كە لىيان دەقپاندن و پىيان دەگوتن: ھۇ ھەلاتوۋەكان. تا وایان لىھات لە شەرمى خەلكەكە لە مالاۋە نوپۇزىيان دەكردو نەدەۋىران بىنە مزگەوت.

جا بزانە: بۆيى پىغەمبەرو ﷺ ھەرموۋى: ئەۋانە ھەلاتوۋ نىن. چونكە خۋاىگەۋرە ھەپامى كىردە: لەشكرى موسولمان لە جەنگدا ھەلبى، ھەرچەند ژمارەى دوزمەنكەشى دوو ھەندى خۇيان بى، واتە: ئەگەر ژمارەى دوزمەن لە دوو ھەندى خۇيان زىاتر بو، دروستە مەيدان بەجى بىلن، كەۋاتە: لە راستىدا ئەۋ ھەلاتوۋانە بە پىچەۋانەى شەرى نەجولانەۋە، بەلام ئەۋانەى لە مەيدانى جەنگدا مانەۋە و توانىيان لەشكرىكى دوو سەد ھەزارى بىكىشىن، ئەۋانە پالەۋانى راستەقىنەۋە مەردى خودانە ﷺ. بىۋانە (البداية والنهاية) ب(۲) ل(۶۰۹-۶۱۰).

*** **

﴿فَتْحُ مَكَّةَ﴾ = رىزگار كىردى (مَكَّةَ) ى پىرۇز ﴿﴾

لە نۇزدەى رەمەزان، سالى ھەشتەمى كۆچى، شارى (مَكَّةَ) ى پىرۇز رىزگار كرا. ھۇيەكەى: لە پىكھاتنەكەى (الْحَدِيثِيَّة)، پىغەمبەرو ﷺ كافرەكانى (قُرَيْش) وھەا پىك ھاتبون: ﴿ھەر كەسىك پىى خۇش بى، با بىيىتە ھاۋپەيمانى پىغەمبەرو ﷺ، ھەر كەسىكىش پىى خۇش بى، با بىيىتە ھاۋپەيمانى (قُرَيْش)﴾. جا ھۇزى (خَزَاعَة) بونە ھاۋپەيمانى پىغەمبەرو ﷺ، چونكە لە كۈنەۋە ھۇزى (خَزَاعَة) ھاۋپەيمانى (عَبْدُ الْمُطَّلِب) ى باپىرى پىغەمبەرو ﷺ بون، ھۇزى (بَنَى بَكْر) ش بونە ھاۋپەيمانى (قُرَيْش)، مەروەك پابرا.

جا ئەم دوو ھۇزەش پىشتەر دوزمنايەتەكى كۇنيان لە نىۋاندا ھەبوو، ئىنجا لە داۋى پىكھاتنەكەى (الْحَدِيثِيَّة)، رۇزىك پىاۋىكى (بَنَى بَكْر) جىنۋى دا پىغەمبەرو ﷺ، پىاۋىكى (خَزَاعَة) ش گۈى لە جىنۋەكە بوو ۋ ھەلسا لە جىنۋەمەكەى دا ۋ سەرى بىرىندار كىرد، جا (بَنَى بَكْر) داۋى يارمەتەيان لە (قُرَيْش) كىرد، كافرەكانى (قُرَيْش) ش

چەك و چەكداريان بۇ يارمەتى (بىنى بىگىر) ناردن و لە شەوئدا بە نەينى لە لاى ئاۋەكەى (الوتير) ھىرشىيان كرده سەر (بىنى خزاۋە) و بىست پىاويان لىكوشتن، (خزاۋە) ش ھىچ ئاگاپان لەم ھىرشە نەبو، جا (عمرو بن سالم الخزاۋى) گەورەى ھۆزى (خزاۋە) لەگەل چل كەسى ھۆزكەى بۇ سكالاً ھاتنە (مدينتە) و (عمرو) لە مزگەوت ھاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ بە پىۋە راۋەستاۋ ئەم بەندەى گۆت:

يَا رَبِّ إِنِّي نَاشِدُ مُحَمَّدًا * حَلْفَ آبِينَا وَأَبِيهِ الْأَثَلْدَا
 إِنَّ قُرَيْشًا أَخْلَفُواكَ الْمَوْعِدَا * وَنَقَضُوا مِيثَاقَكَ الْمُؤَكَّدَا
 هُمْ بَيَّثُونَا بِالْوَتِيرِ هُجْدَا * وَقَتَلُونَا رُكْعًا وَسُجْدَا
 فَأَنْصُرْ هَذَاكَ اللَّهُ نَصْرًا أَعْتَدَا * وَأَدْعُ عِبَادَ اللَّهِ يَأْتُوا مَدَا

خودايە من لە (محمەد) ﷺ دەپاړمەووە بەو ھاو پەيمانىيەى لە كۆنەووە لە نىوان باوكى ئىمەو باوكى ئەودا ھەيە، ئەى پىغەمبەر ﷺ، (فرىش) و مەدەكەيان نەگەياندە جى و پەيمانەكەى تۆيان ھەلەشاندەو، ئەوان شەوئ-لە ئاكاودا- لە لاى (الوتير) ھىرشىيان كرىنە سەر لەو كاتەى ئىمە خەوتوو بوين، ھەم لە پروكوووع و سوجدەدا ئىمەيان كوشت، كەوابوو: بە يارمەتيدانىكى ئامادەكراو يارمەتيمان بەدە-خودا رپنموونىت بكا- داوا لە بەندەگانىخوا بكە بىنە يارمەتيمان.

جا پىغەمبەر ﷺ فرمىسكى لە چاۋەكان ھاتنە خوارەووە فەرمووى: يارمەتيت دەدرى، ئەى (عمرو بن سالم)، يارمەتيم نەدرى ئەگەر يارمەتى (بىنى كەب)- (خزاۋە) نەدەم. جا لەو كاتىشدا پارچە ھەورىك بە ئاسماندا ھات و پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەم ھەورە سەر كەوتنى (بىنى كەب)- (خزاۋە) لىدەبارى.

جا پىغەمبەر ﷺ بە ۋەفدەكەى (خزاۋە) فەرموو: ئىۋە بگەپنەووە لە رپگەشدا پەرت بىن. واتە: تاكو خەلك نەزانى ھاتونە خزمەت پىغەمبەر ﷺ.

لە لايەكى ترىش: كافرەگانى (فرىش) لەم پەيمانىكاندنە زۆر پەشيمان بونەووە داوايان لە (ابوسفیان) كرد: بجپتە لاى پىغەمبەر ﷺ، تاكو پىكھاتنى جەنگ وەستاندەكە نوئ بكا تەووە ماۋەكەشى زياتر بكا، نەشياندەزانى پىغەمبەر ﷺ ھەوالەكەى زانىووە.

جا (ابوسفیان) بە پەلە ھاتە (مدينتە) و يەكسەر چوووە مالى ھەزرىتى (أم حبيبة) كىزى خۆى رضى الله عنها- كە ژنى پىغەمبەر ﷺ بوو- جا (ابوسفیان) ويستى لە سەر ياتاغى پىغەمبەر ﷺ دابنىشى، بەلام ھەزرىتى (أم حبيبة) رضى الله عنها- يا تاغەكەى پىچاۋەو رپگەى نەدايى لە سەرى دابنىشى، جا (ابوسفیان) گوتى: كىزم نازانم ياتاغەكەت پى شياوى من نەبو، يان منت پى شياوى ياتاغەكە نەبو؟ ھەزرىتى (أم حبيبة) ش- رضى الله عنها- فەرمووى: ئەمە ياتاغى پىغەمبەر ﷺ، تۆش كافرى و پىسى، بۆيى پىم خۆش نەبو لە سەر

ياتاغەكەى دابنىشى. جا (ابوسفیان) گوتى: كىژم وا دياره له دواى من خرابەت توش بووه؟ حەزرەتى(أم حبيبۃ)ش-رضى الله عنها- فەرمووى: بەلكو خواى گەورە ھىدايەتى داومو بويە موسولمان، تۆش بەردىكى وھا دەپەرستى گە نابىسى و نابىنى.

جا (ابوسفیان) ھاتە خزمەت پېغەمبەرﷺ گوتى: ئەى (محمّد)ﷺ ھاتومە پېكھاتنەكەى (الخدیبیة) پتەوتر بکەين و ماوەكەشى زیاد بکەين؟ پېغەمبەرىشﷺ فەرمووى: شتیک له لایەن ئیوہ پوی داوہ؟ (ابوسفیان) گوتى: نا، ئیمە ھەر لە سەر پېكھاتنەكەى خۆمانین. پېغەمبەرىشﷺ فەرمووى: ئیمەش ھەر لە سەر پېكھاتنەكەى خۆمانین. جا ھەرچەند (ابوسفیان) داوايەكەى دووبارە کردوہ، پېغەمبەرﷺ ھیچى تر وەلامى نەداوہ.

جا (ابوسفیان) چووہ لای ئیمام (أبوبکر)ﷺ، بەلام ئیمام (أبوبکر)شﷺ فەرمووى: پاراستنى من له پاراستنى پېغەمبەردايەﷺ، واللہ ئەگەر گێرکە جەنگتان لەگەڵ بکا، من له دژى ئیوہ یارمەتى دەدەم. جا ئەم جارە (ابوسفیان) چووہ لای ئیمام (عمر)ﷺ ئیمام (عمر)شﷺ فەرمووى: من بۆ ئیوہ تکا له پېغەمبەرﷺ بکەم؟! واللہ ئەگەر تەنھا گێرکەم دەست بکەوئ لەگەڵ گێرکەش غەزای ئیوہ دەکەم، ھەر پەیمانیکمان لەگەڵ ئیوہ ھەيە، خودا کۆنى بکاو بیچرێنى و پېكى وەنەنێتەوہ.

جا (ابوسفیان) چووہ لای ئیمام (عثمان)ﷺ، ئەویش ھیچى بۆ نەکرد، ناچار چووہ مالى ئیمام (علی)ﷺ، ئیمام (علی)شﷺ فەرمووى: ناتوانین لەم بارەيە قسە لەگەڵ پېغەمبەرﷺ بکەين. جا (ابوسفیان) گوتى: ئەى (فاطمە) تۆ شتیکمان بۆ بکە. حەزرەتى(فاطمە)ش-رضى الله عنها- فەرمووى: من ئافەرمەم. جا (ابوسفیان) گوتى: بە کورمکانەت-(حسن) و (حسین)-بلى: ئەوان شتیک بکەن. حەزرەتى (فاطمە)-رضى الله عنها- فەرمووى: ئەوان مندائى، مندالى ئەوھا ئەم کارە ناکا.

ئیتیر (ابوسفیان) دەچووہ لای ھەموو گەورە پیاوان، ھەموویان وەلامیان دەداوہ دەیانفەرموو: بپاری ئیمە لەگەڵ بپاری پېغەمبەردايەﷺ.

جا بۆ ئەوہى وازیان لایبێنى، ئیمام (علی)ﷺ پى فەرموو: بەخۆت بپاری پاراستنى خەلک بدە، جا (ابوسفیان) چووہ مزگەوتو بە دەنگى بەزر گوتى: ھۆ خەلکینە، من خەلکم لە یەكترى پاراستوہ، واتە، ھیچ کەسێک جەنگ لەگەڵ کەسى تر نەکا. جا پېغەمبەرﷺ فەرمووى: بۆ خۆت ئەو قسەيە دەکەى.

جا (ابوسفیان) گەراوہو ئەنجامى سەفەرەكەى بۆ کافرەکانى(قریش) گێراوہ، جا (قریش) گوتیان: ھیچت بە ھیچ نەکردوہو (علی)ش بەم رېنموونى کردنە گائتەى پى کردوى. جا لە دواى گەرانەوہى (ابوسفیان)، پېغەمبەرﷺ فەرمانى دا: خەلکەكە خۆیان بۆ

غەزا ئامادە بىكەن. بەلەم شوئىنى غەزايەكەى ئاشكرا نەكرد، جا ئىمام (ئىبۇبىكر) ﷺ چوۋە مالى ھەزرىتى (عائىشە) ى كىزى خۇى-رەسى اللە عنہا- دىتى پىۋىستىيەگانى سەفەر بۇ پىغەمبەر ﷺ ئامادە دەگا، بەلەم نەيدىرگاندى پىغەمبەر ﷺ مەبەستى كۆيە.

ئىنجا پىغەمبەر ﷺ راۋىزى بە ئىمام (ئىبۇبىكر) و ئىمام (غەمى) رەسى اللە عنہا كىردو فەرموۋى: ئەوانە پەيمانى پىگەتەنەكەيان شكاندو؟ جا ئىمام (ئىبۇبىكر) ﷺ ۋاى پى خۇش بوو ئەم جارە لىيان ببورى، بەلەم ئىمام (غەمى) ﷺ ھانى داۋ فەرموۋى: ئەوانە سەرى كوفەرن، ئەوان دەيانگۆت: تۆ ساحىرى و درۋزنى، ۋاللە غەپەبەگان زەلىل نابىن و سەر شۆر ناكەن تا دانىشتوۋانى (مكە) سەر شۆر دەكەن. جا پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: لە پىناۋى خوادا (غەمى) لە بەرد پەقتەر.

ئىنجا پىغەمبەر ﷺ بىر يارەكەى ئىمام (غەمى) ﷺ ھەل بىزاردىن ۋاىنى پىغەمبەر ﷺ كىلارە ئاشكرا نەكرى و ھەم لە سەر ھەموو پىگەگانىش چاۋدىرى دانان، تاكو ھەر كەسىكى نەيناسن بىگەپىننەۋە، بەخۇشى دوعاى كىردو فەرموۋى: ﴿اللَّهُمَّ خُذْ عَلَيَّ أَسْمَاعِيهِمْ وَأَبْصَارَهُمْ فَلَا يَرُونَا إِلَّا بَغْتَةً﴾ خۇدايە كۆى و چاۋەگانى كافەرەگانى (فرىش) بگرى، تاكو نەمان بىنن تەنھا لە ناكادا نەبى. ۋاتە: تاكو نەتوانن خۇيان بۇ جەنگ ئامادە بىكەن.

﴿پوۋداۋەكەى ھەزرىتى (حاطب بن ابى بلتعة) ﷺ﴾

ئىنجا كە خەلگەكە ئامادە بوو، پىغەمبەر ﷺ بۆى ئاشكرا كىردن كە بۇ غەزاي (مكە) دەپوا، جا ھەزرىتى (حاطب بن ابى بلتعة) ﷺ نامەيەكى بۇ كافەرەگانى (فرىش) نوسى و لەم غەزايە ئاگادارى دەكردنەۋە، نامەكەشى بە ئافەرتىكدا نارد ناۋى (سارە) بوو. جا يەكسەر لە لايەن خواۋە-لەبارەى ئەم نامەيە- (ۋخى) بۇ پىغەمبەر ﷺ ھات، بۆيى پىغەمبەر ﷺ ئىمام (على) و چەند (صحابە) يەككەرى ﷺ بە دۋاى ئافەرتەكەدا ناردن و فەرموۋى: بىرۆن تا دەگەنە مىرگەكەى (خاخ)، لەۋى ئافەرتىك نامەيەكى لە لايە، نامەكەى لىۋەربىگرن و ۋازى لى بىنن. ۋاتە: مەيگرن و مەيكۆژن.

جا ئىمام (على) و (صحابە) كان ﷺ بە سۋارى ئەسپەگانىان بە غاردان پۆيشتن و لە مىرگەكەدا ئافەرتەكەيان گىرت و گوتيان: نامەكەمان بدە دەست. ئەۋيش گوتى: ھىچ نامەيەكم لە لا نىە. جا ئىمام (على) ﷺ فەرموۋى: سۆيىندم بە خوا پىغەمبەر ﷺ درۋى لەگەل نەكردىن، يان نامەكەمان دەدەيى، يان پرووت دەكەينەۋە. جا ئافەرتەكە نامەكەى لە ناۋ پەلكە-كەزىيەگانى خۇى دەرىناۋ نامەكەيان لىۋەرگىرت و گەرانەۋە لاي پىغەمبەر ﷺ، جا نامەكەيان خۇيىندەۋە، تىدا نوسرابوو: ۋا پىغەمبەر ﷺ لەگەل لەشكرىكى ۋەك شەۋ بۇ سەر ئىۋە ھات، ۋەك لافاۋ لەشكرەكە دەپوا...ھتە، جا پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەى (حاطب) ئەم نامەيە چىيە؟

ھەزرەتى(حاطب)ش ﷺ گوتى: پەلەم لىمەكە، من ھەر موسولمانمۇ ئايىنىخۇم نەگۈرپۈ، بەلام من لە خودى (ھزىش) نىم و مال و مندال و كەسەكانم لە ناو ئەواندايە، جا ويستم چاكەيەكيان لەگەل بكەم تاكو خزم و كەسەكانم بپاريزم. جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ئەمە پراستى پىگوتن.

جا ئىمام (عمر) ﷺ ھەرمووى: يا رسول الله نيزنم بدە لە ئەستۆى ئەم موناڧقە بدەم؟ جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ﴿إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ إِطْلَعَ عَلَى مَنْ شَهِدَ بَدْرًا فَقَالَ: اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ؟﴾ رواء الشىخان، بەپراستى (حاطب) لە غەزاي (بدر) ئامادە بوو، بە چى دەزاني، بەلكى خواي گەورە بە پەحمەتىخۆى بە سەر ئامادە بوواني (بدر)ىدا پروانيوھ ھەرموويەتى: چى ئەكەن بىكەن، وا من لىتان خوش بوم؟. جا ئىمام (عمر) ﷺ دەستى بە گريان كرد، ئىنجا خواي گەورە لەبارەى ھەزرەتى(حاطب) ﷺ ئەم ئايەتەى ناردە خواردوھ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ...﴾ المتحنة: ١، ھۆ ئەوكەسانەى ئىمانتان ھىناو، دوژمنى من و دوژمنىخوتان مەكەنە دۆستىخوتان... تا كۆتايى.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ ھەزرەتى(أبو زهم كلثوم بن حصين)ى كردە جىنىشىخۆى لە (مدينة)و بە لەشكرموھ لە رۆژى چوارشەممەى دەى مانگى پەمەزان لە دواى عەسر لە (مدينة) چونە دەرەوھو بەرەو (مكة) كەوتنە پى، ژمارەى لەشكرەكە دە ھەزار (صحابه) بون: چوار ھەزار لە (اتصار)ى (مدينة)، ھەفتەسەد لە (مهاجر)ەكان، ئەوانىترىش لە ھۆزە موسولمانەكانىتر.

ئىنجا كە پېغەمبەر ﷺ گەيشتە (الكديد) لە نيوان (قديد)و (عسقان) لەوى رۆژووى شكاندو لە بەرچاوى (صحابه)كان ﷺ جامە ئاويكى خواردوھ، جا ھەندىك لە (صحابه)كانىش ﷺ رۆژوويان شكاند، ھەندىكىترىش نەيانشكاندو ھەر بەرۆژوو بون، جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ﴿أُولَئِكَ الْعَصَاةُ﴾ رواء مسلم، ئەوانەى بەرۆژوون تاوانبارن —واتە: چونكە لەم سەفەرەدا بە ھۆى رۆژوو زيانيان گەيشتبوئ— جا تا مانگى پەمەزان تەواو بوو، پېغەمبەر ﷺ ھىچىتر بەرۆژوو نەبو.

﴿كۆچكردنى ئىمام (العباس)ى مامىپېغەمبەر ﷺ و (أبى سفيان)ى مامۇزايپېغەمبەر ﷺ﴾ جا لە رېگەدا پېغەمبەر ﷺ گەيشتە ئىمام (العباس)ى مامىخۆى، بە مال و مندالەوھ لە (مكة)وھ كۆچى دەكرد بو (مدينة)، جا ئىمام (العباس) مال و مندالەكەى پەوانى (مدينة) كردو بەخۆيشى لەگەل پېغەمبەردا ﷺ بو غەزاي (مكة) رۆيشت، جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ﴿مامە، كۆچكردنەكەى تۆ كۆتايى كۆچكردنە لە (مكة)،

ههروهك پيغه مبهرايه تي من كو تا يي پيغه مبهرايه تي يه .

ههروه ها: (ابوسفیان) ی کوری (الحارث) ی مامی پيغه مبهرو ﷺ له گهل (عبدالله بن أبي أمية) ی کوره پوری پيغه مبهرو ﷺ - که هه م برای هه زه تی (أم سلمة) ی دایکی ئیمانداران بوو رضى الله عنها - له ريگه دا گه يشته پيغه مبهرو ﷺ ويستيان بيته خزمه تی، به لام پيغه مبهرو ﷺ ريگای نه دانی؟ چونکه هه ردو وکیان له (مكة) دا له گه وره ترين دزانی پيغه مبهرو ﷺ بون، جا (ابوسفیان) ی مامو زای گوتی: یان پيغه مبهرو ﷺ ئیزنم ده دا بييمه لای، یان دهستی کوره که م ده گرمو به بیاباندا ده روين تا به برسيه تی و تینوو ه تی ده مرین، جا پيغه مبهرو ﷺ به زه یی پی دا هاتن و ئیزنی دان هه ردو وکیان هاتنه لای و موسولمان بون، والحمد لله تعالى.

﴿دهستگیرکردنی (ابوسفیان بن حرب) گه وره پیاوی (مكة)﴾

ئینجا پيغه مبهرو ﷺ ئالایه کانی دانه دهست سه رکرده کانی و گه يشته (مر الظهران)، تا ئیستاش کافره کانی (فریش) هیج هه وائیکیان نه گه يشتبوی و نه یانده زانی پيغه مبهرو ﷺ چی ده کا، به لام له چاو مروانی دا بون شتيك پروو بدا، بوي کافره کانی (فریش) دا وایان کرد: (ابوسفیان بن حرب) و (حکیم بن حزام) و (بديل بن ورقاء) برونه ده ورو به ری (مكة)، تا کو هه وائيك بزانی، جا شهوی له (مر الظهران) دا پيغه مبهرو ﷺ فه رمانی دا: ده هه زار ئاگر بکه نه وه، ئیمام (عمر) شی ﷺ کرده سه رکرده ی پاسه وانه کانی شهوی، جا له کاتيکدا (ابوسفیان) و هاوړيکانی نه وه هه موو ئاگرانه یان دیتن، به سه رسورمانه وه له یه کتريیان ده پرسی: نه م هه موو ئاگرانه چين؟ ده ئی ئاگره کانی (عرفة) نه!.

جا یه کسه ر کو مه ئيک پاسه وان له (صحابة) کانی (انصار) ﷺ گه يشته سه ریان و دهستگیریان کردن، جا (ابوسفیان) گوتی: ئیوه کين؟ (صحابه) کان ﷺ فه رموویان: ئیمه (صحابه) ی پيغه مبهرين ﷺ. جا (ابوسفیان) گوتی: شتی واتان بیستوو له شکريکی و مه ها گه وره دابه زیتته سه ر جه رگه ی گه ليک و نه وانیش نه زانن؟!

جا پاسه وانه کان هه رسيك دهستگیر کراوه کانیان هیئانه لای ئیمام (عمر) ﷺ، به لام له وه کاتیش ئیمام (العباس) ی مامی پيغه مبهرو ﷺ دهنگی (ابوسفیان) ی ناسی و فریایان کهوت و پاراستنی تا بردنیه لای پيغه مبهرو ﷺ، ئیمام (عمر) ش ﷺ به را کردن خو ی گه یانده پيغه مبهرو ﷺ فه رمووی: یا رسول الله نه مه (ابوسفیان) ی دوژمنی خوايه، خودا به بی پهیمان و به ئین خستیه دهست ئیمه، ئیزنم بده تا بیکوژم؟

جا ئیمام (العباس) ﷺ فه رمووی: یا رسول الله ﷺ من پاراستنم داو ه تی واته: نابی بکوژي. جا هه ر له م شه ودها (حکیم) و (بديل) موسولمان بون، به لام (ابوسفیان)

موسولمان نه‌بو، جا پيغهمبهر ﷺ به نيمام (العباس) ﷺ فەرموو: ئەم شەو (أَبُوسُفْيَان) لەگەڵ خۆت ببەو سبەينى بيهيڻە لام.

جا سبەينى نيمام (العباس) ﷺ (أَبُوسُفْيَان) ى برده خزمەت پيغهمبهر ﷺ، جا پيغهمبهر ﷺ فەرموو: ئەى (أَبُوسُفْيَان) هەى مالويران کاتى ئەو نەهاتوو، بزانی: تەنها يەك خودا هەيه؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتى: بە داىكم و باوكمەو بە قوربانت بىم، چەند نەرم و ريزدارى، واللّٰه وا تيّدەگەم نەگەر لەگەڵ (اللّٰه) دا خوايەكى تر هەبوايه، سوديكي بۆ من دەبوو. — (رواية) يکدا — (أَبُوسُفْيَان) گوتى: ئەدى بتي (الغري) چ لى بکەم؟ نيمام (عمر) ش ﷺ فەرموو: گووى پى دا بکە. (أَبُوسُفْيَان) ش گوتى: ئەى (عمر) تۆ زمانپيسى، ليم گەپى لەگەڵ کوپە مامى خۆم قسە دەکەم.

جا پيغهمبهر ﷺ فەرموو: هەى مالويران کاتى ئەو نەهاتوو، بزانی: من پيغهمبەرى خوام؟ (أَبُوسُفْيَان) گوتى: لەمەيان تا ئىستا شتێک لە دڵدا هەيه.

جا نيمام (العباس) ﷺ فەرموو: مالويران موسولمان ببە پيش ئەوى لە ئەستۆت بدرى. جا (أَبُوسُفْيَان) شادەى هيناو موسولمان بوو.

﴿پيغهمبهر ﷺ (مَنْعُ التَّجَوُّلِ) = قەدەخە کردنى جولانەو (مَكَّة) دا رادەگەيڻى﴾

جا کە (أَبُوسُفْيَان) موسولمان بوو، گوتى: يارسول الله، پيم بلئ: ئەگەر (فریش) خويان بى دەنگ بکەن و جەنگ نەکەن، دلتيا دەبن کە نايانکوژى؟ پيغهمبهر ﷺ فەرموو: بەلى، هەر کەسيك جەنگ نەکاو دەرگەى خۆى کليل بدا، ئەو ئەمىنەو ناکوژرى.

جا نيمام (العباس) ﷺ فەرموو: يارسول الله، (أَبُوسُفْيَان) پياويکە ناوبانگ و شانازى خوش دەوى، شتيكى بۆ دابئى. جا پيغهمبهر ﷺ فەرموو: هەرکەسيك پرواتە ناو خانوى (أَبُوسُفْيَان) لە کوشتن ئەمىن دەبئ، هەرکەسيك پرواتە ناو مزگەوتى (كَعْبَة)، هەرکەسيك چەك فرى بدا، هەرکەسيك دەرگەى خۆى کليل بدا، هەرکەسيك پرواتە ناو خانوى (حَكِيم بن حِزَام)، ئەوانەش هەمويان لە کوشتن ئەمىن دەبن. جا پيغهمبهر ﷺ به نيمام (العباس) ﷺ فەرموو: (أَبُوسُفْيَان) لە تەسكايى دۆلەكەدا رابگرە، تا لەشكرى خوا ببينى.

جا نيمام (العباس) ﷺ هەلساو (أَبُوسُفْيَان) ى لەگەڵ خۆى برده تەسكايى دۆلەكە، تا ئەو هەموو لەشكرە هەر پۆلەى لەگەڵ سەرۆكەى خۆى بە لاياندا رابردو نيمام (العباس) ش ﷺ يەكە يەكە بە (أَبُوسُفْيَان) ى دەناسان، تا پيغهمبهر ﷺ لەگەڵ هيزە تايبەتيەكەى خۆى هات — کە لە (مهاجر) و (اتصار) ﷺ پىك هاتبوو — هەزار كەسيان زرى پۆش بوو، تەنها چاويان ديار بون، (أَبُوسُفْيَان) گوتى: سنبحان الله ئەوانە كيڻ؟ نيمام (العباس) ﷺ فەرموو: ئەمە پيغهمبهر ﷺ لەگەڵ (مهاجر) و (اتصار) دا. جا (أَبُوسُفْيَان)

گوتی: ئەى (أبو الفضل) = (العباس) ئەمپۇ پاشايەتى كۆرە بىراى تۆ زۆر گەورە بوودە، ئىمام (العباس) ش فەرمووى: ئەمە پىغەمبەرايەتىيە. واتە: پاشايەتى نىيە.

جا گە حەزەرتى (سەئىد بن عبادە) سەرگەردەى (الأئصار) ﷺ بە لای (أبوسفیان) دا تىپەرى، گوتى: (الْيَوْمَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ، الْيَوْمَ تُسْتَحْلُ فِيهِ الْكَعْبَةُ) ئەمپۇ پۇژى جەنگە، ئەمپۇ (كەعبە) حەلال دەكرى.

جا سكالایان بىردە لای پىغەمبەر ﷺ، ئەویش فەرمووى: (سەئىد) راست ناكە ﴿الْيَوْمَ يَوْمَ الْمَرْحَمَةِ، الْيَوْمَ يُعْظَمُ اللَّهُ فِيهِ الْكَعْبَةُ﴾ ئەمپۇ پۇژى بەزەيىيە، ئەمپۇ خىواي گەورە (كەعبە) گەورە پۇژدار دەكا. جا پىغەمبەر ﷺ بۆ تەمبى كەردنى (سەئىد) ﷺ، فەرمانى دا: ئالايەكەيان لە (سەئىد) وەرگرت و دايانە دەست كۆپى وى كە ناوى (قىنىس) بوو ﷺ.

جا ئىمام (العباس) فەرمووى: ئەى (أبوسفیان) پەلە بىكەو زوو خۆت بگەينە گەلەكەى خۆت. جا (أبوسفیان) بە پەلە چۆو (مكّة) و بە دەنگى بەرز هاوارى كەرد: هۆ گەلى (فرىش) ئەمە (محمّد) ﷺ بە لەشكرىكى وەها هاتوودە: توانای ئەو لەشكرەتان نىيە، هەر كەسك بىر واتە ناو خانووى (أبوسفیان)، لە كوشتن ئەمىن دەبى.

جا ژنەكەى خۆى – (هتد بتت عتبة) – هەلسا و سەيلەكانى (أبوسفیان) كەرتن و گوتى: ئەم مەشكە رۆنە چلگنە بى سودە بكوژن، ناشىر نەرتىن دەر كەوتووى گەلە.

جا (أبوسفیان) گوتى: مالىوانىيە بە قەسەى ئەم ئافەرتە هەلمەخەلەتىن، لەشكرىكى وەها هاتوودە تواناتان نىيە. جا خەلكەكە گوتى: خانوودەكەى تۆ بە تەنەها چۆن بەشى هەموومان دەكاو سودى چىيە؟ جا (أبوسفیان) گوتى: هەر كەسك دەرگەى خۆى كەلىل بەدا، هەر كەسك چەك فرى بەدا، هەر كەسك بىر واتە مزگەوت، هەر كەسك بىر واتە ناو خانووى (حكيم بن حزام)، ئەوانە گشتى لە كوشتن ئەمىن دەبن. جا خەلكەكە پەرت بون: بۆ مزگەوت و بۆ مالىخۇيان پۇششتن.

﴿پىغەمبەر ﷺ (صحابه) كان ﷺ دەچنە ناو شارى (مكّة)﴾

بۆ چوونە ناو شارى (مكّة)، پىغەمبەر ﷺ لەشكرەكەى كەردە چوار بەش:

۱- بالى راستە بە سەرگەردايەتى ئەمىر (خالد بن الوليد) ﷺ، پىغەمبەر ﷺ فەرمانى پى كەرد: بە پۇژ ئاواى (مكّة) دا بسورپىتەوودە لە لای خواروودە بىر واتە ناو (مكّة).

۲- بالى چەپە بە سەرگەردايەتى حەزەرتى (الربيع بن العوام) ﷺ، پىغەمبەر ﷺ فەرمانى پى كەرد لە لای سەرودە بىر واتە ناو (مكّة) و ئالايەكەى لە (الحجون) هەلبەداو لەوى چاومرپوانى پىغەمبەر ﷺ بكا.

۳- هیزى (الأئصار) بە سەرگەردايەتى حەزەرتى (سەئىد بن عبادە) ﷺ – واتە: پىش ئەوەى

ئالايەكەى لىبستىندىرى-پېغەمبەرﷺ فەرمانى پىكىرد بە (كداء)دا بىرواته ناو (مكّة).

۴-ھىزى پىادە بە سەرگىردايەتى ھەزرىتى(أبو عبيدة بن الجراح)ﷺ، پېغەمبەرﷺ فەرمانى پىكىرد لە بەر دەستى پېغەمبەرداﷺ بىرواته ناو (مكّة).

جا پېغەمبەرﷺ بە سەرگىردەكانى فەرموو: ھىچ كەسك مەكوژن، تەنھا ئەو كەسە نەبى كە جەنگتان لەگەل دەكا. جا ھەندىك ھەرجى وپەرجى (قريش) لە چەند ھۆزىك ھىزىكىان كۆ كىردبۆو، بۆيى پېغەمبەرﷺ فەرموو: ﴿يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، هَلْ تَرَوْنَ أَوْبَاشَ قُرَيْشٍ؟ أَمْ حَصَدُوهُمْ حَصْدًا﴾ ئەى گەلى (أَنْصَار)، ھەرجى وپەرجىەكانى (قريش) دەبينى؟ بە دروینە بىاندورنەو، واتە: ئەگەر جەنگيان كىرد.

ھەروەھا پېغەمبەرﷺ خوینی چوار ئافەرت و ھەندىك پىاوى بە فەرپۇدا و فەرموو: ئەوانە لە ھەر شوینیك دەستتان كەوتن بىانكوژن، ھەرچەند لە بن پەردەى (كعبە)ش بن. جا پېغەمبەرﷺ لە سەبەینەى رۆژى (جمعة) بە (كداء)دا چوو و ناو شارى (مكّة)-واتە: لە نۆزدەى مانگى رەمەزان، مەروك (شرح صحيح مسلم) و (فتح الباری) لە باسى پۆتووى پىباردا فەرمووانە.

جا پېغەمبەرﷺ بە سواری و شەركەى-لەگەل ھىزە زى پۆشەكەى (مهاجر) و (أنصار)- ھاتە ناو (مكّة) و ئالايەكەى سىبى بوو و خودە پۆلايى لە سەرىخۆى دانابوو و سوپەتى(الفتح)ى دەخویند، ئەوئەندە ملكەچى بۆ خوا دەنواند: سەرىخۆى نەوى كىردبوو تا لە سەر بارى و شەركەى دادەنا، چونكە دىتى چۆن خواىگەورە رپزى لىناو (مكّة)ى بۆ رزگار كىرد، جا پېغەمبەرﷺ لە لای سەرمەوى (مكّة) لە (الْحِجْون) دابەزى، واتە: لەو شوینەى ھەزرىتى(الربيع)ﷺ ئالايەكەى لىھەلدابوو.

جا بزائە: ھىچ كەسك پرووبەرووى لەشكەرەكانى پېغەمبەرﷺ نەبۆو، تەنھا لە بەردى ئەمىر (خالد بن الوليد)ﷺ: (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) و (عَكْرِمَةُ بْنُ أَبِي جَهْلٍ) كۆمەلە چەكدارىكىان كۆ كىردبۆو لە (الْحَنْدَمَةُ) رپگەيان لە ئەمىر (خالد)ﷺ گرت، بەلام (صَحَابَةُ)كانﷺ جەنگيان لەگەل كىردن و بىست و ھەشت كەسيان لىكوشتن و كافەرەكان بەزىن و ھەلاتن، بەلام دوو (صَحَابَةُ)ش شەھىد بون، جا پېغەمبەرﷺ لە دورەو ھەرىقەى شمشىرەكانى دىت و فەرموو: ئەو چىپە؟ گوتيان: (خالد)ﷺ جەنگى لەگەل دەكرى، ئەویش بە ناچارى جەنگ دەكا. جا پېغەمبەرﷺ فەرموو: بىپارى خوا چاكترە. واتە: چونكە بىپارىخوا زالە بە سەر بىپارىپېغەمبەرداﷺ

جا (ام ھانى)ى خوشكى ئىمام (علي)ﷺ-كە ئەویش لە (فتح مكّة)دا موسوئمان بوبوو-دەفەرموى: دوو پىاوىكافر-زەھىر) و (الحارث)-كە خزمى مپەردەكەم بون، پاراستنم دابونى، بەلام (علي)ى بىرام وىستى بىانكوژى، جا ھاتە لای پېغەمبەرﷺ

دیتم خوئی دمهوا، ئینجا که له خو شوشتنه که تهواو بوو، ههشت پهمهت چیشه نوێزی کرد، ئینجا که نوێزهکانی تهواو کردن، فهرمووی: مه‌رحه‌با ئه‌ی (أم هانی)، بۆچی هاتوی؟ منیش گوتم: دوو خزمی می‌رده‌که‌م له کوشتن پاراستون، (علي)ش دمه‌وئ بیانکوژی!، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ﴿أَجْرُنَا مَنْ أَجَرْتَ يَا أُمُّ هَانِ﴾ ئه‌ی (أم هانی)، ئیمه‌ش ئه‌و که‌سه ده‌پاریزین که تو پاراستنت داوه‌تی.

جا که خه‌لکه‌که دامه‌زرا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ره‌و (گه‌به‌) = (بیت الله) رۆیشت، ئیمام (أبو بکر)ش ﷺ له ته‌نیشتی دهرۆیشت، تا گه‌یشته (گه‌به‌)، له‌و کات سیسه‌دو شه‌ست بت له سه‌ر (گه‌به‌) داندرا‌بون، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ دارێکی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و یه‌که‌ یه‌که‌ بته‌کانی به‌ داره‌که‌ فری‌دانه‌ خواره‌وه‌و ده‌یفه‌رموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ، جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ ئایینی راست هات و کوفری پوچ نه‌ما، ئایینی راست هات و کوفری پوچ دهرناکه‌وئ و ئاسه‌واری نامیئ.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌ لای (الحجر الأسود) و ده‌ستی لێ‌داو ته‌وافی (بیت)ی کرد، له‌ کاتی ته‌وافکردندا گه‌یشته‌ بتی (هبل) - که‌ گه‌وره‌ترین بت بوو له‌ ته‌نیشتی (بیت) داندرا‌بوو و ده‌یانپه‌رست - جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ که‌وانێک له‌ چاوی بته‌که‌ی ده‌داو ده‌یفه‌رموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ الإسراء: ۸۱، ئایینی راست هات و کوفری پوچ نه‌ما، به‌راستی کوفری پوچ هه‌ر لاچوو. جا فه‌رمانی دا: بته‌که‌یان شکاند.

ئینجا له‌ دوا‌ی ته‌واف و یستی بره‌واته‌ ناو (گه‌به‌)، بۆیئ ناردیه‌ لای (عثمان بن أبی طلحه‌)ی دهرگه‌وانی (گه‌به‌)، تا‌کو کلیله‌کانی بۆ بیئ و دهرگه‌ی (گه‌به‌)ی بۆ بکاته‌وه‌، جا (عثمان) هات و کلیله‌که‌ی دایه‌ ده‌ست پیغه‌مبه‌ر ﷺ، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ دهرگه‌ی (گه‌به‌)ی کرده‌وه‌و دیتی له‌ ناو (گه‌به‌)شدا هه‌ندی‌ک بت داندرا‌ون، بۆیئ فه‌رمانی دا: بته‌کانی فری‌درا‌نه‌ دهره‌وه‌، هه‌م دیتی وینه‌ی هه‌زرمئی (إبراهیم) پیغه‌مبه‌ر ﷺ وینه‌ی هه‌زرمئی (إسماعیل) پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ناو (گه‌به‌)دانه‌و تیره‌کانی فالگرتنه‌وه‌یان له‌ ده‌ستدانه‌، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: خوا‌ی‌گه‌وره‌ ئه‌و کافرا‌نه‌ به‌ کوشتن بدا، خو‌ ده‌یانزانی هه‌یج کاتی‌ک (إبراهیم) و (إسماعیل) - علیهما الصلاة والسلام - فالیان پێ نه‌گرتۆته‌وه‌. جا فه‌رمانی دا: وینه‌ی ئه‌وانیش فری‌درا‌نه‌ دهره‌وه‌، هه‌م چه‌ند وینه‌یه‌کی‌تریش له‌ (گه‌به‌)دا هه‌بون پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی به‌ ئیمام (عمر) ﷺ کرد به‌ په‌رۆکی‌کی ته‌ر وینه‌کانی سپینه‌وه‌.

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو له‌ ناو (گه‌به‌) و له‌م لاو له‌و لای (گه‌به‌)دا (الله اکبر)ی ده‌گوت، ئینجا دوو پهمه‌ت نوێزی له‌ ناو (گه‌به‌)دا کرد، ئینجا له‌ (گه‌به‌) هاته‌ دهره‌وه‌و

کیللهکانی دانهوه دهست (عثمان) و فهرمووی: ﴿ههتا ههتایی کیللهکان له لای ئیوه بن، جگه له ستهمکار هیچ کهسیک کیللهکانتان لی ناستینی﴾.

ئینجا پیغه مبهەر ﷺ چوووه سهر ئاوی (زَمْزَمْ) و تیر ئاوی خواردمووه دهستنوژی به ئاوی (زَمْزَمْ) گرت و خه لکه که پیشپ کییان دهکرد: تاكو دلۆپه ئاویکی دهستنوژی دهکیان دهست بکهوئ و پرووی خویان پئ ته پ بکهن بۆ بهر کهت، ئینجا پیغه مبهەر ﷺ فهرمانی به چه زهرمتی (بلال) ﷺ کرد: بجیتته سهر (کعبه) و له سهر بانی (کعبه) دا بانگی نیومرۆ بدا، تاكو کافرهکان خهفه تبار ببن، جا چه زهرمتی (بلال) ﷺ سهر کهوت و له سهر بانی (کعبه) بانگی نیومرۆ دا، جا کافرهکان زۆر رقیان له بانگدانی چه زهرمتی (بلال) هه لساو هه ندیکیان قسه ی نارپکیان کردو به هه له رهشکه ئاوی چه زهرمتی (بلال) یان ﷺ دههینا.

﴿موسولمانبوونی (أَبُو حَافَةَ) ی باوکی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضی الله عنهما﴾

ئینجا پیغه مبهەر ﷺ له مزگهوتی (الحرام) دانیشته و خه لکه دههاته مزگهوت و له دهوهری کۆ دهبونهوه، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ش ﷺ (أَبُو حَافَةَ) ی باوکی خۆی - که ئاوی (عثمان) بوو - هینایه لای پیغه مبهەر ﷺ، جا پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی: دهبوا ئهم پیره ههر له مائی خۆی بوايه، تا من به خۆم دههاتمه لای؟ جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ فهرمووی: ئهو شیاوتره بیته لای جهنابت، جا پیغه مبهەر ﷺ (أَبُو حَافَةَ) ی له پیشه خۆی دانیشاندو دهستی به سهر سینگی دا هیناو موسولمان بوو، جا پیغه مبهەر ﷺ پرۆزبایی موسولمانبوونی وی له ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ کرد، جا سهرو ریشی (أَبُو حَافَةَ) و هکو کلۆکی سپی بون و پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی: ﴿غَيِّرُوا هَذَا بِشْيَءٍ وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ﴾ رواه مسلم، ئهم مووه سپیی به رهنگیک بگۆرن، به لām خۆتان له رهنگی رهش بیاریزن.

جا بزانه: له ناو (صَحَابَة) کاندا: تهنها ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ خۆی و باوکی و دایکی و هه موو کوردهکانی و کیزهکانی و نهوهکانی (صَحَابَة) نه ﷺ.

﴿لِيبُورْدَنِي گشتی﴾

ئینجا خه لکه که ههر له مزگهوتدا چاوهروان بون: ئایا پیغه مبهەر ﷺ ج بپاریک دهدا؟ جا پیغه مبهەر ﷺ له لای دهرگه ی (کعبه) و تاریکی دا و فهرمووی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ﴾... ئینجا له وتاره که ی دا چه ند بپاریکی شه ریمه تی ئیسلامی بۆ خه لکه که باس کردن:

هه ندیک لهو بپیارانه: ﴿نَابِيٌّ مُوسُولْمَانٌ لَهُ تَوَلَّاهُ كَافِرٌ بَكُورِيٌّ، مُوسُولْمَانٌ وَكَافِرٌ مِيرَاتٌ لَهُ يَهْكُتَرِي نَاگَرَن، نَابِيٌّ لَهُ زَيْرٌ مَارَهَبَرِي پیاویکدا ژنیك و پوره که ی کۆ بکرینهوه، واته: نابی ئافرهت ببیتته هه وئ ی پوری خۆی - خوشکی باوکی، یان خوشکی دایکی -، شاهید له سهر داواکاره و سویند له سهر داوا لیکراوه، نابی ئافرهت

ئەندازەى سى پۇژە پى بۇ سەفەر بېروا تەنھا لەگەل مەحرەمىكى خۇى نەبى، لە دواى نوپۇشى عەسرى و لە دواى نوپۇشى سەبەينى نابى ھىچ نوپۇش بىكى، نابى لە پۇژى جەئنى پەمەزان و قورباندا بەپۇژوو بىي...

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ﴿هُوَ كَهَلِي (قَرِيْش) خَوَاي گەورە خۇ بەزلزانىنى سەردەمى نەفامى و شانازى كردنى بە باوك باپىرانى لە ناو ئىوھدا نەھىشت، ھەموو كەسك لە باب (آدم) بوو، باب (آدم) ش لە گل دروست كراوھ.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ ئەم ئايەتەى خویندەوھ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الحجرات: ۱۳، ئەى خەلکىنە، ئىمە ئىوھمان لە نىرو مېيەك دروست كردن-كە باب (آدم) و دايكە (حواء) يە-و ئىوھمان كردۆتە چەند گەلەك و چەند ھۆزىك تاكو يەكترى بناسن-نەك يەكترى بچەوسىننەوھ- بەراستى رېزدارترتان لە لاى خوا ئەو كەسەيە لەخواترستر بى.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ بە خەلکى (مكّة) فەرمووى: چۆن بىر دەكەنەوھ: من چىتان لى بکەم؟ خەلکەكەش گوتيان: بىر لە چاكەى تۆ دەكەينەوھ، تۆ براىەكى رېزدارى و كورە براىەكى رېزدارى و دەسەلاتىشت بە سەر ئىمەدا ھەيە. جا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ﴿اذهبوا فأنتم الطلقاء﴾ بېرۆن ئىوھ دىلى ئازادكراون.

جا بزانه: بۆيى بە خەلکى (مكّة) دەگوترى: (الطلاق)-ئازادكراوھكان، چۆنكە لەم رۇژەدا پېغەمبەر ﷺ ئازادى كردون و نەيكردنە كۆيلە، مال و ژن و مندالىشان تالان نەكرا. جا خەلکەكە بەم لېبوردنە ئەوھندە دىخۇش بون: وەك لە ناو گۆر ھاتبەنە دەرەوھ، ئەوھا دىخۇش بون، بۆيى لە ئەنجامدا ھەموويان موسولمان بون.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ چووھ سەر (صفا) و تەماشاي (بیت)ى دەگردو دەستى بە دوعاگردن كرد، جا (انصار)ى (مدينه)ش لە بن (صفا) بون و بە يەكتريان گوت: ئەم پياوھ دىگرى شارەكەى و خوشويستنى ھۆزەكەى گەيوھت، واتە: دەيوئى بېتەوھ ناو شارو ھۆزەكەى خۇى. جا پېغەمبەر ﷺ لەبارەى ئەم گۆتەيە (وحي)ى بۇ ھات، جا كە (وحي)ى كۆتايى ھات، فەرمووى: ھۆ گەلى (انصار) ئىوھ قەسەيەكى ئەوھاتان گوتوھ؟ گوتيان: بەلى، ئەو قەسەمان كردوھ. جا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: من كۆچم كردوھ بۇ لاى خواو بۇ لاى ئىوھ، ژيانم ژيانى ئىوھەيە، مردنم مردنى ئىوھەيە.

جا (انصار) دەستيان بە گريان كردو گوتيان: بۆيى ئەو قەسەيەمان كردوھ، چۆنكە دلمان رى نادا پېغەمبەرى خواﷺ لە شارىكىتى جگە لە شارى ئىمە بى. جا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: خواو پېغەمبەر باوھرتان پى دەكەن و عوزرىشتان قبول دەكەن.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ لە (صفا) دانيشت و پەيمانى ئىسلامەتىكى لە پياو و ئاھرەتەكان وەرگرتو كۆمەل كۆمەل خەلکەكە دەھاتن بۇ پەيماندان، جا پياوئىك ھات

پهیمان بدا، به لām له ترسی پیغه مبه رﷺ ده لرزی، جا پیغه مبه رﷺ فهرمووی: خۆت بئ ترس بکه، خو من پاشا نیم، من کوپی ئافره تیکم گوشتی وشکراره ی ده خوارد.

جا (معاویة) ی کوپی (ابوسفیان) ش هات موسولمان بوو، پیغه مبه رﷺ حه زرمی (معاویة) ی کرده نوسهری (وخی)، له دواي (الخلفاء الراشدين) ش حه زرمی (معاویة) رﷺ بووه یه کهم (خلیفة) ی ده ولته تی (اموی).

جا له دواي پهیمانی پیاوانیش، ئافره ته کان هاتن و پیغه مبه رﷺ ته نها به هسه گردن پهیمانی لکوهرگرتن و فهرمووی: ﴿من تَوْقَه لَهْ گَهْلَ ئافره تان ناکه م﴾.

کهواته: پیغه مبه رﷺ تَوْقَه ی له گهل هیج ئافره تیکي نامه حهرم نه کردوه، مه رکه له مه شتم گولبژیری پهیمانی (العقبة) دا پورمان کرده وه.

جا یه کیك لهو ئافره تانه ی بو پهیماندان هاتبون: (هتد) ی ژنه که ی (ابوسفیان) بوو، به لām خو ی داپوشی بوو، تا کو پیغه مبه رﷺ نه یناسیته وه؟ چونکه له غه زای (أحد) جه رگی نیمام (حمزة) ی رﷺ دهره ی نابوو، به لām له نه نجامدا خو ی ئاشکرا کردو شاده ی هیناو موسولمان بوو، پیغه مبه ریش رﷺ عه فوی کرد، ئینجا (هتد) به پیغه مبه ری رﷺ گوت: (ابوسفیان) ی میردم پیاویکی به خيله، به شی خو م و منداله کانم بژیوم ناداتی، مه گهر به دزی له ماله که ی وی بیبه م؟ پیغه مبه ریش رﷺ فهرمووی: ﴿خَذَى مِنْ مَالِهِ بِالْمَعْرُوفِ مَا يَكْفِيكَ وَيَكْفِي بَنِيكَ﴾ رواه الشیخان، به گویره ی عاده ت به شی خۆت و منداله کانت بژیو له مالی (ابوسفیان) ببه.

جا بزانه: پیغه مبه رﷺ هۆزی (خزاعة) ی ئیزن دابون: تا کاتی نوپزی عه سری تۆله ی کوژراوه کانی خو یان له (بنی بکر) بکه نه وه، ئینجا که پیغه مبه رﷺ نوپزی عه سری ی کرد، فهرمووی: چی تر چه ک به کار مه هیئن و واز له کوشتن بیئن.

به لām (خزاعة) له سنور دهرچون و بو سبه ی نی پیاویکی (خزاعة) پیاویکی تر (بنی بکر) ی کوشت، بۆی پیغه مبه رﷺ له دواي نیومرپ و تاریکی تر خویندوه و فهرمووی: ﴿به پراستی خوا ی گه وره (مکه) ی چه رام کردوه و پیزی لی ناوه له و پۆژوه که خوا ئاسمانه کان و زه مینی دروست کردون، تا پۆژی قیامه تیش (مکه) ههر چه رام و پیزداره، که وابوو: ههر مَرُوقِيْکَ باوه پی به خوا و پۆژی دوا یی هه بی نابی خوینی تی دا برپیزی، نابی دره ختیشی بپردی، جا نه گهر که سیك جهنگی پیغه مبه ری رﷺ له (فَتْح مکه) دا کرده به لگه ی خو ی، پی ی بلین: خوا ی گه وره ته نها ماوه یه کی دیارکراو له به یانی تا عه سر- (مکه) ی بو پیغه مبه رﷺ حه لال کرد، بو ئیوه حه لالی نه کردوه و چه رامی و پیزداریه که ی بو گه پرانده وه و هک دوینی چه رام و پیزدار بوته وه، نه وه ی لی ره یه با نه م و تاره م بگه ی نیته نه و که سانه ی لی ره نین﴾.

جا پیغمبهر ﷺ سهد و شتر خوینی نهم کوژراوهی دایه (بنی بکر)؟ چونکه له دوی کوتایی هاتنی ئیزندانکه کوژرابوو.

جا نه و کەسانەش کە پیغمبهر ﷺ خوینی به فیرۆ دابون، نه مانەن؛

۱- (عبدالله بن أبي سرح)؛ نوسەری (وخی) بوو، ئینجا کافر بۆوهو چۆوه (مکة)، به لام ئیمام (عثمان) رضی اللہ عنہ تکای بۆ کردو پیغمبهر ﷺ عهفوی کرد.

۲- (هبار بن الأسود)؛ و شترەکی حەزەرەتی (زینب)ی گیزی پیغمبهری ﷺ ڕهواندهوه، له و کاتهی له (مکة) کۆچی دهکرد بۆ (مدینة)، جا حەزەرەتی (زینب) -بەس الله عنها- کەوتە خواردهوه کۆرپەکەیی ناو زگی له بار چوو و هەر خوینی لێدههات، تا به و نهخۆشیه ومفاتی کرد، ئینجا نهویش موسولمان بوو و پیغمبهر ﷺ عهفوی کرد.

۳- (عكرمة)ی کورپی (أبو جهل)؛ خۆی و باوکی توندترین دوژمنی ئیسلام بون، نهویش کە له جهنگی (خندمة) بهزی، یهکسەر له (مکة) ههلاته دهرهوه بهرەو کهناری دهریای سۆر ڕۆیشت، به لام ژنهکەیی -که ناوی (أم حکیم)بوو- هاته خزمەت پیغمبهر ﷺ تکای پاراستنی (عكرمة)ی لێکرد، پیغمبهریش ﷺ پاراستنی دای، جا ژنهکەیی به دوایدا ڕۆیشت تا گهیشته کهناری دهریای سۆر، دیتی (عكرمة) سواری کەشتی بووهو دمیەوی بڕوا، جا ژنهکەیی گوتی: مامۆزا، من له لای باشتی خهڵکەوه هاتومو پاراستنم بۆ و مرگرتوی، لهگهڵم بگهڕیوه، خۆت به هیلاک مهده، جا لهگهڵی گهراوهو هاته خزمەت پیغمبهر ﷺ موسولمان بوو، جا پیغمبهر ﷺ فەرمووی: ﴿مَرْحَبًا بِمَنْ جَاءَ مُؤْمِنًا مُهَاجِرًا﴾ به خیر بێ ئهوکەسهی به ئیمانداریی و کۆچکەری هاتوه.

جا پێش نهوی (عكرمة) بگاته جی، پیغمبهر ﷺ فەرمووی: (عكرمة) دێ، به لام جنیو به باوکی مهدهن ﴿لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ فَنُذِرُوا الْأَحْيَاءَ﴾ جنیو به مردوان مهدهن نهوهك زیندوان ئازار بدهن.

۴- (صفوان بن أمية)؛ نهویش له توندترین دوژمنانی ئیسلام بوو، له (مکة) ههلاته دهرهوه، تا خۆی بهاویتە ناو دهریا، به لام حەزەرەتی (عمير بن وهب) رضی اللہ عنہ پاراستنی بۆ و مرگرتو به دوایدا ڕۆیشتو گهڕانیدیەوهو هینایه خزمەت پیغمبهر ﷺ، جا (صفوان) بۆ موسولمانبوون داوی مۆلهتی له پیغمبهر ﷺ کرد، پیغمبهریش ﷺ تا چوار مانگ ماوهی دای، ئینجا نهویش له دواي غەزای (حنین) موسولمان بوو.

۵- (وَحْشِي)؛ بکوژی ئیمام (حمزة) رضی اللہ عنہ، نهویش له (مکة) ههلاتو چوووه (طائف)، ئینجا له مهودوا موسولمان بوو و پیغمبهر ﷺ عهفوی کرد.

۶- (عبدالله بن خطل)؛ هاته (مدینة) و موسولمان بوو، ئینجا (صحابة)یهکی (أتصاري)ی

گوشت و گه‌پراوه (مَكَّة) و كافر بۆوه، ئەمەیان دوو (صحابە) بە ھاوبەشی كوشتیان.
 ۷- (مَقِيسُ بْنُ صُبَابَةَ)؛ ھاټە (مَدِیْنَةُ) و خوینی برا كوژراوەكەى وەرگرت، ئینجا بكوژی
 براهەكەشی كوشت و بە كافر بووی گه‌پراوه (مَكَّة) - مەروەك لە غەزای (بَنَى الْمُصْطَلِقِ) دا
 رابرا - ئەمەش كۆرە مامەكەى خۆى كوشتى.

۸- (الْحُوَيْرِثُ بْنُ نَقِیْذٍ)؛ ئەمەش لە (مَكَّة) زۆر پیغەمبەرى ﷺ ئازار دەدا و قسەى
 ناشیرینی پێدمەگوت، جا كە هەردوو كیزەكانی پیغەمبەر ﷺ (أُمُّ كَلْثُومٍ) و (فَاطِمَةُ) - رضی اللہ
 عنہا - كۆچیان كرد بۆ (مَدِیْنَةُ)، پێگەى ئیگرتن و لە سەر و شترەكەیان فریادیانە
 خوارەوه، ئەمەش بە دەستی ئیمام (علي) ﷺ كوژرا.

۹ و ۱۰- (زُهَيْرُ بْنُ أُمَيَّةٍ) و (الْعَارِثُ بْنُ هِشَامٍ) ی برای (أَبُو جَهْلٍ)؛ ئەم دووانەش (أُمُّ هَانِئٍ)
 پاراستنى دانى و پیغەمبەر ﷺ لى قبول كرد - مەروەك باسما كرد - جا ئەم دووانەش
 هەردووکیان موسوڵمان بون.

۱۱- (هِنْدُ بِنْتُ عُثْبَةَ)؛ ژنەكەى (أَبُو سَفْیَانَ) موسوڵمان بوو و عەفو كرا، مەروەك باسما كرد.
 ۱۲- (سَارَةُ) ئەو ئافرەتەى نامەكەى (حَاطِبُ) ی هەلگرتبوو، كە نامەكەى ئیگیرا، گه‌پراوه
 بۆ (مَكَّة) و كافر بۆوه، بەلام موسوڵمان بۆوه و عەفو كرا.

۱۳ و ۱۴- (فَرْتَنَى) و (فَرِیْنَةُ)؛ دوو كەنیزەى (أَبْنُ خَطْلٍ) بون، بە گۆرانى گۆتن جێبۆیان دەدا
 پیغەمبەر ﷺ موسوڵمانان، جا (فَرِیْنَةُ) كوژرا، (فَرْتَنَى) ش موسوڵمان بوو و عەفو كرا.
 جا پیغەمبەر ﷺ بە ئیمام (الْعَبَّاسُ) ی ﷺ فەرموو: بۆچی (عُتْبَةُ) و (مُعْتَب) كۆرەكانى
 (أَبُو لَهَب) دیار نینە؟ جا ئیمام (الْعَبَّاسُ) چوو ئەوانیشى هیڤان و موسوڵمان بون،
 پیغەمبەر ﷺ بە موسوڵمانبوونیان دلخۆش بوو، واتە: چونكە كۆرە مامى خۆى بون و
 -مەكو باوكیان- زیانیان لە موسوڵمانان نەدا بوو.

﴿مانەوێ پیغەمبەر ﷺ لە (مَكَّة) دا﴾

ئینجا پیغەمبەر ﷺ ماوەى نۆزده رۆژان لە (مَكَّة) دا مایەوه و نوێزى كورت دەكردنەوه،
 جا لە دواى ئەم نۆزده رۆژه، نەگه‌پراوه بۆ (مَدِیْنَةُ)، بەلكو بۆ غەزای (حَتِّين) و (طَائِف)
 رۆیشت، جا لە ماوەى مانەوێ لە (مَكَّة) دا (سَرِیَّة) ی دهناردن تاكو بته‌كانى دەوروبەرى
 (مَكَّة) بشكێنن، هەر لەو ماوەى شدا ئافرمێك دزی كردو پیغەمبەر ﷺ فەرمانى دا:
 دەستیان بپى، هەر لە (فَتْح مَكَّة) دا پیغەمبەر ﷺ ماوەیهك ژنهیڤانى (مَنْعَةُ) ی هەلال
 كردهوه ئینجا لە دواى سێ رۆژان هەپامى كردهوه و فەرموو: ﴿لەمپۆوه تا پۆزى
 قیامەت ژنهیڤانى (الْمَنْعَةُ) هەپامه﴾. مەروەك لە غەزای (خَبَب) دا پوونمان كردهوه.
 ئینجا پیغەمبەر ﷺ هەزەرتى (عُتَابُ بْنُ أُسَیْدٍ) ی ﷺ كردە (والى) -سەپەرشتكارى

(مکة) و همرمانی پي کړد: به خوی پيشنویزی بؤ خه لکی (مکة) بکا، لهو کات تهمه نهی بیستو يهک سال بوو، هه روه ها حه زره تی (معاذ بن جبل) شی ښه له (مکة) دا هیشته وه، تاگو خه لکی فیتره شهرعی نیسلام بکا. (البداية والنهاية) ب (۲) ل (۶۴۱-۶۸۴) و (السيرة الطلیبة) ب (۳) ل (۱۰۲-۱۵۰) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۳۸۹-۳۹۸).

﴿کونبږنیریک له م گونزاره﴾

یه که م: بزانه: له پوږی (فتح مکة) دا پیغه مبه رښه ښه فرمووی: ﴿هَذَا مَا وَعَدَنِي رَبِّي، ثُمَّ قَرَأَ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ...﴾ رواه الطبراني فی الأوسط، ته مه نهو سهرکه و تنه یه که خوا وه عده ی پي دا بوم. ښنجا سوږه تی (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ...) ی خوینده وه، که خوی گه وره ده فرموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ نه ی پیغه مبه رښه کاتي سهرکه و تنو یارمه تی خوا بؤ تو هات له سهر دوژمنه کانت ﴿وَالْفَتْحُ﴾ کاتي (مکة) ش پزگار کرا ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ﴾ وه له دوی پزگار کړدن (مکة) ش نهو خه لکه ت دیت ﴿يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ کومهل کومهل دینه ناو ښایندی نیسلام، نهو کاته ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ بلي: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ﴾، واته: شوکرو سوپاسی خوا بکه له بهرام بهر نهو سهرکه و تنو پزگار کړدن (مکة)، هم ﴿وَاسْتَغْفِرْهُ﴾ بلي: ﴿أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ واته: داوای لیخو شیبون له خوا بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه خوی گه وره زور توبه قبول ده کاو له گونا هه کان خوش ده بی.

حه زره تی (ابن عباس) رضی الله عنهما فرمویه تی: نه م سوږه ته - (إِذَا جَاءَ) - دوايین سوږه تی قورپانه که هه مووی به یه که وه بؤ پیغه مبه رښه هاتو ته خواره وه. هم فرمویه تی: نه م سوږه ته - (إِذَا جَاءَ) - ناشکرا کړدن وه فات کړدن پیغه مبه رښه ښه، واته: زمان حال سوږه ته که ده فرموي: (نه ی پیغه مبه رښه) که خوی گه وره سهرکه و تنی دايي و (مکة) له ژیر دهستی کافره کانی (قُرَيْش) پزگار کرا، نهو کاته عه ږه به کانی تریش سهر شوږ ده که ن و کومهل کومهل دینه ناو ښایندی نیسلام، له نه جامدا موسولمانه کان ده بڼه گه وره ترین هیزی دورگه ی عه ږه ب و هیچ که سیک ناتوانی به ره لستیان بکا، به لکو هیزی نیسلام ده گاته نهو پله یه ش: ده توانی ږو به ږووی زله یزه کانی ده رو به ری بییته وهو خه لکی له ژیر سته می نه وان پزگار بکا، جا نهو کاته - نه ی پیغه مبه رښه - کاری تو له دنیا دا ته واو ده بی و خو ت ناماده بکه بؤ وه فات کړدن و چوونه لای خوا، که و ابو: له سهر نهو نیعمه ته گه وره یه زور ته سبیحات و شوکری خوا بکه و داوای لیخو شیبونیش له خوا بکه بؤ خو ت و نوممه تت).

حه زره تی (عائشة) رضی الله عنها - فرمویه تی: له دوی هاتنی نه م سوږه ته، پیغه مبه رښه زور ده یه فرموو: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ﴾ رواه مسلم، له (روایة) یکي تر: له

پوکوع و سوجدەدا دەیفەرموو: ﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي﴾ رواه البخاری.
 پرسیار: ئەو زانیمان ئەو سەرکەوتن و پزگارکردنە (مکە) بە یارمەتیدانی خۆی گەورە
 بوو، بەلام (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ شَيْئًا هَيَّأَ سُبَابَهُ) ئەگەر خۆدا ویستی کاریک بکا،
 هۆکارەکانیشی بۆ ئامادە دەکا. ئایا هۆکاری ئەم سەرکەوتنە چی بوو؟
 وەلام: پێش هەموو شتێک لیزانی و کارلەجیی پێغەمبەر ﷺ بوو، بە تەواوی پێکەاتنەکی
 (الْحُدُوبِیَّة) بێنەو بەر خۆت: لە لایەک: (صَحَابَةُ) کان ﷺ ناپازی بون و بە دلی شکو
 گەرانەو؟ چونکە ئەنجامەکیان نەدەزانی، لە لایەکی تریش: پێغەمبەر ﷺ گۆی نەدا
 ناپەزایی ئەوان، بە لکو بە پەزەمانەندی خۆی گەورە پێکەاتنەکی ئیمزا کردو خۆی گەورەش
 ناوی لەو پێکەاتنە نا: (فَتْحًا مَبِينًا) سەرکەوتنێکی پوون و ناشکرا، چونکە ئەنجامەکی
 پزگارکردنی (مکە) بوو.

جا لە دواي لیزانین و کارلەجیی پێغەمبەریش ﷺ: تیکۆشان و قوربانی دانی (صَحَابَةُ) کان ﷺ
 بوو، (أَحَدٌ أَحَدٌ)ی حەزەرەتی (بِلَالُ الْحَبَشِيِّ) ﷺ بوو، کۆچکردن و بەجێهێشتنی مال و ولات
 بوو، ئەو (صَحَابَةُ) بە غیرەت و پێژدارانەیی لە سەربازگەیی پێغەمبەر ﷺ مەشقی
 قوربانی دانی و گیانفەدايان کردبوو، ئەو (صَحَابَةُ) خاوەن هەلوێستانەیی لە پێناوی خۆدا
 خەزم و کەسیان فەقێ دانی و پازی نەبون لە ژێر ستمی کوفردا بژیی، ئەوان بون (مکە)یان
 پزگار کردو لە دواي هەشت سالان بە سەربەزری هاتنەو سەر مەلک و مالی خۆیان ﷺ،
 دڕندەترین دۆژمن سەری بۆ شۆڕ کردن.

بەلێ: ئەو (بِلَال)ەیی لە ژێر ئازارداندا لە (مکە)دا دەیکوت: (أَحَدٌ أَحَدٌ)، هەر ئەویش ئیستا
 لە سەربانی (کُفْبَةُ)دا دەلێ: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ). تا هەندێک لە کافرەکان
 دەیانگوت: چاک نەبو باوکم زیندوو نەبو و ئەم پەشپێستەیی لە سەربانی (کُفْبَةُ)دا نەدیت؟
 ئەگینا: لە خەفەتان شەقی دەبرد! . کەوابوو: ئەو موسوڵمانی پێژدار، خاکی ولات و خەزم
 کەس بەرامبەر بە ئیسلام هیچ نرخێکی نیە، ئەوانە هەمووی بە قوربانی ئیسلام بکا، هەر
 لە دونیادا پاداشتی خۆت وەردەگریهوه، تەماشای بکا: (صَحَابَةُ)ی پێغەمبەر ﷺ بە نەهێنی
 کۆچیان کردو لە (مکە)، چوونە دەرەو، و ئیستاش بە ناشکراییی و بە سەربەزری دینەو
 ناو (مکە)، فرضی الله عنهم اجمعين، بایسە کەم پێک هێناوه: لە (تفسیر ابن کثیر) سورة النصر، (والخصائص الکبری)
 ب(۱) ل(۲۹۵) و (فقه السيرة، للبوطي) ل(۳۹۸) و (سيرة الصلبي) ب(۲) ل(۵۳۰-۵۳۱).

دووهم: هەر دۆژمنێک پەیمان بشکێنی، دروستە: جەنگی ئەگەل بکری، خۆی گەورە
 دەفەرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ أَيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَلَمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا
 أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ التوبة: (۱۲)، ئەگەر ئەوان پەیمانەکیان لە دواي بەستن
 هەلوەشاندەو و عەیبیان لە ئایینی ئیوه گرت، ئیوهش سەرکردەکانی کوفر

بکون، چونکه تازه هیچ په یمانیکیان له گهل ټیوه نیه، به لکی واز له تاوانه کانیان بیښن.

جا له غه زای (بَنی قُرَیظَة) دا، پیغه مبه رﷺ به فرمانی ئو ټایه ته په فتاری کرد، هره ک پابرا. به لام لیږه دا ئم برپارهش له ټایه ته که ورده گیرئ: نه گهر کافره کان جهنگ له گهل ئو که سانهش بکن که په یمانیان له گهل موسولمانان هیه -وه کو (خُزَاعَة) -ئوهش هر به په یمانشکاندن داده ندرئ و واجبه: موسولمانان به رگری له دوسته کانی خویان بکن. جا کافره کانی (مَکَة) ش زور باش ده یانزانی: ئم تاوانه ی ئوان به رامبه ر به (خُزَاعَة) په یمانشکاندنه، بویئ (أَبُوسُفْیَان) هات په یمانه که نوی بکاته وه، که واپوو: به گویره ی شرعی خودا، هم به گویره ی یاسای کافره کانی: پیغه مبه رﷺ هلی ده ست که وتو په یمانشکاندنه که ی کرده هوی غه زای (مَکَة)، چونکه له ماوه ی پیکهاته که ی (الْحُدَیْبِیَة) دا پیغه مبه رﷺ ده ور به ری (مَدِیْنَة) ی له دوژمنان پاک کرده وه له دورگی عه په بدا ته نها دوژمنه درنده که ی ناو (مَکَة) مابوو، عه په به کانی تریش هر ه موویان چاوه پوانی کافره کانی (مَکَة) یان ده کرد، بویئ له کاتی پراویژ کردنکه دا نیمام (عُمَر) رﷺ به پیغه مبه ری رﷺ گوت: (وَأَیْمُ اللَّهِ لَا تَذِلُّ الْعَرَبُ حَتَّى تَذِلَّ أَهْلُ مَكَّةَ) سویندم به خوا عه په به کان سهر شوپ ناکه ن تا دانیش تئوانی (مَکَة) سهر شوپ ده که ن.

جا پیغه مبه ریش رﷺ زور به گرنگی خوی بو ئم غه زایه ناماده کرد: تا کاتی وه پئ که وتن ناشکرای نه کرد، پیکا کانی شی هه موو داخستن. (السيرة الطلبيّة) ب (۳) ل (۱۰۷) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۴۰۰) و (سيرة الصلبي) ب (۲) ل (۴۸۴).

سئیه م: نه گهر باوک و براو خزم و که سه کان دوژمنی ئی سلام بن، نابئ دوستایه تیپیان بکری و ریژیان لی بندری. حه زره تی (أُمُّ حَبِیْبَة) ی ژنی پیغه مبه رﷺ به (أَبُوسُفْیَان) ی باوکی خوی گوت: تو کافری و پیسی... ریگای نه دایی له سهر یا تاغی پیغه مبه ری رﷺ دا بنیشی. خوی گوره ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ التوبة: ۲۸، کافره کان پیسن. نیمام (الْحَسَنُ الْبَصْرِي) فهرموویه تی: ههر که سیك توقه ی له گهل کافریک کرد، با ده ست نویژ بگری. که واته: له لای هه ندیک له زانایان: کافره کان وه کو سه گو به راز پیسن. به لام له فهرمووده ی پاستردا: خودی کافره که پیس نیه، به لکو بیروباوه په که ی پیسه که کوفره که یه تی، که واپوو: مه به سستی حه زره تی (أُمُّ حَبِیْبَة) -رضی الله عنها- لیږه دا ئو هیه: یا تاغی پیغه مبه ری رﷺ یا تاغیکی به به ره که ت و ریژداره، نابئ کافریکی بی ریژ -که بیروباوه ریکی پیسی هیه- له سهری دا بنیشی.

جا ئم هه لویسته ی حه زره تی (أُمُّ حَبِیْبَة) -رضی الله عنها- شتیکی سهر نیه، چونکه حه زره تی (أُمُّ حَبِیْبَة) -رضی الله عنها- کوچی کرد بوو بؤ (حَبَشَة) و له وی (النَّجَاشِي) رﷺ له پیغه مبه ری ماره کرد بوو، تا ئیستاش ماوه ی شانزه ساله (أَبُوسُفْیَان) ی باوکی خوی نه دیوه، به لام له به ر

نه وهی (أَبُوسُفْيَان) سه رکړدهی کوفر بوو و دړنده ترین دوژمنی ئیسلام بوو، به شیایوی نه وهی نه زانی پړزی باوکایه تی لی پښی و له سه ر یاتاغي گه وره ی مائی دابنئ.

که وایو: نه گه ر باوک و براو خزم و که سه کان دوژمنی ئیسلام بن، نابج دوستایه تییان بکړئ و پړزیان لی پښدرئ. باسه که م پتک هیناوه له (تفسیر الخازن) التوبة (۲۸) و (سيرة الصلبي) ب (۲) ل (۴۸۴).

جا نه ی موسولمانی پړزدار، لکت ده پرسم: رات چونه به رامبه رته و جوړه موسولمانانه ی لافى ئیسلامه تی لی دده دهن و به رده و امیش ده ست له ده ستی کافراندا داده نین و له لای ژوری دانیشگه ش دایانده نین؟ با وه لاهه که له لای جه نابت بی.

چوارهم: بریاری (جاسوس) = سیخوړ له ئیسلامدا، نیمام (عمر) ﷺ به پیغه مبه ری ﷺ گوت: ئیزم بده نه م (مُنافِق) ه - (حاطب) بکوژم. پیغه مبه ریش ﷺ پړگه ی نه دایي و فهرمووی: (إِنَّهُ شَهِدَ بَذْرًا...) رواه الشيخان، (حاطب) ئاماده ی غه زای (بذر) بووه...

واته: پیغه مبه ر ﷺ نه م تاوانه ی جاسوسی (حاطب) ی ﷺ له لا ته رازوویک دانا، نه و خزمه ته ی پراېردووشی که بؤ ئیسلام کردویه تی و له غه زای (بذر) ش به شداری کردوه، له لایه کی تری ته رازووی دانا، جا دیتی خزمه ته کی گه وره تره له تاوانه کی جاسوسی، بوی عه فوی کردو پړگای نه دا به م تاوانانه بکوژئ.

جا بزانه: نیمامی (النواوي) فهرموویه تی: به یه کده نگی زانایانی ئیسلام دروسته: (جاسوس) ی کافری جه نگی بکوژئ ﴿عَنْ سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَيْنٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فِي غُرَّةِ هَوَازٍ - فَجَلَسَ مَعَ أَصْحَابِهِ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ انْقَلَبَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أُطْلِبُوهُ وَأَقْتُلُوهُ، فَقَتَلْتُهُ فَنَفَلَنِي سَلْبُهُ﴾ رواه الشيخان وأبو داود، له غه زای (هوازن) جاسوسی کافره کان هات له گه ل (صَحَابَة) کان دانیشته و قسه ی ده کرد، ئینجا پوښت، جا پیغه مبه ری ﷺ فهرمووی: به دواى دا بگه رین و بیکوژن، چه زره تی (سَلَمَة) ﷺ فهرمووی: من جاسوسه که م کوشته و پیغه مبه ری ﷺ که لوپه له که یی دامی.

هروه ها جاسوسی کافری په یمان له نه ستو په یمان له گه لکراویش له مه زه بی نیمام (مالک) دا: په یمانه کی هه لده وه شپته وه و دروسته بکوژئ، به لام جاسوسی موسولمان: له لای نیمام (أَبُو حَنِيفَةَ) و نیمامی (الشافعي) و کومه له زوره کی زانایان: دروست نیه بکوژئ، به لکو ته مبی ده کړئ به لیدان و به ندرکدن، به لام نیمام (مالک) و چه ند زانایه کی تر: فهرموویانه: دهره ق جاسوسی موسولمان پیښه وای موسولمانان (إِجْتِهَاد) ده کا: نه گه ر به رزه وه ندی له کوشتنی دا بوو، نه و کات دروسته بیکوژئ.

جا نیمام (ابن حجر العسقلاني) به پووداوه که ی (حاطب) ﷺ به لگه ی کوشتنی جاسوسی موسولمانی هیناوه ته وه، واته: پیغه مبه ری ﷺ به نیمام (عمر) ی نه فهرموو: (حاطب) مه کوژه چونکه موسولمانه، به لکو فهرمووی: له غه زای (بذر) ئاماده بووه. که وایو: ئاماده بوونی

غەزای (بَدْر) بۈۋە پىگىرى كۈشتىنى (حاطب) ﷺ، نەك ئىسلامەتى، بۈيى پىغەمبەر ﷺ نەپەرەمۇ: چۈن مۇسۇلمان دەكۈزى؟ جا ئىستاش ئەۋ پەلە بەرزەى غەزای (بَدْر) لە ھىچ جاسوسىكى مۇسۇلماندا نايەتە جى، كەۋابو: دروستە بكوژى، لە سەر مەزەبى ئىمام (مالك). (شرح صحيح مسلم) ب(۷) ل(۳۲۲) و(فتح الباري) ب(۶) ل(۲۰۲-۲۰۴)، ب(۸) ل(۸۱۰).

پىنچەم: نابى مۇسۇلمان پىشتىۋانى كافرەكان بكا. خۋاى گەرە لە بارەى حەزەرەتى (حاطب) ﷺ ئەم ئايەتەى ناردە خۋارەۋە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ...﴾ الممتنة: ۱، ھۇ ئەۋ كەسانەى ئىمانتەن ھىناۋە، دۈژمنى مەن و دۈژمنى خۇتەن مەكەنە دۈستى خۇتەن، ئىۋە خۇشۋىستىنى خۇتەن دەدەنە ئەۋان و لە نەپىنىيەكانى مۇسۇلمانان ئاگادارىان دەكەنەۋە، لە كاتىكدا ئەۋان باۋەرپىان بە قورپانەكەۋ ئايىنەكەى ئىۋە نىە... تا كۆتايى ئايەتەكە، بەلگەى: بە ھىچ جۆرىك دروست نىە مۇسۇلمان دەستى يارمەتىۋ بىرايەتى بۇ كافرەكان درىژ بكا، بەلكو واجبە: مۇسۇلمان تەنھا دۈستى خۋا پىغەمبەر ﷺ مۇسۇلمانان بى، ھەرەك خۋاى گەرە دەفەرەمۇ: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ المائدة: ۵۵، دۈستى ئىۋە تەنھا خۋا پىغەمبەر ﷺ ئىماندارەكان، ئەۋ ئىماندارانەى نوپۇز ئەكەن و زەكات ئەدەن و **ملكەچى بىرپارەكانى خۋا پىغەمبەر ﷺ.**

ۋاتە: ئەگەر مۇسۇلماننىش نوپۇز نەكاۋ زەكات نەداۋ ملكەچى بىرپارەكانى خۋا پىغەمبەر ﷺ نەبى، دروست نىە: دۈستايەتى ئەۋىش بكاى.

جا سەپىر ئەۋەپە: زۆر لەۋ مۇسۇلمانانەى خۇيان بە خۋاپەرستى پاستەقىنە دادەننەن و دەم بە وىردو سەلاۋات بە پىشى جان و شىۋەى پىۋاچاكان پۈۋ لە مزگەۋتەكان دەكەن و خۇشيان بە غەمخۇرى ئىسلام دادەننەن، لە لايەكىتەش: دۈستايەتىۋ پەيۋەندىيان لەۋ پەپى پتەۋىداپە: لەگەل كافرەكان و نوپۇزەكەرو زەكاتنەدەرۋ ئەۋ كارپەدەستە ستەمكارانەى بە شەرى خۋا پىغەمبەر ﷺ پەفتار ناكەن.

بەلى: لە ئىسلامدا زۆر ئالەبارىپە، كەم عەقلى، زۆر ھەلەپەكى گەرەپە: مۇۋفى مۇسۇلمان دۈستايەتى كەسىك بكا كە خۋاى گەرە بە دۈژمنى ئەۋى دانابى، خۋاى گەرە دەفەرەمۇ: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ * هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ آل عمران: ۱۱۸-۱۱۹، بىگومان ئەۋ ئايەتەنەمان بۇ ئىۋە ئاشكرا كەن، كە لە سەر ئىۋەى واجب كەدەۋە: دۈستى مۇسۇلمانان بىن و دۈژمنى كافرەكان بىن، ئەگەر ئىۋە عاقل بىن، ئىۋە ئەۋى مۇسۇلمانان بە ھەلەدا چۈپنە: كافرەكانتەن خۇش دەۋى، ئەۋانىش ئىۋەيان خۇش ناۋى و زىيانى ئىۋەيان دەۋى. بىۋانە (صفوة التفاسير) آل عمران (۱۱۸-۱۱۹) والمائدة (۵۵) و(فقه السيرة، للبوطي) ل(۴۰۳).

شەھەم: بۇرۇنچىلار دىن ئۆزىگە بەرگەن نەبىي ۋە قەزاي بىلەن، پېغەمبەر ﷺ لە پىگە
(فَتْح مَكَّة) دا پۇرۇشنى شىكەند...

بىز ئاھ: مەرجە سەھەرەكەي تاوانكارى نەبىي ۋە ھەم دو قۇناغ = (۸۰) كىلومەتر، يان زىياتر
بى، خۇاىگەرە دەھەرەمۇي: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾
البقرة: ۱۸۴، ئەگەر كەسكىك لە ئىيۇە لە پەھەزاندە خۇش بو، يان لە سەھەردا بوو-
ئەگەر بەرپۇرۇش نەبو- با بە ژمارەي ئەو پۇرۇشوانەي نەيگرتون قەزا بىكەتەھ.
روونكردنەھەيەك: لە كۆتايى ئەم ئايەتەدا خۇاىگەرە دەھەرەمۇي: ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ
لَكُمْ﴾ البقرة: ۱۸۴، ئەگەر لە نەخۇشى ۋە لە سەھەردا ئىيۇە بەرپۇرۇش بىن بۇ ئىيۇە چاكتەر.
بەلام لە سەھەرەكەي (فَتْح مَكَّة) دا پېغەمبەر ﷺ ھەرەمۇي: ﴿أُولَئِكَ الْفَصَاةُ﴾ رواه مسلم
ۋابۇداد، ئەوانەي بەرپۇرۇش گوناھبارن.

جا بۇ ئەھەي دىئايەتى لە نىوان ئايەتەكە ھەدىسەكەدا نەبى، زانايان بەم شىيەھە لىكيان
داونەھ: ھەرسىك ئىمامەكان (أبوحنيفة) ۋە (مالك) ۋە (الشافعي) ۋە زۆرتىنى زانايانى ئىيىنى
ھەرەمۇيانە: ئەگەر كەسكىك لە سەھەردا تىوانى پۇرۇش ھەبى ۋە بە ھۇي پۇرۇش ئازارو زىيانى
نەگاتى، ئەھ- بە بەلگەي ئايەتەكە- بەرپۇرۇش بون خىرتەر، بەلام ئەگەر زىيانى دەگەشتى،
ئەكەت- بە بەلگەي ھەدىسەكە- پۇرۇش شىكەند خىرتەر.

ئىمام (أحمد) ھەرەمۇيەتى: لە سەھەردا پۇرۇش شىكەند خىرتەر. ھەندى زانايتىش
ھەرەمۇيانە: بەرپۇرۇش بون ۋە بەرپۇرۇش بون لە سەھەردا يەكسان، چۈنكە ھەردو كيان
ھەدىسى (صحيح) لە سەر ھاتوھ.

جا ئىمامى (النواوي) ھەرەمۇيەتى: ھەرەمۇدەي پاستر ھەرەمۇدەكەي زۆرتىنى زانايانە- كە
يەكەمەكەيە- واتە: چۈنكە ئەوان ئايەتەكە ھەدىسەكەيان پىك گەياندونەھە ھىچيان لە
كار نەخستون... جا ھەرەمۇيەتى: كە پېغەمبەر ﷺ ھەرەمۇي: ﴿أُولَئِكَ الْفَصَاةُ﴾ ئەوانەي
بەرپۇرۇش گوناھبارن. مەبەستى ئەوانە بون: كە بە ھۇي بەرپۇرۇش بون زىيانان
گەيشتوبى، چۈنكە لە (رواية) يىكى ھەدىسەكەدا دەھەرەمۇي: ﴿إِنَّ النَّاسَ قَدْ شَقَّ عَلَيْهِمُ
الصَّيَامُ﴾ ئەم خەلگە بە ھۇي پۇرۇش توشى ئازارو ماندوويى بويىنە. جا پېغەمبەر ﷺ
پۇرۇش شىكەند ھەندىكىش نەيانشىكەند، كەوابو: لە بەر ئەھە گوناھبارن چۈنكە
پېغەمبەر ﷺ - بۇ بەرژەھەندى- ھەرمانى پۇرۇش شىكەندى پىكردون ئەوانىش گۇپراپەلى
ھەرمانى پېغەمبەر ﷺ نەبون ۋە گوناھبار بون. (تفسير القرطبي) البقرة (۱۸۴) ۋە (شرح صحيح مسلم)
ب (۵) ل (۹۳-۹۸) ۋە (فتح الباري) ب (۴) (۲۳۳).

ھەقتەم: پېغەمبەر ﷺ ھەرەمۇي: ﴿مَنْ دَخَلَ دَارَ أَبِي سُفْيَانَ فَهُوَ آمِنٌ﴾ ھەرەكەسكىك بېچىتە
ئاو خانووي (أبي سُفْيَانَ)، دىئايە ناكوزى.
دەزانى (أَبُو سُفْيَانَ) كىيە؟ (أَبُو سُفْيَانَ) ئەكەسەيە: كە توندرتىن دوژمنى ئىسلام بو،

وهكو (أَبُو جَهْل) و (أَبُو لَهَب) قين له دلّ بوو بهرامبر به موسولمانان، هر جهنگيک له دږی پيغه مبر ﷺ کرابی، (أَبُو سُفْيَان) دهستی تږدا بووه، وا نه مړوش (أَبُو سُفْيَان) بووه دیلی بهر دهستی موسولمانان، سهړکایه تی و ملک و مالی و هه بوونی خوی هیچی فریای ناکه وی، تنها موسولمانبوونی نه بی، بویئ نیمام (الْعَبَّاس) ﷺ فهرمووی: ئه ی (أَبُو سُفْيَان) هه ی مالویران شاده بیته پیش نه وهی له نه ستوت بدری. ئینجا شاده ی هیناو بووه موسولمان. پرسیار: موسولمانبوون له ژیر هه پشه دا چون دروست ده بی؟

وهلام: له دنیا دا تنها نه وهنده داوا له کافر ده کری: شاده بیئ و له ناشکراییشدا ملکه چی بریاره کانی نیسلام بی و واجبه کانی نیسلام نه نجام بدا، به لام بیروباوه پی ناو دلی ده دریته ده ست خوی گه وره و به ره به رهش زیاد ده بی، بویئ پيغه مبر ﷺ فهرمانی به نیمام (الْعَبَّاس) ﷺ کرد: (أَبُو سُفْيَان) له ته سکای دله که دا پابگری، تا کو له شکری نیسلام ببینی و بیروباوه پی به نیسلام بته و بی و وره ی دابیه زئ و جاریکی تر بیر له جهنگی دږ به نیسلام نه کاته وه، چونکه نه گه وره ی (أَبُو سُفْيَان) ی گه وره پیا و پال وانی (مکه) دابیه زئ، نه و کاته وره ی خه لکی تر ی (مکه) ش داده به زئ، بچی؟ چونکه (مکه) پزی تاییه تی خوی هه یه و خواو پيغه مبر ﷺ و هه یان پی خوشه: به بی خوین پږان (مکه) پزگار بکری، جا به پشتیوانی خواو به کار له جی پی پيغه مبر ﷺ نه م پلانه سه ری گرت و (أَبُو سُفْيَان) یه که م که س بوو: که وره ی خه لکی (مکه) ی دابه زانندو داوی خو ته سلیم کردنی لی کردن.

به لام بچی (أَبُو سُفْيَان)؟ چونکه پيغه مبر ﷺ به ناماژه ی نیمام (الْعَبَّاس) ﷺ پله و پایه کی وه های دا (أَبُو سُفْيَان) - که خانوه که یوی کرده شوینی دنلیابون - (أَبُو سُفْيَان) قه ناعه تی هات: که به هوی موسولمانبوون پله و پایه ی له (مکه) دا که م نابیته وه و به زه لیلی ته ماشای ناکری نه گه به بی گه ردی خزمه تی نیسلام بکا، بویئ نه ویش به بی گه ردی کاره که ی خوی نه نجام دا و له به ره ی وی هیچ خوین پشتنیک نه بو.

که و ابو: پیویسته بانگه وازکارانی نیسلامیش هه مان مامه له ی پيغه مبر ﷺ له گه ل گه وره پیاوانی دوژمی بکه ن، ته ماشا بکه: که حه زره تی (سعد بن عباد) ﷺ هه پشه ی له (أَبُو سُفْيَان) کردو فهرمووی: نه مړو پوژی جهنگه و (کعبه) حه لال ده کری. یه کسه ر بی دواخستن - پيغه مبر ﷺ ته مبی ی کردو ئالایه که ی لیسه ند؟ نه وه ک دلی (أَبُو سُفْيَان) بشکی و پلانه که تیک بجی و جهنگ پرو بدا، به لام له هه مان کاتیشدا دلی (الأنصار) نه شکاندو حه زره تی (سعد) شی نه توراند، به لکو ئالایه که ی دایه ده ست حه زره تی (قیس) ی کوپی (سعد)، تا کو سه رکرده ی (الأنصار)، هر پیاویکی (الأنصار) ی بی، بیگومان حه زره تی (سعد) ش دلشکاو نابی نه گه ر کوپی خوی له خوی پیاوتر بی. به ده ستکاریه وه (فقه السیره، للبوطی) ل (٤٠٤) و (سیره الصلابی) ب (٢) ل (٤٩٧ و ٥٠٥).

هه‌شتم: پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ ملکه‌چی و به‌ خویندنی سوهرتی (الفَتْح) چوووه‌ ناو (مَكَّة)، به‌لێ: ئەم ملکه‌چییه‌ی سه‌ركرده‌ی ئەم له‌شكره‌ ژۆره‌، ئەم ملکه‌چییه‌ی ئەم سه‌ركرده‌ سه‌ركه‌وتوو، نیشانه‌ی به‌ندایه‌تییه‌ بۆ خودا، خۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ پاشا نیه‌-وه‌ك (أَبُوسُفْيَان) وا تێگه‌شتبوو- تا به‌ سینگى كراوه‌و له‌خۆبایى‌بوون ب‌پرواته‌ ناو (مَكَّة)، به‌لكو پێغه‌مبه‌رى خوايه‌و ﷺ به‌ ملکه‌چیه‌وه‌ شوكرى‌خوا ده‌كا له‌ سه‌ر نيعمه‌تى سه‌ركه‌وتن و پزگاركردنى (مَكَّة)، شوكرى‌خوا ده‌كا چونكه‌ پلانه‌كه‌ى سه‌ركه‌وتوو بوو و بێ خوین پشتن له‌شكرى ئیسلام له‌ چوار قۆله‌وه‌ چوووه‌ ناو شارى (مَكَّة)، (أَبُوسُفْيَان)ش به‌ فه‌رمانى پێغه‌مبه‌ر ﷺ (مَنْعَ التَّجَوُّلِ) -قه‌ده‌غه‌كردنى جولانه‌وه‌ى پاگه‌يانده‌و به‌ ئاسانى (مَكَّة) كه‌وته‌ باوه‌شى ئیسلام، بێ ئه‌وه‌ى هه‌یج جه‌نگێك پوو ب‌دا، جگه‌ له‌ (خَنْدَمَة) ى لای‌خواره‌وه‌ى (مَكَّة) نه‌بێ: كه‌ (عِكْرِمَة بن أَبِي جَهْل) و (صَفْوَان بن أُمَيَّة) كۆمه‌لێك چه‌كدارایان كۆ كردنه‌وه‌و پێگه‌يان له‌ هه‌یزه‌كه‌ى ئەمیر (خالد) ﷺ گرت، ئه‌وه‌شيان لای‌بووه‌ جه‌نگى خۆبه‌زین و له‌ بیست كه‌س زیاتریان لای‌كوژران و هه‌موویان هه‌لاتن! به‌لام چ هه‌لاتنێك؟ ئەم چه‌ركه‌ بۆمان باس ده‌كا: (جِمَاس بن قَيْس) هاته‌ ماله‌وه‌و چه‌كى‌خۆى ناماده‌ كردو ژنه‌كه‌ى لای پرسی: بۆچی ئەم چه‌كه‌ ناماده‌ ده‌كه‌ى؟ گوتی: بۆ (مُحَمَّد) و ﷺ (صَحَابَة) كانی. ژنه‌كه‌شى گوتی: وا تێده‌گه‌م هه‌یج شتێك به‌ره‌وه‌ستى (مُحَمَّد) و ﷺ (صَحَابَة) كانى ناكات. (جِمَاس)ش گوتی: به‌كێك له‌ (صَحَابَة) كانى (مُحَمَّد) و ﷺ ده‌گرم و ده‌يكه‌مه‌ خزمه‌تكارى تۆ، ژنه‌كه‌شى گوتی: له‌ به‌رچاومه‌ ده‌گه‌رپێه‌وه‌و كوێك نابێ خۆتى تێدا هه‌شار بده‌ى! ئینجا كه‌ (عِكْرِمَة) و (صَفْوَان) له‌ (خَنْدَمَة) به‌زین و هه‌لاتن، ئەم پیاوه‌ش هه‌لات و هاته‌وه‌ ماله‌وه‌و به‌ ژنه‌كه‌ى گوت: ده‌ركاكه‌ كلیل بده‌! ژنه‌كه‌شى گوتی ئه‌دى خزمه‌تكاره‌كه‌م له‌كوێیه‌؟ (گالته‌ى به‌میرده‌كه‌ى ده‌كرد)، جا مێرده‌كه‌شى ئەم به‌نده‌ى بۆ ژنه‌كه‌ى گوت، تاكو لۆمه‌ى نه‌كا:

وَأَنْتَ لَوْ أَبْصَرْتَنَا بِالْخَنْدَمَةِ * إِذْ فَرَّ صَفْوَانُ وَفَرَّ عِكْرِمَةُ
وَأَسْتَقْبَلْتَنَا بِالسُّيُوفِ الْمُسْلِمَةِ * يَقْطَعْنَ كُلَّ سَاعِدٍ وَجُمْجُمَةٍ
ضَرْبًا فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا غَمْغَمَةً * لَهُمْ نُهَيْتٌ حَوْلَنَا وَمَهْمَمَةٌ
لَا تَنْطِقِي فِي اللَّوْمِ أَدْنَى كَلِمَةٍ

ئافه‌رت نه‌گه‌ر تۆ له‌ (خَنْدَمَة) دا ئیتمه‌ت ده‌دیت، له‌و كاته‌ى (صَفْوَان) و (عِكْرِمَة) هه‌لاتن، موسولمانه‌كان به‌ شمشیر پووبه‌پوومان بونه‌وه‌و گشت باسكو سه‌رىكیان به‌ لێدانی شمشیر په‌ل ده‌دا، جگه‌ له‌ ورته‌ ورت هه‌یجێ‌ترت گوی لای‌نه‌ده‌بوو، ئه‌وان له‌ ده‌وره‌ى ئیمه‌ نه‌عه‌ته‌و م‌په‌ریان لای‌ده‌هات، كه‌وابوو: كه‌مترین وشه‌ گله‌ییته‌ له‌ ده‌م نیته‌ ده‌ره‌وه‌.

(السيرة الحلبية) ب(٣) ل(١١٩) و(فقه السيرة للبوطي) ل(٤٠٨).

نۆیه‌م: پێغه‌مبه‌ر ﷺ چوووه‌ ناو (مَكَّة)، خوده‌ پۆلایی له‌ سه‌رى‌خۆى دانابوو... ئینجا (طواف) ی (بیت) ی كرد. ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌: دروسته‌مروؤف به‌ بێ ئیحپامبه‌ستن ب‌رواته‌ ناو

شاری(مَكَّة)، جیاوازی نیه: هاتوچویه که ی بۆ ناو شاری(مَكَّة) بهردهوام دووباره ببیتته وه: وهك شوفیری ئوتومبیله كان و ئه و جۆره كه سانه، یان جارجاره بی: وهك بازرگان و ئه و جۆره كه سانه، كه وابوو: ئیحرام به ستن بۆ ئه و جۆره كه سانه واجب نیه، بهلكو سوننه ته، بهلام ئه گه ر به مه به ستنی هه چ و عومره بپواته ناو شاری(مَكَّة)، ئه و كاته واجبه-له (مِیقات)دا- ئیحرام به ستن: یان به هه چ، یان به عومره.

ههروهها هه دیسه كه به لگه یه: كه (طواف) ی (بَیْت) بۆ گشت كه سیك سوننه ته، جیاوازی نیه: ئیحرامی به هه چ و عومره به ستن، یان نا: وهك بۆ بازرگانی و سهردانی كه سیك چوبیتته (مَكَّة)، ئه مه پوخته ی فهرمووده به هیزه كه ی مه زه بی(الشافعی)یه ﷺ (شرح صحیح مسلم) ب(٦) ل(٦٤)، ب(٧) ل(٤٠٧).

دهیه م: (صَلَاةُ الضُّحَى) = چیشته نوێژ سوننه ته یكی گه و ره یه، هه زه تی(أُم هَانِی)-رضی الله عنها- فهرمووی: دوو پیاوم له كوشتن پاراستبون، ئینجا چومه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ، دیتم هه شت په كعهت چیشته نوێژی كرد. (البخاری و مسلم) گێپاویه تیا نه وه.

جا به به لگه ی ئه م هه دیسه: لای زۆری چیشته نوێژ هه شت په كعهت، كاته كه شی له نیوان ئه و كاته ی پۆژ به قه د پمك به رز ده بی، تا بۆ لای چاوی پاسته لاده دا، جا سوننه ته له هه ر دوو په كعهت یكدا سه لام بداته وه ﴿عَنْ أُمِّ هَانِی-رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا-: أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفَتْحِ سُبْحَةَ الضُّحَى ثَمَانِ رَكَعَاتٍ يُسَلِّمُ مِنْ كُلِّ رَكَعَتَيْنِ﴾ رواه أبو داود یاسناد صحیح علی شرط البخاری، له (فَتْح مَكَّة) دا پیغه مبه ر ﷺ هه شت په كعهت (صَلَاةُ الضُّحَى) = چیشته نوێژی كرد، له هه ر دوو په كعهت یكدا سه لامی ده دا وه.

جا بزانه: لای كه می چیشته نوێژ: دوو ره كعهت هه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِثَلَاثٍ: صِيَامٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَكَعَتَيْنِ الضُّحَى، وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنْامَ﴾ رواه الشيخان، دۆسته كه ی خۆم-پیغه مبه ر ﷺ ئامۆزگاری كردم: له هه موو مانگیكدا سی پۆژان به پۆژوو بېم، دوو په كعهت چیشته نوێژ بكه م، پێش خه و تن نوێژی(وثر) بكه م.

ههروهها لای ناوه نجی چیشته نوێژ: چوار په كعهت و شه ش په كعهتیش هاتوو هه ﴿عَنْ عَائِشَةَ-رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا-: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضُّحَى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ وَيَزِيدُ مَا شَاءَ﴾ رواه مسلم، پیغه مبه ر ﷺ چوار په كعهت چیشته نوێژی ده كردو هه ر چه ندی هه زی كردبا زیاتریشی ده كرد. (شرح صحیح مسلم) ب(٣) ل(٤٢١-٤٢٨) و (فتح الباری) ب(٣) ل(٦٧-٧٤).

یازده هه م: هه ئواسینی وینه هه راه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی دا: وینه كانی ناو (كَعْبَة) فری درانه ده ره وه، ئه وانه ی له دیواره كانی (كَعْبَة) شدا بون بسپرنه وه. له باره ی وینه كردن، پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوِّرُونَ﴾ رواه الشيخان، له هه موو كه سیك كه سزای به هیزتر بی له پۆژی قیامهت،

ويٲنه كهره كانن. ئىمامى (النواوى) فەرموويەتى: زانايان فەرموويانە: دروستكردنى ويٲنەى گياندار حەپامە و حەپامىكى بەھىزە و لە گوناھە گەرەكانە، جىاوازى نىە ويٲنە كەردنەكە: بۆ بىٲىزى بىٲى، يان نا، ھەم جىاوازى نىە ويٲنەكە: لە جل و بەرگ بىٲى، يان لە پاىەخ، يان لە پارە، يان لە دىوار، يان لە قاپ و شتىتر، بە ھەموو جۆرىك ويٲنە دروستكردن ھەر حەپامە —واتە: جىاوازى نىە ويٲنەكە: سىٲبەرى ھەبىٲى، يان نەبىٲى— بەلام دروستكردنى ويٲنەى شتە بىٲى گيانەكان حەللە: ەك ويٲنەى درەخت و چىاو... ھتە.

جا لە بارەى ويٲنەگرتنى فۆتوغرافىي ئەم سەردەمە، جەنابى (البوطى) پاى ھەندى زانايانى ھىناوہ: كە ويٲنەگرتنى فۆتوغرافى حەپام نىە، چونكە ئەم ويٲنەگرتنىەى فۆتوغرافى ھىچ ھونەرئىكى دەستى ويٲنەگرەكەى تىدا نىە، بەلكو ھونەرەكە دەگەرئىتەوہ بۆ خودى ئامىرەكە و مندالىكى نەفامىش دەتوانى پەنجەى لىدابگرى و ويٲنە دەردەچىٲى. بەلام لە پورى پارىزكارىەوہ: ئەو وا بە پاست دەزانى كە ھىچ جىاوازيەك نەبىٲى، والله أعلم.

لەبارەى ويٲنە ھەلواسىنىش، پىٲغەمبەرﷺ فەرموويەتى: ﴿لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ﴾ رواه الشيخان، (مَلَائِكَةُ) پەحمەت ناچنە ئەو مالىەى سەگى تىدا بىٲى، يان ويٲنەى تىدا بىٲى. جا لە لای ئىمامى (الخطابى): مەبەست ئەو سەگو ئەو ويٲنەىە كە حەپامن، واتە: ئەگەر سەگەكە بۆ پاسەوانىى ئازەل و بۆ پاو بوو، ويٲنەكەش سوكاىەتى پىٲى دەكرا، ئەو پىٲىگەى (مَلَائِكَةُ) پەحمەت ناگرىٲى.

جا لە بارەى ويٲنەى حەپام، ئىمامى (النواوى) و ئىمام (ابن العَرَبى) فەرموويانە: ويٲنەى گيانلەبەر ئەگەر سىٲبەرى ھەبىٲى—واتە: لاشەى ھەبىٲى— ئەوہ بە (إِجْماع)ى زانايانى ئىسلام حەپامە، جا قازى (عياض) فەرموويەتى: تەنھا بوكلەى كىژان نەبىٲى، ئەويان پىٲىگەى دراوہ. جا ئىمامى (النواوى) فەرموويەتى: لە لای كۆمەلە زۆرەكەى (صَحَابَةُ) و (التابعين) و ئىمام (أَبُو حَنِيفَةَ) و ئىمام (مَالِك) و ئىمامى (الشَّافِعِى) و چەند زانايەكىتر: جىاوازى ھىچ جۆرە ويٲنەىەك نىە—واتە: سىٲبەرى ھەبىٲى، يان نەبىٲى— ھەر حەپامە: لە جلو بەرگو پەردەو دىوارەوہ بىٲى، بەلام ئەگەر لە سەر پاىەخ و سەرىن و ئەو جۆرە شتانە بىٲى: كە سوكاىەتییان پىٲى دەكرىٲى، ئەو كاتە حەپام نىە.

ئىمامى (الرَّافِعِى) و ئىمام (ابن العَرَبى) فەرموويانە: ئەگەر سەرى ويٲنەكە بىٲىردىٲى، يان شىوہكەى لىك جىا بكرىٲتەوہ—واتە: ئەو ھەندەى لىبكرىٲتەوہ بە بىٲى ئەو پارچەىە ژيانى نەمىٲى— ئەو كاتە حەپام نىە.

جا ھەندى زانا فەرموويانە: ھەلواسىنى ويٲنەى بىٲى سىٲبەر= بىٲى لاشە حەپام نىە. بەلام ئىمامى (النواوى) فەرموويەتى: ئەمەيان مەزھەبىكى پوچەلە، چونكە پەردەكەى مالى حەرزەتى (عائِشَةُ) رضى الله عنها ويٲنەى تىدا بون سىٲبەرىشيان نەبو، پىٲغەمبەرﷺ بە دەستى

خۆی دېراندی. هرهوك نېمام (مسلم) گېراوېه تېه وه. هه م ئه و حه دېسه ش كه فهرمووېه تى: (إِلَّا رَقْمًا فِي ثَوْبٍ) ته نها وېنه ی سهر جل و بهرگ حه لاله، مه به ستى وېنه ی دره خت و شته بى گيانه كانه، نه ك وېنه ی گيانداره كان. (شرح صحيح مسلم) ب(۸) ل(۳۹۸-۴۰۴) و(فتح الباري) ب(۱۰) ل(۴۶۷-۴۸۰) و(فقه السيرة، للبوطي) ل(۴۱۷).

دوانزهه م: پېرۆزبايى سوننه ته، كه باوكى ئيمام (أَبُو بَكْرٍ) موسولمان بوو
پېغه مبه رﷺ پېرۆزبايى لى كرد. ئه مه ش به لگه يه: نه گهر موسولمانيك خوشيه كى گه يشتى، سوننه ته: پېرۆزبايى لى بكرى. هره وها كه پېغه مبه رﷺ سوپه تى (الْفَتْحِ) بى بۆ هاته خواره وه، (صَحَابَةُ) كان ﷺ پېرۆزيايان لى كردو فهرموويان: ﴿هَئِنَا لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ﴾ رواه الشيفان، پېرۆزت بى ئه ي پېغه مبه رى خوا.

هه م بۆ جه ژنه پېرۆزانه ش (صَحَابَةُ) ﷺ به يه كترىيان ده گوت: ﴿تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ﴾ رواه أَبُو أَحْمَدَ الْفَرَضِي بسند حسن، خوا له ئيمه و له ئيوه قبول بكا. ئيتير پېرۆزيايى توبه كردن و چاكبوونه وه له نه خوشى و گه پانه وه له سه فهرى هه چ و غه زا و ژن ماره كردن و مندالبوون و جل و بهرگى نوئى گشتى سوننه تن.

به لام پېرۆزكردنى جه ژنه كانى گاورو جوله كه و كافره كانى تر هه پامه، چونكه قه ده غه يه و نابى له (دارُ الْإِسْلَامِ) دا كافره كان جه ژنى خويان به ئاشكرايى بكن، كه وابوو: نه گهر موسولمانيك هاوكارى جه ژنه كه يان بكا، يان يارمه تىيان بدا، واجبه: ته مېئى بكرى، هره و هه چاوه شو به د پره وشته كان ته مېئى ده كرين: به تيه لدان و سه رتاشين و پوو پره شكردن و به ند كردن و... هتد. بروهه (الهاوى للفتاوى، للامام السيوطي) ب(۱) ل(۹۰-۹۵) و(تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب(۹) ل(۱۷۸ و ۱۸۱ و ۳۰۱).

سيزدهه م: پره شكردنى موو هه پامه. كه باوكى ئيمام (أَبُو بَكْرٍ) هات موسولمان بوو،
سه رو پيشى سپى بوو، پېغه مبه رﷺ فهرمووى: ﴿غَيِّرُوا هَذَا بِشَيْءٍ وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ﴾ رواه مسلم، ئه م مووه سپى يه به پره نكيك بگۆپن و خۆتان له پره نكي پره ش بپاريژن.
ئه مه ش به لگه يه: سوننه ته بۆ پياو و ئافره ت موو سپيه كانيان به پره نكي زهره، يان سۆر يان قاوه يى پره نك بكن، به و مه رجه ي پره نكه كه تفلئ نه بى و پىگاي ئاو نه گرى بۆ غوسلو ده ستنوئىژ، به لام پره نكي پره ش هه پامه، به به لگه ي حه ديسه كه ي پابردوو و هه م ئه م حه ديسه ش كه پېغه مبه رﷺ فهرمووېه تى: ﴿يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ بِالسَّوَادِ كَحَوَاصِلِ الْحَمَامِ لَا يَرِيحُونَ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ﴾ رواه أبوداود بسند صالح، له كۆتايى زه ماندا چينه خه لكىك به پره نكي پره ش مووه كانيان پره نك ده كهن، پيشيان وه ك جيقه دانه ي كۆتر لى ده كهن، نه وانه بۆنى به هه شت ناكهن.

به لام پره شكردنى موو بۆ غه زا، حه لاله، هه ندئى فهرمووده ي بى هيزيش پره شكردنى مووى به (مَكْرُوهٌ) = ناپه سند داناوه، والله أعلم، (شرح صحيح مسلم) ب(۸) ل(۳۹۶) و(فتح الباري) ب(۱۰) ل(۴۳۵).

خویان، به ناوی پیښکه وتن پوښاکي شهرم و شهره ف دانه نین و تیکه لی پیاوی نامه حرم
نه بن و توقه له گال پیاوی بیگانه نه کن.

نهی نافرته موسولمانی قدر گران، نه که ی به ناوی داب و نریتی هم سرده مه توشی
گونهابی و له شهرعی نیسلام لاده ی، چونکه شهرعی نیسلام بنه مایه کی نه گزپاوه و هیچ
داب و نریتیک دهسه لاتی به سر شهریه تی نیسلامدا نیه، نه که ی نه و گورگانه ی له بهرگی
نایینی دانه له نیسلام لاتبدن.

جا نه و هوش بزانه: به مه زه بی کومه له زوره که ی زانایانی نیسلام دروسته: بۆ پیویستی
گویی له دهنگی نافرته بیگانه پابگری و دهنگه که ی عوپرت نیه. به لام له لای هندی
زانایانی مه زه بی (حنفی): دهنگی نافرته بیگانه ش عوپرت ته. (تفسیر الخازن) الممتحنة (۱۲)
ورنقه السیره، للبوطی) ل (۴۲۰).

شانزدهم: (مَسْأَلَةُ الظُّفْرِ) = دزینی مافی خوی دروسته، (هند) - ژنه که ی (أَبُوسُفْيَان)
گوتی: یارسول الله (أَبُوسُفْيَان) ی میردم به خپله، به شی خوم و منداله کانم بژیوم
ناداتئ، مه گهر به دزی بژیوه که له مالی وی بیه؟ جا پیغه مبه رﷺ فرمووی:
﴿خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ رواه الشبخان، به گویره ی عاده ت به شی خوت و
منداله که ت بژیو له مالی (ابی سفیان) بیه.

هم مه سه له یه له شهرعدا پیی ده گوتی: (مَسْأَلَةُ الظُّفْرِ) = دزینه وه ی مافی خوی، هم
مه سه له یه به مه زه بی نیمامی (الشافعي) و به فرموده یه کی نیمامی (الحنفي) و نیمام
(مالك): دروسته، که واته: نه گهر که سیك شتیکی له لای که سیکی تر بو و نه یده داوه،
دروسته به دزی شته که ی خوی بیاته وه، به و مرجه ی له ناژاوه نه ترسی، جا نه گهر شته که
فهوتا بو، یان قهرزیکی له سر که سیك بو و نه یده داوه، دادوهریش بوی ورنه ده گرتو وه،
نه و کاته ش بوی دروسته به نه دازه ی مافی خوی له مالی سته مکاره که بیا، جا نه گهر
شته که وینه ی مافی خوی نه بو، شته که ده فروشی و نه دازه ی مافی خوی لی ورنه ده گرتو
زیاد که ش به هر پیگایه ک بگونجی واجبه: بۆ سته مکاره که ی بگه پینیتو وه.

هروه ها چه دیسه که به لگه یه: که بژیوی منداله کان و ژنه کان له سر میرده که واجبه، هم
نافرته ش مافی له په ره ورنه ده و به خپوکردنی مندالدا هیه، چند برپاریکی تری شهرعیش
له چه دیسه که ورنه ده گیرین، له بهر دریژی نه منوسین. (فتح الباری) ب (۹) ل (۶۲۸-۶۲۲) و تحفة
المحتاج لشرح المنهاج) ب (۱۰) ل (۲۸۷-۲۹۱).

حده فدهم: پیغه مبه رﷺ ماوهی نوزده پوژان له (مكة) دا مایه وه، نویژی کورت ده کردنه وه،
نه مه ش به لگه یه: نه گهر پیبواریک له شوینیکدا مایه وه و نیه تی مانه وه ی چوار پوژانیشی
نه بو، به لکو چاوه پوانی کاریکی ده کرد، نه وه تا ماوه ی هژده پوژان (قصر) و (جمع) =
کورت کردنه وه و کورت کردنه وه ی نویژه کانی بۆ دروسته، چونکه پیغه مبه رﷺ له و ماوه یه دا

نیستی مانده‌ی نه‌بو، به‌لکو چاره‌پوانی پیکه‌ستنی کاروباری (مکة) و غزای (حُنَین) ده‌کرد.

جا بزانه: پۆژی هاتنو پۆژی ده‌رچوون له‌وه‌ژده‌یه‌ ناژمێردی، بۆیی له‌ حه‌دیه‌سه‌که‌دا نۆژده‌ پۆژ هاتوو، به‌لام نه‌گه‌ر هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نیستی مانده‌ی چوار پۆژانی هه‌بوو—جگه‌ له‌ پۆژه‌کانی هاتنو ده‌رچوون— نه‌وه‌ به‌ هه‌چ جۆریک: نه‌ (قَصْر) و نه‌ (جَمْع) = کورتکردنه‌وه‌ و کۆکردنه‌وه‌ی نوێژه‌کانی بۆ دروست نیه‌.

جا بزانه: مه‌رجه: سه‌فه‌ره‌که‌شی لای که‌م دوو قوناغ=هه‌شتا کیلۆمتر دور بێ و سه‌فه‌ری گوناهاکاریش نه‌بێ. جا بۆ شاره‌زابوونی نه‌م باسه‌، به‌پوانه‌ به‌رگی دووه‌می (به‌وناکی رب العالمین).

دیسان بزانه: له‌ دوا‌ی نه‌م نۆژده‌ پۆژه‌، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ غزای (حُنَین) پۆیشت، جا له‌وه‌ پۆژه‌ی بۆ (فَتْح مَكَّة) ده‌رچوو، تا له‌ غزای (حُنَین) و (طائف) گه‌پاوه‌ بۆ (مَدِیْنَة)، زیاتر له‌ هه‌شتا پۆژی پێچوو، والله اعلم (فتح الباری) ب(٢) ل(٧٢٤-٧٢٦)، ب(٨) ل(٢٧).

هه‌ژده‌هه‌م: سزای دزین ده‌ست به‌پینه‌، تکه‌کردن بۆ سزانه‌دانی تاوانکار له‌ لای کاربه‌ده‌ست هه‌پامه‌، له‌ (مکة) دا ئافره‌تیکی دزیی کردو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی دا: ده‌ستیان به‌ری. جا پێش ده‌ست به‌پین هه‌زه‌تی (أَسَامَة بن زید) یان ﷺ نارد له‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، تاکو تکای بۆ بکاوه‌ ده‌ستی نه‌به‌ری، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟﴾ تۆ چۆن تکه‌ ده‌که‌ی له‌ به‌ره‌ی سزایه‌کی خوای گه‌وره‌؟. واته‌: خوای گه‌وره‌ نه‌و به‌پیاره‌ی داوه‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ المائدة: (٣٨)، پیاوی دزو ئافره‌تی دز ده‌ستیان به‌پین.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتاریکی دا و فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا ضَلَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَأَيُّمُ اللَّهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ ﷺ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا﴾ رواه الشيخان، هه‌و خه‌لکینه‌ ئوممه‌ته‌کانی پێش ئێوه‌ به‌وه‌ گومرا بون: نه‌گه‌ر که‌سیکی گه‌وره‌و خاوه‌ن خزم و که‌س دزیی کردبا، وازیان لێده‌هێنا، نه‌گه‌ر بێهێزو بێکه‌سیش دزیی کردبا، سزای دزییان له‌ سه‌ر جێبه‌جێ ده‌کرد، سویندم به‌ خوا: نه‌گه‌ر (فَاطِمَة) ی کیژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دزیی کردبا، ده‌ستی وی‌م ده‌به‌ری.

ئه‌ی موسوڵمانی پێژدار، به‌م یه‌کسانیه‌—که‌ ده‌وله‌مەندو هه‌ژار، به‌ که‌سو بێکه‌س، له‌ ژێر به‌پیاوی خوادا یه‌کسانن—عه‌داله‌تی ئیسلام جێگیر بووه‌، که‌وابوو: نه‌گه‌ر کاربه‌ده‌ست تاوانه‌که‌ی گه‌یشتی، هه‌پامه‌: تکه‌ بۆ تاوانکاره‌که‌ بکری: تاکو سزای نه‌دا، چونکه‌ له‌ حه‌دیه‌سه‌که‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌خنه‌ی له‌ هه‌زه‌تی (أَسَامَة) ﷺ گرتو فه‌رمووی: چۆن تکه‌ ده‌که‌ی له‌ به‌ره‌ی سزای خوای گه‌وره‌؟. مه‌م پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿مَنْ حَالَتْ شَفَاعَتُهُ دُونَ حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ، فَقَدْ ضَادَّ اللَّهَ فِي حُكْمِهِ﴾ رواه الإمام أحمد وصححه

﴿ غەزاي (حُنَيْن) = (هَوازَن) = (اَوَطاس) ﴾

(حُنَيْن) دۆلەتكە لە نىۋان (مَكَّة) و (طائِف) لە تەنىشت (ذى المجاز)، ھەروەھا (اَوَطاس) و (هَوازَن) ش لەوى نرىكن. جا كە لە دواى (فِتْح مَكَّة) دەولەتى بىپەرستى ھەرسى ھىناو (فَرِيش) و ھۆزەكانى تىش كۆمەل كۆمەل موسولمان دەبون، گەورە پىاوەكانى ھۆزى (هَوازَن) و ھۆزى (ثَقِيف) چونە لاى يەكتى و پق و قىنەى خۇيان و دەدرخست بەرامبەر ئەو سەرکەوتنە گەورەى ئىسلام و بە يەكتىيان گوت: (مُحَمَّد) ﷺ بە سەر خزم كەسەكانى خۇيدا سەرکەوت و ھىچ رىگىرىكى نىە ھىرش بكا تە سەر ئىمە، كەوابوو: پىش ئەو ھىرش بىنى، با ئىمە ھىرش بىكەينە سەر ئەوى.

ئىنجا ھەردو ھۆزەكان لەشكرىكى زۆريان كۆ كىردەوو (مالك بن عوف) سەرۆك ھۆزى (هَوازَن) بوو سەر كىردەى ھەموو لەشكرەكە، كە ژمارەى لە بىست ھەزار زىاتر بوو، جا چەند ھۆزىكى تى عەرەبەكانىشيان وەگەل كەوتن، يەككە لەو ھۆزانە (بنى سعد بنى بىكر) بون—كە ھۆزەكەى (حَلِيمَةُ السَّعْدِيَّة) دايكە شىرىكەى پىغەمبەر ﷺ بوو— جا (مالك) فەرمانى بە خەلگەكە كىرد: مال و ژن و منداڵەكانىشيان لەگەل خۇياندا بىھننە جەنگ؟ تاكو مەيدانى جەنگ بەجى نەھىلن و بەرگرى لە مال و خىزانيان بىكەن. بەلام (ذَرِيْدَ بن الصَّنَّة)—كە پىاوىكى لىزانى تەمەن سەدو بىست سالى بوو— پەخنى لەم كارەى (مالك) كىرت و گوتى: ئاىا ھىچ شتىك پىاوى ھەلاتوو دەگەرپىنتەو؟ جا گوتى: ئەم مال و منداڵە بگەرپىنتەو. بەلام (مالك) گوتى نەداى و لەشكرەكەى بە مال و منداڵەو لە (اَوَطاس) لە نىۋان (مَكَّة) و (طائِف) دابەزاندا.

ئىنجا كە پىغەمبەر ﷺ ھەوالى ئەم لەشكرەى گەيشتى، (صَحَابَةُ) يەككى خۇى نارد—كە ناوى (عبدالله بن أبى حذَرْدَ الأسلمي) بوو ﷺ—فەرمانى پى كىرد: بچىتە ناو ئەو ھۆزانەو ھەوالى لەشكرەكەيانى بۆ بھىنى. جا ھەزەرەتى (عبدالله) ﷺ چوو ناو ھۆزەكان و دوو پۇژان لە ناوياندا ماىو، ئىنجا گەر اوو ھەوالەكەيانى بۆ پىغەمبەر ﷺ ھىناو.

جا كە پىغەمبەر ﷺ وىستى بۆ غەزايەكە برىوا، پىيان گوت: (صَفْوَان بن أُمَيَّة)—كە ھىشتا موسولمان نەبوو— چەند زى و چەكى لە لاى، جا پىغەمبەر ﷺ ناردىە لاى: تاكو ئەم چەك و زىيانەيان بۆ بنىرى. جا (صَفْوَان) گوتى: ئەى (مُحَمَّد) ﷺ بە داگىر كىردن لىم و مردەگى؟ پىغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ﴿ بَلْ عَارِيَّةٌ مَضْمُونَةٌ حَتَّى نُؤَدِّيَهَا إِلَيْكَ ﴾ بەلكو بە خواستنىكى زامىنكراو لىت و مردەگىم، تا دەياندەينەو تۆ، واتە: ئەگەر فەوتا تۆلەى دىمىرىن. جا (صَفْوَان) سەد زى بە تەواوى چەكەو تەسلىمى پىغەمبەر ﷺ كىرد.

ئىنجا پىغەمبەر ﷺ لە شەشى مانگى (شَوَال) سالى ھەشتەمى كۆچى لە (مَكَّة)

دمرچوو، دوانزه هزار چهكدارى لهگه‌لدا بوو: ده هزار (صَحَابَة)ى (مَدِينَة) -كه له (فَتْح مَكَّة) به‌شدار بون- دوو هزاريش خه‌لكى (مَكَّة) -كه تازه موسوئلمان بوبوون- ههر له خه‌لكى(مَكَّة): هه‌شتا چهكدارى كافرو چه‌ند ئافره‌تيكىش لهگه‌ل له‌شكره‌كه‌دا رۆيشتن بۆ تالانگرتن، جا (صَحَابَة)كان به سهرسورمانه‌وه ته‌ماشاي ئهم له‌شكره زۆره‌يان ده‌كردو يه‌ككيان به شانازيه‌وه گوتى: ئهمرۆ له بهر كه‌مى ئيمه نابەزیندريين. به‌لام پيغه‌مبهر ﷺ ئهم قسه‌يه‌ى پى ناخۆش بوو.

جا له‌شكرى ئيسلام له ده‌ى مانگى (شَوَال) گه‌يشته (حَتِّين)، ئينجا كه (مَالِك بن عَوْف) زانى پيغه‌مبهر ﷺ بۆ جه‌نگ هاتوو، يه‌كسه‌ر له‌شكره‌كه‌ى خۆى هينا (حَتِّين)و له ناو ته‌نگايى و گه‌ليه‌كانى دۆلى (حَتِّين)دا خۆيان هه‌شار دا و (گَمَّيْن) -بۆسه‌يان بۆ (صَحَابَة)كان ﷺ داناو، ئينجا له تارى و رۆنى به‌ياندا (صَحَابَة)كان ﷺ گه‌يشته دۆلى (حَتِّين)و كافره‌كان به تيكرايى تيربارانيان كردن، جا (صَحَابَة)كان ﷺ خۆيان پى‌پانه‌گىراو پاشه‌كشه‌يان كردو مه‌يدانيان به‌جى هيشته، به‌لام پيغه‌مبهر ﷺ هه‌لته‌هاتو خۆى گه‌يانده لاي راسته‌و بانگى (صَحَابَة)كانى ده‌كرد ده‌يفه‌رموو: وهرنه لاي من.

هه‌روه‌ها ده (صَحَابَة)ش لهگه‌ل پيغه‌مبهر ﷺ مانه‌وه: وَهَكَذَا نِيَمَام (أَبُو بَكْرٍ) وَ نِيَمَام (عُمَرُ) وَ نِيَمَام (عَلِيٌّ) وَ نِيَمَام (الْعَبَّاسُ)ى مامى پيغه‌مبهر ﷺ لهگه‌ل (الْفَضْل)ى كورپى (أَبُو سَفْيَانَ بن الْحَارِث)ى كورپه مامى پيغه‌مبهر ﷺ هه‌نديكى تر ﷺ، جا پيغه‌مبهر ﷺ به سواري هيس‌تره سپيه‌كه‌ى خۆى به‌ره‌و كافره‌كان غارى دهاو ده‌يفه‌رموو: أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ﷺ من پيغه‌مبهرم هيچ درۆ نيه، من كورپى (عَبْدُ الْمُطَّلِب)م.

جا ئيمام (الْعَبَّاسُ) ﷺ جله‌وى هيس‌تره‌كه‌ى گرتبوو، (أَبُو سَفْيَانَ بن الْحَارِث)ش ﷺ سهر پالوه‌كه‌ى گرتبوو تا به‌ره‌و پيش نه‌پوا، ئينجا پيغه‌مبهر ﷺ به ئيمام (الْعَبَّاسُ)ى فه‌رموو: هاوار بكه‌و بلى: هۆ (صَحَابَة)كانى بن دره‌خته‌كه‌ى (بَنِي عَثْرَةَ الرُّضْوَان)، هۆ گه‌لى (أَنْصَار)ى (مَدِينَة). جا ئيمام (الْعَبَّاسُ) ﷺ ئهم هاواري كرد-له بهر ئه‌وه‌ى ده‌نگيكي به‌رزى هه‌بوو- (صَحَابَة)كان ﷺ گوڤيان لى‌بوو و وه‌لاميان داوه: (لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ) له خزمه‌تين، له خزمه‌تين، جا ههر ئه‌وه‌نده بوو كه گوڤيان لهم هاواري ئيمام (الْعَبَّاسُ) بوو، ده‌ستيان به گه‌پانه‌وه كردو پياوى وه‌ها هه‌بوو: ده‌يوست وش‌تره‌كه‌ى بسورپى‌نيت‌ه‌وه، به‌لام له بهر پالته‌په‌سته‌ى خه‌لكه‌كه نه‌يد‌ه‌توانى، بۆيى له وش‌تره‌كه‌ى داده‌به‌زى و زرى‌يه‌كه‌ى فرپى دهاو ته‌نها شمشيرو قه‌لغانه‌كه‌ى به ده‌سته‌وه ده‌گرتو به‌ره‌و پيغه‌مبهر ﷺ ده‌گه‌راوه، تا سه‌د كه‌س له ده‌وره‌ى پيغه‌مبهر ﷺ كۆ بونه‌وه‌و هيس‌ريان كرده سهر كافره‌كان.

به‌لئى: ئهم سه‌د (صَحَابَة)يه‌ ﷺ لهگه‌ل ئهو هه‌موو له‌شكره زۆره كه‌وتنه جه‌نگ‌كردن و

شمشیر لیدان، جا که پیغه مبهرد عليه السلام چاوی بهم جهنگه كهوت، فهرمووی: ﴿أَلَا نَحْمِي الْوُطَيْسُ﴾ ئیستا کوپهی جهنگ گهرم بوو. جا پیغه مبهرد عليه السلام چهنگیکی ورده بهردی هه لگرتو پرژانديه لای کافرهمکان و فهرمووی: ﴿إِنْهَزُوا رَبُّ مُحَمَّدٍ﴾ کافرهمکان هه لاتن، سویندم به خوای (مُحَمَّد) عليه السلام. ئیتر کافرهمکان ههر یه که و هه ندیک ورده بهردیان که و ته ناو چاوهمکانیان و له و کاتیشدا خوای گه وره (ملائکة) ی ناردنه خواری، وهك عهبا ی رهش له ئاسمانه وه دادمه زین و له ناو دۆله که شدا وهك میرو بلاو دمبونه وه، ئیتر ئهم جاره کافرهمکان خوایان پی پانه گیراو به زین و له مهیدان هه لاتن، (صحابه) کانیش عليه السلام به دواياندا دهرؤیشتن و دهیان کوشتن و دیلیان دهگردن، تاوای لیها ت: هه لاتو همکانی موسولمانان به ته وای نه که پرابونه وه، که دیله گانی کافرهمکان له بهرده ست پیغه مبهرد عليه السلام به په لیه سترکراوی کو کرابونه وه.

ههروه ها (مالک بن عوف) ی سهرگرده ی کافرهمکانیش له مهیدان هه لات تا چووه (طائف)، له وئ له گه ل کۆمه ئیکی سهرگرده کان له ناو هه لای (طائف) دا خوایان قایم کرد. جا له م غه زایه ی (ختین)، پیغه مبهرد عليه السلام دیتی هه زرمی (أُم سُلَيم) = (الرُّمَيْضاء) له گه ل هه زرمی (أَبُو طَلْحَةَ) ی میردی خوای رضی الله عنهما هاتۆته غه زاو خه نجه ریکی پییه و دهیگوت: ههر کافرک لیم نزیك ببیته وه، بهم خه نجه ره زگی هه لده ردم. جا پیغه مبهرد عليه السلام پیکه نی، (أُم سُلَيم) ش گوتی: یار سول الله، ئه وانه ی له جهنگ هه لاتن دهیان کۆزم؟ پیغه مبهرد عليه السلام فهرمووی: خوا جهنگی له گۆل کردوینه وه و چاکه شی له گه ل کردوین. جا هه زرمی (أَبُو طَلْحَةَ) ی میردیشی رضی الله عنهما به ته نهایی بیست کافری کوشتبون و کهل و په لی هه موویانی بو خوای هی نابوو.

﴿سَرِيَّةُ ي (أَوْطَاس)﴾

ئینجا که کافرهمکان له (ختین) شکان و هه لاتن، هه ندیکیان له گه ل (مالک بن عوف) ی سهرگرده یان چونه (طائف)، هه ندیکیش چونه (أَوْطَاس)، کۆمه ئیکی که میش به ره و (نُخْلَة) هه لاتن و (صحابه) کان عليه السلام به دواياندا چون و (ذَرِيْدُ بْنُ الصُّنَّةِ) له وئ کوژرا. ئینجا پیغه مبهرد عليه السلام به سهرگرده ی هه زرمی (أَبُو عَامِرٍ الْأَشْجَعِي) عليه السلام کۆمه ئیکی (صحابه) گانی ناردنه (أَوْطَاس) له وئ له گه ل کافرهمکانی هه لاتو و پووبه پرووی یه کتری بونه وه، جا له م جهنگه دا ده برای کافر یه که له دوا یه که - بو هه زرمی (أَبُو عَامِرٍ) عليه السلام هاتنه مهیدان، جا ههر یه کیکیان ده هات، هه زرمی (أَبُو عَامِرٍ) عليه السلام داوای موسولمانبوونی لی ده گرد، ئه ویش نابوو موسولمان، تا نو برا له و ده براینه ی کوشتن، ئینجا دهیه مینه که یان هات و هه زرمی (أَبُو عَامِرٍ) عليه السلام داوای موسولمانبوونی لی کرد و فهرمووی: خودایه له سه ری ببه شاهید. کافرهمکه ش گوتی: خودایه له سه ر من

نه‌بیه شاهید. جا چه‌زهرتی (أبو عامر) رحمه الله وا تیگه‌یشت موسولمان بووه، بؤیئ وازی لئیه‌یناو نه‌یکوشت و قورتار بوو، ئینجا له‌مه‌ودوا ئهم پیاوه موسولمان بوو و که پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله دیدیت، ده‌یفه‌رموو: ئه‌مه‌یه قورتار بووه‌که‌ی (أبو عامر).

ئینجا چه‌زهرتی (أبو عامر) رحمه الله تیریکی وه ئه‌ژنؤی که‌وت و به‌م تیره شه‌هید بوو، جا پیش ئه‌وه‌ی گیانی دهریجی، چه‌زهرتی (أبو موسی الأشعري) رحمه الله — که کوری برای خوی‌بوو — کردیه سهر کرده‌ی له‌شکره‌که، جا خوای‌گه‌وره به سهر کرده‌یه‌تی چه‌زهرتی (أبو موسی) رحمه الله سهر که‌وتنی دا له‌شکری ئیسلام و کافره‌کانیش هه‌لاتن و مال و ژن و مندالیان که‌وتنه دمست (صحابه) کان و صلی الله علیه و آله هینانیانه‌وه لای پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله.

جا له‌م هه‌ردوو جه‌نگه‌ی (ختین) و (أوطاس) ته‌نها چوار (صحابه) شه‌هید بون و صلی الله علیه و آله ئه‌میر (خالد) رضی الله عنه بریندار بوو، کوژراوه‌کانی کافره‌کانیش له‌سه‌د کوژراو زیاتر بون، ئینجا پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله فه‌رمانی دا: مال و ژن و مندالی کافره‌کان هه‌ر هه‌مووی له (الجفرات) کو کرانه‌وه، تا له‌غه‌زای (طائف) گه‌راوه.

﴿ غه‌زای (طائف) له‌رؤژه‌لاتی (مکه) ﴾

ئینجا که پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله له‌غه‌زای (ختین) سهر که‌وت، له‌گه‌ل (صحابه) کان و صلی الله علیه و آله پرووی کرده (طائف)، بؤ غه‌زای (ثقیف) و هه‌لاتوو هه‌کانی‌تری (هوازن)، ئینجا که له‌شکری موسولمانان گه‌یشته (طائف)، دیتیان کافره‌کان خویان له‌ناو هه‌لای (طائف) دا چه‌شار داوه و نازو هه‌یه‌کی زۆریشیان بردۆته ناو هه‌لایه‌که، ئینجا پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله سهر بازگه‌ی له‌نزیک هه‌لایه‌که دانا، بؤیئ کافره‌کانیش له‌هه‌لایه‌که‌وه موسولمانه‌کانیان تیرباران کردن تا له‌ئه‌نجامدا دوانزه (صحابه) صلی الله علیه و آله شه‌هید بون و ژماره‌یه‌کی زۆریشیان ئی بریندار بون، یه‌که‌یک له‌برینداره‌کان: چه‌زهرتی (أبو سفیان بن حرب) بوو و صلی الله علیه و آله چاویکی دهریجندرا، یه‌که‌یک‌تری چه‌زهرتی (عبدالله) ی کوری ئیمام (أبو بکر) بوو رضی الله عنهما، ئه‌ویش به‌م برینه له‌سهرده‌می (خلافه) ی ئیمام (أبو بکر) دا صلی الله علیه و آله وه‌فاتی کرد.

جا پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله ناچار سهر بازگه‌که‌ی گشانده‌وه بؤ ئه‌و شوینه‌ی ئیستا مزگه‌وتی پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله له‌ (طائف)، ئینجا تا ماوه‌ی هه‌ژده رۆژان گه‌مارۆی کافره‌کانی دا، هه‌ر چه‌ند مه‌یدانیان لئده‌خواستنه‌وه که‌سیکیان نه‌ده‌هاته دهره‌وه بؤ جه‌نگکردن، به‌ئگو له‌هه‌لایه‌که‌وه بانگیان ده‌کردن و ده‌یانگوت: به‌شی چه‌ند سالتیک نازو هه‌مان له‌لایه، که نازو هه‌که نه‌ما، ئه‌وجا بؤ جه‌نگکردن دیینه دهره‌وه.

ئینجا پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله فه‌رمانی دا: به‌ (متجنیق) به‌ردبارانیان کردن و هه‌م بانگه‌وازیش کرا: هه‌ر که‌سیک له‌هه‌لایه‌که‌ بیته دهره‌وه، ئازاده. جا بیست و سێ که‌س هاتنه دهره‌وه و موسولمان بون و ئازاد کران.

جا كه پيغهمبهر ﷺ زانی له لایهن خوداوه ئیزن نه دراوه (طائف) پرزگار بکا، پراویژی به یهكێك له (صحابه)كان كرد، ئه ویش گوتی: یا رسول الله، وهك پړیوی له ناو كونییه: نهگهر بۆی بمینیوه دهیگری، نهگهر وازیشی لی ببنی زیانی نیه. بۆین پيغهمبهر ﷺ فهرمووی: ﴿إِنَّا قَافِلُونَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ئیمه سبهینێ دهرۆین، إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

جا (صحابه)كان ﷺ گوتیان: چۆن بپۆین و (طائف)ش پرزگار نهكهین؟ جا پيغهمبهر ﷺ فهرمووی: كهوابوو: ﴿فَاغْدُوا عَلَى الْقِتَالِ﴾ سبهینێ بپۆن بۆ جهنگ كردن.

ئیت سبهینێ (صحابه)كان ﷺ هیرشیان كردو له جهنگدا بریندار بون، جا ئهم جارەش پيغهمبهر ﷺ فهرمووی: إِنْ شَاءَ اللَّهُ سبهینێ دهرۆین. جا ئهم جارە (صحابه)كان ﷺ زۆیان پێخووش بوو و خۆیان ناماده كرد، جا پيغهمبهر ﷺ پيکهنی؟ چونكه (صحابه)كان زوو رایخۆیان گۆری و زانیان بریاری پيغهمبهر ﷺ به سودتره، ئینجا كه دمستیان به رۆیشتن كرد، پيغهمبهر ﷺ فهرمووی: بَلَيْنَ: ﴿آيُونَ تَأْتُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ﴾. ئینجا ههندیك گوتیان: یا رسول الله دوعا له دژی (ثقیف)-دانیشتوانی (طائف) بکه. بهلام پيغهمبهر ﷺ دوعای بۆ كردن و فهرمووی ﴿اللَّهُمَّ اهْدِ ثَقِيفًا وَأَتِ بِهِم مِّنْ سُلَيْمٍ﴾ خواجه (ثقیف) بهینه سهر هیدایهت و به موسولمانی بیانهینه لای من.

ئینجا كه پيغهمبهر ﷺ بهرمو (الجفرائه) گهراوه، (سرافه) خوی گه یاندی و نوسراوهكهی رپگهی كۆچكردنی نیسانی پيغهمبهر ﷺ، جا موسولمان بوو و تكاشی لی كرد هیرش نهكاته سهر هۆزهكهی. ههروهك له كۆلێترهكهی كۆچكردندا پهرمان كردهوه.

﴿به شكردنی دهستكه و تووی كافر مكان﴾

كه پيغهمبهر ﷺ گهیشتهوه (الجفرائه)، دهستكه و تووهكه سهر ژمیر كرا: شهش هزار ژن و مندال بون، بیست و چوار هزار و شتر، زیاتر له چل هزار مهرو بز، چوار هزار (أوقیه)ی زیو، جا پيغهمبهر ﷺ به سهر (صحابه)كانیدا بهشی كردو به تایبهتیش بۆ دلپاگرتن بهشیکی زۆری دایه تازه موسولمانبووهكان و ههم دایه ئهوانه موسولمانیش نهبوینه؟ تاكو موسولمان ببن، جا (اتصار)ی (مدینه) ﷺ لهم بهشكردنه پازی نهبون و گوتیان: سهیره! پيغهمبهر ﷺ بهخشین دهداته ئهو كهسانه جهنگیان لهگهڵ دهكرد، ناشیداته ئیمه كه تا ئیستا شمشیرهكانمان خوینی ئهوانی لی دهچكێتهوه.

جا كه پيغهمبهر ﷺ ئهم قسهیهی گهیشتی، فهرمانی دا: (اتصار)ی (مدینه)ی بۆ كۆ کرانهوه لهگهڵیان دانیشتهوه فهرمووی: ﴿ئهو قسهیه چییه له ئیوه پیم گهیشتهوه؟ ئه دی ئیوه گومرا نهبون و خوای گهوره به هۆی من ئیوهی كردنه موسولمان؟ ئه دی ئیوه ههژار نهبون و خوای گهوره به هۆی من ئیوهی دهوله مهند كردن؟ ئه دی ئیوه دوژمنی یهكتری نهبون و خوای گهوره به هۆی من ئیوهی پیک هیناوه؟﴾.

جا (انصار) ﷺ دھيانگوت: بهائی والله. جا پیغهمبهر ﷺ فہرمووی: بۆ وہ لأم نادہنہوہ؟ (انصار) ﷺ گوتیان: به چی وہ لامت بدمینہوہ؟ ئیمہ منہتباری خواو پیغهمبهرین ﷺ.

پیغهمبهر ﷺ فہرمووی: ﴿ئەگەر حەز دەکەن بڵین-باوەریشتان پێ دەکری-: تۆ ھاتیە ی لای ئیمہ خەلک بە درۆزنی دانابوی، ئیمہ باوەرمان پێ کردی، یارمەتیت نەدەدرا، ئیمہ یارمەتیمان دای، لە شویڤنیخۆت دەرکرای، ئیمہ تۆمان حاواندەوہ، بێ مال بوی، مالمان بۆ دانای، دەرئسای، ئیمہ تۆمان دُنیا کرد﴾. جا (انصار) ﷺ گوتیان: بەلکو ھەر ئیمہ منہتباری خواو پیغهمبهرین ﷺ.

جا پیغهمبهر ﷺ فہرمووی: ﴿ھۆ گەلی (انصار) چۆن ئیوہ دلتەنگ دەبن کە بەشیکی مائیەدوئیا بەدەمە کەسانیک تاکو دلیان پابگرمو موسولمان بن، خو من ئیوہم داوہتە دەست ئایینیخۆتان و لیئان دُنیا، ئایا ئیوہی (انصار) بەوہ پازی نابن: خەلک وشترو مەر بۆ خوئی ببا، ئیوہش لەگەڵ پیغهمبهریخوا بگەرینەوہ؟ سویندم بەو خوایەیی گیانی (مُحَمَّد) ی بە دەستە: ئەگەر لە بەر کۆچکردن نەبوايە، من دەبوہم پیاویکی (انصار)، ئەگەر خەلک بە گەلیەکدا برۆا، (انصار) بە گەلیەکدا برۆن، من بە گەلیەکەیی (انصار) دا دەرۆم، خودایە پەحم بکە: بە (انصار) و بە کورەکانی (انصار) و بە کورەکانی کورەکانی (انصار)﴾.

جا (انصار) ﷺ گریان تا ریشەکەیان تەر بوو، جا فہرموویان: ئەو پیغهمبهریخوا، گەر وەرەو عەقلمەندەکانمان ھێچیان نەگوتووە، تەنھا گەنجەکانمان ئەو قسەیان کردوہ، یا رسول اللہ ئیمہ پازی بوین خواو پیغهمبهر ﷺ بەشی ئیمہ بن. جا پیغهمبهر ﷺ پۆششت و ئەوانیش پەرتەیان کرد.

﴿پەیدا بوونی بنچینەیی (خوارج) لەم غەزایەدا﴾

کە لەم غەزایەیی (حَنَين) پیغهمبهر ﷺ دەستکەوتووەکەیی کافرەکانی بە سەر (صَحَابَة) کانداد ﷺ بەش کرد، (حَرْفُوس) = (ذوالخوینصرَة) کە پیاویکی چاو قوباوی کۆلمە زەقی نیوچاوان بەرز ی ریش پەرچ و پری سەر تاشراوی دامین ھەلۆیزراو بوو، گوتی: ئەم بەشکردنە بۆ خوا نەبوو، دادپەرورەیی تی دا نەکرا. جا گوتی: (يا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ وَفِي رِوَايَةٍ: (يا رَسُولَ اللَّهِ إَعْدِلْ) ھۆ پیغهمبهریخوا لە خوا بترسە، دادپەرور بە لەم بەشکردنەدا، جا پیغهمبهر ﷺ فہرمووی: ﴿وَيْلَكَ، مَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ﴾ قورپت بە سەر کێ دادپەرورەیی دەکا، ئەگەر من دادپەرورەیی نەکەم؟.

جا ھەر یەکە لە ئیمام (عمر) و ئەمیر (خالد) رضی اللہ عنہما گوتیان: یار رسول اللہ ئیزنم بەدە بیکۆزم؟ پیغهمبهر ﷺ فہرمووی: ﴿دَعَا إِنْ لَهُ أَصْحَابًا يَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلَاتَهُ مَعَ صَلَاتِهِمْ

وَصِيَامُهُ مَعَ صِيَامِهِمْ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ ﴿١٠٠﴾ رواه الشيخان، وازی لایبینه، ئەم پیاو هەندیک شویئکەوتەى هەنە-واتە: پەیدا دەبن-ئێو نوێژیخۆتان بەرامبەر بە نوێژی ئەوان پێ هیچ نیە، پۆژووی خۆتان بەرامبەر پۆژووی ئەوان پێ هیچ نیە، قورئان دەخوینن بەلام لە گەرویان تێناپەڕی، بە هۆی توندوتیژی لە ئایین دەردەچن هەروەک تیر لە نیچیر دەردەچێ.
 إن شاء الله له گولبژێرەكە زیاتر نیشانەکانیان دەلتین.

﴿ هاتنی (شیناء) = خوشکە شیریهکەى پێغه مبهرو ﷺ ﴾

ئەو هەمان باس کرد: کە (حلیمة السعدیة) شیرى داوتمە پێغه مبهرو ﷺ، ئەم (حلیمة) یە ئافەرتیكى بەرمەبابی (بنی سەعد) بوو، (بنی سەعد) ش بەشیکى ھۆزى (ھوازن)، جا یەكێك لە دیلەکانى (بنی سەعد) ش: (شیناء) ی کێزى (حلیمة السعدیة) بوو، ئینجا کە دیلەکانیان ھێنانە (الجفرائە)، لە ڕێگەدا (شیناء) بە (صحابة) کانى گوت: من خوشكى پێغه مبهرى ئێو ﷺ! ئەوانیش باوەریان پێ نەکرد، تا ھینایانە لای پێغه مبهرو ﷺ، جا پێغه مبهرو ﷺ فەرمووی: نیشانەت چى یە کە تۆ خوشكى منى؟ ئەگەر پراست بکەى ئاسەوارىكى من بە تۆ وەبەو لە ناو ناچێ. جا (شیناء) گوتى: گەزمیەکت لە شانم داوہ لەو کاتەى منداڵ بوى و لە پشتم کردبوى. جا (شیناء) قۆلىخۆی پوت کردو پێغه مبهرو ﷺ گەزەکەى ناسیەوہ، جا لە بەرى ھەلساوە پەشتەمالەکەىخۆى بۆ داناو لە سەرى دانیش، جا پێغه مبهرو ﷺ فەرمووی: داواى ھەر شتێك بکەى دەتدەمى، تکا بۆ ھەرکەسیك بکەى تکایەکت قبولە، ئەگەر پێت خوشە: لە لای من بمینیەوہ، تۆ ڕێزدارى و خوشەویستى، ئەگەر پێت خوشە ھەندیک مالت دەدەمى و بگەرێوہ ناو گەلەکەى خۆت؟ (شیناء) گوتى: دەگەرێمەوہ لای گەلەکەىخۆم.

جا (شیناء) موسولمان بوو و پێغه مبهرو ﷺ ھەندیک مالى دایى و گۆیلە یەك و کەنیزمیەکیشى دایى و گەرانیدیەوہ ناو ھۆزەکەى (بنی سەعد).

جا بزائە: بۆی ئێرەدا-تەنھا- باسى خوشکەکەى پێغه مبهرومان ﷺ کرد، چونکە دیل کرابو، ئەگەر نا: دایکە شیریهکەى و باوکە شیریهکەى و برا شیریهکەشى، ھەموویان ئێرەدا ھاتنە خزمەت پێغه مبهرو ﷺ ئەوانیش-وہکو حەزەرتى (شیناء)-موسولمان بون ﷺ، پێغه مبهرىش ﷺ ڕیزی لێناون، ھەروەک نیمام (أبوداود) گێڕاویتەوہ لە گولبژێرەکەى (شیرخواردنى پێغه مبهردا) ﷺ باسماں کرد، والحمد لله تعالى.

﴿ هاتنی وەفدى (ھوازن) و موسولمانبوونیان ﴾

ئینجا لە دواى بەشکردنى مال و ژن و منداڵەکانى (ھوازن)، لە دواى چەند شەویك وەفدى (ھوازن)-کە ژمارەیان چوار دە کەس بون- بە سەرۆکایەتى (زھیر بن صرەد)

هاتنه خزمهت پیغهمبهر ﷺ، (أَبُو بَرْقَانَ) ی مامه شیریه که ی پیغهمبهریشیان ﷺ له گه لدا بوو، هم (شیماء) شیان له گه ل خویانا هی نابوو، نه وانیش موسولمانبوونی خویان راگه یاند، جا هم له ریگای (شیماء) و هم به خوییشیان تکایان له پیغهمبهر ﷺ کرد: مال و مندال و ژنه کانیا ب داته ووهو گوتیان: یا رسول الله، ئیمه ره سەنین و خاومن عه شیره تین، به لایه کی وهامان به سهر هاتوو که له تو شاراو نه، نه وانیه به دیل گرتونتان: دایکه شیرمکانی خوتن، خوشکه شیرمکانی خوتن، پوره شیرمکانی خوتن، نه و نافرمتانه: که تویان له کوش و باو هشی خویان داده نا، ئیمه ش په نا ده بهینه بهر خوداو تکا له توش ده کهین نه ی پیغهمبهری خوا منه تی کمان به سهر دا بکهو بمانده ووه.

جا (زهیر) پارچه شیریکی گوت، هه ندیک لهو شیرانه:

أَمْنُنْ عَلَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ فِي كَرَمٍ * فَإِنَّكَ الْمَرْءُ نَرْجُوهُ وَنَمْتَظِرُ
أَمْنُنْ عَلَى نَسْوَةٍ قَدْ كُنْتَ تَرْضَعُهَا * إِذْ فُوكَ تَمْلُؤُهُ مِنْ مَخْضِهَا الدَّرَرُ
فَأَلْبَسَ الْعَفْوَ مَنْ كُنْتَ تَرْضَعُهُ * مِنْ أُمَّهَاتِكَ، إِنَّ الْعَفْوَ مُشْتَهَرُ

منه تبارمان بکه، نه ی پیغهمبهری خوا ﷺ له ریژداری خوت، چونکه تو نه و پیاوه ی تکات لی بکهین و چاوه پروانی چاکه ی بکهین. چاکه له گه ل نه و نافرمتانه بکه: که شیرت لی ده خواردن و شیر زوره کهیان ده می تو ی پر ده کرد. لی بوردن بکه به بهرگی نه و دایکانه ت که شیرت لی ده خواردن، چونکه لی بوردن چاکه یه کی به ناوبانگه.

جا پیغهمبهر ﷺ هه رموی: نه وانیه ده یان بینن، له گه لمدانه، خوشه ویستین قسه له لای من راستره که یه تی، یان ژن و مندالتان، یان ته نها مالتان—یه کی له دوانه—هه لبرژین ده تانده مه وه، من—ده پوژ زیاتر— چاوه پروانم کردن واته: ئیوه نه هاتن، تا وا تیگه ی شتم ئیوه نایه نه لای من، ئیستاش هه موویان به ش کراون و ده توانم داوای ته نها یه کیکیان بکه م؟.

جا وه ده که گوتیان: ژن و منداله کانمان بده وه، باسی وشتر و مهرو بز ناکهین. جا پیغهمبهر ﷺ هه رموی: هه ر که سیکی که وتبیته به شی من و بنه ماله ی (عَبْدُ الْمُطَلِّبِ)، هه ر هه مووی بو ئیوه بی، واته: دامه وه ئیوه، ئینجا که نویژی نیوه پروم به جه ماعت بو خه لکه که کرد، ئیوه هه لسن ئیسلامه تی خوتان ناشکرا بکه ن و بلین: ئیمه برای ئیوهینه، پیغهمبهری خوا ﷺ ده کهینه تکاکاری خومان له لای موسولمانان، هم موسولمانانیش له لای پیغهمبهر ﷺ ده کهینه تکاکار: له باره ی ژن و منداله کانمان، تا کو بماندنه وه.

ئینجا که پیغهمبهر ﷺ نویژی نیوه پروی به جه ماعت کرد، وه ده که هه لسان و نه و قسانه ی پیغهمبهر ﷺ هه رمانی پی کردبون، به (صَحَابَةُ) کانیا گوت، جا پیغهمبهر ﷺ

هەلسا (حمد) و (شكر)ى خواى كردو فەرمووى: ئەوانە براى ئۆمەن بە موسولمانبووى
هاتون، من وەھام پى باشە: ژن و منداڵەكانيان بدەينەو، جا ھەر كەسك لە ئۆمە
پى خۆشە: بەشەكەى خۆى لەو ژن و منداڵانە - بە خۆپايى بداتەو، با
بيانداتەو، ھەر كەسكيش پى خۆش نى بە خۆپايى بيانداتەو، ئەو من بۆ
ئەوان لى دەكپمەو لە جياتى ھەر ژنىك، يان ھەر منداڵك شەش و شترى
دەدەمى لە يەكەم دەستكە و تووىكى داھاتوو... جا پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ھەر ژن و
منداڵك بەشى و من و بنەمالەى (عَبْدُ الْمُطَلِّب) بى، ئەو دامەو.

ھەرودھا تىكرای (مهاجر) و (انصار) ﷺ گوتيان: ھەر ژن و منداڵك بەشى ئىمە بى،
ئەو بۆ پىغەمبەر ﷺ بى ﷺ، واتە: لە بەر خاترى پىغەمبەر ﷺ دامانەو. بەلام
كەسانىكيش گوتيان: ئىمە بە خۆپايى ناياندەينەو.

جا پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئىمە نازانين كى - لە ئۆمە - ئىزنى داو و كى ئىزنى
نەداو، بگەرپنەو تاكو سەر كردهكانتان كارەكەتان بۆ ئىمە پوون دەكەنەو.

جا ھەر سەر كردهك لەم بارمىو قەسى لەگەل كۆمەلەكەى خۆى كرد، ئىنجا گەرانەو
لاى پىغەمبەر ﷺ گوتيان: يا رسول الله ھەمويان رازى بون. جا ژن و منداڵەكانيان
ھەموو بۆ گەراندەو، بەلام ئەوانەى رازى نەبون بە خۆپايى بياندەو، پىغەمبەر ﷺ
بە قەرز لى كپنەو، ھەر نەفەر ك بە شەش و شتر، ئىتر ئەو شەش ھەزار ژن و
منداڵە ھەمويان نازاد كران بە بەرەكەتى شىر خواردنى پىغەمبەر ﷺ، ھەرودەك لە كاتى
شىر خواردنىشى ئەم ھۆزى پى پىت و بەرگەت كرددو، ئەبى ئەو شى بزانيان: كە
تكاكردنەكەى (شىمە) ش بۆ نازاد كردنى ئەم دىلانە زۆ كارىگەر بوو، چونكە ھىچ
ئافەت ك بە قەد (شىمە) رىزدارو بە بەرەكەت نەبوو بۆ گەلەكەى.

ئىنجا پىغەمبەر ﷺ پرسىارى لە (وفد)ى (ھوازن) كرد: (مالك بن عوف)ى
سەر كردهكان چى بە سەر ھاتوو؟ گوتيان: ئەویش لەگەل (ثقيف)دا چووئە قەلاى
(طائف). جا پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ھەوالى بۆ بنىرن ئەگەر بىتە لاى من و
موسولمان بى، ژن و منداڵەكانى دەدەمەو سەد و شترىشى دەدەمى.

جا كە (مالك) ئەو ھەوالەى گەيشتى، بە نەينى لە قەلاى (طائف) دابەزى و ھاتە
(الجفراة) و لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ موسولمان بوو، جا پىغەمبەر ﷺ ھەموو مال و
ژن و منداڵەكانى دانەو سەد و شترىشى دانى، ھەم كردهو گەورەى موسولمانەكانى
ھۆزى (ھوازن).

﴿عومرەكەى پىغەمبەر ﷺ لە (الْجَفْرَاءَةِ)﴾

بزانە: كە پىغەمبەر ﷺ لە (طائف) گەر او، ماوى سىزدە پۆزان لە

(الجُزْرائَة) مايهوه، جا له (الجُزْرائَة)دا ئيحرامى به (عُمرة) بهستو شهوى هاته ناو (مكة) و (عُمرة)كهى تهواو كردو ههر لهم شهوهدا گهراوه (الجُزْرائَة)، جا له (الجُزْرائَة)وه لهگهڻ (صَحَابَة)كانى گهراوه بۆ (مَدِينَة)و له كۆتايى مانگى (ذِي الْقَعْدَة) گهيشتهوه (مَدِينَة)ى پيرۆز، واته: له رۆژى دهرچوونيهوه بۆ (فَتْح مَكَّة)، تا ئيستا، نزيكهى ههشتا رۆژى پيچوو، ههروهك له (فَتْح مَكَّة)دا باسمان كرد. (البدایة والنهاية) ب(۳) ل(۵-۵۸) و(السيرة الطبية) ب(۳) ل(۱۵۱-۱۸۳).

﴿گولبژيريك لهم گولزاره﴾

يهگهم: (عَارِيَة) = خواستنى شتيك بۆ پيکهينانى پيويستيهكانىخوى، دروسته، پيغه مبهريه ﷺ سه زړى بۆ غهزاي (حُثَيْن) له (صَفْوَان بن أُمَيَّة) خواست و فهرمووى: ﴿عَارِيَة مَضْمُونَة﴾ به خواستنيكى زامينكراو لييت وهردهگرم. له و كاتيش (صَفْوَان) كافر بوو، جا به شيكى نهو زړياننه ون بون، پيغه مبهريه ﷺ فهرمووى: تۆلهى فهوتاهكانت بدهمى؟ (صَفْوَان)ش گوتى: نا، ئهى پيغه مبهريه ﷺ تۆلهم ناوى، چونكه من ئه مپۆ شتيكم له دلدايه، كه ئه پۆژه له دلدا نه بو، واته: دههوى موسولمان بيم. (ابوداود والنسائي بسند صحيح) گياويه تيانه وه.

جا ئه م هه ديسه به لگهيه: ئه گهر شتى خواستراو له لاي مالخوازه كه فهوتا، فهوتانه كه شى به هوى به كارهيئانيكى ئيزندراو نه بو، تۆلهى شته فهوتاهكهى له سه ر واجب ده بى، وهك زړى ونبوهكانى (صَفْوَان)، به لام ئه گهر به هوى به كارهيئانيكى ئيزندراو له ناو بچى: وهك داس به هوى درويته بشكى، يان چهك به هوى به كارهيئانى بۆ جهنگ خراپ بى، ئه و كاته تۆلهى له سه ر نيه.

ههروهها هه ديسه كه به لگهيه: كه دروسته موسولمانهكان چهكو كه رستهى جهنگ له كافران وهريگن، به و مهرجهى سه رشۆپى و ژير دهستى بۆ موسولمانان تىدا نه بى، واته: چونكه (صَفْوَان) له پۆژى خواستنى زړيهكانىدا (كافر) بوو، له هه مان كاتيشدا ئه و له ژير دهسه لاتی پيغه مبهريه ﷺ، ههروهها دروسته—بۆ جهنگکردن— پشت به خودى كافرهكانيش ببهستن، به و مهرجانهى له چواره م گولبژيرى غهزاي (أُحُد)دا پوونمان كردنه وه. (البدایة والنهاية) ب(۳) ل(۷) و(تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(۵) ل(۴۲۱).

دووهم: سه ركهوتن و به زرين به هوى زۆرى و كه مى نيه. يهكيك به هوى زۆرى له شكره كه گوتى: ئه مپۆ به هوى كه مى نابه زرين... هتد، غهزاي (بَدْر) ئه وه مان بۆ بريار ده دا: ئه گهر موسولمانان خۆپاگر بن و پشت به خوا ببهستن—ئه گهر كه ميش بن— سه ر دهكهون، له به رامبهريش غهزاي (حُثَيْن) بريار ده دا: ئه گهر موسولمانان خۆپاگر نه بن و پشت به خوا نه بهستن، ئه نجامه كه يان شكان و به زينه، هه رچه ند ژماره شيان زۆر بى، چونكه له غهزاي

(بَدْر) ژماره‌ی موسولمانان له هه‌موو غه‌زایه‌کان که‌متر بوو، له غه‌زای (حُنَین)ش ژماره‌یان له هه‌موو غه‌زایه‌کی‌پا‌بردو ژۆرت‌ر بوو، جا خ‌وای‌گه‌وره باسی غه‌زای (حُنَین) ده‌کار ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ﴾ التوبة: ٢٥، له غه‌زای (حُنَین) له د‌وای هه‌لاتن خ‌وای‌گه‌وره سه‌رکه‌وتنی دانئ، هه‌لاتنه‌که‌تان له‌و کاته‌دا بوو: که به ه‌و‌ی ژۆری له‌شکره‌که‌تان سه‌رتان سو‌رما-شان‌ازیتان ده‌کردو ده‌تانگوت به ه‌و‌ی که‌می نابه‌زیند‌رین-، جا ئەم ژۆریه‌ی ئیوه سودی نه‌دانئ و ئەو زه‌مینه پان و به‌رینه لی‌تان به‌رت‌ه‌نگ بوو له ئە‌نجام‌دا هه‌لاتن. واته: سه‌رکه‌وتن له ده‌ست خ‌ودایه‌و به ژۆری له‌شکر نیه، به‌ل‌کو ئە‌گه‌ر ح‌ز ب‌کا: له‌شکرێکی که‌م به سه‌ر له‌شکرێکی ژۆردا سه‌رکه‌وتوو ده‌کا.

جا بزانه: ه‌و‌ی ئەم شکسته -له پ‌و‌وی سه‌ربازیه‌وه- ئە‌وه بوو: گه‌نجی‌کی ژۆر به بی‌چه‌ک هات‌بونه ئەم غه‌زایه، هه‌م هه‌ندی‌ک کاف‌رو ئاف‌ره‌تیش ب‌ۆ ته‌ماعی تالانگرتن له‌گه‌ل‌دا بون، هه‌م موسولمانه‌کان به ژۆری خ‌ویان ده‌نازی و ح‌یسابیان ب‌ۆ ه‌یز‌ی دو‌ژمن نه‌ده‌کرد؟ چون‌که ژماره‌ی له‌شکرێ کاف‌ره‌کان دوو هه‌ندی له‌شکرێ موسولمانه‌کان بوو، هه‌م دو‌ژمن پ‌یش‌تر خ‌وی له شو‌ینه گرن‌گه‌کان‌دا قایم کرد‌بوو و موسولمانه‌کان له‌وه ئا‌گادار نه‌بون.

جا له هه‌موو ه‌و‌یه‌کانیش به‌ه‌یز‌تر: به‌ش‌داربوونی دان‌یش‌ت‌و‌وانی (مَکَّة) بوو، که تازه موسولمان ب‌وب‌ون و د‌ونیا ویست ب‌ون و ئیمان له د‌ل‌ی هه‌مووانی‌ان‌دا نه‌چه‌سپا بوو، ب‌ۆ‌ی‌ی که موسولمانه‌کان ش‌کان، (أَبُوسُفْيَانَ) گوتی: هه‌لاتنه‌که‌یان تا ده‌ریای سو‌ر ک‌ۆتایی نایی. (کِلْدَة)ش گوتی: ئە‌م‌پ‌ۆ سی‌حه‌ره‌که پ‌و‌چه‌ل‌ ب‌ۆ‌وه. جا (صَفْوَان بن أُمَيَّة) خ‌وی لی‌ت‌ۆ‌ره کرد‌و گوتی: بی‌ده‌نگ به، خ‌ودا ده‌مت به‌ته‌ق‌ینئ، وَاللَّهِ ئە‌گه‌ر پ‌یاو‌ی‌کی (قُرَيش) سه‌رپه‌رشتیم ب‌کا پ‌ی‌م خ‌ۆش‌تره، نه‌ک پ‌یاو‌ی‌کی (ه‌و‌ازن). پ‌یاو‌ی‌کی‌تر گوتی: مو‌ژده‌ت لی‌ب‌ی (مُحَمَّد) و (صَحَابَة)کانی به‌زین، وَاللَّهِ هه‌تا هه‌تایی پ‌ری ناکه‌نه‌وه...ئ‌ت‌یر ئە‌م ج‌ۆره که‌سانه‌ی با‌وه‌ر بی‌ه‌یز به‌ش‌دار‌ی غه‌زایه‌که‌یان کرد‌بوو، به‌لام به ئازایه‌تی و د‌ل‌س‌ۆزی سه‌د (صَحَابَة)که، خ‌وای‌گه‌وره سه‌رکه‌وتنی ب‌ۆ موسولمانان نار‌د‌و هه‌لمه‌تیان برده‌وه سه‌ر کاف‌ره‌کان و به‌زاند‌یان، جا که کاف‌ره‌کانی (مَکَّة) ئە‌م سه‌رکه‌وتنه‌یان د‌یت، ژۆریان موسولمان ب‌ون. (نور الیقین) ل(٢١٨-٢٢٠) و(فقه السيرة، للبوطي) ل(٤٢٩) و(سیره الصلابة) ب(٢) ل(٥٥٤).

س‌ی‌یه‌م: له غه‌زای (حُنَین) خ‌وای‌گه‌وره (مَلَائِكَة)ی نار‌د‌نه خ‌واری، خ‌وای‌گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ التوبة: ٢٦، ئینجا له د‌وای هه‌لاتنه‌که، خ‌وای‌گه‌وره په‌حمه‌ت و د‌ل‌پ‌را‌گرت‌نی دابه‌زاند‌ه سه‌ر پ‌ی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ سه‌ر ئیمان‌داران، هه‌ندی‌ک سه‌ربازیشی دابه‌زاند‌ن-که (مَلَائِكَة) ب‌ون- ئیوه نه‌تان‌د‌یتن، هه‌م خ‌وای‌گه‌وره

کافره کانیشی به کوشتن و دیلکردن سزا دان، نه وه سزای کافره کانه.

جا بزانه: (مَلَانِكَة) ته نها له غه زای (بَدْر) جه نگیان کرده، به لام له م غه زایه و له غه زایه کانی تریش ته نا بۆ ترساندن کافره کان داده به زین و جه نگیان نه ده کرد، هه وه نیمای (الْقُرْطَبِي) له ته فسیری نایه ته که دا فرمویه تی.

کافرێک گوتویه تی: که ئیمه و موسولمانه کان گه یشتینه یه کتری، به قه دوشینی مه رێک موسولمانه کان خۆیان پانه گرت و پاماننان، تا گه یشتینه لای خاوه نی هیستره سپیه که - که پیغه مبه ره ﷺ - جا دیتمان هه ندیک پیاوی سپی پوو جوان له نیتوان ئیمه و ئه و دان و پیتیان گوتین: نه م پووانه ناشیرین بن، بگه پینه وه. جا ئیمه له ترسی نه م قسه یه گه پاینه وه.

کافرێکی تر گوتویه تی: که پیغه مبه ره ﷺ ورده به رده کانی بۆ هاو یشتین، ئیمه هه لاتین و وامان به سه ر دلدا ده هات: گشت به ردیک و گشت دره ختیک ئه سپسواریکه به دواماندا دیت، جا من به سواری ئه سپه که م هه لاتم تا گه یشتمه وه (طائف).

ئه مه له باره دابه زینی (مَلَانِكَة)، له باره ی خۆپاگرتنی پیغه مبه ریش ﷺ: نیمام (ابن کثیر) له ته فسیری نایه ته که دا فرمویه تی: ئه مه نه و په پی نازایه تی ته واوه، که پیغه مبه ره ﷺ له م جۆره پۆژه دا له گه رمه ی جه نگدا له شکره که ی له لا نه مین، له گه ل نه وه شدا نه و به سواری هیستریک له مه ی داندا مایه وه و هیستره که شی به ره و پیشه وه بۆ لای دوژمن غاری ده داو ناوی خۆشی ناشکرا ده کرد، تا کو نه وه ی نه شیناسیوه بیناسی، هیستریش به که لکی هه لمه ت و هه لاتنی جه نگ نای، نه وه هه موو به هوی نه وه بوو: که باوه پی ته واوی به خوا هه بوو: که یارمه تی ده داو سه رکه وتوی ده کا.

حه زره تی (البراء) ﷺ له باره ی نازایه تی پیغه مبه ره ﷺ فرمویه تی: ﴿كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا أَحْمَرَ الْبَاسُ نَتَقَى بِهِ ﷺ وَإِنَّ الشُّجَاعَ مِمَّا الَّذِي يُحَاذِي بِهِ أَيُّ النَّبِيِّ ﷺ﴾ روه مسلم، ئیمه و الله له و کاته ی جه نگ سۆر ده بوو - واته: له جه نگدا خوی نه ده پڑا -، ئیمه خۆمان به پیغه مبه ره ﷺ ده پاراست، پیاوی نازا نه و که سه بوو: له ئاستی پیغه مبه ره ﷺ جه نگ کردبا.

جا نه وه ش بزانه: له به زاندنی کافره کاند ئه میر (خالد) ﷺ بریندار بوو، بۆیی پیغه مبه ره ﷺ سه ردانی کردو دیتی پالی وه بارگه که ی خۆی داوه و به هوی سه ختی برینه که ی زۆر بی هیز بووه، جا پیغه مبه ره ﷺ تفی کرده ناو برینه که ی و چاک بۆوه. (البدایة والنهاية) ب (۳) ل (۱۶) و (السيرة الطيبة) ب (۳) ل (۱۵۷ و ۱۶۲).

چواره م: حه زره تی (أُمُّ سَلِيم) رضى الله عنها له گه ل میرده که ی خوی ها تبه ووه غه زای (حُنَيْن) و خه نه جهریک ی پى بوو... هتد، ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضى الله عنهما: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَغْزُو بِالنِّسَاءِ فَيُدَاوِينَ الْجَرْحَى وَيُخْذِلِينَ مِنَ الْغَنِيمَةِ وَأَمَّا بِسَهْمٍ فَلَمْ يَضْرِبْ لَهُنَّ﴾ روه مسلم و أصحاب السنن، پیغه مبه ره ﷺ ئافره ته کانی ده بردنه غه ز، بۆ ئاودان و ده رمانکردنی برینداره کان، له ده سته که وتوی کافره کانیش به خشیشیک ده درا ئافره ته کان، به لام وه ک پیاوان

به‌شی ته‌واویان نه‌ده‌درایی. نه‌وه‌ش به‌لگه‌یه دروسته: ئافره‌ت له‌گه‌ل مه‌چه‌میکی‌خۆی بپواته‌ غه‌زا، هه‌م دروسته برینداره‌کانیش ده‌رمان بکا، نه‌گه‌ر پیاوه‌کان نه‌یان‌توانی ده‌رمانیان بکه‌ن، هه‌م بۆ نه‌وه‌ی خزمه‌تی‌تریش پێشکه‌ش به‌ له‌شکری‌ئیسلام بکه‌ن، به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی بێ‌شهرعی پوو نه‌دا، مه‌روه‌ک له‌ یازده‌مه‌م گولبژی (أحد)ش پوونمان کرده‌وه. (شرح صحیح مسلم) ب (٧) ل (٤٧٥-٤٧٨) و (فتح الباری) ب (٦) ل (٩٦-٩٨).

پینجه‌م: له‌ غه‌زا دا که‌ل‌وپه‌لی کوژراوه‌که‌ بۆ بکوژه‌که‌یه‌تی، چه‌ره‌تی (أبو طَلْحَة) رضی‌الله‌عنہ به‌ ته‌نهایی بیست کافری کوشتن و که‌ل و په‌له‌که‌یانی بۆ خۆی هی‌نان. پینجه‌مبه‌ره‌ رضی‌الله‌عنہ فهرموویه‌تی: ﴿مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيْتَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ﴾ رواه الشيخان، هه‌ر که‌سیک کافرێک بکوژێ، شاهیدی‌شی هه‌بێ، نه‌وه‌ که‌ل‌وپه‌لی کوژراوه‌که‌ بۆ خۆیه‌تی.

جا بزانه: له‌ لای ئیمام (أبو حنيفة) و ئیمام (مالك) مه‌به‌ستی ئه‌م چه‌دیسه (فتوی) نیه، به‌لکو بپاریکی داده‌ری‌یه‌و له‌ ده‌ست نه‌میری له‌شکره‌که‌دايه، که‌واته: بکوژه‌که‌ مافی که‌ل‌وپه‌له‌کی نیه، ته‌نها نه‌گه‌ر پێش ده‌ستپیکردنی جه‌نگ نه‌میری له‌شکره‌که‌ بلی: (هه‌ر که‌سیک کافرێک بکوژێ که‌ل‌وپه‌له‌که‌ی بۆ خۆی بێ). نه‌و کاته مافی هه‌یه، واته: نه‌گه‌ر نه‌میری له‌شکره‌که‌ نه‌و قسه‌یه نه‌کا، نه‌و کاته که‌ل‌وپه‌له‌که‌ش وه‌گه‌ل تالان ده‌که‌وێته‌وه‌و نادریته بکوژه‌که‌.

به‌لام له‌ لای ئیمامی (الشافعی) و ئیمام (أحمد): ئه‌م چه‌دیسه (فتوی) پینجه‌مبه‌ره‌ رضی‌الله‌عنہ، واته: بپاریکی به‌رده‌وامی شهرعی‌یه، که‌واته: بکوژه‌که‌ به‌ ته‌نها کوشتن مافی که‌ل‌وپه‌لی کوژراوه‌که‌ی هه‌یه، هه‌ر چه‌ند نه‌میره‌که‌ش نه‌و قسه‌یه نه‌کا، به‌لام به‌و مه‌رجه: بکوژه‌که‌ خۆی گیانفیدا بکا و پووبه‌پوو له‌ حاله‌تی هی‌رش و تیکه‌لبوونی جه‌نگدا، کافرێکی هی‌رشکه‌ر بکوژێ: به‌ پم و شمشیر و خه‌نجه‌رو کێردو به‌ردو خنکاندنی به‌ ده‌ست، واته: نه‌گه‌ر له‌ دوره‌وه چه‌کی بۆ به‌هائی و بیکوژێ، نه‌و کاته مافی که‌ل‌وپه‌له‌که‌ی نیه، که‌وابوو: له‌م سه‌رده‌مه‌دا نه‌گه‌ر به‌ تفه‌نگ و تۆپ و موشه‌ک کافرێک بکوژێ، نه‌وه به‌ مه‌زه‌بی ئیمامی (الشافعی) و ئیمام (أحمد)ش: که‌ل‌وپه‌له‌که‌ی نادریتێ، واته: فهرمووده‌ی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌کان له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا تیک ده‌که‌نه‌وه، والله‌ أعلم. (شرح صحیح مسلم) ب (٧) ل (٣٢٢) و (مغنی ابن قدامة) ب (١٠) ل (٤١١-٤١٦) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (٧) ل (١٤٣).

شه‌شه‌م: به‌کاره‌ینانی چه‌کی گه‌وره‌و به‌هیز له‌ دژی کافره‌کان، هه‌رچه‌ند خانووه‌کانیشیان بپروخین و به‌ گۆمه‌لێش بکوژین، پینجه‌مبه‌ره‌ رضی‌الله‌عنہ فهرمانی دا: له‌ قه‌لائی (طائف) دا به‌ (مَنْجَنِيْق) کافره‌کان به‌ردباران بکړین. شتیکی ئاشکرایه: کافره‌کان هه‌ر چۆنیک بۆیان بگودجێ موسولمانان ده‌کوژن به‌ چه‌کی گه‌وره‌و گۆمه‌لکوژ: وه‌ک ناپالم و موشه‌ک و قومبوله‌ی نو تۆنی و... هتد، بۆی خوای‌گه‌وره‌ ده‌فهرموئ: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ التوبة: ٣٦، ئیوه‌-ئه‌ی موسولمانان- به‌ کوو یه‌که‌ده‌نگی کافره‌کان

بکوژن، ههروهه كه ئهوان به كوو يه كدهنگى ئيوه دهكوژن.

ئه مهش به لگهيه: دروسته كافرهكان گه مارو بدرين، هه دروسته چهكى گه وروه به هيز له دژى كافرهكان به كار بهيندرين، هه چه ند به كووليش بكوژين و موسولمان و ديلهكانى موسولمانه كانيشيان له ناودا ههبن، نهوهك كافرهكان به هوو به بارمه گرتنى موسولمانان (جهاد) به ئيمه موسولمان پابگرن، به لام به گويره توانا خومان له كوشتنى موسولمانهكان دهپاريژين.

ههروهه ئه گه كافرهكان ئافرهت و مندالى خويان له گه لدا بون، ئه و كاتهش دروسته: به هه موو جوړه چه كيك لايان بدرين و به گويره تواناش خومان له كوشتنى ئافرهت و منداله كانيان دهپاريژين ﴿عَنْ الصَّعْبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الدَّارِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَبْتَغُونَ فَيَصِيبُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذُرَارِيَّتِهِمْ؟ قَالَ ﷺ: هُمْ مِنْهُمْ﴾ رواه الشيخان، پرسيار له پيغه مبهري ﷺ كرا له باره (دار الكفر): له شهو دا هيرشيان دهكريته سهر، ئافرهت و منداله كانيشيان دهكوژين؟ پيغه مبهري ﷺ فهرموو: ئه وانيش له وان.

ههروهه ئه گه ئافرهت و منداله كانى كافرهكان جهنگ بكن، ئه و كاتهش دروسته بكوژين، چونكه له غه زاي (حُتَيْن) پيغه مبهري ﷺ به لاي ئافرهتيكى كوژراودا پابردو پيى ناخوش بوو كوژراوه و فهرموو: ﴿مَا كَانَتْ هَذِهِ لِنَقَاتِلَ﴾ حديث صحيح رواه ابوداود والنسائي، ئه م ئافرهته له وانه نيه جهنگ بكا- واته: ئه گه جهنگ بكا دروسته بكوژين- جا فهرموو: خووت بگهينه (خالد) و پيى بلي: ژن و مندال و خزمه تكار نهكوژين. (فتح الباري) ب (٦) ل (١٧٧-١٧٩) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (٩) ل (٢٤٠-٢٤٢).

﴿كى سته مكاره؟﴾

له م گولبژيره دا باسى چه كى كوومه لكوژمان كرد، جا له وانه يه كه سيكى ساده و ناتيكه يشتوو، يان ئوكه رى كافرهكان بلي: ئيسلام بوچى ئه وها سته مكاره و پيگاي به كار هينانى چه كى كوومه لكوژ ده دا؟! به لام به خوى چاوپوشى له سته مى كافرهكانى پوژ ئاوا ده كاوه ر به ئاغاي خويشيان داده نى، هه چه ند به چه كى ناوه كيش (هيو شيما) بوژدومان بكن و له يهك خوله كدا هه شتا هه زار كهس بكوژن و هه فتاو پينچ هه زاريش بريندار بكن!، يان كيما بارانى (هه له بجه) له بير خوى ده باته وه: كه حيزى به عسى عيراقى- حيزى يكي (علماني) ي (هليلبي) بو- گاوريكى دوژمنى ئيسلام: كه ناوى (ميشيل علق) بوو، ئه م حيزى ي پيك هينابوو، له (٢٧) ي (رَجَب) ي (١٤٠٨) كوچى، به رامبه ر (١٦) ي ئازارى (١٩٨٨) ي زايينى، به چه كى كيماوى شارى (هه له بجه) ي كيما باران كردو زياتر له (٥٠٠٠) پينچ هه زار موسولمانى كوردى شهيد كردن و هه زاراني تريشى بريندار كردن.

جا وه كو پوژى پوناك ئاشكرا بوو: حيزى به عس ئه م چه كه ي له كافرهكانى پوژ ئاوا وه رگرتوو، به زوئيش له (ألمانيا)، جا له وانه يه كه سيك بلي: حيزى به عس له

پووی نه ته وایه تیه وه نه م کورد کوژییه کردوه؟ ده لئین: راسته لایه نی نه ته وایه تی مه به ست بو، به لام دوژمنایه تیه کی ئایینی شی تئ دا بو، چونکه حیزی به عس گا وره کانی (صلیبی) پیکیان هیئاوه وه م گا وره کانی (صلیبی) ی پوژئاواش یارمه تییان ده داو ه م له (۲۷) ی (رَجَب) ش نه م تاوانه گه وره یی به رامبه ر به کورد نه نجام دا؟ چونکه له (۲۷) ی (رَجَب) دا (صلاح الدین الأیوبی) نه وانی شکاندن و له (قُدُس) ده ری کردن، مه روه ک له (الإِسْرَاءُ وَالْمِعْرَاج) دا پوونمان کرده وه.

جا نه ی برای موسولمان، نه گه ر ئیمه ی کورد چه کی کۆمه لکوژمان هه بوایه، دوژمنه کانمان نه ده ویزان به و چه که کۆمه لکوژه له ئیمه بدهن، مه روه ک پیشینیه ی کورد گوتویانه: (مست له دریشه ده گه ریته وه). له کۆتایی دا ئاموژگاری گه لی کورد ده که م و ده لئیم: خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ تا ﴿وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَلَيْكُمْ الْأَنْمَالَ مِنَ الْغَيْظِ﴾ آل عمران: ۱۱۹، ئیوه - نه ی موسولمانان - نه و کافرانه تان خوش ده وین، نه وان ئیوه یان خوش ناوی... تا ده فهرموئ: هه ر کاتی که ئیوه ی موسولمان له لایان نه بن، نه وان نه وه نده رقیان له ئیوه یه: سه ره په نجه ی خو یان له رقی ئیوه ده گه زن. جا نه ی کوردی موسولمان، نه وه خوای گه وره ئاگاداری کردیه وه کئ دوژمنی تویه!، ده ک نه و چاره کویر بی: که دوژمنی خو ی نه ناسی.

حه قته م: مه به ستی (جهاد) رقی و قینه نیه له دژنی کافره کان، به لکو مه به ست موسولمانبوونی کافره کانه. مه ندیک له (صحابه) کان ﷺ گوتیان: دوعا له دژی (تقیف) = دانیشتوانی (طائف) بکه. به لام پیغه مبه ر ﷺ دوعای بۆ کردن و فهرموئ: ﴿خودایه هیدایه تیان بده و به موسولمانی بیانه یینه لای من﴾. که وابوو: پیویسته موسولمان شوینکه وته ی پیغه مبه ر ﷺ بی و دوعای هیدایه ت و موسولمانبوون بۆ کافره کان بکا، چونکه مه به ست له (جهاد) ته نها هیدایه تدانی خه لک و چه سپاندنی حوکی خودایه، جا نه گه ر نه وه ش به ریگایه کی ئاسان و به لگه هیئاوه بپته جئ، پیویست به ریگایه کی تری سه خت ناکا، مه روه ک نیمام (ابن حجر الهیتمی) له (تحفة) دا فهرموویه تی.

جا نه وه ش بزانه: بۆی خوای گه وره ریگای نه دا: پیغه مبه ر ﷺ (طائف) پرگار بکا، چونکه له و کاته ی پیغه مبه ر ﷺ له (مکه) بو، له دوا ی مردنی (أَبُو طَالِب) ی مامی، چوه (طائف) تا کو یارمه تی بدهن بۆ بلاو کردن وه ی ئیسلام، به لام نه وان زۆر زۆر به نامه ردانه وه لامیان داوه و بی پیزه کان و منداله کانیا ن به ردانه سه ر پیغه مبه ر ﷺ به ردبارانیا ن کردو برینداریان کرد، جا خوای گه وره (مَلَائِكَةُ) ی کیوه کانی نارد ه لای پیغه مبه ر ﷺ تا کو دوو کیو به سه ر دانیشتوانی (طائف) دابدا و بنه بریا ن بکا؟ به لام پیغه مبه ر ﷺ نه م له ناو بردنه ی نه ویست و فهرموئ: ﴿تکام له خوایه: که سانیک ی خوا په رست له پشتی نه و کافرانه په یدا بی و هاو به ش بۆ خوا دانه نئین﴾. مه روه ک باس مان کرد.

جا له بهر نه وهی پیغه مبهړ ﷺ ﴿رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾، نابې له تګايه که څو په شیمان بېته وهو به جه نګردن کافره کانی (طائف) بکوژی و بنه بریان بکا، به لکو-هر وه کو نه و پوژه تګای هیدایه تی بو کردن- نه مړوش دوعای هیدایه تی بو کردن و خوی گه وړه دوعایه که څو قبول کردو له سالی داهاتوو له مانګی په مه زاندا (ثقیف)= دانیشتونانی (طائف) به خوشی څویان هاتنه خزمه ت پیغه مبهړ ﷺ هه موویان موسولمان بون، والحمد لله تعالی.

(البداية والنهاية) ب(۳) ل(۴۰) و(فقه السيرة، للبوطي) ل(۴۳۵).

هه شتم: (الغلول)= **خیانه تګردن له تالاندا هه ډامه**، خوی گه وړه ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ آل عمران: ۱۶۱، هر که سیک شتیک له تالان به دزی بیا، نه وه له پوژي قیامه تدا شته که له سهر ملی څو دادهنی و دیتته مهیدانی مه حشر. هه م پیغه مبهړ ﷺ له غه زایه دا فهرموئ: ﴿أَدُّوا الْخِيَاطَ وَالْمِخِيطَ فَإِنَّ الْغُلُولَ عَارٌ وَنَارٌ وَشَارٌّ عَلَى أَهْلِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ حدیث حسن رواه الإمام أحمد والبيهقي، داو و دهرزی بهیننه وه ناو کو مه لی تالان، چونکه شار د نه وهی به شیک تالان سزایه که څو له پوژي قیامه ت شهرمه زاری و ناګرو عییبکی گه وړه یه. حه زره تی (عقیل) ﷺ دهرزیه کی هه لګرتبو وه دابویه ژنه که څو وګوتی: جله کانی څوت پی بدوره وه. جا که ګوئی له بانګه وازی نه م حه دیسه بوو، یه کسر دهرزیه که څو له ژنه که څو سنده وهو خستیه وه ناو تالانکه.

جا نه وهش بزانه: نه و به خشیشانه کی که پیغه مبهړ ﷺ دایه تازه موسولمانبو وه کان له پینجیکی تالانکه بوو، نه وهش به لګه یه: پیغه وای موسولمانان ده توانی به شیک مالی (بیت المال) بداته نه و جوړه که سانه کی تازه موسولمان بوینه و بیروباوهر پیا به رامبه ر به نیسلام بی هیزه هه روه که به شیک زه کاتیش بو نه و جوړه که سانه داندراوه.

هه روه ها نه ګر به رژه وهندی تی دا بی، دروسته به شیک (بیت المال) بشداته نه و که سانه کی قین له دلن به رامبه ر به نیسلام، هه روه که پیغه مبهړ ﷺ سه د وشری دایه (صفوان بن أمية) و له نه جامدا موسولمان بوو، چونکه مالی دنیا به رامبه ر به موسولمانبوون هیچ نرخیکی نیه، هه روه که پیغه مبهړ ﷺ له وتاره که څو دا بو (أنصار) (مدینة) پوونی کرده وهو پی ځاګه یانندن: وشترو مه پ به رامبه ر به خوشویستنی پیغه مبهړ ﷺ به هیچ داناندرین و (أنصار) به هوی خوشویستنی پیغه مبهړ ﷺ یارمه تیدانی نیسلام نه و پله به رزه یان وده دست هیناوه، نه که به هوی مالی دنیا، نه و خه لکه به هیزی مالی دنیا نیمانیان به هیز ده کری و ده کرینه موسولمان، به لام (أنصار) به یارمه تیدانی پیغه مبهړی خوا ﷺ نیمانیان پوژ به پوژ له زیادبووندا بوو رضي الله عليهم اجمعين. (فتح الباري) ب(۸) ل(۶۹ و ۶۰) و(السيرة الطيبة) ب(۳) ل(۱۷۲).

نویهم: **پیناسه و بنچینه و نیشانه کانی (خوارج) = (وهايي) = (سلفي)؛**
 له غه زایه ی (حنین) دا پیغه مبهړ ﷺ شتیک به ش ده کرد، جا (ذوالخویرة)

گوتی: ئەى پيغه مبهري خوا له خوا بترسه، داپه روه رانه ئەم شته بهش بکه... هتد.

پيغاسه: (خوارج) گروهيکی نازاوه چی و گومر ابوی (البذعة والضلالة)ن، واته: له حه فتاو دوو گروهي که ی گومر ابوو ده ژميردرين. بنچينه ی (خوارج) ده گه پيغه وه سهر پياويکی بي نه ده ب که له سهرده می پيغه مبهردا ﷺ بوو، ناوی (ذوالخويصرة) بوو، له غه زای (حُنين) دا بي نه ده بی به رامبه ر به پيغه مبهردا ﷺ کرد، جا له م حه ديسه دا بي نه ده بی و پاشه پوژي ئەم پياوه پوون کراوه ته وه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يَقْسِمُ قَسْمًا، أَتَاهُ ذُو الْخُوَيْصِرَةِ - وَفِي رِوَايَةٍ: فَقَامَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ مُشْرِفُ الْوَجْنَتَيْنِ نَاشِزُ الْجَبْهَةِ كَثُ اللَّحْيَةِ مَخْلُوقُ الرَّأْسِ مَشْمَرُ الْإِزَارِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ - وَفِي رِوَايَةٍ: إِعْدِلْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَيَلَيْكَ مَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ! ثُمَّ أَدْبَرَ الرَّجُلُ، فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَفِي رِوَايَةٍ: خَالِدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَضْرِبُ عَنْقَهُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: دَعْنِ، إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضَنْضِي هَذَا قَوْمٌ يَحْقِرُ أَحَدَكُمْ صَلَاتَهُ إِلَى صَلَاتِهِمْ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْتَانِ، يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ لَئِنْ أَذْرَكْتُهُمْ لَأَقْتُلَهُمْ قَتْلَ عَادٍ﴾ رواه البخاري ومسلم بألفاظ متعددة، له غه زای (حُنين) پيغه مبهردا ﷺ شتيکی بهش ده کرد، جا (ذوالخويصرة) - پياويکی چاو قوپاوی کولمه زهقی نیوچاوان بهرزی پيش په رچ و پری سهر تاشراوی دامین بلندکراو، گوتی: ئەى پيغه مبهري خوا له خوا بترسه، داپه روه رانه ئەم شته بهش بکه! جا پيغه مبهردا ﷺ فهرموی: (وهيل بو تو، کي دادپه روه ره نه گهر من دادپه روه نه بم؟!). ئينجا پياوه که پويشت، جا ههر يه که له ئيمام (عمر) و نه مير (خالد) رضي الله عنهما فهرمويان: ئەى پيغه مبهري خوا ﷺ بو له ملی نه ده م و بيکوژم؟ پيغه مبهردا ﷺ فهرموی: وازی لی بينه، چونکه له بنچينه ی مه زه بهی ئەم پياوه کومه ليک ده رده چن: ئيوه نويژي خوتان بهرامبه ر نويژي نه وان به که م داده نيئن، نه وان قورپان ده خوینن و له گه رده نيان تينا په ري، موسولمانان ده کوژن و واز له کافران ده هيئن، - به هو ی توندو تيژي - له کومه لی ئيسلام ده رده چن ههروه ک تير له نيچير ده رده چي، نه گهر من بمينم وهکو گه لی (عاد) له ناويان ده بهم. (شرح صحيح مسلم) ب (٥) ل (١٦-٢٢) و (فتح الباری) ب (١٢) ل (٣٦٢-٣٧٢).

که واته: ههر له سهرده می پيغه مبهردا ﷺ ئەم بيروکه پيسه ی (خوارج) پهيدا بووه، ئينجا له سهرده می ئيمام (عمر) دا ﷺ (خوارج) ويستيان بيروکه ی خويان ئاشکرا بکه و به کيکيان - که ناوی (صبيغ) بوو - هاته (مدينه) و پرسياړی له (متشابهات القرآن) ده کرد، جا ئيمام (عمر) ﷺ گرتی و نه وهنده ی ليدا نه وهنده ی ليدا: تا سهری شکاندو خويینی پيدا هاته خواره وه، جا به م ليدانه (صبيغ) ته مبي بوو و گوتی: بهسه - ئەى نه میری

نیمانداران - وَاللّٰهُ نُو بِيْرُوْكَهٖ لَه سَهْرَمْدَا بُوو پُؤِيشْت. نَا بَهْم جَوْرَه: (خَوَارِج) لَه ترسی نیمام (عمر) ﷺ هیچیان بُو نه کرا.

نینجا له سهردهمی (خِلَافَةُ) ی نیمام (عَلِی) دَا ﷺ خَوِیَان پِیْک خست و له دژی نیمام (عَلِی) ﷺ به ریه کی چه کدارییان پِیْک هینا و نیمام (عَلِی) و کومه لی (صَحَابَةُ) کانیان ﷺ به کافر دانان و ناویان له خَوِیَان نا: (شُرَاة)، واته: به هشت کپ، یان خَوَفْرُوش به خَوِیَان گوره. به لام موسولمانان ناویان لیتان: (خَوَارِج)، واته: دهرچوه کان له کومه لی (السُّنَّةُ وَالْجَمَاعَةُ). نینجا (خَوَارِج) دروشمی (لَا حُکْمَ إِلَّا لِلّٰهِ) یان ده گوت، واته: بریاردان تنها مافی خوایه. جا نیمام (علی) ﷺ وه لامی دانوه و فهرمووی: (كَلِمَةُ حَقٍّ أُرِيدَ بِهَا بَاطِلٌ) نه مه وشه یه کی راسته، به لام مه به ست بهم وشه یه کاریکی ناره وایه. نینجا فهرمووی: نِیْوَه سِیْ مافتان له سهر نِیْمَه هه نه:

یه کهم: له مزگوت و ته کان قه ده غه تان ناکه یین که زیکی خوی تییا ندا بکه ن. دووهم: له ده سته که و توه کانی نیسلا م بِن به شتان ناکه یین تا له گهل نِیْمَه دا بن. سی یه م: چه نگتان له گهل ناکه یین تا نِیْوَه جه نگمان له گهل نه که ن.

جا له نه نجامدا کومه لیک (خَوَارِج) بریاریان دا: نیمام (علی) ﷺ بکوژن، نینجا له پیش دهرگی مالی خوی، له کاتی نویژی سبهینه ی پوژی جومعه ی (۱۷) ی مانگی په مه زانی سالی (۴۰) ی کچی، (عبدالرحمن بن مُلْجَم) ی (خَوَارِج) ی پوپه ش، شمشیرکی له سهری نیمام (علی) دَا ﷺ، جا بهم برینه سهخته له پوژی یه کشه ممه دا وه فاتی کرد، إنا لله وإنا إليه راجعون. (تفسیر القرطبی) آل عمران: (۷) والذاریات: (۱) وفتح الباری) ب (۱۲) ل (۳۵۴-۳۵۷) و (الخلفاء الراشدون) ل (۴۳۰) و (۴۴۲) و (۴۴۵).

﴿(خَوَارِج) هکانی (وهابی) = (سلفی)﴾

به شهید کردنی نیمام (علی) ﷺ، (خَوَارِج) نه یانتوانی ده سلات و هریگرن، به لام له دژی ده وله تی نیسلا م هر خه ریکی ئاژاوه بون، جا کاتی وا ده هات هر ناویان نه مه ما، جا له سهره تای سده ی دوانزه می کچی دا جاریکی تر سهریان هلداهو به سهر کردایه تی (مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابٍ) هاتنه وه مهیدانی ئاژاوه و ململانه له دژی ده وله تی نیسلا م، به و جوره ی باسی ده که یین، جا نه وه ش بزانه: نه م جاره (خَوَارِج) ناویان له خَوِیَان نا: (الْمُوحِّدُونَ)، واته: یه کخو په رست. به لام موسولمانان ناویان لیتان: (وهابی)، واته به ناوی (عبدالوهاب) ی باوکی سهر کرده که یان ناویان ده هینان.

دامه زیننه ری نه م گرو هه گومر ابووه - ناوی (مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابٍ) بوو - له سالی (۱۱۱۱) ی کچی له دایک بوو، له سالی (۱۲۰۶) دا مرد، یه که م جار قوتابی ثایینی بوو، له (مَدِیْنَةُ) ی پیروز ده یخویند، به لام هر له وی گومراییه کانی خوی ئاشکرا ده کردن، تا وای لی هات: ماموستایه کانی خوی و (الشَّيْخُ سُلَيْمَانُ) ی برای خوی په دیان ده داهو و کتیبیان له دژی وی

دانان، ناچار پووی کرده لای پۆژمه لاتى (مَكَّة) و (مَدِينَة)، لهوێ پهبه هندى بهست: له گه ل (مُحَمَّد بن سَعُود) ئه میرى (الدَّرْعِيَّة) - كه له هۆزه كهى (مُسَيْلَمَة الْكُذَّاب) بوو - تاكو يارمه تى بدا بۆ بآلو كردنه وهى بانگه وازيه كهى، كه ده يگوت: (ئهم خه لكه ماوهى شه شسه د سآله كافره و پيويسته به يندرینه وه سهر يه كخوایه رستى).

ئینجا كه (مُحَمَّد بن سَعُود) مرد، (عَبْد الْعَزِيز) ی كوپى له جئى دانىشت و يارمه تى ده دا، له لایه كى تریش: ده وه تى (إنكلىن) ی كافر، ده ستى كرد به يارمه تیدانى (وهابى) یه كان له پێگه ی ئه (عبدالعزيز بن محمد بن سَعُود) وه، ئه وهنده چهك و مالى بۆ ناردن تا وایان لیهات كه وتنه جهنگ له دژى (خَلِيفَة) ی ئیسلام، به پشتیوانى (إنكلىن) پووبه پووى له شكى ده وه تى ئیسلام بونه وه و بۆ به رژه وهندى (إنكلىن) چه ند شارى كى ئیسلامیان داگیر كرد: وهكو (مَكَّة) و (مَدِينَة) و (كُوت) ... هتد. بڕوانه (كيف مدت الخلافة) ل (١٣ و ١٤) و (الفتوحات الإسلامية) ل (٢٥٧ و ٢٥٨) و (الدرر السنية) ل (٣٩ تا ٥٤).

ئینجا له سه ره تای سه ده ی پانزه هه مى كۆچى دا دیسان (خَوَارِج) سه ریان هه لدا وه هاتنه وه مهیدانى ئاژا وه و ململانه: بۆ تیکدانى پیزى موسولمانان و بۆ مراندنى هه ستى (جهاد) له دلى موسولماناندا، جا ئه جار ههش ناویان له خویان نا: (سَلَفِي)، واته: شوینكه وته ی (سَلَف)، تاكو ناوى (وهابى) یان له سه ر لاجئ و خه لك متمانه یان پێ بكا، به لام له راستى دا (سَلَفِي) كانى ئه مپۆش هه ر (وهابیة) كانى دوینى و (خَوَارِج) ی پێرین و دوژمنترین كه سن له گه ل (سَلَف) ی (أهل السنة والجماعة)! چونكه هه ر ئه وانه ن ناوى هه ر چوار ئیمامه كه ی (سَلَف) - (أبو حنيفة) و (مالك) و (الشافعي) و (أحمد) - به سوکی ده هیئن و ده لێن: ئه و زانایانه وهكو (قه شه) و (مالم) ی جوله كه و گا وره كان و شوینكه وته كانیشیان وهكو جوله كه و گا وره كان. هه ر ئه وانه ن ده رس به گه نه كانمان ده لێن و له پێبازی (أهل السنة والجماعة) لاینده ده ن و پێیان ده لێن: ئه و زانایانه به كتیبه په ر زه رده كان په روه رده كران و له ئیسلام تینه گه یشتون. هه ر ئه وانه ن ده لێن: شوینكه وته ی ئه م چوار مه زه بانه گومرا بوینه و له (عقیده) تینه گه یشتون. به م جۆره (سَلَفِي) یه كانى (خَوَارِج) و ئاژا وه چى، به ناوى ئیسلام له ئیسلام ده ده ن و پیزى موسولمانان تێك ده ده ن.

﴿ نیشانه كانى (خَوَارِج) = (وهابى) = (سَلَفِي) ﴾

ئهى موسولمانى پێزدار، ته بیعه تى (خَوَارِج) = (وهابیة) كان = (سَلَفِي) كان ئه وهابه: پهیدا ده بن و ده برینه وه، هه روهك پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموى: ﴿يَنْشَأُ نَشَأٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاثِيَهُمْ، كُلَّمَا خَرَجَ قَرْنٌ قُطِعَ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كُلَّمَا خَرَجَ قَرْنٌ قُطِعَ أَكْثَرُ مِنْ عِشْرِينَ مَرَّةً، حَتَّى يَخْرُجَ فِي عِرَاضِهِمُ الدَّجَالُ﴾ رواه ابن ماجه بسند صحيح، چینه خه لكیك پهیدا ده بن: قورئان ده خوینن و له گه رده نیان تینا په رى، هه ر چینیکیان ده رده چى، ده بریندریته وه - زیاتر له بیست جار

وهای فەرموو- تا له مهیدانی ئەواندا (دَجَال) دەردهچی. واتە: بە مۆی ئاژاوه‌گیرپی و پەرتەوازی، ئەوان دەبنە پێخۆشکەری (دَجَال).

جا ئاشکراترین نیشانی (خَوارج) = (وهابی) = (سَلَفی) ئەمەیه: -وهکو (صَبِیح)ی پابردوو- بەردەوام گەشت و گۆڕ لە (مُتَشَابِهَاتِ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ) دەکەن و بە دەرس دەیانخوێنن: وهکو (اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) و (خَلَقْتُ بِيَدَيَّ) و (يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ) و (وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ)... هتد، تەفسیری ئەم جۆرە ئایەت و ھەدیسە بە ھەوا و ھەوسێ خۆیان دەکەن و دەیانکەن بە لگەی خۆیان بۆ بلاوکردنەوی (عَقِيدَةُ)ی (مُجَسِّمَةُ) و دەلێن: خوا لاشەیه، وێنە ی ھەیه، پووی ھەیه، چاوی ھەیه، دەستی ھەیه، تەنیشتی ھەیه، پێی ھەیه، ئەنگوستی ھەیه، لە سەر (عَرْش) جێگیرە... تا کۆتایی ئەم جۆرە قسانە ی لە جوله‌کەکان وەرگیراون.

لە بارە ی ئەم نیشانی ھە، خۆی گەورە دەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۷، خۆی گەورە قورئانی بۆ تو ناردۆتە خوارەو: ھەندیک لە ئایەتەکانی ئەم قورئانە واتەیان ئاشکرایە و ئەوان مەبەستی بنەپەتی قورئان- چونکە بۆ ھەپام و ھەلال و کاروباری تری ژیان ھاتون- ھەندیک ئایەتی تیش (مُتَشَابِهَات) ن، چونکە وشەکی بە وشەکی تر ئەچی و واتەکی شە جیاوە ئاشکرا نیە، جا ئەو کەسانە ی گومرا بوینە و لە راستی لایانداوە- وهکو (خَوارج)- بە شوێن ئایەتی (مُتَشَابِهَات) دا ئەگەرین و خۆیان بەوانەو ھەریک ئەکەن و ئەیانکەن بە لگەی خۆیان: تاکو خەلکی گومرا بکەن، بە ھەوسێ خۆیان مانای لێ ئەدەنەو، لە کاتی کدا ھیچ کەسیک مەبەستی ئەم وێکچوانە نازانی تەنھا خوا ئەیزانی، جا ئەوانە ی لە زانستدا پووچوون ئەلێن: باوەرمان بەم وێکچوانە ھەیه: گشتی فەرمودە ی خوا، کەس ئەو ئامۆزگاری یە وەرناگری، تەنھا خاوەن عەقلەکان و ھەری دەگرن.

﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ الْآيَةَ-آل عمران: ۷- فَقَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ، فَاحْذَرُوهُمْ﴾ رواه الإمام أحمد والشيخان، ھەزەرەتی (عَائِشَةُ) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فەرموی: پێغەمبەر ﷺ ئەو ئایەتە ی- پابردوی آل عمران: ۷- خوێندەو، ئینجا فەرموی: ھەر کاتی ک ئەو کەسانە تان دیتن کە بە دوا ی ئایەتی (مُتَشَابِهَات) دا ئەگەرین، ئەوانە ئەو کەسانە کە خوا لەم ئایەتە دا بە خراپە ناوی ھیناون، ئیوہ خۆتان لەم جۆرە کەسانە بپاریزن و لییان دور کەونەو.

ئیمام (أَحْمَد) و ئیمامی (القرطبي) و ئیمام (ابن كثير) ئیمام (ابن حجر العسقلاني)

گيڙاپويه تيانه وه: مه به ستي ئه م ئايه ته (خَوَارِج)ن. جا ئه م ئايه ته باسي ئه و كه سانه ي به خراپه كرده: كه به شوين (مُتَشَابِهَات)دا ئه گه پښن، باسي ئه و كه سانه شي به چاكه كرده: كه زانسته كه (تَفْوِيض) ئه كه نو ئه يده نه پال زانستی خوا.

ئينجا ئيمام (ابن حَجَرَالْعَسْقَلَانِي) فهرمويه تي: يه كه مجار شوينكه وتني (مُتَشَابِه) له جوله كه كانه وه ناشكرا بوو، ئينجا يه كه م جاريش له ئيسلامدا له ناو (خَوَارِج)دا ناشكرا بوو، تا حه زه تي (ابن عَبَّاس)ش رضي الله عنهما ته فسيري ئه م ئايه ته ي به (خَوَارِج) كرده و چيرؤكه كه ي ئيمام (عُمَر) رضي الله عنه و (صَبِيح)ش ئيمامي (الدَّارِمِي)و كه ساني تر گيڙاپويه تيانه وه. (تفسير القرطبي) و (تفسير ابن كثير) آل عمران: (٧) و (فتح الباري) ب (٨) ل (٢٦٤-٢٦٦).

ئه ي موسولمان ي پښدار، ئه و خواو پيغه مبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ئه و گومرپووانه ي پي ناساندی، خوت له وان بياريزه، جا له [پروونكر دنه وه ي (العقيدة الطحاوية)] اوله [گولزاري ئيسلام]دا چهند نيشانه يه كي تري (خَوَارِج)م نوسيون، بيانخوينه وه تاكو چاكثر بيانناسي و لتيان دور كه ويه وه و ته فرت نه دنه و له رښاني (أهل السنة والجماعة) لاتنه دنه.

ده يه م: برپاري شيرخواردن: پيغه مبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ په شته ماله كه ي بو (شيماء) ي خوشكه شيريه كه ي خوي دانا... هتد، ئه م ش به لگه يه: هه روه ك پښلښاني خزمه كاني نه ژادي پيويسته، ئه و هاش پښلښاني خزمه كاني شيري پيويسته، هم به به لگه ي ئه م حه ديسه ش: ﴿عن أبي الطفيل رضي الله عنه: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْسِمُ لَحْمًا بِالْجُعْرَانَةِ، إِذْ أَقْبَلْتُ امْرَأَةً حَتَّى دَنَتْ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَامَ إِلَيْهَا فَبَسَطَ لَهَا رِدَائَهُ فَجَلَسَتْ عَلَيْهِ، فَقُلْتُ مَنْ هِيَ؟ فَقَالُوا: هَذِهِ أُمُّهُ النَّبِيِّ أَرْضَعَتْهُ﴾ رواه أبوداود بسند صالح، پيغه مبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له (الجُعْرَانَةُ) گوشتيكي به ش ده كرد، له و كاتدا ئافره تي ك هات له پيغه مبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نزيك بووه و پيغه مه ريش رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له به ري هه نساو په شته ماله كه ي خوي بو راخست و له سه ري دانيشت، گوتم: ئه وه كي يه؟ گوتيان: ئه مه ئه و دايكه يه تي كه شيري داوه تي. واته: (حَلِيمَةُ السَّعْدِيَّة) رضي الله عنها.

جا بزانه: پيغه مبه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فهرمويه تي: ﴿يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ﴾ رواه الشيفان، ئه و ئافره تانه ي به خزمه يه تي حه رام ده بن، به شيرخواردن يش حه رام ده بن. پروونكر دنه وه ي ئه م حه ديسه، به م شيوه يه: خودي شيرخوره كه و منداله كاني شيرخوره كه - نير و مي- هه ر هه موويان ده بنه كوپو كيژو نه وه ي دايكه شيريه كه و باوكه شيريه كه، ژني شيرخوره كه ش ده بيته ژني كوپي باوكه شيريه كه. دايكه شيريه كه و باوكه شيريه كه ش ده بنه دايك و باوكي شيرخوره كه، دايك و باوكي دايكه شيريه كه و باوكه شيريه كه ش ده بنه داپيره و باپيره ي شيرخوره كه. خوشك و برايه كاني دايكه شيريه كه و باوكه شيريه كه ش ده بنه خال و مام و پوري شيرخوره كه. كيژو كوپه كاني دايكه شيريه كه و باوكه شيريه كه ش ده بنه خوشك و براي شيرخوره كه، جياوازي نيه ئه م كيژو كوپانه: له م دايك و باوكه بن، يان دايكيان جيايي، يان باوكيان جيايي:

بَوُوئِنَه: ئەگەر دایکە شیریکە نۆ مێردی کردبێ، لە هەر مێردێک کێژو کۆپی هەبێ، هەموویان دەبنە خوشک و برای شیرخۆرە، هەر هەوا: ئەگەر باوکە شیریکەش چوار ژن، یان زیاتری هێنابێ، لە هەر ژنێک کێژو کۆری هەبێ، هەموویان دەبنە خوشک و برای شیرخۆرە، ئێتر بەم جۆرە بێر لەوانی تێریش بکەوه.

دیسان بزانە: مەرجه: تەمەنی شیرخۆرە که دوو سال ته‌واو نه‌بوو، هەر هەوا بە مەزەبی ئیمامی (الشافعی) مەرجه: پێنج جار شیر لە ئافەرەتە بخوا، بەلام تێرخواردن مەرجه نیە، بە بەلگەی حەدیسەکی **﴿خَمْسُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ﴾** رواه مسلم، پێنج جار شیرخواردنی زاندر او حەرام دەکەن.

بەلام هەرسێک ئیمامەکی ترو زۆرینەی زانایانی ئیسلام فەرموویانە: بە تەنها یەک جار شیرخواردن حەرامی شیرخواردن جێگیر دەبێ.

جا هەر چەند لە پەوی بەلگەوه مەزەبی ئیمامی (الشافعی) بەهێزە، بەلام سێ مەزەبەکانی تر پارێزکاریان تێدا یە، کە وابوو: لەم مەسەلەیدا وا باشە: موسولمان پەفتار بەو سێ مەزەبانە بکا، تاكو لە جیاوازی فەرموودەکان پزگاری ببێ، زانایانی مەزەبی ئیمامی (الشافعی) ئەم پارێزکارییان لە مەسەلەیدا بە (وَزْع) = خۆپاراستن داناه، والله أعلم.

جا بزانە: ئەم حەرامیە شیرخواردن: تەنها بۆ مەرەکردن و تەماشاکردن و دەستنوێژ نەشکان و لەگەڵداوونی بە تەنهایە، واتە: میرات لە یەکتای **زانی پێغه مەبر** **ﷺ** سەر یەکتای واجب نیە. (شرح صحيح مسلم) ب(٦) ل(٢٠٢ و ٢١٢ و ٢١٤) و (فتح الباري) ب(٩) ل(١٧٧ و ١٨٣ و ١٩١) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(٨) ل(٢٩٠).

یازدەهەم: پێغه مەبر ﷺ فەرمووی: هەموو ژن و مندالە کانتان بەش گراوه... هتد، ئەمەش بەلگەیه: کە ژن و مندالی کافرەکانی بنەپەتی بە تەنها دیلکردن دەبنە کۆیلە و وەکو مالی کافرەکان بە سەر جەنگاوه‌ره موسولمانەکاندا بەش دەکری.

جا بزانە: بە فەرموودەیهکی بێهیزی ئیمامی (الشافعی) و بە مەزەبی ئیمام (أحمد): بە خودی دەست بەسەرداگرتن، تالانە کە دەبێتە ملکی جەنگاوه‌ره‌کان، بەلام بە مەزەبی ئیمام (أبو حنيفة) و ئیمام (مالك) و بە فەرموودە بەهێزەکی ئیمامی (الشافعی): بە خودی دەست بە سەرداگرتن تالانە کە نابێتە ملکی جەنگاوه‌ره‌کان، بەلکو بە بەشکردن لە نێوانیاندا دەبێتە ملکی ئەوان، بۆی پێغه مەبر ﷺ تەکای لە (صَحَابَةُ) کان **ﷺ** کرد: ژن و مندالەکانی (هَوَازِن) بە خۆپایی بدەنەوه، ئەوانەش کە بە خۆپایی نەیانداوە، پێغه مەبر ﷺ بە قەرز لێیانی کپینه‌وه و دانیه‌وه کە سەکانیان، واتە: چونکە لە دواي بەشکردنە کە وەفدەکی (هَوَازِن) هاتن. (فتح الباري) ب(٦) ل(١٨٤ و ٢٩٢) و (مغني ابن قدامة) ب(١٠) ل(٢٩٣ و ٤٥٨) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(٩) ل(٢٦١).

دوانزەهەم: چەند (مُفَجَّرَة) یەکی غەزای (حَنِين): ١- پێژاندنی وردە بەردەکان

به ره و چاوی کافره کان و پرخولبوونی چاوه کانیاں. ۲- (انْهَزُمُوا رَبِّ مُحَمَّدٌ ﷺ) هه لاتن سویندم به خوای (مُحَمَّدٌ ﷺ)، واته پیش هه لاتنی کافره کان نه وهای فهرموو. ۳- تفکرده برینه که ی نه میر (خالد) ﷺ و چاک بوونه وهی. ۴- (شَيْبَةُ الْحَجَبِيِّ) گوتویه تی: نه وهنده رقم له پیغه مبه ره ﷺ ده بووه، ده مگوت: نه گهر هه موو عه ره بو عه جه م شوین (مُحَمَّدٌ ﷺ) بکه ون من شوینی ناکه وم. جا له غه زای (حُنَيْن) وه گه ل له شکری نیسلام که وتم له دلدا گوت: به لکی له کاتی تیکه لبوونی جه نگ دهر فیه تیکم ده ست بکه وی و (مُحَمَّدٌ ﷺ) بکوژم له تو له ی باوکم و مام- که له غه زای (بَدْر) به دهستی (حَمْزَة) و (عَلِي) کوژد ابون- جا له کاتی کدا دیتم پیغه مبه ره ﷺ له هیستره که ی دابه زی، منیش شمشیره که م هه لئنا لی ی بدهم، یه کسه ر بلئسه یه کی ناگر وه کو بروسک له نیوان من و نه ودا به رز بووه و ترسام بمسوتینن، ناچار پشتا و پشت کشامه وه، جا پیغه مبه ره ﷺ ناوپی لی دامه وه و به زه رده خه نه وه فهرمووی: لیم نزیك ببه وه. جا دهستی به سه ر سینگمدا هیئا و فهرمووی: ﴿اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنْهُ الشَّيْطَانَ﴾ خودایه شه یقانی لی پروینه. له (روایة) یکی تر دا: (شَيْبَة) گوتی: من به موسولمانی نه چومه غه زای (حُنَيْن)، کاتی که له (حُنَيْن) له گه ل پیغه مبه ره ﷺ پاوه ستا بوم و گوت: یا رسول الله من هه ندیک نه سپی بازو ده بینم؟ پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: جگه له کافره کان که سیتر نه م نه سپانه نابینن- واته: چونکه نه وانه نه سپی (مَلَائِكَة) ی غه زانه-، جا سن جار دهستی له سینگم دا و دوعای موسولمانبوونی بو کردم و موسولمان بوم و پیغه مبه ره ﷺ له چاو و گویمو له گشت که سیکیتر خوشرم ده ویا. (البدایة والنهاية) ب(۳) ل(۱۷) و(السيرة الحلبية) ب(۳) ل(۱۶۳ و ۱۶۴).

﴿له دایکبوونی (إِبْرَاهِيم) ی کوری پیغه مبه ره ﷺ﴾

پیشه کی بزانه: له سه رمه تای سالی هه شته می کوچی دا چه زره تی (زَيْتَب) ی کیزی پیغه مبه ره ﷺ و هفاتی کرد، جا نه وهش بزانه: له باسی نامه ناردنه کانی پیغه مبه ره ﷺ، نه وه باس کرا: که پاشای (مصر) که نیزه یه کی به دیاری بو پیغه مبه ره ﷺ نارد، ناوی (مَارِيَة) -رضی الله عنها- بوو، جا له م (مَارِيَة) یه خوای گه وره کورپکی دایه پیغه مبه ره ﷺ، له مانگی (ذِي الْحِجَّة) ی سالی هه شته می کوچی دا نه م کوره له دایک بوو، پیغه مبه ره ﷺ زور پی ی دلخوش بوو و فهرمووی: ﴿وُلِدَ لِي اللَّيْلَةُ غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ بِاسْمِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ ﷺ﴾ رواه مسلم، نه مشهو کورپکم بوو، به ناوی باوکم (إِبْرَاهِيم) پیغه مبه ره ﷺ ناوم لی نا. جا پیغه مبه ره ﷺ (إِبْرَاهِيم) ی له لای (أُم بَرْدَة) = (أُم سَيْف) ی ژنه که ی (أَبِي سَيْف) ی ئاسنگر دانا، تاکو شیر ی بداتی، ئینجا له ته مه نی شانزه مانگی دا له رۆژی سی شه ممه ی دهی (زَبِيع الْأَوَّل) ی سالی دهیه می کوچی له مالی شیر دهر که و هفاتی کرد.

جا که (إبراهيم) له حاله تی مردندا بوو، پیغه مبه‌ر ﷺ چووو مائی ناسنگره که و (إبراهيم) ی و مرگرتو له ناو گوژی خوی داناو فرمیسکی به چاوه پیروزمگاندا هاتنه خواره ووهو فهرمووی: ﴿إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَىٰ رَبُّنَا وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ﴾ رواه الشيخان، چاو فرمیسک دهرژینی و دل غه مبار دهبی، هیچ قسه یه کی ناشهرعی نالیین، ته‌نھا ئه و قسه یه نه‌بی که خوا پازی دهبی، ئیمه به جیا بوونه و ته‌ئهی (إبراهيم) - غه مبارین.

ئینجا که (إبراهيم) گیانی دهرچوو، حه‌زرتی (الفضل) کوری ئیمام (العباس) رضی‌الله عنهما شوستی و پیغه مبه‌ر ﷺ نویژی جه‌نازه‌ی له سهرکردو له (البقیع) دا ناشتیان.

جا بزانه: جا له و پۆزه‌ی (إبراهيم) وهفاتی کرد، پۆژ گیرا، که سانیکیش گوتیان: به هوی مردنی (إبراهيم) پۆژ گیراوه، جا پیغه مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ﴿إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ تَعَالَى لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ حَتَّىٰ يُكْشَفَ مَا بَكُمْ﴾ رواه الشيخان، پۆژ و مانگ دوو نیشانه‌ن له نیشانه‌کانی خوا، نه له بهر مردن و نه له بهر ژیا‌نی هیچ که‌سیک ناگیرین، جا ههر کاتیک دیتان یه‌کیک له‌م دووانه گیران، ئیوه نویژ بکه‌ن و دوعا بکه‌ن، تا ئه و گیرانه لاده‌چی. (فتح الباری) ب (۲) ل (۶۷۸)، ب (۳) ل (۱۶۴ و ۲۲۱-۲۲۳) و (السيرة الطيبة) ب (۳) ل (۴۳۳-۴۳۶).

﴿گولبژیریك له‌م گولزاره﴾

یه‌که‌م: مردنی مندالی ساوا و کۆریه‌ی له‌بارچوو، که (إبراهيم) ی کوری پیغه مبه‌ر ﷺ گیانی دهرچوو، شوستیان، ئینجا پیغه مبه‌ر ﷺ نویژی جه‌نازه‌ی له سهر کرد.

۱- مندالی ساوا، به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام واجبه: مندالی ساوا وه‌کو مرۆفی‌گه‌وره - بشوری و کفن بکری و نویژی جه‌نازه‌ی له سهر بکری و بنیژری، هه‌روه‌ها میرات ده‌گری و میراتیشی لئ‌ده‌گری، هه‌رچه‌ند ته‌نھا یه‌ک خوله‌کیش ژیا‌بی.

جا بزانه: له هه‌ندیك (روایه‌) ی حه‌دیه‌سه‌که‌ی پابردودا هاتوه: پیغه مبه‌ر ﷺ نویژی (جَنَازَة) ی له سهر (إبراهيم) نه‌کردوه. مه‌به‌ستی ئه‌م (روایه‌) ه ئه‌مه‌یه: به‌خوی نویژی جه‌نازه‌ی له سهر نه‌کرد، چونکه به نویژی پۆژگیرانه وه‌خه‌ریک بوو، ئه‌و (روایه‌) ش که ده‌فه‌رموی: نویژی (جَنَازَة) ی له سهر کردوه، مه‌به‌ستی ئه‌مه‌یه: فه‌رمانی به یه‌کیکی‌تر کرد نویژه‌که‌ی له سهر بکا، هه‌روه‌ک ئیمامی (النواوی) ئه‌وها هه‌ردوو (روایه‌) کانێ کۆ کردونه‌وه.

۲- کۆریه‌ی له‌بارچوو، ئه‌گه‌ر به زیندوویی له دایکی جیا بپیته‌وه: وه‌ک بجولی، یان بگری، یان بپژمی، ئه‌وه‌ش وه‌کو مندالی ساوا بپیری بۆ ده‌دری، واته: ده‌شوری و کفن ده‌کری و نویژی جه‌نازه‌ی له سهر ده‌کری و ده‌نیژری و میرات ده‌گری و میراتیشی لئ‌ده‌گری. به‌لام ئه‌گه‌ر به مردووی له دایکی جیا بپیته‌وه، ئه‌وه میرات ناگری، جا ته‌ماشای ده‌که‌ین:

ئەگەر وىتەنى ئادەمىزادى ئاشكرا نەبۇيى، ئەو كاتە شۇشتىن نوپۇزى جەنازە واجب نابى، بەلام كفن و ناستىنى سوننەتە، بەلام ئەگەر وىتەنى ئادەمىزادى ئاشكرا بوبى، ئەو كاتە واجبە بشورى و كفن بىكرى و بنىژى، تەنھا نوپۇز لەسەركردنى واجب نى، بەلام ئەگەر تەمەنى بوبىتە شەش مانگ، ئەو كاتەش لە فەرمودەى بەھىژدا: نوپۇز لەسەركردنى واجب نى، لە لای ھەندى زانائى تىش: نوپۇز لەسەركردنى واجبە، واللہ اعلم. (المجموع بشرح المہذب) ب(۵) ل(۲۱۷-۲۱۸) و(تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب(۳) ل(۱۶۲)، ب(۶) ل(۴۲۳).

دووم: نوپۇزى پۇژگىران مانگىران، لە پۇژى مردنى (إبراهيم) دا پۇژ گىرا... پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ﴿پۇژ و مانگ نە بە ھۆى مردنى ھىچ كەسىك و نە بە ھۆى ژيانى ھىچ كەسىك ناگىرین... ئىيۇە نوپۇز بىكەن و دوعا بىكەن، تا گىرانەكە لادەچى﴾. ئەم فەرمودەىش بەلگە بە سەربى فېلى و بى خىانەتى پىغەمبەر ﷺ، ئەگەر نا: زۆرىنى خەلكە قەناعەتەن و ھا بوو: بە ھۆى مردنى (إبراهيم) پۇژ گىرا، بەلام پىغەمبەر ﷺ قەناعەتەكى ئەوانى پوچەل كەردە و پوچەل كەردە پاندە و ژىر وىست و دەسەلاتى خوا، موسولمانە كانىشى ئاگادار كەردە و: گەرەبى و پىژدارى ھىچ كەسىك كار لە گورپانكارى ئەم بونە وەرە ناكا.

ئىنجا بزائە: ھۆى پۇژگىران ئەمەيە: مانگ دەكە وىتە نىوان پۇژ و نىوان ئىمەى دانىشتوانى سەرزەوى، بۆيى بە ئەغلەبى لە كۆتايى مانگى ئىسلامدا پۇژگىران پوو دەدا. ھۆى مانگىرانىش ئەمەيە: زەوى دەكە وىتە نىوان پۇژ و مانگ، سىبەرى لىدە كا و تىشكى پۇژ لە مانگ نادا؟ چونكە مانگ پۇناكى خۆى لە پۇژ وەردە گرى، بۆيى بە ئەغلەبى كەمۇكە پىش بە نىوہ بوونى مانگى ئىسلام مانگىران پوو دەدا.

جا بزائە: نوپۇزى پۇژگىران و مانگىران (سُنَّةٌ مُؤَكَّدَةٌ) يە لە لای ھەندى زانائانىش واجبە. جا ئەم نوپۇزە دروستە بە تەنھايى بىكرى، بە جەماعەتەش سوننەتە، لای كەمى ئەم نوپۇزە: دوو پەكەتە، وەكو سوننەتى پىش نوپۇزى سبەينى، ئەمەيان لە دوو ھەدىسى (صَحِيح) دا ھاتو، بەلام شىوہى تەواوى ئەم نوپۇزە بەم جۆرەيە: (فَاتِحَةٌ) بخوینى، ئىنجا سوپەتەك لە دواى (فَاتِحَةٌ) بخوینى، ئىنجا پوكووع بىا، ئىنجا لە پوكووع ھەلسىتە و نەچىتە سوچدە، بەلكو دىسان (فَاتِحَةٌ) و سوپەتەك دواى (فَاتِحَةٌ) بخوینى، ئىنجا ئەم جارەش پوكووع بىا، ئىنجا لە پوكووع ھەلسىتە و، ئىنجا دوو سوچدە بىا، ئىنجا ھەلسىتە و ئەم جارەش وەك پەكەتەيەكەم دوو (فَاتِحَةٌ) و دوو سوپەتە و دوو پوكووع بىا، ئىنجا دوو سوچدە بىا و تەحيات بخوینى و سەلام بىداتە و، جا ئەگەر بىەوى لەمەش تەواوتر بىا، با سوپەتى درىژ لە دواى (فَاتِحَةٌ) كان بخوینى و زۆر (تَسْبِيحَات) لە پوكووع و سوچدە كاندا بىا، ئىنجا ئىمام دوو وتار بخوینىتە و، ھەر ھە سوننەتە خەلكىش زۆر خىرو چاكە بىكەن. (شرح صحيح مسلم) ب(۴) ل(۲۱۴) و(تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب(۳) ل(۵۶-۵۹).

﴿موسولمانبوونی (عَدِيّ بن حاتم الطائي)﴾

پيشهكى بزانە: بۆيى ئەم باسەمان ليرەدا هينا، تاكو زنجيرهى پوداوهكان تيك نهچى، هەم باسى (عَقِيْدَة) و بېيارەكانى شەرعىشى تىدايه.

لە مانگى (رَبِيع الآخر) سالى نۆيهى كۆچى، پيغه مبهري ﷺ سەردو پەنجا (صَحَابَة) ى بە سەرکردايەتى ئىمام (علي) ﷺ ناردنە ناوچەى (طِيء) بۆ رووخاندنى بتهكهى (الفلس) - كه بتيكى گەورەى ھۆزى (طِيء) بوو - جا (عَدِيّ بن حاتم) ى گەورەى ھۆزى (طِيء)، يەكسەر بى جەنگردن ھەلات و چوو ھەلاتى شام - چونكە بەخۆيشى گاور بوو - خيزان و منداڵەكانى خۆى لەگەل خۆيا بردن، خوشكەكهى خۆيشى بەجى ھيشت.

ئينجا لە ئەنجامدا (صَحَابَة) كان ﷺ بتهكهيان روخاندو سوتانديان، ھەم ھەندىك مال و ژن و مندايان كەوتە دەست و لەگەل خۆيانا ھينانيانەو ھە (مَدِينَة)، جا يەكيك لەو ديلاڤە (سَفَانَة) ى كيژى (حاتم الطائي) بوو - واتە: خوشكى (عَدِيّ) ى ھەلاتوو - جا كە پيغه مبهري ﷺ بە لای ديلەكاندا رابرد، (سَفَانَة) بە پيغه مبهري ﷺ گوت: (من كيژى گەورەى گەلەكهى خۆم، باوكم ناموسى دەپاراست، دىلى بەرھەل دەدا، برسى تير دەكرد، پوتى بەرگ دەكرد، ميوانى دەحاوندەو، خواردەمەنى دەدا خەلک... من كيژى (حاتم الطائي) م).

جا پيغه مبهري ﷺ فەرمووى: ﴿ئەوانە پەروشتى ئيمانداران، ئەگەر باوكت موسولمان بوايە، پەحمەتمان بۆ دەنارد﴾. جا فەرمووى: ﴿بەرى ھەلدەن، چونكە باوكەكهى پەروشتە باشەكانى خوش دەويا﴾. جا پيغه مبهري ﷺ دەستە جليكى و لاغيكى سواری و بژیوى داي و لەگەل ھەندىك باوەرپيكرای گەلەكهى خۆىدا ناردیەو، ئينجا (سَفَانَة) پۇشتە ولاتى (شام) بۆ لای (عَدِيّ) ى براى خۆى و پى گوت: ھەى بى پەحمى ستەمكار، خيزان و منداڵەكانى خۆت بردن، ناموس و پاشاوەكهى باوكيشت بەجى ھيشت؟! جا (سَفَانَة) ريزدارى و ريزلینانى پيغه مبهري ﷺ بۆ باس كردو گوتى: وام پى باشە تۆ بچيە لای ئەم پیاو: جا ئەگەر پيغه مبهري ﷺ بى، ئەو كى پيشت موسولمان ببى، گەورەى پيشتى ھەيە، ئەگەر پاشا بى، ئەو تۆ خاوەن ھۆزى خۆتى.

جا (عَدِيّ) ھاتە خزمەت پيغه مبهري ﷺ، پيغه مبهريش ﷺ لەگەل خۆيا برديەو مائەو، جا لە رېگەدا پيرەزنىك ھاتە سەر رېگەى پيغه مبهري ﷺ ماوەيەكى زۆر بە پيوە لەگەل راپوستا، بۆ كارىكى خۆى قسەى لەگەل دەكرد، جا (عَدِيّ) گوتى: واللہ ئەمە پاشا نيە، واتە: چونكە دەعيەى نيە.

جا كە چوئە مائەو، پيغه مبهري ﷺ باليفيكي بۆ (عَدِيّ) داناو فەرمووى: لە سەر ئەم

بالیفه دانیسه. جا پیغه مبهرو ﷺ به خوئی له سهر زوی دانیشتو (عدی)ش له سهر بالیفه که دانیشتو له دلدا گوتی: **والله ثمه کاری هیچ پاشایهك نیه.**

جا (عدی) دهلی: (صلیب)یکی زیوم له ملدا بوو، پیغه مبهرو ﷺ **ثم نایه تهی خوینده وه** ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ التوبة: ۳۱، **جوله که و دیانه کان=گا وره کان** مال و قه شهکانی خوئیان کردونه ته خواجه کیتری جگه له خوا. جا (عدی)گوتی: **خوئی** **نه وان مال و قه شهکانیان نه په رستون؟ پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ﴿به لی، چه لالیان لی** **چه رام کردن و چه رامیان بو چه لال کردن، نه وانیش شوئیانیان که وتون، ثم شوینکه وتنه په رستنی نه وان.**

جا پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ﴿إِنَّ الْيَهُودَ مَغْضُوبٌ عَلَيْهِمْ وَالنَّصَارَى ضَالُّونَ﴾ **جوه کان** غزه بی خویان هاتوته سهر، گا وره کانیش-دیانه کان گومرا بوینه...

جا پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ﴿ثمی (عدی) تو چواریکی تالانت له گه له که ی خوت و درده گرت، نه و د ش له ئایینی تودا چه لال نیه... ثمی (عدی) له وانیه: تو له بهر نه وه موسولمان نه بی، چونکه ده بیینی ئیمه ی موسولمانان هژارو پیویستین، والله نزیکه نه و دنده مال له ناو موسولماناندا بلاو بییته وه، که سیك نابی و هری بگری، هم ده بیینی ئیمه ی موسولمانان دوژمنان زوره، والله نزیکه گویت لی بیی: ئافره ت به ته نهایی له (الحیره)= (القادیسیه) وه به سواری و شتر دیته زیاره تی (بیئت)ی خوا له (مکه)، له هیچ که سیکی ش ناترسی، هم ده بیینی ده سلات و کاری ولاتان له ده ست که سانیکی تردایه، والله نزیکه گویت لی بیی: کوشک و ته لاره سپیهکانی (کسری) ده که ویته ژیر دهستی موسولمانان.

چه زرمته (عدی) ﷺ فهرموویه تی: **جا من موسولمان بوم و به موسولمان بوونم** پیغه مبهرو ﷺ زور دلخوش بوو، ئینجا من به چاوی خوم دیتم: ئافره ت له (کوفه) وه به سواری و شتر دهات (طواف)ی (بیئت)ی ده کردو له هیچ که سیك نه دهرسا، هم به خوم یه کیك بوم لهو سهر بازانه ی گهنجینه ی (کسری)ی پاشای فارسه کانمان گرت، والله سییه مه کهش ده بینن، چونکه پیغه مبهرو ﷺ فهرموویه تی.

واته: سییه مه کهش له سهر دهمی (عمر بن عبدالعزیز) دا هاته جی: هیچ هه ژاریك نه مابوو زمکات و هریگری، ههروهك له باسی واجبونی زمکاتدا باسما ن کرد، والحمد لله تعالی. (تفسیر ابن کثیر) التوبة: (۳۱) و (البداية والنهاية) ب(۳) ل(۱۲۸-۱۳۲).

﴿کونبزیریک له م گونزاره﴾

یه که م: پیغه مبهرو ﷺ له باره ی (سقانة)ی کیژی (حاتم الطائی) فهرمووی: بهری هه لدن چونکه باوکه که ی رهو شته باشهکانی خوش دهویان. نه مهش به لگه یه: ههروهك غه زای

چه کداری کاریگه ره بۆ موسولمانکردنی کافرهکان، په ووشتی جوان و پیزلینانی پیزداران و قه درگرتنی گه وره مالانیش نه ونده کاریگه ره، ته ماشا بکه: به ره له دانی نه م ئافره ته - که کیژی سهرۆک هۆزی (طی) بوو - هم پیزلینان و به خشینی جلو ولاغی سواری، وای لی کرد قه ناعت به برابره کەشی بیتی: که بیتی خزمهت پیغه مبه روﷺ له نه نجامیشدا موسولمان بوو، بۆی پیغه مبه روﷺ پینموونیمان ده کاو فەرموویه تی: ﴿إِنَّكُمْ لَا تَسْعُونَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ لِيَسْغَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ﴾ حدیث حسن رواه الحاكم وأبو يعلى، ئیوه به ره وههستی خه لك ناکه ن به به خشینی مالتان، به لام با پروخوشی و په ووشت جوانی ئیوه به ره وههستی بکا. واته: ناگوجی به کردار چاکه له گه له هه موو خه لك بکه، به لام قسه کردنی جوان ده گونجی، چونکه خوی گه وره ده فەرموی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ البقرة: ۸۳، قسه ی جوان به خه لکی بلین.

جا خواناسی به ناویانگ (إبراهيم بن آدم) فەرموویه تی: پیاو به په ووشتی باش ده گاته نه و مه بهستی که به مالی خوی نیگاتی، چونکه مال زه کات و به خپوکردنی خزمانی تی دا واجبه، به لام په ووشتی جوان زه کات و به خپوکردنی تی دا واجب نیه. فیض القدير ب (۲) ل (۷۰۶). دووهم: (عدي) دیتی پیغه مبه روﷺ له پيگه دا له گه ل پیره ژنیك راوهستا، له ماله وهش له سهر زهوی دانیش، جا گوتی: وَاللّٰهُ نُهَمَّ پاشا نیه. (عدي) به قسه ی خوشکه که ی خوی هاتبوو، جا به بۆچوونی خوی وای دانا بوو: نه م پیاوه - مُحَمَّدٌ ﷺ - یان پاشایه کی ده سه لانداره، یان پیغه مبه ره، جا (عدي) په فتاری پاشاو سهرۆکه کانی باش ده زانی، چونکه به خویشی سهرۆک هۆزی خوی بوو، جا که دیتی پیغه مبه روﷺ له پيگه دا له گه ل پیره ژنه که راوهستا و ماوه یه کی زۆر قسه ی له گه ل کرد، له دلدا گوتی: نه م پاشا نیه! چونکه گه وره و کار به ده سه ته کان له پيگه دا له گه ل بی ده سه لاته کاندرا پانا وه ستن و قسه شیان له گه ل ناکه ن، به لکو تییا نه له ده دن و له پيگه ش ده ریانه که ن! تاکو پيگه بۆ خویان و پاسه وانه کانیان چۆل ببی، پيگه ناده ن هیچ که سیك له پيگه یان رابوه ستی.

جگه له مه ش: (عدي) ده بینی پیغه مبه روﷺ بی پاسه وان له گه ل خویا ده بیاته مالی خوی، له ویش به خوی له سهر زهوی داده نیشی! به خودا نه مه ش کاری پاشایان نیه، (عدي) هیچ کۆشک و ته لاریکی به رزی نه دیت، به لکو گه وره ی ئیسلام ﷺ وه که هه ژاره کانی ئوممه تی خوی له خانوی قوردا نیشه جی یه! وَاللّٰهُ نُهَمَّ مه ش کاری پاشایه تی نیه، خو له مالی پیغه مبه روﷺ کورسی و قه نه ف نه بو، به لکو هه ر زه مینه په ق و تۆزاویه که بوو و به خوی له سهری دانیش و (عدي) شی له سهر بالیفیک دانا: که له (لیف) دارخورما هه لاخنا بوو! وَاللّٰهُ نُهَمَّ مه ش کاری پاشایه تی نیه، جا نه گه ر (عدي) له کاتی مزگه وت دروستکردن و هه لکه ندنی (خندق) دا پیغه مبه روﷺ دیتبا، چۆن سهری سوپ ده ما؟! نه وه ژیان و

په فتاری پیغه مبرایه تییه، ناچار (عَدِيّ) دانى پيدا هیناو موسولمان بوو ﷺ. به ده ستکاریوه له (فقه السیره، للبوطي) ل (٤٧٤) و (سیره الصلبي) ب (٢) ل (٥٧٠).

سَيِّهَم: هه لگرتن و پیزلینانی دروشمه کانی کافره کان چه پامه، چه زړه تی (عَدِيّ) ﷺ
فه رمویه تی: چومه خزمه ت پیغه مبر ﷺ (صلیب) یکم له ملدا بوو، پیغه مبر ﷺ
فه رموی: ﴿إِطْرَحْ عَنْكَ هَذَا الْوَتْنُ﴾ **ثم بته له ملت فری ده. جا پیغه مبر ﷺ** **ثم**
ثایه ته ی خوینده وه: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ **التوبة: ٣١، جوله که و**
گا وره کان مالم و قه شه کانی خویان کردونه ته خویایه کی تی جگه له خودا. جا
فه رموی: ﴿إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ وَأَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبَعُوهُمْ فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ﴾
حدیث حسن رواه الإمام أحمد والترمذي، مالم و قه شه کان چه لای خویان لی چه پام کردن و
چه پامی خواشیان بو چه لال کردن، نه وانیش شوینیان که وتن و گوپرایه لیان بون،
ثم گوپرایه لییه په رستنی نه وانه.

ثم حدیسه به لگه یه: به هیچ جوریک دروست نیه: موسولمان (صلیب) و نیشانه کانی تی
کافره کان وه خوی مه لگری، هم به لگه یه: جگه له خواو پیغه مبر ﷺ هیچ که سیک مافی
چه پام کردن و چه لال کردن نیه، خوی که وره ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ

الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَقُتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ النحل: ١١٦، به و درو یه ی زوبانتان
دهیکا، مه لین: **ثم به چه لاله و هم به چه پامه. تا کو درو بوختان به سر برپاره کانی**
خودا مه لیبه ستن.

که و ابو: نه وانه ی نیستا یاسای ده ستکرد به پیچه وانه ی قورپان و حدیس داده نیڼ و
چه لالی خوا چه پام ده که ن و چه پامی خوا چه لال ده که ن، گشتی دینه ژیر هه په شه ی ثم
ثایه ته و دینه پیزی مالم و قه شه کانی جوله که و گا وره کان، هم نه وانه ی به خوشی خویان
گوپرایه لیان ده بن، نه وانیش و کو جوله که و گا وره کان.

﴿باسی (تقلید) کردن زانایانی نایینی﴾

چینیکی (لامذهبی) = بی مذهب، ثایه ت و حدیسه که ی باسی (عَدِيّ)، ده هیڼه سر
نیمامه کانی هه رچار مذهب به کان و شوینکه و ته کانیان و ده لین: **نه و چوارانه و کو قه شه و**
مالمه کانن و شوینکه و ته کانیشیان و کو جوله که و دیانه کانن! به ناشکرایي نه وها ده لین و له
کتیبه کانیشیاندا نه وها نوسراوه! جا هه رچند ثم گوته یه (کفر) یکی ناشکرایه، به لام بو
ده مکو تکردنی نه و گومرپا بوانه، ثم ثایه ت و حدیسه دینه به رچار:

به به لگه ی قورپان و حدیس: **جگه له زانایانی (مُجْتَهِد) ی نایینی، هیچ که سیک تر مافی نیه:**
چه پام و چه لال و برپاره کانی تی شریعت له قورپان و حدیس و هرگری، خوی که وره
ده فه رموی: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ **الانبیاء: ٧، ثیوه پرسیار له زانایانی**
قورپان بکه نه گهر به خوتان نازانن. هم ده فه رموی: ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ

وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ﴿النساء: ٨٣﴾، ئەگەر پووداوی خۆیان بگه‌پێننه‌وه لای پێغه‌مبەر ﷺ لای خاوه‌نانی کاروباری ئایینی، ئەو کەسانە بپاری پووداوه‌که ده‌زانن، که ده‌توانن بپارێه‌کان له‌ قورپان و ده‌م‌پێنن. پێغه‌مبەر ﷺ به (صَحَابَة) کانی فەرموو: ﴿فَمَا عَرَفْتُمْ مِنْهُ فَأَعْمَلُوا بِهِ، وَمَا جَهِلْتُمْ مِنْهُ فَرُدُّوهُ إِلَى عَالِمِهِ﴾. حدیث حسن رواه الإمام أحمد، ئەوه‌ی به‌خۆتان له‌ قورپان زانیان پەفتاری پێ‌بکه‌ن، ئەوه‌ی نه‌شتان زانی، بپه‌پێننه‌وه لای زانی‌قورپان.

جا که پێغه‌مبەر ﷺ به‌رامبەر (صَحَابَة) کان ﷺ ئەوه‌ی فەرمووی و فەرمانی پێ‌کردن: شوین زانیانی‌قورپان بکه‌ون، ئەبێ حالی ئیمه‌ی نه‌زان چۆن بێ؟ بپه‌گومان چاره‌ی ئیمه‌ش ته‌نها شوینکه‌وتنی زانیانی‌پا‌بردوه‌، هه‌زه‌تی (عبدالله بن مسعود) ﷺ فەرموویه‌تی: ﴿لَا يُقْلَدَنَّ أَحَدُكُمْ دِينَهُ رَجُلًا، فَإِنْ آمَنَ آمَنَ وَإِنْ كَفَرَ كَفَرَ، وَإِنْ كُنْتُمْ لَا بُدَّ مُقْتَدِينَ فَأَقْتَدُوا بِالْمَيِّتِ فَإِنَّ الْحَيَّ لَا يُؤْمَنُ عَلَيْهِ الْفِتْنَةُ﴾. رواه الطبراني في الكبير، قال الحافظ الهيثمي: رجاله رجال الصَّحیح، که‌ستان له‌ ئایینه‌که‌یدا (تَقْلِيد) - شوینکه‌وته‌ی پیاویکی وه‌ها نه‌بێ: ئەگەر ئەو باوه‌ری هی‌نا، ئەویش باوه‌ر پێنی، ئەگەر ئەو کافر بوو، ئەویش کافر بێ، جا ئەگەر پێویست بوو (تَقْلِيد) بکه‌ن، واته‌: له‌ ئاییندا شوین که‌سیک بکه‌ون، ئەو کاته‌ شوین زانیه‌کی مردوو بکه‌ون، چونکه‌ زانی زیندوو لێ‌ی دُنیا نین له‌وانه‌یه‌ توشی (فِتْنَة) یه‌کی‌ئایینی بپێ و بگۆپی، واته‌: به‌لام زانی مردوو له‌ دوا‌ی مردن گۆپانکاری به‌ سه‌ر ئایین و زانسته‌که‌یدا نای، والله أعلم. (تفسر ابن کثیر) النساء: (٨٣) والتوبة: (٣١) والنحل: (١١٦) و(مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب(١) ل(٢٤٥).

*** **

﴿ غَزَاي (تَبُوك) = (غَزْوَة العُسْرَة) = (جَيْش العُسْرَة) ﴾

ئهمه‌یان دوا‌یین غه‌زایه‌کانی پێغه‌مبەر ﷺ، له‌ مانگی (رَجَب) سالی‌نۆیه‌می گۆچی‌دا بوو، هۆی غه‌زایه‌که‌ش ئهمه‌یه‌: هه‌وائیک گه‌یشه‌ پێغه‌مبەر ﷺ: که‌ کافره‌کانی (رُوم) له‌شکریکی چل هه‌زار سه‌ربازیان کۆ کردۆته‌وه‌و پێشه‌کی له‌شکره‌که‌ش گه‌یشه‌تۆته‌ (البلقاء) له‌ نزیک (عمان)، بۆ‌ی پێغه‌مبەر ﷺ فەرمانی به‌ موسوڵمانان کرد: خۆیان بۆ ئهم غه‌زایه‌ ئاماده‌ بکه‌ن، واته‌: پێغه‌مبەر ﷺ وه‌ک غه‌زایه‌کانی‌تر شوینی غه‌زایه‌که‌ی نه‌شارده‌وه‌، به‌لکو شوینی غه‌زایه‌که‌ی بۆ ئاشکرا کردن تاکو به‌ ته‌واوی خۆیان ئاماده‌ بکه‌ن، چونکه‌ کاته‌که‌ سه‌رمه‌نای پایز بوو، میوه‌ی (مَدِیْنَة) ش پێگه‌یشه‌توو، گه‌رما به‌هێز بوو، خه‌لک پێ‌ی خۆش بوو له‌ سی‌به‌ره‌کاندا پشوو بدا، سائله‌که‌ش نه‌هات بوو، موسوڵمانه‌کانیش نه‌بووی بون، بۆ‌ی به‌م غه‌زایه‌ ده‌گوتری: (غَزْوَة العُسْرَة) - غه‌زای ته‌نگانه‌و زمیقه‌تی. به‌ له‌شکره‌که‌ش ده‌گوتری: (جَيْش العُسْرَة) - له‌شکری ته‌نگانه‌و

زميقهتی، چونکه شوینی غهزایه که دور بوو و پښگاگهش سهختو گهرم بوو.

بهلام له گهل نهوهدا موسولمانه کانی (مکة) و (مدینة) و هوزه کانی تر، بهو پهړی خو نهویستی و دنیا نهویستی بۇ ئەم غهزایه کۆ بونهوه، ژماردی لهشکری ئیسلام گهیشته (۳۰) سی ههزار جهنگاور، جا پیغه مبهړ ﷺ هانی دهوله مهنده کانی دا: بۇ بزوی ئەم لهشکره زۆرهو بۇ یارمهتیدانی جهنگاورهکان له ههموو بواریکی سهربازیوه، فهرمووی: ﴿مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ﴾ روه النسانی بسند صحیح، هر که سیک پیویستییه کانی لهشکری (العُسْرَة) ناماده بکا، خوا لی ی خوش بی.

جا موسولمانهکان بهگویره توانای خویمان: پاروهو خواردمهانی و کهرستهی جهنگیان دهینا، تا ناهرهتانیش خشی خویمان دهبه خشی.

جا یه کهم کهس: ئیمام (ابوبکر) ﷺ ههموو مالی خوئی هیئا: که چوار ههزار دیرهمی زیو بوو، ئیمام (عمر) ﷺ نیوهی مالی خوئی هیئا، جا پیغه مبهړ ﷺ فهرمووی: ئەی (ابوبکر) چه ندت بۇ منداله کانت هیشتوتوه؟ ئیمام (ابوبکر) فهرمووی: خواو پیغه مبهړم ﷺ بۇ هیشتونهوه. جا ئیمام (عمر) ﷺ فهرمووی: زانیم من هیچ کاتیک پپش (ابوبکر) ناکهوم.

ههروهها دهوله مهنده کانی تریش پاروهو خورمایه کی زۆریان هیئا، بهلام له ههمووانیان بالا دهستتر ئیمام (عثمان) ﷺ بوو؟ چونکه ئەو په نجا ئەسپ و سەد و شتری به تهوای بارگهو کهل و په لهوه هیئا، جا پیغه مبهړ ﷺ فهرمووی: ﴿اللَّهُمَّ ارْضَ عَنِ عُثْمَانَ فَإِنِّي عَنْهُ رَاضٍ﴾ خودایه له (عثمان) پازی ببه، چونکه من لی پازیمه.

ئینجا ئیمام (عثمان) ﷺ ههزار دینار = میسقال زیریشی هیئاو پژانديه ناو کۆشی پیغه مبهړ ﷺ، جا پیغه مبهړ ﷺ به دهستی خوئی هه لگپرو وهرگپری به زیره که دهکردو دهیغه رموو: ﴿مَا ضَرَّ عُثْمَانَ مَا فَعَلَ بَعْدَ الْيَوْمِ﴾ حدیث حسن روه الترمذی، زیان له (عثمان) نادا هر کرده ویه کی له مهودوا بیکا.

﴿ حەفت گریاومکە ﴾

ئینجا حەفت (صحابة) ی شهر عزانیش ﷺ هاتن و گوتیان: یا رسول الله ولاغی سواریمان دهوی بۇ ئەم غهزایه؟ پیغه مبهړ ﷺ فهرمووی: ﴿لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ هیچ ولاغیکم دهست ناکهوی له سهر ئەو ولاغه ههلتان بگرم. ئینجا ﴿تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ التوبة: ۹۲، ئەو حەفت کهسانه پۆیشتن و به هوی غه مباری، فرمیسک له چاوهکانیان ده پژا خوارهوه، چونکه هیچیان دهست ناکهوی بۇ ئەم غهزایه سهری بکهن و پیغه مبهړیش ﷺ هیچ ولاغیکی له لا نهبو، ههلیان بگری.

ئینجا ئیمام (العباس) ﷺ دووی لهم حەفت کهسانه هه لگرتن، ئیمام (عثمان) ﷺ

سى ھەلگرتن، ھەزرىتى (يامين) ش.ﷺ وشتىكى دايە دوۋەكانىتر، ھەرومھا ھەزرىتى (أبوموسى الأشعري) ش.ﷺ ھاتە لاي پېغەمبەرۇﷺ داۋاي ولاغى سوارى بۇ ھاۋرىكانى كىرد، لە ئەنجامدا پېغەمبەرۇﷺ شەش وشتىشى دانە ئەوان.

ئىنجا (منافق) ھەكەنېش پېسى و خىانەتى خۇيان دەست پىگىردو دىيانگوت: لەم گەرمایەدا مەرپۇنە غەزا، ھەندىكىتىش بە عوزرى جۇراۋجۇر ئىزنىان لە پېغەمبەرۇﷺ و مردەگرت و ئەۋىش ئىزنى دىدان، ھەرومھا كۆمەلە (منافق) ئىكىتىش بە سەرگردايەتى (ابن سلول المنافق) لە دەرەۋى (مدینة) ۋە گەرپانەۋەو نەچونە ئەم غەزايە، جا (ابن سلول) لە كاتى گەرپانەۋەدا گوتى: (محمّد) وا تىدەگا: جەنگى (رؤم) گائەيە، واللہ وا لە بەرچاۋمە (صحابة) كانى (محمّد) بە گورىسان لىك دىبەستىنەۋە.

ئىنجا پېغەمبەرۇﷺ ھەزرىتى (محمّد بن مسلمة الانتصاري) ش.ﷺ كىردە جىنىشىخۇى لە (مدینة)، ئىمام (علي) ش.ﷺ بۇ چاۋدىرى مال و خىزانەكانىخۇى بەجى ھىشت، جا (منافق) ھەكان گوتيان: (علي) رەزاگران و بىرپىزە، بۇيى پېغەمبەرۇﷺ بەجى ھىشتوۋە. جا ئىمام (علي) ش.ﷺ يەكسەر چەكىخۇى دەست دايى و رۇيشت و لە دەرەۋى (مدینة) گەھىشتەۋە پېغەمبەرۇﷺ قەسى (منافق) ھەكانى پىگوت، جا پېغەمبەرۇﷺ ھەرومۋى: ئەوان درۇيان كىردە، بگەرپۇە ناگات لە مال و خىزانى من بى ﴿أَفَلَا تَرْضَىٰ أَن تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى﴾ -عليهما الصلاة والسلام- ﴿لَا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي﴾ رواه الشيخان، ئەى (علي) تۇ رازى نابى: لە لاي من لە پەلى (ھارون) بى لە لاي (موسى)،؟ بەلام ھىچ پېغەمبەرىك لە دواى من نىە. جا ئىمام (علي) ش.ﷺ گەرپاۋە بۇ (مدینة) و پېغەمبەرىش ۋە بۇ (تبوك) رۇيشت و ئالا گەورەكەى جەنگى دايە دەست ئىمام (أبو بكر) ش.ﷺ.

جا چوار موسولمانى راستەقىنە-كە ھىچ گومانىان لىنەدەكرا-لەم غەزايە لە پېغەمبەرۇﷺ دواكەۋتن: ھەزرىتى (كعب بن مالك) و ھەزرىتى (ھلال بن أمية) و ھەزرىتى (مراة بن الربيع) و ھەزرىتى (أبو خيثمة) ش.ﷺ.

جا ھەزرىتى (أبو خيثمة) ش.ﷺ-لە دواى رۇيشتى پېغەمبەرۇﷺ-لە رۇزىكى گەرمادا چوۋە مالەۋە دىتى ھەردوۋ ژنەكانى لە ناۋ كەپرەكانىخۇياندا لە ناۋ باغەكەىدا ناۋ ساردىيان دانامو كەپرەكانىيان ناۋ رىشپن كىردەۋ خواردىيان نامادە كىردە، جا ھەزرىتى (أبو خيثمة) ش.ﷺ لە دەرگەى كەپرەكەدا راپوستاۋ تەماشاي ھەردوۋ ژنەكانى كىردو گوتى: پېغەمبەرىخاۋاﷺ لە بەر تىشكى رۇزو باى گەرما بى، (أبو خيثمة) ش.ﷺ لە بەر سىبەرو ناۋ ساردو لە لاي ژنە جوانەكەى بى؟! واللہ ئەمە وىزدان و دادپەرومى نىە. جا گوتىە ھەردوۋ ژنەكانى: واللہ نايەمە ناۋ كەپرى ھىچىكتان تا دىگەمەۋە پېغەمبەرۇﷺ.

ئىتر ھەزرىتى (أبو خيثمة) بە دواى پېغەمبەرداۋىﷺ رۇيشت، تا لە (تبوك) گەھىشتەۋە

پېغه مبهرو ﷺ، جا به سهراته كهى خوى بۇ پېغه مبهرو گپړاوه و پېغه مبهريش ﷺ دوعاى چاكى بۇ كرد، به لام سى (صحابه) كانى تر ﷺ هر له (مدينه) دا مانه وه، تا پېغه مبهرو ﷺ له (تبوك) گهړاوه و سزاي دان، مروهك له دواى نېره باسى دهكېن، ان شاء الله تعالى.

ههروها له رېگه دا وشره كهى حه زره تى (أبوذر الغفاري) ﷺ ماندوو بوو و له له شكر دواكهوت، ناچار حه زره تى (أبوذر) ﷺ كهل وپه له كهى له سهر پشتمى خوى داناو به پيادى به دواى له شكره كه دا رويشت، تا گه يشته وه له شكره كه، جا پېغه مبهرو ﷺ ههروموى: ﴿خو ارحم به (أبوذر) بكا، به ته نهاى دپروا، به ته نهاى دهرمى، به ته نهاى زيندو و دهكرېته وه﴾.

جا له سهرده مى (خلافه) ى نيمام (عثمان) دا ﷺ به زورلي كردن حه زره تى (أبو ذر) ﷺ له (الرئبذة) دا نيسته جي كراو هر له وى به ته نهاى وهفاتي كرد، جا خيزانه كهى جه نازمه كهى له سهر رېگه داناو رېبوارمگان له وى ناشتيان ﷺ.

ئينجا پېغه مبهرو ﷺ له شكره كهى به (الحجر) - ههوارگه كانى (ثمود) دا تپه پرې - كه نوممه تى حه زره تى (صالح) پېغه مبهرو ﷺ بون و خودا غه زه بى لى گرتبون و له ناوى بردبون، چونكه وشره كه يان كوشتبوو -، جا پېغه مبهرو ﷺ ههروموى: ﴿له بيره كانى (ثمود) ناو مه خوڼه وه و دهستنويزى پي مه گرن و هر خوار دنيكتان به ناوى نه و بيرانه كولاندوه بيرژينن و هه ويره كه شى بده نه ناژه له كانتان و هيچى لى مه خون﴾.

جا پېغه مبهرو ﷺ به په شته ماله كهى خوى سهر و پروى خوى داپوشى و به په له وشره كهى خوى لى خورى و ههروموى: ﴿لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ - إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ - أَنْ يُصَيِّبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَهُمْ﴾ رواه الشيخان، نه پونه ناو ماله كانى نه و كه سانه ى سته ميان له خويان كردوه - ته نها به گريانه وه نه بى - نه وهك نه و به لايه ى خوا به سهر نه وانى دا هيڼاوه، به سهر نيوه شى دا بينى.

ئينجا پېغه مبهرو ﷺ به له شكره كهى بار كرد، تا گه يشته نه و بيره ى وشره كه ناوى لى دمخواردموه، جا ههروموى پي كردن: له م بيره ناو بخوڼه وه و به كارى بينن...

جا ههروموى: نه م شهو بايه كي به هيژ دى، هر كه سته تان جله وى وشره كهى بگرئ و كهستان به ته نهاى له سهر بازگه نه پواته دهره وه. جا له شه وى دا يه كيك به ته نهاى چوو و پيسايى كردن و يه كسهر له سهر پيسايى كردنه كه تووشى ته نگه نه فهسى بوو، جا پېغه مبهرو ﷺ دوعاى بۇ كردو چاك بووه، يه كيكي تريش رويشت به شوين وشره كه ى دا بگه پرئ، نه ويش بايه كه هه لى گرتو له كيوى (طيه) فرئى دا، نه مه شيان له دواى گهړانه وه ى پېغه مبهرو ﷺ له (تبوك)، گه يشته وه (مدينه).

ئينجا له نيوان (حجر ثمود) و (تبوك) دا له دواى بانگى سبه ينى، پېغه مبهرو ﷺ بۇ

پېښو پېښو خوی له سهر باز گه که دور که وته وده، جا تا دمستونوږی گرت، دنیا پړوناک بو و نه گه پراوه، بوی (صحابه) کان چه زره تی (عبدالرحمن بن عوف) ښان ښان بوی چه ماعه تکر دن کرده (امام) و پېشنوږی بوی کردن، جا پېغه مبهرو ښان له ږه که تې دووم گه یشته چه ماعه ت و ږه که ته که ی تریشی به ته نهایی ته و او کرد، ئینجا که نوږه که ی ته و او کرد، فهرمووی: کاریکی باستان کرد. که و ابو: چه زره تی (عبدالرحمن بن عوف) ښان یه که م (صحابه) یه: که پېغه مبهرو ښان نوږی به چه ماعه تی له دوا کردی.

ئینجا له م غه زایه دا پېغه مبهرو ښان نوږه که ی (جمع) ده کردن، واته: نیو ږو و عه سر به یه که وده مه غریب و عیسا به یه که وده کو ی ده کردن وده، جا فهرمووی: سبه ینئ ده که ینه (تبوک)، تا من به خوم ده که مه جی، که ستان ده ست له ناوی سهر چا وده که ی نه دا.

جا تا پېغه مبهرو ښان گه یشته جی، دوو پیاو خویان گه یانده ناو ده که دیتیان باریکه ناویکی وه که قهیتانی پیاو ی لئ ده چکیت وده ده ستیان له ناو ده که دا، جا پېغه مبهرو ښان زور تور وده بو و قسه ی پی گوتن، ئینجا فهرمانی دا: هندیک ناویان هه لئینجاو پېغه مبهرو ښان ده ست و پرووی خوی پی شوست و له ده می و مر کرد، ئینجا ناو ده که ی ږانده وده ناو سهر چا وده که ی پر ناو بو وده ناوی له بهر ږو یشته و له شکره که تیر ناو بو، جا پېغه مبهرو ښان فهرمووی: ﴿نه ی (مُعاذ) نزیکه نه گهر ته مه نت دريژ بی، ده بیینی ئیره پر باغو سه وزایی ده بی﴾.

ئینجا که پېغه مبهرو ښان گه یشته (تبوک)، هیج له شکرکی کافرمان له و ی نه بو، بوی هیج جهنگیک پرووی نه دا، جا پېغه مبهرو ښان زیاتر له ده ږوژان له (تبوک) مایه وده له و ما وده شدا (یحه) ی گه وده ی (ایله)، هم دانیشته وده که ی (جرباء) و (أذرح) گشتیان هاتنه خرمه ت پېغه مبهرو ښان له گه لی پیک هاتن: (جریه) = سهرانه بده نه ده و له تی نیسلام و له سهر ئایینی خویان بمیننه وده، هه وده ها له م غه زایه دا چه زره تی (عبدالله ذوالبجادی) ښان وده فاتی کرد، جا پېغه مبهرو ښان ئیمام (أبو بکر) و ئیمام (عمر) رضی الله عنهما گوره که یان بوی هه لکه ندو له شه و ی دا له بهر پړوناکی مؤمیک ناشتیان و پېغه مبهرو ښان فهرمووی: ﴿خودایه من لی یرایمه، توش لی یرای به﴾.

ئینجا پېغه مبهرو ښان ږاوږی به (صحابه) کان کرد: ئایا له (تبوک) به و لاه زیاتر ږو ین، یان نا؟ جا ئیمام (عمر) ښان فهرمووی: نه گهر له لای خوا فهرمانت پی کراوه، زیاتر ږو ږو. پېغه مبهرو ښان فهرمووی: نه گهر له لای خوا فهرمانم پی کرابا، ږاوږم نه ده کرد.

جا ئیمام (عمر) ښان فهرمووی: وا ئیمه له کافرمانی (زوم) نزیک بوینه وده و نه م نزیک بوونه وده ش ترسی خستوته دلایان، که و ابو: نه م سال ده گه ریینه وده، بزاین خوا چی ده کا. مه به ستی ئیمام (عمر) ښان نه مه یه:

بۆ دەولەتى (رۇم) ئاشكرا بىو: ئىسلام بوۋەتە ھىزىكى گەورەى و لاتى عەرەب، دەتوانى پووبە پروى زلھىزەكانى دەوروبەرى بېتەو، كەوابو: لەمەودوا دوژمنانى ئىسلام لە ھىزى ئىسلام دەترسین و بىر لە ھىزى شکر دىنە سەر ئىسلام ناكەنەو، چونكە مست لە درىشە دەگەرپتەو، كەوابو: ئەگەر لەشكرى ئىسلام لە (تَبُوك) بەر لاو تىرىش نەروا، ھەر بە سەر كەوتو دادەندى، چونكە ھاتۆتە ناو خاكى دوژمن. ئىنجا پىغەمبەر ﷺ بىپارى دا: گەرپانەو بە (مەدینە).

﴿ ھەولدانى كوشتنى پىغەمبەر ﷺ ﴾

ئىنجا لە رىگەى گەرپانەو دەا دوانزە (منافق) وىستىان لە رىگە سەختەكەى كىو كەو ھە پالەپەستە لە رىگەكەدا بىكەن و پىغەمبەر ﷺ ھەلبىدېرنە خوارەو، جا خواى گەرەو پىغەمبەر ﷺ ئاگادار كەردەو، بۆى كە لەشكرەكە گەىشتە كىو كە، پىغەمبەر ﷺ ھەرمانى دا بانگەواز كرا: تەنھا پىغەمبەر ﷺ بە رىگەى كىو كەدا دەروا، لەشكرەكەش بە ناو دۆلەكەدا دەروا. جا لەشكرەكە ھەموو بە دۆلەكەدا رۆىشت، بەلام دوانزە (منافق) خۇيان دەمامك كەردو بە دواى پىغەمبەر ﷺ بە رىگەى كىو كەدا رۆىشتن، جا لە تارىكى شەو دا خۇيان گەيانە پىغەمبەر ﷺ و شترەكەيان رەواندەو، لەو كاتىش ھەزرىتى (عمر بن ياسر) ﷺ و شترەكەى رادەكېشاو ھەزرىتى (خەنەفە بن اليمان) ﷺ لى دەخورى، جا ھەزرىتى (خەنەفە) ﷺ بە گۇچانەكەى خۇى لە و شترەكانى ئەوانى دا و گەرپاندەو، ئەوانىش زوو ھەلاتن و چوئەو ناو لەشكرەكە تاكو ئاشكرا نەبن، جا پىغەمبەر ﷺ ھەردو ھاوپىكانى، زوتر لە رىگەى كىو كە دەرجون و لەو بەر چاوپروانىان كەرد تا لەشكرەكەش گەىشتە جى.

جا لە رىگەدا پىغەمبەر ﷺ ناوى ھەر دوانزە (منافق) ەكانى بە ھەزرىتى (خەنەفە) ﷺ گوت: بەلام ھەرمووى: بە كەسى تر مەلى. جا بە پىغەمبەر ﷺ گوت: بۆچى ھەرمان نادەى خزمەكانى خۇيان بىانكوژن؟ پىغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ﴿ پىم ناخوشە خەلك بلى: (مُحَمَّد) ﷺ (صَحَابَةُ) كەنى خۇى دەكوژى ﴾.

ئىنجا بزەنە: ھەزرىتى (خەنەفە بن اليمان) ﷺ پى دەگوترا: (صاحبُ سِرِّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) خاوەنى نەينىسى پىغەمبەر ﷺ. چونكە پىغەمبەر ﷺ (منافق) ەكانى ئەم غەزايەو (منافق) ەكانى تى (مەدینە) شى بۆ ئاشكرا كەردىن، بەلام پى ھەرمووى: ناو ەكانىان بۆ ھىچ كەسىك ئاشكرا نەكا، بۆى ئىمام (عمر) ﷺ بە ھەزرىتى (خەنەفە) ﷺ ھەرمووى: نا. جا لە دواى و ھاتى پىغەمبەر ﷺ ئەگەر ھەزرىتى (خەنەفە) ﷺ نوژى (جنازە) ى لە سەر كەسىك نەكەردا، ئىمام (عمر) ﷺ نەیدەكەرد.

﴿مَسْجِدُ الضَّرَارِ﴾

پیاویکی گاور-دیوان له (مَدینة) هه‌بوو، ناوی (أبو‌عامر‌الزاهب) بوو، له رقی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چووو (مکة) و له دژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خووی و په‌نجا که‌سی تر له جه‌نگی (أحد) به‌شدارییان کرد، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناوی لئنا: (أبو‌عامر‌الفاسق). نهم (أبو‌عامر) ه بارکی حه‌زده‌تی (حَنْظَلَة) به‌ﷺ: که له غه‌زای (أحد) شه‌مید بوو و (مَلَانِکَة) شوشتیان.

جا که (أبو‌عامر) له (مکة) دا شوینی حاوانه‌وه‌ی نه‌ما، چووو (شام)، له‌وی‌وه‌ نامه‌ی بۆ (منافق) ده‌کانی (مَدینة) ناردو گوتی: له‌شکری (قَيْصَر) ی (رُوم) ده‌هینم (مُحَمَّد) له (مَدینة) ده‌رده‌که‌م، که‌وابوو: ئیوه شوینی‌ک دروست بکه‌ن بۆ کۆبونه‌وه‌و حه‌شاردانی جاسوسه‌کان که دینه (مَدینة).

جا دوانزه (منافق) له نزیك مزگه‌وتی (قُباء) مزگه‌وتی‌کیان دروست کرد، ئینجا گوتیان: یا رَسُوْلَ اللهِ مزگه‌وتی‌کمان دروست کردوه بۆ نه‌خۆش و که‌سانی پپو‌یست له شه‌وانی باران و زستاندا، پیمان خۆشه‌ نو‌یژی تی‌دا بکه‌ی؟ مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بوو: له ئاشکراییدا ببیته مزگه‌وتی‌کی‌شه‌ری، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن له په‌نه‌انی‌دا مه‌به‌سته‌ پیسه‌کانیان تی‌دا ئه‌نجام بده‌ن. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: وا ئیستا خه‌ریکی پو‌یشتنین بۆ غه‌زای (تَبُوك)، کاتی که‌پاینه‌وه‌و إِنْ شَاءَ اللهُ نو‌یژی تی‌دا ده‌که‌ین.

ئینجا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له غه‌زای (تَبُوك) که‌پاوه‌و گه‌یشته‌ نزیك (مَدینة)، له‌باره‌ی مزگه‌وته‌که (وَحْي) ی بۆ هات و خوای‌گه‌وره‌ فه‌رمووی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيُخْلِفَنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ، لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا...﴾ التوبة: ۱۰۷-۱۰۸، ئه‌وانه‌ی مزگه‌وتی‌کیان دروست کردوه بۆ زیان لی‌دانی مزگه‌وتی (قُباء) و ئیسلام، بۆ یارمه‌تیدانی کوفرو بۆ په‌رته‌وازه‌کردنی موسو‌لمانان و دورخستنه‌ویان له مزگه‌وتی (قُباء)، بۆ مۆلگه‌و حه‌شارگه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پپیشتریش جه‌نگی خواو پیغه‌مبه‌ری ﷺ کردوه- که (أبو‌عامر‌الفاسق) ه- سو‌یندیش ده‌خۆن و ده‌لین: مه‌به‌ستمان به‌ دروستکردنی ئه‌م مزگه‌وته‌ کاریکی جوان و باشه. خوای‌گه‌وره‌ شاهیدی ده‌دا: ئه‌وانه‌ درۆزنن، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌که‌ی، هه‌تا هه‌تایی نه‌چیه‌ ئه‌و مزگه‌وته‌و نو‌یژی تی‌دا نه‌که‌ی... تا کۆتایی ئایه‌ته‌که‌.

جا یه‌کسه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆمه‌له‌ (صَحَابَة) یه‌کی نارد: مزگه‌وته‌که‌یان سوتاندو دیواره‌کانیشیان رو‌خاند، جا فه‌رمانی دا: شوینه‌که‌شی کرا زب‌لخانه‌.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ر‌یگه‌ی که‌پانه‌وه‌ی‌دا فه‌رمووی: هه‌ندئ که‌س له (مَدینة) دا ماونه‌وه‌، ئیوه له هه‌ر شو‌ینی‌ک و له هه‌ر دۆلی‌کدا پو‌یشتبن، ئه‌وان له‌گه‌ل ئیوه‌دا

هاوبهشن له پاداشتی غمزادا، چونکه نهوان به هوی عوزریکی شهرعی دوا کهوتون، واته: چونکه نیهتی غمزایان ههبووه، به هوی نیهتهکهیان پاداشتیان بۆ دهنوسری. ئینجا که پیغه مبهرو عَلَيْهِ السَّلَام له (مَدِیْنَة) نَزِیک بۆوه فهرمووی: ﴿ئَهْمَه (طَابَة) یه، ئَهْمَه کِیوی (أُحْدَه) ئِیمَهی خۆش دهوئ و ئِیمَهش خۆشمان دهوئ﴾. جا خه لکی (مَدِیْنَة) هاتنه پیشوازییان و سرودی (طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَیْنَا) یان دهگوت.

﴿به سه رهاتی (صَحَابَة) کانی دواکهوتوو له غهزای (تَبُوک)﴾

ئینجا که پیغه مبهرو عَلَيْهِ السَّلَام له مانگی رهمه زاندا لهم غهزایه گهیشتهوه جئ و هاتهوه ناو (مَدِیْنَة)، یه گه سه ره چوووه ناو مزگهوت و دوو رهمهت سونهتی کرد، ئینجا دانیشته بۆ کاروباری خه لک، جا ههشتاو هه ندهک (مَنَافِق) ی دواکهوتوو لهم غهزایه، هاتنه لای پیغه مبهرو عَلَيْهِ السَّلَام به درۆ عوزریان هیناوه به درۆ سویندیان خوارد، پیغه مبهریش عَلَيْهِ السَّلَام ناشکرایه که ی لئ قبول کردن و نهیئیی ناو دلانیشی دایه دهست خودا.

ههروه ها ده (صَحَابَة) ش به بی عوزر لهم غهزایه دواکهوتبون، ئینجا که پیغه مبهرو عَلَيْهِ السَّلَام گهراوه بۆ (مَدِیْنَة)، حهفت (صَحَابَة) لهو دهیان، خویان له ستونهکانی مزگهوت بهستهوه، تاگو پیغه مبهرو عَلَيْهِ السَّلَام عوزریان قبول بکاو بهریان هه لبد، به لام پیغه مبهرو عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: ﴿سویندم به خوا: من بهریان هه لنادم تا خوای گهوره بهریان هه لدهدا، نهوانه وازیان له من هیناو له غهزاش دواکهوتون﴾.

جا خوای گهوره تۆبهی نهو حهفت کهسانه ی قبول کردو فهرمووی: ﴿وَأَخْرُونا عَنْ دُورِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ التوبة: ۱۰۲، هه ندیک (صَحَابَة) یتری دواکهوتوو دانیان به گونا ههکانی خویاندا هیناو درویان نه کردو هیچ عوزریکی به درویان نه هیناوه، نهو حهفت (صَحَابَة) یه کردهوهی چاکیان تیکه لی کردهوهی خراب کردهو — واته: غهزایهکانی پراپردوویان تیکه لی دواکهوتنی ئهم غهزایه کردهو — خوای گهوره تۆبهیان لی قبول دهکا، خوای گهوره له گونا ه خۆش ده بی و پهحم به تۆبهکار دهکا.

جا بزانه: یه کیک لهم حهفت کهسانه حهزرتی (أَبُولِبَابَة) بوو عَلَيْهِ السَّلَام — که له غهزای (بَنی قُرَيْظَة) شدا خوی بهستبووهو باسمان کرد — جا که ئهم جارهش خوای گهوره تۆبهی له خوی و له هاوړیکانی قبول کردو به رهه ل دران، ویستی هه موو مائی خوی بکاته خیر، به لام پیغه مبهرو عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووی: سییه کی مالت به سه بیکه یه خیر.

ئینجا له باره ی سئ (صَحَابَة) که ی تیش — که خویان نه بهستبووه — خوای گهوره فهرمووی: ﴿وَأَخْرُونا مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة: ۱۰۶، هه ندی دواکهوتوو تیش دواخراون تا خوا فهرمانیک دهدا: یان سزیان

دەدا، يان تۆبەيان لىقبول دەكا، خوايگەورە زاناو كارلەجىيە.

ئىنجا ئەم سى (صَحَابَة) دواگەوتووش - (كُفَب بن مالك) و (مُرَارَة بن الرُّبِيع) و (هَلال بن أُمَيَّة) ﷺ - ھاتنە لاي پېغەمبەر ﷺ دانيان بە تاوانى خۇياندا ھىناو ھىچ درۇيان نەگردو سويندیشيان نەخوارد، ھەزرەتى (كُفَب) ﷺ ھەرمووى: كە چومە خزمەت پېغەمبەر ﷺ بە زەردە خەنەيەكى تورپەيەو ھەرمووى: بۇچىلە غەزا دوا كەوتى؟ ھەزرەتى (كُفَب) گوتى: يارسول الله ئەگەر جگە لە تۆ لە لاي كەسيكىتر دانيشتام دەمتوانى بە عوزرىك خۆم دەرباز بىكەم، بەلام ئەگەر ئىستا لە لاي تۆ درۆ بىكەم و پازىت بىكەم، ئەو ھە خوايگەورە لىم تورپە دەبى، بەلام راستى دەلىم و تىكاي لىبوردنىخوا دەكەم، نا والله يا رسول الله لەم دواگەوتنەم ھىچ عوزرىكەم نەبو.

جا پېغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ئەمە راستى گوت، ھەلسە بېرۇ تا خوايگەورە بېريارىكت بۇ دەدا. جا ھەزرەتى (مُرَارَة) و ھەزرەتى (هَلال) ش وەكو ھەزرەتى (كُفَب) ﷺ راستىيان گوت و پېغەمبەر ﷺ بەوانىشى ھەرمو: ھەلسن بېرۇن تا خوايگەورە بېريارىكتان بۇ دەدا. جا خزمەكانى (كُفَب) گوتيان: ئەي (كُفَب) بۇچى تۇش عوزرىكت نەھىناو، خۇ پېغەمبەر ﷺ ھەفوى دەگردى و تىكاي لىخۇشبوونى گوناھىشى بۇ دەگردى؟ منىش گوتەم: كەسىتر وەكو منى بە سەر ھات؟ گوتيان: بەلى، (مُرَارَة) و (هَلال) ش وەكو تۆي پىگوتن. ھەزرەتى (كُفَب) ﷺ گوتان: **پېغەمبەر ﷺ چا ھەرمو** نامادەي غەزاي (بىنر) بوينە، منىش وەكو ئەوان دەبىم.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ بېريارى دا: نابى ھىچ كەسيك قسەلە گەل ئەو سى (صَحَابَة) يە بىكا. ئىتر موسولمانەكان خۇيان لى دور خستەنەو: نە سەلامو نە قسەيان لەگەل نەدەگردن، تا پەنجا پۇژ لەو ھالەدا مانەو، جا ھەزرەتى (مُرَارَة) و ھەزرەتى (هَلال) سى ﷺ لە مائەكەياندا دانيشتن و دەگريان، بەلام ھەزرەتى (كُفَب) ﷺ لەوان بەھىزتر بوو، دەھاتە مزگەوت و نوپۇزى بە جەماعەت لە پىشت پېغەمبەر ﷺ دەگردو لە بازاردا دەگەراو كەسيش قسەي لەگەل نەدەگرد، تا پۇژىك لە بازاردا ئازوقە فرۇشىكى ولاتى (شام) نامەيەكى دايە دەست ھەزرەتى (كُفَب) ﷺ، كە پاشاي (عُصَان) بۇي ناردبوو و نوسىبوى: (بىستومە ھاورىكەت - مُحَمَّد ﷺ - دلتەنگى كردوى، خوايگەورە تۆي لە خانەي زەلىلى و لەدەستچوون دانەناو، وەرە لاي ئىمە يارمەتيت دەدەين و دلت دەدەينەو). جا ھەزرەتى (كُفَب) ﷺ گوتى: ئەمەش بەلەيەكىترە. جا يەكسەر نامەكەي سوتاند.

ئىنجا كە لەم پەنجا پۇژە، چل شەو پۇيشت، پېغەمبەر ﷺ ھەرمانى دا: ھەرسىكيان لە

ژنه گانیاں جیا ببنه وه، واته: له یهك مالددا لهگه‌ئیاندا نه‌بن و نزیکیان نه‌كه‌ون.

جا ژنه‌كه‌ی چه‌زهرمتی(هلال) رفسی الله عنہا هاتو گوتی: یا رسول الله (هلال) پیریکی به سالداچوو هه‌سێك نیه خزمه‌تی بكا، پیت ناخۆشه خزمه‌تی بكه‌م؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: نا، به‌لام نزیكت نه‌كه‌وی. ژنه‌كه‌شی گوتی: والله جوله‌ی هیچی نه‌ماوه و ههر خهریکی گریانه.

چه‌زهرمتی(گنبد) ﷺ ده‌فه‌رموی: ئینجا كه په‌نجا پۆژ ته‌واو بوو، پۆژێك نوێزی سبه‌نی‌م له سه‌ربانی ماله‌كه‌م كردو دانیشتم و له‌و په‌ری دلتنه‌نگیدا بوم، له‌ ناكاو بیستم یه‌كێك له‌ سه‌ر كیوی (سلح) هاواری دمكاو ده‌ئی: هو (كعب بن مالك) موژده‌ت لی‌بی. منیش یه‌كسه‌ر سوچه‌دی شوكرم بۆ خوا برد، چونكه زانیم دلخۆشبوون هاتمو تۆبه‌مان قبول بووه، جا نه‌وه‌ی گویم له‌ ده‌نگه‌كه‌ی بوو و موژده‌ی دابومی، هاته لام و منیش هه‌ردوو په‌شته‌ماله‌كه‌ی خۆم له‌ مزگینی دانی، والله جگه له‌م په‌شته‌مالانه هیچی جلی‌ترم نه‌بو، بۆیی دوو پارچه جلم به‌ نه‌مانه‌ت له (ابو فتاده) و مرگرتن و چومه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، جا كۆمه‌ل كۆمه‌ل موسولمانه‌كان پیشوازیان لی‌ده‌كردم و پیرۆزیایی قبولبوونی تۆبه‌یان لی‌ده‌كردم، جا كه چومه ناو مزگه‌وت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ دانیشتبوو و موسولمانه‌كان له‌ ده‌وره‌ی بون، جا (طلحة بن عبيدالله) ﷺ له‌ به‌رم هه‌لساو غاری دا تۆقه‌ی له‌گه‌ل كردم و پیرۆزیایی لی‌كردم، ئه‌م ریزلینانه‌ی (طلحة) م له‌ بیر ناچیته‌وه، چونكه له (مهاجر)كان جگه له (طلحة) كه‌سی‌تر له‌ به‌رم هه‌لنه‌ستا، ئینجا سه‌لامم له پیغه‌مبه‌ر ﷺ كرد، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ خۆشیان روخساره پیرۆزه‌كه‌ی بریقعه‌ی دهاو فهرمووی: ﴿موژده‌ت لی‌بی به‌ چاكتیرین پۆژی ته‌مه‌نت له‌و كاته‌وه كه له‌ دایكت بوی﴾. جا چه‌زهرمتی(گنبد) ﷺ گوتی: ئه‌م تۆبه قبولكردنه له‌ تۆوه‌یه، یان له‌ خواوه‌یه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: له‌ خواوه‌یه.

جا چه‌زهرمتی(گنبد) ﷺ گوتی: یا رسول الله به‌ هۆی قبولبوونی تۆبه‌كه‌م هه‌موو مالم واز لی‌دی‌نم و ده‌يكه‌مه‌ خیر. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: به‌شیکی ماله‌كه‌ت بۆ خۆت به‌یله‌وه، ئه‌وها باشت‌ره. واته: ته‌نها به‌شیکی بكه‌ خیر.

جا له‌باره‌ی قبولكردنی تۆبه‌ی ئه‌م سییانه، خوا‌ی‌گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی نارد هه‌روه: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ التوبة: ١١٨، خوا‌ی‌گه‌وره تۆبه‌ی له‌و سێ (صحابه‌)یه‌ش قبول كرد كه له‌ غه‌زایه‌كه‌ی (تبوك) دواكه‌وتبون و قبولكردنی تۆبه‌كه‌یان دواخرابوو، تا وایان لی‌هات ئه‌م زه‌مینه‌ فراوانه‌یان ئی به‌رتسه‌ك بوو، هه‌م گیانی‌خۆیشیان ئی به‌رتسه‌ك بوو؟

چونکه قسهيان له گه ل نه ده کړا، زانبيان هېچ په نادانۍ له عه زابۍ خوا نيه ته نه ا تۆبه و گه پرانه وه بۇ لای خوا نه بئ، ئينجا خواى گه وره تۆبه ى لى قبول کردن تاكو له سهر تۆبه كهيان به رده وام بن، به پراستى خواى گه وره به بئ نه دنازيى تۆبه له به نده كاني قبول ده كاو په حميان پي ده كا .

كه و ابو: دواكه و توه كاني غه زاي (تبوك) چوار جوړن: جوړيكيان به فهرمانى پيغه مبه رﷺ دواكه و تبون: وهكو ئيمام (علي) و حه زرمته (محمّد بن مسلمة) رضى الله عنهما . جوړيكيش به عوزر دوا كه و تبون: وهك گوپرو بئ هيژو نه بووه كان. جوړيكيش بئ عوزر دوا كه و تبون و گونا هبار بون: وهكو ئهم ده (صحابه) يه، واته: سى دوا خراوه كه و (ابولبابه) و هاوړيكيان. جوړيكيش (منافق) بون و سويندى به درويان خوارد.

جا نه وده ش بزانه: له مانگى (شعبان) ى سالى نۆيه مى كۆچي، حه زرمته (ام كلثوم) كيژى پيغه مبه رﷺ و مفاتى كرد رضى الله عنها .

﴿ هاتنى ومفدى (ثقيف) و رووخاندنى بته كه ى (اللات) ﴾

پيغه مبه رﷺ له مانگى په مه زاندا له غه زاي (تبوك) گه يشته وه (مدينه)، جا ههر له م مانگه دا ومفدى (ثقيف) - دانيشتووانى (طائف) هاتنه خزمهت پيغه مبه رﷺ موسولمان بون، چونكه باسما ن كرد كه پيغه مبه ر له گه مارؤدانى (طائف) گه پراوه، دوعاى موسولمان بوونى بۇ كردن، جا له ريگه ى گه پرانه وه ى دا (عروة بن مسعود الثقفي) ﷺ هاته لاي و موسولمان بوو، ئينجا ئيزنى له پيغه مبه رﷺ و مرگرت: بگه رپته وه لاي گه له كه ى - (ثقيف)، جا پيغه مبه رﷺ فهرمووى: دهنكوژن. نه و يش گوتى: يا رسول الله خوشيان ده وييم و نامكوژن، جا گه پراوه لاي (ثقيف) و داواى موسولمان بوونى لى كردن، نه و انيش تير بارانيان كردو كوشتيان ﷺ.

ئينجا له دواى مانگي ك گه وره پياوانى (ثقيف) كؤ بونه وديان كردو گوتيان: تازه ئيمه تواناى جهنگى موسولمانانمان نيه، چونكه ده ورو به رمان گشتى موسولمان بوينه، بويى له مانگى په مه زانى سالى نۆيه مى كۆچى دا شه ش كه سيان به ومفد هاتنه لاي پيغه مبه رﷺ، جا كه له (مدينه) نزيك بونه وه، حه زرمته (المغيرة بن شعبه) ﷺ - كه له هوژى (ثقيف) بوو - نه وانى ديت و يه كسهر به په له هاته وه (مدينه)، تاكو موژده ى هاتنيان بداته پيغه مبه رﷺ، جا له ريگه دا گه يشته ئيمام (ابوبكر) ﷺ هه و له كه ى پيگوت، ئيمام (ابوبكر) ﷺ فهرمووى: توخوا پيش من مه كه وه، تاكو من له پيش تودا موژده ى هاتنيان بده مه پيغه مبه رﷺ. جا ئيمام (ابوبكر) ﷺ موژده ى دا په پيغه مبه رﷺ، جا ومفده كه هاتنه خزمهت پيغه مبه رﷺ له مزگه وت دابه زين، پيغه مبه ريش ﷺ خيمه يه كى له ته نيشت مزگه وت بۇ هه لدان، تاكو گوپيان له قورئان

بىي و فيره نويز بىن.

جا همموو رۇزىكىش دىھاتنە خىزمەت پېغەمبەر ﷺ، پېغەمبەرىش ﷺ دواى نويزى عىشا دەچوو لاي ئەوان و لەبارى ئايىن قىسى بۇ دەکردن، جا وەفدەكە موسولمان بون، بەلام داوايان لە پېغەمبەر ﷺ كرد: نويزيان لە سەر لاببا. پېغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: ﴿لَا خَيْرَ فِي دِينٍ لَا صَلَاةَ فِيهِ﴾ ئاينىك نويزى تى دا نەبى، هېچ چاكەى تى دا نىيە. جا ئەم جارە داوايان كرد: زىناو رېباو شەراب بۇ ئەوان حەلال بى. پېغەمبەر ﷺ ئەوانەشى لىقبول نەکردن، ئەم جارە داوايان كرد: بىتەكەى (الللات) تا سى سائىتر نەروخىنى. بەلام پېغەمبەر ﷺ بۇ تەنها رۇزىكىش رازى نەبو ئەم بىتە بىمىنى، بۇيى گوتيان: كەوابوو: يا رسول الله به خوت كەسىك بىنېرە بېروخىنى؟ واتە: نەوەك ئەوان لەگەل ئافرىمت و كەم عەقلەكانيان توشى ئازاوه بىن.

جا كە وەفدەكە ويستى بگەپتەوه، پېغەمبەر ﷺ حەزرىتى (عثمان بن أبى العاص) ﷺ كرده ئەمىرى (ثقيف)، تاكو پېشنويزيان بۇ بكا، چونكە لەو ماومىيەدا ئەو لە هەمووانيان زياتر قورائانى لەبەر كردبوو و زياتر فيرى شەرىعەتى ئىسلام بوبوو، لەگەل ئەوەشدا: لە هەموو ئەندامەكانى وەفدەكە بچوكتر بوو و تازە پېگەشتوو بوو.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ ئەمىر (خالد) و حەزرىتى (أبوسفيان) و حەزرىتى (المغيرة) ﷺ ناردن بۇ روخاندنى بىتەكەى (الللات)، جا كە دەستيان بە روخاندن كرد، ئافرىمتەكانى (ثقيف) بە سەرى پرووت و هاوارو رۇپۇوه لە بەرامبەرى وەستابون، بۇيى حەزرىتى (المغيرة) ﷺ گوتى: ئىستا گالتهيهكان پىدەكەم! جا كولينگىكى لە بىتەكە دا و خوى بەرداوه سەر زەوى و هەلات، جا ئافرىمت و مىندالەكان هاواريان كرد: خواى ئىمە كوشتى، چۆن دەتوانى بېروخىنى؟ جا حەزرىتى (المغيرة) ﷺ گەراوه گوتى: بىعەقلىنە گالتهم بە ئىوه كرد، جا ئەم جارە بە تەواوى روخاندى تا لەگەل زەمىن راستى كرد، بەلام ئەمىر (خالد) ﷺ بەوەندە رازى نەبو، بەلگو بەردەكانى بناغەشى دەرھىنان.

دەك بە قورىيانى دەستەكانتان بىم ئەى قوتابيانى قوتابخانەى پېغەمبەر ﷺ، ئەى بىت شىكىنەكان و كافىر بەزىنەكان، ئەى نەرپە شىرانى رۇزى و خواپەرستانى شەوى، ﷺ ئاجمىن.

ئىنجا لە دواى موسولمانبوونى (ثقيف) لە هەموو لايەكەوه وەفدى عەرەبەكان دىھاتنە خىزمەت پېغەمبەر ﷺ موسولمان دەبون، هەروەك خواى گەوره دەفەرموى: ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ النصر: ٢، دەبينى خەلك مۆمەل كۆمەل دىنە ناو ئايينى خواو موسولمان دەبن. بۇيى بەم سالى نۆيەم دەگوتى: (عام الوفود) سالى وەفدەكان، جا ئىمە لە بەر زۆرى ناوى وەفدەكان نانوسىن.

﴿حەج كردنى ئىمام (أبو بكر) بە ئەمىرايەتى﴾

ئىنجا لە مانگى (ذى القعدة) ى سالى نۆيەمى كۆچى، پېغەمبەر ﷺ ئىمام (أبوبكر) ى ﷺ كىردە ئەمىرى حەج، جا سىسەد (صحابة) ى لە (مدينة) وه بردن و بۆ حەج كىردن چونه (مكة)، تا ئەم سالىش كافرەكان دەهاتنە حەج كىردن و قەدەغە نەكرابون، ئىنجا كە ئىمام (أبوبكر) ى ﷺ لە گەل حاجىەكان لە (مدينة) چونه دەرودە، خوايگەورە سەرەتاي سورەتى (براءة) = (التوبة) ى بۆ پېغەمبەر ﷺ ناردە خوارەودە، جا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: ﴿تەنھا دەبى پياويك لە بنەمالەى خۆم ئەم ئايەتانه بە خەلكى رابگەيەنئى﴾.

جا پېغەمبەر ﷺ ئىمام (علي) ى ﷺ بە داوى ئىمام (أبوبكر) دا ﷺ ناردو لە (عرفة) و لە (منى) چل ئايەتەكەى سەرەتاي سورەتى (براءة) ى بۆ خەلكى خويندەودە بە خەلكى رابگەيانند: ﴿هېچ كافرىك ناچيئە بەهەشت، لەم سال بەولاو: نابی هېچ كافرىك حەج بكا، نابی هېچ كەسيك بە پروتى تەوافى (بيت) بكا، هەر كافرىك تا ماوئەيك پەيمانى جەنگ نەكردنى لەگەل پېغەمبەر ﷺ هەيە، ئەو تا ماوئە پەيمانەكەى تەواو دەبى دەستى لىئادى، هەر كافرىكىش بى ماوئە دانان پەيمانى جەنگ نەكردنى هەيە، ئەويش تا چوار مانگى تر دەستى لىئادى، هەر كافرىكىش هېچ پەيمانىكى جەنگ نەكردنى نيە، ئەويش تا (الأشهر الحرم) تەواو دەبن -واتە: تا پەنجا پۆژى تر- دەستى لىئادى، ئىنجا كە ئەو سى كاتانە تەواو بون، كافرەكان لەگشت كات و شويئىكدا دەكوژيئن، مەرودە لە (تفسير القرطبي) دا پويون كراوئەودە.

﴿مردنى (عبدالله بن أبي ابن سؤل) ى سەرۆكى (مُنافِق) ەكان﴾

لە مانگى (ذى القعدة) ى سالى نۆيەمى كۆچى، (عبدالله بن أبي ابن سؤل المنافق) ى گەورەى (منافق) ەكانى (مدينة)، مرد، جا حەزەرتى (عبدالله) ى كورى ﷺ -كە (صحابة) يەكى بىگەرد بوو- هاتە خزمەت پېغەمبەر ﷺ داواى لىكرد: كراسەكەى خوى بدائى تاكو باوكە (منافق) ەكەى تىدا كفن بكا، هەم نوپژى (جنازة) ش لە سەر بكا. جا پېغەمبەر ﷺ كراسەكەى داين و هەلسا نوپژى (جنازة) شى لە سەر بكا.

جا ئىمام (عمر) ى ﷺ فەرمووى: يا رسول الله چۆن نوپژ لە سەر ئەم (منافق) ەكەى؟ جا پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: من كراومە سەرپشك. جا كە پېغەمبەر ﷺ نوپژى (جنازة) ى لە سەر كرد، خوايگەورە حەرامى كرد: لە مەودوا نوپژى (جنازة) لە سەر كافرەكان بكري و ئەم ئايەتەى ناردە خوارەودە: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ التوبة: ٨٤، نوپژى (جنازة) لە سەر هېچ كەسيك لە كافرەكان مەكو لە سەر گۆرەكەشى رامەوئەستە، واتە: بەشدارى ناشتنى مەكە. (البداية والنهاية) ب (٣) ل (٦٨-١٠٥) و (السيرة الحلبية) ب (٣) ل (١٨٢-٢٠٧ و ٢٠٢).

﴿گوئبژيئىك لەم گولزارە﴾

یه کهم: به غه زای (تَبُوك) ده گوتری: (غَزْوَةُ الْعُسْرَةِ) = غه زانی ته نگانه؟

پشه کی بزانه: (تَبُوك) ناوچه یه که ده که ویتنه باکوری (حِجَان)، له و کات له ژیر ده سه لاتی (رُوم) دا بوو، (۷۷۸) میل له (مَدِیْنَةُ) ی پیروز دور بوو. ئینجا بزانه: که (مَكَّة) ی پیروز پزگار کراو ده سه لاتی کوفر له وئ دا نه ماو نایینی ئیسلام له دورگه ی عه په بیدا بلاو بؤوه، ده وله تی (رُوم) به م سرکه و تنه زور خه فته بار بوو، بؤی بریاری دا: له پوی بلاو بونه وه ی ئیسلام بوه ستی و هیرش بکاته سر (مَدِیْنَةُ) ی پیروز = پایته ختی ئیسلام، جا بؤ ئه م مه به سته له شکریکی گوره ی چل هه زار سهربازی کؤ کرده وه و ئه م هه واله ش گه یشته پیغه مبه رﷺ، جا ئه م جاره ش وه کو جاران نیه: موسولمانان ته نها له حاله تی به رگری دا بن، چونکه ئیسلام زور له جاران به هیتره، بؤی پیغه مبه رﷺ به په له خوی بؤ ئه م غه زایه ئاماده کرد، تاکو پیش ئه وه ی دژمن وه پئی بکه وئ، له شکری ئیسلام بگاته ناو خاکی دژمن، بؤ ئه وه ی وره ی دژمن دابیه زینتی و ترسو دله پراوکی بخاته ناو ده وله تی (رُوم).

جا هه رچه ند ساله که سالیکی نه هات بوو، موسولمانان نه بووی بون، کاته که گه رما بوو، ریگه ی غه زایه که به ئه ندازه ی (۷۷۸) میل له (مَدِیْنَةُ) دور بوو، به لام ئه وانه هیچیان نه بونه کؤسپ له ریگه ی ئه م غه زایه! چونکه به راستی (صَحَابَةُ) ی پیغه مبه رﷺ پیاو بون، پیاری پؤژی ته نگانه بون، نه پره شیر میدان بون، پیشینه گوتیانه: (هَمَّةُ الرَّجَالِ تَقْلَعُ الْجِبَالَ) ویستن و هه ولدانی پیوان کیوه کان هه لده که نئ.

جا به راستی هه موو (صَحَابَةُ) کان ی پیغه مبه رﷺ به گیان و به مال ئاماده ی تیکۆشان و قوریانیان بون و به کرداریش سه لماندیان که باوه بیان ئه وهنده به هیزه: بؤ خزمه تی ئه م ئیسلامه هه موو ماندووبونیک و نازاریک قبول ده که ن و گوپرایه لی ئه وان بؤ خواو پیغه مبه رﷺ له سه ره وه ی هه موو شتیکه، هه ر بؤیش خوی گه وره له دونیادا هه روه که له قیامه تیشدا پاداشتی ئه م غه زایه ی دانه وه و جهنگی له کؤل کردنه وه و چه ند گه وره و سرکرده یه کی (پوم) ملکه چ بون و (جزیه) = سه رانه یان دا.

جگه له مه ش خوی گه وره به به ره که تی ئه م غه زایه له هه موو که م و کورپه کانیان خوش بوو، هه روه که ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ التوبة: ۱۱۷، بیگومان خوی گه وره توبه ی قبول کرد: له پیغه مبه رﷺ له (مهاجر) و له (أنصار)، ئه وانه ی له کاتی ته نگانه دا له غه زای (تَبُوك) شوین پیغه مبه رﷺ که وتن، پاش ئه وه ی نزیک بوو دلی هه ندیکیان له راستی لابدا به هو ی سه ختی کات و شوینه که، ئینجا خوی گه وره توبه ی لی قبول کردن، به راستی خوی گه وره به به زهیی و به په حمه له گه ل ئه وان. بوخته کراوه: له (فقه السيرة، للبوطي) ل (۴۴۷-۴۴۹) و (سيرة

دووم: گه ورپی و ریژداری ئیمام (عثمان) ؓ، پیغه مبه ر ؓ فرموی: ﴿...مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ الْجَنَّةُ. فَجَهَّزَهُ عُثْمَانُ ؓ﴾ رواه البخاری فی الوقف، هر که سیك پیویستی هکانی (جیشُ العُسرة) - له شکر (تَبُوك) پیک بینئ، به هه شتی بو ده بی. جا ئیمام (عثمان) ؓ پیویستی هکانی له شکره کی پیک هیئاو پیغه مبه ر ؓ فرموی: ﴿مَا ضَرَّ عُثْمَانَ مَا فَعَلَ بَعْدَ الْيَوْمِ﴾ له دوی ته مپو زیان له (عثمان) نادا هرچی بیکا. دهک ته موزده یهت پیوژ بی: تهی ئیمامی شهیدی ستم لیکراو، تهی به هه شتی تومت پیکراو، تهی خاوه نی هردو کچه کی (حَبَشَة و مَدِیْنَة)، تهی (ذی النورین) ی دوو جار زاوی پیغه مبه ری تاخیر زه مان ؓ، تهی تهو که سی له باره ی وی و ماو پیکانی خوی گه وره ده فرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ * يُشْرَهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ﴾ التوبة: ۲۰ و ۲۱. تهوانه ی ئیمانیان به خواو پیغه مبه ر ؓ هیئاوهو له پیگای خوا کوچیان کردوهو به گیانیان و به مالیان له پیگای خوا غه زیان کردوه، تهوانه له لای خوا پاداشتیان گه وره ترو تهوانه به خته ورن و به به هه شت شاد بوینه، خودای خویان موزده یان ده داتی: به په حمه تی خوی و به پازی بوونی خوی و به چهند به هه شتی که بو تهوان ناماده کراوهو خوشی و مانه وهیه کی به ردهوام لهو به هه شتانه دایه.

به لی: که ته ماشای کوچکردن ده کی، ئیمام (عثمان) ؓ دوو جار کوچی کردوه: جاریک بو (حَبَشَة)، جاریک بو (مَدِیْنَة). که ته ماشای غه زای به گیان و به مال ده کی، ئیمام (عثمان) ؓ له غه زایه دا له هه موو (صَحَابَة) کان زیاتر مالی به خشیوه. جگه له مه ش: که بیر (رُومَة) ی کپی، موزده ی به هه شتی درایی. که پارچه زهویه کی ته نیشتمزگه وتی پیغه مبه ری ؓ کپی و ده گه ل مزگه وتی دا، موزده ی به هه شتی درایی. که له سه رکپوی (حراء) له گه ل پیغه مبه ردا بوو ؓ موزده ی به هه شتی درایی.

نیتر ناتوانم هه موو گه وره یی ئیمام (عثمان) ؓ باس بکم، به لام ته وهنده ده لیم: ته مه یان ئیمام (عثمان) ؓ منه، هه ی شه مشه مه کویره ی تاریکی نه زانی، هه ی بوقه په شکی چلکاو (ضَلَالَة)، دهک چاوت کویر بی و زویانت لال بی و ده ستت بشکی، که په خنه له ئیمام (عثمان) ؓ ده گری و ده نوی و ده لی: (عثمان) نه ی توانیوه ده ول ته ی ئیسلام به ریوه بیا، پیاویکی بی هیژ بووه، ته معای کورسی هه بوو، له کورسیه کی دانه به زی، بوی نازوهو و کوشتار که وته ناو موسولمانان، ته گه ر من له جی تهی بام، ته وهام نه ده کرد، (عثمان) بیدعه ی له ئیسلامدا پهیدا کردوه: وهک بانگه زیاده کی جومعه و چهند شتیکی تر... جا تهو قسانه هه مووی سهک به ئاسمان وه پینه و بهو قسانه به هه شت له

دهست ئيمام (عثمان) عليه السلام ناچي و پيژيشي كه م نابيتته وه.

مال به خشين بو غهزا وهك غهزاي چهكدارييه، بزانه: ئهم مال به خشينه ي (صحابه) كان عليه السلام بو غهزاي (تبوك)، به لگه يه: كه غهزا له پيگاي خوا، ته نها چهك مه لگرتن و پويشتن نيه بو غهزا، به لكو به خشيني مال و پاره و پول، بو پيويستيه كاني غهزا، به شيكي گرنكي غهزايه، ههروهك له ئايه ته كه ي پابردودا خوي گه و ره گيان و مالي ويكرا باس كردون. كه وابوو: نه گه ر دهوله تي ئيسلام بو غهزا كردن پيويستى به مال هه بوو، هيچيش له خه زينه ي دهوله تدا نه بو، نه و كاته واجب دهوله مهنده كان به خيتر، يان به قهرز پيويستيه كاني له شكري ئيسلام جي به جي بكن، جا نه گه ر دهوله مهنده كان به خو شي خو يان هيچيان نه دا، نه و كاته گه و ره ي موسولمانان به زور ليكردن به ئه ندازه ي پيويست به قهرزي سهر (بيت المال) لتيان و هه رده گرئ، به لام به و مه رجه ي له (بيت المال) دا به ئه ندازه ي پيويست مال و پاره نه بئ. (فتح الباري) ب (5) ل (496-499) و (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب (9) ل (220-222) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (449 و 450).

سي يه م: دانيشتن له گه ل سته مكاران دروست نيه، پيغه مبه ر عليه السلام به هه وارگه كاني (ئمود) دا به په له پابردو فهرمووي: ﴿لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ، أَنْ يُصَيِّبَكُمْ مَا أَصَابَهُمْ﴾ ره الإمام أحمد والبخاري، نه چنه ناو ماله كاني نه و كه سانه ي سته ميان له خو يان كردوه، ته نها به گريانه وه نه بئ، نه وهك خوي گه و ره وهك نه و انتان به سه ردا بيئي. جا پيغه مبه ر عليه السلام فهرمانى دا: ﴿هَرَّ خَوَارِدْنِيكَ بِه نَاوِي بِيَرِه كَانِيَانِ دروست كرابئ، فريي بدهن و بيده نه ئازده له كانيان و فهرمانى دا: له ييري وشتره كه ئاو بخونه وه و به كاري بيئن﴾.

ئيمامي (النواوي) فهرموويه تي: ئهم هه ديسه هانداني تي دايه تاكو موسولمان ئاگاداري خوي بي له و كاته ي به شويئي سته مكاراندا راده بري، بگريئ و له خوا بترسي و خوي به خوا بپاريئي له عه زابي خوا... هه م خوي بپاريئي له ئاسه واري سته مكاران.

جا ئه ي موسولماني پيژدار، نه وه ي له بهر چاوته، هه ديسيكي (صحيح) بوو، پيگا نادا به شويئي سته مكاراندا له سهر خو برئي، جا نه بي حالي نه و موسولمانانه چون بي: كه له (برلمان) ي (علمانية) كاندا به و په پي شانازيه وه له گه ل شه يتان په رست و گا ورو بي باوه ره كان داده نيشن و بير له م ئايه ته ناكه نه وه، كه خوي گه و ره ده فهرموئ: ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ الانعام: 68، كاتي هاته وه بيرت كه خوا قه ده غه ي كردوي، هيچي تر له گه ل سته مكاران دامه نيشه.

ئيمامي (القرطبي) فهرموويه تي: هه پامه موسولمان بپواته ناو خاكي دوژمن و بچيته ناو كه نيسه و دي ره كانيان و هه پامه له گه ل كافره كان و بيده كاره كان و تاوانباره كان دابنيشي و

گوئ له قسه كانيان پابگرئ و كيشه كيشان له گال بكا... ههركه سيك له دانيشگه تاونبارىدا دابنيشئ و قه دهغه نهكا، له گوناوه كه دا له گال نه وانا ده كسانه، جا نه گه تواناي قه دهغه كردنى نه بو، واجبه له وئ بپوا، به بهلگه ئه م ئايه ته: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَفْعَدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ﴾ النساء: ١٤٠، بيگومان خواي گه وه له قورئاندا بو ئيوه ناردو ته خواره وه: ههركه كاتيك گوئتان لى بوو كو فر به ئايه ته كانى خوا دهكرئ و رهفتارى پئ ناكري و گالته ي پئ دهكرئ، ئيوه له گه ليان دامه نيشن تا ده چنه ناو باسيكي تر، نه گه له وئ دانيشن، ئيوه ش له تاوندا وهكو نه وانن. (تفسير القرطبي) النساء (١٤٠) والانعام (٦٨) و(شرح صحيح مسلم) ب(١٠) ل(٤٣٩-٤٤٠).

جا (برلمان) ئه مپروش وهكو گه لى (ئمود) دژايه تى خواي تئدا دهكرئ و (ديمقراطى) يان كردو ته به رنامه ي خويان و ئيسلاميان پشت گوئ خستوه، *إنا لله وإنا إليه راجعون*. چواره م: له نيوان بانگو و نيقامه تدا ماوه يهك چاوه پوان دهكرئ، ئينجا نويز دادهبه سترئ، ﴿له غه زاي (تبوك) دا له نويزئ سبه ينى دا حه زه تى (عبدالرحمن بن عوف)﴾ پيشنويزئى بو (صحابه) كان كرد، چونكه پيغه مبه رﷺ له دهستنويزگرتن درهنگ گه پاره، ئينجا پيغه مبه رﷺ له رهكه ته ي دووه م گه يشته جه ماعه ت و نويزئى له دواي حه زه تى (عبدالرحمن) دابه ست. ئينجا رهكه ته كه ي تريشى به ته نهاي ته واو كرد، جا فهرمووى: كاريكى باشتان كرد. ﴿نيمام (مسلم) گتپاويه تيا وه، ههروه ا پوژيكي تريش ﴿پيغه مبه رﷺ بو پړاندنه وه ي كيشه ي (بنى عمرو) پويشته (قبا) جا بو نويزئى عه سر حه زه تى (بال)﴾ بانگى دا، پيغه مبه ريش ﷺ نه گه پابووه، بويئ نيمام (أبو بكر) پيش كه وت پيشنويزئى بكا، جا كه نويزئى دابه ست، پيغه مبه رﷺ گه يشته وه جي، به لام نيمام (أبو بكر) كشاوه دواوه؟ چونكه تازه نويزئى دابه ستبوو، جا پيغه مبه رﷺ نويزه كه ي بو ته واو كردن، جا فهرمووى: ئه ي (أبو بكر) بوچى له پيشنويزه كه ت به رده وام نه بوى كه ئاماژه م بو كردى؟...﴾ (البخارى) و (مسلم) گتپاويه تيا وه،

ئهم دوو هه ديسانه بهلگه نه: كه له دواي بانگدان ته نها نه وهنده چاوه پوان دهكرئ: تا خه لكه كه كو ده بنه وه و دهستنويز ده گرن و سوننه ته كه ي پيش نويزه كه ده كن، جا ئه مه ش -جگه له نويزئى مه غريب- نه ندازه ي چواريكه سه عاتيكى بو داندراوه، واته: له دواي چواريكه سه عاتيك نويزه كه ده ست پئ ده كن، جا نه گه ر نيمام مزگه وته كه ئاماده نه بو، نابئ له چواريكه سه عاتيك زياتر چاوه پوانى بكن، بهلكو بهكك وه پيش ديخن پيشنويزيان بو بكا، ههروهك له م دوو هه ديسه دا (صحابه) كان ﷺ وايان كردوه، به لام له نويزئى مه غريب ته نها به نه ندازه ي دوو رهكه ته سوننه ته كه ي پيش نويز چاوه پوان دهكرئ نه زياتر.

جا بزانه: ههروهك له م غهزايه دا پيغه مبه رﷺ نويزی به جه ماعت له دواي حه زه تي
(عبدالرحمن بن عوف) ﷺ كرده، له نه خو شى وه فاتي شى دا په كع تىكى نويزى
سبه ينى به جه ماعت له دواي نيام (أبو بكر) ﷺ كرده. (فتح الباري) ب(۲) ل(۲۱۷-۲۱۹)
(تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب(۱) ل(۴۳۱ و ۴۸۳).

پينجه م: (جمع) كوكردنه وهى دوو نويز له كاتى يه كيكياندا، پيغه مبه رﷺ له غه زاي
(تبوك) نويزه كاني (جمع) ده كردن. ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَمُعَاذِ بْنِ جَعْفَرٍ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَبَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، وَقَالَا: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتَهُ﴾ رواهما
الشيخان واللفظ لمسلم، پيغه مبه رﷺ له غه زاي (تبوك) نويزى نيوه پو وه سرى ويكرا كو
كردنه وه نويزى مه غريب و عيشايشى ويكرا كو كردنه وه، ويستى نومه تى خوى
توشى تاوان و زه يقه تى نه كا.

جا له حه ديسه كهى نيام (أحمد) و نيام (أبوداود) و نيامى (الترمذي) دا به م جوړه پوون
كراوه ته وه: ﴿نه گهر پيش بار كردن كاتى نيوه پو هاتبا، پيغه مبه رﷺ نيوه پو
هه سرى به (جمع التقديم) ده كردن، به لام نه گهر پيش كاتى نيوه پو بارى كردبا،
نهو كاته نيوه پو دوا ده خست و له گهل هه سردا به (جمع التأخير) ده يكرد، وه
نه گهر پيش بار كردن پوژ ناوا بوبا، نه وه مه غريب و عيشاى به (جمع التقديم)
ده كردن، به لام نه گهر پيش پوژ ناوا بوون بارى كردبا، نهو كاته مه غريبى دوا
ده خست و له گهل عيشادا به (جمع التأخير) ده يكرد﴾.

جا بزانه: نه ندازهى سه فهرى (جمع) وهكو (قصر) - دوو قوناغه، واته: هه شتا كيلومه تر،
جا دروسته: (قصر) و (جمع) ويكرا بكا، هه م دروسته: ته نها يه كيكيان بكا، يان هه ر
هيچيكيان نه كا، جا باسى (قصر) له (فتح مكة) دا پابرا. نيت باسى (قصر) و (جمع) له به رگى
دووه مى (پووناكى رب العالمين) دا به دريژى پوون كراوه ته وه، هه م پوانه (شرح صحيح مسلم) ب(۳) ل(۴۰۳-
۴۰۸) و (فتح الباري) ب(۲) ل(۷۴۸-۷۵۳).

شه شم: پيغه مبه رﷺ فه رمانى دا: (مسجد الضرار) سوتيندرا.

پرسيار: خو پيغه مبه رﷺ ده سه لاتی هه بوو، نهى بوچى (صحابه) يه كى خوى نه كرده نيام
(مسجد الضرار)؟ خو به وهنده ش فيل و پيلانى (منافق) هكان پوچهل ده بووه، يان بوچى
سوتاندى؟ خو گه داو هه ژار له (مدينة) دا هه بوون و ده يتوانى نيو كار يته كاني مزگه وته كه
بداته گه داو هه ژاره كان؟

وه لام: تاكو نه م بنه بركردنه ببيته برياريكى شه رعى تا پوژى قيامت: به رامبه ر به هه ر
شوئينيك كه به ناوى نايين دزايه تى ئيسلامى تى دا بكري، يان به ناوى نايين تاوانى تى دا
بكري، تاكو ناسه وارى نه ميني، ههروهك پيغه مبه رﷺ له هه موو شوئينيك بته كاني شى
ده پوخاندن و ناسه واري شى نه ده هيشتن، چونكه نه وانيش وهكو خوا ده په رستران.

جا ئەم بېرىارەش تەنھا لە شەرىعەتى ئىسلامدا نىيە، بەلكو لە شەرىعى پېغەمبەرانى پابردووشدا -عليهم الصلاة والسلام- ھەبوو، تەماشى بکە: ھەزەرەتى (إبراهيم) پېغەمبەر ﷺ چۆن بىتەكانى شكاندن، ھەزەرەتى (موسى) پېغەمبەر ﷺ چۆن كۆيلكەكەى (بَنِي إِسْرَائِيل) سوتاندو فېئىدا ناو دەريا، لەگەڵ ئەو ھەشدا ئەم كۆيلكەيە لە زىرپ دروست كرابوو و ھەزارەكانى (بَنِي إِسْرَائِيل) زۆر پىويستىيان بەو زىرپە ھەبوو، چونكە لە سەر ولات و مالى خويان دەر كرابون.

ئىتر بېرىارى ئەم ويكرانكردنە گشت ئەو شوپىنانەش دەگرىتەو: كە بىئەخلاقى و بەدپەوشتى تىدا دەكرى، ھەم شەپابخانە و قومارخانە و گشت شوپنەكانى تى گوناھ تىدا كردن و زوپناو مۇسقىا دەگرىتەو، بۆيى ئىمام (عُمَر) رەزىيە اللہ عنہ دوكانەكەى (رُوَيْشِدُ النَّقْفِيِّ) سوتاند؟ چونكە شەپابى تىدا بوو، ھەم گوندىكى بە تەواوى سوتاند؟ چونكە شەپاى تىدا دەفروشا.

جا ئەى موسولمانى پىزدار، بىگومان بېرىارى (مَسْجِدُ الضُّرَّار) گشت ئەو گرۆھو پىكخراوانەش دەگرىتەو: كە پەووشت و ئەخلاقى موسولمانان تىك دەدەن، ھەرچەند بە ناوى چاكسازىش فېل لە خەلكى بكەن؟ چونكە ئەوانە لە لاين كافرەكانەو پىشتگىرييان دەكرى، خوايگەرەش دەفەرموى: ﴿مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ البقرة ۱۰۵، نە كافرەكانى (أَهْلُ الْكِتَابِ) = جولهكەو گاوردەكان و نە كافرەكانى تر، پىيان خووش نىيە ھىچ چاكەيەك لە لاى خواوہ بۆ ئىوہ بېتە خواوہو. ئىتر زۆر سەيرە: موسولمان بە خوايخۆى باوہر نەكاو بە درۆى كافرەكان باوہر بكا! . ئەم باسە كۆ كراوہ: لە (تحفة المحتاج بحاشية الشرواني) ب (۶) ل (۲۸) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (۶۳) و (سيرة الصلابي) ب (۲) ل (۶۱۵-۶۱۸).

ھەقتەم: ئە باسى (صَحَابَةُ) كانى دواكەوتوو لە غەزاي (تَبُوك)، چەندەھا بېرىار وەردەگىرين، ئىمە ھەندىكيان باس دەكەين:

۱- ھەر كەس يەك لە سەفەر گەپاوہ، سوننەتە لادباتە نزىكترين مزگەوتى لاى مالى خۆى و دوو پەكەت سوننەتى گەپانەوہ لە سەفەر بكا، جا ئەگەر پياويكى بە ناوبانگ بوو، سوننەتە لە شوپنىكى ئاشكراو بەرفراواندا دابنىشى، تاكو خەلك بېتە لاى بەخىرھاتنەوہى لى بکەن، ھەرەك پېغەمبەر ﷺ وەھاى دەكرد.

۲- لە دونىادا بېرىارەكانى شەرع لە سەر ئاشكرايى جى بەجى دەكرين، بۆ قىيامەتىش نەينى ناو دل دەدرىتە دەست خوايگەرە، چونكە (مُنافِق) ەكان بە درۆ سوپنديان خواردو پېغەمبەر ﷺ عوزرى دواكەوتنى لى قبول كردن.

۳- بۆ كار بە دەست دروستە شوپنەكەوتەكانى خۆى بە سزادانى دەرونى سزا بدا لە سەر بەجى نەھىنانى فەرمانى خۆى، چونكە پېغەمبەر ﷺ ھەرسىك (صَحَابَةُ) دواكەوتووہەكانى تا

په نجا پوځ نه وها سزادان.

۴- پيويسته مړوځ به رده وام راستگو بى، هر چنده راستگو تنه كېشى زه روه رو ماندو ووبوونى تى دا بى، چونكه نه نجامى راستگو تن هه ر باش ده بى و راستگو يى پيښموني بۇ چاكه ده كاو چاكه ش پيښموني بۇ به هشت ده كا، هه ر بويش پيښمبه ر ﷺ چاو پوځى و ناسانكارى له گه ل (مُنافِق) ه دروژنه كاندا به كار هيناو له گه ل هه رسيك (صَحَابَة) راستگو يه كاندا توندو تيزيى به كار هينا، چونكه (مُنافِق) ه دروژنه كان شياوى نه نجامى خيرو به هشت نينو شياوى نه وهش نين له دونيادا نايه تى قورپان له مه دحى نه واند ا بيښه خواره وه، به لام هه رسيك (صَحَابَة) كانى راستگو دواكه وتوو ﷺ، شياوى هه موو نه نجاميكي باش بون، پيښمبه ر ﷺ سزاي دان تا وهك زيرى بى گه رد پاك بونه وه، جا نايه تى قورپانينش بۇ توبه ي نه وان هاته خواره وه به م سزايه ي دونيا سزاي قيامه تيشيان له سه ر لاجوو. نيمه ش وهكو (صَحَابَة) كان پيروزبايان لئ ده كين و پيروزيان بى و ﷺ.

۵- قسه نه كردن و پوونه دانه (بِدْعَة) كارو گونا هكاره كان و سه لام لئ نه كردنيان، چونكه پيښمبه ر ﷺ فه رمانى دا: هيچ كه سيك قسه له گه ل نه و سى (صَحَابَة) دواكه وتوو نه كا، بويى هيچ كه سيك سه لامى لئ نه ده كردن و به خوځيشى سه لامى لئ وه رنه ده گرته وه.

۶- نه گه ر گه وړه ي موسولمانان يه كيكي سزا دا، نابى دوژمنايه تى بكاو دلى بۇ توله سندنه وه بچى، ته ماشا بكه: له و هه موو ناخوځشى و زه يقه تيه دا حه زره تى (كُف) ﷺ نامه كى پاشاي (غَسَّان) ي سوتاندو هه ر وه لاميشى نه داوه و هيچ ملك و مالى دونياى نه ويست و هه ر چاوه پروانى پازى بوونى خواو پيښمبه ر ﷺ بوو، جا له به ر نه وه ي له م تاقيردنه وه يه و تاقيردنه وه كانى تيش سه ركه وتوو بوو، خواى گه وړه گه وړه ترين (شَهَادَة) = پروانامه ي توبه ي له سوږه تى (التَّوبَة) دا يى و به خته وهرى دونياو قيامه ت بوو.

۷- سوږده ي شوكر سوننه ته: بۇ كه سيك كه نيمه ت و خوځيه كى نو يى بگاتى، يان به لايه كى له سه ر لاجوى، هه روهك حه زره تى (كُف) ﷺ له كاتى موژده ي توبه كى دا سوږده ي شوكرى برد، جا نه م سوږده يه ته نها يهك سوږده يه و واجبه: به ره و قبيله بى و هه موو مه رجه كانى نو يژيشى لى بيښه جى و سه لاميش بداته وه.

۸- سوننه ته: شتيك له مزگيڼى بداته نه و كه سه ي هه واليكي خوځى بۇ ديني، چونكه حه زره تى (كُف) ﷺ جله كانى خو ي دانه موژده دهره كه ي.

۹- هه ر كه سيك به لايه كى له سه ر لاجوو، يان نيمه تيك پرو ي تى كرد، سوننه ته: به گو يره ي تواناى خو ي خيريك بكا- هه روهك سوږده ي شوكرش سوننه ت بوو-، چونكه حه زره تى (كُف) ﷺ نه م دووانه ي كردن.

۱۰- سوننه ته: موسولمانان له به ر يه كترى هه لېستن و توقه ش له گه ل يه كترى بكه ن، هه روه ها سوننه ته: پيروزبايش له يه كترى بكه ن، چونكه له به رچاوى

پیغهمبر ﷺ حەزەرتی (طَلْحَة) ﷺ لە بەر حەزەرتی (كُفَب) ﷺ هەلساو غاری دا تۆقی
لەگەڵ کرد، (صَحَابَة) کانیش ﷺ پیرۆزیایان لێ دەکرد.

۱۱- هەر کەسێک بە هۆی نەبوونی و هەژاری توشی تەنگانە دەبوو، سوننەتە بەشیکی نژی
مالەکی بۆ خۆی بهێڵێتەو تەنها بە شە کەمەکی بکاتە خێر، چونکە پیغهمبر ﷺ ڕیگای
نەدا: حەزەرتی (كُفَب) ﷺ هەموو مالی خۆی بکاتە خێرو فرمووی: ﴿سَيِّئَةٌ مَّا لَكَ هَت
بەسە بیکەیه خێر﴾. (شرح صحيح مسلم) ب (۱۰) ل (۲۰۱-۲۱۷) و (فتح الباري) ب (۸) ل (۱۴۱-۱۵۶).

هەشتەم: (مُعْجَزَة) گانی غەزای (تَبُوك)، چەند (مُعْجَزَة) یە کمان باس کردن، وەك:

۱- خەبەردانی بە مردنی حەزەرتی (أَبُوذَرَّ الْغِفَارِي) ﷺ بە تەنهایی. ۲- دوو (صَحَابَة) لە
سەربازگە چونە دەرەو و یەکیکیان تەنگە نەفەس بوو، ئه‌وی تیش پەشەبا فراندی و لە
کێوی (طِيَّء) بەری داو. ۳- زۆربوونی ئاوی سەرچاوەکی (تَبُوك). ۴- ئاگادارکردنەوی
پیغهمبر ﷺ لە هەولدانی کوشتنی بە دەستی دوانزە (مُنافِق) هەکان. ۵- ئاگادارکردنەوی
لە پیلانە گالۆهەکی (مَسْجِدُ الضَّرَار).

۶- هەروەها چەند (مُعْجَزَة) یەکی تیش لەم غەزایەدا پوی دا، وەك: باران بارین بە
دوعایەکی پیغهمبر ﷺ، یەکیک بە ئیمام (عُمَر) ﷺ گوت: حەدیسەکی (سَاعَة
الْعُسْرَة) = کاتی تەنگانە کەمان بۆ بگێرەو؟ ئیمام (عُمَر) ﷺ فرمووی: ﴿لە پۆژیکێ غەزای
(تَبُوك) لە شوێنێک دابەزین، کاتەکی ئەوەندە گەرما بوو، ئەوەندە تێنو بوین، خەریک
بوو گەردەنمان بپچڕێ، ناچار هەندیکمان و شترەکی خۆی سەر دەبپێ و شیاکی ناو
ورگەکی دەگوشی و دەخواردەو، پاشماوێکەشی لە سەر سینگی خۆی دادەنا، جا ئیمام
(أَبُو بَكْر) ﷺ فرمووی: يَا رَسُولَ اللَّهِ دوعامان بۆ بکە. جا پیغهمبر ﷺ دەستی بە زر
کردنەو دوعای کرد، دەستەکانی دانەناو، تا خوای گەرە هەریکی ناردو بارانی
لێباراند، جا (صَحَابَة) کان ئاویان لێ خواردەو و شتیان لێ پڕ کرد، جا کە تەماشامان کرد:
هەورە کە لە سەربازگە کەمان تێنەپەری بوو﴾. ئیمام (ابن کثیر) فرموویەتی: (إسناده جيد).

۷- ﴿پۆژیکێ تیش لە غەزای (تَبُوك) ئەوەندە برسی بوین، تا وای لێ هات کۆمەلێک یەك
دانە قەسپیان بە تۆبەت دەمژی، بۆین گوتیان: يَا رَسُولَ اللَّهِ ئیزنمان بدە و شترەکانمان
سەر بپڕین و گۆشتەکیان بخۆین؟ جا ئیمام (عُمَر) ﷺ فرمووی: ئەو پیغهمبری خوا ﷺ
ئەگەر وا بکەین، و لاغی سواری نامینێ، بەلام داوا بکە: هەر کەسێک خواردەمەنیەکی لە لا
مابێ، بیهێنێ و دوعای لە سەر بخوینە. جا پیغهمبر ﷺ فرمانی دا: کەولێکیان پاختو
(صَحَابَة) کانیش ﷺ خواردەمەنیەکانیان هێنا: وەك چەنگە قەسپێک، لەتە نانێک... تا
شتیکێ کەم لە سەر کەولە کۆ بۆو، جا پیغهمبر ﷺ دوعای بەرە کەتی لێ کرد
فرمووی: بێخەنە زەرفە کانتان. جا هەموو لەشکرە کە زەرفەکانیان پڕ کردن و تا تیش

بون خوارديان و هه نديكيش مايه وه، جا پيغه مبهري عليه السلام فرموي: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهَا عَبْدٌ غَيْرُ شَاكٍّ فَيُحْجَبُ عَنِ الْجَنَّةِ﴾ رواه الإمام أحمد ومسلم، هه كه سيك به بيگوماني بهم شادهو ئيمان وه بگاته خزمهت خوا، نابي پي به هه شتي لي بگيري.

۸- ههروه ها وشتره كه ي پيغه مبهري عليه السلام ون بوو، جا (مُنافِق) يك گوئي: (مُحَمَّد) وا تيده كا پيغه مبهري وه والي له ئاسمان وه بو دي، ئه ي بوجي نازاني وشتره كه ي له كوئي به؟! جا ئه م قسه يان گه يانده پيغه مبهري عليه السلام، ئه ويش فرموي: ﴿وَاللَّهُ مِنْ هَيْجٍ شَتِيكِي نَادِيَارِ نَازَانِمِ تَهْنَهَا ئَهْوَ نَهْبِي، كَهْ خُودَا پَيِّمِ بَلِي، ئَيِّسْتَاشْ خُوَايْ گَهْ وَرَهْ شُويْنِي وَشْتَرَهْ كه ي نيشان دام: له ناو دۆله كه جله وه كه ي به دره ختيكه وه ئاوقا وهو گرتويه تي﴾. جا (صَحَابَةُ) كان چون وشتره كه يان له شوينه كه هينا وه. (البداية والنهاية) ب (۳) ل (۷۴ و ۷۵) و (سيرة الصلبي) ب (۲) ل (۵۹۸-۶۰۱).

نويه م: ئيسلامه تي به برياري شهري ئيسلامه، نهك به پيكهاتن. وه فده كه ي (ثَقِيف) داوايان له پيغه مبهري عليه السلام كرد: نويزيان له سه ر لا ببا، زيناو پيباو شه پايان بو حه لال بي، بته كه شيان لي نه پوخيني. به لام پيغه مبهري عليه السلام هيج داواكاريه كي لي قبول نه كردن. ئه مه ش به لگه يه: كه موسولمان بوون به پيكهاتن كي پيچه وانه ي شهري ئيسلام قبول نيه، به لكو هه كه سيك موسولمان ده بي، واجبه: له هه موو بواريكه وه ملكه چي برياره كان ي خواو پيغه مبهري عليه السلام بي.

كه وابوو: خواو پيغه مبهري عليه السلام بهو دهوله ته پازي نابن: كه زيناو پيباو شه پابو گونا هه كان ي تري تي دا بكرى و هيج سزادانيكي ئه و گونا هه بارانه شي تي دا ئه نجام نه درى، كه واته: :: دروست نيه: ئه و جوړه دهوله ته (علماني) به به حكومه تيكي موسولمان ناو ببرى و بو هيج موسولمان يكي ش دروست نيه به شداري له م جوړه حكومه ته دا بكا، ئه گينا: ئه ويش هاوبه شي ئه وانه له تاوانه كه دا.

دهيه م: هه موو جوړه په رستراويك وه هه موو جوړه جه ئن و ئاسه واريكي كوفر، واجبه بنه بر بكرى و له په گاو ريشه وه ده ربه يندري، پيغه مبهري عليه السلام ئه مير (خالد) عليه السلام نارد بته كه ي (ثَقِيف) ي پوخاند. ئه مه ش به لگه يه: واجبه هه موو جوړه په رستراويكي كافره كان له ناو ببردى، تاكو به هيج جوړيك بيره وه ري ئه م په رستراو و ئاسه واران نه كرتته وه و جه ئنيان بو ئه نجام نه درى، واته: هه روه كه په رستني بت و سه نه مه كان به كوفر داده ندرى، جه ئن و بيره وه ري په رستنه كه شيان حه پامه و واجبه: ئه و بيره وه ريه ش نه كرتى و له بير ببردى ﴿عَنْ ثَابِتٍ رضي الله عنه: نَذَرَ رَجُلٌ أَنْ يَنْحَرَّ إِلَّا بِوَأْتِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ عليه السلام هَلْ كَانَ فِيهَا صَنَمٌ يُعْبَدُ؟ قَالَ: لَا. فَقَالَ عليه السلام: فَهَلْ كَانَ فِيهَا عِيْدٌ مِنْ أَعْيَادِهِمْ؟ قَالَ: لَا. قَالَ عليه السلام: أَوْفِ بِنَذْرِكَ﴾ رواه أبوود والطبراني باسناد صحيح، پياويك نه زرى كرد وشتريك له (بِوَأْتِهِ) سه ر ببرى،

جا پیغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئایا له (بَوَانَة) دا هیچ بتيك هه‌بووه بیه‌رستی؟
 پیاوه‌که گوتی: نا. فه‌رمووی: ئایا هیچ چه‌ژنیکی کافره‌کان له (بَوَانَة) دا ده‌کرا؟
 پیاوه‌که گوتی: نا. پیغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: نه‌ز ده‌که‌ت به‌جی بی‌نه.
 واته: له‌م حه‌دیه‌دا پیغه مبه‌ر ﷺ جیاوازی بیره‌وه‌ریی بته‌رستن و بیره‌وه‌ریی جه‌ژنی
 کافره‌کانی نه‌کرد و هه‌ردووکی وه‌کو یه‌کتری به‌حه‌پام دانان، به‌لام پیاوه‌که هیچ‌یک له‌و دوو
 بیره‌وه‌ریانه مه‌به‌ست نه‌بو، بۆی پیغه مبه‌ر ﷺ ریگای دایێ له‌وێ نه‌ز ده‌که‌ی به‌جی بی‌نی.

*** **

﴿ناردنی نوینه‌ره‌کانی پیغه مبه‌ر ﷺ بۆ فی‌رکردنی ئیسلام﴾

له‌ باسی وه‌فده‌که‌ی (ثقیف) دا گوتمان: له‌ سالی نو‌یه‌می کۆچی دا وه‌فدی عه‌ره‌به‌کان له‌
 هه‌موو لایه‌که‌وه‌ رویان له‌ (مَدِیْنَة) کرد و کۆمه‌ل کۆمه‌ل ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت
 پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌بونه‌ موسو‌لمان. جا ئه‌و موسو‌لمانبو وانه‌ش پێویستییان به‌
 مامۆستایانی ئایینی هه‌بوو، تا‌کو له‌ ئایینی ئیسلام شاره‌زا ببن.
 بۆی پیغه مبه‌ر ﷺ بۆ هه‌ر لایه‌ک، (صَحَابَة) یه‌ک، یان زیاتری ده‌ناردن، تا‌کو خه‌لکی
 فی‌ره‌ ئایینی ئیسلام بکه‌ن و هه‌م کاروباری ده‌وله‌تی ئیسلامیش له‌جیاتی پیغه مبه‌ر ﷺ
 له‌وێ به‌رپۆه‌ ببه‌ن، جا ئی‌مه هه‌موو ئه‌و نو‌ینه‌رانه‌ باس نا‌که‌ین، به‌ئ‌کو ته‌نها
 هه‌ندێکیان باس ده‌که‌ین:

﴿ناردنی هه‌زهرتی (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) و هه‌زهرتی (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا بۆ (يَمَن)﴾
 پیغه مبه‌ر ﷺ ئه‌م دوو به‌رپۆزانه‌ی و وێکرا ناردنه‌ (يَمَن) و فه‌رمووی: ﴿يَسْرًا وَلَا تُعْصِرَا
 وَيَسْرًا وَلَا تُنْفِرَا - وَفِي رِوَايَةٍ: - وَتَطَاوَعًا وَلَا تَخْتَلِفَا﴾ ئاسنکاری بکه‌ن و خه‌لکی توشی
 ناخوشی و ته‌نگانه‌ مه‌که‌ن، موژده‌ی خوشی بدن، خه‌لکی له‌ ئیسلام مه‌ه‌ویننه‌وه،
 به‌ قسه‌ی یه‌کتری بکه‌ن و ململانه‌و په‌رته‌وازه‌یی مه‌که‌ن.
 هه‌روه‌ها پیغه مبه‌ر ﷺ ئامۆزگاری هه‌زهرتی (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) کرد و فه‌رمووی: ﴿تَوَدَّعِيه
 لَا يَگه‌لێکی خاوه‌ن (کتاب)، جا یه‌که‌م جار داوا یان لی‌بکه‌ بلێن: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، جا ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌یان کردی، پێیان بلێ: خوا‌ی‌گه‌وره
 پێنج نو‌یژی له‌ سه‌ر واجب کرد و له‌ هه‌موو شه‌ویک و پوژیکدا، جا ئه‌گه‌ر به‌
 قسه‌یان کردی، پێیان بلێ: خوا زه‌کاتی له‌ سه‌ر ده‌وله‌مه‌نده‌کان واجب کرد و
 لێیان وه‌رده‌گیرێ و ده‌دریته‌وه‌ هه‌ژاره‌کانیان، جا ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌یان کردی، ئاگات
 لی‌بی: ما‌له‌ باشه‌که‌یان له‌ زه‌کات لی‌مه‌ستین و له‌ دوعای سته‌ملیکرا و بترسه،
 چونکه‌ هیچ په‌رده‌یه‌ک له‌ نیوان خودا و دوعای سته‌ملیکرا و دا نیه. واته: زو و قبول
 ده‌بی﴾.

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ تا دەرەۋى (مەدینە) لەگەل حەزرىتى (مەعەز) دا ﷺ رۆيشت و ئامۇزگارى دەکردو فەرەموۋى: ﴿يَا مُعَاذُ إِنَّكَ عَسَىٰ أَلَّا تَلْقَانِي بَعْدَ عَامِي هَذَا، وَلَعَلَّكَ أَنْ تَمُرَّ بِمَسْجِدِي هَذَا وَقَبْرِي﴾ ئەي (مەعەز) لەوانەيە: لە دواى ئەم سال ھىچى تر تۆ من نەبىنيەو، لەوانەيە: تۆ بە لای ئەم مزگەوتەم و گۆرەكەمدا پارەبرى.

جا حەزرىتى (مەعەز) ﷺ كەوتە گريان لە پەرۋشى جىابونەوۋى پېغەمبەر ﷺ، جا پېغەمبەر ﷺ ئاورپىكى لە (مەدینە) دايەوۋو فەرەموۋى: ﴿إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِىَ الْمَتَّقُونَ، مَنْ كَانُوا وَحِيثُ كَانُوا﴾ ھىث صحيح رواه الإمام أحمد، بەراستى لە پېشتىرەن كەس لە من، لەخواترەسەكان، ھەر كەسك بن و لە ھەر كوئى بن.

جا لەو كات (يَمَن) لە دوو ھەرىم پىك ھاتبوو، ھەر يەكك لە حەزرىتى (ئەبۇموسى) و حەزرىتى (مەعەز) رضى الله عنهما چۈنە ھەرىمىك و جار جارەش سەردانى يەكتىيان دەکرد، جا رۇژىك حەزرىتى (مەعەز) ﷺ سەردانى حەزرىتى (ئەبۇموسى) ﷺ كرد، دىتى حەزرىتى (ئەبۇموسى) دانىشتوۋو خەلك لە دەورەيتى و پياۋىكى پەلبەستىكراۋىش لە لايەتى، جا حەزرىتى (مەعەز) ﷺ فەرەموۋى: ئەم پياۋە چىيە؟ حەزرىتى (ئەبۇموسى) ﷺ فەرەموۋى: ئەمە لە دواى موسولمانبون كافر بۆتەو. جا حەزرىتى (مەعەز) ﷺ فەرەموۋى: ﴿لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ، فَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ -ثَلَاثَ مَرَّاتٍ- فَأَمَرَ بِهِ فُقِّلَ! رواه البخاري، دانانىشم تا ئەم كافرېوۋە دەكوژى، كوشتنى موسولمانى كافرېوۋ، بىرارى خواو پېغەمبەر ﷺ، -سى جار وای فەرەموۋ- جا پياۋە كافرېوۋەكە كوژا.

جا حەزرىتى (ئەبۇموسى) ﷺ لە (يَمَن) گەراۋە لە (مَكَّة) لە كاتى (حَجَّةُ الْوَدَاع) دا بە خزمەت پېغەمبەر ﷺ گەيشت، بەلام حەزرىتى (مەعەز) ﷺ ھەر لە (يَمَن) مايەوۋە تا پېغەمبەر ﷺ وەفاتى كرد- ھەرەك پېغەمبەر ﷺ پى راکەياندېوۋ، ئىنجا لە (خِلافة) ئىمام (ئەبۇبكر) دا ﷺ گەراۋە بۆ (مەدینە).

جا لىرەدا مەبەست ئەومىيە: حەزرىتى (مەعەز) ﷺ لە (يَمَن) دا قازى پېغەمبەر ﷺ بوو، سەرگەردەي جەنگ بوو، وەرگى زەكات بوو، پېشنويزىشى بۆ موسولمانان دەکرد. پووداۋىكى سەير: رۇژىك حەزرىتى (مەعەز) ﷺ لە پېشنويزى سەيىنى دا ئايەتى ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ ى خويند، واتە: خوا (إِبْرَاهِيم) پېغەمبەرى كردۆتە دۆستى خۆى. جا لە پىشتەوۋە پياۋىك لە ناو نويزدا گوتى: (لَقَدْ قَرَّتْ عَيْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ) ! رواه البخاري، بەراستى دايكى (إِبْرَاهِيم) ﷺ دلخۆش بوو!

﴿نَارِدْنِي ئِيْمَامَ (عَلِيٍّ) وَنَهْمِيرَ (خَالِدٍ)﴾ رضى الله عنهما بۆ (يَمَن)

ھەرەوھا پېغەمبەر ﷺ ئەمىر (خالد) ﷺ ناردە (يَمَن) بۆ بانگەوازى ئىسلام، جا

ماوهی شهش مانگ لهوی مایهوه، ئینجا پیغه مبهرو ﷺ ئیمام (علی) ﷺ به دوا دا نارد، تاكو ئه میر (خالد) ﷺ بگه پتهوه بو (مدینه) و نهو له جی وی بانگه وازی بکا، جا پیغه مبهرو ﷺ فهرمووی: ئهوانه ی له گهل (خالد) دانه: هر که سیك پی خۆش بی، با له گهل وی دا بگه پتهوه، هر که سیكیش پی خۆش بی با له گهل تودا بمینیتهوه.

جا ئه میر (خالد) و کومه له (صحابه) یهك ﷺ گه رانهوه، هه ندیکیش له گهل ئیمام (علی) دا له (یمن) مانه وه ﷺ، جا هۆزی (همدان) گشتی له سهر دهستی ئیمام (علی) ﷺ موسولمان بون، جا که هه والی موسولمان بوونیان گه یشته پیغه مبهرو ﷺ، یه کسه ر سوجه دی شوکری بو خوا بر دو فهرمووی: ﴿السَّلامُ عَلَى هَمْدَانَ، السَّلامُ عَلَى هَمْدَانَ﴾.

جا پیش ئه وهی ئیمام (علی) ﷺ ورپ بکه وی بو (یمن)، گو تی: یا رسول الله، من گهنجیکی تازه پیگه یشتوم و ده منیری له کسانیک لای خۆم به ته مه نتر، هیچ زانستی (قضاء) - دادگاییم نیه؟ جا پیغه مبهرو ﷺ دوعای بو کردو پینموونی کردو فهرمووی: ﴿إِذَا جَلَسَ إِلَيْكَ الْخَصْمَانِ فَلَا تَقْضَ بَيْنَهُمَا حَتَّى تَسْمَعَ مِنَ الْآخِرِ كَمَا سَمِعْتَ مِنَ الْأَوَّلِ، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَبَيَّنَ لَكَ الْقَضَاءُ﴾ حدیث حسن رواه الإمام أحمد والترمذي، هر کاتیک دوو کیشه چی بو پراندنه وهی کیشه که یان له لای تو دانیشتن، بریار له نیوانیاندا مه ده، تا قسه ی دوو مه که شت گوئ لی ده بی وه ک گوئ لی بوونی قسه ی یه که مه که، تو ئه گهر نه وها بکه ی، بریار دانه که ت بو پون ده بیته وه.

جا ئیمام (علی) ﷺ فهرمووی: له مه ودوا هیچ بریاریکی دادوهریم لی تیکهل نه بو و نه که و تمه گومان. ئینجا که پیغه مبهرو ﷺ هاته (حجة الوداع) **زیاری پیغه مبهرو ﷺ (ی ۲۳)** گه راوه له (مکه) گه یشته پیغه مبهرو ﷺ ئیحرامی به ست. (البدایة والنهاية) ب (۲) ل (۱۶۳ و ۱۷۲).

﴿گوئبزیریک له م گولزاره﴾

یه که م: پیغه بهرو ﷺ نوینه ری غوی ده ناردن تاكو خه لکی له ئیسلام شاره زا بکه ن و کاروباریان بو به ریوه به ن. ئه مه ش به لکه یه: ئه رکی ئیسلام ته نها به تاییه تی له سهر شانی هه ندی که س نیه و به ته نهاش واجبی پیشه وای ئیسلام نیه، به لکو واجبی سهر شانی گشت موسولمانیکه، هم به لکه یه: به ته نها موسولمان بوون، مرفی موسولمان له م واجبه ده رناچ، به لکو واجبه: بانگه ازی و پینموونیشی بو ئایینی ئیسلام له گه لدا بی.

به لام له هه مان کاتیشدا له سهر ده وله تی ئیسلام واجبه: شوینی نیشته جی بوون و - بو هاتوچۆش - شتیکی سواری بو بانگه وازکاران ته رخان بکا، به لکو ئه گهر پیویستی به هاوسهر هه بوو، واجبه: ژنیشی بو به ینی، هه روه ک پیغه مبهرو ﷺ ئه وهای فهرمووه، ئیمام (أحمد) و ئیمام (أبوداود) گپراویه تیا نه وه.

०१६

فهرموده یه کی مه زه بی (الشافعی) دا کافر ده بی. جا به فهرموده یه کی مه زه بی (الحنفی) که له پووی (فتوا) وه هه لێژێردراوه: جنیوده ری ئیمام (أَبُو بَكْرٍ وَنِيَامَ (عُمَرُ) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، کافر ده بی و نه گهر تۆبه ش بکا، ههر واجبه بکوژرێ.

سێیه م و چواره م: سحر بازو (زَنْدِيق)، واته: نه و که سه ی دان به ههچ ئایینی کدا نانێ، نه ویش به مه زه بی (الحنفی) و (مالکی) و به فهرموده یه کی مه زه بی (الشافعی): نه گهر تۆبه ش بکا، ههر واجبه: بکوژرێ، له فهرموده ی هه ندێ زانایانیش نه گهر بانگه وازی بۆ بی دینی که ی خۆی نه کا، تۆبه ی قبول ده کرێ و نا کوژرێ، هه ندیکێ تر فهرموویانه: نه گهر پیش ده ستگیرکردن تۆبه بکا نا کوژرێ، نه گهر له دوا ی ده ستگیرکردن تۆبه بکا، ههر ده کوژرێ.

جا ئیمامی (النواوی) فهرموویه تی: (زَنْدِيق) نه و که سه یه: دان به شرعی ئیسلامدا نه نێ. جا نه م پێناسه یه به پله ی یه که م نه و (علمانی) یانه ش ده گرێته وه: که به بیروباوه پره وه شره یه تی ئیسلام به راست نازانن و یاسای ده ستکردیان پێ باشته ره، جا بۆ نه م باسه گرنگه بپوانه (شرح صحیح مسلم) ب (۱) ل (۲۶۴ و ۲۶۵) و (فتح الباری) ب (۱۲) ل (۲۳۵-۲۴۱) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (۹) ل (۹۷ و ۹۶ و ۹۵) و (رد المحتار علی الدرالمختار) ب (۶) ل (۳۷۶ و ۳۸۳ و ۳۸۴).

جا نه وه ی پرابردو له باره ی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ وَنِيَامَ (عُمَرُ) بوو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، له باره ی (صَحَابَة) کانی تریش ﷺ، چه ند زانایه کی ئیسلام فهرموویانه: ههر که سێک جنیو بداته (صَحَابَة) کان و تانه یان لی بده، نه ویش کافر ده بی و دروسته بکوژرێ، مه گهر تۆبه بکا و دو عایان بۆ بکا، جا ئیمامی (السُّرَّخْسِي) فهرموویه تی: ده رمانی نه و جوړه جنیوده ره شمشیره نه گهر تۆبه نه کا. هه روه ها ئیمامی (الفريابي) ش فهرموویه تی: جنیوده ری (صَحَابَة) کان کافر ده بی و نابێ نوژی (جَنَازَة) ی له سه ر بکرێ. به لام کۆمه له زۆره که ی زانایانی ئیسلام فهرموویانه: جنیوده ری (صَحَابَة) کان کافر نه، به لکو (فاسق) و گومرايه. که وابوو: نابێ بکوژرێ، به لکو ته مبی ده کرێ و به ند ده کرێ.

جا به ههر جوړیک بی، جنیوده ری (صَحَابَة) کان ﷺ به رله عنه ت کراوه و پێغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ﴿لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي﴾ رواه الطبراني في الأوسط ورجاله رجال الصحيح غير علي بن سهل ومو ثقه، جنیو مه دهنه (صَحَابَة) کانی من، له عنه تی خوا له و که سه بی: که جنیو ده داته (صَحَابَة) کانی من. (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) ب (۹) (۵۰۴) و (صَحَابَة رَسُولِ اللَّهِ ﷺ في القرآن والسنة) ل (۳۸۹-۳۹۷).

سێیه م: چۆنیه تی دادکردن: پێغه مبه ر ﷺ به ئیمام (عَلِي) ﷺ فهرموو: ﴿کاتی دوو کیشه چی دینه لای تو، تا قسه ی هه ردو وکیان ده بیسی، بپیار بۆ هه یچیکیان مه ده﴾. ئینجا بۆ براندنه وه ی کیشه که ش پێغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِي وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ﴾ حدیث حسن رواه البيهقي والترمذي، وبعضه في الصحيحين، شاهید له سه ر داواکاره که یه، جا نه گهر شاهیدی نه بو، نه و کاته سویند له سه ر نه و داوا لیکراوه یه:

که دان به مافهکه دانانی. که واته: نه گهر داوالیکراو سویند نه خوا، نه و کاته سوینده که ده گهر پیندریتته وه سر داواکاره که، جا نه گهر سوینده گه پاره که ی نه خوارد له م داواپه دا مانی ده سوتی و هیچی نادریتتی.

جا بزانه: که نیمام (عمر) نوینهری ده ناردنه هریمه کان، ناموزگاریی ده کردن و ده یه فرموو: ﴿نه گهر دوو کیشه چی هاتنه لای تو، به شاهیدی دادپه روه، یان به سویندیکی پرنده کیشه که پرینه وه، له کاتی دادکردندا کیشه چیه که ی بی هیژ له خوت نزیک بکه وه، تا کو دلی به هیژ بی و زوبانی بییته وه، هه روه ها ناگاداری خه لکی بی که سو و نامو به، چونکه نه گهر ناگات لی نه بی، واز له مافی خوی دینی و ده گهر پیتته وه بو شویندی خوی، یه کسانی له نیوان خه لکدا بکه له تیپروانین و چاولیکردن، نه گهر نه تزانی به بریاری دادکردن کیشه که پرینه وه، نه و کات به (صلح) و پیکهاتن کیشه که پرینه وه. واته: پیکهاتنی کیشه چیه کان چاره سهریه کی باشه، چونکه میچیکان قین و گله بیان نامینی، هه روه ک نیمام (عمر) فرموو یه تی: ﴿رُدُّوا الْخُصُومَ حَتَّى يَصْطَلِحُوا، فَإِنْ قُضِيَ الْقَضَاءُ يُورِثِ الضَّغَائِنَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ کیشه چیه کان بکه پرینه وه تا به خویمان پیک بی، چونکه بریاری دادگا پق و قینه له نیوان خه لکدا ده هیلیته وه. (سیره امیر المؤمنین عمر بن الخطاب علیه السلام، للصلابی) ل (۲۷۳ و ۲۷۸).

*** **

﴿باسی (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) = (حَجَّةُ الْبَلَاغِ) = (حَجَّةُ الْإِسْلَامِ)﴾

(حَجَّةُ الْوَدَاعِ) هه جی مائناوایی، چونکه پیغه مبه ره علیه السلام خواحافیزی له موسولمانان کردو هیج هه جی تری نه کرد. (حَجَّةُ الْبَلَاغِ) هه جی راگه یانندن، چونکه له م هه جه دا پیغه مبه ره علیه السلام به کردار و گوشتار شهرعی خوی به خه لک راگه یاندو فرموو: ﴿هَلْ بَلَّغْتُ؟﴾ نایا رامگه یاند؟ (حَجَّةُ الْإِسْلَامِ) هه جی روکنی ئیسلام، چونکه له دوی واجب وونی هه ج، پیغه مبه ره علیه السلام ته نه ا نه م هه جی کردو، واته: نه و هه جانه ی پیش واجب وونی هه ج له (مکه) دا کردبونی، هه جی روکنی ئیسلام نه بون. جا بزانه: پیغه مبه ره علیه السلام چوار عومره ی کردون:

یه که م: (عُمْرَةُ) ی (الْحَدَيْنِيَّة) له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) سالی شه شه می کوچی.

دو وه م: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ) له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) ی سالی هه فته می کوچی.

سی یه م: (عُمْرَةُ) ی (الْجَفْرَانَةِ) له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) ی سالی هه شته می کوچی.

چوار وه م: (عُمْرَةُ) ی گه ل (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) له مانگی (ذِي الْحِجَّةِ) ی سالی ده یه می کوچی.

دیسان بزانه: پیغه مبه ره علیه السلام نو سالن له (مدینة) مایه وه، هیج هه جی نه کرد، ئینجا له سالی ده یه می کوچی دا به خه لکی راگه یاند: نه م سال پیغه مبه ره علیه السلام هه ج ده کا.

بۇيىن خەلىكى زۆر پرووى كىردە (مىدىئە)، تاكو لەگەل پېغەمبەر ﷺ حەج بىكەن. ژمارەيان لە ھەندى (روايە)دا: چل ھەزارە، لە ھەندى (روايە)دا: نەود ھەزارە، لە ھەندى (روايە)دا: (۱۴۰۰)سەدو چوارە ھەزار بون، (روايە)ى تىش ھەنە.

﴿كورتە يەكى حەجى پېغەمبەر ﷺ﴾

لە سەفەرى (حجّة الوداع)دا پېغەمبەر ﷺ ھەموو ژنەكانى خوى لەگەل خۇيا بردن بۇ حج كىردن، ھەزرىتى (أبوذحانە) شى ﷺ كىردە جىنىشى خوى لە (مىدىئە).

جا پېغەمبەر ﷺ لە رۆزى شەممە بىستو پىنجى مانگى (ذى القعدة)ى سالى دەيەمى كۆچى، نوپزى نيومرۆى لە (مىدىئە) بە چوار پەكەتى كىرد، ئىنجا لە دواى نيومرۆ لە (مىدىئە) وەرپەكەت، تا گەيشتە (ذى الخليفة)، نوپزى عەسرى لەوئ بە (قصر)-دوو پەكەتى كىرد، ئىنجا شەوئ لە (ذى الخليفة) مايەو نوپزەكانى مەغرىب و عىشاو سەيىنى لەوئ كىردن، ئىنجا ھەر لە (ذى الخليفة) مايەو تا نوپزى نيومرۆشى لەوئ كىرد، ئىنجا دوو پەكەت سوننەتى لە پىش ئىحرامبەستىدا كىردو سواری و شترەكەى بوو، ئىنجا لە سەر پىشتى و شترەكەى ئىحرامى بەستو دەستى بە (لبنىك) كىردو بەرمو (مكة) رۆيشتن، ئىنجا لە سەيىنى رۆزى يەك شەممەى چواری مانگى (ذى الحجّة) چوئە ناو (مكة)، چوئە مانگى (ذى القعدة) كەمە مانگ بوو، بۇيى بە (إجماع)ى ھەموو موسولمانان: شەوئ پىنج شەممە يەكەم شەوئ مانگى (ذى الحجّة) بوو، رۆزى جومەى نۆى مانگ وەستانى (عرفة) بوو.

جا پېغەمبەر ﷺ يەكسەر (طواف)ى كىردو (سغى)ى نيوان (صفا)و (مرؤة)ى كىرد، ئىنجا رۆزانى دووشەممەو سەشەممەو چوارشەممە-پىنجەمە شەشەمەو ھەفتەمى (ذى الحجّة)، لە (مكة)دا مايەو، ئىنجا لە رۆزى پىنج شەممەى ھەشتى (ذى الحجّة) چوئە (مى)، نوپزەكانى نيومرۆو عەسرو مەغرىب و عىشاو ھەم سەيىنى جومەى لە (مى) كىردن، واتە: شەوئ جومەى نۆى (ذى الحجّة) لە (مى) مايەو، ئىنجا لە رۆزى جومەى نۆى (ذى الحجّة) چوئە (عرفات)و نوپزەكانى نيومرۆو عەسرى بە (قصر)و (جمنع) لەوئ كىردن و تا دواى رۆز ئاوابوون لە (عرفات) مايەو، ئىنجا شەوئ شەممەى دەى (ذى الحجّة) لە (عرفات) گەراو بۇ (مزدلفة)، ئىنجا سەيىنى شەممە-دەى (ذى الحجّة) لە (مزدلفة)و ھاتە (المشعر الحرام)و لەوئ شەو ھاتە (مى)و شەيتانى گەورەى (رحم) كىرد، ئىنجا ھاتەو (مكة)و (طواف الإفاضة)ى كىرد، ئىنجا گەراو بۇ (مى)، يەك شەممەو دووشەممە-يازەمە دوانزەى (ذى الحجّة) لە (مى) مايەو لە رۆزى سەشەممەى سىزدەى (ذى الحجّة) لە (مى) رۆيشتو ھاتەو (مكة)، ئىنجا لە رۆزى چوارشەممەى چواردەى (ذى الحجّة) لە (مكة) ھاتە دەرەمەو گەراو بۇ (مىدىئە)، واتە:

ده پۇژان له حەج کردندا ماوتەوه.

جا مەبەستی حەزرتی (انس بن مالک) ش: هەر ئەم دە پۇژانەنە، کە فەرموویەتی: ﴿خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ. قُلْتُ: كَمْ أَقَامَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، لەگەڵ پیغەمبەر دا ﷺ بۆ حەج کردن له (مَدِينَة) وه چوینه (مَكَّةَ)، پیغەمبەر ﷺ نوێژەکانی کورت دەکردنەوه و دوو رەكەتی دەکردن تا گەڕاینەوه (مَدِينَة)، جا گوئی: ماوهی ده پۇژان له (مَكَّة) دا- واتە: له حەج کردنەکه دا- مایەوه.

کەواتە: پیغەمبەر ﷺ - جگە له پۇژی هاتن- سێ پۇژی تەواو بە دوا یەگدا له ناو شاری (مَكَّة) دا ماوتەوه، حەفت پۇژەکهی تر له دەوروبەردا بۆ حەج کردن ماوتەوه. ئەمە پراپردوو کورتە ی حەجی پیغەمبەر ﷺ بوو: له (صحيح البخاری) و (صحيح مسلم) دا، بۆیش ئەوها بە وردیم روون کردەوه، چونکە لەم سەردەمەدا چەند کەسانیکی بێ ئاگا- بە ناوی شارمزاکاریکی ئایینی- لەگەڵ کاروانی حاجیهکاندا دەپۆنە حەج، له هەموو حالەتیکی (قصر) و (جمع) به حاجیهکان دەکەن و دەلێن: پیغەمبەر ﷺ له (حَجَّةُ الْوَدَاع) دا (قصر) و (جمع) ی کردەوه، ئەم هەدیسە پراپردوو (انس) ﷺ دەکەنە بە لگە، بە لām له راستیدا ئەوان له هەدیسەکه حالی نەبوینەوه ئاگیان لەم پوونکردنەوهی پراپردوو نیە و نازانن بە مانەوهی چوار پۇژی تەواو، پێبوار مافی (قصر) و (جمع) ی نامینی و واجبه: نوێژەکانی به تەواوی له کاتی خۆیاندا بکا، هەرەك له (فتح مَكَّة) دا پوونمان کردەوه. جا نکات لێدەکەم: بۆ ئەم پوونکردنەوهی، بڕوانە (شرح صحيح مسلم) باسی (صلاة المسافرين) ب (٣) ل (٢٩١-٢٩٢) و (فتح الباری) ب (٢) ل (٧٢٤-٧٢٥)، ب (٢) ل (١٠٩٢ و ١٠٩٣ و ١٠٩٤ و ١٠٩٥). جا له بەر ئەوهی باسی حەجی پیغەمبەر ﷺ زۆر درێژە، لێرەدا به تەواوی ناینوسم، کە وابوو: ئەگەر دەتەوێ شارەزای حەج ببی، ئەوه کتیبیکم کۆ کردۆتەوه به ناوی (چۆنیەتی حەج و عومرە وهك له پیغەمبەر ﷺ وەرگیراوه) ئەم کتیبە بخوینەوه و لەگەڵ خۆتا ببیه بۆ سەفەری حەج سودی لێوەردەگری، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، هەرەها له بەرگی دووهمی (پووناکێ ربّ العالمین) دا باسی حەج و عومرە به درێژی پوونم کردۆتەوه، والحمد لله تَعَالَى.

﴿وتارەکهی (حَجَّةُ الْوَدَاع)﴾

پیغەمبەر ﷺ له (عَرَفَات) وەستا، ئینجا له کاتی نیومەڕۆدا له سەر پشتی و شترەکهی وتاریکی دا بۆ ئەو هەموو موسوڵمانانە ی له (عَرَفَات) وەستابون و فەرمووی: ﴿ئەه ی خەلکینه گوێ بدەنە قسە ی من، من نازانم لەوانە یه: له دوا ی ئەم سال لەم شوێنە هەتا هەتایی به یهك نەگەینەوه، خەلکینه خوینتان و مالتان له یهكتری حەپامه وهك حەپامی ئەم پۇژە ی (عَرَفَة) لەم مانگەدا لەم شارە ی (مَكَّة) دا، ئاگادار

بن: هر کاریکی سهردهمی (جاهلیّة)ی پیش ئیسلام ههبی، گشتی له ژیر پیی مندایه و بی نرخه، خوین سهندنه وهی سهردهمی (جاهلیّة)ش لابراره، یه کهم خوینیش که له خوینه کانی بنه ماله یخومان لایده بهم: خوینی (ابن ربیعّة)یه، ههروه ها ریبای (جاهلیّة)ش لابراره، یه کهم ریبای که لایده بهم: ریبای (العباس بن عبدالمطلب)ی مامیخومه، نهو ریبایه هه مووی لادراوه، واته: نابئی هیچی وهریگری، خه لکینه، شهیتان بیئومید بووه له وهی جاریکی تر له م زهمینه ی ئیوه دا بپهرستری، به لام نه گهر شهیتان—جگه له پهرستن— به گوئی بکری، نهو لیئتان رازی دهبی بهو گونا هانه ی ئیوه به که میان دوزانن، که وابوو: له باره ی ئایینه که تان له شهیتان بترسن... له باره ی ژنه کانتان له خوا بترسن، چونکه نهوانتان به نه مانه تیخوا وهرگرتون و به فهرموده یخوا عه وپه تی نهوانتان هه لال کردوه، ئیوه مافتان له سهر ژنه کانتان هه یه، ژنه کانیشتان مافیان له سهر ئیوه هه یه، مافی ئیوه نه وه یه: ژنه کانتان هیچ که سیک نه هیینه ماله که تان که ئیوه پیئتان ناخوش بی، نه گهر وایان کرد لیئاندهن به لیئانیکی بی شکاندن و بی بریندارکردن، مافی ژنه کانیشتان نه وه یه: بژیو و بهرگیان بدهنی به گویره ی تواناتان... خه لکینه له قسه کانه تی بگهن، من پیم راگهیاندن و شتیکی وه هاشم له دویخوم بو ئیوه هیشتوته وه، تا دهستی پیوه بگرن ئیوه گومرا نابن، نهویش قورئانی خودایه و هه دیسه کانی پیغه مبهری خودایه ﷺ، خه لکینه، گوپرایه لی گه وره کانیخوتان بن، هه رچهند قوله ره شیکی لوت برارویش بکریته گه وره تان، بهو مهرجه ی رهفتار به قورئانی پیروز بکا، خه لکینه گویتان له قسه کانه بی و لیی تی بگهن، دوزانن: گشت موسولمانیک برای موسولمانه، موسولمانان هه موویان برای یه کترین، مالی هیچ موسولمانیک بو هیچ که سیک هه لال نیه، ته نها نه گهر به خوشی دای خوی ماله که ی بداتی، نهو کات هه لال دهبی، که وابوو: ستهم له یه کتری مه کهن، خودایه تو شاهید به، ئیوه ده گهرینه وه لای خوا، نه کهن له دوی من گومرا ببن و یه کتری بکوژن، خه لکینه خوی ئیوه یه که خویه، باوکتان یه که باوکه، هه مووتان له (آدم)ن، (آدم)ش له گل دروست کراوه، ریزدارترتان له لای خوا له خواترسترانه، هیچ عه ره بیك له هیچ عه جه میك—که عه ره ب نه بی— گه وره تر نیه ته نها به له خواترسان نه بی، ناگادار بن: نه وه ی لییره ناماده یه، با نه م وتارهم بگه یینیتته نه وه ی لییره نیه، جا ئیوه له باره ی من پرسیارتان لی ده کری، ئیوه چی ده لین؟.

(صحابه) کان ﷺ فهرموویان: شاهیدی دهمین: به ئیمهت راگهیاند، جی به جیت کرد، ناموزگاریت کرد، جا پیغه مبهر ﷺ په نجه ی شاده ی سن جار بو ناسمان بهرز کرده وو بو لای خه لکه که ده یهینا خواره وو ده یه فهرموو: ﴿خودایه شاهید به﴾.

ئىنجا كە پېغەمبەر ﷺ وتارەكەى تەواو كىرد، فەرمانى دا: حەزرىتى (بىلال) بانگى نىوەرپۇى دا، ئىنجا ئىقامەتى كىردو نوپۇزى نىوەرپۇى بە (قصر) كىرد، ئىنجا ئىقامەتتىكى تىرى كىردو نوپۇزى عەسرىشى بە (جەمخ التقدیم) كىرد. جا پېغەمبەر ﷺ ھەر لە (عَرَفَات) بوو و لە دواى نوپۇزى عەسرى ئايەتى ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ بۇ ھاتە خوارەو، ئىنجا لە دواى رۇژ ئاوابوون، لە (عَرَفَة) گەپراوہ بۇ (مزدلفة) و (مىتى)، روكنو و واجبەكانى حەجى تەواو كىردن، ئىنجا لە چوارەدى مانگ گەپراوہ بۇ (مَدِيْنَة). مەرۈك پوونمان كىردەوہ.

﴿وتارەكەى (غَدِيرُ حَم) : لەبارەى گەورەيى ئىمام (عَلِي) ﷺ﴾

ئىنجا لە رېگەى گەپراوہىدا لە (غَدِيرُ حَم) - لە نىوان (مَكَّة) و (مَدِيْنَة) - لە رۇزى يەكشەممە ھەژدەى (ذِي الْحِجَّة)، پېغەمبەر ﷺ (صَحَابَة) كانى كۆ كىردنەوہو وتارىكى بۇ دان و لە وتارەكەىدا گەورەيى ئىمام (عَلِي) ﷺ بۇ باس كىردن فەرمووى: ﴿ئەى خەلىكىنە منىش وەكو ئىوہ ئادەمىزادىكىم، نىزىك بۆتەوہ لە لاى خواوہ بانگەوازى مردنم بۇ بى و منىش وەلام بدەمەوہ، دوو شتى زۆر قورسو بە قەدرم لە دواى خۆم بۇ ئىوہ ھىشتوتەوہ، يەككىيان لەوى تر گەورەترە: كە قورپئانى خودايە، ئەوى تىرىش (أَهْلُ الْبَيْت) = بىنەمالەى منە، تەماشىا بىكەن: لەگەل ئەم دووانەدا لە دواى من چۆن پەفتار دەكەن؟ ئەم دووانە لىك جىيا نابنەوہ، تا ويكپرا لە سەر حەوزى كەوسەر دىنە لاى من... ئىنجا فەرمووى: خواى گەورە دۇستو خۆشەويستى منە، منىش دۇستو خۆشەويستى گىشت ئىماندارىكىم... ئىنجا پېغەمبەر ﷺ دەستى ئىمام (عَلِي) گىرتو فەرمووى: ﴿مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا - أَيْ عَلِيٌّ - مَوْلَاهُ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَأَنْصُرْ مَنْ أَنْصَرَهُ، وَأَخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ﴾ حديث صحيح رواه الإمام أحمد والنسائي وابن ماجه، ھەر كەسىك من دۇستو خۆشەويستى بىم، ئەمەش - واتە: (عَلِي) - دۇستو خۆشەويستىەتى، خودايە دۇستايەتى ئەو كەسە بىكەو خۆشت بوى: كە دۇستايەتى (عَلِي) دەكاو خۆشى دەوى، خودايە يارمەتى ئەو كەسە بدە: كە يارمەتى (عَلِي) دەدا، ئەو كەسەش سەر شۆپ بىكە: كە ھەولى سەر شۆپ كىردنى (عَلِي) دەدا. ﴿البدایة والنهاية﴾ ب (۳) ل (۱۷۳-۱۸۰ و ۲۴۱-۲۴۳ و ۲۸۶-۲۸۸) و (السيرة الطيبة) ب (۳) ل (۳۶۰-۳۸۸).

﴿گوئبۇزىرىك لەم گوئزارە﴾

يەكەم: دوو رەكەت سوننەتى پېش ئىحرام، ﴿عن ابن عمر رضي الله عنهما: كان رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَرْكَعُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ النَّاقَةُ قَائِمَةً عِنْدَ مَسْجِدِ ذِي الْحُلَيْفَةِ أَهْلًا﴾ رواه الشيخان واللفظ لمسلم، وله في حديث جابر الطويل مثله، پېغەمبەر ﷺ لە (ذِي الْحُلَيْفَة) دوو رەكەت سوننەتى دەكىردن، ئىنجا سواری وشتەكەى دەبوو، جا كە وشتەكەى

هه‌لده‌ستاوه پێوه، له لای مزگه‌وتی (ذی‌الحلیفة) ئیحرامی ده‌به‌ست.

ئیمامی (النواوی) فرموویه‌تی: ئەمه به‌لگه‌یه: که دوو په‌که‌ت له پێش ئیحرامدا سوننه‌تن، ئەمه مه‌زه‌بی هه‌موو زانایانی ئیسلامه، ته‌نها ئیمام (الحسن البصري) نه‌بی، ئه‌و فرموویه‌تی: سوننه‌ته له دواى نوێژیکى واجب ئیحرام به‌ستى، نه‌ک له دواى نوێژى سوننه‌ت. جا هه‌ر فرموده‌که‌ى کۆمه‌لى زانایان راسته‌و ئەم هه‌دیه‌ش پشتگیری نه‌وان ده‌کا، جا ئەگه‌ر هه‌یج نوێژیکیش له پێش ئیحرام به‌ستندا نه‌کا، ئیحرامه‌که‌ى دروست ده‌بی، به‌لام خێره‌گه‌وره‌که‌ى له ده‌ست ده‌چێ. (شرح صحيح مسلم) ب (٥) ل (٢٠٤-٢٩٧).

دووه‌م: گوناھى بچوکیش مرو‌ف به‌ هیاک ده‌ده‌ن، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموى: شه‌یتان بێ ئومید بووه جارىکى تر له‌م زه‌مینه‌ى ئیسلامدا بپه‌ستری، به‌لام به‌ گوناھ‌کردن لی‌تان پازى ده‌بی. هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ﴿إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكَنَّهُ... كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا أَرْضَ فَلَاةٍ فَحَضَرَ صَبِغُ الْقَوْمِ، فَجَالَ الرَّجُلُ يَنْطَلِقُ فَيَجِئُ بِالْعُودِ وَالرَّجُلُ يَجِئُ بِالْعُودِ، حَتَّى جَمَعُوا سَوَادًا فَأَجَّجُوا نَارًا وَأَنْضَجُوا مَا قَذَفُوا فِيهَا﴾ حديث صحيح رواه الإمام أحمد والطبراني، ئیوه ئاگاتان له خۆتان بێ: له گوناھه بچوکه‌کان، چونکه ئەو گوناھه بچوکه‌نه له سه‌ر مرو‌ف کۆ ده‌بنه‌وه تا به‌ هیاکی ده‌ده‌ن، وه‌ک کۆمه‌له‌ که‌سیک له بیابانی‌کدا کاتى ئاماده‌کردنى خواردنیان هاتبێ، جا پیاویک ده‌چوو ورده دارو‌چکه‌یه‌کى ده‌هینا، یه‌کیکى تر ده‌چوو ورده دارو‌چکه‌یه‌کى ده‌هینا، تا کۆمه‌له‌ دارێکیان کۆ کرده‌وه‌و ئاگرێکیان داگیرساندو خواردنه‌که‌یان پێ ساز کرد. (مجمع الزوائد و منبع الفوائد) ب (١٠) ل (٢٢٣).

سێیه‌م: ماڤى ئافه‌رت بپاریزن، خۆتان له ئازاوه‌ى ئافه‌رتان بپاریزن، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له وتاره‌که‌ى (حَجَّةُ الْوَدَاع) دا فرموى: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ﴾ رواه مسلم، له‌باره‌ى ژنه‌كانتان له خوا بترسن، چونکه ئەوانتان به‌ ئەمانه‌تى‌خوا وه‌رگرتون و عه‌وه‌تى ئەوانتان به‌ فرموده‌ى‌خوا هه‌لال کردوه. مه‌به‌ست به‌ (كَلِمَةُ اللَّهِ) لی‌ره‌دا: وشه‌ى (إِنْكَاحُ) و (تَرْوِیجُ) ه، که له قورئاندا هاتون. ئەمه‌ش به‌لگه‌یه: مه‌رجه له ماره‌به‌پیدا یه‌کیک له‌م دوو وشه‌یه بگوتری، به‌لام مه‌رج نه‌یه: وشه‌کان به‌ عه‌په‌بى بگوترین، به‌لکو دروسته: به‌ گشت زمانیکى‌ترى جگه له عه‌په‌بیش بگوترین، هه‌روه‌ک ئیمامی (النواوی) فرموویه‌تی.

بۆ نموونه: له جياتى (أَنْكَحْتُكَ بِنْتِي)، به‌ كوردی بلى: كیژى خۆم كرده ژنى تۆ. هه‌م له جياتى (نَوَّجْتُكَ بِنْتِي)، بلى: كیژى خۆم كرده جیوت له‌گه‌ل تۆ. جا می‌رده‌كه‌ش له وه‌لامدا بلى: قبولم كرد كیژى تۆ به‌ ژن بۆ خۆم، به‌ جیوت له‌گه‌ل خۆم. جا ئەگه‌ر یه‌کیك له‌م دوو وشه‌یه‌ى قورئان به‌ عه‌په‌بى، یان به‌ زمانیکى‌تر نه‌گوتری، ئەوه ماره‌به‌پینه‌که دانامه‌زى، وه‌ک ئەو ماره‌به‌پینه‌ى له دادگا (علمانى) یه‌کانى ئەم سه‌رده‌مه‌دا ده‌کړین.

له باره‌ی مافی ئافره‌تانیشت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئافره‌ته‌کانی به ئه‌مانه‌ت داناون، که‌وابوو: ده‌بی زۆر ئاگامان لێیان بێ و مافیان نه‌فه‌وتین و سته‌میان لێ نه‌که‌ین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له باره‌ی مافی ئافره‌تان ده‌مانترسینی و فه‌رمویه‌تی: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أُحَرِّجُ حَقَّ الضَّعِيفِينَ: الْيَتِيمَ وَالْمَرْأَةَ﴾ رواه الامام احمد والنسائي باسناد حسن جيد، خودایه من ئه‌و که‌سه تاوانبار ده‌که‌م که مافی ئه‌م دوو بێ هی‌زانه ده‌فه‌وتینی: مافی یه‌تیم و مافی ئافره‌ت.

به‌لام له هه‌مان کاتیشدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ئا‌واوه‌ی ئافره‌تان ده‌مانترسینی و فه‌رمویه‌تی: ﴿مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً هِيَ أَضَرُّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ﴾ رواه مسلم، له دوا‌ی خۆم هیچ فیتنه‌و ئا‌واوه‌یه‌که نه‌ه‌یشتۆته‌وه که له ئافره‌تان زیانی زیاتر بێ له سه‌ر پیاوان. هه‌م پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ﴿فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ﴾ رواه مسلم، له دونیا بترسن و له ئافره‌تانیشت بترسن، چونکه یه‌که‌م گونا‌هو ئا‌واوه‌ی (بنی‌اسرائیل) له ئافره‌تانه‌وه ده‌ستی پێ‌کرد.

ئێتر ئه‌م سێ هه‌دیسانه به‌لگه‌نه: که ئافره‌ت ئه‌مانه‌تیکه له لای پیاوان، پیاوه‌کان لێیان به‌ر په‌رسیارن، ئه‌گه‌ر ئه‌م ئه‌مانه‌ته نه‌پارێزن، ئافره‌ت به‌ره‌للا ده‌بێ، ئا‌واوه‌و کوشتن و گونا‌ه‌کاری و بێ‌ناموسی گشتی له به‌ره‌للا‌یی ئافره‌ت پوو ده‌داو (بنی‌اسرائیل) ش به‌ه‌زی به‌ره‌للا‌یی ئافره‌ت مالێان وێران بوو، خوا به‌مانپارێزی. (شرح صحیح مسلم) ب (٥) ل (٢١١)، ب (١٠) ل (١٦٥) و (تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب (٧) ل (٢٢٠-٢٢١).

چواره‌م: که‌ینێ گوی‌رایه‌لی کاربه‌ده‌ست واجب ده‌بێ؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له وتاره‌که‌یدا فه‌رموو: ﴿ئه‌گه‌ر قوله‌ په‌شیکی لووت به‌راویش بکړیته سه‌رکرده‌تان، ئی‌وه گوی‌رایه‌لی بن، به‌و مه‌رجه‌ی به‌گویی‌ره‌ی قورئان ئی‌وه به‌پێ‌وه بیا﴾. که‌واته: ئه‌گه‌ر کاربه‌ده‌ست په‌فتاری به‌قورئان نه‌ده‌کرد، یان فه‌رمانی به‌گونا‌ه ده‌کرد، ئه‌و کاته دروست نه‌ه‌و گوی‌رایه‌لی بین، ئیمامی (النواوی) له قازی (عیاض) گێ‌راویه‌تی‌وه: (نابی کافر بپی‌ته کاربه‌ده‌ستی موسو‌لمانان، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر کاربه‌ده‌ست کافر بی، یان بانگه‌وازی بو نوێ‌کردن نه‌کا، یان بیدعه‌و بێ‌شه‌ری ئه‌نجام بدا، یان گورانه‌کاری به‌ی‌نیه‌ سه‌ر به‌یاریکی شه‌ری ئیسلام، ئه‌وه له‌و حاله‌تانه‌دا له فه‌رمانه‌روایی لاده‌چێ و نابی موسو‌لمانان گوی‌رایه‌لی بن، به‌لکو واجب: له دژی پاپه‌رن و له کاربه‌ده‌ستی لایبده‌ن و یه‌کی‌که‌ی‌دا په‌روه‌ر له جێ‌ی دابنێن ئه‌گه‌ر بۆیان بگونی، ئه‌گه‌ر نه‌گونجا، ئه‌و کاته واجب: موسو‌لمان کوچ بکا بو شوینیکی باش ئه‌گه‌ر ده‌ست بکه‌وی. (شرح صحیح مسلم) ب (٨) ل (٣٥) و (فتح الباری) ب (١٢) ل (١٥١-١٥٢).

پنجه‌م: سه‌رچاوه‌ی ئایین، له وتاره‌که‌یدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاشکرای کرد: له کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامدا موسو‌لمانان یه‌کسان و ته‌نها به‌خواپه‌رستی له یه‌کتری گه‌وره‌ترن، نه‌که به‌په‌گه‌زو نه‌ته‌وه‌و په‌نگ، چونکه هه‌موویان به‌نده‌ی یه‌ک خودان و

نوممه تی یهک پیغه مبه ر ﷺ له نه ته وهی یهک باوکن - که باب (آدم) ﷺ -، جا له گولبژیره کهی (دستور) دا نه مه یان دریژتر پون کراوه ته وه، والحمد لله تعالی.

ههروه ها پیغه مبه ر ﷺ پیی پاگه یان دین: سه رچاوهی نایین و ژیا نی نابوری و پامیاری و... هتد، گشتی قورپانی پیروژو فرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ، به ده ست پیوه گرتنی نه م دوو سه رچاوهیه موسولمانان و خه لکی تریش به خته وه ر ده بن و له گومپایی پزگاریان ده بی، نیستا وا به چاوی خومان ده بینین موسولمانان هه ر له نازاوه و گنچه لدا ده ژیین! هویه که شی پشت تیگردنی قورپان و ده دیسه و ده ست پیوه گرتنی یاسای ده سترده.

جا پیغه مبه ر ﷺ نی مهی له پشت تیگردنی قورپان و ده دیس ناگادار کردوته وه و فرموویه تی: ﴿لَتَقْضَنَّ عَرَى الْإِسْلَامِ عُرْوَةً عُرْوَةً، فَكُلَّمَا انْقَضَتْ عُرْوَةٌ تَشَبَّ النَّاسُ بِالَّتِي تَلِيهَا، أَوَّلُهُنَّ نَقْضُ الْحُكْمِ وَآخِرُهُنَّ الصَّلَاةُ﴾ حدیث صحیح رواه الإمام أحمد والطبرانی والحاكم، ده ست پیوه گره کانی نیسلام یهک به دوا یه کدا هه لده وه شیته وه، هه ر ده ست پیوه گریک هه لده وه شیته وه، خه لکه که ده ست به ده ست پیوه گری دوا وه تره وه ده گرن، یه که م ده ست پیوه گری نیسلام که هه لده وه شیته وه: فرمان ره وایی و دادکردنه - واته: ره فتار به شه ریعه تی نیسلام ناکری که سه رچاوه کهی له قورپان و ده دیسه وهیه - دوا یین ده ست پیوه گریش نویژکردنه، واته: خه لکی نویژنه که ر زور ده بی. (فیض القدیر) ب (۵) ل (۳۳۵) و (سیره الصلایی) ب (۲) ل (۶۷۳-۶۷۴).

شه شه: نویژی جومعه له چۆل و بیاباندا دروست نابی، پیغه مبه ر ﷺ له (عرفات) دا له دوا ی و تاره کهی، یه کسه ر نویژه کانی نیوه پۆو عه سری به (قصر) و (جمع) کردن.

واته: پۆزی وه ستانی پیغه مبه ر ﷺ له (عرفات)، پۆزی جومعه بوو، دانیشتیوانی (مکه) شی له گه لدا بون، به لام نویژی جومعه ی نه کرد؟ چونکه (عرفات) شوینی نیشته جی بوون نه بو، که و ابوو: نویژی جومعه له چۆل و بیاباندا دروست نابی.

جگه له مه ش: پیغه مبه ر ﷺ به خوی له بیست و هفت غه زادا به شداری کردوه و زوری شی له پۆزی جومعه دا بون، به لام پیغه مبه ر ﷺ هه ر نویژی نیوه پۆی ده کرد، (جمعه) ی نه ده کرد، چونکه شوینی غه زایه کان ناوه دانی نه بو، بۆین زانایانی نایینی فرموویانه: (لَمْ تُقَمِ الْجُمُعَةُ فِي عَصْرِ النَّبِيِّ ﷺ وَالْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ إِلَّا فِي مَوَاضِعِ الْإِقَامَةِ) له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ هه ر چوار خه لیفه کاندا نویژی جومعه ته نها له شوینه کانی نیشته جی بووندا کراوه. واته: پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: ﴿عَلَيْكُمْ بِسُنِّي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ...﴾ الحدیث رواه أبو داود والترمذي وقال: حسن صحيح، نیوه ده ست بگرن به ریبازی من و ریبازی هه ر چوار خه لیفه کانی دوا ی من.

که و ابوو: جومعه کردن له چۆل و بیاباندا پیستری (بدعة) یه و پیشه ی گومپابوه کانی (بدعة) کاره؟ چونکه پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾

ئىمام (مالِك) فەرموۋى: تۆ بە ھەلەدا چۆى؟ چونكە ئەگەر شەممەش بوايە، پېئەمبەر ﷺ ئەم وتارەى بۆ حاجىيەكان دەدا، كەوابوو: وتارەكە وتارى جومعە نەبو، بەلكو وتارى (عَرَقات) بوو، نوڤتەكەش نوڤتۇ جومعە نەبو، بەلكو نىوہ پۆى كورتكراوہ بوو، بەلگەش ئەمەيە: پېئەمبەر ﷺ بە نەينى (فَاتِحَة) و سوپەتى دواى (فَاتِحَة) ى خويندن. واتە: ئەگەر نوڤتۇ جومعە بوايە، (فَاتِحَة) و سوپەتەكەى بە ئاشكرايى دەخويندن، جا بەم بەلگەيە ئىمام (مالِك) لە ئىمام (أَبُو يُوسُف) ى بردەوہ. (شرح المصلى على المنهاج) ب(١) ل(٢٧٢) و(حاشية الشروانى على التحفة) ب(٢) ل(٤٢٤) و(السيرة الطيبة) ب(٣) ل(٣٧٣).

﴿كۆكردنه وهى نوپۇز نه (عَرَفَات)﴾

جا ئەو ەش بزانە: (جَمْع) = كۆكردنە ۋە ى نىو ە پۆۋ ە س ر ل ە (عَرَفَات)، ب ە ھۆى س ە ف ە ر ب و، چونك ە پ ى ن ە م ب ە ر ﷺ ما ۋ ە ى د ە پۆژان خ ە ر ى ك ى ح ە ج ب و، م ە ر و ك ل ە س ە ر ە ت ا ى با س ك ە د ا پ و ي و ن م ا ن ك ر د ە و، ب ە ل ا م ل ە ھ ى چ ش و ي ن ي ك د ا چ و ا ر پۆژى ت ە و ا و ن ە ما ۋ ە ت ە و، م ە ر و ك ل ە (ك و ر ت ى ح ە ج ى پ ى ن ە م ب ە ر ﷺ) د ا پ و ي و ن م ا ن ك ر د ە و. ك ە و ا ت ە: ئ ە گ ە ر پ ى ب و ا ر ن ى ە ت ى م ا ن ە و ە ى ك ە م ت ر ل ە چ و ا ر پۆژا ن ى ە ب ى – ج گ ە ل ە پۆژا ن ى ە ت ن و چ و ن – ئ ە و ە س ە ف ە ر ە ك ە ى ن ا ب چ ر ى، ب ە ل ا م ئ ە گ ە ر ن ى ە ت ى م ا ن ە و ە ى چ و ا ر پۆژا ن ى ە ب ى، ئ ە و ك ا ت ە س ە ف ە ر ە ك ە ى د ە ب چ ر ى و (قَصْر) و (جَمْع) ى بۆ د ر و س ت ن ى ە، ئ ە م ە م ە ز ە ب ى ئ ى م ا م ى (الشافعى) و كۆم ە ل ە زۆر ە ك ە ى ز ا ن ا ي ا ن ى ئ ا ي ى ن ى ي ە، ب ە ل ا م ل ە م ە ز ە ب ى ئ ى م ا م ى (الْحَنَفِي) و ب ە ف ە ر م و د ە ى ە ن د ي ك ل ە ز ا ن ا ي ا ن ى م ە ز ە ب ى (الشافعى) كۆكردنە ۋى د و و ن و ي ژ ە ك ە ى (عَرَفَات) – ن ە ك ك و ر ت ك ر د ن ە و ە – ب ە ھۆى ح ە ج ك ر د ن ە، و ا ل ل ە ا ع ل م. (شرح صحيح مسلم) ب (۳) ل (۳۹۳)، ب (۵) ل (۳۱۳).

جهفتهم: پیغمبر ﷺ له دواى عهسر له (عرفات) ئهم نايه تهى بوهاته خواره وه:
 ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ٣،
 ئه مهو شهر يعه تهى ئيسلام بو ئيوه تهواو كردو نيعمه تهى خووم به سهر ئيوه دا تهواو
 كرد، رازى بوم ئيسلام ئاييىنى ئيوه بى.

واته: جگه له ئیسلام خوایگه و ده به هیچ ئایین و به رنامه به کێتر پازی نابێ، هه روهك خوایگه و ده ده رموو: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ آل عمران: ۸۵، هه ر كه سێك جگه له ئیسلام به رنامه به کێتری بوی، خوا لێی قبول ناكا.

جمله بهره‌دهی ثابتهی ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾ که وره‌ترین شه‌رف و پی‌زداری

بۆ ئىمەى موسولمان تىدايه، جولهكهكه به ئىمام (عمرى) گوت: ﴿ئەى ئەمىرى ئيمانداران ئايەتتەك لە قورئانەكهى ئىوهدا هەيه، ئىوه دهخويننهوه، ئەگە ئەو ئايەتە بۆ سەر ئىمەى جولهكه هاتبا، ئەو پۆژەمان دەكرده جهژن! ئىمام (عمرى) فەرمووى: كامە ئايەت؟ جولهكهكه گوتى: ئايەتى ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾ تا كۆتايى. جا ئىمام (عمرى) فەرمووى: ئىمە پۆژو شوئىنى هاتنى ئايەتەكه مان زانىوه، لە پۆژى جومعه پيغه مبهريش (ع) لە (عَرَقات) وهستابوو، ئەو ئايەتەى بۆ هاته خوارهوه ﴿رواه الشيخان. واته: پۆژى عالفه و پۆژى جومعه هەردووکی جهژنى ئىمەى موسولمانە، چونكه پوكنه كانى ئىسلام و شەریعه تى ئىسلام لەو كاتدا تەواو بون.

ئىمامى (السدي) فەرموويه تى: لە دواى ئەم ئايەتە هيجىتر حەپام و حەلال نەهاتنە خوارهوه. جا كه ئەم ئايەتە هاته خوارهوه، ئىمام (عمرى) گرياو فەرمووى: تا ئىستا ئىمە لە ئايىنەكه ماندا لە زيادبووندا بويى، بەلام هەر شتتەك تەواو كرا، ناتەواو دەبى. پيغه مبهريش (ع) فەرمووى: راست دەكهى. فصلی الله عليه في الدنيا والآخرة. (تفسير ابن كثير) المائدة (٣) و (فتح الباري) ب (١) ل (١٤١-١٤٢).

هەشتەم: گەورهى ئىمامى (عليه)، پيغه مبهريش (ع) لە وتارەكهى (غدير خُم) دەستى ئىمام (عليه) گرت و فەرمووى: ﴿مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْ مَوْلَاهُ﴾ حديث صحيح رواه الإمام أحمد، هەر كه سىك من دوست و خوشه ويستى بم، (عليه) ش (ع) دوست و خوشه ويستى تى. هەروها پيغه مبهريش (ع) به ئىمام (عليه) فەرموو: ﴿أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ رواه الترمذي بسند حسن، ئەى (عليه) تۆ براى منى لە دونيا و قىامەت. هەروها پيغه مبهريش (ع) فەرموويه تى: ﴿أَنَا دَارُ الْحِكْمَةِ - وَفِي رِوَايَةٍ: أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ - وَعَلَيَّ بَابُهَا، فَمَنْ أَرَادَ الْعِلْمَ فَلْيَأْتِهِ مِنْ بَابِهِ﴾ رواه الترمذي وابن عبد البر وصححه الحاكم، من شارى زانستم، (عليه) ش دەرگەيه تى، جا هەر كه سىك زانستى دەوى، با لە دەرگاكهيه وه بۆى بى. هەروها ئىمام (عليه) فەرموويه تى: ﴿إِنَّهُ لَعَهْدُ النَّبِيِّ ﷺ إِلَيَّ: أَلَا يُحِبُّنِي إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يُبْغِضُنِي إِلَّا مُنَافِقٌ﴾ رواه مسلم والترمذي، فەرموودهى پيغه مبهريش (ع) به منى فەرموو: ئەى (عليه) تەنھا ئيماندار تۆى خوش دەوى و تەنھا (منافق) پقى لە تۆيه. جا زانای پيژدارى كورد: (السيد عبد الرحيم) مەولهوى ئاماژە بۆ ئەم حەديسانە دەكاو دەفەرموئ:

فَمَنْ أَرَادَ عِلْمَ كُلِّ بَابٍ * فَلْيَأْتِ خَاضِعاً لِذَلِكَ الْبَابِ
بَابَ مَدِينَةِ الْعُلُومِ وَالْهُدَى * وَقَالِ لِبَابِ خَيْرِ الْعِدَى
وَلِيَّ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَالْمُقْتَدَى * وَالْمُرْتَضَى وَالْمُجْتَبَى وَالْمُهْتَدَى
مَاذَا تُرِيدُ بَعْدَ ذَا النَّصِّ الْجَلِيِّ؟ * (مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَمَوْلَاهُ عَلِيٌّ)

هەر كه سىك زانستى گشت دەرگايهكى دەوى، با به ملكهچى بيتە بەرئەو

دەرگه‌ی شارى زانست و هېدايت، هه‌لکه‌نى دەرگه‌ی (خَیْبَر)ى دوژمنکارى، دۆستى هه‌موو ئيمانداريک و شوپنکه‌وتوى گشت ئيمانداريک، لى‌پازى‌بووى خواو پيغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لبژێردراو بۆ هاوسه‌ريه‌تى حه‌زره‌تى (فاطمه‌)، پيغموونى‌کراو به‌ نورى‌خودا، ئايا چى‌ترت ده‌وى؟ له‌ دواى ئه‌م فهرمووده‌ ئاشکرايه‌ى پيغه‌مبه‌ر ﷺ: ﴿هه‌ر که‌سيک من دۆستى بم، (عليه‌ش دۆستيه‌تى)﴾. (التاج الجامع للاصول) ب(١) ل(٢٦)، ب(٣) ل(٣٢٠) و(الوسيلة فى شرح الفضيلة) ل(٧٧٠).

*** *** ***

﴿(سَريّة)ى (أُسامَة بن زَيْد) رضی‌الله‌ عنهما بۆ (أُبَیّ) له‌ (شام) و نه‌ خوشبوونى پيغه‌مبه‌ر ﷺ﴾
ئه‌مه‌يان دوايين (سَريّة) -ناردراوه‌كانى پيغه‌مبه‌ره‌ ﷺ.

له‌ مانگى (صَفَر) سالى يازدهى كۆچى، پيغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمانىدا: موسولمانان خويان ناماده بکه‌ن بۆ غه‌زای (زوم)، حه‌زرمه‌تى (أُسامَة)ى كورى (زَيْد)شى رضی‌الله‌ عنهما ديارى كرد بۆ سه‌ركرده‌ى له‌شكرمه‌كه‌، ئينجا له‌ رۆژى سَيّيه‌مىنى ناماده‌بوونى له‌شكرمه‌كه‌، واته‌: له‌ رۆژى چوارشه‌مه‌ى كۆتايى مانگى (صَفَر) سالى يازدهى كۆچى، پيغه‌مبه‌ر ﷺ تايه‌و سه‌ر ئيشه‌ گرتى، له‌ رۆژى پينج شه‌مه‌ى يه‌كه‌مى (رَبِيعِ الأوّل) به‌ ده‌ستى‌خۆى ئالای جه‌نگى بۆ حه‌زرمه‌تى (أُسامَة) به‌ست و فهرمووى: ﴿به‌ ناوى‌خوا له‌ پيگای‌خوا غه‌زا بکه‌، جه‌نگ له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ بکه‌ که‌ کوفر به‌ خوا ده‌که‌ن، بپرو ئه‌و شوپنه‌ى باوکت لى‌ى کوژراوه‌، تۆم کرده‌ سه‌ركرده‌ى ئه‌م له‌شكره‌، هي‌رش بکه‌ سه‌ر خه‌لكى (أُبَیّ)، له‌ پيگه‌شدا به‌ په‌له‌ بپرو﴾.

جا حه‌زرمه‌تى (أُسامَة) ﷺ له‌ دهموه‌ى (مَدِيْنَة) سه‌ربازگه‌ى داناو ژماره‌ى له‌شكرمه‌كه‌ سى هه‌زار (صَحَابَة) بوو، له‌وانه‌ هه‌فتسه‌د (صَحَابَة)ى (فَرِيْش) بون ﷺ، گه‌وره‌ پياوانى (مه‌اجر) و (انصار)ى له‌گه‌لدا بون: وه‌ك ئيمام (أَبُو بَكْر) و ئيمام (عُمَر) و حه‌زرمه‌تى (أَبُو عُبَيْدَة بن الجراح) و حه‌زرمه‌تى (سَعْد بن أبى وقاص) ﷺ...هتد.

جا هه‌ندىک به‌ ئه‌ميرايه‌تى حه‌زرمه‌تى (أُسامَة) ﷺ نارازى بون؟ چونکه‌ ته‌مه‌نى حه‌زرمه‌تى (أُسامَة) ﷺ هه‌ژده سالان بوو و گوتيان: پيغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م مندا له‌ ده‌کاته‌ سه‌ركرده‌ى (مه‌اجر) و (انصار)!. جا که‌ ئه‌م هه‌واله‌ گه‌يشته‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ، زۆر توپه‌ بوو، بۆيى له‌ رۆژى شه‌مه‌ى ده‌ى (رَبِيعِ الأوّل) هاته‌ سه‌ر مېنبه‌رى مزگه‌وت -له‌ به‌ر نه‌خوشيش به‌ په‌رۆکيک سه‌رى‌خۆى به‌ستبوو- جا فهرمووى: ﴿ئه‌وه‌ چى‌يه‌؟ له‌باره‌ى ئه‌ميرايه‌تى (أُسامَة) قسه‌يه‌کم له‌ ئيوه‌ پي‌گه‌يشتووه‌، ئه‌گه‌ر ئيوه‌ ئيستا تانه‌ له‌ ئه‌ميرايه‌تى (أُسامَة) ده‌ده‌ن، پيشتريش تانه‌تان له‌ ئه‌ميرايه‌تى باوکی (أُسامَة) دا، سويندم به‌ خوا: باوکی (أُسامَة) شياوى ئه‌ميرايه‌تى بوو، له‌و که‌سانه‌ش بوو که‌ له‌ هه‌موو

كەسكە لاي من خوشەويستتەن، (أُسامة)ش-لە دواى باوكى- شىياوى
ئەمىرايەتتىن لاي كەسانەيە كە لاي ھەموو كەسكە لاي من خوشەويستتەن،
ئامۇزگار تان دەكەم لەگەل (أُسامة) چاك بن.

جا بە ھۆى ئەم ھەرموودەيە بە ھەزرىتى (أُسامة)ى كۆپى ھەزرىتى (زەيد) رەزى اللہ عنہما
دەگوترا: (أَلْحَبُّ ابْنُ الْحَبِّ) خوشەويستى كۆپى خوشەويست.

ئىنجا لە دواى وتارەكە، پېغەمبەر ﷺ چوۋە مال ھەوى و نەخۇشەكەى زىاتر گران بوو و
بىھىزى كرد، بۆيى پېغەمبەر ﷺ ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) رەزى اللہ عنہ لە لەشكرەكە جيا كىردەھو
ھەزرىتى دا: بگەرپتەھو تاكو لە جىياتى وى پېشنىۋىزى بۇ (صَحَابَةُ) كان بگا.

جا پېغەمبەر ﷺ نەخۇشەكەى ھەر گرانتر دەبوو و دەيفەرموو: لەشكرى (أُسامة)
بىنن. ئىنجا لە رۆزى دووشەممە دوانزەى (رَبِيعُ الْأَوَّلِ) پېغەمبەر ﷺ وفاتى كرد، لەو
كاتىش لەشكرى (أُسامة) خەرىكى وەرپكەوتن بوو، جا كە ھەوالى وفاتى
پېغەمبەر ﷺ گەشتى، نەپۇشتن و لە سەربازگەكەدا مانەھو، ئىنجا ھەر لە رۆزى
دووشەممە ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) كرايە (خَلِيفَةُ) - جىنىشى پېغەمبەر ﷺ.

جا لە دواى وفاتى پېغەمبەر ﷺ زۆربەى عەرەبەكان كافر بونەھو (مُنافِق) ھەكان
خۇيان و دەمرخست و دۇنيا لە موسولمانان بەرتەنگ بوو، بۆيى (صَحَابَةُ) كان ﷺ داوايان
لە ئىمام (عُمَرُ) ﷺ كرد: بە ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ بلى: لەشكرى (أُسامة) نەنپىر و
بىگەرپتەھو، بەلام ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ ھەرمووى: وَاللَّهِ ئەو ئالايەى پېغەمبەر ﷺ
بەستويەتى ھەلىنا ۋە شىنمەھو، ئەگەر بالندە بمانرپىن و دېندەش لە دەرەھى
(مَدِينَةُ) بن و سەگەكان دايكەكانى ئىمانداران بە قاچيان رابكىشتن، من
لەشكرى (أُسامة) ھەر دەنپىر.

جا ئەم جارەش ھەندىك لەو كەسانەى وتارى پېغەمبەر ﷺ پىنەگەشتبوو، تەكايان
لە ئىمام (عُمَرُ) ﷺ كرد: بە ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ بلى: يەككى بە تەمەنتر لە جى
(أُسامة) بكا تە ھەمىرى لەشكرەكە.

جا كە ئىمام (عُمَرُ) ﷺ ئەم داوايەى كرد، ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ رېشى ئىمام (عُمَرُ)ى
گرت و ھەرمووى: ئەى كۆپى (الْخَطَّاب) دايكت زگسوتاو بى، چۆن-جگە لە ئەمىرى
پېغەمبەر ﷺ - ئەمىرىكىتر دابنىم؟

ئىتر ئىمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ لە يەككى مانگى (رَبِيعُ الْآخِرِ) سالى يازدەى كۆچى
لەشكرەكەى وەرپكرد و بەخۇشى رېگەى سەعاتىك بۇ خواھافىزى لەگەلىان چوۋە
دەرەھى (مَدِينَةُ) و لە رېگەدا بە پىادەيى لە تەنىشت ھەزرىتى (أُسامة) ﷺ دەرۇيشت،
ھەزرىتى (أُسامة)ش ﷺ بە سوارى دەرۇيشت، جا ھەر چەند

حه زهرمتی (أسامة) ﷺ هه وئی دا: داببه زئی و ئه ویش به پیاده می برهوا، ئیمام (أبو بکر) ﷺ فهرمووی: والله نابی داببه زئی، جا ئیمام (أبو بکر) ﷺ تکیا له هه زهرمتی (أسامة) کرد: ئیمام (عمر) ﷺ ئیزن بدا بگه پیتته وه؟ تاكو له (مدينة) یارمه تی بدا. جا هه زهرمتی (أسامة) ش ﷺ ئیمام (عمر) ی ئیزن دا، بۆین كه ئیمام (عمر) ﷺ چاوی به هه زهرمتی (أسامة) ده كه وت، دهی فهرموو: (السلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَمِيرُ).

ئینجا هه زهرمتی (أسامة) ﷺ بیست شهو رۆیشتو گه یشته (أبنتی) و له وئی له گه ل کافر مهكان روه پرووی یه کتری بونه وهو زۆریان له کافر مهكان کوشتن و زۆریشیان ئی به دیل گرتن، جا دلخۆشی له وهدا بوو: له م غه زایه دا یه ک موسو ئمانیش شه هید نه بو، هه زهرمتی (أسامة) ش ﷺ له م غه زایه دا بکوژی باوکی خۆی به دهستی خۆی کوشتو به سه رکه وتووپی گه رانه وه بو (مدينة)، له رێگه شدا به په له ده رۆیشتن، بۆین له م غه زایه دا ته نها چل رۆژیان پێ چوو، والحمد لله تعالى. (البداية والنهاية) ب (٤) ل (٨٠) و (فتح الباري) ب (٨) ل (١٩٠) و (السيرة الطيبة) ب (٣) ل (٢٩١).

﴿ژماره ی شه هیده کانی ئیسلام و کوژراوه کانی کافر مهكان له جه نگه کانی پیغه مبه ردا ﷺ﴾
له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ له ماوه ی ده سا لدا (٦٥) شه ست و پینج جه نگ له گه ل کافر مهكاندا روه وئی دا: له کو ی (٢٧) بیست و هفت غه زا و (٢٨) سی و هشت (سریة)، جا ژماره ی شه هیده کانی ئیسلام له و هه موو جه نگانه دا گه یشته نزیکه ی (٢٦٢) دوو سه دو شه ست و دوو شه هید، کوژراوه کانی دوژمنانی ئیسلام گه یشته ده وری (١٠٢٢) هه زارو بیست و دوو کوژراو، واته: تیکر پای ژماره ی هه ردوو لا ده گاته: (١٢٨٤) کوژراوی جه نگ، نه مه کو ی زیانی گیانی موسو ئمانان و دوژمنه کانیان بوو تا وه فاتی پیغه مبه ر ﷺ، مه روه ک دکتور (راغب السرجانی) پوونی کردۆت ره له کتبی (ماذا قدم المسلمون للعالم) ب (٢) ل (٥٢٤) ط: ٢.

﴿باسی نه خوشبوون و وه فاتی پیغه مبه ر ﷺ﴾

له شه وی چوار شه ممه ی کو تایی مانگی (صفر)، سالی یازده ی کو چی، پیغه مبه ر ﷺ له نیوه ی شه ودا به هه زهرمتی (أبومؤیهبه) ی ﷺ فهرموو: ﴿من فهرانم پێ کراوه تکیا لی خوشبوون بو مردووه کانی گو پستانی (البقيع) بکه م، تو له گه لم وهره﴾. جا كه چونه ناو گو پستانه كه، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿السلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْمَقَابِرِ﴾ سه لامتان ای بئی ئه ی خه لکی گو پره كان، با دل تان خو ش بئ به و مردنه ی ئی وه تی ی دانه، به هوی ئه و ژیا نه ی خه لك تی ی دایه: فیتنه و ئاژا وه وه ک پارچه کانی شه وی تاریک پوهی له خه لك کردوه، دوا ییه که یان به شوین سه رتاییه کاندای، دوا ییه که یان له سه رتاییه کان خرابتره﴾.

ئینجا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿ئهی (أبومؤیهبه) من کليلة کانی گه نجینه کانی

دونيائو مانه وەم له دونيادا دراوه تى و ئينجا چوونه بههشتيش، جا كراومه سهرپشك له نىوان ئه وهيان و له نىوان چوونه لاى خوداو بههشت.

جا چه زهرتى (أَبُو مُوَيْهَبَةَ) گوتى: به دايكم و باوكمه وه گيانفيدات بم، كليله گانى دونيا و مانه و مت له دونيا و ئينجا بههشت ههلبژيره. پيغه مبه رزى فهرمووى: «نا، وَاللَّهِ مِنْ چوونه لاى خواو بههشتم ههلبژارد».

جا پيغه مبه رزى تكاى لىخوشبوونى بۆ مردوو هگاني گۆرستانى (البقيع) كرد، ئينجا گهراوه ماله وهى و بۆ سبهينى نهخوشى و مفا تگردنى دهستى پى كرد، سه ره تاي نهخوشيه كهى ژانه سه ريكي زۆر بههيز بوو، چه زهرتى (عائِشَةُ) -رضي الله عنها- فهرموويه تى: كه پيغه مبه رزى له (البقيع) گهراوه، سه رم دهنيشا، جا پيشوا زيم لى كردو گوتم: ئاي سه رم. پيغه مبه ريش رزى فهرمووى: بهلكو من -والله- ئاي سه رم... جا پيغه مبه رزى فهرمووى: «تۆ زهره ر ناكه ي ئه گه ر پيش من بمري، جا من سه ره پرشتيت بكه م و كفتت بكه م و نويزت له سه ر بكه م و بتنيژم».

جا پيغه مبه رزى نهخوشيه كهى هه ر بههيزتر ده بوو و رۆژيك له نۆبه تى چه زهرتى (مَيْمُونَةُ) ي هاوسه رى دا -رضي الله عنها- لههوش چوو، جا گوتيان: لهوانه يه پيغه مبه رزى نهخوشى (ذات الجنب) = بهرنگى بى، بۆيى بى ئيزنى وى دهرمانيان له ده مى كرد، جا پيغه مبه رزى هاته وه هوش و فهرمووى: كى واى لى كردم؟ گوتيان: (العباس) ي مامت، چونكه مه ترسى نهخوشى بهرنگى لى ده كردى، جا پيغه مبه رزى فهرمووى: ئه م نهخوشيه له شه يتانه وه يه، خواى گه وه شه يتان به سه ر مندا زال ناكا، هه ر كه سيك له م ماله دا بى، ده بى ئه و دهرمانه ي له ده مى بكري، جگه له (العباس) ي مام.

ئينجا پيغه مبه رزى هه ر ده يفه رموو: من سبهينى له كوئى ده بم؟ جا به دواى ژنه گانى دا ناردو ئيزنى لى و مرگرتن: تا له مالى چه زهرتى (عائِشَةُ) دا -رضي الله عنها- نهخوشى بكه ي و به نۆبه ت كردن بيبورن. ئه وانيش ئيزنيان دا، جا ئيمام (علي) و ئيمام (العباس) رضي الله عنهما پيغه مبه ريان رزى به ده ست گرتو ئه و يش له نىوانيادا رويشت، تا گه يشتنه مالى چه زهرتى (عائِشَةُ) رضي الله عنها، جا چه زهرتى (عائِشَةُ) -رضي الله عنها- (المعوذات) = [قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ] و [قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ] و [قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ] ي ده خو يندن و فوى ده كرده پيغه مبه رزى، چونكه كه پيغه مبه رزى نهخوش ده بوو ئه وه اى ده كرد.

جا پيغه مبه رزى فهرمووى: «ئهى (عائِشَةُ) باوكت و كوره كهى بانگ بكه، تاكو بۆ (أَبُو بَكْرٍ) وه سينيك بنوسم، نه وه كه كه سانيك خۆزگه بكه ن و خوداو ئيمانداره كانيش ريگه نه ده نه كه سيكي تى جگه له (أَبُو بَكْرٍ).

جا چه زهرتى (فاطمة) ي گيزى پيغه مبه رش رزى هات و پيغه مبه رزى مه رچه باى لى كردو

له راسته‌ی خۆی داینیشاندو به نه‌ینی قسه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کرد، چه‌زهرتی (فاطمه) ش-رضی الله عنها- گریا، ئینجا قسه‌یه‌کی‌تری به نه‌ینی له‌گه‌ڵ کرد، ئهم جاره چه‌زهرتی (فاطمه) -رضی الله عنها- پێکه‌نی، جا چه‌زهرتی (عائشه) -رضی الله عنها- لێی پرسى چى پێگوتی؟ چه‌زهرتی (فاطمه) ش-رضی الله عنها- فه‌رمووی: نه‌ینی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاشکرا ناکه‌م. ئینجا که پێغه‌مبه‌ر ﷺ وفاتی کرد، چه‌زهرتی (فاطمه) -رضی الله عنها- ئاشکرای کردو فه‌رمووی: جارى یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿هه‌موو سالیك (جُبْرَائِيلُ) يَه‌ك جَار دهورى قورئانى پێ‌ده‌کردمه‌وه، به‌لام ئهم سال دوو جار دهورى قورئانى پێ‌کردومه‌وه، وا ده‌زانم کاتی مردنم هاتوه، تۆش-ئه‌ی (فاطمه)- یه‌که‌م که‌سى له‌ بنه‌ماله‌ی من به‌ دوامدا دی‌ی و ده‌مری﴾. منیش گریام، جا دوو باره پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ﴿تۆ پازى نابى ببیه‌ گه‌وره‌ی ئافره‌تانى به‌هه‌شت و گه‌وره‌ی ئافره‌تانى ئیمانداران-ئهم ئوممه‌ته؟﴾ منیش له‌ خوشیان پێکه‌نیم.

هه‌روه‌ها رۆژى پێنج شه‌مه‌مه‌ کۆمه‌له‌ پیاویکی له‌ لا بون و فه‌رمووی: ﴿وه‌رن نو‌سراویکتان بۆ بنوسم تا له‌ دواى ئهم نو‌وسراوه‌ گومرا نه‌بن﴾. جا ئیمام (عمر) رضی الله عنه فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ هۆی ئیش و ئازار ئهو قسه‌یه‌ ده‌گا، قورئان به‌سه‌و پێویست به‌ هه‌یجێ‌تر نا‌کا. هه‌ندیکی‌تریش فه‌رموویان: با بۆمان بنوسی. ئیتر که‌ بووه‌ کێشه‌کێش، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: هه‌لسن برۆنه‌ ده‌ره‌وه. له‌ هه‌دیسیکی‌تردا هاتوه‌: که‌ کۆمه‌له‌که‌ بووه‌ کێشه‌یان، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: نا‌گونجی له‌ لای هه‌یج پێغه‌مبه‌ریک کێشه‌ کێش بکری. جا گوتیان: ئه‌وه‌ چیه‌تی؟ ئایا وه‌خۆی‌دا ده‌لی؟ پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: وازم لێ‌بێنن... جا فه‌رمووی: ﴿کافره‌کان له‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب ده‌ریکه‌ن، پێزیش له‌ وه‌فده‌کان بنین وه‌ک من پێزم لێ‌ ده‌نان﴾.

ئینجا هه‌ر له‌ رۆژى پێنج شه‌مه‌مه‌ی هه‌شتی (ربیع الاول) پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: له‌ هه‌فت کونده‌ی ئاو، که‌ زاربێنیان نه‌کرا بێته‌وه‌و له‌ هه‌فت بیر پێ‌کرا، ئاوم به‌ سه‌ردا بکه‌ن تا‌کو خۆم بشۆم و بچمه‌ لای خه‌لکی مزگه‌وت و قسه‌یان بۆ بکه‌م. جا له‌ ناو ته‌شتیکی گه‌وره‌یان دانا و ئاویان پێ‌دا کرد، تا فه‌رمووی: به‌سه‌ به‌سه‌. ئینجا فه‌رمووی: ﴿ئه‌ی (عائشه)، تا ئیستاش هه‌ست به‌ ئازاری خواردنه‌ ژه‌هرکراوه‌که‌ی (خَبِير) ده‌که‌م، ئه‌وه‌ کاتی بچرانی ده‌ما‌ری دلمه‌ به‌ هۆی ئهو ژه‌هره‌﴾. جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ په‌رۆکیکی له‌ سه‌ری‌خۆی به‌ست و چوو هه‌ر مینه‌به‌ری مزگه‌وت و دانیش، پێش هه‌موو شتێک (حمند) و (شکر)ی خ‌وای کرد، ئینجا دوعای په‌حمه‌تی بۆ شه‌هیده‌کانی (أخذ) کردو ت‌کای لێ‌خوشبوونی بۆ له‌ خوا کرد... ئینجا فه‌رمووی:

﴿بەندەيەك خۇاىگەرە كىرەيەتتە سەرپشك: لە نىۋان خۇشىدۇنياۋ لە نىۋان نىعمەتى لاىخۇى؟ ئەۋىش نىعمەتى لاىخۇاى ھەلىباردۇە﴾.

جا ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. تىگەشت: پىغەمبەر ﷺ خۇدىخۇى مەبەستە، بۇيى دەستى بە گىريان كىردۇ ھەرمۇۋى: بە خۇمان و مال و مىندالمان فىداى تۇ بىن. پىغەمبەر ﷺ ھەرمۇۋى: ئەى (ئۇبۇكر) لە سەرخۇ بە. ئىنجا پىغەمبەر ﷺ لە وتارەكەىدا باسى گەرەمەى و رىزدارى ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. كىردۇ ھەرمۇۋى: ﴿لە ھەمۇ كەسىك خاۋەن مەتتە بە لاى مەۋە (ئۇبۇكر): لە ھارپىيەتى و لە مالىبەخشىن، ئەگەر ھىچ كەسىك كىردا دۇستىخۇم، (ئۇبۇكر) مەكەردە دۇستىخۇم، بە لام دۇستايەتى ئىسلام گەرەتەرە، ھەر دەرگايەكى خەلكى كە بۇ ھاتۇچۇى نوپۇز لە مەزگەوتدا كىرانەتەرە، گىشتى بگىن، تەنھا دەرگاي (ئۇبۇكر) نەبى﴾.

جا ئەمەيان دىۋاىن وتارى پىغەمبەر ﷺ بو، ھەرۋەھا لە دىۋاى ئەم رۇزەى پىنج شەمە، پىشنىۋىزى مەغرىبى شەۋىجۇمەى كىردۇ ھىچىتەر نەيتۋانى لە مەزگەوت پىشنىۋىزى بكا، ھەرۋەك لە (صحيح البخاري)دا لە (ام الفضل) كىرەدراۋە، بۇيى ھەرمانى دا: ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. پىشنىۋىزى بۇ (صحابە)كان ر.ھ.ا. بكا.

جا ھەزرىتى (عائشة) رضى الله عنها- ھەرمۇۋى: (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. دىل ناسكە، ئەگەر لە شۇيى تۇ نوپۇز بكا، لە بەر گىريان دەنگى ناگاتە كۆى خەلك. جا پىغەمبەر ﷺ ھەرمۇۋى: ﴿ئىۋە ۋەكو ئافرەتەكانى چىرۇكى يوسف پىغەمبەر ﷺ -ۋاتە: دىل و زوبانتان لىك جىايە- دەبى (ئۇبۇكر) پىشنىۋىزى بكا﴾. جا لە نوپۇزى عىشاي شەۋىجۇمەۋە ئىمام (ئۇبۇكر) دەستى بە پىشنىۋىزى كىرد، تا پىغەمبەر ﷺ ۋەفاتى كىرد، ۋاتە: لە ھەقدە نوپۇزدا پىشنىۋىزى كىرد، چۈنكە پىغەمبەر ﷺ جۇمەۋ شەمەۋ يەكشەمە نەيتۋانى بىتە مەزگەوت، لە رۇزى دۈۋشەمەش لە چىشتەنگاۋدا ۋەفاتى كىرد.

جا لە ۋە سى رۇزانەدا رۇزىكىان ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. لە مەزگەوت نەبو و لە نوپۇزى سەبەنەدا ئىمام (عمر) ر.ھ.ا. پىشنىۋىزى كىرد، جا كە ئىمام (عمر) ر.ھ.ا. (الله اكبر) نوپۇزدا بەستى گوت، پىغەمبەر ﷺ لە مالىۋە كۆى لىبوو، جا ھەرمۇۋى: ﴿نا، نا، نا، دەبى (ئۇبۇكر) پىشنىۋىزى بكا﴾. جا نوپۇزەكەيان بىرى ئىمام (عمر) ر.ھ.ا. لاكەوت، جا ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. ھات پىشنىۋىزى كەى كىرد.

رۇزىكىتەش پىغەمبەر ﷺ بۇ نوپۇزى نىۋمۇ ۋاتە مەزگەوت، ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. پىشنىۋىزى دەكەرد، جا ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. ۋازى لە ئىمامەتى ھىناۋ كىشاۋە دىۋاۋە، جا پىغەمبەر ﷺ بە دانىشتۋى پىشنىۋىزى كەى تەۋاۋ كىرد، ئىمام (ئۇبۇكر) ر.ھ.ا. دەنگى (الله اكبر) دەگەيانە نوپۇزەكەردەكان. ھەرۋەھا پىغەمبەر ﷺ لە نوپۇزىكى

سبهینه دا به دانیشووی-رکعه تیکی به جهماعهت له پشت ئیمام (أبوبکر) ﷺ کرد،
ئینجا که سهلامی داوه، پیغه مبه رﷺ رکعه ته که یتری به ته نهایی ته واو کرد.

به لام ئیمامی (الترمذی) فهرموویه تی: سئ جار پیغه مبه رﷺ له نه خوشی و هفاتی دا
نویژی به جهماعهت له پشت ئیمام (أبوبکر) ﷺ کردوه.

جا له سبهینه ی رۆژی و هفاتی دا-که دووشه مبه بوو- پیغه مبه رﷺ په رده ی ژووره که ی
لادا و ته ماشای (صحابه) کانی کرد له پشت ئیمام (أبوبکر) ﷺ بۆ نویژکردن ریز بوینه،
جا ئیمام (أبوبکر) ﷺ ویستی بکشیته وه وایزانی پیغه مبه رﷺ بۆ نویژکردن دی،
به لام پیغه مبه رﷺ نمازهی بۆ کردن: ئیوه نویژه که تان بکه ن. جا په رده که ی
داخته وه له کاتی چیشته نگاودا و هفاتی کرد، واته: ئەمەیان دوایین چاوپیکه وتنی
پیغه مبه رﷺ بوو له مزگه وتدا.

جا که (صحابه) کان چاویان به پیغه مبه رﷺ که وت، زۆر دلیان خوش بوو و وایان زانی
له نه خوشیه که ی چاک بۆته وه، بۆی ئیمام (أبوبکر) ﷺ گهراوه ماله که ی خوی له
(السُّنْح)، ههروه ها ژنه کانی پیغه مبه ریش ﷺ هه ر یه که یان گهراوه ماله که ی خوی.

ئینجا له سه ر هتای چیشته نگاودا دیسان نه خوشیه که ی توندو به هیژتر بۆوه، بۆی
حه زه ر هتای (عائشة) -رضی الله عنها- سه ری پیغه مبه ری ﷺ هیآ ناو کۆشی خوی له سه ر پانی
خوی داینا، ناوه ناوه ش ئازاری گیان دهر چوون دهاته سه ر پیغه مبه روو ﷺ بی هۆش
دهبوو، جا که دهاته وه هۆش خوی، جامه ئاویکی له لا بوو، دهستی خوی ته ر ده کردو
به رووی خوی دا ده هی ناو ده یفه رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به راستی مردن ئازاری هه نه، جا
ده یفه رموو: خودایه یارمه تیم بده له سه ر ئازاره کانی مردن.

جا حه زه ر هتای (فاطمه) -رضی الله عنها- ده یفه رموو: هه ی هاوار له و ناخوشیه ی باوکم،
پیغه مبه ریش ﷺ ده یفه رموو: له مپۆ به ولاوه باوکت هیچ ناخوشی ی تر نابینی.
جا له و حال ته دا پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو: ﴿لَعَنَهُ تَى خَوا لَه جَولَه که و دیا نه کان
بدا، گۆپی پیغه مبه ره کانیان کردۆ ته مزگه وت﴾. ئینجا فه رموو: ﴿ئَاگاتان له
نویژو له کۆیله کانتان بی﴾. جا هه ر دووباره ی ده کردوه تا غر غر له سینه ی هات.

جا له و کات دا حه زه ر هتای (عبدالرحمن) کور ی ئیمام (أبوبکر) -رضی الله عنها- هاته ژووره وه
سیواکیکی له ده ستدا بوو، پیغه مبه ر ﷺ ته ماشای سیواکه که ی کرد، جا حه زه ر هتای
(عائشة) -رضی الله عنها- فه رموو: بۆت وهر بگرم؟ پیغه مبه ر ﷺ نمازهی کرد: به ئی، بۆم
وهر بگره. جا حه زه ر هتای (عائشة) -رضی الله عنها- سه ری پیغه مبه ری ﷺ بلند کردو دایه پال
سینگی خوی و سیواکه که ی دایه ده ست، جا که پیغه مبه ر ﷺ سیواکه که ی خسته ناو
ده می پیرۆزی، هه ستی کرد سیواکه که ره قه، بۆی حه زه ر هتای (عائشة) -رضی الله عنها-

فهرمووی: سیواکه کهت بۆ نهرم بکهه؟ پیغه مبه رزیه فهرمووی: بهئی. جا چه زرهتی (عائشة) - رضي الله عنها - سیواکه کهی به ددانه کانی جوی و نهرمی کردو دایه وه دهستی، جا پیغه مبه رزیه به خوی سیواکی پی ده کرد، جار جار هس دهستی له ناو جامه ناوکه دادمه ناو (لا إله إلا الله) دمگوت، ئینجا سئ جار فهرمووی: ﴿يَا الرَّفِيقُ الْأَعْلَى﴾ له گهل هاوپئی شوینی به زتردا دهیم. واته: پیغه مبه ران و راستگویمان و شهیدان. جا رستهی (الرَّفِيقُ الْأَعْلَى) دوایین فهرموودهی پیغه مبه رزیه بوو، له دواى ئهم فهرموودمیه له نیوان سینگو و چه ناکهی چه زرهتی (عائشة) دا - رضي الله عنها - گیانی موبارهکی دهرچوو و سیواکه کهی له دهستی به ربووه دهستی کهوته ناو جامه ناوکه.

چه زرهتی (عائشة) - رضي الله عنها - فهرموویهتی: یه کیک له نیعمه ته کانی خوا بۆ من، ئه وه بوو: پیغه مبه رزیه له مائی مندا و وفاتی کرد، له نیوان چه ناکه و سینگی مندا گیانی دهرچوو، خوی گه وه له کاتی و وفاتی دا تفی من و تفی ئه وی به یه که وه کۆ کرده وه - واته: له و کاتهی سیواکه کهی به ددانه کانی خوی بۆ نهرم کرد - جا که پیغه مبه رزیه گیانی دهرچوو، بۆنیکی زۆر خوشی لئ هات، بۆنی ئه وها خوشم نه بی نیوه، به لام نه زانیی من ئه وه بوو: که پیغه مبه رزیه گیانی دهرچوو، سه ری ئه ویم دانا سه ر بالیفیک و له گهل ژنه کان دهستم به گریان کرد.

جا چه زرهتی (فاطمه) ش - رضي الله عنها - دهستی به گریان کردو فهرمووی: ﴿يَا أَبَتَاهُ أَجَابَ رَبًّا دَعَاهُ، يَا أَبَتَاهُ مَنْ جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ مَا وَا، يَا أَبَتَاهُ إِلَيَّ جَبْرِيلُ نَعَاهُ﴾ هۆ باوکه وه لامی خودایه کی داو هت وه که دهعه تهی کرده، هۆ ئه و باوکه ی به هه شتی (الْفِرْدَوْسِ) شوینی هتی، هۆ باوکه هه والی و وفاتت بۆ لای (جُبْرَائِيل) ده به ی.

ئینجا که پیغه مبه ریان رزیه به خاک سپارد، چه زرهتی (فاطمه) - رضي الله عنها - فهرمووی: ئه ی (أَنَسَ) چۆن دلتان هات گل به سه ر پیغه مبه ردا رزیه بکه نه وه؟.

﴿کاتی و وفات کردنی پیغه مبه رزیه﴾

چه زرهتی (ابن عباس) رضي الله عنهما فهرموویهتی: ﴿پیغه مبه رزیه له پۆژی دووشه ممه دا له دایک بووه، له دووشه ممه دا بووه ته پیغه مبه ر، له دووشه ممه دا کۆچی کرده بۆ (مَدِينَة)، له دووشه ممه دا چووه ته ناو شاری (مَدِينَة)، له دووشه ممه دا و وفاتی کرده﴾. واته: له چیشه نگاوکی درهنگی نزیک نیوه پۆ، پۆژی دووشه ممه ی دوانزه ی (ربیع الأول) ی سالی یازدهی کۆچی، به رامبه ر (۸) هه شتی (حزیران) ی سالی (۶۳۳) ی زایینی، پیغه مبه رزیه و وفاتی کرد، ماوه ی (۱۳) سیژده پۆژان له نه خوشی و وفاتی دا مایه وه، که و وفاتی کرد ته مه نی شه ست و سئ سال بوو، له گهل ئه وه شدا له سه رو ریشی دا بیست مووی سپی نه بو، ماوه ی پیغه مبه رایه تی (۲۳) بیست و سئ سال بوو:

سيزده سال له (مكة)، ده ساليش له (مدينه).

ئينجا كه (صحابه) كان ﷺ هه والى وهفاتي پيغه مبهريان ﷺ گه يشتي، سريان لي شيواو هوشيان تيك چوو: نيمام (علي) ﷺ له پي كه وتو نه يتواني هه لسپته پيو، نيمام (عثمان) ﷺ لال بوو و قسه ي پي نه ده كرا، نيمام (عمر) ﷺ شپوراو هوش تيك چوبوو له مزكه وتدا وتاري دداو ده يگوت: (پيغه مبهري ﷺ نه مردوه، پيغه مبهري ﷺ نامري تا (منافق) هكان له ناو دها، پيغه مبهري ﷺ وهكو حه زره تي (موسي) ﷺ چوره ته لاي خواو ده گه پي ته وه، هر كه سيك بلي: پيغه مبهري ﷺ مردوه، ده يكوژم).
نيتر هر نه وها هه پر شه ي دم كردن تا رځه كاني دهمي كه فيان كردبوو.

به لام نيمام (ابوبكر) ﷺ هيچ نه شيواوو، به لكو له مالي خوي له (الستج) به سوري نه سپه كه ي هات دابهزي و فرميسي له چاو هكان ده هاتنه خواره وهو يه كسهر رووي كرده لاشه پي روزه كه ي پيغه مبهري ﷺ، ديتي به بهر ماتي ك داپوشراوه، جا بهر ماله كه ي له سهر رووي پيغه مبهري ﷺ لاداو ده ستي به ماچكردي پيغه مبهري ﷺ كردو ده سگرياو ده يفهرموو: به دايكم و باو كمه وه فيدات بم نه ي پيغه مبهري خوا به زيندوويي و به مردويي پاك و بوخوشي، والله خوي گه وره دوو مردنت له سهر كو ناكاته وه، نهو مردنه ش كه خوي گه وره له سهر ي نوسيبوي، نه وه مرد ي.

ئينجا هاته دمره وهو فهرمووي: هو (عمر) دانيشه. به لام نيمام (عمر) ﷺ دانه نيشت و هه پر شه ي دم كردن. جا نيمام (ابوبكر) ﷺ ده ستي به وتار كرد، خه لكه كه ش وازيان له نيمام (عمر) ﷺ هيناو روويان كرده لاي نيمام (ابوبكر) ﷺ، جا فهرمووي: خه لگينه هر كه سيك له نيوه (محمد) ﷺ ده پرست، نه وه بيگومان (محمد) ﷺ مرد، هر كه سيكيش له نيوه خوي گه وره ده پرستي، نه وه خوي گه وره زيندووهو نامري، خوي گه وره ده فهرمووي: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران: ١٤٤، (محمد) ﷺ هر پيغه مبهري كه، پيش نه ويش چنده ها پيغه مبهري تر نه ماون: يا مردون، يان كوژراون- چونكه هر هه موويان ئاده ميزادن- جا نه گهر (محمد) ﷺ بمري، يان به ده ستي كافره كان بكوژري، ئايا نيوه له ئاييني ئيسلام پاشگه ز دهنه وه؟ هر كه سيك له ئاييني خوي پاشگه ز بيته وه، نه وه هيچ زيانيك له خوا نادا، بيگومان خوي گه وره پاداشتي شوكركاران ده داته وه: كه له سهر ئاييني خويان ده ميننه وه.

جا نيمام (عمر) ﷺ فهرمووي: وهك بلي ي پيش ئيستا نهو ئايه ته م هر نه بيستبي، نه و جا زانيم پيغه مبهري ﷺ وهفاتي كردوه، بويي له پيوه كه وتمه سهر زهوي و خوم پي

رانەگیرا. جا موسوئمانەکانیش ئەم ئایەتەیان لە ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وەرگرتەوه و بەردەوام دەیانخویندەوه.

﴿شۆردنی پێغەمبەر ﷺ﴾

ئینجا لە دواى نیوەرۆی رۆژی دووشەممە، موسوئمانان سەرقاتی (بَيْعَةَ) ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بون و ئەویان کردە (خَلِيفَةَ) = جێنیشی پێغەمبەر ﷺ، لە رۆژی سێ شەممەش (بَيْعَةَ) گشتی وەرگیرا، ئینجا دەستیان بە کاروباری جەنازی پێغەمبەر ﷺ کرد، بەلام بۆ شۆشتنی پێغەمبەر ﷺ گوتیان: نازانین وەك مردوووەکانیخۆمان پووتی بکەینەوه، یان لە بەرگیخۆیدا بيشۆین؟ جا لەو کات بۆرژانیکیان بە سەردا هاتو یەکیکی نەناسراو لە قورەنەى ژوورەكە پێى گوتن: لە بەرگیخۆیدا پێغەمبەر ﷺ بشۆن. جا دەستیان بە شۆشتنی پێغەمبەر ﷺ کردو کراسەكەشى هەر لەبەردا بوو و ئاویان پێدا دەکردو بە کراسەكەش هەتیان دەگوشی.

ئەوانەى بەشداری شۆشتنیان کرد: ئیمام (علي) و ئیمام (العباس) و هەردوو کورەکانی ئیمام (العباس) ش: (الفضل) و (عثم)، هەم حەزەرەتى (أسامة بن زيد) و حەزەرەتى (صالح) ئازادکراوى پێغەمبەر ﷺ، جا لە کاتی شۆشتنیشی (کوله) - پەردەیهکیان دانابوو، لە بیرى (أريس) ش ئاوى شۆردنیان بۆ هێنا.

﴿کفن کردنی پێغەمبەر ﷺ﴾

ئینجا لە دواى شۆشتن، کراسەكەیان ئىداکەناندو لە سێ پارچە کفنى سپىدا - کە لە لۆكە دروست کرابون - کفنیان کرد، کراس و میزەر لەگەڵ ئەو سێ پارچە کفنەدا نەبون.

﴿نوێژ لەسەرکردنی پێغەمبەر ﷺ﴾

ئینجا لە دواى کفنکردن، پێغەمبەریان ﷺ لە سەر تەختیک داناو (صَحَابَةُ) کان ﷺ کۆمەڵ کۆمەڵ دەهاتن بە تەنهایى - بئى ئیمام - نوێژی جەنازیان لە سەر دەکرد، ھۆیەكەشى ئەو بوو: خواىگەورە دەفەرموى: خوداو (ملائكة) سەلاوات لە سەر پێغەمبەر ﷺ ئىدەدەن. هەم فەرمانی کردو ئیماندارەکانیش سەلاواتی لە سەر ئىبدەن، بۆیى پێویستە هەر کەسەو راستەوخۆ سەلاواتی لە سەر ئىبدا، نوێژ لە سەرکردنیشی هەر ئەوھایە، ئەگەر نا: ئەو کات ئیمام (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) کرابوو (خَلِيفَةُ) و مافی پێشنوێزی جەنازەشى هەبوو.

ھەندئى زانایتریش فەرموویانە: ھۆیەكەى ئەو بوو: تاكو نوێژ لە سەرکردنەكەى زۆر جار دووبارە ببیتەوه. واللہ اعلم.

﴿ناشتنی پێغەمبەر ﷺ﴾

لەبارەى ناشتەنى پېغەمبەرﷺ، راي جياواز ھەبون: ھەندىك گوتيان: لە (البقيع)، ھەندىك گوتيان: لە لاي (ابراهيم) پېغەمبەرﷺ، ھەندىك گوتيان: لە لاي مېنبەرەكەى، ھەندىك گوتيان: لە شوينى نويزکردنى.

جا ئىمام (أبو بكر)ﷺ ھاتو فەرمووى: گويم لە پېغەمبەرﷺ بوو فەرمووى: ﴿ھەر پېغەمبەرئىك وەفات بكا، لە شوينى وەفاتكردنىدا دەنيژرى﴾. جا بە بەلگەى ئەم فەرموودەى: ياتاگەكەى پېغەمبەريانﷺ لاداو لە ژيەر ياتاگەكە لە ژوورەكەى ھەزەرەتى (عائشة) رضى الله عنها- گۆرەكەيان بۆ ھەلگەند.

جا لەبارەى چۆنىەتى گۆرەكەش، دوو راي جياواز ھەبون: ئايا (لحد)=لادې بى، يان (شق)=ناودې بى، جا ھەزەرەتى (أبو طلحة)ﷺ وەستاي گۆرى لادې بوو، ھەزەرەتى (أبو عبيدة)ﷺ وەستاي گۆرى ناودې بوو، جا ئىمام (عمر)ﷺ فەرمووى: بە دواى ھەردووکیاندا بنيرن، كامەيان پيشتر ھات، با ئەو گۆرەكە ھەلگەنى، ئينجا فەرمووى: خودايە بۆ پېغەمبەرى خوتﷺ چاکترەكە ھەلبيژرە. جا ھەزەرەتى (أبو طلحة)ﷺ پيشدا ھاتو گۆرپكى لادې ھەلگەند، جا ئىمام (علي) و ئىمام (العباس) و (الفضل) كۆرىﷺ دابەزىنە ناو گۆرەكەو (شقرا)ﷺ پارچە جليكى لە ناو گۆرەكە راخست. بزانه: پاخستنى ئەم پارچە جلە، تايبەتە بە پېغەمبەرﷺ، چونكە لاشەى پېغەمبەران عليهم الصلاة والسلام لە ناو گۆردا ناپزى.

ئينجا لە شەوى جوارشەممەى چواردەى (ربيع الأول) پېغەمبەرﷺ لە لاي پىيەكانى ھە داندرناو گۆرەكەى و گلى بە سەردا كراو، ئينجا كە لە كاتى گل بە سەرداگردنە ھەدا دەنگى بىلەكان ھات، ژنەكانى پېغەمبەرﷺ دەستيان بە گريان كەردە ھەو خەلكى ناو مزگەوتيش دەستيان بە گريان كەرد، دانىشتووانى (مدينة)ش يەكەدەنگ ھاواريان ئىھەلسا و شارى (مدينة) بە گريانى ئەوان لەرزى ھەو، كاتى ھەزەرەتى (بلال)ﷺ بانگى سەينەى دا، ئەویش گرياو زياتر خەلكەكە غەمبار بوو.

جا ئىستا گۆرەكەى پېغەمبەرﷺ كەوتۆتە ناو مزگەوتى پېغەمبەرﷺ لە (مدينة)، ئىمام (أبو بكر) و ئىمام (عمر)ﷺ رضى الله عنهما- لە ژوورەكەى گۆرى پېغەمبەرداﷺ نيژراون، وصلى الله وسلم على سيدنا محمد وآله وأصحابه فى الآخرة والأولى. (البداية والنهاية) ب(۳) ل(۳۰۲-۳۰۵) و(فتح الباري) ب(۸) ل(۱۶۲-۱۸۹) و(السيرة الحلبية) ب(۲) ل(۴۸۴-۵۱۸).

﴿گۆلبيژيرىك ئەم گۆلزارە﴾

يەكەم: پياوى ئىھاتوو دەكرىتە كاربەدەست، لەبارەى ھەزەرەتى (أسماء)ﷺ پېغەمبەرﷺ فەرمووى: (أسماء) شياوى ئەمىرايەتىيەو لەو كەسانەى كە لە ھەموو كەسەك لە لاي من خۆشەويسترن. بزانه: باوكى ھەزەرەتى (أسماء): ناوى (زَيْد بن حَارِثَة) بوو-رضى الله عنهما-

کۆپله يه کی ئازاد کراو بوو، حه زه تی (أَسَامَة) ش ﷺ گه نجی کی ته مه ن هه ژده سالان بوو، جا نه کۆپله يه تی باوکی و نه بچوکی ته مه نی، نه بونه پێگر: که پیغه مبه ر ﷺ حه زه تی (أَسَامَة) ﷺ بکاته نه میری له شکرێک: که زۆرینه ی پیاوما قولان و پيش سپی (مهاجر و أنصار) ی تێدا بون، به ئی: نيمام (أَبُو بَكْرٍ) و نيمام (عُمَرُ) ش رضی الله عنهما - سه ربا زنیکی ئه م له شکره بون، سُبْحَانَ اللَّهِ! ئه م (أَسَامَة) يه چ (أَسَامَة) يه که ببیته سه رکرده ی ئه م جوړه له شکره ؟ یان ئه و دوو نيمامه پێزدارانه چ (أَبُو بَكْرٍ) ی و چ (عُمَرُ) یکن ئه وها گوپرايه ئی پیغه مبه ر ﷺ بنو ئه میرا يه تی (أَسَامَة) يه کی هه ژده سالی قبول بکه ن؟ پینوسه که م ناتوانی گه وره یی ئه وان پوون بکاته وه ! به لام ئه وهنده ده لیم: به گوپرايه ئی بۆ خواو پیغه مبه ر ﷺ، (صَحَابَة) کان ﷺ ئه و سه رکه و تنانه یان وه ده ست هینان.

جا هه رچه ند که سانی که به ئه میرا يه تی حه زه تی (أَسَامَة) ﷺ ناپازی بون، به لام بریاری شه ریه تی ئیسلام له سه ره وه ی بۆچوون و حه زکردنی هه موو که سی که و گه وره یی له ئیسلامدا به هوی نه ژادو خزم و کهس نه، به لکو به هوی کرده وه ی چاک و لیها تووی مروڤه بۆ ئه و کاره ی پێی ده سپێدری، پیغه مبه ریش ﷺ ده یزانی حه زه تی (أَسَامَة) ﷺ شیاوی ئه میرا يه تی ئه م له شکره یه، بۆی کردیه ئه میر، جا ئه نجامه کهش به گوپره ی زانی و بۆچوونی پیغه مبه ر ﷺ بوو، حه زه تی (أَسَامَة) ﷺ له م غه زایه دا بکوژی باوکی خوی کوشت و هه یج (صَحَابَة) يه کیش شه هید نه بون و به سه رکه و تووی گه رانه وه.

به ئی: به ئه میراتی حه زه تی (أَسَامَة) ﷺ، پیغه مبه ر ﷺ گشت دا بونه رینتیکی (جاهلیه) ی تیک شکاندو کرده وه ی چاک و لیها تووی مروڤی کرده پتوهری پێزدار و کاربه ده ستی، به ئاشکراییش پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ﴿مَنْ اسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنْ عَصَابَةٍ وَفِيهِمْ مَنْ هُوَ أَرْضَى لِلَّهِ مِنْهُ، فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ﴾ رواه الحاكم وصححه، هه ر که سی که پیاوی که کۆمه لیک بکاته کاربه ده ست، له و کۆمه له شدا له و ی شیاوتر هه بوو بۆ کاربه ده ستی، به راستی ئه وه خیا نه تی له خواو پیغه مبه ر ﷺ ئیمانداران کردوه.

ئه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه: که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، چه ند هۆزیکی عه ره به کان کافر بونه وه و (مُنافِق) ه کان خۆیان ئاشکرا کرد، (صَحَابَة) کانیش ﷺ وایان لیها ت: وه ک مه پی باران ویکه و توو له شه ویکی پر باراندا له کۆزیکی بچوکدا بی و ترسی دپنده ی هه بی، -واته: ترسی ئه وه یان هه بوو کافره کان هیرش بیننه سه ر (مَدِيْنَة) - جا که نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ له شکر ی (أَسَامَة) ی نارده ئه م غه زایه، ئه م نارده بووه نيمه تیک ی گه وره بۆ ئیسلام و موسولمانان؟ چونکه له شکره که به هه ر شوینی که دا پاردبا - ئه گه ر مه به ستی کافر بوونه وه شیان هه بوايه - له سه ر ئیسلامه تی ده مانه وه ده یانگوت: ئه گه ر (صَحَابَة) ی (مُحَمَّدٌ) ﷺ به هیژ نه بن، چۆن ده توانن ئه م له شکره زۆره بنیژنه

جهنگی (رُوم)؟.

که واته: له شکری (أَسَامَة) بووه پيشاندانیکي هيزی سهربازی و جهرگی دوژمنانی ئیسلامی له ت له ت کرد. فَبَارَكَ اللَّهُ سِيَّاسَةَ إِمَامِ الشُّجْعَانِ سَيِّدِنَا أَبِي بَكْرٍ ؓ (البداية والنهاية) ب(٤) ل(٨١) و(فیض القدير) ب(٦) ل(٧٣) و(فقه السيرة، للبطي) ل(٥٠٧).

دووهم: جهنگه کانی پیغه مبهړه ﷺ خوین ریژی و ویرانکاری نه بون، له هه موو جهنگه کانی پیغه مبهړه ﷺ تیکرایی ژماره ی شه هیده کانی ئیسلام و کوژراوه کانی کافره کان: (١٢٨٤) هه زارو دووسه دو هه شتاو چوار کوژراو بون، جا له وانه: ژماره ی شه هیده کانی ئیسلام: نزیکه ی (٢٦٢) دووسه دو شه ست و دوو شه هید بون، نه وهش ده گاته ١٪ به رامبه ر به ژماره ی له شکری ئیسلام، هه روه ها ژماره ی کوژراوه کانی کافره کان: (١٠٢٢) هه زارو بیست و دوو کوژراو بون، نه وهش ده گاته ٢٪ به رامبه ر به ژماره ی له شکری کافره کان، نه وهش ریژه یه کی زورکه مه به به راورد له گه ل نه و (٦٥) شه ست و پینج جهنگه ی پووی داوه له ماوه ی ده سالی ژیا نی پیغه مبهړه ﷺ له (مدینه) دا.

نه وهش هه مووی به لگه یه: که جهنگه کانی پیغه مبهړه ﷺ (صَحَابَة) کان ﷺ خوین ریژی و ویرانکاری نه بون، به لکو مه به ستیان پاراستنی بانگه وازی ئیسلام بوو، بوی پیغه مبهړه ﷺ ناموژگاری سه رکرده کانی ده کردو ده یفه رموو: ﴿نافرته مه کوژن، پیرو مندال مه کوژن، کوژراوه کان هه تک مه که ن، ویرانکاری مه که ن، ئاژهل مه کوژن، درخت مه سو تی نن، په رستگای جوله که و دیانه کان مه پوخی نن﴾.

ئا نه مه عه داله تی ئیسلامه له کاتی جهنگی دوژمنانی شی دا، جا با ئاوپړک له جهنگه کانی کافره کان بدهینه وه، تا کو له تاوانی جهنگی نه وان سه رمان سوړ بمی نی، به تاییه تی جهنگی جیهانیی دووهم، که کافره کانی (أمریکا) و (بریطانیا) و (فرنسا) و (روسیا) و (صین) و (ایطالیا) و (یابان) تی دا به شدار بون، به وردی ته ماشا بکه:

ده بی نی ژماره ی کوژراوه کانی نه م جهنگه به رامبه ر به له شکره که: ده گاته ٣٥١٪، سُبْحَانَ اللَّهِ لَمْ تَوانْ کَری یه !!! کاکه گیان ژماره کان درو ناکه ن، چونکه ژماره ی له شکره کان: (١٥,٦٠٠,٠٠٠) پانزه ملیون و شه سه د هه زار سه رباز بون، ژماره ی کوژراوه کانی جهنگه که ش (٥٤,٨٠٠,٠٠٠) په نجاو چوار ملیون و هه شتسه د هه زار کوژراو بون، واته: ژماره ی کوژراوه کان له سی نه وهنده ی ژماره ی سه ربازه کانی له شکره که زیاتر بوو، نه مهش به تاوانیکي که وړه ی جهنگی داده ندری، هو یه که شی نه وه بوو: هه ر هه موو ده ول ته ناوبراوه کان زور بی ویزدانانه هه زار تو ن ته قه مه نییان- به فپو که و توپ- فپو ده دا سه ر گوندو شاره کان و خه لکی بی تاوان و بی چه ک- پیرو مندال و نافرته و پیاو- به ناهه ق ده کوژران، درخت و کیلگه و خانو و ویران ده کران.

بۆ نمونه: له م جهنگه ی جیهانیی دووهدا له (٦) ئاب (١٩٤٥) ز، کافرهکانی (امریکا) بۆمبیکى ناوهکیان فرییدا سهر شارى (هیروشیما)ی (یابان)، بهم بۆمبه (٨٠,٠٠٠) ههشتا ههزار کهسیان کوشت و (٧٥,٠٠٠) ههفتا و پێنج ههزار کهسیان بریندار کرد، جا له دواى سێ پۆزى تریش بۆمبیکى تریان فرییدا سهر شارى (ناغازاکی)ی (یابان)، ئهم جارهش (٤٠,٠٠٠) چل ههزار کهسى تریان لهم شارهدا کوشت، کوژراوهکانى ئهم دوو شاره: پیرو مندالۆ و ژن و پیاو بون، ئهمه جگه له خانووی وێرانکراو و کهلوپهلی لهناوبردراو. بپوانه (ماذا قدّم المسلمون للعالم، ط: ٢) ب(٢) ل(٥٣٢-٥٣٦) و(المجد فی الاعلام، ط: ٩) ل(٧٠٥ و٧٣٦). بهلێ: ئهمه شارستانیته و عهده ته دهوله ته کافرهکانی پێشکه وتوو و پێشکه وتووخوازه، ئهو دهوله ته کافرهانی موسولمانهکانی ساویلکه و ناتیکه یشتوو دههولۆ زورپایان بو لێدهدهن و له ههموو پهوشت و دابونه ریتیکدا لاسای ئهوان دهکه نهوه و شوینیان دهکه ون، ئایا ئیسلام مافی مرۆف، مافی ئافرهت، مافی مندالۆ، مافی ژینگه، شارستانیته... دهپاریزی، یان کافرهکان؟ خۆت وهلام بدهوه و بریار بده.

سێیهم: دوعا خویندن به سهر نه خوشدا، که پێی دهگوتری: (رُقِيَّة)، واته: له کاتی دوعا خویندندا دهست به سهر نه خوشه که دا بهیئو فووی لێبکا ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اشْتَكَى نَفَثَ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ وَمَسَحَ عَنْهُ بِيَدِهِ، فَلَمَّا اشْتَكَى وَجَعَهُ الَّذِي تُوفِّي فِيهِ طَفَقَتْ أَنْفُثُ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ وَأَمْسَحَ بِيَدِ النَّبِيِّ ﷺ عَنْهُ، رَجَاءُ بَرَكَتِهَا﴾ رواه الشيخان، که پێغه مبهردا ﷺ شوینیکی دهئیشا، (الْمُعَوَّذَاتِ) = ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ی به سهر خویدا دهخویندن و فووی له خوی دهکردو دهستی به سهر خویدا دهئینا، جا له نه خوشی وهفاتیشیدا ههزرتی (عائِشَة) - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - ئهم سێ سوپه تانهی به سهر پێغه مبهردا ﷺ دهخویندن و فووی لێدهکردو دهستی پێغه مبهردا ﷺ بۆ بهرکهت به سهر پێغه مبهردا ﷺ دهئینا.

جا بزانه: مەرج نیه (رُقِيَّة) = دوعای سهر نه خوش ته نها به قورئانی پیروزی، به لکو به دوعایهکانی تریش دروسته، چونکه کاتی یه کێک له سهردهمی پێغه مبهردا ﷺ شوینیکی دهئیشا، پێغه مبهردا ﷺ دهستی به سهردا دهئینا و ئهم دوعایه ی به سهردا دهخویند: ﴿أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا﴾ رواه الشيخان، ئیتر به (إجماع) ی زانایانی ئیسلام: دوعا خویندن به سهر نه خوشدا و دهست به سهردا هێنایی و فوو لێکردنی دروسته، بهو مەرجه ی دوعایه که: یان به ئایه تهکانی قورئان بێ، یان به سیفەت و ناوهکانی خوا بێ، ههم به زمانی عەرەبی، یان به زمانیکی تر که واته که ی بزانی، ههم باوهپی وایی: خودی (رُقِيَّة) کار ناکا، به لکو خوای گهره کار دهکا.

جا بزانه: (رُقِيَّة) بۆ گشت جۆره نه خوشيهك دروسته، وهك: سيحرو چاوارو تا و پيوه داني گشت خاوهن ژه هريك، ههروه ها دروسته: كړئى ئه م دوعا خویندنهش وهريگرئ، چونكه كۆمه له (صَحَابَة) يهكى پيغه مبه رﷺ به لای هۆزىكى عه پهبدا پابردن و ميواندارييان نه كردن، جا گه ودهى هۆزكه دوپشك پئى وه داو داواى دوعايان له (صَحَابَة) كان ﷺ كرد، جا يه كيك له و كۆمه له (صَحَابَة) يه -كه ناوى (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) ﷺ بوو- فهرمووى: من دوعاى دوپشك ده زانم، به لām دوعاى بۆ ناكه م تا كړئى دوعا يه كه م نه ده نئ. جا ئه وانيش (۳۰) سى سه ره مه پيان دانئ و حه زره تى (أَبُو سَعِيدٍ) ﷺ سوپه تى (فَاتِحَة) ي به سه ردا خویندو تفى به سه ردا كرد، گه وده كه ش له به ره كه تى (فَاتِحَة) يه كسه ر چاك بۆوه، جا ئه وانيش مه پره كانيان وه رگرتن و گه پانه وه، جا پيغه مبه رﷺ فهرمووى: ﴿قَدْ أَصَبْتُمْ، اِفْسُمُوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا﴾ رواه الشيخان، وى روايه: ﴿إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ﴾ كاريكى باشتان كرد، مه پره كان به ش بكه ن و له گه ل خوتان به شيكيش بۆ من دابنين، شياوتر شت كه كړئى له سه ره وهريگرن: قورپانى خواى گه ودهى.

جا هه ره ئه م حه ديسه ش به لگه يه: دروسته كړئى فيركردنى قورپانيش وهريگرئ، ئه مه يان مه زه بى نيمامى (الشافعى) و نيمام (مالك) و نيمام (أحمد) و كۆمه له زۆره كه ي زانايانى ئاييني يه، به لām نيمامى (الحنفى) فهرموويه تى: كړئى فيركردنى قورپان دروست نيه، به لām كړئى دوعا كردن به قورپان دروسته. نيت بۆ دوعاى نه خوشيه كان بپوانه (كتاب الطب) له (صحيح البخاري) و (مسلم) دا، بۆ ئه م باسه ش بپوانه (شرح صحيح مسلم) ب (۷) ل (۲۹۸) و (فتح الباري) ب (۴) ل (۵۷۱-۵۷۸).

چواره م: پيغه مبه رﷺ چه ند ئاماژه يه كى بۆ (خِلَافَة) ي نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ كردوه.

۱- پيغه مبه رﷺ له نه خوشى وه فاتىدا به حه زره تى (عائشة) ي فهرموو: ﴿ادْعِ لِي أَبَا بَكْرٍ - أَبَاكَ - وَأَخَاكَ، حَتَّى أَكْتُبَ كِتَابًا، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَتَمَنَّى مُتَمَنٍّ وَيَقُولُ قَائِلٌ: أَنَا أَوْلَى وَيَأْبَى اللَّهُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَّا أَبَا بَكْرٍ﴾ رواه الإمام أحمد والشيخان واللفظ لمسلم، (أَبُو بَكْرٍ) - باوكت - و براهيه كه ت بۆ من بانگ بكه، تا نوسراويك بنوسم، چونكه من ده ترسم كه سيك خۆزگه بكاو بلى: من له (أَبُو بَكْرٍ) له پيشترم. خواى گه وده و نيمانداره كانيش قه دهغه بكه ن و جگه له (أَبُو بَكْرٍ) كه سيكى تريان نه وئ.

ئه م حه ديسه گه وده يى نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ي تى دايه، هه م ئاماژه يه: كه نيمانداره كان -له دواى وه فاتى پيغه مبه رﷺ نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ ده كه نه جيئيشى پيغه مبه رﷺ.

نيمام (ابن كثير) فهرموويه تى: له وانه يه وتاره كه ي پيغه مبه رﷺ له نه خوشى وه فاتىدا له جياتى ئه م نوسراوه بئ. واته: ئه و وتاره ي باسمان كرد: كه باسى گه وده يى نيمام (أَبُو بَكْرٍ) ي ﷺ تىدا كردوه.

۲- ئافره تيك داواى شتيكى له پيغه مبه رﷺ كرد، جا پيغه مبه رﷺ فهرمانى داى:

بگه پښته وه لای. جا نافرته که ش گوتی: نه گهر توم ده ست نه که وته وه؟- واته: وه فانت کردبوو- پیغه مبهردا عليه السلام فرمووی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدْنِي فَاتِي أَبَاكَرٍ﴾ رواه الشيخان، نه گهر منت ده ست نه که وته وه، وهره لای (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه.

نیمام (ابن کثیر) فرموی: ناشکرایه- والله أعلم- نافرته که نه قسه یه ی له نه خوشی وه فاتی پیغه مبهردا عليه السلام کردوه. که وابوو: نه مه ش گوتنی هه والیکي نادیاره که خوی گهره به پیغه مبهردی عليه السلام پاگه یاندوه.

۳- فرمانی پیغه مبهردا عليه السلام که نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه پیشنوژی بکاو سوورپوونی له سر به جیهتانی نه فرمانه، به جوریک په ددی حه زه تی (عائشة) ی داوه و فرمووی: ﴿ثِيَّوَه نافرته کهانی چپوکی (يُوسُفَ) ن عليه السلام﴾.

همه ریگای نه دا نیمام (عُمَرُ) رضي الله عنه پیشنوژی بکا، هه روه ک باسما ن کرد، جا (صَحَابَةُ) کان رضي الله عنه نه پیشنوژی یان کرده به لکه، واته: چونکه پیغه مبهردا عليه السلام بۆ کاروباری نایینی به نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه پازی بووه، بۆ کاروباری دونیاش زیاتر پازی ده بی.

همه پیغه مبهردا عليه السلام فرمانی دا: هه موو ده رگاکی خه لکی- که له مزگه ودا کرابونه وه- دابخرین، جگه له ده رگاکی نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه، نه مه ش ناماژه یه که ده بیته جینیشی پیغه مبهردا عليه السلام بهم ده رگایه دا دیته ناو مزگه وت بۆ پیشنوژی کردن.

جا نیمام (ابن کثیر) له نیمامی (الأشعري) ده گیرپته وه: وه پیشخستنی نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه کاریکي زانداوه له نایینی نیسلام، زانداوکی ناچاری یه، وه پیشخستنه که ی به لکه یه: که نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه زانتری (صَحَابَةُ) کانه و له هه مووانیان زیاتر قورپا دخوینتره، له فرموده یه کی پیغه مبهردا عليه السلام هاتوه- که به یه کده نگی زانایان فرموده یه کی پاسته:- ﴿نه و که سه پیشنوژی ده کا: که له هه موو که سیک زیاتر له قورپان شاره زاتره، جا نه گهر له قورپاندا یه کسان بون، نه وه ی له هه دیس شاره زاتره، جا نه گهر له هه دیسدا یه کسان بون، نه وه ی به ته مه تتره، نینجا نه وه ی پیشت موسولمان بووه﴾. جا ده فرموئ: نه قسه یه ی نیمامی (الأشعري) له وانه یه: که پیویسته به ناوی زیر بنوسرپته وه و نه و سیفه تانه ش گشتی له نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه هاتونه جی.

۴- که وره یی و زانستی نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه له وتاره که ی پیغه مبهردا عليه السلام ناشکرا ده بی، چونکه پیغه مبهردا عليه السلام له وتاره که ی دا فرمووی: ﴿لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَاكَرٍ خَلِيلًا﴾ رواه الشيخان، نه گهر جگه له خودا که سیکم کردبا دوستی خوم، (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه ده کرده دوستی خوم. جگه له فرموده که ی منه تباری هارپیته تی و مالبه خشینو میشته وه ی ده رگاکی له مزگه ودا.

جا له وتاره که ش ته نها نیمام (أَبُو بَكْرٍ) رضي الله عنه له فرموده ی پیغه مبهردا عليه السلام تیگه یشت، که

فهرمووی: ﴿بِهَنْدِهِكَ خَوَايْ گه وره کردویه تیه سهرپشک﴾... هتد، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) زانی ئەم بەندهیه پیغه مبه ره و ﷺ کراوته سهرپشک و وفات ده کا. جا ئەم وتاره ی پیغه مبه ره ﷺ ناماژه یه بۆ جینیشنی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) به لکو له وانه یه: له جیاتى نوسراوه که ش بى-که له یه که مه که دا باسما ن کرد-مه روه ک ئیمام (ابن کثیر) فهرموویه تی.

جا هر به و به لگه به هیزانه: (صَحَابَةُ) کان ﷺ به تیکرایى-ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) یان ﷺ کرده جینیشی پیغه مبه ره ﷺ، له پۆژانی دووشه ممو و سى شه ممه به تیکرایى (بَيْعَةَ) = په یمانیان دایى، جا له گه ل نه و هه موو گه وه ریی و پیزداریه ش ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ﷺ له وتاره که ی دا فهرمووی: ﴿مَنْ كَرَامَهُ سَهْرٍ پهرشتکاری ئیوه، به لām له ئیوه ش باشت نيم، جا ئە گهر چاکه م کرد یارمه تیم بدهن، ئە گهر خرابه شم کرد راستم بکه نه وه﴾. (شرح صحيح مسلم) ب(۷) ل(۹۸-۹۷) ب(۹) ل(۳۵۸-۳۵۱) و(البداية والنهاية) ب(۳) ل(۳۰۸ و ۳۱۶ و ۳۱۷)، ب(۴) ل(۷۸-۷۹).

پینجه م: نابى کافره کان له (حِجَاز) دا نیشته جى بىن. پیغه مبه ره ﷺ له نه خوشى وه فاتى دا فهرمووی: ﴿أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ﴾ رواه الشيخان، کافره کان له دورگه ی عه رهب ده ربکه ن. بزانه: سنوورى (جَزِيرَةُ الْعَرَبِ) = دورگه ی عه رهب: له (جِدَّة) وه تا ده گاته (شام)، له (عَدَن) ی (يَمَن) تا گونده کشتو کالیه کانى (عراق).

جا بۆیش پى ده گوترى: دورگه ی عه رهب، چونکه له پيش هاتنى ئيسلامدا عه رهبى تى دا نيشته جى بوينه و هه م که وتوته نى وان ده ریا به کان، واته: ده ریا ی سوړو ده ریا ی (هِنْد) و ده ریا ی (فارس) و پوباره کانى (دِجْلَة) و (فَرَات).

جا -جگه له ئیمامى (الْحَنْفِي)- له لای کۆمه له زۆره که ی زانایان: نابى پىگا بدرى کافره کانى جوله که و دیا ن و بته پرست و نه وانى تریش، له دورگه ی عه رهب دا نيشته جى بىن، به لām له لای ئیمامى (الشافعي) مه به ست له وه ده غه کردنه: ته نها خاکی (حِجَاز) ه، که (مَكَّة) و (مَدِينَة) و (أَلْيَمَامَة) و نه وشوینانه ی سهر به وانیشه، وه ک: (طَائِف) و (جِدَّة) و (خَبِير) و (يَنْبَع)؟ چونکه ئیمام (عُمَر) ﷺ جوله که و دیا نه کانى ته نها له وشوینانه ده رکردن، نه ک له هه موو دورگه ی عه رهب، واته: ئیمام (عُمَر) ش ﷺ باشت له مه به ستى پیغه مبه ره ﷺ تى ده گا. جا ئە مه له باره ی نيشته جى بوون بوو، به لām ئە گهر کافره که بۆ بازرگانى هاتبى، ئە و کاته دروسته: به ئیزنى گه وره ی موسولمانان تا ماوه ی سى پۆژان بپته خاکی (حِجَاز)، به لām له سى پۆژان زیاتر دروست نیه، مه روه ها له لای زۆره ی زۆرى زانایانى ئيسلام به هيج جۆرى دروست نیه: هيج جۆره کافرىک بپته ناو (حَرَم مَكَّة)، هه رچه ند به رژه وه ندیشى تى دا بى، چونکه خواي گه وره ده فهرموى: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ التوبة: (۲۸)، کافره کان پیسن، نابى له (الْمَسْجِدُ الْحَرَام) - (حَرَم مَكَّة) نزیک ببه نه وه. (شرح صحيح مسلم) ب(۷) ل(۱۰۱) و(تحفة المحتاج لشرح المنهاج) ب(۹) ل(۲۸۰-۲۸۳).

شه شه م: گۆر له ناو مزگه وتدا، پیغه مبه ره ﷺ له نه خوشى وه فاتى دا

فهرموی: ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ﴾ رواه الشيخان، له عنه تیخوا له جوله که و دیا نه کان بدا گۆری پیغه مبه رکانیان کردو ته مزگه وت. نیمامی (النواوی) له شهرحی ئەم حدیسه دا فهرموویه تی: زانیان فهرموویانه: بۆی پیغه مبه رﷺ قه ده غه ی کردوه: گۆری خۆی و پیغه مبه رکانی تریش - علیهم الصلاه والسلام - بکریته مزگه وت، له ترسی زۆر به گه وره زانیی و توشبوونی بئ شهرعی، چونکه زۆر جار ئەم بئ شهرعی به سهر ده کیشیته لای کافریون - نعوذ بالله - هه روه ک ئوممه ته کانی پابردوو وایان لایهات، جا له کاتی که موسولمان زۆر بون و (صحابه) کان و (التابعین) ﷺ پیوستییان به گه وره کردنی مزگه وتی پیغه مبه رﷺ بوو، به هۆی ئەم گه وره کردنه ژووره کانی (امهات المؤمنین) = ژنه کانی پیغه مبه رﷺ وه گه ل (حرم) ی مزگه وت دران، به کیک له م ژوورانه ش ژووره که ی حه زره تی (عائشه) بوو - رضی الله عنها - که گۆری پیغه مبه رﷺ نیمام (أبو بکر) و نیمام (عمر) رضی الله عنهما له ناودا بون، جا (صحابه) کان و (التابعین) ﷺ دیواریکی باز نه یی بلندیان له سهر گۆره که دروست کرد، تا کو دیار نه بئ، نه وه ک خه لک نوێژی بۆ لا بکه ن و بئ شهرعی پوو بدا. (شرح صحیح مسلم) ب (۳) ل (۱۷۷).

هه روه ها (الشروانی) فهرموویه تی: مه به ست به نوێژ بۆ لا کردن نه وه یه: گۆره که بکریته قیبله ی نوێژو به گه وره دابندرئ وه ک به گه وره دانانی په رستراوی پاسته قینه. (حاشیه الشروانی علی تحفة المحتاج) ب (۳) ل (۱۵۲).

جا له م پوونکردنه وه ی نیمامی (النواوی) و (الشروانی) ده رکه وت: نه گه ر خودی گۆره که بکریته مزگه وت وه کو قیبله به مه به ستی پێزلینان و به گه وره زانی نوێژی بۆ لا بکری، نه وه حه پامه، به لکو نه گه ر به مه به ستی په رستن بئ، نه و کاته کافریش ده بئ، به لام نه گه ر هیچ مه به ستیک نه بئ، نه و کاته زیانی نیه، جیاوازی نیه گۆره که: له ده ره وه ی (حرم) ی مزگه وت بئ، یان له ناو ژووریکی جیاوازا له ناو مزگه وت بئ - وه کو گۆری پیغه مبه رﷺ - هه م جیاوازی نیه گۆره که: له پاسته ی نوێژکه ره که بئ، یان له چه په ی، یان له قیبله ی، یان له پشته وه ی؟ چونکه به (إجماع) ی (صحابه) و (التابعین) ﷺ به هۆی گه وره کردنی مزگه وتی پیغه مبه رﷺ گۆری پیغه مبه رﷺ هه ردوو هاوړیکانی که وتونه ته ناو مزگه وته که، هه روه ک نیمامی (النواوی) پوونی کرده وه.

حه قته م: زیاره تی گۆری پیغه مبه رﷺ، له باسی گه وره یی مزگه وتی پیغه مبه رﷺ نه وه مان پوون کرده وه: که پارچه خا که که ی گۆری پیغه مبه رﷺ له (کعبه) گه وره تره به (إجماع) ی زانیانی ئیسلام، به لکو له (عرش) ش گه وره تره له لای هه ندی له زانیانی ئیسلام.

ئینجا به (إجماع) ی زانیانی ئیسلام زیاره تی گۆری پیغه مبه رﷺ سوننه ته، جا هه ر که سیك بلی: زیاره تی گۆری پیغه مبه رﷺ سوننه ت نیه. نه وه خۆی گومرپیه و

خه لکیش گومپا دهکا، ههروهک ئیمام (ابن حجر الهیتمی) له (تحفة المحتاج) دا فرموویهتی،
واته: چونکه گۆته که ی دژی (إجماع) ی زاینانی نیسلامه، هه م زیاره تی گۆپی
پیغه مبه ریش علیه السلام ده چیه ژیر نه م فرمانه، که پیغه مبه ریش علیه السلام فرموویه تی: ﴿كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ
عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمُ الْمَوْتَ﴾ و فی روایه: ﴿فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ﴾ روه مسلم
واصحاب السنن، له مه وپیش زیاره تی گۆپه کانه له ئیوه قه دهغه کردبوو، ئیستا زیاره تی
گۆپه کان بکه، چونکه مردن و پۆژی قیامه تتان به بیر دینیته وه.

ههروه ها پیغه مبه ریش علیه السلام به خۆیشی سهردانی گۆپه کانی (البقیع) ی ده کردو سهلامی
له ده کردن و دعای بۆ ده کردن و ده یفرموو: ﴿السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
بِكُمْ لَاحِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ﴾ روه مسلم و أبوداود، و فی الترمذی: ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ﴾.
جا ئه ی موسولمانی پیزدار، که چویه ناو مزگه و تی پیغه مبه ریش علیه السلام، بلی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ﴾.

ئینجا دوو په کعات (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ) بکه له (الرَّوَضَةُ الْمُطَهَّرَةُ) دا- که نیوان مینبه ره که و
گۆپه که ی پیغه مبه ره علیه السلام - چونکه پیغه مبه ریش علیه السلام فرموویه تی: ﴿مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَبْرِى رَوْضَةٍ
مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ﴾ روه الشیخان، نیوان مینبه ره که و ماله که م- که گۆپه که یی تدايه-
می رگی که له می رگه کانی به هه شت.

ئینجا پوو بکه گۆپه پیروژه که ی پیغه مبه ریش علیه السلام سهلامی له ی بکه و بلی: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله). چونکه پیغه مبه ریش علیه السلام فرموویه تی: ﴿مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ
رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ﴾ روه أبوداود بسند صحیح، هه ره که سی که سهلام له ی بکا، خوای
گه و ره گوفتارم ده داته وه تا وه لامی سهلامه که ی بده مه وه.

ئینجا به قه ده گه زی که به ره و پاسته برۆو سهلام له ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) بکه رضی الله عنه، ئینجا به قه ده
گه زی که تر هه ره و پاسته برۆو سهلام له ئیمام (عُمَرُ) بکه رضی الله عنه، چونکه نه م دوو به پیزانه
به م پیزه له پشت پیغه مبه ریش علیه السلام نیژراون له هه مان ژووره که ی حه زه تی (عائشة) دا- رضی الله عنها-
ههروه ک باسما کرد، ئینجا بکه پۆوه شوینه که ی یه که مت پوو له پیغه مبه ریش علیه السلام بکه و پشت
له قیبله بکه و تکای شه فاعه ت له پیغه مبه ریش علیه السلام بکه و له خوا بپارپۆه له گونا هه کانت خۆش
بیی، به لام ئاگادار به: به ده و ره ی گۆپی پیغه مبه ریش علیه السلام مه سوپۆه وه ده ست و زگو پشت
به دیوارو په نجه ره کانی گۆپه که دا مه مینه.

ئینجا پوو له قیبله بکه وه تا ده توانی دوعا بکه و به خاتری پیغه مبه ریش علیه السلام له خوا بپارپۆه:
له خۆت و دایک و باوکت خۆش بیی و بهر شه فاعه تی پیغه مبه ریش علیه السلام بیخی.

جا لیژه دا ئیمام (ابن قدامة) و ئیمامی (النَّوَاوِي) و ئیمام (ابن کثیر) گپراویه تیانه وه: (الْعُتْبِي)
فرموویه تی: جاریک له خزمه ت گۆپی پیغه مبه ریش علیه السلام دانیشتبوم، عه ره بی که هات و

گوته: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ)، بیستومه خوی‌گه‌وره ده‌فهرموئ: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾، واته: نه‌گهر نه‌وانه سته‌میان له خویان کرد: به تاوانکردن جا هاتنه لای تو-نه‌ی پیغه‌مبه‌رﷺ- جا له خوا پارانه‌وره تاكو له گونا‌ه‌یان خوش ببئ و پیغه‌مبه‌ریشﷺ بویان پاراوه، ده‌بینن خوی‌گه‌ور تۆبه‌یان قبول ده‌کاو ره‌حمیان پی‌ده‌کا. نینجا عه‌ره‌به‌که گوته: وا هاتمه لای تو-نه‌ی پیغه‌مبه‌رﷺ- له خوا ده‌پا‌پیمه‌وه له گونا‌هم خوش ببئ، تۆش ده‌که‌مه تکا‌کار له لای خوی‌گه‌وره. نینجا عه‌ره‌به‌که نه‌م شیعرانه‌ی گوته:

يَا خَيْرَ مَنْ دُفِنَتْ بِالْقَاعِ أَعْظَمُهُ * فَطَابَ مِنْ طَيِّبِهِنَّ الْقَاعُ وَالْأَكْمُ
نَفْسِي الْفِدَاءُ لِقَبْرِ أَنْتَ سَاكِئُهُ * فِيهِ الْعَفَافُ وَفِيهِ الْجُودُ وَالْكَرَمُ

زاد غیریهم:

أَنْتَ النَّبِيُّ الَّذِي تُرَجَى شَفَاعَتُهُ * عِنْدَ الصِّرَاطِ إِذَا مَارَلْتَ الْقَدَمُ
وَصَاحِبَاكَ فَلَا أَنْسَاهُمَا أَبَدًا * مَنَى السَّلَامُ عَلَيْكُمَا مَا جَرَى الْقَلَمُ

(العنبي) فهرمویه‌تی: نینجا عه‌ره‌به‌که پویشته، منیش خه‌وتم و پیغه‌مبه‌رمﷺ له خه‌وندا بینئ و فهرموئ: ﴿نه‌ی (العنبي) موژده بده عه‌ره‌به‌که خوی‌گه‌وره لی‌ئ خوش بوو﴾. (تفسیر ابن کثیر) النساء (٦٤) و (مغنی ابن قدامة) ب (٣) ل (٥٩٩-٦٠٢) و (الأنکار للإمام النواوي) ل (١٧٤ و ١٧٥) و (فقه السيرة، للبوطي) ل (٥٢٠-٥٢٤) و (روضة المحتاجين) ل (٣٧٥).

جا بزانه: زیاره‌تی گوپی پیغه‌مبه‌رﷺ له گشت کاتی‌کدا سوننه‌ته و هیچ کاتی‌کی تاییه‌تی بۆ دانه‌ندراوه، چونکه پیغه‌مبه‌رﷺ فهرمویه‌تی: ﴿لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُ﴾ حدیث حسن رواه أبوداود، گوپی من مه‌که‌نه جه‌ژن-واته: وه‌کو جه‌ژن له مانگو پوژیک‌ی تاییه‌تدا زیاره‌تی گوپه‌که‌م مه‌که‌ن- سه‌لاواتم له سه‌ر لی‌بدن، چونکه سه‌لاواتی ئیوه ده‌گاته من له هه‌ر شوینی‌کدا بن.

جا تکایه: باسی گوپی پیغه‌مبه‌رﷺ گوپه‌کانی‌تر له (گوپانی ئی‌لامدا) پیغه‌مبه‌رﷺ. دیسان نکات لئ‌ده‌که‌م: که زیاره‌تی گوپی پیغه‌مبه‌رت کردوﷺ، دوعاش بۆ منی گونا‌ه‌بار بکه‌و بلی: خودایه بۆ خاتری نه‌م پیغه‌مبه‌ره‌رﷺ له گونا‌ه‌کانی (عبدالله هه‌رت‌ه‌لی) و دایکو باوکی خوش ببه‌و به‌ر شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ریانﷺ بی‌خه‌و به‌هه‌شتیان شاد بکه‌.

*** **

پاشکو: (پیدا‌چوونه‌وه‌و به‌سه‌رکردنه‌وه)

نه‌ژادی پیغه‌مبه‌رﷺ: (مُحَمَّدٌ) کوپی (عبدالله) کوپی (عَبْدُ الْمُطَلِّبِ) کوپی (هاشم) ... هتد. دایکی پیغه‌مبه‌رﷺ: (أَمِنَةُ) کچی (وَهَبُی) (الزُهْرِي)

دا پیره کانی پیغه مبه رﷺ: دایکی باوکی ناوی (فاطمه) یه، دایکی دایکی ناوی (بره) یه. له دایکی بوننی پیغه مبه رﷺ: پوژی دوو شه ممه ی (۱۲) دوانزه ی مانگی (ربیع الأول) سالی (فیل) به رامبه ر (۲۰) بیستی مانگی (نیسان) سالی (۵۷۱) پینجسه د هفتا و یه کی زایینی له شاری (مکه) دا له دایک بوو.

به خپو کړدننی پیغه مبه رﷺ: پیغه مبه رﷺ هر له زگی دایکی دا بوو باوکی وه فاتی کرد، ته مهنی بووه شه ش سال دایکی وه فاتی کرد، ته مهنی بووه هشت سال باپیری وه فاتی کرد، جا (أبو طالب) ی مامی به خپوی کرد، ئینجا له ته مهنی (۲۵) بیست و پینج سالی دا بو یه که م جار ژنی مینا: که ناوی (خدیجه) ی کیژی (خوید) بوو رضی الله عنها.

بووننی به پیغه مبه رﷺ: که ته مهنی بووه چل سال، له پوژی دوو شه ممه ی (۱۷) هغه ده ی مانگی په مه زان، به رامبه ر به (۱) یه کی (شباط) ی سالی (۶۱۰) شه شسه د ده ی زایینی، له نه شک و تی (حراء) ی شاری (مکه)، له لای خوا قورنانی به (وحي) بو هات و بووه پیغه مبه رﷺ، واته: یه که م جار سهره تاي سورپه تی ﴿إِفْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ تا ﴿مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ به (وحي) له لای خوا وه بو ی هات.

(الإِسْرَاءُ وَالْمِعْرَاجُ) = شه ورپوی پیکردنی و سهرکه و تنی بو ناسمانه کان: له شه وی هه ینی (۲۷) بیست و هفتی مانگی (رجب) سالی دوانزه ی پیغه مبه رایه تی، له به شیکي شه وی دا، پیغه مبه رﷺ به گیان و جهسته وه چووه (الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى) له (فَلَسْطِينَ)، له ویش به رز کراوه بو هر هفت ناسمانه کان و له هه مان شه ودا که پراوه بو (مکه) ی پیروژ.

کوچ کړدننی بو (مَدِينَة): پیغه مبه رﷺ سیزده سالان له (مکه) دا پیغه مبه رایه تی کرد، ئینجا له (۲) دووی مانگی (ربیع الأول) سالی سیزده ی پیغه مبه رایه تی، به رامبه ر (۲۰) بیستی (أيلول) سالی (۶۲۲) شه شسه د بیست و دووی زایینی له (مکه) کوچی کرد بو (مَدِينَة)، جا له پوژی دوو شه ممه ی (۱۲) دوانزه ی (ربیع الأول) سالی یه که می کوچی، به رامبه ر به (۳۰) سی (أيلول) ی سالی (۶۲۲) شه شسه د بیست و دووی زایینی که یشته (مَدِينَة) ی پیروژ.

وه فاتی کړدننی پیغه مبه رﷺ: جا (۱۰) ده سالی له (مَدِينَة) پیغه مبه رایه تی کرد، ئینجا له پوژی دوو شه ممه ی (۱۲) دوانزه ی (ربیع الأول) سالی (۱۱) یازده ی کوچی، به رامبه ر (۸) هشتی (حزیران) سالی (۶۳۳) شه شسه د سی و سی زایینی له شاری (مَدِينَة) وه فاتی کرد، واته: (۲۳) بیست و سی سالان پیغه مبه رایه تی کړدوه: سیزده سال له (مکه)، ده سال له (مَدِينَة)، جا که وه فاتی کرد ته مهنی (۶۲) شه ست و سی سال بوو رﷺ.

هاوسه ره کانی پیغه مبه رﷺ: که پیغه مبه رﷺ وه فاتی کرد، نو ژنی له پاش به جی مان: حه زره تی (سودة)، حه زره تی (عائشة)، حه زره تی (حفصة)، حه زره تی (أم سلمة)، حه زره تی (زینب)، حه زره تی (جُویریة)، حه زره تی (أم حَبِیْبَة)، حه زره تی (صَفِیَّة)،

حه زره تی (مَیْمُونَة) رضی الله عنہن .

ہر وہا دوو ژنی تریشی هه بون، به لام ئه وان له ژیا نی خوی دا وه فاتیان کرد: حه زره تی (خَدِیجَة الْكُبْرَى) و حه زره تی (زَيْنَب بِنْتُ خُرَيْمَة) رضی الله عنہما .

ہر وہا حه زره تی (رِیحَانَة) و حه زره تی (مَارِیَة الْقُبْطِیَّة) ش-رضی الله عنہما- که نیزه ی بون، جا ئه م (مَارِیَة) یه دایکی (إِبْرَاهِیم) ی کوری پیغه مبه ره ﷺ .

منداله کانی پیغه مبه ره ﷺ: سئ کوری هه بون: (القاسم) و (عبدالله)، ئه م دووانه له ته مه نی مندالی دا له (مَكَّة) وه فاتیان کرد. هه روه ها (إِبْرَاهِیم) ش له ته مه نی مندالی دا له (مَدِیْنَة) وه فاتی کرد.

هه م چوار کیژی هه بون (رُقِیَّة، زَيْنَب، أُمُّ كَلْثُوم، فاطمة) رضی الله عنہن ئه وان هه ش-جگه له (فاطمه)- له سه رده می پیغه مبه رد ﷺ له (مَدِیْنَة) وه فاتیان کرد، (فاطمه) ش شه ش مانگ دوا ی وه فاتی باوکی له (مَدِیْنَة) وه فاتی کرد، جگه له (إِبْرَاهِیم) هه موو منداله کانی له (خَدِیجَة) بون، به لام (إِبْرَاهِیم) له (مَارِیَة الْقُبْطِیَّة) بوو، هه روه ک باسما ن کرد ﷺ .

شیرده روه کانی پیغه مبه ره ﷺ به به رده وامی و به ته وای: (حَلِیْمَة السَّعْدِیَّة) -رضی الله عنہا-، ماوه ی سئ پۆژانیش دایکی خوی شیر ی داوه تی، هه روه ها (ثَوْبِیَّة) و (عَاتِکَة) ش-پیش (حَلِیْمَة السَّعْدِیَّة)- چه ند پۆژیک شیریا ن داوه تی .

خوشک و برایهانی پیغه مبه ره ﷺ: له نه ژاددا خوشک و برای نه بون، به لام له شیردا: برا شیریه که ی ناوی (عبدالله) یه، خوشکه شیریه کانی ناویان (شَیْمَاء) و (أَنِیسَة) یه، که هه رسیکیان مندالی (حَلِیْمَة السَّعْدِیَّة) نه، میردی (حَلِیْمَة السَّعْدِیَّة) ناوی (الحارث) بوو، که باوکه شیر ی پیغه مبه ره ﷺ، ئه وان هه موویان موسولمان بون ﷺ .

هه روه ها له لایه ن (ثَوْبِیَّة) ش: (مَسْرُوح) ی کوری (ثَوْبِیَّة) و نیما م (حَمْرَة) ی مامی خوی برای شیر ی بون ﷺ .

مامه کانی پیغه مبه ره ﷺ: دوانزه مامی هه بون: (أَلْحَارِث، قُثْم، الزُّبَیْر، حَجَل، ضِرَار، أَلْمُقَوِّم، أَبُو لَهَب، الْعَبَّاس، حَمْرَة، أَبُو طَالِب، الْغِیْدَاق، عَبْدُ الْکَعْبَة). جا له وان هه ته نها نیما م (الْعَبَّاس) و نیما م (حَمْرَة) رضی الله عنہما موسولمان بون .

خاله کانی پیغه مبه ره ﷺ: یه که م: (عُمَیْر) کوری (وَهَب). دووه م: (عَبْدُ یَقُوْث) کوری (وَهَب). سئ یه م: (الْأَسْوَد) کوری (وَهَب). جا که (الْأَسْوَد) ﷺ هاته خزمه ت پیغه مبه ره ﷺ، په شته ماله که ی خوی بۆ دانا سه ر زه وی تا له سه ری دابنیشی .

پوره کانی پیغه مبه ره ﷺ: ۱- خوشکانی باوکی: (أُمُّ حَکِیم، عَاتِکَة، بَرَّة، أَرْوَى، أُمِیْمَة، صَفِیَّة). له وان هه ته نها حه زره تی (صَفِیَّة) موسولمان بووه رضی الله عنہا .

۲- خوشکی دایکی: (فُرِیْعَة بِنْتُ وَهَب)، پیغه مبه ره ﷺ که نیزه یه ک و کۆیله یه کی دانئ و

فهرمووی: ئەم کۆیلەیه نەکەیه: زێڕینگەر، خوینگر، سەربری ئازەل.
ژمارە (صَحَابَة) کان: کە پێغەمبەر ﷺ وەفاتى کرد، ژمارەى (صَحَابَة) کان—ئافەرەت و پیاو—(١٢٤٠٠) سەدو بیست و چوار هەزار (صَحَابَة) بون، وەك ژمارەى پێغەمبەرانیخوا علیهم الصلاة والسلام، (نثر اللالی) ل(١٤٩).

(**صَحَابَة) کانى هەدیسیگێڕەو:** کە پێغەمبەر ﷺ وەفاتى کرد، (١١٤٠٠) سەدو چوارده هەزار (صَحَابَة) ی هەدیسیگێڕەو هە دواى بەجێمان، گشتیان گوێیان لە پێغەمبەر ﷺ بوو و هەدیسهکانیان گێڕاونەو، هەروەك نىمام (ابن الصلاح) لە (مقدمة علوم الحديث) ل(١٤٩) دا فهرموویهتى.

خزمەتکارەکانى پێغەمبەر ﷺ: حەزەرەتى (أنس بن مالك) ﷺ ئەمەیان ماوهى دە سال خزمەتى پێغەمبەرى ﷺ کرد. حەزەرەتى (عبدالله بن مسعود) ﷺ ئەمەش سیواک و پێلاو هەکانى بۆ پێغەمبەر ﷺ هەلەدەگرتن. حەزەرەتى (مُعِيقَبُ الرُّومِي) ﷺ، ئەمەش ئەنگوستیلەى پێغەمبەرى ﷺ هەلەدەگرت. حەزەرەتى (عُقْبَةُ بن عامر الجُهَنِي) ﷺ، ئەمەش هێستەرەكەى پێغەمبەرى ﷺ كورتان دەکردو پايدەكێشا كاتى بە سەفەر دەچون. حەزەرەتى (أسْلَع بن شَرِيك) ﷺ، ئەمەش وشترەكەى پێغەمبەرى ﷺ بار دەکردو پێكى دەخست. حەزەرەتى (بِلَال الحبشي) ﷺ هەم بانگدەر بوو، هەم بەرپرسي بژێوهكانى پێغەمبەر ﷺ بوو. حەزەرەتى (حُنَيْن): ئەمەش ئاوى دەستنوێژگرى پێغەمبەرى ﷺ هەلەدەگرت و بەرماو هەكەشى دەدا (صَحَابَة) کان ﷺ، ئەوانیش بۆ بەرەكەت بەرماو هەكەیان دەخواردەو و خۆیان پێ تەپ دەکرد، هەندێ جاریش حەزەرەتى (حُنَيْن) بۆ خۆى پاشەكەوتى دەکردو دەبخواردەو. حەزەرەتى (رَبَاح) دەرگەوانى مالى پێغەمبەر ﷺ بوو.

ئازادكراوهكانى پێغەمبەر ﷺ: لە پیاوان ئەم کۆيله ئازادكراو هە بون: حەزەرەتى (زَيْد بن حَارِثَة) و حەزەرەتى (أَبُو رَافِع) و حەزەرەتى (شَقْرَان) و حەزەرەتى (رَبَاح) و حەزەرەتى (يَسَار) و حەزەرەتى (سَفِينَة) و حەزەرەتى (سَلْمَانُ الْفَارِسِي) و حەزەرەتى (ثَوْبَان) و حەزەرەتى (أَنْجَشَة) و حەزەرەتى (مَأْبُور) و حەزەرەتى (سَنْدَر) ﷺ.

لە ئافەرەتانیش: حەزەرەتى (أُمُّ أَيْمَن) و حەزەرەتى (أُمِّمَة) و حەزەرەتى (سَيِّرِين) رضى الله عنهم.
نوسەرەكانى پێغەمبەر ﷺ: نىمام (أَبُو بَكْر) و نىمام (عُمَر) و نىمام (عُثْمَان) و نىمام (عَلِي) و حەزەرەتى (أَبِي بَن كَعْب) و حەزەرەتى (زَيْد بن ثَابِت) و حەزەرەتى (مُعَاوِيَة بن أَبِي سَفْيَان) و حەزەرەتى (خَالِد بن العاص) و حەزەرەتى (أَبَان بن سَعِيد) و حەزەرەتى (الْعَلَاء بن الْحَضْرَمِي) و حەزەرەتى (حَنْظَلَة بن الرَّبِيع) و حەزەرەتى (عبدالله بن سَعْد) ﷺ، ئەوانە نوسەرى (وَحْي) بون.
 حەزەرەتى (حَذِيفَة) ﷺ خاوانى نهێنى پێغەمبەر ﷺ بوو، هەم بەرى دارخورمايهكانى دەنوسى. حەزەرەتى (المَغِيرَة) و حەزەرەتى (الْحُصَيْن) قەرز و ماملەتەكانیان دەنوسى. حەزەرەتى (الرُّبَيْر بن الْعَوَام) و حەزەرەتى (جَهْم بن الصَّلْت) مالى زەكاتهكانیان دەنوسى.

حه زره تی (عبدالله بن الأرقم) و حه زره تی (شُرْحَبِيل بن حَسَنَة) نامه کانی پاشایه کانیان ده نوسی. چہ ند (صَحَابَة) یه کی تریش جار جاره نوسینیان بُو کردوه علیه السلام.

پاسه وانه کانی پیغه مبهردا علیه السلام: حه زره تی (سَعْد بن مُعَان) و حه زره تی (مُحَمَّد بن مَسْلَمَة) و حه زره تی (الزُّبَيْر بن الْعَوَام) و حه زره تی (الْمُعِیْرَة بن شُعْبَة) و حه زره تی (أَبُو أُیُوب الأنصاري) و حه زره تی (بِلَالُ الْحَبَشِي) و حه زره تی (سَعْد بن أَبِي وَقَّاص) و حه زره تی (ذُكْوَان بن عَبْدِ قَيْس) و حه زره تی (ابْنُ أَبِي مَرْثَد) علیه السلام، نینجا که نایه تی **﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾** المائدة (۶۸)، هاته خواره وه، وازی له پاسه وانه کان هینا و پتویستی به پاسه وانه کان نه ما، واته: خوا ده تپاریزی له خه لکی.

به ریوه بهری ئاسایش: **﴿عَنْ أَنَسٍ رضی الله عنه قَالَ: إِنَّ قَيْسَ بْنَ سَعْدٍ كَانَ يَكُونُ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله بِمَنْزِلَةِ صَاحِبِ الشُّرْطَةِ مِنَ الْأَمِيرِ﴾** رواه البخاري فی الأحكام، (قَیْس) ی کوپی (سَعْد) رضی الله عنه به ریوه بهری (شُرْطَة) - ئاسایش بوو، له بهر دهستی پیغه مبهردا علیه السلام.

به رپر سه کان و چاودیره کانی بازار: نِیام (عُمَر رضی الله عنه) به رپر سی بازاری (مَدِينَة) بوو. حه زره تی (سَعْد بن سَعِيد) رضی الله عنه به رپر سی بازاری (مَكَّة) بوو.

شاعیره کانی پیغه مبهردا علیه السلام: حه زره تی (حَسَّان بن ثَابِت) و حه زره تی (عبدالله بن رَوَاحَة) و حه زره تی (كَعْب بن مالك) رضی الله عنه.

(مُؤَدِّن) = بانگدهره کان: حه زره تی (بِلَالُ الْحَبَشِي) و حه زره تی (عبدالله ابن أُمِّ مَكْتُوم) له (مَدِينَة)، هم حه زره تی (سَعْدُ الْقُرْط) له (قُبَاء). هم حه زره تی (أَبُو مَحْذُورَة) له (مَكَّة) رضی الله عنه.

قازیه کانی پیغه مبهردا علیه السلام: نِیام (عَلِي) و حه زره تی (مُعَان بن جَبَل) و حه زره تی (أَبُو مُوسَى الأشْعَرِي) رضی الله عنه هه رسیکیان له (يَمَن) قازی بون له سه رده می پیغه مبهردا علیه السلام.

(فتوا) دهره کان: له سه رده می پیغه مبهردا علیه السلام نهم به ریزانه (فتوا) یان ده دا: هه رچوار خه لیفه کان: (أَبُو بَكْر و عُمَر و عُثْمَان و عَلِي) و حه زره تی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بن عَوْف) و حه زره تی (أَبِي بن كَعْب) و حه زره تی (عبدالله بن مَسْعُود) و حه زره تی (مُعَان بن جَبَل) و حه زره تی (عَمَّار بن یاسر) و حه زره تی (حُذَيْفَة بن الْيَمَان) و حه زره تی (زَيْد بن ثَابِت) و حه زره تی (سَلْمَان الْفَارِسِي) و حه زره تی (أَبُو الدَّرْدَاء) و حه زره تی (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) رضی الله عنه.

(حُفَظُ الْقُرْآن) نه وانه ی له سه رده می پیغه مبهردا علیه السلام هه موو قورئانیان له بهر بوو: حه زره تی (أَبِي بن كَعْب) و حه زره تی (مُعَان بن جَبَل) و حه زره تی (أَبُو يَزِيد الأنصاري) و حه زره تی (أَبُو الدَّرْدَاء) و حه زره تی (زَيْد بن ثَابِت) و نِیام (عُثْمَان) و حه زره تی (تَمِيمُ الدَّارِي) و حه زره تی (عُبَادَة بن الصَّامِت) و حه زره تی (أَبُو أُيُوب الأنصاري) رضی الله عنه.

(الْمَبَشَرَة الْمُبَشِّرَة) = ده (صَحَابَة) کانی موژده پیدراو به به هه شت: نِیام (أَبُو بَكْر) و نِیام (عُمَر) و نِیام (عُثْمَان) و نِیام (عَلِي) و حه زره تی (طَلْحَة) و حه زره تی (الزُّبَيْر) و حه زره تی (سَعْد

بن أبي وقاص و حه زره تی (سَعِيد بن زَيْد) و حه زره تی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بن عَوْف) و حه زره تی (أَبُو عُبَيْدَةَ بن الْجَرَّاح) رضی اللہ عنہ.

چہک و کهرسته ی جهنگ: پیغه مبه رضی اللہ عنہ حه فت زری هه بون، یه کیکیان ناوی (ذات الفضول) بوو، نه مه یان به بارمته له لای جوله که یهک بوو، چونکه پیغه مبه رضی اللہ عنہ سی ربه جوی به قهرزی سالتیک لی کپی بوو و پاره ی نه بوو بیداتی، هه روه ها نو شمشیری هه بون، یه کیکیان پی ده گوترا: (ذوالفقار)، نه مه یان شمشیره که ی (العاص بن وائل) بوو له غه زای (بدر) بووه ده سته و تووی پیغه مبه رضی اللہ عنہ، نه مه یان شمشیری کی زور باش بوو، بویی له (أثر) یکد ماتوه: (لا سَيْفَ إِلَّا ذُو الْفَقَارِ وَلَا فَتَى إِلَّا عَلِيٌّ) جگه له (ذوالفقار) هیچ شمشیریک شمشیر نه، جگه له (علی) رضی اللہ عنہ هیچ لایک لاو نه.

هه روه ها له سهر شمشیری کی تریشی نوسرابوو: (فِي الْجُبْنِ عَارٌّ وَفِي الْإِقْدَامِ مَكْرُمَةٌ * وَالْمَرْءُ بِالْجُبْنِ لَا يَنْجُو مِنَ الْقَدْرِ) له ترساندا شهرمه زاری یه و له هه لمه تبردندا پیزداری یه، مروء به ترسان قورتار نابی له قه زاو قه دهر. جا نه شمشیره ی له غه زای (أحد) دابووه ده ست حه زره تی (أَبُو دُجَانَةَ) رضی اللہ عنہ، هه روهک باسمان کرد.

هه روه ها شهش که وان و سی مه تال و دوو پم و دوو خوده پو لایشی هه بون.
نه نگوستیله که ی پیغه مبه رضی اللہ عنہ له زیو دروست کرابوو، له سهری نوسرابوو: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)، هه روهک باسمان کرد.

پهرداخی پیغه مبه رضی اللہ عنہ: که ناوی پی ده خوارده وه، له دار دروست کرابوو.
نه عله کانی پیغه مبه رضی اللہ عنہ: له پیسته یه کی پووتی بی موو دروست کرابون.
هه روه ها پیغه مبه رضی اللہ عنہ کلدان و کلچوک و شان و ناوینه ی هه بون.

نازه نه کانی پیغه مبه رضی اللہ عنہ: حه فت نه سپی هه بون، شهش هیستری هه بون، دوو گویدریژی هه بون، سی و شتری سواری هه بون، سه د سهر مه پو حه فت سهر بزنی هه بون، که له شیریک سیبیشی هه بوو.

به جیهیشتراوه کانی پیغه مبه رضی اللہ عنہ: که پیغه مبه رضی اللہ عنہ وه فاتی کرد، له ملک و مالی دنیا هیچی به جی نه هیشت، جگه له هیستره سپیه که یو چه کی جهنگی و پارچه زهویهک، نه مه شی کردبووه خیر بو پیبواران، هه روه ها زری یه که شی به بارمته ی قهرزه که ی پابردوو له لای جوله که که بوو، واته: پیغه مبه رضی اللہ عنہ به قهرزداری وه فاتی کرد.

جا نه و به جیهیشتراوانه ش هیچی نه بونه میرات، چونکه پیغه مبه رضی اللہ عنہ فرمویه تی: ﴿لَا تُورَثُ، مَا تَرَكَنَا صَدَقَةً﴾ رواه الشیخان، **نیمه ی پیغه مبه ران** - صلی الله علیه و آله - **میراتمان لی ناگیری، ههر شتیک له پاش خو مان به جی بیلین خیراته.**

نه م پاشکویه له (البدایة والنهایة) و (السیرة الحلبیة) و (الإصابة فی تمییز الصحابة) و (شرح

الزرقانی علی المواهب) و (نور الأبصار) وەرگیراوه... کۆتایی.

يَا رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يُؤَافِي نِعَمَهُ وَيُكَافِيهِ مَزِيدُهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ وَمِلْءُ مَا بَيْنَهُمَا وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، اَللّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، خُودَايَه بَهْرَدَه وَا م حَمْدُو شُوكِر بُو تُو كِه يَارْمَه تَيْت دَام: (ميرگو گولزاري به هار) ژياننامه ي پيغه مبهري ريزدار ﷺ، ته واو بکه م، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ته واو بوو له مالى خۆم له شارى هه وليتر، له شهوى دووشه ممه ي (٥) پينجى مانگى (جمادى الاولى) ي سالى (١٤٣١) هه زارو چوارسه دو سى و يه كى كۆچى، به رامبه ر (٣٠) ي (خاكه ليوه) ي سالى (٢٧١٠) ي كوردى و (١٩) ي (نيسان) ي سالى (٢٠١٠) ي زايينى، منيش به نده ي گونا هبارو بى ده سه لات: (عبدالله عبدالعزيز هه رته لى) م، خودا له خۆم و دايكم و باوكم و خۆشه ويسته كانم خۆش بى و به ر شه فاعه تى پيغه مبهري مان ﷺ بىخى و به به هشت شادمان بكا، آمين، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ.

هه وليتر- كوردستان

(٥) ي جمادى الاولى - (١٤٣١) ي كۆچى

(٣٠) ي خاكه ليوه - (٢٧١٠) ي كوردى

(١٩) ي نيسان - (٢٠١٠) ي زايينى

ناوهڕۆكى ژيانى پيغه مبهري ﷺ

بابهت	لايهه	بابهت	لايهه
-------	-------	-------	-------

لا پەرە	بابەت	لا پەرە	بابەت
۰	جوله‌که و دیانه‌کان ده‌یانزانی (مُحَمَّد)	۲	پیشه‌کی.....
۴۲	پیتفه‌مبه‌ره.....	۶	پێ‌خۆشکردنێک له‌باره‌ی گه‌وره‌یی پیتفه‌مبه‌ره.....
۴۴	ستم له‌ ئیسلامدا نیه.....	۰	کوچکردنی هه‌زه‌تی (إِبْرَاهِيم) پیتفه‌مبه‌ره له.....
۴۵	گۆرانی و موسیقا هه‌راره.....	۷	(بَابِل) بۆ ولاتی (شام).....
۴۷	بازرگانیی (القِراض) = قازانجی هاوبه‌ش	۸	له‌دایکبوونی هه‌زه‌تی (إِسْمَاعِيل) پیتفه‌مبه‌ره.....
۴۹	هۆیه‌کانی زۆری ژنه‌کانی پیتفه‌مبه‌ره.....	۰	نیشته‌جێکردنی هه‌زه‌تی (إِسْمَاعِيل)
۰	به‌شداربوونی پیتفه‌مبه‌ره.....	۹	پیتفه‌مبه‌ره له (مَكَّة).....
۵۰	له‌ دروستکردنه‌وی (كُفْبَة) دا.....	۱۰	په‌یدا‌بوونی ئاوی (زمزم).....
۵۱	(كُفْبَة) چوار جار نوێ کراوه‌ته‌وه.....	۱۱	سه‌ری‌پینی هه‌زه‌تی (إِسْمَاعِيل) پیتفه‌مبه‌ره.....
۰	لادانی خرابه‌کان له‌پیشه‌ستره.....	۱۲	دروستکردنی (كُفْبَة) = مالی خوا.....
۵۲	له‌ وه‌ده‌سته‌پێانی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان...	۱۴	(ذِي الْقُرْنَيْنِ) و (کاوه‌ی ئاسنگر).....
۰	هاتنی قورئان بۆ پیتفه‌مبه‌ره و.....	۱۹	ته‌لاق‌دانی ژنی خراب.....
۵۴	بوونی به‌ پیتفه‌مبه‌ره.....	۲۱	نه‌ژادی پیتفه‌مبه‌ره.....
۵۶	چه‌ند زانستی که‌ له‌باره‌ی قورئان.....	۲۲	نوێکردنه‌وی بیر (زمزم).....
۵۷	تایینی ئیسلام تایینی زانست و خۆیندنه.....	۲۳	پزگاری‌بوونی باوکی پیتفه‌مبه‌ره له‌ سه‌ری‌پین...
۵۸	(تَصَوُّف) ی راسته‌قینه.....	۲۴	هاوسه‌ریه‌تی دایک و باوکی پیتفه‌مبه‌ره.....
۰	پیتفه‌مبه‌ره چه‌ند جار هه‌زه‌تی.....	۲۴	وه‌فاتکردنی باوکی پیتفه‌مبه‌ره.....
۶۰	(جُبْرَائِيل) ی دیتووه.....	۲۷	دایک و باوکی پیتفه‌مبه‌ره کافر نین.....
۶۱	(وَرَقَة) به‌هه‌شتییه.....	۲۹	باسی له‌دایکبوونی پیتفه‌مبه‌ره.....
۶۱	جۆره‌کانی (وَحْي).....	۲۹	شیرخواردنی پیتفه‌مبه‌ره له (حَلِيمَة السَّعْدِيَّة) ..
۶۲	قوناغه‌کانی بانگه‌وازی ئیسلام....	۳۰	له‌تکردنی سینگ پیتفه‌مبه‌ره.....
۶۳	بانگه‌وازی ئیسلام به‌ نه‌ینی.....	۳۱	وه‌فاتکردنی دایک و باپیره‌ی پیتفه‌مبه‌ره.....
۰	پیتفه‌مبه‌ره بۆ هه‌موو خه‌ک.....	۳۱	هه‌ولود=یادی له‌دایکبوونی پیتفه‌مبه‌ره.....
۶۵	نێردراوه.....	۳۴	پووداوه‌کانی شه‌وی له‌دایکبوونی پیتفه‌مبه‌ره.....
۰	بپاری ئه‌و که‌سه‌ی کار به‌ قورئان.....	۳۵	(الْعَقِيقَة) هۆزه‌بانه‌و ناوڵێنانی مندال.....
۶۶	ناکا.....	۰	سێ جار ان سینگ پیتفه‌مبه‌ره له‌ت کراو.....
۶۶	کرنگی بانگه‌وازی نه‌ینی.....	۳۶	مۆری پیتفه‌مبه‌ره یه‌تی.....
۶۷	گه‌وره‌یی هه‌زه‌تی (خَدِيجَة).....	۳۹	له‌ئ‌درا.....
۶۸	پێکهاته‌ی موسوڵمانه‌کانی قوناغی یه‌که‌م.....	۳۹	به‌خێوکردنی پیتفه‌مبه‌ره له‌ لای مامی.....
۷۰	ناشکراکردنی بانگه‌وازی ئیسلام...	۴۰	(بَحِيرَا) چاوی به‌ پیتفه‌مبه‌ره که‌وت.....
۰	گفتوگۆی (قُرَيْش) و (أَبُو طَالِب) و.....	۰	شوانه‌تی پیتفه‌مبه‌ره.....
۷۱	وه‌لامدانه‌وی پیتفه‌مبه‌ره.....	۴۱	بازرگانی پیتفه‌مبه‌ره به‌ مالی (خَدِيجَة) و.....
			ماره‌کردنی (خَدِيجَة).....

ناوهڕۆکی ژيانى پيغه مبهري ﷺ

لا په ره	بابه ت	لا په ره	بابه ت
١١٦	باوه ر به (ملائكة) و به جنۆكه	٧٢	نازاردانى پيغه مبهري ﷺ موسولمانان
.	سى جارار جنۆكه ماتونه خزمه ت	٧٥	يه كه م شه هيد له ئيسلامدا
١١٨	پيغه مبهري ﷺ	٧٥	عه رهب و عه جه م يه كسانن له ئيسلامدا
١١٩	(الإسراء والمفراج)	٧٧	نازاردانى موسولمانان تاقى كردنه وه يه ...
.	داگير كردنى (المسجد الأقصى) = (القدس) به	٧٩	كه وره يى نيمام (أبو بكر ﷺ)
١٢٣	ده ستى كافره كانى (صليبي)	گفتوگوى راسته وخوى كافره كان
.	(صلاح الدين الأيوبي) كوردى (قدس) ي	٧٩	له گه ل پيغه مبهري ﷺ
١٢٣	پزگار كرده وه	٨١	(مُعْجَزَة) ي له تكردى مانگى شه وي چواره ..
.	كافره كانى پوژئاوا (قدس) داگير ده كه نه وه،	.	بو چى پيغه مبهري ﷺ قبولى نه كرد ببيتته
١٢٧	هم كوردستان پارچه ده كن	٨٢	كه وره ي (مَكَّة) ؟
.	پيغه مبهري ﷺ پيشنويزى بى پيغه مبهران	٨٤	به شداريوون له (برلمان) ي (علمانى)
١٢٨	كرد - عليهم الصلاة والسلام - له (المسجد الأقصى) دا	.	ده نگدان بى (برلمان) ي (علمانى)
١٣٠	سه لام كردن و ئيزن وه رگرتن	٨٧	دروست نيه
١٣١	(الْبَيْتُ الْمَقْمُور) و (سِدْرَةُ الْمُتَنَهَى)	٩١	پيتاسه ي (مُعْجَزَة) ي پيغه مبهري ﷺ
١٣١	(الْحِجَاب) و (الرَّفْرَف) و ديقتى خواى گه وره	٩٢	كوچكردنى موسولمانان بى (حَبَشَة)
١٣٢	خه لاته كانى شه وي (معراج) و پينچ نويزه كان	.	موسولمانبوونى نيمام (حَمْزَة) و نيمام
.	پيغه مبهري ﷺ چهند جوړه تاوانبارى كى	٩٦	(عُمَر) رضى الله عنهما
١٣٥	له نوزه خدا ديتن	دانانى گه ماروى نابوورى له سه ر
.	پيغه مبهري ﷺ چاوى به هوزه كانى عه رهب	٩٨	خزمه كانى پيغه مبهري ﷺ
.	ده كه وي، سه ره تاي موسولمانبوونى	.	گفتوگوى (النَّجَاشِي) له گه ل
١٣٦	(الأنصاف) - خه لكى (مدينة)	١٠٢	كوچكه ره كانى (حَبَشَة)
١٣٧	په يمانى يه كه م و دووه مى (العَقَبَة)	١٠٤	يه كه م خو پيشاندان له ئيسلامدا
١٤١	وه لامى هوزه كان بى پيغه مبهري ﷺ	مردنى (أبو طالب) ي مامى پيغه مبهري ﷺ و
.	(طاغوت) هيج مافى كى حوكمرانى به سه ر	١٠٦	وه فاتى حه زره تى (خَدِيجَة)
١٤٣	ئيسلامدا نيه	١٠٨	پوښتنى پيغه مبهري ﷺ بى (طائف)
١٤٥	يه كه م نويزى (الْجُمُعَة) له ئيسلامدا	١١٠	موسولمانبوونى (الْجَن) = جنۆكه
١٤٦	(مُصْنَعِب) ماموستا يه كى سه ركه وتوو بوو	خواى گه وره هاوبه شى نيه : نه له
١٤٧	موسولمانه كان دۆستى يه كترين	١١١	(عِبَادَة)، نه له (حُكْم)
١٤٩	توقه كردن له گه ل ئافره تى بى گانه دا حه پامه	١١٢	هوى كافربوونى شه يتان چى ببوو؟
١٥١	كوچكردنى (صحابه) كان له (مَكَّة) بى (مدينة) ..	.	ماره برينى حه زره تى (سَوْدَة) و حه زره تى
١٥٣	بريارى كوچكردن له ئيسلامدا	١١٤	(عَائِشَة) رضى الله عنهما له پيغه مبهري ﷺ

ناوهرۆکی ژبانی پیتفه مبهړ ﷺ

لا پهره	بابه ت	لا پهره	بابه ت
۱۹۶	(الأنصار) یارمه تی (المهاجر) هکان ده دهن.	۱۵۴	پیناسه ی (دارالاسلام) و (دارالکفر)
۱۹۷	نوسینی (دستور) ی نیسلام	۱۵۶	کوچکردنی پیتفه مبهړ ﷺ
۱۹۸	دانانی بازار و سه رزمیرکردنی موسولمانان	(مُعْجَزَة) کانی داپیروچکه و (سُرَاقَة) و
۲۰۱	نیسلام نایین و ده ولته	۱۵۹	(أُمّ مَعْبُد) له ړنگه ی کوچکردندا
۲۰۲	چهند ناداب و په وشتکی بازار	پیتفه مبهړ ﷺ ده گاته (قُبَاء) و موسولمانانی
۲۰۳	گومرگ و باج له نیسلامدا نیه	۱۶۲	(مَدِينَة) پیتشوازی لئده کهن
.	(جَابَان) ی کوردی ده بیته (صَحَابَة) ی	۱۶۴	(أَبُو آيُوب) ﷺ میوانداری پیتفه مبهړ ﷺ ده کا
۲۰۴	پیتفه مبهړ ﷺ	۱۶۵	سره تاي دانانی میژوی نیسلام
.	نیمام (عُمَر) ﷺ فه رمانړه وایی خو جی بی	.	چون کافره کانی (مَكَة) پیلانیان دانابو
۲۰۵	ده داته گه لی کورد	۱۶۶	پیتفه مبهړ ﷺ بکوژن؟
۲۰۶	پیتفه مبهړ ﷺ جلو بهرگی کوردی و ه ده گری.	۱۶۷	نابی بانگه وازکار ته ماع له مالی خه لکی بکا
۲۰۷	دوو حه دیسه که ی (جَابَان) ی کوردی	۱۶۸	کار له جی بی پیتفه مبهړ ﷺ
۲۱۰	غه زایه کانی پیتفه مبهړ ﷺ	چون نیمام (أَبُو بَكْر) له ړنگه ی کوچکردندا
۲۱۴	کوړانی (قَبْلَة) له (المسجد الأقصى) بق لای (كَعْبَة)	۱۷۰	پیتفه مبهړ ﷺ ده پاراست؟
۲۱۶	قوناغه کانی پیگه یشتنی غه زا	۱۷۳	پیتفه مبهړ ﷺ مزگوتی (قُبَاء) ی دامه زراند ...
۲۱۷	بپاری واجبیوونی غه زا	۱۷۴	پیکهاته ی (مَدِينَة) له کاتی کوچکردندا
۲۱۸	نامانجه کانی غه زا و (سَرِيَّة) کان	حه زره تی (أَبُو آيُوب الأنصاري) ﷺ له
۲۲۵	واجبیوونی زه کات و پوژوو	۱۷۵	(قُسْطَنْطِينِيَّة) نیژراوه
۲۲۶	غه زا گه وره که ی (بَدْر)	۱۷۶	به رکه ت و ه رگرتن له ناسه واری پیتفه مبهړ ﷺ
.	یه که م شه میدی موسولمانان و یه که م کوژرای	۱۷۷	که جی موسولمان گیانفیدای نیسلامه
۲۳۳	کافره کان له م غه زایه دا	۱۸۰	پیش سپی موسولمان ریزداره
۲۳۷	که وره یی (صَحَابَة) کانی غه زای (بَدْر)	۱۸۱	دروستکردنی مزگوتی پیتفه مبهړ ﷺ له (مدینه)
۲۳۸	بپاری شهر له باره ی مالی کافره کان	۱۸۳	که وره یی شاری (مدینه)
۲۳۹	شه پتان له گه ل له شکری کافره کاند هاته (بَدْر)	.	پاداشتی مزگوت دروستکردن و که وره یی
۲۴۲	پیویسته سه رکده له شکر بپاریزی	۱۸۴	مزگوت
.	له غه زای (بَدْر) دا (مَلَاتِيْكَة) هاتنه یارمه تی	۱۸۵	که وره یی مزگوتی پیتفه مبهړ ﷺ
۲۴۶	(صَحَابَة) کان	۱۸۶	بپاری کوږستان له نیسلامدا
۲۴۷	دوستایه تی نیمام (أَبُو بَكْر) و نیمام (عَلِي)	۱۸۸	پیناسه ی (الصُّفَة) و (أَصْحَابُ الصُّفَة)
۲۴۸	(أَبُو جَهْل) و (أُمِّيَّة) کوژان	۱۸۸	خانوه کانی پیتفه مبهړ ﷺ
۲۴۸	(أَبُو عُبَيْدَة) باوکی خو ی کوشت	۱۹۰	بانگ و نیقامه تی نو یژ
۲۵۰	پینچ موسولمان له بهر ی کافره کاند کوژان ...	۱۹۴	برایه تی نیتوان (المهاجرین) و (الأنصار)

ناوہ پروکی ژیا نی پیغہ مبہر ﷺ

بابہ ت	لا پەرہ	بابہ ت	لا پەرہ
--------	---------	--------	---------

لا پره	بابه ت	لا پره	بابه ت
۳۰۸	مه‌سه‌نگاندنی غه‌زای (أحد).....	۲۵۱	(رُقَيْيَةُ) ی کیز ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی کرد.....
۳۱۰	چه‌ند بریندار یکی غه‌زای (أحد).....	۲۵۳	(أَبُولَهَب) -لعنه الله- مرد.....
۳۱۳	(سَرِيَّة) کانی (الرَّجِيع) و (بِئْر مَعُونَة).....	۲۵۵	دیله‌کان له به‌رام‌به‌ر دهرس گوته‌وه نازاد کران
.	بانگه‌وازی ی نیس‌لام ئه‌رکی مه‌موو	۲۵۵	زاواو مام‌و مام‌وزای پیغه‌مبه‌ر ﷺ دیل کرابون
۳۱۵	موسولماننیکه.....	۲۵۷	پاداشت و پله‌ی شه‌هید.....
۳۱۶	بریری دیلیبونی مروّفی موسولمان.....	۲۵۸	چه‌ند (مُعْجَزَة) یه‌کی غه‌زای (بَدْر).....
۳۱۶	نیس‌لام مافی مندال ده‌پاریزی.....	۲۶۰	نیمام (عُمَر) زاوای نیمام (علی) یه.....
۳۱۸	(نَسَخ) له قورئاندا سیّ جوّره.....	۲۶۱	غه‌زای جوله‌که‌کانی (بَنِي قَيْنُقَاع).....
۳۱۹	(قُنُوت) له نویره‌کاندا سیّ جوّره.....	۲۶۳	غه‌زای (عُطْفَان) و کوشتنی (کعب بن الأشرف)
۳۲۱	غه‌زای جوله‌که‌کانی (بَنِي النَّضِير) له	۲۶۵	پیتناسه‌ی (شَيْعَة).....
۳۲۳	(مَدِيْنَة)	۲۶۷	سیفه‌ته پیسه‌کانی جوله‌که‌کان.....
۳۲۵	غه‌زای (ذَات الرِّقَاع).....	۲۶۹	پیتچه‌ی ئافره‌تی موسولمان.....
۳۲۷	جوله‌که‌کان مه‌ولیان دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکوژن..	۲۷۲	دوستایه‌تی و دوژمنایه‌تی
۳۲۷	پاشه‌که‌وتکردنی نازوقه‌ی سالیك دروسته.....	۲۷۳	کافره‌کان.....
۳۲۸	(مُعْجَزَة) کانی غه‌زای (ذَات الرِّقَاع).....	.	جوینده‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کوژری.....
۳۲۹	(صَلَاة الْخَوْف) = نویره‌ی کاتی ترس.....	۲۷۴	ماره‌کردنی حه‌زهره‌تی (حَفْصَة) و حه‌زهره‌تی
۳۳۱	پیغه‌مبه‌ر ﷺ (أُم سَلَمَة) و (زینب) ی ماره‌کردن	۲۷۵	(زَيْنَب) له پیغه‌مبه‌ر ﷺ.....
۳۳۴	شه‌پاب و قومار حه‌پام کران.....	۲۸۰	غه‌زای (أُحُد).....
۳۳۶	غه‌زای (بَنِي الْمُصْطَلِق).....	۲۸۳	بریندار یبونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.....
۳۳۹	بوختان به‌ حه‌زرتی (عائِشَة) کرا.....	۲۸۴	مه‌لویتستی دوو ئافره‌تی موسولمان.....
۳۴۰	خوینتی مروّفی موسولمان.....	۲۸۵	غه‌زای (حَمْرَاء الْأَسَد).....
۳۴۱	پیغه‌مبه‌ر ﷺ (جُوَيْرِيَة) له خو‌ی ماره‌کرد.....	۲۸۷	که‌وره‌یی شه‌هیده‌کانی (أُحُد).....
۳۴۲	پئی‌گرتن له مندالبوون.....	۲۸۸	هویه‌که‌ی غه‌زای (أُحُد).....
۳۴۳	ده‌مارگیری حه‌پامه.....	۲۹۱	پاویره‌کردن له نیس‌لامدا.....
۳۴۳	قسه‌ نارپیکه‌کانی (ابن سلّول).....	۲۹۳	ژماره‌و سیفه‌تی (مُناَفِق) ه‌کان.....
.	پیغه‌مبه‌ر ﷺ چۆن شتی‌نادیار ده‌زانئ.....	۲۹۴	له‌ فه‌رمان دهرچوون هّوی شکستی‌یه.....
۳۴۴	له‌ باره‌ی بوختانه‌که (صَحَابَة)	۲۹۶	مه‌لاتن له‌ جه‌نگ حه‌پامه.....
۳۴۵	قسه‌ی باشیان		(قُرْمان) دۆزه‌خی‌یه.....
۳۴۶	کرد.....	۲۹۷	داستانی چه‌ند شه‌هید یکی (أُحُد): (حَمْرَة،
۳۴۶	سزای بوختانی زینا.....	۳۰۲	حَنْظَلَة، مُصْعَب، أَنَس، عَمْرُو بن جَمُوح).....
۳۵۳	(كُفَّارَة) ی سویند.....	۳۰۳	ده‌نگزی کوشتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.....
۳۵۶	غه‌زای (النَّضَلِق) = (الأخْزَاب).....	۳۰۶	(مَلَانِكَة) به‌رگرییان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد.....
۳۵۷	غه‌زای جوله‌که‌کانی (بَنِي قُرَيْظَة).....	۳۰۷	ئافره‌تیش له غه‌زای (أُحُد) به‌شدار بون.....
	جوله‌که‌کان له‌ گه‌ل ئایینی خو‌یاندا خائین.....		شه‌هید ناشو‌ری و نویره‌ی له‌ سه‌ر ناکری.....
	(سَلْمَانٌ مِنَّا أَهْلُ الْبَيْت).....		

ناوهڕۆکی ژبانی پێغه مبه‌ر ﷺ

بابه‌ت	لا په‌ره	بابه‌ت	لا په‌ره
پێغه مبه‌ر ﷺ به‌خۆی کاری له (خُنْدَق) دا ده‌کرد	٣٥٨	پێیا چه‌رامه، فروشتنی (عیینه) چه‌لآله	٤٠٨
قه‌زا کردنه‌وه‌ی نوێژ واجبه‌.....	٣٦١	(مُتَعَة) - ژن مه‌تانی کاتی چه‌رامه‌.....	٤١١
(مُعْجَزَة) کانی غه‌زای (خُنْدَق).....	٣٦٣	نامه‌کانی پێغه مبه‌ر ﷺ بۆ پاشایه‌کان.....	٤١٢
پاگرتنی پۆژ بۆ پێغه مبه‌ر ﷺ.....	٣٦٤	(عُمْرَة الْقَضَاء) = عومره‌ی بڕیار دراو.....	٤١٥
درۆکردن له‌ جه‌نگدا.....	٣٦٤	ئه‌نگوستیله‌ی پێغه مبه‌ر ﷺ.....	٤١٧
هه‌ر چه‌وار مه‌زه‌به‌کان راستن.....	٣٦٥	گفتوگۆی (أَبُو سَفْیَان) و (مِرْقَل) .	.
گوشتی وشه‌ی (سَیِّد) بۆ پێغه مبه‌ر ﷺ.....	٣٦٧	له‌ باره‌ی پێغه مبه‌ر ﷺ.....	٤١٧
په‌یماناشکێن سزایه‌که‌ی کوشتنه‌.....	٣٦٨	بڕیاری ریش و سمیل.....	٤١٨
مازه‌کریتی (أُمَّ حَبِیْبَة) له‌ پێغه مبه‌ر ﷺ.....	٣٧٠	پێغه مبه‌ر ﷺ (مَیْمُونَة) ی له‌ خۆی ماره‌ کرد	٤٢٠
غه‌زای (بَنِي لُحَیَّان) و (ذِي قَرْد).....	٣٧١	موسولمانبوونی (خَالِد بن الْوَلِید).....	٤٢٢
(سَرِیَة) ی (الْخَبَط) = (أَبِي عُیْنَة).....	٣٧٣	غه‌زای (مُؤْتَة).....	٤٢٢
واجبه‌ نه‌زد جێ به‌ جێ بکری.....	٣٧٤	دانانی چه‌ند ئه‌میرێک: یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک.....	٤٢٧
سزای پێ‌گر و وێرانکار.....	٣٧٥	سوننه‌ته‌کانی تازیه‌.....	٤٢٨
گیانه‌به‌ری ده‌ریا چه‌لآله‌.....	٣٧٦	که‌وره‌یی ئه‌میره‌کانی (مُوتَة).....	٤٢٩
(صُلْح الْحُدَیْبِیَة).....	٣٧٦	غه‌زای (فَتْح مَكَّة).....	٤٣١
(بَیْعَة الرِّضْوَان) ی (تَحْتَ الشَّجَرَة).....	٣٨٠	سزای په‌یمان شکاندن.....	٤٤٧
پێکهاته‌که‌ی (الْحُدَیْبِیَة) سه‌رکه‌وتن بوو.....	٣٨٤	سزای (جاسُوس) له‌ ئیسلامدا.....	٤٤٨
داستانه‌کانی (أَبُو جُنْدَل) و (أَبُو بَصِیر).....	٣٨٧	نابی موسولمان بیته‌ پالێشتی کافره‌کان...	٤٤٩
نافره‌تی موسولمان ناگه‌رێندریته‌وه‌ بۆ ناو .	.	بۆ پێیوار دروسته‌ به‌ پۆژوو نه‌بی.....	٤٥٠
کافره‌کان.....	٣٨٨	دروسته‌ بێ ئیچه‌رام به‌ ستن بچێته‌ ناو .	.
چۆنیه‌تی ئیچه‌رام شکاندنی مرقفی قه‌ده‌غه‌کراو	٣٩٠	شاری (مَكَّة)، (صَلَاةُ الضُّحَى) = چێشته‌ نوێژ	٤٥٣
پێغه مبه‌ر ﷺ له‌ گوپه‌که‌ی دا زیندوو.....	٣٩١	وێنه‌ گرتن و وێنه‌ هه‌لواسین چه‌پله‌.....	٤٥٤
پێکهاتن له‌ که‌ل کافره‌کان.....	٣٩١	پێڕۆزیایی سوننه‌ته‌.....	٤٥٥
که‌وره‌یی (صَحَابَة) کانی (بَیْعَة الرِّضْوَان).....	٣٩٢	په‌شکردنی موو چه‌رامه‌.....	٤٥٦
(مُعْجَزَة) کانی (الْحُدَیْبِیَة).....	٣٩٣	خۆ به‌ زل زانی‌ن له‌ ئیسلامدا نیه‌.....	٤٥٦
حه‌ج پێنجه‌م ڕوکنی ئیسلامه‌.....	٣٩٤	بزی‌نی مافی خۆی دروسته‌.....	٤٥٧
غه‌زای (خَیْبَر).....	٣٩٥	(قَصَص) و (جَمْع) ی نوێژه‌کان.....	٤٥٨
هه‌ولی کوشتنی پێغه مبه‌ر ﷺ.....	٤٠١	سزای دزی ده‌ست بڕینه‌.....	٤٥٨
چۆن زی‌کری خوا ده‌کری؟.....	٤٠٤	(مُعْجَزَة) کانی (فَتْح مَكَّة).....	٤٦٠
پێغه مبه‌ر ﷺ (صَفِیَة) ی له‌ خۆی ماره‌ کرد.....	٤٠٥	غه‌زایه‌کانی (حَفِیْن) و (أَوَطَاس) و (طَائِف) .	٤٦٠
سه‌پانی‌ی دانه‌وێله‌ و باغه‌وانی.....	٤٠٦	هاتنی وه‌فدی (هَوَازِن).....	٤٦٦
ده‌ست ماچ کردن و له‌ به‌ر هه‌لسان.....	٤٠٧	بڕیاری (عاریه‌) = خواستن.....	٤٦٩

ناوهڕۆکی ژيانى پيغمبەر ﷺ

بابەت	لاپەرە	بابەت	لاپەرە
-------	--------	-------	--------

لا پەرہ	بابەت	لا پەرہ	بابەت
۰	موسولمانی کافر یوو دە کوژری، جویندەری	۴۷۱	(مَلَائِكَةُ) هاتنه غەزای (حُتَّيْن).....
۵۱۴	ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) ئیمام (عمر) ش دە کوژری.....	۴۷۲	کەلوپەلی کوژراوی غەزا.....
۵۱۶	چۆنیەتی دادکردن.....	۴۷۳	بە کارهێنانی چەکی گەر وەر و قورس.....
۵۱۶	(حَجَّةُ الْوُدَاع) = حەجی مائناوایی.....	۴۷۵	(الْقُلُوبُ) - خیانت لە تالاندا حەرپامە.....
۵۱۷	ژمارە (عُمَرَةُ) کانی پیغەمبەر ﷺ.....	۴۷۶	پێناسە و نیشانەکانی (خَوَارِج).....
۵۱۹	وتارەکی (حَجَّةُ الْوُدَاع).....	۴۸۰	بەریاری شیرخواردنی مندال.....
۵۲۰	وتارەکی (عَدِیر حُم).....	۴۸۲	(مُعْجَزَةُ) کانی غەزای (حُتَّيْن).....
۵۲۱	مافی ئافەرەتان بیاریزن.....	۴۸۳	(إِبْرَاهِيم) ی کۆپی پیغەمبەر ﷺ.....
۵۲۱	چۆنیەتی مارە پرینی ئافەرەت.....	۰	نوێژی جەنازە لە سەر مندالی ساوا و
۵۲۲	مەرجه کانی گوێرایەلی بۆ گەر وەرەکان.....	۴۸۴	لە سەر گۆرپەیی لە بارچوو.....
۵۲۳	سەرچاوە کانی ئایین.....	۴۸۴	نوێژی پۆژگێران و مانگێران.....
۵۲۳	نوێژی جومعه لە چۆل و بیاباندا دروست نیە..	۴۸۵	موسولمانبوونی (عَدِيَّ بن حاتم).....
۵۲۵	تایەتی (أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ).....	۴۸۹	(تَقْلِيد) = شوێنکەوتنی زانا یانی ئیسلام.....
۵۲۵	گەر وەیی ئیمام (علی).....	۴۹۰	غەزای (تَبُوك).....
۵۲۶	(سَرِيَّة) ی (أَسَامَةُ بن زَيْد).....	۴۹۴	هەولانی کوشتنی پیغەمبەر ﷺ.....
۰	ژمارە شەهیدەکانی ئیسلام و کوژراوەکانی	۴۹۵	سوتاندنی (مَسْجِدُ الضَّرَار).....
۵۲۸	کافرەکان.....	۴۹۶	دواکە و تۆووە کانی غەزای (تَبُوك).....
۵۲۹	فەخو شەبوون و وفاتی پیغەمبەر ﷺ.....	۴۹۹	هاتنی وەفدی (تَقِيف) و پوخاندنی بته کەیان
۵۳۷	پیاوی لیها تۆو دەکرێتە کار بە دەست.....	۰	حەج کردنی ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) و هاتنه خوارەووەی
۰	بەرامبەر کردنی کوژراوەکانی جەنگەکانی	۵۰۱	سوپەتی (بَرَاءة).....
۰	پیغەمبەر ﷺ لە گەل کوژراوەکانی جەنگەکانی	۵۰۳	گەر وەیی ئیمام (عُثْمَان).....
۵۳۸	ئێستادا.....	۵۰۴	دانێشتن لە گەل سته مکاراندا دروست نیە
۵۳۹	دوعا خوێندن بە سەر نه خوشدا.....	۰	لە دواي بانگدان ماو یەك چاوە پوانی
۰	تامازە کردنی پیغەمبەر ﷺ بۆ (خِلَافَةُ) ی	۵۰۵	نوێژدا بەستن دەکرێ.....
۵۴۰	ئیمام (أَبُو بَكْرٍ).....	۵۰۶	(جَمْع) = کوژدەووەی دوو نوێژ لە سەفەردا
۵۴۲	نابی کافرەکان لە (حِجَاب) دا نیشته جێ بین.....	۵۰۷	وێران کردنی شوێنەکانی خرابەکاری.....
۵۴۳	بەریاری گۆر لە ناو مرگە و تدا.....	۵۰۸	چەند بەریاریکی وەرگیراو لە دواکە و تۆووەکان
۵۴۴	زیارەتی گۆپی پیغەمبەر ﷺ.....	۵۰۹	(مُعْجَزَةُ) کانی غەزای (تَبُوك).....
۰	پیداچوو نەو و بەسەر کردنەو یەك:	۰	بەرەووەی و بەشداربوونی جەژنەکانی کافرەکا
۰	لە بارە (صَحَابَةُ) و خزم و کەس و مَلِك و مال و	۵۱۱	ن
۵۴۶	دەولەتی پیغەمبەر ﷺ.....	۰	دروست نیە.....
۵۵۱	کوژتایی.....	۵۱۱	ناردنی نوێنەرەکانی پیغەمبەر ﷺ بۆ
			فێرکردنی ئیسلام.....

ئەم كىتەپنى ئىككىنچى قېتىم ئوقۇدىمۇ؟

بەھار بەھار باران گۈلەن ئەرۋىنى
گۈلزار بەھار گۈلەن بالا ئەرۋىنى
بەھار ھېزىكى تازە ئەرۋىنى
بەھار شى جىھان بۇ گىلان ئەرۋىنى
بۇ دىن و بۇ ژىن بۇ ئاۋەدانى
بۇ عىلم و زانست بۇ خوى ئىنسانى
بۇ بەزى كىرەنەۋى پاىە نىشتىمان
بەھار قىل و عىلم و كىرەۋەۋ پەيمان
بۇ پۇلەي گەنجى ھەتتا تىبگەن
بۇ خاۋەن پەنجى ھەتتا پىبگەن
پىشكەش كىرەن بەھار چەكى مەردان
بەھار پۇلەي ھوشيار لە گەلى كوردان